

Editura Esențial Media

”EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!”

„Zâmbet de copil!”

PARTENERIAT EDUCATIONAL INTERNATIONAL!

Organizatori/Parteneri:

- ✓ **Editura Esențial Media / Ziarul Esențial în Educație**
- ✓ **Editura D’ART**
- ✓ **Editura Esențial Proiect Educațional**
- ✓ **Grădinița de Naționalitate Română din Micherech Ungaria**
- ✓ **Asociația Interculturală Româno-Elenă „Dacia”, Grecia**

Iunie, 2021

S.C. ESENȚIAL MEDIA PRESS S.R.L.
PITEȘTI, județul ARGEȘ
Tel. : 0769.447.895
E-mail: ziarulesential@gmail.com

Carte în format electronic

(online)

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

„Zâmbet de copil!”

VOL. I

ISBN general 978-606-650-816-2

ISBN VOL. I 978-606-650-817-9

Autorii își asumă responsabilitatea pentru conținutul materialului publicat!

IUNIE, 2021

CONTRACT DE PARTENERIAT

I. PĂRȚILE CONTRACTULUI

Între

Editura Esențial Media, din cadrul S.C. Esențial Media Press S.R.L., J03/178/2009; 25061577, PITEȘTI, județul ARGEȘ, reprezentată de Loredana Dumitrescu, în calitate de director general

Editura D'Art, din cadrul S.C. Editura D'Art Media S.R.L., J3/1048/2013; 32110184, PITEȘTI, județul ARGEȘ reprezentată de Georgian Dumitrescu, în calitate de director general

Editura Esențial Proiect Educațional, din cadrul S.C. Esențial Proiect Educational S.R.L., J3/2304/14.11.2007; 22745775, PITEȘTI, județul ARGEȘ reprezentată de Marius Cristian Dumitrescu, în calitate de director general

și

Instituția GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „TOLDI - SALONTA - BIHOR”,
reprezentată de DIRECTOR: PROF. BUTCĂ LIA

Instituția GRĂDINIȚA FERMECATA” DE NAT. RD. MICHERECHI, HU,
reprezentată de DIRECTOR: RUSZA JANDSNE

în care au convenit următoarele:

II. SCOPUL PARTENERIATULUI

Realizarea în comun a activităților educative / parteneriatelor educaționale, respectiv a acțiunilor pentru promovarea imaginii școlii, în anul școlar 2020-2021.

Realizarea în parteneriat a Simpozionului Internațional și a Activității aplicative:
„Educație fără frontiere” / Zambet de copil!, iunie 2021/

Încheierea de parteneriate cu cadre didactice din țările partenere, participante la proiect.

III. OBIECTIVE COMUNE

Stabilirea unor strategii și metodologii în ceea ce privește derularea activității din cadrul proiectelor desfășurate în parteneriat.

Promovarea reciprocă, în cadrul activităților comune a imaginii instituției partenere, pentru îmbunătățirea tuturor activităților care se desfășoară în sistemul de învățământ.

Comunicarea în ceea ce privește promovarea materialelor didactice din cadrul proiectului educațional.

IV. DURATA PARTENERIATULUI

Prezentul contract de colaborare intră în vigoare la data semnării de către părți, fiind încheiat pentru anul școlar 2020-2021.

Prezentul contract poate fi prelungit și modificat prin acordul reciproc al părților.

Soluționarea oricăror litigii se va face exclusiv, pe cale amiabilă.

E-mail: ziarulesential@gmail.com

Tel.: 0769.447.895

www.esential-edu.ro

Nr. 00007 07.12.2020

Editura Esențial Media
Director,
Loredana Dumitrescu

Nr. 00015 07.12.2020

Editura D'Art
Director,
Georgian Dumitrescu

Nr. 00005 07.12.2020

Editura Esențial Proiect Educațional
Director,

Marius Cristian Dumitrescu

Nr. 4236 14.01.2021

Instituția GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT, TOLSI - SALONTA

Director PROF. BUTCĂ LIA

Cadru didactic: BENEALIGIA; STRUBER EVA; GHERLE ANAMARIA
MORGovan LARISA; DENUTA VIOLETA; PAȘCA ADELA

Nr. 00005 14.01.2021

Instituția GRĂDINIȚA FERMECATĂ " DE NAȚIUNĂ ROMÂNĂ, RICHERECHI, HU

Director RUZSA JÁNOSNÉ

Cadru didactic: CRĂCIUN SIMINA

E-mail: ziarulesential@gmail.com

Tel.: 0769.447.895

www.essential-edu.ro

CONTRACT DE PARTENERIAT

I. PĂRȚILE CONTRACTULUI

Între

Editura Esențial Media, din cadrul S.C. Esențial Media Press S.R.L., J03/178/2009; 25061577, PITEȘTI, județul ARGEȘ, reprezentată de Loredana Dumitrescu, în calitate de director general

Editura D'Art, din cadrul S.C. Editura D'Art Media S.R.L., J3/1048/2013; 32110184, PITEȘTI, județul ARGEȘ reprezentată de Georgian Dumitrescu, în calitate de director general

Editura Esențial Proiect Educațional, din cadrul S.C. Esențial Proiect Educational S.R.L., J3/2304/14.11.2007; 22745775, PITEȘTI, județul ARGEȘ reprezentată de Marius Cristian Dumitrescu, în calitate de director general

și

Instituția ASOCIATIA INTERCULTURALĂ ROMÂNNO-ELENĂ DACIA,

reprezentată de POPESCU DANIELA IULIANA

în care au convenit următoarele:

II. SCOPUL PARTENERIATULUI

Realizarea în comun a activităților educative / parteneriatelor educaționale, respectiv a acțiunilor pentru promovarea imaginii școlii, în anul școlar 2020-2021.

Realizarea în parteneriat a Simpozionului Internațional și a Activității aplicative:
„Educație fără frontiere” / **Zambet de copil!**, iunie 2021/

Încheierea de parteneriate cu cadre didactice din țările partenere, participante la proiect.

III. OBIECTIVE COMUNE

Stabilirea unor strategii și metodologii în ceea ce privește derularea activității din cadrul proiectelor desfășurate în parteneriat.

Promovarea reciprocă, în cadrul activităților comune a imaginii instituției partenere, pentru îmbunătățirea tuturor activităților care se desfășoară în sistemul de învățământ.

Comunicarea în ceea ce privește promovarea materialelor didactice din cadrul proiectului educațional.

IV. DURATA PARTENERIATULUI

Prezentul contract de colaborare intră în vigoare la data semnării de către părți, fiind încheiat pentru anul școlar 2020-2021.

Prezentul contract poate fi prelungit și modificat prin acordul reciproc al părților.

Soluționarea oricăror litigii se va face exclusiv, pe cale amiabilă.

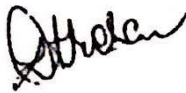
E-mail: ziarulesential@gmail.com

Tel.: 0769.447.895

www.esential-edu.ro

Nr. 0008 / 26.04.2021

**Editura Esențial Media
Director,
Loredana Dumitrescu**

Nr. 0017 / 26.04.2021

**Editura D'Art
Director,
Georgian Dumitrescu**

Nr. 0007 / 26.04.2021

**Editura Esențial Proiect Educațional
Director,**

Marius Cristian Dumitrescu

Nr. 87/06.05.2021

Instituția Asociația Interculturală Româno-Etneică Dacia

Director Popescu Daniela Juliana

Cadru didactic: Popescu Daniela

E-mail: ziarulesential@gmail.com
Tel.: 0769.447.895
www.esential-edu.ro

PRIETENUL MEU - LAPTOPUL

prof. Tipei Mariana
inspector școlar pentru educație timpurie
Inspectoratul Școlar Județean Arad

Viziune

Trăim într-o lume tehnologizată. Laptopul/calculatorul/PC/smartphone-ul este cea mai populară tehnologie de care se folosesc oamenii. Pentru unii a devenit o componentă a vieții indispensabilă, pe când alții îl consideră o pierdere irațională a timpului. Laptopul/calculatorul, în special internetul, este un mijloc de informare și de distracție extraordinar. Laptopul/calculatorul este folosit în alte scopuri, el facilitează procesul de lucru în diverse domenii, este un «bun ajutor» la învățatură pentru copii/elevi. Laptopul/calculatorul este necesar în toate sferile de activitate a omului.

Misiune

Utilizarea laptopului/calculatorului la vârsta preșcolară este posibilă și utilă. Folosirea laptopului/calculatorului este sinonimă cu jocul, deoarece trebuie să respecte niște reguli, atât în manipularea aparatului, cât și în comunicare, aceasta bazându-se pe un limbaj specific.

Jocul și instuirea sunt indisolubil legate, laptopul/calculatorul devenind astfel un partener și un prieten al copiilor. În grădiniță sunt utilizate cu precădere jocurile logice cu diferite grade de dificultate.

Laptopul/calculatorul este utilizat mai întâi ca un partener de joc, mai târziu intervenind competența și performanța.

Dacă acest sistem informatic este folosit cum trebuie, când trebuie și mai ales cât trebuie, atunci laptopul/calculatorul poate deveni prietenul nostru și nu dușman.

Iată câteva avantaje ale laptopului/calculatorului/PC/smartphone-ului:

- jocurile pe calculator sunt importante în dezvoltarea competenței sociale și contribuie la dezvoltarea gândirii logice, a spiritului de observație, a memoriei vizuale și a atenției voluntare;
- utilizarea calculatorului reprezintă un mijloc de învățare preferat de copii pentru faptul că le pare animat, viu, activ și este interactiv;
- stimulează interesul, curiozitatea, dar mai ales independența în rezolvarea sarcinilor și în căutarea soluțiilor;
- permite minții și mâinii „să se joace” până la găsirea soluției, creând din instinct și imaginație sau, uneori, din simplă plăcere ludică;
- dezvoltă calități personale, ca perspicacitatea, creativitatea, gândirea logică, puterea de concentrare, îndemânarea specifică;
- permite petrecerea timpului liber într-un mod plăcut și util;
- aparatura este ușor de folosit.

Așadar, computerul/laptopul este binevenit în grădiniță, dar este adevărat că odată descoperit de copii, folosirea excesivă duce la dezavantaje, cum ar fi:

- din punct de vedere medical: necesită o poziție statică, solicitând coloana vertebrală; poate afecta vederea;
- din punct de vedere psihosocial: nu favorizează relațiile sociale, creează dependență;
- din punct de vedere economic: costurile, încă ridicate, pot genera inegalități de șanse pentru copii.

Ținând cont de avantajele și dezavantajele prezentate se pot face următoarele recomandări:

- cadrul didactic să asigure o rigoare constantă manifestată în controlul asupra timpului petrecut la calculator/laptop (printr-o programare pe zile), un ritm adecvat de lucru, o diversificare a exercițiilor în funcție de rezultatele copiilor;

- joaca la calculator/laptop să nu devină un simplu amuzament, ci un proces instructiv-educativ, copilul să descopere și să învețe în mod planificat;

- folosirea calculatorului/laptopului, în nici un caz să nu înlăture activitățile tradiționale, ci să le completeze;

- trebuie organizate jocuri colective pentru socializarea copiilor deoarece nu putem uita că nici un calculator/laptop nu poate transmite căldură umană; nu poate dezvolta comunicarea între copii;

- este absolut necesar ca activitatea la calculator/laptop să se desfășoare conform unei planificări elaborate de cei ce predau, ținându-se seama de particularitățile de vârstă și de programa școlară.

Calculatorul/laptopul este un mijloc didactic care contribuie în mod real și nemijlocit la eficientizarea muncii în învățământ. Utilizarea laptopului/calculatorului este accesibilă și eficientă în procesul instructiv-educativ, cum ar fi: în cadrul activităților matematice (teste), activităților artistico-plastice (programe de scriere și desen), cunoașterea mediului (jocuri), educație muzicală, programe de limba engleză.

Laptopul/calculatorul/smartphone-ul trebuie să rămână prietenul nostru, dar nu trebuie lăsat să ne controleze viața.

Educația digitală- o necesitate în sistemul de învățământ contemporan?

Abaianet Mădălina
Școala Gimnazială Nr. 1 Băneasa

Educația, prin definiție, are ca punct de plecare conform fundamentelor limbii române ideea de „influențare sistematică” - EDUCĂȚIE s.f. Educare; influențare sistematică și conștientă a dezvoltării facultăților intelectuale, morale și fizice ale copiilor și tineretului; totalitatea metodelor folosite în acest scop; (p. ext.) culturalizare, ridicare metodică a nivelului ideologic, cultural, profesional; faptul de a dezvolta facultățile morale, intelectuale și fizice ale unui om, ale unui popor etc [Gen. -iei, var. educațiune s.f. / cf. fr. éducation, it. educazione, lat. educatio].(Dex)

Am ales definiția Dicționarului Explicativ al Limbii române pentru a contura aura de obiectivitate, fără a o încălca cu o consistență pedagogică încă din incipit întrucât mi-am dorit să mizez pe conceptele de adaptabilitate și influențare sistematică a elementelor care și-au dat concursul spre formarea și informarea educabilului de-a lungul timpului. Și pentru că suntem datori unei ere în perpetuă schimbare, cuvântul de ordine pe care l-am aprofundat în această perioadă pandemică sub diversele ei aspecte- este digitalizare.

Ofer o perspectivă asupra conceptului de digitalizare prezent în numele temei acestui simpozion: digitalizarea reprezintă o sinestezie simbolistă cu aplicare în planul realității imediate unind sunetul, imaginea, textul într-o multitudine de modalități/ biți ce pot antrena neuroul sub diverse aspecte. Deși s-a vorbit de IAC ca viitor al educației de multă vreme, utilitatea acestor cunoștințe și-a demonstrat eficiența în contextul unei forțe majore- pandemia Covid -19. Cadrele didactice au fost nevoite să se formeze și să se informeze în timp record cu privire la mijloacele optime educației virtuale stimulate doar de responsabilitatea de a fi profesor și a supraviețui profesoratului în vremea pandemiei.

Instrumentele digitale au venit în ajutorul profesorului așteptând parcă latent ca educația online să se întâmple. Google și suita sa de aplicații a conturat și ajutat școala și participanții ei să își pregătească servieta conceptuală și să pornească la drum prin pădurea narativă și plină de mistere a învățământului românesc. În calitatea de profesor de Limba și literatura română am încercat zeci de instrumente digitale pentru a ajunge la eficiență în procesul de predare-învățare-evaluare și am descoperit un adevărat tezaur îngropat în perioada dinainte deoarece noul a speriat, căci se părea că tehnologia obosea educatul și educabilul deopotrivă. Aveam nevoie de pandemia aceasta ca să ne descoperim și să descoperim comori ascunse, teritorii neexploatate eficient: elevii se limitau doar la jocuri pe computer, iar profesorii doar la surse informaționale și de redactare. Gsuite ne-a arătat că se poate altfel, că împinși de contrângere putem crea „estetica urâtului” descoperind eficiența în ceea ce ni se părea inefficient și fără perspectivă serioasă.

Jocurile de strategie și de antrenare a timpului pe care le foloseau levii în afara orele dinainte de pandemie, gaming-ul clasic, a fost înlocuit de instrumente digitale care propuneau o învățare dirijată prin jocuri lingvistice, de logică, creativitate- atunci adulții au înțeles că nu trebuie judecat gaming-ul, adică ceea ce nu înțelegem până nu practicăm.

Experiența, în domeniul digital, continuă și va crea un perpectuum mobile ca un vector care coordonează educația reformând-o, reinventând didactica într-un mod interesant, modelând socialul, sociabilul și societatea într-un timp-fulger, cascadă, după conceptul blagian. Este nevoie de organizarea, coordonarea și cooperarea multidimensională a tuturor factorilor sociali, politici și educaționali pentru a putea ajunge spre reușita educației în timp și spațiu fie el virtual sau fizic.

Școala de acasă – o provocare nouă pentru elevi și o oportunitate pentru profesori

**Prof. înv. Primar Abdula Leila,
Școala Gimnazială nr. 1, Valu lui Traian, Constanța**

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o multitudine de materiale cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la școală dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și repositionată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă care se poate extinde mai multe săptămâni, profesorii din România au fost provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Pentru a crea niște obiceiuri de succes, conducerea școlii a trebuit să coordoneze organizarea școlii online și profesorii să comunice cu fiecare clasă în parte, în grupuri de mesagerie instantă organizate în prealabil. Tot acest context a însemnat mai mult timp de pregătire și un efort mai mare de coordonare pentru profesori. Chiar dacă nu putea fi recuperată întru totul interacțiunea din clasa fizică și nu toate orele au putut fi organizate online, procesul a fost fezabil, cu motivație și multă răbdare.

Succesul unui astfel de demers ține întâi de toate de o planificare cât mai bună. Pentru a putea fi cât mai eficientă am comunicat în prealabil pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii orarul și modul de derulare a orelor. Am pregătit și împărtășit un program săptămânal cu intervalele orare în care organizăm întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 9 la 9.50: Sesiune de organizare cu toată clasa pe Zoom, de la 10 la 10.50 ora de română pe Zoom, de la 11.00 la 12.00 Tur virtual la muzeu etc. A fost foarte important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Elevul trebuia să aibă acces la Internet de pe laptop/calculator sau telefon, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online.

În cazurile unde elevii nu au avut acces la Internet și nu aveau acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, a trebuit să concep fișe și activități speciale și să le discut cu părintele

săptămânal, pentru a mă asigura că acești copii continuă să lucreze. Comunicam și telefonic cu elevii și chiar dacă nu toți puteau ține pasul, era foarte important să le arăt că mă preocupă starea fiecăruia și că aveam în continuare așteptări și sarcini clare.

Dincolo de întâlnirea live, am dorit să ofer elevilor și materiale extra, teme pentru acasă și să le urmăresc progresul. La nivelul școlii s-a implementat Edu24 unde încărcam zilnic teme pentru elevi, iar ei le încărcau rezolvate.

Alte aplicații descoperite și folosite cu mult succes la elevii mei au fost: Wordwall, Padlet, Openboard, Quiz-uri prin Kahoot.

Am observat că elevii au fost dornici, chiar entuziasmați să lucreze, părinții i-au susținut și ajutat, eu i-am încurajat și am comunicat foarte mult cu ei.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ SINCRON PRIETENII LUI OACHI

Prof. înv. preșcolar: ABRUDAN LARISA-ANA-MARIA
Grădinița cu Program Prelungit "Degețica" Cluj-Napoca

NIVELUL/GRUPA: Mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Când, cum și de ce se întâmplă?

TEMA SĂPTĂMÂNII: În grădina cu legume

TEMA ACTIVITĂȚII: Prietenii lui Oachi

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE SINCRON:

ALA: BIBLIOTECĂ - unim punctele și realizăm ariciul / rața;

ARTĂ - realizăm ariciul din cartof

- realizăm rața din ceapă

DOS: EDUCAȚIE PENTRU SOCIETATE

MIJLOACE DE REALIZARE: activitate integrată sincron

COMPORTAMENTE URMĂRITE PE PARCURSUL DERULĂRII

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;

B.2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate;

C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri;

D.3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj;

COMPORTAMENTE VIZATE	OBIECTIVE OPERAȚIONALE
<p>D.3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj;</p> <p>C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri;</p> <p>A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;</p>	<p>Preșcolarul va fi capabil să unească punctele cu ajutorul instrumentului de scris, realizând forma unui arici / a unei rațe;</p> <p>Preșcolarul va fi capabil să realizeze ariciul cu ajutorul cartofului și a bețelor de chibrit și rața cu ajutorul cepei și a scobitorilor;</p> <p>Preșcolarul va fi capabil să-și modifice</p>

<p>B.1.2. Demonstrează abilități de solicitare și de primire a ajutorului în situații problematice specifice;</p> <p>B.2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate;</p>	<p>expresia și comportamentul în funcție de context;</p> <p>Preșcolarul va fi capabil să reacționeze într-o manieră adaptativă și flexibilă în contexte sociale și fizice variate.</p>
---	--

STRATEGII DIDACTICE:

Metode didactice: observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul

Resurse materiale: imagini cu arici și rață, fișe de lucru individuale, cartof, cepe, chibrite, carioca, scobitoare, calculator

Forma de organizare: frontal, individual, pe grupe

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

***Curriculum pentru educație timpurie 2019 BERBECEANU, G., și colaboratorii, Ghid orientativ pentru aplicarea curriculumului în învățământ prescolar 3/6-7 ani, Ed. Astra, 2008;

GLAVA, A., TĂTARU, L., CHIȘ, O., Piramida cunoașterii” Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Ed. Diamant, Editura Diamant 2014.

PREDA, V., PLETEA, M., Activitatea didactică din grădiniță” DPH, 2008;

Curriculum pentru educația timpurie -2019-, MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE, Anexa la ordinul ministrului Educației Naționale nr. 4.694/2.08.2019.

Ghid pentru proiecte tematice, abordarea în manieră integrată a activităților din grădiniță”, Ed. Humanitas Educațional, București, 2005;

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

MOMENT ORGANIZATORIC: Pentru desfășurarea în condiții optime a activității se vor adresa întrebări copiilor cu privire la imagine, sonor, pregătirea prealabilă a materialelor necesare.

CAPTAREA ATENȚIEI: se realizează printr-o scurtă povestire prin care educatoarea evidențiază zelul broscuței Oachi care s-a trezit dis-de-dimineață, a făcut curat în casă, a tăiat fâșii de hârtie, a adunat crenguțe de afară întrucât după-amiază va primi vizita prietenilor săi.

ANUNȚAREA TEMEI ȘI A OBIECTIVELOR ACTIVITĂȚII: copiii sunt provocați să intuiască despre cine este vorba, dar pentru că nu reușesc fără indicii educatoarea îi va asigura de identificarea acestora după ce vor uni punctele de pe fișa de lucru de la Bibliotecă, după ce vor realiza prietenii broscuței cu materialele pe care și le-au pregătit pentru Artă și îl vor putea sfătui apoi pe Oachi cum ar trebui să se comporte cu musafirii săi.

DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII ȘI OBTINEREA PERFORMANȚEI: Copiilor li se va explica sarcina de lucru pentru centrul Bibliotecă, apoi vor intui materialele necesare pentru centrul Artă, li se va explica și demonstra modalitatea de lucru pentru realizarea celor doi prieteni ai broscuței și după ce preșcolarii vor recunoaște drept musafiri ai lui Oachi, ariciul și rața, se vor încălzi mâinile prin intermediul unor exerciții: Pică ploaia pe burlane pic, pic, pic./Cad castane dolofane poc, poc, poc./Cârâie în pom o cioară câr, câr, câr./Vai ce frig este afară bâr, bâr, bâr. Se va relua demonstrația pe etape, astfel încât copiii să poată lucra în același timp cu explicația și demonstrația educatoarei.

Apoi preșcolarii sunt provocați să răspundă întrebărilor de genul: Voi cum vă așteptați musafirii? Cum vă simțiți atunci când primiți vizita prietenilor? Cu ce îi serviți? Etc.

ÎNCHEIEREA ACTIVITĂȚII: Ochi le mulțumește copiilor pentru toate ideile și sfaturile oferite, apreciază activitatea desfășurată de copii și modul în care au lucrat.

În laboratorul unei cărți

**Achim Adina, profesor pentru învățământul primar,
Liceul Teoretic „Nicolae Bălcescu”, Cluj-Napoca**

Într-o lume dominată de mijloace electronice, lectura unei cărți reprezintă una din plăcerile vieții care ne permite să evadăm în lumi îndepărtate. Lectura trebuie privită nu numai ca o capacitate a oamenilor de a descifra și folosi informațiile tipărite într-un material scris, ci și ca o abilitate de viață, ca un comportament ce contribuie la menținerea și îmbunătățirea stării de sănătate și a echilibrului mental. Deoarece lectura ajută la dezvoltarea intelectuală, cognitivă, emoțională și socială a elevilor, activitatea de citit trebuie gândită în forme cât mai diverse, astfel încât elevii să fie invitați să trăiască experiențe pozitive atunci când deschid o carte. Acumularea unor astfel de experiențe plăcute reprezintă cheia succesului în formarea elevilor ca cititori avizați, cu plăcere și aplecare pentru lectură, cu un comportament de lectori conștienți și activi pe toată perioada vieții.

În acest scop, activitățile pe care le-am propus în cadrul orelor de Comunicare în Limba Română (clasa pregătitoare-clasa a II-a) sau de Limba și Literatura Română (clasa a III-a – clasa a IV-a) au fost variate și creative, pentru a stimula la elevi componentele cognitiv-intelectuale, cele afectiv-emoționale, dar și cele motivațional-atitudinale. Am organizat activități de tipul: lectura individuală sau în pereche, lecturarea unor cărți de către adulți (învățătoare, bibliotecară, părinți, autori de cărți pentru copii), realizarea unor expoziții cu ilustrații de carte, vizite la diverse biblioteci / edituri / tipografii, participări la lansări/târguri de cărți, dramatizarea unor secvențe literare, completarea unui jurnal individual/colectiv de lectură, participarea la concursuri pe teme de lectură, ilustrarea eroilor preferați, organizarea unor cluburi de lectură, desfășurarea unor întâlniri cu autori/ilustratori/editori de cărți etc.

Activitatea „În laboratorul unei cărți” din cadrul proiectului „Comoara din carte”, s-a desfășurat pe parcursul unei ore la clasa a IV-a și a avut ca scop stimularea interesului elevilor pentru următoarea carte de lectură obligatorie, „Olguța și un bunic de milioane”, avându-l ca invitat pe însuși autorul acesteia: scriitorul Alex Moldovan.

Vă propun mai jos proiectul didactic al acestei ore-activități:

PROIECT DE LECȚIE PE CADRUL ERRE

Disciplina: Limba și literatura română

Subiectul lecției: Textul narativ „Olguța și un bunic de milioane”, de Alex Moldovan

(prezentare)

Obiective operaționale:

- să manifeste interes pentru lectura noii cărți propuse;
- să adreseze întrebări pertinente, formulate politicos, invitatului;
- să manifeste interes pentru situația de comunicare propusă;
- să caracterizeze activitatea de lectură, precizând acțiunile unui cititor;
- să facă predicții pentru textul romanului propus spre lectură;
- să construiască enunțuri logice, ample, adecvate situației de comunicare propuse;

Tipul lecției: mixtă

Motivația: Activitatea oferă copiilor posibilitatea de a-și exprima propriile idei în ceea ce privește cartea și lectura, de a adresa întrebări unui scriitor vizavi de activitatea acestuia, de universul cărții pe care a scris-o, de a formula opinii, de a coopera cu colegii de clasă. De asemenea, prin

intermediul acestei activități, se cultivă gustul copiilor pentru lectură, interesul pentru activitate recreațională de tip intelectual.

Tehnologii didactice:

a) Forme: frontală, pe echipe

Obiectivele lecției	Secvențele lecției/Timp/Strategia didactică	Metode și procedee	Evaluare (de proces)
<p>- să manifeste interes pentru situația de comunicare propusă.</p> <p>- să caracterizeze activitatea de lectură, precizând acțiunile unui cititor.</p>	<p>1. EVOCARE (15 minute)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Introducere în atmosfera lecției - Cadrul didactic relatează următoarea amintire: „Una dintre cele mai dragi amintiri din viața mea de școală o reprezintă întâlnirea cu scriitorul Tudor Dumitru Savu. Acesta a participat la o ora de limba și literatura română și ne-a prezentat unul dintre romanele sale. Îmi amintesc că, imediat după terminarea orei, am dat fugă la bibliotecă să împrumut cartea despre care ne vorbise. Am citit-o pe nerăsuflăte și reprezintă una dintre cărțile mele preferate.” - Elevii urmăresc relatarea. ➤ Cunoașterea participanților -Cadrul didactic prezintă participanții: „Azi, avem plăcerea ca la ora noastră să avem un invitat special, scriitorul Alex Moldovan. El este autorul romanului pentru copii, „Olguța și un bunic de milioane”, carte despre care ne va vorbi.” -Elevii se familiarizează cu invitatul. ➤ Anunțarea temei și a obiectivelor -Cadrul didactic dezvăluie tema și obiectivele: „La această oră, vom discuta despre cărți, vom încerca să pătrundem în laboratorul de creație a scriitorului Alex Moldovan unde s-a născut cartea pe care trebuie să o citiți în continuare, la lectură. Aveți posibilitatea să îi puneți întrebări, să faceți predicții legate de roman, să vă exprimați părerea.” -Elevii rețin tema și obiectivele anunțate. ➤ Reactualizarea cunoștințelor -Cadrul didactic lansează prima activitate: „Care sunt acțiunile ce caracterizează comportamentul unui cititor?”- Prima echipă de elevi prezintă materialul pregătit conform modelului dat la ora anterioară. (MODELUL: Un cititor are: ochi pentru..... minte pentru, urechi pentru; mâini pentru.....; inimă pentru 	<p>Expunerea</p> <p>Conversația euristică Expunerea Explicația</p>	<p>Aprecierea comportamentului nonverbal</p> <p>Aprecierea produsului realizat de către elevi Aprecierea răspunsurilor elevilor</p>
<p>- să adreseze întrebări pertinente, formulate politicos, invitatului.</p> <p>- să</p>	<p>2. REALIZAREA SENSULUI (20 minute)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Explorarea noilor informații -Cadrul didactic lansează a doua activitate: „Pornind de la materialul colegilor voștri, îi rog pe elevii din a doua echipă să formuleze întrebări pentru scriitorul Alex Moldovan pentru a afla acțiunile ce caracterizează comportamentul unui scriitor. Astfel, vom pătrunde în laboratorul său și vom descoperi cum se scriu cărțile.” (MODEL:Un scriitor are: ochi pentru.....; minte pentru; urechi pentru; mâini pentru.....; inimă pentru 	<p>Conversația euristică Explicația Interviul</p>	<p>Aprecierea produsului realizat de către elevi Aprecierea întrebărilor elevilor</p>

<p>construiască enunțuri logice, ample, adecvate situației de comunicare propuse.</p> <p>-să facă predicții pentru textul romanului propus spre lectură</p>	<p>-Elevii formulează întrebările și notează pe poster răspunsurile primite.</p> <p>➤ Explorarea cărții</p> <p>-Cadrul didactic lansează cea de-a treia activitate: „A treia echipă din clasă a avut ca sarcină să își intervieveze colegii și să adune de la aceștia predicții legate de cartea pe care urmează să o citești: „Olguța și un bunic de milioane”.</p> <p>Predicțiile voastre trebuiau să pornească de la titlul cărții.”</p> <p>.</p> <p>-Elevii prezintă planșa cu satelitul realizat după model și predicțiile adunate.</p> <p>(MODEL:</p> <div data-bbox="331 600 906 929" data-label="Diagram"> </div> <p>-Invitatul, scriitorul Alex Moldovan, validează sau invalidează predicțiile făcute de către elevi.</p>	<p>Brainstorming Expunerea Interviul</p> <p>Conversația euristică</p>	<p>Aprecierea produsului realizat de către elevi Aprecierea răspunsurilor elevilor</p> <p>Participarea la dialog</p>
<p>- să manifeste interes pentru lectura noii cărți propuse.</p>	<p>3. REFLECȚIA (15 minute)</p> <p>➤ Invitație la lectură</p> <p>-Invitatul prezintă cartea ce urmează a fi citită de către elevi: cum a ajuns să scrie cartea, oamenii și evenimentele care l-au inspirat, procesul de editare a cărții etc. De asemenea, le citește câteva fragmente semnificative din roman, cu scopul de a le stârni curiozitatea și dorința de a citi romanul.</p>	<p>Explicația</p> <p>Lectura</p>	<p>Aprecierea comportamentului nonverbal</p>
	<p>EXTINDERE</p> <p>➤ Lectura cărții „Olguța și un bunic de milioane”, de Alex Moldovan</p>	<p>Lectura individuală</p>	<p>Completa-rea jurnalului de lectură</p>

b) Metode: conversația euristică, explicația, expunerea, brainstormingul, interviul, lectura

c) Mijloace: foi de flipchart, volumul „Olguța și un bunic de milioane”, de Alex Moldovan

Durata: 50 minute

Evaluarea: a) Tipul evaluării: evaluare curentă, continuă

b) Forme, metode, tehnici, produse ale evaluării: evaluarea răspunsurilor orale/comportamentelor/produselor realizate

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Imagini de la activitate

Invatamantul traditional si invatamantul online

ACHIM RALUCA CRISTINA

Avantajele invatamantului traditional:

- contribuie la dezvoltarea efortului personal, a voinței și a autodisciplinei în rândul elevilor
- este cel mai eficient pentru transmiterea datelor pure, cum ar fi datele istorice sau legile fizicii, matematicii sau chimiei.
- necesită o pregătire academică deosebită și stăpânirea subiectului de la profesor.
- pune la dispoziția elevilor cunoștințele și experiențele unui cunoscător al subiectului, care poate răspunde imediat la întrebări.
- permite creativitatea și dinamismul profesorului în dezvoltarea subiectelor.
- unii consideră că prin stabilirea unei relații directe între profesor și elev, nevoile și abilitățile fiecăruia pot fi mai bine detectate.
- promovează procesele de memorie.

Dezavantajele invatamantului traditional:

- nu stimulează participarea, creativitatea, curiozitatea sau inițiativa.
- poate însemna adoptarea necorespunzătoare a informațiilor sau o absorbție ridicată a datelor.
- nu favorizează colaborarea sau cooperarea, ci mai degrabă încearcă să promoveze comparația și concurența în rândul elevilor.
- cantități mari de informații sunt asimilate fără a lua în considerare afectivitatea.
- de obicei, nu există coexistență între teorie și practică.
- promovează pasivitatea elevului și lipsa de atitudine critică.
- s-a demonstrat că o mare parte din cunoștințele dobândite și memorate ajung să fie uitate în timp.

Avantajele invatamantului online:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre școală.
- se evită condițiile de secol XIX din unele școli (wc afară, săli de clasă neîncălzite).
- se evită bullyingul, o problemă tot mai intensă în școli.
- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone

și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop).

– se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică.

– dacă se folosesc resurse adecvate, totul se poate face mai simplu, completând de exemplu în programe care permit chiar evaluarea instant.

– copiii sunt mai odihniți, pot avea acces la resursele educaționale după un program mai flexibil.

– dacă se realizează programe și alte resurse digitale interactive, avizate de sistemul educațional, acestea pot uniformiza modul de predare.

– părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului.

– copiii nu mai pot lipsi de la ore dacă sunt supravegheați acasă de un adult (însă dacă acest lucru nu se întâmplă, pot lipsi dând vina tocmai pe tehnologie – „mi s-a întrerupt conexiunea”).

– copiii nu mai pot inventa scuze de tip „mi-au uitat tema acasă”, căci lucrând de acasă au toate caietele, cărțile și materialele auxiliare alături de ei.

– se pot utiliza simplu variantele de manuale digitale, nu mai este nevoie de manualele în format fizic (adesea aflate într-o stare avansată de degradare, fiind utilizate de mai multe generații de copii).

Dezavantajele învățământului online

– lipsa accesului la tehnologie (deficit de dispozitive, dar și conexiuni suficient de bune, mai ales în contextul aglomerării rețelelor).

– lipsa posibilității notării adecvate, lipsa posibilității testării eficiente – acasă există acces la toate resursele, online și offline, pentru copiat, nu ca la examene unde sisteme de copiere erau adesea descoperite și unde se căutau dispozitive mai elaborate gen căști de copiat și alte asemenea.

– mulți profesori au abilități limitate în utilizarea platformelor online, iar „școlarizarea” acestora se face de obicei pe cont propriu, un proces lent și care depinde de fiecare.

– lipsa spațiilor potrivite pentru învățat online în unele locuințe mici, mai ales unde sunt mai mulți copii în familie și în special în mediul rural, în familii foarte sărace.

– lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc.

– mai multă presiune pe elev, care trebuie să depună de fapt mai mult efort decât era obișnuit la școală, unde primea totul pasiv: copilul este obligat adesea să studieze și să descopere singur, ceea ce pentru mulți elevi este extrem de dificil.

– se interacționează mai greu între copil și profesor, mai ales dacă elevul are dificultăți în a înțelege ceva.

– copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale.

GRĂDINIȚA VERDE

ACIU CRINA MARIA

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 7, Satu Mare

" Seamănă un gând, vei culege o faptă
Seamănă o faptă, vei culege un obicei
Seamănă un obicei, vei culege un caracter
Seamănă un caracter, vei culege un destin"
(S. Smiles)

Vârsta preșcolară constituie perioada cea mai potrivită pentru însușirea unor deprinderi de comportare civilizată, de formare a conștiinței ecologice. Problemele ecologice pe care le întâlnim la fiecare pas, ne-au determinat să încercăm să cultivăm respectul copiilor față de natură și mediul înconjurător.

Activitățile de educație ecologică urmăresc să îl conducă pe viitorul cetățean spre formarea unei atitudini obiective asupra realității, care să-l determine să conștientizeze rolul fiecăruia dintre noi asupra mediului ce ne înconjoară.

Activitatea noastră de ecologizare GRĂDINIȚA VERDE, s-a desfășurat în anul școlar 2020-2021, cu preșcolarii de la Grupa Mare Fluturașii și părinții acestora.

Scopul activității a fost acela de a forma o atitudine ecologică activă și responsabilă care să permită manifestarea unei conduite adecvate în relația cu mediul.

Obiectivele propuse:

- cultivarea sensibilității copiilor față de problemele mediului înconjurător;
- crearea în grădiniță și în curtea acesteia a unui mediu ambient plăcut, prin curățarea și întreținerea spațiilor de joacă;
- antrenarea și implicarea directă a copiilor în activitatea practică de ecologizare, prilej de însușire a unor norme de comportare specific asigurării protecției mediului;
- formarea deprinderilor și priceperilor de a valorifica materialele din natură;
- cunoașterea regulilor de minimă protecție a naturii;
- identificarea acțiunilor negative ale omului asupra naturii;
- cultivarea respectului față de natură, om și societate, prin dezvoltarea respectului față de sine și mediul ambient;
- creșterea implicării părinților și a altor factori educaționali din cadrul comunității în activitatea grădiniței și în creșterea unui mediu sigur și sănătos pentru toți.

Resurse: a) umane: preșcolarii, părinții, cadrele didactice;

b) materiale: paleți, vopsele, flori, cauciucuri, puieti, semințe, pământ, saci, etc.

Durata activității-1 zi

Descrierea activității:

Activitatea s-a desfășurat ca și încheiere a temei săptămânale Natura-prietenă mea. În cadrul activităților din această săptămână, preșcolarii s-au familiarizat cu anumite noțiuni: natură, poluarea, reciclarea, ecologizarea, etc. Am prezentat filmulețe cu teme ecologice, din care am descoperit care sunt etapele de creștere a unei flori, am rezolvat fișe de lucru, ghicitori, întrebări capcană, am interpretat roluri și multe alte lucruri.

Pentru activitatea Grădinița Verde i-am avut ca și parteneri pe părinții copiilor, care au fost deosebit de încântați să ne sprijine atât direct, cât și prin sponsorizări cu materiale necesare.

Am curățat curtea grădiniței de crengi uscate și alte deșeuri, am plantat flori pe marginea trotuarului, am transformat paleții în băncute multicolore pentru viitoarele noastre activități în aer liber, iar în final am plantat Copăcelul Prieteniei, care să rămână în grădiniță când noi vom fi școlari.

Modalități de diseminare-expunerea în cadrul Comisiei metodice, în cadrul cercurilor pedagogice, popularizare în cadrul sesiunilor de comunicări, simpozioane, parteneriate.

Impactul activității:

- conștientizarea gradului de implicare și mobilizare pentru a crea un mediu ambiental mai plăcut, frumos și mai curat;
- reponsabilizarea copiilor și cultivarea unei conștiințe ecologice.

Ce poate fi îmbunătățit?

- desfășurarea unor activități de ecologizare în spații din afara grădiniței;
- informațiile legate de plante, părți componente, rolul lor, flori, întreținere, mediu, poluare, activități ecologice pot fi abordate în toate domeniile de dezvoltare.

Momente din activitatea noastră

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT FINLANDEZ

Prof. înv. preșcolar Acs Melinda
Școala Profesională "George Coșbuc" Medieșu Aurit
Structura G. P. N. Iojib

"Cea mai bună investiție pentru ca o societate să prospere în viitor este să educi toți copiii ei", afirmă Paivi Pohjanheimo, ambasadorul Finlandei în România.

Investițiile în educație nu s-au oprit la un slogan.

În Finlanda, elevii pleacă toți cu aceeași șansă la educație indiferent din ce familie provin. Primesc o masă caldă în fiecare zi, sunt încurajați și responsabilizați. La finalul anilor de studii, știu și ce le rezervă viitorul. Așa se face că abandonul școlar nu prea există, iar finlandezii și-au adus copiii să studieze acasă.

Finlanda are cel mai ridicat nivel de trai din lume și cel mai evaluat sistem educativ. Finlanda atrage atenția lumii atunci când se constată că elevii săi obțin constant poziții de top la testele PISA – teste internaționale menite să verifice nu atât cunoștințele tinerilor, cât mai ales modul cum aceștia gândesc.

Secretul stă în importante reforme educaționale, implementate în urmă cu 40 de ani. Guvernul a hotărât să „reseteze” sistemul și să abordeze o altă direcție, dedicând astfel fonduri importante educației, cercetării și tehnologiei. Atunci a fost adoptat un nou sistem educațional. Iar acest sistem se referă de fapt la egalitate de șanse pentru toți copiii, indiferent de mediul socio-economic din care aceștia provin.

Sistemul este unul egalitarist, oferind șanse egale pentru oricine, indiferent de mediul socio-economic din care provin, sau de zona în care locuiesc, au același potențial de a învăța și trebuie să aibă aceleași șanse la o educație de calitate. În Finlanda nu există școli mai bune și școli mai proaste. Nu există învățământ privat. Întregul sistem universitar este de stat. Sunt permise liceele private, dar perceperea de taxe de studiu este interzisă.

Această țară consideră pur și simplu că absolut toți copiii trebuie să beneficieze de același tratament. Copiii cu dizabilități învață în școlile normale. Copiii cu cerințe educaționale speciale nu studiază la domiciliu, nu sunt excluși sau izolați în școli speciale, ci participă la ore în clase normale, indiferent dacă au handicapuri grave.

În Finlanda, școala pune preț pe calitatea profesorilor, investind doar în cei care realizează performanțe. Calitatea profesorilor finlandezi este, pur și simplu, exemplară. În Finlanda trebuie să ai facultate ca să predai la grădiniță și masterat ca să predai la școală. Astfel, legea impune fiecărui cadru didactic să aibă la bază cinci ani de facultate și un masterat în pedagogie. Poziția de profesor este drept una cu o mare responsabilitate și, în consecință, nu oricine poate intra în sistem. În Finlanda este mai ușor să devii medic sau avocat decât profesor.

Salariile pe care le primesc sunt printre cele mai mari din Europa, alături de Germania, Marea Britanie și Franța. Profesorilor care nu își dovedesc competența nu li se prelungește contractul de angajare.

În Finlanda nu trebuie să plătești nimic pentru serviciile educaționale nici măcar când faci o facultate, masterat sau doctorat. În plus, elevilor li se asigură un prânz gratuit și transport gratuit dacă locuiesc la mai mult de 5 km de școală. Legea finlandeză obligă ca meniul să fie gratuit, nutritiv, și cu multe feluri de salate și fructe. Dacă orele se prelungesc până după-amiază, școala are obligația de a oferi o gustare elevilor.

Copiii încep școala la 7 ani și nu se confruntă cu examene până la vârsta de 16 ani, când susțin singurul examen important în sistemul lor educațional. Orele sunt scurte (45 min), intense și, mai

ales, foarte participative. Au foarte puține teme pentru acasă, se stimulează raționamentul critic înaintea memorizării mecanice. Învățământul finlandez pune mare preț pe științe și pe practică, de aceea cele mai multe cursuri de științe au loc în laboratoare, în grupuri de maximum 16 elevi și se concentrează pe experimente științifice.

Statul finlandez e preocupat de asigurarea unui învățământ viabil, capabil să motiveze elevii. Sistemul educativ este foarte bine gândit și făcut în sprijinul elevilor. Finlanda are cel mai mare procent, din Europa, al elevilor care ajung la facultate, 66%, iar 93% dintre finlandezi promovează liceul. În același timp, diferența dintre cei mai slabi și cei mai buni elevi este cea mai mică din lume.

Sistemul de valori al finlandezilor are la bază educația nu acumularea de bunuri. Acest lucru este valabil pe tot parcursul vieții, când, arată statisticile, adulții preferă să dea bani pe un program de educație continuă decât pe ultimul telefon scos pe piață. Este un sistem de valori format în familie, consolidat în școală, pus apoi în slujba țării.

Bibliografie:

<https://edict.ro/sistemul-de-invatomant-din-finlanda/>

<https://domsireni.ru/ro/obogrevateli/novaya-sistema-obrazovaniya-v-finlyandii-osnovnye-yazyki-i-princip-besplatnogo/>

ȘCOALA ONLINE – O PROVOCARE PENTRU TOȚI

Autor: Acsinte Alina Mariana

Prof. pentru învă. primar la Colegiul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra Neamț

Indiferent dacă suntem educatori, învățători, profesori la școala generală, liceu sau la universitate știm că nu ne oprim niciodată din învățat.

O școală modernă trebuie să țină pasul cu schimbarea, adaptându-se mereu, oferind noi alternative care să vină în sprijinul elevilor și profesorilor.

În școala noastră această provocare a venit în luna martie, când toate orele au urmat a se desfășura online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare. Situația nou creată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

Așadar, și noi am căutat soluții potrivite pentru a face trecerea la predarea online. Platformele educaționale recomandate instituțional pentru a desfășura învățarea online au fost: G Suite for Education. (Google Classroom), Microsoft Office 365 for Education, Adservio, Edmodo, EasyClass, ClassDojo. Varianta aleasă a fost G Suite for Education.

Cu aplicațiile din pachetul G Suite for Education se pot îmbunătăți predarea, învățarea și colaborarea în întreaga școală. Pachetul G Suite for Education conține instrumente digitale moderne care îmbunătățesc procesele de predare, învățare și colaborare în școală prin integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică și administrativă. Instrumentele Google for Education sunt recomandate de profesori printre cele mai bune aplicații pentru colaborare și feedback și pot fi folosite la clasă împreună cu alte instrumente digitale de predare și învățare care transformă actul educațional într-o experiență interactivă și interesantă.

Beneficiile utilizării acestei platforme pentru școală au fost:

- un pachet de instrumente digitale pentru colaborare la clasă și o educație în pas cu tehnologia;
- folosirea tehnologiei la clasă pentru teme și proiecte;
- dezvoltarea de abilități digitale necesare în secolul 21;
- stimularea gândirii critice și a creativității;
- siguranța datelor;
- disponibilă oricând de pe orice dispozitiv indiferent de sistemul de operare;
- instrumente intuitive ușor de folosit la clasă care nu necesită o instruire intensivă și oferă economie de timp și energie;
- o mai bună colaborare profesor – elev și comunicare în timp real;
- elevii lucrează împreună și folosesc simultan documentele care se salvează în mod automat (pregătiți pentru lucrul în echipă în viitor);
- feedback documentat pentru elevi prin comentarii inserate în Google Docs, Slides sau Sheets;
- modificările aduse documentelor păstrează un jurnal al tuturor acțiunilor pentru a vedea contribuțiile elevilor la munca de grup, etc.

Momentul acesta de răscruce ne-a determinat însă pe toți să facem cunoștință cu această platformă și aplicațiile sale care să ne sprijine în activitatea didactică și să-i stimulăm pe elevi să rămână conectați în procesul de învățare.

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul

de predare-învățare-evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea. Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea.

În perioada desfășurării școlii online, a trebuit să ținem cont de anumite reguli. Acestea se pot aplica și în momentele de normalitate, dar care presupun și utilizarea instrumentelor digitale:

- orarul școlar tradițional NU poate fi transferat la programul de lucru online;
- timpul de lucru la calculator al elevilor trebuie să fie bine stabilit (ciclul primar - 90 min., ciclul gimnazial - 120/150 min.);
- pentru activitățile sincrone și asincrone trebuie alese teme, instrumente digitale, soft-uri, aplicații, ce se potrivesc cel mai bine cu planul de predare, aprofundare, exersare;
- toate activitățile sincron trebuie planificate din timp și organizate foarte bine;
- este necesar să prezentăm părinților și elevilor platforma, dispozitivele digitale, modul de lucru cu aplicațiile;
- avem nevoie de: răbdare, empatie și flexibilitate, abordare treptată, conștientizare, regularitate, sprijin și comunicare continuă între elevi, părinți, colegi;
- avantajul învățării de la distanță, asincronă, este că permite o diferențiere reală și o personalizare a sarcinilor;
- feedback-ul este necesar și trebuie să fie din ambele părți: cadru-didactic/elevi, cadru didactic/părinți.

Scopul instrumentelor digitale este de a spori procesul de învățare prin faptul că vin în sprijinul sau în completarea celor învățate la clasă, pun la dispoziția profesorilor modalități moderne de predare și evaluare. Trebuie să ne gândim la o reinterpretare a rolului cadrelor didactice și al elevilor. Noi, cadrele didactice, suntem facilitatori, care creăm contextul în care poate avea loc învățarea: prin întrebări, prin instrumente, prin crearea unei etici de muncă adecvate și prin relații umane care să transmită încredere și susținere, astfel încât procesul educațional să aibă rezultatele așteptate.

Bibliografie:

- Constantin Cucos, Olimpius Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed. Universității, București, 2020
- [http:// www.didactic.ro](http://www.didactic.ro)
- [http:// www.e-scoala.ro](http://www.e-scoala.ro)

Învățământul on-line – necesitate sau provocare la progres

ADAM PETRONELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CAROL I", CĂLĂRAȘI

Am pășit cu sfială pe un teritoriu nou, am apelat la tehnici și strategii cu care înainte doar cochetam. Tot ceea ce părea de nerealizat s-a realizat. Sarcinile de lucru, fișele, teme, toate erau trimise on-line, urmând a fi citite, corectate, notate, retrimise. Un proces laborios, care necesită răbdare, voință, puțință de a fi conectat și prezent mult timp în viața elevilor noștri. Însă acest tip de învățământ nu poate suplini învățământul clasic, în sala de curs, în bancă, având acces la tablă și notițe. Am simțit lipsa elevilor și a cadrelor didactice din punct de vedere fizic, emoțional și sufletesc. Elevii, dar și dascălii, au nevoie să se vadă, să își zâmbescă, să se corecteze, să se încurajeze reciproc. O simplă privire, un zâmbet, un banal gest fac ca actul educațional să capete sens, să depășească pragul de informație. Educația formală, informală și nonformală întregeste portretul tânărului, îl ajută să își identifice nevoile, să găsească metode de a se integra cu succes în societate.

Data fiind situația pandemică, elevii și profesorii și-au canalizat atenția, forțele și energia spre varianta on-line. Bună sau rea, școala on-line ne ține până la urmă conectați la materie. În unele săli de clasă din România sunt mulți elevi. Prin urmare, este foarte dificil ca toți să aibă șansa să participe activ la oră. Mai mult, se creează o atmosferă destul de agitată, mai ales în pauze. Pentru unii elevi e un adevărat consum de energie să petreci șase ore într-o încăpere cu alte persoane cu care ești nevoit să socializezi. Școala on-line aduce cu sine un avantaj din acest punct de vedere. Astfel, îți poți scrie și învăța lecțiile urcate de profesori pe diverse platforme în liniștea și confortul casei tale.

Am accesat platforme de e-learning care au permis continuarea procesului instructiv-educativ. Astfel, orele sau cursurile s-au derulat fie sub forma conferințelor audio-video sau a întâlnirilor de tip Meet în timp real sau înregistrate.

Școala este cea care îl determină pe elev „să învețe să învețe”, să realizeze că oamenii sunt ființe sociale care se dezvoltă, „înfloresc” în mijlocul semenilor săi. Profesorul, ca și părintele, educă și atunci când nu vorbește, deoarece transmite enorm de multe informații nonverbal.

Există diverse instrumente on-line și offline care pot fi utilizate pentru a conecta educatorii și elevii atunci când aceștia se află în locuri diferite. Este necesar a accesa informații și platforme care nu sunt disponibile în mod obișnuit la domiciliu sau în instituția de învățământ. Societatea civilă trebuie să sprijine dezvoltarea profesională continuă a educatorilor într-un mod flexibil.

Pentru a contribui la asigurarea continuității în activitățile de educație și formare, pot fi accesate on-line diverse materiale didactice, iar elevii primesc îndrumare pentru a descoperi/lectura materiale din biblioteci digitale sau virtuale, resurse educaționale deschise disponibile pe diferite platforme educaționale.

Elevii școlii noastre au beneficiat de platforma Google Classroom și programul școlar nu a suferit modificări, conexiunea dintre cadrele didactice și elevi menținându-se.

Folosirea acestor platforme on-line de educație oferă o serie de beneficii și avantaje elevilor spre mulțumirea părinților. Folosirea platformelor on-line de educație este o metodă bună pentru copiii isteți ce sunt puternic motivați, ele venind în completarea activităților didactice din sistemul de învățământ. Discuții libere, chestionare, teme și fișe de lucru, dar și materiale suport s-au trimis și ulterior, s-au stocat în Google Drive. Beneficiile platformei sunt numeroase, elevii putând relua materialele, putând iniția discuții publice sau private cu cadrul didactic, având posibilitatea îmbunătățirii și diversificării comunicării educaționale.

Un rol fundamental al educației se referă la dezvoltarea personală. Fiecare individ trebuie să aibă posibilitatea de a se dezvolta potrivit potențialului propriu, astfel încât să poată asigura

independența și prosperitatea lui, a familiei pe care eventual decide să și-o întemeieze și a grupurilor din care decide să facă parte. Dezvoltarea personală continuă prin învățare pe tot parcursul vieții este esențială în societatea contemporană. Cu ocazia educației la distanță din această perioadă, elevii au avut libertatea de a-și organiza singuri programul de studiu, iar acest lucru i-a determinat pe mulți să-și rezolve sarcinile mai eficient și cu mai mult drag.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică, predare – învățare – verificare, poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp elevii, dar și educatorii au găsit numeroase videoclipuri cu lecții predate diferit față de cum eram obișnuiți. Subiectele predate la școală puteau fi privite dintr-o altă perspectivă, iar acest aspect nu este de neglijat.

În contextul pandemiei globale, învățământul on-line pare singura posibilitate responsabilă, iar țara noastră trebuie să-și accelereze investițiile în digitalizarea educației, însă o îmbinare a învățământului clasic cu cel on-line reprezintă abordarea ideală pentru dezvoltarea optimă a copiilor noștri.

ȘCOALA ONLINE

Prof. înv. primar: MACARIE ADRIANA
Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sâncel

Odată cu închiderea școlilor, elevii, profesorii, autoritățile și părinții au încercat să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional a trebuit să continue în mediul on-line.

Procesul a fost testat din mers, profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii au fost ajutați de către profesori și părinți pentru a putea urma lecțiile on-line.

Ca profesor am învățat foarte multe lucruri noi, m-am adaptat acestei situații, urmând cursuri de formare în acest scop, dar și căutând și cercetând singură diferite platforme educaționale care au pus la dispoziție resurse educaționale necesare atât pentru elevi, cât și pentru noi, profesorii. Am încercat să obțin feedback atât de la părinți, cât și de la copii și să construiesc relația între cadru didactic și copil, care are un impact clar asupra învățării.

Învățarea online poate fi considerată ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Tot învățarea online trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor.

În continuare aș dori să prezint, pe scurt avantajele și dezavantajele învățării online.

Un prim avantaj al învățării online este că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera sau încetini procesul de învățare.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online sunt următoarele:

Nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile tehnologiei care avansează zi de zi. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație.

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie.

Am întâlnit situația ca anumiți elevi să se afle într-un anumit context în care nu au avut acces la internet sau nu și-au permis acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care le era utilă în acel moment, dar pe care nu o pot accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față.

În concluzie aș vrea să punctez faptul că internetul este foarte util în învățare, însă învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe. Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținând astfel răspunsurile imediat.

DIVIZIUNEA DIGITALĂ

ESEU

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE

Profesor învățământ preșcolar: Afrențoaie Ramona Andreea

Diviziunea digitală este definită ca fiind diferența dintre persoanele și comunitățile care au acces la tehnologii ale informației și cei care nu au.

Cetățenia digitală este un termen utilizat pentru a descrie o serie de subiecte legate de accesul digital, utilizarea responsabilă a tehnologiei, alfabetizarea digitală financiară, amprentele digitale și chiar bunăstarea fizică și psihologică. Este clar că cetățenia digitală se poate manifesta în mai multe feluri, fiind considerată și abordată variat/în alte moduri de către diferiți oameni. Ceea ce este însă important este recunoașterea faptului că, pentru a progresa în noua societate/economie digitală, avem nevoie de cunoștințe și competențe noi, bazate pe era digitală.

Din perspectiva activităților de învățare și comunicare în contextul actual, m-am adaptat destul de bine, întrucât tehnologia mi-a fost de mare ajutor în aceste momente. Situația în care ne aflăm este destul de dificilă și trebuie să ne adaptăm, utilizând toate mijloacele de care dispunem. Eu sunt profesor pentru învățământul preșcolar și am fost nevoită să desfășor o perioadă de timp activități împreună cu preșcolarii în mediul online. La început, mi-a fost destul de greu, însă treptat am găsit diferite modalități de realizare a activităților cu cei mici, am găsit diferite jocuri interactive, diferite videoclipuri, fișe de lucru, și lucrăm cu aceștia în timpul unui apel video, bineînțeles aceștia fiind sub supravegherea părinților.

Am găsit diferite activități în acord cu temele din planificare și am reușit pe cât posibil să realizăm activități atractive pentru copii. Au existat și situații în care câțiva dintre preșcolarii nu au avut acces la Internet așa că nu am vrut să se simtă marginalizați și le trimiteam zilnic părinților fișe de lucru și diferite activități pe care să le realizeze copii, fiind disponibilă în orice moment în a le acorda explicații. Am desfășurat și o inspecție în mediul online, iar aceasta chiar s-a desfășurat foarte bine, deoarece am trimis copiilor materialele necesare și totul a decurs foarte frumos, fiind o experiență nouă.

În această perioadă în care pandemia determină prelungirea stării de urgență, eu am încercat să mă adaptez și să urmez sfaturile autorităților pentru a preveni răspândirea acestui virus. Experiențele noi din această perioadă au fost efectuarea unor cumpărături online pentru igiena personală, produse de make-up, dar și alimente, iar în privința aprovizionării cu alimente i-am ajutat foarte mult și pe bunicii mei, care sunt în vârstă și le este mai greu să se deplaseze în această perioadă. Am ajutat-o și pe bunica mea să efectueze o consultație online, deoarece ea are nevoie de rețetă medicală lunar și nu se poate amâna, pentru că ea este dependentă de medicamente, dar am putut rezolva situația foarte rapid și ușor cu ajutorul tehnologiei. Am comandat totodată și măști medicale și mănuși prin

intermediul Internetului. Majoritatea site-urilor vor să ajute populația în aceste momente și oferă transport gratuit, precum și unele supermarket-uri realizează livrări la domiciliu. În această perioadă trebuie să încercăm pe cât putem, să ajutăm bătrânii prin asigurarea de alimente și medicamente, întrucât ei sunt cei mai vulnerabili și nu au voie să părăsească locuința.

Diviziunea digitală este un fenomen accentat în această perioadă, deoarece nu toată lumea are acces la internet, unele familii nu își pot petrece sărbătorile alături de cei dragi, așa că cei care au acces la internet pot comunica prin efectuarea unui apel video, copiii defavorizați nu își pot realiza acele teme online, costurile tehnologiei și accesului la Internet fiind poate prea mari pentru acea familie, cei care nu au acces la Internet nu pot efectua cumpărături online și trebuie să se deplaseze la supermarket-uri, pe baza unei adeverințe. Din păcate părinții mei nu pot lucra de acasă prin intermediul tehnologiei și trebuie să se deplaseze în fiecare zi la locul de muncă, riscând infectarea cu acest virus.

Copiii care nu au acces la Internet, nu își pot efectua temele, nu pot avea acces la informație, rămân în urmă cu materia, ceea ce este foarte dificil pentru ei, dar se și plictisesc, pe când cei cu acces la Internet deja și-au format un program zilnic, discută cu educatorul/ învățătorul și învață în fiecare zi după un anumit algoritm stabilit de profesor, dar și de părinți.

În concluzie, diviziunea digitală este un subiect de actualitate, întrucât în situația în care ne aflăm tehnologia scurtează distanțele, face mai ușoară comunicarea, ajută la creșterea calității vieții, ajută la efectuarea cumpărăturilor online, oferă acces mult mai ușor la informații, ajută elevii să își desfășoare lecțiile online, iar cei care nu au acces la tehnologie, din păcate se descurcă foarte greu. Evoluția tehnologiei alături de oameni capabili și implicați vor contribui semnificativ la eliminarea diviziunii digitale.

Utilizarea instrumentelor digitale în procesul de predare – învățare on-line

prof. înv. primar, Agafiței Carmen Răfăla
Școala Gimnazială nr. 22 Galați

Anul 2020 a fost pentru mine plin de provocări în ceea ce privește dezvoltarea profesională. Odată cu desfășurarea orelor on-line, am fost nevoită să învăț foarte multe aplicații într-un timp relativ scurt, pentru ca lecțiile să fie interesante, să atragă elevii spre învățarea cu ajutorul tehnologiei, cu atât mai mult cu cât aveam clasă pregătitoare.

Pentru aceasta a fost necesar ca, înainte de a lucra cu elevii, să lucrez cu părinții, unii mai receptivi, alții mai reticenți sau mai puțin obișnuiți cu calculatorul / tableta. De aceea, împreună cu colega mea alături de care lucrez în alternativa Step by step, am urmat cursuri și webinarii care să ne deschidă orizonturile învățământului on-line, iar cunoștințele noastre le transmitem mai departe, ajutând părinții elevilor noștri ca și dumnealor să își poată ajuta la rândul lor copiii. Cu această ocazie am muncit cot la cot, învățătoare și părinți, pentru ca tot ce construiserăm până la momentul intrării în izolare să nu se năruiască, iar copiii să continue să învețe.

A fost destul de greu începutul, dar, încet-încet, am pornit pe acest drum cu încurajări reciproce, conștienți fiind și unii și alții că doar astfel vom putea să ne continuăm munca pentru ca micii școlari să nu aibă de suferit și să continue să afle tainele cititului, scrisului și socotitului.

Classroom ne-a fost de un real ajutor, reușind să avem un oarecare control al parcurgerii materiei. Nu ne-am dorit la acea vreme să stopăm învățarea cititului, deși ni se părea un lucru destul de greu de realizat fără prea mult sprijin din partea noastră, a învățătoarelor. În curând am descoperit Google Meet, ceea ce ne-a bucurat enorm că în sfârșit ne puteam vedea și auzi, iar părinții să poată asista la desfășurarea lecțiilor fără a ne mai suplina.

Din acel moment, învățarea a continuat, altfel decât eram cu toții obișnuiți, dar plină de activități interesante: am început să utilizăm aplicația WordArt care i-a determinat pe copii să continue să învețe litere noi, să formeze cuvinte pe care apoi să le scrie cu ajutorul tastelor, să realizeze forme cât mai atractive, spre uimirea și bucuria părinților care observau progrese în dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor noștri.

O altă aplicație care a trezit interesul masiv al copiilor a fost ChatterPix. Astfel, ei au fost foarte

încântați să își prezinte animalul de companie sau un personaj din povești ("Ursul păcălit de vulpe" – realizarea unui desen al personajului principal și prezentarea faptelor din perspectiva acestuia).

De asemenea, celelalte aplicații Google ne-au ajutat să ne desfășurăm activitatea cât mai aproape de ceea ce realizăm la clasă. În felul acesta, Întâlnirea de dimineață era din nou interesantă, interactivă și captivantă, prin utilizarea tablei Jamboard, mai apoi a tablei Whiteboard. Copiii puteau participa activ la rezolvarea sarcinilor de lucru, interacționând unii cu alții. Au învățat să atașeze imagini pe paginile deschise, să sublinieze anumite cuvinte, să atașeze note fixe pe document, să realizeze corespondențe prin introducerea săgeților din meniul tablelor prezentate, etc.

Utilizarea fișelor de lucru (Google Docs) ne-au ajutat, de asemenea, la exersarea operațiilor matematice, la formulări de propoziții, răspunsuri la întrebări, ordonări de cuvinte, completări de propoziții cu anumite cuvinte.

Pentru ca studiul organelor corpului (sau a altor subiecte legate de explorarea mediului) să fie mai atractiv, am realizat prezentări, chestionare care au plăcut copiilor, iar la final ei au demonstrat că au învățat foarte bine participând cu mare interes la evaluări prin intermediul Kahoot.

Tot la evaluare am utilizat cu succes Padlet, copiii prezentându-și lucrări proprii realizate la AVAP, păreri despre anumite activități realizate acasă sau on-line, produse realizate cu diferite ocazii, prezentări ale personajelor îndrăgite.

Wordwall, Bamboozle și LearningApps, precum și fișele de lucru Liveworksheets au fost de asemenea foarte apreciate, iar învățarea dar și consolidarea cunoștințelor se putea realiza mai ușor, întrucât, prin jocurile interactive copiii nu simțeau că învață.

Aceste instrumente de lucru au contribuit în măsură foarte mare la dezvoltarea competențelor de citit și scris, a gândirii critice a copiilor și, mai ales, la dezvoltarea competențelor digitale. Chiar dacă la început au fost mai greu de utilizat, acestea au făcut ca predarea să fie mai interesantă, facilitând receptarea și asimilarea cunoștințelor de către copii într-un cadru oarecum mai relaxat.

De aceea, din punctul meu de vedere, perioada în care școala s-a desfășurat on-line a avut și părțile ei bune întrucât ne-a determinat să ne pregătim individual la nivelul la care am considerat că trebuie să ajungem pentru a sprijini și a-i îndruma pe elevi să participe cu interes la activități care, desfășurate sub formă de joc, să le ofere alte modalități de a învăța.

Grădinița online - între necesitate și progres

Profesor învățământ preșcolar: Stan Ala
Grădinița cu Program Prelungit "Sf. Sava" Iași

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolariilor din grupa pe care o coordonez, în măsură în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Pentru a construi o experiență benefică în predarea online, am respectat câteva principii: nevoia de mișcare, folosirea muzicii, implicarea copiilor în activități, structura și pauzele, așa numitele brain breaks. Mișcarea este foarte importantă, deoarece copiii învață prin folosirea întregului corp. Nu ne putem aștepta ca un copil să stea "cuminte", mișcarea este esențială la această vârstă și este un criteriu important în planificarea activității. Fie că vorbim de momente de dans, jocuri psihomotrice (aici educatorii pot veni cu o serie de sugestii), jocuri de imitare (ex: Simon says, scaunele muzicale, freeze dance, etc) sau de trasee prin casă, a fost necesar să stimulez motric copiii în această perioadă. În acest sens, la vârste mici, nu e suficient să dăm indicații copiilor, ci și noi, ca educatori, trebuie să facem respectivele mișcări în fața ecranului. Întâi arătăm, apoi îi lăsăm pe cei mici să repete.

În momentul în care am proiectam sesiunile online, trebuie să ne gândim la nevoile copilului la această vârstă. Tranziția este similară cu intrarea copilului la grădiniță, pentru că este un alt tip de experiență, nouă, diferită. Copiii au o altă disponibilitate dacă înțeleg că grădinița este acum online. Este tot o adaptare, ca și începutul de grădiniță, așa că totul trebuie abordat treptat, în funcție de vârstă. Durata trebuie să fie legată de cât timp se poate focusa un copil la diferite vârste. Rutina este esențială la preșcolari și îi ajută atât pe copii să capete predictibilitate, stabilitate și autonomie, dar și pe adulți să comunice mai bine nevoile fiecărui membru și să navigheze printre sarcinile legate de muncă, copil, casă. Este de recomandat să folosim orice prilej, orice dată din calendar pentru a crea momente speciale, pentru a celebra și pentru ca astfel de momente să "rupă rutina".

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce și putem fi alături de copil, chiar dacă nu suntem prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce griji au, ce s-a întâmplat cu ei. Este foarte important să fim alături de copii și ei să simtă asta. Experiența online poate crea o poveste și este despre a învăța să fim împreună altfel. Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că și resursele digitale sunt utile în desfășurarea demersului didactic, beneficii având fiecare participant: copil, părinte, educatoare.

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze instrumente digitale în scopuri educative, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Din perspectiva cadrului didactic, noua structură de desfășurare a activităților a oferit următoarele oportunități: am învățat utilizarea unor noi platforme de învățare online (modul de lucru pe classroom- pe care au lucrat cu preșcolarii, dar și pe Zoom, în cadrul consiliilor profesionale sau a

cercului pedagogic), am învățat să creez jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari.

Educația online oferă posibilități nelimitate de a înfrumuseța actul educațional...dar prezența copiilor și a cadrului didactic față în față în vederea realizării feed-back-ului permanent, în timp real, într-un ambient potrivit/ instituționalizat, rămân factori esențiali în formarea viitorului adult.

Activitate sincron, via Zoom, joc didactic.

MACHETA –
POLUL NORD

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCATIONALE, UN MIJLOC DE EFICIENTIZARE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Prof. Albert Măriuța, Colegiul Economic „Virgil Madgearu,, Galați

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare, oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga.” Jean Piaget

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ, devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilitați digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață precum mersul său vorbirea.

Utilizarea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu.

Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplină predată.

Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode.

Ce se poate realiza cu ajutorul platformelor educaționale?

- Posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;
- Posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- Posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web;
- Posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume, sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori considera că este necesar;
- Elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp.
- Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să știm să comunicăm cu sau prin calculator, dar și cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.
- Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.
- Platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât și umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învățământ și de volumul mare de informație, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Exemple de platforme educaționale

1. Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google.

Aplicația a fost lansată în anul 2014 și este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulți profesori, se pot pregăti cursurile în avans și se comunică cu elevii în timp real.

2. Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți implicate. Numărul de activități permise părinților este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv și permite profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conținut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât și link-uri sau materiale video. Dezavantajul față de alte platforme este faptul că Edmodo este disponibil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit

3. Wikispaces pot fi folosite în mai multe moduri în sala de clasă. Colaborarea este cea mai mare

utilizare. Rezumând evenimentele de zile, postând podcasturi, postând proiecte Powerpoint, postând întrebări la care elevii să răspundă, elevii creează pagini și postează linkuri pentru proiecte de cercetare

4. Ael LMS (Learning Management)

AeL oferă suport pentru predare/învățare, evaluare și notare, administrarea, proiectarea și monitorizarea conținutului.

AeL permite vizualizarea și administrarea unor tipuri vaste de conținut educațional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciții, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaționale acționează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă și permite o căutare facilă. Conținutul poate fi structurat și adaptat în funcție de nevoile profesorilor și îmbogățit cu informații legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc. Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate și aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaționale. Baza de cunoștințe oferă funcții de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte.

Avantajele educației de tip e-learning

- independența geografică, mobilitatea
- accesibilitate online
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional
- individualizarea procesului de învățare

Dezavantajele educației de tip e-learning

- rata mare de abandon a studenților
- prezența
- egalitatea
- necesită experiență în domeniul utilizării calculatoarelor

Bibliografie:

- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ștefănia Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de e-learning, Editura Litera Internațional, București, 2008
- Drăgănescu, M., acad. (2001), Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro

Învățământul on-line și traditional

Prof. înv. preșcolar: Albu Elena
Grădinița cu P. N. Nr. 6, Roșiorii de Vede

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” Gaston Mialaret

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Apoi s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar profesorului, ci să implice și copilul. Astfel, viziunea s-a schimbat radical în didactica modernă, predarea nu mai este concepută ca o activitate de comunicare, de transmitere de cunoștințe, ci ca o problemă de organizare și conducere a proceselor de învățare. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007).

A preda înseamnă a organiza experiențe de învățare care să provoace schimbări dezirabile în comportamentele copiilor. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007).

Etapele principale ale procesului de predare sunt:

- prezentarea unui material concret/verbal;
- organizarea și conducerea unor activități în care să se valorifice materialul prezentat;
- acordarea de sprijin copiilor pentru a putea observa, analiza, compara;
- extragerea esențialului (împreună cu copiii) și fixarea lui în noțiuni, concepte, raționamente;
- operaționalizarea cunoștințelor copiilor prin conceperea și rezolvarea de probleme, de sarcini teoretice și practice.

Data fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea online, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare.

Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat. Amintim aici lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon), lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori.

Astfel, prin realizarea unei analize, de când predarea și învățarea sau mutat în școala de acasă putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele predării online și cele ale predării tradiționale, adică ce au avut copiii în plus în această perioadă și ce le-a lipsit:

Predarea online:

- Copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;
- Și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă;

- Activitățile online nu începeau atât de devreme precum cele de la școală și ei sau putut bucura de o oră de somn în plus dimineața;
- Relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;
- Putem spune că această perioadă a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;
- Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

Predarea tradițională (față în față):

- Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școală de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii;
- În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru.
- Prin crearea unui mediu educațional stimulat, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului.
- Școala/grădinița favorizează dezvoltarea autonomiei și independenței copilului, favorizând dezvoltarea globală a acestuia.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- Ionescu, M., (2011), Instrucție și educație, Editura Eikon, Cluj-Napoca.

Școala online la gimnaziu - avantaje și dezavantaje

Prof. Albu Irina Maria
Școala Gimnazială „Nicolae Drăgan”, Galda de Jos

Trăim niște vremuri în care, vrem sau nu, tehnologia este tot mai prezentă în viața noastră. Nu se mai poate nega, de asemenea, faptul că generațiile actuale sunt identificate cu era internetului. În calitate de dirigintă la o clasă de a VIII-a și profesor de matematică, am discutat cu elevii pe tema - Școala online- avantaje și dezavantaje.

În acest text, voi reda câteva opinii personale ale elevilor mei, dar și câteva idei concretizate în avantaje și dezavantaje, pe care le-am dedus în urma activității cu elevii sau au fost evidențiate de specialiști, profesori sau părinți.

Elev 1

Avantaje: ”putem să ne vedem în continuare cu colegii pe Zoom, să învățăm, chiar dacă stăm acasă”

Dezavantaje: ”unele lecții sunt prea greoaie și stăm mult în fața unui ecran de telefon”

Elev 2

Avantaje: ”program mai lejer, ore un pic mai scurte, fără emoțiile de la clasă, fără stânjeneala de a rezolva un exercițiu în fața colegilor, mai puțin stres”

Dezavantaje: ”lipsa socializării, unele lecții sunt greu de înțeles”

Elev 3

Avantaje: „putem continua lecțiile și pe perioada carantinei, mai mult timp pentru noi, termene mai bune de predare a lecțiilor”

Dezavantaje: „afectarea vederii, dat fiind faptul că urmărim mult dispozitivele online, poziția incomodă pe scaun, lipsa disciplinei impuse de domnii profesori,,

Elev 4

Avantaje: „, scutesc mult timp, nu pierd vremea cu naveta, nu mai mănânc pe fugă, sunt în confortul și liniștea casei mele „,

Dezavantaje: „, nu reușesc tot timpul să stau concentrat la atât de multe informații primite”

Ținând cont de părerile părinților, ale specialiștilor și nu în ultimul rând ale profesorilor, putem contura câteva avantaje și dezavantaje ale învățământului online.

I. Avantaje

1. Distribuirea rapidă a informației și materialelor didactice pentru elevi/părinți, (teme, materiale, link- uri, explicații, sarcini, etc). Personal, am constatat ce mult am progresat în domeniul tehnologiei, am fost nevoită să folosesc mult tutorialele online și am reușit să privesc lecțiile predate la școala și dintr-o altă perspectivă. Am urmărit videoclipuri cu lecții și am constatat că predarea după metodologia clasică ar putea fi uneori cu mijloace mai atractive.

Am studiat informațiile după un program propriu, oriunde și oricât. Informațiile rămân online și pot fi accesate oricând.

2. Lipsesc obligativitatea respectării unui program monoton (ora de trezire mult mai devreme, teama de a nu întârzia la ore). In mediul online, ora se poate și reprograma mult mai ușor.

3. Invățarea independentă și interacțiunea- profesorul învață multe lucruri de la noua generație de nativi digitali, iar ei la rândul lor se documentează foarte repede cu informațiile necesare.

II. Dezavantaje – limite

1. Activitate mult mai intensă a profesorului, dar și a elevului. Pentru profesor, mult mai multă informare, volum mare de corectat de teme, mult timp pentru încărcarea materialelor pe platforme educaționale, iar pentru elev notificările de pe dispozitivele online nu se mai opresc.

2. Lipsa comunicării verbale/fizice. Folosirea în exces a mediului virtual duce la o oarecare robotizare. Dispar parcă sentimentele, afecțiunea, mimica, gesturile, aprecierile verbale, observațiile imediate și la obiect, etc.

3. Suntem limitați ca și dascăli în ceea ce privește menținerea elevilor implicați, motivați, aceasta fiind o reală problemă. Nu avem cum să evaluăm dacă un elev a înțeles lecția, dacă transcrie pe caiet toate informațiile predate, dacă își face singur temele sau dacă apelează pentru aceasta tot la metode online. De asemenea, evaluarea elevilor pe baza lucrărilor scrise este una cât se poate de subiectivă. Suntem limitați în a oferi feedback elevului, în timp real.

4. O persoană este într-un anumit context în care nu are acces la internet sau nu își poate permite acest lucru. Nu toate lumea are acces la tehnologie, iar dacă are, de multe ori conexiunea nu este aceeași pentru toți. Aceasta este o situație ce nu poate fi controlată.

Concluzii

Dacă putem să trezim interesul elevului pentru studiu, dacă vom avea și programe școlare care să ne ajute să dezvoltăm partea de creativitate a elevului, și nu memorarea mecanică a unor cunoștințe, mai mult sau mai puțin utile pentru viață, atunci înseamnă că în tehnologie avem un real câștig.

Invățământul online determină valențe formative, este modern, rapid, asigură diferențierea învățării, are o plajă largă de aplicabilitate, dar...lipsesc sentimentele, încurajările, empatia, foșnetul caietului și al elevului în bancă, scârțâitul cretei sau al marker-ului pe tablă, zâmbetul sincer al elevului și al profesorului.

Evident, profesorul de azi, vrea sau nu, trebuie ușor, ușor să se transforme în profesor digital, să se plieze pe particularitățile elevilor, pe necesitățile societății actuale.

Bibliografie:

- R. G. Manea – „Păreri și Opinii,,
- www.didactic.ro

Invatarea online. Avantaje si dezavantaje.

Prof. psihopedagogie speciala: Albu Sonia
Centrul scolar pentru educatie incluziva Brasov

In ziua de azi, datorita noilor tehnologii digitale, exista posibilitatea de a studia aproape orice de la distanta, online.

Reprezinta o noua directie de invatare, din ce in ce mai familiara, asimiland tot mai mult teren in defavoarea invatarii traditionale fata in fata.

Avantaje

Confortabila.

Prin simpla pornire a calculatorului, laptop-ului sau altui device si conectarea la internet, exista posibilitatea de a studia orice, oricand si de oriunde. Prin urmare distanta nu mai reprezinta o problema, invatarea putandu-se desfasura din cadrul confortabil al propriei camere. Numarul celor care pot participa la curs online nu mai trebuie sa fie limitat, auditoriul fiind de zeci chiar sute de cursanti.

Flexibila.

Invatarea se poate desfasura independent, la momentul potrivit si in ritm propriu, imbinand armonios aceasta cu restul activitatilor cotidiene.

Imediata.

Treptat, devin perimate vremurile in care elevul trebuie sa astepte cu emotii si nerabdare rezultatele unei evaluari, verificari, examen. Tehnologia permite o evaluare imediata, in timp real si aflarea rezultatelor in cel mai scurt timp. Daca se doreste o informare suplimentara asupra unei teme studiate, este suficienta navigarea pe internet, aici regasindu-se nenumarate informatii legate de orice fel de subiect.

Forme noi de comunicare si interactiune.

Pe langa predarea traditionala fata in fata, tehnologia ofera posibilitatea de a interactiona in diverse moduri: videoconferinte, discutii, webinarii, e-mail, etc., in vederea unei colaborari constructive si utile.

Lipsa ingradirii.

Tematica/disciplina/subiectul invatarii poate fi studiat de oriunde din lume. Se poate utiliza orice limba sau o limba de circulatie internationala. Cursantii pot proveni din tari sau culturi diferite, cautarea si studiul materialelor se poate face in orice limba.

Invatare adaptata la individ.

Feedback-urile sunt rapide si individuale. Prin urmare, cerintele si materialele de lucru vor fi adaptate rapid fiecarui individ in parte. Confidentialitatea rezultatelor este in masura sa atenueze sau chiar sa elimine anxietatea sau emotiile.

Dezavantaje

Studiu izolat.

Deși prezintă multiple avantaje, învățarea/educația online poate reprezenta un motiv de scădere a motivației în cazul persoanelor obișnuite să socializeze și să se moduleze după o dinamică sau atmosferă de grup/echipă/colectiv.

Impersonală.

Există o categorie de persoană care consideră învățarea online impersonală, lipsită de culoare, dinamică și aspecte emoționale. Cu siguranță, această categorie are dreptate în mare măsură dacă nu chiar în totalitate.

Prea mult timp petrecut în fața display-urilor.

Unul dintre cele mai mari dezavantaje în privința învățării online este data de numărul de ore ce se petrec în fața calculatorului, având reale efecte negative asupra sănătății fizice și psihice.

Necesitatea unui spirit autodidact.

În cazul învățării online nu e necesară deplasarea la o anumită instituție, nu există obligativitate, prin urmare, este nevoie de o foarte solidă motivație intrinsecă.

Posibile probleme tehnice.

Nu de puține ori, persoana se poate confrunța cu probleme de tip softwear, hardware sau calitatea conexiunii la internet. Uneori apar erori de încărcare a materialelor concepute de profesori, erori de funcționare a diferitelor platforme.

Incompatibilitatea cu anumite domenii de învățare.

Domeniile sportive, artistice (muzică, teatru, pictură, sculptură, etc.) sunt puțin sau deloc compatibile cu o instruire online. De asemenea anumite domenii științifice (medicale, laboratoare, etc.), nu au valoare instructivă prin învățarea online.

Necesitatea platformelor de învățare.

Poate reprezenta o problemă atunci când platformele nu sunt gratuite, sunt gratuite doar promotional, se găsesc cu dificultate, creează probleme la instalare sau nu pot fi instalate deloc.

Concluzie:

Este evident că în ziua de astăzi învățarea online permite accesul persoanelor din întreaga lume la instruire. Este o alternativă comodă și flexibilă la instruirea tradițională însă nu reprezintă o activitate didactică completă fără latura tradițională a educației.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

prof. înv. primar Laura ALDEA
Școala Gimnazială Nr. 190 – BUCUREȘTI

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este mai mult închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Avantajele și dezavantajele școlii on-line:

• Avantaje:

- elevii pot studia oricând, în orice moment al zilei (au libertatea de a alege orele cele mai propice pentru studio din perspectiva propriei persoane);
- ei nu trebuie să se deplaseze de acasă, ci realizează lecția în confortul propriului cămin (nu se mai pierd bani și timp cu transportul până la școală și înapoi și nu se mai trezesc devreme);
- resursele oferite sunt oricând valabile, pot fi accesate la orice oră și din orice loc;
- promovează învățarea independentă;
- fiecare elev învață în ritmul propriu; în cazul în care termină mai repede temele, el alocă mai mult timp pentru interacțiunea cu ceilalți membri ai familiei, activitățile în aer liber și pentru hobby-urile pe care le are;
- materialele distribuite de profesor pentru studiu pot fi văzute de n ori de către elevi până când acestea sunt înțelese, receptate, posibil a fi aplicate;
- nu există restricții generate de cultură, naționalitate, rasă, locație etc.

• Dezavantajele:

- prea mult timp în fața calculatorului duce inevitabil la probleme ale vederii și ale coloanei vertebrale;
- e nevoie de multă disciplină și responsabilitate pentru a învăța de unul singur, ceea ce nu se poate spune despre elevii din clase primare (ei nu și-au format deprinderea de a învăța singuri);
- motivația slabă pentru învățare a unor elevi nu duce la rezultatele scontate;
- profesorul nu are control asupra participării elevului la oră, nu are garanția că el este atent la ceea ce se explică (elevii pot participa la oră doar privind, fără a fi atenți);
- unele teme pot fi rezolvate doar prin interacțiunea cu natura, cu mediul înconjurător;

- apar limite tehnice (nu toți elevii au acces la mijloace electronice și la internet);
- nu asigură interacțiune umană (totul este la distanță);
- temele pot fi rezolvate foarte ușor preluând de la alții, fără efort;
- pune accentul pe informații și mai puțin pe practică/aplicare a celor învățate;
- anumiți copii nu învață pentru că au nevoie constant de feed-back constructiv din partea profesorului, de prezența lui fizică;
- unii dintre elevi pot rămâne în urmă, dar nu mărturisesc că nu au înțeles;
- este foarte dificil să predai online atunci când este nevoie de mult exercițiu (spre exemplu, învățarea literelor la clasa pregătitoare sau I);

Cercetările realizate în ultimii ani, în diferite țări, au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

BIBLIOGRAFIE:

- ”Școala online. Elemente pentru inovarea educației” Raport de cercetare evaluativă, Editura Universității din București, 2020;
- Albeanu G., Gherasim Z., Andronic M., ”Tehnologii de comunicații multimedia și e-learning în educație”, Note de curs, Biblioteca virtuală a Universității Spiru Haret, București, 2014;

Nevoile copiilor în era digitală

**Profesor Aleman Ioana Ștefania
Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu**

Folosindu-și curiozitatea și dorința de explorare, copiii accesează foarte ușor diverse spații online, uneori foarte potrivite pentru ei și care pot avea un efect benefic pentru dezvoltarea abilităților. Alteori însă, poate neintenționat, în aceste pagini găsesc informații sau întâlnesc persoane care îi fac să se simtă speriați, triști, rușinați sau vinovați. Desigur, aceste situații neplăcute din mediul online sunt doar reprezentări ale societății noastre și devine evident, mai mult decât oricând, că internetul este o manifestare complexă a modului în care suntem interconectați.

Internetul este creația noastră, a tuturor utilizatorilor, însă fiecare dintre noi avem puțin control asupra a ceea ce aduce altă persoană în această vastă rețea publică. Acest tip de experiențe timpurii fac totuși parte din viață, deși nu reprezintă neapărat prima alegere pe care părinții sau dascălii ar face-o pentru copii. Nu este deloc ușor pentru un adult să conștientizeze că nu-și poate proteja copiii în permanență, că nu îi poate feri de ceea ce este neplăcut și greu pentru ei și, desigur, că nu poate să trăiască emoțiile grele în locul lor. Această realizare cauzează o stare de neputință care, uneori, poate determina exagerarea pericolelor existente. Un rol esențial îl joacă modul în care sunt puse limitele de către părinți sau alți îngrijitori ai copiilor. Este definitorie atitudinea și încrederea adulților cu privire la Internet pentru a impune aceste limite cu consecvență, fermitate și blândețe, în vederea asigurării siguranței micuților. Pe termen lung, acestea contribuie la felul în care copilul se va raporta la tehnologie și vor deveni principii care îi vor servi să aleagă, într-un mod mai conștient, cum folosește o astfel de resursă.

Componenta socială a internetului este cea mai des menționată de către copii și tineri ca fiind importantă pentru ei. Nevoia de conectare cu persoane care împărtășesc aceleași experiențe, interese, pasiuni sau curiozități este una profund umană. Cu cât copilul se apropie de preadolescență, contactul social devine mai important pentru el, iar familia nu mai este principalul punct de interes, ci, mai degrabă, aceștia valorizează și investesc în relațiile cu colegii și prietenii. Desigur, această extindere către alte grupuri sociale și nevoia de a aparține la o comunitate sau de a fi asemănător celorlalți au rădăcini adânci în evoluția umană. Încetul cu încetul în care contextele din familie, de la școală sau chiar din grupurile de prieteni nu oferă un spațiu de înțelegere și suport, prietenii online devin foarte importanți pentru tineri. În cele mai multe situații, experiențele sunt unele plăcute, însă pot exista și situații în care încrederea este acordată unor persoane nepotrivite și pot escalada în situații de tipul cyberbullying, ademenire, sexting sau trafic de personae.

Soluțiile tehnice, resursele educaționale și recomandările specialiștilor sunt esențiale, însă cheia este la adulți și la relația pe care o dezvoltă aceștia cu copilul. Educarea adulților pentru a putea deschide conversații cu copiii pe tema siguranței lor online, precum și măsurile de stimulare a parteneriatului dintre profesori și părinți, reduc numărul situațiilor nedorite în care pot fi implicați cei mici în mediul online. Ar fi extrem de valoros ca, în măsura în care pot, adulții să vorbească și ei despre propriile provocări pe care le întâmpină în încercarea de a face față bombardamentului de informație și opțiuni din mediul online. Arătându-le că și noi, adulții, suntem în plin proces de învățare despre cum putem fi în siguranță în era digitală, depășim imaginea de atotștiutori și le putem oferi exemple personale pentru cum alegem să răspundem la situațiile dificile. Aflând de la cei mai mari soluții concrete despre cum pot proceda, copiii pot apela cu mai mare încredere la ei pentru a găsi împreună soluții atunci când întâlnesc ceva neplăcut în mediul online.

Aglomerarea spațiului fizic și mental al copiilor cu prea multe activități structurate, teme, cursuri, oameni stresați și reactivi, fac ca cei mici să ajungă să se deconecteze de realitatea din

interiorul lor și să nu mai știe cum să exprime adevăratele trăiri sau dorințe. De multe ori, atunci când copilul e neliniștit, adulții aleg să îl distragă cu diverse aplicații online. Privit cu superficialitate și fără un real interes, adesea copilul de azi poate părea în ochii adulților din jurul lui ca fiind neatent, confuz, incongruent sau neglijent, când, de fapt, el este stresat, obosit sau simte cu durere lipsa relațiilor semnificative, pline de iubire. La vârste fragede copilul are nevoie să se miște, să relaționeze, să se joace și să se exprime și tot mai mulți copii par să ducă din ce în ce mai mult lipsă de acest lucru. Deși jocul poate părea doar o activitate care produce râsete și gălăgie, acesta este limbajul natural al copiilor și joaca aduce multe beneficii. Acesta este modul în care ei învață, cresc, înfloresc și elimină stresul acumulat din alte surse. Pentru a avea aceste efecte magice, este important ca jocul să fie liber, nestructurat și nedirecționat de adulți. Din nefericire, această oază de bine, de sănătate pentru copii, această formă firească prin care ei se încarcă cu energie proaspătă este înlocuită de jocuri direcționate de adulți, programe supraîncărcate și timp excesiv petrecut online.

Protecția este firească la începutul unui proces de învățare și în special în primii ani de viață însă aceasta este indicat să scadă în intensitate și să facă loc împuternicirii copilului pentru ca acesta să își asume rolul în familie, la școală și să dezvolte propriile abilități necesare pentru a se menține în siguranță. Acest principiu depășește sfera de discuție asupra tehnologiei, fiind vorba de o perspectivă pe care o poate avea adultul asupra copiilor: cei mici trebuie priviți ca oameni compleți, care au propria înțelegere, lume emoțională, interese, pasiuni sau preferințe, care au și dreptul și bucuria să participe la propria lor formare. Într-o lume în care informația este la un click distanță și discuțiile cu persoane străine sunt o obișnuință în mediul online, copilul oricum va descoperi cuvintele urâte, va afla despre intimitate, relaționare și sexualitate și ar fi foarte valoros pentru sănătatea și dezvoltarea lui să afle cum să fie în siguranță chiar de la părinții și profesorii lui. Este important să ne obișnuim cu ideea că ajung să afle despre subiecte sensibile de la alți copii sau din mediul online, însă devine dăunător când acestea sunt singurele opțiuni de informare. Acest lucru se întâmplă în momentul în care nu există o cale de comunicare în familie sau la școală pe aceste subiecte, într-o modalitate adaptată nivelului lui de înțelegere și dezvoltare.

Protejarea exagerată a copilului față de unele informații sau aspecte firești ale vieții, neresponsabilizarea lui pentru spațiul și sarcinile de familie în acord cu etapa de dezvoltare în care se află, suplinirea timpului petrecut împreună cu recompense materiale sau lipsa consultării și implicării lui în deciziile care îl privesc, sunt doar câțiva dintre factorii care îi influențează modul în care va percepe capacitatea sa de a lua decizii pentru el însuși. Împuternicirea și încurajarea copilului este esențială pentru a deveni un adult autonom și fericit. Mediul online este foarte generos în termeni de propuneri, iar cei mici pot să dea curs cu ușurință tendinței lor naturale de explorare, ajungând să întâlnească spații sau activități online foarte atractive. Copiii, în mod natural, sunt deschiși și curioși și mărturisesc că se simt foarte des liberi pe Internet și că dețin controlul asupra propriilor decizii, pot învăța într-un mod interactiv aproape orice și acest lucru le hrănește încrederea în sine și îi face dornici de a contribui la un bine mai mare decât propriul interes. Prin termenul de cetățenie digitală pot fi introduse noțiuni precum importanța drepturilor și responsabilităților și, totodată, posibilitatea de a crește și de a te dezvolta prin folosirea corectă a resurselor disponibile pe internet.

EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ

ALEXANDRESCU ELENA - CĂTĂLINA GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL PUCHENI

Grupa: MIJLOCIE

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CU CE ȘI CUM EXPRIMĂM CEEA CE SIMȚIM?

Tipul activității: CONSOLIDARE DE CUNOȘTINȚE, PRICEPERI ȘI DEPRINDERI

Titlul/Tema activității: AJUTOARELE LUI MOȘ NICOLAE

Desfășurarea pe scurt a activității : Joc-exercițiu

ADE: Domeniul Limbă și Comunicare-joc exercițiu: ”Să-l salvăm pe Moș Nicolae!”

Introducerea în joc se va face prin prezentarea castelului în care este închis Moș Nicolae și drumul străjuit de animale, pentru a face și mai dificilă salvarea Moșului.

Explicarea jocului: Fiecare copil va lua un balon corespunzător unui animaluț de pluș așezat pe covor, în drumul spre castel. El va trebui să spargă balonul, să scoată bilețelul pe care se află o întrebare iar educatoarea va citi întrebarea, urmând ca respectivul copil să ofere răspunsul. Fiecare răspuns corect le permite să înainteze spre castel.

Elemente de joc: surpriza, așteptarea, aplauze, mânuirea materialului, stimulente.

Demonstrarea jocului: educatoarea ia un balon, îl sparge și găsește întrebarea și o citește, Apoi oferă răspunsul corect.

Fixarea regulilor jocului: se va realiza oral de către 1-2 copii.

Executarea jocului de probă: se execută de către un copil cu ajutorul educatoarei.

Se va trece la desfășurarea jocului propriu-zis.

Pe rând vine câte un copil și alege un balon așezat în preajma unui animal, după care educatoarea va citi sarcina aflată în interiorul balonului.

Dacă va oferi răspunsul corect primul animal aflat în drum spre castel îi permite să înainteze. Se procedează după același algoritm până când copiii reușesc să treacă de ultimul animal și să ajung la castel și să-l elibereze pe Moș Nicolae.

Pentru fiecare răspuns corect vor fi aplaudați.

Complicarea jocului: Copiii sunt puși să închidă ochii și să- i deschidă la semnal, în acest timp educatoarea prezintă un tablou de iarnă în care Zâna Iarnă a strecurat câteva greșeli, copiii au sarcina de a le descoperi.

Dupa ce rezolvă și aceste sarcini educatoarea sau un copil desemnat de aceasta, deschide ușa castelului să îl elibereze pe Moș Nicolae și găsesc căciula acestuia cu un bilețel în care Moșul le mulțumește pentru ajutor și le spune că a plecat grăbit să le pregătească darurile, dar nu a uitat să îi recompenseze cu o bomboană și o insignă de Ajutor de Moș Nicolae.

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: CU CE ȘI CUM EXPRIMĂM CEEA CE SIMȚIM?

Tipul activității: CONSOLIDARE DE CUNOȘTINȚE, PRICEPERI ȘI DEPRINDERI

Titlul/Tema activității: AJUTOARELE LUI MOȘ NICOLAE

Desfășurarea pe scurt a activității:

ADE-DEC: Educație artistico-plastică:

Tema: Pata de culoare

Subiectul: Moșul

Vom picta figurine din ipsos. O să le arăt eu cum se realizează: avem nevoie de o figurină de ipsos, pensulă și acuarele. Le prezint copiilor criteriile de evaluare și anume: să picteze corect, să utilizeze corect pensula, să lucreze îngrijit, să finalizeze lucrările și să păstreze curat locul de lucru. Împreună cu copiii execută exerciții de încălzire a mușchilor fini ai mâinilor: închidem și deschidem pumnii, spălăm rufe, le stoarcem etc.

Împreună cu educatoarea execută și copiii: aceasta explică și execută împreună. Copiii care întâmpină dificultăți sunt ajutați. După ce termină, vom face turul galeriei pentru a vedea lucrările și a-și spune fiecare părerea.

COPIII SUPRADOTAȚI

prof. înv. primar Alexandrescu Valentina

Școala Gimnazială „I.A. Bassarabescu”, Municipiul Ploiești, Județul Prahova

Care dintre noi, cadrele didactice, am întâlnit în clasa de elevi copii supradotați? Dacă nu au test IQ, ne e greu să îi recunoaștem?

După sistemul metric Binet-Simon, se consideră supradotată persoana care are un coeficient de inteligență mai mare de 130.

Yolanda Benito (2003) consideră supradotați indivizii care posedă performanțe în următoarele domenii, luate izolat sau în combinație: capacitate intelectuală ridicată, aptitudini academice specifice, abilități de gândire productivă și/sau creativă, abilități de lider, talent pentru artele vizuale sau scenice, abilități psihomotrice.

Persoanele supradotate sunt, după Benito, Stănescu, Crețu, acele persoane care dispun de o inteligență superioară medie populației, au capacități și abilități metacognitive superioare, demonstrează perspicacitate în înțelegerea problemelor și capacitate creativă în rezolvarea acestora, au o motivație intrinsecă pentru anumite domenii, dovedesc spontaneitate, obțin performanțe ridicate și au un randament crescut în activitate.

Supradotarea este rezultatul unei combinații la nivelul personalității individului, de natură intelectuală, de natură afectiv-motivațională, de natură volitivă. Cercetătorii au concluzionat că supradotarea este un atribut multidimensional al personalității.

Benito relevă faptul că persoanele supradotate au următoarele caracteristici: sensibilitate crescută față de lumea înconjurătoare, spirit investigativ, capacitate creativă înaltă, capacitate crescută de învățare, idealism și dorința de a atinge perfecțiunea, au simțul umorului bine dezvoltat, manifestă independență în gândire și acțiune, evaluează altfel realitatea și se adaptează diferit cerințelor ei.

Am observat la elevul meu, în ciclul primar, următoarele caracteristici care îl deosebesc de ceilalți:

- motivație intrinsecă, dorința de ști, de a cunoaște cât mai multe din toate domeniile;
- răspunsurile sale arată că în mintea sa s-a produs interdisciplinaritate, integrare curriculară, făcând legături între disciplinele predate, între ceea ce a aflat din mediul informal și nonformal;
- perspicacitate, capacitate crescută de învățare, rapiditate în rezolvarea problemelor de matematică și logică; vedere în spațiu – la ciclul primar nu se întâlnește în mod obișnuit;
- aptitudini de învățare rapidă atât la disciplinele care presupun și îndemănare motrică: abilități practice, arte vizuale, educație fizică, cât și la cele care presupun un efort volitiv de învățare teoretică;
- o deosebită cunoaștere interpersonală și empatie (Parcă știa ce gândeam). În relațiile cu colegii era prietenos, oferea ajutor necondiționat, dar era conștient de superioritatea lui față de ceilalți;
- era liderul formal și informal al clasei.

Consider că l-am ajutat prin atitudinea mea pozitivă și entuziastă față de învățare, prin faptul că l-am încurajat să învețe din toate disciplinele, l-am inițiat în învățarea citit-scrisului, a primelor operații matematice. L-am învățat să se folosească de abilitățile sale superioare pentru a se forma și pentru a-i ajuta pe ceilalți, atât cât am putut, la vârsta școlară atât de mică. Era încă de atunci conștient că este diferit de ceilalți, dar nu știa să gestioneze acest lucru, nu putea să își de seama dacă acest lucru este bun sau rău.

Activitatea educațional-formativă de valorificare optimă a potențialului supradotaților trebuie să urmărească: identificarea caracteristicilor și nevoilor acestora și adaptarea instruirii la particularitățile lor, printr-un curriculum diferențiat și personalizat. Se poate aprecia că, atât trăsăturile personale ale profesorilor care lucrează cu elevi supradotați, cât și anumite caracteristici profesionale,

în interacțiunea lor, contribuie la eficiența activității didactice. Consider că esențială este relaționarea profesor-elev, în care rolul profesorului este acela de facilitator al învățării.

Diferențierea instruirii, mergând până la individualizarea acesteia, centrarea activității educaționale pe ele, valorificarea maximală a potențialului fiecăruia sunt modalități de creștere a eficienței activității instructiv-formative a elevilor supradotați.

La nivel legislativ, este importantă formarea profesională a educatorilor care lucrează cu astfel de copii.

Bibliografie:

- Conf. univ. dr. Maria Osiceanu, Curs –Consiliere educațională – UTCB, 2021.
- Benito, Yolanda, Copiii supradotați: educație, dezvoltare emoțională și adaptare socială, Ed. Polirom, 2003.

Învățământul online și tradițional

Prof. înv. primar Alexandru Steluța
Școala Gimn. Nr. 7, Galați

Mediul și resursele de învățare prezintă avantaje și dezavantaje pentru toți elevii. În România, învățământul de stat pune la dispoziție diverse materiale pentru buna desfășurare a orelor atât prin metode tradiționale cât și prin metode moderne.

Învățământul traditional promovează ca și valori de școală ascultarea, supunerea față de profesor, disciplina. Cadrul didactic avea o poziție privilegiată în câmpul școlar, spre deosebire de elev, văzut drept obiect pasival procesului de învățământ. Aceste coordonate se modifică însă în școala modernă, care pune accent pe alte valori, cum ar fi cooperarea, inițiativa proprie, competiția pozitivă.

În ultimii ani se vorbește tot mai mult despre învățarea online și cum o afectează pe cea clasică astfel încât, în timp, s-au format mai mult sau mai puțin două grupuri: pro și contra. Chiar dacă aceste stiluri educaționale au ambele limitări, dar și puncte forte, noi, Din punctul meu de vedere consider un mix al acestora ca fiind abordarea ideală pentru dezvoltarea optimă a copiilor din ziua de azi.

Din păcate situația epidemiologică din ultimul an pe întreg globul, a schimbat viețile și rutina tuturor oamenilor planetei, inclusiv viața școlară a elevilor. Forțat, atât pentru elevi cât și pentru profesori școala s-a transferat în online. Un lucru destul de greu și obositor pentru toată lumea, deoarece nu toți stăpâneam competențe digitale și nu în ultimul rând nu toată lumea deținea gadgeturi necesare desfășurării activităților online. Dar toată lumea s-a mobilizat și cu puțină voință am reușit. Ca mentori dar ca și părinți, ne dorim să putem face mai multe pentru copiii noștri pentru a ne asigura că au parte de o dezvoltare completă și o educație cât mai variată.

Soluția pentru toate aceste lucruri o reprezintă platformele online care sprijină procesul de învățare individuală școlară și permit copiilor să acceseze o serie de surse de exerciții, curiozități sau chiar jocuri educative. Pe de altă parte, în e-learning găsești aproape orice ai nevoie în materie de e-books, și asta în decurs de câteva secunde. Bineînțeles că în prețul cursului ar trebui să intre și o bibliotecă online, o parolă care să îți ofere acces la referințele din bibliografie.

Vorbind cu elevii, am descoperit experiența trăită de ei în școala online, pe baza răspunsurilor oferite de aceștia la mai multe întrebări. Printre acestea, ce le-a plăcut cel mai mult în această perioadă, ce au învățat, ce le-a lipsit, ce ar lua din școala online în școala normală și, nu în ultimul rând, dacă ei ar fi profesori, ce ar face diferit în timpul lecțiilor online. Cel mai mult le-a plăcut în școala online: utilizarea tehnologiei, confortul locuinței, noi metode de învățare, programul mai scurt și mai flexibil.

Elevii mei au simșit în această perioadă lipsa spațiului fizic, a colegilor, a învățătorilor și a atmosferei din clasă, dar au învățat să fie mai răbdători, să respecte când ceilalți vorbesc, să fie mai atenți, să lucreze mai mult individual în contextul unui program mai flexibil și cu ore mai puține. Tot ei spun că le-ar plăcea ca, pe viitor, la școală, să fie folosite și instrumentele online, precum clasa virtuală Google, quiz-urile și aplicațiile online. Dacă ar fi profesori, ar face mai multe jocuri, s-ar axa mai mult pe relația cu elevii și nu s-ar îngrijora prea tare pentru ce au pierdut, ci ar încerca să creeze

ceva pentru care, poate, nu au avut timpul necesar. Ar vrea să învețe mai mult cum să folosească eficient tehnologia în orele normale și cum să-și aleagă singuri calea. Ar lua în școala normală: notițele luate direct pe dispozitive și deschiderea profesorilor spre noi explorări.

Lecțiile virtuale și jocurile educaționale reprezintă un avantaj: oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse. Noi am realizat un mix ideal de mijloace audio și vizuale, animații cât și simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici.

Posibilitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului.

Folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod pe înțelesul și placul lor.

Școala online este școala care ne ajută în anumite condiții de pandemie, care ne dă posibilitatea de a avea acces la informații pe internet link-uri și video, și a continuat învățarea.

PROPUNERE DE JOCURI MATEMATICE Școala Altfel și / sau orele de dirigenție

Prof. Alexandru Teodora

Argument

Jocul "Descoperă-ți divizorii" este propus pentru elevii de clasa a V – a pentru a facilita însușirea noțiunii de divizor pentru două sau mai multe numere naturale.

Acest joc cuprinde exerciții de memorie, de atenție, de autocunoaștere și facilitează modalitatea prin care elevii manifestă prezentă și se evidențiază în cadrul orelor de matematică. Găsirea elementelor comune exersează spiritul de observație, generează afinități, prietenii, asemănări. Apelând la toleranță, elevii se simt acceptați în cadrul grupului.

Pe parcursul anilor de școală generală jocul se poate repeta, atunci când profesorul consideră că este cazul: elevi demotivați, retrași, cu rămăneri în urmă la învățatură, când au stimă de sine scăzută, când au nevoie de apreciere, de un stimul, de un impuls etc. Acest joc este atractiv, și reprezintă o sursă de bucurie ce împiedică instalarea eșecului în învățarea matematicii.

Propun acest joc pentru a acoperi o serie întreagă de nevoi pe care le manifestă elevii pe parcursul școlii, putând fi aplicate și la alte conținuturi.

Clasa a V –a

Lecția "Divizori comuni. Cel mai mare divizor comun"

Titlul jocului: "Descoperă-ți divizorii"

Durata – 2 ore

Scopul: familiarizarea elevilor cu noțiunea de divizor

Obiective:

- Să folosească corect notațiile relației de divizibilitate și terminologia aferentă,
- Să identifice divizorii unui număr natural;
- Să folosească corect notațiile relației de divizibilitate;
- Să verifice având mai multe cazuri, dacă un număr natural este divizibil sau nu cu un alt număr natural(nenul), prin împărțire;
- Să respecte regulile jocului
- Să își exprime emoțiile trăite pe durata activității
- Să se adapteze cerințelor, aplicând algoritmul cel mai potrivit fiecărei situații,
- Să se autoevalueze și să aprecieze obiectiv prestația colegilor;
- Să argumenteze rezultatele găsite pentru fiecare cerință în parte
- Să-și dezvolte interesul pentru studiul matematicii

Competențe:

- Identificarea unor date și relații matematice și corelarea lor în funcție de contextul în care au fost definite;

- Prelucrarea datelor de tip cantitativ, calitativ, structural, contextual cuprinse în enunțuri matematice;
- Utilizarea algoritmilor și conceptelor matematice pentru caracterizarea locală sau globală a unei situații concrete;
- Exprimarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unei situații concrete și a algoritmilor de prelucrare
- Analiza și interpretarea caracteristicilor matematice ale unei situații-problemă
- Modelarea matematică a unor contexte problematice variate, prin integrarea cunoștințelor din diferite domenii
- Capacitatea de a observa și a identifica divizori comuni în situații concrete de viață;
- Exprimarea în limbaj matematic a unor proprietăți referitoare la comparării, aproximări, estimări și alte operații cu numere naturale
- Analizarea unor situații date în care intervin
- Dezvoltarea încrederii în sine, folosind divizorii comuni pozitivi în depășirea obstacolelor

Conținuturi:

- Adunarea, înmulțirea, împărțirea, ridicarea la putere, descompunerea în factori primi

Sarcina didactică:

- Să respecte regulile jocului și partenerii de echipă;
- Să își asume rolul în cadrul echipei, depunând efortul necesar obținerii celor mai bune rezultate;
- Să surprindă caracterul aplicativ al matematicii și utilitatea ei în viața de zi cu zi, în contexte cât mai variate

Regulile jocului:

- Să creeze imaginar contextul cerut, exprimând și trăirile adecvate;
- Să se transpună în contextele cerute;
- Să respecte algoritmii solicitați;
- Să-și exprime opiniile și ideile la finalul activității.

Elemente de joc:

- Observare sistemică,
- Elementul surpriză,
- Întrecere
- Aplauzele
- Proiecție video despre aplicabilitatea divizorilor în viață,
- Planșe ce conțin elemente comune;
- Tragerea la sorți

Materiale didactice:

- Fișe, videoproiector, planșe, puzzle-uri, stimulente

Desfășurarea jocului:

Se stabilesc echipele, prin tragere la sorți, înainte de fiecare variantă.

Varianta 1:

Se împarte clasa în 3 echipe, cu număr cel puțin aproximativ de jucători. La videoproiector li se prezintă câteva slide-uri, în care au de comparat 2-3 imagini. Echipele trebuie să găsească cât mai

multe elemente comune în realizarea imaginilor. Apoi, se schimbă ritmul derulării imaginilor, mai rapid și eventual, se încheie prezentarea, pe moment. Elevii răspund la întrebările adresate de conducătorul grupului.

Câștigă echipa care a găsit cei mai mulți divizori comuni.

Varianta 2

Se împarte clasa în două echipe cu număr egal de jucători, sau echipa n și echipa n+1. Conducătorul grupului le va cere participanților să examineze atent încăperea, persoanele din jur, etc. Echipele se plimbă examinând atent detaliile încăperii, în ritmul impus de conducător. La semnalul conducătorului, participanții închid ochii și, pe rând, răspund la întrebările puse de conducător. (Exemplu. Cine este îmbrăcat în culoarea albastru?, Există în încăperea ghivece cu flori de același tip?, etc.). După ce fiecare echipă a răspuns la mai multe întrebări, (de exemplu 5 întrebări/etapă), echipele își reiau traseul, mergând cu o viteză grăbită sau accelerată. La semnalul conducătorului, participanții închid ochii și răspund din nou la întrebări (Exemplu: Găsiți cât mai multe elemente comune în încăperea). Fiecare echipă răspunde separat, până se epuizează răspunsurile. Câștigă echipa care găsește cât mai mulți divizori comuni ai încăperii.

Varianta 3

Se împarte clasa în echipe cu număr egal de jucători (3-5 jucători). Echipele au sarcini diferite, pe care trebuie să le îndeplinească respectând realitatea.

Prima echipă trebuie să numească un personaj celebru din desene animate și să găsească cât mai multe lucruri în comun pe care le au cu personajul preferat. Se vor identifica asemănări fizice, gestuale, expresii folosite, caracteristici, atribute, etc. Elevii vor juca o scenetă formată din 10 replici, în care să evidențieze divizorii comuni găsiți. Se va determina cel mai mare divizor comun al tuturor membrilor echipei.

A doua echipă are de construit punți de legătură dintre ei și un cântăreț celebru, numind divizorii comuni. Prin atenție la detalii, elevul cel mai pasionat de muzică, va cânta o melodie al cântărețului menționat, utilizând divizorii comuni stabiliți în cadrul echipei din care a făcut parte.

A treia echipă va trebui să găsească o persoană celebră de televiziune și să-și imagineze cum ar decurge o conversație cu aceasta, pornind de la divizorii comuni pe care fiecare membru îi deține împreună cu persoana celebră. Se poate găsi o temă pentru o emisiune.

A patra echipă va trebui să numească un actor de care se simt intimidați. Sarcina este să-și imagineze ce i-ar spune actorului care îi intimidează, găsind câți mai mulți divizori pentru a scăpa de fobie(timiditate)

Câștigă echipa care a îndeplinit sarcina cel mai bine

Feed-back:

La sfârșitul fiecărei variante, fiecare elev precizează cum s-a simțit în cadrul echipei, ce idei de jocuri are, cum poate îmbunătăți acest joc și ce legături cu alte discipline sau cu viața reală a surprins. Fiecare elev se va autoevalua și va explica dacă și unde a greșit și cum ar fi putut să procedeze atât el cât și alții.

De precizat că aceste jocuri pot fi folosite nu doar pentru predarea lecției ”Divizori”, ci și în situații de demotivare sau când nu înțeleg anumiți termeni, sau când sunt apatici, retrași, sau când nu colaborează toată clasa odată.

Strategii de evaluare:

- Autoevaluare, aprecierea colegilor, aprecierea profesorului
- Încurajări, recompense
- Evaluare inițială, evaluare finală pentru surprinderea impactului jocului

Bibliografie:

- Programa școlară în vigoare, matematică, clasa a V-a.

Provocarile învățământului online

Profesor, Alina Dorina Gureanu
Liceul Tehnologic Baia de Fier, județul Gorj

Elevii au resimțit în mod diferit schimbările aparute de îndată ce au început studiul în online și au întâmpinat diverse provocări precum următoarele:

A scăzut nivelul de interacțiune și comunicare dintre profesor - elev sau dintre elevi

S-a dezvoltat un program neregulat de odihnă

Au fost nevoiți să utilizeze tehnologia pentru studiu, nu doar pentru jocuri

Subiectivitatea evaluării online

Izolarea față de colegi și cadrele didactice

Lipsa activității fizice

Perioada de adaptare diferă la fiecare elev

Am putut constata faptul că și profesorii au întâmpinat provocări legate de educația online:

Lipsa metodelor în situații de urgență

Lipsa infrastructurii pentru a facilita predarea online

Lipsa de experiență cu tehnologia

Schimbarea programului

Pas cu pas, se construiesc noi programe și metode de educație, transformând criza într-o oportunitate de creștere și adaptare la nevoile elevilor, ale profesorilor și ale părinților.

Printre dificultățile în a realiza activități didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine:

Lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare (64%), dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează (62%), lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: (58%), lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor (57%), lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei (57%), lipsa unui computer suficient de performant (56%) și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale (54%).

Pe de altă parte, dificultățile elevilor constituie impedimente serioase pentru învățare: dificultăți tehnice – conectare complicată pe anumite platforme, restricții de acces, limitări de browser, instalări de programe suplimentare (73%), lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii (71%), nivelul insuficient al competențelor digitale (68%), lipsa unui computer/ tabletă/ telefon smart (65%), lipsa unui program bine structurat, determinând sincope în învățare (65%), lipsa controlului și

monitorizării constante a activității lor (65%), acces limitat la Internet (64%), lipsa suportului/ lipsa de interes/ interdicții din partea adulților (59%).

A creat o confuzie totală în unele școli multitudinea de practici și aplicații atât în rândul profesorilor, cât și a elevilor. Dacă în unele școli s-a decis utilizarea unor anumite aplicații, în altele fiecare profesor a folosit metode diferite. Profesorii au nevoie de coordonare și de lucru după un program școlar și au evidențiat nevoia de a primi sprijin pedagogic.

Mai multe persoane au ținut să atragă atenția asupra situației dificile a școlilor din mediul rural unde nici profesorii și nici copiii nu au acces la instrumente digitale, făcând imposibilă desfășurarea de cursuri în mediul online.

Un beneficiu al predării online este acela că profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare iar tehnologia nu poate înlocui meseria acestora, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant.

PROVOCĂRILE UNUI PROFESOR ÎN PANDEMIE

Prof. Înv. Preșcolar AL – KHEMESY CAMELIA
Școala gimnazială “M. Eminescu” cu structura
Grădinița cu Program Prelungit nr. 4 Roșiorii de Vede

Încălzirea școlilor a perturbat procesul de educație a copiilor și accesul la mese oferite în cadrul școlii, sprijin pentru bunăstare și servicii medicale și sociale de bază. Provocarea care îi așteaptă pe profesorii, directorii de școli, responsabilii din sistemul de educație și factorii de decizie de la nivel local și proces este semnificativă. Dacă nu se va face față acestei provocări, impactul asupra copiilor, tinerilor, familiilor, comunităților și societăților la un nivel mai larg se va resimți pe tot parcursul vieții, atât din punct de vedere social, cât și economic.

De aceea, îmbunătățirea rezilienței sistemului educație, prin planificarea unei educații proces e de calitate pentru cei mai marginalizați copii, ar trebui să fie o prioritate maximă pentru următoarele luni și ani și ar trebui să fie principiul de bază al reconstruirii unui învățământ mai bun și al unor școli mai bune.

Sistemele de învățământ trebuie să analizeze, să planifice, să dezvolte, să revizuiască și să susțină strategiile în patru domenii critice interconectate:

1. Accesul la educație;
2. Educație incluzivă de calitate;
3. Bunăstare (sănătate mintală și asistență psihosocială);
4. Școli sigure.

Pandemia a luat prin surprindere pe toată lumea, proces e pe profesori. Aceștia au fost nevoiți să se reinventeze, să se adapteze noilor provocări: cursuri nenumarate pentru a ține pasul, asigurarea stării de bine a copiilor și materialelor necesare desfășurării optime a actului învățării, proces moral copiilor și părinților, dar și propriilor familii deopotrivă .

Reziliența reprezintă “Capacitatea de a se dezvolta pe plan psihologic, în ciuda evenimentelor cu caracter destabilizator, în ciuda condițiilor de viață dificile, a trumatismelor adeseori severe; capacitatea de a se adapta rapid la adversități și obstacole, de a se recupera după astfel de situații.” (Ionescu, 2007)

- Capacitatea de a face față cu succes unor schimbări continue și majore
- Capacitatea persoanei de a-și păstra sanatatea și energia când se află sub presiune constantă
- Capacitatea de a-și reveni rapid după eșecuri
- Capacitatea de a depăși adversitățile
- Capacitatea de a găsi un nou mod de a munci și de a trăi când cel vechi nu mai este posibil
- Capacitatea de a face toate acestea fără a acționa într-o manieră distructivă sau disfuncțională

Experiența stresului extrem poate ajuta persoana să descopere procese forte de care nu era conștientă, să realizeze lucruri de care nu se credea capabilă.

Reziliența ca proces înseamnă restabilirea echilibrului dintre factorii de risc și factorii de protecție. Echilibrul implicării profesorului este crucial în relația cu elevul și familia, acesta trebuind să arate un echilibru prin detașare emoțională și în același timp să manifeste compasiune, impunând astfel limite sănătoase.

Putem cultiva reziliența și stare de bine prin:

- ✓ Stilul de viață sanatos (o componentă importantă a menținerii sănătății mentale);
- ✓ Relații sociale pozitive și realizarea unui sistem de suport;
- ✓ Regim alimentar echilibrat
- ✓ Exerciții fizice regulate, plimbări, excursii;

- ✓ Eliminarea tutunului, drogurilor, alcoolului;
- ✓ Practicarea tehnicilor de relaxare – meditație, mindfulness.

Recomandări practice:

- Să nu judecăm! (judecând neîncetat vom fi mereu nemulțumiți, frustrați, nefericiți)
- Să fim blânzi față de noi și ceilalți! (a fi binevoitori față de propriile noastre vulnerabilități ne permite să ne conectăm cu smerenie la ceilalți)
- Să hrănim pozitivul! (să oferim și să primim expresii ale recunoștinței).

BIBLIOGRAFIE:

- <https://www.unicef.org/romania/media/2836/file/Crearea%20unor%20sisteme%20de%20educatie%20reziliente%20in%20contextul%20pandemiei%20de%20COVID-19.pdf>;
- „Cultivarea rezilienței în educație”, ANTONELA SAMSON prof. psihopedagog psihoterapeut.

**Educație fără frontiere –
„Zâmbet de copil” – Școala Altfel**

**Profesor: Szentgyörgyi Katalin
Profesor: Ambrus- Torzsa Mónika
Școala Gimnazială Tompa László-Odorheiu Secuiesc**

Nimic nu e mai pur, mai plin de suflet și de drăgălaș decât zâmbetul unui copil. Nu contează unde ești sau ce faci, zâmbetul unui copil întotdeauna îți va unge sufletul. Dacă reușești să faci un copil să râdă, poți face orice!

Influențați demediuldigital care îi înconjoară în toateformele, elevii de toate vârstele sunt atrași de mijloacele moderne de comunicare – devenind zona lor de confort.

Putem aduce acest mediu atractiv în sălile de clasă, reușind să transformăm procesul de predare într-unul interactiv, cu elevi prezenți, implicați, comunicativi.

Soluțiile IT din ce în ce mai prezente în școli, chiar și în grădinițe asigură fie comunicarea informațiilor la momentul și locul potrivit, fie administrarea documentelor sau datelor.

Pe de altă parte, sunt baza tehnologică pentru un stil nou de învățare prin metode interactive.

Cu ajutorul tablei interactive vom crea o atmosferă plăcută în clasă și o relație deschisă între profesori și elevi.

Dacă în alți ani ne bucuram cu toată puterea sufletului de bogăția roadelor toamnei și de deschiderea noului an de învățământ, iată că din luna martie, de la izbucnirea pandemiei ce a cuprins întreaga lume, suntem zi de zi în luptă cu temutul Coronavirus! Astfel că lucrurile la care suntem părtași acum au o importanță majoră pentru viitor, pentru a limita răspândirea acestui virus. În pofida tuturor impedimentelor, când în fiecare moment trebuie ca să ținem seamă de precauțiile și recomandările sanitare (de a purta mască, păstrarea distanțării fizice, spălătul mâinilor, evitarea spațiilor închise aglomerate și altele), fiecare profesor și fiecare elev își doresc un nou an școlar (2020 – 2021) cu multe împliniri, cu bucurii și reușite.

În școala noastră acest nou an a venit cu mai multe noutăți. Mai multe clase au fost dotate cu table interactive, acestea facilitând cele mai moderne metode de desfășurare a activității didactice. Dacă un laptop impune elevului să progreseze sistematic prin accesibilizarea activităților de învățare, tabla interactivă vine cu aplicații interactive online, care au ca provocare observarea, descoperirea și experimentarea multor lucruri. Un joc interactiv, online sau nu, destinde puțin atmosfera, aduce o perspectiva moderna, dinamizeaza lectia.

Copiii sunt mult mai atenți și pot înțelege mai bine ce le explici. În plus, există softuri educaționale prin care elevii sunt învățați cum să scrie. Pe ecran este scrisă o literă, spre exemplu, atunci când copiii învață alfabetul. Prin repetare, ei știu cum trebuie să o scrie. Ajutorul învățătorului există, bineînțeles, dar copiii învață mult mai repede și mai ușor.

Închiderea grădinițelor și școlilor a fost o măsură preventivă, pentru a limita răspândirea noului coronavirus. Deși cei mici vedeau această perioadă ca pe o vacanță și se bucurau la început de această decizie, schimbarea poate duce la plictiseală și iritabilitate, deoarece copiii nu mai au aceeași libertate pe care o dețineau până acum. Unele dintre motivele de îngrijorare ale părinților în acest timp erau

gestionarea timpului petrecut acasă, pentru a susține activitatea școlară a copiilor, pentru a nu le permite să stea prea mult timp în fața televizorului sau a computerului și pentru a nu abuza de internet fără un scop anume.

De asemenea, copii au fost supărați deoarece aceștia nu se puteau întâlni și juca cu prietenii lor. Deși treceam printr-o perioadă nu foarte plăcută, am putut profita de ea, ajutându-i pe copii noștri să combată plictiseala prin activități care îi vor ajuta să se dezvolte.

Noi, învățătorii am venit în ajutor cu câteva idei de activități online ce elevii noștri au putut să facă în timpul liber. În așa fel au petrecut timpul cu folos, au vizitat virtual muzee importante și cât mai multe expoziții (Ex. Muzeul Louvre, Muzeul de istorie naturală Smithsonian, Muzeul Dali, Proiectul Google Art, care a oferit acces la opere de artă din peste 60 de muzee din lume).

De la începutul pandemiei programa „Școala altfel”, un program mult iubit de către elevi, a fost mutată în clase. Înaintea pandemiei ieșeam din circuitul școlii, mergeam în excursii, făceam vizite în jurul orașului și în oraș. În oraș vizitam clădirile, monumentele importante ale orașului. În cadrul excursiilor făceam explorări în natură, în locuri renumite din țară, dar acum toate aceste explorări au rămas în clasele noastre. Am făcut observări cu ajutorul tablei interactive în timp de mai multe săptămâni. Am observat o familie de barză de la sosirea lor în cuib până la clocirea ouălelor, am observat ieșirea puilor din ouă, creșterea lor de către părinți. A fost o mare bucurie pentru copiii observarea de zi cu zi viața acestor păsări superbe.

În cadrul programei, dar nu numai, jucăm jocuri interactive, pe care copiii le plac foarte mult. Aceste jocuri interactive sunt jucate aproape în fiecare zi în și în ore. Copiii învață mult mai ușor și cu voie bună chiar și lecțiile mai plictisitoare.

BIBLIOGRAFIE:

Oprea C.-L., Strategii didactice interactive, București, E.D.P., 2008

Cerghit Ioan, Metode de învățământ, ediția a III-a, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București 1997.

Școala Altfel... de acasă

**Profesor Amorăriți Elena
C. S. E. I. Suceava**

Anul școlar 2020-2021 este al șaptelea an în care Ministerul Educației susține educația alternativă, prin activități informale pentru elevi, prin intermediul Programului Școala Altfel 2021- Să știi mai multe, să fii mai bun! Elementele- cheie ale acestui Program sunt cadrele didactice, care stabilesc Programul activităților. Astfel, timp de o săptămână, orele normale sunt înlocuite de activități speciale pe care părinții, elevii, dascălii, le stabilesc împreună.

De la an la an, aceste activități se schimbă, profesorii fiind tot timpul în căutare de noi modalități prin care să-și surprindă plăcut elevii, deoarece este foarte important ca activitățile alese să aibă, pe lângă latura educativă, și o latură distractivă, informală.

Întrucât la școala noastră s-a stabilit ca activitățile Programului Școala Altfel să aibă loc în perioada 7-11 decembrie, aceste activități s-au desfășurat online, de acasă. Prin urmare, pe lângă activitățile de predare-învățare-evaluare, pe platforma Classroom s-au desfășurat și activitățile specifice Școlii Altfel, fiind antrenați în activități atât elevii cât și părinții acestora, care i-au sprijinit în acest sens necondiționat.

Între tipurile de activități desfășurate, menționez: concurs de ghicitori, audiții-Poveștile copilăriei, creații plastice: personajul de poveste preferat, concurs de logică și perspicacitate, vizionare filmulețe pe teme ecologice, realizare postere/desene pe tema: Iubim și ocrotim natura, activități practice/casnice, interpretare de colinde tradiționale , alcătuire de compunei pe tema: Tradiții de Crăciun la noi și în străinătate ș.a.

S-a urmărit: dezvoltarea curiozității elevilor, consolidarea spiritului competitiv, stârnirea interesului pentru lectură, dezvoltarea creativității, provocarea elevilor la gândire, dezvoltarea logicii și perspicacității, consolidarea deprinderilor practice, motrice; conștientizarea elevilor în legătură cu efectele nocive ale activității umane asupra mediului înconjurător și necesitatea protejării acestuia, formarea atitudinii ecologice responsabile, prin exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului; conștientizarea asupra importanței fructelor și legumelor ca surse de vitalitate; dezvoltarea capacității de utilizare a normelor igienico-sanitare prin corectarea deprinderilor greșite și încurajarea celor corecte; însușirea unor deprinderi practice, gospodărești; atragerea părinților în desfășurarea activităților extrașcolare; să se perceapă mesajul religios din colinde, elevii să demonstreze că sunt păstrători și transmițători ai tradițiilor strămoșești, să interpreteze colinde preferate etc.

Elevii au discutat despre importanța cărților în viața lor, au descoperit împreună răspunsuri la ghicitori, pe baza cărora au realizat desene, au pătruns înțelesul unor povestioare, le-au vizionat/audiat fascinați, au înțeles semnificația unor sărbători religioase, a unor obiceiuri specifice.

Coordonați de profesori, elevii s-au jucat cu cifrele (au realizat desene din cifre), și-au demonstrat logica, perspicacitatea aranjând bețele de chibrituri pentru a forma diverse figuri geometrice, respectând indicațiile date, din poezioare cu haz au dezlegat/rezolvat operații matematice, au jucat jocuri pe calculator (ex. „Avioanele” etc.)

Au vizionat diferite filmulețe: Poluare, Trăiește verde, Cea mai mare lecție din lume (Gândește ambițios!-Acțiune colectivă pentru limitarea impactului schimbărilor climatice; elevii au răspuns la întrebări: Cum poate acțiunea colectivă să ajute la abordarea schimbărilor climatice?; Care este diferența dintre acțiunea individuală și acțiunea colectivă?); au răspuns la întrebări legate de reciclare; au completat fișe de lucru (ex.: Pământul este supărat pentru că este murdar. Ce poți face tu pentru a fi curat? sau Cum ne arătăm grija față de natură? Ce facem bine? Ce facem rău? etc.)

S-a urmărit: Atelierul magic - Rețete sănătoase -, emisiune pentru copii; elevii au ghicit răspunsurile la ghicitori, pe baza cărora au realizat desene; au urmărit pașii pentru realizarea figurinelor din fructe-decoruri sculptate în măr-(ex. lebădă, broscă țestoasă), pe care le-au realizat ulterior; au realizat tartine haioase pentru micul dejun, au făcut salată de fructe, orientală, salată de boeuf ș.a.

Elevii au audiat/interpretat colinde îndrăgite strămoșești, au purtat discuții pe Classroom despre tradiții și obiceiuri românești din Ajunul Crăciunului și Anul Nou, au confecționat diverse felicitări de Crăciun, au completat fișe de lucru.

Cu toate că modalitatea de învățare online a constituit o alternativă la sistemul tradițional, totuși, pentru majoritatea elevilor, părinților și cadrelor didactice, ideală pentru desfășurarea activităților specifice Școlii Altfel a rămas desfășurarea față în față!

Învățământul tradițional/online

Prof. înv. primar Amza Sabina Mihaela

În prezent, învățământul românesc beneficiază de două scenarii pentru desfășurarea activităților de predare-învățare-evaluare.

După cum se știe, fiecare din cele două opțiuni are avantaje și dezavantaje.

Învățământul online este cel mai preferat în rândul elevilor deoarece profesorul nu mai are aceeași autoritate și control asupra lui: elevul având posibilitatea să stea cu camera video închisă și să aibă alte preocupări în timpul orei de curs.

Pentru preșcolari și școlarii mici orele desfășurate în online sunt mai dificile dacă nu au sprijinul unui părinte, un adult și mai ales unui dispozitiv.

Învățarea în online solicită elevul să învețe singur, să-și caute informații pe internet pentru a realiza diverse proiecte cerute de profesori.

Un învățător pentru a învăța un elev să scrie o literă nouă, în învățământul tradițional se ducea lângă elev, îi arăta cum se face litera, apoi cu mâna lui scria câteva litere model și îl lăsa să exerseze urmărindu-l. Aceste etape, în online, sunt imposibile deoarece elevul se află în spatele unui ecran, ceea ce face ca predarea unei litere mult mai dificil. Eu am pus filmuleț, video de pe youtube cum se scrie litera ce o aveam de predat.

Au fost și lecții interesante și atractive pentru elevii care așteptau cu nerăbdare să folosim Whiteboard în lecțiile de consolidare și verificare a cunoștințelor. Această aplicație îmi permite mie, ca și cadru didactic să vad în timp real cum lucrează, ce scriu elevii.

Atât eu cât și ei am fost foarte încântați de whiteboard și testele din google forms care ușurează munca unui profesor de a corecta teste și a întocmi un grafic cu rezultatele elevilor.

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, elevi și adolescenți. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și să socializeze.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze realizând un plan remedial în caz de nevoie.

Într-o clasa tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări, neclarități cu profesorul, obținând astfel răspunsurile imediat.

De asemenea, învățarea în clasa este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la teste, examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea online.

Interacțiunile cu profesorii contribuie la încurajarea elevilor de a fi mai activi și a răspunde mai des la ore, la motivația elevilor de a obține note mai mari.

EDUCAȚIA GLOBALĂ ÎN ȘCOALA DE ASTĂZI Lumea în care trăim și provocările ei

**Profesor Anastasiu Ramona - Viorica,
Colegiul Tehnic Ion Creanga, Targu - Neamt**

În ultimii patruzeci de ani a existat o conștientizare din ce în ce mai mare că actualul model de dezvoltare este nesustenabil deoarece trăim deasupra posibilităților noastre și deasupra capacităților planetei și ecosistemului de a ne oferi ceea ce avem nevoie. Modelul de dezvoltare susținut de țările bogate din nord contribuie la eliminarea sărăcirii și dependenței țărilor din sud. Distribuția puterii, a resurselor, a bunăstării este din ce în ce mai inegală. Mai mult de un miliard de oameni, majoritatea femei, supraviețuiesc cu mai puțin de un dolar pe zi, peste 800 de milioane sunt subnutriți și mai mult de două miliarde și jumătate nu au acces adecvat la apă și canalizare. Sărăcia și excluziunea socială nu aparțin exclusiv sudului, ci afectează și economiile din țările în tranziție și cele industrializate.

La intersecția dintre oportunitățile de schimbare și întrebările pe care ni le pun unele dintre marile tendințe ale lumii noastre contemporane, găsim provocările multiple cu care trebuie să ne confruntăm noi și generațiile viitoare. Cu alegerile noastre de astăzi construim ceea ce va fi mâine.

În lumea de astăzi, totul se globalizează, în special piața și comunicarea, cu riscuri serioase pentru politica participativă, economiile și culturile locale. Modelul de dezvoltare a globalizării, nedrept și nesustenabil, favorizează un proces de concentrare a capitalului care, ascultând logica pieței și modelul neoliberal (bazat pe individualism, precaritate, competitivitate) generează o creștere nemăsurată a sărăciei și a excluziunii sociale și o creștere a migrației forțate. Prin urmare, nu este posibilă ignorarea sau amânarea implementării strategiilor de sustenabilitate, care nu sunt supuse logicii pieței, pentru a putea eradică sărăcia și a garanta egalitatea de șanse pentru toți oamenii. Cu toate acestea, suntem conștienți de faptul că nu există o lectură univocă a globalizării și, prin urmare, este necesar să putem discerne între o pluralitate de puncte de vedere, dintre care unele evidențiază și potențialul enorm al proceselor globale în ceea ce privește participarea, solidaritatea și acțiune comună.

Apariția tehnologiilor informaționale și de comunicare din ce în ce mai sofisticate pentru mulți a însemnat o extindere a oportunităților, dar a sporit, de asemenea, decalajul dintre cei care au acces la cunoștințe și informații și cei care nu, sporind astfel excluderea. Incidența informațiilor în orientarea opiniei publice și a consensului social este în continuă creștere: mass-media și noile mijloace de informare în masă sunt din ce în ce mai importante și constituie una dintre cele mai importante chei de acces la dezbateră publică în „agora” mondială modernă. Prin urmare, este esențial să ne punem la îndoială regulile care guvernează sistemul mondial de comunicare, să reducă decalajul digital și să promoveze forme și canale de informații mai accesibile, democratice și pluraliste. Potențialul enorm oferit de noile tehnologii necesită cetățeni nu numai competenți, ci și critici, responsabili și reflectivi.

Societățile „globale” sunt societăți din ce în ce mai plurale și eterogene în care coexistă identități, culturi și religii diferite. Diversitatea culturală este un atu și este, în același timp, o provocare educațională, socială și politică și privește modelul de integrare și coeziune socială pe care dorim să îl construim într-o perspectivă interculturală. Împotriva ideii de asimilare, puternic susținută de unele sectoare politice și sociale, este necesar să co-construim un etos civil comun, reguli ale unei etici publice, pornind de la acel dialog între culturi care face posibilă trăirea împreună într-un societate plurală simultană și coezivă, respectând, de asemenea, interesele și identitățile culturale ale minorităților.

Este de netăgăduit că dezvoltarea științifică și tehnică actuală în sectoare atât de importante precum medicina și comunicațiile a contribuit la o îmbunătățire semnificativă a calității vieții oamenilor. Cu toate acestea, este necesar să se garanteze universalitatea accesului la aceste progrese științifice. Beneficiile tehnicii, în special cele care afectează în mod direct drepturile de bază, trebuie să fie puse în slujba oamenilor, deasupra oricărui interes economic și să faciliteze egalitatea de șanse.

Pe de altă parte, dezvoltarea actuală a cercetării științifice și tehnologice ridică o serie de „întrebări etice”. Domeniile de cercetare care privesc în special tehnologia și securitatea militară, nanotehnologia sau biotehnologia ridică, în cadrul societății, dezbateri complexe, dar astăzi, de asemenea, inevitabile. Cercetarea și investițiile tehnice în mai multe cazuri nu au ca obiectiv principal acela al binelui comun, ci interesul celor care finanțează cercetarea: crearea de organisme modificate genetic - de exemplu - a servit prea des pentru a-i îmbogăți pe cei care le-au produs, forțând în schimb într-o capcană comercială comunitățile care le-au folosit, fără însă certitudinea inofensivității acestor organisme pentru sănătatea consumatorilor; produsele farmaceutice esențiale pentru a salva viețile a milioane de oameni rămân inaccesibile pentru o mare parte a populației mondiale, deoarece sunt „protejate” de brevete.

Cum se pot concilia cercetarea și progresul tehnic cu o etică care este în favoarea oamenilor și a planetei?

Țesătura ecologică a existenței noastre se sfâșie, dovadă fiind pierderea biodiversității, cauzată în special de defrișări și exploatarea necontrolată a pescuitului, de impactul pe care stilul nostru de consum și de deșeuri îl are asupra mediului și asupra sănătății tendința spre privatizare și liberalizare a bunurilor comune ale umanității, cum ar fi apa și semințele. Nu există viitor uman dacă nu în ceea ce privește respectarea și protecția sistemului de mediu din care noi înșine facem parte: acesta este motivul pentru care orice proiect capabil de viitor trebuie să fie neapărat eco-compatibil. Până în prezent, mitul creșterii și dezvoltării nu a asigurat bunăstarea și eliberarea de sărăcie pe care le promisese, ci dimpotrivă pune în pericol viitorul planetei. Lupta împotriva degradării mediului, împotriva cauzelor schimbărilor climatice, împotriva reducerii biodiversității și pentru dreptul la apă și la alte bunuri esențiale implică astfel angajamentul tuturor actorilor (cetățeni, școli, guverne, întreprinderi, organizații sociale) de a construi un nou context cultural, social și politic care include perspectiva decreșterii, precum și noi stiluri de viață personale și comunitare mai sobre și mai responsabile.

Războiul și violența au devenit din nou opțiuni plauzibile în universul simbolic al unui număr din ce în ce mai mare de oameni și societate: intervenții umanitare armate, război preventiv împotriva terorismului fundamentalist, război chirurgical, intervenții care se justifică sub scuza exportului democrației, ciocnirea civilizațiilor, sunt concepte care sunt din ce în ce mai răspândite de puterile politice și economice care ajung să pătrundă în opinia publică din întreaga lume.

În timp ce cheltuielile mondiale pentru armament sunt în continuă creștere, popoare întregi se confruntă cu situații inumane de violență și numeroase conflicte sunt provocate sau perpetuate în interesul câtorva. O politică multilaterală înțeleaptă, curajoasă în apărarea celor mai vulnerabili și care își acordă cu adevărat primatul ONU, însoțită de creșterea și maturizarea unei societăți civile vigilente, capabile de denunțare și mobilizare, conștientă de puterea sa, sunt fundamentale elemente pe care le vor putea redeschide speranța pentru o depășire a războiului și pentru promovarea deplină a tuturor drepturilor omului pentru tot.

Femeile sunt cele mai afectate de sărăcie și cele care se luptă să acceseze oportunități. Fetele, în multe contexte, rămân întotdeauna în urmă față de băieți în ceea ce privește accesul la educație, iar disparitățile de gen tind să crească și mai mult pe măsură ce progresează către nivelurile de învățământ superior. În slujbele mai puțin prestigioase, este mai probabil ca femeile să fie întâlnite în timp ce bărbații domină pozițiile de putere în care se iau decizii. În mai multe țări de pe toate continentele, femeile sunt cele mai frecvente victime ale violenței, sub toate formele sale. Mai des decât ne-am putea imagina, această discriminare continuă să fie încurajată prin difuzarea rolurilor și stereotipurilor care nu favorizează schimbările în relațiile tradiționale dintre bărbați și femei. Este necesar să ne concentrăm pe relații de gen egalitare care facilitează egalitatea de șanse, coresponsabilitatea, depășirea sistemului patriarhal și opoziția față de sistemele de cunoaștere androcentrice

Este provocarea care provoacă cele mai multe politici simultan la diferite niveluri: local, național, european, internațional, mondial. Categoriile tradiționale de politică au devenit depășite, în timp ce o nouă arhitectură de gestionare a puterii este din ce în ce mai indispensabilă. Dacă vrem să dăm viață instituțiilor viitorului, este necesar să pornim din nou de la participarea activă a cetățenilor și a organizațiilor acestora, de la refundarea rolului și structurii partidelor politice, de la relația transparentă și sănătoasă cu puterea economică, de la recunoașterea pluralității modurilor de a gândi și de a acționa existente în societățile noastre și de la dialogul multilateral între diversitatea spațiilor politice care au ajuns să se afirme peste tot în lume, favorizând organizarea societății civile și cele mai forme eficiente de democrație deliberativă, atât directă, cât și participativă și reprezentativă, atât în contexte locale, cât și în contexte globale.

Provocările expuse ne privesc pe toți și toți avem datoria să le asumăm. Cu toate acestea, există câteva domenii care - ca locuri dedicate formării oamenilor - au o valoare și un rol strategic fundamental și pentru aceasta trebuie susținute în toate modurile. Școala este unul dintre aceste domenii și este esențial să aibă resursele necesare pentru a-și asuma un rol pozitiv și activ în reflectarea și „permiterea” oamenilor să răspundă acestor provocări. Este necesar să avem mai multe mijloace, mai multe instrumente, mai multă formare, mai multe spații de reflecție pentru cei care fac școală și doresc să o facă în continuare crezând în valoarea socială și politică a rolului lor.

Împreună cu școala, celălalt pilon al educației este familia. Este esențial ca aceste două instituții să interacționeze, să se confrunte cu valori și să colaboreze la realizarea procesului educațional, pentru a evita dinamica schizofrenică produsă de diferitele modele educaționale și de comportament propuse de cele două zone ca răspuns la complexitate. din lumea de astăzi cu care trebuie să facă față copiii și copiii, copiii și studenții.

Un alt actor important în formarea oamenilor, în special în ceea ce privește provocările despre care am vorbit, este setul acelor subiecte ale societății civile organizate, asociații neguvernamentale, care au caracteristica de a opera simultan în plan geografic, economic, foarte diferite aspecte sociale, politice și culturale, care are caracteristica de a experimenta cele două fețe - strâns interconectate și cu granițe neclare - ale monedei mondiale, într-o viziune atât locală, cât și globală. Avem nevoie de un pact educațional, de o alianță între acești actori, pentru a face față provocărilor lumii în care trăim într-un mod comun și coerent.

Deci, să începem de la scenariul educațional existent, pentru a determina care sunt propunerile pe care dorim să le urmărim și să le solicităm, astfel încât educația să fie reevaluată și să constituie cel mai eficient răspuns la provocările contemporane.

PROFESORUL ÎN FAȚA NOILOR PROVOCĂRI ALE EDUCAȚIEI ONLINE

ANDREESCU LILIANA
LICEUL TEHNOLOGIC "GENERTAL CONSTANTIN ȘANDRU" BÂLTA,
COMUNA RUNCU

Întreaga societate trece printr-o perioadă dificilă generată de contextul pandemic și a fost luată "pe nepregătite", fie că vorbim de sectorul sănătate, de sectoarele economice sau sociale, fie că vorbim de sistemul de educație care, subiectiv vorbind, mi se pare cel mai afectat din acest punct de vedere. Acesta din urmă, în integralitatea lui, de la factorii decizionali până la beneficiarii principali – elevii – a trecut, în decursul unui an de zile, printr-o serie de faze de transformare, cu plusuri și cu minusuri, dar mai ales cu multe semne de întrebare pentru toți cei implicați.

Factorul-cheie în adaptarea la noua situație, dar și în găsirea de soluții în vederea trecerii de la învățământul tradițional la cel online, de la educația tradițională la cea digitală este PROFESORUL. Deși nu a fost pregătit pentru noul sistem educațional, pentru școala online, pentru educația digitală, profesorul, în eterna sa ipostază de alchimist, a reușit din nou să se reinventeze, să facă față provocărilor, să se adapteze din mers și să caute răspunsuri și soluții salvatoare, să se autoperfecționeze în timp record și, de ce să nu recunoaștem, să improvizeze, astfel încât să-și poată îndeplini nobile misiuni de educator, de formator, dar mai ales de "doctor de suflete".

Profesorul este mereu în postura de changemaker care "suferă" de virusul "eu pot", ca să vorbim în termeni de actualitate. La început, s-a confruntat cu teama de necunoscut, și-a pus din nou cunoscutele întrebări pedagogice din formarea inițială: ce va face?, cum va face?, cu ce va face?. Apoi a experimentat, a trecut de la puținele noțiuni de utilizare PC (până atunci utilizase doar cunoscutele programe Word, Power Point și uneori Excel), la utilizarea unor aplicații de tip Googlemeet, Classroom, Zoom, Cisco Webex etc sau a unor extensii ale aplicațiilor de tipul GSuite, Attendace, Google Meet Grid View, Nod etc. A trecut apoi de la faza intermediară de predare asincron pe Messenger, WhatsApp, e-mail la predarea sincron pe aplicațiile și platformele amintite. Toate acestea și multe altele au fost învățate din mers, fără programe de mentorat sau de formare, pentru că sistemul românesc de învățământ nu a prevăzut astfel de cursuri.

Faza experimentală nu s-a terminat încă, procesul de tatonare continuă, căutările sunt generate de noi provocări și noi întrebări, de alternanța scenariilor (verde, galben, roșu, hibrid), de nevoile de formare, de schimbările de paradigmă educațională. Și soluțiile? Tot profesorul trebuie să le găsească, pentru că cele propuse de cele mai multe ori peste noapte de către autorități nu se potrivesc întotdeauna și nu pot fi aplicate în toate situațiile, Unele sunt chiar utopice, dacă avem în vedere învățământul din mediul rural sau elevii cu cerințe educaționale speciale. Or, în aceste situații, profesorul a trebuit să treacă de la ipostaza de formabil la cea de formator de educație digitală. Pârghiile de care are nevoie sunt puține, dar utile.

În primul rând, a învățat să apeleze la resursele educaționale deschise (RED). Trebuie să recunoaștem aici meritul formatorilor de la cursul CRED care au dat niște sugestii în acest sens, deși cursul nu prevede aceste aspecte. Profesorul, consumator zilnic de informație, "a furat pontul" și l-a folosit la orele de predare online. Aș putea insera aici un exemplu personal, utilizat la o oră de limba și literatura română, desfășurată la clasa a V-a, în care, pentru lecția "Exprimarea emoțiilor" am folosit filmulețul animat Oița – filmuleț educațional pentru copii mici și mari. Rezultatul a fost uimitor și neașteptat: eu, PROFESORUL, am depășit teama de predarea online, educația în format digital a devenit mai prietenoasă cu mine, iar ei – ELEVII – au înțeles că școala online nu e atât de neplăcută, de neatractivă.

O altă pârghie pe care profesorul știe să o folosească este cea reprezentată chiar de elevi. Aceștia dețin, încă de la cele mai mici vârste, abilități digitale, aspect ce favorizează învățarea rapidă și dezvoltarea în timp util a competențelor specifice. În multe situații de acest gen, profesorul a învățat de la propriii elevi cum să utilizeze sau să acceseze resursele educaționale digitale. Schimbarea alternativă de roluri, formator-formabil, a generat învățare reciprocă, dar mai ales empatie. Și iată că școala online i-a apropiat mai mult, distrugându-se astfel mitul distanțării. Dacă luăm în calcul și implicarea părinților, aceștia au fost mai aproape ca niciodată de școală, au devenit actanți, i-am simțit aproape, în spatele camerelor, învățând în același timp cu profesorul și cu propriul copil.

Ajungând în acest punct, îndrăznim să credem că ne apropiem încet-încet, cu pași mărunți, dar siguri, de o a treia etapă a educației digitale – faza de perfecționare. Și în această etapă ne vin în ajutor noile instrumente digitale. E drept că ele nu sunt la îndemâna oricui și sunt costisitoare și aici ar trebui să vină în sprijinul profesorului factorii decizionali (MEN, autoritățile publice locale care să aloce fonduri în vederea achiziționării de echipamente), dar aceasta e o atleă poveste...delicată a sistemului. PROFESORUL găsește și în acest caz soluții, pentru că este devotat misiunii sale, se inventează, improvizează, folosește propriile resurse. Se străduiește să găsească și să folosească atât material vizual, cât și auditiv care să fie cât mai atrăgător pentru elevi. Accesul la o infinitate de materiale este tentant și...fascinant, iar dacă nu s-ar fi creat contextual școlii online nu ar fi uzat de acestea în aceeași măsură în activitatea didactică față în față. Instrumentele digitale sunt cu atât mai utile, cu cât sunt mai utilizate la adevărata lor capacitate.

Beneficiile sunt multiple, dar deschiderea către formarea profesorilor în educația digitală se lasă așteptată. PROFESORUL, autodidact, apelează la diverse tutoriale prin care învață să le folosească, participă, pe banii proprii, la webinarii, la ateliere de lucru, workshopuri online etc. Astfel a învățat să folosească diverse instrumente de lucru, table interactive, explicații intuitive de tipul ActiveInspire prin care poate gândi materiale educaționale de la zero sau să preia și să adapteze resurse existente. Biblioteca myPromrthean, de exemplu, oferă peste 30000 de lecții create de către profesori pentru profesori. Astfel, pot căuta filtre, previzualiza și descărca cu ușurință resurse educaționale, economisind timp valoros petrecut cu pregătirea lecțiilor. Un alt software de predare a lecțiilor online este, de exemplu, ClassFlow, care oferă instrumente avansate de colaborare în sala de clasă și resurse interactive ce pot fi accesate oriunde, ideal pentru crearea de lecții interactive și teste online.

Tehnologia pentru educație este în continuă evoluție. Interacțiunea, conectivitatea și atractivitatea orelor crește exponențial. La fel și interesul elevilor pentru școală. Așadar, educația digitală nu este un sinonim pentru învățământul online cu care am fost nevoiți să ne obișnuim rapid în ultima perioadă. Educația digitală presupune un process complex de utilizare a tehnologiilor și a resurselor digitale în actul educațional, fie el la distanță, fie față în față în sala de clasă.

PROFESORUL este mereu deschizător de drumuri. Mai are nevoie de încă multe piese pentru rezolvarea acestui puzzle al educației digitale cum ar fi existența unei platforme educaționale unitare, la nivel național, posibilitatea evaluării obiective în sistem online. Cu toate acestea, eforturile lui de până acum, nu au fost lipsite de rezultate: a reușit să capteze și să mențină atenția elevilor prin creșterea gradului de atractivitate a procesului de învățare datorită digitalizării.

Scoala de acasă – avantaje și dezavantaje

Andrei Elena Nicoleta
Grădinița Căsuța Copilăriei Buftea

Un domeniu important al statului este și trebuie să rămână educația, care la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. Peste tot în lume, sistemul de învățământ actual pare să fie învechit. Așa că este normal să ne gândim și la alte opțiuni și să le punem în balanță cu școala tradițională. Aceste schimbări trebuie să-i facă mai conștienți pe educabili, să-i facă mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale.

Trecerea de la învățământul tradițional la învățământul la distanță (online) s-a făcut destul de brusc și au fost identificate anumite particularități, în comparație cu învățământul organizat în școală. S-a constatat o implicare mai activă a actorilor educaționali, alături de cadrele didactice, managerii școlii, specialiști în educație, membrii comunității educaționale (elevi, părinți) dar au fost și reprezentanți ai societății civile.

Avantaje

Educația de acasă implică anumite libertăți. Copiii pot alege ce vor să învețe, cât vor, când vor. Noțiunile de bază sunt necesare, dar nu vor fi impuse de la o vârstă anume, ci când se simte pregătit. Familia își poate educa copilul conform propriilor convingeri și valori, într-un mediu care nu intră în contradicție cu acestea.

O altă libertate este cea fizică. Atât copiii, cât și părinții, nu mai sunt constrânși de orarul școlii și pot petrece mai mult timp împreună. Astfel, familia poate planifica în orice moment ieșiri educative, poate schimba materia oricând etc. Nu numai că cei mici vor avea parte de o experiență nouă de învățare, dar aceste abateri de la program vor îmbunătăți și calitatea vieții de familie.

Dezavantaje

În ceea ce privește școlarizarea de acasă, de obicei, dezavantajele sunt reprezentate prin costuri, fie ele de timp, de bani, de emoții.

Părinții sunt plecați de dimineață până seara la serviciu, așa că faptul că poți să înveți „când vrei” este o chestiune limitată. Iar când un părinte singur decide să își învețe copilul de acasă, lucrurile devin cu mult mai complicate.

O soluție ar fi apelarea la un mediator, dar acest lucru înseamnă că vei avea cheltuieli suplimentare. Dacă ai un copil mai timid, nu este o decizie bună să îl reții acasă deoarece, în viitor, îi va fi greu să se integreze în vreo colectivitate.

În România școala de acasă este un program contestat și poate fi posibil doar în cazurile medicale foarte serioase în care copilul nu se poate deplasa.

Bibliografie:

Pavel Cerbuscă: “Învățământul în mod online: eficacitate și eficiență” Botnariuc, P., Cucos, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., . . . Velea, S. (2020). Școala Online -Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București. Preluat de pe https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf UNESCO. (2020, 05 25). <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>. Preluat de pe <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

**Andrei Florentina Dorina,
Scoala Gimnaziala Nr. 188 Bucuresti**

În condițiile actuale ale procesului de învățământ, digitalizarea se impune ca direcție principală în desfasurarea activității profesorilor. Această modernizare trebuie să se producă atât la nivelul conținutului lecțiilor, cât și, la nivelul modelelor și al strategiilor de lucru.

În cadrul procesului instructiv-educativ evaluarea ocupa un loc central. Atunci când proiectează instrumentele de evaluare profesorul porneste de la următoarele întrebări:

- Care sunt competențele din programa școlară, pe care trebuie să le dobândească elevii?
- Care sunt performanțele minime, medii și superioare pe care le pot atinge elevii, pentru a demonstra că au atins aceste competențe?
- Care este specificul colectivului de elevi pentru care îmi propun evaluarea?
- Când și în ce scop evaluez?
- Pentru ce tipuri de evaluare optez?
- Cu ce instrumente voi realiza evaluarea?
- Cum voi proceda pentru ca fiecare elev să fie evaluat prin tipuri de probe cât mai variate astfel încât evaluarea să fie cât mai obiectivă?
- Cum voi folosi datele oferite de instrumentele de evaluare administrate, pentru a elimina eventualele blocaje constatate în formarea elevilor și pentru a asigura progresul școlar al fiecăruia dintre ei?

Evaluarea competentelor dobândite de elevi în cadrul procesului instructiv-educativ a fost limitată din punctul de vedere al instrumentelor de evaluare, având în vedere că școlile s-au oprit brusc.

Pentru probele orale putem folosi fără mari dificultăți comunicarea video-audio, sau pur și simplu camerele web în grupurile de Skype sau Zoom, în care elevul să poată expune răspunsul la o întrebare sau o lecție învățată.

Probele scrise pot fi concepute pe diverse site-uri de profil, însă consider că pot fi aplicate numai pe itemi obiectivi de asociere, completare de spații lacunare, în acest fel competențele fiind atinse parțial.

Pentru a verifica capacitatea de analiză, sinteză pot fi utilizate și metode alternative de evaluare. Din fericire, disciplina pe care o predau, istorie, permite utilizarea cu succes a unor metode complementare de evaluare precum proiectul.

Proiectul este o lucrare scrisă care are mai multe etape și poate fi realizat individual sau în grup. Această metodă le oferă copiilor posibilitatea să aplice priceperile dobândite, îi încurajează să determine singuri tematica abordată și le stimulează motivația intrinsecă. Alegerea temei pentru proiect poate fi făcută de către profesor sau de către elev.

Etapile proiectului presupun îndreptarea eforturilor elevilor în două direcții importante din punct de vedere metodologic și practic: colectarea datelor și realizarea produsului.

În faza pregătitoare, se stabilesc cu ajutorul elevilor criteriile de apreciere și se precizează etapele activității:

- elaborarea schematică a proiectului-precizarea pașilor cercetării și precizarea așteptărilor;
- colectarea informațiilor;
- sistematizarea informațiilor și precizarea variantelor de rezolvare;
- selectarea și redactarea detaliată a formei finale.

Elementele de conținut ale proiectului se pot organiza după următoarea structură:

1. Pagina de titlu, pe care se consemnează de obicei tema proiectului, numele autorului, școala, perioada în care s-a elaborat proiectul;
2. Introducerea, care include prezentarea cadrului teoretic-conceptual și metodologic asupra temei propuse;
3. Cuprinsul, care prezintă titlurile capitolelor și subcapitolelor pe care se structurează lucrarea;
4. Dezvoltarea elementelor de conținut, a capitolelor și subcapitolelor;
5. Concluziile, care sintetizează elementele de referință desprinse în urma studiului temei respective, sugestii sau propuneri de ameliorare a aspectelor vulnerabile semnalate;
6. Bibliografia
7. Anexa, care poate include toate materialele importante rezultate în urma aplicării unor instrumente de investigație (grafice, tabele, chestionare, fișe de observație etc.) și care susțin demersul inițial.

Pentru ca evaluarea unui proiect să fie cât mai obiectivă, trebuie avute în vedere câteva criterii generale de evaluare, criterii care țin de aprecierea calității proiectului (sau de calitatea produsului realizat) și de calitatea activității elevului (sau de calitatea procesului pe care l-a parcurs și a modului de prezentare).

Bibliografie:

Cucoș, Constantin, Pedagogie. Editura Polirom, Iași, 1996

Cucoș, Constantin, Teoria și metodologia predării, Editura Polirom, Iași, 2010

Tănase, M., Evaluarea – componentă esențială a procesului instructiv-educativ, Brașov, 2011

**PROIECT EDUCAȚIONAL IN CADRUL PROGRAMULUI
„SA ȘTII MAI MULTE, SA FII MAI BUN”-
„PRIMĂVARA, ANOTIMPUL RENAȘTERII”, 07- 11 APRILIE 2014**

**PROF. ANDREI MIHAELA- IULIANA, ȘCOALA GIMNAZIALA
”NICOLAE BALCESCU”, COM. NICOLAE BALCESCU, JUD. BACAU**

Descrierea proiectului:

Într-o societate modernă educația are un rol primordial, iar educația primită în școală rămâne fundația pe care elevul își va clădi în timp, cu răbdare, ambiție și dăruire o viitoare carieră într-un mediu social concurențial. Cultura generală, abilitățile de comunicare, abilitățile practice și de lucru în echipă, dezvoltarea competențelor fundamentale necesare acestui secol sunt elementele definitorii care conduc către succes.

Proiectul își propune să confrunte idei, metode, tehnici și modalități deosebite de lucru în echipă sau individual în cadrul unor activități extrașcolare atractive și diversificate. De asemenea, își propune o mai bună relaționare a elevilor între ei, cat și cu cadrele didactice.

Scop:

Promovarea valorilor cultural-educative, stimularea creativității, cunoașterea, conștientizarea și promovarea rolului școlii în viața elevilor, creșterea calității educației oferite acestora prin intermediul unor activități extrașcolare și extracurriculare.

Obiective:

- * Conștientizarea de către elevi a importanței valorificării calitative a timpului liber pentru lărgirea orizontului cunoașterii;
- * Valorificarea aptitudinilor și a abilităților dobândite de elevi în școală în cadrul unor activități extrașcolare;
- * Promovarea interdisciplinarității ca mijloc de dezvoltare a unei gândiri flexibile și totodată stimularea creativității elevilor;
- * Dezvoltarea emulației, a spiritului de fair-play, dar și a spiritului de echipă;
- * Dezvoltarea competențelor de comunicare, a gustului pentru teatru, literatură, arte în general;
- * Exersarea abilităților practice și evidențierea talentului artistic în realizarea unor lucrări practice, artistico-plastice (cusături, colaje, decorațiuni) pictură;
- * Colaborarea cu instituții de cultură, cu alți parteneri educaționali;

Grup țintă:

- Beneficiari direcți: elevii clasei a VIII-a, cadre didactice ale școlii;
- Beneficiari indirecți: părinții elevilor, elevii și cadrele didactice ale școlii, comunitatea.

Locul de desfășurare:

- Școala Gimnazială “Martin Benedict” Galbeni
- Satul Galbeni
- Pădurea Geoseni

Evaluare

- expoziție cu lucrările elevilor;

- fotografii din toate activitățile desfășurate de elevii clasei;
- pliant cu instantanee de la activități;
- Articol despre proiect publicat pe site-ul școlii.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR

Ziua	Nr. ore	Denumirea activității	Obiective urmărite	Tipul activității	Forme de organizare	Locul de desfășurare	Cadre didactice	Partener	Evaluare
Luni	3h	Sănătate prin sport	- cultivarea interesului pentru un stil de viață sănătos;	activități sportive	jocuri și întreceri sportive	terenul de sport	Andrei Mihaela	părinții	-diplome -album cu fotografii
	2h	Curiozități științifice	-stimularea dorinței de cunoaștere	educație pentru cultură	experimente prezentări power-point	laborator fizică-chimie	Andrei Mihaela	-	-jurnal de activitate
Marți	5h	SOS- viata are prioritate	- formarea deprinderi-lor de autoapărare	educație pentru reacții corecte în situații de urgență	prezentări power-point vizionare cd	sala de clasă	Mârza Lidia	părinții	-pliante; -album cu fotografii; -panou
Miercuri		Natură pentru viață și viață pentru natură	-Prezentarea proiectelor dedicate ”Zilei pădurii”	activități de educație ecologică și de protecție a mediului	prezentări power-point vizionare CD	laborator fizică-chimie	Andrei Mihaela	părinții	-pliante; -album cu fotografii -expoziție -fișe tematice
Joi	1 zi	Drumetrie la pădure!	-cunoașterea orizontului local	excursie tematice	- ecologizarea zonei	Pădurea din apropierea satului Galbeni	Maxim Natasa	părinții	-jurnal cu impresii -album cu fotografii;
Vineri	5h	“Dăruind vei dobândi”	-actiune de voluntariat prin donarea familiilor de batrani a produselor realizate;	activități de educație pentru cetățenie democratică, pentru promovarea valorilor umane	atelier de lucru: felicitări ouă încondeiate	-sala de clasă -satul Galbeni	Andrei Mihaela	părinții	-fișe tematice -ouă încondeiate -felicitări

ROLUL CADRULUI DIDACTIC ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL VS. ÎNVĂȚĂMÂNTUL MODERN

Prof. înv. primar Andrei Violeta

Liceul Teologic Tg-Jiu

Într-o lume aflată în permanentă transformare, modernizarea învățământului prin utilizarea metodelor noi de învățare-evaluare a unor strategii moderne, care permit reasamblări, reajustări și adaptări la disciplinele de învățământ, depinde în ultimă instanță de cunoașterea, de înțelegerea și de abilitatea de a le folosi. Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic “nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizator al educației și instrucției” (Romita Jucu).

Profesorul trebuie să-și schimbe concepția și metodologia instruirii și educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de integrare socioprofesională și educație permanentă, să se implice în deciziile educaționale, să asigure un învățământ de calitate. Pregătirea managerială a profesorului, însușirea culturii manageriale, nu numai cea tradițională psihopedagogică și metodică, pot asigura esențial înțelegerea și aplicarea relației autoritate-libertate, ca nou sens al educației, prin predare-învățare și rezolvarea altor situații din procesul educațional școlar.

Reforma învățământului pune deosebit accent pe crearea de alternative metodologice, pe stimularea învățării prin cooperare și folosirea metodelor interactive de grup. Implementarea în practica educativă a strategiilor manageriale interactive presupune un proces de învățare socială, ce influențează întreaga structură psihică a educatorului-manager, dar și a educabililor, toate aceste modificări de la nivelul personalității acestora reflectându-se în noi componente, atitudini, valori.

Cadrele didactice reprezintă principala resursă umană capabilă să prognozeze, organizeze și coordoneze activitățile de introducere a noului, asigurând astfel dezvoltarea optimă a organizației școlare.

Fundamentul activității didactice în școala tradițională a fost asigurat de psihologia asociaționistă, pentru care actul cunoașterii se reducea la simpla înregistrare prin simțuri, la percepție.

A determina elevii să rețină pe dinafară ceea ce le-a fost comunicat este, evident, mai simplu decât a-i conduce spre autonomia judecării. Rolul activ și dominant revine profesorului, pe când elevului îi revine rolul de spectator receptiv, solicitat îndeosebi să asculte, să noteze, să memoreze și să reproducă. Dialogul autentic dintre componentii binomului educațional profesor-elev se realizează rar și fragmentar.

În cadrul lecției nu se antrenează și nu se exersează gândirea, nu se creează situații în care adevărul să fie descoperit (redescoperit) de către elevi, ceea ce conduce la pasivitate, plictiseală, oboseală și în final la o eficacitate formativ-educativă scăzută. Sunt aproape inexistente criticile, căutările personale, rarele revendicări exprimate de elevi îl deranjează pe profesor și în general sunt evitate.

O analiză comparativă a activităților desfășurate în școala tradițională și în cea modernă, scoate în evidență următoarele aspecte:

Rolul cadrului didactic în învățământul tradițional:

AVANTAJE:

✓ Asigură însușirea temeinică și sistematică a cunoștințelor predate

LIMITE:

✓ predă, expune, ține prelegeri;

✓ explică și demonstrează;

✓ limitează foarte mult activitatea elevilor (expunerea nu trebuie să depășească cel mult 30% în cadrul unei ore);

✓ lasă puțin timp de inițiativă elevilor, manifestat de regulă prin întrebări generatoare de explicații;

✓ elevii se află într-un raport de dependență față de învățător.

✓ impune puncte de vedere proprii;

✓ se consideră singurul „expert” într-o problemă.

✓ deține adevărul (absolut);

✓ știe ce este adevărat sau fals, corect sau incorect, ceea ce trebuie să învețe elevul (ceea ce este „bun” pentru el).

Rolul cadrului didactic care promovează predarea-învățarea în învățământul modern:

✓ organizează și dirijează învățarea, o orchestrează și o regizează;

✓ facilitează și moderează activitatea de învățare;

✓ ajută elevii să înțeleagă lucrurile și să și le explice;

✓ responsabilizează elevii în vederea funcționării optime a grupului;

Lecția de predare-învățare devine astfel „o aventură a cunoașterii” în care copilul participă activ, după puterile proprii, întâlnind probleme și situații dificile, examinându-le și descoperind soluții plauzibile.

Rolul profesorului constă în cel de stimulare și dirijare. El trebuie nu numai să organizeze spațiul și activitatea, ci și să participe alături de elevi la elaborarea cunoștințelor, să servească drept model în legăturile interpersonale și să încurajeze interacțiunile cooperante dintre elevi; să-i îndrume cum să-și folosească timpul, spațiul, echipamentul și materialele; să ajute individul sau grupul să extragă din experiențe informațiile necesare, valorile și să le interpreteze și evalueze.

Bibliografie:

- Crenguța, Lăcrămioara Oprea, „Strategii didactice interactive” (2008), București
- Cucuș, C., Psihopedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998

UTILIZAREA SOFTURILOR EDUCAȚIONALE LA COPIII PREȘCOLARI

Prof. Înv. Preșcolar Andrei Viorica
Grăd. Nr. 1, Măgurele, Ilfov

Calculatorul este prezent în aproape fiecare familie și am considerat necesar și util să îi învățăm pe copiii din grădiniță să îl folosească în scop educativ. Preșcolarii sunt preocupați și atrași mai ales de facilitățile grafice și sonore ale calculatorului, dar treptat ei conștientizează faptul că ei îl pot folosi ca instrument de învățare și sunt dornici să facă acest lucru în oricare alt moment al zilei.

Chiar dacă pentru copilul de 3-6 ani cele mai benefice experiențe sunt cele directe cu obiectele și fenomenele lumii înconjurătoare folosind cât mai mulți analizatori, mai ales experiențele din natură, folosind calculatorul ei își dezvoltă un alt stil cognitiv care pare că este la fel de eficient ca învățarea prin contactul direct cu lumea înconjurătoare, pentru că îl îndreaptă spre independență, îi dezvoltă creativitatea tehnică, cultura vizuală. Utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine indispensabilă.

Un soft educațional trebuie să atragă prin calitatea prezentării, și să asigure necesarul de informații pentru o anumită temă. Cu ajutorul programelor didactico-informatică ale softurilor educaționale se îmbunătățește procesul de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor. Utilizarea acestora în cadrul activităților vor dezvolta: gândirea logică, spiritul de observație, memoria vizuală, atenția voluntară, operațiile intelectuale prematematice. Astfel softurile educaționale prezintă o serie de avantaje privind învățarea: furnizează un mare volum de date, asigură o instruire individualizată, stimulează implicarea activă a copilului în învățare. În ceea ce privește dezavantajele privind învățarea, acestea sunt: nu solicită întreaga capacitate a minții umane, răspunsul incorect nu este cotelat de esență, introduce mai multă dirijare în procesul de învățare, introduce o stare de oboseală datorită posibilităților reduse de interacțiune umană.

Folosind softurile educaționale în activitățile din grădiniță, acestea de dovedesc a fi un instrument de învățare eficient care determină apariția unor modificări în achiziția cunoștințelor și în atitudinea față de învățare sau îmbunătățirea rezultatelor obținute. Exercițiile din aceste softuri sunt prezentate într-o formă accesibilă copiilor pentru vizualizarea corespunzătoare a ceea ce au de învățat. Imaginile sunt mai ușor de procesat de sistemul vizual și perceptiv al copiilor și sporesc abilitatea acestora de a înțelege fenomenele mai dificile. Softurile educaționale se pot folosi în cadrul tuturor tipurilor de activități, iar unele sunt concepute interdisciplinar.

Jocul și instruirea sunt strâns legate, calculatorul și softurile educaționale devenind parteneri și prieteni ai copiilor. În grădiniță sunt utilizate cu precădere jocurile logice cu diferite grade de dificultate. Folosirea calculatorului este sinonimă cu jocul deoarece copilul trebuie să respecte niște reguli în manipularea aparatului, cât și în comunicare. Interesul copiilor pentru activități asigură reușita acestora de aceea trebuie alese conținuturi și strategii adecvate care să asigure aspectul activ și formativ de dirijare al învățării.

Folosind aceste softuri la copiii de vârstă preșcolară aceștia au dobândit mai rapid capacitatea de a înțelege și utiliza corect numerele și cifrele, dar și semnele matematice față de colegii lor care au lucrat tradițional. Și-au consolidat capacitatea de a recunoaște, denumi și utiliza formele geometrice; le-au fost dezvoltate deprinderile de lucru cu calculator, tabletă și abilitățile de utilizare a informațiilor primite prin intermediul acestora.

Utilizând softurile educaționale în activitățile cu copiii s-au constatat următoarele avantaje și dezavantaje. Avantaje: softul reprezintă un mijloc de învățare preferat de copii pentru faptul că le pare animat, viu, activ și este interactiv; stimulează interesul, curiozitatea, dar mai ales independența în rezolvarea sarcinilor, găsirea soluțiilor; sunt concepute astfel încât să cuprindă informații din diverse domenii de activitate, permit minții și mâinii „să se joace”, un act creativ desfășurându-se din instinct și imaginație sau din plăcere ludică; permite petrecerea timpului liber într-un mod plăcut și util.

Dezavantaje din punct de vedere medical: lucrul la calculator implică o poziție statică, solicită coloana vertebrală și generează poziții defectuoase; poate afecta vederea având în vedere vârsta fragedă a copiilor. Dezavantaje din punct de vedere psihosocial: nu favorizează relațiile sociale și duce la așa numita „singurătatea computerizată”, introduce mai multă dirijare în procesul de învățare.

Ținând cont de avantajele și dezavantajele prezentate trebuie să ținem seama de: selectarea cu atenție a softurilor utilizate în activitățile didactice, asigurarea timpului petrecut la calculator, un ritm adecvat de lucru, joaca la calculator să constituie mereu o variantă de joc prin care copilul să descopere și să învețe în mod planificat o acțiune în procesul instructiv educativ. Folosirea calculatorului să completeze celelalte activități, nu să le înlăture.

Utilizarea softurilor educaționale în activitățile din grădiniță reprezintă un instrument eficient de învățare care determină apariția unor modificări importante în dobândirea cunoștințelor și în atitudinea față de învățare a copiilor.

Eficiența aplicării chestionarelor în relația cu familiile preșcolarilor - -studiu de specialitate-

**Prof. Andrieș Alina,
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 20, Iași**

Importanța relației pozitive familie - grădiniță este esențială pentru dezvoltarea optimă a preșcolarilor pe toate nivelurile: cognitiv, emoțional, atitudinal, social, fizic. Acest aspect este de la sine înțeles, dar și observabil prin intermediul aplicării anuale/semestriale a chestionarelor adresate părinților.

Începând cu anul școlar 2015-2016, dar și înainte de acesta, am fost responsabilă în cadrul comisiei CEAC la nivel de grădiniță (înainte în școală) cu centralizarea, analiza și interpretarea chestionarelor de acest tip. Am putut constata, de la an la an, îmbunătățirea gradului de satisfacție al părinților în raport cu: asigurarea securității preșcolarilor; implicarea în luarea deciziilor la nivel de grupă, de grădiniță; îmbunătățirea bazei materiale prin asociația instituției. Ca și concluzie generală, peste 90% dintre părinții chestionați au fost foarte mulțumiți sau mulțumiți de activitatea desfășurată în grădiniță, observându-se faptul că profesorii și conducerea au avut constant în vedere îmbunătățirea întregului proces instructiv-educativ, pentru buna formare și dezvoltare a preșcolarilor.

Este așadar important aplicarea acestor chestionare în relația cu părinții?

Conform analizei realizate pe parcursul anilor subliniez în primul rând faptul că este crucial să avem în vedere ca pe parcursul unui an școlar să aplicăm și mai apoi să interpretăm rezultatele, de care să ținem cont în realizarea planului de dezvoltare instituțional, în viitoarele îmbunătățiri pe care le aducem la nivel de bază materială, la nivel de relaționare.

În al doilea rând, prin intermediul chestionarelor putem identifica aspectele pe care părinții nu le cunosc foarte bine, cele pe care trebuie să le facem cunoscute mai des. Dau un exemplu referitor la asigurarea securității și sănătății copiilor. În condițiile în care grădinița are un sistem de închidere automată a ușilor, are un sistem de alarmă, cadre medicale care realizează zilnic triajul copiilor, sunt aplicate toate normele de securitate posibile.

În cazul în care există părinți care bifează că nu sunt mulțumiți de securitatea asigurată preșcolarilor, trecem ca viitor punct de dezbateră pe agenda întâlnirilor. Prin discutarea modalităților pe care grădinița le utilizează pentru a asigura sănătatea și securitatea preșcolarilor se informează părinții, dar în același timp se pot evidenția și anumite responsabilități pe care aceștia le au în relație cu preșcolarii: respectarea programului, aducerea zilnică a sticlei cu apă, cu un semn distinctiv, pe care copilul îl cunoaște, a hainelor de schimb.

Tot în aceste dezbateri se poate sublinia numărul mare de preșcolari existenți într-o grupă, 30, raportat la numărul mic de cadre didactice-30/1, respectiv două grupe de preșcolari și o singură doamnă îngrijitoare, de care părinții pot ține cont pe viitor. Ne bucurăm că acum mai mult ca niciodată de faptul că grădinițele sunt mai mult decât nevoite să respecte numărul de preșcolari prevăzut de curriculum în vigoare: 20. Sperăm ca în viitorul apropiat, să se poată asigura și profesor logoped, respectiv profesor consilier, psiholog, pentru frumoasa evoluție a preșcolarilor.

În alt treilea rând, aplicarea unui chestionar poate fi utilă și în contextul unei învățări în sistem on-line. Coordonatoare a grupei mijlocii, alături de colega de grupă, profesor Radu Paula, am putut constata în toamna anului trecut, o scădere a implicării preșcolarilor în cadrul activităților propuse on-line pe grup: <https://www.facebook.com/groups/322593212318952>.

În acest sens, am gândit și trimis un chestionar către părinți. Scopul lui a vizat îmbunătățirea participării, dar și identificarea perspectivei părinților referitoare la materialele distribuite:

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLScFDCmjKhQb4DCBGc6hzJp4btxZOwdS9rXFLwxQWbG4GqSmQ/viewform?usp=sf_link.

Din 30 de familii, 21 au completat, dintre care 20 de mame și un tată. Am aflat faptul că:

1. 39% dintre preșcolari stau acasă cu mama, 25% cu bunicii, 10% cu tata, restul cu vecina, cu mama, cu tata, cu bunicii, în funcție de programul fiecăruia;
2. O parte din preșcolari desfășoară activitățile propuse pe grup, o altă parte preferă să coloreze, să se plimbe, să danseze, să se joace, să gătească, să cânte, să grădinărească;
3. 100% dintre părinți consideră utile materialele transmise pentru copii, respectiv cele pentru dezvoltare emoțională, 95,2% spun că sunt de folos materialele propuse spre lectură părinților;
4. O parte din părinți propun pentru îmbunătățirea grădiniței on-line o serie de activități: întâlniri în aer liber, întâlniri on-line pe Zoom, primirea materialelor cu câteva zile înainte.

În urma rezultatelor, am reușit să organizăm o întâlnire în aer liber pentru a marca serbarea de Crăciun, am realizat cel puțin două întâlniri pe Zoom săptămânal, am transmis materialele necesare cu cel puțin trei zile înainte.

Așadar, procesul de centralizare, analiză și interpretare a chestionarelor adresate părinților este un demers riguros și absolut necesar, pe baza căruia relația familie-grădiniță se poate îmbunătăți considerabil. Este unul din instrumentele aplicabile în baza căruia se poate construi pentru preșcolarii grădiniței un mediu propice și viabil, la care pot contribui și părinții acestora în cunoștință de cauză.

Sistemul educațional din Estonia

Prof. înv. primar ANDRONACHE CLAUDIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „I. G. DUCA” PETROȘANI

Când a redevenit independentă, în 1991, Estonia și-a dat seama că trebuie să ia totul de la zero, ceea ce s-a dovedit a fi un mare avantaj, deoarece acest stat mic a reușit să construiască lucrurile așa cum și-a dorit. • Puterea tehnologică avansată a țării este impresionantă, datorită digitalizării, care a cuprins toate domeniile vieții: e-alegeri, e-taxe, e-poliție, e-sănătate, e-banking, țara fiind numită de mulți ”E-stonia”.

Pentru cei mai mulți estonieni, educația este o cale de ieșire din sărăcie și o oportunitate de a obține un loc de muncă bun, de a avea un trai decent. Educația începe la nivel pre-primar (furnizată, în principal, de grădinițe și alte instituții preșcolare). Sistemul obligatoriu de învățământ de bază include 9 ani de școală primară, 4 – de școală secundară, iar învățământul superior – de la 3 până la 5 ani. La fel ca și la noi, copiii merg la școală 5 zile pe săptămână. Anul școlar începe la 1 septembrie și durează 175 de zile. Limba de predare este limba estonă și toate școlile cu predare în limba rusă au un curs obligatoriu de limba estonă. Cunoștințele elevilor sunt evaluate conform unui sistem de 5 trepte: 5 – foarte bine, 4 – bine, 3 – satisfăcător, 2 – insuficient, 1 – foarte slab.

Sistemul de e-școală presupune că multe dintre temele pentru acasă sunt făcute și evaluate online, iar părinții comunică cu profesorii prin intermediul unei platforme ce le oferă acces la informația care descrie progresul academic al fiecărui copil în parte. Cărțile și manualele sunt și ele digitale, putând fi împrumutate de la bibliotecă, pentru realizarea temelor de casă.

Prin ce se evidențiază sistemul de învățământ estonian?

- Toți elevii au acces egal la educație, iar școlile oferă cel mai bun mediu de învățare pentru toată lumea, indiferent de contextul socioeconomic al elevilor.

- Gratuitate completă de la vârsta de 18 luni, fără clase pe nivel de performanță, un prânz, manuale și transport școlar gratuit. Sistemul are grijă de copiii care au nevoie de sprijin suplimentar. De exemplu, multe școli le oferă elevilor care vin înfometați la lecții micul dejun.

- Copiii sunt încurajați să se implice în diverse activități extrașcolare, de voluntariat, teatru, artă, sport etc.

- Metodele de predare sunt diverse, interactive și centrate pe elev, pun accentul pe dezvoltarea gândirii și formarea de aptitudini.

- Tehnologia îi ajută pe profesori să organizeze lecțiile într-un mod interactiv și atractiv. Estonia este una dintre puținele țări în care copiii învață noțiuni de programare încă din clasele primare.

Cadrele didactice și instituțiile de învățământ se bucură de autonomie Școlile respectă cadrul curriculumului național care pune accentul pe limbă, matematică și știință, dar sprijină și alte aspecte ale dezvoltării.

Verificări mai puține, calitate mai bună

Sistemul estonian de inspecție al școlilor este mai puțin invaziv decât cel din multe alte țări. De fapt, în Estonia nu există inspectorat și nu se efectuează o inspecție complexă. În schimb, Ministerul

Educației și Cercetării efectuează verificări școlare individuale, în principal pentru cererile de licențiere sau în cazul plângerilor, care sunt destul de puține. Respectiv, cadrele didactice estoniene alocă mai puțin timp sarcinilor administrative și se dedică predării și învățării. Ministerul are inițiative de a îndrepta atenția asupra predării și învățării la toate nivelurile de educație, pentru a sprijini dezvoltarea competențelor, care cuprind abilitățile cognitive și sociale, creativitatea și spiritul antreprenorial, și utilizarea eficientă a tehnologiile digitale în procesul educațional.

Cei mai buni la nivel mondial conform rezultatelor PISA 2018

Estonia ocupă prima poziție în clasament după rezultatele globale PISA 2018, la care au participat circa 80 de țări sau comunități economice. În mod impresionant, are cel mai mic procent de persoane cu nivel scăzut de performanță dintre țările participante.

Interesant este faptul că mai mult de o treime dintre elevii estonieni din medii socioeconomice nefavorabile se numără printre cei mai performanți la testele PISA. Astfel, rezultatele obținute arată că sărăcia nu îți stabilește destinul. Dacă un copil se naște într-o familie săracă, dar există un sistem școlar de sprijin, acesta poate obține rezultate bune. În plus, contextul socio-economic are o influență limitată asupra rezultatelor învățării în Estonia, față de celelalte națiuni care participă la PISA. Gunda Tire, managerul național al proiectului PISA, a prezentat factorii-cheie din spatele rezultatelor bune, menționând că toți copiii pot avea rezultate bune dacă le este creat un mediu favorabil și sunt încurajați să persevereze în asimilarea cunoștințelor și dezvoltarea abilităților, și nu obținerea unor note.

ȘCOALA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE ÎNVĂȚĂMÂNTUL ÎN TIMP DE PANDEMIE ÎN STATELE EUROPENE

prof. înv. primar, Andronescu Ramona Nicoleta

Învățământul la distanță, denumit și educație la distanță, e-learning sau online learning, este o formă de învățământ caracterizată prin separarea fizică a cadrelor didactice și elevilor în procesul de instruire și utilizarea unor tehnologii diversificate pentru a facilita comunicarea student-cadru didactic.

Cursurile organizate la distanță pot utiliza o gamă variată de metode, tehnologii și resurse de instruire și comunicare, se pot organiza sincron, asincron sau blended.

Având la bază tehnologia, predarea online are o serie de avantaje, precum accesul la cunoștințe în orice moment și din orice locație, centrarea pe elev, elevii pot colabora și învăța împreună, favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări, permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă, materialele pot fi personalizate, accesibilitate, confort, flexibilitate, elevul poate învăța în ritmul lui propriu și poate beneficia de feedback rapid și permanent, costurile sunt reduse de distribuție a materialelor, învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional, capacitate mare de stocare.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim: lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice, necesitatea experienței elevilor și profesorilor în domeniul calculatoarelor, lipsa comunicării reale sau elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online.

La nivel european au existat numeroase probleme în implementarea învățământului online, fiecare țară căutând cele mai bune soluții pentru ca elevii să nu aibă prea mult de suferit. Germania a întâmpinat probleme cu digitalizarea, cu conexiunea la internet, au fost alocați foarte mulți bani pentru achiziționarea de tablete și laptopuri pentru elevi, lucru ce nu a fost deloc suficient. A fost nevoie de o formare, de o pregătire a profesorilor ca să poată utiliza aceste resurse digitale, ca să poată valorifica la maxim avantajele date de acestea.

Probleme asemănătoare le-au avut și alte țări europene, cum ar fi Italia și Grecia. Cehia și Italia au lansat site-uri care sprijină școlile și profesorii în furnizarea de educație la distanță. În țări precum Cehia, Franța, Ungaria, Grecia, Letonia, programele educaționale au fost transmise și prin intermediul televiziunii naționale.

În Bulgaria s-a lansat un sistem de e-learning în cadrul căruia editorii au oferit manuale online gratuite. Cadrele didactice și elevii sunt sprijiniți și prin videoclipuri și webinarii.

Cursurile sunt organizate prin utilizarea diferitelor platforme educaționale și cu ajutorul televiziunii publice. S-au folosit platforme și în Austria, Croația, România, Slovacia, Slovenia, Spania sau Franța. Au fost și țări precum Estonia, Danemarca sau Finlanda în care instrumentele digitale existau de mai mult timp, profesorii și elevii știau, deja, să le folosească, problemele apărute fiind strict de adaptare la mediul digital.

În concluzie, statele europene au căutat soluții pentru ca educația să continue indiferent de condiții, au contribuit activ la progresul școlilor în educația digitală. Nu a fost și nu este ușor, dar,

pentru prima dată, școli și sisteme de învățământ au pus în practică schimbări rapide la nivelul politicilor educaționale.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>

<https://www.dw.com/ro/pandemia-%C8%99i-%C3%AEenv%C4%83%C8%9Barea-%C3%AEen-regim-digital/a-56201662>

<https://www.edu.ro/portalul-educa%C8%9Bie-pentru-%C3%AEenv%C4%83%C8%9Bare-online-creat-de-consiliul-europei-%C8%99i-lansarea-%C3%AEenscrierilor-pentru>

<https://www.hotnews.ro/stiri-educatie-23871232-intampla-anul-scolar-tarile-europene-pana-cand-sunt-inchise-scolile-cand-loc-examenele-nationale.htm>

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE REALIZATE ÎN PANDEMIE

Prof. Andronic Gheorghe Nelu
Școala Gimnazială Cacica, jud. Suceava

”Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu v-a mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

(Maria Montessori – ”Descoperirea copilului”)

Managementul activităților extrașcolare constă în proiectarea, organizarea, monitorizarea și utilizarea unui set de instrumente de gestionare a relațiilor: profesori □ elevi, pe de o parte, și elevi □ elevi, pe de altă parte.

Activitățile extrașcolare vizează curriculumul extins, oferind copilului noi oportunități și situații de învățare. Activitățile extrașcolare, în general, au cel mai larg și divers caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare/dezvoltare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii și modalitățile educative cele mai apreciate, mai accesibile sufletelor acestora.

Putem spune că, activitățile extrașcolare sunt foarte importante în viața fiecărui elev, iar acum în acest ultim an, de pandemie, când o parte din elevi, la un moment dat, toți, au învățat on-line, ele au fost susținute în continuare de aceștia, prin simplul fapt că sunt diferite de orele de curs.

În afara casei lor, școala este cel mai popular loc pentru elevi. Ce ar putea fi mai natural decât includerea activităților extracurriculare de divertisment, sportive, artistice sau tehnico-aplicative în educația elevilor? Printre altele, destinate relaxării elevilor, activitățile extracurriculare reprezintă, de asemenea, instrumente sociale reale, care contribuie la o mai bună integrare a acestora în societate.

Nu mai vorbim de faptul că, dacă elevii participă pe deplin la viața școlii, se vor simți mai confortabil și, prin urmare, vor fi mai motivați să studieze. Pentru mulți părinți, aceste activități ajută și la educarea copiilor, făcându-i sociabili și responsabili. Activitățile extracurriculare prietenoase și foarte amuzante sunt foarte importante în viața de zi cu zi a elevilor. Se constată tot mai frecvent importanța activităților extrașcolare, în special în ceea ce privește contribuția la consolidarea aspirațiilor educaționale și motivația copilului

Activitățile extracurriculare nu ar trebui să fie considerate o obligație. Acestea aduc plăcere elevului. Aceste activități au mai multe efecte pozitive pentru elevul care participă. Este o adaptare școlară și socială, dezvoltarea rețelei sale sociale, o mai bună dispoziție și rezultate academice, evidențierea și dezvoltarea talentelor sale și consolidarea aspirațiilor sale educaționale. Beneficiile activităților extrașcolare sunt: favorizarea succesului, încurajarea copiilor să se depășească pe ei înșiși, dezvoltarea unui sentiment de apartenență la școala lor, dezvoltând abilități sociale care le vor sluji toată viața.

Aceste activități oferă un mediu sigur și supravegheat după orele de școală. Ele pot contribui, de asemenea, la dezvoltarea unui sentiment de apartenență la școală. Elevii pot dezvolta, mai multe abilități personale care pot fi generalizate în alte contexte, de exemplu, simțul lor de inițiativă, creativitate, organizare, conducere și lucrul în echipă. La nivel interpersonal, aceste activități le oferă posibilitatea de a se conecta atât cu adultul responsabil pentru activitate cât și cu ceilalți elevi care participă intens și cu interes la ele, în funcție de specificul acestora.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort

suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale.

Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață.

Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi. În on-line cea mai mare problemă pe care, cred, că o avem, este organizarea.

Totul reprezintă o provocare căreia reușim să-i facem față, astfel încât activitățile să fie atractive, și în același timp să aibă impact asupra dezvoltării lor ulterioare. Însă, nu putem spune că pandemia nu și-a pus amprenta asupra activităților: anul trecut Olimpiadele școlare s-au anulat, iar șansele de desfășurare a internship-urilor, schimburilor de experiență și a altor activități de acest gen s-au diminuat considerabil.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed- back pozitiv.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE

**Angearu Mioara, profesor- educator,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă, Alexandria**

Educabilitatea copilului începe în familie, iar primele modele le are tot din familie; ai forma copilului un set de reguli minimale este o îndatorire a familiei față de comunitate și o obligație față de copil.

În mediul școlar de la trei ani copilul vine în contact și cu alți copii, școala oferă modele și exemple pozitive, aici copilul învață să fie tolerant cu ceilalți, să accepte diversitatea, va învăța că deși suntem puțin diferiți- copiii cu deficiențe, sau cu cerințe educative speciale- avem aceleași drepturi și obligații, că va trebui să conviețuim în armonie și respect unii față de ceilalți, chiar dacă au altă naționalitate și cetățenie, subliniind interculturalitatea, școala oferă șanse egale la educație; aici bunicul și părintele vor fi consiliați și vor evita etichetarea și stigmatizarea dar se vor implica activ în integrare; tot la trei ani va începe derularea parteneriatului școală-familie-comunitate.

Șansa copiilor depinde în mare măsură de educația din familie, mai ales a mamei, dar nu poți să educi un copil fără a fi educat.

Informarea, consilierea, conștientizarea până la responsabilizare a familiei sunt atribuții ale grădiniței, școlii, care nu se pot concretiza fără implicarea familiei.

Prin educația timpurie, școala informează și consiliază un segment de populație de la trei ani la șaptezeci de ani: preșcolari, părinți, bunici, pune bazele integrării comunitare și profesionale, iar copii învață că au obligații față de familie și comunitate.

Se vorbește foarte des despre parteneriatul școală-familie-uneori și comunitate, însă nu știu câți părinți colaborează, cooperează cu dascălul pentru a continua permanent ceea ce se face la școală; reguli, sarcini în casă și gospodărie, valorizare permanentă, comportament civilizată, vocabular adecvat.

Tot în cei șapte ani de acasă este necesar să-i dăm copilului sarcini, rol, responsabilități în familie, dar și să-l investim cu încredere prin angajarea în activități cotidiene.

Intrarea copilului în școală constituie un moment crucial în viața sa, date fiind „statutul” și „rolul” de elev, natura relațiilor cu adulții și cu colegii, noutatea condițiilor de activitate, și mai ales, specificul învățării.

Pregătirea copiilor din grădiniță în vederea integrării cu succes în școală necesită o muncă stăruitoare din partea educatoarelor, deoarece acestea trebuie să insiste mai mult asupra unor procedee care pregătesc copilul pentru școală.

Ponderea activității din grădiniță cade pe latura formativă, pe exersarea proceselor psihice de cunoaștere pentru a realiza procesul optim de integrare școlară sau maturitatea școlară.

Educația nonformală, informală ca și educația interculturală sunt necesare în instruirea elevilor cu deficiențe, trebuie să existe, completează și finalizează educația formală, însă respectând proporțiile și principiile. Nu se poate renunța la educația formală în favoarea celei nonformale și informale, activităților extrașcolare, vor coexista, se vor împleti și intersecta pentru dezbateri și noi demonstrații.

Dascălul este un magician al predării-învățării care are menirea să modeleze pas cu pas personalitatea elevilor dintr-o clasă, dar este necesar în educație ca profesorul însuși să abordeze un stil creativ în demersurile didactice, cu atitudine pozitivă față de ideile tuturor copiilor; să nu marginalizeze, stigmatizeze, să stabilească și să mențină un climat de respect, acceptare, dezinhibare, toleranță, șanse egale la educație în care să evolueze frumos toți copiii împreună și tot împreună să creăm comunități deschise, sensibile, să ne implicăm alături de dascăli și să creăm o societate pentru toți.

Competența digitală este necesară, calculatorul devine un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor. Astfel, copiii apreciază și simt utilitatea lecțiilor în care metodele tradiționale, vechi nu ocupă toate cele 45 de minute. Un joc educativ ca recompensă, și să nu se plictisească, le ofer și eu elevilor mei. O tabletă cu internet în clasă, pe lângă manual, fișe, prezentă fizică este necesară, dar să înlocuim școala, clasa, dascălul, colegii cu calculatorul nu cred că aduce un beneficiu în educația elevilor, care petrec tot timpul liber cu telefonul în mână, de la vârsta de un an.

Recunoaștem că pentru mulți profesori metodele noi de instruire, cu calculatorul, telefonul, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de elevi, este o adevărată provocare. Și chiar dacă elevii par cu mult mai avansați decât profesorii în ceea ce numim noi tehnologii informaționale și de comunicare, Internet, mediul online, pentru ei volumul de informații virtuale și tendințele noi de instruire sunt solicitante și predispun la izolare, depresie, tulburări emoționale, dureri de cap și grave afecțiuni oculare

La clasele mici din învățământul special, unde elevii nu știu să citească, nici părinții toți, a fost mai dificil. Pentru noi, cadrele didactice, a fost o provocare să găsim soluții pentru a duce școala lângă elev, cu ajutorul tehnologiei și o alternativă la înghețarea anului școlar. Este un nou mod de instruire impus de pandemie, pe care l-am utilizat toți, dar personal consider că este o soluție de avarie, la care am apelat și ne-a ajutat, care nu va putea niciodată înlocui magia interacțiunii elevi-dascăl dintr-o sală de clasă. Din punct de vedere psihologic, al personalității, comportamental, educativ, însușirii de cunoștințe, individual și colectiv, interacțiune-socializare-comunicare, recuperativ-compensatoriu, integrării, incluziunii, ceea ce se întâmplă în clasă, școală înseamnă calitate, progres, profesionalism.

Școala de acasă în pandemie, în România, este un concept nou, în care personal nu cred. Probabil este altceva, considerat de unii inovație, nou, dar inutil după părerea mea în învățământul special. Văd școala de acasă ca pe vremuri, cu profesor personal, angajat la domiciliu, dar la pachet cu izolarea, segregarea, lipsă de comunicare, socializare, relaționare, fără modelele din clasă și școală. În schimb, văd o posibilitate în a reduce deplasările la inspecții, la cursurile de formare profesională pentru adulți.

Părintele, pilonul fără de care nu ne-am fi descurcat, oricât ar încerca nu poate înlocui total un cadru didactic. Îl sprijină pe elev să rămână conectat la activitățile școlare și pe dascăl la clasă. În această perioadă părinții au înțeles, cât de important este să continue acasă ceea ce se face la școală cu elevul cu cerințe educaționale speciale, că nu degeaba este parte din echipa multidisciplinară și doar împreună putem împlini planul/programele educaționale individualizate.

BIBLIOGRAFIE:

Alois Gherguț, Sinteze de psihopedagogie specială, ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice, 2013, Polirom,

Constantin Cucos, coordonator, Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, 2009, Polirom,

Elena Dănescu, Stimularea creativității la vârstă preșcolară, 2006, Paralela 45.

Grădinița de acasă

Prof. Angela Ferenti

Școala Gimnazială Liviu Revreanu, Tg. - Mureș

Grădinița poate juca un rol important de sprijin pentru părinte în organizarea unor rutine, momente reper, acces la activități potrivite pentru copii. De asemenea, rolul și energia educatorului trebuie să fie orientate pe lângă acest sprijin pentru părinte, către conectarea cu copilul preșcolar, menținerea stabilității și a continuității relației lor și mai puțin pe obiectivele învățării și a planurilor curriculare.

În grădinița de acasă, asigurarea suportului emoțional și conectarea cu preșcolarii atât din perspectiva părinților, cât și a educatorilor contează mai mult decât cantitatea de activități sau scopul lor.

Important în educația și activitatea preșcolarilor în desfășurarea grădiniței acasă sunt:

Rutina este esențială la preșcolari și îi ajută atât pe copii să capete predictibilitate, stabilitate și autonomie, dar și pe adulți să comunice mai bine nevoile fiecărui membru și să navigheze printre sarcinile legate de muncă, copil, casă.

Comunicarea îi poate ajuta pe copii să integreze mai bine schimbările care au avut loc în viața lor în ultima vreme. Părinții pot comunica cu preșcolarii despre noul virus și despre cum s-au schimbat rutinele și poate chiar rolurile în casa lor. Comunicarea trebuie să fie simplă, clară, prin repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții: ce simțim în această perioadă, ce simt copiii, ce simt părinții și cum se pot organiza ca să depășească această perioadă.

Conectarea părintelui cu grădinița și cu educatorul îl va ajuta pe părinte să capete sprijin în organizarea rutinei și a activităților preșcolarului. În condițiile în care mulți dintre părinți muncesc, înțelegerea nevoilor copilului, organizarea unei rutine similare cu cea din timpul grădiniței și a unor activități zilnice poate fi un ajutor esențial și poate menține copilul conectat la un program familiar lui. Comunicarea constantă dintre părinte și educator, îl poate ajuta copilul să înțeleagă mai bine contextul familiei în activitatea de tip de grădinița acasă, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale.

Mișcarea fizică este esențială pentru perioada izolării. Părinții sunt extrem de ocupați însă dacă ar fi să alegem o activitate pe care trebuie să o pregătească sau să o încurajeze zilnic, aceasta este cu siguranță una de motricitate grosieră. Fie că vorbim de momente de dans, jocuri psihomotrice (aici educatorii pot veni cu o serie de sugestii), jocuri de imitare sau de trasee prin casă, este necesar ca părinții să stimuleze motric copiii în această perioadă. Astfel, ei își vor consuma energia chiar dacă nu ies afară și se vor odihni mai bine, vor colabora mai bine.

Implicarea copiilor în treburile casnice este utilă deopotrivă pentru ei și pentru părinți. Preșcolarilor le place să se implice în treburile casnice, să îi imite pe părinți și în felul acesta să îi și ajute. Astfel, activități precum aranjatul mesei, sortatul hainelor și al vaselor pentru mașina de spălat, strânsul jucăriilor și datul cu aspiratorul pot fi activități îndrăgite de copii și foarte utile pentru dezvoltarea încrederii în sine, a autonomiei și a multor alte abilități practice. Ajutorul este și pentru părinți, deoarece își pot rezolva treburile în casă într-o companie cel puțin plăcută.

Disponibilitatea unui adult. Din experiența noastră, organizarea unui program în care părinții își împart timpul astfel încât unul dintre ei să fie prezent pentru copil majoritatea timpului este cazul ideal.

Copilul va accepta mai repede faptul că mama lucrează, de exemplu, dacă tatăl este disponibil și se joacă sau măcar îl supraveghează. Atunci când lucrează acasă cu un preșcolar este necesar ca părinții să își calibreze așteptările și să se pregătească pentru o serie de întreruperi din partea copilului care deseori chiar și când se joacă singur va veni să îi arate ce a făcut și să primească validarea și aprecierea părintelui.

Bibliografie:

1. Pedagogie prietenoasă- Abordări în context pandemic
2. Ruxandra Manea, Fondator Educarium- „Ce este important în educația și activitatea preșcolară”

RELAȚIA ȘCOALĂ, FAMILIE, COMUNITATE DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

**Autor: Profesor metodist
ANGELICA MOROȘANU
Școala gimnazială nr. 96 București**

„Niciodată familia nu a fost mai solicitată
și rolul său nu a fost niciodată atât de mare ca azi” – Boutin și During, 1994.

Încep această lucrare cu citatul de mai sus pe care îl consider de maximă actualitate în societatea noastră. O societate cu mari așteptări de la sistemul de educație și de la această frumoasă breaslă din care cu mândrie fac și eu parte, aceea a dascălilor. Consider, fără falsă modestie - și sper că sunt și în asentimentul dumneavoastră, – că în această microcomunitate suntem numai oameni buni, vrednici și cu sufletul mare, formatori de modele sociale, cu dragoste de copii și de meseria aleasă, cu vocație de dascăl, conștienți de rolul nostru în societate, așa am fost și așa vom rămâne, indiferent de ce se spune despre dascăli ! Între aceștia, educatoarea, învățătorul și profesorul, sub singurul nume – DASCĂLUL. Ce nume potrivit pentru o îndatorire atât de sfântă!

Toate meseriile existente în societate contribuie la bunul mers al acesteia. Dar, cea de dascăl și asta nu pentru că sunt și eu profesor, se distinge dintre toate. De ce ? Pentru că dascălul este omul care luminează cu mîgală și dragoste mintea copiilor, le modelează personalitatea, îi învață să devină buni, drepti, cinștiți, fiind la rândul lor un exemplu în aceste privințe. Deseori, năpăstuiți de soartă, cu salarii modice, supuși mizeriilor mărunte sau mai mari ale vieții cotidiene, oamenii catedrei, categorisiți multă vreme drept „neproductivi“, nu și-au abandonat misiunea lor nobilă, nu și-au schimbat profesia. Au ales să slujească școala, să aprindă în mințile și sufletele copiilor și ale tinerilor torța cunoașterii și a adevărului. Ei sunt simbolul înțelepciunii, dăruirii și tenacității, ei sunt părinții spirituali ai elevilor.

Dar toate acestea nu ar fi posibil fără factorul indispensabil și decisiv, care este familia în această ecuație complicată. Numai o colaborare perfectă între cei doi factori, familie – școală este de natură să determine o eficiență maximă a muncii colective. . Desigur, în acest proces de colaborare, rolul conducător îl are școala. Instituțional deține exercițiul necesar, poate să orienteze, să ajute familia în sarcinile ce-i revin, să asigure o unitate de vedere și acțiune. Dar fără o strânsă colaborare între părinți și profesori nivelul educativ al elevului ar avea de suferit. Dacă se creează un parteneriat între familie și școală, valoarea actului educațional sporește, personalitatea copilului dezvoltându-se armonios și corespunzător. De aceea o colaborare în acest sens este absolut necesară. Copilul care pășește pentru prima dată din mediul familial în grădiniță sau în școală, caută același confort psihic și emoțional de acasă.

Curiozitatea este cea care împinge copilul spre cunoaștere, iar școala îi permite acest lucru, nemărginit. Dacă dascălul său reușește să-l mulțumească spiritual, să și-l apropie prin activități interesante, corespunzătoare vârstei, să facă din orice acțiune o mică sărbătoare, să-i evidențieze calitățile, să-l motiveze, atunci îl va câștiga de partea sa, iar școala îi va părea plăcută și protectoare.

Cu siguranță un dascăl trebuie să aibă o latură emoțională, dar nu una parentală deoarece nu se va putea impune în fața copiilor. Un copil încalcă mai puțin regulile dacă le cunoaște foarte clar, din acest motiv nu trebuie să confunde mediul școlar cu cel familial. Atenția și afecțiunea primite la școală trebuie să aibe rolul de a sprijini copilul în procesul de învățare și dezvoltare personală, de aceea nu se recomandă ca părinții ce sunt cadre didactice să-și desfășoare activitatea în clasa unde se află propriul copil, și pot să confirm din experiența unor profesori colegi că este un fiasco total. Pentru

ca un copil sa asimileze informațiile care îi sunt oferite la școală are nevoie în primul rând de siguranță fizică. După ce a devenit încrezător că nu va primi o pedeapsă strictă la orice abatere de la regulă, copilul asimilează valorile promovate de dascăli și își începe dezvoltarea competențelor.

Deci ca să recapitulăm, integrarea în societate este un proces care ia naștere în familie și continuă în instituțiile de învățământ. Dacă până la școală copilul doar a experimentat viața socială în familie, la grădiniță sau în parcuri, de acum o trăiește din plin. Acesta începe să petreacă tot mai mult timp împreună cu grupul de colegi și cu învățătoarea/profesoara, ceea ce înseamnă descoperirea unui mediu diferit, reguli și relații noi, rivalități și afinități.

Copilul de acasă devine și elev, ceea ce implică numeroase schimbări și care aduce cu sine o serie de responsabilități, care cresc în complexitate și volum pe măsură ce elevii înaintează în vârstă și experiență. Însă rolul celor instituții fundamentale școala și familia, continuă sau cel puțin așa ar trebui să influențeze prin condițiile concrete în care se desfășoară procesul de învățământ, personalitatea copilului. Este nevoie să trecem la nivelul următor, în care să dezvoltăm un nou concept care să întărească schimbarea în relațiile școală-familie. Acest concept este parteneriatul educațional.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educațional. Acesta presupune o unitate de cerințe, opțiuni, decizii și acțiuni educative între factorii educaționali.

Parteneriatul educațional se realizează între:

- instituțiile educației: familie, școală și comunitate;
- agenții educaționali: copil, părinți, profesori, specialiști în rezolvarea unor probleme educaționale;
- membrii ai comunității cu influență asupra creșterii, educării și dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanți ai bisericii, ai poliției);
- influențele educative exercitate la anumite momente asupra copilului;
- programele de creștere, îngrijire și educare a copilului.

Părinții, copiii și comunitățile se influențează puternic unii pe alții. Mediul în care trăiesc părinții poate sprijini sau devia viețile lor, poate determina multe dintre valorile lor. De asemenea, părinții pot influența comunitatea și pot contribui la dezvoltarea valorilor comunității. Activitatea educativă ce se realizează în școală nu poate fi separată, izolată de alte influențe educative ce se exercită asupra copilului.

Educația este cea care desăvârșește ființa umană, educația pe care copilul o primește în familie, în școală și de la comunitate. Implicarea părinților joacă un rol important în cadrul intervenției școlare. Acțiunile care implică părinții produc o schimbare în ambientul familiei și cresc aspirațiile, atât ale părinților pentru copiii lor, cât și ale copiilor înșiși. Un scurt exemplu pe care doresc să îl supun atenției dumneavoastră: fiind profesor de educație fizică și sport la școala gimnazială nr. 96 din București fac parte din Proiectul CSM, în care pregătesc două echipe de fete tinere practicante de handbal. Pe măsură ce timpul a trecut, părinții au devenit tot mai "vocali" pe marginea terenului atât la antrenamente cât și la meciurile oficiale. Unele dintre fete erau debusolate, atenția fiind îndreptată mai mult către antrenorul-părinte decât către mine. Căutând soluții în rezolvarea acestei situații mi-a venit ideea de a efectua periodic, când nu avem meciuri oficiale, antrenament copil-părinte. Cerându-le eu ceea ce dumnealor cereau propriilor copile, au înțeles că sportul nu este atât de simplu.

Morala este că uneori părinții uită că trebuie să facă front comun cu profesorii, în cazul nostru antrenorul, că unii dintre ei fără să-și dea seama cer mai mult decât pot copilele dumnealor, alții nu înțeleg că micile sportive nu sunt dispuse la efort și vin la sport doar pentru o condiție fizică bună, etc. Este limpede că și unii și alții nu doresc decât dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia. Din păcate unele situații în care, - ce consideră părinții a fi o măsură corectă pentru copilul lor într-un anumit moment, să nu fie tocmai ceea ce are nevoie copilul în acea fază a evoluției sale -.

De aici necesitatea imperioasă de colaborare permanentă între familie și școală care se poate realiza prin vizite reciproce, ședințe și lectorate cu părinții.

Un parteneriat familie – școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv și pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viața, să fie pregătit pentru muncă.

Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om. De a da un sens existenței lor. Să-i învățăm să prețuiască munca – suprema valoare la care ar trebui să ne raportăm - .Să le insuflăm apetența către noi valori: onoare, patrie, demnitate, bunătate, care să le devină apoi repere în viață. Sitetizând, reproduc aici îndemnul Regelui CAROL I la care noi dascălii trebuie să aspirăm mereu. Marele ctitor al României moderne de la a cărei naștere se împlinesc peste câteva zile, mai exact la 20 aprilie 181 de ani de la nașterea sa a spus: „FORMAȚI CARACTERE”.

Dincolo de toate acestea, acum, sau peste ceva ani, când odată ajunși la apogeul carierei mândri că și-au pus deopotrivă amprenta pe formarea atâtor generații de elevi deveniți peste timp caractere cu lor spiritul blând și înțelept, dascălii urcă fericiți în sanctuarul valorilor neamului, fericiți de reușitele actualilor și foștilor elevi primind din partea acestora RECUNOȘTINȚA exprimată simplu și profund:

„Mulțumesc, domnule profesor!
Fără dumneavoastră n-aș fi fost ceea ce sunt“.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

1. Bunescu Ghe., Alecu G. , Badea D. – Educația părinților. Strategii și programe, E.D.P., Buc 1997
2. Ecaterina Adina Vrasmas – Consilierea și educația părinților, Editura Aramis, 2002;
3. Nica I., Țopa L. – Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I, E.D.P., București, 1974;
4. Stoian M. – Abecedarul părinților, E.D.P., București, 1972.
5. Cristea S., „Pedagogie generală. Managementul educației”, Editura Didactică și pedagog, București, 1996
6. Gliga, L. (coord.). (2002). “Standarde profesionale pentru profesia didactică, București: M.Ed.C. – Proiectul de reformă a învățământului preuniversitar.

Școala online – un progres necesar

Prof. înv. preșc. Anghel Daniela
Grădinița cu P. P. Nr. 4 Alexandria, Teleorman

“Tot ceea ce nu avem de la naștere și de care avem nevoie când suntem mari, ne este dat prin educație. Această educație ne vine de la natură, de la oameni sau de la lucruri.”

(Jean Jacques Rousseau)

Conform filozofului Jean Jacques Rousseau, individul uman acumulează toate abilitățile și deprinderile necesare vieții, precum și modul de a conviețui de la oameni, natură sau lucruri. Avem acces la informația necesară integrării în societate prin explorarea realității, a naturii, a oamenilor, a lucrurilor. Toate acestea le putem face mai ușor dacă ne unim.

Prin urmare, psihologia evoluționistă ne învață că omul a fost creat să trăiască în grupuri. De la primii oameni și până în prezent această societate a funcționat și funcționează în grupuri. Suntem ființe sociale și neam asigurat continuitatea speciei prin apartenența la un grup.

Educația la rândul ei are un impact mai puternic dacă se realizează în grup deoarece elevul are acces la informație aici și acum, poate fi instruit și educat sub atenta supraveghere a educatorului, are acces la exemple de bună practică comportamentală, este stimulat permanent să gândească, să simtă, să trăiască, poate să își facă prieteni și să fie parte dintr-o clasă.

Sub alt aspect, secolul XXI ne-a obligat la progres. Era cibernetică a revoluționat tehnologia și comunicarea indivizilor. Au apărut internetul, tehnologia modernă și aplicațiile de socializare. Omul secolului XXI a evoluat, învățând să exploreze spațiul și să economisească timpul, într-un mod virtual. Am devenit avatare și am învățat să trăim în realități virtuale.

Situația pandemică din primăvara anului 2020 ne-a arătat că în sistemul de învățământ sunt absolut necesare modificări. S-a recurs la școala de acasă, școala online. Practic, fără să conștientizăm imediat, am fost conduși spre progres.

Acum, ne adresăm întrebarea : este școala online o necesitate sau un progres?

Din punctul meu de vedere, școala online nu poate fi integrată absolut în categoria „necesitate” sau în cea a „progresului”. Ea a devenit atât o necesitate, cât și un progres.

În primul rând, școala online ne-a îndemnat la evoluție, generațiile actuale fiind adaptate tehnologiei și operând mult mai ușor cu aceste mijloace. Prin urmare, copiii sunt motivați să acceseze mediul virtual, sunt acomodați cu acesta și pot prelua informația chiar și „de la lucruri”.

În al doilea rând, școala online este o necesitate, dată fiind situația pandemică actuală și dorința de a ne proteja de boli. Spre exemplu, mediul virtual ne oferă siguranța propriului cămin, acces la educație fără a fi parte dintr-o clasă, într-o instituție de învățământ.

Pe de altă parte, cunoaștem faptul că prezența fizică la școală stimulează și unele probleme de adaptare, precum fenomenul bullying care a luat amploare în școli. Sub acest aspect, școala online a dus la ameliorarea comportamentelor problematice și a violenței deoarece elevii nu se întâlnesc fizic.

Există totuși și o serie de dezavantaje ale practicării școlii online.

Pe de o parte, sunt persoane care nu au acces la internet și mijloace tehnologice moderne. Vorbim despre situația țărilor în curs de dezvoltare sau a țărilor sărace, în care elevii nu au acces la aceste tehnologii. Această situație poate predispuce generațiile tinere la creșterea analfabetismului școlar și la lipsa accesului la educația formală.

Pe de altă parte, școala online stimulează individualitatea și ideea că omul poate trăi singur, iar noi ca specie ne-am asigurat continuitatea prin conviețuire. Spre exemplu, școala online nu oferă puterea exemplului pozitiv sau negativ pe care îl vedem la școală, nu stimulează formarea unor

prietenii fizice și nu asigură menținerea unui contact vizual permanent între emițător și receptor. Jocul din pauze nu va fi niciodată la fel, în mediul online. Ar mai fi situația supravegherii copiilor. Mulți părinți lucrează, iar procesul instructiv- educativ desfășurat în mediul online nu beneficiază de atenta supraveghere a unui adult.

Mai este și cazul cadrelor didactice care au dobândit toată experiența și priceperea într-un mediu fizic, iar acum au nevoie de o pregătire riguroasă pentru a obține performanța dorită în mediul online.

În încheiere, voi aminti un citat desprins din cartea „Lebăda neagră: impactul foarte puțin probabilului”, scrisă de Nassim Nicholas Taleb: “pentru a trăi pe planeta noastră astăzi este nevoie de mai multă imaginație decât putem avea”, iar acest lucru consider că necesită progres și adaptare.

Bibliografie:

Damrosch, L. (2007). Jean-Jacques Rousseau: Restless Genius. Houghton Mifflin Harcourt.
Taleb, N. N. (2008). Lebăda neagră: impactul foarte puțin probabilului. Curtea

**PROGRAM ȘCOLAR
ACTIVITĂȚI SUPORT PENTRU ÎNVĂȚAREA ONLINE
Grupa Mică**

Prof. Învățămint Preșcolar, Anghel Iuliana

Ziua	Teme/Activități	Interval orar/9,30-13,30
Luni 27.04.2020	<p>ADP- formare de deprinderi igienico-sanitare, autoservire: spălat pe față, pe dinți, îmbrăcatul hainelor, toaleta, mic dejun.</p> <p>Întâlnirea de dimineață: Gâzele se salută!</p> <p>Momentul de învioreare.</p> <p>ADE- DȘ În lumea insectelor- observare https://www.youtube.com/watch?v=8p3cQcVbZ2g&feature=youtu.be&fbclid=IwAR28EzZ680OmhdEi79Z_3zHi1KwQKJegB3Zu5eXCP-K6YN2mqh7-zCWxGFo</p> <p>ALA- Desenează insecta preferată</p> <p>Momentul de poveste: ”Dezlegare la ghicitori – insecte”</p> <p>ALA II- Zboară, zboară ca.....!</p>	<p>Sesiune video pe Facebook - messenger (9,30-11,30)</p> <p>Transmitere portofoliu și feedback-messenger (11,30-13,30)</p>
Marti 28.04.2020	<p>ADP- formare de deprinderi igienico-sanitare, autoservire: spălat pe față, pe dinți, îmbrăcatul hainelor, toaleta, mic dejun.</p> <p>Întâlnirea de dimineață. Dacă aș fi o furnică, aș avea nevoie de.....</p> <p>Momentul de învioreare. ”Furnicuțele fac gimnastică de învioreare”</p> <p>ADE- DLC- Furnica de Otilia Cazimir- memorizare</p> <p>DOS- Pregătește mușuroiul pentru furnici – modelaj</p> <p>ALA II- Cum merge o furnică fericită</p>	<p>Sesiune video pe Facebook - messenger (9,30-11,30)</p> <p>Transmitere portofoliu, feedback, aprecierea activității(11,30-13,30)</p>

<p>Miercuri 29.04.2020</p>	<p>ADP- formare de deprinderi igienico-sanitare, autoservire: spălat pe față, pe dinți, îmbrăcatul hainelor, toaleta, mic dejun.</p> <p>Întâlnirea de dimineață : Chiar dacă sunt mic, pot fi și harnic.</p> <p>Momentul de înviorare.</p> <p>ADE- DȘ- Grupează insectele- fișă</p> <p>DEC- Albina- amprentă</p> <p>Momentul de poveste: Noi albinele de Călin Gruia https://www.youtube.com/watch?v=PFOersTvIGI</p> <p>ALA II- Albinuța zboară tot mereu pe afară – jocuri libere</p>	<p>Sesiune video pe Facebook - messenger (9,30-11,30)</p> <p>Transmitere portofoliu, feedback, aprecieri (11,30-13,30)</p>
<p>Joi 30.04.2020</p>	<p>ADP- formare de deprinderi igienico-sanitare, autoservire: spălat pe față, pe dinți, îmbrăcatul hainelor, toaleta, mic dejun.</p> <p>Întâlnirea de dimineață. Aș vrea să fiu un fluturaș....</p> <p>Momentul de înviorare.</p> <p>ADE- DPM- ”Fluturașul meu”-euritmie</p> <p>ALA I- Fluturile- lipire</p> <p>Momentul de poveste :”Povestea celor trei fluturași”</p> <p>ALA II: Fluturașii mari și mici, zboară veseli pe aici – joc de mișcare</p>	<p>Sesiune video Facebook - pe messenger (9,30-11,30)</p> <p>Transmis portofoliu, Feedback, aprecieri(11,30-12,30)</p>
<p>Vineri 1.05.2020</p>	<p>ADP- formare de deprinderi igienico-sanitare, autoservire: spălat pe față, pe dinți, îmbrăcatul hainelor, toaleta, mic dejun.</p> <p>Întâlnirea de dimineață. Gâzele se salută!</p> <p>Momentul de înviorare.</p> <p>ADE- DEC- Gâzele</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=GiuNvh20F1U</p> <p>ALA I: Curiozități din lumea gâzelor</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=EHjrqFp9OXY&fbclid=IwAR2uRRvEVwk2RqBJKYoSbCKYKW5OIUfrC8HDZh-SAZxQnSmGtTNIB8HVEoM</p> <p>Momentul de poveste : ”Spune ceva despre....”- formare de propoziții cu ajutorul imaginilor</p>	<p>Sesiune video Facebook - pe messenger (9,30-11,30)</p> <p>Transmis portofoliu, Feedback, aprecieri(11,30-12,30)</p>

	ALA II- Gâze jucăse - joc distractiv	
ZILNIC	<p>Consilierea părinților prin distribuirea de informații, care sa ii ajute în susținerea activitatii prescolarilor.</p> <p>Asigurarea unei comunicări pe grup messenger (precizări oficiale, clarificarea situațiilor și realizarea feed-back - ului).</p>	<p>Grup -Facebook - messenger: Grupa Albinuțelor</p>

Mijloace de realizare:

- Comunicare pe grup messenger (zilnic)
- Susținerea activitatii, consilierea parintilor, transmitere dovezi portofoliu, feedback pe messenger,, Grupa Albinuțelor" (zilnic)
- Întâlniri Zoom. (la nevoie)

Avantaje si dezavantaje ale invatamantului online

Profesor Monica Ionela Anghel
Scoala Gimnaziala Grozavesti

Aceasta pandemie ne-a obligat sa iesim din zona de confort, sa ne depasim limitele, dar si sa facem o analiza cat se poate de realista a procesului de invatamant si a resurselor de care dispunem.

Desi resursele tehnologice erau folosite deja la clasa, predarea online a scos la lumina multe lipsuri ale invatamantului romanesc si ne-a oferit tuturor ocazia sa ne perfectionam si sa descoperim alte dimensiuni ale educatiei.

“Invatarea online poate fi definita ca o forma alternativa de invatamant in cadrul careia se asigura continuarea procesului educational în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanta(...) si se axeaza pe cel puțin trei zone pedagogice:

- Invatarea online de calitate,
- predarea online
- proiectarea instruirii online.”

Cele mai importante avantaje ale invatamantului online sunt:

1. Flexibilitatea din punct de vedere al timpului si spatiului – astfel elevii pot invata fiecare in propriul ritm oriunde.
2. Disponibilitate – materialele didactice pot fi accesate oricand.
3. Costuri reduse – invatamantul online este o modalitate foarte buna de a reduce costuri dar si de a proteja natura, manualele, fisele si testele fiind in format electronic. De asemenea nu mai exista costuri pentru transportul elevilor.
4. Eficienta – acest tip de invatamant se pliaza mult mai usor pe nevoile individuale ale fiecarui elev.
5. Abilitati imbunatatite – copii isi imbunatatesc si capacitatea de a utiliza tehnologia nu doar in scop recreativ; invata sa lucreze cu diverse platforme si aplicatii dar si sa foloseasca motoare de cautare pentru cercetare.

In ceea ce priveste dezavantajele pot fi mentionate:

1. Lipsa conexiunii la internet si a capacitatii de a lucra cu tehnologia– este cea mai importanta problema intampinata; inca exista multi profesori, dar si elevi, care nu sunt familiarizati cu diversele dispozitive, platforme sau aplicatii sau care locuiesc in zone unde conexiunea la internet este de proasta calitate sau chiar inexistentă.
2. Atentia – in acest context atat captarea atentiei cat si mentinerea elevilor focusati asupra lectiei se dovedeste a fi un proces anevoios, in special in ceea ce priveste elevii de varste mai mici.
3. Izolarea sociala – lipsa interactiunii interumane poate crea diverse probleme atat in randul elevilor cat si a cadrelor didactice.
4. Cunostinte practice – invatarea in regim online intampina dificultati destul de mari atunci cand vine vorba de punerea in practica a teoriei studiate, in special pentru materii precum fizica si chimia, care au la baza experimentele practice.

Chiar daca situatia epidemiologica este mult mai buna iar elevii si cadrele didactice au revenit la scoala multe elemente ale predarii online sunt folosite si la clasa. Atat copii cat si profesorii au ajuns sa indrageasca aplicatii precum liveworksheets, socrative etc.

Invatamantul romanesc traverseaza o noua etapa si de noi depinde ca lucrurile sa decurga in mod favorabil.

Bibliografie:

<https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/>

Educația on -line: avantaje și limite

Prof. înv. primar Anghel Oana-Cristina
Școala Gim. „Anton Pann” Brăila

În condițiile societății informaționale bazate pe utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale (T.I.C.), în sistemul de învățământ devine un imperativ necesitatea centrării procesului de învățământ pe elev, el devenind subiectul procesului de învățământ și care presupune individualizarea acestui proces.

Folosirea tehnologiei informaționale reprezintă o posibilitate reală de individualizare a procesului de învățământ bazat pe clase și lecții.

Utilizarea tehnologiei informaționale reprezintă un mijloc de facilitare a lecției prin creșterea atractivității; dezvoltarea creativității elevilor poate fi susținută de crearea de materiale cu ajutorul computerului atât în cadrul orelor de curs cât și ca activitate pentru acasă. Inserarea unor astfel de momente în lecție asigură o învățare de plăcere, știut fiind faptul că tinerii, copiii sunt interesați de folosirea device-urilor și a internetului.

Tehnicile moderne sunt eficiente nu doar în transmiterea de informații, ci și în activități de consolidare a deprinderilor, cunoștințelor și în evaluare.

Învățarea, în contextul actual, nu mai presupune doar activitatea la clasă. Elevii au acum la dispoziție o gamă largă de resurse educaționale tehnice. Lumea digitală oferă cursanților multe posibilități de a dobândi noi deprinderi, de a exersa și de a evalua progresul făcut. Acest lucru nu înseamnă că metodele tradiționale de învățare nu au o importanță semnificativă. Lecțiile online nu pot aduce aceeași contribuție ca activitatea față în față.

Îmbinarea celor două metode de învățare câștigă teren în învățământul actual, acest lucru fiind explicat prin mai mulți factori, cum ar fi:

- Flexibilitate; resursele educaționale digitale oferă posibilitatea de a învăța de pe orice device, oriunde;
- Cursurile online sunt atractive din mai multe motive, însă un curs care se desfășoară doar online, fără intervenția unui profesor, poate părea impersonal; nu există cineva cu care să discute despre progres, să împărtășească idei sau să ceară ajutor.
- Elevii nu învață doar de la profesor, ci și de la colegii de clasă, uneori una dintre cele mai importante părți ale procesului educativ fiind întâlnirea și colaborarea din cadrul grupului (colectivului) din care fac parte.

Perioada pandemiei cu COVID-19 ne-a pus în situația de a regândi metodele pe care le putem utiliza în procesul educativ. Îmbinarea celor două metode- moderne și tradiționale, învățarea față în față, utilizarea computerului, toate au necesitat o altă abordare.

Este o realitate că educația online a luat amploare în ultimii ani și motivele sunt evidente. Pe de o parte, cursurile online au devenit populare în virtutea faptului că sunt mult mai avantajoase decât cele tradiționale, de tip față în față. Acest tip de educație este preferat de studenții care își pot integra activitatea de învățare în programul zilnic, pot accesa materialele în orice moment al zilei. În plus, nu trebuie să meargă nicăieri pentru a studia, se pot loga la cursuri de acasă. Deoarece cursurile online oferă elevilor/studentilor control asupra propriei educații, aceștia au posibilitatea de a lucra în ritm

propriu. Ei pot avansa mai repede în diferite subiecte accesibile și își pot rezerva timp mai mult pentru alte conținuturi.

Dacă avantajele sunt clare în ceea ce îi privește pe elevii mari și pe studenți, nu se poate spune același lucru pentru cei mici. Copiii au nevoie de rutină. Rutinele zilnice oferă copilului o hartă pe care să o folosească în înțelegerea activităților pe care le desfășoară. Lipsa activităților din cadrul unui grup de copii de aceeași vârstă poate duce la scăderea nivelului normal al dezvoltării în ceea ce privește deprinderile socio-emoționale, comunicarea verbală sau deprinderile motricității fine.

Analizând tot ce se întâmplă în această perioadă, aș putea spune că nu va mai fi nimic ca înainte, de aceea cred că suntem cu toții obligați să ne punem anumite întrebări și să căutăm cele mai bune soluții:

▪ „Ce simt în legătură cu munca mea de acum comparativ cu ceea ce simțeam înainte de criză? Cum m-am schimbat?”

▪ „Cum pot oferi, în calitate de profesor, un exemplu sănătos de a gestiona trăirile negative, atât elevilor, cât și părinților acestora?”

▪ „Ce trebuie să fac eu pentru a mă pregăti/perfecționa, astfel încât să îmi pot ajuta elevii în procesul educativ și nu numai?”

▪ „Care sunt instrumentele/deprinderile de care am nevoie în desfășurarea unor activități educative de bună calitate?”

Învățarea on-line, avantaje și dezavantaje

Prof. înv. primar, Anghelescu Iuliana-Aurelia
Școala Gimnazială Fărcașele, județul Olt

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea online de calitate, predarea online, proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă, timp de planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție, situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet.

Avantaje

Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual.

Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

Lipsa comunicării reale/fizice:

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față.

Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate.

Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării.

Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Bibliografie:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

E - LEARNING - REPERE CONCEPTUALE

prof. Angheloiu Adrian
Clubul Copiilor Novaci, jud. Gorj

Conceptul de e-learning câștigă treptat teren, pe măsură ce practica și cercetarea în domeniu ne furnizează noi experiențe de succes și repere pentru o construcție teoretico-metodologică adecvată. Dialogul dintre practică și teorie contribuie în egală măsură la creșterea eficienței situațiilor concrete în care sunt utilizate noile tehnologii pentru educație, precum și la adăogarea de plus-valoare nivelului conceptual. Concluzia care se prefigurează este că performanța în învățare este determinată în principal de strategiile de instruire și nu de mediul folosit pentru implementarea programului de formare.

În sens larg, prin e-learning se înțelege totalitatea situațiilor educaționale în care se utilizează semnificativ mijloacele tehnologiei informației și comunicării.

În sens restrâns, e-learning reprezintă un tip de educație la distanță, ca experiență planificată de predare-învățare organizată de o instituție ce furnizează mediat materiale într-o ordine secvențială și logică pentru a fi asimilate de studenți în manieră proprie. Mediarea se realizează prin noile tehnologii ale informației și comunicării – în special prin Internet. Internet-ul constituie atât mediul de distribuție a materialelor, cât și, în majoritatea cazurilor, canalul de comunicare între actorii implicați. (O. Istrate, 2000)

Termenul, preluat din literatura anglo-saxonă, a fost extins de la sensul primar, etimologic, de învățare prin mijloace electronice, acoperind acum aria de intersecție a acțiunilor educative cu mijloacele informatice moderne. Definit astfel, mai mult ca e-education, aria semantică a conceptului e-learning interferează cu și se suprapune indefinit variabil pe o multitudine de termeni ce surprind varietatea experiențelor didactice ce pot beneficia de suport tehnologic: instruire asistată/mediată de calculator, digital/mobile/on-line learning/education, instruire prin multimedia etc.

Sub denumirea de software didactic sau de instrumente și resurse pentru e-learning, o gamă largă de materiale electronice (pe suport digital/multimedia) sunt dezvoltate pentru a susține procesul de educație: hărți, dicționare, enciclopedii, filme didactice, prezentări în diverse formate digitale, site-uri, cărți electronice (e-books), teste, tutorial-e, simulări, software ce formează abilități, software de exersare, jocuri didactice etc. Computer-ul și materialele electronice/multimedia sunt utilizate ca suport în predare, învățare, evaluare sau ca mijloc de comunicare.

Complementarizarea educației tradiționale prin utilizarea e-learning este înscrisă de unii autori într-o tendință naturală a evoluției și organizării lumii reale – tendința de virtualizare. „Realitatea virtuală are ca specificitate nu simpla reproducere a unor modele reale, ci deschiderea unui evantai de potențialități prin depășirea proprietăților lucrurilor reale” (C. Cucuș, 2006). Astfel, sarcina educației și formării bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării nu este de a demonstra că are rezultate imediate într-o întrecere cu alte tipuri de sisteme educaționale, ci de a substitui o parte din structurile actuale cu un nou, probabil superior, spectru de performanțe, în întâmpinarea schimbărilor inerente care au loc în cultură și civilizație (O. Istrate, 2000).

E-learning constituie în primul rând un răspuns social la cererea crescândă de educație, la nevoia de diversificare și sofisticare a ofertelor și instituțiilor de formare, pe multiple planuri: actorii implicați (formatori competenți, comunități mixte de învățare etc.), conținuturile vehiculate (suporturi și materiale didactice diverse, multitudinea de elemente didactice dezvoltate doar pe suport electronic, programe modulare, o varietate de conținuturi adiacente, complementare, alternative, discipline noi), proceduri de evaluare (teste adaptive, teste standardizate automatizate cu feedback imediat), proceduri de management instituțional (gestionarea studenților, înscrierile on-line, selecția și

certificarea studenților pe bază de portofolii de activitate etc.), activități extrașcolare (resurse on-line, activități colaborative la distanță, participarea în comunități on-line de practică sau în campus-uri virtuale etc.).

Cu câteva excepții, sutele de studii comparative realizate pentru a evidenția diferențele între performanțele în învățare ale elevilor și studenților în mediile tradiționale versus performanțele celor care învață prin mijloace electronice au arătat că nu există diferențe semnificative (Clark, 2004; Dillon și Gabbard, 1998). Concluzia care se prefigurează, pe măsură ce se adaugă noi experiențe de e-learning, sunt dezvoltate noi tehnologii, se realizează noi cercetări, este că învățarea este determinată în principal de strategiile de instruire și nu de mediul folosit (Eugen Noveanu, 2005).

Atât educația în manieră tradițională, cât și instruirea asistată de calculator oferă unele oportunități specifice, care nu pot fi transferate. Extensiile proprii utilizării mediului tehnologic pentru instruire, încă insuficient explorate și valorificate, se referă la:

a) orientarea spre cel care învață, prin personalizarea parcursului de formare (compunerea diferită a obiectelor educaționale sau a modulelor de studiu, în funcție de cerințele fiecărui beneficiar etc.), prin individualizarea formării (structurarea non-lineară a informațiilor, cu posibilitatea revenirii la conținuturi mai dificile în urma identificării automate a lacunelor), prin autonomia sporită (eludarea unui ritm impus, independența față de o locație, seminarii asincrone), prin integrarea testelor adaptive (O. Istrate, 2003);

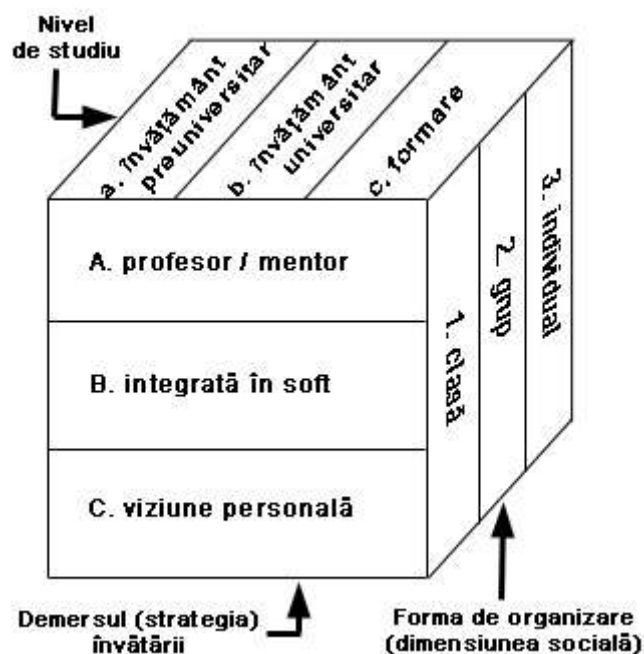
b) resurse distribuite, prin integrarea bibliotecilor electronice și materialelor multimedia, prin antrenarea specialiștilor în discuțiile studenților;

c) fluiditatea rolurilor, prin balansul continuu al rolului educat-educator în grupul de învățare („symmetric knowledge advancement” – M. Scardamalia, 1995), prin integrarea lucrului în grup cu studiul individual (C. Cucos, 2006), prin restructurarea continuă a echipelor de învățare în funcție de centrul de interes cognitiv sau pe criterii de eficiență în sarcină.

Printre limitele programelor de e-learning, literatura de specialitate relevă: dificultăți în crearea unui mediu propice învățării din perspectivă socio-culturală – încurajarea interacțiunilor, construirea unui climat „cald” (Marshall McLuhan), apropiat, constituirea unei comunități on-line; timpul îndelungat necesar uneori pentru acomodarea cu caracteristicile tehnice și de aranjament vizual ale respectivului mediu de învățare; timpul îndelungat necesar pentru formarea abilităților și competențelor necesare tutorilor/personalului de suport; distragerea frecventă a atenției celor care învață de la obiectivele învățării la tehnologia în sine și la facilitățile puse la dispoziție pentru comunicare; inconsecvența studenților în parcurgerea etapelor programului de formare, datorată variațiilor mari ale suportului motivațional, ca efect al lipsei contactului direct cu colegii și cu reprezentanții instituției de formare. Aceste limite se pot depăși prin acordarea unei atenții sporite etapei de proiectare a programului de e-learning/soft-ului educațional, prin întemeierea pe baze teoretice pedagogice și psihologice a specificațiilor de design instrucțional, de design vizual și de design-ul interfeței utilizator.

Caracteristicile unui program de e-learning sunt enumerate de R.C. Clark și R. Mayer (2003): acesta include conținut relevant pentru obiectivele învățării; face apel la diverse metode de instruire, precum exemplificarea și activitățile practice, pentru a susține învățarea; utilizează elemente multimedia – text, imagini, animație, fișiere audio, filme – ca suport pentru accesibilizarea conținutului și pentru diversificarea metodelor de instruire; construiește cunoaștere și dezvoltă competențe în relație directă cu obiectivele individuale ale celui care învață, constituind o soluție pentru parcursuri de învățare personalizate. Astfel, „e”-ul din e-learning denotă doar mediul prin care se realizează instruirea; conținuturile sunt digitalizate – devin eContent – pentru a putea fi păstrate și distribuite în format electronic, iar interacțiunile între actorii sistemului de instruire se pot realiza mediat, prin intermediul noilor tehnologii.

Analiza din punct de vedere didactic a modurilor în care se realizează e-learning se poate face doar prin diferențierea între tipurile de experiențe propuse prin utilizarea computer-ului în instruire, pe multiple criterii. Tipologia propusă de profesorul Eugen Noveanu (2006) pentru structurarea taxonomică a tipurilor posibile de activități didactice cu suportul noilor tehnologii constituie un punct de plecare pentru o abordare teoretică și metodologică temeinică:

Obținem, astfel, 27 de posibilități de combinare, formând tot atâtea moduri în care se poate realiza instruirea cu ajutorul noilor tehnologii – moduri care se pot particulariza la rândul lor, în măsura în care rafinăm criteriile de analiză.

Bibliografie:

1. CLARK, R.C.; MAYER, R. E-learning and the Science of Instruction. San Francisco: Pfeifer, 2003.
2. CUCOȘ, C. Informatizarea în educație. Iași: Polirom, 2006.
3. HOLOTESCU, C. Ghid eLearning. Timișoara: Solness, 2004.
4. HORTON, W.; HORTON, K. E-learning Tools and Technologies. Indianapolis: Wiley Publishing, 2003.
5. ISTRATE, O. Educația la distanță. Proiectarea materialelor. Botoșani: Agata, 2000.
6. ISTRATE, O. Ce este elearning? București: Agata, 2003 <disponibil online: www.elearning-forum.ro>
7. MALIȚA, M. et alii. e-Școala. București: Tehnică, 2001.
8. NOVEANU, E. Proiectarea pedagogică a lecțiilor multimedia. Modulul II: Problematika obiectivelor. București: Asociația pentru Științele Educației, 2005.
9. STROE, A.D. Standarde și sisteme de elearning. Bacău: Edusoft, 2005.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI- PLANIFICARE ONLINE

Școala Gimnazială „Ion Bașgan” Profesor: Angheluță Ana Maria

Grădinița cu P.N. Nr. 4 Focșani

Grupa mare „A”/ Grupa „Minnie Mouse”

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: “Cum este, a fost și va fi aici, pe Pământ?”

PROIECT TEMATIC: „Astăzi, despre ieri și mâine”

SUBTEMA: „Timpul, prietenul meu”

Data /ziua	Activitati de invatare
Luni, MAI 2021	<p>1. Activități liber alese - Joc liber.</p> <p>2. Activități de dezvoltare personală - Deprinderi specifice trezirii de dimineață, deprinderi de autoservire, igienico-sanitare. Rutine: „Prețuiesc timpul” (deprinderea de a respecta programul zilnic). Salutul. Calendarul naturii. Gimnastica de inviorare. https://www.youtube.com/watch?v=LI8NAW5SXQ0-</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Întâlnirea de dimineață: „Zilele vin și se-adună/Care-s, într-o săptămână?” ➤ Tranziții: ”Tic-tac, zi ce fac?” (joc mimetic). <p>3. Activități pe domenii experiențiale</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Domeniul Om și Societate 1: „Povestea ceasului cu inimă”, de Vladimir Colin https://www.youtube.com/watch?v=WVBK2ix2AUk- ❖ Domeniul estetic și creativ: „Ceasul” (învățare cântec) – https://youtu.be/1kazpZAj1uY ➤ Tranziții: „Zile încurcate” (joc distractiv, ex: dacă ieri a fost duminică, astăzi este.....iar mâine va fi.....). <p>4. Activități liber alese *Științe: „Calendarul primăverii” (denumește lunile anotimpului primăverii MARTIE, APRILIE, MAI, enumeră simbolurile primăverii: ghiocelul, măștișorul, păsările sosite din țările calde etc); *Joc de rol: „Împărate, împărate cât e ceasul la cetate?” (Ex: un pas de furnică sau doi pași de uriaș etc) Muzică și mișcare „Cronometrul a pornit, fugi, ascunde-te la timp!” Rutine: „Mănânc tot din farfurie, fiindcă-așa îmi place mie!” (deprinderea de a mânca tot)</p>

Bibliografie:

1. Neacșu, I. (2015), Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente si practici de succes. București: Ed. Polirom.
2. Oprea, C.L. (2006), Strategii didactice interactive. București: Editura Didactică și pedagogică.
3. Vrajmaș, E. (1999), Educația copilului preșcolar, București: Editura Pro Humanitate.
4. <https://www.youtube.com/>

Învățarea online – o nouă provocare

profesor învățământ primar Angheluță Irina-Larisa
Școala Gimnazială Țifești
Țifești – Vrancea

Din perspectivă pedagogică, practicile dezvoltate de sistemele de educație afectate de suspendarea cursurilor cu elevii și studenții, se situează pe cel puțin două paliere diferite: învățarea online și învățarea la distanță, concepte pedagogice aparent sinonimice, dar care descriu practic modalități parțial comune de derulare a activităților cu elevii și studenții, aflați în școala de acasă. Cercetătorii din domeniul tehnologiei educaționale, mai ales cei din subdomeniul învățământului online și la distanță, au definit o serie de concepte de-a lungul anilor pentru a distinge între diferitele soluții care au fost dezvoltate și implementate: învățare la distanță, învățare distribuită, învățare mixtă (blended learning), învățare online, învățarea mobilă și altele. Cu toate acestea, înțelegerea diferențelor semnificative este puțin cunoscută practicienilor din domeniul educației și al designului instruirii.

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea online de calitate, predarea online și proiectarea instruirii online. Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Autorii identifică nouă dimensiuni atribuite învățării de tip online:

- modalitatea (integral online, mixtă -peste 50% online, mixtă -25-50% online, comunicare online față-în-față);
- ritmul (ritm autoreglat -intrare / ieșire liberă, ritm impus de clasă, ritm impus de clasă cu o componentă de autoreglare);
- raportul elev-profesor (< 35 la 1, 36-99 la 1, 100-999 la 1, > 1.000 la 1);
- strategii didactice (expozitive, practice, explorative, colaborative etc.);
- rolul online al profesorului (instruire online activă, prezență redusă online, niciun rol);
- rolul online al elevului (ascultă sau citește, rezolvă probleme sau răspunde la întrebări, explorează simulări sau resurse, colaborează cu ceilalți colegi);
- tipul de sincronizare (sincronă, cu participare simultană, în direct, a elevilor la activitățile de învățare și asincronă, cu sarcini de lucru distribuite online, rezolvate de elevi în ritmul propriu);
- rolul evaluărilor online (să determine gradul în care elevul este pregătit pentru un nou conținut, să ofere informații despre sprijinul de care are nevoie elevul, instruire adaptată, să îi ofere informații elevului/profesorului despre nivelul de învățare, input pentru note / calificative, să identifice elevii cu risc de eșec școlar);
- sursa de feed-back (automată, oferit de profesor, oferit de colegi, feed-back întârziat). La acestea se mai poate adăuga tipul de interacțiune (elev -conținut, profesor -elev și elev-elev).

Predarea-învățarea la distanță în situații de urgență (ERT -Emergency Remote Teaching) constă în acel ansamblu de acțiuni și procese inițiate pentru continuarea procesului educațional în situații de urgență, pe fondul unor circumstanțe de criză.

Situația de criză educațională poate fi definită ca un eveniment sau complex de evenimente inopinate, neașteptate, neplanificate, generatoare de pericolozitate pentru climatul, sănătatea sau siguranța clasei și membrilor acesteia. Mecanismele de a prevedea, delimita, defini, controla și

soluționa o situație de criză presupune efort, strategii de intervenție ferme, consum de energie, cu șanse de a determina consecințe greu de evaluat în planul echilibrului psihic al persoanelor implicate. Fiecare cadru didactic poate identifica cu ușurință probleme de disciplină, precum agresivitate, refuz, sfidare, ignorare, care împiedică desfășurarea optimă a activității și eficiența învățării. De multe ori soluționarea acestora este dificilă deoarece sub denumirea acestor probleme se „ascund” mai multe aspecte care trebuie gestionate.

Operația de gestionare a crizelor, este o inițiativă managerială prin excelență care se organizează, se conduce și se desfășoară după legități, principii și funcțiuni cu o solidă specificitate managerială. Spre deosebire de experiențele care sunt planificate de la început și proiectate pentru a fi online, predarea la distanță în situații de urgență reprezintă o mutare temporară a instruirii către un mod de livrare alternativ a conținuturilor. Aceasta implică utilizarea de soluții de învățare pentru instruire sau educație la distanță, care în mod normal ar fi furnizate în formatul față-în-față, în format mixt și care vor reveni la formatul respectiv odată ce criza sau situația de urgență s-a încheiat.

Obiectivul principal în aceste circumstanțe nu este de a recrea un ecosistem educațional robust, ci de a oferi acces temporar la instruire și suporturi de instruire ușor de accesat. Când înțelegem ERT astfel, putem separa acest mod de instruire de „învățarea online”. Învățarea la distanță presupune nu doar învățare online, ci și studiul individual al elevilor prin accesarea de culegeri, fișe, manuale, dicționare, enciclopedii etc., programe de învățare susținute de televiziuni sau radio s.a.

Învățarea online constituie noua provocare pentru toți factorii educaționali.

Educația online-presupune înscrierea și studiul la o instituție educațională, pe baza unei platforme care asigură materialele didactice pregătite într-o ordine secvențială și logică pentru ca elevii să studieze pe cont propriu, prin schimbul de informații asigurându-se o relație profesor-elev personalizată. Ea cuprinde diverse modalități și chiar dacă multe cadre didactice au bune abilități digitale, iar mulți copii au la dispoziție telefoane smart, tablete și laptop-uri, sarcina de a realiza un proces educațional calitativ și eficient nu este deloc ușoară. Sunt necesare tehnologii, cum ar fi: corespondență, tipărituri, audio, video și calculator.

Pregătirea pentru lecție, adaptarea mesajelor și conținuturilor în dependență de vârstă, selectarea instrumentelor potrivite pentru clase, colaborarea cu părinții, pregătirea și încurajarea copiilor pentru o altfel de lecție, toate acestea necesită timp, răbdare și devotament din partea profesorilor.

Pentru a-i ține aproape pe elevi, deci în fața monitoarelor, profesorii au regândit procesul de predare, arată studiile realizate în perioada martie-iunie 2020. Astfel, profesorii din învățământul primar au făcut activitățile mai creative, mai antrenante și chiar amuzante, totul pentru a menține interesul elevului pentru disciplinele specifice acestui ciclu, un fel de abordare adaptată situației de urgență, pentru că, dacă nu renunțau la predarea clasică, nu ajungeau să aibă rezultate. Elevii au avut nevoie de joculețe antrenante, de activități practice, de o predare personalizată. Mai mult ca oricând, profesorii au fost și sunt nevoiți să vorbească pe limba digitalizată a celor mici. Astfel ne-am pus întrebarea: care este scopul școlii online sau ce beneficii are această trecere de la clasic către online. Cei mai mulți profesori văd în școala online “motorul de căutare” pentru învățare, dascălii având rolul de a stimula curiozitatea, astfel încât elevii să caute răspunsuri dincolo de informația predată. A contat și va conta foarte mult accesul la tehnologie și internet, dar și disponibilitatea părinților, dacă ne referim la elevii din clasele primare. Iar cei mai mulți părinți au fost nevoiți să lucreze în perioada menționată. Se pare că elevilor le place interacțiunea online, însă mai mult le lipsește interacțiunea de la școală. Indiferent de distanța socială/fizică, copilul are nevoie în primul rând de încurajare, schimbarea regulilor, educarea comportamentelor sigure în mediul online. Mulți pedagogi recunosc că dialogurile online cu elevii chiar din primele zile de învățare la distanță au trecut dincolo de subiectele propriu-zise la istorie sau limba română, încercând să transmită regulat emoții pozitive prin cuvinte calde și zâmbete. La școală, copiii au fost încurajați să stea mai puțin timp în fața ecranului și să comunice mai mult cu prietenii din viața reală. Și brusc, li s-a cerut să stea în casă, cât mai departe de prieteni și colegi și să se ocupe de teme. Primirea sarcinilor, realizarea și transmiterea acestora către profesor, deseori sub presiunea părinților, au devenit pentru mulți foarte obositoare. De aceea, o ajustare a regulilor vechi a fost, este și va fi foarte binevenită: copiii sunt încurajați să

comunica online cu prieteni, să glumească, să se joace chiar și în timpul orelor online. Distanțarea socială este necesară doar în spațiul fizic. În spațiul online ea trebuie minimizată rațional. Elevii au nevoie de emoții constructive din comunicarea ușoară și veselă cu oamenii plăcuți lor: prieteni buni, colegi de școală, profesori și părinți. Elevii așteaptă de la profesorii lor, în privința lecțiilor online, creativitate. Este mult mai greu să menții controlul, atenția unei clase întregi când tu, ca profesor, ai la îndemână lecția pe un whiteboard. Lucrul cu grupe mari de elevi este dificil și obositor, iar în acest context interacțiunea scade. Și prezența pentru un timp îndelungat în fața unui computer sau a unui telefon a unui elev poate dăuna; unii profesori consideră eficiență din acest punct de vedere combinarea

muncii online cu cea individuală, care nu necesită neapărat utilizarea unor resurse online.

Dacă privim partea pozitivă, totuși, mulți dintre profesori privesc această criză ca pe o oportunitate de a deprinde abilități noi, de a învăța mai multe despre ei și simt că au o mare responsabilitate de fi alături de elevii lor și de a-i ghida să treacă la un nou tip de învățare.

DE PUS ÎN APLICARE PENTRU A VORBI DE ÎNVĂȚARE ONLINE-Platformă educațională națională, modernă.-Programe de formare de pedagogie digitală cu participare activă/ Formare inițială autentică. -În profilul de competență al profesorilor să existe competența de predarea digitală.-Creșterea capacității profesorilor de genera materiale educaționale pentru mediul on-line.-**ÎNCREDERE și COLABORARE.**

Meseria de profesor este o meserie a viitorului. Roboții trebuie și ei programați.

O lecție bună a pandemiei pentru educație ar putea fi digitalizarea predării în dozele necesare și potrivite pentru elevi, iar pentru profesori studierea și dezvoltarea reală a competenței de predare în mediul digital.

Bibliografie:

1. Frăsineanu, Ec. S., Puncte de sprijin în învățarea pedagogiei: pentru studenții -viitori profesori, Editura Universitaria, Craiova, 2008;
2. Oprea, C. L. Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică R.A. București, 2007;
3. Păun, E., Potolea, D. (coord.), Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative, Editura Polirom, Iași, 2002.

SPORTUL ÎN VIAȚA NOASTRĂ

Prof. Adrian - Grigore Antal
Liceul Teoretic „O. C. TĂSLĂUANU” Toplița, Județul Harghita

De ce sport în viața noastră?

Sportul sub diverse forme, mișcarea în aer liber, cu efort fizic mai mic sau mai mare, jocurile sportive, sporturile de echipă aduc organismului extrem de multe beneficii. Practicând sport vom avea o bună stare de sănătate, ne vom dezvolta frumos și armonios fizic. Sportul ne va ajuta să avem încredere în noi, siguranță, voință, rezistență și concentrare.

Ne învață să respectăm reguli, să fim sociabili, mai ales dacă practicăm un sport de echipă, ne dezvoltă capacitatea de a lua decizii, înțelegerea, ne învață ce înseamnă colaborarea, munca în echipă, colegialitatea și respectul pentru ceilalți. Sportul ne ajută să controlăm stresul, să depășim greutăți, să nu pierdem mult timp în fața calculatorului, să ne ținem departe de lumea țigărilor, alcoolului și a drogurilor.

Prin sport în mod constant redescoperim bucuria mișcării, bucuria de a ne simți bine în propriul nostru corp.

Pascal Bruckner spunea: „Asta e esența sportului: să mergi până la propriile limite și să vezi dacă ești în stare să treci dincolo de ele”.

Orice formă de sport este benefică sănătății noastre. Exercițiile abordate trebuie să fie cât mai diferite, adaptate vârstei noastre.

Ce sport putem alege: sport individual sau sport de echipă? În alegerea sportului, temperamentul fiecăruia dintre noi joacă un rol extrem de important. La fel și personalitatea noastră.

Dacă suntem persoane active, putem alege unul dintre numeroasele sporturi cum ar fi: tenisul de câmp, înotul, atletismul care ne ajută la dezvoltarea rezistenței și a răbdării. Pentru a putea să socializăm putem alege unul dintre numeroasele sporturi de echipă existente: baschet, handbal, fotbal, rugby, etc. Artele marțiale ne ajută să avem o mare putere de concentrare.

Tenisul de câmp implică un efort susținut, ceea ce duce la tonifierea musculaturii întregului corp. Crește încrederea în sine și capacitatea de concentrare. Ajută la îndreptarea coloanei vertebrale și la menținerea spatelui drept și sănătos, fiind bun și la dezvoltarea musculaturii gambelor.

„Îți dorești întotdeauna să câștigi. De aceea joci tenis, pentru că iubești acest sport și încerci să fii cât mai bun când joci.” Roger Federer.

Înotul crește imunitatea și dezvoltă aparatul respirator. Dezvoltă majoritatea grupelor de mușchi și îi relaxează, deoarece apa reușește să maseze corpul. Dezvoltă flexibilitatea și ne ajută să scăpăm de kilogramele în plus.

Valeriu Butulescu spunea: „Nu vă mulțumiți să plutiți. Încercați să înotați. Darul de a pluti îl au numai lucrurile ușoare”.

Atletismul înseamnă să alergăm mai rapid, să sărim mai mult și poate să aruncăm mai departe decât ceilalți. Este considerat unul dintre cele mai populare sporturi din lume, fiind acel sport care stă

la baza evoluției fizice, cu nenumarate beneficii fizice și psihice. Practicat din plăcere, poate deveni o obișnuință care să ne ajute să scăpăm de sedentarism și de lene.

Alan Armstrong spunea: „Campionii nu devin campioni în momentul câștigării concursului, ci în orele, săptămânile, lunile și anii pe care le-au petrecut pregătindu-se pentru asta. Victoria în sine este doar o fărâmă care le demonstrează caracterul de campion”.

Baschetul se poate juca atât în sală cât și în aer liber. Poate fi practicat în cadrul orelor de educație fizică și sport, fiind un sport care ne ajută să colaborăm cu ceilalți iar alergarea și săriturile pe care le facem jucând baschet, ne ajută să avem mai multă forță și viteză. Ne dezvoltă spiritul de competiție și de fair-play.

Celebrul baschetbalist Michael Jordan, proclamat ca fiind cel mai mare jucător de baschet al tuturor timpurilor spunea: „Dacă încerci să reușești, vor fi blocaje. Eu am avut parte de ele; toată lumea a avut parte de ele. Dar obstacolele nu trebuie să te oprească. Dacă alergi spre un perete, nu te întoarce și nu renunța. Gândește-te cum să treci peste el, să treci prin el, sau să-l ocolești”.

Handbalul este acel joc de echipă extrem de spectaculos și de atractiv. Se bazează foarte mult pe viteza de deplasare și de execuție a celor care îl practică, cărora le pretinde forță, gândire, pregătire fizică, rezistență și capacitate de armonizare în cadrul colectivului. Dezvoltă agilitatea mâinilor și a picioarelor, îți dă încredere de sine, îmbunătățește forța mușchilor brațului, dezvoltă aptitudinile atletice.

Nicolae Iorga spunea: „Sunt succese care te înjosesc și înfrângeri care te înalță”.

Fotbalul dezvoltă toate grupele musculare. Ajută la o dezvoltare armonioasă a corpului, a vitezei, forței și a capacității de rezistență la efort. Ne învață să ne respectăm reciproc și să dăm dovadă în permanență de colegialitate și de fair-play.

Johan Cruyff afirma: ”E foarte simplu să joci fotbal, dar să joci fotbal simplu e cel mai greu lucru”.

Iată câteva argumente pentru a ne determina să practicăm sport, mult sport în viața noastră. Aristotel spunea că: ”Nimic nu îl epuizează și nu îl ruinează mai mult pe om decât inactivitatea fizică permanentă”.

Sportul ne face să fim mai fericiți, să fim mai energici și pozitivi în gândire! Practicând sport suntem optimiști, sănătoși și avem poftă de tot ceea ce înseamnă viață!

Bibliografie:

Citate din: „Pascal Bruckner”, „Roger Federer”, „Valeriu Butulescu”, „Alan Armstrong”, „Michael Jordan”, „Nicolae Iorga”, „Johan Cruyff”, „Aristotel”.

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

Prof. ANȚILĂ SIMONA

Educația este un tip particular de acțiune umană, o categorie fundamentală a pedagogiei. Platon definea educația ca fiind “arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelor care dispun de ele”. Aristotel, în lucrarea sa “Politica”, considera că “educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”. Educația este un fapt social și individual în același timp. Societatea zilelor noastre solicită inteligența și capacitatea creatoare a omului.

Prin educație, se dorește dezvoltarea conștientă a potențialului biopsihic al omului și formarea unui tip de personalitate solicitat de condițiile prezente și de perspectiva societății.

Educația are următoarele caracteristici: pune accent pe oameni, urmărește dezvoltarea unor calități umane și explorarea orizonturilor, este orientată predominant spre pregătirea pentru viață, are în vedere întrebări asupra existenței, vizează dezvoltarea unei stări, finalitatea în educație îmbină viziunea pe termen scurt cu cea pe termen lung.

Educația stimulează idealul ființei umane exprimat prin “a fi și a deveni ».

Școala a fost și este un actor principal în modelarea tinerilor, alături bineînțeles de părinți. Sistemul de învățământ românesc și-a schimbat, în ultimii ani, obiectivele în ceea ce privește formarea competențelor la elevi pe parcursul școlarității, trecându-se de la elevul enciclopedie către elevul înzestrat cu un ansamblu structurat de competențe de tip funcțional, pe care acesta să le poată aplica în anumite contexte.

Comisia Internațională pentru Educație în secolul al XXI-lea, ce activează sub egida ONU, a precizat că noul tip de educație în secolul întâi al mileniului trei se bazează pe patru competențe fundamentale : a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți și a învăța să fii – care sunt de fapt competențe de esență transdisciplinară.

Tehnologia și toate descoperirile din ziua de azi demonstrează necesitatea adaptării întregului sistem de învățământ la nou.

Prin metodă de învățământ se înțelege o modalitate comună de acțiune a cadrului didactic și a elevilor în vederea realizării obiectivelor pedagogice. Metoda reprezintă un mod de acțiune care tinde să pună elevul într-o situație de învățare, mai mult sau mai puțin dirijată. Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaștere propusă de profesor, într-o cale de învățare realizată efectiv de către elev, în cadrul instruirii formale și nonformale, cu deschideri spre educația permanentă.

Învățământul românesc se găsește într-un proces continuu de schimbare, relațiile școală-familie-societate se modifică în permanență, adaptându-se la vremurile actuale. Prezentul generației noastre este definit de un amplu proces de tehnologizare și digitalizare, activitățile zilnice sunt acum condiționate în mare măsură de accesul la telefonul mobil ori internet.

Ultimii ani au favorizat dezvoltarea unor practici bazate pe mijloace moderne de predare-învățare. Astăzi, putem preda o lecție interactivă cu ajutorul unui smartboard, ne putem conecta în orice clipă la o rețea de internet pentru a găsi o informație necesară.

Era digitalizării și a tehnologizării ne permitem să fim acum mai spontani decât oricând, mijloacele tehnologice ne oferă libertatea de a improviza, de a fi creativ și original în același timp.

Perspectivile contemporane ale educației europene ținesc dezvoltarea copilului integrat în societate, nu în afara acesteia. Valorile umane, reliefate în activitățile școlare, dar și extrașcolare, abilitățile practice, relația familie-școală-societate alcătuiesc un sistem complex ce ajută la transformarea copilului în adultul societății secolului XXI.

Astfel, ajungem la a discuta importanța interdisciplinarității în contextul activităților școlare și extrașcolare. Materiile predate astăzi sunt în strânsă relație de corespondență, cunoștințele nu mai sunt îngrădite de limitele unui anumit subiect, ci se extind pe măsură ce capacitatea de a le traversa primează.

Este șansa acordată elevului de a fi independent prin cunoașterea integrată, de a fi creativ și original în activitățile de zi cu zi.

Bibliografie:

Bocoș, M., Teoria și practica cercetării pedagogice, Editura Casa Cărții de Știință, 2003, Cluj-Napoca

Cerghit, I., Metode de învățământ, Polirom, Iași, 1997

Stoica, A., Creativitatea elevilor – posibilități de cunoaștere și educare, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983

www.wikipedia.ro

DIVIZIUNE DIGITALĂ

-ESEU-

ANTOCHI MADALINA

Termenul diviziune digitală (engleză digital divide) este un aspect social care se referă, în general, la diferența dintre numărul persoanelor care au acces la internet și cele care nu au acces. În fapt, diferența nu se referă exclusiv la accesul la internet ci mai degrabă la accesul la tehnologiile informației și comunicațiilor (TI&C sau IT&C), care includ toate echipamentele necesare pentru prelucrarea informației și pentru a comunica (telefonul, telefonul mobil, laptop, tableta, etc) precum și software-ul necesar pentru obținerea informațiilor și transmiterea lor. Legat exclusiv de accesul la internet, se iau în calcul și calitatea calculatoarelor, calitatea conexiunii, costul serviciilor și accesul la asistență tehnică.

În prezent, importanța și locul esențial pe care îl ocupă cultura digitală în viața adolescenților români sunt de necontestat. Statisticile privind accesul și gradul de utilizare a mediului virtual și a noilor tehnologii au înregistrat creșteri rapide, mai ales în rândul acestei categorii demografice. Avansul și evoluția în acest domeniu sunt de așteptat să continue, nu doar în virtutea unei tendințe puternice și firești, dar și ca urmare a strategiilor și politicilor internaționale pe care România și le-a asumat.

În rândurile ce urmează vom aborda trei aspecte diferite pentru a înțelege mai bine problematica diviziunii digitale:

1. Cum v-ați adaptat în contextul anual, din perspectiva activităților de comunicare și învățare?

Consider că în procesul instructiv-educativ tehnologiile multimedia reprezintă un instrument important pentru crearea cursurilor instructive moderne, a bibliotecilor virtuale și chiar a claselor virtuale, formându-se astfel un spațiu nou, spațiul virtual instructiv. Un pas important în definirea acestui spațiu informațional de învățământ l-a reprezentat apariția pe piață a manualelor interactive, elaborate în format electronic, sub forma unor CD-uri sau DVD-uri educaționale. Din punctul meu de vedere ne aflăm în perioada în care adaptarea la un astfel de sistem este relativ ușoară deoarece în ziua de astăzi elevii au acces foarte rapid la internet și la informație încât majoritatea dețin telefon mobil conectat la internet, dar și diferite alte sisteme de comunicare și informare.

2. Ce alte aspecte s-au schimbat în viața dumneavoastră? Ați avut noi experiențe de exemplu, cumpărături online, consultații medicale online, etc.)?

Consider că din acest punct de vedere, cumpărăturile online au fost o experiență nouă dar în același timp și plăcută pentru mine personal, deoarece sunt de părere că în acest fel economisim timp prețios pe care îl putem folosi în alte scopuri.

În mediul on-line, comerțul electronic este un fenomen care capătă amploare din ce în ce mai mare. În felul acesta, pentru a acoperi o parte majoră din cerințele consumatorilor, companiile trebuie să se plieze pe acest nou sistem de vânzare. Consumatorii acestor vremuri, foarte mulți dintre ei utilizatori de Internet, caută să își reducă anumite costuri prin achiziționarea anumitor produse din mediul on-line. S-a constatat faptul că utilizatorii mediului virtual din România au o atitudine în general pozitivă față de cumpărăturile pe Internet (67% dintre subiecți). În prezent, peste 80% din cei care folosesc internetul, au cumpărat cel puțin o dată prin intermediul unui site de profil. Motivul principal pentru care oamenii preferă să cumpere online este timpul economisit.

3. Ați perceput fenomenul de diviziune digitală? În ce context? Dacă lucrați deja, ați observat diferențe în posibilitățile pe care le-au avut elevii dumneavoastră, din perspectiva învățării online?

Din punctul meu de vedere platforma online este foarte utilă atât profesorilor cât și elevilor. Încă nu lucrez în învățământ însă mi-a fost foarte ușor să observ acest aspect de la practica pedagogică pe care o desfășurăm dar și din mediul familiar, verișori, vecini, etc. Aceste platforme pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

În concluzie valorificarea noilor educații în cadrul procesului de învățământ implică raportarea la conținuturile generale ale educației, angajate în diferite proporții, cu anumite ponderi sau priorități la nivelul fiecărei trepte și discipline școlare. În consecință, noile educații pot fi realizate în funcție de specificul fiecărei vârste, trepte sau discipline școlare, dar și particularitățile fiecărei comunități locale, teritoriale sau naționale.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE SI DEZAVANTAJE

**PROF. ANTOCI ANDREEA-DENISA
GRĂDINIȚA P. P. GRĂDINIȚA PRIETENIEI, ARAD**

Învățarea online poate fi definită ca o metodă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură o continuare a procesului educațional în condiții normale sau de izolare, prin intermediul diferitelor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această metodă alternativă este studiată de zeci de ani de pedagogi, experți curriculari și experți în tehnologii noi de comunicare.

O mulțime de studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate
- predarea online
- proiectarea instruirii online.

Ce știm din aceste studii este că o învățare eficientă online rezultă din proiectarea și planificare atentă a instruirii. Pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub formă de învățare mixtă (blended learning – on line și față-în-față).

Rezultatele învățării cresc atunci când prezența fiecăruia dintre aceste metode sunt integrate în mod semnificativ. Învățarea online de calitate înseamnă: timp pentru planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție/activitate, situația actuală ne-a determinat mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp scurt.

O planificare atentă a învățării online presupune, proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune având scop de a susține procesul de învățare nu doar o identificare a conținutului de parcurs. Ea trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor/preșcolarii fiind mai potrivite vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare. Învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, astfel că putem enumera mai multe avantaje, dar și dezavantaje.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii pot transmite foarte repede, informațiile pe care le doresc.
2. Preșcolarii/Elevii/ Studenții intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare:
 - Oricine are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care au eficientizat învățarea întotdeauna.
4. Informațiile primite pot fi șterse, corectate sau actualizate mai ușor:
 - Orice document poate fi editat și modificat, astfel corectarea nu este dificilă.
5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, se pot crea grupuri:
 - Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau mai multe în același timp
6. Folosirea conținuturilor interactive, interesante, existența feed-back-ului:
 - Existând grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații.

Dezavantajele învățării online

1. Greutăți în utilizarea tehnologiei:
 - Tehnologia avansează din ce în ce mai mult dar nu toate persoanele sunt la curent cu noutățile.
2. Absența comunicării reale/fizice:
 - Când învățarea și comunicarea rămân doar în mediul virtual.
3. Situații limită:
 - Cazurile în care o persoană într-un anumit context nu poate avea acces la internet

Concluzii

Am putea enunța câteva idei, dar toți știm că internetul este foarte util în învățare, atât celor mici, cât și celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Bibliografie:

- <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>
- www.itsybitsy.ro
- MEN Curriculum pentru Educație Timpurie, București, 2019

EDUCATIE FARA FRONTIERE SISTEMUL DE INVATAMANT DIN ROMANIA

**Prof. Anton Anilena
Liceul cu Program Sportiv Braila**

Conceptul de sistem de invatamant

Denumirea de sistem provine din limba greaca -systema (i), care inseamna ansamblul unor parti, corelate intre ele.

Dezvoltarea educatiei, in general, si cea a invatamantului, indeosebi, au determinat aparitia treptata, in fiecare tara, a unui ansamblu de institutii scolare de diferite grade, profile si forme, care au alcatuit sistemul de invatamant al acelei tari.

Sistemul de invatamant reprezinta ansamblul coerent al institutiilor scolare de toate gradele, profilele si formele, dintr-o anumita tara, care este conceput, organizat si functioneaza in baza unor principii educationale generale cu caracter organizatoric, iar unele si cu caracter juridic, precum si a unor standarde educationale.

Sistemul de invatamant asigura rezolvarea uneia dintre cele mai dificile si mai importante probleme socio-umane - educatia si pregatirea tinerei generatii, a fortei de munca, a specialistilor.

Sistemul de invatamant din Romania este un subsistem al sistemului social global. El prezinta la intrare exigentele sociale contemporane privind educatia tinerei generatii, ale pregatirii fortei de munca si specialistilor si la iesire - finalitatile, valorizarea si eficienta institutiilor de instructie si educatie, obiectivate in "produsul" sau specific - oamenii pregatiti, forta de munca, specialistii, capabili sa se integreze cu randament si spirit creator in activitatile social-utile. intotdeauna, intre fluxurile de intrare si iesire actioneaza un fenomen de reglare si optimizare, denumit conexiune inversa (feedback).

Sistemul de invatamant contemporan din Romania se caracterizeaza prin deschidere si dinamism fata de nou, dezvoltandu-se si actionand in concordanta cu cerintele economico-sociale, cu progresul stiintifico-tehnic si cultural, cu aspiratiile poporului roman, in conditiile societatii civile si a statului de drept, democratic.

Principiile sistemului de invatamant in Romania

In conformitate cu prevederile "Declaratiei universale a drepturilor omului" (O.N.U.- 1948), ale Constitutiei Romaniei (1992), ale Legii invatamantului (1995 si modificarile ulterioare) si avandu-se in vedere realizările valoroase ale invatamantului pe plan mondial si din tara noastra, in conditiile dezvoltării democratice, ale statului de drept si ale economiei libere, s-au stabilit si se aplica urmatoarele principii, care stau la baza organizarii si functionarii sistemului de invatamant:

1. Dreptul la invatatura asigurat tuturor cetatenilor tarii, fara nici o discriminare;
2. Invatamant in principal de stat, dar si un invatamant particular si confesional;
3. Invatamant de toate gradele in limba romana, dar, potrivit legii, si in limba minoritatilor nationale si intr-o limba de circulatie internationala;

4. Invatamant bazat pe libertatea constiintei;
5. Invatamant de stat. general si obligatoriu;
6. Invatamant de stat gratuit si cu facilitati diverse pentru toate gradele de invatamant de stat;
7. Invatamant unitar
8. Invatamant accesibil, deschis pentru toate gradele de invatamant;
9. Autonomia universitara;
10. Invatamant apolitic;
11. Educatie permanenta.

Structura sistemului de invatamant

Structura sistemului de invatamant obiectiveaza organizarea invatamantului din Romania pe nivele (grade), profile si forme de institutii scolare intr-un ansamblu coerent si unitar. Ea imbina, in mod creator, traditiile si realizarile scolii romanesti cu realizarile in acest domeniu pe plan european si mondial.

Formele de invatamant sunt: zi, seral, cu frecventa redusa si la distanta. In sistemul de invatamant pot functiona si unitati-pilot, experimentale si de aplicati

- 1) invatamantul prescolar: grupa mica; grupa mijlocie; grupa mare, pregatitoare pentru scoala;
- 2) invatamantul primar: clasele I-IV;
- 3) invatamantul secundar:
 - invatamantul gimnazial, secundar inferior, clasele V-IX;
 - invatamantul liceal, secundar superior, clasele X -XII/XIII;
 - invatamantul profesional: anii I- II/III;
- 4) invatamantul postliceal;
- 5) invatamantul superior:
 - invatamantul universitar – de scurta durata (colegii de 3 ani)
 - de lunga durata (facultati de 4-6 ani);
 - invatamantul postuniversitar (master, studii academice, studii de specializare, cursuri de perfectionare postuniversitare, doctorat);

La acestea se adauga si alte forme de educatie precum:

- 6) Educatia permanenta
- 7) Invatamantul deschis la distanta
- 8) Invatamantul particular
- 9) Invatamantul pentru minoritati
- 10) Invatamantul special

BIBLIOGRAFIE si WEBGRAFIE:

1. Bonchiș, Elena, Familia și rolul ei în educarea copilului, Editura Polirom, București, 2011
2. Bunescu, G, Alecu, G, Badea, D, Educația părinților, Strategii și programe, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997

<http://www.1educat.ro/resurse/educatia>

MODALITĂȚI DE ADORDARE A UNUI SCENARIU DIDACTIC CU AJUTORUL TEHNOLOGIEI ȘI A INTERNETULUI

**Anton Cristina, prof. înv. primar,
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret”, Piatra Neamț**

Această nouă abordare a educației, cea online trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Pe parcursul orelor am folosit diferite resurse în format digital care au fost de folos elevilor. Cu ajutorul lor am realizat fișe de lucru, jocuri educative și alte resurse educaționale.

Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice. Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante, resurse digitale sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Avantaje învățării online întâlnite în orele desfășurate:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice
2. elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare
3. existența conținuturilor multimedia
4. conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință
5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor
6. folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului

Limite și dificultăți/ Dezavantaje ale învățării online:

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei
2. lipsa comunicării reale/ fizice

Elevii sunt atrași de noua predare online. Există un variat material suport de desfășurare a orelor în această formă. Voi exemplifica cu câteva instrumente și aplicații.

Resurse utile în format digital pe care le folosim la activități:

- wordwall.net (exerciții interactive sau printabile pentru aprofundarea cunoștințelor despre vocabular, matematică, științe, istorie etc.)
- miro.com (este o aplicație online colaborativă care partajează un editor mai multor utilizatori și poate fi folosită ca tablă interactivă)

- www.manuale.edu.ro (manuale digitale)
- clasamea.eu/(materiale didactice, activități, experiențe)
- [gombis.ro/jigsaw-puzzle\(jocuri puzzle\)](http://gombis.ro/jigsaw-puzzle(jocuri puzzle)
- [www.jigsawplanet.com\(jocuri online\)](http://www.jigsawplanet.com(jocuri online)
- learningapps.org/(module de învățare multimedia într-o formă atrăgătoare pentru a crea și gestiona online)
- voxvalachorum.ro/jocuri/ciclul-primar/ (jocuri, fișe online)
- www.esero.ro (resurse online)
- www.scientix.eu/ (resurse educaționale pentru științe).

Aplicații utile gratuite pe care le folosim la activități:

- Wordart.com (creare de desene cu ajutorul cuvintelor)
- Canva (creare de afișe, orare, prezentări, felicitări)
- Chatter Pix kids (aplicație de editare foto care dă voce unor imagini)
- Padlet (aplicație colaborativă care permite elevilor să co-creze materiale, proiecte)
- Flipgrid (website și aplicație de creare resurse media, evaluare, prezentări de proiecte)
- EdPuzzle (platformă care promovează interacțiunea elevilor cu conținutul de învățare sub forma unui videoclip presărat cu întrebări create special pe conținutul video)
- Nearpod (platformă de implicare activă a elevilor în activitatea de învățare interactivă Are elemente de EdPuzzle și Padlet. Copiii au acces la conținut multimedia, realitate virtuală, obiecte 3D, simulări PhET)
- Quik (realizare de film din fotografii deja existente)
- Google Jamboard (tablă interactivă)
- Paint by number (aplicație de colorat după un tipar prestabilit)
-

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Bibliografie:

Mihaela Brut – Instrumente pentru e-learning, Ghidul informatic al profesorului modern, Editura Polirom, Iași, 2006.

didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje

digitaledu.ro/activitati-de-invatare-digitala

digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/

COLABORAREA FAMILIE – ȘCOALĂ PENTRU ASIGURAREA REUȘITEI ȘCOLARE

Prof. Anton Daniela, Școala Gimnazială Sascut

Motto:

“Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!” Din Child’s Appeal

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Procesul de educație din cadrul școlii este îndrumat și condus de persoane pregătite în mod special pentru a sigura reușita școlară.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic, ș.a.. Ca prim factor educativ, familia oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale (despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectelor casnice), familia este cea care ar trebuie să dezvolte spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. Copilul obține rezultatele școlare în funcție de modul în care părinții se implică în procesul de învățare. Părinții trebuie să asigure copilului cele necesare studiului, trebuie să-și ajute copilul la învățătură. Acest ajutor trebuie însă limitat la o îndrumare sau sprijin, nefiind indicat să se efectueze tema copilului. Cu timpul părinții se vor limita la controlarea temei de acasă și a carnetului de note. Deci, atitudinea părinților trebuie să fie una de mijloc: să nu-l ajute prea mult pe copil, dar nici să ajungă să nu se intereseze deloc de rezultatele acestuia.

Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de unele lucruri încredințate. Toate acestea reprezintă de fapt ilustrarea cunoscutei expresii „a avea cei șapte ani de-acasă”. Un elev fără „cei șapte ani de-acasă” va crea mereu probleme chiar și ca viitor adult. Aici trebuie reamintit că, în general, elevii nu primesc în cadrul școlii nici un exemplu sau sfat negativ, toate acestea influențându-l în afara școlii. Din cele 24 de ore ale unei zile, elevul este la școală 5 – 6 ore, de restul timpului fiind responsabilă familia elevului. Uneori părinții uită că trebuie să facă front comun cu profesorii, deoarece și unii și alții nu doresc decât dezvoltarea armonioasă a elevului, educarea și îmbogățirea cunoștințelor acestuia. A fi părinte este ceva înnăscut, acest sentiment aflându-se în noi în stare latentă. Se întâmplă totuși ca ceea ce consideră părinții a fi o măsură corectă pentru copilul lor într-o anumită situație, să nu fie tocmai ceea ce are nevoie copilul în acel moment. De aici apar conflictele, rupturile dintre membrii familiei, renunțarea la intervenții din partea părinților care sunt depășiți de situație.

Una dintre cele mai importante preocupări ale familiei și un punct comun pe care îl are aceasta cu școala este orientarea școlară și profesională. Cei mai mulți părinți sunt bine intenționați în alegerea unei școli sau unei profesii pentru fiul sau fiica lor. Dar, de multe ori, buna intenție și buna

credință sunt tocmai sursele greșelilor lor deoarece acestea nu țin loc de competență și de pricepere. Greșelile părinților decurg uneori și din prea marea dragoste pe care o poartă copiilor.

De aceea între familie și școală trebuie să existe o permanentă colaborare care se poate realiza prin vizite reciproce, ședințe și lectorate cu părinții.

Un parteneriat familie-școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru.

Cadrele didactice află cum este fiecare copil, în ce mod ajunge mai repede la succes, ce îl interesează și-l pasionează, iar părinții vor cunoaște în ce momente să-l susțină pe școlar, în ce fel să-l motiveze și să-l ajute.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale.

Până la cuprinderea într-o unitate de învățământ, rolul primordial în educație îl are familia. Odată cu înscrierea într-o unitate de învățământ ponderea se schimbă, rolul mai mare îl are școala, dar nici acțiunea educativă a familiei nu este de neglijat. Între acțiunile educative ale celor doi factori există mai degrabă un raport de complementaritate decât de rivalitate, acțiunea fiecăruia venind să o completeze pe a celuilalt.

Educația, sub toate formele ei, e chemată să găsească soluții prin care copilul să se adapteze rapid și eficient la societatea în care trăiește. Oricât s-ar strădui, școala nu poate înlocui restul instituțiilor care au misiunea de formare a cetățenilor conștienți, cu o conduită civilizată. Educația școlară în școală nu are sorți de izbândă fără o colaborare strânsă cu alți factori activi implicați în procesul instructiv-educativ. Între aceștia, familia, considerată dintotdeauna celula de bază a societății și "un soi de personalitate colectivă" de a cărei armonie generală depinde dezvoltarea personalității copilului, are un rol foarte important în ajutorul pe care trebuie să îl dea școlii. Oricine lucrează în învățământ observă cum familia nu mai poate realiza astfel de temelie șubredă, școala nu poate construi certitudini. Formarea ca cetățean se află sub influența societății și în special a familiei.

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități ale școlii cu aceasta (lectorate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare). Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Așadar e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

În concluzie, trebuie spus că cei doi factori educativi, familia și școala, trebuie să aibă același scop – formarea personalității umane integrale și armonioase.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu, E.; Vlăsceanu, L., „Didactica”, manual pentru clasa a X-a, școli normale, E.D.P., R.A., 1997;
2. Kant, Im., Tratat de pedagogie. Iași, Editura Agora, 1992.
3. Nica, I, Țopa, L., Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;
4. Nicola, I., „Pedagogie”, E.D.P., R.A., București, 1992;
5. *** - „Tribuna învățământului”, 2000.
6. Revista Învățământului preșcolar, 3-4/ 2005.

POȚI SĂ FII ARTIST!

PROIECT DE EDUCAȚIE EMOȚIONALĂ

Profesor psihopedagog: Anton Elena
Școala Gimnazială Specială Nr. 1 Călărași

ARGUMENT

“Creativitatea nu este o evadare din disciplină, este o evadare însoțită de disciplină”
Jerry Hirschberg

De-a lungul diferitelor niveluri de educație, toate disciplinele își asumă o parte din responsabilitatea privind dezvoltarea în plan personal, social și profesional a elevilor și pentru dobândirea abilităților necesare succesului și reușitei, dar și pentru a fi promovate pe întreg parcursul școlarității, următoarele valori și atitudini:

- ✓ recunoașterea unicității fiecărei persoane;
- ✓ receptivitate la emoțiile celorlalți;
- ✓ dezvoltarea simțului estetic și a creativității;
- ✓ valorizarea relațiilor interpersonale;
- ✓ respect și încredere în sine și în ceilalți;
- ✓ orientare spre o viață de calitate, în prezent și în viitor.

Activitățile extrașcolare subliniază importanța evaluărilor și atitudinilor precizate, abordând diferit, într-un mod creativ, prin specificul acestor activități: libertate mai mare de alegere, spațiu stimulant, bucuria descoperirii.

SCOPUL: Stimularea emoțiilor pozitive, în activitatea școlară și în viața reală, sporește motivația și interesul elevilor pentru acumularea de cunoștințe.

OBIECTIVE:

- Stimularea emoțiilor pozitive, prin tehnici creative;
- Dezvoltarea abilităților de empatizare cu ceilalți;
- Dezvoltarea creativității;
- Utilizarea abilităților dobândite în procesul de învățare.

GRUP ȚINTĂ:

o elevii din învățământul special

PERIOADA: mai 2021 - iunie 2021

RESURSE:

UMANE: profesori din învățământul special, elevi.

MATERIALE – oferite de Florăria INSIEME: flori, materiale textile, plante presate; foarfeci și lipici etc.

DE SPAȚIU: sala de clasă.

ACȚIUNI:

1. Poți să fii artist ! - 20 mai 2021

- o recunoașterea emoțiilor – jocuri și joc de rol;
- o exprimarea emoțiilor prin confecționarea de mici obiecte decorative;
- o crearea unei povești pornind de la obiectul creat de copil.

2. Eu și Lumea mea – 2 iunie 2021

- o recunoașterea emoțiilor – jocuri și joc de rol;
- o exprimarea emoțiilor prin confecționarea de mici obiecte decorative;
- o crearea unei povești pornind de la obiectul creat de copil.

STRATEGIA DE REALIZARE:

METODE ȘI PROCEDEE: observația, conversația, explicația, exercițiul, demonstrația, joc de rol;

o lucrul individual;

o oferirea de recompense copiilor.

EVALUAREA:

- analizarea produselor activității;
- oferirea de recompense copiilor.

MEDIATIZARE (MONITORIZARE):

o cuprinderea activității în rapoartele de activitate – semestrial și anual;

o cuprinderea activității în programul de activități extracurriculare “Școala altfel”;

o încheierea de procese verbale în urma participării la activitate.

Eficiența învățării online

**Profesor învățământ preșcolar: Anton Florina
G. P. P. Boboței din Micro III, Buzău**

Pe perioada carantinei, dacă ne raportăm la eficiența învățării de la distanță, activitatea preșcolarilor a fost cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare (pentru preșcolarii mai mari) sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Totuși, părinții au primit sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe reperi cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții.

Importantă este și cum a fost organizată comunicarea constantă între părinte și educator, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul le trimite părinților pentru copil sau prin video conferențe în grupuri mici.

Însă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul interacțiunii în această perioadă și anume conectarea directă cu preșcolarul. Mulți educatori și părinți au înțeles că nu atât proiectele didactice sau curriculumul scris contează mai mult, ci starea emoțională a copiilor și al părinților sunt prioritate în această perioadă de izolare. Educatorii au îndrumat părinții că este important de organizat copiii să nu înceapă ziua cu jocuri video/desene animate, pentru a diminua riscul de motivării față de activitățile cu valoare educativă superioară ulterioară. Se știe, că în clasele primare, elevii au nevoie sistematic de sprijinul învățătorilor și a părinților în realizarea sarcinilor.

Învățătorii au transmis sarcini pentru una-două săptămâni pe e-mailul părinților sau pe grupurile clasei de pe Facebook. Conținutul sarcinilor au fost de a lectura texte scurte, de transcris sau de copiat câte un text. La matematică au avut de rezolvat exerciții și probleme în cantitate moderată. Din cele menționate de învățători, în clasele primare, de regulă ei încarcă zilnic materiale pe una din platformele selectate și cunoscute de elevi și părinți (înregistrări video sau audio, plus fișele de lucru aferente), iar obiectivul principal este realizarea sarcinilor, cu ajutorul indicațiilor video.

La începutul zilei se propunea elevilor și părinților un orar de lucru, cu link-urile potrivite pentru fiecare disciplină sau cerință de lucru. Fiecare copil primește timp de lucru, și fiind ajutat de părinți, este invitat să trimită sarcina realizată învățătorilor în mod individual. De regulă, învățătorii verificau și corectau lucrările și expediau un feedback individual elevilor sau părinților.

Unii învățători zilnic sau peste o zi se conectau video cu toți elevii, cu frecvențe diferite în funcție de vârsta clasei. Învățătorii au menționat că dintre abilitățile de învățare, dezvoltarea scrierii corecte durează în timp cel mai mult. Astfel, exercițiile suplimentare de scriere desfășurate acasă (de obicei în context informal) au devenit cele mai utile dintre toate activitățile organizare în învățământul primar. În învățământul gimnazial și liceal, conectarea online a avut ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării.

O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice a fost Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele. În învățământul tradițional, metoda utilizată a căpătat denumirea de clasa inversată. De

regulă, profesorii expediau din timp elevilor rezumatul scris al lecției plus link-uri de pe YouTube, filmate de profesori sau de alte persoane, de asemenea trimiterea unui tutorial audio sau video cu 12 / 55 demonstrația conținutului la disciplină predată etc. Apoi erau organizate conectări online - după ce elevii au primit materialul și tutorialele - pentru verificare prin chestionar oral a înțelegerii și fixarea exercițiilor de lucru.

Profesorii verificau sarcinile propuse elevilor, oferindu-le un feedback constructiv. În procesul de organizare a învățării de la distanță au apărut și unele dificultăți de organizare, în special la unele discipline școlare, unde nu era posibilă organizarea lucrărilor de laborator și a activităților practice. Interacțiunea reală cu copiii, cum era în condițiile clasei, nu era posibilă. În cazul în care nu exista un smartphone performant sau un laptop în familie, relația cu elevii s-a menținut prin intermediul unui apel telefonic sau chat. Profesori au trebuit să identifice orice cale de comunicare cu elevii, să îi asigure cu materialele și sarcinile de realizat acasă, uneori prin intermediul colegilor și a rudelor copilului.

Învățământul profesional-tehnic, de asemenea a fost restructurat în condițiile organizării învățământului de la distanță. MECC a organizat mai multe sesiuni online de formare profesională continuă a cadrelor didactice din învățământul profesional tehnic din perspectiva utilizării tehnologiilor informaționale la distanță¹⁵. Formarea cadrelor didactice a fost organizată în cadrul proiectului Swift Edu „Competențe digitale pentru angajare în economia modernă”, implementat de Centrul Educațional Pro Didactica, cu sprijinul financiar al Agenției Austriece pentru Dezvoltare din fondurile Programului de Cooperare Austriacă pentru Dezvoltare.

Printre domeniile de formare în cadrul sesiunilor online, se numără: proiectarea învățării la distanță și comunicarea digitală, crearea și utilizarea resurselor multimedia, organizarea activității interactive la distanță, crearea cursurilor digitale, utilizarea instrumentelor pentru educația la distanță, cum ar fi managementul documentelor și managementul clasei etc. Mai multe probleme au apărut în organizarea învățământului dual, așa cum multe întreprinderi s-au închis sau nu era posibilă implicarea elevilor din învățământul profesional-tehnic în activități practice.

Lecția on-line - o provocare ?

Profesor: Anton Giorgiana Oana
Liceul Tehnologic "Decebal", Caransebeș

"Să nu uităm: o carte, un creion, un copil și un profesor pot schimba lumea", spunea Malala Yousafzai, cea care era să fie ucisă pentru că și-a apărat dreptul la educație într-o lume în care aceasta îi era interzisă. Cam asta ar fi rețeta universală a educației, simplist spus.

Trăim, însă, într-o lume în care pentru o perioadă destul de lungă de timp, întâlnirea fizică în sala de clasă nu a mai fost posibilă, deoarece elev și profesor am fost obligați să ne distanțăm unii de alții și, de multe ori, întâlnirile noastre au fost posibile doar în mediul on-line și nu față în față. Noi condiții, deci o adaptare din mers care ne-a schimbat tuturor optica asupra ceea ce înseamnă actul de predare și actul de învățare.

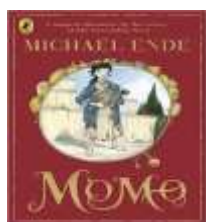
În momentul în care totul s-a transferat în mediul virtual, mărturisesc că am fost descumpănită. Mai lucrasem cu elevii pe platforma eassyclass și pe quizzis, dar erau activități ocazionale, nu permanente. Am participat la o mulțime de webinarii și o avalanșă de informații s-a prăvălit asupra mea, făcându-mă să mă întreb: și eu acum ce fac? Încet, încet am început să selectez, să aleg, să caut cele mai potrivite soluții pentru elevii mei. Inițial, am lucrat pe Zoom, iar mai apoi totul s-a mutat pe Google Classroom, o platformă prietenoasă care mă ajută să îmi desfășor lecțiile în cel mai bun mod posibil. Apoi, am vrut mai mult. Am început să creez propriile lecții în momentul în care am descoperit platforma Livresq. Mi-a plăcut că, într-o singură lecție, pot folosi filmulețe, imagini, jocuri create cu ajutorul Learningapps, pot atașa fișe de lucru, deci pot realiza o lecție complexă și atractivă. De exemplu, am construit o lecție care se referă la textul descriptiv.

Lecția este pentru clasa a VII-a, dar conține mai multe secvențe și poate fi folosită, parțial, și la clasa a VI-a și chiar ca lecție recapitulativă la clasa a VIII-a. Lecția se referă la descrierea de tip peisaj, atât în textul literar cât și în textul nonliterar, prezintă apoi descrierea de tip portret în textul nonliterar și în cel literar și se încheie cu descrierea unei emoții. Pentru a ilustra conceptele teoretice, am folosit câteva repere bine evidențiate. Întreaga lecție se bazează pe aplicații, pe exerciții interactive la care copiii participă în maniera stabilită de profesor. Eu am folosit și jamboard-ul unde le-am dat posibilitatea elevilor de a rezolva exerciții pe care eu le-am corectat ulterior. Concret, după ce le-am fixat reperele teoretice despre textul descriptiv, am propus un exercițiu de spargere a gheții în care copiii au fost rugați să prezinte, în mod sugestiv, un colț din natură, un obiect sau un personaj ales de ei.

La descrierea de tip portret, am făcut o trecere de la selfie la operele de artă. Am propus exerciții prin care copiii au descris figura unor tineri care și-au făcut un selfie, iar discuțiile au fost extrem de interesante. Odată ajunși la operele de artă, am analizat în oglindă două portrete aparținând unor pictori extrem de diferiți: "Portretul Ecaterinei" de Constantin Lecca și "Fata cu cerceș de perla" de Jan Vermeer.

După ce am discutat detaliile celor două portrete, elevii au primit următoarea cerință: Alege unul dintre cele două tablouri. Alcătuieste un plan al descrierii tinerei din tabloul ales de tine. Redactează o ciornă în care să faci descrierea tinerei în 150-300 de cuvinte.

În următoarea etapă a lecției, am discutat despre descrierea literară de tip portret. Am ales un fragment din "Momo" de Michael Ende și, după diverse exerciții, discuții, am construit o caracterizare a personajului Momo.

Descrierea de tip tablou a fost anunțată de vizionarea unui clip. După vizionare, elevii au descris peisajul/ imaginea care le-a reținut atenția. Au fost rugați să precizeze ce i-a impresionat, ce i-a făcut să rețină acel peisaj și nu altul. Prin acest material video , am început discuția despre descrierea unui peisaj. Am privit un peisaj, iar apoi copiii au avut de rezolvat următorul exercițiu: Privește cu atenție imaginea de mai jos. Prezintă oral elementele reprezentate de la stânga la dreapta, după care ascultă-ți un coleg prezentându-le de jos în sus. Există diferențe de conținut între mesajele voastre?

Următorul exercițiu este o invitație la imaginație.

Vrei să îi comanzi unui pictor un peisaj în care să fie reprezentată imaginea unui lac. Descrie modul în care îi indici cu precizie tipul reprezentării dorite:

- în ce parte a tabloului să fie reprezentat lacul?
- este un lac mare?
- ce are pe maluri?
- în ce anotimp să fie reprezentat?
- ce culori predomină?

Un alt element abordat în această lecție este descrierea literară de tip tablou. Am ales un fragment din romanul "Enigma Otiliei" de George Călinescu și am dat spre rezolvare diferite exerciții cu un grad diferit de dificultate. În final, am oferit un subiect pentru Evaluarea Națională :

Scrie un text descriptiv de cel puțin 150 de cuvinte, în care să prezinți animalul preferat/ peisajul preferat. În textul tău, vei include o imagine vizuală, o imagine auditivă, trei epitete și o comparație. Lecția se încheie cu prezentarea unei emoții.

Am prezentat un demers didactic care a încercat să fie un centru de interes pentru copii atunci când predarea s-a făcut din fața unui ecran de calculator. Materialul este complex, are foarte multe sarcini de lucru cu grade de dificultate diferite. Profesorul are libertatea de a alege exercițiile în funcție de nivelul clasei, de rezultatul așteptat, de timpul existent. Evident, lecție este mult mai complexă și poate fi consultată pe platforma Livresq.com.

Educația digitală îi face mai deștepti pe elevi. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic.

Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi.

Exemple de bune practice - Rolul educativ al folclorului

Prof. înv. primar Anton Codruța
Școala Gimnazială Nr. 1 Buntești, structura Stâncești

Folclorul reflectă o anumită viziune despre lume, viață, exprimă noianul de idei, sentimente, convingeri pe care poporul le-a trăit și pentru a căror înfăptuire a luptat în decursul istoriei sale milenare. Începând cu obiceiurile prilejuite de fiecare eveniment important din viața poporului și terminând cu cântecele, dansurile și strigăturile nelipsite la aceste datini, izvorul lor e nesecat pentru cel ce vrea să le cunoască și să le adune în mănunchi pentru a le dăruii din nou.

Creațiile folclorice trezesc în copil sentimente de dragoste și admirație față de poporul nostru. Folclorul românesc nu este numai o expresie a înțelepciunii și trăirilor sufletești, a firii pașnice și deschise a românului, ci și un mesaj al umanismului și vigoriei sale spirituale spre universalitate.

Specialiștii au clasificat folclorul în două mari categorii (Gherguț, A., 2005):

1. folclor ocazional, funcțional legat de anumite date și prilejuri, ocazii, îndeplinind în cadrul acestora funcții precise. Acest tip de folclor cuprinde creații ce se practică în cadrul obiceiurilor pe care le reprezintă, creațiile fiind legate de anul agrar, religios, calendaristic - pe de o parte - și cele legate de principalele momente din viața omului: nașterea, nunta, moartea - pe de altă parte. De exemplu, nunta-unul dintre cele mai importante momente din viața omului, se desfășoară într-o atmosferă de basm, antrenează întreaga comunitate a satelor, iar unele momente ale nunții sunt adevărate spectacole (cerutul miresei, hora miresei, furatul miresei etc.)

2. folclor neocazional, fără o dată specifică, deci practicat fără a avea o altă funcție decât aceea de a exterioriza trăiri și sentimente, concepții despre viață, dragoste, muncă.

Învățarea cântecului și jocului popular întregeste procesul de învățământ, oferind elevilor posibilități suplimentare de acțiune și manifestare, de îmbogățire a cunoștințelor muzicale, de consolidare a valorilor morale. Specific acestor activități este faptul că oferă posibilități mai largi de cunoaștere nemijlocită a realității, stimulează spiritul de inițiativă și dispun de o încărcătură afectivă mai puternică.

Astfel, cântecul popular imprimă copiilor valori morale nebanuite: afectivitate, dragoste față de frumusețile naturii, de satul, de graiul și portul popular, demnitate și sârguință. Frumusețea cântecului popular dezvoltă simțul melodic, auzul muzical, memoria, gândirea și receptivitatea muzicală. De asemenea, cântecul popular contribuie la formarea deprinderilor de cântare frumoasă, expresivă, a deprinderilor de exprimare a tempoului, de emisie vocală, de înțelegere a structurii cântecelor.

Jocul popular este una dintre cele mai îndrăgite categorii ale folclorului. El dezvoltă copiilor simțul ritmic, le formează deprinderi de exprimare a tempoului, a auftaktului (la strigături).

Potențialul educativ al folclorului este imens, rămâne doar ca școala să știe să-l valorifice, căci odată atins obiectivul-redescoperirea identității naționale și culturale-lupta cu globalizarea e aproape câștigată. Respectul pentru trecut, pentru tradiții, patriotismul îi vor determina pe tinerii să se gândească de două ori înainte să renunțe la identitatea lor. Astfel, raporturile dintre unitate/diversitate, globalizare /identitate, universal/specific vor fi reconsiderate, iar oamenii vor înțelege că globalizarea trebuie să se reducă la aspectul economic, politic, la civilizație, care este una singură, cu diferite grade de dezvoltare, pe când culturile sunt diferite (Malița, M., 1998).

Snoavele sunt expresia înțelepciunii practice a omului simplu, a modului în care judecă el viața și lumea înconjurătoare; o înțelepciune manifestată prin gluma și vorba de duh. În snoavă, copiii descoperă reversul calităților eroilor din basm: prostie, lenevie, viclenie, urâtenie-însușiri "taxate" de popor în aceste istorioare cu tâlc.

Balada populară, datorită unei poetici tradiționale, păstrează cel mai bine evenimentele din trecutul eroic (nu doar baladele cu tematică din istorie), fără să devină o cronică istorică. Poeții

anonimi au oglindit în creațiile lor viața și năzuințele poporului, lupta lui pentru dreptate și independență, dar în condițiile artei. Pe lângă evidentele valori formative și informative, baladele oferă posibilitatea de a cunoaște profilul psihologic, etic și religios al poporului.

Proverbele și zicătorile exprimă, printr-o judecată incifrată în metafore, un adevăr ce poate fi aplicat în diferite situații de viață, având în primul rand funcție formativă. Ca și ghicitorile, ele declanșează în mintea copilului un întreg și complicat raționament inductiv, contribuind la dezvoltarea gândirii acestuia, într-un mod plăcut pentru el. Proverbele, zicătorile pot fi folosite în orice moment al lecției, la captarea atenției sau pentru relevarea valorilor morale dintr-un text, pentru formularea concisă a unei concluzii.

Cunoașterea culturii populare înseamnă pentru elevi, înțelegerea profundă a literaturii culte a istoriei; pentru viitorii adulți înseamnă formarea unei conștiințe naționale de fier, iar pe termen lung, pentru cultura românească înseamnă evoluție.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ausubel, P.D.,(1986),„Învățarea în școală”,Editura didactică și pedagogică,București,
2. Călinescu, G., (1965), Estetica basmului, Bucuresti, Editura pentru Literatura, 1965, p. 9.
3. Gherguț, A., (2005), Sinteze de psihopedagogie specială: ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice”, Editura Polirom.
4. Malița, M., (1998), Zece mii de culturi, o singura civilizatie, Bucuresti, Editura Nemira, 1998

VALORIFICAREA PLATFORMELOR EDUCATIONALE ÎN PREDARE – ÎNVĂȚARE - EVALUARE LA CICLUL PRIMAR

**Material realizat de: Înv. LAKATOS ANTON
Școala Gimnazială „Lucian Blaga,, - Jibou /Sălaj**

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor -didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

ONLINE- cuvânt pe buzele tuturor din luna martie-2020. Nu am crezut că ne va afecta profund și pe o perioadă atât de îndelungată. Incertitudinile legate de : condițiile din școală, împrejurimile ,numărul de elevi din școală/ clasă, siguranță , servicii, platforme folosite, rapiditatea deplasării pentru a susține eventual și elevii care nu au „ avut șansa ”să se afle în sala de clasă. În această teribilă perioadă am constatat o utilizare în exces a verbelor: a fi, a avea, a iubi, a încuraja.

Profesorul/ învățătorul/ educatorul nu numai în perioada online trebuie să fie un model, să-și controleze nemulțumirile și frustrările, să încurajeze punctele forte ale elevului, să-l responsabilizeze pe elev, să nu-l compare cu alt coleg, să-l laude, sa nu-l critice, să-l aprecieze. Comunicarea poate fi eficientă atât față în față , cât și online dacă îndeplinim câteva reguli de bază:

- Ne concentrăm pe ceea ce spune vorbitorul;
- Minimizăm barierele externe;
- Controlăm barierele interne;
- Înlăturăm blocajele profesor-elev-părinte;
- Credem în capacitățile: profesorului, elevului, părintelui;
- Acordăm atenție stării mentale a elevului și să discutăm despre orice modificare a stării sale emoționale;
- Găsim una sau mai multe soluții la orice problemă instant apărută;
- Ne concentrăm să dăm răspunsuri adecvate la solicitările primite;

Acolo unde se vrea, se poate!

Dincolo de sincope, greutăți, lipsa colaborării și decizii impuse peste noapte, majoritatea unităților de învățământ s-au adaptat cu succes noilor metode de învățământ online, considerând că este important să se pregătească pentru școala viitorului- școala online. Este și cazul Școlii Gimnaziale ”Lucian Blaga ”. La noi nu s-a oprit deloc predarea. Din martie 2020 am predat în continuare online pentru că s-a putut face pregătire, fiecare învățător a fost responsabil și a luat în serios această muncă. Cel mai mare câștig a fost că învățătorii s-au unit, iar copiii au venit la această întâlnire online și au împărtășit învățătorilor cunoștințele din domeniul IT, și astfel s-a creat o apropiere și o empatie între învățător și elev. Cadrele didactice au realizat, că modul în care se îmbinau metodele tradiționale cu predatul online aducea plus valoare. Cel mai mare câștig a fost că profesorii/învățătorii, au fost foarte uniți, copiii i-au învățat și ei niște lucruri cu folosirea tehnologiei, a fost un proces de învățare reciproc. Copiii au fost iubitori si profesorii/ învățătorii s-au bucurat de prezența lor, iar părinții au fost mulțumiți.

Pentru a antrena pasiunea copiilor Generației Z utilizez tehnologii, instrumente web și platforme de studiu online în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare. Din prisma evenimentelor globale (COVID-19), viața impune societății și individului o adaptare corespunzătoare la acest ritm de viață. Cunoașterea și utilizarea instrumentelor digitale și a platformelor educaționale mi-au fost foarte utile în perioada de predare –învățare la distanță.

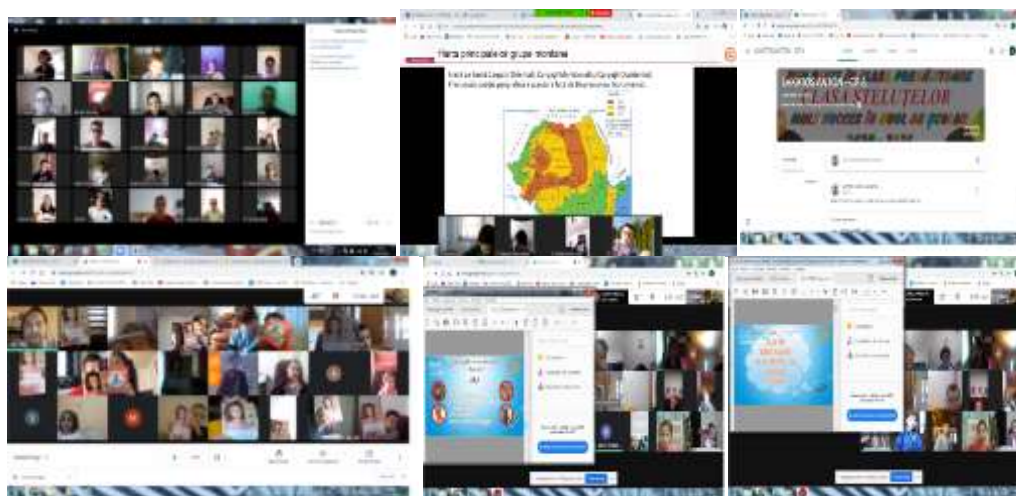
Contextul actual a accelerat procesul de învățare online. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, unii nici nu și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru și nici acces la internet. Sunt profesori care nu știu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt și cei care nu știu ce platforme educaționale online pentru elevi sunt mai ușor de folosit și mai practice. Vă prezint în continuare o listă a celor mai populare platforme educaționale online.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii.

Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți.

Exemple de aplicații grafice care pot fi utilizate la clasă: EXPLORE.ORG.- Grădina Zoologică global-mii de camera video live, GOOGLE MAP – orientare în spațiu – excursii, GOOGLE ART&CULTURE-artă și cultură, GOOGLE EARTH- excursii virtuale, CANVA.COM- design grafic.

Exemple de aplicații video care pot fi utilizate la clasă: CHATTERPIX KIDS – aplicație foto, dă voce unor imagini, LOOM – material video

PROIECT DIDACTIC

PROF. ÎNV. PRIMAR: ANTON - BADEA MĂDĂLINA

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: ȘCOALA GIMNAZIALĂ SMEENI

CLASA: I B

PROF. ÎNV. PRIMAR: ANTON-BADEA MĂDĂLINA

ARIA CURRICULARĂ: CONSILIERE ȘI ORIENTARE

DISCIPLINA: DEZVOLTARE PERSONALĂ

DOMENII INTEGRATE:

- ✓ Muzică și mișcare
- ✓ Arte vizuale abilități practice

UNITATEA TEMATICĂ: PRIETENIA

SUBIECTUL LECȚIEI: EMOȚIILE MELE

FORMĂ DE REALIZARE: ACTIVITATE INTEGRATĂ

TIPUL LECȚIEI: PREDARE

COMPETENȚE SPECIFICE

Dezvoltare personală

- 2.1. Asocierea emoțiilor de bază cu elemente simple de limbaj nonverbal și paraverbal;
- 2.2. Transmiterea unor mesaje verbale și nonverbale simple despre propriile experiențe de viață;
- 3.1. Identificarea unor sarcini de lucru simple în contexte variate.

Comunicare în limba română

- 1.1. Sesizarea semnificației globale a unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;
- 1.2. Recunoașterea unor detalii dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar;
- 2.4. Manifestarea interesului pentru exprimarea de idei în contexte cunoscute;

Arte vizuale și abilități practice

- 2.2. Manifestarea liberă a ideilor și trăirilor personale, apelând la forme simple de exprimare specifice artelor;

Muzică și mișcare:

- 2.1. Cântarea individuală sau în grup, asociind mișcarea sugerată de text și de ritm.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

- O1: să identifice propriile emoții produse de situațiile expuse (bucurie, tristețe, frică, furie);
- O2: să identifice trăirile afective ale anumitor personaje prin observarea expresiilor faciale;
- O3: să verbalizeze ideile, gândurile, sentimentele față de unele situații de viață ;
- O4: să asocieze fiecărei emoții o culoare specifică;
- O5: să descrie situații trăite ce conțin o anumită încărcătură emoțională;
- O6: să exprime trăiri personale prin intermediul dansului, să mimeze trăirea unei emoții de bază.

METODE ȘI PROCEDEE:

- ✓ Conversația,
- ✓ Exercițiul,
- ✓ Explicația,
- ✓ Observația,
- ✓ Expunerea,
- ✓ Problematizarea,
- ✓ Jocul didactic.

FORME DE ORGANIZARE:

- ✓ Frontal,
- ✓ Individual.

RESURSE MATERIALE:

- ✓ Caiete de lucru,
- ✓ Scrisoare
- ✓ Zâna Iarnă
- ✓ Resurse digitale
- ✓ Cartonaje colorate
- ✓ Palete cu emoticoane
- ✓ Laptop.
- ✓ Fulgi de nea ce reprezintă emoțiile de bază.

RESURSE TEMPORALE:

- ✓ 45 minute

RESURSE UMANE:

- ✓ 20 elevi ai clasei I B

FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE:

- ✓ Observarea sistematică a comportamentului elevilor
- ✓ Aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

- MECTS- Programa școlară pentru disciplina Dezvoltare personală (clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a), aprobată prin ordinul ministrului Nr. 3418/19.03.2013, București;
- Adina Grigore, Cristina Toma, Ioana Neagoe, Claudia Negritoiu, Augustina Anghel, Nicoleta-Sonia Ionica, Maria-Magdalena Nicolescu – Ghid practic pentru clasa I, Editura Ars Libris
- Breben, Silvia, Jocuri pentru dezvoltarea inteligenței emoționale la vârsta preșcolară și școlară mică, Ed. Reprograph, Craiova, 2010.

DEMERSUL DIDACTIC

Evenimentele lecției	Ob. op.	Conținutul metodic - științific	Strategii didactice			Evaluare
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		<p>Asigurarea unui climat educațional favorabil pentru desfășurarea lecției on-line.</p> <p>DP – Întâlnirea de dimineață</p> <p>Salutul – Bună dimineața, prietenii lui Mickey!- elevii răspund la salut, se salută între ei, stabilesc contact vizual cu cei din jur, adoptă un limbaj al trupului respectuos și o mimică prietenoasă;</p> <p>Prezența – numeric și nominal</p> <p>” După ce ne-am adunat Și frumos ne-am salutat, Colegii ne-am întâlnit, Oare cine n-a venit? ”</p> <p>Calendarul naturii: „A-nceput o nouă zi. Cum e vremea azi, copii? Vremea să o studiem La panou să așezăm De e ploaie sau e soare Sau e vremea de plimbare.”</p> <p>Se va discuta calendarul naturii: - Care sunt zilele săptămânii? - Ce zi este astăzi? - Dacă astăzi este joi, ieri ce zi a fost? - Dacă astăzi este joi, mâine ce zi va fi? - În ce dată suntem azi? - În ce anotimp suntem? - În ce an suntem? - Care sunt lunile de iarnă? - În ce luna suntem? - Cum este vremea?</p>	<p>conversația</p> <p>exercițiul</p> <p>Conversația</p> <p>Expunerea</p> <p>Conversația</p>	<p>Conectare pe zoom</p> <p>Prezentare ppt</p> <p>jetoane necesare pentru completarea calendarului naturii</p> <p>Calendarul naturii</p> <p>Aplicatia Chatter pixkids</p>	<p>frontal</p> <p>individual</p> <p>frontal</p>	<p>observarea</p> <p>capacitatea de a comunica</p> <p>capacitatea de a comunica</p>

2. Captarea atenției	O1	<p>- elevii de serviciu (meteorologii) completează calendarul naturii;</p> <p>- ceilalți încearcă să răspundă la întrebările care se referă la starea vremii, schimbările din natură, reperele temporale.</p>	Expunerea exercițiul	Zâna Iarnă scrisoare		capacitatea de a comunica
3. Anunțarea temei și a obiectivelor		<p>Noutățile zilei – se anunță evenimentul special: musafirii prezenți care vor să afle modul cum o întâmpinați la activitate pe Zâna Iarnă.</p> <p>Mesajul zilei– Zâna Iarnă a trimis copiilor o scrisoare.Voi deschide scrisoarea și voi da citire mesajului. (Anexa 1)</p> <p>„Dragi copii, Am auzit ca voi sunteți clasa Prietenii lui Mickey.....Vom face o călătorie în lumea minunată a poveștilor, vom afla ce înseamnă a fi prieten adevărat...și vă invit, pentru început să rezolvăm un rebus!”</p>	Conversația			Capacitate a de a asculta, cu atenție, un mesaj
4. Dirijarea învățării	O2	<p>video-1609937039.mp4</p> 	Conversația		frontal	Observarea
	O3	<p>Pentru că vă plac foarte mult poveștile, m-am gândit că mă veți ajuta să descoperim împreună titlul lecției de astăzi la dezvoltare personală, completând următorul rebus</p> <p>https://www.didactic.ro/r/erdsya</p> <p>Titlul lecției -Emoțiile(anexa 2)</p> <p>Astăzi vom discuta despre emoții. Emoțiile oamenilor sunt diferite în funcție de ceea ce gândesc despre momentele și împrejurările pe care acestea le trăiesc.</p>	Conversația	Rebus		Capacitate a de a intui o imagine
	O4	<p>Ora de Dezvoltare personală de azi va începe într-un mod inedit și anume vizionând un filmuleț despre detectivul emoțiilor.</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=hFhR6R6Jp0I&ab_channel=EdituraEDU</p> <p>Dragii mei, dacă eu vă întreb cum vă simțiți astăzi, răspunsurile voastre mă vor ajuta să vă descopăr emoțiile. Întreb 2- 3</p>	explicația	Versuri	frontal	capacitatea de a face corecțiunea între emoticon și emotia care îi reprezintă
			exercițiul	Fulgi de nea ce reprezintă emoțiile prezentate în versuri	activitate independentă	capacitatea de concentrare a atenției
						capacitatea de a găsi răspunsul potrivit
						capacitatea de a compune și

5. Obținerea performanței	O5	<p>copii cum se simt și discutăm pe baza răspunsurilor lor.</p> <p>”Un copil ceva mai mare</p> <p>M-a lovit; mă doare tare</p> <p>Îl privesc neputincios,</p> <p>Și simt că sunt.....(furios)”</p> <p>*”Când apa mi s-a vărsat</p> <p>Peste planșa ce-am lucrat</p> <p>Nu m-am mai simțit artist...</p> <p>Ci am fost un pic cam.....(trist).”</p> <p>*”Un creion am rătăcit,</p> <p>Un coleg mi l-a găsit,</p> <p>Eu i-am mulțumit frumos</p> <p>Și-am fost tare...(bucuros).”</p> <p>In plansa 21 din caietul de creație, colorează emoticonul care te reprezintă.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Demonstrația</p> <p>Problematizarea</p> <p>Joc didactic</p>	<p>Palete cu emoticoane</p> <p>Caietul de creație</p> <p>Ghicitori</p> <p>Laptop, boxe, cd</p>	<p>Frontal</p>	<p>de a rezolva probleme</p> <p>capacitatea de a rezolva corect sarcinile de lucru</p>
6. Asigurarea retenției și transferului	O3 O4 O5 O6 O4 O5	<p>Ne reamintim faptul că:</p> <p>❖ Bucuria este o emoție pozitivă, ce indică starea de bine a unei persoane.</p> <p>❖ Tristețea este o emoție negativă, provocată de o pierdere, de o suferință sau de o dezamăgire.</p> <p>❖ Frica este o emoție negativă puternică, provocată de un pericol (frica de animale, de întuneric, de personaje imaginare).</p> <p>❖ Furia este o emoție negativă, manifestată printr-o izbucnire nervoasă, agresivă, de obicei verbală, iar în cazuri grave, prin violență .</p> <p>❖</p> <p>Le voi prezenta elevilor câteva imagini cu personaje din poveștile cunoscute de ei (Cenușăreasa, Albă ca Zăpada, Capra cu trei iezi, Fata babei și fata moșneagului, Scufița Roșie, Cei trei purceluși, Punguța cu doi bani). Sarcina elevilor este de a identifica titlul poveștii din care face parte imaginea. Fiecare imagine prezintă o emoție. Elevii vor recunoaște emoțiile personajelor și vor asocia imaginile cu emoticonul corespunzător.</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>Exercițiul</p> <p>Conversația</p> <p>Explicația</p> <p>exercițiul</p> <p>joc didactic</p> <p>conversația</p>	<p>Resursa digitala</p> <p>Cartonașe colorate</p> <p>Caietul de lucru</p>	<p>Frontal</p> <p>indivdual</p> <p>indivdual</p> <p>Frontal</p> <p>indivdual</p> <p>frontal</p>	<p>capacitatea de a forma cuvinte</p> <p>capacitatea de a face clasificări</p> <p>capacitatea de a lucra individual</p> <p>capacitatea a rezolva corect sarcinile de lucru</p>

<p>7. Încheierea activității</p>	<p>O5</p>	<p>Joc: Ce culoare au emoțiile mele? https://www.youtube.com/watch?v=MTnUwYfSVMM&feature=youtu.be Copiii așază pe masă cartonașele colorate, și apoi fiecare copil își alege cartonașul care se potrivește cel mai bine cu felul în care se simte el pe moment. Apoi fiecare copil va denumi o emoție care se potrivește cu cartonașul lui. Bine de știut: Fiecare dintre noi asociem la aceeași culoare emoții diferite. Spre exemplu pentru unii roșu înseamnă pasiune, pentru alții furie, pentru alții frică. De aceea este foarte important să lăsăm copiii să găsească propriile asocieri culoare-emoție, fără să îi corectăm sau să îi spunem că greșește. Nu există răspunsuri corecte sau greșite când vine vorba de emoții. Acceptă pur și simplu emoția spusă de el și încurajează-l să continue. Exercițiu din caietul de creație nr.2 pag.32 Anexa 3 Colorează cu albastru deschis norișorii pe care sunt scrise cuvintele potrivite unei prietenii adevărate și nori posomorâți acolo unde sunt cuvinte nepotrivite. Elevii vor rezolva individual, iar apoi voi proiecta exercițiul și îl vom verifica împreună. Fac aprecieri asupra modului în care elevii au participat la lecție. Ca să încheiem într- o manieră optimistă, cântăm și executăm mișcările sugerate de cântecul Cântec-Emoția este prietena ta https://www.youtube.com/watch?v=YnsGJ5NNZkQ</p>			<p>Individ ual frontal</p> <p>Individ ual frontal</p>	<p>capacitatea a rezolva corect sarcinile de lucru</p> <p>capacitatea de interpreta melodia și a executa mișcări ritmice</p> <p>Aprecieri verbale</p>
----------------------------------	-----------	---	--	--	---	---

Rolul spațiilor verzi în marile orașe

**Profesor de Geografie, Antoni Maria
Școala Gimnazială nr. 4 Lugoj**

Este binecunoscuta importanța spațiilor verzi pentru îmbunătățirea calității aerului pe care îl respirăm, prin aportul de oxigen pe care plantele îl aduc.

Pe lângă acest aspect însă, spațiile verzi aduc multe alte beneficii asupra calității vieții noastre, în general.

Astfel, spațiile verzi previn eroziunea solului și îmbunătățesc absorbția apelor pluviale, conferind un bun drenaj al acestora.

Copacii au capacitatea de a absorbi substanțele poluante. S-a demonstrat că 20 de copaci maturi, pot compensa poluarea produsă de o mașină ce parcurge 100 de km într-o zi.

Totodată copacii sunt cei care împiedică supraîncălzirea zonelor în care există suprafețe întinse de beton și asfalt. În marile orașe temperaturile ridicate se resimt mult mai rău decât în alte zone, întrucât aceste suprafețe absorb căldura și o retransmit mediului ridicând astfel și mai mult temperatura resimțită. Un alt rol important al vegetației, în special copaci și arbuști, este acela de reducere a poluării fonice, prin crearea unor ecrane fonoabsorbante de vegetație deasă.

Spațiile verzi influențează și starea de bine a oamenilor, expunerea în zone cu vegetație bogată având un rol benefic asupra stării generale a oamenilor și în diminuarea stresului.

Zonele naturale reprezintă cea mai bună alegere și pentru joaca celor mici, pentru recreere, pentru plimbări și activități diverse în familie, picnicuri, sau pentru dezvoltarea activităților sociale.

În același timp, vegetația oferă un habitat pentru o varietate de păsări, animale, insecte și alte organisme, înțelegând astfel că spațiile verzi sunt importante nu doar pentru om, ci și pentru celelalte viețuitoare.

Beneficiile spațiilor verzi:

✓ Beneficii ecologice

Din perspectivă ecologică, spațiile verzi urbane sunt un adevărat moderator al impactului activităților umane asupra mediului înconjurător.

Acestea au o contribuție importantă la epurarea chimică a atmosferei. Prin procesul de fotosinteză, plantele consumă dioxid de carbon și eliberează oxigen, constituind, astfel, alături de planctonul din oceane, principalele surse de oxigen ale planetei. Studiile actuale arată că un hectar de pădure produce, în medie, 10 t de oxigen pe an și consumă 14 t CO₂ (Bernatzky A., 1978, citat de A.-F. Iliescu, 2006). În decursul unei zile, o suprafață foliară de 25 mp furnizează necesarul de oxigen pentru o persoană (A.-F. Iliescu, 2006). Pe lângă epurarea chimică a atmosferei, ce menține bilanțul zi-noapte în favoarea producției de oxigen, vegetația realizează și o epurare fizică a acesteia prin reținerea prafului și pulberilor. Rezultatele cercetărilor științifice pun în evidență faptul că „o peluză de iarbă reține de 3–6 ori mai mult praf decât o suprafață nudă, iar un arbore matur reține de 10 ori mai multe impurități decât o peluză de mărimea proiecției coroanei acestuia pe sol” (A.-F. Iliescu,

2006, p. 94). În paralel cu epurarea chimică și fizică a atmosferei, vegetația realizează și o epurare bacteriologică a acesteia, distrugând o bună parte din microorganisme prin procesul de degajare a oxigenului și ozonului, îndeosebi de către conifere, și nu numai (A.-F. Iliescu, 2006). Vegetația are un rol vital și în moderarea climatului urban. În orașe, construcțiile și suprafețele pavate sau betonate creează un climat urban specific, cu temperaturi mai ridicate și o restricție a circulației aerului, ceea ce conduce la”. În contrast cu acesta, vegetația, prin efectul de umbră și de creștere a umidității aerului contribuie la crearea unui mediu mai confortabil. De aici și folosirea sintagmei „parcul – insula răcoroasă”, în contrast cu „insula de căldură” urbană (Draft Green Space Strategy, Erewash Borough Council, 2007).

Studiile climatologice susțin că, în apropierea pădurilor, temperatura medie a aerului, în zilele de vară, este cu 2–3,5°C mai scăzută față de zonele libere neplantate din orașe, și cu 12–14°C mai scăzută decât temperatura construcțiilor și ariilor betonate și asfaltate. Vegetația bogată contribuie la creșterea umidității relative cu 7–14 procente în parcuri și păduri, cu efect benefic asupra zonelor limitrofe (Bernatzky A., 1966, citat de A.-F. Iliescu, 2006).

- ✓ Un alt beneficiu adus de vegetație îl constituie atenuarea poluării fonice.

Spațiile verzi, în special cele compacte, constituie adevărate bariere pentru zgomote, contribuind semnificativ la reducerea nivelului acestora, în perioada de vegetație. Unele cercetări arată că zgomotele, care în mediul urban ating intensități cuprinse între 40 și 80 decibeli, pot fi reduse la jumătate în cazul existenței unor perdele arborescente cu o lățime de 200–250 m (Cook D. I. și Van Harerbeke D. F., 1971, citați de A.-F. Iliescu, 2006).

Spațiile verzi, atunci când sunt și naturale, au rolul de a păstra și perpetua vegetația naturală autohtonă din zonele în care sunt situate orașele, prin furnizarea și conservarea habitatelor pentru diferite specii, ce pot avea, uneori, o diversitate mai mare decât în habitatele rurale.

- ✓ Beneficii sociale.

Ca spații publice, spațiile verzi contribuie la creșterea incluziunii sociale, prin crearea de oportunități pentru ca persoanele de toate producerea așa-numitului efect de „insulă de căldură”.

Beneficii sociale. Ca spații publice, spațiile verzi contribuie la creșterea incluziunii sociale, prin crearea de oportunități pentru ca persoanele de toate vârstele să interacționeze atât prin contact social informal, cât și prin participarea la evenimentele comunității (conf. Scottish Executive 2001, citat de T. BaycanLevent și P. Nijkamp, 2004).

Spațiile verzi pot constitui locuri de desfășurare pentru diverse evenimente sociale și culturale, cum sunt festivalurile locale, celebrările civice sau desfășurarea unor activități teatrale, cinematografice etc. (T. Baycan-Levent și P. Nijkamp, 2004). Astfel, acestea „ajută la formarea identității culturale a unui areal, sunt parte a profilului său unic și dau un sens locului pentru comunitățile locale” (Draft Green Space Strategy, Erewash Borough Council, 2007).

Spațiile verzi bine întreținute joacă un rol semnificativ în promovarea sănătății populației urbane. Acestea oferă oportunități prin care încurajează un stil de viață mai activ, prin plimbări, alergare, exerciții fizice, ciclism etc., inclusive deplasări pe rutele dintre zonele locuite și/sau dintre diferite facilități publice (magazine, piețe, școli). Unele studii arată că valoarea principală a spațiilor verzi decurge din capacitatea lor de refacere a „stării de bine” a persoanelor care le frecventează (Greenspace Scotland, Research report). Ele oferă cetățenilor locuri liniștite pentru relaxare și reducere a stresului, pentru evadarea din mediul construit și din trafic. Spațiile verzi răspund, așadar, în principal, nevoilor umane de recreere și petrecere a timpului liber. În cazul persoanelor lipsite de venituri sau de timp, parcul rămâne soluția cea mai la îndemână pentru activități recreative.

De asemenea, spațiile verzi pot deveni, în anumite condiții, locuri de joacă pentru copii, contribuind la dezvoltarea fizică, mentală și socială a acestora (HartR. 1997, citat de T. Baycan-

Levent și P. Nijkamp, 2004). Ele facilitează un necesar comportament de socializare a copiilor (Draft Green Space Strategy, Erewash Borough Council, 2007).

Spațiile verzi urbane au o deosebită importanță și din punct de vedere estetic, deoarece atenuază impresia de rigiditate și ariditate a oricărui mediu construit – mediu ce domină în orașe. Prin valoarea amenajării lor peisagistice, spațiile verzi dau identitate așezărilor umane, constituind „o artă accesibilă, ușor de înțeles și apropiată tuturor, pentru că folosește elemente naturale ce exercită o atracție spontană” (A.-F. Iliescu, 2006, p. 103).

✓ Beneficii economice.

Impactul pozitiv al spațiilor verzi se extinde și în sfera activării vieții economice a orașelor. Un mediu plăcut ajută întotdeauna la crearea unei imagini favorabile asupra centrelor urbane și, prin aceasta, poate spori atractivitatea pentru investiții și pentru oferta de noi locuri de muncă (T. Baycan-Levent și P. Nijkamp, 2004). Mai mult, prezența spațiului verde, prin aspectele benefice pe care le oferă locuitorilor (estetice, de sănătate etc.), determină creșterea în valoare a zonelor urbane (T. Baycan-Levent și P. Nijkamp, 2004) și, implicit, a valorii proprietăților localizate în vecinătatea lor (Practical Evaluation Tools for Urban Sustainability – Green Blue).

Bibliografie:

1. Iliescu, A.-F., Arhitectură peisageră, București, Editura Ceres, 2006.
2. Stephens, C., Stair, P., Noi căi pentru sănătatea publică urbană, în vol. Starea lumii 2007. Viitorul nostru urban, București, Editura Tehnică, 2008.
3. Wilson, E., Biophilia, Harvard University Press, 1984.
4. Wilson E., Kellert, S., The Biophilia Hypothesis, Shearwater Books, 1993.
5. Mărginean, I. (coord.), Diagnoza calității vieții, 1990–2006, Institutul de Cercetare a Calității Vieții, București.
6. Ocica, L., Planul Urban de Management de Mediu al municipiului Drobeta Turnu Severin, Revista „Infomediu Europa”, nr. 7/2008.
7. Toti, M., Dezvoltarea durabilă în contextul lansării oficiale a strategiei naționale, Revista „Infomediu Europa”, nr. 7/2008.
8. *** Anuarul Statistic al României (1980–2006), București, INS.
9. *** Constituția României din 2003, Monitorul Oficial, Partea I, nr. 767/31 octombrie 2003
10. *** Green Paper on the Urban Environment, Com (90)218 final, Brussels, Commission of

Sistemul de învățământ din Japonia

Prof. Anuța Mirela
Liceul Teoretic „Carmen Sylva” Eforie Sud, județul Constanța

MOTTO:

„Întreabă ceva ce nu știi și simte-te rușinat pentru un moment.

A nu întreba și a nu știi înseamnă să te simți rușinat pentru toată viața.” – proverb japonez

Considerat unul dintre cele mai bune sisteme de educație din lume, sistemul de învățământ din Japonia ne uimește prin rezultate, organizare și simplitate. În cadrul învățământului preuniversitar durata studiilor este de 12 ani, dintre aceștia doar 9 fiind obligatorii. Învățământul primar are o durată de 6 ani, gimnaziul de 3 ani, iar cursurile liceale cuprind 3 ani.

Învățământul preșcolar începe de la vârsta de trei ani, aici preșcolarii învață elementele de bază ale aritmeticii și să citească pe silabe. În cadrul învățământului primar nu există examene până în clasa a IV-a (elevi cu vârsta de zece ani), elevii completând doar chestionare și susținând teste simple. În această etapă și pe parcursul gimnaziului se acordă o atenție deosebită studiului elementelor de morală și etică, care urmărește să desăvârșească viitorul cetățean. Studiul acestora evidențiază: respectul față de oameni, animale și natură, generozitatea, solidaritatea, autocontrolul.

În ceea ce privește efectivele claselor, acestea ne surprind, fiind vorba de 30-40 de elevi. Un alt lucru inedit îl reprezintă faptul că în unitățile școlare nu există personal specializat pentru curățenie. De aceea, de la vârste fragede, elevii învață să lucreze în echipă și să se ajute între ei pentru a menține curățenia în sălile de clasă și nu numai. Astfel, ei conștientizează, apreciază și respectă munca depusă de colegi sau chiar de ei înșiși.

Principalele discipline de studiu sunt: matematica, limba japoneză, științele și științele sociale, muzica, desenul, educația fizică, limba engleză, caligrafia, haiku (poezia japoneză), activitățile gospodărești (gătīt, cusut). O atenție deosebită se acordă: stilului de viață sănătos, competențelor digitale, educației financiare și artelor tradiționale. Elevii japonezi au cursuri la școală în medie șapte ore pe zi, de luni până vineri, și uneori sâmbăta (de două ori pe lună). La acest program obligatoriu se adaugă și activitățile extracurriculare desfășurate în cluburi școlare.

Cluburile extracurriculare oferă elevilor posibilitatea înscrierii gratuite la unul sau mai multe cluburi. Tematica acestora poate fi sportivă (baseball, fotbal, volei) sau culturală (muzică, pictură, șah, teatru, ikebana – arta aranjamentelor florale). Rolul cluburilor este acela de a încuraja socializarea, lucrul în echipă și de a îmbunătăți performanța elevilor. Aceștia pot opta pentru un astfel de club începând cu clasa a VII-a, ofertele fiind prezentate de membrii cluburilor care sunt și administratorii acestora, prin afișe sau sesiuni speciale de informare. Întunirile cluburilor au loc după orele de curs sau la sfârșit de săptămână. Fiecare club își prezintă performanțele în cadrul festivalului cultural al școlii, organizat de regulă toamna.

Un alt aspect al sistemului de educație japonez îl reprezintă examenele de admitere la nivel secundar (12 ani) și la nivel liceal (15 ani). Acestea sunt foarte riguroase și dificile, unii elevi încep o pregătire serioasă cu doi ani înainte de susținerea examenului. Perioada de pregătire și de susținere a examenelor este numită „iadul examenelor”. Pentru admiterea la liceu elevii se pregătesc la școală, acasă și în școli specializate în pregătirea elevilor pentru examene.

Oricât de riguroase și dificile ar fi examenele din sistemul de învățământ japonez, acesta se poate mândri prin faptul că reușește să implice elevii în activitățile sociale care le permit o mai bună înțelegere a obiectelor de studiu din curricula școlară.

Învățarea la distanță în diferite țări

**Apaz Ana-Maria, profesor inv. primar
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Medgidia**

Pandemia declanșată de virusul Covid-19 a pus la grea încercare sistemele educaționale din întreaga lume. Închiderea forțată a școlilor a impus regândirea relației elev-profesor, cel din urmă fiind nevoit să își adapteze întregul demers didactic pentru implicarea elevilor în activitățile educative desfășurate în mediul on-line.

Eficacitatea orelor susținute în mediul virtual este dezbătută de experții de pretutindeni. În vreme ce marea majoritate consideră că s-au produs pierderi, greu de recuperat în timp, există și voci care subliniază faptul că învățarea on-line favorizează reținerea informațiilor și este mai productivă decât învățarea față-în-față din perspectiva timpului redus necesar pentru studiu. Apreciată sau detestată, învățarea la distanță a devenit o realitate la care au trebuit să se adapteze rapid toate statele care s-au confruntat cu pericolul infectării cu coronavirus.

Estonia este una dintre țările care a devenit rapid un exemplu pozitiv în ceea ce privește învățarea la distanță. Încă din 1997, școlile estoniene au început să fie dotate cu calculatoare și acces la internet, iar profesorii au fost formați în domeniul digital. Dezvoltarea infrastructurii IT a fost o prioritate națională, ca și dezvoltarea competențelor digitale ale copiilor, astfel încât trecerea către cursurile exclusiv on-line a fost mai lină decât în alte state.

În Sierra Leone, învățarea la distanță s-a realizat și prin intermediul radioului. Pentru a sprijini elevii, li s-au pus la dispoziție linii telefonice gratuite la care răspundeau profesorii. Un call center la nivel național, menit să ofere sprijin în accesarea resurselor educaționale de către părinți și elevi, a funcționat și în El Salvador.

În Argentina, Ministerul Educației a oferit resurse digitale profesorilor, elevilor și părinților. Pentru ca aceste resurse să fie accesibile unui număr cât mai mare de beneficiari, navigarea pe educ.ar este complet gratuită, companiile furnizoare de internet garantând că utilizatorii nu vor consuma date pe această platformă. De asemenea, activități cu conținut educațional au fost difuzate și prin intermediul televiziunii și al radioului. Pentru elevii fără acces la tehnologie, au fost dezvoltate suporturi de curs, alături de orele transmise la televizor sau radio.

Exemple de bune practici au apărut din toate colțurile lumii, întreaga umanitate fiind pusă în situația de a continua procesul educațional în condiții inedite. Deși în anii premergători pandemiei s-au pus bazele e-learningului, acesta a fost prea puțin utilizat în învățământul de masă, astfel încât închiderea școlilor a creat oportunitatea online-ului de a avea impact în formarea tinerelor generații.

În efortul comun de a minimaliza pierderile din educație, au apărut nenumărate resurse digitale, aplicații și platforme cu conținut digital gratuit, cursuri de formare pentru cadrele didactice, ceea ce a adus beneficii în planul evoluției profesionale a dascălilor de pretutindeni.

Învățământul on-line. Resurse pentru predarea on-line

Prof. Apetrei Irina
Școala Gimnazială Călinești-Enache
Comuna Dărmănești, Județul Suceava

Suspendarea cursurilor față-în-față a determinat sistemul de învățământ să se reorienteze către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării.

Profesori, părinți, copii s-au văzut în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială, profesională, culturală, ludică și de petrecere a timpului liber;

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor în acest context pandemic.

Nu putem nega avantajele școlii on-line: accesul rapid la informație, distribuirea rapidă a materialelor didactice, posibilitatea de a edita orice material, accesarea lor de oriunde și oricând, existența unui feed-back în timp real, posibilitatea de a interacționa, fără a fi prezenți în același loc.

Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică nu se poate face exclusiv online/ la distanță, deoarece are un impact negativ asupra învățării temeinice pe termen lung. Pot apărea disfuncții în ceea ce privește comunicarea în sine și relaționarea umană. Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc față în față, încep să comunice tot prin tehnologie. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față.

Mărimea grupului de elevi poate limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării.

Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Mai jos prezentăm doar câteva resurse ce pot fi utilizate în cadrul orelor on-line. Cu câteva precizări:

- Nu toate aplicațiile sunt gratuite;
- Multe dintre ele necesită cunoștințe de limbă engleză;
- Unele platforme oferă posibilitatea creării gratuite a unui număr limitat de lecții online, jocuri, fișe interactive online, cerând ulterior abonamente.
- Este necesară o adresă de email validă, deoarece platformele educaționale solicită înregistrarea/autentificarea;
- YouTube este o resursă gratuită. Se pot găsi tutoriale și pentru platformele și aplicațiile de mai jos.
- Orice soft, până la urmă, poate fi folosit în mod creativ în domeniul didactic;
- Nu este încurajată folosirea excesivă a instrumentelor online în timpul orei; credem că învățământul față în față cu includerea unor secvențe online este mult mai eficient.

SLIDESGO

ACADEMIC GOOGLE sau GOOGLE SCHOLAR

BREAKOUT ROOMS

MENTIMETER

KAHOOT

WORDWALL

LEARNING APPS – creare de chestionare interactive

ED PUZZLE – creare de lecții

WHITEBOARD.FI

VIDEOANT – creare de filmulețe interactive

GOOGLE FORMS

Sistemul educațional german

Prof. Înv. Primar Apetrei Simona
Liceul Tehnologic Economic” Nicolae Iorga” Pașcani

Sistemul educațional german se distinge semnificativ de alte sisteme de învățământ, dar angajează elevii într-o schemă performativă, astfel încât, la absolvire, aceștia să aibă un nivel academic foarte ridicat. Diferențe de curriculum există între țările germane, datorită funcției de control pe care statele federale o au asupra sectorului educațional.

Sistemul educațional german este structurat astfel:

Grundschule (școala elementară) cuprinde clasele 1-4 de studiu, timp în care se predau materii nediferențiate. După aceea, elevii se vor orienta către alte tipuri de școli, în funcție de abilitățile academice și de aspirațiile acestora și ale părinților. Sunt trei tipuri de școli între care elevii pot opta:

Hauptschule este potrivită copiilor cu vârsta cuprinsă între 10 și 15 ani (clasele 5-9). Aici, elevii studiază materii comune cu elevii din celelalte tipuri de școli, doar că la un nivel mai puțin competitiv și combinate cu o serie de cursuri cu orientare vocațională. La finalizarea acesteia, elevii obțin un certificat care permite continuarea studiilor într-o școală profesională, pe care o vor finaliza la vârsta de 18 ani.

Realschule furnizează educație copiilor cu vârsta cuprinsă între 10 și 16 ani (clasele 5-10, în funcție de țări). Aceasta combină latura academică cu cea practică, iar la sfârșitul perioadei se obține un certificat care permite continuarea studiilor într-o școală profesională, dar elevii cu un nivel academic ridicat se pot transfera într-un Gymnasium pentru absolvire.

Gymnasium, în funcție de țară, este oferit până la clasa a 12-a sau a 13-a (de la 10 la 19 ani). După susținerea examenelor finale (Abitur) care permite elevilor să își continue studiile la o universitate sau o altă instituție de învățământ superior. Curriculumul diferă de la o școală la alta, dar, în general, include: limba germană, matematică, fizică, geografie, biologie, chimie, informatică, arte, muzică, istorie, filosofie, educație civică, dar și o serie de limbi străine.

Educația oferită în Gymnasium este una de tip clasic. Elevii pot alege între 6 direcții de studiu: științe umaniste și sociale, matematică și științe, limbi străine și muzică. Fiecare liceu oferă una sau două dintre aceste programe, copiii pot alege minim 2 materii studiate la nivel avansat și 7-10 materii standard

Educația școlară obligatorie începe în Germania ca și în România și Republica Moldova la vârsta de 6 ani, totuși sistemul instituțional școlar este diferit și este structurat după cum urmează: Grundschule – este școala primară care cuprinde clasele 1 – 4. După terminarea clasei a 4-a se decide în funcție de situația școlară avută dacă elevul/eleva va urma cursurile din cadrul Hauptschule sau din cadrul unui Gimnaziu (Gymnasium).

La sfârșitul studiului, profesorul dă fiecărui copil o recomandare, pe baza căreia este determinată soarta educației acestui copil în continuare. Această recomandare poate fi fatală, dat fiind faptul că acesta poate trimite copilul la o școală profesională în loc de gimnaziu.

Recomandările profesorului de multe ori se bazează pe o evaluare a abilităților copilului, sensibilitatea lui la cunoștințe, perseverența și comportamentul în general. Separarea copiilor la o vârstă fragedă (cu o medie de 9-10 ani), în școlile de diferite niveluri de educație, se supune criticii foarte activ în Germania.

Programa școlară cuprinde niște abilități pe care copilul trebuie să le deprindă la sfârșitul anului – să citească cursiv un text, să-l înțeleagă și să-l rețină, să-l poată reda și răspunde la întrebări asupra

textului. Adunări-scăderi până la 100, înmulțiri/împărțiri și unități de măsură. Profesorul este liber să aleagă cu ce materiale se lucrează. Nu există manuale, copiii lucrează în caiete.

Sistemul de evaluare este bazat pe calificative **** “perfect!”, *** “foarte bine”, ** “bine” sau * “trebuie să mai lucreze, să se concentreze mai bine” sau alt comentariu.

Nu există teme pentru acasă. Numai dacă n-a reușit să facă în clasă își ia caietul și termină acasă până la semnul Stop! pus de profesor. În rest li se recomandă să citească cărți din biblioteca școlii. După ce termină de citit, intră pe un site, răspund la niște întrebări și primesc puncte. Copiii cu cele mai multe puncte primesc premii.

La sfârșit de an e o zi când se dau Schulzeugnis – diplome cu descrierea dezvoltării copilului în diverse domenii.

În Bayern, notele încep din clasa a doua și au o importanță crucială în clasa a 4-a. Fără media 2.33 sau mai bună (note de la 1 la 6, unde 1 este cea mai bună), nu poți merge la gimnaziu. Între 2.33-2.66 poți face Real schule, dar cu care nu poți face universitate decât după 1-2 ani de diferențe și susținerea diplomei.

Tot aici există evaluarea de la jumătatea anului. Copilul are de răspuns la aproximativ 60 întrebări și își face autoevaluare. Apoi învățătoarea face evaluarea ei pe aceeași foaie. Urmează o discuție învățătoare – copil la care părintii sunt spectatori. Copilul este întâi laudat pentru tot ce merge bine, apoi acolo unde scârțâie, i se cere copilului să vină cu propuneri de ce se poate face, se trece soluția pe foaie și se semnează.

FRONTIERELE EDUCAȚIEI EDUCAȚIA ÎN ERA TEHNOLOGICĂ

APETROAIEA DANIELA
Profesor învățământ primar
L. T. E. "DRAGOMIR HURMUZESCU" DEVA

Studiul mediului online școlar vine în completarea strategiilor învățării clasice.

În primii ani de școală, copiii continuă dezvoltarea abilităților sociale (începută la grădiniță) și încep un proces complex de învățare. Descoperă științe structurate pe materii, învață să citească, să scrie, să socotească, deprind noțiuni între care stabilesc legături, își pun întrebări noi, vor răspunsuri complexe și provoacă atât cadrul didactic, cât și părinții la dezbateri cu final neașteptat.

Studiului clasic din băncile școlii i se alătură acasă metoda inedită a învățării online, ce completează perfect îndrumările primite din partea dascălilor și încurajează un tip benefic de relație între copii și educație.

Există beneficii, se dezvoltă autonomia și curiozitatea atunci când accesează un produs educațional online propus de către cadrul didactic, de pildă, copiii pot alege singuri între diferitele secțiuni ale unei platforme, prin jocuri ce completează perfect manualul digital, copiii pornesc într-o călătorie virtuală prin lume, uimindu-vă de câte lucruri minunate află.

Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual. Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemănare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

De ce copiii preferă să învețe prin joc? Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții. Iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale, extrem de necesară la adaptarea vieții de adult. De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi. De fiecare dată se dorește o transformare de data aceasta a tehnologiei într-un aliat pe termen lung. Cadrul didactic transformă dorința insistentă a copiilor de a se juca pe tabletă, pe calculator sau pe telefon, dintr-o problemă într-un avantaj! Astfel, prin joc și aproape fără să-și dea seama, copiii își vor antrena abilități importante precum memoria, atenția, gândirea logică, comunicarea și inteligența emoțională. Și nu numai! Vor exersa ce învață la școală, vor învăța lucruri noi și vor descoperi lumea înconjurătoare!

Lecțiile din online permit copiilor să învețe în ritmul propriu, informațiile pot fi accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui profesor meditator. Astfel, elevii lucrează în ritmul lor, vizionează ori de câte ori au nevoie un anumit filmuleț explicativ și își pot urmări îndeaproape evoluția. Învățământul asistat de calculator – marea „minune” a tehnicii actuale care zdruncină din temelii învățământul tradițional fundamentat de Comenius în celebra sa lucrare Didactica Magna, acum mai bine de trei secole – își propune obiective ambițioase, cum sunt: „dezvoltarea raționamentului, imaginației și creativității, precum și a capacității de a emite o apreciere critică asupra rezultatului dialogului om - mașină” .

Experții remarcă, pe bună dreptate, că „Informatica are un potențial educativ foarte mare față de ceea ce ar putea oferi alte tehnologii. Informatica permite adaptarea învățământului la cerințele fiecărui elev, la ritmul de muncă, la aptitudinile intelectuale și la nivelul său de cunoștințe, deci, diversificarea modalităților pedagogice și personalizarea învățământului

Utilizat în evaluare, calculatorul le oferă, atât profesorilor câtși elevilor, o mare diversitate de modalități. Spre deosebire de metodele de evaluare tradiționale, evaluarea cu ajutorul calculatorului este debarasată de orice elemente de subiectivism, ca și de emoțiile care-i însoțesc pe cei mai mulți dintre elevi la verificările curente și la examene. Ea economisește timpul și efortul evaluatorilor care, astfel, pot fi utilizate în alte domenii. Se schimbă, deci, însuși raportul profesor-elev, prin creșterea încrederii elevilor în obiectivitatea profesorilor.

Învățământul modern, prin digitalizare, solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, a unui nou sistem de referință care să aibă la bază formarea competențelor elevilor. Multe sisteme de învățământ, inclusiv cel românesc din ultimii ani, își propun să dezvolte activitatea instructiv-educativă având ca referențial competențele generale și specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învață – elevul – pe parcursul și la finalul unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competențe digitale este o preocupare majoră a ultimilor ani. În zilele noastre, se tinde spre o evaluare complexă, realizată prin intermediul unei metodologii complexe și a unui instrumentar diversificat care presupune:

– Extinderea gamei metodelor de evaluare folosite de cadrele didactice la clasă, vorbindu-se tot mai mult despre complementaritatea metodelor tradiționale (evaluări orale, scrise, probe practice etc.) cu altele noi, moderne (portofoliul, proiectul, investigația, autoevaluarea etc.), ce reprezintă de fapt alternative în contextual educațional actual, când se cere cu insistență deplasarea accentului de la evaluarea produselor învățării la evaluarea proceselor cognitive ale elevului în timpul activității de învățare.

– Îmbogățirea sistemul tehnicilor și instrumentelor de evaluare. În practica evaluativă curentă, dar și în lucrări de specialitate de referință se solicită integrarea în probele de evaluare a itemilor obiectivi, semiobiectivi și subiectivi, în deplină corespondență cu complexitatea competențelor și performanțelor vizate prin programele și manualele școlare digitale.

Bibliografie:

1. Integrarea tehnologiei informației și a comunicațiilor (TIC) în curriculumul național, Proiect național, București, 2010
2. GRIGORAȘ, Ioan, (coord. T. Cozma, A. Neculau), Normativitatea activității școlare în Psihopedagogie, Iași, Ed. Spiru Haret, , 1994
3. AMOS COMENIUS, Jan, Didactica Magna, București ,Editura Didactică și Pedagogică,1970
4. Ghid de evaluare pentru educația tehnologică, București ,Editura ProGnosis, 2001

MEDIUL DIGITAL: PRIETEN SAU DUȘMAN ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT?

**APETROAIEI IULIA – LARISA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
„MICUL PRINT” SUCEAVA**

Învățarea on-line se referă la „experiența de învățare prin intermediul internetului” atât în mod sincron, cât și asincron. Aceasta a cunoscut o creștere rapidă în ultimul deceniu pentru că este foarte flexibilă în ceea ce privește timpul, locul și ritmul de a studia, mai ușor și mult mai accesibil la o cantitate foarte mare de informații și la un cost mai redus. Într-o eră digitală globalizată, agenții guvernamentale, instituții educaționale, corporații din întreaga lume au promovat tot mai mult învățarea on-line. Odată cu avansarea noilor tehnologii de comunicare, învățarea on-line poate oferi un mod de învățare autentic ce poate facilita colaborarea și interdependența dintre cei care studiază. Cercetătorii și-au exprimat îngrijorarea în ceea ce privește calitatea acestui tip de învățare și au subliniat dificultăți în crearea unei comunități în învățarea on-line cu un mare grad de prezență socială și implicare. De asemenea, unii cercetători sunt preocupați de problemele majore ale învățării on-line, cum ar fi izolarea socială, lipsa interactivității și a participării.

Odată ce spațiul digital este în continuă diversificare în societatea secolului al XXI – lea, furnizarea online poate fi întâlnită la o gamă largă de discipline și niveluri de educație. Utilizat adecvat, mediul digital poate oferi avantaje notabile. Datele sugerează că educația on-line poate acorda oportunități noi pentru elevi, dar și pentru instituții în ceea ce privește accesibilitatea cum ar fi pentru cei care locuiesc în zone izolate. Cu toate acestea persistă multiple preocupări în ceea ce privește oportunitatea educației on-line la copii, în special a celor din învățământul preșcolar.

Integrarea mediului digital în educație a dus la o dezbatere tot mai mare în ceea ce privește contribuția sa la dezvoltarea copiilor, în special în cazul celor din educația timpurie. Discuția privind practicile pedagogice în mediul on-line dezvăluie o diversitate de perspective în raport cu contribuția pozitivă sau negativă din procesul educațional preșcolar.

Învățarea on-line a fost promovată la scară largă pentru a înlocui învățarea tradițională în perioada pandemiei de COVID – 19 cu scopul de a menține învățarea și jocul copiilor mici la domiciliu.

Majoritatea părinților au avut, în general, convingeri negative în ceea ce privește valorile și beneficiile învățării on-line și preferă învățarea tradițională, față în față, pentru copilăria timpurie. Aceștia au încercat să respingă această modalitate de învățare din două motive: neajunsurile învățării on-line, lipsa de timp și de cunoștințe profesionale.

Unii cercetători au insistat asupra faptului că nu ar trebui expuși la învățarea on-line copiii de vârstă mică din cauză că nu pot fi pregătiți pentru școală din punct de vedere social și emoțional și asta le va afecta sănătatea și creșterea.

Alți cercetători au confirmat că învățarea digitală poate ajuta copiii de vârstă mică să înțeleagă concepte abstracte și îi va angaja în învățarea prin colaborare, argumentare și activități de rezolvare a problemelor.

În mod similar, învățarea digitală la copiii mici a fost criticată și foarte discutată. Unii cercetători au subliniat îngrijorarea lor în ceea ce privește riscurile și pericolele on-line, dependența de videoclipuri, izolarea socială și problemele de sănătate psihică. Alții au sugerat că părinții joacă un rol foarte important pentru a preveni aceste lucruri și a regla activitățile on-line ale copiilor, cum ar fi stabilirea unor reguli clare și precise privind tehnologia și monitorizarea utilizării media de către copii. Cu toate acestea, preocupările nu au putut împiedica învățarea on-line de la extinderea rapidă

din ultimul deceniu și atingerea pe scară largă a milioane de tineri care învață cu o viteză de neimaginat.

Tot mai multe și mai multe programe on-line s-au dezvoltat pentru a sprijini copiii cu dizabilități și/sau trăind în situații izolate sau dezavantajate pentru a oferi flexibilitate în procesul de învățare.

Profesorii din România au desfășurat activități educaționale folosind instrumente și resurse digitale într-o anumită măsură, astfel încât această situație nu ar trebui să constituie o noutate pentru majoritatea dintre ei. Mai mult decât atât, în ultimii ani, Ministerul Educației și Cercetării și instituțiile sale subordonate au promovat mai multe programe cu caracter digital.

În august 2020, Ministerul Educației și Cercetării, prin Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație au efectuat o cercetare adresată elevilor, cadrelor didactice, directorilor de școală și părinților, cu privire la evaluarea procesului educațional care a fost exclusiv mediat de tehnologie în timpul suspendării cursurilor față în față. Scopul acesteia a fost de a identifica percepțiile și opiniile celor din învățământ în ceea ce privește accesul la procesul de predare și învățare, rata de participare la activitățile de învățare la distanță, necesitățile de sprijin suplimentar și zonele prioritare pentru a interveni autoritățile locale și centrale. Datele au fost preluate prin 4 chestionare on-line diferite adresate categoriilor deja menționate și mai bine de 600.000 de persoane din toată România le-au completat. Rezultatele au indicat că familia joacă un rol foarte important în sprijinul copiilor de a participa în mod activ la învățarea on-line și că ajutorul ei a fost foarte apreciat de către școli, mai ales că cei mici, preșcolarii, nu sunt complet autonomi în folosirea aplicațiilor educaționale. Conform informațiilor furnizate de directori, utilizarea mijloacelor tehnologice noi a fost dominantă în organizarea activităților de învățare. Cu toate acestea, au existat și instituții care au recurs la forme alternative de învățare la distanță (non-digitale), dar numai în cazul unei conectivități slabe la internet sau a accesului dificil la resursele TIC.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dond, C., Cao, S., Li, H., Young children`s online learning during COVID-19 pandemic: parents` beliefs and attitudes, Children and Youth Services Review, 2020;
2. Miulescu, M. L., Digital media: friend or foe? Preschool teachers` experiences on learning and teaching online, Journal of Pedagogy, 2020 (2), 203 – 221.

Învățarea online vs învățarea tradițională

Prof. APOSTOL ELENA MADALINA
Liceul Teoretic „CARMEN SYLVA” Eforie Sud

Educația tradițională vs educația modernă ar trebui să fie un subiect de reflecție pentru toți cei care au un rol în educația copiilor. Desigur, primele ținte sunt profesorii începând cu educatorii și ajungând la profesori de la universități care trebuie să cunoască tendințele și orientările noii educații și, în același timp, să ia în considerare cadrul tradițional de proiectare a activităților, pentru a activa copilul sau elevul în propria formare și educație.

Care este diferența dintre învățarea online și învățarea clasică, tradițională?

Există mai multe diferențe între clasele online și cele tradiționale. Aceștia sunt factori vitali pe care elevii îi iau în considerare atunci când aleg o forma sau alta.

1. Disciplina și motivația de sine.

Învățarea tradițională în de sala de clasă oferă un orar structurat pentru cursuri. Trebuie să participați la o oră specifică altfel puteți să pierdeți lecția și informațiile profesorului. Motivația pentru a învăța vine de la profesor, a cărui sarcină este de a prezenta informații elevilor într-o manieră atrăgătoare și colegilor care pot discuta împreună despre conținutul cursului înainte sau după curs. Într-un mediu de educație online, elevul stabilește ritmul învățării. El trebuie să fie suficient de disciplinat pentru a-și alocă timp în fiecare zi pentru a se concentra pe finalizarea conținutului cursului.

În unele cazuri, trebuie să completeze toate componentele unui curs online până la o anumită dată. În alte cazuri, acest lucru este deschis. În timp ce pot exista forumuri de discuții online pentru studenții care urmează un curs online sau posibilitatea de a face conferințe video sau mesaje instantanee cu alți studenți, studentul trebuie să se motiveze să continue și să-și finalizeze studiile online.

2. Flexibilitate

O oră tradițională are loc într-o anumită locație și la o oră stabilită. Elevilor li se oferă un orar al cursurilor, iar profesorul se va aștepta ca aceștia să participe la curs la ora specificată. Dacă lipsesc, elevii ratează lecția profesorului. Se poate ca materialele postate online să fie o oportunitate de a ajunge din urmă, dar această activitate de recuperare nu va fi, în majoritatea cazurilor, la același standard cu lecția prezentată. În unele situații, dacă elevul ratează prea multe clase fixe, este posibil să nu i se permită să ajunga la finalitatea educației obligatorii.

Dependența de timp face ca abordarea educațională tradițională să fie dificilă pentru unii elevi cu angajamente externe, cum ar fi familia sau munca. În aceste cazuri, abordarea educației online oferă o flexibilitate atât de necesară. Elevii se pot conecta la un curs în orice moment al zilei sau al nopții și pot completa conținutul cursului în ritmul lor. Vor primi același conținut de lecție ca și ceilalți elevi care finalizează cursul și nu vor fi penalizați dacă nu se conectează simultan.

Comunicarea în aceste cursuri poate fi asincronă prin, de exemplu, un forum online, unde elevii pot lăsa mesaje și pot răspunde altor elevi în orice moment. Vor primi același conținut de lecție ca și ceilalți elevi care finalizează cursul și nu vor fi penalizați dacă nu se conectează simultan.

Comunicarea în aceste cursuri poate fi asincronă prin, de exemplu, un forum online, unde elevii pot lăsa mesaje și pot răspunde altor elevi în orice moment. Elevii se pot sincroniza în învățarea lor atunci când au timp pentru cursuri fără o dată de finalizare stabilită. Majoritatea cursurilor online au stabilit cerințe de finalizare, cum ar fi citirea sau vizualizarea întregului material și finalizarea unei evaluări online și nu au stabilit timp petrecut online. Aceasta înseamnă că flexibilitatea oferită de învățarea online este ideală pentru studenții care au locuri de muncă cu normă întreagă sau care ar putea avea nevoie să aibă grijă de un membru al familiei.

3. Interacțiune socială

Unul dintre principalele beneficii ale clasei tradiționale este interacțiunea cu profesorul și colegii. Discuțiile informale, precum și lucrul în grup și interacțiunile la clasă, pot fi numite învățare socială. Într-un mediu de învățare online, profesorii pot reproduce aceste interacțiuni prin forumuri sau camere separatiste pentru munca în grup; cu toate acestea, interacțiunile informale din clasă, coridor sau sală de pauză sunt dificil de recreat online. Unii elevi declară, de asemenea, că se simt izolați atunci când au cursuri online, deoarece uneori este dificil să studiezi prin intermediul unui ecran și browser, acasă sau la serviciu.

Predare online vs predare la clasă

Studiile au arătat că atât predarea online, cât și cea din clasă sunt eficiente. În unele scenarii, învățarea online poate fi chiar mai eficientă. Acest lucru depinde de factori precum elevul, infrastructura tehnologică și subiectul abordat. Unul dintre factorii critici ai unei experiențe de învățare online de succes este implicarea elevilor. Într-o sală de clasă tradițională, profesorul monitorizează constant angajamentul elevilor, cere anumitor elevi feedback cu privire la un subiect sau dacă au întrebări.

Implicarea elevilor este esențială pentru învățarea online de succes. Munca originală a proiectului care se concentrează pe un conținut convingător, implicarea comunității și a colegilor, prezența instructorului, capacități de întâlnire sincrone, producție video avansată și oportunități de învățare socială pun în legătură noile concepte cu aplicațiile din lumea reală.

Bibliografie:

1. Albeanu G., Gherasim Z., Andronic M., „ Tehnologii de comunicații multimedia și e-learning în educație”
2. Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
3. „Școala online. Elemente pentru inovarea educației”Raport de cercetare evaluativă, Editura Universității din Bucuresti, mai,2020;

Dificultăți și posibilități în învățarea online/tradițională

Apostol Nicoleta Petronela
Liceul de Arte „Regina Maria”, Alba Iulia, jud. Alba

Contextul epidemiologic de coronavirus (COVID-19) a stabilit desfășurarea activităților educative parțial în mediul tradițional (fizic, la școală), și majoritar în mediul online. Participarea fizică la orele de curs, în anul școlar 2020-2021, a avut loc la începutul și spre sfârșitul anului școlar pentru clasele V-VII și IX-XI (clasele primare, clasele a VIII-a și a XII-a au urmat un alt scenariu de participare), iar între aceste două momente cheie, elevii au participat la ore în mediul online. Vom discuta, în continuare, câteva aspecte privind participarea fizică și online a elevilor din clasele V-VII și IX-XI deoarece considerăm că acest grup de elevi s-au confruntat cu o serie de probleme datorită perioadei mai îndelungate pe care au petrecut-o în mediul online.

Începem discutarea celor două tipuri de învățare – tradițională, online – pornind de la necesitatea educării creierului în primele două decenii și jumătate de viață pentru evitarea degradării minții după cum sublinia psihiatrul Manfred Spitzer în dialogul avut cu Cătălin Ștefănescu la emisiunea Garantat 100% (Spitzer, 2018). Spitzer vorbește despre importanța educației primite de tineri, precum și efectele negative ale suprautilizării mediului digital la vârste fragede (pierderi de memorie, depresie, lipsa de concentrare, etc.).

Printre modalitățile de educare a creierului pe care le menționează Spitzer se numără muzica, sportul, teatrul, limbile străine, activități manuale și orice activitate care dezvoltă creierul prin acest mod de lucru. Cum bine observăm, în perioada în care orele de curs s-au desfășurat în mediul online, elevii nu au prea avut acces la aceste tipuri de activități, cu excepția muzicii și a limbilor străine. Când vorbește despre muzică, Spitzer se referă la studierea unui instrument muzical. Elevii din școala noastră, de la profilul de muzică, au avut această șansă de a menține legătura cu muzica, iar cei de la profilele de arte vizuale și arhitectură au avut limbile străine și activitățile manuale (sculptură, ceramică, desen, pictură) la îndemână. Din punctul de vedere al specialităților studiate am putea spune că elevii de la Liceul de Arte „Regina Maria” au fost privilegiați. Cu toate acestea însă, revenirea la clasă, în format fizic, spre final de an școlar, a revelat carențe nu doar la nivel cognitiv, ci mai ales, la nivelele comportamental și afectiv.

Începerea cursurilor în format fizic, în septembrie 2020, a venit după un an școlar anterior încheiat în variantă online, iar acest lucru a lăsat urme, elevii manifestând sentimente contradictorii. Se bucurau de revenirea la școală, dar erau și îngrijorați de ceea ce va urma. În activitatea anterioară din mediul online a predominat sentimentul de teamă sau de nesiguranță și a existat confruntarea cu interdicții de diverse tipuri, care prin confuzia creată au adâncit sentimentul de singurătate și conflictele interioare/ exterioare. Cu acest bagaj afectiv elevii au revenit la școală și au reluat activitățile de învățare fără o pregătire emoțională care să le ofere echilibrul necesar implicării active în procesul de educație.

Astfel, cursurile s-au reluat treptat, dar carențele s-au adâncit și au început să fie vizibile în momentul în care s-a făcut, din nou, trecerea la mediul online. Pe măsură ce treceau săptămânile, participarea elevilor la orele online ridica probleme tot mai diverse.

Majoritatea elevilor erau conectați la platforma digitală, dar numărul celor care interacționau la ore era mult mai redus. La fiecare clasă erau elevi care răspundeau solicitărilor, care lucrau și dovedeau prin răspunsurile oferite că erau prezenți. Dar exista un număr de elevi cu care nu se putea lua legătura din diverse motive: unii nu aveau conexiune adecvată la internet, alții nu aveau device-urile potrivite, alții nu se descurcau cu platforma, iar alții se confruntau cu probleme despre care am

aflat sau le-am intuit mai târziu (indiferență, apatie, lipsa motivației, probleme în familie, lipsa sprijinului parental etc.).

În perioada online elevii și profesorii s-au confruntat cu o serie de dificultăți și fiecare participant la actul educativ a căutat să le gestioneze cum a putut mai bine.

Dintre dificultățile profesorilor menționăm:

- învățarea modului de lucru pe platformele digitale
- organizarea și selectarea materialelor digitale în funcție de nevoile elevilor
- restructurarea lecțiilor în varianta online
- schimbarea modului de lucru cu clasa de elevi
- gestionarea timpului personal și a celui dedicat profesiei
- motivarea elevilor, menținerea atenției la ore

Dintre dificultățile elevilor menționăm:

- gestionarea timpului dedicat orelor de curs și studiului de după ore
- mănuirea tehnologiei digitale cu măsură
- adaptarea la platformele online implementate de școală
- menținerea interesului pentru învățare
- lupta cu distractori variați (mesaje de la prieteni, filme/jocuri online, frați/surori, mâncare etc.)
- mobilizarea în rezolvarea unor sarcini de lucru

Privind în urmă putem să conturăm o imagine de ansamblu a experienței online, mai mult sau mai puțin cuprinzătoare. Astfel observăm faptul că lipsa unei consilieri privind gestiunea timpului și a emoțiilor, la care adăugăm lipsa antrenamentului de lucru în mediul online, a condus la disfuncționalități ale învățării și la îndepărtarea de scopul principal al școlii – acela de a educa în sensul extins al termenului.

Baza pe care s-ar fi putut desfășura învățarea online a lipsit aproape cu desăvârșire sau a fost prea puțin interiorizată (în urma sesiunilor de pregătire oferite de școală) fapt care explică rezultatele slabe obținute pe parcurs de către elevi.

Fiecare dintre agenții învățării a fost nevoit să găsească propriul mod de lucru în noile condiții folosind resurse substanțiale pentru a face față noilor provocări. În acest context, unii au reușit să țină pasul (cu anumite costuri materiale, emoționale), alții au renunțat de la început sau pe parcurs, iar alții s-au detașat complet de învățare așteptând probabil un deznodământ exterior.

Lipsa unității la nivel instituțional și național în ceea ce privește modul de lucru în mediul online ar putea explica finalitățile cu care ne confruntăm acum.

Indiferent însă de cazul despre care vorbim se pot observa pierderi suferite, dar și lecții învățate. Fiecare agent al învățării a descoperit de unul singur modalități eficiente de lucru în mediul online, pe care le-a împărtășit cu ceilalți și așa bagajul instrumentelor de lucru s-a mărit. Tehnologia în sine nu este dăunătoare, dar întrebuintarea ei mai puțin adecvată a condus la scăderea motivației și a interesului pentru învățare în general.

Stabilirea unor legături la nivel uman între profesori și elevi putea păstra interesul și răbdarea de a lucra în ciuda condițiilor nefavorabile. Revenirea la clasă a însemnat reîntoarcerea la un sistem de valori și de comportamente cunoscut, dar cu care elevii nu au mai lucrat în mediul online. Revenirea la școală a fost ca o învățare din nou, iar acest lucru necesită răbdare și implicare de durată.

Beneficiile modului tradițional de lucru au fost evidente de la prima (re)întâlnire, dar și aspectele pozitive ale utilizării tehnologiei în învățare. Dacă mediul online i-a responsabilizat pe elevi, mediul tradițional i-a confruntat cu efectele alegerilor făcute în mediul online.

Indiferent de mediul de desfășurare a învățării elevii și profesorii au putut identifica importanța modului de utilizare a tehnologiei în învățare. Alegerile făcute sau reflectat, într-o măsură mai mare

sau mai mica, în funcție de ceilalți factori de influență, în rezultatele obținute și în raportarea la învățare în ansamblul ei.

Valorificarea eficientă a acestor experiențe educaționale poate încă deschide noi drumuri ale cunoașterii.

Bibliografie:

Spitzer, Manfred, Garantat 100% cu psihiatrul Manfred Spitzer, în dialog cu Cătălin Ștefănescu, 20 mai 2018. https://www.youtube.com/watch?v=Vxjm_EFJTqg – accesat 27.05.2021

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE INTERACTIVĂ UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

**Prof. Apostol Valentina,
Liceul Tehnologic TOMIS Constanța**

Bunul mers al procesului de învățământ și rezultatele obținute depind de metodele utilizate. Marii pedagogi au evidențiat faptul că folosindu-se metode diferite se obțin diferențe esențiale în pregătirea elevilor, că însușirea unor noi cunoștințe sau comportamente se poate realiza mai ușor sau mai greu, în funcție de metodele utilizate.

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziția profesorului, de a căror cunoștințe și utilizare depinde eficiența muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularitățile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acționeze pentru a-și valorifica pe deplin personalitatea, devenind el însuși un creator în materie articulare a strategiilor, metodelor și procedurilor didactice.

Antrenarea permanentă a elevilor la un efort intelectual susținut și înarmarea acestora cu capacități necesare unei activități de învățare productivă reprezintă modalitatea cea mai eficientă de educare a elevilor în spiritul unei atitudini conștiente și active.

Cerința primordială a educației progresiviste, cum spune Jean Piaget, este de a asigura o metodologie diversificată bazată pe îmbinarea activităților de învățare și de munca independentă, cu activitățile de cooperare, de învățare în grup și de munca interdependentă. Deși învățarea este eminentamente o activitate proprie, ținând de efortul individual depus în înțelegerea și conștientizarea semnificațiilor științei, nu este mai puțin adevărat ca relațiile interpersonale, de grup sunt un factor indispensabil apariției și construirii învățării personale și colective.

“Învățarea în grup exersează capacitatea de decizie și de inițiativă, dă o notă mai personală muncii, dar și o complementaritate mai mare aptitudinilor și talentelor, ceea ce asigură o participare mai vie, mai activă, susținută de foarte multe elemente de emulație, de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă.” Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea elevului cu situația de învățare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei transformări și formări.

Metodele interactive de grup sunt modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare,

dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Uneori considerăm educația ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mișcare este nu numai rapidă ci și imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai știm dacă ceea ce ni se întâmplă este “bine” sau “rău”. Cu cât mediul este mai instabil și mai complex, cu atât crește gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câțva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

Trebuie, deci, să ne modificăm modul în care gândim prezentul și viitorul educației pe care îl dăm generației următoare având în vedere aceste aspecte. Nu ne mai putem permite o unitate școlară “muzeu”, orientată spre trecut, care pune accent pe cunoștințe, ci avem nevoie de o școală ce-i pregătește pe copii pentru viitor, punând accent pe competențele sociale și de comunicare.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații.

În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Metoda FRISCO

Este o metodă prin care elevii „joacă” o atitudine față de o problemă. Atitudinile pot fi:

- optimistul – sigur că problema se poate rezolva și va găsi soluții;
- realistul – caută soluții, argumente pro și contra;
- exuberantul – foarte încântat de situație;
- pesimistul – sigur că problema nu se poate rezolva;
- scepticul – nesigur, se îndoiește.

Metoda DELPHI

Activitatea are un caracter pronostic, se iau în considerare aspecte interdisciplinare pentru a se găsi o soluție de viitor. Ca mod de organizare, Delphi se poate desfășura pe microgrupuri, ale căror idei vor fi sistematizate frontal. Se poate începe și cu reflecția individuală, urmată de discuții în pereche, grup și valorificare frontală.

MOZAICUL

Mozaicul sau „metoda grupurilor independente” este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studiu în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate, celorlalți colegi. În cadrul acestei metode rolul profesorului este mult diminuat, el intervine semnificativ la începutul lecției când împarte elevii în grupurile de lucru și trasează sarcinile și la sfârșitul activității când va prezenta concluziile. Varianta standard a acestei metode se realizează în cinci etape:

1. Pregătirea materialului de studiu (profesorul stabilește tema de studiu și o împarte în 4 sau 5 sub-teme);
2. Organizarea colectivului în echipe de învățare de câte 4 -5 elevi (în funcție de efectivul clasei);
3. Constituirea grupului de experți;

4. Reîntoarcerea în echipa inițială de învățare;
5. Evaluarea

CIORCHINELE

Deși este cunoscută și ca o variantă mai simplă a brainstorming-ului, ciorchinele este o metodă care presupune identificarea unor conexiuni logice între idei, poate fi folosită cu succes atât la începutul unei lecții pentru reactualizarea cunoștințelor predate anterior, cât și în cazul lecțiilor de sinteză, de recapitulare, de sistematizare a cunoștințelor.

Ciorchinele reprezintă o tehnică eficientă de predare și învățare care încurajează elevii să gândească liber și deschis.

Metoda ciorchinului funcționează după următoarele etape:

1. Se scrie un cuvânt / temă (care urmează a fi cercetat /ă) în mijlocul tablei sau al unei foi de hârtie;
2. Elevii vor fi solicitați să-și noteze toate ideile, sintagmele sau cunoștințele pe care le au în minte în legătură cu tema respectivă, în jurul cuvântului din centru trăgându-se linii între acestea și cuvântul inițial;
3. În timp ce le vin în minte idei noi și le notează prin cuvintele respective, elevii vor trage linii între toate ideile care par a fi conectate;
4. Activitatea se oprește când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

CERCUL “COMPLIMENTELOR”

Reprezintă o metodă care urmărește dezvoltarea stimei de sine. Pentru a pune în practică metoda, formatorul așază scaunele într-un cerc, iar “receptorul” complimentelor se află în mijlocul acestui cerc. Fiecare dintre persoanele participante trebuie să identifice un compliment sincer și onest despre cel aflat în centrul cercului. Apoi, pe rând, fiecare va înainta și îi va spune acestuia complimentul, receptorul complimentelor trebuind să aibă doar una dintre următoarele reacții: să zâmbească ori să le adreseze un “mulțumesc”. Această metodă are avantajul consolidării unei imagini pozitive față de propria persoană a celui care primește complimentele, dar și o dezvoltare a ariei pozitive față de propria persoană a celui care primește complimentele, dar și o dezvoltare a ariei pozitive de gândire la celelalte persoane (prin aceea că identifică o latură bună a colegului lor). Cercul “complimentelor” trebuie practicat până ce toți cursanții au trecut prin ipostaza de receptor.

Utilizarea acestor metode antrenează elevii într-o continuă participare și colaborare, crește motivarea intrinsecă deoarece li se solicită să descopere fapte, să aducă argumente pro și contra. Lucrul în echipă dezvoltă atitudinea de toleranță față de ceilalți și sunt eliminate motivele de stres, iar emoțiile se atenuează.

Metodele cu caracter activ și interactiv, acele metode care satisfac condițiile fundamentale ale învățării eficiente și creative se bucură de anumite particularități ce conduc spre acele rezultate propuse și dorite de fiecare cadru didactic: sunt formativ-educative, sunt centrate pe elev, îi implică activ pe subiecți, au caracter interactiv, permit diferențierea instruirii.

Bibliografie:

1. Albu, Gabriel – În căutarea educației autentice, Editura Polirom, Iași, 2002;
2. Cucoș, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2000;
3. Neacșu, Ion – Metode și tehnici de învățare eficientă, Editura Militară, București, 1990.

Importanța socializării la vârsta preșcolară

Prof. înv. preșcolar Apostu Adina
Grădinița nr. 48, Brăila

Activitățile de socializare din grădiniță se sprijină pe cunoașterea, în continuă expansiune, a copilului despre sine însuși, despre ceilalți și despre lumea din jurul său. Rolul educatoarei este de a clarifica această cunoaștere și de a o lărgi. Programul de activitate pe care-l alcătuiește trebuie să pornească de la copil spre în afară și se referă la copil, familie și apoi la diferitele aspecte ale mediului în care se află copilul: vecinătate sau comunitate. În interiorul acestei structuri, activitățile pot avea loc atât în grădiniță, cât și în afara acesteia

Grădinița este un cadru grupal mai larg decât familia ceea ce presupune, pe de o parte, o cantitate de neprevăzut și, pe de altă parte, impune cerințe mai severe conduitei copilului: un orar mai diversificat și complex care necesita noi solicitări de adaptare prin faptul că se creează un discret disconfort deoarece până atunci el parcurgea variate situații, fără programări clare. Mai mult, există aici o circulație de afecțiune mai reținută decât în familie, rigori, o mai mare solicitare de a controla personal propria igiena și modul de a mânca astfel încât toate acestea solicită eforturi de adaptare. În fața tuturor acestor lucruri neobisnuite, ceea ce socotea el ca reprezentând adevărul absolut se clatină și se trezește, singur, fără “armură”, într-o lume care nu se bucură de nici o prejudecata favorabilă.

Adaptarea la întreg ansamblul cerințelor ce se exprima față de el este reprezentată de adaptarea la trei planuri ale conduitei: planul deservirii, planul activităților obligatorii și planul integrării în colectivitate (U. Șchiopu, 1995, p.127). De socializarea efectuată anterior în familie, în mod corespunzător, depinde acum o adaptare bună, caracterizată de conduite de curiozitate și investigație activă, de relații rapide cu cei cu care va interacționa în acest mediu. În afara unor cazuri excepționale copiii se adaptează bine: odată acceptată separarea provizorie de mamă, grădinița pare să-i ofere un sentiment de siguranță, o lume pe măsura sa în care, treptat, se va simți mai liber și mai puternic. Pătrunderea copilului în noul mediu instituționalizat al grădiniței, unde intra în contact cu persoane străine, generează reacții afective variate: unii se adaptează rapid, alții dificil sau chiar deloc.

Ursula Șchiopu identifică șase tipuri de adaptare a copilului la ansamblul cerințelor care se exprimă față de el (1995, p.127-128):

- adaptare foarte bună (la nivel maxim de adaptare) ce se caracterizează prin: despărțire fără ezitare de persoana care l-a însoțit, prin manifestarea curiozității active și a conduitei relaxate și prin stabilirea rapidă de relații cu ceilalți copii și cu educatoarea.

- adaptare bună: copilul se desparte fără ezitări, stabilește relativ repede relații cu educatoarea dar cu copiii mai selective și mai restrânse (se întâlnesc atitudini de expectativă mai mult decât de investigație, active).

- adaptare intermitent tensionată, caracterizată de nervozitate, reținere tacită a persoanei ce îl însoțește, dispoziție alternantă, nesiguranță dar și curiozitate față de ambianță.

- adaptare continuu tensionată cu nervozitate de fond, insistențe verbale, stabilirea unor relații foarte reduse cu educatoarea și cu ceilalți copii, conduite de abandon evidente.

- adaptare dificilă: refuzul copilului de a se despărți de persoana însoțitoare, refuz cvasi-total de a stabili relații verbale (mutism, inhibiție), blocarea curiozității și a investigației, dispoziție tensionată și reținută.

- atitudine de neadaptare radicală cu refuz activ al copilului de a se despărți de persoana însoțitoare, negativism, uneori violent, conduită refractară și chiar agresivă uneori.

Procesul de adaptare este relativ dificil și complex, având particularități în care se exprimă vârsta, temperamentul și experiența anterioară dar adaptarea la mediul grădiniței oferă un potențial foarte mare de socializare a copilului. Majoritatea copiilor trec peste acest obstacol dificil mai ales dacă educatoarea înțelege “mica dramă” care se desfășoară sub ochii săi și dacă părinții au știut să ușureze încercarea la care este supus copilul, renunțând ei înșiși la o atitudine prea posesivă față de acesta, realizându-i astfel cele mai bune condiții pentru adaptare.

Rolul cadrului didactic este esențial întrucât educatoarea este principalul intermediar între preșcolar și lumea nouă: educatoarea este privilegiată din plin de atenția copilului și, ca atare, intră în zona socializării de prim grad. Mai mult, acum se produc interesante fenomene de transfer afectiv și de identificare afectivă, în sensul că preșcolarul își transferă toată dragostea și atenția către educatoare, cu care se și identifică, aceasta fiind pentru el un efort de substitut al mamei. O mare parte din viața copilului se va desfășura de-acum în grădiniță iar de armonia dintre cele două medii educaționale reprezentate de părinți și educatoare depinde dezvoltarea viitoare a copilului.

Competențele pe care trebuie să le aibă cea care va continua activitatea de modelare a personalității preșcolarului sunt sintetizate de către Magdalena Dumitrana (2000, p.117-121) și anume:

* în primul rand cadrul didactic trebuie să fie o persoana căreia să-i placă copiii. Evident, nu în declarații sau efuziuni sentimentale față de copil atunci când părinții sunt de față, ci trebuie să-i placă acești copii de zi cu zi- nu copiii ideali, ci copiii așa cum sunt ei, cu felul lor de a se purta și de a înțelege lucrurile. Educatoarea are un important rol în formarea etică a copilului astfel încât nu trebuie să privească în termenii de “copil bun” sau “copil rău” ci, coordonându-și eforturile cu părinții, să lupte împotriva atitudinilor greșite, dacă acestea există.(A.Moisin, 1995, p.64)

*cadrul didactic trebuie să constituie un model de adult atât pentru copil (care caută, instinctiv, un model pentru a-l imita), cât și pentru părinții acestuia. Copiii îi urmăresc pe adulți, îi observă și ascultă ce spun ei. Deși familia continuă să aibă cea mai puternică influență asupra copilului, în perioada frecventării grădiniței părinții trebuie să accepte faptul că și alți adulți devin importanți pentru el și că acest lucru nu înseamnă că dragostea copilului pentru ei s-a diminuat. Copilul și-a extins aria de socializare, a înțeles și a acceptat și existența altor reguli decât cele ale familiei și încearcă să se adapteze lor. Ar fi o greșeală ca părinții, simțindu-și autoritatea “știrbită”, să insiste, impunându-și părerea în dauna cerințelor educatoarei căci nu ar reuși decât să diminueze autoritatea acesteia în fața copilului, creând confuzie și tensiune. Și părinții, și educatoarea constituie modele pentru copil iar aceste modele nu trebuie să fie conflictuale.

*cadrul didactic trebuie să aibă o profunză cunoaștere teoretică și practică a copilului și copilăriei, folosind aceasta știință pentru a promova dezvoltarea sănătoasă a copilului, pentru a îndruma eforturile acestuia în direcția propriei sale maturizări, pentru a crea o ambianță favorabilă susținerii acestor eforturi.

*o alta calitate a educatoarei este atitudinea sa pozitivă față de familie: trebuie să vada întotdeauna copilul în contextul familiei, să cunoască situația familiei și influențele ei asupra copilului. Acest lucru nu semnifică o intruziune în viața familiei sau emiteri de critici la adresa unuia din membrii familiei copilului ci exprimarea, prin cuvinte și acțiuni, a sprijinului său pentru nevoile acestuia și pentru depășirea diferitelor greutăți ce pot apărea datorită schimbărilor fizice și psihice inerente unei dezvoltări normale.

Consecințele practice ale acestor calități pe care, teoretic, orice educatoare ar trebui să le aibă se înscriu însă între două extreme: educatoarea severă sau educatoarea blândă: (A.Moisin, 1995, p.20).

*educatoarea severă pleacă de la deviza: “Copilul trebuie să asculte, de aceea e copil.” Și obține, într-adevăr, ascultare: copiii sunt nemișcați dar personalitatea lor nu se manifestă. În schimb, se

manifestă din plin personalitatea educatoarei iar copiii sunt spectatori, dar nu atenți, pentru că educatoarea inspiră teama și teama nu atrage, prin însăși natura ei.

*educatoarea blândă pornește de la deviza: “Lasă-l, e doar un copil.”, astfel încât lasă copilul să se comporte așa cum dorește el. Pe măsură ce copilul crește și personalitatea lui se conturează din ce în ce mai puternic, în aceeași măsură slaba autoritate a educatoarei se va diminua până când va deveni neînsemnată. Copilul va face ce vrea, neascultarea și nestapânirea de sine- devenite trăsături de caracter, îl vor împinge spre greșeli tot mai mari.

Calea de mijloc între cele doua extreme este cea mai buna soluție: nici sufocarea personalității prin severitate dar nici slăbiciunea nu vor permite copilului să se dezvolte armonios.

Alături de rolul cadrului didactic în socializarea secundara, cercetările de până în prezent au evidențiat intensificarea tendinței copilului preșcolar de a contacta alți copii de vârsta lui și importanța grupului de covârșnici care, la o anumita treaptă, devine indispensabil copilului pentru ucenicia sa socială.

Bibliografie:

- Dumitrana, M., Copilul, familia și grădinița, Editura Compania, București, 2000
- Glava, A., Cătălin Glava, C., (2002). Introducere în pedagogia preșcolară, Cluj-Napoca: Editura Dacia
- Moisin, A., Părinți și copii, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995
- Șchiopu, U., Verza, E., Psihologia vârstelor, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995

**PROIECT DE ACTIVITATE
"ESTE ZIUA MEA, A TA, A NOASTRĂ"**

**ED. ARCHIP HORIA-MĂRGĂRINT
GRĂDINIȚA P. P. NR. 12, IAȘI**

PERIOADA DESFĂȘURĂRII PROIECTULUI: 31.05.2021

COORDONATORI: educatorii grupei mijlocii "Piticii".

SCOP: realizarea unui climat de cooperare între preșcolarii grupei mijlocii "Piticii" prin desfășurarea unor activități școlare și extrașcolare. Consolidarea unei atitudini pozitive, a unui comportament dezirabil.

OBIECTIVE:

- ✚ Deprinderea unor comportamente pozitive;
- ✚ Însușirea și utilizarea termenilor Zi Internațională, drepturi ale copiilor;
- ✚ Cunoașterea unor drepturi pe care le au copiii;
- ✚ Dezvoltarea următoarelor valori: lucru în echipă, fairplay, comunicare, colaborare;
- ✚ Stimularea participării la activități extrașcolare.

GRUPUL ȚINTĂ: preșcolari din grupa mijlocie "Piticii"

RESURSE MATERIALE: laptop/ tabletă/ telefon, internet, coli albe de hârtie, lipici, creioane colorate, carioci, acuarele, aparat foto, cretă colorată, diplome etc.

ACTIVITĂȚI (denumire, data, loc de desfășurare, responsabili):

Nr. crt.	Denumire activitate	Data	Loc de desfășurare	Respon-sabili
1.	"La început de drum" Proiectul activității "Este ziua mea, a ta, a noastră" este prezentat părinților prin intermediul unui webinar inițiat de educatorii grupei. Părinților le sunt prezentate scopul și obiectivele activității, precum și jocurile la care vor participa preșcolarii.	31.05.2021	Sala de grupă	Educatorii grupei mijlocii "Piticii"
2.	"1 iunie pe înțelesul copiilor" Educatorii și preșcolarii urmăresc un scurt video despre Ziua Internațională a Copilului https://www.youtube.com/watch?v=ZAoy1V8XjyU Copiii, îndrumați de educatori, redau principalele informații observate în filmuleț. În continuare, grupa de preșcolari este organizată în mai multe echipe care participa la jocurile alese de educatori. Copiilor li se explică regulile jocurilor, faptul că ei fac parte dintr-o echipă (așadar trebuie să se sprijine unii pe alții) și că este important să fie fairplay pe toată durata activității.		Sala de grupă	

3.	”Jocurile copilăriei” – proba 1 Șotron – pentru fiecare echipă va fi desenat pe asfalt câte un șotron. Reguli: copiii sar pe rând, fiecare așteaptă ca cel dinaintea lui să termine pentru a putea începe.		Curtea grădiniței	
4.	”Jocurile copilăriei” – proba 2 Desene pe asfalt – fiecare echipă are de realizat un desen cu creta pe asfalt în care să redea o zi la grădiniță alături de colegi. Reguli: toții copiii din echipă participă la realizarea desenului, se alege un lider care, la final, va prezenta cele desenate.		Curtea grădiniței	
5.	”E timpul pentru răsplată” Preșcolarii primesc aprecieri verbale din partea educatorilor și diplome pentru participarea la ”Jocurile copilăriei” din cadrul activității ”Este ziua mea, a ta, a noastră”.		Sala de grupă	
6.	”La final ... concluziile” Educatorii prezintă online părinților rezultatele proiectului desfășurat pe parcursul activității. De asemenea, pe pagina de facebook a grupei și pe site-ul grădiniței sunt distribuite fotografiile realizate în timpul activității desfășurate și link-ul folosit.		Online	

REZULTATE AȘTEPTATE: implicarea copiilor în activitățile propuse;

MEDIATIZARE ȘI EVALUARE: popularizarea activității pe pagina de Facebook a grupei și pe site-ul grădiniței.

Sistemul de invatamant in Danemarca

ARDELEAN COSMIN VASILE

Scoala este un subiect extrem de important in Danemarca, mai ales ca danezii sunt obisnuiti sa traiasca intr-o cultura al invatatului continuu. Acestia au impartit sistemul de invatamant intre cresa, gradinita, prescoala si scoala.

Ingrijirea copiilor in Danemarca (de la 0 la 6 ani)

Danemarca se mandreste cu faptul ca 90% dintre copiii cu varste cuprinse intre 3-5 ani urmeaza o gradinita publica. Sistemul de invatamant public este partial gratuit si garanteaza in majoritatea cazurilor un loc disponibil pentru copii, incepand cu varsta de un an. Acesta este finantat de stat, iar parintii ajung sa plateasca din buzunarul lor un maxim de 30% din cost.

Optiunile parintilor sunt urmatoarele:

- Cresa (de la nastere pana la trei ani)
- Gradinita (copiii cu varste intre 3-5 ani)
- Prescoala/centre afterschool (6-10 ani)
- In plus, exista si bone care au grija de copii in mod privat.

Parintii, au posibilitatea sa alege intre cresa (in daneza “vuggestue”) care este o institutie dedicata ingrijirii unui numar mai mare de copii sau cresa familiala (in daneza “dagpleje”) in care o ingrijitoare are grija de 4-5 copii in acelasi timp, in propria ei casa.

Gradinita primeste copii cu varste cuprinse intre 3-5 ani si majoritatea familiilor aleg sa ii trimita pe copii la gradinita publica, desi exista si gradinite private. Gradinitele au personal calificat pentru ingrijirea copiilor, insa acestea nu pun accent pe acumularea de cunostinte, ci pe dezvoltarea limbajului, abilitatilor sociale si democratice prin joaca.

Scoala in Danemarca

O diferenta majora intre sistemul de invatamant danez si cel romanesc este faptul ca in Danemarca nu se pune accent atat de mult pe cunostintele acumulate (mai ales in scoala primara si gimnaziala), ci mai degraba pe abilitatile sociale explorate. Pentru explorarea abilitatilor sociale, copiii danezi merg in scoala cu aceiasi colegi si profesori pana in clasa a noua.

Danezii au descoperit repede ca independenta, creativitatea, perceptiile, invatarea prin experimentare si increderea in sine sunt mai importante decat foarte multe cunostinte care sa fie impuse a fi invatate.

Scoala de baza in Danemarca (in daneza “Folkeskole”)

Scoala daneza tine 9 ani si se finalizeaza cu un examen important, dupa care elevii vor alege intre mai multe oportunitati, in functie de ceea isi doresc sa faca in viata. Se intampla des ca elevii sa aleaga ca clasa a noua si a zecea sa o urmeze la o scoala independenta rezidentiala numita "efterskole", la care au acces elevi cu varste cuprinse intre 14-18 ani.

Este bine de stiut ca aceasta scoala primeste si studenti din afara tarii, inasa si acestia trebuie sa plateasca taxe, la fel ca studentii danezi. Printre materiile de baza, aceasta include si dezvoltarea abilitatilor sociale, artistice, sportive si muzicale.

Pentru ca elevii nu sunt obligati sa faca si cel de-al zecelea an de scoala, acestia pot sa-si continue studiile la o Scoala Superioara Secundara, fie dupa ce termina clasa a noua, fie pe a zecea.

Scoala Superioara Secundara (in daneza "Studentereksamen/STX", Scoala de gramatica comerciala/"HHX" sau Scoala de gramatica tehnica/"HTX")

Aceasta scoala se intinde pe o perioada de trei ani si se imparte in doua directii de educatie:

- Educatie generala care califica accesul la o educatie superioara;
- Educatie vocationala sau tehnica care califica accesul studentilor, in special, pe piata muncii.

Scoala Internationala

Majoritatea persoanelor straine aleg sa isi inscrie copiii la scoli internationale, dar locurile sunt limitate, asa ca de cele mai multe ori vor exista liste de asteptare. Cu toate acestea, guvernul danez prioritizeaza aceasta problema si spune ca se vor crea mai multe locuri pentru elevi in aceste scoli atat de ravnite, mai ales ca aici pot sa urmeze cursurile in limba lor nativa.

Diploma de Bacalaureat International (Programul IB)

Programul IB este un program international care tine de Scoala Superioara Secundara, care se desfasoara pe o perioada de doi ani. Este potrivit persoanelor cu varsta cuprinsa intre 16-19 ani si este un curs foarte solicitant. Acest program si-a creat un renume despre cat de solicitant este si cat de grele sunt examenele, inasa se adreseaza tinerilor foarte motivati, care vor sa faca parte dintr-o comunitate internationala.

Diploma obtinuta in urma finalizarii cu succes al programului asigura accesul la cele mai cunoscute si apreciate universitati din intreaga lume.

Daca totusi, se decide ca acest program nu este potrivit pentru copilul tau, inasa vrei sa invete o limba internationala, si alte Scoli Superioare Secundare ofera educatia in limba Germana, Franceza sau Engleza.

Danezii au descoperit repede ca notele nu ii ajuta pe copii sa se simta in largul lor si sa se exprime liber, de aceea sistemul de notare incepe abia din clasa a saptea.

Sistemul de notare difera fata de cel romanesc si se imparte in 12 note, 12 fiind punctajul maxim, iar -3 cel minim. Nota minima prin care se trece un examen este 002.

Iata mai jos sistemul de notare danez si ce inseamna fiecare nota in parte:

SISTEMUL DE NOTARE DANEZ	SEMNIFICATIA NOTEI
12	Exceptional
10	Superior/Foarte Bine
7	Bine
4	Mediocru
02	Satisfacator
00	Nesatisfacator
-3	Insuficient

Sursa: nouindanemarca.com

COPIII – CHEIA VIITORULUI

Prof. înv. primar Ardelean Cristina-Daniela
Școala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani

„Nu există o revelație mai profundă a sufletului unei societăți decât felul în care își tratează copiii.” Nelson Mandela

Așa cum sublinia și Nelson Mandela, o societate poate fi judecată după ceea ce face pentru copiii săi. Ceea ce îi învățăm astăzi, va influența nu numai viitorul lor, ci și viitorul acestei lumi, de aceea nu se poate nega faptul că cei mici dețin cheia viitorului.

Ziua Copilului este sărbătorită în peste o sută de state, ca urmare a recomandărilor făcute de UNICEF, în anul 1954. Multe dintre ele sărbătoresc Ziua Copilului pe 1 iunie sau pe 20, 22 noiembrie, însă copilăria este celebrată și la alte date.

Sărbătorirea unei zile dedicate copilului a fost propusă în 1925, la Conferința mondială pentru bunăstarea copiilor de la Geneva. Decizia instituirii unei zile pentru protecția copiilor a fost adoptată de către Federația Democratică Internațională a Femeilor, în cadrul unei sesiuni speciale din noiembrie 1949, desfășurată la Moscova. În fosta URSS și în țările care i-au fost state satelit, s-a fixat data este 1 iunie, prima zi de vară în Emisfera Nordică.

O parte din restul țărilor, adoptă Ziua Copilului, la început, în a doua duminică a lunii iunie. În 1957 reverendul Charles Leonard, pastor al Bisericii Universaliste a Răscumpărătorului din Chelsea, Massachusetts, a organizat un serviciu special dedicat și pentru copii. Leonard a numit această zi Ziua trandafirului, iar mai târziu Duminică de flori, ca abia ulterior să fie denumită Ziua Copilului.

Cele mai multe țări, printre care și România, celebrează Ziua Copilului pe data de 1 Iunie. Există o teorie potrivit căreia această dată a fost stabilită de un consul chinez, care a adunat la un loc mai mulți copii orfani pentru a sărbătorii Festivalul Dragonului. Acesta picase în acel an, chiar pe data de 1 iunie, din această cauză multe state au renunțat la această dată, considerând-o ca fiind comunistă. De fapt, ziua de 1 Iunie este Ziua Internațională pentru Protecția Copiilor.

În România, copiii își sărbătoresc ziua participând la activități distractive, concursuri cu premii, desene pe asfalt. De asemenea, ei se bucură de multă atenție și cadouri atât din partea părinților, cât și a altor membri ai familiei.

Mai ales că, în ultimii ani, a fost decretată prin lege zi liberă și în România, Ziua Copilului a devenit o adevărată sărbătoare a copilăriei, dar și un prilej de a aminti adulților că cei mici trebuie protejați și lăsați să se bucure de inocență.

BIBLIOGRAFIE:

https://ro.wikipedia.org/wiki/Ziua_Copilului#Istoria

<https://booknation.ro/citate-despre-copii/>

AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE ÎN PREDAREA ONLINE

Profesor înv. primar Ardeleanu Nicoleta Viorica
Școala Gimnazială Plopu, loc. Dărmănești, jud. Bacău

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” Gaston Mialaret

Progresele remarcabile în domeniul calculatoarelor și microcalculatoarelor și, în paralel dezvoltarea psihologiei cognitive, au deschis perspectiva unor noi tehnologii de instruire: tehnicile informaționale computerizate, instruirea asistată la calculator și învățarea multimedia, bazată pe utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare. Însă nu utilizarea tehnologiilor computerizate și multimedia, în sine, are efecte educative, ci integrarea lor într-o strategie de instruire și autoinstruire bine gândită.

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Apoi s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar profesorului, ci să implice și copilul. Astfel, viziunea s-a schimbat radical în didactica modernă, predarea nu mai este concepută ca o activitate de comunicare, de transmitere de cunoștințe, ci ca o problemă de organizare și conducere a proceselor de învățare. A preda înseamnă a organiza experiențe de învățare care să provoace schimbări dezirabile în comportamentele copiilor.

Data fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze.

Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea online, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat.

Amintim aici lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon), lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori, lipsa spațiilor potrivite pentru învățat online în unele locuințe mici, mai ales unde sunt mai mulți copii în familie. Prin realizarea unei analize, când predarea și învățarea s-au mutat în școala de acasă putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele și dezavantajele predării online.

Copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;

Și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă; au fost mai odihniți;

Copiii s-au obișnuit mai bine cu tehnologia, au descoperit programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă). Se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică; Dacă se folosesc resurse adecvate, totul se poate face mai simplu, completând de exemplu în programe care permit chiar evaluarea instant;

Copiii nu mai pot inventa scuze de tip „mi-au uitat tema acasă”, căci lucrând de acasă au toate caietele, cărțile și materialele auxiliare alături de ei;

Se pot utiliza simplu variantele de manuale digitale, nu mai este nevoie de manualele în format fizic (adesea aflate într-o stare avansată de degradare);

Relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;

Putem spune că această perioadă a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;

Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

Ce a lipsit cel mai mult copiilor a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii. Distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunică mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online.

În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru/ lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul. În online se interacționează mai greu între copil și profesor, mai ales dacă elevul are dificultăți în a înțelege ceva;

S-a constatat lipsa posibilității notării adecvate, lipsa posibilității testării eficiente.

Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

COLABORAREA FAMILIE – ȘCOALĂ

Prof. învățământ primar, Argăseală Cristina Emilia
Școala Gimnazială George Emil Palade, Buzău

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Procesul de educație din cadrul școlii este îndrumat și condus de persoane pregătite în mod special pentru a sigura reușita școlar.

Familia exercită o influență deosebit de adâncă asupra copiilor. O mare parte despre cunoștințele despre natură, societate, deprinderile igienice, obișnuințele de comportament, elevul le datorează educației primite în familie. Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului din punct de vedere fizic, intelectual, moral estetic. Tot în familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament: respectul, politețea, cinstea, sinceritatea, decența în vorbire și atitudini, ordinea, cumpătarea, grija față de unele lucruri încredințate. Toate acestea reprezintă de fapt ilustrarea cunoscutei expresii „a avea cei șapte ani de-acasă”. Un elev fără „cei șapte ani de-acasă” va crea mereu probleme chiar și ca viitor adult. Aici trebuie reamintit că, în general, elevii nu primesc în cadrul școlii nici un exemplu sau sfat negativ, toate acestea influențându-l în afara școlii

Un parteneriat familie-școală este relația cea mai profitabilă pentru toți cei ce participă la acest demers. Parteneriatul va fi eficient dacă fiecare parte va reține că același subiect este copilul nostru și școlarul nostru. Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă. Procesul de învățământ este cel care conferă școlii rolul decisiv în formarea omului. Misiunea școlii este aceea de a contribui la realizarea idealului educativ impus de cerințele vieții sociale. Procesul de educație din cadrul școlii este îndrumat și condus de persoane pregătite în mod special pentru acest lucru.

Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om.

Școala a rămas punctul de pornire al orientării școlare și profesionale prin acțiuni de informare asupra posibilităților de continuare a studiilor, de detectare a intereselor profesionale și a aptitudinilor, de discutare a criteriilor după care elevii își decid viitorul și ponderii de implicare a părinților în alegerea școlii și a profesiei pe care copiii lor o vor urma, dacă profesia aleasă este cea dorită de copil și dacă aceasta din urmă are disponibilități intelectuale.

Mediul școlar îi oferă copilului un prim mediu socializator de tip organizațional:

- introduce în relațiile copilului cu adultul o anumită distanță socială;
- oferă copilului un cadru social, bazat pe anumite reguli de conviețuire cu ceilalți;
- creează copilului posibilitatea de a se compara cu cei de vârsta lui;
- îl familiarizează pe copil cu microgrupul social în cadrul căruia învață să devină partener, să joace unele roluri sociale;
- îl obișnuiește pe copil cu programul orar, cu programul de viață, cu schimbarea mediului de existență;

- stimulează dezvoltarea autonomiei personale și a independenței.

Se constată că unele familii manifestă totală încredere în rolul pe care școala îl are asupra dezvoltării copilului, pe când altele sunt dezinteresate.

Parteneriatele dintre școală și familii pot: ajuta profesorii în munca lor, perfecționa abilitățile școlare ale elevilor, îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar, îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților, dezvolta abilitățile de lideri ale părinților, conecta familiile cu membrii școlii.

În ceea ce privește relația școală-familie se impun deschideri oferite părinților privind aspectele școlare, psihopedagogice, pe lângă aspectele medicale, juridice etc.

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități ale școlii cu aceasta (lectorate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare). Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișăm. Așadar e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școala-familie este determinantă în educarea copiilor. Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I.; Radu, I.T.; Popescu, E.; Vlăsceanu, L., „Didactica”, manual pentru clasa a X-a, școli normale, E.D.P., R.A.
2. Nica, I, Țopa, L., Colaborarea școlii cu familia elevilor de clasa I, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974;
3. Nicola, I., „Pedagogie”, E.D.P., R.A., București, 1992;

Educatie fara frontiere Invatamantul online si traditional

**Profesor invatamantul primar Arinton Aurica Mitrita,
Scoala Gimnaziala Nr. 7 Galati**

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” (Gaston Mialaret)

Progresele remarcabile în domeniul calculatoarelor și microcalculatoarelor și, în paralel dezvoltarea psihologiei cognitive, au deschis perspectiva unor noi tehnologii de instruire: tehnicile informaționale computerizate, instruirea asistată la calculator și învățarea multimedia, bazată pe utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare. (M. Ionescu, 2011) Același autor afirmăcă, „nu utilizarea tehnologiilor computerizate și multimedia, în sine, are efecte educative, ci integrarea lor într-o strategie de instruire și autoinstruire bine gândită”. (M. Ionescu, 2011)

În zilele noastre cursurile / formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institute și companii oferă cursuri online. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte datorită concepției greșite. În același timp, în ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul cursanților. Pentru unii indivizi, formarea online este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată.

Oamenii iau cursuri profesionale, de obicei, pentru a-și crește nivelul de calificare și pentru a-și spori oportunitățile de carieră. De exemplu, pentru a obține promovarea la un nivel superior și locuri de muncă mai bine plătite. Cu toate acestea, mulți angajați pot fi epuizați după muncă și nu doresc să participe la orele obișnuite. Deci, firește, o clasă on-line este mai convenabilă pentru ei, deoarece economisește timp, bani și energie.

Cel mai bun lucru despre cursurile online este că indivizii pot lua un curs din confortul biroului sau acasă. Chiar și cu un program aglomerat, se poate găsi un pic de timp liber pentru un curs.

În cursurile online, elevul nu interacționează direct cu profesorul. Deci, în cazul în care aveți întrebări, poate fi dificil să întrebați profesorii online, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonală. Cu toate acestea, aceste cursuri oferă de multe ori alternative cum ar fi forumuri online, e-mailuri și camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utilă.

Oamenii adesea cred că interacțiunea cu un antrenor live este cel mai bun mod de a învăța, deoarece este interactivă și permite comunicarea bidirecțională. Pentru astfel de persoane, cursurile sincronizate online vor fi mai potrivite.

Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de căutare, cum ar fi Google, Bing etc. Deși acest lucru ajută la reducerea cantității de cărți pe care trebuie să le citiți, ar putea exista prea multe surse de informații pe care trebuie să le citiți, și să le alegeți pe cele relevante, ceea ce poate duce la supraincarcarea cu informații. Astfel, cursurile pot fi mai potrivite pentru adulții care își continuă educația în timp ce lucrează.

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru elevii din învățământul prescolar, primar, gimnazial și tinerii adolescenți care încă nu s-au alăturat forței de muncă. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârstă lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală. Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască

elevii si sa evalueze mai bine punctele forte si punctele slabe, sa actioneze ca mentori si sa ghideze studentii in posibilitatile lor de cariera.

Intr-o clasa traditionala, elevii pot sa-si impartaseasca in mod direct opiniile si sa-si clarifice propriile intrebari cu profesorul, obtinându-si astfel raspunsurile imediat.

Intelegând modelul de intrebari si raspunsuri si sugestiile oferite de profesori cu experienta, elevii pot gasi mai multe informatii utile decât atunci când utilizeaza note si sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, invatarea in clasa este mai utila datorita unei interactiuni continue intre elevi si profesori, deoarece ii ajuta pe acestia sa scape de temerile lor cu privire la evaluari, ceea ce rareori se poate întâmpla cu indrumarea online.

In cele din urma, interactiunile cu profesorii buni contribuie la motivatia elevilor de a obtine note mai mari.

Școala/grădinița favorizează dezvoltarea autonomiei și independenței copilului, favorizând dezvoltarea globală a acestuia. Ceea ce am trăit din martie încoace, reprezintă o situație aparte, iar măsurile luate au fost extraordinare, fiind nevoie de soluții de urgență și de o adaptare din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, deoarece era absolut necesară continuarea învățării și a comunicării educaționale.

Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- Ionescu, M., (2011),

ÎNVĂȚAREA ONLINE

Profesor învățământ preșcolar Arion Ionela Silvia

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate,
- predarea online
- proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Atribuții

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte. Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
 - Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.
2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:
 - Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:
 - Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

○ Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

○ Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

○ Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

○ Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

DESPRE JOC ȘI LIBERTATE

Profesor Ariton Gabriela
Colegiul "Vasile Lovinescu" Fălticeni, jud. Suceava

La clasa a IX-a Matematică- Informatică, în cadrul unității "Joc și joacă" am pornit de la realizarea unor materiale în Google Jamboard pentru a defini jocul și pentru a vorbi despre nevoia omului de joc și de poveste.

În demersul didactic am ținut seama de mesajul transmis de Solomon Marcus în lucrarea "Cele zece nevoi umane", referindu-se la nevoia omului de joc: "Apreciez jocurile bazate pe reguli prestabilite, de la fotbal și tenis la șah și go. Ele au un rol important și merită atenția tinerilor. Dar nu în primul rând la ele mă gândesc acum. Am în vedere jocurile care valorifică nevoia de libertate, curiozitatea de a înțelege cele percepute prin simțuri și prin observație directă, nevoia de și dreptul la greșeala și eșec, fără a fi pedepsite. Am considerat astfel de exemple la punctul anterior: cum învățăm să ne ținem pe picioare și să mergem. Este clar că orice copil de pe suprafața Pământului trece prin această experiență. Acum mă voi referi la un alt joc, și el practicat, pe cât mi-am putut da seama, de toți copiii lumii: jocul de-a v-ați ascuns. Eu mă ascund iar tu mă cauți și dacă mă găsești, ai câștigat.

Acest joc nu face decât să imite un altul, pe care natura, lumea îl practică față de noi, la orice vârstă și de la începuturile omenirii. În tentativa noastră firească de a înțelege lumea, totul se întâmplă ca și cum lumea ne spune: «cauți să mă înțelegi, dar eu mă ascund; și cu cât lucrul pe care-l cauți este mai interesant, mai semnificativ, cu atât îl ascund mai bine și îl fac mai greu de găsit. Dar merită să-l cauți.

Chiar fără rezultatul așteptat, căutarea îți va da satisfacții, care însă ar putea fi altele decât cele la care te-ai gândit inițial. Cauți ceva, nu-l găsești, dar găsești altceva; uneori mai interesant decât ceea ce căutai inițial». Învață să savurezi acest spectacol al omenescului, să te îmbeți de el – și din nou să simți că viața merită să fie trăită. Căutarea se dovedește de multe ori mai importantă decât găsirea. Plăcerea de a urca un munte stă în primul rând în a savura fiecare moment al parcursului, chiar dacă nu ajungi în vârf.

Mai e și un alt aspect, observat de Blaise Pascal: de multe ori cauți ceea ce deja ai găsit. Găsești ceva ca o bănuială, o intuiție, o extrapolare a unor observații empirice. Dar ai nevoie de o confirmare mai convingătoare. Așa se întâmplă, de exemplu, ca în matematică multe teoreme sunt 'găsite' mult înainte de a fi demonstrate; cazul teoremei lui Pitagora, găsită empiric mult înainte de Pitagora.

Dar toată căutarea la care ne referim ce este altceva decât învățarea, descoperirea, invenția? Nevoia noastră de a înțelege lumea, de a ne înțelege pe noi. O căutare care trebuie să valorifice toate nevoile umane discutate anterior, dar și pe cele care urmează."

Strategia propusă a fost aceea "clasei inversate" (în engleză flipped classroom, în franceză classe inversée) despre care se tot vorbește din momentul în care am fost nevoiți să ne adaptăm situației pandemice. Această strategie situează cu adevărat elevii în centrul procesului instructiv-educativ și nevoile lor de învățare, profesorul având rolul de ghid, de coach, de facilitator care învață împreună cu aceștia.

Două etape sunt relevante pe parcursul procesului didactic

1. Elevii primesc pentru studiu un material pe o anumită temă (în cazul nostru un document lucrat în Google Jamboard) pe care îl parcurg în ritmul propriu;

2. La întâlnirea online sau offline elevii pun în aplicare ceea ce au parcurs acasă, interacționează cu profesorul și cu ceilalți elevi din clasă, adresează întrebări, oferă soluții/răspunsuri etc.

Materialul pe care l-am propus elevilor pentru studiu a adus în atenție aspecte relevante pentru conceptul de joc: activitate complexă, ce implică respectarea unor reguli; descărcare a unui surplus de forță vitală; oamenii și-au construit cultura pe nevoia și pe plăcerea de a se juca; legătura dintre literatură și joc; autorii devin ”maestri ludici”; opere literare în care se regăsește tema jocului; viziunea autorilor despre joc; fragmente din diverse opere din literatura română și universală care situează jocul în centrul atenției; valorificarea unor texte nonliterare cu privire la joc și la dezvoltarea armonioasă a copiilor prin intermediul jocului.

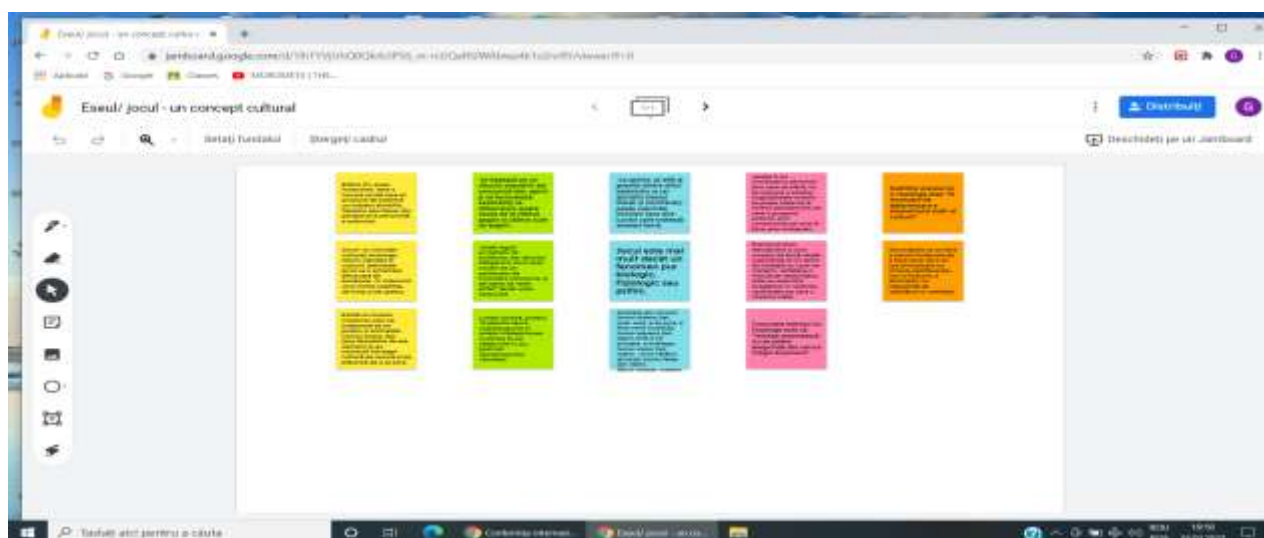
După ce au parcurs materialul, elevii au avut de notat în caiete: două-trei idei relevante; întrebările pe care le au cu privire la materialul parcurs. De asemenea, elevii au primit o fișă de lucru însoțită de diverși itemi și acolo unde au considerat că au nevoie de sprijin, le-am solicitat să formuleze întrebările și să le transmită pe platformă.

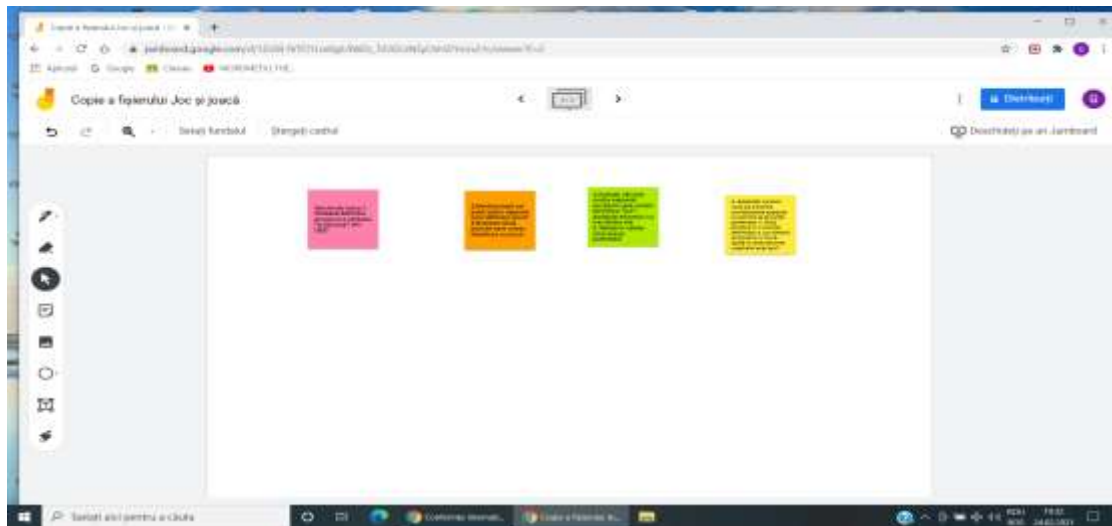
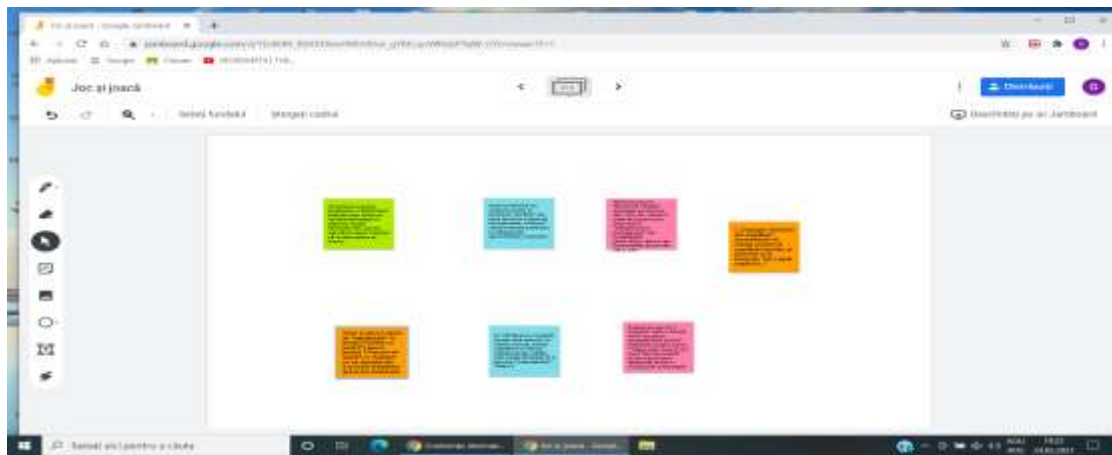
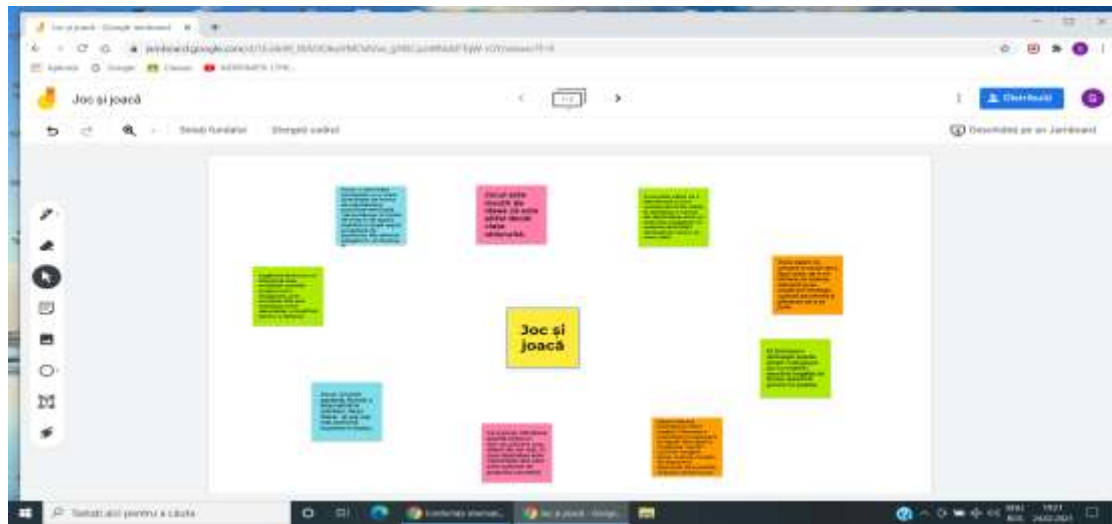
Itemii au fost:

1. Notează definiția jocului și a verbului ”a (se) juca” din DEX!
2. Menționează cel puțin patru aspecte care definesc jocul!
3. Notează două puncte care unesc literatura și jocul!
4. Indicați cât mai multe expresii/ locuțiuni care conțin termenul ”joc”. Alcătuiți enunțuri cu trei dintre ele!
5. Notați în caiete cinci jocuri preferate!
6. Realizați carduri care să conțină următoarele aspecte cu privire la jocurile preferate: 1. titlul jocului; 2. o scurtă definiție; 3. un simbol al jocului; 4. la ce ajută în dezvoltarea copilului acel joc?

La finalul activității elevii au completat un word cloud în mentimeter în care au surprins esența jocului și rolul pe care acesta îl are în viața tuturor.

Cu cât profesorul reușește să creeze cât mai multe și mai diverse contexte de învățare prin joc, cu atât copiii își pot dezvolta inteligența emoțională, inteligența socială și pot avea relații armonioase cu cei din jur.

Învățământul on-line în zilele noastre

Prof. Armencea Florentina

Școala Gimnazială “Elena Doamna” Comuna Cuza Vodă, Județul Galați

Perturbările provocate de COVID-19 și măsurile aferente de limitare a răspândirii epidemiei afectează copiii, familiile și mediul extins.

Pentru copii, școala nu este doar un loc unde învață lucruri, ci și unul în care socializează, unde își fac prieteni și au experiențe comune. Copiii învață mult și unii de la ceilalți.

În acest microcosistem social, ei își definesc personalitatea, își descoperă pasiunile, aspirațiile și modelele de urmat.

Izolarea la domiciliu elimină cu totul această componentă socială. Nu mai contează cât de bune sunt condițiile de acasă.

Al doilea factor perturbator pentru starea psihică a copiilor este incertitudinea cu privire la viitor, cu care de altfel ne confruntăm cu toții.

„Efectele imediate sunt o spirală în coborâre care începe cu stres și oboseală mentală. Copiii sunt forțați să se adapteze din mers la un context complet nou (lecții virtuale), să își formeze noi rutine de lucru (cum învață, cum își iau notițe și cum își fac temele) și să răspundă unor cerințe în schimbare (evaluări online), toate acestea în timp ce mințile lor se află în plin proces de formare a unor abilități precum rezistența la stres”, spune Florina Coman, consilier școlar, psiholog și psihoterapeut.

În cadrul orelor online, stresul este generat de un conflict între nevoia profesorului de contact vizual cu elevii și nevoia de intimitate a elevilor, care refuză adesea să țină deschisă camera video a calculatorului. Pe de o parte, profesorul comunică mult mai bine cu elevii dacă îi vede la față. Feedbackul nonverbal pe care îl primește de la copii (limbajul corpului sau expresiile faciale) verifică dacă elevii înțeleg sau nu lecția. De cealaltă parte, copiii se confruntă cu ceea ce se numește „anxietate de expunere”, un sentiment generat de lipsa controlului asupra propriei imagini în mediul online.

Un pas mai jos pe scara efectelor apare un sentiment de derivă, de pierdere a controlului, însoțit de manifestări de tip anxios precum scăderea pragului de toleranță la frustrare și stres, ori stări de neliniște fără motiv. Pot apărea temeri iraționale, în care copiii se așteaptă să se întâmple ceva rău. Cei mai afectați ar putea fi elevii nou-veniți, care nu au avut timp să își cunoască profesorii și colegii și care, prin urmare, nu s-au adaptat la grup.

„Spirala efectelor poate duce inclusiv la manifestări de tip depresiv, precum dificultate în gândire, în concentrare și luarea deciziilor, insomnie sau somn prelungit, sentimente de singurătate, deznădejde, pierderea motivației și a interesului față de sarcinile obișnuite, sau dureri care nu au o explicație fiziologică. Unii elevi spun că au slăbit excesiv, alții că s-au îngrășat într-un timp foarte scurt. Cazuri documentate de alți psihologi s-au manifestat prin confuzie, dificultăți de memorie, sentimentul că subiecții pierd noțiunea timpului și dificultăți de ancorare în timpul prezent”, spune Florina Andrei, consilier școlar, psiholog și psihoterapeut.

Părinții, între ciocan și nicovală

Indiferent dacă au continuat să meargă la serviciu sau lucrează de acasă, adulții trebuie să descurce în a echilibra obligațiile de serviciu cu cele față de familie. De fapt, problema cel mai des menționată de părinți a fost dificultatea de a găsi niște activități cu care copiii să își umple timpul liber, departe de ecranele digitale. Există părinți care își lasă copiii să folosească telefonul, tableta sau laptopul inclusiv după ore, însă aceștia percep soluția ca pe un eșec.

Și părinții se simt copleșiți. La rândul lor, se luptă cu oboseala și trec prin stări anxioase, de irascibilitate sau deprimare. Nesiguranța locului de muncă sau pierderi semnificative privind veniturile familiei îi fac pe mulți părinți să muncească până la epuizare. Din păcate, actuala criză este una complet atipică; afectează în mod disproporționat întregi industrii, în vreme ce pune o presiune considerabilă pe altele. Un executiv din industria ospitalității își poate vedea locul de muncă amenințat de declinul afacerii, însă unul din retailul alimentar ajunge să lucreze mult peste program. Efectul este adesea același: burnout.

„Anxietatea și manifestările depresive sunt de fapt un răspuns psihologic normal la niște condiții anormale. În mod obișnuit, în cazul copiilor nu ar trebui să fie nevoie de intervenții de specialitate, de tipul terapiei comportamentale. Însă aceasta nu înseamnă că lucrurile pot fi lăsate cum sunt. Copiii nu dispun de mecanismele psihologice deja formate de adaptare și reziliență ale unui adult. E adevărat că de la 16 ani se consideră că, din punct de vedere legal, au discernământ, dar acesta nu este același lucru cu maturitatea. Un geniu precoce își poate da doctoratul în fizică la 17 ani, însă nimeni nu îi va da pe mână conducerea unui laborator”, a declarat Florina Coman.

Toți copiii, indiferent de școala la care merg, trebuie în primul rând ajutați să înțeleagă că ceea ce simt este perfect normal: anxietatea, teama de necunoscut și de viitor, tristețea, sentimentul de singurătate și de copleșire. A recunoaște aceste emoții negative este primul pas spre a le depăși. În acest sens, primul partener de discuție trebuie să fie părintele, spun specialiștii. Copiii trebuie să își poată exprima emoțiile, în special pe cele de tristețe și frustrare.

Apoi, va fi nevoie de reorganizarea programului și a modului de lucru. Pentru a-și spori capacitatea de concentrare, elevii au nevoie în primul rând de un spațiu de lucru organizat: un birou ordonat, o cameră aerisită, o conexiune bună la internet, un echipament adecvat, o bună cunoaștere a platformei de lucru.

De asemenea, au nevoie de o bună organizare a programului: masă, lucru, pauză, somn, activități recreative, citit, relaxare. Toate acestea sporesc capacitatea de autoreglare a copiilor și de adaptare la școala online. Scopul este pur funcțional, motiv pentru care soluții scumpe (un calculator foarte scump) pot fi de fapt contraproductive.

Rutina trebuie echilibrată cu diversificarea activităților, pentru a îmbina lucrul la teme cu timp suficient pentru somn, pasiuni și activități recreative.

O parte din recomandările psihologilor sunt în egală măsură valabile pentru copii și părinți.

Emoțiile negative pot fi controlate, de exemplu, prin simple exerciții mentale, precum cele de mai jos.

- Deconectare: luați pauze de la teme sau muncă pentru a face altceva, de exemplu mișcare, citit ceva fără legătură cu lucrul etc.

- Auto-liniștire, stimulând simțurile cu ceva plăcut. Pe acest principiu se bazează terapia prin muzică și aromaterapia.

- Conștientizarea emoțiilor, de exemplu scriind într-un jurnal despre cum te simți. Simplul fapt de a le pune pe hârtie le face mai ușor de acceptat și de depășit, etc.

Se poate estima că numărul copiilor expuși riscului de a fi separați de familie și a celor care necesită îngrijire alternativă va crește, atât în perioadă de criză, atunci când măsurile de limitare a răspândirii epidemiei ar putea duce la separarea copiilor de familii, cât și în urma impactului socio-economic de lungă durată a crizei COVID-19 asupra capacității de îngrijire copiilor de către familii.

Școala online - între necesitate și progress

Prof. înv. primar Aroneț Laura Angela
Școala Gimnazială “Jean Bart” – Suceava

Unul dintre cele mai importante și de interes domenii al statului este și trebuie să rămână educația, care la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

În ultimul timp, situația de criză a scos la iveală anumite probleme care vor impune o schimbare radicală a mentalității oamenilor. Aceste schimbări trebuie să-i facă mai conștienți pe educabili, să-i facă mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Această schimbare trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Elevii ar trebui să fie învățați să învețe, devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligențe, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Ca în orice studiu trebuie respectate anumite etape: adunarea unor informații și date statistice referitoare la problemele educației, mai ales în perioada organizării învățării de la distanță, analiza bunelor practici ale diferitelor actori educaționali, propunerea unor modalități de îmbunătățire a sistemului educațional.

Trecerea de la învățământul tradițional la învățământul la distanță (online) s-a făcut destul de brusc și au fost identificate anumite particularități, în comparație cu învățământul organizat în școală. S-a constatat o implicare mai activă a actorilor educaționali, alături de cadrele didactice, managerii școlii, specialiști în educație, membrii comunității educaționale (elevi, părinți) dar au fost și reprezentanți ai societății civile.

Conceptul cercetării a inclus politicile și modalitățile în care au fost oferite comunității educaționale instrumente eficiente de participare în evaluarea calității educației, inclusiv învățământul la distanță. O sursă importantă au fost platformele educaționale existente, dar și instrumentele digitale pentru asigurarea învățământului online, managementul timpului și a resurselor pentru elevi în condiții de criză. Majoritatea celor implicați sunt de acord că nu prea mai au valoare teoriile și dogmele însușite ani în șir, ci, mai importante sunt relațiile care se stabilesc între oameni, comunicarea eficientă și grija față de persoanele apropiate, adică atitudinile și valorile care constituie fundamentul noii paradigme ale educației.

S-a ajuns și la concluzia, că sistemul educațional tradițional trebuie resetat, fiind în mare parte rigid, fiind axat preponderent pe domeniul cognitiv și mai puțin pe cel afectiv și psihomotor.

Cu certitudine atât cadrele didactice dar și elevii trebuie să-și îmbunătățească substanțial abilitățile digitale, ceea ce va schimba calitativ relația profesor-elev dar și școală-familie. În același timp și societatea civilă va trebui să fie conectată mai activ la problemele educației, venind cu sugestii constructive de îmbunătățire, în special a modalităților de învățare de la distanță și a instrumentelor digitale. Învățarea de la distanță este și va fi un șir de invenții și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, și va contribui la consolidarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine. Totodată, cadrele didactice, precum și elevii, părinții, managerii școlari trebuie să fie autodidacți, să învețe din propria experiență dar și a celorlalți. În viitor trebuie pus accentul pe elementele învățării personalizate/ individualizate, dar și pe posibilitățile copilului. Elevii

nu vor pune accent doar pe conținuturi, ci și pe analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și pe relațiile stabilite între participanții la actul învățării.

Este clar că această pandemie a perturbat complet un sistem de învățământ despre care mulți afirmă că și-a pierdut deja relevanța, nu numai în România, dar și la nivel global. În cartea sa, ”21 de lecții pentru secolul XXI”, savantul Yuval Noah Harari prezintă modul în care școlile continuă să se concentreze pe abilitățile academice tradiționale și pe învățarea la distanță, mai degrabă decât pe abilități precum gândirea critică și adaptabilitatea, care vor fi mai importante pentru o societate de viitor. Am putea vedea trecerea la învățarea online drept catalizatorul pentru crearea unor noi metode mai eficiente de educare a elevilor. În timp ce unii se îngrijorează că natura grăbită a tranziției online ar fi împiedicat acest obiectiv, alții intenționează să facă din învățarea online „noul lor normal” după ce au experimentat beneficiile de primă mână. Cursurile online nu sunt, în general, la fel de eficiente ca orele față-în-față, dar cu siguranță sunt mai bune decât nimic. În prezent, clasele virtuale permit elevilor să acceseze lecții și exerciții și să interacționeze cu profesorii în moduri care ar fi fost imposibil dacă o epidemie ar fi închis școlile chiar cu un deceniu sau două mai devreme. Așadar, s-ar putea să fim sceptici în ceea ce privește învățarea online, dar este timpul să o îmbrățișăm și să o îmbunătățim.

În încheiere, voi aminti un citat desprins din cartea „Lebăda neagră: impactul foarte puțin probabilului”, scrisă de Nassim Nicholas Taleb: “pentru a trăi pe planeta noastră astăzi este nevoie de mai multă imaginație decât putem avea”, iar acest lucru consider că necesită progres și adaptare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Pavel Cerbuscă: “ Învățământul în mod online: eficacitate și eficiență ”
2. Botnariuc, P., Cucos, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., . . . Velea, S. (2020). Școala Online - Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București.
Preluat de pe [https:// www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf](https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf)
UNESCO.
<https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>.
Preluat de pe <https://en.unesco.org>: <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>
3. Taleb, N. N. (2008). Lebăda neagră: impactul foarte puțin probabilului. Curtea

ÎNVĂȚAREA LA DISTANȚĂ ȘI DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR PREȘCOLARILOR

Prof. învă. preșc. ARSENE CULETA
Grădinița „Camil Ressu” – Galați

Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând.

Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonii mobile au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele integrării digitale.

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele tradiționale de predare. Învățarea digitală a ajuns să joace un rol primordial în educație. Prin intermediul educației digitale, elevii sunt interesați să achiziționeze noi cunoștințe, să-și dezvolte aptitudinile de învățare, să-și lărgescă orizonturile de cunoaștere. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități didactice eficiente de învățare. Aceștia au capacitatea de a identifica ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resurse online, aplică informațiile la școală, la teme și proiecte. Tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, aceasta stând la baza raționamentului analitic.

Studiile au arătat că, elevii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii coerente, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual.

Pentru învățământul preșcolar știm că principala formă de organizare a procesului educativ este jocul, iar utilizarea calculatorului nu este pentru copii decât un alt mod de a învăța jucându-se. Calculatorul face parte din spațiul socio-cultural al copilului alături de televizor, cărți, reviste, ziare, afișe, firme luminoase; toate acestea „bombardează” spațiul vizual al copilului, îi influențează limbajul, comunicarea non-verbală, îl pun în situația de a găsi rapid soluții.

Grădinița s-a mutat în mediul online, tocmai pentru a fi alături de copii și părinți, de a-i susține și sprijini pentru a face față mai ușor stresului din această perioadă. Copiii mici au nevoie de organizarea timpului liber și de rutinele zilnice, au nevoie de activități diverse și antrenamente, mai ales în situația pandemică în care au petrecut mare parte din timp în casă.

Prin intermediul aplicațiilor ZOOM și WhatsApp întâlnirile au facilitat comunicarea verbală și vizuală, părinții postând zilnic fotografii și filmulețe cu aspecte din timpul activităților desfășurate cu copii. La stabilirea tematicii activităților am avut în vedere în primul rând receptivitatea copiilor și posibilitățile părinților de a le iniția cu mijloacele pe care le aveau la îndemână, fără a deveni stresante și obositoare. Pentru ca activitățile să fie cât mai atractive și pe înțelesul copiilor, noi educatoarele ne-am filmat realizând diferite tutoriale:

- am realizat exerciții de mișcare pentru Întâlnirea de dimineață;
- am recitat poezii;
- am cântat;
- am citit povești;
- le-am demonstrat diferite tehnici ale activităților practice dar și artistico-plactice;

- am realizat și explicat jocuri matematice folosind materiale care se găsesc în orice casă (jucării de pluș, obiecte de uz casnic).

Fiecare zi sau activitate se încheia cu mesaje de încurajare atât pentru copii cât și pentru părinți. Feedback-ul primit din partea copiilor și al părinților a fost unul pozitiv. Bineînțeles că au existat și părinți reticenți în privința utilizării telefonului, tabletei sau calculatorului de către copii, dar acest lucru a fost înlocuit cu distribuirea portofoliilor copiilor care conțineau caietele speciale și fișele de lucru.

Ultima lună de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma Twinkl și jocurile educative realizate pe site-ul youtubekids.com. Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ.

Activitatea preșcolarii este cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ pe perioada carantinei dacă ne raportăm la eficiența învățării online. Nevoile preșcolarii de conectare și contact direct cu adulții și cu alți copii, capacitatea mică de concentrare și nivelul lor de dezvoltare cognitiv și emoțional fac învățarea online o adevărată provocare pentru preșcolarii mari, sau imposibilă pentru cei mai mici.

În concluzie se poate afirma că grădinița online prezintă avantaje, pe termen scurt, ca o modalitate de consolidare a cunoștințelor și priceperilor dobândite de preșcolarii, ca o situație de ajutor pentru părinții care de multe ori numai știu ce activități să desfășoare alături de copii pentru al le completa cunoștințele, a le combate plictiseala sau pentru a le consuma energia specifică vârstei, însă pe termen lung prezintă mai multe dezavantaje, deoarece oricât de bună ar fi colaborarea cu părinții și copiii, oricât de multe materiale sunt pregătite pentru aceștia online, nimic nu poate stimula mai bine un copil, decât prezența lui în mediul educațional al grădiniței, alături de colegi și de doamna educatoare, care îi cunoaște și știe cel mai bine care le sunt nevoile, lipsurile și punctele forte ale fiecărui preșcolar din grupă.

Astfel am înțeles cu toții că grădinița înseamnă nu doar locul unde copilul primește un bagaj de cunoștințe, ci și mediul atât de necesar formării lui sociale, aici învățând să relaționeze, descoperind ce este prietenia, bunătatea, cooperarea, formându-se armonios ca un viitor adult complex.

Bibliografie:

1. Ionescu M. (coord.), Angheliescu C., Boca C., Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului, Editura Vanemode, București, 2010
2. Văideanu George, „Educația la frontiera dintre milenii”
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi- Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001
4. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela - Învățământul preșcolar în mileniul III, 2021

Școala on-line – provocare și schimbarea mentalităților

**Autor: prof. înv. primar Arsenescu Corina
Liceul Tehnologic „I. C. Petrescu” Stâlpeni**

Pandemia de coronavirus a adus cu ea nu doar o criză în majoritatea sectoarelor din societate, ci și în sistemul de educație.

Educația a fost supusă unei noi provocări – digitalizarea. Când s-a decis închiderea școlilor, elevii, părinții, autoritățile și profesorii au încercat să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional a trebuit să continue, dar în mediul on-line.

Acest proces a fost testat din mers, atât elevii cât și profesorii s-au adaptat într-un timp relativ scurt. Au fost folosite propriile telefoane, tablete, laptopuri sau cele ale părinților. Cu toate acestea nu toți elevii au beneficiat de mijloacele necesare, acest lucru ducând la adâncirea diferențelor dintre elevii din mediul urban și rural.

Dincolo de toate greutățile, profesorii au transmis cunoștințele copiilor fără posibilitatea participării on-line ducând personal materialul didactic necesar (fișe, cursuri). Cu toate acestea școala are nevoie de schimbare și de adaptare la profesiile viitorului, iar schimbarea trebuie să înceapă acum.

În primul rând trebuie schimbată mentalitatea pe care, din păcate, o mai au anumite cadre didactice.

Conceptul de mentalitate deschisă adus în țara noastră de Super-Teach de la Institutul Arbinger din Statele Unite ale Americii. Profesorii sunt invitați să se poată adapta la învățământul on-line încercând să fie creativi și flexibili cu programul și nevoile copiilor.

Experimentele pe care le traversează sistemul educațional în această perioadă trebuie să ne ajute să construim un sistem hibrid. Pentru ca acest lucru să se poată realiza, trebuie să avem resursele necesare, finanțare și un management performant.

Așadar, viitorul nu aparține exclusiv învățământului on-line, ci va fi o viziune între clasic și modern, între tehnologizarea folosirii tehnologiei în a ușura accesul elevului la informație.

Educație fără frontiere

Prof. înv. primar ASANDEI SIMONA-BIATRIS
Școala Gimnazială ALEXANDRU SEVER, Moinești, Bacău

Educația este cea mai puternică armă pe care voi o puteți folosi pentru a schimba lumea. Nelson Mandela

Educația începe de la primele momente ale vieții și continuă pe tot parcursul ei. Primele achiziții fundamentale sunt în cadrul FAMILIEI și mai apoi la școală.

Familia are rolul fundamental în a pune bazele educației noii generații și mai apoi intervine rolul dascălului din școală și la urmă societatea din care facem parte.

În primul rând, profesia de cadru didactic trebuie să fie una atrăgătoare și respectată; este deosebit de important ca dascălii să-i motiveze pe elevi să învețe, fiindcă plăcerea pentru învățat le va rămâne tot restul vieții.

Sistemul de învățământ din fiecare țară are particularitățile proprii, determinate de condițiile economice, sociale, politice, de gradul de cultură și civilizație al societății, de tradițiile specifice unei națiuni și de concepțiile pedagogice pe care le promovează. Fiecare țară are o etichetă legată inclusiv de educație.

Germania este faimoasă pentru școlile profesionale, grecii au materia stufoasă, spaniolii au o rată înaltă de promovare la Bac, România se mândrește cu rezultatele la olimpiadele internaționale de științe, iar Finlanda ocupă primul loc în lume cu cei mai buni elevi care excelează în toate ariile acoperite de testele PISA.

Așadar, sistemul educațional din România este diferit de cel din alte state europene, în speță de cel finlandez. Alinierea sistemului de învățământ românesc la standardele educaționale europene și internaționale constituie un deziderat încă de la Revoluție încoace. Deși noi avem o elită extraordinară și rezultatele la olimpiadele și concursurile naționale și internaționale, considerăm că nivelul mediu al absolventului de școală trebuie crescut.

Fiecare popor își educă tânăra generație după cum crede că e mai bine pentru viitorul țării ei și toată lumea dorește tot ce e mai bun în acest sens.

Toată lumea are dreptul la educație.

Iunie 2021

EDUCAȚIA ȘI CEI ȘAPTE ANI DE ACASĂ

ATES NADEA
GRĂDINIȚA P. N. NR. 12, ARAD

Cei 7 ani de acasă reprezintă o oglindă a educației pe care părinții o oferă copiilor în prima parte a copilăriei. Specialiștii susțin că regulile de comportament și educație oferite în primii 7 ani de viață ai copilului sunt definatorii pentru formarea lui ca adult. Educația unui copil nu constă numai în a-l învăța să scrie, citească și a deveni un bun exemplu la școală. Educația se reflectă în toate domeniile de dezvoltare: socială, psihologică, intelectual-cognitivă etc. Cei 7 ani de acasă sunt adesea caracterizați prin cât de manierat este copilul în interacțiunile cu ceilalți.

Comunicare dintre părinți și copii este foarte importantă pentru că ajută la formarea imaginii de sine. Copilul trebuie să fie întrebat ce a făcut la grădiniță, ce i-a plăcut, ce nu i-a plăcut, ce ar fi vrut să facă etc. Pentru a-i putea înțelege, este nevoie ca părinții să-i ajute pe copii să-și exprime emoțiile fără teamă. În situația în care nu i se oferă atenție, începe să bombardeze cu păreri puternice și afirmații emfaticе, dând impresia că este alintat, sau se închide în sine, refuză să mai comunice, considerând că ceea ce spune nu este important, că nu interesează. Ar fi bine ca părinți să stimuleze copilul să vorbească despre ceea ce îi interesează fără a recurge la un „interogatoriu”. De multe ori se întâmplă ca la întrebarea „Ce ai făcut azi la grădiniță?”, răspunsul copilului să fie „Bine!”, după care să refuze să mai comunice pe această temă. În astfel de situații, pentru a iniția o discuție cu el pe această temă, părinții pot începe prin a povesti ei despre ce au făcut la serviciu, folosind o exprimare clară, adresându-i -se copilului cu seriozitate, ca unui matur, pentru ca acesta să simtă că îl respectă, că au încredere în el. Astfel copilul va învăța să spună ce simte și să vorbească despre lucrurile pe care le-a făcut.

Foarte importante pentru copilul preșcolar sunt și activitățile pe care le vor face în afara celor de la grădiniță, mai exact în familie, cu membrii familiei și în contexte diferite de viață. Pentru a le fi mai ușor, părinții pot cere sfatul educatoarelor, să-i ajute în conceperea și alegerea unor activități care să fie potrivite vârstei copilului și care să fie o continuare firească a ceea ce s-a învățat la grădiniță. Activitățile propuse copiilor țin de imaginația, inspirația și priceperea fiecărui părinte, precum și de interesele și particularitățile individuale și de vârstă ale copiilor. Părinții trebuie să le pună la dispoziție materialele de care au nevoie, săi organizeze corespunzător spațiul, să-i dea posibilitatea să exploreze, să descopere, să se joace în diferite spații, să interacționeze cu adulți și copii și, nu în ultimul rând, să ofere prin propriul lor comportament modele de urmat.

Când vorbim despre cei 7 ani de acasă ne gândim la educația pe care copilul o primește de la părinți, la formarea personalității și comportamentului copilului până merge la școală. Când spunem că un copil are cei 7 ani de acasă ne gândim la un copil bine crescut, care știe să salute, să spună mulțumesc, te rog, care se comportă cuviincios cu cei de vârsta lui și cu adulții.

Educația, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul cărui îi lipsesc cei 7 ani de acasă.

Copilăria reprezintă cea mai bună perioadă a vieții pentru educație, pentru formarea și instruirea caracterului psihosocial. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru

toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia. Dacă unui copil familia nu-i satisface nevoia de confort fizic și afectiv, atunci pe viitor va apărea acel sentiment de neîncredere în mediu, teama de viitor sau îndoieli de sine, o lipsă a încrederii în propriile sale forțe, dar va apărea și acel sentiment de rușine. Tot timpul familia trebuie să încurajeze copilul, să îl îndrume și să îi arate ce e bine și ce e rău.

Familia este cea care oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socioafectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale. Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta atât direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate cât și indirect, prin modele de conduită oferite de membrii familiei.

Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, și climatul socioafectiv, în care se exercită influențele educaționale, reprezintă primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

Procesul educativ al copilului trebuie condus cu grijă și caldă afecțiune în concordanță cu etapa de dezvoltare în care se află el, fără a-l solicita prea de timpuriu cu lucruri ce nu sunt pe măsura forțelor lui, oferindu-i și cerându-i numai ce nu-i depășește capacitatea de înțelegere.

BIBLIOGRAFIE:

1. Educația timpurie în România, Step by step – IOMC – UNICEF, Vanemmonde, 2004 ;
2. Vrăsmaș Ecaterina Adina, Consilierea și educați părinților, Editura Aramis, București, 2002;
3. P., Emil, R., Iucu, Educația preșcolară în România, Polirom, 2002;
4. Gogu, M., Fundamentele psihologiei, Editura Fundației România de Măine, București. (2000).

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ REALIZATĂ PRIN ACTIVITĂȚI PRACTICE

prof. Augustin Carmen
Școala Gimnazială Nr. 18 Baia Mare

Mediul înconjurător este un mecanism viu cu o complexitate deosebită, de a cărei integritate și bună funcționare depinde întreaga activitate umană. Formarea elevilor cu o conștiință și o conduită ecologică devine o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educative școlar și extrașcolar.

Educația ecologică sau educația relativă la mediu vizează formarea și cultivarea capacităților de rezolvare a problemelor declanșate odată cu aplicarea tehnologiilor industriale și postindustriale la scara socială, care au înregistrat numeroase efecte negative a nivelul naturii și al existenței umane.

Educația pentru mediu are ca scop schimbarea viziunii pe care noi o avem asupra lumii și înțelegerea relațiilor care se țin în interiorul sistemelor ecologice, între om și natură. Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate; școlară, extrașcolară, activități științifice, literare, artistice, plastice, sportive etc. Formele de realizare sunt diversificate: observații, experimente, povestiri științifice, desene, activități practice, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, distractive, orientări turistice, labirinturi ecologice, colecții, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV, expediții, tabere scenete ecologice, concursuri.

Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru a acționa individual și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului înconjurător. Prin educație ecologică se cultivă dragostea și respectul elevilor pentru lumea înconjurătoare, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului și se cultivă interesul pentru promovarea ideii unui mediu natural sănătos.

Educația ecologică trebuie începută încă de la vârstele cele mai mici, tocmai pentru a reuși în timp, formarea unei conduite adecvate, omul de mâine să fie capabil să discearnă asupra binelui și a răului, să acționeze în folosul naturii și a sa. Educația ecologică este un domeniu extrem de generos, interesant și atractiv pentru majoritatea copiilor.

Copilul de vârstă școlară mică nu trebuie bombardat cu cunoștințe teoretice, ci trebuie implicat în activități practice cât mai variate și mai atractive, care să vină în întâmpinarea curiozității senzoriale în plină dezvoltare. Nu bogăția cunoștințelor de biologie interesează în primul rând, ci cunoașterea și menținerea în forul interior al copilului a următoarelor stări:

- dorința de a cunoaște universul lumii vii;
- puterea de a ocroti formele de viață.

Voi oglindi în continuare o activitate îndrăgită de copiii pe care am realizat-o la începutul primăverii, și anume - Semănatul grânelor

Cântecele care povestesc despre munca țăranului primăvara, pentru majoritatea copiilor nu au legătură cu lumea lor înconjurătoare. Grânele pe care "le seamănă țăranul" sunt alimente de bază pentru oameni, dar mulți nu știu să deosebească speciile și boabele de ovăz, grâu, orez sau secară.

Când copiii au trăit ei însăși modul în care cresc aceste diferite soiuri de cereale, pot recunoaște caracterele lor specifice. Primăvara, când afară se cultivă câmpurile, pot fi semănate în casă în diferite ghivece de pământ cereale. Înainte de a umple ghivecele cu pământ, le cufundăm pentru câteva minute în baie de apă; o ascultare atentă percepe un foșnet delicat, cântător.

Pământul poate fi "arat" cu instrumentele folosite la groape de nisip, sau cu linguri și furculițe vechi; la fel "grăpat", "brăzdat", înainte de a semăna, separate pe soiuri, cerealele.

Semănăm, semănăm, grâu acuma semănăm,
 ușurel, ușurel, în pământ îl cufundăm,

ploaie, ploaie, udă-ni-l!
Soare bun, tu încălzește-l!
Vânt adie, și ni-l crește
Florile iar să răsară,
Grâul să se coacă iară!

Hedwig Distel

Semănătura trebuie menținută foarte umedă, în special la început; pentru a putea germina, nu are voie să se usuce. Stropim cu o stropitoare de mai multe ori pe zi.

După circa 2 zile, germenul deschide sămânța și apar firicele rădăcinii. După ce s-au adâncit suficient de mult în pământ, scoatem ghivecele afară, în aer liber, căci speciile nu se pot dezvolta decât în condiții climatice naturale. În locuință ar crește repede tulpinile verzi fără să aducă roade. De acum înainte udăm doar când e nevoie.

Bibliografie selectivă:

Mohan, Gheorghe, Ardelean, A., – „Ecologie și protecția mediului”, București, Ed. „Scaiul”, 1993.

Cuciinic, Constanța – „Natura – prietena mea”, Ed. Aramis, 2003.

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT DIN SUEEDIA

Prof. Melania - Carmen Augustin
Școala gimnazială George Coșbuc Baia Mare

Suedia este a treia țară ca mărime din Europa de Vest. Locuitorii săi se bucură de un nivel ridicat de trai și sunt cunoscuți pentru gândirea modernă și liberală. Conservarea naturii și protecția mediului sunt aspecte importante în elaborarea politicilor publice.

În ultimii ani, Suedia a cunoscut un impuls imens în interesul potențialilor studenți. Guvernul suedez investește foarte mult timp și bani în sistemul de învățământ superior. Vei fi bucuros să știi că majoritatea cursurilor sunt predate în limba engleză.

Alegerea de a studia în Suedia te plasează într-o societate în care ești apreciat și considerat un egal chiar și de profesori. Această atenție ridicată pentru individ aplicată în Suedia începe încă din copilărie.

Famiiliile, birourile guvernamentale și companiile private exercită practica de a crea un forum pentru a asculta preocupările copiilor. Practica aceasta este folosită ulterior pentru procesele cheie de luare a deciziilor.

Totodată și economia Suediei se bazează pe oameni. În efortul de a se îndepărta de dependența sa de minereu de fier și cherestea, țara a dezvoltat o economie bazată pe cunoaștere, care pune accent pe resursele sale umane. Aceasta a reușit să cultive un sistem de învățământ care să se încadreze în mod constant printre cele mai înalte standarde internaționale stabilite de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

Studiul în Suedia nu numai că îți va oferi acces la educație de top, dar îți va da și posibilitatea de a explora „modelul suedez”. Țara este cunoscută pentru sistemul său de bunăstare socială de succes.

Învățământul este în mare parte gratuit și toată lumea are acces egal la programul de sănătate guvernamental. Suedia a creat cu succes un echilibru între sistemul economic și egalitatea socială.

Toate nivelurile de educație în Suedia sunt gratuite, toți studenții din Uniunea Europeană (incluzându-i pe cei din România) beneficiind de același tratament inclusiv în ceea ce privește instituțiile de învățământ private.

Dacă dorești să trăiești o experiență plină de viață, atunci trebuie să te îndrepti direct spre orașul Stockholm. Uneori denumit „Veneția Nordului”, Stockholm oferă un peisaj pitoresc care se întinde pe 14 insule. Nu vei avea timp să te plictisești în timpul liber deoarece ai la dispoziție moștenirea culturală bogată, bucătăria inovatoare, muzica impresionantă și arta. Dacă studiezi în străinătate la Stockholm, cursurile tale vor include cu siguranță excursii la unele dintre muzeele, galeriile de artă sau locurile de muzică de aici.

În Goteborg vei avea parte de cafenele în stil olandez și bulevarde. Deoarece este un oraș cu deschidere la litoral, te vei putea bucura de fructe de mare proaspete, plimbări pe malul apei, precum și de muzeele minunate.

Un oraș universitar vibrant, Uppsala are o atmosferă de petrecere cu o istorie bogată. Frumusețea sa scandinavă strălucește pe străzile elegante ale arhitecturii neo-clasice, având cea mai veche catedrală din Suedia, alături de captivantul râu. Unul dintre orașele cu cea mai rapidă creștere din țară, Uppsala este un loc interesant pentru a studia.

În Suedia, elevii și profesorii se adresează unii altora folosind prenumele. Acest lucru ajută la crearea unei legături cu profesorii lor, ce poate fi văzută aproape ca și o relație de prietenie. Acest lucru îi face pe elevi să se simtă mult mai confortabil față de profesorii lor. Elevii nu sunt într-o relație de subordonare față de profesori, admiterea la facultate nu este o dramă nici pentru tineri și nici pentru părinții lor.

Poate avem ceva de învățat de la scandinavi doar uitându-ne pentru o clipă la sistemului lor, care se reflectă direct în cultura relaxată din mediul business și în relațiile dintre oameni.

Sistemul suedez de învățământ superior a fost clasat ca fiind al doilea cel mai bun din lume (cel mai bun din lume în raport cu PIB).

Bibliografie:

Simon Paulin / imagebank.sweden.se

<http://www.swedenabroad.com/.../2-Exclen-Academic.../>

<https://studyinsweden.se/.../5-reasons-to-study-in-sweden/>

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ONLINE
Școala Altfel

Profesor înv. primar: Avârvărei Elena
Școala Gimnazială Vădeni, jud. Brăila

Nr. crt.	Denumirea activității/tema	Obiective	Tipul activității	Profesor responsabil	Participanți/ Colaboratori/ Grup țintă	Ziua	Evaluarea activității - modalități
1.	<p>„Sănătatea, bunul cel mai de preț”</p> <p>Alimentația copiilor https://doc.ro/sanatate-a-copilului/lista-alimentelor-nerecomandate-copiilor-si-cu-ce-sa-le-inlocuiesti</p> <p>CORONAVIRUS PE INȚELESUL COPIILOR /Ce trebuie să faci pentru ca să nu te îmbolnăvești de coronavirus</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=_rrrjM7wtF8</p> <p>MIȘCARE ÎN PAS DE DANS -Dans modern https://www.youtube.com/watch?v=pFYI70BxsXg -Alunelul https://www.facebook.com/dorinstoican/vid</p>	<p>Conștientizare a rolului unui stil de viață sănătos în dezvoltarea armonioasă a omului;</p>	<p>Vizionare filme</p> <p>Desene</p> <p>Dansuri</p> <p>Discuții</p>		<p>Elevii clasei</p> <p>Părinți/ Bunici</p> <p>Frați/ Surori</p>	Luni	<p>Dezbatere</p> <p>Panou</p> <p>Desene / Postere</p>

	eos/3342468512464002/						
2.	<p>„Personajul preferat” CONCURS</p> <p>- „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă</p> <p>- „Aventurile lui de Habarnam” Nikolai Nosov</p> <p>Fișa de lectură</p> <p>Prezentarea personajului într-o filmare</p>	<p>Manifestarea interesului față de creația literară;</p> <p>Manifestarea comportamentului competitiv.</p> <p>Fiecare copil va realiza un film de maxim 3 minute despre personajul preferat și-l va prezenta celorlalți copii.</p>	<p>Activitate literară</p> <p>Activitate practică</p> <p>Vizionare filme</p> <p>Concurs</p>		<p>Elevii clasei</p> <p>Părinți/ Bunici</p> <p>Frați/ Surori</p>	<p>Marti</p>	<p>Dezbateri</p> <p>Diplome</p> <p>Fotografii</p>
3.	<p>- CONCURS DE GHICITORI ONLINE</p> <p>https://support.zoom.us/</p> <p>- Interviu cu familia ta</p> <p>- Desenam animale cu forme geometrice pentru copii</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=_RcONblN1zs&fbclid=IwAR3DFbzkvBSIk0wf0MQ-WYJymS9363azRnbGA2fROSCDeDhmQ_6BcPgdnUM</p>	<p>Concurs de ghicitori care se va desfășura pe platforma Zoom.</p> <p>Prezentarea unui lucru interesant din interviul cu un membru al familiei.</p> <p>Desenarea unor animale cu forme geometrice, urmărind tutoriale și</p>	<p>Activitate Educativă</p> <p>Concurs</p>		<p>Elevii clasei</p> <p>Părinți/ Bunici</p> <p>Frați/ Surori</p>	<p>Mierc</p>	<p>Concurs</p> <p>Fotografii</p> <p>Interviu</p> <p>Desene</p>

		imagini prezentate.					
4.	<p>POVEȘTI ȘI DESENE ANIMATE</p> <p>- Capra Cu Trei Iezi https://www.youtube.com/watch?v=4gVDf_U-VEk</p> <p>- Frumoasa din Padurea Adormita https://www.youtube.com/watch?v=xPisSE-wnXQ</p> <p>- Jack si vrejul de fasole https://www.youtube.com/watch?v=uGiOhyc5eRc</p> <p>- Motanul încălțat https://www.youtube.com/watch?v=oci-qcAEeUg</p>	<p>Vizionarea unor desene animate inspirate din poveștile citite de copii.</p> <p>Concurs FII PREZENTATOR TV:</p> <p>Fiecare copil va realiza o ramă din carton, creione, carioci, bețe etc. și va prezenta familiei un personaj sau un animal sau un obiect din filmele vizionate.</p> <p>Părinții vor filma prezentarea și o vor trimite învățătorului. Filmulețul va avea 2 - 3 minute.</p>	<p>Activitate educativă</p> <p>Vizionare filme</p> <p>Concurs</p>		<p>Elevii clasei</p> <p>Părinți/ Bunici</p> <p>Frați/ Surori</p>	Joi	<p>Filme</p> <p>Concurs</p>
5.	<p>Atelierul primăverii</p> <p>https://support.zoom.us/</p> <p>http://krokotak.com/</p>	<p>Desene și activități practice</p>	<p>Activitate practica</p> <p>Atelier de creație</p>		<p>Elevii clasei</p> <p>Părinți/ Bunici</p> <p>Frați/ Surori</p>	Vineri	<p>Desene</p> <p>Machete etc.</p> <p>Fotografii</p>

Învățatarea online între real și ideal

**Avram Elena Andreea,
Șc. Gim. Nr. 1, Bumbesti Jiu, structura Tetila, jud. Gorj**

În ultimul timp, situația de criză a scos la iveală anumite probleme care vor impune o schimbare radicală a mentalității oamenilor. Aceste schimbări trebuie să-i facă mai conștienți pe educabili, să-i facă mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Această schimbare trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații.

Indiferent dacă suntem educatori, învățători, profesori la școala generală, liceu sau la universitate știm că nu ne oprim niciodată din învățat. O școală modernă trebuie să țină pasul cu schimbarea, adaptându-se mereu, oferind noi alternative care să vină în sprijinul elevilor și profesorilor. În școala noastră această provocare a venit în luna martie, când toate orele au urmat a se desfășura online.

Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare. Situația nou creată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

În altă ordine de idei, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale. Învățământul on-line este un învățământ, în general, individual. În fața calculatorului.

Elevul primește lecții, materiale de studiu pe care le accesează când dorește. Are un timp limită de postat cerințele profesorilor. Cred că aici rolul părinților devine mai important. Aceștia își pot verifica mai ușor copiii, pot verifica dacă au făcut lecțiile și temele. Așadar, viitorul nu aparține exclusiv învățământului on-line. Viitorul va fi o simbioză între clasic și modern, între tehnologie și tabla de la clasă, între conservatorismul profesorilor și maximizarea folosirii tehnologiei în a ușura accesul elevului la informative.

Pandemia de coronavirus a provocat o criză care afectează mai multe sectoare din societate, unele dintre ele nepregătite să facă față unor situații critice. Este și cazul educației, pusă în fața unei noi provocări: cea digitală. Din 11 martie, de când s-a decis închiderea școlilor, elevii, profesorii, autoritățile și părinții încearcă să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional trebuie să continue în mediul online până la sfârșitul anului școlar. Procesul a fost testat din mers, profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri, sau pe cele ale părinților, pentru a putea urma lecțiile online. Problema este că oficialii din educație au pus în aplicare acest sistem fără o minimă pregătire prealabilă și fără a asigura tuturor elevilor condiții egale de pregătire.

Cu siguranță, puși în fața unei situații inedite, fiecare dintre noi am făcut tot posibilul ca activitatea de învățare să fie performantă în condițiile date. Iată că, școala online a fost în perioada martie-iunie 2020 o necesitate. Am pornit pe acest nou drum, cu multă încredere, susținându-i și încurajându-i permanent pe micuții mei elevi. Desigur, am întâmpinat destule dificultăți, în principal legate de conexiunea la internet (nu se puteau conecta cu toții la timp, existau diferite probleme cum ar fi: activarea microfonului sau a camerei), ceea ce făcea ca atenția elevilor să nu fie cea dorită. Însă micii „fluturași”, susținuți de părinți au participat cu încredere și mult entuziasm la fiecare lecție

online, deși le era foarte dor de băncuțele lor, de clasă, de toate activitățile pe care le desfășuram împreună. Colaborarea cu părinții în acest context de învățare a fost esențială.

Indiferent dacă suntem educatori, învățători, profesori la școala generală, liceu sau la universitate știm că nu ne oprim niciodată din învățat. O școală modernă trebuie să țină pasul cu schimbarea, adaptându-se mereu, oferind noi alternative care să vină în sprijinul elevilor și profesorilor. În școala noastră această provocare a venit în luna martie, când toate orele au urmat a se desfășura online.

Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare. Situația nou creată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

SISTEMUL DE EDUCAȚIE DIN ESTONIA

Profesor Învățămant Primar Avram Elena
Liceul Teoretic „Decebal”, Constanța
Structură: Școala Gimnazială Nr. 36 „Dimitrie Știubei”, Constanța

Estonia este țara care se află pe primul loc în Europa la testările PISA. Educația din Estonia este formată dintr-un sistem funcțional și performant bazat pe încredere. Performanța în educația din Estonia este datorată și faptului că profesorul vrea să poată, este încurajat să vrea și, astfel, poate! Același principiu este transmis și elevului. Sunt diferențe majore între cele două sisteme – al nostru și cel estonian. Cel estonian se bazează pe responsabilitate.

În ceea ce privește educația, nu s-au axat pe reforme radicale, ci au întărit în fapte ideea de echitate în educație. Gratuitate completă de la vârsta de 18 luni, fără clase pe nivel de performanță, un prânz gratis zilnic pentru fiecare copil. Nu contează din ce familie provine copilul, bogat sau sărac are parte de aceeași felie din „tortul” educației. Mai nou, profesorii estonieni vorbesc tot mai mult de individualizarea învățării și se gândesc cum să își păstreze rezultatele foarte bune la PISA și să dezvolte în același timp și creativitatea copiilor, să îi facă să se simtă mai fericiți la școală.

Învățămantul primar începe la vârsta de 7 ani. Ei mai numesc acest învățămant și învățămantul de baza. Primii 6 ani au aceeași profesori la toate disciplinele, iar în următorii 3 ani au profesori diferiți la fiecare disciplină. La fel ca și la noi copiii din Estonia merg la școala 5 zile pe săptămână.

Numărul maxim de ore permis pe săptămână se face în funcție de clasă, după cum reiese din tabelul următor:

Clasa	Număr de ore pe săptămână
I	20 de ore
a II-a	23 de ore
a III-a	25 de ore
a IV-a	25 de ore
a V-a	28 de ore
a VI-a	30 de ore
a VII-a	30 de ore
a VIII-a	32 de ore
a IX-a	34 de ore

Durata unei lecții este de 45 de minute. Pauza are 10 minute, dar există și o pauză de cel puțin 15 minute pentru masă. Anul școlar începe la 1 septembrie și durează 175 de zile / 35 de săptămâni.

Cunoștințele, aptitudinile și competențele elevilor sunt de obicei evaluate pe o scală de cinci puncte unde «5» este «foarte bună», «4» este «bună», «3» este «satisfăcătoare», «2» este «săracă» și «1» este «slab». Școlile pot utiliza un sistem de marcare diferit, iar pentru clasele 1-6 un sistem descriptiv de marcare care nu utilizează numere.

Pentru absolvirea școlii de bază trebuie ca elevul să învețe curriculumul cel puțin la un nivel satisfăcător, împreună cu trecerea a trei examene de absolvire a școlii de bază, constând în limba estonă sau estonă ca a doua limbă, matematică și un examen la o disciplină la alegere, precum și finalizarea unei sarcini creative.

În ceea ce privește învățămantul online în Estonia, acesta exista dinainte de pandemie. O zi pe săptămână, copiii învățau și părinții lucrau de acasă.

Când a venit pandemia, aveau deja platformele de pe care să lucreze și chiar au oferit resursele lor educaționale, la liber, oricărei țări dorește. Toate școlile estoniene au aceleași dotări și profesori la fel de buni. Iar lecția cea mai importantă pe care o oferă este că trebuie să te educi toată viața.

E-bibliografie:

https://en.wikipedia.org/wiki/Education_in_Estonia

http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/eurybase/national_summary_sheets/047_EE_EN.pdf

<http://mavoieproeurope.onisep.fr/en/initial-vocational-education-and-training-in-europe/estonia/>

Sistemul de învățământ din Austria - model de urmat pentru învățământul românesc

Profesor în învățământul preșcolar Avram Laura - Mădălina Școala Gimnazială "Tudor Vladimirescu" Pitești

Unul dintre cele mai bune din lume este sistemul de învățământ din Austria, o țară care are o rată a alfabetizării de 99%. Acolo copiii au un drept egal la educație gratuită, cu transport gratuit la și primesc de la școală și manuale gratuite oferite de către Guvern. La școala primară sunt înscriși copiii cu vârste cuprinse între șase și zece ani. După aceea, părinții și copiii aleg dintre două căi: o școală secundară generală de patru ani sau o școală de nivel secundar superior până la vârsta de optsprezece ani.

După liceu, elevii pot alege să meargă la un colegiu universitar sau profesional pentru a urma o carieră specifică. În plus, toate universitățile din Austria sunt gratuite. Doisprezece universități și șase academii de muzică și artă se bucură de un grad ridicat de autonomie și oferă un spectru complet de programe de studii. Cea mai veche este Universitatea din Viena, înființată în 1365, și cea mai mare universitate din Austria.

Nivelurile educaționale generale ale populației care lucrează în Austria sunt foarte ridicate, ca urmare a sistemului de educație de înaltă calitate. Sistemul de educație duală este o caracteristică specială și de formare profesională (ucenicie) în Austria care se bazează pe acest principiu. În paralel, copiii fac un curs de instruire într-un colegiu profesional. Acest lucru asigură că două obiective importante sunt îndeplinite: standarde de înaltă calificare garantate pentru lucrătorii calificați din Austria, precum și de ocupare a tinerilor.

Metoda „învățării pe de rost” este aproape inexistentă în sistemul de învățământ austriac. Copiii învață foarte mult prin intermediul experimentelor sau aplicațiilor practice. De exemplu, la ora de științe merg în natură sau învață cu ajutorul metodelor practice.

Diferența majoră față de sistemul de învățământ din România este că cel austriac se orientează foarte mult pe crearea de personalități unice, ce au un mod independent de gândire, cu preocupări și aptitudini diferite. Este uimitor cum acolo copiii se încurajează unii pe alții, mai ales atunci când greșesc, se ajută și lucrează foarte mult în echipă.

Sistemul de notare în Austria este de la 1 la 4 (1 fiind cel mai slab, iar 4 excepțional). Nivelul la care copilul îndeplinește toate așteptările este 3. Programul începe la 8:15 și se termină la 15:20. Cei mici au trei pauze, inclusiv masa de prânz. Prima pauză are loc dimineața, timp de 30 de minute, masa de pranz este la ora 12:00 și durează circa 20 de minute, iar ultima pauză este la ora 13:05. În pauze, copiii sunt încurajați să se joace în echipe, iar unul dintre profesori îi supraveghează. Joacă fotbal, baschet sau handbal.

Anul școlar începe în jur de 20 august și se termină la jumătatea lunii iunie, anul următor.

Vacanțele sunt următoarele: o săptămână în toamnă, trei săptămâni de Crăciun, o săptămână în februarie și încă o săptămână de Paște. Programul școlar este de 6 zile, iar orele sunt flexibile ca durată (între 20 și 50 de minute).

Activitățile opționale sunt multiple și se plătesc separat. Copiii pot opta pentru înot, teatru, artă, sport cu mingi, alte limbi străine, tenis, științe, yoga, balet, gimnastică, dansuri, karate. Din clasa a V-a se organizează tabere de ski.

Modul de lucru în școală este foarte relaxat: au teste, dar sunt anunțați din timp pentru a se putea pregăti. Pentru că petrec foarte mult timp la școală, temele pe care elevii le au acasă nu însumează mai mult de o oră pe zi, din care 30 de minute sunt alocate cititului. Vinerea nu primesc teme, dar citesc în weekend. Copiii se bucură foarte mult de școală și învață experimentând. Ei știu că dacă

greșesc, asta nu înseamnă altceva decât faptul că vor progresa. Nu le este teamă de eșec și nu simt presiune sau stres.

Între profesori și elevi există o relație foarte deschisă și bazată foarte mult pe respect reciproc și susținere. Copiii știu în permanență ce fac bine și ce au de îmbunătățit.

Părintele se întâlnește, de obicei, trimestrial cu profesorul. Întalnirea se organizează individual, iar profesorul îți povestește numai ce a făcut copilul tău; copiii și părinții nu știu ce note primesc ceilalți copii. O dată pe an, la începutul școlii, profesorul organizează o întâlnire cu toți părinții pentru a le povesti despre ce o să se întâmple în noul an școlar.

Sitografie:

<http://www.ltni.ro/wp-content/uploads/2016/01/2.sistemul-austriac.pdf>

https://www.academia.edu/39242144/Analiza_Comparativa_Intre_Sistemul_de_Invatamant_Romanesc_Si_Sistemele_de_Invatamant_Europene

GRĂDINIȚA DE ACASĂ - O nouă provocare pentru părinți în context pandemic

**Profesor învă. preșcolar Monica Avram,
G. P. P. Nr. 1 Șomcuta Mare**

Evenimentele recente care au avut loc ca rezultat al pandemiei de coronavirus 2019 (COVID-19) au schimbat rutinele zilnice ale multor copii și părinți. Întrucât tot mai multe familii s-au confruntat cu distanțarea socială, auto-carantina și închiderea școlilor și a locurilor de muncă, este posibil ca acestea să se fi simțit stresate. Stresul survine nu doar din cauza preocupărilor legate de sănătate, dar și din cauza faptului că familiile trebuie să facă față unei noi realități, când brusc s-au pomenit acasă pentru mai multe zile cu copiii, ale căror rutine zilnice au fost grav afectate.

Copiii se pot confrunta cu schimbări semnificative ale rutinelor (de ex., închiderea școlilor și a grădinițelor, distanțarea socială, izolarea la domiciliu), care ar putea să le afecteze sentimentul de organizare, previzibilitate și securitate.

Izolarea la domiciliu și lipsa interacțiunii și jocurilor cu semenii lor îi fac pe copii anxioși. Din cauză că le-ar putea fi dificil să înțeleagă ce văd online sau la TV, sau ce aud de la alte persoane, copiii pot să fie deosebit de vulnerabili la sentimente de anxietate, stres și tristețe. Lipsa posibilităților pentru jocuri și activități în aer liber i-ar putea face mai agitați și mai frustrati, stresându-i și mai tare pe părinți.

Idei pentru părinți despre organizarea eficientă a timpului și mijloace prin care se pot sprijini copiii în context pandemic

Crearea și păstrarea rutinelor zilnice

*Creați împreună cu copilul vostru un program zilnic.

Desenați împreună structura programului, astfel încât să reprezentați fiecare activitate.

*Organizați un program care să corespundă cu rutina zilnică pe care copilul a avut-o la grădiniță înainte de noua situație (mese, ore de joacă, pauze pentru gustări și somn, combinarea echilibrată dintre activitățile fizice, activitățile făcute în liniște și cele de învățare).

*Includeți copiii în treburile și activitățile gospodărești zilnice, indicându-le exact sarcina sau un rol (aranjarea mesei, udarea florilor, împăturirea hainelor curate etc.)

*Includeți în program activități zilnice pentru întreaga familie - petreceți timpul luând masa sau jucându-vă și odihnindu-vă împreună. Încercați să respectați programul, întrucât activitățile făcute cu regularitate îi ajută pe copiii mici să se simtă în siguranță și securitate.

Pregătirea ideilor pentru jocuri și activități de învățare

*Faceți o listă cu activități care pot fi făcute în casă sau afară, în funcție de circumstanțe.

*Echilibrați activitățile fizice (activități făcute în aer liber, de ex.: alergați, jucați-vă cu mingea sau mergeți cu bicicleta sau activități făcute în casă, de ex.: dansați, construiți fortărețe din perne și cutii) cu activitățile sedentare (desenați și colorați, cântați și recitați poezii pentru copii, faceți puzzle, jocuri etc.) și cu unele momente de liniștite (odihniți-vă, citiți împreună).

*Permiteți-le copiilor să aleagă activitățile pe care ar vrea să le facă și nu uitați că cei mici sunt nerăbdători și ar putea să-și piardă repede interesul.

*Când vine vorba de copiii de vârstă preșcolară, este mai important să mențineți un proces de învățare pozitiv și distractiv decât să vă faceți griji în privința păstrării abilităților academice ale acestora. Momentele plăcute, cum ar fi cititul împreună, povestitul de istorioare și jucatul, sunt modalități distractive de a continua învățarea fără a-i stresa prea tare pe cei mici.

Exemple de activități pentru acasă destinate copiilor de grădiniță

Urme în lut

Obiective:

- Să exerseze motricitatea fină;
- Să compare urmele animalelor (mici, mari, cui aparțin?);
- Să-și dezvolte creativitatea (jocul se poate modifica pe parcursul activității în funcție de interesul copilului).

Desfășurare: Lutul este un material natural și versatil pe care copiii îl pot folosi în mai multe feluri: pentru a-l modela, pentru a lăsa urme cu diverse obiecte (observarea relației cauză- efect), pentru a-l manipula și a explora textura lui, în felul acesta exersând motricitatea fină, iar elementele create pot fi păstrate pentru că se poate usca și întări.

Pregătirea activității se poate face printr-o poveste pentru a stârni curiozitate (puteți să folosiți un personaj cunoscut de copil, să legați activitatea de o cârticică etc.): Tigrul își dorește să vadă urmele pe care le lasă elefantul în lut/aluat, tu ce crezi? Sunt mai mari sau mai mici decât ale iepurașului? Hai să vedem, eu îmi doresc să las urme cu iepurașul, tu cu ce vrei să lași urme?

Puteți adăuga pe rând și alte animale/obiecte pe care să le comparați cu cele deja existente.

Materiale necesare: lut/plastilină/aluat, animăluțe.

Ce vezi în oglindă?

Obiective:

- Să își identifice caracteristicile individuale ale propriei înfățișări;
- Să identifice caracteristicile individuale ale celorlalți;
- Să compare caracteristicile lui cu ale celorlalți prezenți.

Desfășurare: La fel ca și în cazul activităților precedente ne putem ajuta de un animăluț de pluș preferat sau putem porni noi explorarea: Eu (tigrul/ bebelușul) mă uit în oglindă și văd că ochii mei sunt căprui, ochii tăi ce culoare au? Eu am părul blond, al tău cum este? E lung sau scurt? Ce mai vezi în oglindă? Unde sunt urechile tale? Dar nasul? Activitatea poate continua în funcție de interesele copilului: Hai să ne desenăm (modelăm) fețele. Unde ai desenat (modelat) ochii? Dar gura?

Materiale necesare: oglinda, hârtie, creioane colorate, lut/plastilină/aluat.

Sortare

Obiective:

- Să formeze grupe de obiecte după diferite criterii (în acest caz după tipul de seminte);
- Să își exerseze motricitatea fină - transferul obiectelor mici cu mâna sau cu lopățița;
- Să dezvolte gândirea logică.

Desfășurare: Prin sortare, copiii înțeleg că unele obiecte pot fi la fel iar altele sunt diferite și că acestea pot să fie organizate în anumite grupuri. Noțiuni de bază precum sortarea este importantă pentru concepte matematice. Acest tip de activitate ajută la antrenarea gândirii logice. Astfel,

elementele pregătite se pot transfera și sorta cu mâna sau cu alte obiecte ajutătoare, în funcție de anumite criterii pe care le puteți stabili împreună cu copiii.

Materiale necesare: semințe de dovleac, boabe de fasole/orez/ linte, boluri/ eprubete / recipiente.

ÎNVĂȚAREA ONLINE - AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. înv. preșcolar Avramescu Lavinia

„Pentru a face față provocărilor secolului următor, se impune schimbarea scopurilor învățământului și a orizontului de așteptare al oamenilor față de acesta. O perspectivă largă, cuprinzătoare a învățământului trebuie să urmărească punerea la dispoziția fiecărui individ a resurselor necesare pentru ca acesta să își poată descoperi și îmbogăți potențialul creativ, să scoată la iveală comoara ascunsă în fiecare dintre noi., (Jacques Delores, 2000)

În lumea contemporană educația se dorește a fi organizată în jurul a patru tipuri fundamentale de învățare: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți, a învăța să fii. Aceste tipuri de învățare vor constitui bazele cunoașterii pe tot parcursul vieții individului.

Procesul de învățământ, ca principal subsistem al sistemului de învățământ, reprezintă „activitatea instructiv-educativă complexă, desfășurată în mod organizat și sistematic de elevi și profesori în școală, activitate grație căreia elevii sunt înzestrați cu un sistem de cunoștințe, priceperi, deprinderi, capacități competente, achiziții intelectuale și motrice, pe baza cărora ei dobândesc cunoașterea științifică a realității, își formează concepția despre lume, convingerile morale, trăsăturile de caracter, precum și aptitudinile de cunoaștere, cercetare și creație” (M. Ionescu, 2003, p.69)

În învățământul actual, cea mai nouă tendință este reprezentată de învățământul electronic. Acest termen este cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”. Acest tip de învățare electronică este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. În contextul și societatea contemporană e-learning-ul face parte din învățământul propriu-zis, tinzând să devină tot mai căutat, în diferite momente și contexte. E-learning semnifică șansa omului de a se informa rapid și ușor, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul).

Pe de altă parte, se situează învățarea prin internet, care poate fi definită ca o modalitate de predare-învățare, în care se prezintă elevilor, studenților un conținut de instruire prin intermediul internetului. De aceea, condiția de bază este impusă de deținerea unui calculator și a unei conexiuni la Internet, pentru participanții care sunt implicați în procesul de învățare.

Ca și învățarea tradițională, învățarea prin internet are atât avantaje, cât și dezavantaje și permite două moduri de învățare:

- Sincronă- în cadrul acestui tip de învățare două sau mai multe persoane comunică în timp real, adică sunt sincronizate în același timp, prin intermediul unui mediu online. Acest tip de învățare facilitează comunicarea și interacțiunea umană, chiar dacă doar la nivel virtual.

- Asincronă-învățarea asincronă reprezintă termenul opus, adică interacțiunea și sincronizarea persoanelor se întâmplă în momente diferite. Învățarea asincronă este considerată mai flexibilă decât învățarea sincronă. Predarea are loc la un moment dat și este păstrată pentru ca elevul să participe la un alt moment, ori de câte ori este cel mai convenabil pentru elev. Totuși însă, acest tip de învățare nu facilitează cooperarea, comunicarea și munca în echipă.

Avantaje ale învățării online:

- Elevii pot colabora, coopera împreună;
- Accesul la cunoștințe din orice locație, în orice moment;
- Profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional;
- Confort, flexibilitate, accesibilitate;
- Elevii pot învăța într-un ritm propriu;

- Feedback-ul este rapid și permanent;
- Utilizarea materialelor tipărite este diminuată;
- Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi;
- Interacțiunea cu profesorul este una liberă și fără constrângeri.

Dezavantaje ale învățării online:

- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni eficiente la internet, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice;
- Lipsa contactului față în față poate fi dăunătoare în timp, pentru viața și dezvoltarea socială a elevilor și profesorilor;
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online;
- Reducerea capacității de exprimare verbală a elevului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – O NOUA PROVOCARE

Prof. Avramescu Tudorița Elena
Grădinița cu Program Prelungit “Voinicelul” Slobozia

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate,
- predarea online
- proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
 - Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.
2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:
 - Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:
 - Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.
5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:
 - Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.
6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:
 - Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

- Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

Diferențele între învățarea de la distanță și cea tradițională

Axentioi Anca - Cecilia

Învățământul la distanță, fiind o etapă nouă și specifică în organizarea procesului educațional, deși provoacă uneori tensiune și frustrare, a devenit în mare parte o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că școala ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric.

Elementele care funcționează bine în cadrul învățământului de la distanță, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală.

Printre aceste elemente sunt:

- a) accent pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligențelor lor;
- b) implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv;
- c) utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online și în cadrul învățământului tradițional – Google Clasroom, , Google Meet,, Jamboard, Padlet;
- d) folosirea multitudinilor de materiale și produse, preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice;
- e) implicarea mai activă a părinților în acordarea unui suport logistic și material copiilor lor;
- f) schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ;
- g) studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare;
- h) accentul pus nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunându-i sarcini mai puține, adaptate pe înțelesul copiilor și de asemeni cu caracter personalizat.

Diferențele principale între învățarea de la distanță și cea tradițională sunt:

- a) lipsa contactului direct al elevului cu profesorul în perioada învățării de la distanță, poate duce la apariția unor probleme de comunicare și înțelegere a sarcinilor;
- b) mobilizarea familiei în educația copilului, astfel parteneriatul școală-familie devenind mult mai consolidat în perioada de învățare de la distanță;
- c) ghidarea elevilor spre a-și crea un sistem de autoorganizare și de autodezvoltare (mai important pentru viața copilului, decât sistemul creat și dirijat de către profesori);
- d) acordarea unei atenții sporite securității online, unde copiii trebuie monitorizați sistematic de către părinte/tutore, în special minorii, pentru a nu utiliza diverse surse interzise sau a pierde timpul navigând pe Internet;
- e) respectarea/dozarea timpului când copilul poate să stea în fața calculatorului, mai ales pentru cei din clasele primare și gimnaziale (conform normelor);

f) munca cadrelor didactice este mult mai mare în cadrul învățării online, nevoiți să pregătească sarcini pe înțelesul elevilor, care se află la distanță;

g) acasă sunt multe lucruri pe care cadrele didactice nu le pot lua în considerație: condițiile de viață și trai diferite; faptul că copiii mai sunt implicați în munci agricole sau casnice; au grijă de animale sau frați/surori mai mici; nu toți dispun de calculatoare sau sunt mai mulți copii în casă la un calculator; viteza Internetului e diferită și capacitatea calculatorului la fel, părinți plecați lamuncă în străinătate.

„Educația a început să se manifeste din momentul în care a apărut societatea și va dura atâta timp cât va exista aceasta.”

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucos, C., ”Pedagogie”, Editura Polirom, 2016, București;
2. Cerghit, I., ”Metode de învățământ”, Editura Polirom, București, 2016;
3. Popenici, S., Pedagogie alternativă, Editura Polirom, Iași, 2011
4. www.scribd.ro

Activitatea didactică online în învățământul preșcolar

**Educatore: Babescu Lăcrămioara
Liceul Teoretic "David Voniga" - Giroc**

Specialiștii din psihopedagogie preșcolară dar și pediatrie afirmă că, în perioada copilăriei, expunerea prelungită la stimulii vizuali ai ecranelor (televizor, telefon, calculator) are consecințe negative asupra dezvoltării armonioase a copiilor. Timpul petrecut în fața ecranelor vitregește copilul de alți stimuli mult mai importanți, cum ar fi interacțiunea socială, satisfacerea nevoii de joc, manifestarea creativității, etc.

Aproape tot timpul acești stimulii vizuali ai ecranelor au fost descurajați de fiecare cadru didactic în parte, și totuși o schimbare majoră a apărut în lumea întreagă și la care fiecare dintre noi a trebuit să se adapteze după cum a putut raportat la ceea ce deține.

Apărut din senin nu cu mult timp în urmă virusul COVID-19 a oprit lumea în loc și bineînțeles cu ea odată și învățământul, acesta mutându-se în mediul exclusiv on-line pentru o lungă perioadă de timp. Dacă în ceea ce privește învățământul primar, gimnazial și liceal lecțiile sunt mai ușor de realizat în mediul on line, în învățământul preșcolar acest lucru părea practic imposibil de realizat, drept pentru care la început marea majoritate a educatoarelor nu au făcut decât o pauză, dar cum lucrul acesta nu era posibil și preșcolarii aveau nevoie de sprijin, atenție și de ajutorul nostru am început cu pași mici dar siguri să învățăm diverse programe cu ajutorul cărora am putut să fim mai aproape de ei prin intermediul on-line-ului atât cât se putea.

Dintre activitățile desfășurate de cadrele didactice în perioada de învățare online și care fac parte din norma didactică putem enumera câteva:

- Menținerea unei legături cât mai apropiate cu copiii preșcolari din grupele pe care le conduc, precum și cu părinții acestora, telefonic sau prin alte mijloace, respectiv e-mail sau diferite platforme și aplicații (Messenger, WhatsApp, Facebook, Zoom, Skype, etc).
- Colaborarea cu părinții și informarea acestora asupra modalităților de organizare a activităților suport pentru învățarea online, identificând mijloacele comune de comunicare;
- Selectează resurse educaționale online disponibile pe diferite platforme, site-uri, pe care le pot folosi în activitatea cu copiii, cum ar fi: filme didactice, jocuri însoțite de prezentare video sau prezentare scrisă, descrierea unor activități (ex.: o tehnică de pictură sau modelaj, confecționarea unor obiecte simple etc.);

Chiar dacă nu am atins întreaga arie curriculară a învățământului preșcolar iar câte o dată "activitatea on line" era doar po poveste scurtă despre ceea ce dorea copilul pentru că el -eroul nostru în acele vremuri greu încercate avea ceva de spus, avea în sufletul lui un lucru pe care dorea să-l împărtășească cu colegii lui. Am acordat timp pentru scurte povești despre ceea ce facem cum umplem timpul atunci când trebuie să stăm închiși în casă și să nu ne vedem dar totodată am realizat activități frumoase, complexe în programe de lucru on line complexe.

De asemenea, trebuie avut în vedere că nu toți copiii pot participa, cauzele putând fi lipsa tehnologiei necesare (tabletă, computer, telefon smart sau conexiune la internet), indisponibilitatea părinților, etc.

La această vârstă, copiii au nevoie de asistența adultului (citirea mesajelor scrise, descrierea activităților, supravegherea utilizării dispozitivelor tehnice, oferirea materialelor necesare activităților, etc).

În propunerile de activități se va evita suprasolicitarea părinților sau a adulților care sunt implicați în creșterea și îngrijirea copiilor și se va avea în vedere că persoanele adulte au și alte responsabilități. O atenție mare se va acorda pericolului de suprasolicitare a copiilor. Activitățile sunt propuneri și nu activități obligatorii.

Tematica abordată va fi atractivă, cu un nivel de complexitate moderat, vor fi activități de exersare a achizițiilor anterioare.

Le-am pus la dispoziție copiilor și părinților mai multe filmulețe cu idei interesante și materiale necesare pentru realizarea lor. Preșcolarii au fost foarte bucuroși că au lucrat împreună cu părinții/bunicii și au aflat și văzut câte lucruri interesante putem realiza împreună chiar dacă nu suntem fizic la grădiniță.

Cu siguranță învățământul on line va rămâne o provocare pentru fiecare cadru didactic preșcolar pentru copii și familie dar împreună susținându-ne uni pe alți vom reuși cu siguranță să ieșim la capăt cu cele mai bune rezultate posibile.

EDUCAȚIA ȘI GENERAȚIA DIGITALĂ

Club Sportiv Școlar Unirea Iași Profesor BABIUC Ioana

Criticile la adresa procesului educațional nu au întârziat să apară, specialiștii evidențiind nevoia imediată de reformă curriculară și programe de perfecționare pentru cadrele didactice, pentru a optimiza comunicarea dintre generații și a dezvolta un plan de învățământ care să susțină evoluția și adaptarea indivizilor la societatea în continuă schimbare.

Profilul nativilor digitali / Digikids

Termenul nativ digital a fost utilizat pentru prima dată în anul 2001 de autorul american Marc Prensky, în articolul său, „Digital Natives, Digital Immigrants”, unde a făcut o radiografie a diferenței dintre noua generație și cele anterioare. Acesta a făcut distincția între generații, prin introducerea termenilor nativi digitali, care constituie generația Z, pentru care tehnologia este o parte integrată cotidianului; și imigranți digitali, care sunt orientați spre tehnologie, dar care se adaptează treptat și, uneori, cu dificultate, evoluției tehnologice.

Nativii digitali sunt acei indivizi care s-au născut după ascensiunea tehnologică și care, fiind expuși la aceasta de timpuriu, au dezvoltat competențe digitale evidente. Hazardul tehnologic a avut efecte asupra acestora, atât din punct de vedere cognitiv, cât și socio-emoțional, sugerându-se de către specialiști, o posibilă restructurare cerebrală. Realizând o analiză a acestora, studiile ultimului deceniu încearcă să ofere un profil al nativului digital, focalizându-se pe descrierea comportamentelor predilecte de învățare, gândire și de raportare la cunoaștere, la sine și la ceilalți, oferindu-ne o imagine de ansamblu asupra punctelor tari și limitelor acestora atât în plan cognitiv, metacognitiv, cât și atitudinal și socio-emoțional.

În ceea ce privește strategiile de cunoaștere, nativii digitali:

- au deprinderi tehnice avansate, pe care le utilizează pentru a accesa informații potrivite contextului de învățare;
- se bazează pe stilurile de învățare vizual și kinestezic, având o predilecție pentru lectura imaginilor și procesarea stimulilor auditivi în detrimentul textului;
- învață prin încercare și eroare, urmând trasee de cunoaștere neliniare, integrate și segmentate;
- învață prin experiență, focalizându-se pe cunoștințe care au implicații în realitate și sunt focalizați pe asimilarea de concepte și nu de descrieri detaliate ale realității;
- se raportează interactiv și creativ la cunoaștere și la sursele de informație.

Utilizarea unor strategii de comunicare este evidentă, aceștia fiind:

- capabili să jongleze cu mediul virtual și cel real, realizând transferuri utile și coerente;
- abili în realizarea sarcinilor în echipă și deschiși către multitasking;
- flexibili în comunicare, limbajul lor fiind specific mediului virtual.

În planul atitudinilor față de cunoaștere și față de sine și ceilalți, nativii digitali:

- au nevoie de gratificări instantanee în procesul de cunoaștere, urmărind utilitatea și relevanța informațiilor, care să provoace emoții pozitive și stare de bine imediată;
- simt nevoia de apartenență și autodezvăluire, cât și de intervalidări și autopromovare;
- prezintă o afinitate pentru activitățile cu caracter ludic-educativ;

- au încredere în capacitatea proprie de a genera produse de gândire, bazându-se pe experiență și creativitate.

Ansamblul construcțiilor mintale al nativilor digitali provocat de implicațiile erei digitale au fost sintetizate în numeroase studii de specialitate, printr-o subliniere a numărului mare de ore pe care aceștia îl petrec pe Internet și în fața televizorului. Astfel că, amprentarea modului de percepere și relaționare cu realitatea a acestora este inevitabilă.

Caracteristicile dezvoltării cognitive și metacognitive ale școlarul mic

În evoluția sa, fiecare individ parcurge o serie de etape distincte și interconectate, prin intermediul cărora își formează și consolidează părțile componente ale personalității. Psihologul elvețian, Jean Piaget, în lucrarea „Nașterea inteligenței la copil”, a elaborat o teorie asupra genezei și evoluției mecanismelor gândirii, în care a delimitat patru stadii de dezvoltare pe care le poate parcurge un individ în dezvoltarea sa: stadiul senzorio-motor, stadiul preoperațional, stadiul operațiilor concrete și stadiul operațiilor formale. În concepția lui Piaget, dezvoltarea mentală este o formă de adaptare la mediu realizată prin asimilare și acomodare în forma unor contrabalansări succesive, aceasta realizându-se sub forma unui proces constructiv intern continuu, care este marcat de procesul diacronic individual.

Jean Piaget susținea că inteligența se construiește prin interacțiunea individului cu mediu, acesta achiziționând așa-numitele scheme cognitive, care sunt expresii ale seturilor de operații mentale exercitate asupra mediului. În momentul incluziunii individului în sistemul de învățământ obligatoriu, dezvoltarea sa cognitivă, din punct de vedere teoretic, se află la granița dintre stadiul preoperațional și cel al operațiilor concrete, unde se produce o modificare calitativă la nivel fiziologic, și anume, dezvoltarea receptorilor și a zonei corticale, care duce la schimbări majore ale psihicului: creșterea receptivității și a sensibilității senzoriale și dezvoltarea considerabilă a limbajului, care susține sensibilitatea diferențiată și oferă senzației un caracter conștient.

În lucrarea „Psihologia vârstelor: ciclurile de creștere și dezvoltare”, Ioana Lepădatu susține că apariția capacității de diferențiere senzorială stimulează dezvoltarea percepțiilor, care își extind caracteristicile:

- crește caracterul investigativ și comprehensiv al percepției și al observației ca instrumente de cunoaștere;
- crește caracterul organizat și sistematic al percepției în condițiile solicitărilor din mediul școlar;
- dezvoltarea multilateralității calitative, percepția exprimând însușiri tot mai numeroase;
- dezvoltarea observației ca formă de percepție superioară și a spiritului de observație;
- crește caracterul intenționat și voluntar al percepției;
- se modifică intensitatea, durata, profunzimea și tonalitatea afectivă a percepției.

Perioada școlară mică este caracterizată și de procesul de însușire a simbolurilor și conceptelor, considerate modalități de cunoaștere ale realității. Aceste concepte sunt caracterizate de trei atribute fundamentale, care se modifică odată cu vârsta: validitatea, care reprezintă gradul de adevăr al înțelesului acordat de copil unui concept anume; statutul, care surprinde modalitatea prin care se utilizează conceptele în plan mintal; și accesibilitatea, care vizează capacitatea de înțelegere și comunicare a conceptelor.

De asemenea, specificul gândirii este determinat de vârsta indivizilor, astfel, la opt ani putem vorbi despre apariția independenței în gândire, care între nouă și zece ani, este dublată de flexibilitate, iar după zece ani, de spiritul critic. Datorită acestor transformări bio-psihice se produce dezvoltarea capacității de a efectua operații, având în vedere respectarea anumitor reguli. Aceasta determină dezvoltarea operativității specifice a gândirii, care presupune însușirea și exersarea unor reguli operative, care vor deveni algoritmi ai activității intelectuale.

Privind toate caracteristicile tipice ale dezvoltării din perspectiva alterării tehnologice, este evidentă nevoia de diversificare a conținuturilor și a strategiilor didactice utilizate în ciclul primar de învățământ, astfel încât acestea să vizeze dezvoltarea abilităților metacognitive ale educabililor.

Educatorul trebuie să joace rolul unui ghid în dezvoltarea elevului, având în vedere toți factorii care influențează evoluția acestuia, prin medierea experiențelor de învățare la care este expus.

De asemenea, conștientizarea faptului că educația nu se realizează numai în cadrul școlii și regândirea ofertei educaționale astfel încât educația formală să se coreleze cu cea non-formală și informală, ar putea facilita achiziția cunoștințelor, aptitudinilor, deprinderilor, și atitudinilor, care stau la baza formării competențelor viitoare de care au nevoie indivizii pentru a se putea integra în societate.

Dezvoltarea subiecților în perioade de timp consistent diferite, cere cadrelor didactice să inițieze un proces de adaptare lingvistică, care presupune însușirea unei „limbi” complet nouă pentru aceștia și care ar putea îmbunătăți relația binomului elev-profesor, vizând în mod direct comunicarea în termenii nativilor digitali.

În consecință, cadrele didactice ar trebui să fie preocupate de elevare și adaptare personală și profesională, conștientizând decalajul dintre ele și elevii lor, provocat, în mare parte, de explozia tehnologică din ultimul deceniu, care a schimbat radical structurile cognitive și metacognitive ale noii generații, din cauza expunerii timpurii la noile tehnologii. Astfel, adaptarea trebuie să se producă atât în plan teoretic, cât și acțional, punându-se accentul pe nevoile și interesele educabilului din prezent.

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI ÎN PREDAREA ON-LINE

**PROF. ÎNV. PRIMAR BĂCĂIAN LILIANA ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „I. G. DUCA” PETROȘANI**

Din cauza pandemiei am fost nevoiți să ne transferăm activitatea didactică online. De la lecțiile predate în școală, față în față la cele bazate exclusiv pe videoconferințe a adus cu sine multe provocări atât pentru profesori, deoarece a trebuit să facă un efort și mai mare pentru a capta atenția elevilor, cât și pentru elevi deoarece atenția lor a fost mult mai mică fiind acasă. Un lucru e cert: pentru ca educația online să funcționeze și să fie eficientă e nevoie de noi metode de a preda.

În predarea on-line timpul este foarte important drept pentru care lecțiile ar trebui să fie structurate într-un mod diferit față de cele din clasă. Acestea trebuie să fie mai scurte, însemnând maxim 30 de minute în care să prezentăm informațiile noi legate de subiectul predat, iar timpul rămas ar trebui dedicat activităților care să-i ajute pe elevi să asimileze mai ușor informațiile prezentate anterior. Cu cât am adăuga mai multe activități pe parcursul fiecărei lecții predate, cu atât timpul va zbura mai repede pentru elevi.

Pentru mine a fost eficient să mă bazez pe următoarele activități de învățare: prezentări PowerPoint pentru în care există informațiile importante legate de lecția predate, astfel încât slide-urile să conțină doar informațiile importante pe care le dezvolt cadrul lecției.

Adăugarea de imagini în prezentări și videoclipuri scurte. Deoarece e ușor ca atenția unui elev să se piardă destul de repede, materialele video pe care le prezint sunt împărțite pe secțiuni mai scurte. Videoclipurile lungi cu foarte multe informații nu stârnesc curiozitatea unui elev, acesta devenind plictisit destul de repede. Un studiu realizat de cei de la MIT afirmă faptul că videoclipurile care nu sunt mai lungi de 6 minute au cel mai mare succes atunci când sunt prezentate cuiva.

Iată câteva instrumente ușor de folosit pentru a realiza prezentări pe care elevii le pot aprecia:

- Prezi ajută să realizăm prezentări atractive care vor capta atenția elevilor în mod cert, acesta fiind foarte ușor de folosit.

- Flipsnack este un program online cu ajutorul căruia se pot crea cataloage interactive cu efecte realiste de răsfoire a paginilor. Acestea pot fi create prin încărcarea de fișiere PDF sau pot fi realizate integral în Flipsnack.

- TeachEm ajută să facem ca videoclipurile de pe YouTube să se transforme în niște lecții interactive și interesante prin intermediul chestionarelor și a notițelor care se pot adăuga fiecărui videoclip.

- Canva este o platformă de design grafic care permite să facem prezentări unice, documente și alt conținut vizual de excepție.

- Edupuzzle permite să aflăm dacă elevii vizionează videoclipurile pe care le-am trimis, de câte ori urmăresc fiecare secțiune ale acestora și, de asemenea, putem înțelege dacă elevii au înțeles conținutul prezentat în videoclip.

Pe lângă a prezenta elevilor lecțiile pline de informații, trebuie să îi ajutăm și să asimileze informațiile prezentate. Una dintre metodele pe care putem să le folosim pentru a face acest lucru este realizarea de chestionare scurte cât de des dorim, dar fără a oferi o notă pentru răspunsurile elevilor. Deoarece elevii știu că nu vor primi o notă pe aceste chestionare, aceștia nu vor fi intimidati și vor putea să le perceapă ca pe un instrument educațional. Printre platformele folosite amintesc: Quizlet, Kahoot, Socrative, Seesaw.

Lipsa colegilor și a interacțiunii fizice cu aceștia poate fi un factor enorm de dezinteres pentru elevi. Unii dintre aceștia se gândesc că și dacă lipsesc de la o anumită lecție nimeni nu le va simți

lipsa sau va observa că lipsesc. Cea mai bună metodă pentru a rezolva această problemă este ca profesorii să îi facă pe elevi să se simtă apreciați. Pentru a face acest ar fi bine dacă am afla care sunt interesele elevilor și am încerca să le includem în unele lecții unde este posibil, de asemenea să oferim feedback în mod regulat elevilor, aceștia să se simtă încurajați și să fie motivați de pozitivitatea noastră.

Predarea lecțiilor online necesită mult timp de acomodare și multă răbdare. Dacă predarea online este o experiență complet nouă pentru noi aceasta e bine să fie privită ca o provocare care să ne stimuleze să gândim alte strategii de predare.

Sistemul de învățământ finlandez

Prof. Bacalu-Rus Snejana Denisa

Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad

Sistemul de învățământ din Finlanda are o durată de douăzeci de ani. Toată perioada de școlarizare, de la învățământul preșcolar până la cel universitar este gratuită, aceasta fiind obligatoriu din momentul în care elevul împlinește șapte ani sau cu un an în plus ori în minus, în funcție de dezvoltarea intelectuală a fiecărui individ. Bineînțeles, pentru acești elevi este realizată o serie de examinări.

În Finlanda se practică și studiul în afara școlii, acasă, însă se realizează, periodic, o evaluare în conformitate cu standardele educaționale.

Înainte de înscrierea în ciclul primar și anume clasele I-VI, există un an pregătitor pe care elevii îl parcurg începând de la vârsta de șase ani. Apoi urmează perioada gimnaziului, respectiv clasele VII-IX. În urma finalizării clasei a IX-a, cei care doresc să urmeze cursuri în continuare pot alege între școala secundară și educația vocațională. Astfel, în cazul celei dintâi menționate, studiile se desfășoară pe o perioadă de cel mult patru ani, urmate de un examen național care oferă posibilitatea participării la admiterea la facultate. Educația vocațională durează doi ani și are ca scop pregătirea de muncitori calificați în diferite domenii.

„În cadrul consilierii vocaționale, fiecare elev își petrece două săptămâni la un loc de muncă ales. Consilierea vocațională minimizează riscul ca un elev să ia decizii greșite în legătură cu viitorul său. Acesta are trei opțiuni: să își continue studiile generaliste, să meargă la o școală vocațională sau să se angajeze. Dar este important de menționat că, după școala vocațională, acesta poate alege să meargă la universitate“. (Edusfera)

Școala începe în general între orele 9 și 9:45 dimineața și se încheie între orele 14-14:50. Orele, dar și pauzele dintre ele durează mai mult decât în restul țărilor occidentale. Cercetările au arătat în nenumărate rânduri ca atunci când școala începe prea devreme dimineața, starea de sănătate fizică și emoțională a elevilor are de suferit. Durata unui curs este de 45 de minute.

Metodele utilizate de cadrele didactice sunt de tipul celor activ-participative, orele fiind intense. Temele pentru acasă există, dar sunt foarte puține și antrenează raționamentul critic, în detrimentul memorizării mecanice. De precizat este faptul că aceste teme le sunt oferite doar adolescenților și durează maxim o jumătate de oră.

Elevii beneficiază de prânz variat, bogat în fructe și legume, gratuit, dar și de transport gratuit în cazul în care locuiesc la o distanță mai mare de 5 km față de școală. În cazul în care, din diferite motive, programul este prelungit, școala are obligația să le asigure elevilor o gustare. Elevii au parte de îngrijiri medicale, consiliere și chiar servicii de taxi, la nevoie.

Practică și mai ales în domeniul științelor este considerată ca fiind de mare valoare. Astfel, orele de științe se desfășoară în laboratoare, în grupuri de maxim 16 elevi astfel încât să fie realizate cu succes experimentele științifice propuse.

Referitor la zona de curriculum reprezentată de învățarea limbilor străine/ moderne, alegerea cea mai mare o reprezintă studiul limbii engleze, urmată de alegerea pentru studiul limbii suedeze (92% din liceeni, respectiv 86% din elevii din învățământul profesional);

Printre particularitățile educației finlandeze se numără o încredere foarte mare în competențele profesorilor, iar sistemul este descentralizat, nici măcar nu există inspectori școlari. Testele sunt de așa natură încât să nu-i ierarhizeze deloc pe copii, nu există liste cu note primite la evaluări naționale, cu admiși și respinși, nu există eticheta elevului picat, copilul de nota 2 și cel de nota 10, și nu există

școli slabe și școli pentru elite. Părinții știu că oriunde își dau copilul, el va beneficia de aceeași calitate a educației. De altfel, lecțiile tradiționale, precum literatura engleză, istoria și geografia au fost deja eliminate din programele elevilor cu vârste de peste 16 ani din Helsinki.

Singurul examen standardizat pe care îl dau elevii finlandezi este examenul național de matriculare (Național Matriculation Exam), care este opțional, dat la sfârșitul liceului. De-a lungul anilor școlari însă, copiii sunt evaluați în mod individual, în funcție de obiectivele lor personalizate de învățare.

Finlanda are o altfel de metodă de schimbare a legii sau a programei. Spre deosebire de țări, acolo întâi se testează, prin proiecte pilot și neapărat cu cercetare în spate, după care se legiferează.

Bibliografie:

1. <https://edict.ro/sistemul-de-invatamant-din-finlanda/>
2. <https://republica.ro/finlanda-despre-educatia-finlandeza>

PROIECT

Școala Gimnazială „Ioan Slavici,, Șiria Cadru didactic: Baciș Cosmina

Clasa a III - a
Disciplina: AVAP

	<p>Nivelul de vârstă a copiilor implicați: 9-10 ani</p>
	<p>Tema activității: Preparate pentru masa de Crăciun</p>
	<p>Durata: 90 min.</p>
	<p>Locul derulării: Online Participanți: Elevii,cadrul didactic,părinții</p>
	<p>Obiective vizate: -să –și exprime liber propriile trăiri,utilizând limbajul verbal-nonverbal și creația artistico-plastică. -sa folosească corect cantarul de bucatarie -să-și valorizeze potențialul creator,demonstrând spirit de echipă,cooperare și confruntare de idei și opinii.</p>
 	<p>Resurse necesare: Resurse umane: elevi,profesorii,părinții Resurse materiale:făină,miere,ouă,mirodenii,unt,forme,tavi, Resurse bibliografice:Programa școlară ,clasele.P ,I,II,2013</p>

Pași necesari / Momentele activității (se va face descrierea lor)

Se va viziona povestea „Povestea Omulețului de -turtă dulce .

Vom discuta după vizionarea acestei povești, semnificația Crăciunului și simbolurile lui, vom decide să preparăm împreună , asistați de mama, turtă dulce.

Vom citi rețeta, vom pregăti ingredientele necesare, le vom cântări, vom frământa aluatul, îl vom întinde apoi îl vom decupa cu forme adecvate, după preferința fiecăruia.

În timpul preparării prăjiturii vom asculta colinde.

Mama ne va pregăti cuptorul, vom coace preparatul, iar apoi îl vom decora cu spuma din albuș și zahăr , pe care am pregătit-o în timp ce s-a copt turta.

Copiii vor trimite poze cu produsul final și vor fi apreciați.

Creativitate în educația timpurie

Prof. înv. preșc. Baciú Paula
Prof. înv. preșc. Bucur Alina
Grădinița cu Program Prelungit nr. 5, Municipiul Reghin, jud. Mureș
Grupa mijlocie, Grupa Florilor

În grădiniță preșcolarii desfășoară activități variate: în cadrul activităților de observare ei privesc cu multă curiozitate obiectele și fenomenele realității, își largesc treptat cercul de reprezentări și participă în mod activ la viața care îi înconjoară.

Cunoștințele multiple și variate despre obiectele și fenomenele din mediul înconjurător, despre munca, despre transformările diferitelor materiale în procesul muncii, sunt însușite în marea lor majoritate de către copii în cadrul activităților de observare, în lecturi după imagini, etc. Procesul abilităților practice creează largi posibilități pentru fixarea, sistematizarea și verificarea în practică a cunoștințelor însușite la celelalte categorii de activități.

Activitatea ce va fi descrisă în următorul articol a fost desfășurată la grupa mijlocie, Grupa Florilor, în februarie 2021, fiind o activitate integrată a Domeniului de Educare a Limbajului, Domeniul Om și Societate, Activități Liber Alese la centrele Nisip și apă, Construcții și Științe. Rutine, iar tranzițiile au avut rolul de a crea o legătură între activitățile pe domenii experiențiale propuse. Aceste activități au fost concepute astfel:

SCENARIUL ZILEI

Întâlnirea de dimineață debutează cu „SALUTUL ANIMĂLUȚELOR” folosind tonalitatea gravă a vocii.

Prezența se va realiza cu ajutorul unui urs care le va cere copiilor să se prezinte și să așeze pozele lor pe tabelul de prezență.

Calendarul Naturii se va completa precizând data, ziua, luna și anul în care ne aflăm.

Noutăți/ Evenimente/Știrea zilei: Voi prezenta copiilor o cutie misterioasă ce conține un urs din pluș. Pe el îl cheamă Martin și astăzi a venit să ne povestească pățania prin care a trecut întâmplător. Se expune copiilor povestea “Mami, de ce sunt când mare, când mic” cu ajutorul animalelor de pluș. Se va reda conținutul povestirii cât mai expresiv, folosind mimica și gestică corespunzătoare. Accentul cade pe morala acestei povestiri: Copiii să înțeleagă că unele lucruri nu sunt potrivite pentru vârsta lor.

Vom folosi roata interactivă pentru a folosi diminutive, „cuvinte alintate”, prin a denumi pui de animale, reprezentări prin siluete, urmând a fi poziționați lângă mama lor pe roată

În continuare, se propune copiilor realizarea unui sandwich cu fața lui Martin. Se expune lucrarea model, materialele și instrumentele de lucru: planșete, linguriță de plastic, o felie de pâine, fineti, felii de banane, bomboane colorate. „Către baie noi plecăm, mâinile să le spălăm!”

Dupa ce revin le voi expun etapele preparării sandwichului. Se subliniază regulile de protecție și securitate a muncii ce trebuie respectate. Se execută exercițiile de încălzire a musculaturii mâinii „Mâna lebedă o fac”, după care, copiii trec la prepararea propriu-zisă a sandwich-ului.

După finalizarea sandwich-ului, copii merg la baie și se pregătesc pentru activitățile pe centre.

La centrul, Nisip și apă, copiii vor trasa cărări pentru animăluțe, apoi vor așeza urme pe cărare, la centrul Construcții, copiii vor construi adăposturi pentru animăluțele din pădure, iar la centrul Știință vor găsi codița potrivită pentru fiecare animăluț din imagine.

După realizarea sarcinilor de la fiecare centru de interes, și, în același timp, bucuroși că am reușit să ne educăm răbdarea și pofta, răsplata e pe măsură și urmează momentul mult așteptat : savurarea sandvisului. Poftă bună!!!

În încheierea activității, se propune jocul de mișcare: „Brașoveanca”.

Întreaga activitate de învățare a copiilor se realizează prin joc activitate de baza concepută științific, ce trebuie îmbinată cu un puternic sentiment de afectivitate, dar și cu exigențe crescute pentru dezvoltarea capacităților intelectuale, pentru cultivarea curajului de a întreba, de a se exprima, de a gândi și acționa independent.

MODALITĂȚI DE COMUNICARE ȘI ÎNVĂȚARE ONLINE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR- FĂRĂ A CREA DEPENDENȚE

Prof. înv. preșc. Simona Nicoleta BACIU
Grădinița nr. 2 Voluntari

Copiii sunt mesajele vii, pe care le trimitem unor vremuri ce nu le vom vedea niciodată.

John W. Whitehead

Anul școlar 2020-2021 a debutat, din fericire cu prezența fizică a copiilor în grădinițe pentru bucuria tuturor. Însă, cu toate acestea, experiențele neplăcute ale pandemiei, ne-au forțat să ne desfașurăm o mare parte din activități în mediul on-line.

Astăzi toată lumea folosește direct sau indirect calculatorul, acesta devenind un partener de lucru al omului, un coechipier de “joacă” al copilului, însă, cu toate acestea ne dorim ca educația din unitățile de învățământ preșcolar să devină un factor crucial în construirea legăturilor sociale, o bază de construcție a sinelui și a comunităților de învățare, ca punți ale unei adevărate dezvoltări comunitare. Chiar dacă pașii nostri vor fi uneori timizi sau, alteori, nu foarte importanți, de fiecare dată, grija pentru starea de bine a copiilor va fi pe primul loc.

Utilizarea calculatorului în educație, în perioada de online are marele avantaj de a facilita trecerea de la acumularea pasivă de informații de către copii la învățarea prin descoperire, ei învățând să învețe, dezvoltându-și în acest mod abilitățile și strategiile cognitive pe care le vor folosi și adapta în diverse alte situații. Acest fapt aduce o mare flexibilitate în învățare și la stimularea copiilor de a se implica în procesul educațional și de a deveni parteneri ai educatorului în cadrul grupei.

Calculatorul nu poate înlocui cadrul didactic, care rămâne o prezență activă, vie, în comunicarea cu copiii, iar relația aceasta nu poate fi substituită de lecțiile interactive.

Utilizarea calculatorului în procesul de predare – învățare – evaluare, reprezintă o metodă modernă de activitate didactică, interactivă și dirijată, atât în perioada de activități on-line, cât și în cea cu prezența fizică. Însă, tehnologia, prin ea însăși, nu schimbă și nu îmbunătățește predarea și învățarea.

Știm că jocul este principala formă de organizare a procesului educativ din învățământul preșcolar, iar utilizarea calculatorului nu este pentru copii decât un alt mod de a învăța jucându-se, fără a crea dependențe.

În zilele noastre, calculatorul face parte din spațiul socio-cultural al copilului alături de televizor, cărți, reviste, ziare, afișe, firme luminoase; toate acestea „bombardând” spațiul vizual al copilului, influențându-i limbajul și comunicarea non-verbală, punându-l în situația de a găsi rapid soluții, de a se orienta și adapta la o lume în care informația circulă rapid, iar schimbarea este accelerată.

Folosit cu îndemânare și fără exces, calculatorul, a devenit în perioada de învățare on-line, un mijloc prin care s-a îmbunătățit simțitor eficiența unor activități folosite în vederea pregătirii preșcolarilor pentru școală.

Abordarea integrată a activităților cu copiii a rămas în atenția noastră, a educatoarelor, aceasta generând activități atractive, o învățare cu sens, flexibilă și adaptată nevoilor acestora. De asemenea, nu este nici o surpriză faptul că, astăzi calculatorul este perceput pe rând pentru fiecare din membrii unei familii, în funcție de nevoia personală ca: o jucărie, o unealtă, o resursă de informații.

Distanțarea și statul acasă, pe o perioadă atât de lungă, au deconectat milioane de copii, de la educația tradițională și au transpus-o în cea din mediul on-line. Cu toate acestea, am continuat și acolo să fim la fel de apropiate de cei mici, am încercat să oferim atenția și sprijinul necesar, pentru a nu se resimți golul lăsat de această pandemie , în educație.

Alături de copii, părinți și autorități, putem fi în continuare o comunitate de învățare în care accentul se pune pe succesul formativ al tuturor și pe o dezvoltare comună.

BIBLIOGRAFIE:

- Educație timpurie nivel preșcolar - Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020 - M.E.C, Editura Didactică și Pedagogică S.A., București, 2020
- Procesul de învățare în contextul pandemiei de COVID 19 – Ghid pentru părinți cu copii de 2-7 ani - UNICEF Moldova, ianuarie 2021
- www.google.com

Educație fără frontiere

Baciu Valeria Lucreția Grădinița cu program prelungit nr. 12, Bistrița

Dezideratul învățământului preșcolar este de a oferi sprijin competent pentru dezvoltarea armonioasă în plan fizic, intelectual și social a copiilor, pregătindu-i totodată pentru o cât mai ușoară adaptare la activitatea școlară. O educație reală, profundă se fundamentează în familie, iar apoi ea se continuă și desăvârșește în grădiniță și școală. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului și abia apoi prin cea a cuvântului. Tot ceea ce se săvârșește sub privirea copilului are efect mai puternic decât orice frază moralizatoare. De multe ori, intrarea copiilor la grădiniță în grupa mică este resimțită, atât de către copii cât și de către părinți, ca o rupere care provoacă emoții, temeri și anxietate de ambele părți. Însă nu numai familia și copiii sunt afectați de noua situație, normală, de altfel, în demersul didactic.

Educatoarele care îi preiau pe copii sunt zilnic „asediate” cu întrebări și cereri ale familiei, care exprimă dorința membrilor acesteia de a fi în continuare în controlul situației, ocrotitori, grija acestora, neîncrederea, uneori, marcată prin impulsul de a verifica toți factorii care acționează asupra copiilor lor: de la condiții materiale la modul în care personalul relaționează cu cei mici. Orice modificări în comportamentul copiilor, cu excepția celor absolut pozitive, devin pentru părinți motive de îngrijorare, de suspiciune și ridică semne de întrebare referitoare la influențele de la grădiniță.

Pe de altă parte, cadrele didactice din grădiniță au nevoie oricum de sprijinul familiei copiilor – factorilor educaționali – atât pentru a prelua și dezvolta direcțiile de acțiune formativ-educativă pe care le antrenează instituțional, cât și de a găsi rezolvări concrete la necesități de diverse categorii: financiare, practic-aplicative, organizaționale ori logistice. Toate aceste motivații conduc către necesitatea unui parteneriat real, activ-participativ, captivant și motivant, cu implicare susținută din partea familiei. Tocmai de aceea, noi, educatoarele concepem un program de parteneriat sau de consiliere și orientare a părinților, prin planificare, organizarea și desfășurarea unor acțiuni de implicare continuă și valorificare a potențialului fiecărui părinte, atragerea lui în „viața grădiniței” și asumarea unor răspunderi/responsabilități comune la nivelul grupei din care face parte copilul său.

Totodată relația grădiniță – școală – familie - societate se definește și printr-o comunicare / colaborare indirectă, prin abordări și discuții sincere, din care să reiasă așteptările acestora privitoare la actul educațional, dar și a feed-back-ului / răspunsul dat de copii (prin rezultatele obținute). Așadar, printre activitățile de implicare a partenerilor educaționali, putem enumera: sedințe și lecții demonstrative cu părinții, vizite, excursii, jocuri de rol și interpretări, serbări școlare, simpozioane, expoziții etc. iar succesul acestora depinde în mare măsură de stilul și tactul pedagogic al cadrului didactic organizator, dar și de disponibilitatea fizică și materială din partea colaboratorilor educaționali, de formarea unor tipare educaționale bazate pe sinceritate, comunicare, implicare și respect.

De asemenea, reamintesc faptul că a realiza și alimenta o comunicare eficientă a grădiniței cu exteriorul (mediul social, cultural și economic), impune și realizarea unor parteneriate autentice, prospere. Astfel, toate proiectele educaționale demarate de cadrele didactice cu oricare dintre partenerii educaționali, vin în sprijinul nu doar al copiilor și părinților, ci și însuși cadrului didactic și prin extindere – societății. Acestea implică enunțarea unui scop și a unor argumente și obiective clar vizate, precum și urmărirea conștincioasă a realizării acestora. Educația însumează acțiunile –

deliberate sau nedeliberate, explicite sau implicite, sistematice sau nesistematice – de modelare și formare a omului din perspectiva unor finalități racordate la reperiile socio-economicoistorico-culturale ale arealului în care se desfășoară. Se poate afirma că educația este activitatea complexă realizată în cooperare de educator și educabil (a căror rol este șanjabil) în vederea formării și autoformării asistate, cu scopul dezvoltării personalității și sădării unei mentalități pozitiv-constructiviste.

Tradițional, educația oferită de școală a fost considerată educație formală, activitățile educative organizate de alte instituții, cum ar fi muzeele, bibliotecile, cluburile elevilor etc., drept educație nonformală, iar influențele spontane sau neorganizate din mediu, familie, grup de prieteni, mass media etc., educație informal.

Educația formală și cea nonformală au drept notă comună faptul că ambele sunt special organizate de societate, cu scopul de a ușura, de a grăbi, de a eficientiza procesul formării unor comportamente propice învățării continue, inclusiv prin mijloace proprii, precum și de a asigura achiziționarea unor informații cu largi resurse de integrare în sisteme, de transferare a lor în diverse domenii ale cunoașterii.

De asemenea, ambele sunt instituționalizate, deosebindu-se doar prin cadrul și modalitățile lor specifice de a acționa. În zilele noastre se constată atât o extindere, cât și o intercorelare strânsă a tuturor acestor forme, ceea ce face să le crească potențialul educativ. Astfel, educația formală trebuie să cunoască valorile și influențele exercitate prin intermediul educației ocazionale, nonformale și informale, să exercite o funcție de sinteză, de integrare a acestora în procesul unitar de formare și cultivare a personalității copiilor, a tinerilor. Pe de altă parte, trebuie spus că experiența acumulată în cadrul educației școlare contribuie la creșterea randamentului celorlalte forme ale educației, în condițiile în care tinerii sunt înarmați cu capacitatea de a discerne, de a selecta, de a sintetiza, din multitudinea de experiențe acumulate, pe cele care au în mod cert, valoare educațională și pot influența comportamentele lor pozitive. Cei trei termeni fundamentali pe care se bazează semnificatia conceptului sunt „viata—”, „permanent—”, „educatie—”. Educația nu se termină la sfârșitul instrucției școlare, ci constituie un proces permanent.

Educația permanentă îmbracă un caracter universal, democratic și trebuie să răspundă schimbărilor care se produc în societate, în știință, tehnică, cultură.

Conchid și susțin ideea conform căreia, pentru a obișnui copiii să dezvolte relații constructive cu semenii lor, să trăiască stări afective pozitive împreună cu colegii, empatic, să-și exteriorizeze și să-și împărtășească preocupările și interesul pentru anumite subiecte, este necesară propunerea și încheierea unui parteneriat între unitățile de învățământ sau oricare alt factor/partener educațional, aducându-i astfel pe copii mai aproape de ceilalți, în mijlocul vieții acestora.

Din acțiunile și întâlnirile comune, copiii vor experimenta noi valențe ale prieteniei dintre cei mici, înțelegând și adoptând norme de conviețuire socială dezirabilă și adaptându-și comportamentul propriu la cerințele grupului cu care vin în contact.

Și, astfel, preșcolarii vor deduce singuri că locul respectiv este un loc în care nu trebuie să revii cu emoții sau teamă, ci unul atractiv, ce le deschide porțile către o altfel de lume fascinantă, o lume a cunoașterii, a descoperirii de nou și interesant, o lume în care sunt și alți copii, adulți și care te ajută să evoluezi, să te definești ca om (școală, locul de muncă, societatea însăși!).

Despre grădinița... de acasă!

Prof. pt. învă. preșc. Bădăi Andreea

Activitatea online la nivel preșcolar a fost o provocare atât pentru cadrele didactice, cât și pentru părinți și copii. Educatoarele au încercat să adapteze activitățile la condițiile grădiniței de acasă, propunând activități care să îi țină cât mai puțin pe copii în fața ecranelor, dar care să îi stimuleze și să îi antreneze. Deși la început de an școlar întocmisem planificarea anuală, apoi pe parcurs cea săptămânală, a fost nevoie să concepem alte planificări și să le adaptăm, astfel încât să formăm cu adevărat împreună cu părinții și copiii un parteneriat eficient care să ne ajute în activitatea didactică.

Astfel, în întocmirea planificării am ținut cont mai mult ca orișicând de interesul și binele suprem al copilului, pe lângă care s-a adăugat posibilitatea părinților de a interacționa.

În aceste situații părinții au înțeles mai bine ca niciodată cât de important este rolul profesorului, al educatorului în actul educației. Cel mai important aspect a fost menținerea legăturii cu părinții și copii, continuarea procesului educațional și o mobilizare foarte rapidă.

Părinții ne-au ajutat foarte mult, în acele săptămâni, deoarece noi am interacționat direct cu ei, care la rândul lor au devenit „profesorii” de acasă, încercând să-ndrume copiii cu ajutorul nostru.

Am încercat să aleg teme de interes major, astfel încât să stârnesc curiozitatea și interesul copiilor și părinților, pentru a-și dori să realizeze activitățile propuse în fiecare zi, să exploreze împreună, minunata lume a copilăriei.

În continuare, voi prezenta diversitatea de situații în care a funcționat activitatea educațională a grupelor de învățământ preșcolar, această varietate manifestându-se la nivelul:

- Canalelor de comunicare folosite pentru interacțiunea cu preșcolarii (grup de Whatsapp, grup închis de facebook al grupei, e-mail, telefon, platforme educaționale)
- Dispozitivelor folosite de cadrele didactice pentru comunicarea cu familiile copiilor (telefon inteligent, laptop, dektop, tabletă)
- Diversității platformelor sincron folosite (Zoom, Meet, Kinderpedia)
- Diversității resurselor folosite pentru organizarea activităților pe care părinții/ adulții care au acompaniat copiii le-au utilizat cu aceștia (link-uri cu povești și cântece, sugestii de jocuri pentru familie, fișe de lucru)

Astfel, în activitățile desfășurate online, am parcurs Curriculumul pentru educație timpurie 2019, în ritm diferit, proiectând activități de învățare diferite, în funcție de specificul, grupei, al familiile lor, în funcție de dispozitivele și resursele aflate la dispoziția acestora și de abilitățile digitale ale ambelor părți (cadre didactice, părinți).

De asemenea, în urma desfășurării acestor activități în format online, am extras câteva avantaje și dezavantaje.

Avantaje:

- există numeroase resurse care fac învățarea mult mai distractivă
- favorizează un mediu de învățare mai colaborativ
- relațiile dintre părinte-copil devin mai strânse
- îl determină pe copil să devină mai responsabil, să învețe automotivația și autodișciplina

Dezavantaje:

- este impersonală, spre deosebire de educația tradițională în care există o interacțiune față în față, reală între elev și cadru didactic
- elevii nu au acces egal la resursele tehnologice
- oricine poate realiza o lucrare și nu copilul propriu-zis.
- utilizarea instrumentelor digitale au adăugat mai multe cerințe în viața cadrului didactic, crescându-le volumul de muncă

Așadar, cred că cu toții, cadre didactice, copii, părinți, bunici, am avut multe de învățat în această perioadă. Ne-am dezvoltat mai multe abilități, am devenit mai creativi și am încercat să rămânem uniți, trecând cu bine peste toate greutățile.

Școala online - un debut în învățământul românesc

Profesor învățământul primar Badea Livica

Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem. Trecerea de la formula „față în față” la modalitatea „online” de livrare a educației, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură” didactică și de paradigmă.

În lipsa unei infrastructuri tehnologice decente, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces gratuit la platforme online, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, cadrele didactice au fost nevoite să identifice rapid soluții pentru a asigura tuturor copiilor acces la o educație de calitate.

Cei mai buni prieteni au devenit platformele educaționale online și platformele de streaming, modalitățile cele mai potrivite pentru continuarea procesului educațional în acest context sensibil. A existat o explozie de experiențe didactice la distanță, soluții ad-hoc, dar și profesioniste, eclecticisme operaționale, dar și viziuni unitare.

Perioada aprilie – iunie a anului școlar trecut a fost destul de greu de gestionat atât din pricina lipsei de experiență a dascălilor în ceea ce privește modul de predare online, cât și din pricina lipsei device-urilor necesare. Din septembrie, însă, situația este vizibil îmbunătățită. Cadrele didactice au avut timp să se perfecționeze în domeniul utilizării platformelor și aplicațiilor informatice, iar autoritățile publice și ONG-urile au reușit să acopere, în mare parte, necesarul de dispozitive digitale.

Școala online presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate. Monitorizarea învățării se realizează într-un alt mod acum, câteodată chiar foarte greu. Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmării modului în care elevii își iau notițe, dificila administrare a probelor de evaluare reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite.

Rolul părintelui ca partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze activitatea de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului informatic, de frecventarea cursurilor de către elev, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare. De asemenea, părintele deține rolul de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive. Trebuie să empatizeze cu copilul, să discute cu el, oferind multe explicații despre situația actuală și să susțină cauza educației și a învățării, chiar și în aceste condiții dificile.

Consumul de resurse personale (energia, concentrarea atenției) depinde foarte mult de modul în care este organizat învățământul la distanță, de calitatea actului educațional și de implicarea profesorilor, a elevilor și a părinților în gestionarea aspectelor didactice și a celor afective. De asemenea, sunt foarte importante acceptarea acestui sistem de învățare și acordarea unei atenții sporite, așa cum i se acordă școlii „față în față”.

Cu toate că interesul tuturor actorilor educaționali este foarte vizibil , procesul de instruire își pierde, din punctul meu de vedere, din calitate și din consistență. Există, conform studiilor efectuate de specialiști, probleme legate de nivelul scăzut al rezultatelor școlare, dar sunt convinsă că noile experiențe prin care trecem cu toții vor reprezenta puncte de plecare pentru găsirea unor soluții eficiente de reglare a procesului de învățământ.

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

GRĂDINITA, FAMILIA SI COMUNITATEA PARTENERI ÎN EDUCATIE

Prof. înv. primar Bădeanu Laura
Școala Gimnazială Nr. 4 Moreni

Motto: „Prezența părinților poate transforma cultura școlii.” (S. L. Lightfoot)

Un cunoscut autor francez care a studiat în profunzime fenomenul învățării, Michel Gilly, a afirmat că în condițiile unei civilizații complet transformată de progresul tehnic, nevoia de instruire și educare „devine tot atât de esențială ca și nevoia de hrană”.

Realitatea cotidiană și statisticile din ultima vreme arată că familia, școala, anturajul și audiovizualul, cele patru medii de viață curentă ale copilului, înregistrează un declin în planul valorilor pedagogice.

Analizând această stare de lucruri, ne punem întrebarea firească: cine și cum face educație în această societate?

Complexitatea și intensitatea factorilor de influențare și de presiune asupra copilului au crescut atât de mult, încât personalitatea acestuia nu mai este doar un rezultat al eredității, mediului și educației.

Copilul însuși este „constrâns” să devină un „actor al propriei educații”. Nimeni nu contestă existența unor numeroase familii, a unor școli și instituții care veghează atent asupra creșterii și educării copiilor.

Problema nu constă însă în a enumera agenții educativi și nici măcar în a stabili capacitatea acestora de a oferi modele și de a stabili priorități.

În ansamblul agenților educativi, școala, se știe, joacă un rol esențial. Dar o școală de calitate și de succes nu poate fi înțeleasă astăzi în afara unei redimensionări a relației școală-familie-comunitate.

Această relație poate fi din ce în ce mai periclitată în condițiile actuale, din următoarele motive: climatul familial s-a deteriorat sub presiunea șomajului, grijilor materiale, pierderii încrederii în valori, a stresului cauzat de toate acestea; unii părinți așteaptă încă „totul” de la școală; neînțelegându-și corect rolurile, mai exact noile roluri, cadrele didactice și părinții se învinovățesc reciproc; uneori școala îi acuză pe părinți de incompetență educațională, de dezinteres, pretenții exagerate și chiar agresivitate, iar părinții, fie că le pretind profesorilor o atitudine mai intransigentă față de elevi, confruntând dialogul democratic elev-profesor cu familiarismul păgubos, fie le impută insuccesele elevilor, neînțelegând exigențele prezentului; literatura pedagogică pentru părinți este puțin reprezentată pe piața cărții sau nu este valorificată de factorii responsabili.

Poziția celor două instanțe educaționale -școala și familia- trebuie să fie însă una de parteneriat, chiar și cu membri ai comunității locale, deoarece crescând miza școlarizării, există și părinți care doresc să se implice din ce în ce mai mult în viața școlii.

Cunoașterea și înțelegerea familiei în calitate de partener constant și autentic devine o prioritate mai ales în contextul actual, în care familia însăși trebuie să se adapteze unor schimbări semnificative. În acest sens, în raport cu familia tradițională, familia contemporană suportă o serie de modificări cu referire la statusuri și roluri, norme și relații, probleme, situații și soluții.

Pentru a atrage familia, ca element cheie în cadrul parteneriatelor educaționale, școala, și, în particular, noi, profesorii, trebuie să luăm act de aceste schimbări, adaptându-ne atitudinile și comportamentele în consecință. Pornind de la aceste premise, efortul îndreptat către cunoașterea familiei ca partener potențial trebuie să se orienteze către: trăsăturile, calitățile, problemele sale specifice; statutul pe care elevul îl are în cadrul mediului său familial; valorile și normele pe care le

avansează; avantajele pe care le poate câștiga în cadrul parteneriatului; beneficiile pe care le poate aduce școlii, ca partener; chiar în condițiile asumării acestei perspective de către profesori, în relațiile dintre școală și părinții pot să apară disfuncții generate de limitele în strategiile școlii din domeniul parteneriatului, barierele în comunicarea interpersonală, lipsa de interes din partea părinților în raport cu educația și, în particular, în raport cu evoluția propriilor copii, carențele atitudinale și comportamentale atât la nivelul părinților, cât și al dascălului uneori, problemele cu care se confruntă unele familii, marginalizarea sau automarginalizarea unor familii defavorizate.

Pentru a depăși aceste bariere, care grevează în mod inerent parteneriatul dintre școală și părinții elevilor, trebuie asumate ca priorități: creșterea inițiativei și implicării profesorului în sensibilizarea și atragerea familiei; elaborarea și aplicarea sistematică a unor proiecte centrate pe parteneriatul cu părinții; transformarea comitetelor de părinți în structuri active și dinamice care își pot asuma rolul de interfață în relația dintre școală și părinți; ameliorarea modalităților de informare a părinților; diseminarea unor informații clare cu privire la școală, activitățile și problemele ei; organizarea unor activități extrașcolare diversificate în regim de parteneriat.

Dintre multiplele motive și argumente în sprijinul demonstrării necesității colaborării dinre cei trei factori de educație, o importanță deosebită o are consonanța și unitatea acțiunilor întreprinse. Rolul conducător în procesul de educație îl are, fără îndoială, școala, pentru motive bine cunoscute. În calitatea sa de cel mai apropiat colaborator al școlii, familia trebuie să o secundeze de aproape și sincer.

Părinții iau cunoștință de cerințele școlii față de copii, în materie de educație, prin diverse moduri: la ședințele cu părinții, în discuțiile individuale cu învățătorii, prin corespondență. În general nu se întâmpină dificultăți în această privință. Ele apar acolo și atunci când părinții adoptă o altă atitudine față de sarcinile trasate de școală, aceasta fie în problemele de instruire, fie în cele de educație. În acest fel, părinții creează mari dificultăți copiilor, căci ei nu mai știu ce atitudine să adopte, pe cine să asculte. Printr-o asemenea atitudine, părinții creează stări de derută propriilor copii sau, ceva mai grav, le determină un comportament duplicitar și ipocrit, pervertindu-le însuși caracterul. Iată de ce este necesar ca părinții, comunitatea și educatorii să formeze un front unitar educativ.

O modalitate reală și firească a colaborării cu școala este înfăptuită prin controlul copiilor de către părinți. În școală acest control se efectuează zilnic, la fiecare materie, există deci o preocupare constantă și sistematică pentru această problemă. Dar acasă? Unii părinți consideră că aceasta este sarcina școlii, iar alții se scuză că nu o fac, deoarece nu au competența necesară pentru a realiza un control de fond. În discuțiile noastre cu acești părinți noi trebuie să le explicăm că nimeni nu le poate pretinde un control asupra calității temelor și lecțiilor, dar unul asupra cantității acestora, asupra efectuării sau neefectuării lor, este absolut necesar, pentru a preveni situația obișnuinței de a nu le efectua.

Părinții au datoria să-și controleze copiii nu numai asupra modului în care își îndeplinesc obligațiile școlare, ci și asupra relațiilor pe care le au în afara școlii, cu alți copii, și, uneori, și cu adulții, pentru că acestea pot fi benefice sau dăunătoare.

Școala și familia sunt, așadar, cei doi factori importanți, cei doi stâlpi de rezistență ai procesului instructiv-educativ, iar între aceștia și mediul extrașcolar sau extrafamilial (comunitatea) pendulează copilul, obiect și subiect al activității instructiv-educativ. O bună colaborare între școală și familie este posibilă numai atunci când familia înțelege bine menirea școlii, iar școala consideră familia un aliat, un colaborator sincer, permanent, direct interesat în procesul instructiv-educativ.

Formele de colaborare a școlii prin noi, profesorii, cu familiile elevilor sunt: întâlniri programate de profesorul diriginte cu toți părinții (ședințele sau lectoratele), în cadrul cărora se dezbate teme actuale stabilite în prealabil, unele chiar împreună cu părinții; cu un grup de părinți (numai cu părinții unui copil); întâlniri întâmplătoare (în pauze, la terminarea orelor, pe stradă); convorbiri telefonice; corespondența; vizite la domiciliu; activități nonformale (excursii, concursuri, serbări, carnavaluri, aniversări, sărbătorirea zilelor de naștere), ocazii cu care părinții, pentru că ei se implică activ în aceste activități, cât și noi, profesorii, îi vedem pe copii manifestându-se în alt fel decât cel obișnuit; consultații la cererea părinților.

Din constatările făcute de-a lungul anilor, se consideră că întâlnirile colective reprezintă cea mai „profitabilă” și democratică formă de colaborare a profesorului diriginte cu familiile elevilor.

Participarea părinților la viața școlii este un indicator al procesului de democratizare a educației, în sensul unei creșteri a gradului de deschidere a instituției educative către comunitate, precum și a creșterii vizibilității, transparenței proceselor pedagogice pentru beneficiarii lor. În general, atât reprezentanții școlii, cât și părinții, conștientizează necesitatea dialogului și văd efectul său benefic asupra rezultatelor școlare.

În concluzie, nu putem preamări rolul uneia din cele două instituții partenere, în detrimentul celeilalte. Dar cadrul social în care educația este la ea acasă este și va rămâne școala, această instituție din care își iau zborul spre alte trepte școlare și, în final spre viața adultă, toți tinerii, însă să nu uităm că bucuriile și eșecurile primelor experiențe școlare sau a celor de mai târziu, emoțiile primelor „iubiri”, ale adolescenței, alegerea profesiei, a partenerului pentru întemeierea propriei familii, toate se raportează și se rezolvă în cadrul familiei. Locul în care copilul învață să fie iubit și să iubească, cu mult înainte ca el să fie în stare să facă această distincție, este cadrul familial.

Având în vedere că, în condițiile economice actuale, eșecul școlar depășește cadrul strict al învățământului și se impune ca o problemă stringentă a societății, cele două instituții fundamentale pentru educarea copilului, școala și familia, trebuie să-și concentreze eforturile, acordând astfel copilului interesul pe care acesta îl merită, știut fiind faptul că „cine începe bine, sfârșește frumos!”, acolo în comunitatea din care face parte.

Copiii învață într-adevăr ceea ce trăiesc! Apoi cresc și ajung să trăiască ceea ce au învățat.

Bibliografie:

1. Nicola, Ioan - Tratat de pedagogie școlară, Editura Aramis, București, 2000.
2. Cuceș, Constantin. - Psihopedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998 ;
3. Cercel, Renata - Pași în profesia didactică, Editura Universității din Oradea, 2004.
4. Băran-Pescaru, Adina - Parteneriat în educație familie-școală-comunitate, Editura Aramis, București, 2004;
5. Văideanu, G. - Educația la frontiera dintre milenii, București, Editura Politica, București, 1988

Educația online-argumente pro și contra

Prof. Bădescu Petria Luiza
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

În contextul situației cu care ne confruntăm în ultimele luni, am fost nevoiți să ne schimbăm modul de viață. La fel ca toate celelalte domenii și sistemul de învățământ a fost grav afectat.

Educația online este o experiență nouă pentru fiecare dintre noi, însă a fost cea mai bună modalitate pentru a ne ține conectați cu școala. Era important să păstrăm un oarecare program și să încercăm să rămânem organizați pentru ca revenirea la școala să fie cât mai ușoară.

Tot ceea ce făceam înainte de apariția acestui virus, respectiv activitatea desfășurată la clasă, metodele folosite, toate acestea au fost suspendate, nemaiputând să ne bucurăm de ele.

Acum, multe din activitățile zilnice se rezumă la aplicații precum Zoom, Google Classroom sau Microsoft Teams. Aceste aplicații au ajutat la continuarea procesului instructiv educativ, însă nu de fiecare dată rezultatul a fost satisfăcător pentru cadrele didactice, elevi și părinți. A fost o măsură adoptată forțat, fără să aibă, însă, în prealabil, pregătirea necesară. S-a stabilit aplicarea acesteia imediat, cu toate că nu exista fondul necesar desfășurării orelor așa cum se așteaptă elevii, profesorii și părinții.

Profesorii au fost forțați să își descarce platforme, să utilizeze tot ceea ce cunosc și să învețe, cât de curând posibil să comunice cu elevii. Consider că adaptarea s-a efectuat, dar rezultatul nu e cel dorit. Elevii nu pot fi obligați să participe, iar unii, chiar dacă participă, nu au atitudinea potrivită orelor.

Cred că iau totul prea ușor în aceasta privință. Apar în platforma de tip Zoom, de exemplu, ca și cum ar vorbi cu o rudă, cu un prieten, se plimbă cu telefonul prin casă pentru a arată cadrului didactic cum îi arată locuința, spre a stârni hazul colegilor. Ba, de multe ori, participa la ore în poziții indecente, se amuză pe seama celorlalte persoane cu care locuiesc... În aceste condiții educația nu se poate realiza. Poate doar socializarea. Pe de altă parte, părinții sunt obligați să asigure copiilor mijloacele tehnice necesare, cu toate că uni dintre ei au posibilități financiare reduse ...

Desigur, că și școala propriu-zisă, orele online au atât plusuri, cât și minusuri, iar părerile elevilor și profesorilor sunt împărțite. Unii sunt reticenți când vine vorba de o oră video, iar alții își păstrează aceeași energie și în mediul online. Acestea fiind spuse, vă propun o listă de argumente pro și contra, pe care le-am ”cules” din cadrul cadrelor didactice, părinților și elevilor:

Punctele tari ale „școlii online” sunt: continuarea procesului de învățare; recuperarea a cel puțin 1h din timpul personal, timp pe care îl iroseam pe drumul înspre și dinspre școală; flexibilitate; rămâi activ pe parcursul zilei/săptămânii evitând sedentarismul; îmbogățirea cunoștințelor digitale; posibilitatea de a învăța în confortul propriei case; facilitează transmiterea cunoștințelor, ușurează, pe de o parte, evaluarea, deoarece aceasta se poate face prin platformele utilizate; se pot folosi diverse materiale publicate online, care se transmit elevilor mult mai ușor; se poate da mai ușor un feedback în momentul activității online.

Puncte slabe sunt: lipsa interacțiunii sociale pe care o aveam cu colegii; scade calitatea actului didactic de predare; deși odată cu orele online vine flexibilitatea, pot apărea probleme cu managementul timpului – pentru că unele lecții sunt propuse la ore mai târzii decât eram obișnuiți; lipsa interesului acordat orelor; posibilitatea de a fi încărcat cu teme; se mărește timpul petrecut în fața diferitelor ecrane; nu toți elevii au acces la tehnologie; chiar și cei care au acces nu pot fi stimulați să ia parte la toate activitățile, deși li s-a amintit obligativitatea participării; stârnește reacții diferite din partea unor părinți, tocmai datorită faptului că se simt forțați să asigure tehnologia necesară; creează nemulțumiri în cazul elevilor care, deși nu sunt la școală, trebuie să se trezească devreme pentru a participa la activități

Dincolo de aceste aspecte, o certitudine este faptul că nu am fost pregătiți pentru o astfel de abordare a învățării și că este necesar un timp pentru ca toți factorii implicați în acest proces educativ să înțeleagă potențialul pe care îl are învățarea online.

Din punctul meu de vedere educația nu poate fi făcută doar la școală,, acolo unde există conexiune directă cu elevii, cu ceilalți profesori și unde explicațiile sunt concrete. Deci... Școala online este o forma fără fond... A fost adoptată forțat forma, dar nu s-a creat fondul!

Așadar, ținerea cursurilor în mediul online poate fi doar o experiență nouă din care ne alegem cu lecții de viață, în primul rând de a ne adapta în situații noi, de a învăța să comunicăm într-un mediu nou și de a învăța să apreciem lucrurile mărunte pe care nu le apreciam înainte și de care acum ne este dor.

Scoala de acasa – avantaje și dezavantaje

Propunător: Profesor învățământ primar Bădulescu Gabriela
Scoala Alexandru Davila, Pitesti
An scolar 2020-2021

Peste tot in lume, sistemul de invatamant actual pare sa fie inechit. Asa ca este normal sa ne gandim si la alte optiuni si sa le punem in balanta cu scoala traditionala.

Odata ajuns in clasa, copilul este nevoit sa se detaseze de individualitatea sa si sa devina unul dintre elevi. La orice materie se cer aceleasi raspunsuri, aceleasi idei, uneori, chiar si aceleasi haine. Scoala de acasa (homeschooling) este o alta metoda de predare si invatare. Homeschooling-ul reprezinta o alternativa la „banda rulanta” pe care sunt invatati copiii. Aceasta metoda nu este una utopica, asa cum s-ar crede. Hai sa privim avantajele si dezavantajele sale.

Avantaje

Educatia de acasa implica anumite libertati. Copiii pot alege ce vor sa invete, cat vor, cand vor. Notiunile de baza sunt necesare, dar nu vor fi impuse de la o varsta anume, ci cand se simte pregatit. Familia isi poate educa copilul conform propriilor convingeri si valori, intr-un mediu care nu intra in contradictie cu acestea.

O alta libertate este cea fizica. Atat copiii, cat si parintii, nu mai sunt constransi de orarul scolii si pot petrece mai mult timp impreuna. Astfel, familia poate planifica in orice moment iesiri educative, poate schimba materia oricand etc. Nu numai ca cei mici vor avea parte de o experienta noua de invatare, dar aceste abateri de la program vor imbunatati si calitatea vietii de familie. Si, daca tot vorbim de libertatea fizica, putem aborda si trezitul de dimineata. Nimanui nu ii place sa se trezeasca „cu noaptea-n cap”, cu atat mai putin copiilor. Scoala de acasa le permite sa doarma relaxat, fara frica zilei urmatoare, fara teama ca, din minut in minut, alarma de la ceas le va zangani in cap.

Homeschooling-ul mai ofera si o libertate emotionala. Prejudicati, copii agresivi, competitivitate, presiunea grupurilor, toate acestea pot fi intalnite pe holurile scolii. Stima de sine a copiilor scade, iar invatatul ocupa locul doi, in favoarea unui „look” mai acceptabil din punct de vedere social. Copiii care invata acasa nu mai au aceasta nevoie de a fi inclusi, nu le mai este teama de ridicol si gandesc ce vor, nu ce li se impune.

Dezavantaje

In ceea ce priveste scolarizarea de acasa, de obicei, dezavantajele sunt reprezentate prin costuri, fie ele de timp, de bani, de emotii.

Din punctul de vedere al timpului, este destul de complicat sa inveti in afara scolii traditionale. In primul rand, trebuie sa stii care este programa scolara. Ce anume li se cere copiilor sa invete? Trebuie sa iti faci loc in programul tau pentru a invata si tu, la randul tau.

In al doilea rand, parintii sunt plecati de dimineata pana seara la serviciu, asa ca faptul ca poti sa inveti „cand vrei” este o chestiune limitata. Iar cand un parinte singur decide sa isi invete copilul

de acasa, lucrurile devin cu mult mai complicate. O solutie ar fi apelarea la un meditator, dar acest lucru inseamna ca...

Vei avea cheltuieli suplimentare. Bun, sa zicem ca nu apelezi la un meditator si nu esti singur in aventura de homeschooling. Tot va trebui ca unul dintre parinti sa renunte la serviciu. Astfel, veniturile familiei vor fi substantial mai mici. Chiar daca manualele se gasesc in bibliotecile gratuite, cu un singur salariu tot va fi mai dificil.

Apoi, odata ce ai decis sa ramai cu micutul tau acasa, trebuie sa constientizezi ca veti sta impreuna cam toata ziua. Daca ti se pare ca va fi obositor sau crezi ca nu te vei simti bine sa stai atata timp cu cel mic, atunci scoala de acasa nu e potrivita pentru tine.

O alta problema ar fi cea a socializarii. Ai putea sa ma contrazic – exista o multime de centre si cluburi de activitati, unde copiii isi pot face prieteni. Corect, insa, la scoala, elevii stau mai mult de o ora/doua impreuna. Experientele prin care trec ii formeaza ca indivizi si ii apropie.

De asemenea, daca ai un copil mai timid, nu este o decizie buna sa il retii acasa deoarece, in viitor, ii va fi greu sa se integreze in vreo colectivitate.

In Romania

Scoala de acasa este un program contestat la noi in tara si poate fi posibil doar in cazurile medicale foarte serioase in care copilul nu se poate deplasa.

Pentru cei care pur si simplu doresc sa renunte la sistemul traditional, exista o „portita”, in ceea ce priveste reglementarea educatiei – „scoala-umbrela” din strainatate.

„Scoala-umbrela” este o institutie particulara, care primeste inscrieri ale elevilor educati acasa contra unei taxe anuale. Copilul inscris la o „scoala-umbrela” este considerat de stat ca fiind scolarizat legal si poate fi oricand reintegrat in invatamantul public sau privat, dupa o testare a cunostintelor. In plus, acest tip de scoli elibereaza foi matricole si alte documente scolare necesare.

Eu cred că un copil trebuie să fie educat într-o școală, într-o comunitate și nu izolat, acasă. Chiar dacă această comunitate nu este una ideală, n-ar fi rău dacă am încerca, noi toți, să o facem mai bună. Că perfectă nu are cum să fie.

Bibliografie:

<https://www.itsybity.ro/scoala-de-acasa-avantaje-si-dezavantaje/>

<https://dorinadanila.com/2016/09/18/ce-cred-eu-despre-scoala-de-acasa/>

Invatarea traditionala Vs. Invatarea online: diferente, avantaje si dezavantaje

Băețica Alexandra Geanina
Grădinița cu program prelungit nr. 7 Slatina, Jud. Olt

In zilele noastre cursurile / formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institutii si companii ofera cursuri online. Cu toate acestea, in ciuda popularitatii educatiei online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, in mare parte datorita concepiei gresite. In acelasi timp, in ciuda popularitatii In crestere a cursurilor online, formarea traditionala (in clasa) se lupta si incearca sa adopte mijloace mai noi de a mentine interesul cursantilor.

Exista intotdeauna doua fete ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea on-line este mai potrivita, in timp ce pentru altii formarea in clasa este metoda preferata. Sa comparam cele doua metode.

Cursurile online

Oamenii iau cursuri profesionale, de obicei, pentru a-si creste nivelul de calificare si pentru a-si spori oportunitatile de cariera. De exemplu, pentru a obtine promovarea la un nivel superior si locuri de munca mai bine platite. Cu toate acestea, multi angajati pot fi epuizati dupa munca si nu doresc sa participe la orele obisnuite. Deci, fireste, o clasa on-line este mai convenabila pentru ei, deoarece economiseste timp, bani si energie.

Cel mai bun lucru despre cursurile on-line este ca indivizii pot lua un curs din confortul biroului sau acasa. Chiar si cu un program aglomerat, se poate gasi un pic de timp liber pentru un curs. In cursurile online, elevul nu interactioneaza direct cu institutia. Deci, In cazul In care aveti intrebari, poate fi dificil sa intrebati instructorii online, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonala. Cu toate acestea, aceste cursuri ofera de multe ori alternative cum ar fi forumuri on-line, e-mailuri si camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utila.

Oamenii adesea cred ca interactiunea cu un antrenor live este cel mai bun mod de a invata, deoarece este interactiva si permite comunicarea bidirectionala. Pentru astfel de persoane, cursurile sincronizate online vor fi mai potrivite.

Un alt mod de a dobândi cunostinte prin intermediul unui mediu online este cautarea pe diferite motoare de cautare, cum ar fi Google, Bing etc. Desi acest lucru ajuta la reducerea cantitatii de carti pe care trebuie sa le cititi, ar putea exista prea multe surse de informatii pe care trebuie sa le cititi, si sa le alegeti pe cele relevante, ceea ce poate duce la supraincercarea cu informatii. Astfel, cursurile poate fi mai potrivite pentru adultii care isi continua educatia in timp ce lucreaza.

Cursurile traditionale

Cursurile traditionale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescentii si tinerii adolescenti care inca nu s-au alatura fortei de munca. Participarea frecventa la cursuri ii ajuta sa interactioneze cu alte persoane de vârsta lor, sa fie mai bine disciplinati, sa urmeze un program regulat si sa-si imbunatateasca aptitudinea fizica si vigilenta mentala.

Invatarea in clasa ii ajuta pe elevi si pe profesori sa se cunoasca mai bine. Acest lucru permite profesorilor sa cunoasca elevii si sa evalueze mai bine punctele forte si punctele slabe, sa actioneze ca mentori si sa ghideze studentii in posibilitatile lor de cariera.

Intr-o clasa traditionala, elevii pot sa-si impartaseasca in mod direct opiniile si sa-si clarifice propriile intrebari cu profesorul, obtinându-si astfel raspunsurile imediat.

Intelegând modelul de Intrebari si raspunsuri si sugestiile oferite de profesori cu experienta, elevii pot gasi mai multe informatii utile decât atunci când utilizeaza note si sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, invatarea In clasa este mai utila datorita unei interactiuni continue intre studenti si profesori, deoarece ii ajuta pe elevi sa scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu indrumarea online.

In cele din urma, interactiunile cu profesorii buni contribuie la motivatia elevilor de a obtine note mai mari.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON - LINE

Profesor educator: Băican Oana - Adriana
Școala Gimnazială Specială C. R. D. E. I. I Cluj - Napoca

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

ȘCOALA DE ACASĂ, ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE ȘI TRADIȚIONAL LA DISCIPLINA EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

PROF. BAICU ION

Lecțiile online, în pofida emoțiilor firești ale unui început forțat de împrejurări triste, au fos și sunt în continuare o provocare pentru cei mai mulți dintre noi, obișnuiți fiind să ne desfășurăm orele pe teren in aer liber, în sala de sport, în sala de clasă, dar aceasta este singura metodă rămasă pentru a continua studiul în timpul pandemiei.

Mulți profesori au fost speriați de ideea trecerii educației în sistemul online, în timp ce alții au găsit o serie de avantaje, inclusiv pentru creșterea calității educației.

În școala mea, cadrele didactice au început să țină legătura cu elevii lor sau cu părinții acestora prin intermediul grupurilor de WhatsApp, unde trimiteau teme și dădeau spre rezolvare fișe.

Apoi a fost implementate mai multe platforme e-learning care au fost facilitat accesul la aplicații moderne.

Astfel au putut fi create planuri de lecție interactive și fișe de lucru pentru elevi pe diferite platforme: Digitaliada, (Google Classroom), teme și teste, au fost colectate temele și s-au făcut evaluări online, s-a urmărit evoluția elevilor.

Prin aplicația Meet s-a reușit conectarea video cu elevii, au fost încărcate resurse educaționale, ecranul poate fi partajat, astfel încât copiii să vadă ce se scie..

Adaptarea la școala online este un proces cu care s-au confruntat atât profesorii, cât și elevii, stârnind emoții și temeri intense de ambele părți. Cert e că integrarea tehnologiei informației în educație va fi accelerată în continuare și că educația online va deveni în cele din urmă o componentă integrantă a educației școlare.

În cadrul activităților de predare-învățare-evaluare prin intermediul tehnologiei și al internetului, progresul educațional al elevilor poate fi evaluat de cadrele didactice, prin acordarea de note/calificative, în conformitate cu legislația în vigoare, utilizând instrumente specifice de evaluare.

Predarea conținuturilor specifice Educației fizice și sportului se va face în condiții de valorificare optimă a tehnologiilor moderne.

- Repererele exemplifică o serie de sisteme de comunicare care pot fi utilizate în activitatea didactică, precum și cele mai adecvate resurse informaționale (inclusiv manualele de educație fizică,, resurse educaționale deschise - RED).

- În contextul procesului de instruire online, se accentuează rolul temelor pentru acasă în formarea competențelor elevilor și se recomandă o serie de conținuturi posibil a fi exersate în timpul liber al elevilor, cu respectarea tuturor condițiilor de siguranță pentru aceștia.

În condițiile desfășurării online a lecțiilor de educație fizică, sunt necesare resurse tehnologice (dispozitive de tip laptop, tabletă, telefon) care să asigure comunicarea profesor-elev, precum și resurse informaționale care să faciliteze înțelegerea de către elevi a sarcinilor de lucru specifice Educației fizice și sportului.

Ca urmare, predarea dobândește note specifice, având în vedere faptul că această disciplină are un puternic caracter practic-aplicativ pe care trebuie să îl mențină chiar și în condițiile învățământului online.

În ceea ce privește metodele de evaluarea a conținuturilor specifice Educației fizice și sportului pentru elevii care învață online, acestea pot fi:

- Chestionare create pe Google forms, pe discipline sportive sau alte teme predate
- Întrebări din regulamentele sportive

- Sarcină de găsire de materiale video pe diferite teme (ex. găsirea de clipuri video pentru învățarea pasei de fotbal, sau aruncarea la baschet, etc)
- Sarcină de găsire de materiale video care exemplifică exerciții pentru anumite grupe musculare, etc
- Se pot da și exerciții fizice de intensitate mică, prin respectarea normelor de protecție specifice

AVANTAJE ALE PREDĂRII ONLINE

- La modul general, învățarea online îi ajută pe elevi să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate.
- Educația online este unul dintre numeroasele progrese pe care tehnologia și lumea digitală le-a pus la dispoziție.
- Nu mai trebuie să fim prezenți fizic la clasă pentru a învăța și, în timp ce mediul învățării online este diferit de configurația tradițională a clasei, nu înseamnă neapărat că este mai puțin eficient.
- Unul dintre principalele avantaje ale accesării paginilor de pe web este că majoritatea au hiperlinkuri ce ne conduc către o altă pagină și ne deschid o cantitate vastă de informații.
- Se obține un feedback instantaneu. Învățare este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje online sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor. Aceste sondaje ajută la implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă.
- Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă. De la aplicații și manuale electronice până la platformele educaționale, nu lipsesc instrumente care pot transforma sala de clasă. Unii profesori se orientează spre „gamificarea” clasei, utilizarea scenariilor competitive și distribuirea de puncte și recompense pentru a face sala de clasă mai distractivă și mai antrenantă.
- Se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare cum ar fi urmărirea prezenței și performanței elevilor.
- Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare.
- Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea online, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic.

DEZAVANTAJE ALE ÎNVĂȚĂRII ONLINE:

- În comparație cu celelalte discipline, educația fizică și sportul unde predomină activitatea practică, este evident cea mai dezavantajată, atât în procesul de predare, învățare, cât și în cel de evaluare.
- Este impersonală, spre deosebire de educația pe teren, sala de sport, în sala de clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană.
- Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sin, încrederea și maturitatea emoțională.
- Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.
- Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.
- Există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online
- Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.
- Autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.
- Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică, ceea ce dezavantajează în mod real disciplina educație fizică și sport.
- Elevii au astăzi la dispoziție resurse la care mulți dintre noi nu am visat niciodată, cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate și pot ajuta elevii să învețe și să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate.
- Dacă aparent pentru celelalte discipline, există un oarecare echilibru între avantajele și dezavantajele predării online, pentru educație fizică și sport, cheia va fi întotdeauna relația directă

profesor-elev, pentru că acolo are loc exersarea și însușirea elementelor, procedeele tehnice și a acțiunilor tactice

➤ Chiar dacă tehnologia în educație poate deschide uși către noi experiențe, noi descoperiri și noi moduri de învățare și colaborare, în final putem spune, că nicio tehnologie din clasă nu poate înlocui profesorii talentați și inspirați.

Bibliografie:

• REPERE METODOLOGICE privind consolidarea accizițiilor din anul școlar 2019-2021 și proiectarea activităților didactice la disciplina educație fizică și sport pentru anul școlar 2020-2021

”Artele combinate și echilibrarea emoțională a elevilor cu dizabilități ”

Autori: prof. Băilă Rodica, prof. Buna Iolanda
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Brădet”, mun. Săcele, Brașov

Odată cu revenirea la cursurile față în față am constatat existența unor dezechilibre în sfera emoțiilor manifestate de elevii clasei simultane a-VI-a - a-VII-a D.M.S. la care desfășurăm toate activitățile instructiv-educative prevăzute de curriculum. Pornind de la această constatare am demarat un program de echilibrare emoțională, fundamentat pe ideea art-terapiei. Scopul principal art-terapeutic constă în armonizarea personalității prin dezvoltarea capacității de exprimare individuală și a autocunoașterii.

Elevii instituției noastre prezintă următoarea particularitate: o parte dintre elevi provin din Centrul de Plasament situat în același areal cu instituția noastră, iar o altă parte sunt elevi navetiști provenind din medii defavorizate, care vin zilnic la școală cu o cursă specială. Programul mai sus amintit l-am gândit a fi desfășurat în intervalul orar de la terminarea orelor de curs și până la sosirea autobuzului pentru plecarea elevilor către domiciliu (aprox. 30 min./întâlnire). Toate tipurile de activități incluse în program, graficul de desfășurare, scopul și obiectivele acestora sunt înscrise într-un Proiect înregistrat și aprobat la nivelul instituției de către conducerea unității, având și acordul părinților sau al reprezentanților legali ai elevilor participanți.

Pentru desfășurarea programului am ales două basme binecunoscute de elevi: „Scufița roșie” și „Cenușăreasa”, urmând ca prin intermediul artelor combinate să influențăm pozitiv atitudini și comportamente vizavi de anumite valori morale.

Atitudinile pe care am dorit să le stimulăm au fost: formarea capacității de a ne bucura de lucruri ”mici”, de a fi ”fericiți” în diferite contexte situaționale, de a exprima atitudini de ”bunăătate”, „toleranță”, comportament „non-violent” în situații limită, de acceptare a „binelui” și „răului” în viața noastră de zi cu zi. Pentru atingerea acestor obiective am utilizat o bună parte din tehnicile de bază ale art-terapiei: desenul și imaginea, modelajul, mișcarea, teatrul, jocul etc.

Prin intermediul tehnicilor artistice enumerate mai sus, sunt aduse la suprafață gânduri, atitudini, modalități de acțiune, de decizie, tipuri de comunicare și de relaționare în grup. Astfel elevii pot observa ceea ce le place sau ce nu le place la propria persoană, văd cum pot să îmbunătățească propriul comportament. Participanții au posibilitatea de a-și elibera tensiunile, de a-și exprima emoțiile și de a comunica cu ceilalți prin modalități diferite, ne agresive și non-violente, față de cele obișnuite. Însă pentru a ne exprima mai bine și mai frumos, avem nevoie, de multe ori, de un mediu care să ne ajute, să ne dea încredere, să ne valorizeze și să corespundă nevoii personale de siguranță.

Prin tehnicile specifice art-terapiei elevul își activează potențialul creativ pentru o mai bună autoexplorare și înțelegere a propriilor emoții și sentimente. De asemenea, se dezvoltă reacții și atitudini pozitive, se restructurează imaginea de sine, are loc o reechilibrare afectivă.

Stimularea prin artă combinată este o metodă creativă de intervenție recuperatorie care presupune realizarea unor activități de stimulare prin artă, muzică, mișcare, joc, povești, teatru. Punctul forte al stimulării prin artă combinată este acela că oferă metode alternative de comunicare.

Stimularea prin artă combinată include mai multe tehnici dintre care amintim cele pe care le-am utilizat în cadrul derulării programului:

- Stimularea prin mișcare respectiv comunicare prin mișcare. Puține experiențe angrenează atât de bine persoana, în totalitatea ei - corpul, emoțiile și intelectul, precum o face mișcarea. Mișcarea împreună cu alții ajută la formarea relațiilor. Datorită comunicării prin mișcare, copilul devine mai conștient de propria persoană și mult mai capabil de a interacționa cu ceilalți. Prin tehnicile folosite în comunicare prin mișcare se lucrează pe dezvoltarea încrederii și a relațiilor.

- Stimularea prin artă vizuală (desenul, modelajul etc.). Această metodă de stimulare folosește arta ca manieră de exprimare personală, pentru comunicarea trăirilor, pentru o explorare a abilităților mentale, fizice și emoționale pe lungă durată, de a-i ajuta pe elevi să fie apreciați pentru ceea ce sunt.

- Stimularea prin muzică oferă un spațiu sigur pentru exteriorizarea sentimentelor.

- Stimularea prin teatru se realizează prin aplicarea tehnicilor și proceselor specifice teatrului având drept scop principal îmbunătățirea comunicării dintre elevi.

Prin colaborarea creativă a elevilor și stimularea prin intermediul artelor combinate aplicate pe parcursul desfășurării programului de echilibrare emoțională a elevilor incluși am prognozat că se va realiza o dezvoltare pozitivă a modalităților de comunicare și exteriorizare a propriilor trăiri și emoții exprimate prin acțiuni și atitudini pozitive față de colegi, activități școlare și extrașcolare cu efecte directe în atenuarea și chiar rezolvarea unor conflicte interioare.

Efecte pozitive așteptăm a se înregistra și în direcția absenteismului, creșterea gradului de sociabilitate și a limbajului "non-violent" ceea ce va conduce la stimularea schimbului de idei și a colaborării cu efecte pozitive în îmbunătățirea relațiilor în cadrul grupului și eliminarea atitudinilor negative.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON - LINE ȘI TRADIȚIONAL

Prof. înv. primar Băjan Margareta
Școala Gimnazială Nr. 13, Rm. Vâlcea

Progresele remarcabile în domeniul calculatoarelor și microcalculatoarelor și, în paralel dezvoltarea psihologiei cognitive, au deschis perspectiva unor noi tehnologii de instruire.

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Apoi s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar profesorului, ci să implice și copilul.

Data fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea online, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare. Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat: lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon), lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori.

Cu toate acestea, au existat și avantaje:

- copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;
- și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă;
- activitățile online nu începeau atât de devreme precum cele de la școală și ei s-au putut bucura de o oră de somn în plus dimineața;
- relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;
- putem spune că aceasta perioadă a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;
- predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școală de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii;

În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru.

Prin crearea unui mediu educațional stimulat, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- Ionescu, M., (2011), Instrucție și educație, Editura Eikon, Cluj-Napoca

ȘCOALA ONLINE ARGUMENTE PRO ȘI CONTRA

PROF. INV. PRIMAR BAKO IREN GIZELLA
ȘCOALA GIMNAZIALA PETOFI SANDOR MIERCUREA CIUC

Pentru predarea online am folosit Zoom, ulterior aflând și despre alte aplicații și platforme ce au fost disponibile gratis. Pentru organizarea resurselor, pentru lucrările elevii și pentru feedback am folosit Facebook, Messenger o perioadă, apoi Google Classroom, Meet. Cu ajutorul aplicației wordwall. net, și nu numai, am creat jocuri online. A fost o perioadă inedită pentru toți partenerii educaționali, cu dificultăți și cu provocări, dar felul în care s-au implicat părinții și copiii m-a impresionat.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Constatările din domeniu semnalează că elevii introvertiti tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, interacțiunea realizându-se și fără distractori din afară. Acest tip de învățare, în condiții pedagogice bine anticipate și articulate strategic, îl poate provoca pe elev să devină proactiv, să fie un căutător de cunoaștere. Personalizarea cursurilor se poate realiza prin introducerea de link-uri externe, scheme de lecții, fișe de lucru, prezentări PowerPoint, teste, demonstrații, liste bibliografice, link-uri către resurse educaționale deschise, materiale scanate, documente de tip audio și video în clasa virtuală, sarcini individuale. Predarea online, cel mai flexibil program de training, deschide multe ferestre spre stilul de învățare al cursantului, preferințele lui, bineînțeles punctele lui slabe, putând, astfel, crea o experiență personalizată pentru fiecare în parte. Se vor vedea rezultate imediat!

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi. Instruirea poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe, deoarece conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor. Pentru a genera o învățare eficientă în mediul virtual, profesorul trebuie să aibă o anume pregătire în proiectarea curriculum-ului livrat online și, desigur, în tehnologiile informaționale. Astfel, pentru profesori, instruirea online poate fi copleșitoare: pe de o parte, din punct de vedere tehnic, deoarece utilizarea acestui mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale, dar și din punct de vedere al disponibilității, având în vedere că elevii pot accesa conținuturi în diferite momente ale zilei.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față.

Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate, un număr mare de elevi făcând imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește, ajungând în cele din urmă la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Este plăcut să desfășori activitățile cu copiii on-line, dar nu se compară cu atmosfera care se creează în mediul școlar fizic, când ne putem atinge, simți, trăi!

Bibliografie:

Yuval Noah Harari, 21 de lectii pentru secolul XXI, Ed. Polirom, 2018 - Tudorică, Crina, Școala Acasă, ed. Clever Books, 2010

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE! **Învățământul online între eficacitate și eficiență**

Profesor învățământ primar, BĂLĂBĂNEANU DENISA-MARINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ JIRLĂ
Localitatea JIRLĂU, județul BRĂILA

Educația este îmblânzirea unei flăcări, nu umplerea unui vas. Socrate

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul

online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de banda limitată sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE ȘI TRADIȚIONAL

Prof. Înv. Preșc. Balaci Claudia Gabriela
Grădinița P. P. Nr. 4 Târnăveni

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” Gaston Mialaret

M. Ionescu (2011), spunea că, departe de a prezenta o simplă modă în educație, integrarea tehnologiilor informaționale computerizate și a multimediei în strategiile de instruire și autoinstruire, oferă azi soluții promițătoare pentru concretizarea aplicațiilor psihopedagogiei cognitive, pentru practica educațională. De altfel, pedagogul Gaston Berger, propunea, ca soluție pentru a pune de acord ritmul lent al schimbărilor în educație cu ritmul accelerat și continuu al schimbărilor care au loc în societate, integrarea în învățământ a mijloacelor tehnice similarecelor utilizate în afara școlii, inclusiv a mass-mediei, care joacă un rol important în comunicarea interumană și educațională, constituind un adevărat catalizator instituțional.

În didactica tradițională, actul predării este unidirecțional, adică îndreptat de la cadru didactic spre copil și avea ca obiectiv transmiterea de cunoștințe gata structurate, pe care copiii urmau să le asimileze în mod pasiv. Apoi s-a simțit necesitatea elaborării de modele în care predarea să nu mai fie atribuită doar profesorului, ci să implice și copilul. Astfel, viziunea s-a schimbat radical în didactica modernă, predarea nu mai este concepută ca o activitate de comunicare, de transmitere de cunoștințe, ci ca o problema de organizare și conducere a proceselor de învățare. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007). A preda înseamnă a organiza experiențe de învățare care să provoace schimbări dezirabile în comportamentele copiilor. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007)

Etapile principale ale procesului de predare sunt: prezentarea unui material concret/verbal, organizarea și conducerea unor activități în care să se valorifice materialul prezentat, acordarea de sprijin copiilor pentru a putea observa, analiza, compara, extragerea esențialului (împreună cu copiii) și fixarea lui în noțiuni, concepte, raționamente, operaționalizarea cunoștințelor copiilor prin conceperea și rezolvarea de probleme, de sarcini teoretice și practice. (M. Bocoș, D. Jucan, 2007). Dată fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Predarea și învățarea s-au mutat în școala de acasă putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele predării online și cele ale predării tradiționale, adică ce au avut copiii în plus în aceasta perioadă și ce le-a lipsit:

Predarea online

- Copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;
- Și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă;
- Activitățile online nu începeau atât de devreme precum cele de la școală și ei s-au putut bucura de o oră de somn în plus dimineața;
- Relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;

- Putem spune că aceasta perioadă a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;

- Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

Predarea tradițională (față în față)

- Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școală de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii;

- În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru.

- Prin crearea unui mediu educațional stimulat, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului.

- Școala/grădinița favorizează dezvoltarea autonomiei și independenței copilului, favorizând dezvoltarea globală a acestuia.

Ceea ce am trăit din martie 2020 încoace, reprezintă o situație aparte, iar măsurile luate au fost extraordinare, fiind nevoie de soluții de urgență și de o adaptare din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, deoarece era absolut necesară continuarea învățării și a comunicării educaționale.

Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE SI DEZAVANTAJE

Prof. înv. primar Balaci Florina – Tincuța
Liceul de Informatică „Tiberiu Popoviciu”, Cluj-Napoca

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate
- predarea online
- proiectarea instruirii online

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Atribuții

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje.

Avantaje

Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

- Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Elevii intră în posesia materialelor print-o simplă accesare:

- Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

Existența conținuturilor multimedia:

- Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință

Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

- Elevii pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la profesori sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, elevii pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

Lipsa comunicării reale/fizice:

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Situații limită:

- Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt săracite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

- Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze elevii în posibilitățile lor de carieră.

- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.
- În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI PE DURATA DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚILOR ONLINE ÎN ”GRĂDINIȚA DE ACASĂ”

GRĂDINIȚA P. J. NR. 1, STRUCTURĂ GRĂDINIȚA P. P. NR. 22, ARAD PROF. ÎNV. PREȘC. BĂLAJ ALINA ANDREEA

Acest an școlar a fost pentru mulți dintre noi un an atipic care a suferit numeroase transformări din cauza pandemiei de Coronavirus. Metodele active de predare-învățare-evaluare au fost înlocuite cu activitățile on-line desfășurate în ”Grădinița de acasă”. Astfel, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial pentru educație.

În această perioadă am încercat să ne adaptăm cât mai rapid pentru a putea realiza activități cât mai atractive atât pentru părinți cât și pentru copii, prin intermediul grupului secret de Facebook. Toți părinții au dovedit dorința de realizare a acestora, în vederea ocupării timpului copiilor într-un mod calitativ.

Activitățile propuse de noi educatoarele au fost gândite astfel încât să atingă mai multe puncte extrem de importante cum ar fi:

- timpul alocat să fie unul cât mai scurt
- resursele materiale să fie la îndemâna oricui
- activitățile să fie cât mai atractive
- activitățile să fie de tip integrat
- să alterneze activitățile practice cu jocurile distractive sau de mișcare.

Am realizat un program zilnic de activități în fiecare zi după cum urmează în intervalele orare:

10-10:30	10:30-12:30	12:30-13	13-13:30
Educatorea postează activitățile propuse spre a fi îndeplinite în ziua respectivă.	Părinții pregătesc materialele și oferă indicații copiilor acolo unde este necesar	Pe grupul secret de Facebook, părinții postează fotografiile sau filmulețele, după caz.	Educatorea oferă feedback făcând aprecieri asupra modului de realizare a temelor propuse.

Mai jos se regăsește o planificare săptămânală realizată la grupa mijlocie care include și un joc de mișcare. Copiii au fost foarte activi, ceea ce rezultă că implicarea părinților a fost la cote înalte și activitățile au fost interesante și atractive.

TEMA ANUALĂ: Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?

TEMA SĂPTĂMÂNII: O lume dispărută

Data	Denumirea activității	Activități de învățare
Luni 18.01.2021	DLC- Învățăm nume de dinozauri(memorizare) DEC- Pictăm dinozaurul preferat-pictură Joc de mișcare: Dinozaurul la cuib	<ul style="list-style-type: none"> • memorează numele dinozaurilor din planșa observată • pictează dinozaurul preferat respectând conturul • merge în pași de dinozauri la cuib
Marți 19.01.2021	DOS- Fosile de dinozauri- amprentare DEC- Cântecele dinozaurilor Joc de mișcare: Sărim ca Dino	<ul style="list-style-type: none"> • realizează fosilele de dinozauri cu ajutorul unui amestec de făină,apă și sare • audiază Cântecele dinozaurilor și încearcă să-l memoreze • vizionează filmulețul și execută mișcările lui Dino
Miercuri 20.01.2021	DS- Ajută-l pe stegozaur să-și recapete plăcile-joc matematic Joc distractiv: Stegozaurul descurecăreț	<ul style="list-style-type: none"> • așează clamele de rufe pe spatele stegozaurului conform cifrei • vizionează filmulețul și repetă ce face stegozaurul
Joi 21.01.2021	DPM- Zigaloo-euritmie Experiment: Vulcanul	<ul style="list-style-type: none"> • mișcare pe ritmul melodiei Zigaloo • combină apa cu oțetul și colorantul, așează o folie de staniol peste un pahar și obține un vulcan;când toarnă conpoziția peste ”vulcan” acesta ”va erupe”
Vineri 22.01.2021	DS-Parcul de dinozauri de la Râșnov-tur virtual Experiment: Ouă de dinozauri	<ul style="list-style-type: none"> • vizionează parcul de dinozauri de la Râșnov din video-ul pus la dispoziție • așează într-o pungă un dinozaur, apoi adaugă apă și îl pun la congelator

Învățământul on-line și tradițional

Bălan Andreea

În zilele noastre, pe măsură ce tot mai multe instituții și companii oferă cursuri online, cursurile/formarea online au devenit foarte populare. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, un număr mare de oameni încă refuză să folosească această metodă, în mare parte din cauza neînțelegerilor. În același timp, în ciuda popularității crescânde a cursurilor online, instruirea tradițională (în clasă) încă lucrează din greu și încearcă să adopte metode mai noi pentru a menține studenții interesați. Monedele au întotdeauna două laturi. Pentru unii oameni, instruirea online este mai potrivită, în timp ce pentru alții, instruirea în clasă este o metodă mai de dorit. Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea. În întreaga lume, universitățile, colegiile și școlile trebuie să își pregătească profesorii pentru schimbare. Pe măsură ce cultura societății noastre se schimbă ca răspuns la inovațiile tehnologice, instituțiile și profesorii trebuie să se adapteze. Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii și elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite. Pentru a ajuta colegii să găsească cele mai bune resurse online care să le ușureze viața, prezint o listă de mai multe link-uri utile care oferă ceea ce au nevoie pentru o lecție bună.

E-learning câștigă teren în fiecare zi prin punerea în aplicare a noilor tehnologii în formare. Posibilitatea de a ne conecta prin intermediul unui site web pentru a dobândi cunoștințe noi pe linia de îndrumare de la oameni care sunt, uneori, la sute de kilometri distanță și a învăța aproape complet

aspectul acestor conținutului în timp real, permite dobândirea de noi cunoștințe fără stresul de zi cu zi. O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional. Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice. Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof. inv. prescolar: Balan Corina
Grădinița P. P. "Palatul Fermeecat" Arad

MOTTO: „Educația este cheia care deschide poarta de aur a libertății.”
 (George Washington Carver)

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Distribuția rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

• Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

În continuare voi prezenta activitățile propuse de mine grupei de copii pe care o conduc (Grupa Mare), activități pe care le-am postat pe Grupul părinților, pe WhatsApp.

TEMA SĂPTĂMÂNII: „MESERII”

Luni – 18.05.2020

ALA1: Joc de rol: De-a doctorul!

ADE: DS: Meserii - prezentare <https://www.youtube.com/watch?v=sWu8KfmMK3w>

ALA2: Ghici, ghicitoarea mea! - dezlegări de ghicitori despre meserii

Marti – 19.05.2020

ALA1: Joc de rol : La manichiură! / De-a șoferii!

ADE: DS: Te rog să - mi dai! - joc logic

DPM: Stâng, drept! <https://youtu.be/79gLGU50ceM>

ALA2: Pompierul în acțiune! - joc de mișcare

Miercuri – 20.05.2020

ALA1: Știința: Jocul meseriilor! (prezentare ppt)

ADE: DOS: Facem pâine! - activitate gospodărească

DEC: Brutarii! - audiție <https://youtu.be/OzHDscM7q8o>

ALA2: Ne învățăm! - joc cu text și cânt https://www.youtube.com/watch?v=Dy9_

Joi – 21.05.2020

ALA1: Joc de rol : De- a educatoarea! / De-a mecanicii!

ADE: DLC: A, al, ale cui sunt obiectele? - joc didactic

ALA2: Un marinar dansează! - joc cu text și cânt

https://m.youtube.com/watch?v=UqpFfzKx_tg

Vineri – 22.05.2020

ALA1: Joc de rol : De- a cofetarii!

ADE: DEC: Uneltele meseriei preferate! – modelaj

ALA 2: Grădinarii harnici! – activitate gospodărească – îngrijim plantele și florile

Menționez faptul că, am primit din partea copiilor și a părinților un feed-back pozitiv.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor.

Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Prezentarea unor sisteme și forme de învățământ din alte țări

BALAN GABRIELA NARCISA

În ultimii ani comparația sistemelor de învățământ a devenit un subiect foarte discutat, fiind o adevărată temă de interes pentru societatea de astăzi. Am ales această temă cu gândul la un viitor mai bun, doresc ca în acest material să pot arăta unele sisteme de învățământ din alte țări și formele acestora, pentru că oricând există loc e mai bine.

Unul dintre sistemele de învățământ ce mereu a fost printre preferatele mele este sistemul finlandez. Acest sistem este considerat cel mai eficient din toată lumea. Finlanda pune accentul pe cooperare și echitate în ceea ce privește competiția. Acest sistem nu presează elevii cu materii inutile, investindu-se într-un învățământ de masă, nu în unul elitist, ce-i ajută pe elevi fie pregătiți pentru societate și să specialişti, urmându-și pasiunile și aptitudinile pe care aceşti le deţin. Preşcolarii din această țară sunt lăsați să copilărească fără să fie constrânși de educația sub formă formală până la vârsta de 7 ani.

Elevii nu susțin teste după fiecare etapă, merg la școală la 7 ani și au nouă clase obligatorii, după care sunt lăsați să decidă dacă își doresc să continue sau nu. Ce m-a atras într-un mod deosebit este accentul pe care îl pune sistemul pe cooperarea dintre elevi, la ei nu există o competiție între elevi, ci aceștia colaborează pentru a termina o sarcină. Elevii din Finlanda nu sunt stresați pentru exemene și nu au teme pentru acasă. Școala finlandeză nu pune accent pe excelențele copiilor, ci pe o educație de masă, oferind acestora o masă gratuită zilnic, consiliere psihologică și programe de învățare adaptate pentru fiecare elev. Profesorii nu susțin exemene de titularizare, singura condiție este să aibă diplomă de master în educație. Relațiile dintre elevi și profesori sunt de cooperare și ghidare, nu relații de subordonare strictă.

Un alt sistem foarte bine conturat în ceea ce înseamnă pregătirea pentru viață este sistemul japonez. În școlile japoneze se pune accent pe compasiune, generozitate, empatie, respect, auto-control și disciplină. În primii trei ani de școală, japonezii urmăresc să-i învețe pe copii să fie generoși, respectuoși și blânzi cu semenii lor și animalele. Materiile sunt predate într-un mod plăcut și atractiv, copiii nefiind suprasolicitați. Școala japoneze se bazează pe solidaritate, deoarece este considerată o a doua familie, unde elevii se simt foarte confortabil. La masă fiecare elev are același meniu, profesorul mănâncă o dată cu elevii. Aceștia nu au o femeie de serviciu, astfel solidaritatea și munca în echipă sunt învățate prin auto-gospodărire, ei fiind cei care pregătesc sălile de curs pentru următoarea zi. Unitatea pe care o promovează școala japoneză este regăsită și în uniforme pe care aceștia le poartă, specifice școlii. Eficiența acestui sistem poate fi urmărită ușor prin rata de promovabilitate, prin lipsa abandonului școlar și mai ales prin înalta pregătire a absolvenților în domeniul ales.

Un alt sistem este cel din Coreea de Sud, acesta fiind total diferit de cel finlandez. Învățarea deși se face clasic, se folosesc metode ce valorifică la maxim aptitudinile elevilor, cu riscul de a-i suprasolicita. Societatea coreeană are un cult pentru școală, în primii ani de școală elevii fiind pregătiți moral și spiritual, iar elevii săi sunt adevărați dependenți de testări și provocări științifice în următorii ani, deoarece aceștia se pregătesc pentru științe, limbi străine și alte materii. Este un sistem destul de stresant pentru elevi, cu o latură autoritară, dar cu toate acestea elevii coreeni sunt foarte greu de egalat.

Sistemul educațional german pune mult accent pe psihicul copilului. Aceștia cresc cu o încredere în sine foarte viguroasă, stăpâni pe sine, nu timorat într-un sistem rigid. Elevii nu primesc teme pentru acasă, în schimb li se recomandă să citească cărți din biblioteca școlii. La fel ca și în România, sistemul de învățământ preuniversitar este structurat în etape, însă denumirile sunt altele,

numărul lor e mai mare, iar trecerea dintr-o etapă în alta se face diferit, după capacitatea elevilor de asimilare a cunoștințelor.

Sistemul de învățământ din Anglia este foarte diferit de cel din România sau din alte țări ale lumii. Este un sistem unic, în care educația copilului este prezentă încă din grădiniță, care începe de la vârsta de 3 luni, fiind continuată până la 5 ani. În acest sistem copilul nu este forțat să învețe materiile, ci este încurajat să le iubească și să se apropie sufletește de ele.

Învățământul englezesc pune accent pe stimularea creativității la copii și pe dezvoltarea pasiunilor individuale ale acestora. Din acest motiv, copiii sunt încurajați să-și aleagă materiile preferate și să le aprofundeze. Programa școlară a elevilor este foarte bine organizată și se concentrează, în mare, pe materii pe care copiii unei clase le bifează ca fiind de interes pentru ei. Clasele nu sunt mai mari de 15 elevi, acest lucru permițând profesorilor să dedice suficient timp și atenție fiecărui elev în parte. Cadrele didactice britanice încurajează însă lucru în echipă, din care copiii au posibilitatea de a extrage și învăța o mulțime de aptitudini și lecții importante de viață. Principiul pe care se bazează sistemul educațional englezesc este acela de a forma specialiști, pasionați, și nu să devină niște vânători de diplome.

Învățământul primar din Franța, începe de la vârsta de 6 ani, însă bazele educației copiilor sunt puse încă din creșă sau grădiniță, care are rol crucial în punerea bazelor pentru scris, citit și alte aptitudini esențiale la școală. În primele clase, copiii au doar câte doi profesori desemnați de fiecare clasă, ce le predau la toate materiile din programa școlară, lucru delor apreciat de specialiști, dar care dau rezultate în sistemul lor.

EDUCATION IN BRITAIN AND ROMANIA

Prof. Bălan Lăcrimioara Dana
Liceul Tehnologic "Mihai Novac" Oravița

Education plays a crucial role in every person's life this is why each country tries to offer their pupils the best educational system. Education opens doors and it is important that all children could have access to a good quality education.

Education in Britain has a very long tradition, it started hundreds of years ago and the British universities are considered to be among the best in the world. Students from all parts of the world come here to study because they know they will receive the best education in their field of interest and graduating from a top university offers them endless possibilities and opportunities in finding a good job.

In Romania, as well as in almost all countries of the world education is free and guaranteed by the 32nd Article of the Constitution, and based on a egalitarian system. Education became compulsory in Romania in the 19th century, in 1864, under ruler Alexandru Iona Cuza, when four years of primary school became free and compulsory for all children, regardless of social class and sex. Education is regulated and enforced by the Ministry of National Education and step has its own form of organization and is subject to different laws and directives. Since the downfall of the communist regime, the Romanian educational system has been through several reforms.

When it comes to university studies education in the UK is far more pricey than in Romania. Although it can be expensive, UK students are encouraged to follow further education because the government supports the students (for example learners can get a student loan). By contrast, in Romania you will find governmental financed universities, wherever students are admitted if perhaps they move the entrance exam using a high grade. The government funded slots are limited and are allocated to students according to their benefits.

Even though the British and the Romanian education system are different there are still a number of things that both have in common. In both countries children go to school when they are six years old and primary and secondary schools are compulsory. During this period of study children learn how to read and write and basic notions of mathematics, science, arts and foreign languages. If students want to learn more and expand their knowledge they can go to high school where they can choose on what they want to focus: science, foreign languages, history, arts, sports, etc. After graduating from high school, pupils have to pass their Bacalaureate Exam

Great Britain education strategy is divided in four Essential Stages and pupils happen to be assessed at the end of each stage. At the end of Key Level Four learners have to attain General License of Second Education (GCSE) in order to continue with even more education. In the event they opt to follow a degree they have to adhere to further study course at the end that they have to attain the GCE A-level (General Certificate of Education Advanced Level).

In Romania compared to the UK, where marking system is formed simply by letters (A to G) or proportions, the degrees are figures and are from 1 to 10. Ten is the equivalent for A.

The main similarities and differences between Romanian and United Kingdom education systems will be the one relating to compulsory education, marking system, qualification, framework of training year, the price of studying, and classes in higher-education.

Bibliography:

<https://studymoose.com/education-system-between-romania-and-uk-essay>

<https://e-vocable.com/education-system-between-romania-and-uk/>

Modalități de realizare a activității on line cu preșcolarii

Bălănescu Camelia Grădinița cu Program Prelungit „Constantin Brâncuși” Tg. Jiu

Contextul social al perioadei 2020- 2021 a determinat schimbări importante în procesul didactic din învățământul preșcolar. Atât cadrele didactice, cât și părinții au fost nevoiți să identifice soluții utile, pentru continuarea acțiunilor educative cu copiii.

Deoarece preșcolarii au nevoie de ajutor în folosirea platformelor educaționale, un prim pas a fost acela de a consolida parteneriatul grădiniță- familie. Părinții au înțeles necesitatea colaborării și preluării unor responsabilități educaționale, în perioada în care preșcolarii nu au putut frecventa grădinița. Cadrele didactice au creat grupuri de socializare on line, au identificat platforme educaționale adaptate vârstei preșcolare și au consiliat părinții pentru facilitarea accesului la materialele didactice transmise în mediul virtual.

Acțiunile educative on line ale copiilor de la grupa pe care o coordonez au constat în vizionări de povești și poezii, audierea unor cântece și jocuri muzicale și realizarea de fișe de lucru și sarcini de evaluare. Toate acestea au fost transmise pe grupul virtual de socializare și pe platforma Padlet. Astfel, în cadrul Proiectului tematic ”Povești îndrăgite de copii”, preșcolarii au vizionat acasă, sub îndrumarea părinților, poveștile: „Scufița Roșie”, „Turțița” și „ Căsuța din oală”. Ulterior, am organizat o întâlnire virtuală pe ZOOM și am povestit cu prichindeii, pe baza unor imagini cu secvențe din povești, principalele momente ale narațiunilor vizionate. Cu ajutorul părinților, respectând indicațiile metodice expuse de educatoare, copiii au realizat și activități practice și gospodărești, precum ”Decorarea coșului Scufișei Roșii”, „ Turta din mălai” și „Personajele din Căsuță”. Pentru consolidarea noilor cunoștințe, copiii au jucat mai multe jocuri pe platforma Wordwall.

Pentru a facilita expunerea creațiilor plastice și practice ale copiilor, am consiliat părinții în utilizarea platformei Padlet. Apoi, am organizat expoziții virtuale cu lucrări ale copiilor. Platforma Padlet a fost utilă și în desfășurarea unor activități instructiv- educative. Astfel, pentru desfășurarea activității ecologice ”Să învățăm de la copaci ”, am proiectat următorul scenariu didactic: copiii au fost informați, cu ajutorul unui videoclip, că personajul ”Copăcel” dorește să le vorbească despre biodiversitate, poluare și efectele nocive ale acesteia asupra pădurii și vieții pe pământ. El a trimis părinților, prin intermediul platformei ”Padlet”, mai multe povești și cântece, în care frații lui sunt personajele principale, și îi roagă pe copii să le asculte cu atenție. După audierea acestora, copiii trebuie să îndeplinească mai multe sarcini didactice, cuprinse în fișele postate în padlet. Acasă, copiii au audiat materialele didactice și au executat sarcinile didactice din fișele atașate. Părinții au încărcat lucrările pe pagina temei. La revenirea la grădiniță, s-a organizat o activitate de repovestire, copiii prezentând, cu ajutorul imaginilor, conținuturile semnificative ale povestirii ”Copacul darnic”. Apelând la metoda ciorchinului, s-au aprofundat cunoștințele despre biodiversitate și s-au prezentat sugestii de protejare a tuturor locuitorilor pădurii. Acțiunea s-a încheiat cu plantarea unui pom în curtea grădiniței.

Chiar dacă la începutul pandemiei am fost sceptică și am crezut imposibilă organizarea on line a activităților cu preșcolarii, prin sprijinul important al părinților și cu ajutorul variatelor resurse educaționale virtuale, nu numai că am făcut posibilă învățarea la distanță , ci am și creat acte educaționale de calitate, contribuind pe deplin la formarea unor abilități și capacități ale copiilor.

ȘCOALA ONLINE

Prof. înv. primar Bălașa Elena- Florentina
Școala Gimnazială Negru Vodă, Pitești - Argeș

În zilele noastre cursurile online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe instituții și companii oferă cursuri online. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte datorită concepției greșite. În ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul cursanților. Pentru unii, formarea online este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată.

Oamenii iau cursuri profesionale, de obicei, pentru a-și crește nivelul de calificare și pentru a-și spori oportunitățile de carieră. De exemplu, pentru a obține promovarea la un nivel superior și locuri de muncă mai bine plătite. Cu toate acestea, mulți angajați pot fi epuizați după muncă și nu doresc să participe la orele obișnuite. O clasă online este mai convenabilă pentru ei, deoarece economisește timp, bani și energie.

Cel mai bun lucru despre cursurile online este că indivizii pot lua un curs din confortul biroului sau acasă. Chiar și cu un program aglomerat, se poate găsi un pic de timp liber pentru un curs.

În cursurile online, elevul nu interacționează direct cu instituția. Deci, în cazul în care aveți întrebări, poate fi dificil să întrebați instructorii online, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonală. Cu toate acestea, aceste cursuri oferă de multe ori alternative cum ar fi forumuri online, e-mailuri și camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utilă.

Oamenii adesea cred că interacțiunea cu un antrenor live este cel mai bun mod de a învăța, deoarece este interactivă și permite comunicarea bidirecțională. Pentru astfel de persoane, cursurile sincronizate online vor fi mai potrivite.

Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de căutare, cum ar fi Google. Deși acest lucru ajută la reducerea cantității de cărți pe care trebuie să le citiți, ar putea exista prea multe surse de informații pe care trebuie să le citiți, și să le alegeți pe cele relevante, ceea ce poate duce la supraîncărcarea cu informații. Astfel, cursurile poate fi mai potrivite pentru adulții care își continuă educația în timp ce lucrează.

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescenții și tinerii adolescenți care încă nu s-au alăturat forței de muncă. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiența, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între studenți și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea online.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mai mari.

Ce am învățat din ea? Ce ne-a plăcut la școala online și ce nu? O parte dintre noi s-au simțit ca în vacanță. Ei și-au lăsat probabil teancul de teme adunat pe ultima sută de metri. Alții au profitat de perioadă ca să recupereze serialele și cărțile de care nu au avut timp. Și, probabil cei mai puțini, și-au format un program de lucru zilnic pentru a ține pasul cu materia.

Indiferent de cum ne-am organizat viața în aceste săptămâni, cu toții am rămas cu anumite impresii legate de școala online.

Școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu lecții predate diferit față de cum eram obișnuit. M-au ajutat să privesc subiectele predate la școală dintr-o altă perspectivă. Mai mult, mi-am dat seama că ceea ce la școală se predă în 50 de minute pot să învăț individual conspectând lecția mult mai rapid.

Bună sau rea, școala online ne ține până la urmă conectați la materie.

ȘCOALA ALTFEL - ȘCOALA DE ACASĂ

Prof. înv. primar Balázs Erika
Școala Gimnazială Nr. 1 Buduslău

Pandemia de coronavirus a adus cu ea o criză care a afectat mai multe sectoare din societate, unele dintre ele nepregătite să facă față unor situații critice. Este și cazul educației, pusă în fața unei noi provocări, cea digitală. De când s-a decis închiderea școlilor, elevii, profesorii, autoritățile și părinții au încercat să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional a trebuit să continue în mediul on-line până la sfârșitul anului școlar.

Procesul a fost testat din mers, profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri, sau pe cele ale părinților, pentru a putea urma lecțiile on-line.

Am creat intervale flexibile de timp pentru toți copiii, am realizat înregistrări ale unor activități, le-am dat foarte multe provocări practice și am învățat și eu, ca profesor, foarte multe lucruri noi. Am încercat să iau feedback și de la părinți și de la copii și să construiesc relația între cadru didactic și copil, care are un impact clar asupra învățării. În cazul meu, cele mai eficiente au fost activitățile practice în care i-am implicat pe copii și nu cele în care i-am ținut doar în fața calculatorului, pentru că sunt copii mici.

Predarea on-line înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de activități, joacă. Cred că provocarea este să regândim învățarea și să ne punem întrebarea ce este învățarea și cum se poate întâmpla atât în clasă, cât și în mediul de acasă. Peste tot în lume, sistemul de învățământ actual pare să fie învechit. Așa ca este normal să ne gândim și la alte opțiuni și să le punem în balanță cu școala tradițională. Odată ajuns în clasă, copilul este nevoit să se detașeze de individualitatea sa și să devină unul dintre elevi. La orice materie se cer aceleași răspunsuri, aceleași idei, uneori, chiar și aceleași haine.

Școala de acasă (homeschooling) este o altă metodă de predare și învățare. Homeschooling-ul reprezintă o alternativă la „banda rulantă” pe care sunt învățați copiii. Aceasta metodă nu este una utopică, așa cum s-ar crede. Hai să privim avantajele și dezavantajele sale.

Avantaje

Educația de acasă implică anumite libertăți. Copiii pot alege ce vor să învețe, cât vor, când vor. Noțiunile de bază sunt necesare, dar nu vor fi impuse de la o vârstă anume, ci când se simt pregătiți. Familia își poate educa copilul conform propriilor convingeri și valori, într-un mediu care nu intră în contradicție cu acestea. O altă libertate este cea fizică. Atât copiii, cât și părinții, nu mai sunt constrânși de orarul școlii și pot petrece mai mult timp împreună. Astfel, familia poate planifica în orice moment ieșiri educative, poate schimba materia oricând etc. Nu numai că cei mici vor avea parte de o experiență nouă de învățare, dar aceste abateri de la program vor îmbunătăți și calitatea vieții de familie. Și, dacă tot vorbim de libertatea fizică, putem aborda și trezitul de dimineață. Școala de acasă le permite să doarmă relaxat, fără frica zilei următoare, fără teama că, din minut în minut, alarma de la ceas le va zăngăni în cap.

Dezavantaje

Copiii resimt în mod diferit schimbarea în online. Printre cele mai mari provocări pe care le întâmpină se numără:

- Scăderea nivelului de interacțiune și comunicare dintre profesor-elev sau dintre elevi
- Pot dezvolta un program neregulat de odihnă

- Trebuie să învețe să utilizeze tehnologia nu doar pentru distracție, ci pentru studiu
- Evaluarea online poate fi subiectivă, cum arată și acest articol
- Sunt distrași și nu pot să se concentreze la fel de bine ca la școală
- Sunt izolați de colegi și de prieteni
- Nu mai fac activitate fizică și nici activități sociale
- Au nevoie de o perioadă de adaptare și de reguli potrivite.

O problema ar fi cea a socializării. Ai putea să mă contrazici – există o multitudine de centre și cluburi de activități, unde copiii își pot face prieteni. Corect, însă, la școală, elevii stau mai mult de o oră/două împreună.

Experiențele prin care trec îi formează ca indivizi și îi apropie. De asemenea, dacă ai un copil mai timid, nu este o decizie bună să îl reții acasă deoarece, în viitor, îi va fi greu să se integreze în vreo colectivitate.

Bibliografie:

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/referat-scoala-altfelscoala-de-acasa>
<https://www.logiscool.com/ro/blog/ghid/educatia-copiilor>

Toți copiii zâmbesc!

Prof. înv. preșcolar Băldău Mihaela - Gabriela
Școala Gimnazială nr. 12 Tulcea

„[...] Copil ca tine sunt și eu,
 Și-mi place să mă joc și mie,
 Și milă trebuie să-ți fie,
 De spaima și de plânsul meu!“
 Elena Farago „Gândăcelul”

Deși sunt mici, atunci când pășesc timid în grădiniță, copiii sunt dornici să se joace, să lege prietenii, să afle lucruri noi, să deslușească misterele grădiniței. Oare cum va fi aici? Oare ce pot face fără mama, tata, bunicul sau bunica? Oare mă voi descurca?

Câte întrebări... câte necunoscute... dar... surpriză... zilele încep să capete sens pentru prichindei... legăm prietenii, începem să arătăm ce știm și cum ne descurcăm singurei... mai apar și greutăți și ne întrebăm cum vom depăși aceste piedici. Iată, apare educatoarea și cu glasul cald începe să spună povestea reușitei....

Grădinița reprezintă începutul formării personalității copiilor și este prima cărămidă din baza învățării. Aici au loc activități care oferă posibilitatea copiilor să folosească obiecte concrete, să experimenteze și să descopere singuri sau conduși subtil spre adevăr. Pornind de la numeroase întrebări despre lumea copiilor, despre asemănări și deosebiri între ei, am încercat să răspund mereu cu zâmbet de copil așa: „Copil ca tine sunt și eu!”.

După ce am aflat și am înțeles cu toții că suntem egali, am pornit să deslușim misterele limbii și comunicării, științelor, esteticului, creativului, psihomotricului, civicului. Toți copiii pot participa la toate activitățile desfășurate în grupă, dar modul de desfășurare ale acestora diferă pentru a fi pe înțelesul și pe placul tuturor.

Ca să înțelegem mai bine limba noastră vom încerca să audiem multe povești din cufărul bunicii dar și din oferta modernă a youtubului și astfel să înțeleagă fiecare copil povestea... mai apoi o dramatizare va scoate în evidență atât puterea de înțelegerea a textului audiat/vizionat cât și calitățile actoricești.... se transformă astfel sala de grupă, într-o minunată scenă de teatru...în care poveștile pot fi așa cum le-am ascultat sau chiar transformate dupa ideile prichindeilor!

Nu uităm niciodată de iubitorii cifrelor, formelor geometrice și desfășurăm activități care antrenează la gândire toți copiii... dar pentru artiști e mai greu (poate) și atunci pictăm 1, 2, 3 ... sau 10 din ideile micilor pictori sau ne antrenăm cu toții într-un cântec numărătoare la care tonul este dat de vocea cristalină a copilului dornic să devină solist vocal.

Jocul ne însoțește permanent, mișcarea ne ajută să fim energici, spontani, să găsim ritmul potrivit și să descoperim că suntem empatici. Diferențele îi atrag pe prichindei. Unul îi oferă ajutor altuia în timpul jocului, altul este ales partener la interpretarea cântecului, iar mai târziu întreg grupul de copii realizează activități inedite în care toți sunt antrenați să răspundă, să cânte, să picteze sau să se joace!

Scopul a fost atins! Toți copiii zâmbesc, sunt fericiți împreună și abia așteaptă ziua următoare pentru ca întâlnirea lor să mai aducă o experiență nouă în sufletul și mintea lor despre cât de minunată, veselă și colorată este lumea în care trăim!

LECTURA- MOZAIC DE TRĂIRI ȘI SENTIMENTE

Prof. Înv. Primar Balea Delia Elena
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Lectura este o activitate intelectuală complexă care antrenează procese psihice diverse precum: procesele cunoașterii (senzația, percepția, reprezentarea, memoria, gândirea, imaginația, limbajul, observația și spiritul de observație), procese afective și motivaționale (sentimente, pasiuni, interese, convingeri, idealuri, concepția despre lume și viață, nivelul de aspirație) și procese volitive (voința și atenția).

Ea reprezintă un stimulent pentru dezvoltarea neurologică a copilului, un proces dinamic și divert prin temele care succită interesul și atenția celui mic. Aceasta ajută la dezvoltarea emoțională și cognitivă a copilului, mai ales că la vârste foarte mici este nevoie în primul rând de formarea unor reprezentări prin intermediul imaginilor, apoi de stimulare a interesului pentru formă, culoare și idei. De asemenea, prin intermediul acesteia învață mai multe cuvinte, structuri gramaticale, să fie bun ascultător, să se raporteze la anumite modele din cărțile citite, își dezvoltă abilitățile verbale, paraverbale, atenția, devine mai empatic, i se activează legăturile dintre emisferele cerebrale și neuroni.

În ultima perioadă cărțile pentru copii, dacă ne uităm la formă și la modalitatea de realizare stimulează simțurile. Sunt cărți în care apare lăcuirea selectivă oferindu-le copiilor posibilitatea să „mângâie” acea carte dezvoltând astfel simțul tactil. Pe unii îi încântă foarte mult mirosul unei cărți proaspăt ieșită de sub tipar. Auzul poate fi stimulat prin acele cărți care dețin un anumit buton prin a cărui accesare se aud sunetele scoase de diferite păsări, animale, etc.

Cartea le dă copiilor un control pe care ei nu îl au în viața lor, (copiii sunt lipsiți de control, oricât am vrea noi să spunem că le oferim libertate, tot noi decidem pentru ei) este acel instrument prin care ei pot alege ce carte să citească, de câte ori să o citească, dacă o citesc de la început sau invers, pot alege dacă vor doar să se uite la ilustrații, sau dacă se identifică un personaj cu altul, pot alege când să se oprească.

E important să le oferim copiilor varietate, să le citim atât din literatura română cât și din literatura universală. Cărțile oferă accesul în niște lumi în care altfel nu am putea ajunge niciodată. Atunci când le citim copiilor, stând aproape unul de altul, avem parte de un moment special de conectare (vocea părintelui care citește, care mediază, este un loc sigur; uneori se întâmplă lucruri înfricoșătoare, iar copilul trece peste ele din brațele părintelui.) Creierul lor se modelează și e un beneficiu foarte important, se creează o legătură foarte puternică între cel care citește și cel care ascultă. Sunt puține astfel de activități care aduc genul acesta de conectare. Chiar dacă copilul se joacă și crezi că nu este atent, continuă să citești. Dacă povestea e bună, captivantă și potrivită vârstei o să-l atragă ca un magnet. E important ca și părinții să citească, să fie prezentă cartea în casă.

Putem citi oricând și oriunde, important este să găsim starea și cartea potrivită care să stimuleze acea curiozitate nativă a copilului, dar nici să nu supraestimăm interesul copiilor, să nu-i grăbim citindu-le cărți care sunt pentru copii mai mari. E posibil ca ei să nu fie atrași, iar noi să tragem concluzii greșite. Între 1 și 3 ani nevoia de poveste sau de a învăța este esențială pentru orice copil. Creierul lui e ca o ușă deschisă spre informația de orice fel. De la 3 la 5 ani copilul se poate concentra pe mesaje mai lungi, este mai atent, are preferințe pentru o anumită carte. De la 6 ani el începe să iubească o anumită poveste, să recunoască litere, să se orienteze pe text. Un alt aspect important este să ne asigurăm că cel mic înțelege ceea ce îi citim, să facem legătura între ceea ce citim și viața copiilor (Ce anume din ceea ce ai auzit/ai citit poți să aplici în viața ta? Ce îți este folositor?) Foarte

util în acest sens este practica pe care o au învățătoarele, aceea de a realiza planul de idei al textului sau mai simplu răspunderea la întrebările textului. Asta structurează mult gândirea.

O carte se alege în funcție de vârsta copilului și de interesele acestuia, de conținutul și valorile în jurul căreia este construită o poveste dar și de mesajul cărții (învățătura) și de felul în care este transmis acest mesaj. Povestea este cel mai la îndemână instrument prin care se transmit valorile celor mici.

Educația caracterului se poate face cu ajutorul poveștilor sau mai ales cu ajutorul poveștilor.

Bibliografie:

Lavinia Dobra, Lectura, prioritate a demersului educativ, Sebeș, Emma Books, 2005;
Anucuța Partenie, Modalități de stimulare a lecturii la elevi, Timișoara, Excelsior art, 2007;
Nicolae Manolescu, La ce sunt bune cărțile? Cititul și scrisul, Iași, Polirom, 2002.

Evaluarea elevilor. Bune practici.

**Prof. Balint Valeria,
Liceul „Carol I” Bicz**

Toți cetățenii români au drept egal la educație, la toate nivelurile și toate formele, indiferent de gen, rasă, naționalitate, religie sau afiliere politică și indiferent de statutul social sau economic (Legea învățământului nr. 84/1995). În instituțiile de învățământ publice educația este gratuită și statul garantează dreptul la educație în interesul individului și al societății.

Conform Legii educației naționale 1/2011, Dispoziții generale privind evaluarea la Art. 71.

(1) Scopul evaluării este acela de a orienta și de a optimiza învățarea.

(2) Toate evaluările se realizează pe baza standardelor naționale de evaluare pentru fiecare disciplină, domeniu de studiu, respectiv modul de pregătire.

(3) Rezultatele evaluării se exprimă, după caz, prin calificative, în învățământul primar, respectiv prin note de la 1 la 10, în învățământul secundar și în învățământul terțiar nonuniversitar, sau prin punctaje, în mod similar testelor internaționale.

(4) Controlul utilizării și al respectării standardelor naționale de evaluare de către cadrele didactice se realizează prin inspecția școlară.

(5) Notarea elevilor fără utilizarea și respectarea standardelor naționale și a metodologiilor de evaluare constituie abatere disciplinară și se sancționează conform prevederilor legii.

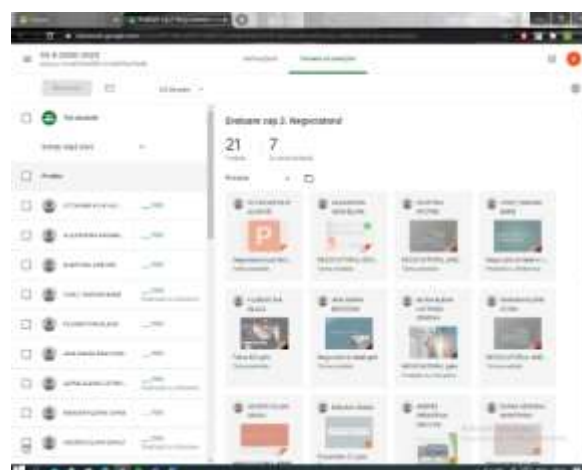
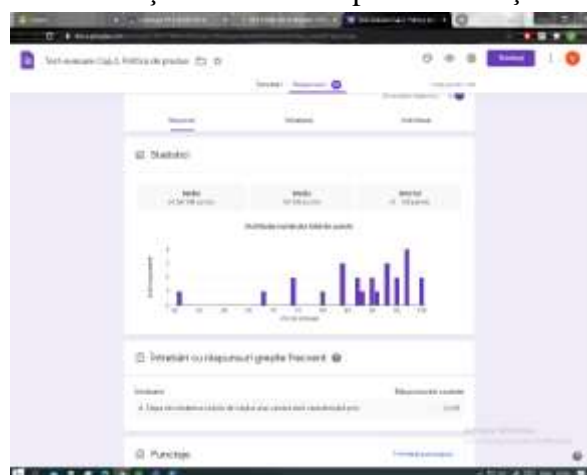
Art. 113 – (3) Rezultatul evaluării, exprimat prin calificativ, notă, punctaj, etc. nu poate fi folosit ca mijloc de coerciție, aceasta reflectând strict rezultatele învățării, conform prevederilor legale.

Art. 115 (1) Instrumentele de evaluare se stabilesc în funcție de vârstă și de particularitățile psihopedagogice ale beneficiarilor primari ai educației și de specificul fiecărei discipline.

Metodele de evaluare în era digitală sunt:

- chestionări orale;
- teste, lucrări scrise;
- experimente și activități practice;
- referate;
- proiecte;
- interviuri;
- portofolii;
- probe practice;
- Chestionare create în google drive
- alte instrumente stabilite de comisiile metodice și aprobate de director sau elaborate de către ministerul educației /inspectoratele școlare, elaborate în conformitate cu legislația națională.

Ca profesori, avem tendința să considerăm că cel mai important lucru pe care îl facem pentru elevii noștri este să le predăm, însă, de fapt, cea mai importantă activitate este cea de evaluare a muncii acestora. Pentru că notele finale ale elevilor și, ca urmare, cariera lor, depind de evaluări. O parte a procesului de învățare presupune ca elevii să fie capabili să învețe din greșeli, ca și din succese.

- Legea 1: Dacă vrei să schimbi comportamentul unei persoane, schimbă-ți întâi propriul comportament.

- Legea 2: Dacă merge, ține-o tot așa. Dacă nu merge, schimbă!

Evaluarea formativă este comentariul care oferă elevilor informații legate de munca acestora pe toată durata parcurgerii unei lecții. Aceste informații vor fi folosite de către elevi pentru a-și îmbunătăți învățarea.

I. Practica obișnuită: predare, testare, notare și trecere mai departe (evaluarea este sumativă).

Ce aud, uit. Ce văd, îmi aduc aminte. Ce fac, înțeleg. (Confucius)

De cele mai multe ori profesorul predă lecția, fixează tema, o notează și apoi indică ce este incorect într-un mod mai mult sau mai puțin constructiv, dar nu verifică dacă elevul și-a îndreptat vreuna din deficiențe. Apoi profesorul trece la următoarea lecție.

O supoziție obișnuită în spatele acestei metode este aceea că atât cantitatea, cât și calitatea învățării depind de talent sau aptitudine, și că rolul evaluării este acela de a măsura această aptitudine. Dacă învățarea are deficiențe acestea se datorează lipsei de aptitudine, de perspicacitate sau de inteligență.

II. Practica optimă: depistarea greșelilor și îndreptarea lor (evaluarea este diagnostică și formativă).

Puterea pașilor mărunți: Este mai ușor să faci 1.000 de lucruri cu 1% mai bine decât să încerci să faci un singur lucru cu 1.000% mai bine.

O lecție este predată și se fixează o sarcină de lucru. Atât elevul, cât și profesorul folosesc această sarcină pentru a diagnostica deficiențele și a fixa obiectivele pentru perfecționare. Această perfecționare se monitorizează.

Se consideră că atât cantitatea, cât și calitatea învățării depind de timpul și efortul depus pentru perfecționare și că rolul evaluării este acela de a diagnostica deficiențele în așa fel încât timpul și efortul să fie concentrate pe perfecționare. De fapt, prin depistarea exactă a deficiențelor și concentrarea efortului asupra lor, perfecționarea se poate face cu un efort minim. În cazul unui rezultat nesatisfăcător, se cere un efort mai mare și pe mai lungă durată. Toate aceste metode pot fi utilizate cu succes și în învățământul online, alegerea lor ține de creativitatea profesorului și de tipul disciplinei și al conținutului de evaluat.

Evaluarea trebuie să se centreze pe competențe, să ofere feed-back real elevilor și să stea la baza planurilor individuale de învățare.

Conform Statutului elevului, acesta are dreptul de a contesta rezultatele evaluării lucrărilor scrise. În acest sens, se propune postarea notelor pe platforma digitală utilizată și discutarea lor, înainte de a fi trecute în catalog.

În concluzie, pot spune că în alegerea metodei de evaluare optime, primează scopul evaluării care este acela de a orienta și de a optimiza învățarea.

Bibliografie:

<https://proform.snsr.ro/>

Legea educației naționale nr. 1/2011

EDUCAȚIE DIGITALĂ – FEREAȘTRĂ SPRE VIITOR

Prof. înv. primar Ballai Tünde Melinda
Școala Gimnazială Nr. 1 Borla, loc. Borla

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare – învățare – evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișe de lucru independent, proiectele de grup, scisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea. Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea, iar combinarea cu activitățile față în față, deschide drumul școlii viitorului.

Să fii profesor în era digitală este o provocare, lecțiile trebuie pregătite cu mare atenție, resursele educaționale trebuie alese cu grijă pentru ai putea ține conectați pe elevi, pentru ai determina să fie participanți activi la orele. Creativitatea profesorului, diversitatea materialelor folosite face ca elevul să folosească internetul în scopuri educaționale și nu în alte direcții.

Mutarea activităților educaționale în mediul online a constituit o provocare pentru toți cei implicați, elevi, cadre didactice, părinți, noi modalități de predare și învățare, noi moduri de comunicare. În calitate de învățător am apelat la o multitudine de opțiuni digitale și tehnologice pentru a-mi ajuta elevii să fie mai implicați și mai activi. Dar aceasta presupune să vedem tehnologia nu numai ca un mijloc de transfer de cunoștințe, ci să o utilizăm ca pe o instrument care oferă elevilor control și responsabilitate asupra propriei lor învățări.

Cadre didactice care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în carceri și evaluare au alegeri aproape nelimitate. Aplicația pe care am folosit-o pentru a desfășura activitatea online este Google Classroom care este un instrument complex pentru gestionarea unei clase virtuale. Sarcinile de la toate disciplinele vin pe o singură platformă și comunicarea se realizează în același loc, deci este mai ușor să urmărim și să coordonăm întreaga activitate. Pentru facilitarea înțelegerii cerințelor, putem folosi ca suport fișe, link-uri pe care să le inserăm, ppt-uri, filme, videoclipuri de pe youtube. În procesul de predare, din aplicația Google Classroom, putem folosi aplicația Meet, o platformă de comunicare instant prin video și chat.

Pentru a face mai atractiv procesul de predare- învățare – evaluare, cadrul didactic poate folosi ajutorul pe care îl oferă unele platforme și aplicații. Eu, personal am încercat și am folosit, pentru crearea de jocuri educative, următoarele:

Wordwall – permite crearea de puzzle-uri, joculețe simple, quiz- uri, anagrame, rebusuri, roata aleatoare și mai multe tipuri de aplicații care susțin învățarea.

Genially – permite crearea de infografice, ghiduri, imagini interactive, prezentări digitale colorate, artistice și creative, jocuri, teste distractive.

Learning Apps – permite de constuire de jocuri educaționale interactive în format digital, ce pot fi inserate în alte platforme de învățare sau distribuite prin link.

Google Jambord – este un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte (toți elevii pot vedea toate răspunsurile date de post-it-uri virtuale).

WordArt - este o aplicație care realizează ușor un „nor de cuvinte” – un mod de reprezentare vizuală a unui text sau a unui șir de cuvinte. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut sau pentru crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică – statică sau interactivă.

Padlet - o platformă de colaborare online, unde putem crea împreună cu elevii table cu post-it-uri virtuale, imagini, link-uri și documente.

Livresq - un instrument prin care orice profesor din România poate construi lecții interactive, complet online, folosind niște șabloane simple, prin care pot selecta clipuri video, teste, alte elemente interactive.

Mentimeter – permite cadrului didactic să interacționeze cu elevii în timp real. Este o aplicație cu ajutorul căreia putem realiza feedback-ul la sfârșitul orei. Elevii sunt solicitați să răspundă la o întrebare cheie legată de conținutul lecției, sau al activității.

Folosirea calculatorului, internetului are avantaje, dar și dezavantaje. Este clar că folosirea calculatorului nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, dar a ignora rolul și importanța lui înseamnă să fie te opui firescul. Posibilitățile de comunicare, de analiză și sinteză sunt multiple cu ajutorul internetului.

Învățarea prin e-learning se bazează pe o predare modernă, într-o altă modalitate decât cea clasică, mult mai atractivă și în care un rol important îl au consolidarea cunoștințelor și evaluarea, realizate într-un mod manieră atractivă și adaptabilă nevoilor, atât a celor care dirijează, cât mai ales a educabililor. O platformă educațională poate fi folosită în paralel cu un sistem de predare clasică sau poate să funcționează sine stătător. Majoritatea platformelor educaționale se pot accesa online.

Copiii, datorită interesului lor foarte ridicat pentru ecrane, pot de asemenea să învețe enorm de multe lucruri prin platforme educaționale. Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. De aceea, trebuie să explorăm și permitem și elevilor să facă același lucru. În contextele online, implicarea este absolut esențial și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă.

Bibliografie:

- Constantin Cucos, Olimpiu Istrate, Ion Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Velda, "Școla online – elemente pentru inovarea educației", Ed. Universității, 2020, București
- <https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/15/cum-mutam-scoala-online>

Lectia de Religie online

Balogh Florica Marioara
Lic. Teoretic "N. Jiga" Tinca, Jud. Bihor

“A educa înseamnă a purta de grijă de copii și tineri în ceea ce privește curățenia sufletească și bunacuviință, a-l crește pe copil moral, om drept, a-l crește în evlavie, a avea grijă de sufletul lui, a-i modela inteligența, a forma un atlet pentru Hristos, pe scurt, a te îngriji de mântuirea sufletului lui. Educația este asemenea unei arte; artă mai mare decât educația nu există, pentru că toate artele aduc folos pentru lumea de aici, arta educației se săvârșește în vederea accederii la lumea viitoare“ (Sf. Ioan Gură de Aur).

Ora de Religie contribuie la formarea și cultivarea unei conștiințe vii și mărturisitoare a valorii eterne a persoanei umane și la promovarea demnității acesteia în familie și în societate. În cadrul orei de religie, pe lângă însușirea principalelor învățături de credință, reguli, tradiții și evenimente religioase ale Bisericii Ortodoxe, elevii dobândesc și deprinderi, obișnuințe spirituale, care îi înalță, îi fac mai buni, mai respectuoși, mai responsabili.

Cel mai bun mijloc de a cunoaște creația lui Dumnezeu, lumea în care trăim, este școala, predarea religiei în școală fiind considerată o adevărată punte spre împlinirea menirii de om, pe calea mântuirii. Ora de religie conduce pe om la scopul suprem al existenței: trăirea comuniunii cu Dumnezeu. Prin educația moral-religioasă, viața omului se înalță și se edifică pe temelia adevărată, care este Domnul Iisus Hristos.

În ultimii ani s-au cercetat, dezvoltat și implementat metode noi, metode activ participative, care urmăresc dezvoltarea capacității de analiză și sinteză, a spiritului critic, creativ, de observație, transformându-i din factori pasivi ai procesului educativ în parteneri ai propriei educații.

Modernizarea disciplinei Religie nu înseamnă doar înlocuirea conținuturilor, ci și predarea lor prin strategii didactice care să urmărească activizarea elevilor și prin utilizarea mijloacelor moderne de predare (laptop, videoproiector, tabla smart, etc.). În această perioadă la orele de religie online s-au utilizat diferite aplicații pentru a fi cât mai aproape de elevi. La începutul pandemiei am creat grupuri pe Messenger și WhatsApp pentru a comunica cu elevii. Am continuat să ne îmbunătățim cunoștințele, urmând și cursuri online, care ne-au ajutat să folosim platforme și aplicații online precum Google Classroom, Google Meet, Zoom.

Metode de predare-învățare utilizate la orele de Religie online.

Alegerea metodelor reprezintă o etapă importantă în proiectarea didactică, de aceea dascălul trebuie să aibă în vedere următorii factori: tipul de lecție, obiectivele operaționale, resursele activității de predare – învățare, competența și personalitatea sa, unitatea dintre conținut și metodă.

Metodele utilizate la ora de Religie pot fi clasificate în trei categorii: a) metode de comunicare și asimilare a cunoștințelor; b) metode de cunoaștere a realității religioase și c) metode fundamentate pe acțiune. Metodele de comunicare și asimilare a cunoștințelor sunt utilizate în mod frecvent, deoarece au rolul de a contribui la însușirea corectă și completă a adevărului revelat, asigurând fundamentul aplicării lor în viață. Comunicarea noilor cunoștințe se face prin expunere sau conversație. Astfel, se pot distinge : metode expositive și metode interogative. Metode expositive: povestirea (povestirea biblică, povestiri ale vieții Sfinților); explicația, descrierea. Metode interogative: conversația catehetică este folosită cu scopul de a reproduce cele observate, descoperite și asimilate de elevi, sub conducerea profesorului. Conversația euristică se bazează pe învățarea conștientă și se folosește atunci când noile cunoștințe pot fi desprinse din cunoștințele anterioare ale elevilor, din analiza unor fapte, a unor evenimente, lectura și interpretarea textului biblic.

Metode de cunoaștere a realității religioase.

Rugăciunea poate fi considerată o metodă specifică educației religioase care constă în îndrumarea tânărului creștin asupra modului în care să se roage. Rostirea sau intonarea rugăciunii este pentru elevi poate momentul cel mai intim și mai formativ al orei de religie. Este clipa în care ei părăsesc alte preocupări și realizează aceeași activitate. De asemenea exemplul, studiul de caz, observarea directă, sunt metode care pot fi aplicate cu succes în predarea online a conținuturilor. Jocul didactic este o metodă de învățământ prin care profesorul folosește în scop didactic disponibilitatea elevilor pentru joc, în vederea realizării obiectivelor propuse.

Exercițiul moral constă în „executarea în mod repetat și conștient a unor fapte și acțiuni, în condiții relativ identice, sub îndrumarea profesorului, cu scopul formării unor deprinderi de practică liturgică și de comportament moral”. La Religie exercițiul poate facilita apariția și întărirea unor conduite, cum ar fi: rugăciunea corectă, închinarea în fața icoanelor, adoptarea unui comportament corect în biserică și în mod deosebit, în timpul săvârșirii unor ceremonii

Din cele prezentate, se poate spune că unele metode didactice pot fi folosite cu succes chiar – și în predarea Religiei în mediul online.

Departa fizic, dar aproape spiritual, cu ajutorul lui Dumnezeu am reușit să fim aproape de elevii noștri și de familiile acestora și în această perioadă. Fiecare întâlnire online cu elevii a fost un prilej de bucurie. O educație creștinească bogată, susținută și constantă devine astfel soluția la haosul contemporan, descoperind atât profesorului, cât și copilului, că omul este singura creatură chemată la viață fericită, în veșnică comuniune cu Dumnezeu.

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE

Importanța dimensiunii ergonomice în optimizarea managementului grupei de preșcolari

Prof. Băloiu Amalia Cătălina
Liceul Teoretic "Aurel Vlaicu" Breaza- P. J.
Grădinița cu P. P. și P. N. "Castelul Fermecat" - Structură

"Locurile în care învață copiii, trebuie să fie la fel de frumoase ca și copiii înșiși".

Investigațiile realizate pe domeniul managementului clasei de elevi au început să atingă și anumite subiecte considerate până în prezent elemente conexe procesului instructiv-educativ. Aceste probleme, dintre care le amintim pe cele ale structurii ergonomice (dispunerea mobilierului din clasă, vizibilitatea și pavoazarea sălii de clasă), nu pot fi considerate ca secundare sau lipsite de importanță pentru succesul activității la catedra a cadrului didactic. Suporturile investigaționale moderne aduc probe certe în favoarea acestor dimensiuni, considerându-le fundamentale în economia generală a procesului didactic, ca proces managerial.

Spațiul constituie contextul material în care se desfășoară educația. El trimite permanent mesaje copilului, mesaje care sunt esențiale pentru dezvoltarea acestuia și constituie elemente de bază în experiența sa de viață. În grădiniță, spațiul este special amenajat pentru copii, în așa fel încât acesta să trimită copilului mesaje cu suport educativ, în sprijinul dezvoltării lui. Amenajarea spațiului grupei într-o nouă manieră, care să nu mai imite modelul școlar, ci să ofere ocazii de joc liber și creativ, corespunde în fapt cu organizarea centrelor de interes. Acestea sunt colțuri, ateliere, sectoare, centre, domenii, locuri în care sunt puse materialele didactice la îndemâna copiilor, într-o manieră care să dea prilejul desfășurării unor activități menite să dezvolte copilul psihic și fizic.

Copiii învață prin joc, iar învățarea eficientă depinde de mediul învățării. Un mediu eficient pentru învățare este un mediu care favorizează jocul liber ales. Jocul pe care copilul îl alege din opțiunile pe care i le propune mediul este un joc creativ și liber. Jocul liber sau dirijat, realizat într-un spațiu organizat pe centre de interes contribuie în mod esențial la dezvoltarea copilului în toate domeniile.

Ambianța în care copilul își trăiește direct experiența de viață trebuie să pregătească un climat socio-afectiv, punând preșcolarul în fața mai multor posibilități dintre care el trebuie să aleagă, să decidă ceea ce i se potrivește.

Criteriul principal care stă la baza amenajării unei săli de grupă este spiritul critic al copilului. Acesta trebuie să exploreze posibilitatea rămânerii în sală pentru mai mult timp, precum și a revenirii în spațiul educațional. Ochiul critic al copilului vede, explorează, analizează și interpretează încă din primele secunde spațiul în care urmează să fie primit și își exprimă acordul sau dezacordul de a intra în sală prin intenția de a face sau nu primii pași.

Pe lângă o educatoare prietenoasă, zâmbitoare și primitoare, existența altor copii cu care se poate interacționa, precum și prezența pentru un anumit timp a părinților în sală, face posibilă dorința copiilor de a rămâne la grădiniță. Însă toate aceste lucruri nu sunt de ajuns dacă preșcolarul nu găsește o sală amenajată pe placul său, adică în concordanță cu particularitățile vârstei sale. Aceasta înseamnă că sala de grupă trebuie să fie un spațiu larg, luminos, aerisit, curat, zugrăvit în culori vesele calde, îmbinate armonios. Chiar și mobilierul trebuie să fie dimensionat specific vârstei preșcolare, dotat cu

o varietate de materiale si jucării, toate aflate la îndemâna copiilor, iar spațiul trebuie să fie delimitat astfel încât să dea impresia mai multor universuri care asteaptă să fie descoperite si explorate.

Organizarea spațiului educativ prin delimitarea centrelor oferă atât părinților, cât și educatoarelor, oportunitatea de a-i observa mai bine pe copii în interacțiunea cu materialele, cu alți copii sau cu adulții. În organizarea pe centre a spațiului educativ, educatoarea trebuie să asigure: securitatea și protecția copiilor, confortul prin mobilier, canapele, pernuțe, existența unui spațiu suficient studiului si întâlnirii cu alți copii, existența unui material adecvat oricărei situații de învățare, poziționarea adecvată a centrelor respectând reguli specifice. Acestea se referă, în special, la posibilitatea supravegherii oricărui centru din orice loc în care se află educatoarea în sala de grupă.

Nu trebuie omisă nici poziționarea centrelor în sala de grupă, respectiv separarea centrelor zgomotoase de cele mai linistite, dar și asigurarea suficientă de lumină naturală. Mijlocul sălii trebuie să fie permanent liber pentru fluidizarea circulației copiilor și pentru a putea desfășura întâlnirea de dimineață sau alte activități de grup. Este totodată necesar ca mobilierul, mesele, scaunele, covorașele, pernițele existente la fiecare centru de activitate, să fie dimensionate potrivit vârstei copiilor și poziționate astfel încât să se poată lucra în grup, dar să nu se creeze conflicte între membrii grupului.

De menționat este faptul că, pentru preșcolari, este foarte important să existe un loc special amenajat unde se pot expune în fiecare zi lucrările acestora: desene, cântece, poezii învățate, picturi macheta s.a. Acest spațiu trebuie să fie destinat exclusiv creațiilor copiilor și trebuie amenajat undeva la îndemâna părinților, însă având grijă să nu se suprapună cu spațiile de joacă ale copiilor sau cu centrele de interes. Preșcolarii au nevoie și de aprecieri ale părinților cu privire la activitățile pe care ei le-au desfășurat în fiecare zi.

Fiecare obiect sau jucărie din sala de grupă trebuie să își păstreze locul dinainte stabilit și cunoscut de preșcolari. Aceștia trebuie responsabilizați în ceea ce privește aranjarea obiectelor și jucăriilor pe care le folosesc și trebuie să cunoască locul fiecăreia în sala de grupă. În cazul în care educatoarea decide să schimbe locul unui obiect, va face acest lucru prin anunțarea întregului grup și prezentarea motivului care a dus la luarea respectivei decizii.

Nu în ultimul rând, pereții sălii de grupă trebuie decorați ținând cont de particularitățile individuale ale copiilor. Fie că se vor confecționa personaje din povești, peisaje din diferite anotimpuri, cifre sau litere animate, fie că se vor utiliza lucrările și proiecte individuale sau colective ale copiilor, se va avea în vedere specificul grupului, nivelul de cunoștințe și vârsta preșcolarilor. Evident, pavoazarea se va schimba în fiecare anotimp și se va îmbunătăți ori de câte ori este nevoie. Respectând toate aceste condiții și criterii, cadrul didactic va amenaja sala de grupă astfel încât copilul preșcolar va păși cu optimism și își va dori să rămână în acest mediu special amenajat pentru el și pentru activitățile în care acesta ocupă rolul principal.

Așadar, se poate concluziona faptul că amenajarea corespunzătoare a sălii de grupă reprezintă o condiție necesară pentru ca un preșcolar să aibă curaj să intre pentru prima dată într-o sală de grupă, ea exprimă creativitatea, flexibilitatea și competența profesională a educatoarei. Recunoașterea valențelor formative ale mediului educațional este una din ideile deosebit de valoroase promovate de reforma învățământului preșcolar. În acest sens, într-un program educativ la vârstele timpurii este foarte important să acordăm o atenție deosebită amenajării spațiului, pentru ca personalitatea copiilor să se poată forma încă de la cea mai fragedă vârstă.

Deci, pot afirma că, dintre toate dimensiunile managementului clasei de elevi, dimensiunea ergonomică nu este lipsită de importanță, ci ocupă un loc frontal pentru succesul profesional al cadrului didactic.

BIBLIOGRAFIE:

1. Proiectul pentru Reforma Educației Timpurii;
2. Curriculum pentru invatamant prescolar 2019;
3. Didactica preșcolară, Elinor Schulman Kolombus – editura V&I, București, 2000;
4. Grădinița altfel – editura V&I, București, 2003.

Metode tradiționale de predare versus metode moderne la copiii cu C. E. S.

Prof. Balta Mirela Bogdana
Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția mediului

“Elevii trebuie să-și pună unii altora întrebări și să spună lumii ceea ce știu pentru a afla ce știu.,,

Procesul de instruire se înfățișează ca o activitate complexă, ca o continuă împletire de acțiuni de predare și acțiuni de învățare. Acțiunile de predare și învățare, la care se adaugă evaluarea, nu pot fi private separat, ci ca un tot unitar, ele fiind complementare, surprinzând astfel întreaga activitate. Organizarea eficientă a acțiunii didactico-educative corespunde unei căutări, respective elaborării metodice.

Metodologia se cere a fi suplă și permisivă la schimbările care au loc în componentele procesului instructiv-educativ. O metodă nu este bună sau rea în sine, ci prin raportarea ei într-un mod oportun, adecvat sau nu la o situație dată, se poate stabili eficiența ei în cazul respectiv. Calitatea metodologică este un aspect ce ține de oportunitate, dozaj, combinatori că între metode sau ipostaze ale metodelor. Metodele de învățământ sunt selectate în raport cu scopul și obiectivele activității didactice, conținutul lecției și particularitățile elevului (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, nivelul și specificitatea mijloacelor de comunicare, tipul de percepție al elevilor – analitic sau sintetic) și/sau stilul de lucru / personalitatea profesorului.

În proiectarea curriculumului trebuie să se țină seama de tipul și gradul deficienței elevului. În practica instructiv-educativă am întâlnit numeroase cazuri de elevi deficienți care au fost integrați în clase de elevi fără deficiențe și au avut evoluții spectaculoase la unele discipline. În cadrul activităților, au fost aplicate cu precădere metodele activ-participative care stimulează interesul pentru cunoaștere, facilitează interacțiunea cu realitatea înconjurătoare. Lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi au facilitate comunicarea între ei, colaborarea sau sprijinul reciproc în realizarea sarcinilor sau temelor avute. Au fost toleranți unii cu alții, au luat decizii prin consultarea între ei, și-au exprimat opinii realizând o participare activă și înțelegere a realității înconjurătoare.

Didactica modern insistă asupra perfecționării relației predare-învățare-evaluare deoarece numai în acest mod relația obiective-conținuturi-metodologie - rezultate-reglare devine logică, unitară și perfectibilă. Dacă în școala tradițională, accentual cădea pe acțiunea de predare și conținut, rolul central revenind profesorului, școala modern plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă – capacitățile și aptitudinile - cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l active cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru între acțiunile de predare-învățare. Așadar, metodele tradiționale sunt mult mai rigide, în timp ce cele moderne sunt mai flexibile, mai suple.

Metodele tradiționale pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptărilor la exigențele învățământului modern. Îmbinarea eficientă a metodelor tradiționale și a celor moderne ține de tactul pedagogic și experiența profesorului. Profesorul modern lucrează împreună cu elevii săi, cooperând în vederea reușitei învățării. Rolurile sunt bine stabilite: profesorul stimulează căutarea și descoperirea, iar elevii se vor ocupa de activitățile de căutare și descoperire, ei participând active și conștient la asimilarea cunoștințelor și formarea personalității. Astfel, se creează un parteneriat în vederea atingerii obiectivelor propuse, a unui standard cât mai înalt în educație. Lucrând împreună cu elevii săi, profesorul poate regal și ameliora activitatea pe parcursul desfășurării procesului de predare-învățare și, nu în ultimul rând, poate aprecia just valoarea eforturilor de învățare depuse de către elevi pe parcursul activităților desfășurate. Foarte important în procesul de învățământ este strategia de instruire deoarece ea reprezintă modul în care profesorul reușește să

aleagă cele mai potrivite metode, material și mijloace, să le combine și să le organizeze într-un ansamblu, în vederea atingerii obiectivelor propuse.

O variantă de clasificare a metodelor educaționale se poate raporta la istoricul lor în procesul didactic, și anume:

- metode tradiționale; expunerea didactică, conversația didactică, demonstrația, lucrul cu manualul, exercițiul;

- metode moderne; algoritimizarea, modelarea, problematizarea, instruirea programată, studiul de caz, metode de simulare (jocurile, învățarea pe simulator), învățarea prin descoperire.

Cercetările asupra memoriei, în condițiile unei atenții voluntare, cu un grad optim de concentrare arată că, în general, în urma unei activități de învățare reținem:

- 10% din ceea ce citim;

- 20% din ceea ce auzim;

- 30% din ceea ce vedem;

- 50% din ceea ce vedem și auzim în același timp;

- 80% din ceea ce spunem;

- 90% din ceea ce spunem și facem în același timp (Pavel Mureșan –Învățarea eficientă și rapidă).

Toate aceste metode modern activ-participative de predare-învățare încearcă să facă elevul să gândească independent, să înțeleagă cu mai multă ușurință, să rețină mai ușor și pentru o perioadă mai lungă de timp noțiunile asimilate, să aplice cât mai eficient ceea ce a învățat.

De asemenea, se folosesc metode care permit elevului să-și folosească tipul de inteligență predominant (după Howard Gardner): verbal-lingvistică (a cuvintelor), logico-matematică (a numerelor și a rațiunii), vizual-spațială (a imaginilor, desenului și a picturii), muzical-ritmică (a tonului, ritmului și a timbrului), corporal-kinestezică (a corpului), interpersonal (a interacțiunilor sociale), intrapersonală (a autocunoașterii) și naturalistă (a tiparelor, regularităților și a comportamentelor).

Învățarea interactiv-creativă pune accent pe învățarea prin cercetare –descoperire, pe învățarea prin efort propriu, independent sau dirijat și mai ales pe gândire și imaginație creatoare. Profesorul este cel care trebuie să găsească cele mai eficiente modalități prin care să stimuleze potențialul creativ al fiecărui elev în parte. În cazul copiilor cu CES, profesorul trebuie să lucreze individual, adaptând cerințele la nivelul fiecăruia.

Printre metodele activ-participative de predare-învățare se numără : metoda ciorchinului, brainstorming-ul, turul galeriei, metoda cubului, bulgărele de zăpadă, mozaicul, eseul de 5 minute, metoda predării / învățării reciproce, perspectivă modernă a prelegerii, metoda cadranelor, jurnalul cu dublă intrare, jocul de rol etc.

Mozaicul – este o strategie bazată pe învățarea în echipă. Fiecare elev are o sarcină de studio în care trebuie să devină expert. El are în același timp și responsabilitatea transmiterii informațiilor asimilate celorlalți colegi. Strategia Mozaicului este focalizată pe dezvoltarea capacităților de ascultare, vorbire, cooperare, gândire creativă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să răspundă fiecare în parte la câte o întrebare din cadrul unei teme comune, iar la final pe baza răspunsurilor, se vor afla și asimila informații utile despre tema respectivă.

Învățarea prin descoperire este o metodă cu ajutorul căreia elevul observă, acționează și dobândește noi cunoștințe. Această învățare este însoțită de o dirijare exterioară. În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoțită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoștințe.

Brainstorming-ul (evaluarea amânată, "furtuna în creier" sau asaltul de idei) constă în dezvoltarea unor idei noi pe baza unei teme stabilite. Cantitatea mare de idei (liber exprimate) va genera calitatea. După ce s-au emis toate ideile, fără a fi criticate, se alege cea mai bună idee, care dă soluția finală.

Avantajele acestei metode sunt: obținerea rapidă și ușoară a ideilor noi și a soluțiilor de rezolvare; costuri reduse; aplicabilitate largă; stimulează participarea activă; dezvoltă creativitatea, încrederea în sine prin procesul evaluării amânate; dezvoltă abilitatea de a lucra în echipă. Printre

metodele activ-participative de predare-învățare se numără : metoda ciorchinului, brainstorming-ul, turul galeriei, metoda cubului, bulgărele de zăpadă, mozaicul, eseul de 5 minute, metoda predării / învățării reciproce, o perspectivă modernă a prelegerii, metoda cadranelor, jurnalul cu dublă intrare, jocul de rol etc.

Metoda predării / învățării reciproce este o strategie de învățare a tehnicilor de studiere a unui text. După ce sunt familiarizați cu metoda, elevii interpretează rolul profesorului, instruindu-și colegii. Are loc o dezvoltare a dialogului elev-elev. Această metodă dezvoltă capacitatea de exprimare, atenția, gândirea cu operațiile ei și capacitatea de ascultare activă. În cazul copiilor cu CES, aceștia trebuie să relateze în manieră proprie și într-o succesiune logică evenimentele și ideile principale dintr-o poveste.

În cazul copiilor cu CES, această metodă este însoțită de material concret-intuitiv, pe baza căruia, elevii descoperă noi cunoștințe.

Turul galeriei se referă la analiza lucrărilor elevilor prin observarea lor de către ceilalți colegi. Colegii stabilesc ce caracteristici are lucrarea respectivă și dacă aceasta a respectat toate cerințele. Se apreciază lucrările prin diferite procedee: se dau puncte, se lipesc etichete pe lucrările apreciate pozitiv etc.

Tehnica LOTUS (floare de nufăr) presupune de ducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală, care determină 8 idei secundare ce se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr. Cele 8 idei secundare urmează să devină la rândul lor teme principale, pentru alte 8 flori de nufăr. În cazul copiilor cu CES, această metodă se aplică pe o perioadă mai lungă de timp. De exemplu, în cazul celor 4 anotimpuri, elevii trebuie să relateze noi enunțuri care să-I conducă la descoperirea anotimpului care urmează.

Acestea sunt doar câteva metode moderne de predare - învățare, care se dovedesc a fi practice, aplicabile, motivează elevii, folosesc diferite sarcini pentru mai multe tipuri de inteligență.

Copiilor le plac aceste metode activ-participative și chiar dacă uneori copiii cu CES nu le înțeleg pe deplin ei solicită să participe în număr cât mai mare la realizarea lecției.

Lista metodelor și tehnicilor este foarte vastă și poate fi folosită și îmbogățită în funcție de imaginația și creativitatea dascălului și în funcție de nivelul clasei la care predă. Progresul școlar se obține treptat prin muncă și effort uriaș depus atât de cadrul didactic cât și de elev. Capacitatea de învățare a elevilor cu CES, ambianța și sprijinul familiei și a societății în general, influențează foarte mult obținerea unui progress școlar real.

Bibliografie:

1. Alois, Gherguț, 2016, Educația incluzivă și pedagogia diversității, Editura Polirom
2. Alios, Gherguț, 2001, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale, Editura Polirom
3. Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
4. Cucoș, C.(coordonatori), Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Editura Polirom, București, 1998
5. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, an 2001
6. Oprea, C.- L., - Strategii didactice interactive, E.D.P. R.A., 2007

Copilul de ieri, copilul de azi ...

Prof. Baltac Sorina
Șc. Gim. „Tudor Vladimirescu”, Pitești

Aud din ce în ce mai des în jurul meu, că e greu să înveți, e greu să te îmbraci în uniformă, e greu să respecti programul impus, e greu să fii pe plac profesorilor, părinților, prietenilor! Cu alte cuvinte, e greu să fii copil!

De ce resimt copiii atâta presiune, atât de mult efort pe care trebuie să îl depună zilnic, nu știu! Și eu am fost copil și parcă, nu simțeam o așa povară permanentă, iar vremurile în care am copilărit nu aduceau prea multă bunăstare, liniște, satisfacție. Totuși, consider că am avut parte de o perioadă de care-mi amintesc cu plăcere, chiar de aveam multe lipsuri materiale. Cred că împlinirile sufletești reușeau să compenseze golurile din buzunarele părinților, din cușorul cu jucării, din șifonierul cu haine etc.

Sunt de părere că școala sau educația nu trebuie să doară sau să producă suferință, ci să fie pe plac copiilor, să-i facă să simtă utilitatea ei în devenirea omului ca cetățean responsabil, echilibrat și motivat spre acțiune și schimbare! E adevărat că nimic nu se poate produce fără efort depus de către toate părțile implicate, iar cooperarea, colaborarea și întrajutorarea trebuie să stea la baza acestui proces lung și profund.

Ultimii doi ani școlari ne-au pus în fața unei situații fără precedent, o situație aparte, nemaîntâlnită, care ne-a provocat și continuă să o facă, aceea de a face educație online, o altfel de școală, cea desfășurată în spațiul virtual. Atât noi, cadrele didactice, cât și elevii suntem supuși unor sentimente, trăiri, acțiuni, factori decizionali, la care nu am apelat anterior, deoarece nu a fost nevoie. Am observat că elevii mei manifestă un interes scăzut față de lecții, o indisponibilitate de a face efort susținut, o lentoare în gândire și acțiune vis à vis de școală.

Simt că ceea ce face diferența între comportamentul copiilor de ieri și cel al copiilor de azi este motivația redusă pentru învățare. În procesul de sporire a motivației elevilor pentru învățare, fixarea obiectivelor constituie o etapă importantă, cadrele didactice fiind responsabile de încurajarea elevilor în asumarea de obiective ambițioase, în funcție de interesele și aptitudinile acestora, identificate pe parcursul procesului didactic.

Se observă că foarte mulți copii se raportează din ce în ce mai mult la recompensele materiale, fapt care duce la o imposibilitate a cadrului didactic de a-l motiva pe elev, acestuia nemaifiindu-i suficientă recunoașterea prin oferirea unei diplome, a unui simbol, cum este „steluța”, a unui calificativ sau a unor aprecieri verbale. Acest lucru nu trebuie însă să-l determine pe profesor să renunțe în depunerea unui efort permanent pentru construirea situațiilor de învățare care să ofere fiecărui elev experimentarea sentimentului de reușită.

Trebuie să ne gândim că acești copii fac parte dintr-o generație care nu cunoaște bariere de conexiune, și prin urmare, nici măcar limite particulare în orizonturile lor culturale. De la o vârstă fragedă au fost obișnuiți să manipuleze obiecte precum smartphone-urile și tabletele, deci pot fi considerați nativi digitali. Wikipedia și Google sunt enciclopediile lor, în detrimentul bibliotecii clasice.

Copiii de azi nu mai sunt sensibili la mirosul cărților tipărite, care nouă ne făceau o deosebită plăcere, ne purtau spre o lume fascinantă, creată de propria imaginație. Aceasta generație se afla în mod constant între realitate și virtual, între viața online și offline, ceea ce poate constitui un fapt destul de riscant în relația lor cu sentimentul de fericire și mulțumire. Totuși, am observat că acești copii de azi sunt foarte încrezători în ei înșiși pentru că au fost crescuți cu idea, că pentru a realiza ceva trebuie să aibă încredere în potențialul lor. Sunt sensibili la problemele mediului înconjurător, cum ar fi

încălzirea globală și ecologia, de aceea răspund pozitiv la acțiuni ce privesc aceste teme, chiar oferindu-și sprijinul în mod voluntar și entuziast.

E drept că la capitolul „comunicare”, lucrurile stau altfel: aceasta trebuie să aibă loc prin intermediul „Social”, să fie scurtă și incisivă, capabilă să stimuleze curiozitatea pornind de la o imagine vizuală, nu se ferească să se expună în mediul virtual și folosesc deseori fotografiile care transmit mesaje de „Așa sunt eu și nu îmi pasă!”. De aici, deseori, copiii intră în conflict cu adulții din viața lor, deoarece mulți dintre părinți și cadre didactice nu înțeleg manifestările atât de diferite ale copiilor actuali. Totuși, nu cred că trebuie să renunțăm în a căuta să înțelegem acest copil de azi, deoarece și el are sensibilități, valori, dorințe, manifestări, care ne pot aduce bucurie și încredere în generația prezentă.

Rolul unui cadru didactic este să persevereze, să nu se lase doborât de insuccesul său la clasă sau de eșecurile elevilor săi, să-și actualizeze și să-ți adapteze permanent stilul, metodele și tehnicile în funcție de vremuri, de generațiile de copii, de noutățile care apar în domeniul educației.

TURISMUL - FENOMEN POZITIV SAU NEGATIV?! **EXEMPLU DE BUNE PRACTICI**

Prof. dr. MONICA-CARMEN BALTĂLUNGĂ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZUL”,
TÂRGOVIȘTE, DÂMBOVIȚA

Societatea este într-o continuă schimbare, iar apariția unor situații inedite determină dascăli să găsească soluțiile cele mai eficiente pentru a răspunde provocărilor. Experiența didactică m-a făcut să înțeleg necesitatea îmbinării metodelor tradiționale de predare-învățare-evaluare cu cele moderne. Sunt unele conținuturi care predate prin mijloace tradiționale determină elevii să fie absenți în timpul orelor respective.

Să lucrezi cu elevi motivați este simplu, dar ce faci atunci când tu trebuie să atingi aceleași competențe cu elevi care încă nu vor. Și acești elevi trebuie învățați cum să răspundă adecvat provocărilor din societate. Aici intervine modul în care eu, ca profesor, adaptez strategiile didactice astfel încât să determin o dorință de participare cât mai mare.

Valorificarea turistică poate avea impact pozitiv și negativ deopotrivă. Lucrul în echipă este o astfel de provocare pe care mi-am propus să o analizez în acest articol prin prisma celor „Șase pălării gânditoare”. Spiritul de echipă (munca în echipă) a devenit un “imperativ al educației moderne” (Cerghit I., 2002).

Acum câțiva ani am citit cartea „Șase pălării gânditoare” scrisă de Edward de Bono și mi s-a părut o metodă greu de aplicat: prea multe tipologii de prezentat, destul de cronofagă și de costisitoare (confectionarea pălăriilor care necesită anumite costuri materiale). Dar, cum sunt o persoană care nu cedează, am realizat un plan prin care eram convinsă că voi reuși. Să scoți elevul din starea de pasivitate, să-l provoci să gândească/să emită păreri/să colaboreze dincolo de orgolii... ce poate fi mai incitant!?

Tema propusă incită prin prisma a două aspecte: lucrul pe echipe (elevii clasei respective au mai participat la o serie de proiecte în anii precedenți, ideea de competiție a fost apreciată) și jocul de rol (provocare bine primită de către elevi).

Din cadrul unității de învățare Activitățile economice, am ales lecția „Turismul – fenomen pozitiv sau negativ?!” pe care am realizat-o cu elevii clasei clasei a VIII-a C. Pentru început, am pornit cu prezentarea tipologiei pălăriilor:

- pălăria albastră reprezintă “controlul gândirii” și are rolul de organizator/dirijor al activității propuse. Pălăria albastră monitorizează discuția, se îngrijește de respectarea regulilor jocului, stabilește timpul alocat, asigură disciplina și oprește discuția în contradictoriu, începe discuția și o finalizează;
- pălăria albă reprezintă “fapte și cifre” și are rolul de calculator care furnizează datele și cifrele cerute. Pălăria albă este obiectivă și neutră, separă faptele de speculații, oferind opinii;
- pălăria galbenă este “pozitivă și constructivă” și are rolul de găsi punctele tari ale unei teme/probleme. Este productivă, sondează în căutarea valorii și a câștigului, caută oportunități fiind speculativă, conduce la sugestii concrete și la transpunerea în practică a ideilor;

- pălăria neagră este “precaută și atentă” și are rolul de găsi punctele slabe ale unei teme/probleme. Este pesimistă și negativă, vede doar riscurile, dezavantajele, obstacolele, neajunsurile unei idei și chiar scoate în evidență erori procedurale, slăbiciunile unei idei;

- pălăria roșie reprezintă “emoțiile și sentimentele” și permite gânditorului să spună “așa simt eu în această chestiune”. Pălăria roșie face sentimentele vizibile fără însă a le justifica, mergând pe intuiție;

- pălăria verde reprezintă “gândirea creatoare/gândirea laterală” și are rolul de găsi alternativele unei teme/probleme. Pălăria verde ne scoate din șabloane prin generarea de concepte, de idei noi ieșite din comun dar valoroase, fiind ca un mediator între punctele slabe (emise de pălăria neagră) și punctele tari (formulate de pălăria galbenă), găsind artificii de a obține idei noi, valoroase.

Cu această ocazie am alcătuit cele 6 echipe/grupe de lucru, pe baza trăsăturilor psihologice ale elevilor. Nu am exclus nici dorința/preferința unora dintre elevi de a fi într-o anumită echipă. Fiecare echipă și-a ales un lider care a coordonat foarte bine realizarea acestei sarcini și evident sarcinile următoare.

Activitatea a fost centrată pe scenariul realizat de mine, care a presupus o discuție cu caracter științific pe marginea temei sus-amintite și a cuprins următoarele aspecte:

- ➔ ca punct de plecare am pornit cu prezentarea faptului că și în cadrul valorificării potențialului turistic al României există aprecieri antinomice: pozitive, respectiv negative;

- ➔ echipa pălăriilor albastre a definit tema discuției și a distribuit sarcinile de lucru (ordinea pălăriilor, timpul alocat pentru studierea fișelor de lucru și timpul pentru discutarea acestora);

- ➔ echipa pălăriilor albe a prezentat definiția turismului, a potențialului turistic natural și antropic, a valorificării turistice;

- ➔ echipa pălăriilor galbene, pe baza fișelor de lucru, a scos în evidență avantajele utilizării produselor românești tipuri de branduri, oportunitățile pe care le oferă cunoașterea patrimoniului cultural național;

- ➔ echipa pălăriilor negre a comentat dezavantajele pe care le oferă antropizarea peisajelor naturale prin practicarea diferitelor tipuri de turism;

- ➔ echipa pălăriilor roșii a adus zâmbete în timpul discuțiilor prin ineditul comentariilor făcute. Sub pălăria roșie elevii au fost spontani și și-au exprimat punctul de vedere dezinvolt;

- ➔ echipa pălăriilor verzi a punctat faptul că valorificarea corectă/corespunzătoare în spiritul dezvoltării durabile poate aduce un plus economiei românești și că trebuie făcute eforturi pentru promovarea țării noastre prin popularizarea așa numitelor “branduri”;

- ➔ echipa pălăriilor albastre încheie discuția, concluzionând faptul că indiferent cum privim fenomenul turistic în România, acesta are aspecte pozitive dar și aspecte negative.

Cele șase pălării gânditoare sunt de fapt 6 moduri de gândire, adică o alternativă la 6 argumente, unde accentul se pune pe „ce poate fi”, nu pe „ce este”; nu pe cine are dreptate și cine nu.

Elevul se concentrează pe rolul său, separând astfel emoția de logică, creativitatea de informație, profesorul putând utiliza astfel inteligența și experiența fiecăruia în toate direcțiile.

Implicarea elevilor este maximă, responsabilizându-i față de situația pe care o au de interpretat și oferindu-le o încredere mai mare în forțele proprii. Astfel, elevii devin agenți ai propriei formări sub îndrumarea profesorului.

Dintre atuurile îmbinării celor două metode amintim:

- ✓ stimularea unei game variate de competențe elevilor (din domeniile cheie sugerate de Comisia Europeană – competențe de comunicare în limba maternă, sensibilizare și exprimare culturală, a învăța să înveți);
- ✓ facilitează comunicarea eficientă a ideilor și crește încrederea în sine;
- ✓ dezvoltă abilități pentru munca de echipă, pentru înțelegerea multiculturalității;

Bibliografie:

Catană Monica Carmen, Rența Gabriela, Mihaela Justina Vagneti, Elena Adelina Venete - Fagurele cu idei, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște, (2013);

De Bono E. - Șase pălării gânditoare, Editura Curtea Veche, București, (2008);

Dulamă Maria Eliza - Modele, strategii și tehnici didactice activizante cu aplicații în geografie, Editura Clusium, Cluj-Napoca, (2002).

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof. înv. primar BĂLTĂREȚU CONSTANȚA CARMEN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SĂULEȘTI, SĂULEȘTI, GORJ

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

• Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Menționez faptul că, am primit din partea copiilor și a părinților un feed-back pozitiv.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor.

Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Oglinda clasei... în vremuri C19

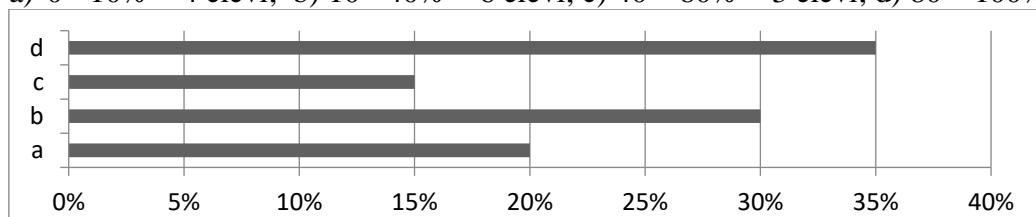
Prof. înv. primar Balu Vasilica
Școala Gimnazială Albești, jud. Mureș

„În aulă, on-line, hibrid...” sunt ecouri ce se vor auzi îndelung...

Dar, între timp, noi, dascăli și elevi deopotrivă, trăim, muncim azi pentru a culege roadele de ... mâine. Oare vom mai avea aceleași perspective, aceeași optică asupra educației, aceleași tresăriri la festivitățile școlare...? Este evident că ultima perioadă ne-a afectat, în diverse moduri, pe toți participanții la educație. De aceea, în prima zi de activitate cu elevii în sala de clasă, am depănat amintiri, sentimente, am luat „pulsul clasei” după lunga perioadă de „școală on-line”. Bucuria revederii a dus la discuții lungi, variate, dar ghidate către ceea ce era de interes: obținerea unui feedback din partea elevilor mei. Școala se află în mediul rural, clasa mea (a III-a, 20 elevi) având o componență eterogenă d.p.d.v. etnic, cultural, socio-economic. Pentru aceasta, am conceput și un chestionar anonim, a cărui formă și al cărui rezultat îl voi prezenta pe scurt.

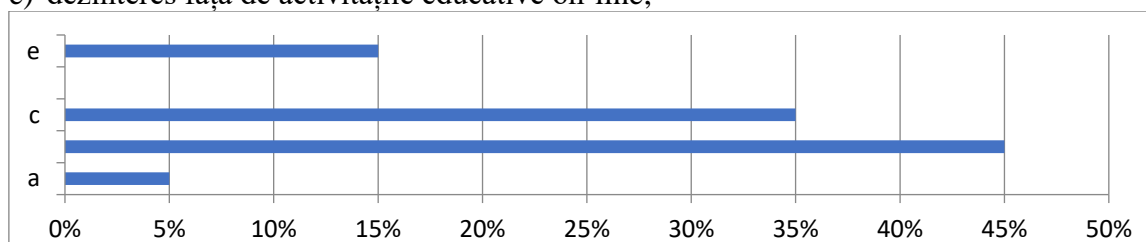
1. În ce măsură ați frecventat cursurile on-line?

a) 0 - 10% = 4 elevi; b) 10 - 40% = 6 elevi; c) 40 - 80% = 3 elevi; d) 80 - 100% = 7 elevi.

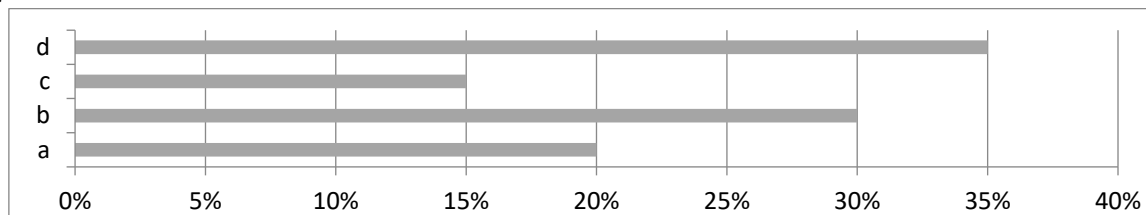
2. Frecventarea cursurilor a fost determinate de:

- a) lipsa mijloacelor necesare participării la activitățile educative on-line;
- b) insuficiența acestora în raport cu numărul de școlari din familie;
- c) deținerea mijloacelor necesare participării la activitățile educative on-line;
- d) orar considerat neadecvat pentru activitățile educative on-line;
- e) dezinteres față de activitățile educative on-line;

3. În ce măsură ați reușit să asimilați cunoștințe și abilități specifice clasei?

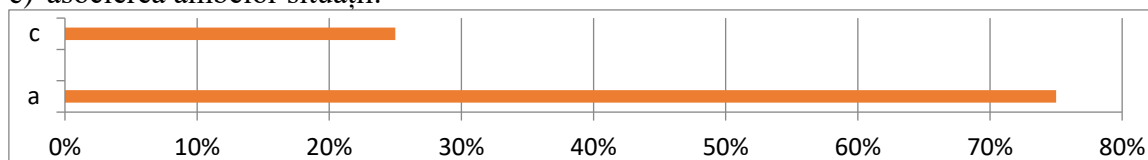
a) deloc = 4 elevi ; b) în mica măsură = 6 elevi; c) suficient = 3 elevi ; d) în mare măsură = 7 elevi.

4. Ce dificultăți ați întâmpinat în procesul de învățare on-line?

a) lipsa corectării imediate a caietelor din partea cadrului didactic = 9 elevi;

- b) lipsa concentrării pentru toate activitățile dintr-o zi = 9 elevi;
 - c) lipsa unui spațiu personal, adecvat = 10 elevi;
 - d) nu am întâmpinat dificultăți = 3 elevi;
5. Care dintre următoarele situații de învățare vă ajută să progresați?
- a) doar clasic, în cadrul școlii;
 - b) doar on-line;
 - c) asocierea ambelor situații.

Se poate observa interdependența dintre răspunsurile la primele două întrebări și cele de la punctele 3 și 4, condițiile socio- economice având un impact decisiv asupra progresului școlar individual. De asemenea, există o corelare între dificultățile întâmpinate on-line și dorința aceluiași elevi de a învăța în sălile de clasă. Nivelul cultural al familiilor, precum și bagajul genetic, au determinat un număr mic de elevi (3) să considere că ar putea progresa prin asocierea celor două situații de învățare.

Analizând în detaliu această perioadă, s-a concluzionat astfel:

- avantaje + orar flexibil;
- + dezvoltarea abilităților de comunicare on-line (pentru cei care au avut mijloacele necesare);
 - + deprinderea de a selecta și utiliza resursele on-line;

dezavantaje - lipsa mijloacelor pentru a participa la cursuri on-line;

- elevii timizi au avut reticențe în a interveni sau a solicita explicații în timpul orei;
- a lipsit comunicare informală, diminuând coeziunea grupului de elevi;
- lipsa activităților extrașcolare în aer liber, etc.

Având această „oglină a clasei” am reușit să iau măsurile necesare în vederea diminuării lacunelor și a reintegrării elevilor într-un ritm adecvat pentru învățare. Pentru aceasta s-a apelat și la ore suplimentare dedicate reluării materiei în cazul elevilor care nu au avut acces la școala on-line. În paralel, au avut loc discuții, consilierea elevilor și părinților, pentru întărirea parteneriatului familie-școală.

Consider că astfel de activități de scanare a realității școlare este binevenită, cel puțin semestrial, răspunsurile din planurile: afectiv-emoțional, intelectual, social al grupului de elevi, fiind punctul de plecare pentru planificările cadrului didactic.

Exemple de bune practici în aplicarea strategiilor de predare-învățare-evaluare

Prof. înv. primar: Banciu Melania
Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Sf. Gheorghe, Covasna

Conceptul de învățare poate fi înțeles ca funcția mintală prin care o persoană obține noi cunoștințe, abilități, valori, sensuri și referințe, folosindu-și capacitatea de a percepe informații. Procesul de învățare are loc pe parcursul întregii vieți și este evidențiat de modificările pe care le produce în comportamentul persoanei.

Predarea poate fi înțeleasă în mai multe moduri: simpla transmitere a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, care apoi trebuie verificate și evaluate; în sens pur metodologic, a expune, a comunica verbal; ca un discurs didactic conceput în scopul instruirii și autoinstruirii elevilor; ca o formă specifică de comunicare culturală; de asemenea, ca un sistem specific de acțiuni menite să inducă învățarea (accentul cade pe receptare, înțelegere, formare de capacități) și ca o simplă mijlocire de date (accentul fiind pus pe informație și pe accentul la ea)

Evaluarea școlară definește o acțiune psihosocială complexă bazată pe operații de: măsurare / control cantitativ, apreciere / calitativă, decizie / comunicată în termeni de îndrumare metodologică orientativă cu scop de ameliorare continuă a activității proiectată la nivel de sistem și de proces.

Au fost identificate mai multe tipuri de strategii.

1. Strategii de chestionare.
2. Strategii de focusare.
3. Strategii de manipulare.
4. Strategii bazate pe sporirea materialelor.
5. Strategii de evaluare.
6. Strategii pe bază de anchetă.
7. Strategii bazate pe îmbogățirea contextului.
8. Strategii bazate pe tehnologii de instruire.

Studiile arată că elevii care au performanțe bune la învățare sunt conștienți de strategiile pe care le utilizează și în sens contrar, cei ce nu obțin performanțe bune nu pot identifica strategiile pe care le utilizează și în consecință nu reușesc să le combine în așa numitul ”lanț de strategii”

Diversele modalități de abordarea învățării de către copii au diferite implicații asupra expectanțelor celorlalți cu privire la performanța lor. Dacă ceilalți consideră că diferențele de învățare se datorează vitezei de procesare și capacității intelectuale ale copiilor, atunci expectanțele vor viza performanțe relativ uniforme în mai multe domenii. Dacă, însă se consideră că strategiile și cunoștințele sunt importante atunci expectanțele vor viza nivele diferite de învățare, în funcție de cunoștințele conceptuale și controlul asupra strategiilor de organizare a acestor cunoștințe.

Strategii și metode de predare integrată

Cele mai productive strategii și metode de predare integrată, recunoscute ca promotoare ale unei învățări autentice – eficiente sunt:

1. Învățarea prin dezbateri
2. Învățarea prin cercetare
3. Învățarea prin rezolvarea de probleme
4. Învățarea prin descoperire
5. Învățarea bazată pe metoda proiectului
6. Învățarea bazată pe probleme

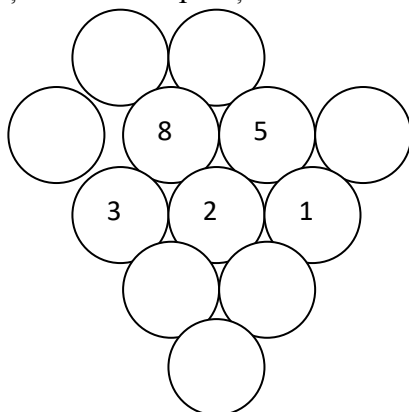
În cele ce urmează, voi prezenta modul în care am utilizat o serie de metode didactice moderne în scopul activizării elevilor în cadrul procesului de predare-învățare-evaluare.

Metoda ciorchinului este folosită individual sau în grup și constă în evidențierea de către elevi a legăturilor dintre idei, pe baza găsirii altor sensuri ale acestora și a relevării unor noi asociații de idei. Are o multitudine de efecte formative:

- la nivel cognitiv: stimulează valorificarea cunoștințelor și convingerilor personale; captează atenția elevilor; dezvoltă gândirea liberă; stimulează creativitatea.

- la nivel atitudinal: stimulează o atmosferă de emulație între participanți; stimulează motivația elevilor pentru a participa la activitate; contribuie la formarea capacității de autocunoaștere, autoevaluare, prin comparația cu ceilalți participanți.

Aplicație: Scrieți rezultatul operațiilor:

Metoda cubului este folosită când se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective oferind elevilor posibilitatea dezvoltării competențelor complexe și integratoare.

Etape:

- se realizează un cub care are fețele numerotate de la 1 la 6;
- se anunță subiectul pus în studiu;
- se împarte clasa în 6 grupe care examinează tema din perspectiva cerinței de pe una din fețele cubului;

Aspecte concrete din desfășurarea unei lecții la clasa a III-a.

Disciplina: Limba și literatura română

Subiectul: „Legenda ghiocelului”, de Eugen Jianu

Completarea „ciorchinului” - în urma discuțiilor în grup, elevii realizează ciorchinele, cu gânduri sugerate de cuvântul ghiocel.

Procedeul cubului: activitate pe 6 grupe

Grupul 1 descrie (formă, culoare) ghiocelul;

Grupul 2 compară vorbele blânde ale ghiocelului cu exprimarea dură a Iernii;

Grupul 3 înlocuiește cuvintele firav, blânde, s-a supărat, din enunțurile date, cu altele cu același înțeles, folosite în text;

Grupul 4 selectează pronumele personal din ultimul alineat al textului și le analizează;

Grupul 5 argumentează de ce ghiocelul este vestitorul primăverii;

Grupul 6 argumentează de ce textul are titlul „Legenda ghiocelului”.

Masă rotundă

Se formează grupe de 3 elevi. Fiecare elev descrie câte un animal domestic, apoi îl desenează.

Jocuri de rol „Boul și vițelul” -fabulă

Pălăriile gânditoare

Solicit elevilor sa fie foarte atenți ca vor lucra pe grupe de 2 elevi, fiecare grupa reprezentând câte o pălărie gânditoare și vor primi sarcini bine definite, astfel:

- pălăria albă va reda pe scurt conținutul textului;
- pălăria roșie va prezenta ideile principale;

- pălăria neagră va puncta ce este rău și va continua povestirea cu un sfârșit tragic, exprimă sentimente negative;
- pălăria galbenă va prezenta ideile optimiste, pozitive, pline de speranțe;
- pălăria verde va gândi la factorii de mediu, la natura din jur care ar trebui să-l ajute pe ghiocel.
- pălăria albastră este responsabilă cu controlul demersurilor desfășurate.

TERAPIA LOGOPEDICĂ ÎN VREME DE PANDEMIE

**Logoped Bănică Georgeta,
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Buzău**

Terapia față în față pentru corectarea deficiențelor de limbaj a fost dintotdeauna standardul în logopedie. În contextul pandemiei Covid-19 și a situațiilor de carantină repetată, este mult mai dificil – uneori chiar imposibil, să participăm la ședințe de terapie în persoană. Din fericire, noile tehnologii ne permit să transpunem în mediul online toate materialele și instrumentele de care avem nevoie pentru a ține ședințe de terapie pe internet.

Activitatea de terapie logopedică online este diferită de cea tradițională cu care am fost obișnuiți și presupune o schimbare din partea tuturor factorilor implicate în procesul terapeutic, triada- logopat, logoped, părinți. În urma experienței acumulate, pe parcursul celor doi ani școlari cu perioade lungi de terapie logopedică online, pot afirma următoarele :

- Este accesibilă tuturor logopaților;
- Avem acces la informație în orice moment și din orice locație;

• Știm deja că implicarea părinților e foarte importantă în dezvoltarea armonioasă a copilului. Iar în corectarea deficiențelor de limbaj, participarea sau observațiile unui părinte pot fi un mare avantaj. Spre deosebire de metodele tradiționale, prin care copilul participă la ședințe în cabinet, în cazul terapiei online părintele poate fi de față în timpul ședinței și poate înțelege mai bine ce se întâmplă sau cum să încorporeze tehnicile exersate în programul zilnic obișnuit al copilului.

• Activitatea logopedică este atractivă pentru logopați, le dezvoltă atenția, ei fiind atrași de tehnologie, participă cu plăcere;

- Interacțiunea cu logopedul este fără constrângeri, este liberă;
- Cei timizi se pot simți mai în siguranță;
- Logopatul exersează în spațiul casei lui, în confortul propriei lui case;
- Poate exersa și învăța în ritmul lui propriu;
- Poate primi feedback rapid și permanent ;
- Se elimină absențele, implicit din cabinetul logopedic ;
- Comunicarea cu familia se îmbunătățește, rezultatul vazându-se și în rezultatele scontate;
- Distribuirea materialelor de lucru se face cu costuri reduse;

Există și multe neajunsuri în terapia logopedică online :

- Sunetele nu se pot auzi perfect, clar, sunt distorsionate, există întreruperi;
- Adultul trebuie să fie alături de preșcolar și de școlarul mic, pentru a le intermedia conexiunea la mijloacele de comunicare;
- Limitarea interacțiunii fizice cu clientul;
- Întreruperile tehnice, apărute în timpul ședințelor, dar și întreruperi din partea fraților mai mici;

- Oboseala fizică și psihică a ambilor participant, logopat-logoped;
- Supraexpunerea la mijloacele tehnice;
- Un diagnostic logopedic greșit;
- Imposibilitatea realizării masajului logopedic;
- Dificultate în a observa tipul de respirație al copilului ;

Pot enumera și alte inconveniente apărute în terapia logopedică online, dar ținând cont de condițiile și contextual social, interesul nostru este de a contribui la menținerea interesului pentru o exprimare cât mai corectă și pentru îmbogățirea continuă a limbajului.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON- LINE ȘI TRADIȚIONAL

Prof. înv. primar BANYAI TIMEA
ȘC. GIM. "ION POP RETEGANUL" - RETEAG

"Un cuvânt blând, o privire bună, un zâmbet inimos poate duce spre lucruri uimitoare și pot realiza miracole." William Hazlitt

Fiecare copil este unic iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate în privința lui, cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte deplin. Cu cât ne vom apropia mai mult de el și îl vom înțelege mai bine, cu atât vom învăța mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească și să se dezvolte la nivelul întregului potențial de care dispune. Succesul educației se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale ale fiecărui copil.

Educația însumează acțiunile – deliberate sau nedeliberate, explicite sau implicite, sistematice sau nesistematice – de modelare și formare a omului din perspectiva unor finalități racordate la reperele socio-economico-istorico-culturale ale arealului în care se desfășoară. Se poate afirma că educația este activitatea complexă realizată în cooperare de educator și educabil în vederea formării și autoformării asistate, cu scopul dezvoltării personalității și sădirii unei mentalități pozitiv-constructiviste.

Educația -formală și cea nonformală- sunt special organizate de societate, cu scopul de a ușura, de a grăbi, de a eficientiza procesul formării unor comportamente propice învățării continue, inclusiv prin mijloace proprii, precum și de a asigura achiziționarea unor informații cu largi resurse de integrare în sisteme, de transferare a lor în diverse domenii ale cunoașterii. În zilele noastre se constată atât o extindere, cât și o intercorelare strânsă a tuturor acestor forme, ceea ce face să le crească potențialul educativ. Cei trei termeni fundamentali pe care se bazează școala sunt „viata”, „permanent”, „educatie”. Educația nu se termină la sfârșitul instrucției școlare, ci constituie un proces permanent.

Educația permanentă îmbracă un caracter universal, democratic și trebuie să răspundă schimbărilor care se produc în societate, în știință, tehnică, cultură. Și școala - ca instituție - a răspuns provocărilor sociale prin lărgirea sferei de activitate cu orele predate on-line. Aceasta deoarece învățarea „nu este legată” numai de școală sau de alte contexte organizate.

Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, „față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare dar este evident că școala – chiar și repositionată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Printre avantajele orelor ținute on-line putem aminti că profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc, iar elevii intră în posesia materialelor printr-

o simplă accesare. Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea. Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

Totodată am observant și unele limite ale orelor susținute de acasă: pe lângă lipsa comunicării reale/fizice mulți elevi, dar și profesori au întâmpinat dificultăți în utilizarea tehnologiei.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor.

Având aceasta experiență a scolii în on-line am câștigat cu toții elevi, profesori și părinți competențe noi, digitale în primul rând. Aceste deprinderi noi dezvoltate le vom folosit și pe mai departe, ele reprezintă un salt mare pe care majoritatea elevilor l-au făcut.

Învățarea de la distanță este și va fi un șir de invenții și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, și va contribui la consolidarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine.

Bibliografie:

1. Agabrian, Mircea, Scoala, familia, comunitatea, Institutul European, Iasi, 2006..
2. Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004

Sistemul de învățământ din Statele Unite ale Americii

Bărăscu Adriana-Daniela
Școala Gimnazială Coresi, Târgoviște

Ca în orice lucru sistemul de învățământ din SUA se remarcă prin diversitatea din interiorul granițelor sale. Deși guvernul federal stabilește anumite standarde educaționale, guvernele statale au puterea de a stabili curriculum-ul, angajează personalul școlilor, stabilește finanțarea acestui sector etc. Acesta din urmă este, în multe dintre statele americane, divizat în districte școlare locale. Fiecare district școlar și chiar școlile, în unele cazuri, beneficiază de o anumită doză de libertate în ceea ce privește organizarea internă.

Structura învățământului

Învățământul este de trei tipuri: elementar/primar, secundar (care reunește învățământul general cu cel liceal) și postsecundar/superior. Copiii încep să meargă la școala începând cu vârsta de 5 ani și finalizează liceul la vârsta de 18 ani (învățământul K-12 se referă la întregul ciclu primar și secundar de școlarizare). În funcție de stat, modelele după care învățământul este structurat sunt următoarele:

- Modelul 6+3+3: școala primară (K-5), școala generală (6-8), liceul (9-12);
- Modelul 8+4: școala primară (K-8), liceul (9-12);
- Modelul 6+6: școala primară (K-6), școala generală și liceul combinate (junior & high school, 7-12).

Învățământul primar (Elementary School/Primary School)

Grădinița este debutul ciclului primar de învățământ, iar copiii încep să o frecventeze de la vârsta de 5 ani. Pe parcursul școlii primare, elevii își pun bazele cunoștințelor generale, aceștia învățând să citească și să scrie. De asemenea, elevii deprind noțiuni elementare de matematică, de geografie, de cultură civică, muzică, științe, de sănătate și educație fizică. De cele mai multe ori, limbile străine sunt introduse începând cu anii de școala generală (middle school/junior high school).

Învățământul general (Middle School/Junior High School)

Elevii au parte de un curriculum ceva mai flexibil, având atât materii obligatorii, cât și opționale. Numărul materiilor și combinațiile de cursuri variază în funcție de district și de tipul de diplomă dorit. La materiile obligatorii, precum matematica, engleza și științe, elevii pot fi plasați într-o grupă de studiu corespunzătoare nivelului lor academic.

Învățământul liceal (High School)

Cu toate că nu există un curriculum național unitar, conținutul general al programei liceale are multe puncte comune, iar condițiile necesare pe care un elev trebuie să le îndeplinească pentru absolvirea liceului sunt similare.

Unele dintre materiile obligatorii sunt: engleza, matematica, limbile straine, educatia fizica, artele și/sau muzica, științe generale, studii sociale (materie care îmbină istoria, politicile și geografia). În plus, elevii au flexibilitatea de a-și alege nivelul la care să studieze materiile obligatorii și pe cele opționale, sub îndrumarea consilierului școlar și a părinților.

Forme de evaluare

La finalizarea studiilor liceale, elevii nu vor susține examene publice, precum examenele de bacalaureat românesc ci trebuie să întrunească o serie de condiții de absolvire, stabilite de fiecare stat în parte. Elevii sunt evaluați pe parcursul anului școlar prin teste, examene finale la sfârșitul semestrelor, teme pentru acasă, proiecte de grup, participare activa la clasă etc. Toate formele de evaluare contribuie la stabilirea notei finale a elevului la fiecare materie studiată în parte.

Sistemul de notare

Notele sunt exprimate fie prin litere (A+, A, B+, B, C+ etc.), fie prin procente de până la 100%. Media acestora este exprimată printr-un sistem de punctare numit Grade Point Average (GPA), unde punctajul maxim este 4.

Diploma de absolvire (American High School Diploma)

Pentru obținerea diplomei de absolvire a educației secundare, elevii trebuie să țină cont de cerințele impuse de statul american în care studiază și de districtul școlar. De cele mai multe ori, elevul trebuie să aibă un număr minim de credite la materiile studiate.

Bibliografie:

<https://integraledu.ro/articles/sistemul-american-de-invatamant/>

<https://iulianapapuc.com/index.php/visul-californian/48-viata-in-california/246-structura-sistemului-de-invatamant-american>

Actul educațional pe fundalul pandemiei de coronavirus

**Profesor învățământ primar: BarbFaur Claudia Sorina,
Școala Gimnazială „Andrei Șaguna” Deva, Jud. Hunedoara**

Sunt multe lucruri care se schimbă, dar care pot fi transformate în experiențe pozitive pentru fiecare dintre noi.

Învățarea online poate fi definită ca o formă de învățământ în care se prezintă elevilor un conținut de instruire prin Internet.

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă care se poate extinde mai multe săptămâni, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Pentru a crea niște obiceiuri de succes, conducerea fiecărei școli trebuie să coordoneze organizarea școlii online și profesorii să comunice cu fiecare clasă în parte, în grupuri de mesagerie instantă organizate în prealabil. Tot acest context înseamnă mai mult timp de pregătire și un efort mai mare de coordonare pentru profesori. Chiar dacă nu va putea fi recuperată întru totul interacțiunea din clasa fizică și nu toate orele vor putea fi organizate online, exemplele reușite ale celor care au început deja să aplice aceste măsuri arată că oricât de anevoios, procesul este fezabil, cu motivație și multă răbdare.

Succesul unui astfel de demers ține întâi de toate de o planificare cât mai bună.

Pentru ciclul primar:

➤ Învățătorul comunică pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii orarul și modul de derulare a orelor.

➤ Puteți pregăti și împărtăși un program săptămânal cu intervalele orare în care veți organiza întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 9 la 9.50: Sesiune de organizare cu toată clasa pe Zoom, de la 10 la 10.50 ora de română pe Zoom, de la 11.00 la 12.00 Tur virtual la muzeu etc.

➤ Este important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Elevul trebuie să aibă acces la Internet de pe laptop/calculator sau telefon, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online.

➤ În cazurile unde elevii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, ar trebui să concepeți fișe și activități speciale și să discutați cu persoana care are elevul în grijă săptămânal, pentru a vă asigura că acești copii continuă să lucreze. Puteți comunica și telefonic cu elevii și chiar dacă nu toți vor putea ține pasul, e foarte important să le arătați că vă preocupă starea fiecăruia și că aveți în continuare așteptări și sarcini clare. Chiar și așa, vor fi mulți copii care rămân izolați, iar profesorii iau în calcul deja organizarea unei școli de vară de recuperare pentru aceștia.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, aveți nevoie de trei tipuri de resurse:

1. O platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii. Cele mai eficiente platforme pe care le folosesc deja caderele didactice – Zoom și Google Meet (cu sugestii de alternative unde procesul de a crea o întâlnire online e similar și accesul e gratuit).

2. Aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului. Aici recomandăm Google Classroom și alternative folosite de profesori, precum Edmodo, EasyClass și ClassDojo.

3. Resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual.

AVANTAJE:

- Un mare avantaj al tehnologiei este faptul că elevul poate învăța singur(ă).
- Cursurile online sunt disponibile oriunde ar fi.
- Confortul e crescut fiind într-un spațiu personal.
- Nu mai există zgomotul din clasă.
- Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineață.
- Elevul poate învăța în ritm propriu.
- Elevul își poate folosi la maxim creativitatea.
- Costuri scăzute.
- Câștigă timp.
- Posibilitatea revederii lecțiilor de mai multe ori, pentru fixarea informației.
- Evaluarea online.
- Dezvoltarea autodisciplinii.
- Crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți

DEZAVANTAJE:

- Lipsa tehnologiei.
- Dificultăți în utilizarea tehnologiei.
- Lipsa comunicării reale/ fizice.
- Situații limită.

Este important ca rolurile familiei și ale școlii să se completeze în contextul actual (și în noua normalitate), fără a se afla în contradicție.

Profesorii află de la părinți ce nevoi are elevul, ce pasiuni și interese, dar și ce stări și emoții resimte acesta în această perioadă. Părinții pot afla, în schimb, când și cum are nevoie copilul să fie ajutat și încurajat pentru a reuși și a dezvolta un comportament pozitiv.

Nu există proces educativ separat, el are loc acasă, la școală și în societate. De aceea, este atât de important să existe o comunitate unită, în care fiecare membru contribuie cu resurse, dar și cu compasiune, pentru același scop: binele copiilor.

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE- UN ROL IMPORTANT ÎN COMUNICAREA DIDACTICĂ

Bibliotecar Barb Gianina
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Profesor Alina Paraschivescu
Școala Gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

Comunicarea a fost definită ca „o comunicare a elementelor cognitive, afective cu scopul de a transmite informația, a inspira o credință, a induce o emoție sau de a scoate la iveală un comportament printr-un proces alternant de interacțiune între scris, vizual, non-verbal, vocal, auditiv, simbolic și comportamental”. Caracteristicile comunicării verbale sunt determinate de faptul că are ca principal instrument de realizare a limbajului și ca modalități de „expunere”: comunicarea verbală simplă, convingerea, sugestia.

Există mai multe modele de comunicare: procesual, interactiv, sistemic și comportamental. Relațiile interpersonale din clasă sunt indestructibil legate de procesele de comunicare.

Comunicarea didactică este posibilă când există un repertoriu comun elev-învățător. În procesul de învățământ întâlnim o comunicare interumană complexă care cuprinde pe lângă mesajul codificat și codificabil și mesajul necodificat, în mod explicit, realizat prin mijlocirea unor limbaje neverbale și neconceptuale, dar cu semnificație și eficiență pedagogică și comunicațională de necontestat. Indiferent dacă sunt semantice sau ectosemantice, actele și elementele componente ale oricărei acțiuni educaționale sunt purtătoare de mesaj pedagogic.

În comunicarea verbală, un rol primordial îl are tonalitatea, volumul și ritmul cu care sunt transmise anumite informații. Tonalitatea trebuie să se încadreze în limitele înțelegerii mesajului, să nu fie prea joasă deoarece există riscul neînțelegerii mesajului, apariția plictisului, dar nici prea ridicată. Volumul de informație transmis prin comunicare trebuie să respecte particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, iar ritmul trebuie să fie unul în concordanță cu mesajul transmis, să nu fie prea rapid pentru a nu îngreuna înțelegerea mesajului verbal.

Dacă toate cele trei cerințe ale comunicării verbale sunt îndeplinite, procesul de predare-învățare-evaluare va fi unul cu rezultate bune și foarte bune.

Procesul de învățământ studiat din perspectiva informării este în primul rând, purtătorul unui mesaj constituind în mod particular, special o manieră aparte de comunicarea interumană.

Obiectivul central al școlii actuale este acela de a forma personalități libere, capabile să se integreze fără dificultăți prea mari într-o societate aflată în profunde transformări economice, politice, sociale și culturale. Preocupările pentru formarea individului au reprezentat întotdeauna un efort special al societății. Interesul pentru instrucție și educație a fost prezent în toate timpurile și societățile, ca o necesitate de rangul întâi. Educând, ne propunem formarea unor oameni cu virtuți caracteristice perioadei istorice, destinația educației fiind „adevărul, binele, frumosul”.

Demersurile educaționale, vizând dezvoltarea personalității elevilor, impun participarea activă, conștientă și responsabilă a acestora în propria formare. De aceea școala nu rămâne indiferentă față de marea bogăție de forme de educație extrașcolară pe care se structurează comunicarea umană contemporană.

În acest sens pot aminti acțiuni precum:

- parteneriate educative;
- concursuri (muzică, desen, literatură, educație civică, științe);
- serbările școlare;
- sărbătorirea zilelor de naștere;
- vizitele;
- excursiile;
- taberele.

Consider excursiile și taberele ca pe cea mai complexă formă de educație a elevilor dar și de comunicare. O excursie în natură îi ajută pe elevi să înțeleagă legătura care există între om și natură, între cunoștințele dobândite la diferite discipline de studiu și lumea din afara școlii, dă posibilitatea elevilor de a se implica și organiza prin investigare individuală sau de grup, autoconducându-și procesul de educație, îi pune în contact cu comunitatea și le crează posibilitatea de a-și susține în mod public opiniile. Elevii au posibilitatea să se simtă în ipostaza de mici cercetători ai realității; se simt responsabilizați, implicându-se cu plăcere în activitățile desfășurate și sunt încurajați dar și mai liberi în a-și exprima dorințele, nemulțumirile, părerile față de ei și față de ceilalți colegi.

Mai mult decât excursia, tabăra școlară reușește să dezinhibe relațiile profesor- elev-bibliotecar.

Concluzii:

Reciprocitatea dialogată este forma esențială în care se prezintă relația în educație. Raportul este de mutualitate desfășurată pe orizontală între elevi și pe verticală, între aceștia și cadrele didactice, pentru că ea presupune solidaritatea. Școala însăși este o instituție care formează asemenea trăsături, fără de care nu se împlinește idealul educativ. Fiind un contact între ființe umane, dialogul-verbal și nonverbal, cu toate formele acestuia- devine modalitatea prin care se verifică reciprocitatea. Climatul dialogului este elementul determinant pentru dezvoltarea personalității și desăvârșirea ei. În el este „integrat” ansamblul caracteristicilor psihologice ale dezvoltării. În teoria și practica instruirii se simte tot mai mult nevoia de a aprofunda științific problematica comunicării educaționale de a include competența comunicativă a învățătorului în rândul competențelor psihopedagogice care i se solicită acestuia și de a considera competența de comunicare a elevilor un obiectiv major al acțiunilor educaționale.

Responsabilitatea cadrului didactic este să organizeze, să stimuleze, să incite și să evalueze procesul educației. Relația de reciprocitate nu este una lipsită de mijloace care favorizează și reglează controlul și autoritatea.

Considerăm că experiența avută ne-a fost de un real sprijin în relațiile de comunicare dintre noi și elevi și considerăm că tabăra, în general este una dintre cele mai utile activități extrașcolare prin care elevii comunică, învață, se joacă, se destind, se relaxează, dar se întorc acasă cu un bagaj de cunoștințe, de prietenii, care vor fi folositoare cu siguranță pe viitor, în acest loc nefiind diferențe educaționale, lipsa respectului reciproc, diferență de vârstă, sex, rasă sau clasă socială, sau închidere în ceea ce privește fondul informațional.

Bibliografie:

1. BĂBAN, A. (2001), Consiliere educațională, Imprimeria Ardealul, Cluj- Napoca
2. LACOMBE, F. (2005), Rezolvarea dificultăților de comunicare, Editura Polirom, Iași
3. IONESCU, M. (2005), Instrucție și educație, Editura „Vasile Goldiș”, University Press, Arad
4. ȘOITU, L. (2001), Pedagogia comunicării, Institutul European, Iași

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE ȘI IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALĂ

**Profesor pentru învățământul primar: Barbu Alexandra
Școala Gimnazială Găneasa, Găneasa - OLT**

O școală de succes este aceea care se adaptează vremurilor în schimbare, așteptărilor părinților, elevilor și societății. Educația online trebuie valorificată pentru a face sistemele educaționale favorabile învățării. Astăzi, învățarea online a căpătat popularitate, forțată de împrejurări. Cursurile online necesită o motivație și o auto-disciplină mai mari decât un curs la clasă. În schimb, cursurile online implică stabilirea propriilor obiective, urmărirea progresului și căutarea unor metode de evaluare care se pretează la nivelul clasei. Pentru a realiza toate aspectele enumerate mai sus este necesar ca un cadru didactic să cunoască și să folosească acele platforme online care se pretează nivelului clasei și sunt eficiente în ceea ce privește atingerea obiectivelor.

Educația tradițională la clasă oferă avantajul interacțiunilor față în față cu cadrul didactic și colegii care sunt de obicei conduși, instruiți de acesta. În primii ani de dezvoltare oferă elevilor acel mediu stabil pentru interacțiunile sociale, ajutându-i să dezvolte abilități precum stabilirea limitelor, empatia și cooperarea. De asemenea, oferă mult spațiu pentru spontaneitate, spre deosebire de o configurație virtuală de învățare. Însă, platformele educaționale devin foarte eficiente pentru învățare și comunicare prin încorporarea animațiilor ce pot fi utilizate interactiv, modalități de evaluare și autoevaluare interactive, jocuri, etc. care aduc culoare și energie pozitivă în desfășurarea lecțiilor.

Impactul platformelor de învățare online a fost unul pozitiv, elevii au devenit mai independenți, capabili să exploreze singuri, în ritmul propriu, fără a fi presați de timp, asigurându-le flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă, accesul facil la informații relevante și actualizate, dezvoltarea competențelor într-un mediu modern, costuri mici de formare, adaptarea procesului educațional la nevoile reale ale elevilor. Cu toate acestea putem considera că platformele educaționale au fost create pentru a suplimenta învățarea la clasă, nu pentru a o suplini în totalitate. Pentru a ajunge la performanță trebuie, ca și cadru didactic, să ai abilitatea necesară și pregătirea de a folosi, îmbina, selecta acele platforme care sunt eficiente și te ajută să realizezi un act educațional de calitate. Astfel, asupra cadrelor didactice impactul inițial a fost unul contradictoriu, profesorii trecând de la teamă, anxietate, neîncredere, nesiguranță la acceptare, asumare, dezvoltare, etc.

Impactul acestor platforme a fost mai degrabă unul bulversant inițial. Profesorii și părinții au trebuit să acționeze ca ancore și mentori, pregătind tipul de conținut educațional la care sunt expuși elevii, în această fază dificilă de explorare a conținuturilor în mediul online. Aceste platforme îi ajută pe părinți și profesori să se implice în educația copilului lor din start. Cu toate acestea, trebuie studiată eficacitatea lor pe termen lung. Platformele sunt concepute pentru a găzdui o varietate de stiluri de învățare în rândul elevilor. În calitate de educatori, este probabil că va trebui să depunem eforturi suplimentare pentru a încorpora programele de învățare online în curriculum în modul cel mai potrivit. Folosirea acestor platforme a făcut posibilă programarea începerii orelor în funcție de vârsta copiilor, de nevoile și dorințele lor. Contactul cu colegii profesori s-a realizat mult mai ușor, ședințele online aducând beneficiul prezenței maxime. Profesorii și-au dezvoltat abilități și capacități cu ajutorul tehnologiei și a abordărilor interdisciplinare.

Astfel suprapunerea modurilor tradiționale și online de educație devine din ce în ce mai inevitabilă, aceasta poate fi singura opțiune pentru mulți dintre noi, cel puțin pentru un timp. Platformele online permit lucrul în comun cu materialele de instruire, comunicare în timp real folosind audio și video și alte interacțiuni, cum ar fi teste, care pot fi utilizate ca exerciții sau pentru a verifica progresul grupului. Lucrând în grupuri mici apare libertatea în comunicarea bidirecțională,

astfel încât, o astfel de pregătire să nu semene cu o prelegere. Accesul la platformă este obținut pur și simplu prin intermediul unui browser web. O platformă eficientă oferă funcționalități bine dezvoltate care reflectă întreaga gamă de procese de predare și evaluare, care permite controlul și verificarea realizărilor. Ceea ce de obicei eșuează și împiedică să încercăm să implementăm soluții de învățare la distanță este lipsa de experiență și de cunoștințe despre metodologiile de predare relevante.

Într-o astfel de lume, competențele digitale capătă o importanță aparte iar școala devine unul dintre polii – poate chiar cel mai important dintre ei – care contribuie la dezvoltarea acestor competențe digitale. Școala însăși trebuie să se transforme încât să răspundă noilor provocări și să-și dădă dăptele practice pedagogice la tehnologiile care o pot face mai eficace. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori un au fost pregătiți pentru asta, unii nici un și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Nevoi sunt multe. Sunt copii care un au suportul de lucru și nici acces la internet. Sunt profesori care un știu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt și cei care un știu ce platforme educaționale online pentru elevi sunt mai ușor de folosit și mai practice.

Dezvoltarea tehnologiei informației și a comunicațiilor din ultimii ani a condus la necesitatea unei platforme educaționale care să acopere o paletă mai largă de activități educaționale, atât școlare cât și extrașcolare. Deși există foarte multe site-uri dedicate activităților școlare, un există încă o platformă complexă, care să aibă conținutul organizat pe activități școlare, pe activități extrașcolare, cu secțiuni dedicate elevilor, dar și profesorilor. Platforma „U.Ș.O.R.” își propune să fie un ansamblu de instrumente online, atât pentru învățare e-learning, cât și pentru activități precum concursuri online, simulări de examene, comunicare online pe diferite teme și biblioteci de resurse și aplicații educaționale, puse online la dispoziția elevilor și profesorilor

Într-o astfel de lume, în care tehnologia determină schimbări profunde în modul în care discernem informația din multitudinea de zgomote și în modul în care cunoaștem, în care ne raportăm la ceilalți și la noi înșine, în care interacționăm cu mediul din jurul nostru (real și digital), elevii trebuie să fie pregătiți să reflecteze asupra felului în care se construiește propria lor identitate digitală, în care influențează și sunt influențați de ceea ce se comunică în lumea digitală.

ÎNVĂȚAREA ONLINE

Profesor: Barbu Diana – Andreea
Școala Gimnazială Nr. 2, Timișoara

Învățarea trebuie să continue dincolo de școală, cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare. Atât profesorii, cât și elevii pot face progrese, aceștia din urmă vor fi încurajați să învețe și să lucreze independent.

Prin platformele și aplicațiile disponibile online, drumul este larg deschis pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, dar ceea ce trebuie să vină întâi este modul în care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită. Deci, pedagogia mai întâi; apoi tehnologia.

Experiența actuală ne ajută să înțelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic – și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Învățarea – și evaluarea – bazată pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni. Experiența mea este că le place acest lucru. Creativitatea manifestată este uluitoare. Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate.

Să enumerăm câteva:

– Google Classroom este platforma prin care se pot face lecții cu elevii, pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii pe care le oferiți elevilor etc.

– Google Jamboard este un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte – toți elevii pot vedea toate răspunsurile date pe post-it-uri virtuale.

- Google Forms (permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu.) Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, putem să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. În plus, elevii pot relua testul.

- Kahoot – baza pedagogică a acestei aplicații este că elevii devin „profesori”, construind ei înșiși itemi de teste.

- Wordwall – mai multe tipuri de activități potrivite pentru evaluare, mai ales la învățământul primar.

Există, de asemenea, multe programe de animație pe care elevii le pot folosi pentru a realiza prezentări: Prezi, Animaker etc. Elevii pot să realizeze filmulețe cu screencast-o-matic în care să surprindă atât imagine de pe interfața device-ului propriu, cât și vocea proprie. Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. De aceea, vă încurajăm să explorați și permiteți și elevilor să facă același lucru.

În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă.

Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îi permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Bibliografie:

- <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

INOVAȚIE ȘI CREAȚIE IN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Profesor inv. preșc. Barbu Gica
Grădinița cu program prelungit Florilor Cumpăna

În societatea contemporană, cu schimbări rapide și efecte imediate, educația și învățământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovație și creație în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competențelor personale, antreprenoriale și sociale prin învățarea pe tot parcursul vieții dar și de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educații de calitate în învățământ.

Pentru preșcolari, grădinița și școala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care preșcolarii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: grădinița viitorului trebuie să le placă și să fie eficientă. Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educațional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă. Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice și idealurilor educaționale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-și îndeplinească mai bine funcția sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă. Formarea capacității de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea școlară cât și în cea extrașcolară, în plan cognitiv cât și psihic, prin relaționarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Este foarte important ca în formarea unui stil de viață sănătos pentru preșcolari să se pună accent pe:

- autocunoașterea și construirea unei imagini pozitive despre sine;
- comunicare și relaționare interpersonală;
- controlul stresului;
- prevenirea accidentelor și a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
- prevenirea atitudinii negative față de sine și viață.

În abordarea creativității în procesul educațional, preșcolarul trebuie încurajat să gândească independent, să își asume riscuri și responsabilități în demersul său spre formare intelectuală.

Evaluarea pentru asigurarea calității și rezultatele obținute trebuie să ne lărgească perspectiva asupra situației reale din grădinițe și școli, să identifice nivelul de pregătire al preșcolarilor și să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare.

Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internațional al capacității de a învăța, toate acțiunile bazându-se pe cercetarea științifică. Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informații, până la cea de „manager al învățării”.

Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager și cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput și desfășurat, încât să-i convingă pe elevi să prețuiască propria moștenire națională, să primească contribuțiile originale ale oricărei națiuni la civilizația modernă, pregătind atât elevii, cât și dascălii să înțeleagă valoarea diversității și a independenței de spirit.

Educația este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează și organizează influențele mediului, dezvoltă personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei și concepte noi sau asocieri originale între concepte și idei deja existente.

Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației. Este necesară extinderea abilităților creatoare ale întregii populații, mai ales ale acelor care le permit oamenilor să se schimbe și să fie deschiși față de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaștere. Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative și creative în diferite domenii de activitate.

Atelierul de teatru

Am propus această activitate extracurriculară fiind un subiect ofertant și atrăgător teatrul. Observând un real ineters din partea copiilor pentru arta teatrului am conceput o activitate extracurriculară care următoarele obiective: ✓ Familiarizarea cu actul artistic

- ✓ Stimularea creativității
- ✓ Dezvoltarea abilităților de lucru în echipă
- ✓ Să dezvolte simțul artistic, critic și autocritic
- ✓ Să incite la libera exprimare prin diverse modalități;

Acest atelier de teatru se va desfășura pe o perioadă de timp mai îndelungată, având mai multe etape. În prima etapă, cadrele didactice vor pune în scena o piesă de teatru, gândită, regizată și jucată în totalitate de către educatoarele. Această piesă va fi jucată, prezentată la fiecare grupă din grădinița noastră. A doua etapă constă în organizarea unui concurs de piese de teatru între grupele grădiniței. Fiecare își va alege piesa și o vor prezenta în fața unui public format din părinți, bunici, invitați, colegi, cadre didactice etc.

La finalul concursului public are misiunea de a vota piesa preferată care va fi premiată. A treia etapă implică părinții. Aceștia se vor înscrie la un casting, cei selectați vor juca într-o piesă aleasă și regizată de mine, profesorul coordonator, însă voi pune accent și pe propunerile și sugestiile venite din partea părinților actori.

Vom organiza repetiții, vom confecționa costumele și vom realiza decorul cu toții, ca o adevărată echipă. Această piesă de teatru va fi prezentată fiecărei grupe de preșcolari a grădiniței noastre. A patra și ultima etapă este cea mai interesantă.

În cadrul acestei vom participa cu această piesă interpretată de părinții copiilor din grădinița noastră. Timp de doi ani consecutiv m-am ocupat personal de alegerea piesei, regie, costume, decor și repetiții și interpretare pentru acest deosebit eveniment. Părinții au fost doar spectatori și critici. M-am gândit să-i implic pe ei de data aceasta și sunt convinsă ca vom avea un succes răsunător cu această activitate extracurriculară.

Bibliografie:

1. Ionescu M., Radu I.-” Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguț,- “Management general și strategic în educație”, Ed. Polirom, Iași, 2007;
3. I. Cerghit – “Sisteme de instruire alternative”, Aramis, Bucuresti, 2002.

TRADIȚIONAL ȘI MODERN ÎN EDUCAȚIA EFICIENTĂ

**Autorul lucrării:
prof. înv. preșcolar Barbu Luminița**

„Educația va rămâne mereu o artă: arta de a schimba”- Gaston Mialeret

Îmbinarea metodelor tradiționale cu cele moderne a fost și va fi mereu o provocare și un deziderat al învățământului românesc, în contextul în care, la nivel internațional, se vorbește de o „reformă continuă”, de „permanentizare” a reformelor, ca urmare a schimbărilor axiologice, sociale, economice, tehnologice.¹ Curriculumul național elaborat și aplicat în ultimul deceniu relevă o evoluție ritmică a schimbărilor, iar „reforme educaționale parcurg diferite etape, cu momente de vârf sau de schimbări radicale, cu perioade intermediare, mai puțin vizibile, și cu perioade de consolidare a achizițiilor dobândite în etapele anterioare”²

În primul rând, deși în plină schimbare și reformă a conceptelor educaționale, planul de învățământ încă prezintă o abordare sistemică, aceea de a asigura interdependența dintre disciplinele școlare și categoriile de activități, pentru a putea asigura tuturor copiilor din toate unitățile de stat și particulare din țară, acces la același tip de educație în dezvoltare și învățare.

În literatura de specialitate noțiunea de curriculum îmbracă forme și dimensiuni ample, astfel încât nu există o definiție unică, respectiv o singură linie de abordare. Curriculum centrat pe conținuturi se îmbină cu cel centrat pe elev, astfel încât relația dintre educator și educabil să fie biunivocă și interactivă. Centrarea pe nevoi, centrarea holistică, pe demersuri transdisciplinare și integrate, alături de centrarea pe competențe, reprezintă abordarea curriculumului în termeni moderni, rezultat al restructurării politicilor educaționale.

Dacă în învățământul tradițional principalele metode utilizate solicită conversația, expunerea, demonstrația, metodele centrate pe profesor, transmiterea de cunoștințe, învățământul modern solicită aplicarea metodelor active și interactive, a celor care dezvoltă gândirea critică, metode centrate pe elev (explozia stelară, brainstormingul, turul galeriei etc.).

Metodele tradiționale sunt predominant comunicative, verbale, pun accentul pe însușirea conținutului, vizând în principal latura informativă a procesului educațional și centrarea pe produsul final. În acest context copilul este văzut ca un obiect al procesului educațional, iar relația profesor-elev este autocratică, disciplina școlară fiind impusă. Tradiționalul are un caracter formal, mai rigid, stimulează competiția și motivația extrinsecă pentru învățare.

Metodele moderne vizează latura formativă a educației, acordă prioritate dezvoltării personalității elevilor, sunt centrate pe activitatea de învățare a elevului, acesta devenind subiectul principal al procesului educațional. Acțiunile sunt flexibile, centrate spre proces, pe învățarea prin descoperire, cooperare și autoevaluare. Relația profesor-elev este democratică, bazată pe respect și colaborare. Aceste metode moderne necesită timp și răbdare, exercițiu și este de preferat familiarizarea copilului cu ele începând de la vârste fragede, cu măsură, la toate disciplinele. Metodele activ-participative au multiple valențe formative care contribuie la dezvoltare gândirii critice, la dezvoltarea creativității, implică elevii în învățare prin cooperare, realizând conexiuni logice, lansând idei proprii și argumentate. În procesul instructiv-educativ, încurajarea comportamentului participativ înseamnă pasul de la „a învăța” la „a învăța să fii și să devii”³.

Deși centrarea pe elev are un impact pozitiv în procesul de predare-învățare-evaluare, metodele moderne au și dezavantaje, cum ar fi cele de ordin evaluativ, temporal, material, de proiectare și sunt consumatoare de timp. Alternarea metodelor tradiționale și moderne într-o manieră atractivă și

echitabilă ține de capacitatea cadrului didactic de a se reinventa, de a adapta procesul educațional la nevoile copilului, ținând cont de particularitățile de vârstă și nivelul de dezvoltare al acestuia.

În al doilea rând, pe lângă schimbările inițiate la nivelul învățământului preuniversitar, corelat cu prevederi și recomandări din documente promovate la nivel european, anul 2020 a adus în prim-plan criza și schimbările impuse în contextul pandemiei de SARS-Cov2.

Pandemia de coronavirus a grăbit mutarea educației în online și a deschis fereastra viitorului în învățământ, dar a găsit profesorii și elevii nepregătiți pentru această schimbare. Lipsa de pregătire a cadrelor didactice în domeniul informaticii, lipsa resurselor materiale și digitale, precum și infrastructura deficitară a operatorilor de internet în zonele rurale și urbane, a reprezentat un impediment în desfășurarea procesului de învățământ. În acest caz vorbim de o reformă mondială, de reinventare, adaptare și nevoie de supraviețuire a sistemelor de educație.

Măsura în care aceste alegeri sunt disponibile în învățarea online depinde de mulți factori, inclusiv aspecte pragmatice de management al învățării și al cursanților, strategiile de predare utilizate, tehnologiile -software utilizate și de disponibilitatea elevilor de a se conecta la mediul online.

O educație eficientă rezultă din îmbinarea tradiționalului și modernului, dar în contextul actual aceasta depinde foarte mult de cum se dezvoltă competențele digitale ale cadrelor didactice și ale elevilor, de cum vor utiliza noile tehnologii, și de cum profesorii vor adapta conținuturile și activitățile didactice la instrumentele disponibile online. În același timp, participarea elevilor la activitățile educaționale online depinde de accesul acestora la infrastructura casnică și dotarea gospodăriilor cu conexiune la internet, cu laptop / computer personal / imprimantă (sau telefon mobil/tabletă). Sprijinul pe care părinții l-au putut oferi propriilor copii în accesarea lecțiilor și a resurselor de învățare oferite de cadrele didactice este o altă condiție necesară.

Din punctul meu de vedere, această perioadă de tranziție către digitalizarea educației a fost resimțită la nivel socio-emoțional de către preșcolari, dat fiind vârsta mică a acestora (3-5 ani) chiar dacă activitățile au fost atractive, conform planificării curriculare și adaptate particularităților de vârstă. În grădinița de copii și nu numai, chiar și la ciclul primar, jocul, nevoia de interacțiune socială este mai puternică și constituie un factor primordial în dezvoltarea globală a copilului. Dacă din punct de vedere metodic și didactic, procesul de învățământ a fost adaptat și receptat cu rezultate bune în mediul online, la nivel interpersonal tot educația formală din mediul grădiniței rămâne universul copilului.

Deși metodele sunt acum conturate de noi valențe, mult mai moderne, informatizate, unele chiar depersonalizate, consider că acestea se pot adapta la mediul online prin îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice de a utiliza platforme de învățare, instrumente și resurse necesare desfășurării activităților de învățare asistată de tehnologie.

În concluzie, pentru o educație eficientă, este necesară și o pregătire managerială a profesorului, pe lângă cea tradițională psihopedagogică și metodică. Astfel, se poate asigura înțelegerea, perfecționarea și aplicarea relației de autoritate-libertate dintre tradițional și modern, ca un nou sens al educației.

Bibliografie:

1. „Curriculum pentru educație timpurie”, 2019;
2. Guțu, V., „Curriculum de o nouă generație”, Revista Didactica PRO - Universitatea de Stat din Moldova, Editura Ex Cathedra, 2008
3. Mialeret, G., „Introducere în pedagogie”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981;
4. Niculescu, R.M., „Curriculum între continuitate și provocare”, Editura Universității Transilvania din Brașov, 2010;
5. Voinea, M. (coord.) „Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului”, Editura Universității Transilvania din Brașov, 2016.

Webografie:

1. <https://iteach.ro/experiencedidactice/studiul-evaluarii-on-line>, accesat la data de 15.07.2020
2. <https://www.fabiolahosu.ro/despre-invatare-si-formare-pe-tot-parcursul-vietii/> accesat la data de 15.07.2020

Dictarea - o metodă demodată? (studiu de specialitate)

**Prof. Barbu Marcela
Colegiul Național Mircea cel Bătrân**

Considerată în ultimele două-trei decenii un mijloc de învățare demodat în contextul actual al predării-învățării limbilor străine, asociată deci cu o viziune paseistă, dictarea începe să se întoarcă în forță, probabil la îndemnul actualului ministru francez al învățământului, dar și ca o necesitate resimțită de profesorul de limba străină, descurajat de greșelile repetate, uneori fosilizate, prezente în diferite tipuri de exprimare scrisă a elevilor.

De ce ar trebui să facem dictări? Pur și simplu pentru faptul că acestea reprezintă o activitate de cercetare la fel ca demersul necesar pentru soluționarea unei probleme. Este un antrenament, o gimnastică mentală cu virtuți multiple, care le dă elevilor ocazia:

- Să aplice regulile învățate în situații de scriere dirijată
- Să își confrunte ideile și să reflecteze, individual sau colectiv, la modul de scriere a unui cuvânt, încercând să (își) explice de ce se scrie astfel
- Să înțeleagă semnificația ortografiei unui cuvânt
- Să își sporească capitalul de cuvinte memorate
- Să emită ipoteze despre scrierea unui cuvânt, să facă apropieri analogice pentru a se obișnui, încetul cu încetul, să deducă ortografia cuvintelor necunoscute.
- Să se corecteze singuri în situație de scriere sau de relectură, după ce profesorul a făcut verificarea

Pe de altă parte, pentru profesor, practica dictării, reprezintă ocazia:

- Să verifice dacă au fost însușite ortografia lexicală și gramaticală
- Să conducă elevii la o reflecție asupra modului de ortografiere a unui cuvânt sau a altuia
- Să detecteze erorile recurente la nivel de grup sau ale fiecărui elev
- Să evalueze la un moment dat

Conținutul dictărilor propuse trebuie să țină cont de mai multe criterii, de exemplu să fie raportate la noțiunile studiate, chiar și la tipul de text studiat. De asemenea, cuvintele alese vor fi printre cele mai frecvente, profesorul fiind obligat să studieze lista de frecvență a cuvintelor. În noile programe se precizează că referința o constituie ortografia revizuită (ex: connaitre au lieu de connaître / les tirets entre les mots nombres comme deux-mille...), dar ortografierea veche nu este considerată greșită.

Ce tip de dictare poate propune profesorul de limbi străine?

a) Dictarea dialogată, în cursul căreia elevul are dreptul de a-i pune orice întrebare profesorului, în afară de a-i cere exact răspunsul : este un verb? Se scrie cu consoană dublă ?

b) Dictarea negociată : plecând de la o dictare făcută individual, elevii vor fi apoi organizați în grupe sau în binom, vor compara, vor discuta și se vor pune de acord asupra variantei corecte a textului pe care îl vor prezenta profesorului. Acest mod de lucru favorizează verbalizarea, co-construcția și cooperarea.

c) Dictarea copiată, care presupune lectura unui text distribuit pe o foaie și apoi scrierea după dictare a acestui text, pe verso. În cazul în care are dubii, elevul poate întoarce foaia, dar va încerca fiecare cuvânt pe care l-a căutat. Obiectivul este ca el să scrie dictarea de mai multe ori, întorcând de cât mai puține ori foaia. Astfel, își va observa singur evoluția, iar profesorul, în funcție de cuvintele încercuite, poate propune un parcurs de remediere individualizat.

d) Dictarea frigider: prin acest tip de dictare se urmărește formarea competenței de auto-corecție. Profesorul dictează, apoi adună lucrările, le pune în frigider și distribuie textul soluție. Elevii încercuiesc cuvintele scrise greșit, sunt analizate cu întreaga clasă pasajele dificile. Apoi se strâng textele soluție, se distribuie dictările și se cere elevilor să corecteze cuvintele scrise greșit.

e) Dictarea pregătită/auto-dictarea : se discută înainte problemele pe care le pune textul, sunt propuse câteva tipuri de exerciții (alegere multiplă, exerciții de completare...)

f) Dictarea zilnică : constă într-un ritual al fiecărei ore de curs, în care li se va dicta elevilor o frază sau două, se va face apoi corectarea cu întreaga clasă, după care fiecare elev va copia în caiet varianta corectă. În ziua următoare, pe aceeași foaie, se va dicta o altă frază. Ar fi util să se aleagă un nucleu care să evolueze în funcție de obiectivul de învățare (Ex : la jolie fille se prépare et va au cinéma/ Les jolies filles se préparent et vont au cinéma/ ...) În felul acesta elevii vor putea observa modificările și asemănările.

g) Dictarea prescurtată : un text mai lung este lucrat, analizat în clasă, după care se dictează doar anumite pasaje din acel text. Miza constă în conceptualizarea unei anumite reguli gramaticale.

Din exemplele anterioare vedem că, pe lângă dictarea așa-zis tradițională, considerată mult timp ca singura modalitate de învățare a ortografiei, s-au dezvoltat alte forme de dictare cu rol de a încuraja, de a stimula reflecția și interactivitatea. În plus, datorită tehnologiei, elevii pot găsi online site-uri de dictări cu diferite grade de dificultate și care permit fiecăruia să evolueze în ritmul propriu (<https://dictee.orthodidacte.com/dictee/dictee-fle-B1-4-college-national-mircea-cel-batran-ramnicu-valcea-roumanie>). Ei au, de asemenea, posibilitatea de a alege tematica corespunzătoare intereselor și obiectivelor lor și astfel să avanseze într-un mod interesant și ludic în același timp.

Sitographie:

<http://eduscol.education.fr/>

<https://dictee.tv5monde.com/>

<http://www.fee-des-ecoles.fr/2016/01/les-differents-types-de-dictees-cycle-3-ce2-cm1-cm2.html>

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

Profesor de Ed. Fizică și Sport
Barbu Mihai Adrian, Școala Gimnazială Nr. 188 București

„Exercițiul fizic reprezintă acțiunea motrică voluntară – compusă din mișcări special selecționate – utilizat în cadrul unui proces educațional organizat, în scopul realizării unor obiective instructiv-educative concrete, în legătură cu educația fizică și cu activitatea sportivă.” (Gh. Mitra, Al. Mogoș – Metodica predării educației fizice.) Exercițiile fizice și sportul sunt mijloace permanente de păstrare a sănătății, de creștere a capacității de muncă și de prelungire a duratei vieții.

Această definiție subliniază faptul că educația fizică se face într-un cadru special organizat, dar în acest moment încercăm să ne mobilizăm și să lucrăm online cu elevii noștri adaptându-ne astfel cerințelor zilnice.

Elevii au în continuare nevoie de mișcare și trebuie în aceste condiții să găsim modalitatea optimă pentru a-i ține activi. Lucrul online își reduce numărul de exerciții, acestea fiind concepute special pentru a se putea lucra acasă într-un spațiu restrâns, încercând astfel să menținem condiția fizică a elevilor la un nivel bun, lucrând cu ei exerciții pentru dezvoltare fizică generală, tonifiere musculară, detensionare psihică.

Lipsa de mișcare în aer liber, statul pe scaun la birou în fața calculatorului, sau altfel spus – sedentarismul – predispune la îngrășare, ceea ce are un efect dăunător asupra sănătății și duratei vieții active.

Nu trebuie să uităm influența benefică a exercițiilor fizice și a sportului practicat în aer liber (sunt elevi care locuiesc la casă și au posibilitatea să lucreze exercițiile în aer liber) asupra sistemului nervos.

Este greu pentru elevi și sunt foarte solicitați de cursuri online, dar singurul mod în care vor reuși să iasă sănătoși din această perioadă, este acela de a practica zilnic exerciții fizice. Ține de noi profesorii de educație fizică să le amintim mereu cât de importantă e mișcarea pentru organismul lor.

Succesul învățământului la distanță este o rezultată a unui efort colaborativ dintre cadru didactic, informatician, inginer de sistem, manager școlar, elev, părinte, performativitatea rețelei de comunicare și nu un atribut exclusiv al profesorului. Derularea unor programe de formare continuă, focalizate pe formarea de abilități de acest tip, amplifică capacitățile profesorilor de a face față solicitărilor predării online pentru a deschide curriculumul către nonformal, către transdisciplinar și interdisciplinar, către activități colaborative la distanță cu elevi și profesori

Nu toate dimensiunile educației pot fi acoperite prin noua formulă: au de suferit aspectul relațional, dimensiunea cooperativă, realizarea obiectivă a evaluării și a feedback-ului, monitorizarea și stimularea performanțelor, individualizarea și personalizarea învățării

Prin educația „la distanță” mai degrabă se poate orienta procesul de auto-învățare la elevi, se pot discuta teme de lucru pentru acasă, se pot sugera diverse materiale pentru a fi folosite ca modele,

decât să se realizeze predarea, în adevăratul sens al cuvântului, a unor cunoștințe inedite, de procesare sau aplicare a teoriei în raport cu practica.

Școala online a arătat mai mult ca oricând că paradigma actului educațional este, în mare măsură, ca cea de acum o sută de ani, că, din nefericire, chiar mulți dintre elevi nu vor sau nu pot să iasă din schema predare – memorare – redare, pentru că, probabil, pare mai comod așa.

Cu siguranță, nici în pandemie, nici în condiții normale, nu există soluții miracol pentru performanță. Dar realitatea românească ne arată că și copiii, și adolescenții, și oamenii maturi trebuie să scape de stereotipia unui mod de a gândi școala (fie că este vorba de cea cu prezență fizică sau de școala online). Este nevoie de inteligență, de creativitate, de echilibru, de empatie, pentru că rolul major al educației în consolidarea unei societăți să devină realitate.

Perioada actuală relevă aspecte problematice ale sistemelor de învățământ, în care accesul echitabil la educație (de calitate) pare să prevaleze ca direcție prioritară pentru ameliorare.

Punctul de cotitură marcat de perioada actuală readuce în prim plan nevoia unei strategii pe termen lung care să valorifice programele anterioare și expertiza acumulată în sistem în diverse contexte, luând în considerare feedback-ul recent al tuturor celor implicați în procesul de învățământ.

Educația în societatea contemporană

**Prof. Înv. Preșcolar: Bărbuceanu Alina-Georgiana,
Grădinița Step by Step cu P. P. și P. N. „Raza de Soare” Ploiești**

Societatea contemporană, prin revoluția științifică și tehnică, influențează toate ramurile și domeniile de activitate. Extinderea într-un ritm accelerat a științei și a tehnicii a adus modificări radicale în toate domeniile vieții sociale. Deci, munca se intelectualizează, se produc schimbări rapide și profunde în structura tehnicii și tehnologiei.

Dezvoltarea într-un ritm rapid al științei și al tehnicii, derularea cât mai accentuată a vieții în condițiile societății contemporane, obligă ca exigențele față de pregătirea omului să crească în mod remarcabil.

Astfel, educația își extinde acțiunea la dimensiunile întregii societăți, proiectează o cantitate foarte mare de informație și toți factorii sociali dobândesc capacități educative. Deci, educația se extinde și se diversifică pe întreg parcursul vieții omului, devenind astfel o educație permanentă.

Potrivit complexității și dinamicii vieții sociale contemporane se ajunge la o nouă mentalitate educativă, care este fundamentată pe democratizarea reală a învățământului, pe egalizarea șanselor la instruire pentru toți copiii, pe crearea condițiilor optime pentru educarea tuturor cetățenilor.

Educația contemporană este o educație universală, care se caracterizează prin complexitate și globalitate, concepută într-o viziune holistică și prospectivă, fără a uita rolul ei permanent.

Complexitatea educației provine din universalitatea și permanența acesteia. Cele două caracteristici, universalitate și permanență, au dus la globalitatea educației. Prin globalitate se înțelege apariția unor organisme și asociații care să se ocupe cu problemele generale ale educației la nivel mondial.

Probleme educației mondiale, studierea și analiza acestora, precum și luarea unor măsuri necesare trebuie să fie făcute într-o viziune holistică, adică trebuie privite fenomenele educative în globalitatea lor. Organismele și instituțiile internaționale trebuie să trateze problemele educative din perspectiva întregului. Din acest punct de vedere trebuie educat și cetățeanul Globului.

Conform condițiilor actuale ale societății contemporane este tot mai evident caracterul prospectiv al educației. Prin caracterul prospectiv se înțelege capacitatea omului de „a descifra viitorul”. Se constituie o necesitate a omului contemporan anticiparea viitorului din perspectiva științifică pentru a găsi rezolvări concrete și rapide în rezolvarea multitudinii de probleme ce pot apărea.

Grigore Moisil afirma „o societate nu este bună azi, dacă ieri nu s-a gândit la mâine, deci trecutul explică viitorul, apoi viitorul este rațiunea de a fi a prezentului”. Omul contemporan are o viziune prospectivă, cu capacitatea de a descifra viitorul. Educația, prin însăși vocația ei, este o activitate anticipativă, educația pregătește omul de azi pentru ziua de mâine.

Pentru a fi conform cu cererea generală a educației, aceea de a pregăti omul pentru a face față noilor condiții și noilor cerințe ale societății moderne, educația se dezvoltă și se diversifică, îmbogățindu-se cu noi conținuturi și dobândind noi orientări. Deci, provocările lumii contemporane sunt evidente în domeniul educației.

Omul contemporan este obligat la o permanentă adaptare în condițiile societății contemporane care produc transformări frecvente în toate sectoarele vieții. De aceea, rolul primordial al educației este acela de a-i forma omului capacitatea de adaptare.

Bibliografie:

1. Tomșa Gheorghe, Oprescu Nicolae, Bazele teoretice ale psihopedagogiei preșcolare, editura V&I Integral, București, 2007.

ÎNVĂȚĂM LIMBA ENGLEZĂ CU AJUTORUL POVEȘTELOR

Bărbulescu Ileana Monica
Școala Gimnazială Nr. 3 Băilești

În contextul societății moderne actuale, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie capabili să comunice într-o limbă străină de circulație internațională, limba engleză fiind cea mai utilizată dintre acestea. Reforma educațională din România se orientează spre stimularea unor demersuri interactive care să conducă la o mai mare eficientizare a învățării școlare și la plasarea elevului în centrul actului educațional.

Stăpânirea limbii engleze deschide noi perspective de cunoaștere elevului, care va avea astfel acces la informații pe scară largă, precum și cale deschisă spre utilizarea calculatorului, devenit un accesoriu necesar în zilele noastre.

La vârsta copilăriei, poveștile și desenul sunt principalele mijloace de exprimare a vieții afective a copilului. În această etapă de vârstă se fixează principalele valori și modele de viață, iar copilul se identifică cu personajul care corespunde cu modelului educațional existent. Personajele din basme ne însoțesc în anii copilăriei și ne oferă modele pe care să le urmeze în viața adultă.

Poveștile joacă un rol foarte important din punct de vedere educativ. Prin intermediul poveștilor, copilul descoperă lumea și se poate plasa în situații de viață în afara contextului familial. Prin lupta dintre bine și rău și situațiile conflictuale întâlnite, copilul învață strategii de viață, descoperă consecințele unor fapte și atitudini și își însușește comportamente sociale pozitive. Fără a fi obligat să treacă printr-o experiență negativă, copilul poate învăța astfel să descopere lumea din jur, oamenii și modul în care aceștia acționează în diferite situații de viață. Multe dintre poveștile pentru copii semnaleză, la nivel metaforic, lupta dintre bine și rău, identifică principalele tipologii comportamentale, precum și modul în care anumite situații concrete de viață își pot găsi rezolvarea.

Poveștile îmbogățesc viața afectivă a copilului, prin intermediul acestora copilul ajungând să trăiască alături de personaje, din punct de vedere afectiv, experiențele la care acestea sunt supuse și să învețe să își exprime propria agentă emoțională în funcție de contextul și desfășurarea povestirii. Copiii pun întrebări părinților, se bucură pentru victoria personajului cu care se identifică, devin triști sau îngrijorați atunci când personajul respectiv se află în dificultate și învață să își definească propriile emoții în raport cu anumite situații de viață. Tot în acest context, copilul învață să își definească emoțiile pozitive, în raport cu cele negative și dezvoltă anumite comportamente de tip social.

De ce povești? Valoarea educațională a folosirii poveștilor ca metodă de predare este incontestabilă, datorită capacității lor de a atrage elevii, de a le stimula imaginația, de a crește motivația pentru învățare. Poveștile facilitează învățarea vocabularului nou deoarece cuvintele se afla în context și sunt, de obicei, repetate de mai multe. Totodată poveștile sunt potrivite pentru elevi cu stiluri de învățare diferite: vizual, auditiv, kinestezic, etc. și se adresează diferitelor tipuri de inteligență: emoțională, lingvistică, interpersonală. Ele pot fi folosite pentru consolidare și extindere: poveștile pot fi alese pentru a consolida tema predată dar și pentru extinderea activităților din manual, pentru a asigura legături cross-curriculare, de exemplu, cu științele naturii, matematică, muzică, istorie, etc.

În alegerea poveștilor trebuie să ținem seama de o serie de factori. Ele trebuie să fie suficient de scurte pentru a fi citite într-o singură lecție, să aibe un fir narativ simplu și memorabil, să conțină dialog. Povestea trebuie să conțină fraze repetitive. Limbajul folosit trebuie să

fie potrivit nivelului clasei. 75% din vocabularul și structurile întâlnite în poveste trebuie să fie înțelese de către clasă iar restul de 25% va fi învățat prin expunerea la noul vocabular și noile structuri. Deasemenea trebuie să existe suport audio-vizual pentru povești iar ilustrațiile să descrie evenimentele din poveste în mod clar și colorat pentru a ajuta copiii să înțeleagă povestea. Există pe internet numeroase site-uri cu povești în limba engleză care pot fi adaptate pentru clasă (vezi în bibliografie), profesorul realizând activități pre-lectură sau post-lectură. Cuvintele necunoscute întâlnite în poveste pot fi predate înainte iar după lectură se pot realiza jocuri și activități care au legătură cu aceasta. Cartea 'Telling tales in English' prezintă 6 povești clasice adaptate pentru elevi și oferă atât exerciții cât și suport audio pentru ele.

Se pot folosi diferite abordări metodice (metoda TPR - Total Physical Response răspunsul fizic total, abordarea narativă etc.) în concordanță cu scopurile și conținuturile și, când situațiile de învățare permit, combinarea acestora. Metoda TPR, de exemplu, are ca scop reducerea stresului în învățarea unei limbi străine. În partea inițială a lecției, profesorul dă comenzi, realizând acțiuni împreună cu elevii iar faptul că aceștia se implică complet în acțiuni permite acestora să învețe, foarte ușor vocabularul și structurile predate. În a doua parte a lecției elevii demonstrează că au înțeles comenzile. Dacă în etapa inițială profesorul vorbește și elevii răspund nonverbal; mai târziu rolurile se schimbă. Așa cum se poate vedea în linkul atașat metoda se poate aplica cu succes în abordarea poveștilor în învățământul pre-primar și primar.

Întrucât poveștile sunt o sursă inepuizabilă de îmbogățire a vocabularului beneficiile folosirii lor în cadrul orei de limba engleză nu trebuie ignorat.

Bibliografie:

James Megan, Wendy Suderfine, Telling tales in English, 2003, Delta Publishing , Peaslake, UK

Lynne Cameron, Teaching languages to young learners, 2001, Cambridge University Press, Cambridge, England

Michael Tomlinson, Caroline Nixon, Primary Reading Box: Reading activities and puzzles for younger learners, 2005, Cambridge University Press, Cambridge, England

<https://www.moodle.ro/preparandia/index.php/arhiva/numarul-2/item/61-dezvoltarea-limbajului-la-pre%C8%99colari-cu-ajutorul-limbii-ingleze>

<http://www.lapsiholog.com/rolul-povestilor-si-basmelor-in-educatia-copiiilor.html>

ACTIVITĂȚILE ON-LINE ÎN GRĂDINIȚĂ – O PROVOCARE

**Profesor înv. Preșcolar Bărbulescu Loredana Mihaela
Grădinița cu P. P. Nr. 2, Pucioasa, Dâmbovița**

Perioada preșcolară reprezintă o etapă a dezvoltării copilului în care se construiesc, se așează, se împletesc și se delimitează, treptat, principalele trăsături ale viitoarei personalități.

De aceea, educatoarea se consideră ”un arhitect”, un “proiectant” și un “constructor” de un gen cu totul aparte, care trasează liniile viitoare de dezvoltare a unor ființe aflate în creștere și într-o devenire permanentă. Preocuparea educatoarei de a-i pregăti cât mai temeinic pe toți copiii pentru activitatea școlară se concretizează în aplicarea unui program de lucru care să prefigureze unele obligații școlare și să permită o evaluare corectă și completă a însușirilor dobândite.

Tehnologiile educaționale presupun mijloace și metode, structuri și forme diferite care corelează diferite concepte operaționale: proiectul pedagogic, mesajele educaționale, conexiunea inversă etc. Integrarea tehnologiilor educaționale în învățământul de masă presupune ca grădinița să se centreze pe dezvoltarea gândirii, selectând prin aceasta conținutul, metodele, formele și criteriile de formare și evaluare, adică să elaboreze acea tehnologie educațională care dezvoltă un anumit stil de învățare cu efect durabil. În toate activitățile se aplică metode adecvate tratării individuale și diferențiate a copiilor pentru a stimula și antrena cât mai intens participarea activă a fiecărui copil la procesul de însușire a cunoștințelor, de formare a priceperilor și deprinderilor specifice vârstei.

În acest context al digitalizării, educatoarea trebuie să întrunească o serie de condiții pentru a-și îndeplini misiunea cu succes: să fie capabilă să-și adapteze practicile de instruire la nevoile copiilor; să răspundă critic și creativ noilor tehnologii pentru comunicarea cu preșcolarii; să combine TIC cu metodele tradiționale pedagogice; să-și asume învățarea continuă; să-și organizeze optim lecțiile folosind resursele existente; să colaboreze pentru asigurarea accesului fiecărui preșcolar la educație, implicit al celei online.

Comunicarea temelor de studiu, sugestiile de activități, de experimente și materialele informaționale pe tema de studiu, constituie, la nivelul fiecărei grupe de învățare, principala preocupare a cadrelor didactice. Selecția materialelor și a resurselor prezentate și propuse trebuie făcută în concordanță cu specificitatea învățământului preșcolar. Activitățile propuse de cadrele didactice trebuie să fie însoțite de explicații detaliate, folosindu-se imagini sugestive preluate de pe site-uri educaționale și adaptate tematicilor abordate. Uneori, educatoarele realizează filmulețe proprii pe care le-au oferit părinților drept model de activitate.

Feedback-ul și produsele finale, sub formă de poze și filmulețe făcute și trimise de părinți, sunt postate pe fiecare grup de discuție a părinților, pe platforme educaționale securizate, pe grupuri de socializare închise. Părinții preșcolarilor au un rol important și bine definit atât în crearea unui climat prietenos de învățare cât și în dezvoltarea relațiilor parteneriale, aceștia fiind permanent implicați în viața grădiniței.

Activitățile on-line cu preșcolarii pot fi: sincron – acest lucru presupune lucru cu întreaga grupă/cu grupuri mici de preșcolari cel puțin o dată pe săptămână, durata unei activități poate varia între 10- 30 minute, în funcție de specificul grupei/activităților; asincron – transmiterea sarcinilor de lucru prin diverse metode cum ar fi: prin poșta locală, intermediari, angajații grădiniței, etc.; pe platforma grădiniței; grupuri restrânse (whatsapp, Facebook, Messenger,etc.)

Pentru ca activitățile online să aibă succes, educatoarea trebuie să îi implice pe copii cât mai mult, să-i laude, să încurajeze părinții și nu în ultimul rând, să aibă grijă de ea însăși.

PREDAREA ONLINE ȘI STILURILE DE ÎNVĂȚARE ALE ELEVILOR

Întocmit, ADELA BARBUR

Educația online a devenit o necesitate odată cu pandemia generată de boala COVID19. Drept urmare, educația s-a schimbat dramatic, odată cu creșterea distinctivă a e-learning-ului, prin care predarea se desfășoară de la distanță și pe platformele digitale.

În această sesiune dorim să identificăm cele mai populare soluții pentru educația online. De la platforme pentru management de conținut, până la soluții de învățământ online sincron, este adresată invitația de a selecta la prima vedere o soluție informatică.

1.1 Învățarea școlară – practici eficiente adaptate stilurilor de învățare

Termenul "învățare" este folosit de secole pentru a denumi activități prin care oamenii se străduiesc să asimileze informații și să-și formeze anumite genuri de competențe. Modurile de învățare sunt, de cele mai multe ori, specifice domeniului în care se dorește învățare.

S-a observat că există în principiu trei mari profiluri de învățare :

Învățare vizuală - se învață folosind preponderent simțul văzului, se învață mai ușor materialele tipărite sau grafice, ori pur și simplu prin privirea obiectelor

Elevii cu acest stil de învățare:

- preferă să vadă lucrurile sau să vadă ceea ce învață;
- învață pe baza ilustrațiilor, hărților, imaginilor;
- consideră că este important să vadă textul scris;
- trebuie să dețină controlul asupra mediului în care învață;
- organizează independent mediul de învățare;
- recitirea sau transcrierea materialului sunt cele mai frecvente metode de fixare de către aceștia.

POWER POINT sau orice alt program de prezentari poate fi folosit cu succes si in sistemul online pentru cei care preponderent au ca si stil de invatare, invatarea vizuala.

Învățare auditivă

Se învață cel mai bine prin ascultare și conversație

Elevii cu acest mod de a studia:

- învață vorbind și ascultând;
- sunt eficienți în conversațiile de grup;
- își exprimă entuziasmul oral;
- suportă greu tăcerea în timp ce învață;
- învață din explicația persoanei care prezintă noile informații;
- își exprimă acțiunile întreprinse pentru a depăși dificultățile lor de învățare.

Calitatea expunerilor în sistemul online depinde foarte mult de calitatea dispozitivelor deținute de participanții la actul de învățare, dar și de atenția pe care o acordă elevul în timpul participării la cursuri; aspect greu de monitorizat de către cadrul didactic.

Învățare kinestezică și tactilă

Se învață cel mai bine prin atingerea obiectelor, prin perceperea senzorială a materiei, sau prin folosirea mâinilor și degetelor, prin acționarea maselor musculare (și este proprie celor care au nevoie să se miște pentru a putea învăța)

Elevii care adoptă acest stil de învățare:

- au nevoie să atingă și să se implice fizic în activitatea de învățare;
- învață din situațiile în care pot experimenta;
- își arată entuziasmul sărind;
- nu acordă prea multă importanță luării de notițe;
- luarea de notițe înseamnă mai mult un act fizic și nu un suport vizual pentru învățare; De multe ori nu privesc notițele.

Sistemul online în mare parte a dezavantajat elevii care prezintă cu preponderență acest stil de învățare, a fost un efect de masă și nu doar situații izolate. Modul în care aceste formări de priceperi și deprinderi vor fi recuperate ține, din păcate, doar de capacitățile de adaptare ale cadrului didactic.

Bune practici în dezvoltarea unei inteligențe emoționale la copiii preșcolari

Prof. Barcan Valentina Sînziana
prof., Grădinița P. P. nr. 7 Deva, jud. Hunedoara

Până recent, activitățile și procesele mentale au fost apreciate mai sus de cele emoționale. În realitate, ambele au o importanță egală. Inteligența Emoțională stabilește importanța emoțiilor în viața de zi cu zi. Cercetările arată că inteligența emoțională ar putea fi, chiar mai importantă decât combinația dintre abilitatea cognitivă și aptitudinile tehnice. În fapt, anumite studii indică faptul că inteligența emoțională este de două ori mai importantă decât IQ-ul.

Curriculum-ul pentru educație timpurie încorporează sarcini de învățare corespunzătoare vârstei, care pregătesc copilul pentru școală. Ca să putem înțelege efectele dezvoltării timpurii a copilului în grădiniță asupra lui ca viitor școlar, ar trebui să amintim, că potrivit psihologului american, John W. Santrock, specializat în dezvoltarea copiilor mici, creierul copilului se dezvoltă rapid între trei și șase ani, în special lobii frontali, adică acea zonă care este responsabilă cu organizarea, planificarea și menținerea atenției.

Așadar, frecventarea grădiniței încă de timpuriu, îi ajută pe viitorii elevi să învețe cum să învețe, cum să se concentreze asupra activităților și cum să facă legături și asociații. Copiii învață și se dezvoltă într-un mod integrat.

Competențele sunt legate între ele, iar dezvoltarea într-o anumită zonă poate avea un impact asupra dezvoltării în alta. De exemplu, aptitudinile verbale ale unui copil pot determina o capacitate mai mare de a stabili relații sociale și a negocia conflictele. Reversul este, de asemenea, adevărat. Adică, abilitățile sociale puternice ale unui copil pot avea un impact pozitiv asupra dezvoltării limbajului său.

Un alt lucru important care trebuie realizat în cadrul programului din grădiniță, este acela de a oferi copiilor o paletă de activități în care să poată folosi emoții și trăiri. Cognitiv, copiii preșcolari se îndreaptă către o complexitate mai mare a gândirii, inclusiv o trecere de la gândirea concretă la reprezentare.

Copiii au nevoie de oportunități de a se exprima prin artă, de a învăța prin joc, de a construi și așa mai departe. Gândirea simbolică și abstractă dezvoltată prin artă și utilizarea materialelor de construcție, reprezintă o bază importantă pentru dezvoltarea ulterioară a abilităților verbale și matematice.

Copiii își îmbunătățesc, de asemenea, abilitățile motorii și coordonarea prin manipularea cuburilor, creioanelor și a altor obiecte. Experiența în aceste domenii pune bazele dezvoltării ulterioare a abilităților de literație și matematică, precum și abilităților cognitive simbolice și abstracte.

Un cadru didactic cu inteligență emoțională ar fi de dorit, în primul rând, să transmită inteligența emoțională prin modelul personal, să înțeleagă, să fie atent la nevoile copilului, să susțină, să încurajeze și să găsească modalități adaptate de a crește motivația pentru învățare.

În literatura de specialitate, emoția este definită atât ca sistem complex de dispoziții afective, afecte, sentimente, pasiuni, cât și ca tip de manifestare afectivă, caracterizată prin manifestări prompte, de intensitate și durată moderată (Facultatea de Științe Socio-Umane, 2016). Stările afective sunt un răspuns personal la așteptările copilului generate de o nevoie sau sunt definite și ca „trăiri care exprimă gradul de concordanță sau neconcordanță dintre un obiect sau o situație și tendințele noastre” (Cosmovici, 1996).

Aceiași autor clasifică stările afective, în statice și dinamice, în prima categorie fiind incluse stările afective elementare (durerea/plăcerea senzorială, agreabilul/dezagreabilul), dispozițiile și emoțiile, iar în a doua categorie fiind incluse afectele dinamice (sentimentele, pasiunile).

Folosește metodele de mai jos pentru a crește un viitor adult cu o inteligență emoțională peste medie, capabil să se descurce în orice situație:

1. Ajută-ți copilul să își recunoască propriile emoții
2. Exteriorizează-te și oferă-i un exemplu demn de urmat
3. Analizați împreună atmosfera din grădiniță
4. Jucați-vă cu emoțiile

Fiecare experiență implică o reacție emoțională, iar pentru a trata mai eficient emoțiile, o persoană trebuie:

- * Să remarce emoțiile
- * Să simtă emoțiile
- * Să sesizeze ce anume transmite emoția
- * Să dezvolte și să urmărească un nou fir al acțiunii

Practicând cele de mai sus cu regularitate și sârguință se poate îmbunătăți nivelul de Inteligență Emoțională.

Oferiți copiilor cât mai multe oportunități de a se extinde și de a-și exprima cunoștințele prin utilizarea emoțiilor.

Putem începe dezvoltarea inteligenței emoționale la copii încă de la vârsta de doi ani, după ce copilul se desprinde de mama. La această vârstă are propria sa identitate și începe să achiziționeze limbajul, învățând să recunoască emoțiile: mai întâi, să le vadă pe fața părinților, apoi să imite, identificându-le pe fața personajelor din filmele de animație.

Urmează diferențierea între emoție și sentiment – emoțiile se citesc pe față, sunt de scurtă durată, iar șase dintre ele sunt universale: bucurie, furie, frică, tristețe, surprindere, deznădejde, iar sentimentele sunt de lungă durată, le simțim în corp și putem vorbi de iubire, ură etc.

Important este ca copilul să învețe să vorbească despre ce simte: „Mă simt trist, „Acum sunt furios, „Am fost surprins când...”

După învățarea identificării emoțiilor și conștientizarea acestora se poate merge mai departe, la empatie și înțelegerea celorlalți.

Interesant este faptul că, pe măsură ce copilul își recunoaște propriile emoții, le va cunoaște mai bine și pe ale celorlalți. Copiii care au învățat să recunoască emoțiile, sunt mult mai abili în a-și controla furia, tristețea sau îngrijorarea. Aceste lucruri pot fi învățate prin diverse exerciții, jocuri de rol, punere în situație.

Esențială este întrebarea „Cum te-ai simțit?”. Creșterea motivării ar putea fi un alt aspect demn de urmărit, teoria inteligenței emoționale ne spune că acest fapt are implicații importante.

Sigur că putem valida și încuraja copilul, însă dacă vom continua așa, fără rezervă, copilul ajuns la maturitate, devenit adult, va aștepta validări de la șefi, partener de viață etc.

Așadar, creșterea autovalidării duce la creșterea stimei de sine.

„Ție cum ți se pare rezultatul tău?, „Cum ai ajuns la această performanță?, „Cum te simți când ai astfel de rezultate?” ar putea fi câteva exemple de întrebări pentru a crește autovalidarea.

Alături de învățarea propriilor emoții, de empatie, de autocontrol, de capacitatea de a stabili un scop pozitiv (motivarea), aptitudinile sociale pozitive în relație cu ceilalți sunt la fel de importante.

Vorbim aici de comunicare și rezolvarea de probleme, apartenența la grup (intrare în raport cu ceilalți) și asertivitate. De exemplu, un adolescent cu inteligență emoțională dezvoltată are încredere în forțele proprii, își susține punctul de vedere, nu se lasă influențat, este empatic și sociabil.

Prin contrast, izolarea, lipsa încrederii în sine, incapacitatea de a-și controla emoțiile trădează absența inteligenței emoționale.

Exemple de bune practici în educarea inteligenței emoționale în grădiniță.

Propuneți tranziții care încurajează creativitatea copiilor. De exemplu, atunci când solicitați copiii să treacă de la întâlnirea de dimineață către activitatea la centre, ați putea să le spuneți să-și

imagineze, că podeaua este acoperită cu ouă proaspete și că trebuie să calce dintr-un loc în altul, fără să spargă vreun ou!

Pe măsură ce începeți să observați că grupa de copii este mai încheagată, grupul mai coeziv, puteți lucra împreună pentru a dezvolta noi ritualuri/rutine. Invitați copiii să creeze propriile lor rutine și tranziții.

În acest context, sarcina educatoarei este aceea de a crea un mediu sigur, dar stimulator, și de a răspunde copiilor implicați într-o sarcină în moduri care îi încurajează să-și continue propriul proces de învățare. Pentru că, ceea ce diferențiază activitatea unei educatoare de a altor categorii de profesori este caracterul imprevizibil al programului și parcursului unei zile. Există, pe parcursul unei zile, o multitudine de acțiuni ale copiilor, în care educatoarea trebuie să dovedească calități și măiestrie didactică, empatie și cunoștințe aprofundate în domeniul psiho-pedagogic, deoarece aceste acțiuni vin ca și consecințe ale unor lucruri neplanificate. Copiii sunt imprevizibili și de aici vine toată responsabilitatea, frumusețea, dar și greutatea acestei meserii.

Cercetările demonstrează că jocul complex, inițiat de copil, pare să reflecte și să susțină dezvoltarea cognitivă.

Puneți la îndemâna copiilor obiecte necesare pentru jocurile de rol.

Un program bazat pe jocuri, înseamnă că ne concentrăm pe oferirea de oportunități copiilor. Încurajăm astfel copiii să participe la activități de învățare auto-selectate, care implică materiale senzoriale și manipulative. Copiii încearcă să se bucure de roluri și să-și practice abilitățile prin jocul cu recuzita și jucăriile disponibile ca stimuli. Copiii care îndeplinesc un rol bine stabilit într-un joc, vor utiliza în mod obișnuit mai multe cuvinte din limbajul adulților și vor crea propoziții mai lungi. În acest fel are loc și o îmbogățire, o activizare a vocabularului.

Jocul de rol și arta încurajează copiii să simbolizeze experiențele lor. Jocul permite copiilor să experimenteze și să rezolve problemele. O abilitate importantă, dar fundamentală, pe care copiii o practică intens în preșcolaritate este cum să se joace împreună cu ceilalți.

Elaborarea scenariului pentru un joc “de familie” sau acceptarea modalității de împărțire a rolurilor în zona “căsuța păpușii” oferă copiilor șansa de a face acest lucru într-un context semnificativ pentru aceștia.

Ce mai puteți face

Creați un ritual de salut dimineața, care să devină o rutină zilnică. Realizarea unui mod unic de a le ura „bun venit” fiecărui copil, îi ajută să se simtă speciali și transmite, de asemenea, un semnal liniștitor. Spre exemplu, ați putea să le oferiți o îmbrățișare sau ați putea crea un joc amuzant cu degetele, cu mâinile sau picioarele.

Faceți o regulă din a vă primi copiii cu muzică ambientală în sala de grupă. Rolul ei este de a calma neliniștea, de a educa emoțiile copiilor, de a dezacelera gândirea și a îmbunătăți concentrarea. Veți vedea că, după câteva săptămâni de ascultat muzică liniștită, calmă, blândă, emoțiile copiilor vor fi stabilizate.

Implicați părinții în gândirea unor ritualuri de separare. Se pot crea activități simple pe care părinții și copiii să le facă împreună, înainte ca aceștia să-și spună la revedere. De exemplu, ei se pot uita la ceea ce copilul a făcut cu o zi înainte, pot recita câteva versuri sau pot să joace un joc amuzant.

Simplificați tranzițiile dificile cu ritualuri distractive. Un tren de copii poate transporta rapid grupa afară, la locul de joacă; un cântecel scurt sau un refren poate fi semnalul că timpul de aranjare a sălii de grupă se apropie cu repeziciune.

Dați semnale auditive (cântând un cântec), repere vizuale (lumini intermitente), avertismente tactile (o atingere pe umăr), atunci când vine momentul pentru a face ordine.

Un rol important în aceste momente de trecere de la o activitate la alta îl joacă tranzițiile. Cuvântul tranziție denumește acea trecere (lentă sau rapidă) de la o stare la alta, de la o idee la alta, de la o situație la alta. Activitățile de tranziție pot fi moduri pozitive și incitante pentru copii, prin care aceștia se deplasează de la o activitate la alta. Inteligența emoțională a copilului tau înflorește cel mai mult în mijlocul copiilor, adică a persoanelor de aceeași vârstă și cu aceleași interese ca și el.

Tranziția poate fi semnal de încheiere pentru o activitate și trecerea la o altă activitate, ca o nouă experiență de învățare. Tranzițiile trebuie să ocupe un loc obligatoriu în cadrul scenariului

didactic și au rolul de a stimula, relaxa și deconecta preșcolarul pregătindu-l totodată pentru activitatea următoare.

Acestea pot lua forma unor cântecele, poezii, numărători, jocuri cu text și cânt, ghicitori, povestioare etc. Astfel se acoperă momentele libere și se realizează legătura cu următoarea activitate într-un mod plăcut copiilor.

Melodiile tranzitorii, jocurile și conversațiile pot face fluxul zilei mai lin, ocupând mâinile și mințile copiilor în timp ce așteaptă să fie servită masa de prânz sau adună jucăriile pentru a pregăti o activitate de grup.

Acordând prioritate dezvoltării și sănătății emoționale a copiilor veți fi sunt recompensate cu copii fericiți, implicați, care învață să evite și să rezolve conflicte, să împărtășească, să se transforme și să-și exprime emoțiile în moduri productive.

Bibliografie:

Preda, V., Bogaert, C., Delmarle. S., Formarea competențelor în grădiniță. O altă perspectivă a timpului școlar, Editura Aramis, 2013;

Glava, A., Pocol, M., Tătaru, L., Educația timpurie: ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar, Editura Paralela 45, 2009;

Cucoș, C., Educația. Experiențe,reflecții, soluții, Editura Polirom, 2013;

Importanța relației grădiniță-familie

Prof. inv. primar Bardan Desdemona
Scoala Primara Dragoiesti, Crasna, Jud. Gorj

Primul pas spre grădiniță este și primul pas spre independența personală, un pas greu ținând cont că la vârsta de 3 ani copilul încă este mic și nu are dezvoltate toate deprinderile. În primele etape ale vieții educația copilului revine părinților după care aceasta este împărțită între grădiniță, familie, școală, comunitate, media etc.

Grădinița este un important mediu de socializare unde copiii interacționează cu alți copii dar și cu adulții într-un cadru plăcut adecvat nevoilor individuale ale acestora.

Copilul preșcolar începe să-și definească treptat începutul personalității sale. În cadrul grupei el trăiește prima experiență a vieții în colectivitate, a vieții sociale. Integrarea trebuie făcută treptat cu ajutorul familiei, astfel se recomandă părinților următoarele:

- Să discute cu copiii cu mult timp înainte despre grădiniță.
- Să informeze copilul că la grădiniță va sta cu alți copii și cu educatoarea dar asta nu înseamnă ca mama îl va abandona acolo ci că după un anumit timp va veni să-l ia acasă.
- Să nu mintă copilul că pleacă să „ia dulciuri și vine imediat”.
- Să prezinte grădinița ca pe un loc unde copiii se joacă cu alți copii, nu ca pe un bau bau – „lasă că vezi tu când te duci la grădiniță”.
- Să nu vorbească urât despre cadrele didactice în fața copilului.
- Să discute cu cadrele didactice despre copilul lor înștiințându-le despre diverse probleme ale copiilor și să ceară sfaturi.

Reușita actului educațional este asigurată de fixarea unor reguli comune, aplicate și respectate atât în grădiniță cât și acasă, valabile atât pentru părinți cât și pentru copii. Astfel părinții trebuie să respecte intervalul orar în care pot să aducă și să ia copiii, să nu deranjeze cadrul didactic în timpul activităților etc. După perioada mai puțin plăcută de integrarea în grădiniță, copiii vor fi fericiți să lege prietenii, să descopere varietatea de jocuri și jucării, să realizeze singuri obiective propuse în cadrul activităților (construcții, desene, puzzle, fișe etc.) să împartă lucruri cu alți copii, să-și aștepte rândul, să aibă răbdare, să aibă compasiune pentru cei din jur. Astfel, educatoarei îi revine sarcina să facă cât mai plăcută integrarea micuților antrenându-i mereu în activități plăcute și distractive specifice nivelului de vârstă și ținând cont de dezvoltarea psiho-fizică a fiecăruia.

Dezvoltarea psiho-fizică a copilului la această vârstă depinde atât de cadrele didactice cât și de părinți. Tocmai de aceea pentru a avea rezultate în desfășurarea actului de educație este foarte importantă colaborarea factorilor importanți din viața copilului și anume grădiniță-familie. Familia educă hărnicia, cinstea, sinceritatea iar grădinița completează educația primită de copii în familie astfel formând un tot unitar care lucrează împreună pentru un scop bine definit.

Sunt multe modalități de colaborare între familie și grădiniță: discuții zilnice, consilierea părinților, serbări, implicarea părinților în diferite proiecte. Participarea activă a părinților în activitățile din grădiniță creează copiilor sentimente de siguranță și fericire. Copilul poate demonstra ce știe și se poate mândri cu realizările lui iar părinții pot observa progresele acestora. Aceste activități

aduc bucurie în rândul copiilor și al părinților prin rezultatele obținute din efortul reunit și plăcerea de a petrece timp împreună.

Cultivarea unei relații de parteneriat între grădiniță și părinți în susținerea educației și creșterii copilului constituie succesul garantat în adaptarea și integrarea școlară și reprezintă un prim pas către o educație transparentă a personalității copilului, viitoru adult al societății noastre.

Bibliografie:

- „Copilul, familia, grădinița” Dumitrana M., Ed. Compania, București, 2000.
„Copilăria, fundament al personalității” Dima S., Ed. Imprimeria Coresi, 1997.
„Pro Educația” – revistă de specialitate a învățământului mehedintean, Ed. Stef. Drobeta Turnu-Severin, 2006.

Școala online – o provocare pentru clasa a II - a

Prof. înv. Primar Bariț Costinela
Școala Gimnazială Nr. 33 Galați

În anul școlar 2020 – 2021, „Școala de la școală” s-a transformat în „Școala de acasă”. Totul a luat o nouă anvergură, fiind puși în fața unei situații pe cât de necunoscută, pe atât de provocatoare.

Platforma educațională Classroom a fost casa noastră aproape un an de zile. Elevii s-au obișnuit repede cu laptopurile, camerele video, conturile de elevi, încărcarea temelor și...o altfel de evaluare.

Dintr-o dată, doamna învățătoare a devenit un membru al familiei, glasul ei fiind ceva obișnuit în casa fiecărui copil în parte. Aceștia au înțeles de la început că și aici au un regulament de respectat pentru a face munca mult mai eficientă și în folosul tuturor, Elevii au fost foarte încântați de lecțiile realizate cu ajutorul platformelor educaționale, menționând faptul că sunt mai atractive și mai antrenante.

Avantajele învățării online derivă din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, elevii pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării.

Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

În concluzie, învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să individualizeze și să personalizeze procesul de învățământ conform nevoilor psihoindividuale ce caracterizează fiecare elev în parte.

IMPORTANȚA STILULUI DE COMUNICARE

BÂRJAC SANDA - MARIANA
ȘC. GIMN. „GH. LAZĂR” ZALĂU

Specialiștii împart stilurile de comunicare astfel: stilul pasiv, stilul agresiv, stilul asertiv.

Copiii pot dezvolta un stil de comunicare pasiv atunci când părinții sunt prea autoritari, când în familie există conflicte frecvente, când sunt timizi și nu li se oferă sprijin să își depășească timiditatea sau când temperamentul lor introvertit este interpretat ca timiditate și este respins frecvent de către cei din jur.

Copiii cu stil de comunicare pasiv nu inițiază interacțiuni cu alți copii, răspund slab sau deloc la inițiativele altor copii și în general nu se integrează în grupurile de copii.

Copiii pot dezvolta un stil de comunicare agresiv atunci când sunt la rândul lor victima unei violente verbale repetate, acasă ori la școală sau când și-au format o imagine deformată despre popularitate și relațiile cu alți copii. În asemenea situații, copiii pot deveni agresori. La vârste mici, copiii pot avea un stil de comunicare agresiv atunci când nu obțin ce își doresc, însă aceste reacții sunt naturale, deoarece încă nu pot și nu știu cum altfel să reacționeze.

Stilul asertiv de comunicare, este asociat cu: relații autentice cu cei din jur, maturizare emoțională și un sentiment ridicat de control asupra propriei vieți.

Copiii învață să comunice asertiv atunci când părinții comunică astfel cu ei și când în familie este încurajată comunicarea pe orice temă. Copiii asertivi reușesc să coopereze ușor cu alți copii și fac mai ușor față presiunii sociale și respingerii sociale.

Cu toții folosim toate stilurile de comunicare în măsuri diferite, în funcție de situațiile cu care ne confruntăm și de stările noastre emotionale. Este recomandat însă să folosim predominant stilul asertiv de comunicare, deoarece acesta ne permite să fim noi înșine, să ne atingem obiectivele și să fim echilibrați emoțional. Celor mai mulți dintre noi ne place să credem că suntem asertivi, că ori de câte ori ne aflăm în fața unei persoane care ne creează un disconfort prin comportamentul său sau prin cuvinte, știm să îi dăm un răspuns asertiv. Însă câți dintre noi știu să îl formuleze corect, astfel încât impactul să fie unul maxim?

Care sunt consecințele folosirii fiecăruia dintre aceste stiluri? Când stilul nostru este unul pasiv, ne aflăm în imposibilitatea de a ne exprima opinia sau de a obține ceea ce ne dorim, ceea ce conduce la acumularea frustrărilor, a emoțiilor negative, ba chiar, în timp, la ignorarea noastră de către cei din jur. Când de obicei reacționăm agresiv, este posibil să obținem ceea ce dorim sau să ne facem auziți, însă vom pierde respectul și încrederea celorlalți. Un răspuns asertiv ne va oferi cele mai mari șanse de a obține ceea ce ne dorim și, în același timp, de a menține relații armonioase cu cei din jur.

Elaine Swann, experta în etichetă, susține că nu există rețeta unui comportament perfect, însă focusul ar trebui să fie asupra modului în care comunicăm: cum anume formulăm cererile, propozițiile, tonul vocii și limbajul corporal.

„Poti spune orice și oricui - totul ține de cum anume spui. În ziua de astăzi este mai greu să-ți inveti pe copii să comunice ținând cont de faptul că ei comunică mai mult în lumea digitală, acolo unde expresiile faciale și tonalitatea sunt absente”, susține Swann.

Asertivitatea presupune comunicarea bazată pe respect arătat atât interlocutorului, cât și celui care formulează răspunsul. Cu alte cuvinte, atunci când comunicăm asertiv, respectăm atât nevoile noastre, cât și pe cele ale interlocutorului. De aceea, comunicarea asertivă face posibilă refuzul politicos, discuții în contradictoriu care ajung la o soluție sau apărarea propriilor drepturi fără încălcarea drepturilor celorlalți.

Cum îi învățăm pe copii să fie politicoși și asertivi?

Ceea ce aratam copiilor prin comportamentul nostru este mult mai important decat ceea ce le spunem sa faca. In primul rand e important sa modelam comunicarea autentica: saluti cu veselie o ruda cand o vezi pe strada, insa iti dai ochii peste cap imediat ce v-ati indepartat? Parintii trebuie sa aiba grija cum anume sa isi manifeste dezacordul in mod politicos, cum sa ceara ajutorul si cum sa isi exprime adevaratele emotii, astfel incat sa nu deranjeze pe nimeni. In situatii conflictuale intre copii, expertii recomanda parintilor sa nu intervina, chiar daca asta inseamna certuri si poate chiar suparari de cateva zile.

Poti face asta limitand interactiunea cu tehnologia si petrecand mai mult timp in natura, de exemplu. A lua masa impreuna este la fel de important. „Nu doar modelezi manierele la masa, dar e si momentul potrivit pentru a pune intrebari si a discuta.”, sustine Stephen Hinshaw, scriitor si specialist in psihologie. E recomandat sa vorbești copiilor despre ce inseamna falsa politete si cum arata politetea autentica. Dupa fiecare problema de comportament, cauta sa iti indrumi copilul spre reflectie. Descoperiti impreuna ce se putea face diferit, ce lectie trebuie invatata. A spune „nu” in mod politicos si asertiv aduce cu sine mai multa incredere in propria persoana si relatii sociale mult mai bune. Cautati sa jucati jocuri de rol in care sa exersati ambele variante de raspuns pentru a vedea care este mai eficienta.

A fi politicos nu inseamna a accepta orice, ci a gestiona in mod acceptabil situatia, astfel incat propriile dorinte sa poata fi indeplinite, fara a deranja pe cei din jur.

BIBLIOGRAFIE:

- Neculau, A., (1996) Psihologie socială. Aspecte contemporane, Editura Polirom, Iași.
Mielu Zlate, (2004) Tratat de psihologie organizațional – managerială, volumul 1, Iași, Polirom,
Goleman D., (2008), Inteligența emoțională, Editura Curtea veche, București,
Cojocaru-Borozan M.(2012), Metodologia cercetării culturii emoționale, UPS „Ion Creangă

Sisteme de învățământ performante

Prof. înv. primar, Barna Carmen
Școala Gimnazială Nr. 1 Budeasa

Reforma sistemelor de învățământ, în prezent, în lume, este o temă de larg interes, inclusiv în România. Sistemele de învățământ performante depind de o mulțime de parametri care diferă de la o țară la alta, în funcție de tradiții, cultură, experiențe trecute. Există însă și câteva elemente comune. Acestea vizează conținutul programelor, pregătirea profesorilor, metodele de predare și evaluare, integrarea noilor tehnologii în transmiterea și valorificarea informației, sincronizările cu piața muncii etc.

Sistemul de învățământ reprezintă principalul subsistem al sistemului de educație, care se referă la organizarea instituțională a învățământului. În cadrul sistemului de învățământ sunt reunite instituțiile specializate implicate în procesul de educație, cercetare și cultură, responsabile de realizarea în mod organizat, planificat și metodic a dezideratelor educative.

Sistemul de învățământ este organizat diferit în fiecare țară. În unele țări, sistemul educational este axat pe stimularea creativității elevilor, iar în altele pe stimularea descoperirii de către elevi a propriilor resurse în scopul de a se autoeduca.

Una dintre țările care beneficiază de unul dintre cele mai performante sisteme de învățământ performant este Finlanda, bazat pe egalitate de șanse pentru toți, pe gratuitate (inclusiv transport, cantină), astfel încât nivelul social și material al părinților să nu influențeze performanța școlară. În Finlanda, copiii merg la școală la vârsta de șapte ani, iar până la 16 ani nu susțin niciun examen. Temele pentru acasă sunt relativ puține, dar sunt controlați permanent în felul în care progresează, profesorul având rolul de mentor și îndrumător. Orele au 45 de minute, trei sferturi din materiile studiate țin de curriculumul comun, restul, în funcție de opțiunile elevilor, părinților și școlii. Scopul sistemului de învățământ finlandez este de a crește cât se poate de mult nivelul general mediu de învățare al elevilor, iar copiii sunt încurajați să fie independent și să se descurce pe propriile puteri. Un punct forte este faptul că statul alocă foarte mulți bani pentru educație.

Un alt sistem educational evoluat și performant este sistemul de învățământ japonez. Spre deosebire de Finlanda, bugetul alocat educației este foarte redus, dar, în ciuda acestui fapt, Japonia deține unul dintre cele mai de succes modele de învățământ din lume. Aici se pune accent, în primul rând, pe respectul copiilor față de școală și pe cel al profesorilor față de meseria pe care o practică. Pe lângă predarea noțiunilor elementare de studiu, profesorii au datoria de a-i învăța pe copii să fie responsabili și harnici, să deprindă bunele maniere și să-și formeze aptitudini esențiale pentru maturitate. În Japonia se înregistrează performanțe în literatură, științe și matematică. Elevii parcurg mai întâi șase ani de școală elementară, trei ani de juniorat în liceu și alți trei ani de liceu, înainte de a decide dacă vor sau nu să urmeze o universitate. Liceul nu este obligatoriu, însă rata de înscriere este de 98%. Liceul nu se termină printr-un examen de final, ci printr-un Test al Centrului Național de admitere în universități (Senta), concurs național girat de o instituție administrativă independentă, în colaborare cu Ministerul Educației, și care stă la baza admiterii în facultăți.

Un sistem de învățământ care diferă foarte mult de cel din România sau din alte țări este cel din Anglia. Aici educația copilului începe încă de la grădiniță. Acest stadiu se desfășoară între 3 luni și 5 ani. După împlinirea vârstei de 5 ani și până la 11 ani, copilul intră în sistemul de învățământ primar gratuit. După aceea, urmează școala secundară, care se încheie la 18 ani. Învățământul englezesc pune accent pe stimularea creativității copiilor și pe dezvoltarea pasiunilor individuale ale acestora. Elevii sunt încurajați să-și aleagă materiile preferate, iar programa școlară se axează pe aceste materii pe

care copiii unei clase le consideră ca fiind de interes pentru ei. Se practică foarte mult lucrul în echipă, cu scopul de a-i ajuta pe elevi să-și formeze aptitudini și atitudini importante pentru viață.

Un alt sistem de învățământ care dă rezultate este cel din Franța. În această țară, educația începe încă de la grădiniță, unde sunt puse bazele cititului, scrisului și a altor aptitudini esențiale pentru școală. Învățământul primar începe de la 6 ani, iar în primele clase copiii au câte doi profesori desemnați la fiecare clasă, care le predau toate materiile din programa școlară. Școlarizarea este gratuită până la 16 ani, iar ultimii doi ani de învățământ sunt obligatorii pentru cei care vor să urmeze o facultate.

O pledoarie a globalizării

Profesor: Barna Claudia-Manuela
Colegiul Tehnic Ion Creangă, Târgu-Neamț, județul Neamț

Motto: „Educația poate scoate la iveală ceea ce este mai bun în oameni, determinând înlocuirea stereotipurilor, prejudecăților și discriminării cu gândirea critică, solidaritatea și deschiderea. Poate oferi ajutor celor care suferă și un punct de plecare pentru cei care au nevoie disperată de o oportunitate.”- Președinte al Consiliului de raport al UNESCO, Helen Clark.

Într-o lume a globalizării, educația poate juca un rol esențial în promovarea unor valori aplicabile oriunde în lume, pentru a ajuta omenirea în procesul de dezvoltare durabilă. Găsirea unor modalități de comunicare simplă și eficientă trebuie să devină dezideratul țărilor care conștientizează că educația este cea mai puternică armă a viitorului. Copiii trebuie încurajați să gândească altfel decât cei mai mari în vârstă și să depășească anumite bariere etnice sau religioase și să conștientizeze că discriminările de orice tip sunt nocive. Pentru a recunoaște și a-și asuma responsabilitățile care le revin în calitate de membri ai unei societăți globale, dar și pentru a se simți încurajați să participe activ la modelarea mediului lor înconjurător, dar și a întregului sistem, societății în ansamblu, copiii au nevoie de oportunități de învățare care să promoveze competențele (dobândirea de cunoștințe, deprinderi, valori, atitudini) atât de necesare unui cetățean global bine informat și cu gândire critică.

Un rol esențial pentru procesele de educație globală este jucat de cei ce le facilitează- profesorul. Din păcate, sistemul de învățământ românesc nu este unul deschis, deși pare a se face anumiți pași în direcția sincretismului educațional. Noile planuri cadru promovează că finalitățile învățământului obligatoriu sunt reprezentate de competențe-cheie formate la un nivel funcțional.

Nivelul funcțional se referă la achizițiile dobândite de elev la finalul învățământului obligatoriu care îi permit să efectueze operări în contexte diversificate, care presupun atât elemente cunoscute, cât și altele inedite, atât concrete, cât și cu diferite niveluri de abstractizare. În acest stadiu, o mare parte a componentelor competențelor-cheie devin operaționale și contribuie la consolidarea structurilor conceptuale și procedurale ale disciplinelor de studiu, prin stabilirea de interdependențe. Acest stadiu corespunde începutului structurării operațiilor formale.

Sistemele de educație și formatorii trebuie să analizeze o serie de teme și probleme care să cuprindă trecutul (perspectiva post-învățarea mecanică și națională), prezentul (globalizarea, inclusiv probleme de actualitate, cum ar fi migrația și schimbările climatice) și viitorul (dezvoltarea durabilă). În mod ideal, sistemele de educație ar trebui să convină asupra valorilor de bază ale formării, ca de pildă respectul, participarea, justiția, solidaritatea, etc.

În plus, este vitală o viziune comună a diferitelor teorii și abordări de învățare legate de educația globală și de formare a adulților. Acest proces ar trebui să fie reglementat de o serie de repere esențiale ca de pildă aprecierea reciprocă a contribuției fiecărei părți și recunoașterea importanței eforturilor depuse pentru unitate în unele aspecte, fapt care permite în același timp o diversitate fructuoasă (datorită diferențelor socio-culturale, personale, profesionale).

Trebuie întreprinsă o analiza a nevoilor de învățare specifice fiecărei țări iar procesul de identificare și înțelegere a nevoilor și doleanțelor factorilor educaționali , cu scopul de a stabili tipul optim de formare, trebuie să reprezinte un factor cheie. Pentru a identifica nevoile sistemelor de

educație, este important să stabilim ceea ce s-a făcut deja, ce se poate face în stabilirea unor valențe comune. Analiza factorilor de învățare trebuie să devină un proces de investigare a punctului din care sistemele educaționale pornesc- sistemul național, dar și a scopului pe care doresc să îl atingă- sistemul global, precum și a specificului diferenței dintre aceste două stagii. Realizarea unei analize oneste implică luarea în considerare a întrebărilor ce urmează a fi puse și a modulului cel mai eficient în care se pot implementa în cadrul formării.

Consider că dezvoltarea unui sistem global, vizionar și suplu ar putea reprezenta o salvare a elementelor de mediu, a planetei înseși.

Perspectivă modernă asupra proiectării didactice la disciplina educație fizică și sport

Barna Constantin Silviu

Proiectare didactică, se prezintă în cele din urmă (la nivelul său final –proiectul de lecție), sub forma unor reprezentări mintale profesorului cu privire la un ansamblu de situații de instruire, aflate într-o anumită succesiune, despre care profesorul estimează că vor înlesni realizarea unor obiective explicit formulate. Situația de instruire este configurată de modul specific de articulare al ansamblului de patru variabile, și anume: -un context→ resursele umane și materiale utilizate;- activitățile de predare ale profesorului;-activitățile de învățare ale elevilor;-rezultatele –obiectivele – urmărite și obținute.

Etapele proiectării demersului didactic personalizat, noua concepție care stă la baza actualului Curriculum Național, ridică problema proiectării unor demersuri didactice personalizate. „Demersul didactic personalizat exprimă dreptul profesorului de a lua decizii asupra modalităților pe care le consideră optime în creșterea calității procesului de învățământ, respectiv, răspunderea personală pentru a asigura elevilor un parcurs școlar individualizat, în funcție de condiții și cerințe concrete” (CNC, 2001).

Proiectarea demersului didactic personalizat presupune –din partea profesorului –parcurgerea, în ordine, a următoarelor etape:

- a) studierea programei școlare;
- b) planificarea anuală (e.f.s.) și calendaristică a unităților de învățare;
- c) proiectarea secvențială:-a unităților de învățare;-a secvențelor de învățare.

Studierea programei școlare,lectura prealabilă a programei școlare se face nu doar pentru a lua cunoștință de informațiile –conținuturile pe care le va preda profesorul și ordinea lor, ci, în primul rând, pentru a cunoaște ce capacități ale elevilor urmează să formăm și să exersăm în anul școlar respectiv, prin studierea categoriilor de conținut recomandate în programă astfel încât, în final, să se obțină drept rezultat, dezvoltarea fiecărei dintre abilitățile cerute prin obiectivele de referință ale programei.Autorii noului Curriculum Național recomandă, în consecință, o lecturare a programei „pe orizontală”.

Planificarea anuală și calendaristică a unităților de învățare Timpul disponibil într-un an de studiu pentru realizarea cu elevii a obiectivelor de referință este limitat, prin numărul de ore prevăzute în planul-cadru de învățământ la disciplina de studiu respectivă. Profesorul are datoria să utilizeze această resursă a timpului cu maximum de eficiență. În plus, există o logică pedagogică a formării diferitelor capacități specificate de programă prin aceste obiective. Profesorul va trebui să se gândească la ordinea în care va propune elevilor săi activitățile de învățare necesare atingerii fiecărui obiectiv și la timpul de care elevii săi au nevoie pentru a-și forma capacitățile vizate.

În realizarea documentelor de planificare, se recomandă ca profesorii să parcurgă următoarele etape:

1. realizarea asocierilor dintre obiectivele de referință și conținuturi;
2. împărțirea în unități de învățare;
3. stabilirea succesiunii de parcurgere a unităților de învățare;
4. alocarea timpului considerat necesar pentru fiecare unitate de învățare, în concordanță cu obiectivele de referință și conținuturile vizate.

Profesorul are posibilitatea de a recurge la diverse tehnici de analiză a sarcinilor de învățare: - analiza comportamentală;-analiza constituenților imediați;-analiza proceselor mintale.

Analiza comportamentală→ constă în identificarea comportamentelor specifice solicitate de realizarea unei sarcini complexe de lucru. De exemplu, un profesor de educație fizică și sportcare are

ca obiectiv de referință să-și învețe elevii deprinderile motrice specifice unor ramuri de sport, respectiv –în exemplul de față –, „pasarea mingii cu o mână de deasupra umărului”, va descompune această acțiune în mișcările care o compun, în ordinea în care se produc, va analiza calitățile motrice și informațiile teoretice necesare pentru realizarea procedurii tehnice respective etc. De exemplu, pentru categoria tematică generală „Handbal”, profesorul urmează să exerseze cu elevii mai multe aspecte: deplasările în teren, procedeele de transmitere și conducere a mingii, procedeele de finalizare, fazele jocului (atac/apărare), noțiuni de regulament etc.

Profesorul pornește de la enunțul cel mai general, care sintetizează întregul conținut tematic, apoi subliniază, în interiorul lui, toți acei termeni informaționali și acționali pe care îi consideră necunoscuți elevilor săi, ori au nevoie de explicații, acțiuni de învățare / educare motrică suplimentari. Fiecare termen (act/acțiune motrică, informație teoretică etc.) subliniat (mintal), este apoi definit, la rândul său, printr-o nouă definiție (analiză) –la fel de sintetizatoare –din care vor fi extrase, din nou, alte noțiuni, acțiuni, etc. necunoscute. Se procedează în acest fel până când ultimul termen (explicativ sau / și acțional) nu mai conține nici o necunoscută pentru elev. Ordinea în care se impune definirea fiecărui termen –în analiza făcută de profesor –va fi ordinea logică de predare a noilor conținuturi. Profesorul poate să-și elaboreze o organigramă a noilor termeni, în care cel cu numărul 1 va fi cel mai general (cazul exemplului nostru –handbal), care și le subordonează pe toate celelalte. Organigrama este o prezentare grafică a ordinii logice în care trebuie să se abordeze cu elevii constituenții învățării. problemă.

Împărțirea în unități de învățare Obiectivele de referință se referă, după cum s-a putut constata, la activități complexe de observare, analiză, interpretare, exersare a fenomenului studiat. Fiecare dintre aceste activități presupune abilități specifice, pe care elevii urmează să și le formeze în timp, astfel că realizarea obiectivului de referință respectiv, va fi rezultatul formării succesive a mai multor abilități, a căror stăpânire –în final –vor face posibilă realizarea activității vizate de obiectivul de referință. Tehnicile de analiză a sarcinilor de învățare (obiective de referință/competențe specifice) anterior prezentate, permit profesorului să le împartă în unități de învățare. O unitate de învățare are următoarele caracteristici: -determină formarea la elevi a unui comportament specific; -este unitară din punct de vedere tematic; -se desfășoară în mod sistematic și continuu pe o perioadă de timp; -se finalizează prin evaluare. Este posibil (și în educație fizică și sport chiar este indicat) ca una și aceeași unitate de învățare să servească mai multor obiective de referință, în sensul că abilitatea pe care o cultivă este necesară elevului pentru a realiza –în plus –o altă activitate complexă. Din acest motiv, este necesar ca profesorul să se gândească la succesiunea optimă de parcurgere a diferitelor unități de învățare.

Stabilirea succesiunii unității de învățare - Realizarea acestei operații de către profesor se concretizează –în educație fizică și sport –prin două documente individuale de planificare: „Graficul anual de eșalonare a unităților de învățare / educare motrică” –fostul „Plan tematic anual”, respectiv, „Planificarea calendaristică a unităților de învățare / educare motrică”. Alocarea timpului necesar O unitate de învățare / educare motrică poate să acopere un număr de ore -lecții (orientativ: de la 4 la 12 ore-lecții, în funcție de categoria de conținut motric abordată). La modul general, profesorul va stabili timpul necesar în funcție de caracteristicile elevilor, legate de ritmul de învățare, pregătirea anterioară, dar și în funcție de numărul de ore alocat disciplinei de studiu în anul de studiu respectiv. Vor fi luate în considerare activitățile de evaluare, corective, recapitulative etc. O planificare corect întocmită trebuie să acopere integral programa școlară la nivel de obiective de referință/competențe specifice și conținuturi.

Activitatea de proiectare didactică presupune formularea unor răspunsuri la fiecare dintre următoarele întrebări, în ordine:

- O Ce rezultate se intenționează să se obțină? (obiectivele urmărite, explicit formulate);
- O Care sunt resursele de care este nevoie pentru atingerea obiectivelor propuse?
- O Cum se va acționa? (strategia);
- O Cum se va controla dacă ceea ce s-a întâmplat a avut eficiența scontată? (modalitatea de evaluare).

Elemente specifice și tehnici de lucru utilizate în proiectarea didactică a profesorului de educație fizică și sport-Metodologia programării și planificării conținuturilor specifice educației fizice și sportului, deși pentru fiecare cadru didactic pornește de la studierea aceluiași documente: structura anului școlar, plan de învățământ, programa școlară de specialitate, Sistemul Național de Evaluare, prezintă un caracter personalizat, determinat de:-componența fiecărei clase și nivelul disponibilităților și a achizițiilor dobândite anterior de către elevi;-condițiile proprii (foarte diversificate) de desfășurare a procesului didactic la disciplina educație fizică, respectiv: condiții climatice, spațiile de lucru specifice pentru toate anotimpurile, dotarea cu materiale didactice, aparatură și instalații, mediu social și tradițiile locale;-interesele și opțiunile manifestate de elevi la nivelul fiecărei clase.O primă acțiunea cadrului didactic este aceea de a studia cu atenție planul de învățământ și posibilitățile oferite de acesta privind obținerea numărului maxim de ore din plaja orară (cls. I –VIII), de a beneficia de ora opțională din cadrul prevederilor curriculare la decizia școlii sau de a fi normat și cu ore de ansamblu sportiv.După cunoașterea prevederilor planului de învățământ, urmează acțiunea de determinare a factorilor de conducere din unitatea de învățământ, să aloce aceste trei tipuri de ore, folosind ca argumente:

-solicitările copiilor și ale părinților la clasele I –IV;-opțiunile elevilor, formulate inclusiv în scris și susținute de către părinți, la ciclul gimnazial;-existența bazelor sportive și a materialelor didactice necesare acestor tipuri de activități;-crearea condițiilor, prin alocarea acestor ore, pentru asigurarea unei activități competiționale sistematice în școală, cu efecte benefice în plan formativ și educațional și totodată de diminuare a timpului pe care elevii îl pot folosi în activități mai puțin educative;-rezultatele obținute în anul școlar precedent pe linia evoluției stării de sănătate a elevilor, a dezvoltării fizice și capacității motrice a acestora, cât și a numărului de elevi și echipe angrenate în activități competiționale extrașcolare;-asigurarea continuității pregătirii elevilor prin aceste categorii de ore, dacă aceștia au beneficiat de ele și în anul școlar precedent;-profesionalismul și atașamentul cadrului didactic față de elevi și de activitate, precum și contribuția adusă la creșterea prestigiului școlii, dovedite în anii anteriori.Finalizarea acestei etape, care se desfășoară în concordanță cu demersurile similare –pe linia celorlalte discipline de învățământ –se concretizează prin stabilirea precisă a volumului de ore de care va beneficia cadrul didactic la fiecare clasă.Urmează etapa de studiere temeinică a programelor de educație fizică și sport pentru fiecare nivel de clase și de luare a unor decizii asupra:-categoriilor de conținut motric și a unităților de învățare care pot realiza fiecare din obiectivele de referință/ competențelor specifice la clasele pregătitoare –VIII, în condițiile concrete din școală și care, în același timp, corespund intereselor și opțiunilor elevilor și se încadrează totodată în tradiția de practicare a unor ramuri de sport, statornicite în școală;-stabilirea, după caz, a unor categorii de conținuturi noi, alternative sau suplimentare;-analiza exemplurilor de activități și a tipurilor de activități de învățare prevăzute în programele claselor pregătitoare –VIII și definitivarea aceluia pe care le va utiliza în realizarea fiecărui obiectiv de referință/competență specifică, prin adoptarea / completarea sau excluderea unora dintre cele prevăzute în programă;Această lecturare personalizată a programei școlare și deciziile luate, sunt valabile pentru clasele aflate în continuitate la același cadru didactic. Pentru clasele nou constituite (pregătitoare; V), cât și pentru cele pe care nu le-a avut în încadrare, lecturarea programei și deciziile se realizează după determinarea (sau cunoașterea indirectă –fișe de evaluare preluate) nivelului de pregătire a elevilor și aategoriilor de opțiuni manifestate anterior de către aceștia.O ultimă etapă preliminară proiectării didactice, o reprezintă analiza prevederilor Sistemului Național Școlar de Evaluare,selectarea din acest document oficial, a probelor și instrumentelor de evaluare care vor fi prezentate ca posibilități de opțiune pentru elevi și stabilirea scalelor de evaluare (acolo unde acestea nu sunt stabilite de MEN).Parcurgând aceste etape, cadrul didactic se află în posesia tuturor datelor concrete necesare proiectării didactice la fiecare clasă.În mod logic, urmează o operație foarte importantă, de un profesionalism profund, respectiv cea de gestionare a factorului timp(numărul de lecții) concretizată în repartizarea acestuia pe unități de învățare / educare motrică, amplasarea acestora în structura anului școlar, cuplarea lor în cadrul lecțiilor, cât și stabilirea etapelor în care se va realiza evaluarea sumativă.

Repartizarea unităților de învățare pe lecții va avea în vedere:-unitățile de învățare care se abordează pentru prima oară pe parcursul școlarizării elevilor, pot constitui un argument pentru

prevederea lor ca teme, într-un număr mai mare de lecții;-unitățile de învățare cu un grad mai ridicat de complexitate, de exemplu jocurile sportive și gimnastica acrobatică, trebuie abordate într-un număr sporit de lecții, distribuite în unul sau mai multe cicluri tematice, într-un an școlar;-cerința creșterii progresive a dificultății solicitărilor și specificul evoluției pozitivea unității de învățare aferente unor calități motrice (forță; rezistență), necesită abordarea lor în mai multe cicluri tematice;-posibilitățile de exersare pentru realizarea unității de învățare / educare motrică, oferite de baza materială a școlii (frontală, în grup, în perechi, individuală) determină alocarea diferențiată a numărului de lecții în care acestea se abordează ca teme;-nivelul de pregătire a elevilor, dobândit prin achizițiile anterioare, poate determina restrângerea numărului de lecții alocat învățării / educării motrice;-unitățile de învățare / educare motrică care fac și obiectul evaluării sumative pot fi prevăzute, în funcție de nivelul de pregătire exprimat de elevi și de exigențele scalare de evaluare, într-un număr mai mare de lecții.În funcție de ciclul de învățământ, unele categorii de conținuturi, prevăzute de programe, se pot constitui în unități de învățare –cum sunt „capacitatea de organizare”, „dezvoltarea fizică armonioasă”, deprinderile motrice de bază sau/și cele utilitar aplicative → proiectate tematic, în mod distinct, în învățământul primar, în timp ce aceleași conținuturi nu sunt proiectate ca unități de învățare distincte, ele fiind fie abordate în mod relativ constant în cadrul lecțiilor (vezi capacitatea de organizare cu conținuturi prezente în toate verigile lecției; dezvoltarea fizică –veriga a III-a „Influențarea selectivă a aparatului locomotor”), fie se regăsesc în grupaje motrice tematice (vezi DM de deplasare, manipulare etc.) → la nivelul învățământului gimnazial.O concepție asemănătoare de abordare se poate aplica și în cazul calităților motrice de bază și/sau combinate. Ele pot fi programate prin unități de educare motrică, deci prin cicluri tematice constând din lecții succesive sau, deși nu apar în documentele de planificare individuală în mod distinct (tematic), totuși se consideră că în majoritatea lecțiilor alocate altor conținuturi motrice, se exercită influențe indirecte și asupra unor forme de manifestare ale acestora, în funcție de conținuturile respective și de parametrii de efort aplicați mijloacelor subordonate de exersare.

Repartizarea unităților de învățare / educare motrică de-a lungul anului școlar:-unitățile de învățare motrică care presupun amenajări și dotări în aer liber(vezi probele din atletism, jocurile sportive) vor fi plasate, de regulă, potrivit condițiilor climaterice dominante în zonă, în intervalul septembrie –octombrie și martie –iunie;-unitățile de învățare motrică care se pot aborda numai în spații amenajate în interior(gimnastica acrobatică, artistică, săriturile la aparate) pot fi amplasate în intervalul noiembrie –martie;-unitățile de învățare / educare motrică care fac obiectul evaluării sumative trebuie astfel amplasate încât să se asigure echilibrarea pe semestrul numărului de calificative / note, pe baza cărora se va încheia (parțial) media semestrială;-pentru a se asigura o valorificare optimă a bazelor sportiveși a materialelor didactice, este recomandat ca între cadrele didactice ale aceleiași unități școlare –care predau disciplina efs –să se realizeze o corelare a amplasării unităților de învățare / educare motrică similare, pe aceeași bază sportivă, utilizând aceleași amenajări (o groapă de nisip, un teren de baschet etc.), aceleași aparate (capră, ladă,saltele etc.) și aceleași materiale sportive aflate în dotarea catedrei;-se recomandă procedura de amplasare a unor cicluri tematice ale unităților de educare motrică care vizează dezvoltarea calităților motrice, imediat înaintea unităților de învățarecare solicită și valorifică aceste calități motrice (vezi de exemplu: viteza –alergarea de viteză etc.);-amplasarea unor unități de învățare / educare motrică trebuie să asigure pregătirea elevilor în vederea participării la activitățile competiționale din școală, ca modalitate de valorificare a achizițiilor realizate în cicluri tematice rezervate unităților de învățare / educare motrică respective;-în situațiile în care baza sportivă permite și s-au format grupe pe criteriul opțiunii –ca de exemplu în cazul jocurilor sportive –unitățile de învățare motrică aferente acestora vor fi amplasate simultan, elevii parcurgând unități de învățare diferite, aparținând însă aceleiași categorii de instruire.

Cuplarea unităților de învățare / educare motrică:-în lecțiile de educație fizică și sportivă se abordează de regulă 2-3 teme, care derivă din unități de învățare / educare motrică diferite. Există și posibilitatea –argumentată –ca în cazul unor lecții, să se abordeze o singură temă, aparținând deci unei singure unități de învățare / educare motrică (vezi de exemplu, momentele de verificare sumativă);-unitățile de învățare / educare motrică pot avea, în funcție de decizia justificată a

profesorului, statutul de unitate principală sau unitate secundară (diferența dintre cele două constă în timpul repartizat / lecție fiecărei teme);

Criteriile care stau la baza diferențierii unităților de învățare / educare motrică, în unități principale / secundare, sunt:

- ♣ contribuția specifică a unității de învățare / educare motrică la realizarea unui a sau mai multor obiective de referință / competențe specifice;

- ♣ timpul necesar realizării conținuturilor de învățare / educare motrică respective în lecție;

- ♣ posibilitatea de a realiza total sau parțial conținuturile unității de învățare / educare motrică prin una din situațiile de instruire constante în structura fiecărei lecții;

- ♣ nivelul de pregătire inițial al elevilor în domeniul specific unei unități de învățare / educare motrică;

- ♣ perioada în care sunt plasate ciclurile tematice ale unităților de învățare / educare motrică. -o unitate de învățare / educare motrică care se eșalonează pe o perioadă mai lungă de instruire, poate avea pe un interval de timp statut de unitate principală și apoi de unitate secundară (regula se poate aplica și invers, secundar – principal). De asemenea, aceluiași gen de unitate de învățare / educare motrică, dacă ea se repetă ca amplasare pe parcursul anului școlar în curs, i se poate atribui statut similar sau diferențiat de unitate principală sau secundară; -variantele posibile de combinare (cuplare) a unităților de învățare / educare motrică – pentru 1-2, respectiv 3 teme / lecție – pe criteriul statutului conferit, pot fi:

- ♣ O singură temă principală.

- ♣ O temă derivată dintr-o unitate de învățare / educare motrică principală și o altă temă derivată dintr-o unitate secundară;

- ♣ Două teme derivate din două unități de învățare / educare motrică principale;

- ♣ Două teme principale și una secundară;

- ♣ Două teme secundare și una principală; -în cuplarea unităților de învățare / educare motrică se va avea în vedere ca în aceeași lecție:

- ♣ natura solicitărilor (a efortului) impuse de temele lecției să fie diferită (vezi de exemplu viteza / îndemânarea; forța / rezistența);

- ♣ temele să solicite angrenarea preponderentă în efort a unor segmente corporale diferite;

- ♣ structurile motrice specifice temelor să nu creeze interferență de deprinderi (vezi de exemplu, săritura în lungime cu elan și săritura în înălțime etc.);

- ♣ structurile motrice specifice unei teme să favorizeze transferul pozitiv către structurile motrice aparținând celorlalte teme (ex. Al de viteză – săritura în lungime cu elan);

- ♣ să se cupleze teme care să se completeze pentru realizarea unei densități motrice corespunzătoare a întregii lecții (exemplu, temele din probele de sărituri din atletism, gimnastică etc. generează o densitate mai scăzută a lecției, în consecință, celelalte teme vor fi alese în așa fel încât să permită exersarea frontală, pe linii succesive sau activitățile motrice globale – gen joc bilateral (JS), jocuri de mișcare etc.);

- ♣ dacă o temă presupune efort predominant static, celelalte teme trebuie să aparțină unor unități care presupun eforturi dinamice;

- ♣ dacă o temă este percepută de către elevi ca fiind mai puțin atractivă, celelalte teme trebuie să aibă un grad mai ridicat de atractivitate;

- ♣ să nu se prevadă, pentru aceeași lecție teme de debut, de inițiere (însușire primară) sau teme de final, de evaluare sumativă. -privind amplasarea probelor de control:

- ♣ la modul general, se admite –dacă acest lucru este necesar pentru informarea profesorului – ca la începutul unei unități de învățare / educare motrică să se amplaseze o evaluare predictivă, iar la încheierea acesteia, o evaluare sumativă; la

64 unitățile de învățare / educare motrică cuprinse în Sistemul Național Școlar de Evaluare, evaluarea sumativă se finalizează cu notarea elevilor;

- ♣ potrivit reglementărilor în vigoare, elevul trebuie să primească în fiecare semestru un număr minim de note, egal cu numărul de ore afectate săptămânal prin planul de învățământ; în cazul efs

trebuie să se acorde minimum două note la clasele care beneficiază de două ore săptămânal în trunchiul comun și minimum trei note la clasele cărora le-au fost acordate trei ore, la nivelul plăjei orare (trunchi comun plus extindere/aprofundare). Reglementarea menționată nu exclude posibilitatea ca profesorul să acorde un număr mai mare de note, pe baza evaluărilor sumative realizate și la alte unități de învățare / educare motrică;

♣ plasarea evaluărilor sumative (de orice fel) trebuie să fie relativ echilibrată numeric pe cele două semestre;

♣ să se realizeze la sfârșitul (spre sfârșitul) unității respective;

♣ să nu fie amplasate două evaluări în aceeași lecție;

♣ prin amplasarea evaluărilor sumative, să se evite perioadele de solicitare intensă a elevilor la alte discipline (vezi perioada tezelor, perioadele de desfășurare a olimpiadelor școlare etc.);

♣ evaluarea sumativă să nu fie amplasată la începutul sau sfârșitul semestrelor;

♣ poate fi amplasat în două lecții succesive, pentru a putea permite elevului reluarea probei (dacă este cazul).

Distribuirea volumului de ore a celor 2 semestre, pe fiecare unitate de învățare / educare motrică, se face pe baza unei analize a resurselor și se poate concretiza printr-un tabel centralizator.

PREDAREA ONLINE – PROFESORII VIITORULUI

Prof. Înv. Preșc. Barna Cristina

Multe domenii de studiu au cunoscut o schimbare dramatică către învățarea online: cursurile de limbi străine, cursuri vocationale, cursuri scurte, cursuri pentru plăcere sau interes personal. Acest lucru a avut, fără îndoială, un efect asupra rolului cadrelor didactice, care trebuie să includă tehnologia în strategia lor de predare.

Cu siguranță, există multe beneficii pentru predarea într-un mediu online. Posibilitatea de a vă alege propriul program de lucru, posibilitatea de a lucra la distanță, salvarea informațiilor cu ușurință și accesarea acestora ori de câte ori vă conectați, iată doar câteva dintre beneficii.

Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant.

Metodele de predare aplicate în clasă au un puternic impact asupra calității educației. Practic, mult din calitatea actului învățării atâră pe umerii dascălilor: 30% din succesul învățării depinde de comportamentul profesorului, de competențele pe care fiecare profesor le dezvoltă în relația cu elevii săi. Iar această relație continuă să fie la fel de importantă și în mediul online.

Adaptarea la predarea în online încurajează profesorii să colaboreze între ei, împărtășindu-și materialele și practicile pedagogice mult mai ușor, la distanțe foarte mari. Mutarea cursurilor în online încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Totodată, mutarea temporară a procesului de învățare pe online, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți (de altfel, învățarea continuă pe tot parcursul vieții adulte este guvernată de capacitatea de a fi autodidact).

Confortul e crescut fiind într-un spațiu personal, atât poate pentru elev cât și pentru profesori. Nu mai există gălăgie, la nivel de management al clasei dinamica se schimbă iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare.

Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineață pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape stilul alimentar pe care îl adoptă copiii.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt săracite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Școala are nevoie de schimbare și de adaptare la meseriile viitorului, iar schimbarea trebuie să înceapă acum, cu schimbarea mentalității profesorilor.

Despre provocarile scolii online

Barzaianu Adriana Elena
Gradinita nr. 97, Bucuresti

Anul 2020 a fost o adevarata provocare pentru noi toti. Am avut „sansa” sa traim o experienta noua, unica, ce ne-a luat prin surprindere si ne-a obligat sa mergem inainte fara a avea un suport pe care sa ne putem baza.

Invatamantul a avut de suferit din cauza pandemiei si din cauza lipsei mijloacelor de studiu, din cauza faptului ca nu poti deveni peste noapte profesor digital, dupa o cariera la clasa reala, cu elevi, copii care socializeaza continuu, interactioneaza, se joaca, rad. Cu alte cuvinte aveau universul lor real, in care se simteau bine ,nu doar datorita obisnuitei si avantajelor rutinei,ci si datorita profesorului, care le da siguranta, ii indruma, ii vegheaza si ii ocroteste. Cei mai buni prieteni au devenit din pacate platformele educationale online ,fiind astfel cele mai apropiate metode pentru continuarea procesului educational.

Perioada aprilie-iunie ,a fost destul de greu de gestionat atat din cauza lipsei de experienta a profesorilor privind modul de predare, cat si din pricina lipsei device-urilor necesare. Scoala online presupune o intreaga reorganizare a actului didactic, incepand cu metodele si tehnicile de predare, procedeele de lucru, materialele si mijloacele didactice folosite, si terminand cu modul de a imparti timpul astfel incat profesorul sa parcurga tot ce si-a propus si sa realizeze actul didactic cat mai apropiat de cel realizat la clasa.

Din punctul meu de vedere a fost destul de greu sa realizez aceste lucruri, dat fiind faptul ca sunt profesor pentru invatamantul prescolar si am avut de predat grupei mici. Cel mai dificil este sa captezi atentia unor copii de 3-4 ani pentru 15-20 de minute, astfel incat sa le placa si sa isi doreasca sa intre si ziua urmatoare. Dar nu a fost imposibil, deoarece am realizat destul de bine acest lucru, avand sprijinul parintilor care erau foarte incantati ca cei mici pot pentru cateva minute pe zi sa isi revada colegii, pe doamnele educatoare si pot sa iasa din rutina lor zilnica. Am realizat atat activitati pe platforma zoom cu cei mici, dar primeau si scurte activitati la centrele de interes pe whatsapp.

Rolul parintelui ca partener al cadrului didactic este unul foarte important, el fiind unul din factorii care trebuie sa gestioneze activitatea de acasa si sa asigure atat functionarea sistemului informatic ,cat si motivarea si implicarea acestuia in actul de invatare. Pentru noi, educatoarele, acest lucru ar fi fost imposibil fara implicarea parintilor, deoarece cei mici nu s-ar fi descurcat nici sa participe singuri la activitati, nici sa realizeze unele sarcini. De asemenea, parintele are si rolul de suport emotional pentru starile specifice perioadei restrictive, rolul de a empatiza cu copilul, oferind explicatii despre situatia actuala si lipsa de socializare cu colegii si profesorii.

Fiind o provocare atat pentru parinti cat si pentru copii, evident ca exista avantaje si dezavantaje legate de scoala de acasa. Cateva din avantaje ar fi: reducearea riscului de infectare cu noul coronavirus, facilitarea continuitatii procesului educational in conditii de siguranta, facilitarea dezvoltarii accelerate a competentelor digitale, cresterea colaborarii dintre parinte si cadrul didactic, cresterea interactiunii dintre parinte si copil si controlul parintelui asupra activitatii didactice a copilului. Ca si dezavantaje putem vorbi despre: posibilitatea scazuta de socializare a copiilor cu colegii, profesorii, lipsa mijloacelor tehnice, lipsa pregatirii profesorilor, dependenta de internet, copiii pot deveni anxiosi si dependenti de parinti, educatia online poate priva copilul de experienta lumii reale.

Privind in urma ,acum pot spune ca a fost o experienta inedita,din care am avut cu totii de invatat atat profesorii,cat si parintii,dar mai ales copiii,ne-am imbunatatit abilitatile digitale, am invatat sa ne cunoastem mai bine copiii ,sa empatizam cu ei,sa avem asupra lor un control mai minutios si desi a fost destul de solicitant, am avut o modalitate eficienta de a inlocui temporar situatia scolara si de a impiedica viitoarele probleme. Desi a fost o perioada sufocanta si stresanta, sa nu poti interactiona cu prietenii, colegii, sa fii tot timpul intr-o stare de alerta, a fost destul de greu sa ne obisnuim cu noua metoda de predare in mediul online, pot spune ca a fost o masura sigura si eficienta.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL

Prof. Bătrăneanu Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 99, Sector 4, București

Învățământul este o parte esențială a societății contemporane. Indiferent dacă este „Zâna cea bună” sau „Văduva neagră”, educația este esențială într-o societate civilizată. Astăzi educația este „Vinovatul de serviciu” pentru toate neajunsurile din societate.

În momentul în care am fost puși în fața faptului împlinit, am depășit multe bariere pentru a reuși să ducem mai departe procesul instructiv-educativ. Recunosc că nu a fost ușor, dar am învățat pas cu pas să ne descurcăm și în această situație atipică. Datorită acestei pandemii, am fost nevoiți să ne implicăm într-o vâltoare numită „online”. Neinstruiți, neformați am fost precum Sancho Panda în lupta cu „morile de vânt” ale educației. Nu am crezut niciodată că voi fi profesor digital.

Dincolo de inconveniente am vrut să fiu alături de elevii mei cu timp și fără timp, cu abilități digitale sau fără. Am învățat în două săptămâni să lucrez pe 3 platforme, să fac lecții online, să creez teme sau diferite exerciții utilizând niște aplicații despre care nu știam nimic până atunci. La început reticentă, apoi foarte interesată și implicată. A început să îmi placă din ce în ce mai mult. Pierdeam ore întregi în fața calculatorului pentru a-mi pregăti lecțiile și aplicațiile. Feedback-ul a fost cu mult peste așteptările mele. Elevii mei abia așteptau să ne întâlnim pentru că știau că la sfârșitul lecției îi așteaptă una sau mai multe surprize- puzzle-uri- jigsaw planet, rebusuri, anagrame, quizz-uri- wordwall, crearea de cărți în story jumper, nearpod și multe altele.

Cu tot farmecul ei, educația online are și neajunsuri. Lipsa socializării, distanțarea care aduce cu sine răceala unei relații, fac din educația în sistem online o opțiune pentru cazuri de urgență. Nu pot să spun că sunt extaziată, dar am avut experiențe foarte interesante împreună cu elevii mei.

Utilizarea mijloacelor și a metodelor de predare-învățare-evaluare moderne, inovatoare a fost un mare plus al acestui învățământ online. Am simțit că suntem într-o „ȘCOALĂ ALTFEL” mai lungă. Marele minus a fost lipsa dotărilor din școli. După un an de suprasolicitare online, constat că nu s-a schimbat nimic. După un an în care s-a dovedit cât este de important accesul la internet, la tehnologie, autoritățile doar emit ordine dar nu fac nimic pentru implementarea lor.

În acest moment învățământul tradițional trebuie îmbinat obligatoriu cu cel online. Văd posibil acest lucru prin postarea temelor și verificarea activităților suplimentare ale elevilor, prin utilizarea aplicațiilor pentru verificarea și fixarea cunoștințelor, precum și pentru colectarea de feedback.

Consider că după ce am predat un an în online nu pot veni în fața elevilor mei fără ceva care să le trezească interesul. Dacă aș putea să fac ceva în acest sens, aș începe prin a dota locul fiecărui elev cu un PC sau laptop, conexiune la internet, iar multe sarcini să se rezolve online chiar dacă elevul este fizic în clasă.

În concluzie, consider că învățământul tradițional nu poate fi înlocuit de învățământul online, ci doar completat, îmbunătățit. Scopul nostru este de a face procesul educativ cât mai atractiv și eficient.

ȘCOALA ONLINE

Bazavan Valentina
Școala Primara Nr. 2 Grozăvești

Clasa la care s-a aplicat/ identificat buna practică: clasa a-II a

• Ce consider că poate fi o bună practică?	
Denumirea modelului de bună practică	Activități extracurriculare: „SCOALA ALTFEL”, Călător în Europa
Descrierea modelului de bună practică	Scopul: Formarea unui comportament activ, responsabil, creativ prin inițiativă, implicare, investigare, exprimare liberă. Am vorbit cu elevii despre activitățile extracurriculare desfășurate înainte de 11 martie 2020 și am hotărât că ar fi interesant să susținem astfel de acțiuni și în perioada cursurilor on-line. Am stabilit temele pe care dorim să le cercetăm și perioada (depre știință și credință în apropierea Paștelui, despre muzică și natură, despre fotografie, semnificația culorilor și emoții), am găsit un titlu și am oferit copiilor câteva cuvinte sau expresii cheie pentru fiecare temă la momentul potrivit. Am convenit asupra surselor de informare și a resurselor de care dispunem (cărți din biblioteca personală, discuții cu părinții sau alți membri ai familiei, amintiri din excursii, concedii, vizite în țările din Europa, căutare pe internet, discuții pe grupurile de pe WhatsApp și Messenger ale clasei, tur virtual al unor puncte turistice etc.).
• De ce cred că este o bună practică?	
Beneficii pentru elevi	Elevii au explorat și investigat țările și mediul înconjurător, au realizat deducții simple, au formulat explicit păreri, au fost creativi, au prezentat liber produsele activității lor, și-au apreciat propriile lucrări și au apreciat lucrările colegilor.
Reflecțiile mele/ Lecții învățate	Siguranța copiilor în mediul on-line trebuie să fie o prioritate atât pentru părinți cât și pentru cadrele didactice. În acest sens am încercat să stabilim reguli clare pentru utilizarea internetului, dar este loc pentru mai mult și mai bine. Încă mai lupt pentru a păstra un echilibru între căutarea informațiilor pe internet (multe și mai ușor de găsit, dar nu toate sunt corecte) și căutarea informațiilor în cărți sau la specialiștii în diferite domenii (mai greu de obținut, dar bazate pe cercetare). Am învățat că oamenii sunt mai cooperanți în situații dificile. Școala online poate contribui la diferențierea învățării și după începerea cursurilor.
• Dovezi (fotografii, mărturisiri ale elevilor, produse obținute etc.)	

EDUCAȚIA ONLINE - O NOUĂ PROVOCARE

**PROF. BECIU RODICA -
ȘCOALA GIMNAZIALĂ “RADU TUDORAN”, BRĂILA**

“Tot ceea ce nu avem de la naștere și de care avem nevoie când suntem mari, ne este dat prin educație. Această educație ne vine de la natură, de la oameni sau de la lucruri.” (Jean Jacques Rousseau)

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiatii și forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării.

Învățământul online este mai plăcut decât predarea clasică?

Deși vine în completarea învățării clasice, de la școală, învățarea online are câteva beneficii indubitabile. În cazul platformei electronice, informațiile sunt accesibile oricând, elevii putând accesa acest produs educațional online atunci când au timp. În plus, filmele de predare pot fi vizualizate de câte ori este nevoie, fie că elevii vor să se pregătească pentru teme zilnice, fie pentru teze sau Evaluarea Națională. Și în ceea ce privește problemele rezolvate în pași, dar și testele, copiii de gimnaziu au posibilitatea să-și verifice cunoștințele și să aprofundeze materia la Limba Română sau Matematică.

Avantaje și dezavantaje ale învățării online

Avantaje:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.

Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se intalni fizic si nimeni nu va pierde nimic pentru ca informatiile raman online.

2. elevii/ studentii intra in posesia materialelor print-o simpla accesare
Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informații, oriunde și oricând.

3. existența conținuturilor multimedia

Prin internet pot fi transmise si imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. conținuturile pot și șterse, corectate sau actualizate cu ușurință

Daca distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșit sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoana sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există si interacțiune virtuală și nu numai învațare individuală.

Limite și dificultăți / Dezavantaje

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar aceasta problema poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. lipsa comunicării reale/ fizice

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

În concluzie, se pare că ideea îmbinării învățământului tradițional cu instruirea online este soluția optimă. Interacțiunea dintre elevi și profesori în sala de clasă, în timpul orei de curs, este de neînlocuit.

Nu toți copiii sunt dispuși să participe la lecții online chiar dacă au posibilitatea să o facă. Le lipsește motivația, le e greu să progreseze fără să comunice direct cu profesorii, cu colegii. Într-o clasa tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-si astfel răspunsurile imediat.

Nu renunțarea la educația tradițională ci învățarea digitală privită ca o completare a educației tradiționale, în sensul eficientizării acesteia din urmă, este viitorul. Pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, este însă foarte importantă dozarea corectă a proporțiilor dintre școala tradițională și educația online.

Bibliografie:

Constantin Cucos, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed.Universității, București, 2020

[http:// www.didactic.ro](http://www.didactic.ro)

[http:// www.e-școala.ro](http://www.e-școala.ro)

Avantajele și dezavantajele predării on - line

Prof. Bejan Cornelia Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 1 Gârbou

Învățarea on-line a avut un mare impact atât asupra elevilor, cât și asupra cadrelor didactice. Cu toții am fost luați prin surprindere de această schimbare. Cu siguranță, învățarea on-line are o serie de avantaje, dar și dezavantaje care influențează actul de predare - învățare.

Din punct de vedere al avantajelor, lecțiile on-line pot fi mult mai interactive. Se pot utiliza imagini, videoclipuri, fișiere, aplicații și o multitudine de materiale virtuale care eficientizează învățarea. Elevii sunt mult mai interesați când vine vorba de noile aplicații. De asemenea, se pot crea grupuri cu ajutorul cărora elevii și cadrele didactice pot comunica, iar fișierele informative pot fi transmise simultan. Munca profesorului este ușurată deoarece materialele didactice se transmit rapid, astfel încât elevii care lipsesc vor avea și ei acces la informațiile online. Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând, Mai mult decât atât, documentele pot fi editate și reeditate în cazul în care acestea necesită modificări.

Un mare impas în actul de predare - învățare în on-line a fost lipsa tehnologiei atât în rândul cadrelor didactice, cât și în rândul elevilor. Cel mai dese situații întâlnite au fost în zonele rurale. Totodată, au fost numeroase dificultăți în utilizarea tehnologiei. Nu toate persoanele au fost la zi cu noutățile, drept pentru care actul de predare - învățare a suferit întârzieri și modificări.

Cred că cea mai mare problemă a profesorilor a fost interacțiunea cu elevii. Majoritatea elevilor nu își porneau camerele web în timpul orelor, astfel încât mulți dintre elevi aveau și alte activități în timpul programului școlar.

Chiar dacă o parte dintre elevi aveau pornite camerele web, atenția distributivă a acestora era distrasă de anumiți factori perturbatori. Lipsa unui program fix poate crea dezorganizare în rândul elevilor. Așadar, asimilarea informației a fost una cu dificultăți la unii elevi.

De asemenea, elevul era comod și uneori plictisit din cauză că nu își schimba mediul. Elevii nu mai erau la fel de expresivi, creativi, veseli și sociabili.

Comunicarea virtuală nu formează caractere vii, ci doar persoane care învață că nu este nevoie să primească și să ofere afecțiune prin limbajul trupului. Monotonia își făcea apariția în timpul orelor, iar competiția între copii era mai redusă decât cea de la orele în format fizic.

În concluzie, învățarea online este o metodă confortabilă și flexibilă care a permis elevilor să-și reia formarea, ca o alternativă la învățarea tradițională.

Cu toate acestea, există încă multe aspecte importante la care trebuie să continuăm să lucrăm pentru a-și spori beneficiile în procesul de predare-învățare.

Analiza comparativă a două stiluri de management al clasei de elevi, în învățământul traditional

**Prof. consilier școlar Bejan Paula-Andreea,
Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Sălaj**

În ceea ce privește domeniul educațional de abordare a managementului clasei de elevi, cu accent pe partea aplicativă a domeniului, perspectiva generală a literaturii de specialitate este că „managementul clasei reprezintă un set de comportamente utilizate în predare, prin intermediul cărora profesorul stabilește și menține condiții care să permită elevilor să învețe eficient.” (Mih, V., 2010, p. 135).

Modul în care profesorul coordonează întreg setul de secvențe de învățare, se concretizează în stiluri diferite ale cadrului didactic în clasa de elevi. De-a lungul timpului, aceste tipologii au fost dezvoltate în urma studiilor realizate asupra tipologiei managerilor, care pot fi transpuse în domeniul educațional, prin prisma profesorului-manager. Dintre studiile realizate, studiul din 1938, realizat de către Lewin, Lippit și White (1939, apud. Cucuș, 2009), se numără printre primele care au fost realizate asupra tipologiei managerilor. Acest studiu a reliefat trei stiluri manageriale devenite clasice: stilul autoritar, stilul democratic și stilul laissez-faire.

În mod evident, aceste stiluri manageriale au fost preluate și în științele educației, vorbindu-se despre profesorul autoritar, despre profesorul democratic sau despre profesorul foarte îngăduitor.

Stilul autoritar, sau perspectiva autoritară, disciplinară asupra managementului clasei de elevi, este caracterizat printr-un mediu educațional în care cadrul didactic stabilește și menține ordinea în clasă. Spre deosebire de acesta, stilul laissez-faire, sau perspectiva tolerantă, pasivă a managementului clasei de elevi, este caracterizat printr-un mediu educațional extrem de permisiv, în care cadrul didactic transmite elevilor mesajul implicit că pot să facă ceea ce-și doresc în oră, fără a interveni decât în situații speciale.

În cartea sa „Psihologie educațională” (2010, vol. II), Viorel Mih enumeră caracteristicile cadrului didactic, care adoptă unul dintre stilurile manageriale prezentate, după cum urmează:

Stilul autoritar	Stilul laissez-faire, permisiv
<ul style="list-style-type: none"> • Deciziile la nivelul clasei sunt luate de către cadrul didactic, fără consultarea elevilor; • Controlează, pe cât este posibil, fiecare acțiune a elevilor; • Transmit implicit elevilor (care manifestă un comportament indezirabil) că sunt inapți; • Stabilesc pedepse extreme, însă nu sunt consecvenți în aplicarea acestora; • Maniera dură a cadrului didactic este transparentă atât în comunicarea verbală, cât și în cea nonverbală (limbajul corpului); • Este perceput ca o persoană ostilă și dușmănoasă. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Evită confruntările directe cu problemele comportamentale ale elevilor; ▪ Abordează dificultățile de relaționare cu elevii insuficient de ferm și directiv; ▪ Intervin, de cele mai multe ori, post-eveniment, adică le transmit elevilor ceea ce se așteptau ca ei să facă; ▪ Ignoră comportamentul dezadaptativ al elevilor; ▪ Intervin doar atunci când acțiunile au consecințe grave asupra activității de învățare; ▪ Nu reușesc să impune anumite reguli.

Cu toate că cele două stiluri manageriale ale cadrului didactic sunt puse în antiteză, fiecare dintre ele au avantaje și dezavantaje. Stilul autoritar are avantajul că deciziile se adoptă rapid. Avantajul stilului permisiv este faptul că accentul cade pe capacitatea de autoreglare a grupului-clasă.

Dezavantajul stilului autoritar este faptul că elevii devin dependenți de profesor, iar în lipsa profesorului, elevii încetează să mai învețe, să participe la actul învățării. Dezavantajul stilului laissez-faire este faptul că elevii devin plictisiți, neatenți și/sau descurajați de neimplicarea și lipsa de decizie a profesorului (Neculau & Boncu, 2008).

Concluzionând, se remarcă faptul că modul în care cadrul didactic se comportă, este esențial pentru atingerea obiectivelor activităților de învățare. Dar, în contextul realității educaționale actuale, se recomandă o adecvare a stilului managerial la situația concretă. Mai precis, se recomandă o succesiune a stilurilor manageriale pe măsura evoluției grupului-clasă, de la un manager autoritar, la un manager delegator, de la decizia individuală a profesorului, până la decizia de grup a întregii clase.

Bibliografie:

Cucoș, C. (coord.). (2009). Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice. Ed. a 3-a, rev., Iași: Polirom;

Mih, V. (2010). Psihologie educațională. Vol. II, Cluj-Napoca: Editura ASCR;

Neculau, A. și Boncu, Ș. (2008). Perspective psihosociale în educație. În A. Cosmovici și L. Iacob (coord.), Psihologie școlară (p. 229-250), Iași: Editura Polirom.

ȘCOALA ON-LINE

Prof. înv. primar: Bejerea Maria
Școala Gimnazială Știuca, Timiș

Învățământul online deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate. Am cunoscut multitudinea de platforme și soft-uri educaționale online în această perioadă. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință cu aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Continuăm împreună, în mediul on-line, să oferim aceeași educație de înaltă calitate și să ne îndeplinim misiunea noastră în contextul în care grădinița ”față în față” este închisă.

Situația pandemică are efecte de anvergură în domeniul educației și trecerea bruscă a școlilor de la clasa tradițională la predarea-învățarea hibridă determină profesorii să schimbe abordările, inclusiv modul în care evaluăm cunoștințele și abilitățile elevii.

Învățarea prin Internet, este o formă de învățământ în care se prezintă elevilor un conținut de instruire, prin Internet. Condiția de bază, impusă participanților în procesul de învățare, este să dețină un calculator/laptop/tabletă/smartphone și o conexiune la Internet. Astfel, dezvoltarea Internetului a determinat diversificarea ofertei educaționale, prin apariția a noi tipuri de cursuri, instituții și platforme online care vin în ajutorul elevilor.

Facilitarea accesului din fața calculatorului la anumite instrumente software dedicate instruirii, la manuale electronice, la o multitudine de teste online, a determinat adoptarea unor noi metode de predare, învățare, dar și de evaluare în diverse instituții educaționale.

Deschid noi orizonturi pentru procesul de predare-învățare-evaluare.

Implementarea Tehnologiilor Informaționale (TI) în educație este una dintre cele mai importante probleme într-o societate informațională. Eficiența instrumentelor multimedia în metodologia educațională câștigă tot mai mult spațiu din aria metodelor tradiționale de învățare. Prin platformele și aplicațiile disponibile online, drumul este larg deschis pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, dar ceea ce trebuie să vină întâi este modul în care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită. Deci, pedagogia mai întâi; apoi tehnologia.

Cele mai des întâlnite forme de evaluare sunt: evaluarea inițială, continuă și finală.

Tot ceea ce înseamnă proces de predare-învățare- evaluare a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții am fost nevoiți să ne mutăm activitatea în mediul on-line și am făcut cunoștință cu aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Evaluarea poate fi orală, în scris, bazată pe activități practice, pe referate și proiecte, interviuri, portofolii, precum și alte instrumente elaborate de catedrele unității de învățământ și aprobate de director sau elaborate de Ministerul Educației Naționale și de inspectoratele școlare. În timpul învățământului primar, fiecare evaluare a elevilor (continuă, formativă sau sumativă) pentru fiecare disciplină se materializează într-un calificativ dintre următoarele: insuficient, suficient, bine și foarte bine.

Inovația în procesul de educație constă în preocuparea cadrelor didactice de a găsi metode, soluții ingenioase care să aibă rolul de a menține elevul și nevoile sale de învățare în prim plan, fie că este vorba de o lecție de predare, consolidare, evaluare sau autoevaluare.

Introducerea metodelor interactive în procesul de predare nu mai este o noutate, multe cadre didactice folosesc cu succes calculatorul, proiectorul, tableta, Internetul în diferitele etape ale lecției.

Evaluarea învățării la distanță prezintă multe provocări pentru profesori. Este posibil ca această evaluare să fie foarte dificil de realizat la elevii cu dificultăți de învățare. Fără a uita problemele tehnice care pot apărea!

În contextul pandemiei care a cuprins întreaga lume în ultimul an, învățământul a fost nevoit să se adapteze. Această adaptare a însemnat pentru majoritatea statelor trecerea de la clasic la modern, de la tradițional la inovativ, de la lecții și activități desfășurate față în față, la întâlniri online. Odată cu învățământul online, procesul de predare-învățare-evaluare a cunoscut, în mod firesc, modificări dictate de schimbările produse în sistemul educațional.

Modul în care profesorii furnizează informații, interacționează cu elevii și evaluează învățarea este mult diferit într-un mediu virtual de învățare. Educația on-line necesită mai multă independență, astfel încât elevii trebuie să poată învăța cel puțin o parte din material atunci când profesorii sunt indisponibili.

Evaluarea online este o metodă a evaluării care poate răspunde eficient situațiilor identificate, mai ales că poate fi aplicată pe oricare dintre cele trei forme ale evaluării tradiționale: inițială, continuă și cumulativă.

Oricât de performant sau prietenos ar fi o aplicație de evaluare on-line, aceasta nu poate înlocui pe deplin multiplele acțiuni ale feedback-ului învățării, acțiuni inițiate prin microdeciziile educatorului.

Prin platformele și aplicațiile disponibile online, drumul este larg deschis pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, dar ceea ce trebuie să vină întâi este modul în care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită.

Evaluarea presupune cuantificarea măsurii în care se ating obiectivele propuse și cât de eficiente au fost metodele de predare-învățare utilizate în desfășurarea lecțiilor online.

Evaluarea are un rol important în procesul de învățământ. Ea însoțește activitatea de predare – învățare. Scopul evaluării este de a măsura nivelul de îndeplinire a obiectivelor propuse, dar și pentru reglarea și îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Dintre multiplele provocări la care este supus profesorul zilelor noastre, învățarea online este cea care a necesitat eforturi deosebite, atât în ceea ce privește asigurarea suportului digital pentru a putea fi realizată, cât și referitor la adaptarea demersului didactic la noile condiții.

Zi de zi, în online, ne străduim cu toții, elevi și profesori deopotrivă, să ducem la bun sfârșit misiunea nobilă de a educa tânără generație, adică școlarii acestui secol al vitezei, al Internetului, dar și al provocărilor medicale, sociale și profesionale, datorate unui virus mic, foarte "activ", necruțător și nevăzut.

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Provocările grădiniței de acasă

**Prof. înv. preșcolar Beke Mariana Florina
L. T. “Lucian Blaga”, G. P. P. nr. 20, Oradea**

Am fost aruncați în școala on line cum un înotător începător care știe doar mișcările de bază este aruncat dintr-un bazin care îi este destul de familiar într-o apă mare necunoscută. Se ține oarecum la suprafață, dar șansele de a ajunge cu bine la mal sunt foarte mici.

Noi am utilizat și utilizăm zilnic tehnologia, dar noile cerințe au fost ceva diferit și s-au constituit într-o mare provocare. Aveam cu toții o anumită perspectivă asupra spațiului virtual, dar informațiile erau total insuficiente pentru o astfel de abordare. Saltul acesta în necunoscut a fost condiționat nu doar de o anumită deschidere a fiecăruia față de tehnologie și TIC, ci și de ”zestrea” personală a fiecărui cadru didactic implicat.

Personal, am simțit o barieră în comunicare, dat fiind faptul că nu ne puteam întâlni fizic cu micii preșcolari, iar în cele mai multe cazuri nu puteam relaționa nici prin intermediul tehnologiei. Unii copii erau în grija unor rude care nu aveau deprinderile necesare pentru utilizarea adecvată a dispozitivelor sau nu aveau suficient semnal de internet. Acaparați de grijile zilnice nici unii părinți mai tineri nu au reușit să desfășoare cu copiii activitățile propuse.

În plus, oameni fiind, ne-am lovit și noi, cadrele didactice, de unele dificultăți de ordin psihologic. Tot globul se confrunta cu o provocare nemaîntâlnită, iar informațiile pe care le primeam erau uneori insuficiente, ori deformate, ori chiar intenționat incorecte. Necunoscutul era foarte prezent atât în viața de zi cu zi, cât mai ales în viitorul nostru. Cât va dura, cum se va termina, cum va fi dacă ne vom îmbolnăvi, când și în ce condiții ne vom putea reîntoarce în sălile de grupă?

Pentru copiii noștri de grupa mică grădinița de acasă a însemnat materiale (sugestii de activități) transmise de noi pe grupul părinților și, atunci când a fost posibil, fotografiile cu copiii și lucrările realizate de aceștia sau chiar filmări cu recitări, exerciții sau dansuri realizate de ei. Munca de selecție, pregătire și organizare a materialelor virtuale a fost una solicitantă, atât din punctul de vedere al timpului necesar, cât și al efortului de a alege, din fața unui monitor, cele mai relevante și mai potrivite pentru nivelul grupei și obiectivele propuse. Absența sau numărul redus al feedbackurilor primite ne-a și descurajat, dar ne-a și motivat să găsim abordări cât mai atractive pentru copii și părinți.

Din fericire, această perioadă dificilă a ajutat la sudarea relațiilor în cadrul echipei de educatoare de la grupă, dar și la nivelul întregului colectiv didactic și nedidactic al grădiniței.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Colegiul Național de Artă „George Apostu” Bacău
Prof. Beldescu Alexandru Olivian

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim. Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale.

E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagini și text.

Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea. Pe măsură ce cultura societății noastre se schimbă ca răspuns la inovațiile tehnologice, instituțiile și profesorii trebuie să se adapteze. Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online.

Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu. Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite.

Învățarea prin Internet poate fi definită ca o formă de învățământ în care se prezintă elevilor un conținut de instruire prin Internet. De aceea, condiția de bază impusă participanților în procesul de învățare este posesia unui calculator și o conexiune la Internet.

Aplicațiile e-learning sunt o modalitate de interacțiune sincronă, în care elevii participă lucrând în echipă pe aplicația software. Există două moduri de folosire a aplicației distribuite/divizate: ca un mijloc de a învăța cum să utilizați aplicația în sine dar și pentru învățarea de concepte și competențe. Avantajele acestui mod de interacțiune sunt simularea realității și încurajarea învățării în grup. Învățarea electronică nu semnifică doar portaluri educaționale, ea presupune învățarea pe tot parcursul vieții - cunoscutul „life long learning”.

Desigur, cea mai consacrată formă a învățământului electronic este cea instituționalizată, în special sub denumirea de învățământ la distanță, dar și instruire asistată pe calculator, instruire prin multimedia. E-learning câștigă teren în fiecare zi prin punerea în aplicare a noilor tehnologii în

formare. Posibilitatea de a ne conecta prin intermediul unui site web pentru a dobândi cunoștințe noi pe linia de îndrumare de la oameni care sunt,uneori, la sute de kilometri distanță și a învăța aproape complet aspectul acestor conținutului în timp real, permite dobândirea de noi cunoștințe fără stresul de zi cu zi.

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor eLearning pentru activitatea de învățare și evaluare. O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Principalele caracteristici ale platformelor de e-learning sunt: autentificare, generarea de conținut, vizualizarea conținutului,diferite medii cu un profesor / tutore, efectuarea de activități, cum ar fi sarcini, grupuri de lucru, raportul activităților întreprinse de către elev și instrumentele de evaluare. Platformele de e-learning permit două moduri de învățare: sincronă, în care instructorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional și asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al cursanților, proiecte de colaborare și învățare la distanță. Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele eLearning au o serie de avantaje, precum: accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație, centrare pe elev/participant, favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări, permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă, profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul traditional ș.a.m.d. Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim: pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs traditional, lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice etc.

Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examenatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană. Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

WEBOGRAFIE:

1. <https://www.didactform.snsh.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>
2. <https://worldscholarshipforum.com/ro/what-is-synchronous-and-asynchronous-learning/>
3. <https://medium.com/undp-moldova/educa%C8%9Bia-%C3%AEn-pandemie-%C3%AEntre-suprasolicitare-pe-online-anxietate-%C3%AEn-via%C8%9Ba-real%C4%83-%C8%99i-oportunitatea-daa3eadcfca8>
4. <https://www.edubiz.ro/2020/04/02/ore-online-pro-si-contra-de-la-tineri-adunate/>

Educație fără frontiere! O școală altfel, școala online

**Belea Florica Ileana, prof. înv. primar
Școala Gimnazială Denta, Timiș**

Educația reprezintă principalul mecanism prin care societatea poate răspunde schimbărilor rapide și fără precedent înregistrate la nivel social, economic, tehnologic. Utilizarea tehnologiilor moderne atribuie noi dimensiuni procesului de predare – învățare - evaluare. Actorii cheie ai procesului didactic, sunt profesorul și grupul de elevi, care își împart deopotrivă responsabilitățile și beneficiile aduse de folosirea noilor tehnologii.

Odată cu închiderea școlilor și cu interdicția de deplasare, întreaga activitate a elevilor și a cadrelor didactice s-a mutat în inima internetului, mai precis online. A fost o adevărată provocare pentru a se muta toate acestea online, în contextul în care, pentru a le putea aplica și desfășura, s-au întâmpinat numeroase probleme, dificultăți, cum ar fi lipsa internetului sau lipsa dispozitivelor (laptop, destop, tabletă, camera video, iar în unele cazuri, chiar nefericite, a unui simplu telefon mobil). Unele dintre aceste probleme s-au remediat pe parcurs, părinții înțelegând că trebuie să facă un efort pentru ca micuții lor să ”intre” în rând cu ceilalți la predarea online.

Știm cu toții că a fi cadru didactic înseamnă predare, dar și interacțiune fizică, ascultare, dăruire...Nici pentru elevii mei nu a fost ușor. Lecțiile au devenit pentru ei doar conținut științific. Am încercat, crezând că voi reuși, să transmit emoția mea dincolo de ecranul laptopului; m-am străduit, așa cum au făcut totii colegii mei, să realizez o interacțiune virtuală, însă nu a fost suficient: doar îi puteam privi pe copii, nu le simțeam însă și energia. În sala de clasă, atmosfera era mai relaxată, iar elevii se simțeau în largul lor. Ora devenea astfel joc, învățare în grup, socializare, cunoaștere. Prin intermediul calculatorului, elevul nu înțelege informația la capacitate maximă.

De asemenea pot fi semnalate și probleme tehnice legate de conexiunea la internet. Acestea pot cauza întreruperi ale lecțiilor și scoaterea din ritmul de lucru.

Există numeroase aplicații a căror utilizare în mediul didactic permite apropierea elevului de materiile pe care le predăm, asimilarea rapidă a conținuturilor predate și crearea de competențe reale, atât la nivelul disciplinei cât și la nivel interdisciplinar. Platformele interactive sunt modalități moderne de stimulare a învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității copiilor. E-learning-ul sau învățământul electronic reprezintă o modalitate actuală de dezvoltare a educației în concordanță cu descoperirile tehnologice. E-learning-ul implică utilizarea unui computer sau alt echipament digital (de exemplu, un telefon mobil) într-un mod special pentru a oferi formare sau materiale de studiu și educaționale.

Modalitățile moderne de stimularea învățării experiențiale, de exersare a capacităților de analiză, de dezvoltare a creativității sunt realizate cu ajutorul platformelor interactive. Prin folosirea acestor platforme, elevii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactive, în care își asumă responsabilitățile, formulează și verifică soluții. Aceste platforme activează toți elevii și le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independența în gândire și acțiune, îi ajută să ia decizii corecte și să argumenteze deciziile luate.

Școala de acasă ne-a oferit ocazia de a ne redescoperi, de a găsi resurse care să schimbe în mod pozitiv modul de predare și de relaționare cu elevul, chiar dacă acesta se afla în fața unui calculator. Învățământul românesc trece printr-un proces experimental, în care trebuie să descoperim ce putem face noi, profesorii, de acasă și ce pot face ei, elevii, din fața calculatorului. Ideea este să reușim să

ne reconectăm unii cu ceilalți, să înțelegem dinamica lumii în care trăim, să înțelegem nevoile celorlalți și să facilităm procesul educativ.

Motivația rămâne un factor esențial în tot acest proces. Este vorba despre motivația cadrelor didactice de a proiecta și a desfășura activități de învățare semnificative, autentice, dar și de motivația elevilor pentru învățare.

Diferența este că acum feedbackul elevilor este mai dificil de obținut, iar dificultățile tehnice constituie câteodată un impediment serios.

Cadrele didactice trebuie să dea dovadă de creativitate pedagogică pentru a trece dincolo de zona de confort pentru a face lucrurile altfel în această perioadă.

Bibliografie:

*Mustea, Anca, Panea, Lucia, Asociația Pro Arta Dezvoltare și Cunoaștere, Provocarea 2020: Stăpânește tehnologia pentru a cuceri cursurile online,

*<https://www.qmagazine.ro/ce-spun-profesorii-despre-cursurile-online-de-la-agonie-la-extazpardon-necaz/>

Școala online

Belean Maria Școala Gimnazială Sfera Bistrița

În ultimii aproximativ 20 de ani, internetul a ajuns să fie de la aproape inexistent la cea mai stufoasă și accesibilă bază de date creată vreodată. A schimbat în mod radical modul în care oamenii comunică, cumpără, fac afaceri și se raportează la societate și la educație. În ultimul an și jumătate toți am putut observa avantajele de care am avut parte datorită răspândirii tehnologiei, mai ales în perioada de izolare.

Cea mai utilizată expresie de pe timpul pandemiei este „noua normalitate”. Noua normalitate în a ne trăi viețile din toate punctele de vedere, mai ales din cel al școlarizării. Acestea au dus la popularizarea școlii online, școală ce presupune învățarea de acasă prin intermediul unui dispozitiv electronic conectat la internet. Instituțiile de învățământ din întreaga lume au căutat metode noi și platforme online care să permită procesului educativ să continue. Pentru mulți digitalizarea învățării a devenit o necesitate și a adus schimbări și în alte domenii, semn care transmite faptul că nu se va renunța la aceasta nici în viitor.

La fel ca alte metode de învățare, educația online are propriile avantaje și dezavantaje pe care trebuie să le analizăm. Un prim avantaj al școlii online este accesibilitatea sporită. Elevii pot participa la ore indiferent de locul în care se află sau de momentul zilei, iar școlilor li se oferă o paletă mai largă de elevi deoarece nu mai sunt îngrădiți de locația geografică acestora. Acest lucru duce la cel de al doilea avantaj, îmbunătățirea ratei de prezență a elevilor la ore.

Având în vedere că orele se pot desfășura indiferent de locație, există mai puține șanse ca elevii să rateze orele. În plus, acestea pot fi înregistrate și accesate în funcție de nevoile viitoare ale elevilor. Un al treilea avantaj este diversitatea pe care o oferă. Fiecare elev are un stil personal de învățare, iar educația online pune la dispoziție o multitudine de materiale și aplicații utile și aplicabile pentru fiecare individ în parte.

Există și unele dezavantaje precum problemele de conexiune. Numărul mare de utilizatori pot îngreuna rețeaua de internet, lucru ce duce la pierderea unor părți importante ale orelor. Un alt dezavantaj este acela că nu se mai poate controla la fel de bine timpul petrecut cu dispozitivele electronice, fapt ce îi îngrijorează pe părinți. De multe ori se ajung la consecințe grave precum dezvoltare unei posturi greșite a coloanei sau deteriorarea vederii.

Un ultim dezavantaj este instruirea precară a profesorilor în vederea predării online. Acest nou tip de predare presupune cunoașterea unor informații de bază a utilizării tehnologiei, informații pe care nu toți profesorii le dețin. De multe ori profesorii nici măcar nu dețin un dispozitiv electronic. Pentru a combate acest dezavantaj este nevoie de instruirea profesorilor și investirea în produse tehnologice.

Este important să luăm în considerare atât avantajele cât și dezavantajele educației online pentru a putea fi cât mai bine pregătiți în înfruntarea provocării de a muncii în acest nou sistem, dar și de a profita de oportunitatea oferită.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE – O PROVOCARE: ȘCOALA DE ACASĂ

PROF. BENCHEA GABRIEL IOAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN. BLAGA”, OCNA MUREȘ, JUD ALBA

În procesul de învățământ, utilizarea calculatorului sau a tabletei a devenit o necesitate în condițiile dezvoltării accelerate a tehnologiei informației. Pentru noile generații de elevi, deja obișnuiți cu avalanșa de informații multimedia, conceptul de asistare a procesului de învățământ de calculator este o cerință intrinsecă. Calculatorul este perceput pe rând, ca o jucărie, o unealtă, o resursă de informații. A intrat deja în obișnuința zilnică utilizarea calculatorului, pentru comunicare, informare, instruire.

Cu avantaje și dezavantaje, totuși activitățile online s-au desfășurat cât de cât rezonabil, părinții și copiii au fost receptivi și s-au conformat regulilor pentru ca copiii lor să aibă parte de aceste activități și să contribuie la dezvoltarea acestora. Copiii au fost curioși dar și simpatici în desfășurarea activităților și au participat cu drag implicându-se pentru a putea învăța toate lucrurile bune care contribuie la dezvoltarea lor.

Este adevărat că lecțiile online reprezintă un avantaj pentru copii deoarece aceștia pot participa la lecții dintr-un spațiu familiar (propria cameră), beneficiând de confort maxim (scaun potrivit înălțimii, birou, lumină, căldură, temperatură optimă etc), are la îndemână toate instrumentele și materialele necesare (nu își poate uita tema „acasă”, are acuarele, pensule, lipici și foarfecă, rezerve sau coli colorate), poate beneficia de o gustare între ore sau chiar de una dintre mese (mic-dejun, prânz). Elevul nu mai este nevoit să care un ghiozdan mult prea voluminos de acasă și până la școală și, de asemenea, ora la care se trezește dimineața poate fi amânată întrucât nu este nevoie să parcurgă distanța de acasă la școală.

În opinia mea, școala online nu are același efect asupra elevului român în comparație cu școala tradițională, acolo unde profesorii și elevii „învață” într-un loc special amenajat, cu materiale și mijloace didactice speciale care să îi ajute pe cei mici să înțeleagă anumite concepte.

Sunt astfel de părere că această „Școală online” poate fi folosită doar ca o metodă exclusiv de urgență și nu trebuie prelungită și transformată în normalitate, obișnuință.

În această perioadă ni s-au oferit și unele oportunități, cum ar fi: învățăm permanent, măcar din curiozitate, accesând cât mai multe platforme, șansa de a înțelege că, în situații de criză, în învățământ, prioritară este empatia, șansa de a fi mai „aproape” de universul tinerilor, posibilitatea de a experimenta activități cu mai mulți elevi. Totodată, învățarea online este însoțită și de o serie de pericole ce nu pot fi evitate: pericol pentru sănătate, pentru o persoană care stă în medie 6 ore pe zi, vulnerabilitate fizică mult mai mare decât la ora obișnuită.

Utilizarea excesivă a computerului nu-i ajută pe cei mici să-și dezvolte abilități de viață reale, de aceea este necesar ca părinții să-i ghideze cu multă atenție, diplomatie și pricepere. Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și limite în relaționarea cadru didactic – elev, limite care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. Sprijinul pe care în mod tradițional profesorii îl oferă elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. Un alt aspect negativ este acela că poți fi înregistrat, poți fi auzit de orice persoană, neavând un control real al publicului-țintă.

Monitorizarea învățării în mediul online este dificil de realizat: este imposibil de urmărit dacă elevii își notează informațiile prezentate de profesor, este dificilă administrarea probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. De asemenea, pot să apară dificultăți de natură tehnică – de exemplu: probleme în stabilirea conexiunii online,

probleme în activarea camerei, microfonului sau sunetului, dificultăți de încărcare a prezentărilor, a temelor, probleme care duc la deturnarea atenției elevilor și profesorului de la activităților didactice și reprezintă una dintre provocările acestei perioade.

Nu sunt grele activitățile on-line, iar resursele materiale sunt foarte bogate, în schimb, ne lipsește experiența în domeniu și lipsa pregătirii corespunzătoare pentru folosirea platformelor educaționale. Este o perioadă grea pentru toți, dar fiecare se descurcă cum poate și cât dorește să fie de implicat, trebuie să ținem cont că educația copiilor trebuie să primeze în orice situație și să fim alături de ei pentru a-i sprijini și îndruma.

Eu m-am adaptat la învățământul on-line, încercând să fiu creativ și mai ales flexibil cu programul și cu nevoile copiilor. Am creat intervale flexibile de timp pentru toți copiii, am realizat înregistrări ale unor activități, le-am dat foarte multe provocări practice și am învățat și eu, ca profesor, foarte multe lucruri noi. Am încercat să iau feedback de la copii și să construiesc relația între cadru didactic și elev, care are un impact clar asupra învățării. Predarea on-line înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de activități, joacă.

Resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studii individuale

Unii părinți s-au bucurat să fie alături de copiii lor, acasă, pe perioada pandemiei. Probabil, unii chiar au fost încântați că pot petrece mai mult timp alături de copii. Alții, sigur, au muncit și nu au știut cu cine să îi lase acasă sau nu au avut cum să îi supravegheze. Și, în cele din urmă, cu toții au fost nevoiți să se ocupe de programul școlar al elevilor. Câți dintre acești părinți au avut pregătirea potrivită, câți au avut tact pedagogic, câți au știut cum să își îndrume proprii copii pentru a nu rămâne cu lacune? Greu de răspuns, în condițiile în care părinții au fost bombardați, la propriu, cu tot felul de informații, materiale, fișe, grupuri și platforme, proiecte școlare, activități online. La acestea s-au adăugat responsabilitățile vieții zilnice, frica de îmbolnăvire, măsurile de protecție pentru toți membrii familiei, obligațiile de serviciu sau teroarea locului de muncă pierdut. Majoritatea oamenilor au fost obligați să stea acasă. A fost o perioadă excelentă pentru a se întări relațiile dintre toți membrii familiei, părinții și copiii au avut posibilitatea să petreacă mai mult timp împreună și să se cunoască mai bine, tuturor li s-a oferit șansa de a face lucruri frumoase și să rămână cu amintiri de neuitat.

Învățarea online nu înseamnă că învățarea este mai ușoară! Pe măsură ce tehnologia de învățare online s-a dezvoltat, instituțiile virtuale au perfecționat procesele digitale pentru a preveni înșelăciunea și / sau plagiatul.

Concluzie: trebuie găsite resursele necesare pentru a păstra un echilibru între mediul virtual și activitățile participative, derulate în liniștea clasei, alături de cei foarte apropiați, continuând să cultivăm ideea că aparținem ethosului școlar.

ȘCOALA DE ACASĂ: PROVOCAREA EDUCAȚIEI FĂRĂ FRONTIERE

**PROF. ÎNV. PRIMAR, BENCHEA NELI GABRIELA
COLEGIUL NAȚIONAL "I. M. CLAIN", BLAJ, JUD ALBA**

Învățământul a suferit schimbări semnificative în ultimii ani, având un impact semnificativ atât în rândul cadrelor didactice, a elevilor, dar și a părinților. Toți cei implicați în actul educațional au fost nevoiți să se plieze rapid pe noile cerințe și nevoi, astfel că 'școala de acasă' a devenit o alternativă la educația tradițională în școli. Ca profesor, pot spune că sunt și avantaje și dezavantaje.

Avantajele învățării online derivă din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera sau încetini procesul de învățare. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă. Constatările din domeniu semnaleză că elevii introvertiti tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, interacțiunea realizându-se și fără distractori din afară.

În școala online pot fi explorate noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. Filmele și romanele istorice, cărțile scrise într-o limbă străină studiată, documentarele; toate acestea sunt doar câteva exemple de studiu altfel.

Îmbunătățirea abilităților digitale ale elevilor poate fi considerat un avantaj. Copiii descoperă resurse educaționale atât de atractive, încât înțeleg diverse noțiuni de la școală, în timp ce se distrează. Resursele educaționale au grafică frumoasă, adaptată vârstei, au sunete plăcute și interacțiuni atractive cu obiectele din jocuri, iar atmosfera este relaxantă, veselă, amuzantă. Copiii se bucură atunci când navighează în mediul online și astfel, sunt mai receptivi la informații venite din zona digitală.

Tehnologia este parte a vieții noastre a tuturor, iar copiii sunt atrași în mod deosebit de mediul digital – dinamic, colorat, interactiv. A ține sau a participa la cursuri online este mult mai ieftin decât a ține orele în clasă, din cauza costurilor de călătorie și a altor diverse cheltuieli financiare. Copiii care întâmpinau dificultăți la trezirea de dimineață au fost încântați de faptul că "orele" începeau mai târziu și se puteau odihni mai mult. Pentru cei care erau obișnuiți de acasă cu un program în care regulile și deprinderile erau deja exersate și respectate, ele fiind deja rutine, tranziția la un „orar de lucru” nu a fost deloc complicată. Sunt mulți copii care au transformat „acasă” într-o sală de clasă cu dorința de împărtăși cu frații, părinții ori bunicii multe din "cuceririle" lor tehnologice, jucăriilor, care s-au bucurat să demonstreze că pot face față acestor noi cerințe, chiar dacă un mare dezavantaj l-a reprezentat timpul petrecut în fața device-urilor și adaptarea la nouă făcută "din mers". Elevii și-au transformat programul într-unul specific vacanțelor cu ora de culcare târzie și la fel de târzie și ora de trezire.

Unii părinți au intervenit ca măcar aceste ore să fie caracterizate de rezonabilitate, alții au rămas spectatori neintervenind. Astfel, profesorii s-au adaptat și cei mai mulți au început orele în online la nouă dimineața, la prânz sau chiar după amiază. Dacă elevul beneficia de propriul aparat (smartphone, tabletă, laptop, calculator), atunci participarea la cursuri și pregătirea pentru acestea era mai facilă. Confortul e crescut fiind într-un spațiu personal, atât poate pentru elev cât și pentru profesor. Nu mai

există gălăgie, la nivel de management al clasei, dinamica se schimbă iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare. Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineată pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape stilul alimentar pe care îl adoptă copiii.

Dacă la clasă, profesorul explică o dată sau de câteva ori lecția, acasă, în fața calculatorului, copilul poate reciti informațiile de câte ori are nevoie. De asemenea, poate căuta explicații suplimentare, poate cere ajutorul „colegilor” virtuali sau chiar profesorilor care predau cursul online.

Școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. Am găsit o mulțime de videoclipuri cu lecții predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la școală dintr-o altă perspectivă. Am învățat împreună cu elevii și părinții cum să fim împreună și totuși la distanță. În mod natural, această generație digitală a înlocuit vechile tipare de educație cu noi metode care îmbină studiul cu distracția.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Lipsa de socializare, copiii interacționând mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile sociale și aptitudinile de socializare; elevii comunică mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe, deoarece conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor. Pentru a genera o învățare eficientă în mediul virtual, profesorul trebuie să aibă o anume pregătire în proiectarea curriculumu-lui livrat online și, desigur, în tehnologiile informaționale. Orele online sunt mai grele, necesită mai mult timp până ți le pregătești și trebuie să ai mai multe soluții de rezervă în cazul în care ceva nu merge. De exemplu, unde rata de participare este destul de mare, nu toți reușesc să se conecteze constant.

Chiar dacă predarea online este mai provocatoare și mai modernă, predarea directă, în sala de clasă, aduce mult mai multe beneficii elevilor, din toate punctele de vedere.

ÎNTOARCEREA ÎN SALA DE CLASĂ

Prof. Benchea - Joca Oana-Maria

În timpul lockdown-ului, elevii au trebuit să fie mai autosuficienți, să își asume responsabilitatea pentru învățarea lor și să-și gestioneze propriul timp. Nu au avut de ales decât să rezolve singuri problemele fără niciun coleg de clasă și niciun profesor din apropiere pe care să-l întrebe. Deoarece lockdown-ul este ridicată în multe locuri, elevii încep să se reîntoarcă la școală. Se pot simți ușurați că sentimentul de izolare pe care l-au simțit acasă s-a încheiat. Dar lucrurile s-au schimbat. Se găsesc împărțind un spațiu de clasă, dar într-o clasă distanțată social, unde continuă să lucreze separat. Acest lucru este o provocare și pentru profesori. Comunicarea în sala de clasă s-a schimbat. Cum puteți recrea energia elevilor care lucrează împreună și împărtășesc interacțiuni susținute și semnificative?

Munca în grup și munca în perechi ar putea fi mai dificile, iar elevii ar putea fi nevoiți să petreacă mai mult timp lucrând singuri și nu ca o clasă unitară. Distanțarea în sala de clasă oferă o oportunitate de a revedea strategiile clasei, care se bazează pe abilitățile care erau mai ușor de practicat acasă, precum și dezvoltarea abilităților lingvistice pe care nu le-au putut practica atât de ușor în timpul lockdown-ului, cum ar fi comunicarea.

Profesorii din întreaga lume își reprojecțiază cu atenție sălile de clasă, de la schimbarea poziției locurilor și a aspectului sălilor, la cursuri uluitoare, predând grupurilor mai mici și sporind utilizarea spațiilor exterioare. Experții în domeniu au creat resurse pentru a încuraja învățarea activă și colaborarea în clasă, susținând în același timp limitările și reglementările existente în țara sau școala fiecărui profesor. Pe măsură ce școlile revin la predarea față în față, mulți profesori se întrebă în ce mod măsurile de siguranță puse în aplicare pentru a combate răspândirea COVID-19 vor avea un impact asupra capacității lor de a preda, asupra calității comunicării și a mesajului transmis și receptat de ambele părți. Măsurile de siguranță variază de la o țară la alta, dar includ purtarea măștilor de față, menținerea distanței de 1 până la 2 metri între elevi și profesori și evitarea sau limitarea contactului comun de materiale și echipamente. Iată câteva probleme evidențiate de profesori și câteva modalități sugerate de abordare a acestora.

I. Lucrul în perechi și grupe

Este posibil să lucrați în perechi și în grup, dar elevii trebuie să vorbească tare și clar, deoarece trebuie să stea la o distanță de 1 până la 2 metri. Spaționați grupurile cât mai mult posibil în clasă astfel încât să nu se distragă reciproc. Folosiți acest lucru ca o oportunitate pentru elevi de a practica strategii de reparare a conversației, cum ar fi cererea de clarificare sau repetare. Dacă băncile sunt în rânduri, elevii ar putea alterna între ele vorbind cu cei din față, din spate și din lateral.

Nu este posibil să faceți perechi sau lucru de grup. Toate activitățile trebuie să fie făcute în clasă deschisă. Pentru a contribui la consolidarea încrederii elevilor, includeți o pregătire, de exemplu idei de brainstorming la nivel de clasă și acordarea unui timp de realizat notițe înainte de a cere elevilor să vorbească în fața clasei. Răspundeți cu interes la contribuțiile elevilor în timpul lecției, înainte de a corecta greșelile, pentru a ajuta la construirea unei atmosfere în care elevii să se simtă confortabil să vorbească. Concentrați-vă pe erorile obișnuite la sfârșitul unei lecții de comunicare, asupra fluentei mai degrabă decât să corectezi pe loc. Variați modelul de interacțiune între profesor și elevi, prin nominalizarea diferiților elevi pentru a conduce discuții la clasă.

Este dificil să gestionezi deschiderea discuțiilor în clasă și încearcă pe cât posibil să menții atenția elevilor. Încercați următoarele strategii pentru a crește șansele unei discuții pline de viață:

- invitați elevii să reacționeze și să răspundă la ideile celuilalt;
- asigurați-vă că participă toți elevii;

- oferiți idei pentru a începe discuții, dacă este necesar și timpul permite oferiți timp de gândire și pregătire, cereți exemple și argumente.

II. Monitorizarea clasei și feedback-ul

Dacă elevii poartă măști, asta poate fi dificil de văzut dacă elevii au înțeles sau dacă sunt confuzi. Implementați un sistem de gesturi simple sau „cărți semaforizate” pentru a ajuta elevii să semnaleze că au nevoie de ajutor mai discret, de exemplu degetul mare sau cartea verde pentru „Sunt OK sau am terminat”, degetul mare sau cartonașul roșu pentru „este dificil și am nevoie de ajutor”.

Nu este posibil să te apropii elevii ca să le monitorizezi munca scrisă sau dacă au lucrat corect la fața locului. Folosiți mini-table albe (sau hârtie de preferat A4). Elevii scriu răspunsurile lor cu o scriere de mână clară și mare și țineți-le sus, astfel încât profesorul să poată verifica de mai departe.

Nu este posibil să stați aproape de elevi ca să le monitorizezi comunicarea. Acolo unde este posibil, folosiți băncile în formă de potcoavă, astfel încât să puteți sta central la o distanță de 1 până la 2 metri pentru a monitoriza comunicarea acestora. Pentru a face acest lucru cu succes, concentrați-vă pe ascultarea unei perechi la un moment dat. Poate că va trebui să cereți elevilor mai liniștiți să vorbească mai tare.

Elevii sunt reticenți în a răspunde în fața clasei, dacă nu au făcut-o au avut șansa să compare răspunsul mai întâi cu un partener. Mini-tablele albe pot fi, de asemenea, o soluție bună și aici. Întreaga clasă poate fi rugată să prezinte răspunsurile în același timp. Încercați să utilizați diferite tehnici de feedback care oferă unele soluții prin ajutarea elevilor cu un răspuns corect. De exemplu: profesorul scrie textul, dar include câteva răspunsuri greșite. Elevii spun dacă sunt de acord sau nu. Profesorul scrie răspunsurile într-o ordine greșită iar elevii dau ordinea corectă.

III. Folosirea materialelor în timpul orei

Profesorul nu poate distribui elevilor fișe de lucru. Dacă tehnologia este disponibilă, trimiteți materialele elevilor prin e-mail sau pe platforma pe care lucrează școala înainte de lecție sau prezentarea materialelor pe diapozitive. Numerotați fișele și plasați-le pe birourile elevilor înainte începutul lecției. Reduceți nevoia de fișe de lucru utilizând strategii precum dictarea astfel:

- dictarea întrebărilor la care elevii trebuie să răspundă;
- cereți unui elev să facă o listă de lucruri pe care dorește să le știe despre text;
- citiți textul iar pe baza titlului său, găsiți răspunsurile la întrebări.

Măștile sunt adevărate bariere când vine vorba despre predarea limbilor moderne. Elevii sunt incapabili să vadă poziția gurii pentru a o corela cu pronunția corectă. Astfel trebuie să găsim diferite metode prin care să depășim aceste probleme, apelând la tehnologia care, a devenit din ce în ce mai indispensabilă în astfel de timpuri.

**”Activități extrașcolare – între online și tradițional!
Tradiții și obiceiuri...altfel”**

Benedek Gyöngyvér
Școala Gimnazială „Petőfi Sándor” Dealu - Harghita

Activitatea extrașcolară e o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor. Diversitatea activităților extrașcolare oferite crește interesul copiilor pentru școală și pentru oferta educațională.

Cadrul didactic are, prin acest tip de activități, posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal al școlii și al învățământului primar – pregătirea copilului pentru viață. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Activitățile extrașcolare vizează de regulă acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Aria lor e dificil de delimitat. Pot fi excursii și vizite la muzee, cinematografe, teatre, operă, balet, pot fi excursii și vizite la instituții publice sau alte obiective de interes comunitar, pot fi vizite la alte școli, pot fi activități artistice, de hobby, cluburi tematice și echipe sportive, pot fi activități legate de protecția mediului.

Activități extrașcolare realizate tradițional/online

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale oferă elevilor prilejul de a observa obiectele și fenomenele în starea lor naturală, procesul de producție în desfășurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, național, de viața și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii universale și naționale, relațiile dintre oameni și rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învățare, întregesc și desăvârșesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecțiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează și orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzică, sport, poezie, pictură. Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură.

Prin excursii, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă.

În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg, sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens. Excursia ajută la dezvoltarea intelectuală și fizică a copilului, la educarea lui cetățenească și patriotică. Ea este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiește însușirea unei experiențe sociale

importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară dobândind însușirea a noi cunoștințe.

Concursurile pe diferite teme sunt, de asemenea, momente deosebit de atractive pentru cei mici. Acestea oferă copiilor posibilitatea să demonstreze practic ce au învățat la școală, acasă, să deseneze diferite aspecte, să confecționeze modele variate. Același efect îl pot avea concursurile organizate de către cadrele didactice în clasă. Dacă sunt organizate într-o atmosferă plăcută vor stimula spiritul de inițiativă al copilului, îi va oferi ocazia să se integreze în diferite grupuri pentru a duce la bun sfârșit exercițiile și va asimila mult mai ușor toate cunoștințele.

Folosind google classroom, google meet, linkuri/online ne-am urmărit împreună cu elevii: Teatru de păpuși, Basme populară și au fost organizate: Concurs de desen, Concurs de recitare – online, Ședințe cu părinți –online, Ocupația meșteșugărească pentru copii. Activitatea în afara clasei și cea extrașcolară trebuie să cuprindă masa de copii.

Activitățile extrașcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoștințe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operațional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale.

Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activități se supun de bună voie regulilor, asumându-și responsabilități. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilități deosebite să-și cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influențeze dezvoltarea, să realizeze mai ușor și mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viață.

Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităților și resurselor de care dispune clasa de elevi.

Toleranța, rezultat al bunei educații

**înv. Benghea Patricia,
Școala Gimnazială Nr. 1, Sat Văleni, jud. Vaslui**

Motto: "Toleranța vine din inteligență" Lucian Blaga

"Gândește pentru tine și lasă și pe alții să facă același lucru!" spunea Voltaire.

Este foarte important să practicăm toleranța prin comportamentul zilnic față de ceilalți, fie că e vorba de părinți, colegi, prieteni, profesori, cunoștințe întâmplătoare sau străini. Poți fi tolerant și cu oamenii pe care nu-i cunoști.

Toleranța înseamnă să îi respecti pe ceilalți și să înveți de la ei, înlăturând stereotipuri nedrepte, valorificând diferențele și crearea de noi legături de comunicare pe baza lor. Opusul toleranței este în multe cazuri prejudecata.

Educația este mijlocul cel mai eficient pentru a preveni intoleranța. Prima etapă, în sensul educației pentru toleranță, e de a o învăța pe fiecare persoană din societate care-i sunt drepturile și libertățile pentru ca ele să fie respectate și de a promova voința de a proteja drepturile și libertățile altora.

Educația în domeniul toleranței urmează a viza contracararea influențelor care ar duce la frica și excluderea altora și trebuie să-i ajute pe tineri să-și dezvolte capacitățile de a-și formula o părere proprie, de a avea o reflexie critică și de a judeca în termeni etici.

O persoană tolerantă acceptă diversitatea și nu are idei preconcepute despre ceilalți pe baza diferențelor de religie, rasă, gen, preferințe de orice tip. Dacă trăim în armonie cu ceilalți și căutăm soluții în loc să iscăm conflicte, putem să ne concentrăm mai mult pe elementele comune decât pe diferențe. Toleranța înseamnă și să fii flexibil și să îi accepți pe cei din jur și dreptul lor de a fi așa cum își doresc.

Există mai multe feluri prin care poți să-ți arăți toleranța. Este posibil ca o persoană să fie în dezacord cu părerile tale, dar în același timp să le respecte. A nu fi în acord cu cineva nu înseamnă să fii intolerant.

Întregul proces de educație al personalității umane este orientat spre suprimarea pornirilor egoiste și distructive în favoarea celor altruiste, creatoare, spre adaptarea individului la mediul social.

O persoană care gândește profund deja posedă o frână eficientă a pornirilor sale spontane, căci este învățată să calculeze efectele și să cântărească consecințele acțiunilor sale. O persoană instruită și inteligentă va găsi mai ușor un domeniu de activitate pe gustul său și pe potrivă capacităților sale, ceea ce exclude în mare măsură probabilitatea eșuării sale în plan personal și social.

A fi tolerant înseamnă a fi îngăduitor, indulgent, iertător.

Este unul dintre elementele divine ce conduce la liniște, pace, respect, aspecte urmărite și în învățăturile biblice. Unii dintre semenii nostri sunt hărăziți cu această trăsătură, alții o dobândesc printr-o bună educație, iar alții, din varii motive, se încapătânează să îmbrace această minunată trăsătură, pricinuind tot felul de neliniști pe Pământ.

Toleranța înseamnă să îi respecti pe ceilalți și să înveți de la ei, înlăturând stereotipuri nedrepte, valorificând diferențele și crearea de noi legături de comunicare pe baza lor. Înseamnă bunul simț de a nu fi egoist și a înțelege ca ceva ce pentru tine este poate lipsit de importanță, pentru altul vine pe primul loc. Lipsa toleranței este egoismul, iar acesta este sursa tuturor relelor în lume. Opusul toleranței este în multe cazuri prejudecata.

Este respectul, acceptarea și aprecierea bogăției și diversității culturilor lumii noastre, felurilor noastre de expresie și manierelor de exprimare a calității noastre de ființe umane. Este încurajată prin cunoașterea, deschiderea spiritului, comunicare și libertatea gândirii, conștiinței și credinței. Toleranța este armonia în diferențe. Ea nu e doar o obligație de ordin etic; ea e, de asemenea, și o necesitate politică și juridică.

O persoană tolerantă acceptă diversitatea și nu are idei preconcepute despre ceilalți pe baza diferențelor de religie, rasă, gen, preferințe de orice tip. Dacă trăim în armonie cu ceilalți și căutăm soluții în loc să iscăm conflicte, putem să ne concentrăm mai mult pe elementele comune decât pe diferențe. Toleranța înseamnă și să fii flexibil și să îi accepți pe cei din jur și dreptul lor de a fi așa cum își doresc.

Există mai multe feluri prin care poți să-ți arăți toleranța. Este posibil ca o persoană să fie în dezacord cu părerile tale, dar în același timp să le respecte. A nu fi în acord cu cineva nu înseamnă să fii intolerant.

Cum poți să fii tolerant cu cei din jur?

- Gândește înainte să vorbești, fii binevoitor și ascultă ce are de spus cineva înainte să reacționezi;

- Interesează-te de punctul de vedere al celuilalt și încearcă să găsești interesele comune pe care le aveți, dincolo de diferențe;

- Apreciază propriile valori culturale, dar și pe ale altora, fără să le judeci;

- Nu eticheta oameni pe baza diferențelor;

- Nu-i judeca pe alții pentru lucruri pe care nu le pot controla și care nu țin de ei.

Nu trebuie uitat totuși că toleranța nu înseamnă să accepți un comportament deplasat, ci înseamnă că toată lumea merită să fie tratată cu respect și trebuie la rândul lor să îi trateze pe ceilalți cu respect.

Poate că dacă am învăța să fim mai toleranți, lucrurile ar arăta mai bine. Să încerci să ascuți punctul de vedere al celuilalt fără să-l dușmănești pentru că gândește altfel decât noi. Să înțelegem că acesta este felul în care vede el lucrurile. Asta nu înseamnă că ne este dușman.

Și în cadrul școlii, noi nu trebuie să uităm semnificația acestui cuvânt. Pare un cuvânt banal.... dar, nu este. Poate schimba destine. Ai tendința să- l jignesti pe celălalt...gândește-te că celălalt ești chiar tu!

Acceptă-i defectele și calitățile și pentru ceea ce este el și pentru ceea ce ești TU!

Bibliografie:

- Marcus, S.: Componenta didactică, Ed. All București
- Șchiopu, U (1997): Dicționar de psihologie, Ed. Babel, București
- Cucuș, C.: Educația. Dimensiuni culturale și interculturale, Ed. Polirom, Iași

Grădinița online: o provocare asumată cu succes de către educatoare

**Prof. învă. preșcolar: Bențe Maria – Mirabela,
Grădinița cu Program Prelungit nr. 23, Ploiești**

Pandemia de Covid 19 a dus la închiderea școlilor din peste 30 de țări, ceea ce a însemnat că milioane de copii din întreaga lume au avut parte de un ultim semestru din anul școlar 2019-2020 foarte perturbat. Mediul educațional nu este doar un loc pentru evoluție academică, ci și pentru învățarea abilităților sociale și emoționale, interacțiune. Privarea de acestea va avea urmări pe termen lung, când aceste generații de copii vor ajunge adulți și vor întâmpina dificultăți emoționale, sociale.

Din păcate, ceea ce părea o soluție temporară în perioada martie – iunie 2020, a revenit în noiembrie 2020, pe fondul creșterii ratei de îmbolnăvire. Deși multe grădinițe nu au înregistrat cazuri de îmbolnăvire cu noul coronavirus, s-au supus obligativității ordinului de închidere și s-a revenit la sistemul online.

Trebuie să recunoaștem că perioada martie 2020 ne-a luat un pic prin surprindere, dar ne-am dat seama că multe resurse educaționale deja le foloseam la grupă, în timpul activităților obișnuite: prezentări power - point, filmulețe sau cântecele antrenante de pe Youtube, lucrul cu fișe Word, diverse aplicații ce ne permiteau folosirea diverselor fotografii proprii în crearea unor filmulețe interactive (Inshot, Filmigo, etc.). Astfel, am avut ocazia să le arătăm părinților cu ce fel de resurse lucrăm la grupă, iar pentru preșcolari a fost doar o continuare a muncii de la grădiniță. Ne-am acomodat repede și cu platforma de învățare, pe vremea aceea Kinderpedia și, cu ajutorul părinților, am continuat procesul educativ. Relaționarea cu cei mici este însă foarte importantă și am încercat să menținem legătura, aproape zilnic, pe Zoom, desfășurând atât activități didactice, cât și întâlniri destinate dezvoltării personale, relaționării. Desigur că aceste întâlniri nu au suplinat total interacțiunea, îmbrățișările cu care ne întâmpinau cei mici, dar puteam să le observăm trăirile, să îi ascultăm, în felul acesta și părinții aflau multe lucruri despre starea de spirit a celor mici.

Anul școlar 2020-2021 a debutat cu mult optimism, cu multă sete de relaționare din partea tuturor și, sub umbrela protectoare a respectării regulilor anti-Covid, speram la un an nou școlar fără întreruperi, fără învățământ online. Noi, educatoarele, eram însă pregătite pentru orice scenariu și, astfel, am acceptat o nouă provocare: platforma GSuite pentru educație, unde încărcam materiale didactice pentru copilașii ce continuau învățământul online pentru că făceau parte din grupele de risc sau locuiau alături de persoane vulnerabile.

Platforma nu ne-a pus mari dificultăți, părinții reușind să își activeze conturile, să încarce poze sau filmulețe ca dovezi ale activității celor mici. Întâlnirile zilnice au încercat să umple dorul și lipsa fizică din grupă, dar și continuarea procesului educațional. Având deja experiența ultimului semestru din anul precedent, preșcolarii s-au adaptat noului program, au lucrat împreună cu educatoarea diversele fișe de lucru, au aplicat jocurile didactice propuse de educatoare atât prin diversele platforme educaționale interactive, cât și în întâlnirile sincron.

Ca educatoare am simțit că este obligația mea să fiu cât mai aproape de preșcolari în această perioadă și am încercat să găsesc diverse aplicații care să mă ajute să le transmit informațiile necesare, dar să nu simtă că le lipsesc în timpul activităților. Astfel, am găsit aplicații precum Storyjumper, BookCreator, PicVoice, ChatterPix, care m-au ajutat să transmit informațiile necesare actului educațional, dar și ca cei mici să simtă căldura și emoția din vocea mea. Preșcolarii au fost fascinați de auzul vocii mele din spatele acestor prezentări, au simțit că le sunt aproape, că mă interesează ceea

ce ei fac și cum fac, ceea ce m-a făcut să continui, deși munca din spatele unei prezentări de câteva minute este enormă.

Feed-back-ul pozitiv primit atât din partea părinților, cât și al preșcolarilor, m-au determinat să caut și alte modalități interactive de desfășurare a activităților, dar și a întâlnirilor online. Astfel, m-am folosit de aplicația Wordwall.net pentru a crea diverse jocuri ce ne-au ajutat atât în întâlnirile sincron, cât și asincron. Diversele aplicații ce conțineau jocuri cu provocări amuzante, cu momente de mișcare hazlii i-au mai îndepărtat pe cei mici de realitatea dureroasă: nu îți pot simți educatoarea, nu pot vorbi cu colegii de grupă, nu se pot juca împreună.

Din păcate, a fost o perioadă dificilă pentru copiii cu cerințe educaționale speciale, care nu au înțeles de ce nu merg la grădiniță, de ce se întâlnesc cu educatoarea și cu colegii lor online, și nu față în față. Socializarea este foarte importantă pentru acești copii și privarea de aceasta îi va afecta. Și pentru preșcolarii care nu au avut posibilitatea de a lucra sincron, a fost un an greu, dar să sperăm că un program remedial le va fi de folos și vor recupera toate cunoștințele necesare pentru a merge la școală.

Să sperăm la o întoarcere permanentă în grădiniță, deși această perioadă de online a avut și câteva beneficii: setea de cunoaștere, de apropiere de cei mici, chiar dacă doar virtual, ne-a făcut să ne transformăm în mici experți în utilizarea calculatorului, ne-a provocat să ne reinventăm. Cine și-a dorit, a reușit!

Exemple de bună practică în timpul școlii online

Prof. Berbec - Mica Ionela - Georgeta
Școala Gimn. Nr. 156, București, sector 6

Voi prezenta mai jos un exemplu de bună practică privind felul în care am predat la clasa a 6-a lecția Textul narativ literar în versuri - „Șoarecele și pisica” de Grigore Alexandrescu. Menționez faptul că mi-am organizat activitățile de învățare în funcție de competențele cheie din profilul absolventului de gimnaziu: Competența de comunicare în limba maternă; Competența de comunicare în limbi străine; Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii; Competența digitală; A învăța să înveți; Competențe sociale și civice; Spirit de inițiativă și antreprenoriat; Competența de sensibilizare și exprimare culturală.

Competența generală vizată a fost: 2. Receptarea textului scris de diverse tipuri

Competențe specifice vizate au fost: 2.2. Rezumarea unor texte, cu grade diverse de dificultate; 2.3. Prezentarea unor răspunsuri personale, creative și critice pe marginea unor texte diverse; 2.4. Manifestarea preocupării de a înțelege diverse tipuri de texte citite; 2.5. Identificarea strategiilor de lectură, a volumului și a diversității materialelor citite

STRATEGIA DIDACTICĂ

1. Metode și procedee: conversația euristică, jocul didactic, observația, lucrul cu calculatorul și telefonul, diagrame, tabele, explozia stelară;

2. Materiale și mijloace de învățământ: manual, PPT, fișe de lucru;

3. Forme de organizare a activității: activitate frontală, individuală, pe grupe.

4. Metode de evaluare: evaluare orală, observația sistematică, aprecieri verbale.

Bibliografie: Programa școlară pentru clasa a VI-a; Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3393/ 28.02.2017; Limba și literatura română, Manual pentru clasa a VI-a, Editura Art Klett, București, 2018; Pamfil, A., Didactica limbii și literaturii române – gimnaziu, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2000.

1. Competența de comunicare în limba maternă

Profesorul aduce elevilor o mască venețiană, le arată pe un ppt. imaginea mai multor animale (vulpe, câine, albină, catâr etc.) și cere aleatoriu anumitor copii să își pună acea mască pe față și să se transpună în locul animalelor respective, precizând o trăsătură definitorie pe care o au în acea pielea acelei necuvântătoare. Ghidați de profesor, vor putea da răspunsuri precum: vulpea- viclenie, șiretenie; câinele- fidelitate; albina- hărnicie; catâr- încăpățănare etc.

Se va putea sublinia astfel că există texte literare în care apar necuvântătoare personificate în spatele cărora se ascund tipuri umane.

Profesorul le propune apoi elevilor și o temă de reflecție: consideri că este bine sau nu ca diferite defecte/trăsături umane să fie ilustrate prin prisma necuvântătoarelor personificate? Elevii sunt grupați în 4 echipe și fiecare dintre acestea trebuie să aducă un argument pro și unul contra întrebării lansate.

Profesorul le pune apoi elevilor să vizioneze o scurtă secvență animată din desenele „Tom și Jerry”, după care le cere să dezbată puțin despre relația dintre cele două personaje. Astfel, se ajunge la zicala „a trăi ca șoarecele și pisica”, iar elevii - ghidați de profesor- descoperă semnificația acestei ziceri. Plecând de la răspunsurile acestora, profesorul îi informează pe elevi că vor discuta textul narativ în versuri „Șoarecele și pisica”, de Grigore Alexandrescu, și le precizează aspectele urmărite în lecție (firul narativ, personajele, structura unui astfel de text, interpretarea semnificațiilor operei).

2. Competența de comunicare în limbi străine

- Profesorul informează elevii că există mai multe expresii care leagă anumite trăsături de diferite necuvântătoare (a avea o foame de lup, a trăi ca șoarecele și pisica, a fi încăpățânat că un catâr, a fi fricos că iepurele etc). Într-un bol, sunt notate pe bilețele asemenea expresii. Elevii sunt organizați în 4 grupe. Se cere fiecărei echipe să extragă 2 expresii din recipientul adus, după care să traducă aceste expresii în limba străină preferată și, la final, 2 reprezentanți ai grupei să rostească aceste expresii în fața clasei.

3. Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii

Profesorul sistematizează firul narativ al textului, folosind explozia stelară (cine?, ce?, unde?, când?, de ce?). Va distribui apoi niște fișe de lucru, în care elevilor li se cere să completeze un tabel structurat în trei coloane: în prima - delimitarea textului pe baza etapelor acțiunii, în a doua coloană - notarea cuvântului-cheie specific fiecărui paragraf delimitat, în a treia coloană - ideile principale specifice fiecărei etape a acțiunii. De asemenea, pt. evidențierea trăsăturilor personajelor, se va realiza fișa de identitate a acestora, sub forma a 4 cadrane rezultate din 2 axe, în care să fie notate: numele personajului și statutul, mediul de viață, secvențe ilustrative pt. trăsăturile fizice și sau morale ale acestuia, respectiv, defectul dominant. Pt. ca elevii să rețină structura textului narativ în versuri din care se desprinde o morală (mai exact, structura fabulei), se aduce o altă fișă, în care e schițat un trenuleț. Pe locomotivă, e scris „text narativ literar în versuri”, apoi urmează mai multe vagoane referitoare la: structură (întâmplare alegorică/ morală), personaje (necuvântătoare umanizate), figura de stil centrală (personificarea), scop (criticare și îndreptarea defectelor umane).

Observație: Deși noua programă nu mai vizează speciile literare și trăsăturile lor, aleg să discut cu elevii și aceste aspecte, în cazul acestei specii literare, fiindcă fabula este, în opinia mea, un tip de text cu valoare vădit educativă, formatoare, modelatoare a caracterului și a personalității elevilor, care încă e „gustată” de ei. Astfel, consider că, mai ales prin intermediul unui asemenea tip de text, literatura modelează spiritul uman, generând valori și atitudini.

4. Competența digitală

- Profesorul le cere elevilor să folosească gadgeturile în scop didactic. Elevii, împărțiți în 4 echipe, culeg informații de pe internet, din diverse dicționare de simboluri/mituri online despre anumite semnificații pe care le au „șoarecele” și „pisica” în diferite tradiții, obiceiuri, credințe, superstiții populare. Vor realiza apoi un material atractiv (un clip, un ppt., de exemplu) pe care îl vor prezenta colegilor, cu scopul de a-și valoriza munca, dar și de a-și îmbunătăți competența de comunicare orală.

5. A învăța să înveți

Folosindu-se de tehnologie, elevilor li se cere să citească textul „Prieteșugul dintre șoarece și pisică”, de Frații Grimm, după care să găsească asemănări și deosebiri (de conținut, de structură etc.) între acesta și textul lui Grigore Alexandrescu.

6. Competențele sociale și civice

Profesorul solicită ca elevii să se transpună în ipostaza unor oameni ai legii. Se va realiza un proces literar, în care va fi judecat cazul prezentat în textul „Șoarecele și pisica”. Fiecare personaj are un avocat, care trebuie să apere „clientul” său. Astfel, se încearcă restabilirea dreptății și să se pună accent pe respectarea normelor și a principiilor morale. De asemenea, cineva va primi rolul psihologului și va întocmi un raport care să vină atât în sprijinul șoarecilor, cât și al motanului, pt. îndreptarea acestuia din urmă.

7. Competența spirit de inițiativă și antreprenoriat

Profesorul organizează clasa în 4 grupe și solicită elevilor să realizeze un plan de acțiune ce are la bază: a. oferirea unui set de conduite/măsuri/demersuri venite în sprijinul șoarecilor prin care aceștia să își corecteze naivitatea extremă; b. inițierea unui plan de intervenție personalizat pt. motan, în așa fel încât acesta să își corecteze defectele (viclenia, falsitatea, ipocrizia, agresivitatea, brutalitatea).

8. Competența de sensibilizare și exprimare culturală

Din nou, clasa e împărțită pe grupe, în funcție de aptitudinile/ înclinațiile elevilor, folosind teoria inteligențelor multiple. Prima are ca sarcină de lucru să găsească o melodie pe care o consideră adecvată să redea conținutul și semnificațiile textului. A doua echipă trebuie să compună o poezie sau

să găsească niște versuri/citate celebre prin care să se poată sublinia învățătura/morala operei. A treia grupă, cea a pictorilor, va realiza un afiș/desen/o pictură sau va căuta un tablou/o imagine renumit(ă) care să se plieze pe tema textului/pe defectele întruchipate de personaje. A patra grupă are ca sarcină să prezinte în fața colegilor un dans din cultura populară (română sau internațională) care să reflecte dinamismul scenei în care șoarecii fugeau disperați din calea dușmanului.

DESPRE RECOMPENSE LA PREȘCOLARI

**Prof. înv. preșcolar Bercea Adela,
Grădinița Creștin Ortodoxă Efremia, Arad**

La copiii preșcolari recompensele pot fi diverse: plecări, dulciuri, aplauze, sau chiar mai mici, însă care au efecte pozitive la fel ca cele mai însemnate, de exemplu bulinuțe care pot fi colecționate pe dulăpioare, sau pe un panou, sau o apreciere pozitivă, care de cele mai multe ori valorează mai mult decât o jucărie.

Aprecierile verbale trebuie utilizate în mod diferit, de la copil la copil. Spre exemplu dacă un copil este mai energic și nu are stare la activități, în momentul în care observăm că este atent atunci putem să-i spunem: „Bravo, ești foarte atent!”. Dacă un copil este mai timid și nu prea participă activ la activități, în momentul în care vedem că vrea să răspundă îi putem spune: „Mă bucur că ai ridicat mâna: Haideți să îl ascultăm!”. În acest fel putem doar cu o vorbă să îl liniștim pe cel energic și să-l antrenăm la activități pe copilul timid.

Copiii preșcolari consider că sunt cel mai ușor de motivat, însă dacă se respectă și anumite reguli, cum ar fi: să te ții de cuvânt. Dacă ai spus copiilor ceva, chiar dacă nu sub forma unei promisiuni, ci doar sub forma unei afirmații atunci să știi că ei nu uită și trebuie să duci la îndeplinire ceea ce ai afirmat, în caz contrar îți vei pierde din autoritate pe viitor. Chiar dacă tu ai uitat ceea ce ai spus, ei s-ar putea să nu fi uitat, sau chiar dacă ei au uitat iar tu le aduci aminte că ai spus că pentru munca lor sau pentru atenția lor îi vei răsplăti atunci să știi că ei prind încredere în tine și văd că vorbele tale nu sunt goale, ci însoțite de fapte. După aceasta și copiii te vor privi cu alți ochi.

De asemenea, recompensele nu trebuie să fie gratuite, adică pentru orice să se ofere o recompensă deoarece atunci riscul este ca să se piardă interesul pentru recompense dacă acestea sunt oferite în mod gratuit și foarte des.

Pentru a putea cunoaște când, cât și cum trebuie oferite recompensele trebuie în primul rând să-i cunoaștem bine pe copii. Spre exemplu dacă copiii au tendința de a vorbi neîntrbuți, de a întrerupe mereu pe ceilalți, atunci când o activitate a decurs în mod organizat, copiii nu l-au întrerupt pe cel care vorbea, se poate oferi tuturor o recompensă și neapărat trebuie pus accentul pe motivația care a determinat acordarea recompensei. Aceasta este un tip de recompensă față de care copiii nu au fost avertizați înainte, însă data viitoare vom avea surpriza plăcută ca să fie mult mai atenți și să ceară din nou recompensa deoarece o merită. Ce facem atunci? Putem apela la un alt mod de a acorda recompensele: acela de a-i avertiza dinainte pe copii: dacă veți realiza corect sarcina de lucru veți fi răsplătiți cu următorul lucru:..

Este important să știe copiii pentru ce muncesc deoarece altfel poate exista riscul de a avea ei niște așteptări care să nu corespundă cu ale educatoarei, iar apoi vor fi dezamăgiți, fapt care poate duce la a nu mai fi motivați pe viitor să primească recompensă. Cel mai corect este așadar să fie anunțați copiii că pentru cutare lucru vor primi cutare recompensă.

Recompensele pot fi oferite întregii grupe sau diferențiat, doar copilului/copiilor care au realizat sarcina de lucru. În primul caz este mai simplu deoarece toți copiii vor fi mulțumiți că au primit recompensă. În al doilea caz cadrul didactic trebuie să fie cu multă grijă și obiectivitate deoarece copiii simt și văd dacă există subiectivitate.

În cazul în care se oferă recompense diferențiat trebuie neapărat să cunoască cu exactitate regulile ce trebuiesc îndeplinite pentru a fi răsplățiți într-un anumit fel. Ne asigurăm că toată lumea a înțeles, iar la acordarea recompensei motivăm alegerea făcută: x și y primesc recompensa promisă deoarece ei au îndeplinit corect sarcinile.

Dacă observăm în timp că unii copii nu sunt tocmai străluciți la anumite activități pentru care am acordat recompense, iar ei din acest motiv nu au reușit să primească nicio recompensă, pentru a-i motiva pe acești copii și pentru a nu rămâne descurajați: „eu niciodată nu primesc” sau „nu are rost să mă silesc pentru că oricum nu voi primi”, trebuie să le descoperim talantul. Sigur fiecare copil este bun la ceva, doar trebuie să descoperim la ce și să îl răsplătim pentru ceea ce este bun. În acest fel dacă vede că este apreciat, și răsplătit sigur va încerca pe viitor să fie mult mai atent și să se silească și la activitățile la care până atunci nu obținea cele mai bune rezultate.

Copiii sunt diferiți, iar pentru a-i câștiga trebuie în primul rând să-i cunoaștem deoarece o metodă care poate funcționa foarte bine la un copil, la altul poate nu are aceleași rezultate. În cele mai multe situații aprecierea comportamentului pozitiv are cele mai benefice rezultate, însă pentru aceasta trebuie să fim cât mai apropiați de copii și să le câștigăm încrederea, să nu fim părtinitori, ci să-i tratăm pe toți în mod egal și în același timp diferențiat valorificându-le potențialul creativ și talanții cu care fiecare în parte a fost înzestrat.

Doar așa făcând putem cu adevărat să creștem copii puternici, dornici să se exprime.

„ȘCOALA DE ACASĂ”

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR, BERCU JANA GRĂDINIȚA „LICURICI”, SCHIULEȘTI, PRAHOVA

Pasul important privind trecerea de la învățământul față în față, la activitățile online, a fost soluția optimă pentru situația pandemică cu care ne-am confruntat mai bine de un an de zile. Pentru lecțiile în online, am creat și utilizat grupul clasei, pe WhatsApp și de asemenea am lucrat pe Google classroom. Acest mod de a comunica i-a încântat pe preșcolari, ei fiind la vârsta când iau totul ca pe o joacă frumoasă. În dorința de a fi alături de copiii din grupa mea, m-a ajutat mult comunicarea foarte bună cu părinții preșcolarilor, care fac parte dintr-un colectiv unit și colaborează foarte bine, fiind esențial suportul părinților, în cazul copiilor de nivel preșcolar.

Educatorea este acolo, în sistemul on-line, sincron, asincron, pentru a-l ghida pe copil să descopere lumea, pentru a căpăta o experiență de învățare în care să se simtă ascultați și valorizați.

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce și putem fi alături de copil, chiar dacă nu suntem prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce s-a întâmplat cu ei, să fim alături de copii și ei să simtă acest lucru.

Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școală de acasă, a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii, dar și cu doamna educatoare. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii și observ acum, după reînceperea cursurilor față în față, o mai bună legătură între copii, atașament, comunicare mai bună, joacă, dovadă că această pauză nu a fost prielnică pentru ei.

În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru. Prin crearea unui mediu educațional stimulat, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului și a intelectului acestuia.

Totodată folosind resurse digitale, sugestiile preluate de pe site-uri educaționale sau materiale create personal, metode prin care ne-am adaptat la situația predării on-line, implicând în mod deosebit părinții, am reușit să obținem rezultate frumoase, feedback pozitiv, atât din partea copiilor, cât și a părinților (fotografii, filmulețe, fețe vesele, etc), dar și educatoarea primind din partea celorlalți factori implicați: copii, părinți..

Am utilizat platforma JINGSAWPLANET- aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip fotografie și decuparea sub forme de piese în funcție de complexitatea dorită (în cazul meu, pentru grupa mică), iar rezultatele copiilor s-au văzut și au avut efect scontat.

De asemenea, am utilizat platforma WORLDWALL - aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive, de exemplu: Puzzle, Adevărat sau Fals, Sortează, Surpriza din căsuță, etc). Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate.

Creativitatea părinților, a fost un punct forte al acestor activități, iar timpul petrecut împreună cu copiii, a fost un timp de calitate, făcând împreună o echipă.

Adaptarea din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, era absolut necesară în vederea continuării învățării și a comunicării educaționale. Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- <https://edict.ro/predarea-online-o-adevarata-provocare/>

Scoala online

Autor: Berechet Liliana
Scoala Gimnaziala Corbu, Judetul Olt

Marea criza a pandemiei a adus cu ea mari schimbari in procesul instructiv-educativ. Elevii cat si profesorii au fost pusi in fata unei noi provocari.

Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem. Trecerea de la formula „față în față” la modalitatea „online” de livrare a educației, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură” didactică.

În lipsa unei infrastructuri tehnologice decente, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale ale profesorilor, fără acces gratuit la platforme online, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, cadrele didactice au fost nevoite să identifice rapid soluții pentru a asigura tuturor copiilor acces la o educație de calitate.

Cei mai buni prieteni au devenit platformele educaționale online și platformele de streaming, modalitățile cele mai potrivite pentru continuarea procesului educațional în acest context sensibil. A existat o explozie de experiențe didactice la distanță, soluții ad-hoc, dar și profesioniste.

Perioada aprilie – iunie a fost destul de greu de gestionat atât din pricina lipsei de experiență a dascălilor în ceea ce privește modul de predare online, cât și din pricina lipsei device-urilor necesare. Din septembrie, însă, situația este vizibil îmbunătățită. Cadrele didactice au avut timp să se perfecționeze în domeniul utilizării platformelor și aplicațiilor informatice, iar autoritățile publice și ONG-urile au reușit să acopere, în mare parte, necesarul de dispozitive digitale.

Școala online presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate. Monitorizarea învățării se realizează într-un alt mod acum, câteodată chiar foarte greu. Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmării modului în care elevii își iau notițe, dificila administrare a probelor de evaluare reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite.

Rolul părintelui ca partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze activitatea de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului informatic, de frecventarea cursurilor de către elev, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare. De asemenea, părintele deține rolul de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive. Trebuie să empatizeze cu copilul, să discute cu el, oferind multe explicații despre situația actuală și să susțină cauza educației și a învățării, chiar și în aceste condiții dificile.

Consumul de resurse personale- energia, concentrarea atenției- depinde foarte mult de modul în care este organizat învățământul la distanță, de calitatea actului educațional și de implicarea profesorilor, a elevilor și a părinților în gestionarea aspectelor didactice și a celor afective. De asemenea, sunt foarte importante acceptarea acestui sistem de învățare și acordarea unei atenții sporite, așa cum i se acordă școlii „față în față”.

Cu toate că interesul tuturor actorilor educaționali este foarte vizibil , procesul de instruire își pierde, din punctul meu de vedere, din calitate și din consistență. Există, conform studiilor efectuate de specialiști, probleme legate de nivelul scăzut al rezultatelor școlare, dar sunt convinsă că noile experiențe prin care trecem cu toții vor reprezenta puncte de plecare pentru găsirea unor soluții eficiente de reglare a procesului de învățământ.

Retrospectivă din online...

**Bereczki Mirela Ioana,
Școala Gimnazială Nireș, com. Mica, jud. Cluj**

“Tot ceea ce nu avem de la naștere și de care avem nevoie când suntem mari, ne este dat prin educație. Această educație ne vine de la natură, de la oameni sau de la lucruri.” (Jean Jacques Rousseau)

Situația pandemică din martie 2020 ne-a arătat că în sistemul de învățământ sunt absolut necesare modificări. Și astfel am fost provocați la școala de acasă, școala online. Practic, fără să conștientizăm imediat, am fost conduși spre progres și spre autoeducație. Din punctul meu de vedere, școala online a sosit în școlile noastre pe nepregătite: cadre didactice” puse în bătaia puștii”, puse în situația de a învăța cu pași repezi „buclucașul” sistem online, elevi fără dispozitive IT (mai ales în mediul rural), părinți cu stare material precară, fără internet, platforme educaționale, dezinteresul unor elevi, proiectarea unor activități online atrăgătoare pentru elevi, căutare de tutoriale, înscriere cursuri de formare. Școala online a devenit atât o necesitate, cât și un progress atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice. În primul rând, școala online ne-a îndemnat la evoluție, să căutăm informații, modele de lecții online, cursuri de formare într-un cuvânt digitalizarea sistemului de învățământ. Și da, am învățat cum să învățăm.

După ce am trecut prin acest proces de predare- învățare online pot confirma ca o învățare online de calitate înseamnă timp dublu de pregătire al lecțiilor, cautare de informații, de ppt-uri, filmulețe, tutorial, timp de planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție online, situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje: distribuirea rapidă a materialelor didactice, elevii intră în posesia materialelor print-o simpla accesare, existența conținuturilor multimedia (prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea), conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință, crearea grupurilor pe clase de elevi, folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului, colaborarea cu părinții elevilor și informarea lor (părinții au avut acces la toate informațiile trimise, la desfășurarea lecțiilor, astfel putând mai ușor să îi verifice sau să îi ajute în îndeplinirea sarcinilor), dezvoltarea competențelor digitale.

Ca și dezavantaje pot enumera : conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor, posibilitatea scăzută de socializare a copiilor, fără interacțiune directă, față în față cu profesorii și colegii, lipsa mijloacelor tehnice adecvate (laptop, tableta, conexiune la internet și chiar curent electric) și fluctuațiile imprevizibile ale rețelelor de internet, pregătirea precară a utilizatorilor – profesori și elevilor / părinți pentru activitatea de predare-învățare-evaluare online, controlul dificil din partea profesorului asupra activității de învățare a copilului în timpul orei, netrimiteria temelor la timp, posibilitatea elevilor de a nu-și porni camera web, de a nu răspunde profesorului la întrebare.

Munca online se bazează pe creativitate, inovație, muncă în grup, proiect, învățarea prin descoperire, cercetarea. Cu siguranță, puși în fața unei situații inedite, fiecare dintre noi am făcut tot

posibilul ca activitatea de învățare să fie performantă în condițiile date, să motivăm elevii prin cât mai multe metode ca participarea lor în lecțiile online să fie un real succes. Foarte important era și feedbackul primit la sfârșitul orelor prin chestionar sau mesaje trimise. Era un feedback rapid, din partea elevilor așa încât puteai să îți propui ceva altfel în ziua următoare pentru ca elevii să fie activi în lecție.

În mediul online elevii au acces rapid la informațiile venite din zona digitală, experiența aceasta fiind una pozitivă, oferindu-le oportunitatea de a se distra, de a cerceta, de a analiza, de a investiga fără să își dea seama că învață în același timp. Învățarea online înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de bune practice, activități diverse, joacă.

Ca o părere personală în urma la tot ce s-a întâmplat eu cred că de azi înainte învățământul trebuie să fie un ansamblu format din tot ceea ce înseamnă trecut, prezent. Pentru a te „sincroniza” cu o lume aflată în continuă mișcare, trebuie să fii întotdeauna cu un pas în fața ei.

Bibliografie:

www.dascalidedicati.ro, <https://academiaabc.ro>,

Activități de educare a limbajului și de exersare a scrisului la preșcolari **Exemple de bune practici**

Prof. Berfela Anuța Rodica

Aceste activități pot fi organizate la școala sau acasa și au ca obiectiv dezvoltarea capacității de a înțelege sensul unor cuvinte și de a transmite un mesaj verbal, ulterior și scris.

Așa cum spunea și Maria Montessori, copiii trec prin diferite etape senzitive, una dintre acestea ar fi cea de asimilare a limbii. Ei simt nevoia să comunice, să-și verbalizeze trăirile, experiențele, supărările, etc. Unii nu pot să facă acest lucru, apelează la un limbaj nonverbal și devin nervoși, capricioși sau chiar recurg la tantrumuri pentru a atrage atenția celor din jur.

De aceea, este foarte important să fim conștienți de etapele dezvoltării copiilor noștri și, dacă este cazul, să intervenim la timp.

Iată câteva exemple de activități pe care le-am organizat și în UK, într-o grădiniță Montessori, dar care pot fi adaptate, cu ușurință, la cerințele actuale și la curriculum-ul din România.

a) Copiii învață într-o atmosferă caldă!

De ce să nu-i surprindem cu un cântec sau o poveste scurtă, care să apară ca fundal, la un exercițiu de ice breaking? Copiii vor fi încântați de această idee și vor fi mai atenți și receptivi la mesajul textului.

b) Joc de rol

Profesorul poate veni cu recuzita (măști, obiecte, jucării de plus), iar copiii să fie provocați să realizeze un joc de rol, pe baza obiectului ales. Jocul de rol are multiple valențe, de la expansiunea vocabularului, până la depășirea emoțiilor.

c) Crearea unei mini biblioteci în clasă

Copiii își pot aduce în clasă o carte și o pot depozita într-o mini bibliotecă, creată în prealabil cu etichete (cărți cu imagini, de ficțiune, cărți științifice, cărți terapeutice, etc). Copiii pot răsfoi, de exemplu, în pauză, o carte și să asocieze imaginile cu sensul unor cuvinte.

d) Crearea unor povești pe baza de imagini sau în lanț

Se pot confecționa cutiuțe cu diferite imagini sau personaje (Batman, Alba-ca-Zăpada, Elsa), iar copiii să fie invitați să creeze o poveste, alegându-și o imagine și provocându-și prietenii să continue povestea. Astfel, copiii învață să se respecte și să fie atenți la nevoile celorlalți. De asemenea, copiii timizi pot fi îndemnați să vorbească și să interacționeze cu ceilalți.

e) I spy with my little eyes (Văd cu ochii mei...)

Profesorul scoate pe imprimantă o foaie cu diferite imagini (fructe, legume, obiecte de vestimentație, etc) sau desenează pe un carton aceste lucruri. Profesorul începe: Spionez un obiect care începe cu sunteul a, iar copilului i se va oferi timp să caute obiectul respectiv. În cadrul acestei activități, copiii își dezvoltă atenția, simțul auditiv și concentrarea.

f) Cutiuța cu rime

Această activitate presupune citirea unor cuvinte scurte și plasarea acestora în compartimente (de exemplu-măr, păr -un compartiment, zar, var, car, far, dar-în alt compartiment). Copilului i se va face o prezentare corespunzătoare.

g) Simon says (Simon spune!) -este un joc plăcut, vă asigur că și cei mici vor fi impresionați!

Pune mâna pe cap! Pune mâna pe cot! Pune mâna pe urechea stângă! Aceste comenzi verifică, de fapt, înțelegerea unui mesaj și aduc în discuție cuvinte noi (cot, tibia, etc).

h) Litere din lemn

Copiii, învățând sunetul, pot vizualiza și litera, trasând cu mânuța lor forma literei. Astfel, ei își dezvoltă simțul tactil și își antrenează memoria pe termen lung. De asemenea, în clasă pot exista figuri plane: ovale, cercuri, triunghiuri, pătrate, etc. Copiii pot lua o tăviță cu figura aleasă, două foi albe și două creioane. Profesorul îi va arăta copilului cum să traseze anumite linii, apoi acesta va exersa individual, învățând tehnica de a ține un creion în mână.

i) Făină de mălai și un bețișor

Vă întrebați, poate, la ce ne-ar folosi aceste lucruri? Atunci când elevii încep să învețe anumite sunete, această recuzită ar putea să fie un prim exercițiu de scriere. Copiii pot vizualiza litera, pronunța sunetul și hașura forma pe care o ia litera în făină. Această experiență senzorială ar putea să-i ajute pe copiii care nu au o încă o motricitate bună a mâinilor, a încheieturii etc.

D) Large Movable Alphabet (alfabetul mobil) sau wooden alphabet (alfabetul din lemn) care se poate achiziționa de pe Amazon sau Ebay. După familiarizarea elevilor cu sunetele limbii, aceștia pot trece, cu ușurință, la următoarele exerciții de construire a cuvintelor.

Cred că fiecare grupă pregătitoare sau clasa 0 ar trebui să aibă în dotare un astfel de material. Copiii încep cu formarea unor cuvinte simple, apoi trec la exerciții de citire.

La aceste activități este nevoie de o prezentare adecvată, deoarece fiecare etapă este extrem de importantă.

IMPACT ON-LINE ÎN EDUCAȚIE

Profesor: BERINDE CRISTINA
Școala Profesională „GEORGE COȘBUC”,
MEDIEȘU AURIT, SATU MARE

Tehnologia a avansat atât de mult încât găsim la un clic distanță orice informație dorim și în orice domeniu de activitate, mediul virtual a devenit un creier gigant care poate răspunde la toate provocările noastre.

Datorită acestei analogii indivizii nu își mai pun probleme de analiză – sinteză și poate nici întrebări esențiale în formarea proprie perspective decizionale: CUM?, CÂND, CÂT? UNDE? sau DE CE?.

În vremurile pe care le trăim distanța nu mai reprezintă o problemă de comunicare între două sau chiar mai multe persoane în grup.

Datorită evoluției în tehnologie oameni din diferite colțuri ale lumii, la orice oră din zi și noapte își pot împărtăși experiențe, pot să se vadă și să se audă fără probleme, reușind astfel să dezvolte o comunicare mai apropiată de cea cu care erau obișnuiți și anume aceea de-a fi împreună fizic la actul de comunicare și bucurându-se totodată de momentele pe care această comunicare fizică le aduce în dezvoltarea noastră a fiecăruia ca oameni.

Legat de disciplina matematică pe care o predau elevilor

Cum afectează tehnologia dezvoltarea copiilor?

Studiile de imagistică indică faptul că utilizarea excesivă a tehnologiei în cazul copiilor poate duce la întârzieri de dezvoltare, de limbaj și chiar de comunicare. Folosirea excesivă a tehnologiei, a aplicațiilor și a jocurilor poate duce la suprastimularea unor arii cerebrale, și acest lucru se datorează touchscreen-ului, a imaginilor colorate și luminoase care pur și simplu te vrăjesc.

Jocurile pe calculator/telefon au un element comun – câștigul imediat. Ori fără acest câștig, fără puncte, fără aprecierea imediată copiii se plictisesc și astfel nu mai sunt motivați să învețe lucruri care necesită răbdare și efort intelectual. De asemenea, informația este la tot pasul, copilul o obține ușor, fără efort, există aplicații care rezolvă tot felul de probleme, care dau răspunsuri pentru care în urmă cu 20 de ani trebuia să ”transpiri” din greu.

Elevii mei s-au născut în această lume și au crescut cu ea – gândirea lor, răbdarea lor, disponibilitatea lor la efort intelectual este alta decât acum 20 de ani sau de când eram eu copil. De aceea lamentările cum ”era pe vremuri” sunt nocive. Lumea s-a schimbat iar acești copii sunt copiii acestei lumi, nu este corect să îi tratăm la fel ca acum 20 de ani. Pentru aceasta ne modelăm pentru elevii noștri ninou și dinou, iar și iar ținând totodată pasul cu tehnologia și raportându-ne la fiecare elev în parte.

Acum putem aplica rapid și ușor un test care să fie conceput pe particularități de cunoștințe adică personalizat iar elevul nu va trebui să aștepte feedback-ul profesorului mult timp. Aceste teste se corectează automat iar elevul își primește notarea instantaneu.

Astfel amintesc aici câteva platforme sau aplicații care ne pot ajuta:

- Quizizz
- Wordwall
- LearningApps
- Hot Potatoes
- Google Forms
- Liveworksheets
- Socrative
- Kahoot
- Quizlet

Suntem în plină dezvoltare a unei ere a tehnologiei virtuale, a unui mediu digitalizat, lucru care ne oblighe cumva să ne adaptăm și să luăm atitudine.

O atitudine constructivă nu este un bun care se obține instant doar pentru că mi-am propus ci ține de aspecte mai profunde, de educarea minții prin exerciții conștiente însoțite de înțelegerea procesului prin care o persoană a ajuns în punctul de a înregistra un eșec sau un succes de data aceasta „virtual”.

Reflecție:

La început ne-am întrebat cu toții:
Ce o fi și asta?

Oare ce înseamnă?

Hai să încerc și eu, să văd cum e?!

sigur am avut cu toții această

curiozitate.....

Apoi ne-am uitat mirați ca la un film

și nu ne venea să credem că este posibil,
.... chiar se poate....!

Acum suntem chiar avansați în acest domeniu

facem parte din această lume

și este NORMAL...!!!

Atelierul de traduceri – o formă a educației fără frontiere

**Diana BERINDEIE, prof. lb. engleză și
Mirela TOMOIAGĂ, prof. lb. română,
Liceul Teoretic Nicolae Bălcescu, Cluj-Napoca**

Experiența actului educațional dobândită în perioada școlii online, care a fost, din mai multe puncte de vedere, restrictiv, a provocat, totodată, căutarea și identificarea unor alternative de realizare a activităților (extra)curriculare.

Dacă în cadrul procesului didactic desfășurat față în față, mesele rotunde, atelierelor de creație, schimburile de experiență interdisciplinare ș.a.m.d. au răspuns nevoilor și așteptărilor elevilor, punând în valoare creativitatea celor din urmă și antrenând un grad mare de satisfacție, în perioada școlii de acasă, s-a impus găsirea unei soluții care să mențină viu interesul tuturor actorilor educaționali, fără a afecta negativ munca în sine, rezultatele învățării, timpul alocat și entuziasmul – condiție sine-qua-non a întregului demers educativ. În acest sens, la nivelul Liceului nostru, am inițiat, în cadrul unui parteneriat de colaborare cu Liceul Silvic Transilvania Năsăud, o activitate care și-a propus să transforme mediul online într-un atelier de traducere.

În contextul prevederilor programelor școlare actuale specifice ariei curriculare Limbă și comunicare, care vizează formarea competențelor lingvistice, atât prin receptarea, cât și prin redactarea de texte, parteneriatul și-a propus o serie de activități prin schimb de experiență. Scopul colaborării a fost de a oferi elevilor care provin din licee cu profiluri diferite (teoretic și tehnic) oportunitatea de a interacționa în mediul online, utilizând și valorificând achizițiile lingvistice din limbile română, engleză și franceză. Astfel, pornind de la texte poetice în limba română, elevii au propus traduceri cât mai originale, în urma unor sesiuni de lucru în echipe mixte. De aceea, acest parteneriat a încurajat, pe lângă dezvoltarea competențelor lingvistice specifice celor trei limbi, și formarea abilităților de muncă în grup, de exprimare a creativității și de respectare a diversității de opinie a celuilalt.

Participanții au fost cadre didactice, profesori de limba și literatura română, de limba engleză și de limba franceză și elevi de liceu din cele două unități școlare partenere (clasele IX-XI).

Activitatea efectivă a constat în realizarea unui poster (colaj) cuprinzând traducerile poeziilor selectate, inclusiv a draft-urilor procesului în sine, precum și a fotografiilor / imaginilor grafice propuse de către participanți.

Astfel, s-a promovat acuratețea de exprimare lingvistică și a fost dezvoltată gândirea critică în context multicultural, prin ateliere de lectură a textelor în limba română, sesiuni de traducere în limba engleză și franceză, feedback în echipe, în urma lecturii deschise, precum și realizarea colajului și diseminarea activităților.

Elevii au primit cu entuziasm invitația de a participa la o astfel de activitate, cu atât mai mult cu cât, în ultimul an, ei nu au putut lua parte la vizite și excursii tematice de niciun fel.

Considerăm că inclusiv articolul de față poate fi văzut ca un mijloc de diseminare a activității noastre, ca un exemplu împărtășit de bune practici, care să vină în sprijinul elevilor și al profesorilor atunci când se întâmplă să traversăm perioade mai puțin confortabile și mai pline de provocări.

Integrarea în educație a strategiei de “Gamification”

Autor: Bernád Ildikó
Prof. Școala Gimnazială „Vaskertes”, Gheorgheni

Perioada din martie 2020 până în prezent m-a făcut să mă adaptez, să mă perfecționez, să fiu bine pregătit și să devin mai atentă la nevoile copiilor. Am învățat de la elevi, m-am documentat singură, am luat parte la nenumărate cursuri de formare și perfecționare pentru a putea desfășura o activitate de predare calitativă, care să îi implice pe elevi, astfel încât să îi motivez. Marea provocare a reprezentat-o pentru mine găsirea unei modalități prin care să-i țin pe elevi aproape, să-i motivez și să îi fac curioși pe tot parcursul orei predate.

În clasă știam că tuturor li s-a oferit aceeași posibilitate de a învăța, însă de acasă nu mai aveam control. Ambiția cu care am pornit în găsirea unor modalități eficiente de predare online a dus în final la obținerea unui feedback pozitiv din partea elevilor, iar acest lucru a contat foarte mult. Cursurile de formare desfășurate până în momentul întreruperii contactului fizic cu elevii nu au pus accentul pe activități online, dar un aspect important mi-a rămas bine întipărit în minte și a continuat să stea la baza planificării orei online, iar acesta era gamification.

Ca urmare am acordat o atenție mai mare integrării gamification în activitatea la clasă mi-am dezvoltat competențele necesare prin participarea la un curs de formare continuă.

Gamification este transpunerea unui context obișnuit de învățare într-o situație asemănătoare unui joc. După părerea mea gamificarea nu este o metodă revoluționară, jocul fiind un instrument cunoscut, deoarece părinții noștri, bunicii noștri au folosit jocul pentru a-și învăța copii.

Spre deosebire de game-based learning, gamification nu presupune ca elevii să joace jocuri, să utilizeze jucării sau să acceseze jocuri electronice. Nu este necesară elaborarea de sisteme complicate de recompensare bazată pe acumularea de puncte, dar se pot utiliza unele mai simple (acordarea de diplome în funcție de nivelul atins).

În sala de clasă, gamification se poate integra într-un mod firesc, prin transformarea unor lecții sau cursuri modulare în situații autentice de joc, ca un joc de aventură, de exemplu. Elevii pot crea un personaj, pot participa la lecția-joc ca parte a unei echipe, câștigând „puncte de experiență” și recompense pentru diversele lor acțiuni. Ei sunt recompensați pentru ajutorul dat altor elevi sau pentru performanță. De asemenea, elevii pot suporta consecințe (în joc) pentru comportamentele care sunt în contradicție cu mediul de învățare.

Pentru a încuraja participanții să desfășoare o anumită activitate se pot adăuga acesteia elemente de tip joc cum ar fi:

- Puncte – pentru fiecare activitate desfășurată se primesc puncte în funcție de modul în care a fost realizată activitatea. Punctele se pot acorda pentru calitate, pentru viteză, pentru începerea activității sau pentru finalizare acesteia, etc. Punctele acumulate pot fi convertite ulterior în recompense.
- Tabelă de scor – pe această tabelă se afișează scorurile obținute de participanți în ordine descrescătoare astfel încât să existe evidența a performanțelor realizate de jucători.

- Nivele – sunt folosite pentru a permite dezvoltarea graduală a abilităților jucătorului. Folosirea acestora este utilă în măsurarea evoluției jucătorului și în dezvoltarea încrederii în sine a acestuia
- Trofee – un trofeu se poate obține atunci când jucătorul a acumulat un anumit număr de puncte, a ajuns la un anumit nivel de performanță, a realizat activități conexe importante pentru dezvoltarea abilităților sale, etc.
- Recompense – recompensele pot fi virtuale (de exemplu puncte, note sau trofee) sau reale (cadouri mici) și au ca scop susținerea sau dezvoltarea motivației jucătorilor.

Beneficii ale gamification în educație

1. Crește angajamentul elevului

Gamification poate ajuta educatorii să creeze experiențe care îi angajează deplin pe elevii lor. Gamification le reține atenția și îi motivează, având în vedere că aceștia se străduiesc să ajungă la un obiectiv. Atunci când elevii se simt bine în procesul de învățare și știu că vor fi recompensați într-un fel sau altul pentru eforturile lor, încetează a mai fi observatori pasivi și devin participanți activi. Procedând astfel, ei sunt capabili să absoarbă în mod eficient informațiile și să angajeze memoria pe termen lung, deoarece cunoașterea în sine este legată de experiența favorabilă furnizată prin această strategie.

2. Face învățarea distractivă și interactivă.

Educatorii pot avea o varietate de scopuri și obiective de-a lungul activității de învățare, însă atingerea acestora în mod eficient depinde într-o foarte mare măsură de nivelul de implicare al elevilor. Gamification dă învățării un caracter nu numai informativ, dar și distractiv, și interesant, prin

introducerea elementului interactiv. Astfel, elevii se simt pe deplin integrați în procesul de învățare, devenind ei înșiși o parte a acestuia.

3. Îmbunătățește absorbția de cunoștințe noi și capacitatea de a le reține.

Fie că proiectați un curs e-learning care este centrat pe conținut sau nu, scopul este întotdeauna același: de a ușura asimilarea de noi cunoștințe, dar mai important, de a le permite elevilor să acceseze aceste cunoștințe atunci când au, de fapt, nevoie de ele în lumea reală. Gamification poate îmbunătăți absorbția de cunoștințe și stimula retenția lor prin jocul endorfinelor și al conștientizării beneficiilor reale.

4. Oferă elevilor posibilitatea de a vedea aplicațiile din lumea reală.

Această metodă permite elevilor să vadă legătura celor învățate cu lumea reală. Astfel, procesului de învățare i se conferă o calitate sporită, deoarece elevii aflați în cadrul jocului acționează cu gândul la consecințe sau recompense. În cazul în care nu se mobilizează în mod corespunzător, ei nu sunt recompensați pentru acțiunile lor sau nu au posibilitatea de a trece la nivelul următor. În esență, le dai șansa de a explora un subiect pe larg și de a înțelege cum ar putea să aplice acele informații în afara sălii de clasă (virtuală sau nu), experimentând într-un mediu distractiv și fără riscuri. Apoi, atunci când se vor aventura în lume, ei vor avea puterea de a utiliza aceste cunoștințe în domeniul profesional sau personal.

5. Îmbunătățește experiența generală de învățare pentru toate grupele de vârstă.

Atunci când elevii se distrează și sunt încântați de învățare, atunci este mult mai probabil să ajungă mai ușor la soluții. Chiar și atunci când subiectul este considerat plictisitor sau complicat, informațiile pot fi asimilate mai ușor, pentru că elevii se bucură de procesul de învățare, participând în mod activ. De fapt, se poate integra gamification în lecții în așa fel încât elevii nici să nu-și dea seama că sunt angrenați în achiziționarea de noi informații. Absorbția de cunoștințe devine pur și simplu un produs secundar, deoarece elevii se concentrează pe acordarea de recompense și pe trecerea de la un nivel la altul în cadrul cursului. Elevii nu au de-a face cu stresul asociat adesea cu învățarea, pentru că sunt prea ocupați să se distreze și să se bucure de curs.

Cum poate interveni această metodă în educație?

- **Cognitiv** - Jocurile oferă sisteme complexe de reguli pentru jucători, ceea ce îi determină să exploreze prin experimentare activă. Mai exact, jocul îl ghidează pe jucător și îl păstrează angajat în sarcini, uneori cu dificultate ridicată. O tehnică importantă în gamification este aceea de a livra provocări concrete, care sunt perfect adaptate la nivelul de calificare al jucătorului și care presupun creșterea dificultății în funcție de progresul jucătorului. Pe de altă parte, jocul îi permite elevului să își seteze propriile tactici pentru a câștiga, iar asta îi sporește motivația și angajamentul. Aceste tehnici, aplicate în școală pot transforma perspectiva elevului asupra învățatului.

- **Emoțional** - Jocurile invocă o serie de emoții puternice, de la curiozitate, optimism, bucurie, până la frustrare. De asemenea, îi fac pe jucători să treacă prin experiențe emoționale negative și chiar le transformă pe cele din urmă în experiențe cu reprezentare pozitivă. Cel mai profund exemplu al transformării emoțiilor în timpul unui joc este cel al "fricii de eșec". Jocurile mențin o relație pozitivă cu eșecul pentru că fac din feedback un ciclu rapid și transmis în doze mici; ei încearcă, o iau de la capăt până reușesc.

- **Social** - Jocul le permite membrilor implicați să încerce noi identități și roluri, cerându-le să ia decizii în joc de la noile lor puncte de observație. În jocurile video, pot lua rolul unui mercenar, al unui șofer de curse, al unei prințese și multe altele. Jucătorii, de asemenea, pot lua roluri explicite

prin care să exploreze în spațiul unui joc, noi părți ale personalității lor. De exemplu, un adolescent timid poate deveni un lider care conduce armate întregi.

Concluzie: pentru motivarea elevilor și pentru implicarea lor în actul educațional, utilizarea tehnicilor de gamificare sunt foarte utile. Chiar dacă construirea unor astfel de instrumente de către profesori și utilizarea lor sunt adevărate provocări, din punctul meu de vedere, folosirea gamificării în domeniul educațional are un rol foarte important deoarece aceasta stimulează interesul elevilor și îi ajută pe aceștia să dobândească informațiile într-o modalitate mai ușoară și mai interesantă specifică vârstei fiecăruia.

Bibliografie:

- Dima Muravlov (2018) Gamification in Education and its Examples, disponibil online la <https://raccoongang.com/blog/gamification-education-and-its-examples/>
- Joey Lee (2011) Gamification in Education: What, How, Why Bother, disponibil online la https://www.researchgate.net/publication/258697764_Gamification_in_Education_What_How_Why_Bother
- Joseline (2011) An Inspirational Teacher's Story of Making Learning Fun, disponibil online la <https://www.gamification.co/2011/09/16/an-inspirational-teachers-story-of-making-learning-fun/>
- Jun Loayza (2019) The 10 Best Educational Apps that use Gamification for adults in 2019, disponibil online la <https://yukaichou.com/gamification-examples/top-10-education-gamification-examples/>
- Markets and Markets (2018) Gamification in Education Market disponibil online la <https://www.marketsandmarkets.com/Market-Reports/gamification-education-market-10910763.html>
- Suzanne Holloway (2018) Gamification in Education: 4 Ways To Bring Games To Your Classroom published in Top Hat, disponibil online la <https://tophat.com/blog/gamification-education-class/>
- UNESCO (2020) COVID-19 Educational Disruption and Response, disponibil online la <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>
- <https://targeton.ro/blog/cum-poti-folosi-avantajele-gamification-in-educatie/>
- Cristopher Papas, 'Gamification In eLearning: Science and Benefits', la <https://elearningindustry.com/science-benefits-gamification-elearning>

SCOALA DE ACASA

Profesor Ramona BESLEAGA
Colegiul „Spiru Haret“ Ploiesti

„Homeschool” (Scoala acasa) este un curent in educatie prezent de cativa ani si in tara noastra. Termenul de “scoala acasa” este consacrat, totusi educarea nu se face exclusiv in casa, nici nu este acelasi lucru cu scolarizarea. Parintii care aleg aceasta alternativa nu sunt impotriva educatiei, ci au decis ca “scolarizarea” in modul traditional nu se potriveste nevoilor copilului sau familiei lor. Acesti parinti doresc sa preia responsabilitatea pentru o educare eficienta, comprehensiva si mai potrivita copiilor lor.

In tarile in care se practica “scoala acasa”, educatia este obligatorie, dar nu si scolarizarea. Se pune un accent puternic pe pregatirea copilului pentru viata, informarea lui, dobandirea de abilitati pentru campul muncii si viata de zi cu zi. Diferenta este ca aceasta pregatire se face in cadrul intim, sigur si confortabil al familiei, cu libertatea unui program ales dupa preferinte sau nevoi.

Tarile din Europa in care scoala acasa este legala sunt Franta, Austria, Marea Britanie, Slovenia, Finlanda, Ungaria, Irlanda, Ucraina, Lituania, Belgia, Danemarca, Italia, Norvegia, Cehia, Portugalia, Rusia, Elvetia, Polonia. Gradul de control guvernamental este foarte variat. In Marea Britanie copiii nu trebuie sa se inscrie la nici o scoala, sa urmeze curriculum-ul national, sa treaca anumite examene sau sa raporteze autoritatilor. In Ungaria se solicita urmarea curriculum-ului national si testarea copiilor de doua ori pe an. La extrema opusa este Ucraina, unde regulile impuse de guvern parintilor care isi educa copiii acasa sunt coplecitoare.

Nu este necesar ca parintii sa fie pedagogi cu diploma pentru a-si invata copilul acasa. In acest proces parintii sunt doar facilitatori, implicati mai mult la inceput si devenind in timp doar o simpla prezenta care ofera incurajare, putina supraveghere si clarificari. Iata de ce acesti copii invata sa invete singuri, motivati de interes si o atmosfera sigura, si nu este necesar ca parintii sa fie implicati non stop in educatie.

Asa cum copiii au invatat sa vorbeasca, sa manance, sa se spele, sa se imbrace, sa citeasca sau sa se joace traind zi de zi cu parintii lor, tot asa se doreste ca in continuare parintii sa aiba rolul formator principal. Parintii care practica scoala acasa se simt principalii responsabili pentru educatia copiilor lor, si nu doresc sa delege in exclusivitate aceasta responsabilitate profesorilor sau guvernului. Chiar daca au obtinut o anumita diploma, profesorii sunt straini de copii si reusesc sa ii cunoasca foarte putin ca indivizi. Chiar daca ar dori sa petreaca timp individual cu fiecare elev, acest lucru este imposibil in contextul si programul scolii. Iata de ce in tara noastra cerintele examenelor si resursele profesorilor nu se potrivesc, si multi parinti au ajuns sa se bazeze pe “meditatii” pentru a fi siguri de promovare.

In cadrul scolii de acasa, parintii vor cauta sa afle care sunt preferintele, talentele, interesele si punctele forte ale copiilor. In functie de aceste nevoi si de circumstantele familiale, ei vor stabili un program, vor alege cartile sau sursele de informare, vor planifica iesiri, excursii, vor cauta sa fie membrii la diferite cercuri si cluburi, vor cumpara software, vor inregistra copiii la unele cursuri online sau, in unele cazuri mai rare, vor angaja tutori particulari. Copiii invata astfel prin exercitii, lectura, studiu individual si socializare cu persoane de diferite varste., in contexte variate. Nu sunt legati de un anumit ritm sau de cerinte externe. Se pot concentra cateva saptamani pe o singura materie, pot termina un manual/o materie mai repede sau mai lent.

Scoala acasa nu inseamna arest la domiciliu. Un copil care nu are obligatia sa petreaca 5-8 ore departe de familie are mai multa energie si timp pentru joaca, pentru sport, pentru hobby-uri., pentru a invata ce ii place. Multe din familiile care practica scoala acasa se organizeaza in grupuri cu care au diferite activitati. De exemplu, in Marea Britanie, una din organizatiile care ofera resurse pentru educatia la domiciliu ofera programe zilnice de activitati in aer liber sau arta, pentru grupuri de copii de varste mixte: (<http://www.hhec.org.uk/events>). In alte cazuri se organizeaza veritabile “academii de home school” care ofera materiale, acces la examinari nationale sau portofolii in care se inregistreaza activitatile si rezultatele copiilor.

Acest sistem se potriveste familiilor care doresc sa investeasca timpul si resursele necesare pentru ca fiul/fiica lor sa invete altfel, dar mai eficient. Copiii cu talente speciale (arta, sport, muzica, etc.) care doresc sa isi urmeze visul de performanta au nevoie de un program scolar mai flexibil. Unii dintre parinti aleg aceasta alternativa datorita problemelor din scoala (abuz intre colegi, un mediu violent, droguri, imoralitate, presiune, etc.). Altii, datorita nemulțumirii fata de ceea ce ofera sau, dimpotriva, nu ofera sistemul. Exista familii care se deplaseaza in afara tarii pe perioade lungi de timp, dar nu doresc sau nu pot sa integreze copilul intr-o scoala locala, si atunci continua sa studieze materiale in limba materna acasa. Altii care locuiesc in zone rurale fara acces la o scoala pe care o considera adecvata. Unii parinti aleg scoala acasa datorita problemelor sociale ale copiilor, dizabilitatilor de invatare ori datorita unor conditii medicale ca ADHD sau autism. Alternativa este necesara si pentru copiii cu probleme medicale care presupun perioade lungi de imobilitate sau spitalizare (boli cornice sau accidente).

In cadrul scolii traditionale, curriculum-ul national cuprinde toate materiile de studiu pentru fiecare an scolar, cu intreg continutul materiei de predat de catre profesori si de achizitionat de catre elevi. Acestia vor fi “judecati” prin sistemele de notare in functie de felul in care au achizitionat aceste informatii. Un astfel de sistem este o marime universala care se potriveste, de fapt, doar unei minoritati. Chiar daca au aceeasi varsta, copiii sunt diferiti in ce priveste abilitatile si talentele pe care le au, interesele lor, viteza, ritmul sau stilul de invatare, starea emotionala sau circumstantele din familie, sau orice alti factori care intervin in invatare.

Pentru copiii care ar putea fi in clasa a treia la matematica si in clasa a sasea la limba romana, posibilitatea de a avea un curriculum proiectat “pe comanda” ar fi de mare ajutor. Scoala acasa se potriveste copiilor care au nevoie de un program mai flexibil si celor care au ritmuri diferite de invatare. Etichete ca “incet la invatare” pot duce la prejudecati si defavorizeaza un copil. In loc sa motiveze, vor duce la descurajare si comparatii negative.

Copiii care se plictisesc in clasa pentru ca nu sunt stimulati suficient sau care, din contra, sunt copleșiti de cantitatea de informatie pe care nu o inteleg, sau de asteptarile la care nu fac fata, au tendinta sa dezvolte probleme de comportament.

Copiii care studiaza acasa au parte de atenta nemijocita a educatorului, dezvolta relatii mai apropiate cu parintii care implica si mai mult respect, au o calitate a vietii crescuta (sentiment de siguranta si confort), pot investi mai mult timp in domeniile in care sunt talentati, inteleg mai bine explicatiile, se socializeaza in mod pozitiv, au parte de experiente mai variate, pot avea rezultate mai bune la invatatura. De exemplu, in SUA, copiii educati acasa au avut rezultate cu 15-30% mai ridicate la testele nationale standardizate decat copiii care au invatat in scoala.

Parintii care aleg scoala acasa sunt constienti de dificultatile procesului, dar considera ca rezutatele pe termen lung merita investitia.

Avantajele și dezavantajele învățământului online

Prof. înv. primar Bîicu Alina
Colegiul Național “Onisifor Ghibu” Oradea

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale.

E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online.

Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea. În întreaga lume, universitățile, colegiile și școlile trebuie să își pregătească profesorii pentru schimbare. Pe măsură ce cultura societății noastre se schimbă ca răspuns la inovațiile tehnologice, instituțiile și profesorii trebuie să se adapteze.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii și elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite.

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele eLearning au o serie de avantaje, precum:

- Accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație
- Centrare pe elev/participant
- Elevii pot colabora și învăța împreună

- Favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări
- Permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă
- Profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional
- Materialele pot fi personalizate
- Posibilitatea modificării informației difuzate
- Accesibilitate, confort, flexibilitate
- Interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri
- Elevul poate învăța în ritmul lui propriu
- Elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent
- Costuri reduse de distribuție a materialelor
- Învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă
- Învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional
- Posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi
- Capacitate mare de stocare, Internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individuale
- Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- Nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning
- Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online
- Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examenatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Bibliografie:

<https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/>

<https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>

<https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/rise-online-learning-benefits-and-challenges-teachers-part-one-benefits>

Relația dintre învățământ și societate

Prof. înv. primar Bildigău Ana
Școala Gimnazială Asău

Analiza relației dintre învățământ și societate, a impactului schimbărilor sociale asupra școlii trebuie să țină seama de modul specific în care se produc schimbările în învățământ, de faptul că ele nu sunt obiectivarea imediată și directă a cerințelor sociale, ci sunt mediate și adesea, distorsionate de logica internă a sistemului educațional.

Logica socialului și logica învățământului nu sunt întotdeauna convergente, pentru că logica internă a învățământului este rezultatul istoriei sale – subliniază P. Bourdieu (1970) - rezultat al sistematizărilor succesive ce generează un ansamblu de practici, atitudini și mentalități pedagogice ce au tendința de a se autoconserva și autoreproduce, relativ independent de presiunile și schimbările externe, având rolul de „filtru” în relația școlii cu sistemul social. Prin deschiderea cât mai multor uși interne se produce schimbarea autentică. Totuși, deschiderea oricăror uși, fie interne, fie externe, fără a acorda atenție condițiilor mai profunde culturale sau organizaționale ale școlilor va duce foarte puțin probabil la dezvoltare. Aceeași viziune cu accentul simultan pe conținutul și cultura schimbării o întâlnim și la Stoll și Fink (1994, p.48) care le aseamănă cu vederea lumii prin ochelari bifocali: ambele lentile sunt necesare pentru claritatea percepției și coerență, ceea ce demonstrează puterea culturii școlare într-o organizație.

Schimbări inițiate de o instanță superioară, dezvoltată ca politică educațională de către conducerile școlare „ascultătoare” și dată în școli prin intermediul birocrăției, schimbare de sus în jos. Însă ecuația schimbării cum o numesc autorii presupune două sensuri, de sus în jos dar și de jos în sus: asta presupune reorganizarea instituțională pentru a avea decizii de implementare luate în școli care să se înscrie pe linia politicii educaționale generală și cu decizii luate la centru privind resursele și personalul.

Modelul de schimbare ”de sus în jos și de jos în sus” oferă o orientare ca și un sprijin financiar sau de altă natură pentru realizarea schimbării dar în același timp încuraja școlile individuale să efectueze schimbare și să-și creeze o țintă proprie schimbării, adaptată contextului lor. O astfel de abordare determină multă energie și motivație pentru efectuarea de schimbări semnificative în școli.

Schimbarea școlară autentică presupune realizarea corelației între scopuri – componente vizate și strategiile de dezvoltare, între DE CE-ul schimbării, CE-ul schimbării și CUM-ul schimbării, pentru a crea o abordare adecvată a schimbării. Acest deziderat se poate obține prin respectarea unor condiții:

- Schimbarea, instabilitatea și rezistența în toate fațetele societății, nu numai în educație, trebuie considerate realități ale vieții contemporane. Deși inevitabile schimbările nu sunt întotdeauna pozitive de aceea oamenii și școlile trebuie să le filtreze. Totuși a rezista este considerat a fi irațional.
- Are succes doar în contextul unei culturi școlare „bogate” – în care se creează o colaborare între profesori în vederea promovării dezvoltării școlare – de aceea e nevoie de modele practice în care școlile pot construi culturi bazate pe colaborare și dezvoltare.

- Dacă trebuie să se producă o schimbare, țelurile și activitățile diverselor persoane și instituții implicate trebuie să fie coerente de aceea se recomandă parteneriatele . O politică școlară pozitivă poate construi conexiuni productive între partenerii educaționali .

- Realizarea unor proiecte de dezvoltare școlară viabile, adaptate condițiilor fiecărei școli și prin implicarea tuturor membrilor organizației. Proiectele proaste în educație au crescut reticența la schimbare!

Cea mai mare rezistență se întâlnește în școli, acolo unde oamenii trebuie să implementeze schimbările educaționale dar care au fost în număr mare excluși de la luarea deciziilor. Asemenea practici au făcut ca școlile să devină instituții conservatoare care de-a lungul timpului au rezistat schimbărilor și care au căutat să mențină continuitatea cu experiențele lor trecute. Realitatea a demonstrat că aceste încercări de dezvoltare școlară, prin neimplicarea membrilor organizației școlare au eșuat în trecut și vor eșua și-n viitor pentru că profesorii nu au luat parte la schimbări și nu găsesc în ele prea multă însemnătate personală – de unde necesitatea implicării profesorilor în proiectarea și implementarea schimbărilor educaționale .Schimbarea autentică se produce uneori extrem de lent datorită complexității organizației școlare. O școală poate să-și planifice propria dezvoltare în timp dacă ia în considerare inițiativele oficiale și ale conducerii școlii, mozaicul contextului său unic și a părerilor elevilor lor, a părinților, a profesorilor și altor factori din comunitate .Una dintre condițiile succesului și a rezistenței în timp, este ca oamenii schimbării să provină din interiorul sistemului de învățământ pentru a consolida inițiativele de schimbare și a obține astfel instituționalizarea schimbării .Întregul demers de studiere a modului de elaborare și de implementare a strategiilor de dezvoltare școlară duc la concluzia că schimbarea și dezvoltarea de tip educațional nu se produc decât în condiții specifice, dintre care menționăm .Dedicarea față de dezvoltarea școlară este mai probabilă atunci când cei implicați în implementarea schimbărilor școlare sunt și ei consultați și implicați în luarea de decizii.Profesorii trebuie să fie motivați și interesați să facă o schimbare; ei trebuie să posede voința de a face ca dezvoltarea școlară să reușească (Miles,1986) Această voință e generată de o împuternicire / delegare crescută. Rozenholtz (1989) a spus că simțul de optimism al profesorilor, speranța și dedicarea sunt asociate cu condițiile de la locul de muncă; atunci când profesorii simt că au fost delegați / împuterniciți profesional. S-a constatat de asemenea că dezvoltarea personalului și ajutorul pentru obținerea resurselor sunt condiții extrem de importante, în sensul că dezvoltarea școlilor necesită o gamă variată de resurse și că schimbarea nu poate fi realizată fără nivelul cerut al resurselor: bani, timp, spațiu, echipament, personal, „idei mari”, materiale;Dificultatea studiilor de dezvoltare școlară este de a stabili efectele directe ale acestora în planul rezultatelor elevilor mai ales în condițiile unor neclarități terminologice . Întrebarea „ cum măsurăm efectele dezvoltării școlare și la ce criterii ne raportăm ? ” a constituit subiectul multor lucrări de specialitate care au oscilat între termeni precum eficiență sau eficacitate, însă cert este că ambii termeni indică performanța, îmbunătățirea, optimizarea activității educaționale. Dezvoltarea școlară constituie ținta oricărei organizații școlare care vrea să supraviețuiască contemporaneității. Orice încercare de dezvoltare școlară nu se aplică într-un spațiu gol ci într-o „ școală” care are în spatele său secole de experiență și cultură socială; așadar dezvoltarea capătă mai mult forma optimizării școlare.

Bibliografie:

Elena Dimitriu-Tiron,“Dimensiunile Educatiei Contemporane”, Institutul European, Iasi, 2005

Al. Soitu, “Pedagogia Comunicarii”, Edit.Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 2000

G.Vaideanu, “Pedagogie”,Ghid pentru profesori, Edit.Universitatii “Al.I.Cuza”,Iasi, 1986

Edgar,Faure,”A invata sa fii”,Edit. Didactica si Pedagogica,Bucuresti,1974

Cucos,Constantin,”Pedagogie”,Edit. Polirom, Iasi,1996

Zâmbet de copil

Profesor consilier școlar, Bițan Livia
C.J.R.A.E – Suceava - Liceul Tehnologic „Vasile Cocea” Moldovița

„Copilăria este cea mai de preț comoară de pe pământ!” Riana Bulancea

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața fiecăruia, este o lume mirifică pe care probabil nu o vom putea înțelege pe deplin niciodată, este o perioadă lipsită de tristețe și plină de emoție, bucurie și culoare.

Inocența și naivitatea fac din copilărie o lume fericită, înconjurată de bine și apărută de puritate.

Având în vedere că data de 1 iunie marchează Ziua Internațională a Copilului, am ales să pășesc împreună pe ”tărâmul unei copilării de poveste”, cu elevii clasei a IV-a B de la Liceul Tehnologic „Vasile Cocea” Moldovița, unde orice dorință a fost îndeplinită.

În cadrul Proiectului Educațional Internațional „Educație fără frontiere”, am organizat activitatea aplicativă „Zâmbet de copil!”. Activitatea a fost un prilej pentru a oferi copiilor clipe de neuitat. Am realizat împreună „Inima clasei a IV-a B” din „mânute” decupate de copii, din hârtie colorată, pe care fiecare a notat un mesaj pentru colegii de clasă cu ocazia Zilei Internaționale a Copilului.

La sfârșitul activității elevii au fost încurajați să găsească o definiție pentru copilărie, așa cum o trăiesc ei și o văd prin ochii lor de copii.

Întrebați „Ce înseamnă copilăria pentru voi?”, elevii au răspuns: „Copilaria este un loc și un timp al fericirii”; Copilăria este o insulă a curiozității și a bucuriei de a trăi liber”; „Copilăria este un spațiu al fericirii și al veseliei continue, în care realitatea este înlocuită cu un spațiu imaginar și ideal”; „Copilăria este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm”.

Fie ca zâmbetul să strălucească mereu în sufletul și pe fața fiecărui copil din lume!

Exemplu de bune practice - Zaruri cu imagini pentru povesti

Prof. Bindean Laura Cristina
Liceul Teoretic “Nicolae Balcescu” Cluj-Napoca

Jocul si joaca sunt cele mai bune moduri de-a asimila cunostinte noi sau de-a le consolida pe cele deja invatate. Prin joc, copiii de toate varstele invata mai eficient, retin informatiile pentru mult timp si isi activeaza vocabularul pasiv, in cazul studiului unei limbi straine.

Jocul pe care il propun-Story Cubes sau Zaruri cu imagini pentru povesti-este foarte atractiv, se poate adapta elevilor de orice varsta si este extrem de versatil. Fiecare set continue 9 zaruri cu poze diferite pe fiecare parte. Zarurile pot fi folosite la limba engleza (orele de limbi straine) incepand cu nivelul elementar (A2).

Copiii sunt impartiti in grupe de cate 3-5, avand grija sa fie grupe mixte ca nivel de limba, apoi fiecare grup amesteca cele 9 zaruri si foloseste imaginile pentru a crea o poveste care incepe cu “Once upon a time...”. Nu exista raspunsuri corecte sau gresite, nu exista un inceput deja dat sau o limita de cuvinte- copiii isi dau frau liber imaginatiei.

Profesorul poate seta o limita de cuvinte, in functie de nivelul clasei si o limita de timp, dar nu este neaparat nevoie. Aceasta este metoda clasica de folosire a zarurilor.

O alternativa la metoda clasica este sa deseneze, sa-si inregistreze povestea sau sa o puna in scena.

Pentru a face lucrurile putin mai complicate, in special cu elevii de liceu, se poate adopta varianta Chain story- in care se continua povestea dupa fiecare noua aruncare de zar-care reprezinta o provocare pentru imaginatia lor deoarece trebuie sa integreze in povestea deja inceputa un nou element ce ar putea fi dificil de asimilat.

Povestile cele mai coerente pot fi alese castigatoare si pastrate in portofoliul profesorului ca material pentru predarea eseului narativ.

O alta varianta posibila pentru a folosi aceste 9 zaruri uimitoare este asocierea si crearea de conexiuni. Puteti cere elevilor dumneavoastra sa nu faca referire directa la imaginile de pe zaruri ci sa faca asocieri si conexiuni logice care duc cu gandul la acele elemente. Mai tarziu, colegii de clasa pot ghici sau deduce care au fost imaginile la care s-a facut referire.

Un alt aspect important de mentionat este faptul ca aceste seturi de zaruri au teme diferite- sunt cele clasice, ce cu tema: calatorii si un alt set cu tema: actiuni. Zarurile din cele 3 seturi se pot amesteca, si se vor extrage cate 3 zaruri din fiecare set- pentru inceputul, mijlocul si sfarsitul unei povesti.

Acest joc a fost pe placul tuturor elevilor mei, mici sau mari, si s-a dovedit un instrument de lucru extraordinar atat pentru imbunatatirea vocabularului in limba engleza, dezvoltarea imaginatiei cat si pentru coeziunea grupului de elevi, exersarea tehnicilor de negociere si rezolvare de conflicte.

JOC ȘI COMUNICARE ÎN EDUCAȚIA COPIILOR CU CES

**Profesor logoped Georgeta Biolan,
Centrul Județean de Resurse și Asistența Educațională, Dâmbovița**

Activitatea didactică desfășurată cu copiii cu CES presupune, pe lângă stăpânirea unor bune capacități de adaptare a conținuturilor științifice și a strategiei didactice la demersul de realizare a obiectivelor specifice învățării în acest context, și cunoașterea, respectarea și aplicarea unor principii elementare de interrelaționare. Aceste principii vizează nu doar profesioniștii din domeniu, ci se adresează și persoanelor cu care poate veni în contact o persoană cu CES:

- e nevoie de profesionalism în servicii: ascultare activă, orientarea pe servicii și munca orientată pe rezultat;

- gândește-te la persoană mai întâi apoi la dizabilitate; referirea trebuie făcută la „persoane cu dizabilități” nu la „persoane handicapate”;

- acceptă persoana cu dizabilități ca individualitate; dizabilitatea poate fi aceeași la mai multe persoane, dar acestea vor reacționa în mod diferit; nu se generalizează la toți oamenii cu dizabilități cunoștințele dobândite deja din experiența anterioară;

- ascultă ce spun oamenii nu presupune că tu știi ce vor sau știi ce e mai bine pentru ei; oamenii cu dizabilități nu sunt mai puțin capabili să gândească pentru ei decât ceilalți; e posibil să aibă dificultăți în a-și exprima nevoile, dar este mai neplăcută presupunerea că nu pot decide asupra nevoilor lor;

- fii tu însuși, fii natural, nu afișa un entuziasm forțat; nu fii exagerat de solicitant;

- o dizabilitate nu este neapărat o boală; nu tratați persoanele cu dizabilități ca și cum ar fi bolnave; tratați-i ca indivizi sănătoși; cercetările arată că persoanele cu dizabilități își iau concedii medicale la fel ca ceilalți angajați; deficiența creează inconvenientă sau dizabilitate în anumite arii de activitate numai rareori fiind total disfuncțională;

- tratați persoanele cu dizabilități potrivit vârstei lor; nu este potrivit să vorbiți acestor persoane ca și cum ar fi copii; termeni ca „băiete” sau „fetițe” sunt total nepotriviti pentru adulții cu dizabilități;

- vorbește direct persoanei, nu însoțitorului sau unei terțe persoane; oamenii cu dizabilități au deseori însoțitori, aceștia trebuie tratați în mod specific, nu trebuie să presupunem că ei sunt purtătorii de cuvânt ai persoanelor cu dizabilități; este insultător să vorbești la persoana a treia despre o persoană prezentă;

- dacă o persoană cu dizabilități are probleme de comunicare, în mod obișnuit va da de înțeles acest lucru și va atrage atenția asupra celei mai bune modalități de comunicare;

- o dizabilitate este o inconvenientă în anumite situații, dar nu este în mod necesar o tragedie care să domine viața persoanei sau care să împiedice împlinirea personală.

Una din problemele esențiale în activitatea didactică din școli este necesitatea de a direcționa, adapta și individualiza procesul instructiv-educativ. Procedeele tradiționale prin slaba lor capacitate de antrenare concomitentă și totuși individualizată a tuturor elevilor dintr-o clasă, sunt insuficiente și ineficiente în mare măsură. În aceste situații se poate folosi jocul didactic. Jocul didactic este jocul prin care se realizează obiective și sarcini de învățare, folosind un conținut accesibil, modalități atractive și recreative de organizare și desfășurare, precum și materiale didactice interesante. (Bruner, 1976)

Prin specificul său, jocul didactic îmbină funcții și sarcini de învățare cu forma plăcută și

atractivă a jocului, cultivând interesul pentru studiu. Jocul didactic contribuie la realizarea sarcinilor formative ale procesului de învățământ, în cadrul jocului copilul fiind solicitat pe toate planurile psihicului său: cognitiv, afectiv și volițional.

Importanța jocului didactic constă în faptul că el facilitează pregătirea copiilor pentru activitatea de învățare. În cadrul jocului didactic, copilul învață să observe, să compare, să susțină un dialog ș.a.

Jocul își are importanța sa și în formarea colectivului de copii, în formarea spiritului de independență, în formarea atitudinii pozitive față de muncă, în corectarea comportamentului copiilor. Toate aceste efecte educative se sprijină pe influența pe care jocul o exercită asupra dezvoltării psihice a copilului, asupra personalității lui.

Jocurile didactice solicită intelectul copiilor pentru a rezolva unele sarcini în mod individual și contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, la concentrarea atenției și la formarea unor deprinderi de muncă intelectuală, independentă. Jocul didactic orientează activitatea de învățare într-o activitate plăcută, atractivă, antrenează copiii la o activitate susținută căreia îi acordă caracter de seriozitate, diminuând rigiditatea activității de învățare, cultivând curajul și încrederea în forțele proprii; adaugă la copii conștiința disciplinei; se dezvoltă unele elemente ale gândirii și imaginației creatoare; dezvoltă la copii interesul și motivația pentru activitatea de învățare sub formă de joc.

Datorită unor studii efectuate asupra jocului, s-a constatat că jocul îndeplinește mai multe funcții. J. Piaget (2005) stabilește următoarele funcții ale jocului:

1. funcția cathartică, de descărcare energetică și rezolvare a conflictelor;
2. funcția de socializare, constă în acomodarea copilului cu ceilalți, asimilarea relațiilor cu cei din jur;
3. funcția de adoptare realizată pe cele două coordonate: asimilarea realului la „eu” și acomodarea, transformarea „eu-lui” în funcție de modelele exterioare;
4. funcția de extindere a eu-lui, de satisfacere a multiplelor trebuințe ale copilului, de la trebuințe cognitive de explorare a mediului la cele de valorificare a potențialului de care dispune, de la trebuințele perceptive și motorii la cele de auto-exprimare în plan comportamental.

Bibliografie:

- Bruner, C., Procesul educației intelectuale, Editura Științifică, București, 1976.
- Dughi, T., Consiliere educațională. Abordări aplicative, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2014
- Piaget, J., Psihologia Copilului, Editura Cartier, București, 2005

Școala de acasă- provocare și schimbare

Profesor, Bîrgovan Genoveva Mioara
Școala Gimnazială Berchișești, Jud. Suceava

Despre Școala de acasă, școala online, s-a scris și s-a vorbit mult în ultimul an. Prof. univ. dr. Constantin Cucos, director al Departamentului pentru Pregătirea Personalului Didactic, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași preciza că „orice proiect de educație la distanță este, de bună seamă, un demers pedagogic ce presupune redimensionări de conținut și de strategie comunicațională”.

Din 11 martie 2020, s-a adoptat măsura trecerii de la activitățile de învățare din clasa tradițională la învățarea mediată de tehnologie și internet, proces de tranziție care a fost condiționat de accesul la tehnologie educațională, infrastructură digitală, etc. atât al cadrelor didactice, cât și al elevilor și familiilor acestora, precum și de nivelul de competențe digitale deținut de aceștia. Nu ne așteptam, nici elevi și nici profesori, să vedem școala altfel decât ne-am obișnuit să o facem. Nu eram pregătiți emoțional sau profesional pentru a trece de la fizic la online. După ce am terminat cursul Profesor în online susținut de Digital Nation, am creat clase de elevi pe Google Classroom. Pentru a realiza activități de învățare la distanță, noi profesorii și elevii am folosit aplicații simple pentru comunicare cu clasa sau cu fiecare elev : Whatsapp, Messenger sau telefonic; am utilizat resurse educaționale deschise, cum ar fi site-uri cu informații, biblioteci online, softuri educaționale, laboratoare virtuale și muzee virtuale, aplicațiile pentru apeluri video/ videoconferințe precum Zoom, Meet sau Teams.

Personal, din dorința de a mă perfecționa, de a transmite elevilor conținut informațional nou, am participat la programe de formare profesională, m-am înscris în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, am creat teste online, bareme de corectare, care să îmi ușureze activitatea didactică. Am susținut lecții interactive pe platforma de învățare, am elaborat și le-am dat elevilor multe provocări practice și am învățat și eu, în calitate de profesor, multe lucruri noi. Secolul XXI, a revoluționat tehnologia și comunicarea indivizilor.

Pandemia din primăvara anului 2020 ne-a arătat că în sistemul de învățământ sunt absolut necesare schimbări. S-a recurs la școala de acasă, școala online. Practic, fără să realizăm pe moment, am fost conduși spre progres. Pentru mine, cele mai eficiente au fost activitățile interactive, în care am putut să ne vedem, să comunicăm. Predarea online înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de activități.

Cred că provocarea este să regândim învățarea și să ne punem întrebarea ce este învățarea și cum se poate întâmpla atât în clasă, cât și în mediul de acasă. În prezent, clasele virtuale permit elevilor să acceseze lecții și exerciții și să interacționeze cu profesorii în moduri care ar fi fost imposibil dacă o epidemie ar fi închis școlile chiar cu un deceniu sau două mai devreme. Așadar, dacă am fost sceptici în ceea ce privește învățarea online, a venit și timpul să o îmbunătățim. În ceea ce privește schimbarea, ea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Elevii ar trebui să fie învățați să învețe, devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele inteligențe, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Pentru mine și clasele de elevi, această experiență a fost un progres, dar eu mă consider un cadru didactic clasic căruia îi place să intre la clasă pentru a fi față în față cu elevii, pentru că este o

emoție ce nu poate fi egalată de calculator. Aș îmbina cele două modalități, predarea online ar putea completa predarea tradițională de la clasă, ca o platformă unde să încarc materiale care să sprijine învățarea disciplinei.

Bibliografie:

1. Botnariuc P., Cucuș C., Glava C., ȘCOALA ONLINE - Elemente pentru inovarea Educației, Editura Universității din București, București, 2020

<https://unibuc.ro/scoala-de-acasa-o-provocare-noua-pentru-elevi-si-o-oportunitate-pentru-profesori-2/>

http://www.romania-actualitati.ro/scoala_on_line_intre_provocari_si_schimbarea_mentalitatilor-138687

Inovație în învățământul on-line

**Prof. Bîrsan Mihaela,
Grădinița cu Program Prolungit "Voinicelul"**

Cadrele didactice au devenit din ce în ce mai preocupate de nivelul de implicare al prescolarilor la activități. Profesorii caută tot mai multe metode interactive de predare pentru ca experiența copiilor la grădiniță să fie una de impact asupra viitorului lor.

Trăim în era informației, cunoscută și ca era digitală, care este o perioadă din istoria omenirii caracterizată prin trecerea de la producția industrială la informație și computerizare, schimbând semnificativ modul în care oamenii interacționează între ei, dar și cu instituțiile publice și entitățile economice.

Dacă acum un an ni se părea învățământul la distanță o realitate îndepărtată, acesta a ajuns la stadiul în care progresul care s-a făcut într-un an pe această direcție, ar fi durat cel puțin 10 ani, dacă nu exista contextul actual.

Cu certitudine, faptul că toți au fost luați prin surprindere, în special cadrele didactice, deoarece au trebuit ca în decurs de câteva luni să se adapteze noului sistem de predare, care în mod normal, ar trebui să ia cel puțin un an. Pentru a-i susține și ajuta, multe entități au elaborat cursuri prin care au instruit cadrele didactice cum să folosească tehnologia pentru a-și structura informația care trebuie predată și pentru a face cursurile cât mai atractive și interactive pentru copii.

Progresele în tehnologia digitală au permis copiilor să aleagă ce, cum și când să învețe. Se străduiesc pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor lor individuale. O cultură a învățării independente se dezvoltă puternic atunci când oamenii se îndreaptă să continue să învețe.

Instruirea ar trebui să sprijine în mod direct activitățile pe care angajații le desfășoară în lumea reală și la locul de muncă, mai degrabă decât să se concentreze pe predarea cunoștințelor și a teoriei. Oamenii ar trebui să poată accesa această învățare specială în propriul context, atunci când au nevoie de ea.

Învățarea are loc continuu, într-o varietate de contexte și moduri susținute de tehnologii care permit oricărui elev să acceseze cu ușurință informații interne și externe și să interacționeze în rețele cu experți și colegi. Mixarea metodelor face ca învățarea să fie mai eficientă.

Educație la distanță, mediul educațional virtual, clase virtuale, biblioteci virtuale, clasele digitale, sunt câteva exemple de tehnologii noi informaționale. Instruirea Asistată de Calculator înseamnă o nouă eră în educație: acces rapid și universal la resursele educaționale.

Interacțiunea copil-calculator permite diversificarea strategiei didactice, ușurând accesul copilului la informații complexe, ample, structurate variat, mai logic organizate, prezentate în diferite modalități de vizualizare. Elemente cheie ce determină cât de bine sunt pregătiți copiii în propriul proces de învățare sunt: interactivitatea, utilitatea, personalizarea, controlul și divertismentul.

Aplicațiile Google reprezintă o alternativă utilă și gratuită pentru profesori. Misiunea Google este de a oferi cea mai ușoară, atractivă, mai bună și rapidă experiență în găsirea/regăsirea informațiilor pe Internet. Dezvoltatorul celui mai mare motor de căutare din lume oferă prin Google For Education o suită de aplicații, ce permit profesorilor să beneficieze de instrumente puternice în procesul de învățământ.

„G Suite For Education” este o suită de instrumente de bună calitate pentru procesul educațional oferind opțiuni pentru predare-învățare-evaluare. Platforma este concepută pentru a da posibilitatea actorilor educaționali (profesori și copii) să inoveze împreună.

Cadrele didactice pot crea diverse situații de învățare iar copiii să analizeze, să gândească critic, să ofere soluții și chiar să lucreze în grup, să coopereze. G Suite For Education ne ajută să creștem oportunitățile de comunicare, colaborare, creativitate și gândire critică, susținând obiectivele de învățare pe care le avem pentru copii. Aceste instrumente gratuite, sunt sigure și fiabile, sunt folosite de copiii în școli din întreaga lume.

Avantajele G Suite For Education:

Sunt instrumente intuitive, ușor de folosit la clasă;

- Deschid calea spre noi metode de învățare;
- Oferă economie de timp și energie;
- Oferă o bună colaborare profesor – copil și comunicare în timp real;
- Copiii lucrează împreună și folosesc simultan imagini care se salvează în mod automat;

Feedback documentat pentru copii prin comentarii inserate în Google Docs, Slides sau Sheets;

Modificările aduse documentelor păstrează un jurnal al tuturor acțiunilor pentru a vedea contribuțiile copiilor la munca de grup.

Din suita Google face parte și Google Classroom, Google Meet. Google Classroom reprezintă o predare cu instrumente digitale moderne și o organizare eficientă pentru profesor, activități interactive și interesante pentru copii care îi ajută pe aceștia să fie mai implicați în propria învățare și să dezvolte abilități digitale utile în viitor. Google Classroom este un instrument de colaborare pentru actorii educaționali și facilitează organizarea și eficientizarea activităților didactice. Cu numai câteva click-uri se crează o clasă, se adaugă copiii, se crează teme sau anunțuri. Se poate oferi feedback copiilor și vedea întrebările sau comentariile despre teme.

Google Meet se folosește în cadrul activitatilor online. O rețetă de 10, nu există, pentru un scenariu didactic online. Dar trebuie să se respecte următoarele cerințe: stabilirea regulilor de comunicare cu copiii și părinții, cunoașterea metodelor de predare-învățare-evaluare disponibile, pregătirea activității online, alegerea instrumentelor Web adecvate obiectivelor, respectarea metodologiei (scenarii de lecție, strategii pentru planuri de lecție), tipul de activitate, resursele disponibile.

Pregătirea activitatilor online presupune: realizarea materialelor didactice în format electronic, utilizarea materialelor educaționale disponibile și proiectarea scenariului didactic. Materialele pot fi pregătite în formate electronice de tip document sau de tip prezentare.

Pentru integrarea imaginilor în materialele educaționale se pot utiliza inserare imagini, se pot decupa, modifica dimensiuni (Paint), pentru a include o imagine într-un alt document se poate folosi funcția Prt Scr de pe tastatura calculatorului. Crearea unor activități online de calitate necesită experiență din partea cadrului didactic dar și abilități digitale.

Metodele sunt diferite în funcție de lecție, de tipul de activitate și necesită a fi adaptate vârstei copiilor. Procesul de predare poate fi: sincron, asincron și mixt. Predarea sincronă reprezintă cea mai bună interacțiune online, deoarece este apropiată de metoda tradițională.

Activitatea poate fi considerată o „jocă” unde profesorul este un „actor” cu rolul bine învățat și unde elevii „se transformă” la rândul lor din spectatori în actori, iar scena este clasa virtuală.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE ȘI TRADIȚIONAL

PROFESOR BIRTEA EMILIA
LICEUL TEHNOLOGIC „CLISURA DUNĂRII” MOLDOVA NOUĂ

Criza provocată de pandemia de SARS-CoV-2, s-a resimțit puternic și în sistemul de învățământ românesc. Începând cu data de 11 martie 2020, în România s-a adoptat măsura trecerii de la învățământul tradițional la învățământul on-line (care s-a făcut destul de brusc), la învățarea mediată de tehnologie și Internet. Acest proces de tranziție a fost condiționat de accesul la resurse proprii (tehnologie educațională, infrastructură digitală, etc) atât al cadrelor didactice, cât și al elevilor și familiilor acestora, precum și de nivelul de competențe digitale deținut de aceștia.

Atât cadrele didactice cât și elevii s-au confruntat cu o structură tehnologică precară, fără abilități de competențe digitale, fără acces la platforme online dedicate, fără resurse didactice digitale și multimedia. Cu toate aceste neajunsuri, cadrele didactice au susținut activități didactice la distanță. Experiențele acestora au fost diferite, atât negative cât și pozitive.

Educația este un domeniu important și prioritar, în care este nevoie de formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății. În primul rând, este nevoie de o pregătire digitalizată a organizației școlare, de o instruire digitală a elevilor și a cadrelor didactice, pentru a-și forma abilități de utilizare a calculatoarelor și a celorlalte dispozitive electronice conectate la Internet. Este nevoie de cadre didactice dispuse la schimbări, cu experiență în utilizarea TIC în procesul pe predare – învățare – evaluare, care să selecteze resursele educaționale pentru a se adapta la învățământul on-line. Este nevoie de formare și perfecționare a cadrelor didactice. Trebuie o implicare mai largă din partea părinților, a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații.

Învățământul on-line are avantaje și dezavantaje față de învățământul tradițional. Există activități didactice față-în-față care nu se pot face virtual/on-line, în special la preșcolari, elevii de la ciclul primar, a celor cu dificultăți în învățare și a celor cu nevoi speciale. Sunt persoane care nu au acces la Internet și mijloace tehnologice moderne. Există un impact negativ asupra dezvoltării socio-afective a copiilor. Un avantaj este accesul deschis la resurse educaționale. Elevul trebuie să se adapteze noilor cerințe ale școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul. A scăzut violența în școli, deoarece elevii nu se întâlnesc fizic.

Platformele educaționale on-line, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevi, pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni. Dar, obținerea unui feedback comunicațional real este aproape imposibil. Nu există un control real al publicului-țintă, deoarece cadrul didactic poate fi înregistrat, poate fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii săi).

În concluzie, școala on-line este atât o necesitate cât și un progres, sistemul educațional tradițional trebuie resetat, cadrele didactice dar și elevii trebuie să-și îmbunătățească abilitățile digitale, ceea ce va schimba calitativ relația profesor-elev dar și școală-familie, societatea civilă trebuie să fie conectată mai activ la problemele educației.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. Bivolaru Maria – Marcela

Școala: Colegiul Național „George Coșbuc”, Motru

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate;
- predarea online;
- proiectarea instruirii online.

Învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii. În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă:

- timp de planificare;
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție;
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje.

Avantajele învățării online sunt:

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice: profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește; astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online;

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare: orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând;

3. Existența conținuturilor multimedia: prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea;

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință: dacă distribuitorul își dă seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând; de asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți;

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor: informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice;

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului: fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații; de asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi; astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală;

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online:

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei: tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile; de aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme; de asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație, dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice: când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie; folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită: numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru; din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc.

Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește. Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe, deoarece conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

- învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră;

- într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat;

- înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate;

- de asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene;

- în cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

Mijloace și strategii didactice inovatoare adaptate predării online

Prof. Înv. Primar -Blaj Adriana-Mihaela
Liceul Tehnologic, Mihai Novac,
Structura Școala Gimnazială, Nr. 3, Oravița

“Tot ceea ce nu avem de la naștere și de care avem nevoie când suntem mari, ne este dat prin educație. Această educație ne vine de la natură, de la oameni sau de la lucruri.” (Jean Jacques Rousseau)

Strategiile didactice urmăresc formarea și stabilizarea relațiilor optime între activitatea de predare a profesorului și cea de învățare a elevului, în strânsă legătură cu particularitățile psihologice de vârstă și individuale ale elevilor, precum și cu condițiile concrete în care se desfășoară activitatea didactică.

Alegerea strategiilor didactice trebuie să țină cont de dezvoltarea psihică a elevului, de faptul că adolescentul are gândirea predominant abstractă, logică, înțelege esența fenomenelor, este la vârsta redescoperirii teoriilor științifice prin efort propriu și se poate mobiliza cu succes pentru realizarea unui scop. Ținând cont de dezvoltarea psihică a elevului, de conținutul informațional, de particularitățile individuale, profesorul, urmărind multiple scopuri instructive și educative, alege și folosește diferite strategii didactice, urmărind să asigure o învățare independentă, creatoare care determină o eficiență sporită procesului de asimilare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor.

Orice strategie este rezultatul interacțiunii mai multor metode și procedee. În mod obișnuit, profesorul folosește pentru predarea unei lecții mai multe metode de învățământ. Alegerea metodelor se face ținând cont de realizarea scopului urmărit, de dezvoltarea elevilor, specificul lecției respective precum și de mijloacele de învățământ care-i sunt la dispoziție.

Școala online a fost și este o provocare deoarece în cea mai mare parte, atât cadrele didactice, dar mai ales elevii, nu au avut competențele digitale suficient formate. Astfel într-un timp relativ scurt, cadrele didactice au fost nevoite să se perfecționeze, autodidact sau organizat, în utilizarea uneia sau a mai multor platforme, până la stabilirea uneia la nivel de instituție. Tot acest amalgam informațional a determinat un cumul de stres, timp petrecut în fața calculatorului, timp nelimitat în familiarizarea elevilor cu funcționalitățile platformelor utilizate.

În perioada pandemiei am utilizat la nivelul Școlii Gimnaziale nr.3 Oravița platforma educațională Classroom. În acest scop, am creat o clasă digitală, am lansat invitații elevilor, am încărcat teme și activități, am selectat resurse educaționale și mijloace pentru învățarea online și am desfășurat lecții online, folosind aplicația Meet.

Un exemplu de activitate online l-am desfășurat la clasa a II-a, disciplina Comunicare în limba română, unitatea de învățare Bun venit primăvară! Folosind manualul digital, am desfășurat activități de citire în forme variate a textului suport Buburuza scris de Eugen Jianu, am identificat, explicat și integrat în noi enunțuri cuvintele necunoscute. Steluța întrebărilor

Elevii au formulat independent întrebări care încep cu termenii Cine?, Ce?, Cum?, Când? De ce? și care au legătură cu textul citit solicitând colegilor să răspundă acestora.

Astfel, copiii au participat cu interes la dialoguri, formulând mesaje orale în diferite contexte de comunicare. În urma discuțiilor au concluzionat că rostul micuței buburuze este să vestească primăvara.

Se solicită exprimarea propriilor păreri în legătură cu întrebarea:

Ce impresie avea buburuza despre sine?

Organizați independent, elevii au completat harta textului, precizând informații legate de titlu, autor, numărul de alineate, locul, timpul și evenimentele din textul Buburuza, scris de E. Jianu.

Pentru acasă, elevii au avut de completat un joc digital din aplicația Wordwall.

În cadrul activității online, elevii au avut reacții pozitive, și-au prezentat părerile personale, argumentând, au manifestat curiozitate, inițiativă și creativitate. De asemenea, au participat activ în realizarea sarcinilor fiind încântați de activitățile desfășurate și-au dezvoltat competențe digitale prin utilizarea în activitățile de învățare a unor aplicații ale dispozitivelor digitale.

Feed-back-ul oferit copiilor a fost, de asemenea, pozitiv, evidențiindu-le reușitele și progresele și motivându-i pentru activitățile viitoare.

Învățământul on-line este un învățământ, în general, individual. În fața calculatorului elevul primește lecții, materiale de studiu pe care le accesează când dorește. Are un timp limită de postat cerințele profesorilor.

Cred că aici rolul părinților devine mai important. Aceștia își pot verifica mai ușor copiii, pot verifica dacă au făcut lecțiile și temele. Așadar, viitorul nu aparține exclusiv învățământului on-line.

Viitorul va fi o simbioză între clasic și modern, între tehnologie și tabla de la clasă, între conservatorismul profesorilor și maximizarea folosirii tehnologiei în a ușura accesul elevului la informație.

Bibliografie:

www.scoalaintuitext.ro/blog/scoala-online/

<https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa a II-a/Comunicare in limba romana/EDP/#p=101>

ÎNVĂȚAREA ONLINE

Prof. înv. preșc. Blejan Maria Mihaela
Grădinița cu P. P. Phoenix, Craiova

Învățarea prin Internet poate fi definită ca o formă de învățământ în care se prezintă studenților un conținut de instruire prin Internet. De aceea, condiția de bază impusă participanților în procesul de învățare este posedarea unui calculator și o conexiune la Internet.

Când vine vorba de a sprijini programa care se folosește în educația prin internet, de cele mai multe ori se folosesc așa-numitele instrumente de curs, care permit stocarea de conținut educațional pe un server Web, crearea de rețele de comunicare între participanții la procesul de educație, de învățare și de gestionare, permițând testarea independentă a cunoștințelor lor prin intermediul diferitelor teste.

De ce este învățarea online pe placul elevilor

Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice.

Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

De ce elevii învață cu plăcere folosind platformele online

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu descoperă eficiența platformelor online de învățare, așa cum este și ExamenulTau.ro, de pildă. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Accesând produsul educațional ExamenulTau.ro, adolescenții găsesc lecții video sau filme de predare pe care le pot urmări de câte ori vor, pot lucra atunci când au timp și se pot testa fără probleme pentru a-și cunoaște exact nivelul de cunoștințe fie la Limba Română, fie la Matematică.

Avantaje:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile raman online.

2. elevii/ studentii intra in posesia materialelor print-o simpla accesare

Orice persoana din grupul tinta are acces la toate informatiile, oriunde si oricand.

3. existenta continuturilor multimedia

Prin internet pot fi transmise si imagini, videoclipuri, fisiere si orice fel de materiale virtuale care intotdeauna au eficientizat invatarea.

4. continuturile pot si sterse, corectate sau actualizate cu usurinta

Daca distribuitorul isi da seama ca a transmis o informatie gresit sau poate doreste sa o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde si oricand. De asemenea, orice document poate fi editat si reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultati.

5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor

Informatiile pot fi indreptate spre o persoana sau catre mai multe in acelasi timp in mod individual sau se pot crea grupuri in care utilizatorii pot sa si comunice.

6. folosirea continuturilor interactive, existenta feed-back-ului

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiente, pareri sau informatii. De asemenea, ei pot primi feed-back in timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel exista si interactiune virtuala si nu numai invatare individuala.

Limite și dificultăți / Dezavantaje

1. dificultati in utilizarea tehnologiei

Tehnologia avanseaza zi de zi si nu toate persoanele sunt la zi cu noutatile. De aceea de multe ori sunt intampinate probleme de utilizare si de accesare a informatiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt intalnite situatii de confuzie si dezorientare, de unde apare si lipsa de motivatie. Dar aceasta problema poate fi rezolvata prin tutoriale video.

2. lipsa comunicarii reale/ fizice

Cand invatarea si comunicarea raman axate in mediul virtual, atunci cand oamenii se intalnesc nu mai stiu sa comunice si incep sa comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual in exces ne robotizeaza!

Concluzii

S-au putut expune cateva idei, insa cu totii stim ca internetul este foarte util in invatare, atat a celor mici, cat si a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractiva, iar pentru cei mari trebuie sa existe o motivatie puternica pentru a o utiliza in mod eficient.

Pot fi numite situatii limita cazurile in care o persoana este intr-un anumit context in care nu poate avea acces la internet sau nu isi permite acest lucru. Din acest motiv, se poate intampla sa piarda o anumita informatie care ii era utila in acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situatii de criza chiar nu pot fi controlate.

Craciunul, prin zambete de copii

**Ed: Blindu Sorina - Mihaela,
Gradinita cu P. P. NR. 39, Galati**

Craciunul este o sarbatoare magica si importanta pentru fiecare dintre noi. Aceasta frumoasa sarbatoare are o semnificatie cu atat mai importanta pentru copii, deoarece aduce o mare bucurie in sufletele acestora. Tocmai de aceea acest eveniment nu a putut trece neobservat de prescolarii de la grupa mica "B", de la Gradinita cu P. P. nr 39 din Galati. Acestia indrumati de doamna educatoare Blindu Sorina-Mihaela au desfasurat o activitate online, intitulata "Mos Craciun vine acum!". La activitate au fost invitati atat parintii, cat si bunicii unde prescolarii au dansat, au vorbit si au cantat colinde.

Activitatea a debutat cu prezentarea unui filmulet in care copiii au urat cuvinte frumoase fiecarui invitat si au cantat pe rand colinde de Craciun, precum: "Mos Craciun cu plete dalbe", "O brad frumos", "Iata vin colindatori" etc. Apoi prescolarii au descris intr-un singur cuvint la ce se gandesc ei atunci cand aud cuvintul "Craciun", acestia spunand cuvinte precum: "cadouri, brad, fericire, Mos Craciun etc". Dupa acest moment, grupa mica a anuntat vesela ca a pregatit un dans pentru Mos Craciun: "Dansul fulgilor de nea". Dansul s-a desfasurat intr-o armonie placuta, fiecare copil executand cu grija pasii de dans specifici.

Atmosfera a fost una frumoasa, relaxanta in care copiii au desfasurat activitati care le-au stimulat creativitatea, limbajul, memoria, coordonarea si imaginatia. Pe parcursul serbarii prescolarii au comunicat intre ei, cat si cu invitatii si au spus pe rand ce isi doresc sa primeasca in dar de la Mos Craciun.

La finalul activitatii, copiii au avut parte de o mare surpriza, Mos Craciun facandu-si aparitia. Acesta a stat de vorba cu prescolarii, le-a ascultat dorintele fiecaruia, promitandu-le ca in noaptea de Craciun va veni si le va lasa sub brad tot ceea ce ei isi doresc.

Aceasta activitate a fost una memorabila, in care copiii au simtit impreuna spiritul Craciunului, facandu-si amintiri pe care nu le vor uita niciodata, amintiri importante in dezvoltarea lor personala.

GRĂDINIȚA ONLINE - O ALTFEL DE GRĂDINIȚĂ

Prof. învă. preșcolar: BOABĂ ELENA GABRIELA
Grădinița cu p. p. nr. 3 Tulcea

COVID-19 a schimbat lumea și mai înainte de tot a schimbat cursul firesc previzibil pe care îl avea sistemul de educație. Așadar începând cu 11 martie 2020, sistemul de învățământ a fost nevoit să se reorienteze către soluții noi de comunicare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față. Prin măsurile instituite prin starea de urgență toți am fost puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber.

În acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat și deși aceste lucruri a reprezentat, o evoluție și dezvoltare socială importantă, faptul că totul s-a întâmplat brusc a pus societatea în fața unei provocări pe care nu a mai întâlnit-o până în prezent. În acest context profesorii din învățământul preșcolar s-au confruntat cu unele provocări în implementarea predării și învățării online, în special în ceea ce privește implicarea celor mici în predarea și învățarea online, gestionarea timpului, instrucțiuni și curriculum, precum și probleme de cunoștințe informatice și tehnice. Dar una dintre frustrările fundamentale ale tranziției către învățarea online este creșterea inevitabilă a timpului petrecut în fața ecranelor.

Închiderea grădinițelor a reprezentat un prilej de a petrece timp împreună în familie și deși multe familii au apreciat această oportunitate, totuși pentru mulți dintre ei a fost greu să găsească un echilibru între serviciu, îngrijirea copiilor și întreținerea gospodăriei. Din această cauză unii părinți au fost nevoiți să se adapteze rapid și să găsească moduri noi de a-și organiza timpul și de a-si petrece zilele. Pe de altă parte datorită perturbării rutinei lor zilnice separării de colegi și educatoare, copiii au manifestat diferite comportamente fiind neobișnuit de activi, agresivi, liniștiți sau triști, dovind uneori teamă, anxietate sau chiar epuizare

În acest sens iată că deși am fost separați de condițiile impuse de "starea de urgență" am mutat activitățile în mediul on-line și dacă cei mici nu au mai mers la grădiniță, a ajuns grădinița la ei prin intermediul aplicației whatsapp și apoi prin intermediul platformei de e-learning, G Suite for Education (Google Classroom, Google Meet). Astfel prin postarea zilnică într-un anumit interval orar a unor sugestii de activități, am venit în ajutorul părinților pentru o organizare mai eficientă și mai frumoasă a timpului copiilor și în același timp am ținut legătura cu preșcolarii, care au fost motivați totodată să desfășoare activitățile educaționale știind că sunt trimise de doamnele educatoare. Aceste activități online nu au fost neapărat de predare și nu au avut rolul de recupera pierderile din plan intelectual, de achiziție cognitivă. ci unul de socializare și menținere a legăturii cu grădinița, de păstrare a legăturii, educatoare- părinți- preșcolari.

Cel mai mare impact pozitiv în derularea acestor activități online l-au avut întâlnirile pe Google Meet care se desfășurau de 2, 3 ori pe săptămână, în 4, 5 sesiuni pe zi cu câte 5, 6 preșcolari pe sesiune, în funcție de programul părinților cu programare în prealabil pe grupul de pe aplicația Whatsapp. Astfel o mare parte din neajunsurile provocate de situația inedită prezentată mai sus, au fost rezolvate.

Copiii asteptau cu nerăbdare să își revadă prietenii de la grădiniță, își prezentau noile jucării, cadourile primite, împărtășeau noutățile din familie, făceau felicitări și desene cadou unii pentru ceilalți din proprie inițiativă și se bucurau împreună de jocurile interactive, cantecelele sau povestioarele scurte alese și adaptate cu grija de noi educatoarele.

Deși această nouă formă de ”grădiniță,, a presupus un efort de reorganizare a timpului pentru părinți, pentru că cei mici nu pot folosi singuri aceste aplicații, treptat copiii și familiile lor s-au obișnuit cu ”grădinița de acasă” iar feed-back-ul pozitiv nu a întârziat să apară: mulțumiri, poze și filmări din activitățile cu preșcolarii și chiar mesaje vocale sau video prin care cei mici își exprimau iubirea față de noi cadrele didactice și dorul de grădiniță și jucăriile de acolo.

O întâmplare impresionantă care a avut loc în cadrul întâlnirilor pe Google Meet a constat în inițiativa celor mici de a face o petrecere de revedere la întoarcerea la grădiniță. Astfel fără nici o intervenție din partea noastră a adulților ei și-au împărțit sarcinile de organizare, să aducă unii, baloane, alții creioane de desen pe față, fluiere, coifuri, sucuri, prăjituri.

La scurt timp de la revenirea la grădiniță această inițiativă s-a și concretizat de altfel în cea mai frumoasă și mai memorabilă petrecere de preșcolari de grupă mijlocie.

Învățarea tradițională și învățarea on line: diferențe, avantaje si dezavantaje

Prof. înv. primar BOACĂ GEORGETA
Școala Gimnazială „Ion Haulică” Ipatele, jud. Iași

Moto: „Copiii sunt tot ce avem mai scump. Bogăția noastră cea mai mare sunt copiii pe care i-am crescut și educat, căci asta este menirea educatorului pe pământ. Această menire de a crește și educa copiii atrage după sine o mare responsabilitate.”

În zilele noastre cursurile online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institute și companii oferă cursuri online. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte datorită concepției greșite. În același timp, în ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul cursanților. Există întotdeauna doua fețe ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea online este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată.

Să comparăm cele doua metode:

- În cursurile online, elevul nu interacționează direct cu instituția. Deci, în cazul în care aveți întrebări, poate fi dificil să întrebați instructorii online, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonală. Cu toate acestea, aceste cursuri oferă de multe ori alternative cum ar fi forumuri online, e-mailuri și camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utilă.

- Oamenii adesea cred că interacțiunea cu un antrenor live este cel mai bun mod de a învăța, deoarece este interactivă și permite comunicarea bidirecțională. Pentru astfel de persoane, cursurile sincronizate online vor fi mai potrivite.

- Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de căutare, cum ar fi: Google, Bing etc. Deși acest lucru ajută la reducerea cantității de cărți pe care trebuie să le citești, ar putea exista prea multe surse de informații pe care trebuie să le citești, și să le alegeți pe cele relevante, ceea ce poate duce la supraîncărcarea cu informații.

- Astfel, cursurile pot fi mai potrivite pentru adulții care își continuă educația în timp ce lucrează.

- Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescenții și tinerii adolescenți care încă nu s-au alăturat forței de muncă. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilentă mentală.

- Cadrele didactice reprezintă principala resursă umană capabilă să prognozeze, organizeze și coordoneze activitățile de introducere a noului, asigurând astfel dezvoltarea optimă a organizației școlare.

- Fundamentul activității didactice în școala tradițională a fost asigurat de psihologia asociaționista, pentru care actul cunoașterii se reducea la simpla înregistrare prin simțuri, la percepție.

- Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii on line generalizate, disponibile pe internet.

- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continui între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea on line. În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mai mari.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context in care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

METODICA PREDĂRII ONLINE

Prof. înv. primar Bobe Gabriela Nicoleta
Școala Gimnazială „Sfântul Vasile” Ploiești

În Școala online am continuat unele activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică față-în-față nu se poate face online, deoarece are un impact negativ asupra învățării temeinice. Apar disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană. Având clasa I, am simțit din plin aceste neajunsuri.

De exemplu, la predarea literelor am avut nevoie de mai multe explicații și repetarea pașilor de urmat în realizarea literei de mână. La așezarea în pagină, regulile erau spuse de mai multe ori. Pentru a realiza tot ce mi-am propus în planificarea reorganizată, am folosit mai multe metode și procedee didactice, unele mai eficiente, altele mai puțin.

Voi prezenta una dintre metodele pe care le-am folosit aproape oră de oră, deoarece dezvoltarea competențelor de comunicare în clasa I, când formăm și scris-cititul de mână, are o mare importanță. M-am gândit la metoda exercițiului.

Definim metoda ca: drum sau cale de urmat în activitatea comună a profesorului și elevilor, pentru îndeplinirea scopurilor învățământului. Metodele constituie elementul esențial al strategiei didactice, ele reprezentând latura aplicativă. De aceea, ea poate fi considerată ca instrumentul de realizare într-o cât mai mare măsură a obiectivelor prestabilite ale activității didactice de învățare.

Metoda exercițiului reprezintă executarea repetată și conștientă a unei acțiuni în vederea însușirii practice a unui model dat de acțiune sau a îmbunătățirii unei performanțe. Exercițiul nu se limitează doar la formarea deprinderilor, ci vizează în același timp consolidarea unor cunoștințe și capacități specifice fiecărei trepte și discipline de învățământ, care reprezintă aspectul teoretic al acțiunilor implicate în acesta. Scopul exercițiilor este de a dobândi priceperi, deprinderi și cunoștințe noi, pentru a ușura alte activități și a contribui la dezvoltarea altor aptitudini.

Etapele antrenate în procesul de formare și consolidare a deprinderilor:

- a) familiarizarea elevului cu acțiunea care urmează să fie automatizată;
- b) antrenarea operațiilor necesare pentru desfășurarea acțiunii respective;
- c) integrarea operațiilor antrenate în structura acțiunii, consolidată deja la nivelul unui stereotip dinamic;
- d) sistematizarea acțiunii în funcție de scopul general și specific al activității respective;
- e) integrarea acțiunii automatizate în activitatea respectivă;
- i) perfecționarea acțiunii automatizate în contexte diferite care asigură evoluția sa în termeni de stabilitate și de flexibilitate.

Exercițiile pot fi grupate în funcție de cel puțin două criterii:

- a. După formă:
 - exerciții orale;
 - exerciții scrise;
 - exerciții practice.
- b. După scopul și complexitatea lor:

- exerciții de introducere într-un model dat sau exerciții introductive: elevilor li se explică pentru prima dată o activitate pe care ei o aplică în paralel cu explicațiile profesorului;
- exerciții de însușire sau consolidare a modelului dat, denumite și exerciții de bază: elevul reia în întregime și în mod repetat, acțiunea ce i s-a explicat;
- exerciții de legare a cunoștințelor și deprinderilor mai vechi cu cele noi, numite și exerciții paralele, având scopul de a integra deprinderile în sisteme din ce în ce mai largi;
- exerciții de creație sau euristice.

De exemplu, în orele de Comunicare în limba română folosesc metoda exercițiului la citirea cuvintelor, propozițiilor, la scrierea literelor de mână, a cuvintelor (legăturii cu celelalte litere), dar și la completarea unor cerințe referitoare la sinonime, antonime, diminutive.

De asemenea, în cadrul orelor de matematică la predarea adunării și scaderii cu numere în centrul 0-100, am extins cunoștințele pe care le-au asimilat în clasa pregătitoare, când au învățat adunarea și scăderea numerelor până la 31.

În cadrul orelor de Matematică și explorarea mediului, metoda exercițiului se folosește de fiecare dată. În momentul utilizării acestei metode, profesorul face apel și la metode cum ar fi: explicația, demonstrația, conversația, problematizarea.

Avantajele metodei sunt:

- formează o gândire productivă,
- oferă posibilitatea activității independente,
- oferă posibilitatea analizei diverselor metode și soluții de rezolvare a problemelor,
- activează simțul critic și autocritic și îi învață pe elevi să-și aprecieze rezultatele și metodele de lucru,
- oferă posibilitatea depistării și eliminării erorilor.

Eficiența acestei metode depinde de cât de pregătiți motivațional și teoretic au fost elevii pentru efectuarea acțiunii, cât și cum au fost explicate și demonstrate acțiunile pentru a-și interioriza modelul, dar și cât de variate sunt contextele de exersare. Elevul trebuie să fie într-un control permanent, ca mai apoi să se transforme în autocontrol, care este o etapă importantă.

1. Cerghit, Ioan - „Didactica“, București, 1993
2. Nicola, Ioan - „Tratat de pedagogie școlară“, E.D.P., București, 1996

Învățăm și de acasă

Autor: Bobițan Ilicia Marcela
Profesor învățământ preșcolar

În ultimul an, școala de acasa (homeschooling) este o alta metoda de predare si invatare. Aceasta metoda nu este una utopica, asa cum s-ar crede. Hai sa privim avantajele si dezavantajele sale.

Educatia de acasa implica anumite libertati. Copiii pot alege ce vor sa invete, cat vor, cand vor. Notiunile de baza sunt necesare, dar nu vor fi impuse de la o varsta anume, ci cand se simte pregatit. Familia isi poate educa copilul conform propriilor convingeri si valori, intr-un mediu care nu intra in contradictie cu acestea.

O alta libertate este cea fizica. Atat copiii, cat si parintii, nu mai sunt constransi de orarul scolii si pot petrece mai mult timp impreuna. Astfel, familia poate planifica in orice moment iesiri educative, poate schimba materia oricand etc. Nu numai ca cei mici vor avea parte de o experienta noua de invatare, dar aceste abateri de la program vor imbunatati si calitatea vietii de familie.

Vorbind de libertatea fizica, putem aborda si trezitul de dimineata. Nimanui nu ii place sa se trezeasca „cu noaptea-n cap”, cu atat mai putin copiilor. Scoala de acasa le permite sa doarma relaxat, fara frica zilei urmatoare, fara teama ca, din minut in minut, alarma de la ceas le va zangani in cap.

O libertate emotionala, o mai ofera si homeschooling-ul. Prejudicati, copii agresivi, competitivitate, presiunea grupurilor, toate acestea pot fi intalnite pe holurile scolii. Stima de sine a copiilor scade, iar invatatul ocupa locul doi, in favoarea unui „look” mai acceptabil din punct de vedere social.

Copiii care invata acasa nu mai au aceasta nevoie de a fi inclusi, nu le mai este teama de ridicol si gandesc ce vor, nu ce li se impune.

Din punctul de vedere al timpului, este destul de complicat sa inveti in afara scolii traditionale. In primul rand, trebuie sa stii care este programa scolara. Ce anume li se cere copiilor sa invete? Trebuie sa iti faci loc in programul tau pentru a invata si tu, la randul tau.

Parintii sunt plecati de dimineata pana seara la serviciu, asa ca faptul ca poti sa inveti „cand vrei” este o chestiune limitata. Iar cand un parinte singur decide sa isi invete copilul de acasa, lucrurile devin cu mult mai complicate. O solutie ar fi apelarea la un meditator, dar acest lucru inseamna ca...

Vor aparea cheltuieli suplimentare. Sa zicem ca nu apelezi la un meditator si nu esti singur in aventura de homeschooling. Tot va trebui ca unul dintre parinti sa renunte la serviciu. Astfel, veniturile familiei vor fi substantial mai mici. Chiar daca manualele se gasesc in bibliotecile gratuite, cu un singur salariu tot va fi mai dificil.

Odata ce ai decis sa ramai cu micutul tau acasa, trebuie sa constientizezi ca veti sta impreuna cam toata ziua. Daca ti se pare ca va fi obositor sau crezi ca nu te vei simti bine sa stai atata timp cu cel mic, atunci scoala de acasa nu e potrivita pentru tine.

Daca ai un copil mai timid, nu este o decizie buna sa il retii acasa deoarece, in viitor, ii va fi greu sa se integreze in vreo colectivitate.

In Romania, scoala de acasa este un program contestat la noi in tara si poate fi posibil doar in cazurile medicale foarte serioase in care copilul nu se poate deplasa.

Pentru cei care pur si simplu doresc sa renunte la sistemul traditional, exista o „portita”, in ceea ce priveste reglementarea educatiei – „scoala-umbrela” din strainatate.

„Scoala-umbrela” este o institutie particulara, care primeste inscrieri ale elevilor educati acasa contra unei taxe anuale. Copilul inscris la o „scoala-umbrela” este considerat de stat ca fiind scolarizat legal si poate fi oricand reintegrat in invatamantul public sau privat, dupa o testare a cunostintelor. In plus, acest tip de scoli elibereaza foi matricole si alte documente scolare necesare.

Scoala de acasa ar putea deveni un sistem functional, care sa rezolve problemele din sistemul nostru de invatamant.

ACTIVITATE DE ÎNVĂȚARE ON LINE

BOCAI LUCICA

Numele autorului/Unitatea de învățământ	Bocai Lucica/Grădinița nr.1 Voluntari, Ilfov
Nivel	II-Grupa mare (5-6 ani)
Domeniul de dezvoltare/Domeniul de activitate	Capacități și atitudini față de învățare/DLC
Mijloc de realizare	Vizionare poveste + joc wordwall
Tema activității	În lumea poveștilor/Ursul pacalit de vulpe
Competența specifică principal vizată/scopul activității	Competențe digitale/Reactualizarea poveștilor studiate.
Dimensiuni ale dezvoltării	<ul style="list-style-type: none"> • Curiozitate, interes și inițiativă în învățare • Finalizarea sarcinilor și acțiunilor (persistență în activități)
Comportamente vizate	<ul style="list-style-type: none"> • Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi • Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.
Obiective	<ul style="list-style-type: none"> • Să vizioneze cu atenție povestea • Să rezolve corect sarcinile joculețului wordwall (cu ajutorul unui părinte)
Bibliografie	Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie
Durata aproximativa a activității	30 min
Etapete activității	<ul style="list-style-type: none"> • Introducerea în activitate se va face prin cântecelul „Ursul pacalit de vulpe” https://youtu.be/JBV_7QPriz8 <p>Educatorea le spune copiilor că ursul are nevoie de ajutor. Dacă vreți să-l ajutăm pe urs, va trebui să vizionați cu atenție povestea Ursul pacalit de vulpe.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Reactualizarea cunoștințelor -vizionarea poveștii Ursul pacalit de vulpe https://youtu.be/kz_X-QjrBVM <p>Acum, că toți ne-am amintit povestea, ursul vă roagă să îl ajutați să găsească povestea din care face parte, fiindcă s-a răătăcit în alte povești. Pentru a-l ajuta, va trebui să rezolvați sarcina jocului următor (faceți click pe butonul ADEVĂRAT când apare o imagine din povestea Ursul pacalit de vulpe și click pe butonul FALS când apare o imagine din altă poveste). Puteți cere ajutorul unui părinte dacă nu vă descurcați.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> Evaluarea cunoștințelor : ca o verificare a cunoștințelor, copiii vor indica imaginile din povestea vizionată https://wordwall.net/resource/17825370 Pentru participarea la activitate, copiii vor primi de la urs bulinuțe zâmbitoare. https://www.autodraw.com/share/12U8MX5VG294
Precizări	Activitățile se pot desfășura în funcție de interesul copilului.
Aplicații folosite	Wordwall, Autodraw, Youtube.

Învățământul în perioada de criză

Prof. Bocan Anca Teodora
Liceul Ștefan Procopiu Vaslui

Aproape 1.5 miliarde de elevi din peste 170 de țări ale lumii nu au mai mers la școală, instituțiile în care aceștia își desfășurau activitatea fiind închise de către guverne ca reacție la pandemia de Covid-19 (coronavirus).

În acest context, ministerele educației din toate țările au încercat să asigure continuitatea procesului instructiv-educativ prin intermediul învățământului la distanță. Sistemul de învățământ s-a reorientat către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, unii nici nu și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. În cea mai mare parte a cazurilor acest lucru a însemnat utilizarea platformelor educaționale (Classroom, Edmodo, aplicația Zoom, Kinderpedia, Easyclass, etc) cu scopul de a realiza un spațiu de învățare cât mai deschis și stimulant.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Dar același paradox apare peste tot: dacă utilizarea noilor tehnologii pare să minimizeze pierderile ce intervin în procesul de predare-învățare-evaluare, există în același timp și riscul de adâncire a inegalităților între elevi. Unii elevi, care au acces la Internet și la noile tehnologii își vor continua studiile, în timp ce cei fără posibilități financiare sau care locuiesc în zone unde nu este semnal, vor fi privați de lecții.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificial.

Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva dintre inconvenientele școlii online.

Învățământul la distanță a încercat să acopere dimensiunea instructivă a formării, însă s-a dovedit că are mai puține calități de educare și structurare a personalității, respectiv de formare a comportamentelor, atitudinilor, valorilor.

Elevii se plâng de lipsa socializării, de timpul îndelungat petrecut în fața calculatorului, de intensificarea fenomenului de hărțuire în mediul online sau așa numitul cyberbullying.

Pentru a încheia într-o notă pozitivă, trebuie precizat faptul ca acest tip de învățământ oferă și avantaje, nu doar inconveniente. Conform doamnei profesoare Daniela – Nadia Teclit, care a discutat cu elevii clasei a IX-a în cadrul orei de dirigiență care ar fi aceste avantaje, aceștia au amintit: distribuția rapidă a materialelor didactice, existența conținuturilor multimedia, informația ajunge

repede de la ”emițător la receptor” (profesor – elev – elev – profesor), individual sau pe grupuri de comunicare, orar flexibil, optimizarea timpului, învățare personalizată, în ritm propriu.

Bibliografie:

1. JUAN MANUEL MORENO, LUCAS GORTAZAR - Covid-19 et l'enseignement à distance: ce que nous enseigne l'enquête PISA 2018 sur l'avis des chefs d'établissements, 08 AVRIL 2020 [HTTPS://BLOGS.WORLDBANK.ORG/EDUCATION](https://blogs.worldbank.org/education)

2. Petre Botnariuc, Constantin Cucoș - ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020

3. Daniela Nadia Taclit - Avantajele și dezavantajele educației online, Mai 2020, Editura Edict

Învățământ online sau tradițional?

Prof. Bocan Jean Constantin
Școala Gimnazială “Constantin Rotaru”, sat Târzii

În ultimii doi ani, dezbaterile privind eficiența unui tip sau altul de învățământ s-au intensificat. Criza provocată de Covid 19 a făcut ca toate activitățile de învățare să se desfășoare în mediul online. Învățarea online, denumită și e-learning este o formă de învățare la distanță, cu ajutorul noilor tehnologii.

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Învățarea tradițională se desfășoară în sala de clasă, cu un profesor care furnizează și reglează fluxul de informații și cunoștințe. Acesta dorește în general, ca după transmiterea cunoștințelor, elevii să le aprofundeze acasă, prin intermediul temelor. În zilele noastre, noile tehnologii sunt introduse din ce în ce mai mult și în sala de clasă, dar cu toate acestea, prezența cadrului didactic nu poate fi înlocuită.

Principalele diferențe între învățământul tradițional și e-learning sunt:

E-learning

- Se desfășoară în mediul on-line
- Poate avea loc la orice oră și în orice loc
- Ritm flexibil -
- Favorizează un stil de învățare independent
- Interacțiunea este limitată, sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării.
- Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Învățământul tradițional

- Se desfășoară în sala de clasă
- Cadru și orar bine definite
- Ritmul este impus
- Principala sursă de informare este profesorul
- Grad ridicat de interacțiune cu colegii și profesorii, într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Chiar dacă sunt mai multe diferențe decât similitudini între cele 2 tipuri de realizare a procesului educative-instructiv, ele au totuși un punct comun: eficacitatea. Nu se poate afirma că unul este mai eficient decât celălalt, totul depinde de subiectul care este predat, de maniera de abordare, de gradul de interes manifestat față de acel subiect.

BIBLIOGRAFIE:

1. <https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

CARIERA DIDACTICĂ – INTERES SAU PASIUNE?

Prof. BOCIAT PETRONELA
GRĂDINIȚA P. N. NR. 2 OȚELU-ROȘU

„Doar atunci când meseria nu e practică cu pasiune, ea devine trudă.” (...)

Studenți până mai ieri, acum profesori într-o lume în transformare, o lume în care copii, preadolescenți, adolescenți, tineri, dar și adulți sunt legați între ei printr-o complicitate anume într-un joc ce se derulează neconținut: al predării de cunoștințe, al receptării acestora, al acumulării, al evaluării. Acest joc nu este întâmplător, el rulează după legități proprii, legități ce-i transformă pe participanți în parteneri, îi apropie, îi determină să învețe unii de la alții.

De-a lungul unei zile, un profesor este nevoit să fie actor, prieten, soră medicală, antrenor, detectiv, părinte, căutător de comori care stau uneori, undeva, îngropate sub resemnare. Inocenți nevindecabili, intrăm în jocurile copiilor, în clasă sau afară, nu atât spre a le arăta cum se face, cât pentru a descoperi lumea împreună. Odată ieșiți din această convenție, redevenim dascăli, însă nu severi, încremeniți în rigori sau șabloane, ci înțelegători și răbdători cu ființele ce se plămădesc lângă noi.

De la înșiși educatorii noștri, am învățat că dascălii sunt suflete fără ascunzișuri, de o rară sociabilitate, generoși, calmi, răbdători, reprezentând chipul probității morale și profesionale, al credinței depline în esența condiției umane.

Fiecare elev simte nevoia de a fi prețuit, iubit, evidențiat. Noi, profesorii, le putem demonstra elevilor prețuirea noastră, prin fiecare cuvânt, gest, prin grija pe care le-o purtăm, făcând adânci popasuri în sufletele lor, tulburându-le, până la emoție. Îi respectăm, prin faptul că îi tratăm ca pe ființe unice. Le dăm sentimentul siguranței, mai ales atunci când acțiunile și cuvintele noastre sunt conforme cu un înalt cod moral.

Profesia de educator/profesor este complexă și nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalități autonome integrabile social, cu capacități de gândire critică și creativă, cu un profil moral autentic și cu o înaltă profesionalitate. Sf. Ioan Gură de Aur spunea: "Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără de viață, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu".

Chiar dacă importanța socială a profesiei este uriașă - din perspectiva transformării profunde a personalității, a dezvoltării substanței intelectuale, fizice și socio-morale a celor educați – această profesie în cadrul societății contemporane nu este printre cele mai solicitate, dar nu se regăsește nici printre cele mai evitate. Este o profesie intelectuală respectată, care nu-i conferă deținătorului putere, influență ori venituri bănești deosebite, dar îi conferă un statut social ce-l plasează în zona de mijloc a societății.

În majoritatea statelor dezvoltate această profesie este exercitată mai ales de femei, bărbații dorind profesii care să le aducă venituri mai mari și o anumită doză de inedit. În plus, această profesie oferă o perspectivă redusă de a face carieră (atât profesorul debutant cât și cel cu gradul didactic I – cu multă experiență – fac același lucru). Cu toate acestea profesia aceasta nu poate fi schimbată cu ușurință, iar dintr-un alt domeniu se poate pătrunde mai greu datorită pregătirii complexe de care este nevoie.

Societatea actuală a dus la apariția unor schimbări și în cadrul sistemului educativ, schimbări care dau o nouă dimensiune rolului și statutului cadrului didactic. Astfel, cadrul didactic nu mai este

văzut doar ca un transmițător de informații și cunoștințe prevăzute în programa analitică. El devine un gânditor și un agent care trebuie să ia decizii iar în activitatea cu elevii devine un model și un mediator. Ca model, cadrul didactic demonstrează în mod frecvent procesele de gândire și explorare, iar ca mediator el este „interfață” între cel care învață și mediul de învățare, ajutând elevii să organizeze și să interpreteze informațiile.

Răspunzător de calitatea acestor schimbări, cadrul didactic, pe baza actualizării și îmbunătățirii ethosului pedagogic cu noțiunile propuse și introduse de reforma din cadrul învățământului (curriculum școlar, evaluare formativă, managementul clasei de elevi ca grup social, noile relații profesor-elevi, manuale alternative, consiliere și orientare, curriculum la decizia școlii etc.) și a dezvoltării tehnicilor pedagogice, le transpune în practica școlară. Astfel, cadrul didactic/profesorul își construiește propriul stil didactic adecvat noilor schimbări, stil ce se reflectă în următoarele direcții de acțiune, direcții ce pot fi asemănată cu puncte forte ale activității didactice:

- Preocuparea pentru cunoașterea elevilor, a nevoilor, intereselor, dificultăților și problemelor acestora. În vederea realizării acestei preocupări elevul trebuie să fie ascultat cu răbdare, lăsat să se exprime, să-și manifeste opinia, să se dezvăluie, să acționeze. El, elevul, trebuie acceptat așa cum este, trebuie sprijinit să fie el însuși, să-și manifeste personalitatea și propria valoare, să-și găsească propriul său drum în realizarea sa deplină.

- Manifestarea unui nou tip de relație a profesorului cu elevii și asumarea de noi și variate roluri ale profesorului. Noua relație democratică dintre profesor și elevi consolidează noile roluri ale profesorului de: organizator, îndrumător, consilier, mediator, moderator, manager al procesului educațional, evaluator etc. astfel că ea (relația) câștigă în dinamism și în flexibilitate, facilitează o comunicare reală între cei doi protagoniști ai actului educațional.

- Preocuparea pentru o abordare nouă, integrată, interdisciplinară a conținuturilor învățării în cadrul ariilor curriculare și a obiectelor de studiu.

- Trecerea de la instrucție la educație. În condițiile actuale informația nu mai constituie un scop în sine, ci mai degrabă mijlocul prin care se formează capacitățile, priceperile, deprinderile și comportamentele elevilor, celor educați. Explozia informațională, multitudinea surselor de informare a elevilor impune a învăța elevii să aleagă, să-și formeze priceperi de a analiza critic sursele de informare, de a utiliza doar sursele veridice. Această realitate este amplificată și de faptul că scopul activităților desfășurate în școală se centrează pe educația caracterului, inteligenței, sensibilității, voinței și atitudinilor, pe educația ecologică, pe educația pentru democrație, pentru participare și dezvoltare, pentru toleranță, pentru respectul propriei persoane și a celuilalt, pentru educație multiculturală și pluralism, pentru educația patriotică, direcții în care rolul profesorului este hotărâtor.

- Deschiderea activității desfășurate la clasă către sursele educației nonformale. Elevii sunt educați de către profesor în vederea selectării, receptării, prelucrării și aplicării conținuturilor asimilate în afara școlii. Profesorul se preocupă astfel, în mod intenționat, cu articularea celor două tipuri de învățare care au tendințe de a se manifesta independent.

- Utilizarea unor strategii didactice care plasează elevul în centrul procesului educativ prin solicitarea tuturor tipurilor de raționamente (deductiv, inductiv, ipotetic, transductiv, analogic). În această situație observația, jocul de rol, studiul de caz, problematizarea asaltul de idei, descoperirea, dezbateră etc. sunt integrate în lecții de către profesor cu o înaltă măiestrie, în funcție de natura obiectivelor și a conținuturilor, a nivelului de pregătire al elevilor.

- Depistarea și educarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor. Profesorul se preocupă în mod constant de crearea condițiilor afirmării performanțelor maxime ale fiecărui elev, sunt construite condiții reale de acces la succes școlar și social.

- Promovarea unor noi tehnici și instrumente variate de evaluare. Capacitățile cognitive, afectiv-motivaționale, volitive, comportamentele, atitudinile, deprinderile, priceperile sunt astfel supuse de către profesor unei investigații la care și elevii participă cu mai mare interes, multitudinea și varietatea noilor tehnici și instrumente de evaluare ajutându-i să transpună creativ ceea ce au acumulat.

➤ Afirmarea capacității de autoevaluare a elevilor. Dintre modalitățile explicite utilizate în vederea atingerii acestei capacități de către profesor se pot enumera: autocorectarea sau corectarea reciprocă, autonotarea controlată, notarea reciprocă etc.

Pentru ca toate acestea să fie atinse și stăpânite de către cadrul didactic într-o măsură ridicată este nevoie de o activitate de formare continuă, activitate care să o continue pe cea inițială și să-l ancoreze pe acesta în realitatea de zi cu zi. Această activitate de formare continuă se poate realiza prin participarea la o serie de acțiuni obligatorii: dobândirea gradelor didactice (definitivat, gradul II, I, perfecționările periodice), precum și activitățile derulate la nivelul unității școlare sau al localității sub forma: comisiilor metodice, activităților la nivel de catedră, la nivelul consiliului profesoral, consfătuiri pedagogice etc. Pe lângă acestea mai trebuie menționate acțiunile neobligatorii, acțiuni care antrenează cadrele didactice dornice să se perfecționeze: sesiuni de comunicări științifice, participarea la realizarea unor proiecte, participarea la conceperea și realizarea de materiale didactice, fișe de lucru sau de evaluare pentru elevi, manuale, îndrumătoare, caiete de muncă independentă pentru elevi, angajarea în acțiuni pentru realizarea de reviste școlare (pentru elevi), reviste profesionale (pentru profesori), materiale de informare pentru elevi, profesori, părinți, colaboratori, etc.

Această activitate de formare continuă presupune centrarea sa pe dezvoltarea deprinderilor de a lucra în echipă, pe dezvoltarea echipelor de cadre didactice. Echipa de profesori se pune în serviciul unor dificultăți, a unor situații problematice, cazuri speciale – cazuri în care experiența colectivă a cadrelor didactice este foarte importantă (un ex. deosebit de concludent fiind Consiliul profesorilor clasei).

Atât formarea inițială cât și cea continuă a cadrelor didactice trebuie să ia în considerare și schimbările curriculare propuse și să se centreze în jurul acestora. Noile planuri de învățământ, noile concepții integratoare, inter-, pluri- sau multidisciplinare, concepția modulară, noile moduri de abordare a cunoașterii, concepția metodologică necesară realizării unui învățământ obligatoriu până la vârsta de șaisprezece ani, introducerea informaticii, sunt doar câteva exemple de domenii în care e nevoie stringentă de intervenție în /și prin formarea permanentă.

În concluzie, în întreaga sa activitate profesorul trebuie să devină un partener activ în educația continuă, un susținător dar și un „consumator” al acesteia. Numai astfel va putea să se ridice la așteptările formatorilor săi și să aibă sentimentul datoriei împlinite, atât față de el cât și față de cei pe care îi modelează, îi pregătește pentru confruntarea cu rigorile vieții. În mod sigur aceștia vor deveni niște învingători.

„Cel mai bun educator este acela care cunoaște mai bine vremea în care trăiește, care percepe cu finețe marile trăsături caracteristice ale vieții contemporane și care se bucură și suferă din cauza acestei vieți ...”

Ernest Louis

BIBLIOGRAFIE:

- Atkinson, R.L. Atkinson, R.C., Smith, E.E., BEM, D.J. (2005), Introducere în psihologie, Editura Tehnică, București.
- Birch, A., Hayward, S. (1999), Diferențe interindividuale, Editura Tehnică, București,
- Birch, A., (2000), Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, București.

Școala de acasă, învățământul online

Înv. itinerant: Bocioagă-Popa Adina Nicoleta

Pe perioada carantinei, dacă ne raportăm la eficiența învățării de la distanță, activitatea preșcolară a fost cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare (pentru preșcolarii mai mari) sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Totuși, părinții au primit sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Importantă este și cum a fost organizată comunicarea constantă între părinte și educator, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale.

În clasele primare, elevii au nevoie sistematic de sprijinul învățătorilor și a părinților în realizarea sarcinilor. Învățătorii au transmis sarcini pentru una-două săptămâni pe e-mailul părinților sau pe grupurile clasei de pe Facebook. Conținutul sarcinilor au fost de a lectura texte scurte, de transcriere sau de copiat câte un text. La matematică au avut de rezolvat exerciții și probleme în cantitate moderată.

Conectarea online în învățământul gimnazial și liceal, a avut ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării. O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice a fost Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele. În învățământul tradițional, metoda utilizată a căpătat denumirea de clasa inversată.

Profesorii expediau din timp elevilor rezumatul scris al lecției plus link-uri de pe YouTube, filmate de profesori sau de alte persoane, de asemenea trimiterea unui tutorial audio sau video cu 12 / 55 demonstrația conținutului la disciplină predată etc. Apoi erau organizate conectări online - după ce elevii au primit materialul și tutorialele - pentru verificare prin chestionar oral a înțelegerii și fixarea exercițiilor de lucru. Profesorii verificau sarcinile propuse elevilor, oferindu-le un feedback constructiv.

O sursă importantă pentru cercetare a servit platformele existente de comunicare ale cadrelor didactice, în special a membrilor AGIRoMd "Asociației Generale a Învățătorilor din România, filială Republica Moldova", a grupurilor profesionale de pe rețelele de socializare, precum și experiențele pozitive și negative promovate în mass-media. În discuțiile virtuale, cele mai actuale subiecte au fost despre specificul organizării învățării de la distanță, instrumentele digitale pentru asigurarea învățământului online, managementul timpului și resurselor pentru elevi în condițiile de criză, orientarea profesională și dezvoltarea în carieră a elevilor, precum și altele.

Învățământul e o activitate complicată; nu știu dacă v-ați pus vreodată problema în felul ăsta, dar practic învățământul este o refacere pe scurt a aventurii cunoașterii umane, de la origini până în zilele noastre. E o poveste a acestei călătorii, și, la fel ca la toate poveștile, contează și frumusețea intrinsecă dar contează și talentul povestitorului. Shakespeare jucat de actorii de la Național nu e chiar la fel ca cel jucat de elevii din clasa a noua de la liceul de engleză din Craiova (dacă există așa ceva). De asta sunt de acord că învățământul online, comparat cu cel „offline” e o pierdere. Aici se impune o paranteză: în viziunea mea învățământul trebuie să fie un pic conservator, în ciuda opiniilor destul de răspândite. Tocmai pentru că elevul de azi e cetățeanul de peste 10-15 ani iar moda zilelor noastre

e destul de probabil că va trece până atunci, cred că școala trebuie să se mențină la valorile universale și perene, în dauna celor moderne și trecătoare. Dar, ca de obicei, trebuie o măsură în toate.

Astfel, analizând demersul de organizare a învățarea de la distanță și instrumentele digitale de organizare a învățării online, s-a demonstrat că sistemul educațional tradițional ar trebui resetat radical, fiind în mare parte prea rigid (când elevii învață în mod forțat de sistemul educațional bazat pe autoritatea cadrelor didactice), este axat preponderent pe domeniul cognitiv și mai puțin pe cel afectiv și psihomotor. Practic nu este valorificată concepția de formare a atitudinilor și a valorilor – bază a noii paradigme educaționale promovată la nivel european

În cadrul învățării personalizate, elevii nu vor pune accent doar pe conținuturi (rolul acesta nu va avea o pondere însemnată), ci mai importantă va fi analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și relațiile stabilite între participanții la actul învățării. În acest context, rolul și locul analizei procesului de învățare (debrifării) va fi cel mai important pentru asigurarea calității sistemului educațional. Majoritatea discuțiilor și reflecțiilor actorilor educaționali vor fi organizate în jurul întrebărilor de tipul: Ce am învățat? Ce produse am creat? Cum ne-am simțit? Ce a mers bine? Ce nu a fost clar? Cum am putea să depășim anumite situații dificile? Ce metode am folosit în procesul de predare-învățare? Ce am face diferit în caz că va apărea posibilitate să rezolvăm încă o dată sarcinile? Cu cine s-a interacționat mai mult în rezolvarea sarcinilor? Ce surse au fost utilizate? Ce gânduri avem la moment?

Cadrele didactice și elevii au manifestat implicare foarte activă în realizarea obiectivelor Proiectului Educațional National, în final demonstrând satisfacție de rezultatele acestui tip de învățare ”altfel”, lăsând pe platformele menționate un șir masaje de recunoștință, opinii și sugestii constructive de îmbunătățire. De asemenea au rămas mulțumiți și părinții de proiectele realizate de copiii lor, menționând că au învățat și ei multe lucruri utile, implicându-se alături de copii.

Un rol semnificativ l-a avut implicarea specialiștilor din diverse domenii ale științei, culturii și sportului, invitați în calitate de persoane-resursă la activitățile organizate online cu elevii. În acest mod putem să înțelegem mai clar și de ce profesorii consideră în mai mare măsură că „în situația actuală, elevii nu mai pot să fie determinați să învețe” deși la altă variantă de răspuns considerau – așa cum am evidențiat deja – că elevilor le place să învețe utilizând instrumente și resurse digitale.

Chiar dacă ar putea să pară că există o anumită contradicție între cele două opțiuni de răspuns, în fapt, tocmai elementele pe care le-am subliniat anterior (spre exemplu, incapacitatea părinților de a acorda suportul necesar, absența feedbackului prompt și a monitorizării sau multitudinea de aplicații și platforme la care elevii au trebuit să se conecteze în aceste zile) sunt cele care pot să destabilizeze motivația elevilor pentru un învățământ online.

COMUNICAREA CU COPIII CU DIZABILITĂȚI VIZUALE DIN CLASA PREGĂTITOARE ȘI PĂRINȚII ACESTORA ÎN PERIOADA ȘCOLII ONLINE

**BODEA ANA-IOANA, profesor psihopedagog
la Liceul Special pentru Deficienți de Vedere – Cluj-Napoca**

Școala online a constituit o mare provocare în ultimul an atât pentru profesori cât și pentru elevi și părinții acestora. Cu toții am făcut eforturi uriașe să ne adaptăm specificului predării online. Ca profesor am participat la o serie de webinarii, cursuri de formare, simpozioane și conferințe pentru a învăța metode de lucru cu copiii în mediul online, dar și pentru a-mi îmbunătăți starea de bine prin schimburi de păreri cu alți profesori, prin împărtășirea experiențelor trăite și prezentarea de bune practice.

Desfășurându-mi activitatea într-o școală specială, ocupându-mă de formarea și educarea unor elevi cu dizabilități vizuale, am încercat să-mi organizez activitățile ținând cont de specificul muncii cu acești elevi. Am considerat acest lucru o provocare prin intermediul căreia am încercat să-i sprijin pe părinții care aveau copii cu dizabilități vizuale în ciclul primar. Pentru că acești copii, în marea lor majoritate, nu aveau îndemânarea de a se loga singuri pe o Platformă educațională am înțeles că singura modalitate de a lucra cu ei este cu sprijinul părinților. Comunicarea cu părinții a fost extrem de importantă pentru că părinții supravegheau aproape tot timpul activitățile copiilor, iar implicarea lor era decisivă pentru atingerea obiectivelor propuse. A fost important ca elevii și părinții copiilor să se simtă aproape, să simtă că îți pasă de problemele cu care se confruntă, să se simtă înțeleși și sprijiniți.

Pentru a sprijini eforturile cadrelor didactice, părinții au nevoie de informații și de sfaturi din partea acestora cu privire la obiectivele învățării și dezvoltării. De asemenea, nevoile speciale ale copilului nu pot fi evaluate corect fără valorificarea experienței părinților. Este recunoscută nevoia ca familia și școala să lucreze împreună. Numai împreună, printr-un program educațional coordonat, toți partenerii vor urmări să obțină maximum de autonomie pentru copil, o viață normală și activă în societate. Este foarte important ca între parteneri să existe colaborare, consecvență și coerență în decizii. Relațiile dintre părinți și instituția de învățământ pe care o frecventează copilul au o pondere importantă în progresul educațional al acestuia.

Voi prezenta în cele ce urmează câteva exemple de bună practică experimentate în activitatea online din acest an școlar.

Comunicarea cu părinții s-a realizat zilnic, la începutul activităților, dar și printr-o întâlnire săptămânală doar cu părinții elevilor. În cadrul acestei întâlniri împărtășeam impresii referitoare la activitățile din săptămâna în curs, se prezentau dificultățile întâmpinate și se căutau soluții de îmbunătățire, le-am comunicat mai multe aspecte legate de programul pentru săptămâna următoare de lucru: temele abordate, sarcinile de lucru și explicarea modului de rezolvare a acestora, organizarea materialelor și a fișelor de lucru, prezentarea unor resurse educaționale spectaculoase care atrag elevii la lecțiile online și mențin atenția acestora pe parcursul lecțiilor, precum și recomandări de utilizare a acestora. În alegerea resurselor educaționale am încercat ca acestea să facă posibilă învățarea cât mai interactivă, distractivă.

De asemenea, am organizat întâlniri individuale cu fiecare elev și părintele acestuia, întâlniri în cadrul căreia am discutat dificultățile întâmpinate de elev, am consiliat părintele și elevul pentru gestionarea unor situații dificile sau a unor conflicte, când era cazul, am prezentat portofoliul personal și modul de accesare a acestuia.

O altă modalitate de comunicare a fost stabilirea unei întâlniri de celebrare și joacă, de două ori pe lună. În cadrul acestor întâlniri am mulțumit părinților și elevilor pentru implicarea în activități precum și pentru găsirea soluțiilor de îmbunătățire a activităților, am invitat părinții să prezinte anumite activități specifice meseriei lor sau să desfășoare activități alături de copiii lor. Aceste întâlniri au fost stabilite cu ocazia unor evenimente importante: Sărbătoarea Nașterii Domnului, Sărbătoarea Paștelui, Ziua de 1 Decembrie, 24 Ianuarie, Ziua poetului Mihai Eminescu. În acest mod părinții și elevii s-au implicat în desfășurarea unor activități extrașcolare. În cadrul acestor întâlniri am invitat psihologul școlii care a desfășurat activități de educație socio-emoțională prin joc, a răspuns întrebărilor adresate de părinți. Scopul acestor întâlniri este de conectarea emoțională, recunoștință și amuzament. Aceste activități au fost despre bucurie, recunoștință și învățare prin joc.

În cadrul activităților online părinții au devenit un fel de profesori pentru copii, au contribuit la găsirea unor soluții creative care să îi ajute să facă față situației prin care treceam. S-au implicat în diverse activități alături de copiii lor, au muncit împreună pentru realizarea unor produse, au constituit, pe rând, resursă, sprijin, model, susținător al copilului.

Pentru profesori aceste activități au oferit prilejul îmbunătățirii relației cadru didactic-elev-părinte și au fost o provocare pentru a regândi învățarea, pentru a se putea realiza atât în clasă, cât și în mediul de acasă. Am învățat în această perioadă în urma desfășurării activităților didactice că predarea on-line înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de activități, joacă. Comunicarea eficientă în timpul activităților online m-au ajutat să îmi schimb în mod pozitiv stilul de predare și să îmi îmbunătățesc modul de a relaționa cu copiii și părinții elevilor cu dizabilități vizuale. Activitățile on-line le-au oferit copiilor multe provocări, experiențe noi de viață, înțelegerea dificultăților pe care trebuie să le depășească în această perioadă.

Am acordat foarte mult timp în această perioadă activităților cu elevii, m-am conectat emoțional cu aceștia deoarece vizual nu a fost posibil, încercând să îi încurajez și sprijin permanent pentru a-și valorifica la maxim potențialul, motivându-i să învețe că pot să se integreze în societatea în care trăiesc și să aibă o viață cu împliniri și realizări, toate acestea având nevoie de multă încredere în forțele proprii, perseverență, eforturi susținute. Am pus accentul în acțiunile întreprinse pe evidențierea calităților elevilor, pe respectarea unor valori însușite și acceptate de ei: colaborarea, înțelegerea, respectul, onestitatea, generozitatea, bunătatea, dăruirea, responsabilitatea, afirmarea.

Am învățat, alături de elevii mei și părinții lor, că împreună putem depăși mai ușor dificultățile cu care ne-am confruntat. Toate eforturile depuse pentru a realiza acțiunile propuse în această perioadă mi-au demonstrat că entuziasmul m-a ajutat să îmi exercit în continuare meseria de profesor, cu dăruire, cu conștiința datoriei împlinite, acordând atenția cuvenită elevilor cu dizabilități vizuale dar, și părinților lor.

Bibliografie:

<https://www.superteach.ro/conferinte-online/>

Sistemul de învățământ din România vs cele mai performante sisteme de învățământ din lume

BODEA DORU-CĂTĂLIN ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN BLAGA” – BAIIA MARE

„Inteligența plus caracterul este scopul adevăratei educații.” (Martin Luther King JR.)

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol foarte important în societatea noastră. De foarte multe ori, educația se face sub îndrumarea educatorilor, dar de la un moment în viața noastră apare și autoeducația. Dacă vrem să trăim bine, trebuie să învățăm bine. Cu cât se urmărește să se ajungă la un anumit grad de înțelepciune prin învățare, cu atât o să avem un succes mai mare în viață. Educația poate duce la o serie de beneficii, cum ar fi bunăstarea personală și profesională.

Educația trebuie să-l pregătească pe om ca pe un element activ al vieții sociale. Platon spunea că educația este „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acestora care dispun de ele”. Acesta este totodată și fenomenul social fundamental ce transmite experiența de viață a generațiilor anterioare către generațiile de copii și tineri pentru a se integra în societate și pentru a avea o conduită demnă, care să fie la rândul lor un exemplu de urmat pentru generațiile următoare.

Educația românească are multe de schimbat chiar și acolo unde, cel puțin în documente, pare să o ducă bine, reiese dintr-un discurs susținut de unul dintre cei mai reputați specialiști internaționali în domeniu, Andreas Schleicher, directorul pentru Educație al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD). În discurs, Schleicher a construit un tablou răvășitor al problemelor cu care se confruntă educația în România, țară unde și cei mai avantajați dintre elevi sunt sub nivelul celor mai dezavantajați elevi chinezi, conform celor mai recente evaluări PISA.

Principalele concluzii asupra sistemului de învățământ românesc

- Educația se schimbă odată cu tehnologiile, știința de carte e mult mai greu de transmis decât acum 20 de ani. Acum lumea are nevoie de lucruri mult mai complexe decât acum 20 de ani – iar aici e punctul cel mai slab al României.

- Problema echității în școlile românești este una foarte mare. Plus: Cei mai dezavantajați 10% dintre elevii din cele patru provincii chineze participante la PISA au rezultate mai bune decât cei mai avantajați 10% dintre elevii români.

- Există variații foarte mari în performanța diverselor școli din România – trebuie diminuată distanța între ele și încurajată colaborarea.

- “Poți spune că în secolul al 20-lea democrația ținea de dreptul de a fi egal cu ceilalți. În secolul al 21-lea, democrația ține de dreptul de a fi diferit. E nevoie să înțelegem de ce elevii au nevoie să învețe în mod diferit.”

- În contextul tehnologic actual e nevoie de dezvoltarea gândirii complexe și a abilităților diferite – “marea provocare pentru România”. Nu e nevoie să predai și mai mult în maniera de până acum.

- E nevoie de mai multă satisfacție a vieții pentru elevi și entuziasm profesional pentru profesori. E nevoie de profesori de mare calibrul, de lideri, de profesori care să colaboreze, să învețe unul de la altul și să petreacă mai mult timp cu elevul, în afara clasei.

Dar să aruncăm un ochi peste gard și să vedem care sunt cele mai bune sisteme de învățământ din lume.

Japonia

Japonia este una dintre acele țări care înregistrează performanțe în literatură, științe și matematică. Elevii trebuie să treacă mai întâi prin șase ani de școală elementară, trei ani de juniorat în liceu și alți trei ani de liceu, înainte de a decide dacă vor sau nu să urmeze o universitate. Liceul nu este obligatoriu, însă rata de înscriere este de 98%.

Noua Zeelandă

Educația primară și cea secundară în Noua Zeelandă intervine de la 5 la 19 ani, obligativitatea fiind impusă de la 6 la 16 ani. Sunt trei tipuri de școli secundare în Noua Zeelandă: școlile de stat unde merg aproximativ 85% dintre elevi, școlile de stat integrate – școli private care au fost integrate în sistemul de stat, dar care și-au păstrat caracterul special – unde sunt educați în jur de 12% dintre copii și școlile private ce primesc 3% dintre copiii din țară.

Estonia

Conform rezultatelor PISA, Estonia este pe primul loc în clasamentul țărilor europene cu cele mai bune sisteme de învățământ din lume.

Estonia alocă aproximativ 4% din PIB educației, conform datelor din 2015. Legea educației votată în 1922 spune că scopurile educației sunt „de a crea condiții favorabile pentru dezvoltarea personalității, familiei și a națiunii estoniene; de a promova dezvoltarea minorităților etnice, economice, politice și a vieții culturale în Estonia și de a conserva natura în contextul economic și cultural global; de a preda valorile cetățeniei; și pentru a stabili condițiile preliminare pentru crearea unei tradiții de învățare pe tot parcursul vieții, la nivel național”.

Irlanda

Majoritatea școlilor secundare din Irlanda sunt deținute și gestionate în mod privat, dar finanțate de stat, însă există și școli profesionale.

Cu toate acestea, un raport recent arată că Irlanda a cheltuit pentru educație mai puțin cu 15% față de țările dezvoltate, în perioada de vârf a crizei financiare, din 2008 până în 2013, ceea ce sugerează că sistemul său de învățământ ar putea suferi în viitor. Conform rezultatelor PISA, Irlanda ocupă un bine meritat loc 4, sub Estonia, Canada și Finlanda.

Olanda

În 2013, conform unui studiu Unicef, copiii olandezi au fost descoperiți ca fiind cei mai fericiți din lume. În școlile primare copiii nu primesc multe teme, lucru ce i-a determinat să declare că nu sunt presați sau stresați. Școlile sunt împărțite între școlile cu caracter religios și școlile de stat „neutre”, cu doar un număr mic de școli private.

Elveția

Doar 5% dintre copii merg la școli private în Elveția. Lecțiile sunt predate în diferite limbi, în funcție de regiunea elvețiană din care fac parte, germana, franceza și italiana fiind cele mai des întâlnite limbi de predare. De la școala secundară, copiii sunt triați în funcție de capacitatea fiecăruia.

Finlanda

Sunt ani buni de când Finlanda surclasează toate topurile țărilor cu cele mai bune sisteme de învățământ din lume, iar asta pentru că nu are un sistem de linie. Toți copiii, indiferent de capacitatea lor, învață în aceleași clase. Ca rezultat, gaura dintre cei mai slabi și cei mai buni, este cea mai mică din lume. Școlile finlandeze oferă foarte puține teme pentru acasă și impune un singur test obligatoriu la vârsta de 16 ani.

Educatia timpurie si din scoala primara din China

prof. înv. preșcolar Bodea Florina

Educația preșcolară, care începe în jurul vârstei de trei ani și jumătate, a fost reformată în jurul anului 1985. Guvernul consideră că educația preșcolară ar trebui finanțată de organizații și întreprinderi individuale.

Piața chineză a educației este mare și se așteaptă să crească și mai mult în anii următori, pe măsură ce familiile chineze își pregătesc copiii pentru o economie care este incredibil de diferită de cea în care au crescut. Educația este prioritatea numărul unu pentru părinții disperati să-și ajute copiii. Copiii să avanseze în China modernă competitivă și modernă. Anii de creștere economică rapidă se bazează anterior pe o masă de muncitori cu costuri reduse. Cu o clasă mijlocie în creștere, venituri mai mari și standarde de viață mai ridicate, China trece la un model de dezvoltare economică mai matur. Statul chinez se concentrează mai mult pe inovația creativă, afacerile interne, serviciile și forța de muncă calificată, astfel încât familiile bogate investesc în educație pentru a satisface această cerere și a se adapta la așteptările chineze moderne.

Din cei 1,5 miliarde de cetățeni din China, 17% au între 0 și 14 ani, sau aproximativ 230 de milioane de copii care au nevoie de un loc într-o școală. Politica privind copilul unic a determinat, de asemenea, părinții să investească mult în educația copiilor lor, sloganul oficial al partidului fiind „un singur copil, dar mai bun”. Cultura de punere în comun a resurselor familiale pentru dezvoltarea educației copiilor lor rămâne larg răspândită. Potrivit numeroaselor cercetări, familiile chineze acordă prioritate cheltuielilor lor pentru educație decât orice altceva, care chiar vine înainte de economiile imobiliare și economiile de pensionare.

Educația timpurie este educația copiilor cu vârsta sub trei ani. Din 2009, industria de îngrijire a bebelușilor din China a crescut cu 55% pe an, reflectând nivelul ridicat al cheltuielilor pe care familiile chineze le cheltuiesc pentru copiii lor mici. Pe măsură ce guvernul chinez se concentrează pe creșterea numărului de înscrieri preșcolare, piața instituțiilor de educație timpurie este în creștere, reflectând dorința părinților de a îmbunătăți perspectivele viitoare ale copiilor lor în această nouă societate competitivă. Cu toate acestea, încă nu există suficiente grădinițe pentru numărul copiilor chinezi. Autoritățile chineze se luptă să facă față cererii crescânde din partea părinților. Multe lanțuri private preșcolare, precum Bokai (博凯), Jinselaoyan (金色 摇篮), Huijia (汇 佳) și Xiaoniujin (小 牛津) apar. Au câștigat o reputație mai bună în rândul familiilor chineze decât școlile publice guvernamentale. Fiecare școală privată are caracteristicile sale unice de predare și management. Unii acordă mai multă atenție potențialului copiilor, lucrează la educație într-o perioadă cheie sau pun accent pe educația bilingvă.

Este necesar un site web în limba chineză pentru a intra pe o piață și pentru a obține un branding eficient. Este o soluție eficientă pentru a crește popularitatea prescolarului, pentru a influența părinții; cu conținut și design pentru a dezvolta imaginea școlii în țară. În plus, este esențial să aiba un site scris în mandarină. Consumatorii chinezi își petrec mai mult de 40% din timpul zilnic pe internet, iar acești utilizatori de internet au mai multă încredere în site-urile chineze decât site-urile englezești. Părinții nu vor alege neapărat cea mai bună școală academică, ci mai degrabă cursul și mediul care se potrivește cel mai bine nevoilor lor. Principalele puncte de apel sunt o comunitate chineză existentă, programe de schimb, activități culturale și servicii pentru prescolari; elevi și studenți, inclusiv opțiuni de mâncare chinezească și facilități multilingve.

Dacă vorbim de sistemul public de învățământ Legea învățământului obligatoriu de 9 ani implică școli gratuite și amplasate în locuri accesibile copiilor. În realitate, părinții trebuie să plătească o mică taxă pentru cărți, transport și mâncare (aproximativ 20 de yuani la sfârșitul anilor 1980), atunci

când nu ar trebui să ia locul guvernelor locale care au favorizat învățământul universitar în detrimentul învățământului primar și secundar. Copiii încep școala la vârsta de șapte ani, iar cursurile predate sunt chineză, matematică, educație fizică și sport, muzică, arte plastice, științe naturale și educație civică, morală și societate.

Limba engleză ca a doua limbă este introdusă la clasa de nivel 2. În toate școlile primare din China, elevii participă la o ceremonie de ridicare a drapelului în fiecare luni dimineață și sunt obligați să poarte uniforma școlară în acea zi. În plus față de uniformă, elevii trebuie să poarte o eșarfă roșie la gât, simbolizând un unghi al drapelului chinez, precum și o pălărie galbenă în afara clădirii școlii pentru siguranța rutieră.

Școlile rurale adoptă, în general, orele flexibile, care variază în funcție de sezonul agricol și își propun să pregătească elevii pentru munca manuală. Astfel, programul lor este adesea limitat la cursuri de limbă chineză, matematică și etică. Dimpotrivă, școlile urbane au un program fix de șase zile și oferă educație pentru studii superioare și ocuparea forței de muncă. Guvernul tinde să dorească să reducă decalajul dintre aceste două realități, mai ales că mulți părinți consideră că educația rurală nu le oferă copiilor nicio șansă și îi limitează la o viață agricolă pe care o pot exercita deja.

În general, sistemul școlar chinez oferă o educație de calitate foarte variabilă, cu cursuri destinate de fapt copiilor de elită, care favorizează reproducerea sau creșterea inegalităților sociale. Chiar dacă am încerca să îl deosebim de sistemul nostru de învățământ românesc; părerea mea este că nu diferă foarte mult, mici diferențe de suprafață, și se pare că acestea tin de integrarea noastră în Uniunea Europeană și renunțarea la unele tipare comuniste.

Educatia, între tradiție și inovație

**Autor prof. Adriana Bodog,
G. P. P. NR. 23 /
structura Liceului Ortodox “Episcop Roman Ciorogariu” / Oradea**

Eficiența procesului de învățământ este influențată de mai mulți factori: stilul de predare și atitudinea (reacția) prescolarilor față de stilul folosit, respectiv de metodele aplicate în cadrul activitatilor.

În ceea ce mă privește, consider că nu este suficient să știi ce să comunici și nici să cunoști bine copiii.

Meseria de cadru didactic, al cărei câmp lexical cuprinde noțiuni precum: tact pedagogic, stăpânire de sine, răbdare, dăruire, dragoste față de profesie, vocație, măiestrie pedagogică, „metodă”, nu ține nici de tradiționalism, nici de modernism, ci de stilul propriu de predare.

O educatoare buna se caracterizează prin capacitatea de a sesiza și înțelege nevoile și problemele copiilor, de a se identifica cu ei, adaptându-și comportarea didactică și afectivă la nevoile lor. Pentru a crea relația de simpatie autentică între educatoare și prescolari, educatoarei îi sunt necesare unele calități: interesul față de copii și dorința de a-i ajuta să se pregătească pentru viață, pasiunea pentru meserie, echilibru sufletec, sinceritate, competență profesională și o concepție pedagogică modernă.

Educatorul receptiv stabilește o relație și rezonanță, simțind nevoile, conflictele, speranțele și temerile neexprimate. Respectând autonomia copilului, educatoarea petrece mai mult timp ajutându-l să articuleze întrebările urgente, decât cerându-i răspunsurile potrivite.

În cadrul unei societăți bazate pe cunoaștere, este vitală nu doar creșterea accesului la oportunitățile de învățare, ci și consolidarea motivației personale de a învăța la gradinită prin joc, cât și în afara acesteia pe tot parcursul vieții.

Învățarea centrată pe copil trebuie să se concentreze asupra dezvoltării, testării și implementării materialelor, noilor metode pedagogice și strategiilor destinate să contribuie la creșterea motivației elevilor și a atractivității învățării; să consolideze dobândirea abilităților de învățare; să consolideze educația interculturală și contribuția acesteia la integrarea socială.

Privind spre învățământul preșcolar și educația timpurie, curriculumul permite implicarea părinților în calitate de co-responsabili, presupunând: identificarea experienței și bunelor practice; schimbul de experiență; abordări pedagogice care să dezvolte creativitatea copiilor de la o vârstă cât mai timpurie; învățarea timpurie a limbilor străine; consolidarea autonomiei și atractivității sistemelor de educație, prin accentuarea relației cu comunitatea; proiectarea, dezvoltarea și punerea în aplicare a celor mai performante instrumente care să contribuie la procesul de formare în orice context; proiectarea și punerea în aplicare a unor instrumente care să sprijine familia în procesul de autoinstruire.

	Tradițional:	Modern:
1. Organizarea clasei	Asistăm la o activitate obișnuită. Prescolarii stau la masute, unii în spatele celorlalți, câte unul sau câte doi, ca pe vremea străbunicilor. Toți au privirile ațintite înainte (acolo sunt catedra și educatoarea). Asta li se cere: privirea în față. Unde găsesc ei răspunsurile la întrebările interioare? La educatoarea, departe de zidurile grădinitei?	Prescolarii sunt pretutindeni în clasă. Ei se grupează / sunt grupați potrivit opțiunilor de studiu și resurselor asigurate de educatoarea. <ul style="list-style-type: none"> • Prescolarii privesc unii la alții, față în față. Ei comunică. Toți au șansa dialogului efectiv și a liberei exprimări. În parteneriat cu educatoarea lor vor găsi răspunsurile
2. Rolul prescolarului	<ul style="list-style-type: none"> • Urmărește prezentarea, explicația educatoarei. • Încearcă să rețină și să reproducă ideile auzite. • Acceptă în mod pasiv ideile transmise. Lucrează izolat. 	<ul style="list-style-type: none"> • Realizează un schimb de idei cu ceilalți. Cooperează în rezolvarea sarcinilor de lucru. • Exprimă puncte de vedere proprii. Argumentează, pune și își pune întrebări cu scopul de a înțelege.
3. Rolul educatoarei	<ul style="list-style-type: none"> • Expune, ține prelegeri • Impune puncte de vedere. • Se consideră și se manifestă “ca un părinte”. 	<ul style="list-style-type: none"> • Facilitează și moderează învățarea prin joacă. Ajută prescolarii să înțeleagă și să explice punctele de vedere. Este parteneriat în învățare prin joc.
4. Modul de realizare a învățării prin joacă	<ul style="list-style-type: none"> • Învățarea are loc predominant prin memorare și reproducere de cunoștințe. Învățarea conduce la competiție între prescolari, cu scopul de ierarhizare 	<ul style="list-style-type: none"> • Învățarea are loc predominant prin formare de competențe și deprinderi practice. Învățarea se realizează prin cooperare.
5. Evaluarea	<ul style="list-style-type: none"> • Vizează măsurarea și aprecierea cunoștințelor (ce știe copilul). Pune accent pe aspectul cantitativ (cât de multă informație deține elevul). Vizează clasificarea copiilor. 	<ul style="list-style-type: none"> • Vizează măsurarea și aprecierea competențelor (ce știe să facă copilul cu ceea ce știe). Vizează progresul în învățare la fiecare prescolar. • Pune accent pe elementele de ordin calitativ (valori, atitudini).

Într-o învățare centrată pe copil, rolul cadrului didactic este de instructor, ghid, îndrumătorul care te companiază, mentor, sfătuitor, consultant, transmitător de cunoștințe, formator, supraveghetor, coordonator, cercetător critic, model, colaborator – o persoană care facilitează procesul învățării pentru elevi, încercând să descopere ce anume este interesat să învețe copilul, și determinând apoi cea mai bună modalitate de a-i pune la dispoziție, acele informații prin furnizarea de sisteme de cunoștințe sau materiale, care să-i dea acestuia posibilitatea să se achite mai eficace de o sarcină. Acest lucru se realizează prin ascultare, punere de întrebări, furnizare de idei, sugerarea de alternative și identificare de posibile resurse.

Concluzii

Ancorarea școlii românești în secolul XXI presupune în mod obligatoriu utilizarea unor astfel de metode moderne. Nu este cazul să absolutizăm utilizarea acestor metode în detrimentul celor clasice. Un adevărat profesionist în predare (indiferent de disciplină) va trebui să știe să adapteze demersul didactic. Sunt activități care în mod cert produc performanțe școlare superioare numai cu ajutorul metodelor moderne, dar sunt și lecții în care prezența acestora nu este obligatorie.

Bibliografie:

- Cojocariu, V., 2006, Secrete metodice în didactica preșcolară, vol. 2, Editura C.C.D., Bacău.
- Crețu, C., 1997, Psihopedagogia succesului, Iași, Editura Polirom.
- Coordonator: prof. Rodica Gavra, colaboratori: Bianca Anamaria Abrudan, Ana-Maria Nechita, Elena Miron Boca, Elvira Chichisan, Nicoleta Bucur, Camelia Drăghici, Maria Tarko, Maria Micle, Alexandra Maja "Totul.....pentru copil" ghid pentru educatoare și directori, Editura Diana 2008
- Grama Filofteia, Mioara Pletea, Cristina Spanu, Laurenția Culea, Rodica Fotache, Angele Ciubotaru, Angela Sesovici "Ghid pentru proiecte tematice"-Activități integrate pentru preșcolari (3-5 ani), Didactica Publishing House, 2008
- Viorica Preda, Mioara Pletea, Filofteia Grama, Aurelia Cocos, Daniela Oprea, Marcela Călin "Ghid pentru proiecte tematice- abordare în manieră integrată a activităților din grădiniță", Humanitas Educational, 2005
- Curriculum pentru educația timpurie, 2019

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE

BOER TIMEA

MOTTO: „Educația este cheia care deschide poarta de aur a libertății.”

(George Washington Carver)

Educația este o temă care iscă discuții tot mai aprinse, lucru încurajator pentru mulți compatrioți, și de ce nu, chiar pentru viitorul națiunii. Dacă este educația o necesitate sau o pacoste ne lămurește Victor Hugo: „Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câștigăm.” Sunt cuvinte care exprimă foarte limpede esența umanității: transmiterea bogăției spirituale de la o generație la alta. Fiecare părinte, fiecare națiune își canalizează eforturile în vederea acestui țel.

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line:

- Avantaje:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre școală, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la școală, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate precum București);

- se evită condițiile de secol XIX din unele școli (wc afară, săli de clasă neîncălzite);

- se evită bullyingul, o problemă tot mai intensă în școli și licee; – copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);

- se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;

- dacă se folosesc resurse adecvate, totul se poate face mai simplu, completând de exemplu în programe care permit chiar evaluarea instant;
 - copiii sunt mai odihniți, pot avea acces la resursele educaționale după un program mai flexibil;
 - se evită aglomerația din școli, învățarea în schimburi – o problemă în unele școli urbane în special;
 - teoretic, copiii din mediul rural pot avea acces la învățători și profesori mai buni, care altfel nu erau dispuși să facă naveta; de asemenea, au acces în general la resurse mai complexe în mediul online;
 - dacă se realizează programe și alte resurse digitale interactive, avizate de sistemul educațional, acestea pot uniformiza modul de predare;
 - părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului (acest lucru ar fi și mai puternic dacă s-ar utiliza sisteme de catalog online);
 - copiii nu mai pot lipsi de la ore dacă sunt supravegheați acasă de un adult (însă dacă acest lucru nu se întâmplă, pot lipsi dând vina tocmai pe tehnologie – „mi s-a întrerupt conexiunea”);
 - copiii nu mai pot inventa scuze de tip „mi-au uitat tema acasă”, căci lucrând de acasă au toate caietele, cărțile și materialele auxiliare alături de ei;
 - se pot utiliza simplu variantele de manuale digitale, nu mai este nevoie de manualele în format fizic (adesea aflate într-o stare avansată de degradare, fiind utilizate de mai multe generații de copii);
- Dezavantaje evidente ale învățământului online în România – lipsa accesului la tehnologie pune mari probleme (deficit de dispozitive, dar și conexiuni suficient de bune, mai ales în contextul aglomerării rețelelor); este în plan ca Ministerul Educației să cumpere tablete pentru circa 250.000 de copii din medii sociale defavorizate, iar mediul privat (inclusiv ONG) ar putea acționa de asemenea în acest sens, acolo unde este nevoie; dispozitivele de acest gen sunt însă destul de sensibile mai ales la utilizarea de către copii, iar service-ul / înlocuirea va fi o problemă care va afecta procesul cursiv de educație în mediile defavorizate (să nu uităm că există și gospodării fără curent electric în mediul rural);
- lipsa posibilității notării adecvate, lipsa posibilității testării eficiente – acasă există acces la toate resursele, online și offline, pentru copiat, nu ca la examene unde sisteme de copiere erau adesea descoperite și unde se căutau dispozitive mai elaborate gen căști de copiat și alte asemenea;
 - mulți profesori au abilități limitate în utilizarea platformelor online de tip Zoom, iar „școlarizarea” acestora se face de obicei pe cont propriu, un proces lent și care depinde de fiecare;
 - lipsa spațiilor potrivite pentru învățat online în unele locuințe mici, mai ales unde sunt mai mulți copii în familie și în special în mediul rural, în familii foarte sărace;
 - lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc;
 - mai multă presiune pe elev, care trebuie să depună de fapt mai mult efort decât era obișnuit la școală, unde primea totul pasiv: copilul este obligat adesea să studieze și să descopere singur, ceea ce pentru mulți elevi este extrem de dificil;
 - presiune pe părinți în special în cazul claselor 1-8, care trebuie să-și ajute copiii și la partea de tehnologie (dacă se pricep!), și la partea efectivă de realizat teme (din nou, dacă se pricep, iar majoritatea nu!);

– se interacționează mai greu între copil și profesor, mai ales dacă elevul are dificultăți în a înțelege ceva;

– copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale.

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Parteneriatul grădiniță - școală

EDUCATOARE: BOERIU MARINELA

MOTTO: „Bucuria de a avea copii să o legăm de a-i forma ca oameni de valoare” N. Iorga

PARTENERIATUL EDUCATIONAL

În contextul actual învățământul își asumă o nouă perspectivă de dezvoltare și funcționare, care vizează nu numai instruirea copilului, dar și transformarea acestuia în “actor” al propriei formări prin intermediul colaborării: grădiniță- școală.

Parteneriatul educational este o forma de comunicare , cooperare si colaborare in sprijinul la nivelul educational

IMPORTANȚA DERULĂRII Parteneriatului educational

Este necesar să se asigure o colaborare funcțională în procesul instructiv-educativ din grădiniță și din școală, dar și unitatea și continuitatea influențelor educaționale prin colaborarea educatoare-învățătoare.

Wallon sublinia acest lucru arătând: “Este împotriva naturii sa tratam copilul în mod fragmentar. Cu fiecare perioada el constituie un ansamblu indisolubil și original. In succesiunea perioadelor copilul rămâne una și aceeași ființa in curs de metamorfozare “.

COLABORAREA GRADINITA – SCOALA

Formele de colaborare dintre gradinita si scoala se asigura prin masuri de ordin psihopedagogic.

O prima masura de natura psihopedagogica menita sa contribuie la asigurarea continuitatii intre gradinita si scoala este plasata la nivelul continutului invatamantului, oglindit in special in programele gradinitei si ale scolii primare. Legatura dintre gradinita si scoala se realizeaza si prin masuri de ordin pedagogic, care actioneaza in sfera tehnologiei didactice. Este vorba de asigurarea continuitatii in insasi folosirea metodelor si procedeele didactice.

Printre aspectele cotinuitatii gradinitei cu scoala nu sunt mai putin importante cele care privesc formele de organizare si desfasurare a activitatii.

In acest sens,experienta dovedeste ca desfasurarea unor activitati comune cum ar fi:vizite la scoala, vizita scolarii in gradinita, serbari comune ,plimbări si programe distractive comune, organizarea unor activitati de evaluare-concursuri care au ioc impreuna contribuie la atenuarea distantei dintre gradinita si scoala.

CONCLUZII

○ Realizarea dezideratelor a idealului educatoarelor este condiționată de colaborarea mai strânsă între grădiniță și școală. Activitatea educatoarelor și învățătorilor trebuie să se împletească.

○ Colaborand cu scoala,educatoarea va putea sa-si analizeze mai profund si mai obiectiv munca instructiv-educativa sub aspectele ei pozitive si negative cunoscand rezultatele la invatatura si

purtare a fostilor »elevi »,iar invatatorul va cauta sa nu piarda pe parcurs cunostintele insusite in gradinita.

○ Grădinita trebuie să creeze premize favorabile pentru realizarea continuității învățământului preșcolar cu cel primar.

Bibliografie:

- Gheorghe Tomșa, Nicolae Oprescu „Bazele teoretice ale psihopedagogiei preșcolare”,
- Revista Învățământului Preșcolar Nr 1-2/2005,
- www.didactic.ro

Școala online prin ochii profesorului

Prof. Psihopedagog Boescu Nicoleta
CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ALBA IULIA

Din martie 2020 învățământul (cadrele didactice) din România a fost pus în fața unei provocări, aceea de a trece de la predarea tradițională, cu prezență fizică la predarea online. Trecerea la această formă de predare nu a fost ușoară și nu s-a realizat lin. Sistemul a opus rezistență, a încercat să se sustragă acestui mod de a preda, cu toate aceste situația s-a prelungit și în anul școlar următor când această predare a devenit o regulă.

Dacă la început fiecare a lucrat cum a considerat mai bine și s-a adaptat cum a putut deja în toamnă lucrurile începeau să prindă contur, cadrele didactice să fie tot mai interesate de modalitățile online de predare, de cursurile de formare în acest sens, de programele existente și cum le pot folosi.

Profesorul/educatorul nu numai în perioada online trebuie să fie un model, să-și controleze nemulțumirile și frustrările, să încurajeze punctele forte ale elevului, să-l responsabilizeze pe elev, să nu-l compare cu alt coleg, să-l laude, să nu-l critice, să-l aprecieze.

Comunicarea poate fi eficientă atât față în față, cât și online dacă îndeplinim câteva reguli de bază:

- ne concentrăm pe ceea ce spune vorbitorul;
- minimizăm barierele externe;
- controlăm barierele interne;
- înlăturăm blocajele profesor-elev-părinte;
- credem în capacitățile: profesorului, elevului, părintelui;
- acordăm atenție stării mentale a elevului și să discutăm despre orice modificare a stării sale emoționale;
- găsim una sau mai multe soluții la orice problemă instant apărută;
- ne concentrăm să dăm răspunsuri adecvate la solicitările primite.

În timp ce unii consideră că trecerea la învățarea online are multe dezavantaje (fără formare digitalizată, tehnologie, resurse și ghiduri suport, învățarea online va avea ca rezultat o experiență slabă a utilizatorului, care este incorectă pentru o creștere susținută, o impactare negativă asupra dezvoltării socio-afective a copiilor), alții susțin deja avantajele: prin apariția unui nou model hibrid de educație, cu beneficii semnificative, cum ar fi integrarea tehnologiei informației în educație, educația online va deveni în cele din urmă o componentă integrală a educației școlare.

Vorbind de inerentele provocări, în România mai putem menționa:

- lipsa competențelor digitale în rândul cadrelor didactice și ale elevilor;
- lipsa accesului fiabil la internet și/sau tehnologie a unora dintre aceștia pentru a putea participa la învățarea digitală; acest lucru marchează și adâncește mai mult decalajul deja existent ante-pandemie între cei din medii privilegiate și defavorizate și este cert că această pandemie a dezbrăcat inegalitățile profunde și durabile care afectează țara și școlile noastre.

Ne adresăm întrebarea: este școala online o necesitate sau un progres?

Școala online nu poate fi integrată absolut în categoria „necesitate” sau în cea a „progresului”. Ea a devenit atât o necesitate, cât și un progres. În primul rând, școala online ne-a îndemnat la evoluție, generațiile actuale fiind adaptate tehnologiei și operând mult mai ușor cu aceste mijloace.

Pin urmare, copiii sunt motivați să acceseze mediul virtual, sunt acomodați cu acesta și pot prelua informația chiar și „de la lucruri”. În al doilea rând, școala online este o necesitate, dată fiind situația pandemică actuală și dorința de a ne proteja de boli.

Spre exemplu, mediul virtual ne oferă siguranța propriului cămin, acces la educație fără a fi parte dintr-o clasă, într-o instituție de învățământ.

Învățământ online – avantaje și dezavantaje

Prof. înv. Preșcolar BOGDAN ILDIKO
Grădinița P. P. Nr. 3 Petroșani

Învățarea online îi ajută pe elevi să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate. Care sunt avantajele și dezavantajele acestuia?

Pentru a afla mai multe lucruri și pentru a face schimb de idei, am organizat un eveniment eTwinning intitulat “Învățământ online – avantaje și dezavantaje”.

Acest eveniment s-a desfășurat în incinta grădiniței noastre și au participat câteva colege interesate de acest subiect.

Concluziile privind avantajele învățării online la care am ajuns la finalul evenimentului sunt următoarele:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre grădiniță, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la grădiniță, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate, cum este Constanța);

- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, preșcolarii erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);

- se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;

- există o varietate de programe prin care se pot realiza activitățile cu cei mici, mult mai atractive, îndrăgite de ei, prin care se realizează evaluarea mult mai ușor;

- părinții pot supraveghea activitatea preșcolarilor, îi pot monitoriza mai ușor.

Dezavantaje ale învățării online:

- este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între educatoare și preșcolar. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine, încrederea și maturitatea emoțională.

- utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

- calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.

- există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.

- elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

- autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.
 – evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI – PLANIFICAREA SĂPTĂMÂNALĂ ONLINE A ACTIVITĂȚILOR ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. preșcolar Bogdan Mihaela Ileana
Școala Gimnazială Denta - Grădinița P. N. Denta

TEMA ANUALĂ: „Cine sunt/suntem?” TEMA SĂPTĂMÂNALĂ „Vreau să fiu sănătos”
LUNI

ADP: Activități pentru dezvoltare personală

1. Întalnirea de dimineață: „Corpul meu,,

2. Gimnastica de înviorare: „ Două mânuțe,,

https://www.youtube.com/watch?v=PvAT4gRA2_I

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DȘ: Domeniul știință(Cunoasterea mediului):

„Corpul uman,, - partile componente ale corpului -observare

<https://www.youtube.com/watch?v=8N0j9YFhzKM>

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DEC : Domeniul estetic creativ(Educație plastică):

„Corpul uman,, - desen <https://youtu.be/4q0vGtmiYZU>

ALA: Jocuri și activități liber alese> Joc de masa- Puzzle

<https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=3bb852b702a6>

<https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=34cfdd634653>

MARTI

ADP: Activități pentru dezvoltare personală

1. Întalnirea de dimineață: „Despre mine...!”;

2. Gimnastica de înviorare: „ Trop trop trop

https://www.youtube.com/watch?v=Dwq4HTown_o

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DLC: Domeniul limbă și comunicare(Educarea limbajului): „ Simțurile,, de Nicolae Nasta - memorizare https://youtu.be/AAiZ7_5SMXc ;

<https://youtu.be/XM0VrBe5wRc>

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DEC: Domeniul estetic creativ (Educație muzicală): „ Chipul meu,, - cântec, predare <https://www.youtube.com/watch?v=AqcGeEjSR6A>

„ Ne jucăm,, joc cu text și cânt- repetare <https://youtu.be/qap9mTzeWt8>

ALA: Jocuri și activități liber alese: Joc logic,, Corpul uman,,

<https://wordwall.net/resource/3833147/corpul-uman>

MERCURI

ADP: Activități pentru dezvoltare personală

1. Întalnirea de dimineață: „Cine sunt eu, cine este colegul meu?”

2. Gimnastica de înviorare: „ Mainile ni le spalăm,,

<https://www.youtube.com/watch?v=PRSwSDt3ijs>

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DS: Domeniul știință(Activitate matematică): „Numărul și cifra 4,, - predare https://youtu.be/_GWIZFuPkrU

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DOS: Domeniul om și societate (Activitate practică): „Doctorița,, - confecție <https://youtu.be/mvnIvXdSbpU>

ALA: Jocuri și activități liber alese: Joc ritmic: „Corpul meu,,

<https://www.youtube.com/watch?v=tPe1cfuasQo>

JOI

ADP: Activități pentru dezvoltare personală

1. Intalnirea de dimineata: „Spune-i pe nume!”

2. Gimnastica de inviorare: „Hai sa ne spalam pe maini,,

<https://www.youtube.com/watch?v=hFxdrfEsBE0>

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DLC –Domeniul limbă și comunicare (Educarea limbajului): „Maricica,, de Luiza Vlădescu - poevestire

<https://www.youtube.com/watch?v=25GDFPqLOaY>

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DOS-Domeniul om și societate(Educație pentru societate):„ Igiene personala - Obiecte de uz personal,, - lectura dupa imagini

<https://youtu.be/484qqYT5fjE>

ALA: Jocuri și activități liber alese: Artă., Chipul meu.,- modelaj

<https://www.youtube.com/watch?v=2GtybkKSmfA>

VINERI

ADP: Activități pentru dezvoltare personală

1. Intalnirea de dimineata: „Sunt cuminte, iubitor, de părinți ascultător!”

2.Gimnastica de inviorare: „ Bul-bul-bul-du-buc,, -Gasca Zurli

<https://www.youtube.com/watch?v=itnuP0scWGY>

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DS: Domeniul știință(Activitate matematica):„ „Ghici, câte-s aici?" - cifra 4- consolidare https://www.youtube.com/watch?v=4q_N4IF7Aj4

ADE: Activități pe domenii experiențiale: DPM: Domeniul psihomotric(-Educatie fizica), „Facem sport si ne jucam!" <https://www.youtube.com/watch?v=ZaU5kHCEB5E>

ALA:Jocuri și activități liber alese: Biblioteca:„ Simturile pentru copii - cele 5 simturi ale omului „ Desene animate cu simturile omenesti

<https://www.youtube.com/watch?v=6ZmaeGWwYWs>

BIBLIOGRAFIE:

Magdalena Dumitrana, „Cum creste un pui de om - Etape si repere psihologice in dezvoltarea copilului”, Editura Compania 2011

Ministerul Educației Naționale, „Curriculum pentru Educație Timpurie” 2019

On – line vs. Tradițional

**Prof. Boghean Ana – Alis,
Colegiul Tehnic "Ion Creangă" Tg. Neamț**

Martie 2020 va rămâne, cu siguranță, o perioadă care a anunțat SCHIMBAREA și care ne-a provocat pe toți - cadre didactice, elevi și părinți – să găsim soluții, energie și noi metode pentru a continua învățarea, pentru a ne asigura că educația va fi mereu o prioritate pentru fiecare dintre noi. Au urmat zile în care mulți am experimentat diferite sentimente și trăiri: au fost și frustrări, poate și sentimentul de neputință, nevoia de învățare și adaptare la nou, bucuria de a ne revedea elevii chiar și în mediul on-line, satisfacția că putem fi creativi, responsabili și asumați chiar și în noile condiții, și că, prin meseria pe care am ales-o, putem fi în continuare modele pentru elevii noștri. Cadrele didactice au învățat, într-un timp relativ scurt să adapteze conținuturile și metodele folosite la noul mediu și s-au asigurat că elevii rămân conectați la informație.

Învățământul on-line a fost cu siguranță una dintre cele mai mari provocări din ultimii ani și a adus atât beneficii cât și neajunsuri. Printre aspectele negative ale învățării de acasă s-au numărat, în primul rând, lipsa dispozitivelor necesare conectării la ore și la platformele utilizate în tot acest timp, lipsa de experiență atât a profesorilor cât și a elevilor în folosirea corectă a acestora, probleme legate de conectare cauzate de conexiunea slabă la internet în unele zone sau chiar întreruperi ale energiei electrice, înțelegerea, uneori, greșită a modului de participare la orele on –line, absența interacțiunii directe între elevi și colegii lor, elevi și profesori și exemplele pot continua. Pe de altă parte, prin învățarea în mediul on –line am mai făcut un pas spre evoluție, spre experiențe inedite, noi descoperiri și moduri de învățare.

Resursele digitale existente precum și cele create special pentru această perioadă greu încercată, ar spune unii, stimularea creativității cadrelor didactice în conceperea lecțiilor și a elevilor în rezolvarea sarcinilor de lucru, multitudinea de aplicații deja existente, dar de care, unii dintre noi am devenit conștienți abia acum, facilitarea accesului la activități precum schimbul de experiență între școli, învățarea prin diferite materiale și manuale digitale, sunt, din punctul meu de vedere, unele dintre cele mai importante beneficii ale învățământului on – line. Printre alte avantaje ale învățării on – line putem aminti accesul imediat al elevilor la informații noi care contribuie la îmbunătățirea învățării, construirea unui mediu de învățare colaborativ, facilitat de rețelele de comunicare, platformele și aplicațiile disponibile, responsabilizarea elevilor și asumarea învățării de către aceștia.

Revenirea la învățământul tradițional, în cadrul cu care eram obișnuiți înainte de martie 2020, nu a fost un proces tocmai ușor, deși extrem de așteptat. Primele zile la școală în format fizic au însemnat eforturi de reintegrare, reluare a comunicării, a interacțiunii față în față, dar chiar și în aceste condiții, elevii și profesorii, deopotrivă, au conștientizat și mai mult importanța ca procesul de învățare să se desfășoare în sala de clasă, în mod tradițional. În aceeași sală de clasă, profesorul trebuie să reprezinte în continuare o sursă de inspirație pentru elevii lui, factorul care îi determină să finalizeze învățarea și să acumuleze cunoștințe noi, folosind metode abordate în învățarea on – line și nu renunțând complet la ele. Unii elevi învață mult mai bine când interacționează direct cu profesorul, adresează întrebări, solicită explicații suplimentare și repetarea acestora.

Care dintre cele două sisteme este mai eficient?

Ambele au beneficii și provocări, aspecte pozitive dar și negative sau care necesită îmbunătățire. Trăim într- o societate aflată în continuă schimbare, dominată de tehnologie, așadar aceasta din urmă face parte din viața și dezvoltarea noastră, însă, consider că învățarea on – line este doar o completare a sistemului tradițional, un mod de a aduce îmbunătățiri, înlocuirea învățării față în față nefiind o opțiune.

Învățăm să ne adaptăm, să introducem ”noutatea” în activitățile pe care le proiectăm, să integrăm tehnologia în lecțiile abordate, dar cheia spre o educație de succes rămâne învățarea tradițională, în sala de clasă. Tehnologia ne ajută să facem din această experiență una și mai plăcută, dar nu va înlocui niciodată profesorul.

DESPRE "A ÎNVĂȚA"... DINCOLO DE FRONTIERE

PROF. ÎNV. PREȘC. BOIER LUCIA FLORENTINA
ȘC. GIM. "DIMITRIE ȚICHINDEAL"
BECICHERECU MIC, JUD. TIMIȘ

"Homeschool" (Școala acasă) este un curent în educație prezent de câțiva ani în țara noastră. Termenul de "școala acasă" este consacrat, totuși educarea nu se face exclusiv în casă, nici nu este același lucru cu școlarizarea. Părinții care aleg aceasta alternativă nu sunt împotriva educației, ci au decis ca "școlarizarea" în modul tradițional nu se potrivește nevoilor copilului sau familiei lor.

În țările în care se practică "școala acasă", educația este obligatorie, dar nu și școlarizarea. Se pune un accent puternic pe pregătirea copilului pentru viață, informarea lui, dobândirea de abilități pentru câmpul muncii și viața de zi cu zi. Diferența este că această pregătire se face în cadrul intim, sigur și confortabil al familiei, cu libertatea unui program ales după preferințe sau nevoi. Nu este necesar ca părinții să fie pedagogi cu diplomă pentru a-și învăța copilul acasă. În acest proces părinții sunt doar facilitatori, implicați mai mult la început și devenind în timp doar o simplă prezență care ofera încurajare, puțină supraveghere și clarificări. Iată de ce acești copii învață să învețe singuri, motivați de interes și o atmosferă sigură, și nu este necesar ca părinții să fie implicați non stop în educație.

Școala de acasă se potrivește copiilor care au nevoie de un program mai flexibil și celor care au ritmuri diferite de învățare.

Se pune în acest context întrebarea sau întrebările:

Cum să mutăm școala acasă? sau Cum, să mutăm școala acasă?! Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă mai lungă de timp, profesorii din România au fost și ei/ sunt în continuare nevoiți și provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor. Învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, se pot face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii/copiii să învețe și să lucreze independent.

Dar cum organizăm clasele/ grupele?

o Educatoarea comunică pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții orarul și modul de derulare a activităților.

Se poate pregăti și împărtăși un program săptămânal cu intervalele orare în care se vor organiza întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 9 la 9.30: Întâlnire cu toată grupa pe Zoom.

Pe classroom se postează de către educatoare, sugestii de activități care pot fi desfășurate de copii (împreună cu părinții), care sunt în concordanță cu tema săptămânii. În cazurile unde preșcolarii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, se concep fișe și activități speciale și se pot purta discuții cu părinții săptămânal, pentru a ne asigura că acești copii continuă să lucreze.

PRO SAU CONTRA SCOALĂ TRADIȚIONALĂ SAU HOMESCHOOLING?

În cadrul școlii tradiționale, curriculum-ul național cuprinde toate materiile de studiu pentru fiecare an școlar. Elevii/preșcolarii vor fi "judecați" prin sistemele de evaluare în funcție de felul în

care au achiziționat aceste informații. Un astfel de sistem este o mărime universală care se potrivește, de fapt, doar unei minorități. Chiar dacă au aceeași vârstă, copiii sunt diferiți în ce privește abilitățile și talentele pe care le au, interesele lor, viteza, ritmul de învățare, starea emoțională sau circumstanțele din familie, sau orice alți factori care intervin în învățare.

Copiii care studiază acasă au parte de atenția nemijocită a educatorului, dezvoltă relații mai apropiate cu păriții care implică și mai mult respect, au o calitate a vieții crescută (sentiment de siguranță și confort), pot investi mai mult timp în domeniile în care sunt talentați, înțeleg mai bine explicațiile, se socializează în mod pozitiv, au parte de experiențe mai variate, pot avea rezultate mai bune la învățatură. De exemplu, în SUA, copiii educați acasă au avut rezultate cu 15-30% mai ridicate la testele naționale standardizate decât copiii care au învățat în școală.

ÎNVĂȚAREA ONLINE-EDUCAȚIA DE ACASĂ

Profesor. Boier Lucreția - Marioara
Școala Gimnazială Ibănești, Jud. Mureș

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiatii și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Când vine vorba de a sprijini programa care se folosește în educația prin internet, de cele mai multe ori se folosesc așa-numitele instrumente de curs, care permit stocarea de conținut educațional pe un server Web, crearea de rețele de comunicare între participanții la procesul de educație, de învățare și de gestionare, permițând testarea independentă a cunoștințelor lor prin intermediul diferitelor teste.

Training-ul bazat pe Web și WBT-Web based training-ul se face pe baza publicării conținutului pentru învățarea pe site-ul instituției de învățământ. Avantajele acestei metode de distribuire de materiale didactice sunt următoarele: distribuirea mai rapidă, prin accesarea www cursanții pot intra în posesia materialelor didactice, este posibilă inserarea materialelor hiper mediatizate, serviciul poate fi folosit de către una sau mai multe persoane sau grupuri în același timp, posibilitatea de legare, multimedierea conținutului, ușurința de reînnoire și publicare a conținutului, posibilitatea administrării de acces, conținuturi interactive

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar aceasta problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă

o anumita informatie care ii era utila in acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situatii de criza chiar nu pot fi controlate.

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiente, pareri sau informatii. De asemenea, ei pot primi feed-back in timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel exista si interactiune virtuala si nu numai invatare individuala.

E-learning câștigă teren în fiecare zi prin punerea în aplicare a noilor tehnologii în formare. Posibilitatea de a ne conecta prin intermediul unui site web pentru a dobândi cunoștințe noi pe linia de îndrumare de la oameni care sunt, uneori, la sute de kilometri distanță și a învăța aproape complet aspectul acestor conținutului în timp real, permite dobândirea de noi cunoștințe fără stresul de zi cu zi.

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor eLearning pentru activitatea de învățare

Autor: Prof. Bojan Ramona - Maria

O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Platformele de e-learning permit două moduri de învățare:

- sincronă, în care profesorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional
- asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al elevilor, proiecte de colaborare și învățare la distanță.

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele eLearning au o serie de avantaje, precum: accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație, centrare pe elev/participant, elevii pot colabora și învăța împreună, favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări, permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă, materialele pot fi personalizate, posibilitatea modificării informației difuzate, accesibilitate, confort, flexibilitate interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri, elevul poate învăța în ritmul lui propriu, elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent, costuri reduse de distribuție a materialelor, învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel traditional, capacitate mare de stocare, Internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individual, permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim: pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional, lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice, apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare, nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning, necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor, elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online, posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examenatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație.

Pot fi numite situații limita cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Platformele online pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Bibliografie:

<https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>

METODE SI TEHNICI DE EVALUARE IN INVATAMANTUL ONLINE

BOJAN RODICA
SCOALA GIMNAZIALA FARCASELE
COMUNA FARCASELE, JUDETUL OLT

Folosirea platformelor și aplicațiilor disponibile online ofera o larga paleta de tehnologii utile în predare și evaluare, dar accentul trebuie sa cada pe modul in care tehnologia va îmbunătăți pedagogia folosită, aceasta din urma fiind prioritatea in cadrul actului didactic. Experiența actuală ne ajută să înțelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare privita in forma ei cea mai traditionala, poate, de la documentul Word, reprezentat de o coala si sa ajunga la documentul electronic, folosind tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

In privinta evaluarii, aceasta poate fi efectuată de către cadrul didactic, elev, colegi sau de către o persoană sau un grup din afară. Cele mai comune strategii de evaluare online utilizate în prezent sunt: comunicarea prin computer ca mediu de transfer pentru a trimite și a comenta pe marginea temelor cum ar fi: eseuri; alcătuirea și predarea de portofolii; testarea pe computer, de ex. răspunsuri scurte, întrebări cu răspuns de tipul alegere multiplă și quiz-uri. Unele dintre opțiunile online enumerate în literatura de specialitate includ si teme scrise,participarea la discuții online,activități experiențiale, cum ar fi jocul de rol,teme colaborative, dezbateri sau portofolii.

Învățarea online, prin natura sa, necesită un grad de independență al elevilor și abilitatea de a rezolva probleme (referindu-ne aici la abilitatea de a rezolva probleme de învățare și/sau probleme tehnice). Lucrul în afara școlii, departe de profesori și colegi, înseamnă că elevii trebuie să-și asume responsabilități mai mari dacă doresc să reușească la cursurile online. În plus, există percepția conform căreia elevii sunt încurajați să-și asume și mai multe responsabilități pentru propriul proces de învățare pentru a face față așteptărilor comunității și profilului adolescentului. S-a încercat trecerea către abordări mai centrate pe elev în ceea ce privește predarea și învățarea care încurajează elevii să facă acest lucru. Se pare că acest principiu ar trebui extins și la evaluare.

Autoevaluarea, evaluarea de către colegi, învățarea prin descoperire, reflecția și articularea sunt doar câteva metode prin care elevii sunt încurajați să-și administreze propria învățare și evaluare. Alte metode includ opțiuni de discutare a activităților de evaluare, mod de prezentare, durată a evaluării și decizii referitoare la punctaj sau notare. Provocarea care rămâne este aceea de a găsi rezultate măsurabile pentru a demonstra însușirea competențelor și a abilităților dorite. Învățarea – și evaluarea – bazată pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni, creativitatea manifestată de copii fiind uluitoare. Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate. Dintre acestea, se remarcă: Google Classroom (aici se pot purta discutii cu elevii, pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii care se ofera elevilor), Google Jamboard (un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte – toți elevii pot vedea toate răspunsurile date pe post-it-uri virtuale), Google Forms (permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise.

Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante

de răspuns, sau nu.) Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, putem să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. În plus, elevii pot relua testul.

În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă. Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesori din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

Evaluarea online este susținută de aceleași principii de valabilitate, fiabilitate, flexibilitate și echidistanță și utilizează multe din strategiile folosite în predarea și evaluarea tradiționale față în față. Diferența constă în contextul evaluării, în interacțiunile dintre evaluator și cei care sunt evaluați și procesele de colectare și administrare. Evaluarea online poate fi utilizată: ca o sursă independentă de dovezi pentru evaluare, ca o contribuție la întregul proces de evaluare sau în vederea colectării, transmiterii și administrării materialelor de evaluare și resurselor.

Bibliografie:

Bron, A. (2005). Understanding learning processes through adult education theory, In: Sabour, M'hammed & Koski, Leena (Eds.) Searching for the Meaning of Education and Culture.

Hadjerrouit, S. (2007) Applying a System Development Approach to Translate Educational Requirements into E-Learning, Agder University College, Kristiansand, Norway.

National Council for Curriculum and Assessment (2007), ICT Framework – A structured approach to ICT in Curriculum and Assessment, Ireland.

AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE ALE ÎNVĂȚĂRII ONLINE

**BOJOR IOANA - Prof. învă. preșcolar
GRĂDINIȚA P. P. NR. 12 BISTRIȚA**

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea online de calitate, predarea online și proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii. Pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

Învățarea online de calitate înseamnă timp de planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție, situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet. Menționez câteva avantaje ale învățării online:

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân online.

2. Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare:

Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Dacă distribuitorul își dă seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Mentionez cateva dezavantaje ale invatarii online:

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră. Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat..

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

ȘCOALA DE ACASĂ. ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON – LINE

**BOKOR ILDIKÓ,
Grădinița Albă ca Zăpada, Cluj - Napoca**

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, "față în față" sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada pe care o traversăm. Școala de acasă dă prilejul de explorare a unor noi moduri de învățare.

Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. Școala – chiar și repositionată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Învățământul on-line, avantaje: Distribuirea rapidă a materialelor, profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line. Preșcolarii cu ajutorul părinților intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare. Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând. Existența conținuturilor multimedia prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea,

Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți. Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Educația de acasă implică anumite libertăți. Atât copiii, cât și părinții, nu mai sunt constrânși de orarul școlii. Astfel, familia poate planifica în orice moment ieșiri educative. Nu numai că cei mici vor avea parte de o experiență nouă de învățare, dar aceste abateri de la program vor îmbunătăți și calitatea vieții de familie. Școala de acasă le permite copiilor să doarmă relaxați, fără teama că din minut în minut, alarma de la ceas va suna. Homeschoolingul mai oferă și libertate emoțională.

Dezavantajele învățământului on-line: Dificultăți în utilizarea tehnologiei. Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. Lipsa comunicării reale / fizice, când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează! Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea

tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor copiilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea copiilor cu ajutorul calculatorului, internetului. Peste tot în lume, sistemul de învățământ actual pare să fie învechit. Odată ajuns în clasă, copilul este nevoit să se detașeze de individualitatea sa și să devină unul dintre elevi. Școala de acasă este o altă metodă de predare și învățare.

Homeschoolingul reprezintă o alternativă la „banda rulantă” pe care sunt învățați copiii. În ceea ce privește școlarizarea de acasă, de obicei, dezavantajele sunt reprezentate prin costuri, fie ele de timp, de bani, de emoții. Din punctul de vedere al timpului, este destul de complicat să înveți în afara școlii tradiționale. Trebuie să știi care este programa școlară. Ce anume li se cere copiilor să învețe. Trebuie să îți faci loc în programul tău pentru a învăța și tu la rândul tău. Părinții sunt plecați de dimineața până seara la serviciu, iar când un părinte singur decide să își învețe copilul de acasă, lucrurile devin mult mai complicate. O soluție ar fi apelarea la un mediator, dar acest lucru înseamnă cheltuieli suplimentare, sau va trebui ca unul dintre părinți să renunțe la serviciu. Astfel, veniturile familiei vor fi substanțial mai mici. Chiar dacă manualele se găsesc în bibliotecile gratuite, cu un singur salariu tot va fi mai dificil.

O altă problemă ar fi cea a socializării. La școală, elevii stau mai multe ore împreună. Experiențele prin care trec îi formează ca indivizi și îi apropie. De asemenea, dacă ai un copil mai timid, nu este o decizie bună să îl ții acasă deoarece, în viitor, îi va fi greu să se integreze în vreo colectivitate.

În România școala de acasă este un program contestat la noi și poate fi posibil doar în cazurile medicale foarte serioase în care copilul nu se poate deplasa. Pentru cei care pur și simplu doresc să renunțe la sistemul tradițional, există o „portiță”, în ceea ce privește reglementarea educației – „școala-umbrelă” din străinătate. „Școala-umbrelă” este o instituție particulară, care primește înscrieri ale elevilor educați acasă contra unei taxe anuale. Copilul înscris la o „școala-umbrelă” este considerat de stat ca fiind școlarizat legal și poate fi oricând reintegrat în învățământul public sau privat, după o testare a cunoștințelor.

Bibliografie:

Achimas-Cadariu, A. Ghid practic pentru educatie la distanta. Bucuresti: Alternative, 1998.

Cerghit, I. Metode de învățământ. Ed. a III-a. Bucuresti: Didactica si Pedagogica, 1997.

Coman, M. Introducere în sistemul mass-media. Iasi: Polirom, 1999

INOVATIE IN EDUCATIE

Bolboacă Violeta-Valeria
Grădinița cu P. P. Licurici, Cluj-Napoca

De foarte mult timp suntem inconjurati de ideea de “schimbare in invatamantul romanesc”, despre inovatie la nivelul invatamantului romanesc. Aproape in fiecare an se schimba ceva anume la invatamantul romanesc. Inca, nu ne-am dat seama: acest lucru duce la progres sau nu duce la progres? Vom analiza in decursul acestei lucrari principalele puncte forte dar si punctele slabe ale invatamantului romanesc.

Astfel, unul dintre punctele forte ale invatamantului romanesc, il reprezinta faptul ca prezenta pana la 16 ani este obligatorie, fapt care ar putea reduce din abandonul scolar. De asemenea, consideram ca pana la varsta de 16 ani, invatamantul si organizarea romaneasca asigura eleviilor o dezvoltare sigura, echilibrata.

Un alt puncte forte al invatamantului romanesc il reprezinta existenta scolilor profesionale. Dupa terminarea celor 10 clase obligatorii, acestia se pot orienta spre o scoala profesionala, de arte si de meserii, in cadrul careia sa isi dezvolt abilitatile proprii.

Un punct slab al invatamantului romanesc il reprezinta curriculum-ul, un numar prea incarcat de ore pentru elevi. Daca ar sa comparam nivelul copiilor din Romania si nivelul copiilor din restul Europei, nivelul nostru este mult peste cel din Vest. Acest lucru ar putea fi luat ca si un puncte forte, inasa de cele mai multe ori e luat ca si un punct slab. Stim mult, avem multe cunostinte dar nu ramanem dupa ce terminam cu esenta. Ne pierdem in detalii. Programa este mult prea incarcata pentru nivelul elevilor. Ar trebui sa se reorganizeze, iar la sfarsit de semestru sa existe 2-3 saptamani, doar pentru recapitulare. Elevul, la sfarsitul anului, ar trebui sa stie esenta, sa ramana cu cea ce este mai important. De asemenea, una dintre masurile care ar trebui sa fie luate, ar fi pregatirea atitudinala a profesorilor in legatura cu schimbarea.

Indiferent de care sunt obiectivele educatiei, succesul schimbarii sta in implementarea lor, iar implementarea o face in primul rand profesorul. Mai ales in randul profesorilor cu experienta, rezistenta la schimbare ne asteptam sa fie ridicata. Astfel, organizarea de cursuri /workshopuri / prezentari la nivel de unitate scolara, la care prezenta profesorilor ar fi obligatorie, ar fi un lucru benefic pentur invatamantul romanesc. In cadrul acestei pregatiri, scopurile de baza ar fi de a facilita intelegerea necesitatii schimbarii in functie de cerintele sociale. M-as folosi de comparatii cu sisteme de invatamant internationale si as prezenta situatia noastra si a altor sisteme in relatia dintre invatamant si piata muncii. Doar daca m-as asigura ca profesorii au acceptat schimbarea sistemului de invatamant ca nevoie sociala, m-as putea astepta sa o implementeze in concret, si nu doar scriptic (la nivel declarativ). In acest fel, luand aceasta masura consider ca as putea schimba cursul evenimentului negativ.

In ceea ce privesc cursurile de psihologie, consider ca promovarea unei relatii deschise, bazata pe comunicare intre profesor si elev este neapararat necesara. Elevii au atins un nivel de maturitate care permite o astfel de abordare. In contrast cu negocierea, fraternizarea semnaleaza o decadere a profesorului din statutul sau de manager. Strategiile care au la baza rutina nu se incadreaza in mediul dinamic si flexibil, pe care il consider adecvat pentru orele de psihologie. Terapia ocupationala, prin

natura sa, nu este o strategie, de termen lung, potrivita in contextul psihologie. Pornind de la premisa ca orele de psihologie ar trebui sa aiba la baza o relatie bazata pe comunicare, inovatia demersului educational are un rol deosebit de important. Cadrul didactic, analizand dimensiunile prezentate anterior, isi poate si ar trebui sa isi adapteze strategiile in functie de evolutia clasei. Feedback-ul direct sau indirect, primit de la elevi, este o sursa de informatie valoroasa, de care profesorul ar trebui sa tina cont atunci cand isi reevalueaza si isi planifica actiunile. La fel ca si pentru orice alt manager bun, flexibilitatea, originalitatea si dinamismul cadrului didactic, duce la strategii manageriale din ce in ce mai bune, necesare pentru succesul procesului de educare.

Astfel, ca si ultima schimbare adusa sistemului de invatamant romanesc, consider ca ideea ca profesorii sa fie platiti in functie de performante, ar fi una foarte buna, care ar promova in primul rand progresul scolar si dezvoltarea elevilor.

Învățământul on-line

Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul”, Structura Bața Profesor pentru învățământ primar, Bolbos Iulia-Maria

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, „față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – evaluare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o mulțime de videoclipuri cu lecții predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la clasă dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala, chiar și re poziționată în zona digital, trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – existând grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

• Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme.

- Lipsa comunicării fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la

îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Bibliografie:

Botnariuc, P., Cucuș, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., Velea, S. (2020). Școala Online - Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București.

[http:// www.didactic.ro](http://www.didactic.ro)

[http:// www.e-scoala.ro](http://www.e-scoala.ro)

Interdisciplinaritatea la grupa mixtă din grădiniță

Educatore: Bold Ildiko
Grădinița P. P. Nr. 11 Arad, Județul Arad

„Pedagogia modernă nu caută să impună niciun fel de rețetar rigid, dimpotrivă, consideră că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferența, etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare al învățământului pe noi trepte; ea nu se opune în niciun fel inițiativei și originalității individuale sau colective ...” - Profesorul Ioan Cerghit

Grupa mixtă la grădiniță este asemenea unei familii, în care membrii familiei sunt de vârste diferite și cu competențe și abilități foarte variate.

La începutul fiecărui an școlar, copiii revin la grădiniță. Ei provin din medii sociale variate și posedă un pachet cognitiv-emoțional diferit, în funcție de vârsta lor, care este cuprinsă între 2 și 6 ani.

După o perioadă de acomodare ne propunem să începem activitatea cu forțe proaspete, idei noi și entuziasm. Încă din primele zile, ne lovim de dificultățile grupei eterogene: micuții plâng și vor la mama, iar preșcolarii de 4, 5, respectiv 6 ani se uită la tine cu toate „antenele” deschise la maxim și vor să învețe ceva nou. Datoria educatoarei este să le satisfacă această curiozitate.

De câțiva ani, utilizez metoda interdisciplinarității în activitățile mele desășurate la grădiniță. Nevoia de interdisciplinaritate apare din dorința de diversificare a conținuturilor, dar în același timp și din dorința de a evita plictiseala, și pentru a realiza activități cât mai atractive.

Prin interdisciplinaritate se împletesc doua-trei, chiar patru activități într-o structură unitară. La prima vedere aceste activități nu au legătura între ele, dar finalitatea este receptarea de către preșcolar a celor audiate și vizionate și în final consolidarea cunoștințelor. Astfel de exemple: corelarea unor activități matematice-exercițiu grafic-muzică sau educarea limbajului-educație pentru societate-pictură/desen etc.

Avansarea tehnologiei a atras după sine curiozitatea copiilor pentru a afla informații noi, în cel mai scurt timp posibil. Prin combinarea disciplinelor informațiile vin în flux continuu, și există avantajul că nu intervine plictiseala, deoarece educatoarea are posibilitatea de a schimba șirul activității cu un cântec, exerciții fizice sau chiar un joc imitativ.

Învățământul din zilele noastre este într-o continuă schimbare și transformare. Într-o astfel de educație progresivistă cerința primordială este de a asigura o metodologie diversificată bazată pe îmbinarea activităților de învățare și de muncă independentă, cu activitățile de cooperare, de învățare în grup.

Învățarea în grupuri mici presupune organizarea unor activități colective în care preșcolarii lucrează împreună, pentru a atinge scopuri comune. Activitatea didactică pe grupe este fondată pe complementaritate, deoarece preșcolarii învață în relație unii cu alții. Învățarea în grupuri mici dezvoltă respectul pentru diversitate, capacitatea de empatie, abilitățile sociale. Totodată exersează capacitatea de decizie și de inițiativă, stimulează dorința de cooperare și interacționare, iar copiii învață mai repede și mai bine.

Intervenția pedagogică a educatoarei în procesul de învățare se poate manifesta în multe feluri. Primordială este formarea grupurilor și organizarea atmosferei familiale de învățare, ținând cont de următoarele aspecte:

- ✓ stabilirea unor reguli de comportament în sala de grupă, în timpul activităților, de comun acord cu preșcolarii, prin discuții cu aceștia;
- ✓ stabilirea unor ritualuri sau rutine în activități;
- ✓ crearea unei atmosfere viioale, entuziastă, prietenoasă la activități prin stilul personal pe care-l oferiți ca model de comportament;
- ✓ organizarea activităților de învățare în perechi și în grupuri mici, pe categorii de vârstă, dar nu numai;
- ✓ discutarea conținuturilor propuse preșcolarilor spre învățare deoarece acestea pot fi uneori: prea dificile, plictisitoare;
- ✓ oferirea unui feedback pozitiv din care să rezulte: că vă place grupa lor ca grup; că au progresat toți într-un interval de timp;

Activitățile desfășurate prin combinarea celor două metode- predarea în grupuri mici și interdisciplinaritatea - ne dau mulțumirea, la care tindem cu toții. La finalul zilei, sau la încheierea unui proiect tematic putem afirma, că toți preșcolarii au fost antrenați în diferite activități și jocuri, ținând cont de particularitățile de vârstă al fiecărui copil.

Bibliografie:

- Chateau, Jean.- Copilul și jocul, Editura Didactică și Pedagogică, București;
- Piaget, J.- Psihologia inteligenței, Ed. Științifică, București, 1965;
- Imbrișcă Hermina,-,„Metode de învățare în grupuri mici în activitățile de cunoașterea mediului din grădiniță”, Ed. Serafica, Roman, 2011

Webografie:

- https://www.academia.edu/36514319/Ursula_Schiopu_E_Verza_Psihologia_Varstelor_Ciclurile_Vietii
- <https://edict.ro/interdisciplinaritate-prin-jocurile-didactice/>
- <https://inteligentaemotionalasite.wordpress.com/2017/05/15/avantajele-educatiei-in-grupuri-mixte/>

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

**Profesor învățământ preșcolar Boldor Loredana
Liceul Teoretic Ghelari, Grădinița cu P. N. Ghelari**

MOTTO:

„Educația este cheia care deschide poarta de aur a libertății.” (George Washington Carver)

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

• Limite:

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Menționez faptul că, am primit din partea copiilor și a părinților un feed-back pozitiv.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Învățământul online și tradițional

Prof. în inv. preșc. Boldor Marilena
Grădinița cu P. N. Cășeu – Cluj

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alții confruntându-se cu diverse pograme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor. Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare la distanță sunt diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații, pe care cadrul didactic le trimite elevilor.

Mai important decât metodele selectate este obiectivul interacțiunii în această perioadă. Cadrele didactice și părinții au înțeles că cel mai mult contează starea emoțională a copiilor și a părinților. Deoarece performanța în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică.

În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupune inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră. Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv. Elevii nu învață din ceea ce le spun profesorii sau din ce le arată tehnologia, ci din felul

în care ce le spun profesorii și ce le arată tehnologia îi incită să gândească. Interacțiunea lor cu informațiile îi ajută să se dezvolte.

Modurile în care tehnologia susține procesul de învățare sunt: – o mai bună înțelegere a informațiilor, prin oferirea de exemple, video, demonstrații – lecțiile sunt mai interesante dacă vin împreună cu obiecte și acțiuni care le plac elevilor (tablete, laptopuri, smartphones), elevii sunt mai atenți la un video sau o prezentare dinamică decât la discursul unui prof. – tehnologia permite elevilor să învețe în ritmul lor – tehnologia îl ajută pe profesor să își pregătească mai rapid lecția și să aibă mai mult timp pentru a se conecta cu elevii – tehnologia salvează timp – te pune în contact cu mii de surse de informare, experiențe și contexte diferite – elevii nu se plictisesc, au mereu ceva de făcut, trebuie să dea click, să caute, să filtreze informații.

Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de cautare. Tehnologia susține procesul de învățare, stimulează gândirea logică și permite accesul facil la resurse și opinii diferite. Se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru a-i face pe educabili să fie mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine. Schimbarea trebuie să includă implicarea mai largă a părinților, a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații.

Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode. În ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul elevului. Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor.

Astfel, copiii apreciază și simt utilitatea lecțiilor în care metodele tradiționale vechi nu ocupă toate cele 45 de minute. În viitorul apropiat obiectivul major al educației va include preponderent elementele învățării personalizate / individualizate, organizată atât în cadrul instituțiilor de învățământ – care ar trebui să devină centre educaționale comunitare, cât și în mediul familiei sau al comunității.

Pentru eficientizarea învățării personalizate este necesar să fie valorificate posibilitățile copilului, utilizate mai eficient resursele mediului în care trăiește și învață copilul, posibilităților instituțiilor din comunitate și mijloacelor mass-media, dar și utilizarea tehnologiilor de învățare de la distanță/ online, fiind o oportunitate pentru situații special sau imprevizibile.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE
„Exemple de bune practici
în aplicarea strategiilor de predare-învățare-evaluare,,

Liceul Tehnologic Nr. 1 Popești
Prof. inv. primar: Bolduț Gabriela Simona

Procesul de învățământ este constituit din cele trei mari componente, și anume predarea, învățarea și evaluarea. Conceptul de învățare poate fi înțeles ca funcția mintală prin care o persoană obține noi cunoștințe, abilități, valori, sensuri și referințe, folosindu-și capacitatea de a percepe informații. Procesul de învățare are loc pe parcursul întregii vieți și este evidențiat de modificările pe care le produce în comportamentul persoanei.

Predarea poate fi înțeleasă în mai multe moduri: simpla transmitere a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, care apoi trebuie verificate și evaluate; în sens pur metodologic, a expune, a comunica verbal; ca un discurs didactic conceput în scopul instruirii și autoinstruirii elevilor; ca o formă specifică de comunicare culturală; de asemeni, ca un sistem specific de acțiuni menite să inducă învățarea (accentul cade pe receptare, înțelegere, formare de capacități) și ca o simplă mijlocire de date (accentul fiind pus pe informație și pe accentul la ea)

Evaluarea scolara definește o acțiune psihosocială complexă bazată pe operații de: măsurare / control cantitativ, apreciere / calitativă, decizie / comunicată în termeni de îndrumare metodologică orientativă cu scop de ameliorare continuă a activității proiectată la nivel de sistem și de proces. Aceasta servește ca o unealtă pentru analizarea eficienței curriculum-ului școlar și a schimbărilor la toate nivelurile. Focusarea pe rezultatele elevilor nu oferă informații despre cauzele pentru care procedurile utilizate de profesori sunt sau nu eficiente

O strategie de predare reprezintă un set particular de pași pentru evocarea unui set de comportamente dorite de la persoanele care învață ("learners"). Acestea sunt eforturi deliberate din partea profesorului de a varia modul de prezentare către o reprezentare mai adecvată a funcțiilor cognitive și afective necesare pentru obiectivele învățării.

Strategiile sunt moduri de a evoca răspunsuri într-un mediu de învățare particular, pertinent cu natura conținutului ce urmează a fi învățat. În strategiile de predare, rolul „elevului” este la fel de important ca și cel al profesorului. Utilizarea strategiilor de predare-învățare respectă principiul diferențierii și personalizării proiectării și realizării demersului didactic și promovarea cooperării în vederea utilizării diverselor abordări didactice necesare ridicării standardelor calității procesului educațional.

Strategiile identificate în procesul de predare-învățare-evaluare sunt:

1. Strategii de chestionare. Profesorul variază orarul, poziționarea sau nivelurile cognitive ale întrebărilor (de exemplu creșterea timpului de reacție, introducerea pauzelor după anumite răspunsuri cheie, sporirea dificultății întrebărilor, oprirea mijloacelor media la anumite puncte cheie și punerea întrebărilor).

2. Strategii de focusare. Profesorul captează atenția elevilor (ex: prin anunțarea obiectivelor sau îmbogățirea lor).

3. Strategii de manipulare. Profesorul asigură elevilor oportunitatea de a lucra cu obiecte fizice (a desena sau a construi ceva).

4. Strategii bazate pe sporirea materialelor. Profesorul modifică materialele (rescrierea anumitor materiale sub formă de text, înregistrări audio, simplificarea aparatelor din laborator, etc.)

5. Strategii de evaluare. Profesorul schimbă frecvența, scopul și nivelul cognitiv al evaluării (ex. acordarea feedback-ului imediat și exploratoriu, utilizarea testelor diagnostice, formative, retestarea).

6. Strategii pe bază de anchetă. Profesorii utilizează instrucțiuni centrate pe elevi ce sunt mai puțin directive decât instrucțiunile tradiționale (ex. Anchetele de laborator).

7. Strategii bazate pe îmbogățirea contextului. Profesorii îi ajută pe elevi să realizeze legătura între cunoștințele și experiențele anterioare sau angajarea interesului elevilor în învățarea colegilor (ex. organizarea excursiilor, problematizarea, reflectarea).

8. Strategii bazate pe tehnologii de instruire.

Studiile arată că elevii care au performanțe bune la învățare sunt conștienți de strategiile pe care le utilizează și în sens contrar, cei ce nu obțin performanțe bune nu pot identifica strategiile pe care le utilizează și în consecință nu reușesc să le combine în așa numitul "lanț de strategii" (Block, 1986; Galloway & Labarca, 1991; Stern, 1975; Vann & Abraham, 1990, cit in Gartner și col., 1971). Diversele modalități de abordarea învățării de către copii au diferite implicații asupra expectanțelor celorlalți cu privire la performanța lor

Cunoașterea conținuturilor disciplinei îi ajută pe profesori să-și stabilească hărți mentale cu care să stabilească indicii de monitorizare a succesului, temele pentru acasă, etc. Însă cunoașterea structurii disciplinei în sine nu-l ghidează pe profesor în procesul predării. Asta înseamnă că profesorul trebuie să-și dezvolte abilități de a înțelege conținuturile disciplinei într-o modalitate reflectivă, pedagogică (McDonald and Naso, 1986, cit in Harder și col., 2000, p. 156).

Unii profesori, în încercarea de a găsi mijloace noi de a ajuta elevii să facă introspecție, să reflecteze asupra propriei persoane și asupra mediului, au apelat la animații. Animațiile, caricaturile prin universalitatea lor, valabilitatea, directivitatea și ușurința în aplicare pot fi utilizate ca un material stimulator, dar și ca o tehnică puternică bazată pe umor artistic care poate fi utilizată cu succes în strategiile de intervenție.

Mesajul lor poate fi „îmbracat” aparent în umor, dar comentariile asupra vieții sunt clare și simple. Datorită faptului că aceste materiale provoacă râsul, ideile pot fi acceptate mai liber și mai ușor. Acestea au capacitatea de a dezarma prin faptul că sunt amuzante, nu mai apar rezistențe, apărare defensivă sau intimidare.

Bibliografie:

Ames, C.; Archer, J. (1988) Achievement Goals in the Classroom: Students' Learning Strategies and Motivation Processes, *Journal of Educational Psychology*, vol. 80, nr. 3, pp. 260-267

Cucoș, C. (2002) *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași

Învățământul on- line

Prof. înv. primar Bologh Floarea Silvia
Școala Gimnazială Certeju de Sus

Pandemia de coronavirus a provocat o criză care afectează mai multe sectoare din societate, unele dintre ele nepregătite să facă față unor situații critice. Este și cazul educației, pusă în fața unei noi provocări: cea digitală. Din 11 martie, de când s-a decis închiderea școlilor, elevii, profesorii, autoritățile și părinții încearcă să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional trebuie să continue în mediul online până la sfârșitul anului școlar.

Procesul a fost testat din mers, profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri, sau pe cele ale părinților, pentru a putea urma lecțiile online. Problema este că oficialii din educație au pus în aplicare acest sistem fără o minimă pregătire prealabilă și fără a asigura tuturor elevilor condiții egale de pregătire.

Sistemul de învățământ este angajat în profunde transformări educaționale și organizaționale, de la grădiniță până la post-bacalaureat, care necesită mobilizarea tuturor actorilor din comunitatea educațională pentru a construi viitorul Școlii și a permite astfel succesul tuturor elevilor.

Tehnologia digitală reprezintă o puternică pârgă de transformare pentru a sprijini politica ministerială în toate dimensiunile, de la transformarea educațională în serviciul învățării și evaluarea lor până la formarea în provocările și profesiile de mâine. Această ambiție digitală necesită simplificarea relațiilor cu utilizatorii și modernizarea funcționării statului cu sisteme informaționale re proiectate.

În predarea la clasă am căutat soluții potrivite pentru a face trecerea la predarea online. Platformele educaționale recomandate instituțional pentru a desfășura învățarea online au fost: G Suite for Education. (Google Classroom), Microsoft Office 365 for Education, Adservio, Edmodo, EasyClass, ClassDojo. Varianta aleasă a fost G Suite for Education.

Cu aplicațiile din pachetul G Suite for Education se pot îmbunătăți predarea, învățarea și colaborarea în întreaga școală. Pachetul G Suite for Education conține instrumente digitale moderne care îmbunătățesc procesele de predare, învățare și colaborare în școală prin integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică și administrativă.

Instrumentele Google for Education sunt recomandate de profesori printre cele mai bune aplicații pentru colaborare și feedback și pot fi folosite la clasă împreună cu alte instrumente digitale de predare și învățare care transformă actul educațional într-o experiență interactivă și interesantă.

Beneficiile utilizării acestei platforme pentru școală au fost:

- un pachet de instrumente digitale pentru colaborare la clasă și o educație în pas cu tehnologia;
- folosirea tehnologiei la clasă pentru teme și proiecte;
- dezvoltarea de abilități digitale necesare în secolul 21;
- stimularea gândirii critice și a creativității;
- siguranța datelor;
- disponibilă oricând de pe orice dispozitiv indiferent de sistemul de operare;

- instrumente intuitive ușor de folosit la clasă care nu necesită o instruire intensivă și oferă economie de timp și energie;
- o mai bună colaborare profesor – elev și comunicare în timp real;
- elevii lucrează împreună și folosesc simultan documentele care se salvează în mod automat (pregătiți pentru lucrul în echipă în viitor);
- feedback documentat pentru elevi prin comentarii inserate în Google Docs, Slides sau Sheets;
- modificările aduse documentelor păstrează un jurnal al tuturor acțiunilor pentru a vedea contribuțiile elevilor la munca de grup, etc.

Scopul instrumentelor digitale este de a spori procesul de învățare prin faptul că vin în sprijinul sau în completarea celor învățate la clasă, pun la dispoziția profesorilor modalități moderne de predare și evaluare. Trebuie să ne gândim la o reinterpretare a rolului cadrelor didactice și al elevilor.

Noi, cadrele didactice, suntem facilitatori, care creăm contextul în care poate avea loc învățarea: prin întrebări, prin instrumente, prin crearea unei etici de muncă adecvate și prin relații umane care să transmită încredere și susținere, astfel încât procesul educațional să aibă rezultatele așteptate.

Bibliografie:

- Constantin Cucuș, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online - elemente pentru inovarea educației”, Ed. Universității, București, 2020
- [http:// www.didactic.ro](http://www.didactic.ro)
- [http:// www.e-scoala.ro](http://www.e-scoala.ro)

Școala de acasă – încotro?

Liceul Teologic Unitarian „Berde Mózes” Profesor ciclu primar Bölöni László

În secolul al XX-lea tendința de a studia de acasă este într-o creștere semnificativă. Acest fenomen se datorează câtorva cauze dintre care cele mai cunoscute sunt agresivitatea în școli și rezultatele scăzute în învățământul de stat la nivel mondial.

Legislația diferă de la țară la țară, unele țări sunt mai permissive altele nu tocmai. Dar ce se găsește după denumire? Ce este Școala de acasă? Când se vorbește despre Școala de acasă?

O enciclopedie denumește: Școala de acasă este forma de educație, când părinții nu își înscriu copiii lor nici la stat nici la privat, ei înșiși ocupându-se de educația/învățarea copiilor săi.

Pentru această formă de învățare există și denumiri ca educație alternativă sau educație atipică. Terminologia internațională folosește denumiri ca “education otherwise” sau „home based education”

De ce este acest fenomen este așa de popular pe mapamond? Să enumerăm câteva motive care conduc pe părinții să își aleagă această formă de educație.

Marea majoritate a părinților optează pentru educație alternativă din cauza distanței de la domiciliu până la școală. Da, foarte multe școli din mediul rural au fost închise din cauza insuficienței numerice. Copiii din mediul rural au fost redirecționați către școlile din orașele apropiate. Un alt motiv este că vârsta obligatorie de școlarizare a scăzut de la 7 ani la șase ani. Părinții își fac griji văzând ce se întâmplă la școală în educație formală. Agresivitatea din școli, fenomenul bullying, care se pare de neoprit, tendința de a fi expusă la consumarea drogurilor (alcool, tutun, substanțe halucinogene sau diferite droguri) sau abandonul școlar prematur - toate sporesc convingerea părinților de a alege formele cele mai sigure pentru copiii lor, adică forme alternative.

Sunt și alte situații când părinții aleg ca copiii să învețe de acasă. Unul dintre aceste cauze este când copilul este dezavantajat față de colegii lui/ei de vârsta din cauza diferitelor dizabilități, sau familia are diferite convingeri religioase față de comunitate și sunt de părere că această situație s-ar putea ajunge la discriminarea copilului.

Cum internetul și calculatorul devin din ce în ce mai popular și mai accesibil pentru toți, se pare că multe bariere se doboară în răspândirea posibilității de a studia online, de la distanță, din confortul casei. Sunt mii și mii de situri care au fost create tocmai pentru a da o mână de ajutori celor care au nevoie, fie ele gratis sau contra cost

Multe țări vin în ajutorul părinților prin legislație, prin formarea organizațiilor nonguvernamentale care ajută pe părinți în îndeplinirea acestei sarcini deosebite.

Se ivește întrebarea: acesta este cheia succesului în viitor? Oare asta ar fi viitorul multora? Oare se poate clădi o societate “de la distanță”?

Din experiență proprie – după multe luni de izolare în pandemie - am văzut multe fețe de școlari din clasa primară bucuroși că se văd. Că se văd don nou. Ce bine e că se văd. Din nou. Și aceste copii aus spus, că nu mai vor să vrea să se vadă din nou. Vor Să Fie Împreună.

Ei nu trebuie să facă greșelile noastre. Ei trebuie să fie învățați să iubească și să dăruiască.

Căci toate vin din inimă. Și numai bunul răsare din inimă.

La școala de acasă copiii primesc mai multă iubire, mai mult atenție, mai multe șanse de comunicare directă, mai puține segregare. Să fie că această generație să devină una mai bună decât noi am fost.

Bibliografie:

1. Encyclopedia of Education. Second Edition 2003. Editor in Chief: James W. Guthrie.
2. Roland Meighan: Home-based Education. Effectiveness Research and Some of its Implications. Educational Review, 1995. Nr.3
3. Catharine Luke: Home Schooling: Learning from Dissent. Canadian Journal of Educational Administration and Policy, 2003. Nr. 4.
4. World-wide Education Service of the Parents' National Education Union
5. Christian W. Beck: Home-Schooling and Future Education in Norway. European Education. Issues and studies, 2002.
6. Julia Webb: The Outcomes of Home-based Education: employment and other issues
7. „Lessons in Danger.” International Conference on School Safety. 2003, Paris
8. Amanda Petrie: Home Education in Europe and the Implementation of Changes to the Law. International Review of Education, 2001. September.

GRĂDINIȚA DE ACASĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

**Autor: Bölöni Zsuzsa, prof. înv. preșc.
Școala Gimnazială Török János Bălăușeri**

Educația este foarte important pentru copii, deoarece deschide mintea copiilor și joacă cel mai important rol în societate. În primele ani părinții joacă un rol-cheie în susținerea educației, au un impact direct și durabil asupra copiilor. În vârsta preșcolară de cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatoarelor. Participarea activă a educatoarelor duce la o implicare mai mare a copiilor în activitatea școlară. Cu toate acestea perioada prin care trecem este o provocare mare pentru educație și pentru școala de acasă.

Învățământul on-line, reprezintă o formă de învățare la distanță, destinată copiilor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ tradițional, fiindcă în perioada actuală de pandemie tot întregul sistem de învățământ trece printr-o perioadă critică, dramatică. Cadrele didactice au fost responsabili și au luat în serios educarea on-line.

Grădinița de acasă on-line îi dă prilejul educatoarelor să exploreze și să experimenteze noi moduri de învățare. Metodologia clasică a fost înlocuit cu mijloace mai atractive, metode și instrumente concrete prin care au schimbat în mod pozitiv stilul de predare. Menirea educatoarei este aceea de a descoperi și a dezvolta măreția din fiecare copil. Trebuie să vadă că fiecare copil e diferit și să înțeleagă că predarea on-line este un mijloc de educare, de aceea trebuie să fie flexibili și creativi cu nevoile copiilor. Găsim multe videoclipuri cu activități predate diferit față cum eram obișnuit care ne-au ajutat să privim predarea la grădiniță într-o altă perspectivă.

Grădinița de acasă în zona digitală trebuie să reprezintă pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate avantajoasă.

Avantajele grădiniții on-line:

- Distribuie materialele didactice – Prin platforma classroom educatoarele pot transmite oricând informațiile și materialele necesare preșcolarilor.
- Preșcolarii pot intra în posesia materialelor oricând printr-o simplă accesare prin supravegherea părinților - Conținuturile didactice prin formă de fișe, imagini, videoclipuri, filmulețe și orice fel de material virtual accesate copiilor pot fi deschise de oriunde.
- Contactarea părinților și copiilor – contactarea părinților este mult mai ușoară.
- Existența feed-back-ului – După vizualizarea materialelor copii realizează materialele primite după care cu ajutorul părinților dau feed-back-uri prin imagini sau video. De asemenea și educatoarea poate trimite feed-back în timp real, astfel va exista o interacțiune virtuală.

Dezavantajele școlii on-line:

- Lipsa comunicării fizice – pentru copii preșcolari este foarte necesar întâlnirile față în față, fiindcă ei din joc învață. În învățarea online comunicarea rămână virtual, și atunci când se întâlnesc nu mai știu cum să se joace și să comunice împreună, se înstăinesc unul de celălalt.
- Dificultăți în utilizarea internetului – Prin avansarea tehnologiei oamenii nu sunt la zi cu noutățile. În mediul rural sunt zone în care oamenii nu sunt obișnuiți cu tehnologia, nu au internet. De aceea copii nu pot accesa zilnic conținuturile primite de la educatori. Educatoarele sunt nevoiți ca

în fiecare săptămână să trimită personal fișele și tot ce este necesar pentru ca toți copiii să aibă acces la toate materialele.

Ca să avem o educație cu succes e nevoie cu certitudine, că atât cadrele didactice cât și copiii și părinții preșcolariilor să-și îmbunătățească abilitățile digitale, trebuie să fie autodidactici, să învețe prin propria experiență și a celorlalți.

Cursurile online în general nu sunt eficiente ca orele în față în față, dar sunt mai bine decât ca copiii să nu aibă nimic, așadar învățarea online e eficient și prin exersare putem să îmbunătățim.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

<https://www.la-doi-pasi.ro/sfaturi/rolul-parintilor-in-educatia-copiilor-adultii-fericiti-se-formeaza-de-timpuriu.html>

Botnariuc, P., Cucuș, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., . . . Velea, S. (2020). Școala Online - Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București. Preluat de pe [https:// www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf](https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf)

Pavel Cerbușcă: Învățământul în mod online: eficacitate și eficiență

Învățământul online și tradițional în școala românească

Școala Gimnazială Stroești jud. Suceava
Prof. învă. primar Bondar Adriana Elena

Prin inițierea activităților educative școlare și extrașcolare diferențiate, care să răspundă socializării copiilor, chiar și online, am reușit să atragem atenția asupra potențialului elevilor noștri. Necesitatea de adaptare a instituțiilor de învățământ la schimbările mediului, la nevoile individuale ale clienților presupune implementarea marketingului în obiectul de activitate al acestora, cu scopul îmbunătățirii serviciilor, menținerii și promovării acestor servicii în condiții de maximă eficiență. Anume marketingul educațional ar trebui să configureze viziunea unei școli și să pregătească elevii pentru viitor.

Școala ar trebui să țină cont de marile schimbări ale lumii moderne și să reacționeze prima, schimbând sistemul educațional vechi cu unul modern. Crearea blog-ului școlii nu am perceput-o ca pe o strategie de marketing, dar asta a reprezentat de fapt într-un final. Prin prezentarea diverselor activități ce au fost derulate în școala noastră, imaginea școlii a fost vizibil îmbunătățită. O școală trebuie să producă și să ofere pieței ceea ce se cere efectiv, să-și orienteze activitatea în funcție de așteptările consumatorilor, mai precis a elevilor și a părinților acestora.

Marketingul este un demers științific care presupune nu numai cunoașterea de cerințe de consum, ci și anticiparea lor, adaptarea permanentă la nevoile consumatorilor în vederea păstrării unui parteneriat bine consolidat, bazat pe mulțumirea familiilor. Acest demers presupune un ansamblu de metode și tehnici științifice care să poată analiza cantitativ și calitativ fenomenul precum și previziunea pieței. El este o știință care presupune asimilarea la nivelul teoriei și acțiunii educaționale, a conceptelor semnificative din domeniul educațional, crearea de concepte noi, generalizarea teoretică și reflecția continuă asupra ideilor generate de practică, experimentarea unor idei noi de investigare a consumului cultural și a comportamentului consumatorilor, elaborarea unor instrumente de previziune a pieței educaționale.

Particularizând, putem spune ca marketingul educațional îndeplinește următoarele funcții: investigarea pieței, a consumului de educație și a mediului; adaptarea politicilor de marketing educațional la cerințele mediului; adaptarea serviciilor educaționale la interesele, preferințele, nevoile, așteptările, exigențele calitative ale consumatorilor, dar și cu dezideratele politicii educaționale; practicarea unui management eficient al resurselor umane care, împreună cu resursele materiale și informaționale să stimuleze efectele sinergice ale valorilor și serviciilor educaționale și să asigure realizarea obiectivelor prestabilite.

Cercetarea nevoilor reprezintă partea cea mai importantă a studiilor consacrate cererii de educație. Sociologii consideră că, fără a examina nevoile publicului, nu se pot evalua efectele preferințelor și consumului de educație și, implicit, parteneriatul cu familia devine mai fragil.

O latură care trebuie avută în vedere când e vorba de marketing educațional este satisfacția față de serviciile educaționale. În cadrul parteneriatului școală- familie, subiecții pot fi întrebați direct dacă sunt sau nu satisfăcuți de serviciile educaționale oferite. Afirmațiile acestora trebuie raportate la nivelul de aspirații sau la așteptările lor, dar și la experiențele anterioare. Dacă se cunoaște ce anume așteaptă publicul de la procesul educațional, atunci se pot elabora strategii de marketing care să asigure audiența maximă a ofertei educaționale.

Multe instituții educaționale din țările civilizate au birouri de admitere, programe de atragere a fondurilor, asociații ale absolvenților și consultanți în promovare și relații cu publicul. Aceasta înseamnă ca folosesc câteva instrumente de marketing, nu că sunt orientate spre marketing. A fi orientat spre marketing înseamnă că principala sarcină a instituției este determinarea nevoilor și dorințelor pieței-țintă și satisfacerea prin structura, comunicarea, prețurile și livrarea de programe și servicii viabile, competitive și adecvate.

O instituție cu orientare de marketing se concentrează pe cunoașterea și satisfacerea nevoilor beneficiarilor săi. Aceste instituții recunosc că serviciile și programele bune, eficiente sunt mijloace de a satisface mai bine piața-țintă. Fără a-și satisface piața-țintă, instituțiile se vor trezi în derivă și vor fi uitate. Satisfacerea nevoilor clienților nu înseamnă că instituția își va neglija misiunea și competențele sale distincte pentru a oferi doar programele educaționale care sunt la modă la un moment dat. Este de preferat ca instituțiile să caute consumatori de educație care să fie interesați de oferta actuală și apoi vor adapta această ofertă pentru a o face cât mai atractivă.

Stimularea participării cadrelor didactice și elevilor la conferințe, simpozioane online poate reprezenta o strategie de marketing, deoarece prin modul pe care se fac cunoscuți stârnesc interesul pentru cunoașterea instituției pe care o reprezintă și imaginea școlii este astfel îmbunătățită.

Consider că orice acțiune realizată ce vizează școala cu scop pozitiv, poate fi transformată într-o strategie de marketing, indiferent dacă școala se găsește în mediul rural sau urban.

Bibliografie:

- Miclea, M., Lemeni, G., Consiliere si orientare- Ghid de educatie pentru cariera, 2004
Voiculescu, F., Analiza resurse – nevoi si managementul strategic in invatamânt, 2004
<http://www.scribub.com>, Marketing educational
Negrilă Iulian, Marketing educational

Sistem de Învățământ Finlanda

Prof. înv. preșcolar Bondici Noémi Judit
Grădinița cu Program Prolungit Voinicelul, Satu Mare

Rezultatele deosebite înregistrate în mod consecvent de către elevii finlandezi se datorează filosofului finlandez John Vilhelm Snellman care, la mijlocul secolului al XIX-lea, a pus bazele acestui sistem deoarece a transmis ideea că educația este cea care asigură bunăstarea. Cetățenii au fost receptivi și au început să investească în educație, cercetare și tehnologie

Finlanda are cel mai ridicat nivel de trai din lume și cel mai evaluat sistem educativ. Finlanda atrage atenția lumii atunci când se constată că elevii săi obțin constant poziții de top la testele PISA – teste internaționale menite să verifice nu atât cunoștințele tinerilor, cât mai ales modul cum aceștia gândesc. Cum se face că finlandezii se plasează consecvent pe primele locuri la testările educaționale internaționale? Nu este de mirare. Sunt mai multe explicații pentru aceste performanțe.

Pe la mijlocul secolului al XIX-lea, filosoful finlandez John Vilhelm Snellman mobiliza masele în jurul unei idei că numai educația poate duce la bunăstare și pune bazele a ceea ce avea să devină cel mai performant sistem educațional din lume. Ideile acestuia au prins rapid și populația finlandeză a început să investească, mai întâi efort și apoi bani în educație.

Guvernul a hotărât să „reseteze” sistemul și să abordeze o altă direcție, dedicând astfel fonduri importante educației, cercetării și tehnologiei. Atunci a fost adoptat un nou sistem educațional. Iar acest sistem se referă de fapt la egalitate de șanse pentru toți copiii, indiferent de mediul socio-economic din care aceștia provin. Conceptul este „peruskoulu” și el desemnează o școală „comprehensivă” pentru toți elevii între 7 și 16 ani. Primul lucru care s-a decis a fost ca școala elementară să fie formată din nouă clase. Este o școală finanțată de stat și care oferă tuturor copiilor educație gratuită, o școală obligatorie și disponibilă pentru toți, dar și o școală fără examene de admitere și fără taxe.

Egalité, Fraternité

Sistemul este unul egalitarist, oferind șanse egale pentru oricine, indiferent de mediul socio-economic din care provin, sau de zona în care locuiesc, au același potențial de a învăța și trebuie să aibă aceleași șanse la o educație de calitate. În Finlanda nu există școli mai bune și școli mai proaste. Nu există învățământ privat. Întregul sistem universitar este de stat. Sunt permise liceele private, dar perceperea de taxe de studiu este interzisă.

Practică, experimente, lectură.

Durata unui curs este de 45 de minute. Metodele utilizare de cadrele didactice sunt de tipul celor activ-participative, orele fiind intense. Temele pentru acasă există, dar sunt foarte puține și antrenează raționamentul critic, în detrimentul memorizării mecanice. De precizat este faptul că aceste teme le sunt oferite doar adolescenților și durează maxim o jumătate de oră. Cursurile încep dimineața la ora 9 și durează până la ora 15. În timpul pauzelor sunt încurajați spre desfășurarea și participarea la activități fizice.

Practica și mai ales în domeniul științelor este considerată ca fiind de mare valoare. Astfel, orele de științe se desfășoară în laboratoare, în grupuri de maxim 16 elevi astfel încât să fie realizate cu succes experimentele științifice propuse.

În urma evaluărilor internaționale, elevii finlandezi s-au dovedit a fi cei mai inteligenți. Ei au obținut cele mai bune rezultate la cunoaștere științifică și s-au clasat printre primii la matematică și apetitul pentru lectură.

„În cadrul consilierii vocaționale, fiecare elev își petrece două săptămâni la un loc de muncă ales. Consilierea vocațională minimizează riscul ca un elev să ia decizii greșite în legătură cu viitorul său. Acesta are trei opțiuni: să își continue studiile generaliste, să meargă la o școală vocațională sau să se angajeze. Dar este important de menționat că, după școala vocațională, acesta poate alege să meargă la universitate“. (Edusfera)

Nu există clasamente, comparații, competiții, ci cooperare, colaborare, comunicare, atât între regiuni, școli, cât și între elevi. La baza funcționării fiecărei școli din Finlanda se află aceleași obiective naționale. Unitățile de învățământ se bazează pe cadre didactice pregătite de universitate. Rezultatele copiilor din satele din mediul rural sunt aceleași ca ale elevilor dintr-un oraș universitar.

Bibliografie:

<https://www.timpul.md/articol/cum-funcioneaza-cel-mai-performant-sistem-de-invaamant-din-lume-45549.html>

<https://edict.ro/sistemul-de-invatomant-din-finlanda/>

Profesorul copilului supradotat în arta cântului online

Autor: Prof. Bonțu Aurica
Liceul de Arte din Oradea

A afirma că, în orice situație dată, profesorul de cânt este cel care determină calitatea învățării în mediul online, a devenit o banalitate. Un bun profesor, știe să-și ajute elevii să obțină experiențe valoroase de învățare, adesea în ciuda handicapurilor unor insuficiente ori nepotrivite resurse și dotări fizice, în orice situație.

Un profesor trebuie să fie înzestrat cu multe calități intelectuale, ca să poată interpreta elevilor pe care îi șlefuieste și coordonează, un program care include numeroase aplicații a tot ceea ce el a învățat. Elevii supradotați au în mod special nevoie de profesori cu o inteligență superioară foarte bine dezvoltată, care să le îndrume activitatea și să le permită libera alegere, pe făgașul punerii în practică a intereselor lor, odată cu învățarea bazelor reale în online ale comunicării descoperirilor făcute de ei și ale dezvoltării ideii de obligație socială pe care le-o impune tocmai supradotarea.

Profesorul copilului supradotat în arta cântului online, trebuie să nutrească un interes deosebit, profund și sincer față de elevii pe care îi coordonează. El trebuie să fie mereu preocupat de interesele lor, să-i asculte când vorbesc și să acorde o atenție reală gândirii și exprimării acestora.

Profesorul elevilor supradotați ar trebui să fie o persoană creatoare. El nu este închistat în metodele obișnuite de lucru sau procedeele uzuale; el își poate dezvolta activitatea prin noi abordări și poate aprecia abordările originale ale elevilor săi. Nu reprimă creativitatea sau ingeniozitatea, ci mai degrabă elevii sunt lăsați liberi și încurajați să descopere lucruri noi și să elaboreze metode originale. Totodată el înțelege că creativitatea nu se limitează neapărat la acele aspecte de trăire și învățare în online, cuprinse sub denumirea de arte, ci că ea există și poate fi dezvoltată în multe domenii ale eforturilor omenești. El nu este îngădit în propria sa gândire și în abordarea problemelor și nici nu-și îngădește elevii la metode de lucru „încercate și demonstrate”.

Profesorul, după ce le-a deschis elevilor săi, calea spre o dezvoltare creatoare, el trebuie, de asemenea, să fie pregătit să accepte de la ei răspunsuri neobișnuite și reacții ce pot fi ieșite din comun. El nu trebuie să fie inflexibil, să gândească sau să acționeze numai după stereotipuri, deoarece profesorul este cel care îl stimulează pe copil să se exprime creator și tot el trebuie să fie oricând gata să lucreze cu creativitatea acestuia, chiar și în sistemul online. Un răspuns diferit nu trebuie respins numai pe considerentul că este diferit, el poate să fie rezultatul unei abordări într-adevăr creatoare a problemei luate în discuție.

În arta cântului online, creativitatea, sau cel puțin receptivitatea față de creativitatea celorlalți, presupune ingeniozitatea ori bogăția de resurse drept o altă calitate pe care trebuie să o aibă profesorul supradotaților. El nu se poate baza numai pe albumele de creații muzicale tipărite sau pe îndrumătoarele metodice, ca să cunoască metodele de predare la copii supradotați. El trebuie să fie capabil să dezvolte multe metode și problematice când lucrează cu elevii la clasa de cânt vocal. Bineînțeles, că poate găsi sugestii în alte programe elaborate special pentru copiii supradotați, dar va avea mereu nevoie să le interpreteze, adică să le evalueze, să le califice, să le revizuiască și eventual să le respingă, în funcție de potrivirea sau adecvarea lor, la situația din clasa lui de cânt vocal. El nu încearcă să impună elevilor cu care lucrează un tipar de progres elaborat pentru alți copii, deoarece misiunea de predare în mediul online este una extrem de dificilă.

În momentul în care profesorul, împreună cu clasa, elaborează programul de lucru, el trebuie să fie conștient și receptiv față de multiplele posibilități de muncă și numeroasele căi în care se poate studia în online. Este posibil ca elevii supradotați să sugereze multe idei originale, de obicei utile și valoroase. În plus, profesorul trebuie să fie un bun cunoscător al tuturor resurselor necesare activității online, constând din persoane, aparaturi electronice, partituri muzicale, metode de practică vocală, ghiduri de operă, culegeri de folclor, broșuri, albume, filme, dvd-uri, etc. astfel încât să poată completa învățarea în online, cu referință la toate acestea și să le pună la dispoziția elevilor săi. De asemenea, el personal trebuie să fie plin de resurse, capabil să achiziționeze mijloacele și materialele necesare, să le creeze din mijloace modeste atunci când nu există bani pentru achiziționarea acestora, și să-și încurajeze elevii să facă gesturi asemănătoare.

Profesorul elevilor supradotați trebuie să posede vaste cunoștințe generale, la care să poată apela ori de câte ori va încerca să-și ajute elevii să înțeleagă mai bine problemele cu care sunt confrunțați. El este o persoană bine instruită și cu interese diversificate. El nu este ancorat în preocupări stabilite o dată pentru totdeauna, ci are, și continuă să dezvolte, multe alte interese. Trebuie să fie la curent cu tendințele și evoluțiile sociale și politice curente, să citească mult în diferite domenii, să vizioneze spectacole de teatru, de operă, de folclor și să asculte concerte și conferințe, să călătorească și să studieze. Trebuie să fie o persoană dinamică și nu una statică. El înțelege că instrucția sau învățarea în online, nu încetează odată cu părăsirea sălii de clasă sau a platformei online „Google Classroom”, astfel că le continuă pe cont propriu, atunci când lucrează cu supradotații încercând să-i ajute să realizeze acel elan spre o cunoaștere mai aprofundată, ce le va caracteriza viața. Profesorul face parte din comunitatea în care trăiește și lucrează și participă activ la toate necesitățile acesteia. Când studiază, nu o face numai ca să-și mărească propria sa capacitate de înțelegere a lumii în care trăiește, ci și pentru ca să adâncească și diversifice căile prin care –i poate ajuta pe elevii supradotați, pe care îi coordonează.

O excelentă sănătate fizică și emoțională pare să fie o premisă absolut necesară pentru cei ce au sarcina de a preda supradotaților. Nevoia unei bune condiții fizice a profesorilor tuturor copiilor, indiferent de poziția acestora pe scara inteligenței, este evidentă. Cum profesorul unei clase, lucru tot mai bine recunoscut, este persoana cheie în îndrumarea și șlefuirea vocală a acelor copii, se înțelege de la sine, cât de necesare sunt stabilitatea și sănătatea emoțională a acestuia. Este evident faptul că o personalitate bine echilibrată, poate exercita o îndrumare mai eficientă decât cineva caracterizat prin inconsecvență sau înclinații contradictorii care-l dezechilibrează.

Profesorul pentru supradotați trebuie să fie o persoană matură, nu neaparat sub aspectul vârstei, cât al modului cum se acceptă pe sine. El trebuie să fie sigur de el, deoarece lucrează cu subiecți foarte tineri, care se străduiesc ei înșiși să se maturizeze neîncetat. Fiind o persoană matură, el poate admite ca elevii săi să gândească și să acționeze independent. El nu este omul care să reprime un interes, să ridiculizeze o reacție sau să împiedice experimentarea, ci este înclinat mai degrabă să răspundă la o sugestie nouă prin: „poate că ar merge în felul acesta și haide să mai încercăm o dată și o să vedem pe urmă, ce va fi”. Cu condiția, bineînțeles, ca procesul în cauză să nu implice vreun pericol fizic sau risc extrem pentru participanți.

Bibliografie:

- Bandura, L., „Elevii dotați și dirijarea instruirii lor”, E.D.P., București, 1978;
- Bocoș, Mușata, Jucan, Dana, „Teoria și metodologia instruirii”, Ed. Paralela 45, Pitești, 2007;
- Jigău, M., „Copiii supradotați”, Societatea Științifică și Tehnică, E.D.P., București, 1994;
- Roșca, A., Zorgo, B., „Aptitudinile”, Ed. Științifică și Enciclopedică, București, 1972;
- Stoica, A., „Creativitatea elevilor”, E.D.P., București, 1983;
- Șchiopu, U., Verza, E., „Psihologia vârstelor”, E.D.P. București, 1981;
- Radu, I.T., „Învățământul diferențiat. Concepții și strategii”, E.D. P., București, 1978;
- Pavelcu, V., „Cunoașterea de sine și cunoașterea personalității”, E.D.P., București, 1982;

- Crețu, Carmen, „Curriculum diferențiat și personalizat”, Ed. Polirom, Iași, 1998;
- Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminița, „Psihologie școlară”, Ed. Polirom, Iași, 2005;

Învățarea online – exemple de bune practice

**Bora Ana-Maria,
Colegiul Național „Liviu Rebreanu”, Bistrița**

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

Această nouă abordare a educației, cea online trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Pe parcursul orelor am folosit diferite resurse în format digital care au fost de folos elevilor. Cu ajutorul lor am realizat fișe de lucru, jocuri educative și alte resurse educaționale.

Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice. Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante, resurse digitale sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Avantajele învățării online întâlnite în orele desfășurate sunt: distribuirea rapidă a materialelor didactice; elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare; existența conținuturilor multimedia; conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință; folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului; serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor.

De asemenea, am întâlnit și o serie de limite ale învățării online: dificultăți în utilizarea tehnologiei; lipsa comunicării reale/ fizice.

Elevii sunt atrași de noua predare online. Există un variat material suport pentru desfășurarea orelor în această formă.

Resurse utile în format digital pe care le folosim la activități:

- wordwall.net (exerciții interactive sau printabile pentru aprofundarea cunoștințelor despre vocabular, matematică, științe etc.);

- miro.com (tablă interactivă)
- www.manuale.edu.ro (manuale digitale)
- clasamea.eu (materiale didactice, activități, experiențe)
- gombis.ro/jigsaw-puzzle (jocuri puzzle)
- www.jigsawplanet.com(jocuri online)
- learningapps.org (module de învățare multimedia într-o formă atrăgătoare pentru a crea și gestiona online)

- voxvalachorum.ro/jocuri/ciclul-primar (jocuri, fișe online)
- www.esero.ro (resurse online)
- www.scientix.eu/ (resurse educaționale pentru științe).

Aplicații utile gratuite pe care le folosim la activități:

- Wordart.com (creare de desene cu ajutorul cuvintelor)
- Canva (creare de afișe, orare, prezentări, felicitări)
- Chatter Pix kids (aplicație de editare foto care dă voce unor imagini)
- Padlet (aplicație colaborativă care permite elevilor să co-creeze materiale, proiecte)
- Flipgrid (website și aplicație de creare resurse media, evaluare, prezentări de proiecte)
- EdPuzzle (videoclip presărat cu întrebări create special pe conținutul prezentat)
- Nearpod (platformă de implicare activă în activitatea de învățare interactivă)
- Quik (realizare de film din fotografiile deja existente)
- Google Jamboard (tablă interactivă)
- Paint by number (aplicație de colorat după un tipar prestabilit)
- Cum să atragă animale pas cu pas, lecții de desen (cum să desenezi animale)
- Jigsaw puzzle (jocuri gratuite).

Nu este totul diferit în învățarea online. Unele aspecte ale buneii predării cu siguranță trebuie să rămână la fel, cum ar fi:

- O comunicare clară și consistentă;
- Crearea unor ritualuri și rutine explicite și constante;
- Utilizarea strategiilor de instruire bazate pe cercetare;
- Determinarea necesității de a utiliza unelte digitale sau non-digitale pentru o însărcinare;
- Concentrarea pe învățare autentică, unde sunt create produse autentice iar elevii au o voce și pot alege însărcinările.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Bibliografie:

Brut, Mihaela (2006), „Instrumente pentru e-learning. Ghidul informatic al profesorului modern”, Editura Polirom, Iași.

- <https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>
- <https://creeracord.com/2020/07/29/9-moduri-in-care-predarea-online-trebuie-sa-fie-diferita-fata-de-predarea-fata-in-fata/>

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE GRĂDINIȚEI ONLINE

Prof. inv. preșcolar: Borcoși Daniela
Grădinița cu P. N. „Toți Sfinții”, Rm. Vâlcea

Perioada pandemiei a constituit o perioadă dificilă pentru toate cadrele didactice care au trebuit din mers să se adapteze la situația de a desfășura altfel actul educațional. O mare schimbare a fost trecerea de la învățământul tradițional, la cel în mediul online.

În învățământul preșcolar ”școala online” a fost o provocare foarte mare. Am încercat să folosim instrumente, platforme, software, pagini web, etc. cu ajutorul cărora am încercat să desfășurăm activități instructiv-educative încât să atingem obiectivele propuse pentru această perioadă. Copiii preșcolari nu se pot descurca singuri în utilizarea telefonului, laptopului, etc. de fiecare dată a fost nevoie de prezența unui adult (care să citească instrucțiunile pentru joc; să pornească prezentarea, videoul, jocul; să citească povestea; să pună întrebările legate de poveste; etc.)

Noi, profesorii din învățământul preșcolar, am fost într-o situație dificilă și am încercat multe aplicații și platforme cu ajutorul cărora am desfășurat activitățile instructiv-educative și cele de evaluare. La grădiniță am folosit următoarele aplicații și platforme: Pereții virtuali (Padlet), care sunt aplicații digitale, care oferă spațiu de afișare atât pentru varianta text, imagine, video, site-uri web; Wordwall- este bazată pe joc, foarte interesant și atractiv pentru copii; Kahoot – este bazată pe joc de tip quiz (întrebări și răspunsuri); Kinderpedia – este o platformă pentru monitorizarea progresului copilului pe bază de date și fapte concrete.

Din perspectivă psihologică, grădinița online nu reușește, din păcate să acopere toate nevoile pe care le poate avea un copil în plin proces de formare, învățare și educare. Copiii cu vârste cuprinse între 2 și 5 ani sunt cei mai afectați. La vârste mici, copilul are nevoie să fie dirijat, îndrumat, încurajat, să îi fie condusă mâna, să i se arate personal cum să facă anumite lucruri, să vadă împrejur cum fac colegii lui.

Preșcolarii sunt, astfel, privați de nevoia de relaționare și interacțiune cu educatoarea cât și cu ceilalți copii cu care socializează. Deși ne vedeam zilnic, pe google meet, purtam convorbiri pe marginea temelor activităților și sarcinilor pe care le aveau de îndeplinit, îndrumându-i dirijat, preșcolarii simțeau nevoia contactului direct atât cu mine cât și cu colegii lor.

Am încercat pe toată perioada online să fac activitățile cât mai atractive, trimițându-le copiilor diferite filmulețe animate și jocuri interactive, care le solicitau principalele modalități de operare a gândirii: analiza, sinteza, comparația, abstractizarea, generalizarea, precum și atenția, spiritul de observație, îndemânarea s.a.

Astfel, în cadrul temei săptămânale: „Animalele”, preșcolarii au vizionat diferite filmulețe despre aceste viețuitoare, pe care le-au observat la activitatea de cunoașterea mediului, în mediul lor de viață, au învățat multe noțiuni despre acestea referitoare la : alcătuirea corpului și părțile componente, adăpost, hrană, folease, înmulțire. De asemenea, prin jocurile interactive: „Găsește mama și puilul”, „Asociază fiecare animal cu adăpostul lui, cu mediul de proveniență sau cu foloasele lui”, „Din jumătăți-întregul”, „Găsește umbra fiecărui animal”, „Ce a greșit pictorul?”, copiii au avut posibilitatea să-și evalueze cunoștințele și noțiunile însușite despre animalele domestice și sălbatice.

La activitățile matematice, preșcolarii au format mulțimi de animale după formă, le-au așezat în perechi prin punerea în corespondență, pentru a sesiza diferența de cantitate, au asociat numărul la cantitate și invers, au rezolvat diferite probleme de logică, de adunare și scădere cu una și două unități.

Copiii au fost încântați de activitățile online și de avantajul tehnologiei, dar, cu toate acestea, ei nu se descurcă singuri, ci trebuie ajutați de adulți, respectiv părinți.

Concluziile privind avantajele învățării online la care am ajuns sunt următoarele:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre grădiniță, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la grădiniță, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate).

- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, preșcolarii erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);

- se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică.

- există o varietate de programe prin care se pot realiza activitățile cu cei mici, mult mai atractive, îndrăgite de ei, prin care se realizează evaluarea mult mai ușor.

- părinții pot supraveghea activitatea preșcolarilor, îi pot monitoriza mai ușor.

Dezavantaje ale învățării online:

- este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între educatoare și preșcolar. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta copiii să-și construiască respectul de sine, încrederea și maturitatea emoțională.

- utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

- calitatea informațiilor și sursele pe care copiii le găsesc pot să nu fie de calitate.

- există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.

- copiii nu au acces egal la resursele tehnologice.

- evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Să nu uităm faptul că procesul de predare și învățare este complex. Sunt copii extrovertiți ce doresc să răspundă la întrebări doar ei și copii introvertiți ce au nevoie să fie încurajați pentru a da cele mai bune rezultate. Și, din păcate, mediul online nu oferă toată această perspectivă.

De asemenea, pentru foarte mulți copii și adolescenți, mediul de la școală reprezintă adevărata lor viață. Mă refer la cei care nu se simt iubiți, apreciați, doriți sau sprijiniți în propria familie.

În concluzie, pot afirma că școala este pentru mulți copii o adevărată familie în care se pot simți, manifesta și dezvolta armonios.

O perspectivă românească asupra învățământului spaniol

Prof. inv. primar Bordaș Nadia

Cine mai are timp să întrebe ce fel de educație și cum ar trebui să facă școala? Educație de ce și pentru ce? Copilul educat este cel care e permanent ocupat, mai ceva ca la un job, care după 4 sau 6 ore de curs la școală, merge la înot, la dans, la cercul de matematică și la clubul de lectură, pentru ca mai apoi, până târziu în noapte să își scrie temele pentru acasă?

A devenit, așadar, pierdere de timp ca el, un copil după vârstă, să fie copil, să savureze copilăria, așa cum ar fi normal! Performanța școlară este criteriul unic de evaluare pentru copilul educat? Ce mai înseamnă să fii performant? Să te încadrezi în niste parametri universal valabili, impuși, care nu iau în calcul faptul că fiecare copil este unic și este un performer atunci când își atinge propriile limite dând maxim din cât poate el?

Să privim punctul de vedere al unui părinte care întâlnește sistemul de învățământ spaniol după stabilirea în Barcelona și odată cu înscrierea fiului său în clasa a VI-a la o școală de stat.

Fără teme

Aflăm astfel că, chiar după prima zi a participării la ore băiatul primește un manual de limba catalană pregătit special pentru el, cu numele tipărit pe copertă. Natan a început să învețe cuvintele din dreptul imaginilor încercând să treacă prin cât mai multe lecții. Avea să afle că nimeni nu se aștepta așa ceva. I s-a spus că va învăța cu profesoara la școală, nu va trebui să vină pregătit de acasă. Așa că, obișnuit ca școala să-i ocupe tot timpul, s-a trezit că nu mai are teme (decât foarte rar), nimic de recuperat și nici măcar de studiat. Și timp liber berechet!

Poate veți zice că, în aceste condiții, sigur nu a reușit mare lucru în următoarele luni și chiar a pierdut pe plan intelectual. Adevărul e că acum, după trei ani, are cea mai mare medie din clasă, vorbește fluent cinci limbi (franceza e a șasea, una din limbile străine pe care le învață la școală), participă la concursuri, își face cu ușurință și chiar cu plăcere temele ce constau în proiecte, prezentări, machete, compuneri și lucrări complexe. Și are suficient timp liber pentru muzică, sport, lecturi și un program conceput de el pentru fiecare zi și care reflectă interesele și înclinațiile pe care și le descoperă prin tot ce face la școală.

Valoarea notelor

Din primele zile ale clasei întâi (în România), Natan a învățat că este prețuit de ceilalți în funcție de notele pe care le obține la școală, iar valoarea colegilor era, de asemenea, dependendă de rezultatele școlare. Așa că toate eforturi lui s-au concentrat asupra performanței școlare. Odată ajuns în Spania, a fost surprins să descopere că cei din jurul lui nu sunt antrenați într-o permanentă competiție pentru cine e mai bun.

Notele nu sunt citite în auzul tuturor și nici nu e politicos să te arăți interesat de rezultatele celorlalți. Mediile se primesc într-un plic închis pe care elevii îl prezintă părinților. Niciun clasament, niciun premiu, decât pentru concursuri pe diferite domenii și numai pentru cei interesați să participe.

Colegii dintr-o clasă nu se împart în buni, pluton de mijloc și slabi la învățătură. Toți sunt buni la ceva, deși unii sunt mai ambițioși, mai interesați sau mai harnici decât alții. În orice caz, ei nu sunt prețuiți după performanțe, ci după felul în care se relaționează unii la ceilalți. Chiar și notele reflectă nu doar cunoștințele, ci și comportamentul și progresul înregistrat (vă las să judecați singuri dacă este de drept, util sau motivator). Nu există notă separată pentru purtare. Cât despre cel care nu va acorda respectul cuvenit celor din jur, va fi trimis la bibliotecă să se liniștească și să mediteze, iar după mai multe abateri de acest fel se va lua legătura cu părinții și va fi suspendat din școală pentru câteva zile.

Colaborare, nu competiție

Tatăl povesteste: ”Pentru Natan, piatra de încercare a constituit-o munca în echipă, care presupunea pregătirea temelor de casă sau de clasă și prezentarea unui rezultat final cu participarea tuturor. Metoda aceasta de învățare și examinare nu se folosește doar ocazional, ci este cea la care se apelează cel mai frecvent. Dar pentru un copil învățat că cei din jur îi sunt rivali și datorită lui ca elev este să îi depășească și să ia notă maximă la toate materiile, a fost destul de greu să-i accepte în echipă atât pe cei buni (care vin cu idei diferite de ale lui), cât și pe cei slabi (care trag grupul în jos, neachitându-se de sarcina ce le revine). A trebuit să învețe că, ajutându-i pe alții și prețuind darul fiecăruia, nu ai decât de câștigat. A trebuit să învețe că relațiile sunt întotdeauna mai importante decât notele, că trebuie să te sacrifici pentru binele tuturor, că trebuie să ai răbdare cu ceilalți și să înțelegi că deprinderea de a lucra în echipă e ceva mai de folos decât oricâte aplauze ai primi pentru succesul individual. Am discutat mult despre aceste lucruri acasă, descoperind că nu am asimilat suficient (noi toți) valorile pe care în teorie le mărturisim.”

Se vorbește mult despre educație și este identificată cu școala. Se aruncă marea responsabilitate a educării copiilor, uneori exclusiv, pe „umerii” școlii. Însă, cine mai are timp să întrebe ce fel de educație și cum ar trebui să facă școala? Educație de ce și pentru ce? Să faci educație presupune să transmiți informații, să asculți ce au memorat, să dai teste, să pui note? Să pretinzi respect de la copiii pe care îi tratezi ca pe niște roboței care trebuie să respecte programul, tiparele, să nu pună întrebări? Dacă da, atunci înseamnă că analfabetismul funcțional este un produs legitim al acestei paradigme! Nu avem de ce să ne văităm!

Bibliografie:

Revista Convergențe - ”La școala în Spania-o perspectivă românească”

Locul și rolul educației outdoor în activitățile educaționale specifice ciclurilor de învățământ preșcolar și primar

Prof. înv. preșcolar Bordeianu Mihaela
Școala Gimnazială "Mihai Eminescu", Roman, jud. Neamt
Structura G. P. P. nr. 1

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Există numeroase accepțiuni pentru termenul de educație outdoor, însă pentru a da o definiție simplă putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumetii, aventură, etc.

Caracteristicile cheie ale educației outdoor:

- Educația outdoor ofera posibilitatea contactului direct cu natura – protecția mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masiva a produs un efect nociv asupra mediului și prin faptul ca oamenii nu constientizează impactul pe care acțiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educația outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor și comportamentelor față de mediu;

- Educația outdoor reprezintă o puternică sursă de experiențe de învățare – un mediu relaxant, liber, fara constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspirațional și de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relație puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;

- Educația outdoor facilitează procesul de învățare al elevilor care întâmpină dificultăți în acest sens – educația outdoor oferă un climat diferit de învățare ce permite elevilor care în mod usual întâmpină dificultăți de învățare și au un nivel scăzut de performanță școlară, să devină mai motivați, cu mult mai capabili;

- Contribuie la dezvoltare personală atât a celor care o aplică, cât mai ales a elevilor;

- Facilitează dezvoltarea spiritului de echipă – conexiunea între elevi, elevi-profesori duce la creșterea gradului de participare activă, creșterea cetățeniei active în rândul ambelor categorii;

- Educația outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoționale, mentale ce asigură bunăstarea societății

Obiectivele generale ale educației outdoor sunt:

- Dezvoltarea abilităților socio-personale: îmbunătățirea muncii în echipă, îmbunătățirea relațiilor sociale, dezvoltarea competențelor de conducere, etc

- Dezvoltarea abilităților de management: organizare, coordonare, evaluare

- Oferirea unui cadru stimulativ de învățare

- Oferă posibilitatea creării unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată – permite escaladarea unor nivele inalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

Aspecte practic-aplicative de realizare a educației outdoor

De cele mai multe ori educația primită la școală are un aspect teoretic(cognitiv). Profesorii au de urmat o programă încărcată și prea puțin timp la dispoziție ca să o predea unei clase numeroase. În educația outdoor copiii învață totul în mod practic, activ, prin experiențe personale la care apoi reflectă pentru a extrage învățăturile. Acest mod de învățare, se numește exeriențial-Înveți cu creierul, mâinile și inima!

În cadrul domeniului Limbă și comunicare, la grupele mari de preșcolari, clasa pregătitoare și chiar la clasa I, în funcție de nivelul vârstei, activitățile se pot ține în aer liber și pot îmbrăca diferite modalități de realizare:

- punerea în scena a unei povești, după ce în prealabil aceasta a fost citită în sala de clasă –
- putem solicita copiilor, elevilor să schimbe firul epic al poveștii (pentru a evita haosul și dezorganizarea, pregătim elevii pentru activitate cu o zi înainte, sprijinim elevii în acest proces, fără însă a interveni în deciziile lor pentru stabilirea unui nou fir epic - activitatea nu presupune o repetiție propriu-zisă, este indicat să lăsăm elevii să fie spontani, ei se vor gândi în prealabil cum să schimbe firul epic, însă pentru exemplificare ei vor fi încurajați să improvizeze)

- identificăm anumite elemente naturale cu care elevii pot scrie: pe pământ, pe pietre sau frunze
- începem o poveste alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc) și încurajăm elevii să continue povestea - poveste cu început dat

- creem împreună cu elevii un loc sau mai multe locuri de citit (atunci când avem ca mijloc de realizare Lectura educatoarei la grădiniță, putem merge în acel loc)

- încurajăm elevii să compună poezii cu diverse obiecte din jur (copaci, iarba, etc).

Matematica oferă și ea oportunități care mai de care mai diversificate, prin compunerea sau rezolvarea de probleme, preșcolarii, elevii sunt puși în situația de a evalua în cifre exacte anumite aspecte, spre exemplu:

- se pot aduna o gramadă de pietre din care profesorul și fiecare elev își vor alege una, compară piatra aleasă de noi cu cea a copiilor, cine are piatra cea mai mare sau piatra cea mai mică, se desenează cu creta (la școală) semnele $< > =$ a pentru a exemplifica

- în curtea școlii sau grădiniței copiii sunt puși să formeze diferite figuri geometrice, astfel vor învăța într-un mod interactiv

- se poate măsura curtea școlii sau poate grădina cu flori, etc.

Există o serie de programe de educație outdoor care pot fi utile în diferite contexte și în funcție de nevoile existente/identificate, astfel ca se pot utiliza astfel de programe axate pe sănătate și educație fizică, știința mediului, management și psihologie.

Un exemplu de program de educație outdoor axat pe educație fizică ar putea avea efect preventiv-educativ-terapeutic, ar putea duce la scăderea numărului de elevi cu obezitate crescută din școală (programul ar putea include exerciții fizice, plimbări în aer liber, discuții libere cu elevii într-un cadru relaxant și motivant); un program de educație outdoor axat pe știința mediului ar avea ca efect informarea elevilor cu privire la problemele de mediu din comunitatea lor, conștientizarea cu privire la impactul pe care acțiunile lor le au asupra mediului (se poate organiza o activitate de ecologizare, sau orice alte activități relevante în abordarea problemei identificate - o caracteristică importantă a educației outdoor este aceea că permite un grad ridicat de creativitate).

Valorificarea educației outdoor în dezvoltarea emoțională și socială a copiilor - premisă a dezvoltării cognitive

Un aspect important al educației outdoor este acela că poate contribui la creșterea nivelului de bunăstare al indivizilor; pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există și o serie de nevoi la care educația outdoor poate răspunde și anume: nevoia de a fi respectat, inclusiv social, de a fi activ și responsabil, nevoia de a te simți în siguranță.

Nevoia de a se simți respectat – derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți; elevii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.

Nevoia de a fi responsabil – activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini (educația outdoor este printre altele o formă de învățare organizată și structurată, astfel ca profesorul trebuie să aibă în vedere implicarea tuturor elevilor în activitățile propuse); sub supravegherea profesorului/educatorului, fiecare copil primește diferite responsabilități și sarcini pentru atingerea scopului propus (spre exemplu dacă se optează pentru o activitate de ecologizare, un elev poate primi sarcina de a curăța pomii, un elev are sarcina de a uda florile – este important însă

ca prin comunicarea cu elevul, profesorul să-i însușească sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului.

Nevoia de a fi activ – implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltării fizice, psihice ale elevului. Jocul este o caracteristică principală a copilăriei, de aceea este important ca elevii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.

Nevoia de a fi inclus social – poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoționale sau economice), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră ca mediul din interiorul clasei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

Nevoia de a se simți în siguranță - un aspect pe care literatura de specialitate îl consideră important în abordarea educației outdoor este că aceasta trebuie să țină cont de această nevoie. Interiorul clasei este mult mai sigur pentru elevi, în timp ce mediul exterior implică diferite riscuri și situații neprevăzute care pot avea efect negativ. Profesorul trebuie să identifice posibilele riscuri care pot să apară și să conceapă un plan de management al riscului, despre care vom vorbi mai târziu întrucât este un aspect deosebit de important care i-a făcut pe unii specialiști în domeniu să neghe utilitatea utilizării educației outdoor.

Întrucât educația outdoor se adresează unui public larg, indiferent de vârstă, nevoile sunt similare și pentru cei mici și pentru cei mari, acest tip de educație trebuie să acorde locul cuvenit acestor nevoi indiferent de vârsta elevului.

Participarea la activitățile de formare din cadrul proiectelor care au ca tematică educația outdoor ar oferi oportunitatea de a înțelege acest fenomen nou, de a-l aprofunda și implementa cu succes în curriculara școlară chiar și fără existența unor norme ale Ministerului Educației Naționale. Procesul de învățare a modului de abordare al acestui tip de educație este unul benefic, necesitând un management de timp pentru a putea fi implementat cu succes și pentru a putea da rezultatele pe care le dorim.

Perspectiva educației outdoor în relația cu celelalte forme ale educației

Dintre toate aceste forme, educația outdoor se pliază cel mai bine cu cea non-formală, întrucât ca și aceasta, educația outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experiența participanților.

Atât educația non-formală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță profesorilor) și celor care fac obiectul învățării (în speță elevii). Educația formală are meritul de a fi organizată și structurată, încorporând o paletă întregă de informații și cunoștințe de care are nevoie un individ în formarea sa educațională, educația informală vine în sprijinul educației formale și asigură procesul de învățare oricând și oriunde, pe tot parcursul vieții, educația non-formală vine cu acele elemente de natură să satisfacă nevoile unui individ de natura psihică, social, emoțională prin diferite metode interactive, participative, iar educația outdoor “ scoate la aer ” cele 3 forme de educație, le revigorează, le adaugă prospețime și își extinde acțiunea benefică în diferite domenii (în speță dezvoltare durabilă, protecția mediului, dezvoltare personală și profesională).

Concluzii

Educația outdoor reprezintă suma acțiunilor întreprinse de profesori, instructori, trainer, formatori, într-un mediu natural/sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări

la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul participanților.

Educația din școală rămâne sărăcită dacă nu este completată de ceea ce se poate adăuga dinafara perimetrului ei. O școală inovativă va prelua și va integra astfel de situații, le va face aliat, sursă de întărire, de revigorare, de extensie a ariei ei de acțiune.

Bibliografie:

1. Cucos, C-Doxologia, decembrie 2012
2. Ionescu, M., Radu, I. (coord)-Didactica Modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2001
3. Manual de educație outdoor -Liflong Learning Programme 2010-2012

Învățarea online la preșcolari

Prof. învă. preșcolar, BORDIANU STEFANIA

De ce predarea online pentru preșcolari?

La această vârstă, copiii au nevoie să fie conectați cu ceilalți. Educatorii ar trebui să țină cont de nevoia copiilor, de continuitate. Părinții trebuie să înțeleagă că este important pentru copii să își vadă educatorii, colegii și să se conecteze cu ei. Este nevoie, așadar, de o altă perspectivă asupra copilului.

Scopul principal în predarea online pentru preșcolari este conectarea.

Nu vorbim practic de o predare, ci de o experiență. În centrul învățării se află copilul. Când planificăm o activitate, trebuie să ne gândim la ce tip de experiență va avea copilul, nu la ce trebuie el să învețe. Când vedem această oportunitate ca pe o experiență pentru copii și pentru noi, abordarea sesiunilor online va fi diferită.

Un lucru de care trebuie să ținem seama este cum diferențiem predarea online pentru preșcolari.

Ce durată ar trebui să aibă sesiunile în predarea online pentru preșcolari?

În momentul în care gândim sesiunile online, trebuie să ne gândim la nevoile copilului la această vârstă. Tranziția este similară cu intrarea copilului la grădiniță, pentru că este un alt tip de experiență, nouă, diferită. Copiii au o altă disponibilitate dacă înțeleg că grădinița este acum online. Este tot o adaptare, ca și începutul de grădiniță, așa că totul trebuie abordat treptat, în funcție de vârstă. Durata trebuie să fie legată de cât timp se poate concentra un copil la diferite vârste.

Până să intre în online, copilul trebuie pregătit exact așa cum este pregătit atunci când merge la grădiniță. Să se trezească la timp, să își facă rutina de dimineață, să mănânce micul dejun.

Atât părinții cât și educatorii trebuie să înțeleagă că experiența este centrată pe copil și trebuie urmărit interesul acestuia.

Predarea online pentru preșcolari. Lecție sau joacă?

Acest lucru este în strânsă legătură cu așteptările părinților. Sunt anumite lecții predate diferit. Focusul trebuie să fie pe ce putem face, nu pe ce nu putem face. Sesiunile online sunt un fel de joacă, ca și la grădiniță, pentru că astfel învață copiii cel mai bine. Online se vor folosi alte instrumente.

Nevoile de bază ale copiilor de la fiecare vârstă trebuie avute mereu în vedere atunci când structurăm lecțiile online. Acestea vor fi foarte interactive, folosind toate resursele disponibile în mediul online.

Principii de bază în predarea online pentru preșcolari.

Pentru a construi o experiență benefică în predarea online, trebuie respectate câteva principii: nevoia de mișcare, folosirea muzicii, implicarea copiilor în activități, structura și pauzele.

Mișcarea este foarte importantă, deoarece copiii învață prin folosirea întregului corp. Nu ne putem aștepta ca un copil să stea "cuminte", mișcarea este esențială la această vârstă și este un criteriu important în planificarea activității.

De asemenea, dacă este nevoie de obiecte ajutătoare, cum ar fi mingii sau jucării pentru realizarea mișcării, este bine să îi anunțăm din timp pe părinți.

La vârste mici, nu e suficient să dăm indicații copiilor, ci și noi, ca educatori, trebuie să facem respectivele mișcări în fața ecranului. Întâi arătăm, apoi îi lăsăm pe cei mici să repete.

Cum putem sprijini implicarea și participarea copiilor la predarea online pentru preșcolari?

Dacă părintele va înțelege importanța experienței de predare, fie ea și online, atunci va putea să ofere copilului sprijin și să îl susțină în procesul de învățare. Trebuie înțelese și temerile părintelui, pentru că odată securizat părintele, el va transmite sentimentul de securitate și copilului.

Este importantă starea pe care o au copiii când încep orele. De aceasta va depinde disponibilitatea lor.

Planificare în predarea online pentru preșcolari.

Ce tip de activități se pot face în predarea online pentru preșcolari?

Copiii au aceleași nevoi pe care le au și în grădiniță. Să își arate jucăriile, să folosească mâinile, să miroasă, să audă, etc. De aceea, este bine să alegem în online activități cu care copiii sunt deja familiari de la clasă.

Planificarea ar trebui realizată în avans și transmisă părinților la începutul fiecărei săptămâni, pentru a putea fi pregătiți cu materialele și tot ce este necesar. Copiii pot fi și împărțiți în mai multe grupe sau educatorii pot lucra câte doi, dacă există această posibilitate. Între sesiunile online, mai putem da activități acasă copiilor, conform cu abilitățile lor.

Experiența online poate crea o poveste și este despre a învăța să fim împreună altfel.

FLIPPED-LEARNING / FLIPPED CLASSROOM; LA TIMPURI NOI - NOI PROVOCĂRI

Profesor, Borgovan Maria
Școala Gimnazială Dorna Arini/ G. P. N. Dorna Arini

Dintre temele actuale ale formărilor de specialitate pentru profesorii din învățământul românesc, două se impun și se întrepătrund: a clasei răsturnate (în franceză «classe inversée» sau «renversée», în engleză "flipped classroom") și a învățării răsturnate („flipped –learning”). Prezentările au urmărit clarificarea modelului pedagogic clasa inversată - o formă de blended learning, învățare mixtă (atât offline, cât și online), pe care mulți profesori au experimentat-o deja în ultima perioadă de activitate, poate fără să știe că așa se numește. La fel și pentru metoda „învățării răsturnate”, o abordare pedagogică în care instruirea directă se mută din spațiul de învățare în grup către spațiul de învățare individual, iar spațiul de grup este transformat într-un mediu de învățare dinamic, interactiv, unde educatorul ghidează copiii pe măsură ce ei aplică conceptele însușite.

Întrebările, firește de altfel, în cazul utilizării unor metode noi de lucru cu educabilii sunt variate: Ce este această metodă și care este utilitatea ei? Cum poate fi ea integrată în una sau mai multe activități de predare? Poate fi adaptată la sistemul românesc de predare și care este impactul acesteia asupra dezvoltării abilităților elevilor, asupra achizițiilor acestora? Poate constitui o formă de evaluare alternativă?

Pentru a angaja copiii în învățarea răsturnată, educatorii trebuie să încorporeze în practica lor patru piloni:

- Mediu flexibil, prin adoptarea unor moduri variate de învățare: stabilirea de spații și cadre de timp care permit copiilor să interacționeze, să reflecteze asupra propriei învățării;
- Cultura învățării: învățarea răsturnată realizată prin implicarea activă a copiilor în construirea cunoașterii și în evaluarea propriei învățări, la modul personal; Activitățile devin accesibile tuturor copiilor, prin diferențiere și feedback;
- Conținut intenționat: educatorii utilizează un conținut intenționat pentru a maximiza timpul grupei și pentru a adapta metode centrate pe copil, strategii active de învățare, în funcție de nivelul grupei;
- Rolul profesorului profesionist este de a reflecta asupra propriilor practici, de a se conecta cu alți profesori, de a accepta criticismul constructiv și de a tolera „haosul” controlat din grupă; important este feedback-ul individual, în grupuri mici sau întregii grupe;

Reflecția asupra întregii activități, asumarea de responsabilități, colaborarea cu alți educatori transformă practica de zi cu zi în munca cu copiii.

Toate atributele învățării răsturnate, capătă inflexiuni variate atunci când se îmbină cu metoda clasei răsturnate, noțiuni pe care trebuie să o înțelegem, așa cum au încercat să o explice pedagogii vremii și cum ne-o demonstrează aplicarea ei în practică.

Pedagogul german Falko Peschel a enunțat principiile metodologice fundamentale ale clasei răsturnate: învățarea prin descoperire, rezolvarea de probleme, creșterea stimei de sine, activități orientate care să încurajeze autonomia pentru cel care învață.

Potrivit opiniei specialiștilor, clasa răsturnată este mai mult o filozofie decât o metodă didactică, dar din momentul în care și-a dovedit utilitatea diminuând efortul profesorilor care încercau să explice teoria înainte de a o demonstra practic, implicând elevii care sub îndrumarea profesorilor experimentează, ca apoi să ajungă la teorie prin intermediul concluziilor obținute la sfârșitul experimentelor, aceasta devine o metodă didactică modernă preferabilă celei tradiționale.

Pentru reușita proiectării unei activități este necesară respectarea unor etape, cum ar fi: transmiterea materialelor înainte de lecție, desfășurarea activităților în sala de grupă și alte activități după activitate. Tehnologiile au devenit omniprezente, deci e timpul să ne adaptăm metodele de transmitere a informațiilor, chiar să acceptăm telefoanele mobile și tabletele care pot fi folosite la clasă în scop didactic, în orice moment al lecției. Profesorul vine în întâmpinarea nevoilor educabililor și apelează la noua tehnologie, smartphone, tabletă, laptop, pentru a propune o abordare creativă a materiei de studiat. În acest context profesorul nu mai este transmițătorul de informații, ci un bun moderator și ghid al educaților, un manager al clasei, un adevărat mentor. În cazul educabililor, aceștia trebuie să aibă un cont G-mail pentru o comunicare facilă cu profesorul (spre exemplu pentru Google Classroom), să cunoască și să folosească motorul de căutare Google Chrome, ajutați de părinți, în cazul celor mici... Pentru ca învățarea mixtă, atât offline, cât și online, să funcționeze într-o unitate școlară, e nevoie de o comunitate de învățare care se coordonează și învață continuu, lucrând împreună.

Învățarea răsturnată înseamnă împărțirea procesului de învățare în trei etape:

- Pregătirea dinaintea evenimentului: ce face educabilul înainte de a începe învățarea. Exemple: vizionează materialele trimise de profesor, discută cu alte persoane, își stabilește niște întrebări pentru la clasă sau se gândește la întrebări pe marginea celor trimise.

- Învățarea-eveniment: ce face concret profesorul cu copiii în clasă. Exemple: consolidare, explicații, lucru în echipă, evaluare încrucișată, jocuri, exerciții și chiar predarea unor informații.

- Învățarea de după eveniment: ce face copilul acasă după ce a fost la școală/ grădiniță și a trecut prin primele două etape. Exemple: exerciții, aplicarea cunoștințelor, reflecție.

Exemple concrete experimentate la grupă: Exemplul 1

- Activitate online (acasă): vizionare film de animație „RIDICHEA URIAȘĂ”; Activități la grădiniță): dramatizarea poveștii; consolidarea poveștii folosind metoda-procedeu „Șorțul povestitor”; se realizează jocul de rol „Personaje din poveste”; Activitate artistico-plastică: „Desenează personajul preferat din poveste”; Activitate acasă: copiii repovestesc povestea, precizează personajul preferat din poveste;

Exemplul 2

- Activitate online: vizionare material filmat, realizat de educatoare, despre numărul și cifra 7; Activitate la grădiniță: activitate cu conținut matematic „Alcătuiește mulțimi cu 7 elemente”; „Stabilește corespondențe între numărul de elemente din mulțimile formate și cifra corespunzătoare”; „Alcătuiește șirul numeric de la 1 la 7, în ordine crescătoare, descrescătoare”

ALA: „Scrie ”cifra 7 din bețișoare; modelează din plastilină cifra 7; Activitate acasă: „Culege un buchet cu 7 flori din grădină”; „Alcătuiește o colecție cu 7 „pietricele”, 7 „mașinuțe” etc.

Exemplul 3

- Activitate online: vizionare material filmat „Jucării muzicale; Activitate acasă: adunare material pentru confecționarea unei jucării muzicale(sticlă din plastic, pietricele, mărgelile, semințe diferite etc; Activitate la grădiniță: Confecție „Maracas”; interpretare piese muzicale, cu acompaniament de instrument- jucării muzicale; Activitate acasă: „surpriză muzicală” pentru părinți; realizare acompaniament cu jucăria muzicală pe diferite teme, melodii;

Trebuie să fim de acord, deocamdată, cu alți colegi profesori, care au experiență în utilizarea acestor noi metode, atunci când fac referire la avantajele și dezavantajele metodelor, încercând să ne convingem, prin proprie activitate, de concluziile enunțate de către aceștia: elevii/ copiii nu mai sunt nevoiți să învețe cu aceeași rapiditate; elevii/ copiii pot să repete părți ale prezentării pe care nu le-au înțeles cu ușurință de prima dată; elevii/ copiii pot pregăti întrebări pentru profesori care le vor răspunde în următoarea lecție; predarea gravitează în jurul elevului / copilului; profesorul este prezent și valabil să asiste elevii/ copiii când au întrebări sau au nevoie de explicații; profesorul are libertatea de a selecta riguros cele mai adecvate instrumente în diferite etape ale lecției, integrându-le alături de cele tradiționale.

Există și dezavantaje de care ar trebui să țină cont, cum ar: spațiul de învățare neadecvat, timpul mai mare alocat alegerii materialelor pentru elevi / copii și conceperii unui design al lecției/ activității adaptat în funcție de nevoile elevilor/ copiilor, neimplicarea tuturor elevilor/ copiilor în parcurgerea

conținuturilor acasă, conexiunea la Internet, lipsa tehnologiei în anumite situații sociale, comoditatea și refuzul de a inova.

În concluzie, reușita aplicării acestor metode, care se intercondiționează, este determinată de flexibilitatea și abilitatea profesorului care știe să personalizeze activitățile astfel ca elevii/ copiii să lucreze în ritmul propriu.

BIBLIOGRAFIE:

CREERACORD, „Să începem să vorbim despre Flipped Learning – Învățarea răsturnată”, 2017, traducere din engleză după Marc Seigel, “Let’s Stop Talking About Flipped Classrooms and Start Talking About Flipped Learning”, FlippedLearning.org, 2015.

www.moddou.com/index.php?post/PIF-Printemps-de-l-Innovation-du-Fran%C3%A7ais-Universit%C3%A9-de-Suceava-%28Roumanie%29

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

PROFESOR: BORIUC VETURIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ OCNA DE FIER
ÎNVĂȚĂMÂNT: GIMNAZIAL

Copilul nu trebuie privit doar ca beneficiar al educației, ci și ca participant. Parteneriatele educaționale școală – familie – comunitate nu se reduc schimbărilor pe care le traversează societatea românească, în baza căruia accesul la învățare contribuie la dezvoltarea unei educații de calitate.

Rolul familiei în educația copilului nu se termină la vârsta școlarizării. Importanța relației dintre școală – familie – societate pentru educația. Relația pedagogică este o variabilă de relație umană. Problematika educației și învățământului în societatea contemporană este un sprijin pentru educație fără frontiere relația școală familie societate, administrator. Colaborarea dintre familie, școală și comunitate – succes școlar. Accesul la educație pentru toți membrii societății, indiferent de particularitățile lor.

Pe aceste coordonate, „Educație fără frontiere” sugerează activități și sarcini. Interculturalitatea reprezintă relația de interacțiune și cooperare continuă, încurajarea învățământului deschis și la distanță. Profesori au ca obiectiv realizarea unui schimb direct de bune practici educative atât în domeniul educației formale, cât și al educației non-formale, pentru educarea elevilor, respective perfecționarea profesorilor prin proiecte internaționale de educație interculturală.

Multă vreme s-a considerat că școala joacă rolul central și că forme diferite de acțiuni organizate ar putea înlocui familia, care de multe ori nu are aspirațiile sau resursele culturale pentru ceea ce propune societatea.

În rezolvarea multiplelor probleme de dezvoltare și învățare, școala dezvoltă o serie de structuri de sprijin în favoarea copilului și a familiei. În același timp este nevoie de activități de susținere în afara clasei și de activități de sprijin atât a copilului aflat în situații dificile sau de risc, cât și a familiei și a cadrelor didactice.

Școala, singura instituție care își propune planificat și organizat să sprijine dezvoltarea individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ, simte tot mai mult nevoia să realizeze un parteneriat activ cu familia și comunitatea în care se dezvoltă copilul.

Relația dintre părinți și profesori implică ieșirea din frontierele școlii și determină o altă abordare a profesiei didactice. În pedagogia tradițională această temă era tratată sub denumirea de „colaborarea dintre școală și familie”.

Actualmente, dimensiunile acestei relații sunt mult mai cuprinzătoare datorită lărgirii conceptului de colaborare spre cel de comunicare prin cooperare și, mai nou, prin conceptul de parteneriat care le cuprinde pe toate și, în plus, exprimă și o anumită abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative.

O categorie aparte și relativ recent apărută de specialiști o reprezintă specialiștii în intervenția socio-educativă. Aceasta cuprinde un ansamblu de acțiuni finanțate, organizate și desfășurate de societate în direcția susținerii, orientării, corectării sau suplinirii activității educative a părinților.

Toate tipurile de specialiști cu care familia intră în contact prin copil (cadre didactice, pediatrii, medici, psihologi, juriști etc.) exercită un rol explicit sau implicit pe lângă părinți.

Bibliografie:

1. Nicola, Ioan, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000.
2. Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004

GRĂDINIȚA DE ACASĂ-ONLINE

Prof. înv. preșc, BOROȘ IOANA-BIANCA
Școala Gimnazială Nr. 1 Abram, Județul Bihor

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolariilor din grupa pe care o coordonez la GPN Abram Județul Bihor, în măsură în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma watschapp.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.

2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia Internetul de tipul telefonie mobile îl are asupra sănătății preșcolariilor, am repartizat timpul activităților în funcție de orarul stabilit pe parcursul întregului an școlar. Aici mă refer la activitățile din cadrul domeniilor experiențiale:

- luni- DS (Cunoașterea mediului) și DEC (Educație plastică)
- marți – DȘ (Activitate matematică) și DEC (Educație muzicală)
- miercuri- DLC (Educarea limbajului) și DPM (Educație fizică)
- joi- DȘ (Activitate matematica) și DOS (Educație pentru societate)
- vineri- DLC (Educarea limbajului) și DOS (Activitate practică)

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv- educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolariilor, acestora le-au fost înmanate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma watschapp ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolariilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

În cadrul activității ecologice, activitate care face parte din domeniul Om și Societate, activitate practică, am urmărit confectionarea de jucării din diverse materiale pe care copiii le-au avut la dispoziție. Le-am pus la dispoziție copiilor și părinților mai multe filmulețe cu idei interesante și materiale necesare pentru realizarea lor. Preșcolarii au fost foarte bucuroși că au lucrat împreună cu părinții/bunicii și au aflat și văzut câte lucruri interesante putem obține dacă reciclăm diverse materiale/obiecte. Au realizat floricele din bețe de ureche, bărcuțe din hârtie, suporturi pentru creioane.

Ultima luna de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că și resursele digitale sunt utile în desfășurarea demersului didactic, beneficii având fiecare participant: copil, părinte, educatoare.

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al

acestui în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Din perspectiva cadrului didactic, noua structură de desfășurare a activităților a oferit următoarele oportunități: am învățat utilizarea unor noi platforme de învățare online (modul de lucru pe warshapp- pe care au lucrat cu preșcolarii, dar și pe Zoom, în cadrul consiliilor profesoriale sau a cercului pedagogic), am învățat să creez jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari.

IMPORTANȚA JOCULUI ÎN ORELE DESFĂȘURATE ON - LINE

P. I. P. Borș Adi Luminița
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu” Lipovăt, Vaslui

Se știe că viața unui copil este bazată pe joc, pe distracție și pe activități simbolice variate tocmai pentru a-l învăța să trăiască cu zâmbetul pe buze. De asemenea, jocul îl ajută să se dezvolte atât fizic cât și psihic, îl încurajează să lucreze în echipă, stimulează atât memoria cât și creativitatea. Însă, caracteristica cea mai importantă a jocurilor este că participanții trebuie să respecte întotdeauna anumite reguli. Încă de mici, aceștia vor învăța că viața presupune, de fapt, niște „legi” pe care trebuie să le accepte și să le respecte. Elevii, adoră jocul și joaca, iar noi, profesorii, trebuie să înțelegem acest interes, folosind în clasa virtuală cât mai multe activități ludice astfel încât aceștia să învețe jucându-se și să se joace învățând.

Jocul didactic este o metodă de învățare bazată pe acțiunea simulată în care elementul ludic este subordonat scopului instructiv-educativ. Prin acest tip de joc se facilitează trecerea de la activitatea ludică, la cea de învățare. Jocul didactic combină elementele distractive și recreative cu cele care sunt instructive și educative, fiecare din ele având un procentaj mai mic sau mai mare în funcție de vârsta și de obiectivul didactic urmărit la oră. Elevul se simte pus în pericol atunci când trebuie să se exprime în fața clasei. Jocul on-line oferă acestuia oportunitatea de a-și îndepărta neliniștea. El generează o plăcere în care elevul își poate uita temerile. El îndrăznește să își dea drumul în acțiune.

Competiția jocului antrenează, pe de o parte, scrisul, pe de altă parte, vorbitul, prin intermediul exercițiilor care au ca obiectiv comunicarea, memorizarea și recapitularea, utilizarea diverselor structuri gramaticale și bineînțeles, înțelegerea orală. Există o multitudine de jocuri pe internet, pe diferite siteuri specializate care pot fi accesate cu ușurință de cadrele didactice și recomandate apoi copiilor. Există jocuri individuale, dar de ce să nu se profite și de bogăția pe care o oferă activitățile de acest tip, în grup? În acest caz este recomandat să se diversifice formele de manifestare ludică și să se propună activități de două, trei, patru persoane sau chiar colective. Acest mod de abordare poate rupe monotonia și să stabilească întâlniri diverse între elevi diferiți.

Organizarea în grupuri mici, fără prezența permanentă a profesorului, îi dezinhimă în general pe cei timizi și le deschide calea spre o mai bună interacțiune socială. De asemeni, putem crea noi înșine jocuri adaptate nivelului clasei și cerințelor educaționale, astfel încât copiii să beneficieze din plin de experiența jocurilor on-line.

Calculatorul este folosit pentru dezvoltarea capacităților de comunicare, pentru colectarea, selectarea, sintetizarea și prezentarea informațiilor, pentru tehnoredactarea unor referate. Astfel elevii își dezvoltă capacitatea de a aprecia critic acuratețea și corectitudinea informațiilor dobândite din diverse surse.

Tehnică modernă și învățământul centrat pe nevoile, dorințele și posibilitățile elevului impune desfășurarea de activități diferențiate pe grupe de nivel chiar și atunci când lucrăm de acasă. Elevul poate parcurge materialul avut la dispoziție în ritmul propriu și nu mai este nevoit să rețină cantități uriașe de informație. Trebuie să știe doar să gândească logic și să localizeze informația de care are nevoie.

Prezentarea materialelor pe module cu grade diferite de dificultate permite elevului să cunoască exact la ce nivel este situat, să își recunoască limitele și posibilitățile. Astfel se dezvoltă conștiința de sine și dorința de a reuși. Va cerceta, va învăța motivat devenind astfel o ființă capabilă de autoinstruire. Utilizarea jocului prin intermediul calculatorului și a Internetului permit o înțelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale

în favoarea unor activități de învățare care să implice procese cognitive de rang superior. Se dezvoltă astfel creativitatea elevilor. Aceștia învață să pună întrebări, să cerceteze și să discute probleme științifice care le pot afecta propria viață. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social.

În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze. Este redusă starea de stres și emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite. Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reținerea mai rapidă a informației esențiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau în scopul îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html.

De asemenea, elevii pot fi antrenați în realizarea unor Cd-uri, afișe, grafice, reviste, teste, diferite programe și softuri educaționale, jocuri, pliante publicitare, dicționare on-line, activități educative interactive care să antreneze copiii de pe întreaga planetă.

Se poate spune deci că utilizarea Internetului și a tehnologiilor moderne în cadrul orelor desfășurate on-line reprezintă cea mai complexă formă de integrare a educației informale în educația formală.

Legătura familiei cu grădinița-un ajutor dat preșcolarului Educație fără frontiere! "Zâmbet de copil "

**BORTOSU IONELA - INSTITUTOR
Grădinița "Steaua"București", Sector 1**

În cadrul devenirii umane, relația dinamică și complexă a celor trei factori - ereditate, mediu, educație - presupune raportarea la cadrul familial. Nu putem vorbi despre educația preșcolară în cadrul grădiniței fără a integra și familia. Copilul nu trăiește izolat, ci integrat în familie, participă periodic la joc, fie într-un grup din cartier, fie pe stradă, fiind integrat pentru o anumită parte din zi în grupa de la grădiniță, iar copilul suferă influența acestora și de asemenea influențează la rândul lui; din acest punct de vedere, un rol important îl are familia.

Copilul vine în grădiniță cu anumite comportamente marcate uneori de supraprotecție sau chiar imitându-le, însă nu întotdeauna acestea sunt de natură pozitivă, educatoarea trebuind să manifeste grijă pentru că influența copilului asupra celorlalți să nu fie negativă, ci dimpotrivă. Cât ar fi de mic, copilul are nevoile lui, minore în ochii adultului, dar supradimensionate în ochii proprii și de aceea copilul trebuie ascultat, înconjurat de dragoste, de respect, presupunând însă și exigență. Fiecare copil are o personalitate în formare având elemente pozitive, cât și elemente negative în structura sa.

Educatoarea trebuie să caute cauzele care au determinat apariția lor, să acționeze la nivelul acestor cauze sprijinindu-se pe ce este bun în copil, dar și pe ajutorul familiei. Această legătură dintre familie și grădiniță trebuie să fie foarte bine aprofundată și dacă unele influențe negative vin din interiorul familiei se cere corectarea acestora, ca urmare este necesară unitatea acțiunii educaționale realizate.

Toate acestea nu vor fi posibile când copiii nu vor fi aduși în cadrul grădiniței, iar mulți părinți care sunt preocupați de cariera profesională îi lasă pe aceștia în grijă bunicilor, neînțelegând uneori ce important este rolul acestei instituții pentru evoluția copilului.

Rolul grădiniței în educația copilului poate fi foarte important și familia trebuie să-l cunoască și să-și unească eforturile cu educatorii din grădiniță, în beneficiul celor mici. În unele zone, cum ar fi la țară sau în comunitățile de romi, importanța grădiniței, a actului educațional, este minimalizată; însă implicarea educatorilor în viața copiilor dar și a părinților îi face pe aceștia să înțeleagă din ce în ce mai mult că, educația este cea care te ridică și te face să avansezi într-o societate care se bazează pe valori și standarde cât mai înalte.

O dată înțelese toate acestea, familia nu trebuie decât să păstreze o strânsă colaborare cu grădinița și cu educatoarea, iar conștientizarea acestei relații nu este necesară doar pentru părinte, ci și pentru cadrul didactic, care, într-un mod aparte, contribuie la însăși educarea purtătorilor statutului de părinte.

COPILĂRIE

Copilărie, lume de poveste,

Lume de basm, lume de poezie,

Ești lumea unde doar copilul este:

Un lucru sfânt și plin de bucurie.

Aș vrea ca să rămâi așa,
O lume unde pot intra
Copiii toți, cu visele lor pure,
Și cu speranța unei lumi mai bune.

Ce ar fi lumea fără de copii?
Ce ar fi viața fără mici copilării?
Le mulțumim copiilor că râd
Și ne-ntristăm când lacrimile curg.

Aș vrea să nu uităm nicicând
Zâmbetul lor și ochii care râd,
Sufletul lor curat și-un cuget neapărat
Și că ne iartă de-am greșit, neîncetat.

Copilărie, lume de poveste,
Lume de basm,lume de poezie,
Aș vrea ca să rămâi așa,
Să ne primești pe toți în lumea ta.

BIBLIOGRAFIE:

1. Psihopedagogia copilului,Editura Reprograph,București, 2002
2. Copilul și grădinița, Preda Viorica Editura Compania, București, 1999.

**EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE
BIBLIOTECA ȘCOLARĂ
PARTE INTEGRANTĂ A PROCESULUI EDUCAȚIONAL ÎN ONLINE
EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ**

**Bibliotecar BORZ DOINA GABRIELA
LICEUL TEORETIC „SFÂNTU NICOLAE” – GHEORGHENI
Județul HARGHITA**

În vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, activitatea bibliotecilor școlare a fost restricționată, iar elevii nu au mai avut acces la resurse de informare clasice, studiu sau lectură.

Școlile au trecut brusc de la învățământul tradițional la cel online. Luați pe nepregătite, dascăli, elevi și părinți, au trebuit să-și facă tema despre învățarea mixtă - hibrid și învățarea online.

În acest context, mediul online a devenit o provocare chiar și pentru bibliotecarul școlar. Datorită competențelor sale profesionale acesta este capabil să sprijine cadrele didactice și elevii, nu numai în cultivarea dragostei pentru lectură și setei pentru cultură, ci și în îmbunătățirea abilităților digitale.

În era informațională, în care abundă informația de orice fel, informația de calitate este un lucru necesar, util și valoros, mai ales în mediul educațional de formare a elevului.

La fiecare 2 zile, Google este alimentat cu un volum de informații egal cu volumul de informații generat de la începutul civilizației umane până în anul 2003.

Așadar, bibliotecarul ajută comunitatea școlară să găsească informația necesară și de calitate. Acest ajutor este acordat online, în mod particular, prin mijloace media (mobil, email, Facebook, Messenger, WhatsApp, etc.) sau „față-în-față” pe platformele Google Meet, Google Classroom și Zoom, în cadrul activităților extracurriculare realizate în colaborare cu cadrele didactice.

Un exemplu de bună practică este proiectul educațional, desfășurat exclusiv în școala online, Recomandă cartea din poza ta! cu implicarea elevilor din ciclul primar.

Participarea în acest proiect a dat posibilitatea copiilor să arate puterea colectivității, și că numai împreună, inspirându-ne unii de la alții, vom putea depăși această perioadă grea pentru toți.

La sfârșitul proiectului, toate „copertile” fotografiate și expediate pe email, urmând indicațiile din mica „lecție” de TIC, „au stat pe raftul bibliotecii virtuale organizată pe durata pandemiei” pe pagina școlii, iar micii participanți la proiect își pot revedea oricând cărțile favorite etalându-și zâmbetul de copil.

Proiect de fotocopertă pentru clasele Pregătitoare - IV

Recomandă cartea din poza ta!

... Aceasta e cartea cu care m-am împrietenit în timpul pandemiei!

Dragii noștri elevi „citicioși”,

Dorim să vă mărturisim că de când cu pandemia aceasta, școala e pustie fără voi, iar despre bibliotecă nici nu mai vorbim. Nu că ați fi preferat lectura în defavoarea efectuării temelor sau internetului, dar umpleați biblioteca cu VOI. Acum este o liniște ... totală. Și apăsătoare, incomodă.

Nouă, cadrelor didactice, ne este dor de voi! Ce rost are clădirea unei școli fără suflet de copil în ea?!

Deși la întâlnirile noastre virtuale avem posibilitatea să ne vedem, să comunicăm, să fim prezenți majoritar și ne convingem totodată că sunteți bine cu toții, abia așteptăm să se termine această perioadă și să ne revedem cu toții sănătoși, bucuroși, gălăgioși dar și... studiosi!

Până atunci, fiindcă se apropie *Școala altfel* vă invităm, dacă doriți, să vă delectați participând la proiectul intitulat:

Recomandă cartea din poza ta! –

... Aceasta e cartea cu care m-am împrietenit în timpul pandemiei!

Trebuie doar să faceți o poză la coperta cărții favorite, de acasă, care v-a plăcut să o lecturați în perioada pandemiei, iar în câteva cuvinte să recomandați cartea unui coleg, scriind despre ceea ce v-a plăcut cel mai mult (coperta, titlul, subiectul, personajul, autorul, etc.)

Nu uitați! Poza atașată și textul scris, la sfârșitul căruia să menționați numele și clasa, **se vor putea trimite** pe adresa liceul.sf.nicolae@gmail.com până în data de **14 mai 2020**.

(Ctrl + clik pe adresa de mail)

mica „lecție” de TIC

ȘCOALA DE ACASĂ – ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE ȘI TRADIȚIONAL

**PROF. BORZAN OANA CLAUDIA
GRĂDINIȚA P. P. 7 „CĂSUȚA PITICILOR”, ARAD**

Școala de acasă a început pentru mine, ca și cadru didactic, cât și pentru copilașii și părinții de la grupă cu un mare semn de întrebare. Pot spune că necunoscutul, acea parte cu care te întâlnești pentru prima oară – școala online – a fost și este în continuare o provocare pentru noi toți.

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor. Perioada pandemiei a demonstrat o dată în plus importanța utilizării mijloacelor digitale moderne ca sursă, dar și ca mijloc de învățare.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de grupă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare preșcolar poate parcurge cu ajutorul părintelui materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini, cu o implicare emoțională redusă. Constatările din domeniu semnaleză că preșcolarii introvertiti tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, interacțiunea realizându-se și fără distractori din afară.

Școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de predare, învățare evaluare. Metodele clasice de predare – învățare – evaluare poate fi înlocuite cu succes cu mijloace mai atractive. Copilul privește, ascultă și răspunde pasiv, iar relația dintre copii și mediul de învățare se reduce la receptarea simplă a diverselor informații. În acest context, folosirea tehnologiei evidențiază partea senzorială prin stimulări vizuale, auditive sau tactile, într-un context stimulat și motivant. Ca participant, copilul începe să interacționeze cu mediul său și învață o acțiune specific împreună cu efectele produse, copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului. Se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică, părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului.

Sunt și dezavantaje ale învățământului online, interacțiunea între copil și profesor se realizează mult mai greu, mai ales dacă copilul are dificultăți în a înțelege ceva, copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare, copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale

În toată această perioadă grea am încercat să țin cont de partea emoțională care consider că a fost cel mai tare afectată. Mottoul după care m-am ghidat a fost „fă rai din ce ai”. Natura mi-a fost aproape, astfel că materialele din natură m-au ajutat în munca cu copiii. Totul a devenit un joc, dar atât pe înțelesul copiilor, cât și al părinților. De multe ori am regândit unele activități pe care le făceam la grupă când eram singură cu cei mici, și pentru ca ele să fie bine înțelese de părinți care au devenit pentru noi educatoarele un sprijin deosebit în această perioadă. Cele mai îndrăgite au fost, așa cum era de așteptat, activitățile practice de educare a limbajului, jocurile de mișcare, pictură și muzică.

Acum spre sfârșit de an școlar pot pune în balanță punctele bune și cele mai puțin bune a ceea ce a însemnat „școala de acasă”. Chiar dacă a existat o distanțare fizică, cea sufletească a fost la înălțime. Am încercat prin toate puterile ca nevoia de a hrăni sufletul, dorul de grădiniță, de colegi să

fie compensat în vreun fel prin experiențele noastre online. Am înregistrat povești și le-am trimis copiilor prin intermediul tehnologiei ca să îmi audă vocea, să poată să mă vadă, să ajung în acest fel la sufletul lor.

Din punctul meu de vedere școala românească nu dispune de infrastructura necesară unei asemenea forme de educație - adică un calculator și un abonament la internet pentru fiecare copil. De asemenea consider că un copil care nu mai interacționează cu colegii, cu cadrele didactice, cu un mediu școlar disciplinat ci este ținut în fața unui calculator, nu va evolua și nu va performa. Vor apărea discrepanțe foarte mari între școlile din mediul urban și cele din mediul rural iar egalitatea de șanse nici nu se mai poate lua în calcul în condițiile actuale.

BIBLIOGRAFIE:

1. wwwcopilul.ro
2. Preda, Mircea Maniere si educatie civica– ghid practic Casa editoriala Odeon Bucuresti, 1995
3. Marinescu, Codul bunelor maniere astazi – Humanitas, 2002

Sistemul de învățământ britanic

Prof. Bot Felicia Marieta
Școala Gimnazială Nr. 1 Sântandrei, Județul Bihor

În sistemul de învățământ din Marea Britanie, școlile sunt fie școli de stat finanțate de guvern și sunt gratuite pentru toți elevii, fie sunt școli independente și percep taxe părinților elevilor. În Regatul Unit, școlile independente au o reputație excelentă pentru standardele înalte de predare și învățare și aproape toți elevii merg la universități de prestigiu atunci când termină.

Există asemănări fundamentale între cele două tipuri de școli. De exemplu, toți băieții și fetele trebuie să urmeze învățământul cu frecvență până la vârsta de 16 ani. Mulți elevi rămân la școală după această vârstă pentru a se pregăti pentru universitate sau alte cariere. În școlile independente, majoritatea elevilor rămân la școală până la vârsta de 18 ani și aproape toți elevii merg la universitate după ce părăsesc școala.

Există, de asemenea, divergențe semnificative între practica din Anglia și Țara Galilor, pe de o parte, și din Scoția. În Anglia și Țara Galilor, guvernul a introdus un curriculum național în 1988. Acest lucru oferă un cadru pentru educație elevilor cu vârste cuprinse între 5 și 18 ani. Toate școlile de stat din Marea Britanie trebuie să-l urmeze. Școlile independente nu sunt obligate să urmeze curriculumul național în fiecare detaliu, dar trebuie să demonstreze că oferă o educație bună pe tot parcursul anului și sunt inspectate în mod regulat, la fiecare câțiva ani.

Curriculum-ul național este construit în cinci etape cheie:

1. Etapa cheie 1-Anul de fundație și anii 1-2 pentru elevii cu vârste cuprinse între 5 și 7ani
2. Etapa cheie 2 - Anii 3-6 - pentru elevii cu vârsta cuprinsă între 8 și 11 ani
3. Etapa cheie 3 - anii 7-9 - pentru elevii cu vârsta cuprinsă între 12 și 14 ani,
4. Etapa cheie 4 - anii 10-11 - pentru elevii cu vârsta cuprinsă între 15 și 16 ani și
5. Etapa cheie 5 - anii 12-13 - pentru elevii cu vârste cuprinse între 17 și 18 ani.

Etapa cheie 1 Această etapă include elevii de la școala primară cu vârste cuprinse între 5 și 7 ani. Practic, în etapa cheie 1, copiii sunt introduși în unele dintre cele mai de bază cunoștințe pe teme precum Limba engleză, Matematică, Istorie, Educație Fizică, Geografie, Istorie și Muzică. În primul an al acestei etape, structura curriculum-ului conține screeningul fonetic, o scurtă evaluare a capacității copiilor de a decoda și înțelege corect fonetica. De obicei, elevul va vorbi cu voce tare profesorului său o listă de 40 de cuvinte. La sfârșitul acestei etape (la fel ca în fiecare dintre ele), acești elevi vor susține un examen cu scopul de a măsura dezvoltarea lor în limba engleză, matematică și știință.

Etapa cheie 2 Între 7 și 11 ani, elevii se vor afla în a doua etapă-cheie a învățământului obligatoriu. La sfârșitul acestei etape, vor fi testate cunoștințe din următoarele domenii

1. Citire în limba engleză
2. Gramatică, punctuație și ortografie engleză
3. Matematică
4. Știință

La engleză și matematică, testarea se va face prin teste de evaluare națională, în timp ce profesorul va evalua independent nivelul de îmbunătățire al fiecărui elev la Știință.

Etapa cheie 3 Elevii cu vârste cuprinse între 11 și 14 ani se află în a treia etapă a învățământului obligatoriu. Curriculum-ul în această etapă a educației va conține, de asemenea, noi discipline la care elevii ar trebui să obțină câteva cunoștințe de bază înainte de a avansa în etapele viitoare ale educației. Disciplinele învățate în etapa cheie 3 sunt engleza, matematica, știința, istoria, geografia, arta și

designul, muzica, educația fizică, limbile străine moderne, designul și tehnologia și informatica. La sfârșitul etapei cheie 3, unii studenți își pot lua calificările GCSE sau alte calificări naționale.

Etapa cheie 4 Etapa finală a învățământului obligatoriu, Etapa-cheie 4 durează de la vârsta de 14 până la 16 ani. Aceasta este cea mai frecventă perioadă de timp pentru ca elevii să efectueze testele de evaluare națională care îi vor determina să ia un GCSE sau curriculumul național obligatoriu. Această etapă conține subiectele "de bază" și "fundatie".

- subiectele "de bază" predate în etapa cheie 4: engleză, matematică și știință
- subiectele "fundatie" predate la etapa cheie 4: calcul, educație fizică și cetățenie

În plus, școlile din Marea Britanie sunt obligate să ofere una dintre următoarele discipline în această etapă a educației: Arte, Design și tehnologie, Umaniste, Limbi străine moderne.

Educație suplimentară (Further Education)

Educația suplimentară poate fi utilizată în sens general pentru a acoperi toate cursurile neacoperite, efectuate după perioada de învățământ obligatoriu. Este învățământul post-obligatoriu, care este diferit de educația oferită în universități (învățământul superior). Acesta poate fi la orice nivel de la formarea competențelor de bază la învățământul profesional superior.

De obicei, se face o distincție între educație suplimentară (FE) și învățământul superior (HE). Educație suplimentară (FE) în Regatul Unit include, prin urmare, educația pentru persoanele de peste 16 ani, cu excepția universităților. Acesta este predat în principal în colegii FE, învățarea la locul de muncă și instituțiile de învățare pentru adulți și comunitate. Aceasta include cursuri post-16 similare cu cele predate în școli și cursuri de sub-grad similare cu cele predate la colegiile de învățământ superior (HE) (care predau, de asemenea, cursuri la nivel de diplomă) și la unele universități.

Colegiile din Anglia care sunt considerate ca făcând parte din sectorul FE includ general FE (GFE) și colegii terțiare, colegii de forma a șasea, colegii specializate (în principal colegii de agricultură și horticultură și colegii de teatru și dans) și institute de educație pentru adulți.

În plus, cursurile FE pot fi oferite în sectorul școlar, atât în școlile de clasa a șasea (16-19), cât și, mai frecvent, în formele a șasea din cadrul școlilor secundare

În Anglia, educația suplimentară este adesea văzută ca făcând parte dintr-un sector mai larg al învățării și competențelor, alături de educația la locul de muncă, educația în închisori și alte tipuri de educație și formare non-școlară, non-universitară. Din iunie 2009, sectorul este supravegheat de noul Departament pentru Afaceri, Inovare și Competențe, deși unele părți (cum ar fi educația și formarea pentru cei cu vârstă între 14 și 19 ani) intră în sfera de competență a Departamentului pentru Educație.

Studii superioare (Higher Education)

În Regatul Unit, învățământul superior este oferit de universități și instituții non-universitare (colegii, institute, școli și academii) și oferă atât educație profesională orientată spre cercetare, cât și învățământ profesional superior. Universitățile oferă programe de diplomă care culminează cu o diplomă (licență, masterat sau doctorat) și programe non-universitare care conduc la o calificare profesională, cum ar fi un certificat sau o diplomă.

Învățământul superior britanic este foarte apreciat în întreaga lume pentru calitatea și standardele academice riguroase. Marea Britanie găzduiește unele dintre cele mai proeminente instituții de învățământ superior din lume și se numără printre universitățile de top din lume. Instituții precum Universitatea din Cambridge, Universitatea din Oxford, Imperial College London și UCL se clasează în mod constant printre primele zece universități din lume.

CU CE PLECĂM ÎN EXCURSIE! ACTIVITĂȚI ONLINE

Prof. Bota Delia Mariana
G. P. P. Step by Step nr. 12 Alba Iulia

Învățarea asistată de instrumente digitale impune o regândire și o restructurare a procesului educativ, o intensificare a cercetărilor privind psihologia cognitivă. Marea provocare a organizării și desfășurării învățământului on-line la vârsta preșcolară este identificarea unor mijloace de învățare adecvate situației, dar, cel mai important, adecvate vârstei.

Educatoarele elaborează resurse educaționale care vor fi folosite în activitatea cu copiii, cum ar fi: prezentări PPT ale unor povești, jocuri pentru înțelegerea unor noțiuni matematice, a unor experimente sau explorarea mediului înconjurător; elaborează o planificare săptămânală - instrumentul va asigura continuitatea activității suport pentru învățarea on-line; oferă feed-back părinților și copiilor privind activitatea desfășurată; primește fotografiile ale desenelelor, picturilor, colajelor în scopul urmăririi progresului individual; mențin legătura cu copiii preșcolari din grupele pe care le conduc, precum și cu părinții acestora, pe diferite platforme și aplicații: Messenger, WhatsApp, Facebook, Zoom; selectează resurse educaționale online disponibile pe diferite site-uri, pe care le pot folosi în activitatea cu copiii, cum ar fi: filmulețe educative specifice temelor, jocuri de mișcare, cântece.

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce și putem fi alături de copil, chiar dacă nu suntem prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce activități au realizat. Este foarte important să fim alături de copii și ei să simtă asta.

O temă foarte interesantă pe care am realizat-o cu copiii online a fost referitoare la mijloacele de transport. Copiii împreună cu părinții s-au implicat în temele propuse și au realizat trenulețe, autobuze, mașini din: carton, legume, lego, au realizat desene, picturi, colaje.

Tema anuală de studiu: Cine și cum planifică / organizează o activitate?

Proiect tematic: Călător prin univers

Tema săptămânii: Mijloace de transport

Tema zilei: Cu ce plecăm în excursie!

Grupa: mică - Licurici

Scopul: Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia.

TURA I		
Ziua/data	Denumirea activității	Activitatea metodică
LUNI	DȘ: Cu ce călătorim? DEC: Autobuzul - audiție Momentul de mișcare: Bună dimineața!	Vizionare: Mijloace de transport https://www.youtube.com/watch?v=zeIyBIWMKSU&t=53s Cântec: Autobuzul https://www.youtube.com/watch?v=YnoluDS5NHs&t=20s Ursuleții s-au trezit! - cântec https://www.youtube.com/watch?v=X-vDlcT3voQ
MARȚI	DEC: Mașina preferată – desen, pictură, colorare Momentul de mișcare: Gimnastica de dimineață	Pagini de colorat – Mașina de pompieri, Ambulanța, Poliția https://www.youtube.com/watch?v=6IXT1VX3buQ&t=262s Gimnastica de dimineață https://www.youtube.com/watch?v=jUNBugrFlIU&t=17s
MIERCURI	DOS: Mijloace de transport – confecționare DPM: Pe pista de concurs Lección de înviorare	Învățăm despre diferitele mijloace de transport https://www.youtube.com/watch?v=juVvmxwC4vk You tube: Lecția de înviorare https://www.youtube.com/watch?v=SDgFoDKQ_Cs
JOI	DȘ: Câte mașini sunt în parcare? Numerație 1-3 Momentul de mișcare: Sport de acasă	Ne plimbăm și numărăm https://www.youtube.com/watch?v=f5q4jaON__M You tube: Sport de acasă https://www.youtube.com/watch?v=6Whn06B33hY&t=75s
VINERI	DLC: Thomas și prietenii săi - poveste Momentul de mișcare: Sport de acasă	You tube: Thomas intră în aventură https://www.youtube.com/watch?v=9rfaO7EYvck Trenulețul – cântec https://www.youtube.com/watch?v=Z2apsHn39gI

Bibliografie:

- Instrumente digitale în învățământul preșcolar – sugestii pentru cadrele didactice, IȘJ Bistrița-Năsăud, Insp. Ed. Timpurie Crina Clapou
- Metode interactive utilizate în lecțiile on-line, prezentare PPT, CCD Alba
- www.zoom.us
- www.didactic.ro
- www.youtube.com

EXPERIENȚE DE ÎNVĂȚARE DESFĂȘURATE ONLINE CU COPIII PREȘCOLARI

**Prof. BOTEZ Antoaneta
G. P. N. Țăndărică Suceava**

Starea în care ne-am aflat și, parțial, încă se mai află unele unități școlare, ne-a determinat să fim părtași ai unei schimbări radicale care a presupus adevărate revoluții în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației, dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu preșcolarii și colegii, cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, care poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației a fost direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a educabililor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă și asincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi și părinți.

Un alt aspect foarte important este cel surprins de Anca Nedelcu, profesor universitar la Universitatea București, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, care vede lucrurile și dintr-un alt unghi procesul, respectiv: ”în aceste zile, nu vorbim doar despre o trecere a interacțiunilor didactice în lumea online (posibilă doar în anumite medii, cele privilegiate, cu acces la internet și computer). Vorbim despre o școală care trebuie să rămână un reper de siguranță și predictibilitate, despre profesori creativi, bucuroși de întâlnirea inedită, mediată digital cu elevii, care inspiră încredere și protecție. Discuția din aceste zile e despre copii, cei care își mențin bucuria de a învăța în orice context, care nu se simt abandonați de adulții din jurul lor. Este o discuție despre ghiozdane cu exerciții, analize gramaticale, hărți, dar, în același timp, unele pline de încredere și siguranță.”

La această vârstă, copiii au nevoie să fie conectați cu ceilalți. Profesorii de grădiniță au trebuit să țină cont de nevoia copiilor de continuitate. Părinții au fost nevoiți să înțeleagă că este important pentru copii să își vadă profesorii, colegii și să se conecteze cu ei. A fost nevoie, așadar, de o altă perspectivă asupra copilului. Nu vorbim practic de o predare, ci de o experiență. În centrul învățării s-a aflat copilul. Când am planificat o activitate, a trebuit să ne gândim la ce tip de experiență va avea copilul, nu la ce trebuie el să învețe. Când vedem această oportunitate ca pe o experiență pentru copii și pentru noi, abordarea sesiunilor online este diferită.

Un lucru de care trebuie să ținem seama este cum diferențiem predarea online pentru preșcolari. Copiii au o altă disponibilitate dacă înțeleg că grădinița este acum online. Este tot o adaptare, ca și începutul de grădiniță, așa că totul trebuie abordat treptat, în funcție de vârstă. Durata trebuie să fie legată de cât timp se poate concentra un copil la diferite vârste.

Jocul ocupă un rol foarte important pentru copiii preșcolari. Aceștia sunt curioși, vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativă și un spirit de observație foarte dezvoltat, pun întrebări, fac conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură, explorează noi posibilități, manipulează,

controlează simultan mai multe idei, învață rapid și ușor, au o memorie bună, imaginație vie, vocabular vast. Metodele interactive sunt foarte eficiente în dezvoltarea creativității și stimularea învățării de lungă durată, a gândirii laterale. Deși metodele interactive de grup sunt pretabile lucrului față în față cu copiii preșcolari, unele dintre acestea pot fi adaptate în jocuri interactive care pot fi jucate online, sau în activitățile din timpul întâlnirilor sincron. Chiar și în context pandemic, în învățarea online, putem utiliza jocuri care să ajute la stimularea gândirii preșcolarilor. Am constatat faptul că, prin intermediul jocurilor de tip „Învârte roata“, putem adapta metodele interactive de grup, care contribuie la acest lucru.

Un joc on-line pe care l-am adaptat este „Steluțe istețe“, având ca bază metoda interactivă Explozia stelară. Este un joc pentru stimularea creativității, pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri. Jocul se adresează copiilor de la grupa mare sau chiar și celor de grupă mijlocie. Poate fi jucat cu minim 5 participanți și vizează domeniul Limbă și Comunicare.

Exemplu de aplicare a jocului:

Am folosit acest joc la tema „Iată, vine Moș Crăciun!“. Folosind platforma Wordwall, am realizat o roată aleatoare pe ale cărei fețe am atașat o imagine sugestivă, precum și întrebările specifice metodei. Imaginea este aceeași pentru fiecare întrebare în parte. Am împărțit efectivul de copii în 5 subgrupuri, fiecare subgrup urmând să formuleze întrebări cu una din întrebările specifice:

- Ce? (Ce face Moș Crăciun? Ce are Moș Crăciun în sac?, etc)
- Cine? (Cine aduce cadouri? Cine trage sania?, etc)
- Unde? (Unde se află cadourile? Unde trăiește Moș Crăciun?, etc)
- De ce? (De ce cadourile sunt împachetate? De ce nimenu nu îl vede pe Moș Crăciun?, etc)
- Când? (Când vine Moș Crăciun? Când ninge afară?, etc)

Avantajele acestor jocuri, în format on-line, sunt:

- pot fi modificate oricând și adaptate pentru orice temă;
- sunt ușor de folosit de oricine, întrucât nu necesită alte materiale decât un dispozitiv conectat la internet;

- pot fi utilizate atât pentru predarea on-line, dar și față în față, ca și instrument digital interactiv.

Ca și în format fizic, educatoarea este acolo pentru a-l ghida pe copil să descopere lumea. El este prezent pentru copii, nu pentru părinți. Mai puțin este mai mult, așa că nu trebuie să ne străduim să facem prea multe. Important este să le oferim copiilor o experiență de învățare în care să se simtă ascultați și valorizați.

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce și putem fi alături de copil, chiar dacă nu suntem prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce griji au, ce s-a întâmplat cu ei, să ne jucăm cu ei. Este foarte important să fim alături de copii și ei să simtă asta.

Experiența online poate crea o poveste și este despre a învăța să fim împreună altfel.

BIBLIOGRAFIE:

- BREBEN, Silvia, GONGEA, Elena, RUIU, Georgeta, FULGA, Mihaela, Metode interactive de grup, Ghid metodic, Editura Arves, Craiova, 2007;
- CERGHID, Ioan, Metode de Învățământ, Ed IV, Ed. Polirom, 2006;
- CIOBANU, Valeria, GAVRILENCO, Natalia, Integrarea instrumentelor digitale în educația preșcolară, Suport de curs, AO Cultum Moldova, 2020
- MIH, Viorel, Psihologie educațională, Suport de curs, UBB, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, Cluj-Napoca, 2007;

VOLUNTARIATUL – ACTIVITATE PENTRU ASIGURAREA UNEI CONDUITE CIVICE CORESPUNZĂTOARE

**PROFESOR: BOTEZATU PAULA LARISA
LICEUL „ȘTEFAN D. LUCHIAN” ȘTEFĂNEȘTI**

Voluntariatul nu este o notiune nouă românilor așa cum nu este nouă pentru niciun popor, pentru nicio colectivitate. Oamenii s-au ajutat mereu între ei, sau au muncit împreună pentru atingerea scopurilor pe care și le-au propus, fie că-si strângeau recoltele, își construiau o casă, ridicau o biserică sau o școală în comunitatea lor. Din păcate însă deceniile de totalitarism au marcat felul în care românii percep ideea de muncă voluntară. Adesea, în special după Revoluția din 1989, voluntariatul era confundat cu munca patriotică pe care mulți dintre români erau obligați să o facă în timpul regimului comunist, și în urma căreia nimeni nu era câștigat nici din punct de vedere material nici din punct de vedere spiritual. Iată motivul pentru care primele organizații nonguvernamentale care implicau voluntari au fost privite la început cu suspiciune.

Românii trebuiau să-si descopere identitatea, să-si descopere valorile, să-si pretuiască semenii și să muncească împreună pentru construirea a ceea ce se dorește a fi o Românie modernă, țară a Uniunii Europene a secolului XXI.

De ce voluntariatul contează?

Voluntarii reflectă diversitatea societății europene, având implicate persoane de diferite vârste, femei și bărbați, angajați și șomeri, oameni cu diferite origini etnice, credințe, cetățeni de toate naționalitățile

Voluntarii sunt implicați într-o mare varietate de activități, cum ar fi furnizarea de activități educative și servicii, ajutor reciproc sau auto-ajutor, advocacy, campanii, acțiuni comunitară și pentru mediul înconjurător. Voluntariatul este unul dintre modurile în care persoane cu orice tip de abilități și profil, pot contribui la schimbări pozitive.

Voluntariatul este un mod de incluziune și coeziune socială. Contribuie la crearea unei societăți coerente, cu legături bazate pe încredere și solidaritate, și prin aceasta, la crearea de capital social. Este o sursă puternică de reconciliere și reconstrucție. Voluntariatul joacă un rol important în identificarea de soluții pentru problemele societății. Voluntarii și organizațiile lor sunt adesea primii în dezvoltarea de acțiuni inovatoare pentru a identifica, a da voce și a răspunde nevoilor care se ivesc în societate. Voluntarii ajută la îmbunătățirea calității și cantității de servicii și la dezvoltarea creativă de noi servicii

Voluntariatul sprijină crearea de parteneriate inovatoare între sectorul profit, autoritățile publice și sectorul non profit. Asemenea parteneriate, dublate de natura inițiativă a multor dintre activitățile de voluntariat, pot conduce la crearea de noi oportunități de angajare

Voluntariatul oferă oportunități de educație formală și non-formală și este, prin urmare un instrument esențial în formarea continuă. Prin voluntariat, oamenii dobândesc cunoștințe, își exersează abilități și își extind rețelele sociale, ceea ce adesea poate conduce la diversificarea și îmbunătățirea ofertelor de angajare la dezvoltare personală și socială.

În timp ce unii participă cu interes la acțiunile de voluntariat, alții nu fac voluntariat. Aceasta se întâmplă pentru că întâmpină bariere în ceea ce privește activitățile voluntare, cum ar fi lipsa informațiilor, contrângeri legate de timp; resurse economice precare și sentimentul că “nu își pot

permite” să facă voluntariat; o imagine negativă a voluntariatului; discriminare; lipsa unui cadru legal; lipsa protecției împotriva riscurilor pe care le implică; vizele și alte bariere pentru cetățeni din afara UE.

Voluntariatul este oferit gratuit, dar nu este lipsit de costuri – are nevoie și merită sprijin adresat din partea tuturor celor implicați – organizații, guvern, sectorul de afaceri și un mediu politic favorabil, inclusiv infrastructuri pentru voluntariat. În timp ce UE a acordat din ce în ce mai mare importanță voluntariatului în toate formele sale, de-a lungul ultimilor ani, România se află încă departe de a avea o strategie la nivel european de a promova, recunoaște, facilita și sprijini voluntariatul pentru a acționa la întregul potențial. Ceea ce trebuie să știm este că oricine poate să devină voluntar și să aducă o contribuție, oricât de mică, la lumea care ne înconjoară. Important este doar să îți dorești acest lucru! "Faptul că nu poți să faci totul nu e o scuză pentru a nu face nimic." (Ashleigh Brilliant)

Toți avem cel puțin un lucru la care ne pricepem suficient de bine; așadar, toți avem ceva de pus în folosul unei persoane care are nevoie de ajutor, în folosul străzii, al cartierului sau orașului în care trăim sau în folosul comunității în general. Important este să ne dorim acest lucru și să găsim organizația care să ne ofere oportunitatea de a face acest lucru. Pentru o comunitate mai bună, pentru a fi mai fericiți și mai împliniți.

Tinerii își pot construi un CV atractiv, testează o posibilă carieră, își fac contacte care le vor fi utile în viitor, dar mai presus ajută la crearea unei societăți mai bune în care să trăiască în viitor. Cei de vârstă a treia au posibilitatea să-și împărtășească experiența și au satisfacția că sunt încă utili. Pentru copii și adolescenți e distractiv să facă lucruri bune împreună cu prietenii, ei își formează astfel deprinderi și abilități adăpostindu-se de tentațiile periculoase ca drogurile, tutunul, violența. Ei au astfel șansa de a deveni adulți responsabili. Oricine poate fi voluntar "Pentru că dacă așteptăm să trăim într-o lume mai bună trebuie să contribuim la crearea ei. Pentru a fi schimbarea pe care ne-o dorim în lume." (Mahatma Ghandi).

BENEFICIILE VOLUNTARIATULUI

Atunci când te implici în proiecte în beneficiul unei cauze sau al comunității tale, nu contribui doar la dezvoltarea comunității, ci și la dezvoltarea ta personală și profesională. Voluntarii învață, voluntarii experimentează, voluntarii lucrează în echipă.

Cum te dezvolti când te implici în programe și acțiuni de voluntariat?

- castigi experienta de munca, inveti lucruri noi si deprinderi utile;
- iti mentii "in uz" cunostinte, abilitati sau vreun talent pe care nu ai ocazia sa le folosesti in viata de zi cu zi;
- esti mai activ in timpul tau liber si-l petreci in mod util, provocator si, de ce nu, distractiv;
- socializezi mai mult: iti faci noi prieteni, cunostinte si contacte care iti pot fi utile in viata;
- te alaturi si tu prietenilor tai care sunt deja implicati in actiuni sau programe de voluntariat;
- dai inapoi comunitatii si celor din jur o parte din ajutorul primit la randul tau in viata;
- devii parte a unei echipe sau organizatii a carei munca si viziune o respecti si vrei sa o sprijini;
- daca tocmai te-ai mutat intr-un oras nou sau ai trecut printr-o schimbare de viata, voluntariatul te ajuta sa te conectezi la comunitate si sa faci tranzitia spre noua ta viata;
- poti testa practic daca ai abilitatile necesare pentru a urma o anumita cariera sau pentru o reorientare in cariera;
- ai ocazia sa ii ajuti pe cei mai putin norocosi ca tine sau, dimpotriva, poti fi alaturi de cei care trec prin aceleasi probleme ca tine;
- poti realiza ceva ce ti-ai dorit intotdeauna;

- ai oportunitatea de a lucra cu o categorie de persoane cu care ti-ai dorit sa ai contact sau ai ocazia de a intalni persoane importante din comunitate;
- inveti sa iti asumi o responsabilitate si sa realizezi ceva cu propriile tale maini;
- contribui la dezvoltarea comunitatii in care traiesti si a intelege mai indeaproape problemele comunitatii in care traiesti.

ȘCOALA ON - LINE ȘI FACTORII CARE CONTRIBUIE LA CREȘTEREA ABANDONULUI ȘCOLAR

PROFESOR: BOTIȘ RAMONA
LICEUL TEHNOLOGIC TRANSILVANIA BAIA MARE

Educația are la bază principiile: a învăța să înveți, a învăța să faci, a învăța să fii, a învăța să trăiești cu alții.

Educația urmărește adaptarea elevului, tânărului la societatea aflată în permanentă schimbare prin învățarea pe tot parcursul vieții, prin dezvoltarea sau perfecționare unor abilități profesionale, dezvoltarea armonioasă a personalității și respectarea diversității etnice și culturale.

Învățarea on-line permite fixarea noțiunilor, modelarea proceselor sau fenomenelor prin prezentări PowerPoint, imagini, grafice, videoclipuri, ușurând astfel însușirea noțiunilor. De asemenea lecțiile de recapitulare și evaluare pot fi foarte bine organizate în on-line. Unele platforme au posibilitatea ca profesorul să informeze părintele despre progresul elevului sau părintele poate verifica temele postate de copil sau cât s-a parcurs din materia disciplinelor.

Dintre dezavantajele învățământului on-line amintesc că deși elevii pot viziona derularea unor experimente la biologie, fizică, chimie ei nu pot să-și dezvolte abilitățile de a manipula aparatura și ustensilele de laborator în acest mod.

Elevii de la filiera Tehnologică au stagii de practică care trebuie să se desfășoare fie în cadrul unor unități, fabrici, firme care pun la dispoziția elevilor condițiile tehnice necesare învățării meseriei, fie în laboratoarele școlii. Toate aceste aspecte nu au avut rezolvare în perioada când școala a fost exclusiv on-line.

Școala, în condițiile actuale, în țara noastră, se confruntă cu resurse limitate care nu permit egalitatea de șanse în educație. Acest lucru se poate constata atât la unitățile școlare din mediul urban dar mai ales la cele din mediul rural. În timpul pandemiei accesul la educație în egală măsură pentru elevi nu a fost respectat din motive de infrastructură și economice.

Dar educația elevului este completată și de educația nonformală și informală.

Educația nu se desfășoară într-un singur loc, în școală, ci și într-un cadru nonformal prin activități extrașcolare.

Ultimele date, analizate înainte de pandemie au aratat un interes crescut al elevilor, părinților, profesorilor și al comunității pentru desfășurarea activităților extrașcolare.

Educația nonformală desfășurată prin activitățile extrașcolare care presupun forme de organizare frontală precum vizitele, excursiile, cercurile, manifestările culturale sau sportive, activitățile de protecția mediului, voluntariatul în cadrul unor ONG-uri.

Activitățile extrașcolare reprezintă modalități participative și inovative cu rol complementar asigurând o consolidare a noțiunilor asimilate la școală, fac legătura dintre teorie și practică, oferă aplicații practice întâlnite în viața de zi cu zi.

Activitățile extrașcolare crează un mediu favorabil achiziționării de cunoștințe, competențe, abilități, formării de atitudini și comportamente pozitive.

Avantajele acestui tip de educație nonformală sunt creșterea rezultatelor la învățatură, reducerea abandonului școlar, a fenomenului de violență și a infracționalității, fructificarea talentelor, educarea comportamentelor și atitudinilor prosociale responsabile, asigură o actualizare a informațiilor din diferite domenii.

Activitățile extrașcolare au rol de includere socială a elevilor sau tinerilor din medii defavorizate, în care legătura cu școala este cel mai adesea unidirecțională, de la școală spre familie.

Învățământul on-line nu reușește să susțină educația nonformală care este o componentă importantă a educației.

Discipline ca Educația fizică și sport nu poate fi realizată 100% prin învățământ on-line.

Părerea mea este aceea că școala on-line poate funcționa doar pe scurte perioade precum vacanțele, programul Școala după școală, scurte perioade în condiții speciale cum sunt calamitățile sau pandemia. Această modalitate de comunicare să fi utilizată de către profesor în cazul unor elevi care nu reușesc să asimileze materia în același ritm cu clasa, a elevilor bolnavi, a cercurilor de excelență, a elevilor care sunt pe punctul de a renunța la școală deoarece nu au susținerea familiei sau resursele financiare de a face naveta.

Educația trebuie să continue față în față deoarece feedback-ul se realizează mai rapid, motivația internă se menține activă, se menține competiția între elevi, elevii au nevoie de socializare și nu de izolare. Mesajele transmise prin comunicare verbală, sunt completate de comunicarea nonverbală care în cazul învățării on-line are o pondere minimă.

Desigur, în concluzie, principiul de bază al educației este egalitatea de șanse atât în pandemie cât și în condiții normale.

Bibliografie:

<https://epale.ec.europa.eu/ro/content/sasea-conferinta-internationala-de-educatie-nonformala-inec-2020>

<https://www.link-academy.com/din-ce-cauza-europa-insista-asupra-invatamantului-nonformal>

Didactica Pro, Revistă de teorie și practică educațională, Pentru o școală prietenoasă copilului, ISBN 1810-6455, Nr. 6, 2008

**ȘCOALA DE ACASA – EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ
DIN DRAGOSTE PENTRU ȚARA MEA
1 DECEMBRIE-2020, ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI**

**PROFESOR: BOTIȘ SORINA – MIHAELA
LICEUL TEHNOLOGIC „DR. F. ULMEANU” ULMENI**

ECHIPA DE PROIECT: Director, consilier educativ și cadre didactice.

MOTTO: „Țara nu se servește cu declarații de dragoste, ci cu muncă cinstită și, la nevoie, cu jertfă.” Mihail Sadoveanu

Argument

Ziua națională este o zi deosebită pentru toți românii, mai ales pentru că ea are o semnificație istorică deosebită. Unirea realizată în 1918 este una din cele mai mari realizări istorice ale poporului nostru. Insuflarea dragostei pentru strămoșii noștri, pentru trecutul istoric al poporului nostru, pentru realizările istorice și culturale, precum și pentru personalitățile pe care le-a dat acest popor de la începuturile sale și până azi, sunt doar câteva din subiectele pe care le abordăm cu ocazia acestui eveniment.

Ziua Națională este un bun prilej de a aborda subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm elevilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

Obiectivele pe care ni le-am propus au menirea de a fi operaționalizate, astfel încât să se observe îmbunătățiri calitative și cantitative în planul comportamental al elevilor și în dezvoltarea unui cadru familial armonios și a unor relații de colaborare familie-școală.

Activitățile ce vor fi desfășurate în cadrul acestui proiect vor urmări motivarea elevilor în vederea prevenirii abandonului școlar, prin sporirea creativității și prin dezvoltarea competențelor de comunicare, lingvistice, informatice, muzicale, artistice etc. Un elev implicat în propria educație va fi un elev motivat să își finalizeze studiile, de aceea, situațiile de învățare trebuie să fie legate de aspectele reale ale vieții.

TITLUL PROIECTULUI: „Din dragoste pentru țara mea” - 1 Decembrie –2020 Ziua Națională a României.

LOC DE DESFĂȘURARE: online .platforma Google Classroom

DURATA : 2 săptămâni (16 noiembrie 2020 – 1 decembrie 2020)

GRUPUL ȚINTĂ: 80 de elevi ai claselor liceale, gimnaziale și primare

PARTENERII PROIECTULUI: Asociația părinților, Consiliul Școlar al Elevilor

OBIECTIVE CADRU:

Cunoașterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual al poporului român;

Stimularea dorinței de cunoaștere a realizărilor strămoșilor noștri și mândria față de trecutul istoric al acestor meleaguri și oameni;

Dezvoltarea activitatilor extracurriculare specifice pentru imbunatatirea si promovarea abilitatilor sociale in scopul integrarii sociale și a celor expusi la abandonul școlar;

Dezvoltarea unei atitudini pozitive a elevilor față de școală;

Conștientizarea importanței educației în formarea personalității elevului , atât în rândul elevilor problemă, cât și a părinților acestora.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv cu cuvintele noi întâlnite în textele studiate;
să recepteze textul citit, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive și estetice ale acestuia;

să manifeste afecțiune față de poporul nostru, limba română, strămoșii noștri;
să utilizeze metode simple în realizarea activităților practice propuse, pentru dezvoltarea deprinderilor, menite să le îmbunătățească percepția asupra stimei de sine.

să intoneze cântecele pe fond muzical

să manifeste în timpul activităților atitudini de cooperare;

să realizeze lucrari plastice , creatii literare , din dragoste pentru țară.

RESURSE UMANE: profesori, învățători, părinți, elevii din clasele din liceu.

RESURSE MATERIALE: prezentare ppt despre Unire, planșe cu imagini reprezentând unirea, planșe cu figuri istorice din zona noastră, steagul Tricolor, Stema Țării, Harta României, cărți istorice, creațiile elevilor.

EVALUAREA

Prezentarea unui program artistic dedicat Zilei Naționale a României și Portofoliul proiectului Programul activităților

Nr. Crt.	Activitatea	Loc de desf.	Termen	Responsabil
1	Să ne cunoaștem istoria! * Lecturarea unor povestiri cu conținut istoric: “Moș Ion Roată și Unirea”, “Moș Ion Roată și Cuza Vodă”, după Ion Creangă “Trăiască România dodoloață!”, după Lucian Blaga	Classroom	16-20 noiembrie	Profesor de Istorie Profesor de limba și literatura română
2	România – țară de flori *Realizarea unor lucrări cu peisaje din natura - colaj	Classroom	16-20 noiembrie	Profesor de educație plastică
3	Mândria de a fi român Confecționarea de steaguri și de ecusoane	 Classroom Educație plastică	23-27 noiembrie	Profesori diriginți
4	„Din dragoste pentru țară” - program *Învățarea unor cântece și poezii dedicate zilei de 1 Decembrie Colinde -repetitii	Classroom	16 noiembrie 1 decembrie	
6	În zi de sărbătoare - Prezentarea program artistic închinat Zilei Naționale	Classroom	1 decembrie	
7	1 Decembrie- Sărbătoarea românilor Postarea activitatilor din proiect pe sitte-ul școlii		1 decembrie	

Aspecte pozitive și negative privind activitățile desfășurate în mediul online

**Botka Ildikó, profesor pentru învățământul primar
Școala Primară Dioșod**

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ s-a reorientat către practice noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Măsurile instituite prin starea de urgență ne-a relevat maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulții și copiii deopotrivă au fost în situația de a descoperi noi moduri de conectare sociale și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu un an.

Toate aceste elemente au avut, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc ”peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

Această perioadă a fost una deosebită pentru toată lumea. Grădinița, școala s-a mutat în fața calculatorului, telefonului. Ne-am dorit cu toții, cadre didactice, copii, părinți, să găsim soluții pentru ca toți copiii să învețe cât mai ușor și plăcut.

Pentru ciclul primar, profesorul pentru învățământul primar a comunicat, pe grupul de WhatsApp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii, orarul și modul de derulare a orelor.

În ceea ce privește orarul, acesta a fost stabilit de comun acord cu părinții, în funcție și de disponibilitatea acestora și particularitățile de vârstă ale copiilor, ținând cont de schema orară și planificarea calendaristică pe discipline. Părintele a pregătit elevul pentru acest program și a sprijinit învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă.

Elevii au avut acces la Internet de pe calculator, laptop, tabletă sau telefon inteligent, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online. În cazurile în care elevii nu au avut acces la Internet, nu au avut acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta și alte cazuri speciale, inclusiv elevii cu CES, s-au conceput fișe și activități speciale.

La clasele primare au fost utilizate, pe lângă fișele de lucru, filmulețe și jocuri interactive care să necesite prezența copilului pentru un timp scurt în fața ecranului. Apoi a urmat perioada învățării pe platforma Classroom sau Microsoft Teams care a avut și ea greutățile ei.

Ceea ce am observat eu, ca învățător, este faptul că învățarea la distanță, online are/a avut aspecte pozitive, dar și negative asupra întregii colectivități.

Aspectele pozitive ar fi:

- atitudinea copiilor la participarea la această activitate educațională în mediul on-line a fost pozitivă, au participat cu plăcere și cu entuziasm;

-în această perioadă copiii au avut sprijin în realizarea temelor, sprijin venit din partea cadrelor didactice sau/și părinților;

-au reușit să cunoască, să dobândească diferite cunoștințe despre anumite platforme, aplicații, instrumente digitale.

Aspectele negative:

-părinții au avut o atitudine negativă, n-au fost deloc mulțumiți cu învățarea prin activități online;

-nu au dispus toți copiii de dispozitive necesare asigurării participării lor la activitățile de învățare organizate în mediul online;

-activitățile de învățare online au fost prea multe și prea solicitante;

-solicitarea a avut efecte nebenefice asupra intelectului, afectând psihicul copilului;

-mulți copiii s-au organizat cu dificultăți pentru rezolvarea sarcinilor, activităților educaționale online;

-această modalitate de învățare este eficientă doar în foarte mică măsură;

-principalele bariere legate de accesul și participarea copilului la activitățile online au fost bariere psiho-emoționale și comportamentale.

Cu siguranță, nu a fost și nu este ușor pentru nicio unitate de învățământ să-și transfere activitatea în mediul online. Procesul a necesitat/necesită multă răbdare, o planificare cât mai bună, dar mai ales o comunicare eficientă între partenerii educaționali – profesori, părinți, elevi.

Sisteme și forme de învățământ

Propunător: Profesor învățământ preșcolar Bouleanu Ana-Maria
Scoala Gimnazială Cotmeana
An școlar 2020-2021

Sistemele de învățământ performante sunt o condiție și o garanție, în același timp, că o societate progresa, că este preocupată de prezentul și de viitorul ei, de sănătatea ei morală și intelectuală. În urmă cu peste două secole, unul dintre străluciții gânditori ai Iluminismului european, care a influențat major conștiința socială a epocii, Jean Jacques Rousseau, în cartea sa, “Emile sau Despre educație”, sublinia un adevăr fundamental, valabil și astăzi: “Ne naștem slabi, avem nevoie de putere; ne naștem fără nimic, avem nevoie de ajutor; ne naștem naivi, avem nevoie de cunoaștere. Tot ce nu avem la naștere și fără de care nu putem trăi dobândim prin educație”.

Reforma sistemelor de învățământ, în prezent, în lume, este o temă de larg interes, inclusiv în România, unde, din nefericire, a rămas mai mult un subiect de discurs politic, decât o preocupare autentică. Sistemele de învățământ performante depind de o mulțime de parametri care diferă de la o țară la alta, în funcție de tradiții, cultură, experiențe trecute, dar, dincolo de aceste specificități, există câteva elemente comune, care vizează conținutul programelor, pregătirea profesorilor, metodele de predare și evaluare, integrarea noilor tehnologii în transmiterea și valorificarea informației, sincronizările cu piața muncii etc.

Sistemele de învățământ performante în lume

Martin Carnoy, absolvent al Institutului de Tehnologie din California, specialist în piața muncii, în prezent membru în Comparative and Internațional Educational Society (CIES), atrăgea atenția asupra faptului că transformările pe care le cunoaște economia mondială astăzi, care a devenit din ce în ce mai concurențială, mai globală și tot mai dependentă de tehnologia informației și comunicațiilor, fac din capitalul uman un input crucial în procesul producției. Această realitate, spune doctorul în economie și educație, ar trebui să trezească autoritățile din fiecare țară și să le determine să abordeze sistemele de învățământ ca domenii prioritare.

Sistemele de învățământ performante (sau nu) sunt cele care stabilesc un mod de funcționare al învățământului, mecanismele, regulile, efectele, interacțiunea elementelor componente și modul de raportare la ansamblul societății, toate gândite și aplicabile la nivelul unei țări. Există însă, în lume, și nenumărate exemple de inițiative inovatoare în interiorul sistemului de învățământ, cazuri particulare, care și-au dovedit eficacitatea și care pot constitui o bază de reflecție și de inspirație pentru oricine, inclusiv pentru cei care funcționează în cadrul sistemului românesc de învățământ sau sunt interesați de acesta și care vor să facă ceva în lupta cu inerția unui domeniu care are atâta nevoie să se revigoreze. Finlanda – această țară cu numai 5,4 milioane de locuitori, în care, în jurul anului 1600, s-a dat o lege prin care “cine nu știe să scrie și să citească nu are voie să procreze”, beneficiază, la momentul actual, de unul dintre cele mai performante sisteme de învățământ din lume, bazat pe egalitate de șanse pentru toți, pe gratuitate (inclusiv transport, cantină), astfel încât nivelul social și material al părinților să nu influențeze performanța școlară.

Coreea de Sud, “Tara dimineților liniștite”, cum i se spune, situată în Asia de Est, se află de doi ani de zile în fruntea topului celor mai performante sisteme de învățământ din lume, după ce coreenii au reușit să pună în aplicare un model educativ foarte riguros și foarte diferit de cel european sau american. Elevii petrec cea mai mare parte a timpului lor la școală (aproximativ 14 ore), cursurile încep la ora 7, iar după pauza de prânz urmează studiul individual sau în grup, în spații special amenajate sau la bibliotecă.

Examenul de final de liceu este eveniment național (în zonele respective se asigură transport gratuit, se formează ad-hoc grupuri de susținere a candidaților etc.), examenul durează nouă ore și este unul dintre cele mai dificile din lume. Promovabilitatea este de aproape 100%, iar mare parte dintre absolvenți merg la universități de top, în care condițiile sunt excelente. Importantă este, la toate nivelurile, și integrarea tehnologiei de vârf în demersul didactic.

Cu siguranță, școala românească este departe de a fi perfectă (dar societatea din care face parte este oare?). Văd asta în fiecare zi. Dar văd la școala și tineri care cresc frumos, care vor să facă ceva cu viața lor, care învață zilnic ceva nou și care-si fac, printre colegi, prieteni, unii pentru o viață întreagă.

Bibliografie:

<https://destepti.ro/sistemele-de-invatamant-performante-si-secretele-lor>

<https://dorinadanila.com/2016/09/18/ce-cred-eu-despre-scoala->

Educația formală în Finlanda

Prof. educator Bozianu Ramona
Școala Gimnazială Specială „Constantin Păunescu” Iași

Ne întrebăm adesea ce rețetă magică au unele state ale lumii în ceea ce privește promovabilitatea și succesul elevilor pe toată durata anilor de studiu. De ce la ei funcționează lucrurile?

Sistemul de învățământ finlandez face parte din topul celor mai eficiente sisteme de învățământ din lume. Acesta se bazează pe construirea unei structuri educaționale de înțelegere ce le oferă cetățenilor educație gratuită fără finalități nereușite.

Abordarea finlandeză a avut ca inspirație cercetările americane în educație și filozofi cum ar fi John Dewey.

Dacă vei întreba ce este așa grozav în școlile Finlandeze vei descoperi că ei au mai puține zile de școală(190 de zile pe an)și că nu întocmesc teste standardizate.

Sistemul de educație finlandez funcționează pentru că întreaga sa structură se învârtă în jurul a câtorva principii de bază. În primul rând, accesul egal la educație este un drept constituțional. Un alt principiu important este de a le permite în a își alege acea traiectorie educațională care nu ar trebui niciodată să conducă la o finalitate nereușită.

Iată de ce funcționează atât de bine:

Educația în primii ani de viață este alcătuită în jurul conceptelor de a învăța prin joacă.

Copiilor finlandezi nu li se cer să meargă la școala înainte de vârsta de 6 ani, când educația pre-primară începe. În calitate de părinte ești liber să-ți petreci primii ani jucându-vă, învățând sau creând legături cu copilul tău. Dacă vrei să începi mai devreme educația copilului, sistemul finlandez îți oferă de asemenea un program extins de educație și îngrijire pentru copilăria timpurie (ECEC).

Conform informațiilor de pe website-ul Agenției Naționale Finlandeze de Educație, programul adoptă o învățare prin joc, program ce promovează ”creșterea echilibrată”. Cu toate că este ghidat de Curriculumul nucleu național pentru ECEC, municipalitatea deține serviciile ECEC și are o autonomie extinsă permițându-le administratorilor locali de a face cereri în ceea ce privește bugetul, mărimea clasei și obiectivele educaționale. Există o taxă dar care este aproape în totalitate subvenționată. Părinții suportă 14% din totalul taxei dar răspunderea pentru fiecare individ este bazată pe sursa de venit și numărul de copii. Acest program are evident succes pentru că rata de înscriere a copiilor între 3 și 5 ani se apropie de 80%.

Educația de bază (plus o masă gratuită)

Când copilul a împlinit șapte ani, este timpul pentru educația de bază. Finlanda nu împarte educația de bază în obiective elementare și obiective mai mari. În schimb, oferă o singură structură educațională pe durata a nouă ani, pentru 190 de zile pe an. Administratorii școlilor și profesorii au mână liberă în a revizui și a reface curriculumul pentru a identifica nevoile unice ale fiecărui elev.

Pentru aceștia libertatea de opinie presupune ce teste de evaluare se vor administra, cum se va evalua progresul și nevoile elevilor chiar și abilitatea de a programa orarul zilnic sau săptămânal.

O astfel de autonomie ar speria pe unii dintre părinți însă părinții finlandezi nu au astfel de îngrijorări pentru că predarea este un domeniu profesional foarte respectat în Finlanda.

Pe durata educației de bază, este adevărat că Finlanda nu utilizează teste standardizate. În orice caz, implementează evaluarea națională a rezultatelor învățării. Testarea urmărește să evalueze calificările școlii și apoi sunt furnizate administratorilor școlii în scopuri de dezvoltare.

De menționat este faptul că mesele sunt gratuite pentru toți elevii iar orientarea și consilierea sunt construite a fi parte din curriculum.

Educația superioară secundară

90% dintre elevi aleg să urmeze imediat după finalizarea studiilor de bază pe cele secundare superioare. Ceilalți 10 % se pot întoarce oricând la studii fără a plăti taxe pentru că finlandezii susțin finalitățile reușite.

Acest nivel de studii superioare secundare este împărțit în două părți, general și vocațional și amândouă se desfășoară pe durata a trei ani de studiu. Educația generală din acest stadiu are structura unui curs de învățare dar unde elevii au libertatea de a-și organiza orarul. La final, elevii au un test național standardizat, singurul de altfel. Punctajul obținut va fi folosit în aplicarea pentru înscrierea la colegiu.

Educația vocațională este bazată în ași însuși o meserie sau o formă de ucenicie. Aproximativ 40% optează pentru un profil vocațional după finalizarea stadiului de bază. La final, obțin o calificare bazată pe competențe după ce elevul îndeplinește un plan de studiu individual.

Educația superioară

Ca și celelalte nivele, educația superioară este gratuită pentru că accesul egal la educație este un drept constituțional. Studenții nu trebuie decât să-și plătească cărțile, transportul și rechizitele. Este ușor de aplicat pentru un ajutor financiar pentru studenți.

Colegiile finlandeze sunt împărțite în două sectoare: universități și universități ale științelor aplicate. Universitățile se focusează pe cercetări științifice în timp ce universitățile științelor aplicate accentuează aplicațiile practice. Studenții primesc o diplomă de licență după patru ani de studii la zi. Studiile de master durează de la 5 până la 6 ani, și ca o regulă studenții sunt admiși imediat pentru a studia la master.

De asemenea, sistemul finlandez suportă educația adulților pentru a promova echitatea socială și o forță de muncă competentă. Chiar dacă nu este gratuită, educația adulților este subvenționată la un nivel ridicat în funcție de circumstanțele personale.

Agencia Națională de Educație din Finlanda promovează autoevaluarea atât a profesorilor cât și a școlilor pentru a îi ajuta în a se îmbunătăți.

Așadar putem observa preferința unui procentaj foarte mare din rândul elevilor în a opta pentru studii vocaționale. Aceasta este una dintre cele mai mari discrepante între populația românească și cea finlandeză. Este un aspect la care ar trebui să lucrăm mai mult și mai cu seriozitate.

La fel de important pentru evoluția sănătoasă a societății este ajutorul oferit adulților în a se califica sau în a-și continua studiile având suport financiar de la instituțiile statului.

Bibliografie:

<https://www.opf.fi/en/education-system>

<https://www.weforum.org/agenda/2019/02/how-does-finland-s-top-ranking-education-system-work>

<https://www.edsys.in/best-education-system-in-the-world/>

ȘCOALA ONLINE - PRO ȘI CONTRA

Profesor învățământ preșcolar: Brăhășescu Andreea
Școala Gimnazilă Nr. 3 -
structură Grădinița cu program prelungit nr. 3 Mangalia

În 22 aprilie a fost emis ordinul de ministru privind instrucțiunile pentru crearea și/sau întărirea capacității sistemului de învățământ preuniversitar prin învățare on-line. Documentul precizează măsuri specifice pentru desfășurarea procesului de învățare on-line din învățământul preuniversitar.

Reprezentanții elevilor, al părinților, precum și mulți profesori au susținut că învățământul online este o proiecție pentru viitor, invocând motive cum ar fi faptul că predarea online va produce discriminare, existând elevi care nu au dispozitive sau/și acces la internet, orele remediale se fac doar pe hârtie nu și în practică, predarea online nu poate înlocui interacțiunea reală, nu toți profesorii știu să predea online, programul prin care părinții ar putea cumpăra un calculator este inaccesibil, o parte din părinți ar fi în situația în care trebuie să aleagă cărui copil din familie îi facilitează accesul la educație și lista poate continua.

Și atunci s-a cerut părerea unor tineri:

Ore online – pro și contra ... de la tineri adunate

„Cu toții suntem familiari cu platforme precum Skype, folosite pentru a-ți suna prietenii care se află la distanță. Însă nu m-aș fi gândit că această aplicație va deveni principala sursă de învățare din cauza Pandemiei de Coronavirus apărută la nivel mondial.

Tot ceea ce făceam înainte de apariția acestui virus, respectiv ieșitul cu prietenii după ore sau în weekend-uri, practicarea unui sport sau a altor activități... toate acestea au fost suspendate, nemaiputând să ne bucurăm de ele. Acum, multe din activitățile zilnice se rezumă la aplicații precum Zoom, Google Classroom sau Microsoft Teams.

Cum să facem/ se face ”școală” în această perioadă?

Când s-a anunțat faptul că deși stăm acasă, orele se mută în mediul online recunosc că nu eram prea convinsă cum se va întâmplă acest lucru. Pe parcurs, am aflat că unele școli fac orele online, pe când alți profesori preferă să trimită lecțiile pentru a fi copiate în caiete.

Este o experiență nouă pentru fiecare dintre noi, însă este cea mai bună modalitate pentru a ne ține conectați cu școala. Este important să păstrăm un oarecare program și să încercăm să rămânem organizați pentru ca revenirea la școala să fie cât mai ușoară.

Desigur, ca și școala propriu-zisă, orele online au atât plusuri, cât și minusuri, iar părerile elevilor sunt împărțite. Unii sunt reticenți când vine vorba de o oră video, iar alții își păstrează aceeași energie și în mediul online. Acestea fiind spuse, vă propun o listă de argumente pro și contra, pe care le-am ”cules” recent de la mai mulți tineri.

PRO:

- continuarea procesului de învățare;recuperarea a cel puțin 1h din timpul personal, timp pe care îl iroseam pe drumul înspre și dinspre școală;flexibilitate;rămâi activ pe parcursul zilei/săptămânii

evitând sedentarismul;îmbogățirea cunoștințelor digitale;posibilitatea de a învăța în confortul propriei case.

CONTRA:

- lipsa interacțiunii sociale pe care o aveam cu colegii;scade calitatea actului didactic de predare;deși odată cu orele online vine flexibilitatea, pot apărea probleme cu managementul timpului – pentru că unele lecții sunt propuse la ore mai târzii decât eram obișnuiți;lipsa interesului acordat orelor;posibilitatea de a fi încărcat cu teme.

Așadar, ținerea cursurilor în mediul online este o experiență nouă din care ne alegem cu lecții de viață, în primul rând de a te adapta în situații noi, de a învăța să comunici într-un mediu nou și ... să învățăm să apreciem lucrurile mărunte pe care nu le apreciam înainte și de care acum ne este dor. (Anda Stan – blogger EduBiz)

Un alt dezavantaj îl reprezintă faptul că nu putem avea un contact direct cu profesorii. Acest lucru duce la un dezavantaj pentru noi, deoarece nu putem înțelege atât de bine lecțiile și explicațiile primite printr-un calculator, decât dacă ne-am afla în sala de clasă, alături de profesori, unde comunicarea este față în față.

Alt dezavantaj este acela că orele online duc la lipsa concentrării la lecții, în condițiile în care elevii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar aceștia pot opri camera sau microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc (cu scuza că nu reușesc să le pornească), astfel neparticipând la ore.

Societatea are o multitudine de păreri legate de aceste ore, iar cei care suferă deodată cu noi sunt părinții noștri. De aceea, i-am cerut părerea mamei mele (P.N.), care mă vede făcând ore online:

„Sinceră să fiu, mă doare să văd că, datorită acestei pandemii, trebuie să stai doar cu ochii prezenți și știu că ești mult mai obosită acum decât când făceai ore la școală. Dar tot ce pot să fac pentru tine este să te încurajez și să sper că totul va reveni la normal într-un timp scurt. Părerea mea legată de aceste ore nu este în totalitate negativă, dar nici pozitivă. Știu că dacă ai fi la școală, ai înțelege mai bine ceea ce ți se predă și ai reține mult mai ușor, iar pe de altă parte consider că aceste ore te ajută să te obișnuiești cu un altfel de învățat, prin tehnologie, făcându-te mai familiară cu aceasta.”

În concluzie, orele online au atât aspecte pozitive, cât și negative, dar trebuie să ne folosim de ele cu strictețe, pentru că momentan este singura soluție ca învățământul în această perioadă să continue. (PAULA NEGRU și DENISA SOTIUȚ)

Deci... Școala online este o forma fără fond... A fost adoptată forțat forma, dar nu s-a creat fondul!

În acest context propunerea mea este ca unul dintre cele două ministere, Ministerul Educației și Cercetării sau Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației să acceseze un proiect/program cu fonduri europene astfel încât:

- să doteze unitățile școlare cu terminale (laptop sau tablete sau desktop) pentru fiecare elev și cadru didactic din unitatea de învățământ. Iar aceste dotări sa fie administrate de școală și nu de părinți;
- participarea la perfecționare a cadrelor didactice pentru acest mod de predare;
- crearea la nivelul fiecărui județ a unei platforme (dar nu aceeași la nivel național) pentru activitățile și învățarea la distanță astfel încât Inspectoratele Școlare să poată monitoriza mult mai ușor unitățile de învățământ în acea perioada, iar Ministerul poate monitoriza la rândul lui Inspectoratele Școlare, raportările se fac în mod unitar la nivelul fiecărui județ”

PARTICULARITĂȚILE PROCESULUI DE PREDARE – ÎNVĂȚARE - EVALUARE ONLINE

Prof. Înv. Primar Braic Carmen-Elena
Liceul Teoretic "O. C. Tăslăuanu" Toplița

Sisteme educaționale din întreaga lume trec zilele acestea prin nevoia de a se reinventa, dată fiind situația în care milioane de elevi își petrec zilele în casele lor, la fel și profesorii lor. Ce putem face însă în aceste vremuri ca să continuăm să învățăm și actul educațional să se întâmple? Cum ne adaptăm la predarea online? Cum ne poate ajuta tehnologia acolo unde ea există și cum influențează aceasta procesul de învățare?

Premisele ca acesta să poată avea loc cu succes sunt numeroase, însă vom enumera trei condiții esențiale:

✓ Accesul – este necesar ca toți participanții la procesul educațional, atât elevi, cât și profesori, să dispună de dispozitive tehnologice adecvate, de softuri relevante, dar și de acces propriu-zis la Internet.

✓ Competențele – este necesar ca toți participanții să dețină competențele digitale de bază.

✓ Motivația – convinge o persoană că o schimbare îi satisface o nevoie sau îi aduce o protecție ori un beneficiu în plus și schimbarea deja poate să înceapă. Toți participanții trebuie să înțeleagă argumentele și beneficiile acestui proces.

Doar dacă aceste trei condiții sunt îndeplinite putem vorbi despre posibilitatea de a oferi programe educaționale online echitabile, coerente și de calitate.

Suntem conștienți că în România există numeroase comunități și instituții de învățământ în care accesul la instrumente digitale este scăzut. În acest context, procesul de predare-învățare-evaluare online nu este o opțiune, motiv pentru care este vital ca autoritățile locale, membrii comunității și cadrele didactice să coopereze pentru a identifica alte soluții, cum ar fi: identificarea de spații ce pot fi folosite în contextul distanțării fizice, achiziționarea de dispozitive ce pot fi date în folosința școlilor sau elevilor.

În continuare, vom explora particularitățile unui proces de predare online de succes. Acestea ne vor ajuta să înțelegem cum putem, în loc să replicăm în varianta digitală cursurile față în față, dimpotrivă, să le regândim și să le transformăm într-o formă flexibilă, utilă și chiar plăcută pentru elevi. Așadar, procesul de predare-învățare-evaluare online este important să fie:

✓ Simplu

În primul rând, procesul ar trebui să fie unul cât mai simplu și previzibil. Având în vedere că nu vă aflați în aceeași încăpere cu elevii, instrucțiunile trebuie să le oferiți din timp, să fie cât mai explicite și cât mai ușor de găsit.

✓ Cu implicarea părinților

Deoarece și părinții trec printr-un proces de adaptare, pentru a putea să îi susțină pe copii în învățare, este important să comunicăm cu ei într-o manieră simplă, detaliată și cât mai predictibilă.

✓ Atractiv

Întreg procesul trebuie să fie prietenos cu utilizatorul – folosiți o metaforă, un joc sau umorul

pentru a transforma învățarea online în ceva atractiv. Construiți sarcinile (în special cele care implică tehnologia) în așa fel încât ele să curgă și să fie facile pentru elevi.

✓ Captivant

Folosiți imagini vizuale puternice, transformați lecția într-o aventură sau într-o poveste, dați de la început misiuni distractive copiilor (de ex. să identifice sintagma falsă dintr-o lecție, să găsească elementul ascuns din prezentare) și, cu siguranță, le veți capta și menține atenția mai ușor.

✓ Cu participare activă

Pentru a participa activ și pentru a se implica cu încredere, copiii au nevoie de competențe digitale adecvate. Elevii au nevoie să exerseze cu instrumentele digitale folosite și să își dezvolte abilitățile. Acordarea de timp pentru acestea, la începutul anului școlar, va face procesul mult mai lin pe parcurs.

✓ Conținând materie adaptată

Cantitățile mari de informații nu sunt deloc potrivite pentru instruirea online, motiv pentru care este înțelept să împărțiți conținutul unei lecții în fragmente mai mici și, totodată, să vă concentrați pe ceea ce este esențial. Un conținut simplificat și adaptat va avea șanse mult mai mari să fie asimilat de elevi.

✓ Interactiv și colaborativ

Lucrul în echipă, exercițiile practice și interactive facilitează învățarea. Renunțați la prelegeri, la lucrul individual sau la testările clasice și implicați copiii cât mai mult. Un exemplu bun poate fi realizarea de proiecte sub formă de filme video, interviuri audio, planșe digitale, compuneri scrise, benzi desenate și așa mai departe.

✓ Integrând feedback

Un feedback verbal merge dincolo de o simplă notă. El poate lua forma unui sfat, a unei recomandări de îmbunătățire sau chiar a unei încurajări. Acesta este cu atât mai vital în situațiile în care interacțiunea față în față lipsește. Încurajarea și valorizarea aspectelor pozitive vor crește motivația copiilor și le vor menține vie atenția pentru învățare un timp mai îndelungat.

✓ Realizat prin colaborarea între cadre didactice

Petrecerea unui număr de 5-7 ore în fața unui ecran poate fi foarte obositoare pentru un copil. De aceea, este esențial să comunicați și să colaborați cu ceilalți colegi pentru a putea gestiona corect orarul de lucru. Puteți, de pildă, să îmbinați noțiuni ce pot fi comune anumitor materii (ex. desen și istorie, matematică și TIC) sau să stabiliți, împreună cu colegii dvs., să le oferiți pauze mai lungi, teme de învățare personalizate, teme ce nu implică tehnologia sau chiar exerciții de mișcare.

Bibliografie selectivă:

Blended learning in school education – guidelines for the start of the academic year 2020/21, European Commission (2020).

Ceobanu, C., Cucos, C., Istrate, O., Pânișoară I.-O., Educația digitală, Polirom (2020).

Un alt mod de predare... misiune îndeplinită

Prof. BRAICĂU CARMEN CAMELIA
Grădinița nr. 13 Focșani

Educația este și a fost totdeauna o carte deschisă, inepuizabilă, fără sfârșit. Niciodată, nimeni nu a putut spune că stie tot. Permanent avem ceva de învățat. Și mari și mici, la o vârstă fragedă ori... seniori.

În calitate de elev ești permanent actorul ghidat de dorința de a afla cât mai multe lucruri, de a acumula cât mai multe cunoștințe în vederea reușitei la examenele vieții.

În calitate de profesor, ești regizorul ce poate realiza un film bun, poate îndruma o echipă de actori extraordinari ce promit un viitor de excepție.

Pentru aceasta e nevoie de noi... Și iată acum, o nouă provocare. Situația pandemiei ne-a provocat la un alt joc. Jocul online. Așa l-am numit la preșcolari. Activitatea în acest segment al educației se bazează pe joc așa că am căutat noi modalități de a ne juca, de a comunica eficient cu micii noștri școlărei.

Dacă la elevii mai mari se poate comunica mai ușor ei fiind independenți, cu preșcolarii este altă poveste...

A fost odată, ca niciodată... o zi, în care am fost nevoiți să spunem copiilor că urmează o nouă...vacanță...în care vor fi nevoiți să stea acasă. Dar nu e totul pierdut. Vom comunica prin intermediul părinților. Vom face schimb de informații, vom povesti, vom încerca să lucrăm... la distanță.

Nevoia unei educații permanente ne provoacă la gasirea rapidă a unor noi soluții, metode eficiente, ușoare, plăcute pentru a menține trează dorința participării tuturor preșcolarilor în mod activ la propria educație.

Astfel am căutat alternative la predarea clasică, modalități atractive de comunicare,

Am propus copiilor/părinților diferite activități ce conduc în primul rând la dobândirea de cunoștințe dar mai ales la un aspect ce devenise deficitar în ultima vreme și anume socializarea, comunicarea dintre părinți și copii, relaționarea cu membrii familiei.

În această etapă, preșcolarul dezvoltă forme noi de comunicare, socializare, deprinde noi abilități, cunoștințe, deprinderi, forme de comportament. Măiestria de a găsi calea optimă, eficientă stă în menirea noastră de dascăli.

Personal am încercat să propun copiilor activități cât mai atractive, vesele, plăcute, ce implică atât copiii cât și părinții, pe o perioadă mai scurtă sau mai lungă, activități ce le dezvoltă deprinderile, aptitudinile, creativitatea, răbdarea, încrederea de sine...

Știind că jocul constituie o activitate care satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate, am propus copiilor diferite activități ce presupun realizarea obiectivelor prin joc, solicitând personalitatea copilului prin joc, prin activități spontane cu un conținut, o structură și o motivație specifică vârstei preșcolare. Prin jocurile propuse copilul dobândește variate și numeroase cunoștințe despre mediul înconjurător, dezvoltându-se astfel procesele psihice de reflectare directă a realității, se realizează o comportare conștientă, condiție esențială a învățării. Dar cel mai important beneficiu al jocului în această perioadă constituie faptul că este mijloc de formare a emoțiilor și sentimentelor social-morale.

Sunt doar câteva exemple de activități ce au fost propuse copiilor și care s-au bucurat de interesul unui număr mare de copii, dovadă fiind prezentarea unor fotografii/filmări cu realizările lor, cu rezultatele experimentelor, cu experiențele dobândite. Prin învățarea online, preșcolarul a fost

părtaș la propriile descoperiri și implicat direct, individual în descoperirea și dezvăluirea fenomenelor educaționale, stabilite prin obiective specifice.

Sigur acest lucru nu a fost ușor datorită faptului că toate activitățile propuse depindeau în primul rând de părinți iar antrenarea copiilor în activități educative este destul de grea fără un mic ghid, fără unele îndrumări.

Dacă partea aplicativă se putea realiza individual, partea de comunicare, transmiterea cunoștințelor, era condiționată de prezența unui părinte. Și aici a fost provocarea cea mai mare că nu toți părinții au avut posibilitatea/privilegiul de a sta acasă cu propriul copil. Mulți copii au fost trimiși la bunici, au stat acasă cu alte persoane, au avut acces la informațiile transmise de cadrul didactic atunci când era disponibil unul dintre părinți.

A fost greu, a fost ceva nou, un nou început cu mici greutăți de comunicare dar cu mari realizări ale copiilor dat fiind stilul lor de adaptare rapid, a faptului că ei sunt în continuă căutare de noi activități, dornici de a le stimula curiozitatea, îndemânarea, creativitatea.

Nu am fost surprinsă că au răspuns prezent la tot ceea ce le-a fost transmis, ei sunt deosebit de receptivi la activitățile propuse, dat fiind și faptul că în activitatea din grădiniță au fost familiarizați cu materiale în format electronic, cu materiale moderne, cu prezentări PPT, jocuri educative pe calculator și dacă au știut că sugestiile au venit de la d-na educatoare cu atât mai mult au dorit să participe în mod activ.

Un punct forte în toată această experiență a fost proiectarea didactică asistată de calculator din ultimii ani, utilizarea aplicațiilor interactive de pe softurile educaționale. Și colaborarea cu edituri, platforme electronice de învățare unde am contribuit la dezvoltarea, îmbunătățirea acestora a fost de ajutor în aceste momente în care a fost necesar să găsim soluții utile dar și rapide pentru o bună comunicare cu micuții noștri preșcolari.

Încheierea anului școlar a fost realizată așa cum am fost învățați dintotdeauna... cu o frumoasă serbare... online. Fiecare copil, pe parcursul acestor luni a trimis diferite mesaje colegilor, imagini din timpul activităților, filmulețe cu momente artistice pe care le-am adunat într-un film ce a fost o adevărată serbare în care fiecare copil a fost un adevărat artist. Nu am uitat nici micuții absolvenți ce la toamnă vor fi boboci... școlari. Pentru aceștia am pregătit un colaj de fotografii personalizate ce vor înlocui ședința foto de final de an școlar. Premiera a rămas o promisiune ce se va realiza atunci când ... TOTUL VA FI BINE.

Sunt mândră de „CURIOȘII” mei, pentru că așa se numește grupa de preșcolari: „GRUPA CURIOȘILOR”, le mulțumesc pentru implicare atât lor cât și părinților.

În final experiența acestei perioade a condus la dezvoltarea unor abilități de autoeducație eficiente, prin responsabilizarea individuală a preșcolarilor pe de o parte, prin comunicarea și petrecerea unui timp de calitate între preșcolar și părinte, prin acțiunea instructiv-educativă.

MODALITĂȚI DE COMBATERE A DISCRIMINĂRII ÎN EDUCAȚIE

Prof. BRĂNICI CRINA-IOANA
Școala Gimnazială Nr. 1 sat Stănilești
Com. Stănilești, jud. Vaslui

Legislația și acordurile internaționale susțin punctul de vedere conform căruia segregarea impusă în educație este o violare a drepturilor fundamentale ale copiilor și tinerilor.

O nouă dimensiune care începe să se contureze în peisajul învățământului românesc este aceea de democratizare și egalizare a șanselor fiecărui copil în parte. În acest scop a fost înființată și școala incluzivă – un răspuns la redimensionarea educației.

Educația incluzivă înseamnă că toți copiii și tinerii învață împreună în structuri obișnuite ale învățământului preșcolar, școlar și superior. Incluziunea implică ca toți copiii să participe în viața și activitățile școlii, indiferent de nevoile pe care le au.

Discriminarea presupune a trata în mod diferit indivizii care, în aparență, se abat de la ceea ce se consideră “normă”. Acceptarea diferenței celorlalți implică faptul ca egalitatea nu este sinonimă cu omogenitatea sau plafonarea la același nivel. Recunoașterea acestui fapt este esențială dacă dorim să dezvoltăm o atitudine pozitivă față de cei care sunt diferiți. E important să înțelegem că diferențele nu sărăcesc societatea, ci dimpotrivă, sunt un adevărat izvor de îmbogățire.

Peste tot în lume persoanele care au fost incluse într-un proces de segregare sunt primele care solicită eliminarea segregării, ele vorbesc din proprie experiență atunci când afirmă că, pentru ele, oferta educațională segregată însemna o ofertă educațională sub-standard. Segregarea îi învață pe copii să fie temători și ignoranți și determină apariția prejudecăților. Educația trebuie să îi pregătească pentru a trăi și munci într-o societate diversificată. Numai incluziunea poate reduce temerea și poate construi relații de prietenie bazate pe respect și înțelegere.

Educația împotriva discriminării trebuie să înceapă din perioada preșcolară. Chiar înainte de a putea vorbi, copiii încep să observe diferențele legate de culoarea pielii, forma ochilor, etc.

Ei absorb repede informații despre discriminare și stereotipuri de la televizor, de la cei de o vârstă cu ei și, mai ales, din ceea ce spun și fac adulții (părinții, educatorii). Copiii mici au un model în copiii mai mari și-n adulții importanți, de aceea, mesajele pe care adulții le transmit despre oameni care sunt de etnie diferită, care au o dizabilitate, sau care vorbesc o limbă diferită sunt foarte importante.

Copiii încep să conștientizeze diferențele și să pună întrebări despre ele încă de la vârsta de doi ani. Între patru și șapte ani, copiii sunt conștienți că sunt diferiți de adulți și de alți copii și se întrebă ce este constant și ce se va schimba. Aceasta este vârsta când un băiețel probabil că își întrebă mama „când voi crește voi fi mămică sau tătic ?” Începe să înțeleagă că unele lucruri privind identitatea sa s-ar putea schimba (va deveni adult), iar altele ar putea rămâne neschimbate (va fi întotdeauna bărbat).

Realizând că alți oameni sunt la fel sau diferiți de ei, copiii încep să aibă opinii despre acest lucru și ar putea începe să aibă sentimente negative față de oamenii care sunt altfel decât ei. Copiii care sunt diferiți de majoritate în vreun fel pot chiar începe să aibă sentimente negative față de ei înșiși, dacă simt că deosebirea aceasta este percepută ca ceva „mai puțin normal” sau „mai puțin bun”. De aceea este important ca adulții să aibă atitudini pozitive față de diferențe, așa încât, în loc

să dezvolte sentimente negative, copiii să crească fiind conștienți că și oamenii care sunt diferiți de ei sunt interesanți, atractivi, sunt colegi de joacă plăcuți etc.

Este de asemenea important, în cazul în care copiii se află într-o comunitate unde nu au ocazia să cunoască oameni de alte naționalități și culturi, oameni care au dizabilități sau care sunt deosebiți altfel decât majoritatea, să li se ofere imagini, povestiri și informații despre tipuri diferite de oameni, astfel încât copiii să primească mesaje pozitive despre deosebiri din acest stadiu timpuriu de formare a opiniei. Putem învăța copiii de la o vârstă fragedă să abordeze critic stereotipurile și prejudecățile.

În școala în care predau elevii romi sunt repartizați în mod egal în toate clasele și la toate nivelurile. Un rol deosebit îl are mediatorul școlar. Mediatorul reprezintă vocea școlii în comunitate și a comunității în școală, este persoana care facilitează dialogul și cooperarea între cele două părți. Mediatorul școlar contribuie la menținerea și dezvoltarea încrederii și a respectului reciproc dintre școală și familie, dintre școală și comunitate. Permanent mediatorul monitorizează copiii de vârstă preșcolară, proveniți din grupuri dezavantajate, care nu frecventează grădinița, și oferă consiliere și sprijin familiilor acestora în procedurile de înscriere a copiilor la grădiniță și, respectiv, școală, colectează date statistice referitoare la participarea și menținerea copiilor dezavantajați în învățământul obligatoriu de masă.

În activitățile de predare –învățare am pus accentul pe progresul individual și mai puțin pe comparațiile cu alți elevi. O altă preocupare cu caracter permanent este utilizarea metodelor activ participative care încurajează învățarea prin cooperare, astfel încât elevii să-și poată ajuta colegii, să-și dezvolte spiritul de echipă. Am urmărit să învăț elevii să se comporte democratic acceptând pluralismul de opinii și idei, diversitatea modalităților de exprimare, limitele și diferențele individuale. Am organizat periodic expoziții cu lucrările elevilor, pentru a demonstra că școala este mândră de performanțele obținute de către aceștia.

Prin toate activitățile desfășurate urmărim ca școala noastră să fie:

- o școală atractivă pentru membrii comunității;
- o instituție care să aibă ca scop dezvoltarea prin educație a comunității;
- un observator al nevoilor educaționale ale comunității, dar și a pieței muncii;
- un furnizor de servicii educaționale către comunitate;
- o școală care nu blochează accesul la educație a nici unui grup, nu limitează nivelul de educație pentru nimeni, dar nici nu impune condiții care să lezeze demnitatea umană.

Lumea de azi evoluează într-o direcție nouă: Învățăm că nu trăim într-un univers al “excluzerii”, ci într-o lume a “includerii”, nu într-o lume a “scindării” ci într-o lume a relației simbiotice între interacțiune și interdependență. Fiecare persoană posedă o abilitate deosebită de a urca culmile sau de a cădea în disperare, dar ni se oferă tuturor șansa de a putea încerca? Toți avem “daruri” și “talente”. Toți suntem identici și, totuși, deosebiți. Un suflet inocent ca cel al unui copil este ca o pasăre care dorește să își ia zborul. Zborul spiritului nu poate fi îngrădit sau restricționat, el dorește să fie liber să poată să atingă imensitatea albastrului de o claritate orbitoare. Îndată ce un copil este dezavantajat, marginalizat, zborul este compromis, nu mai poate să atingă înălțimi nemărginite, este reprimat, iar aripile îi vor fi frânte, la fel și spiritul. Egalitatea între copii ar trebui să reprezinte un mod de viață existent, nu doar o concepție care pare imposibil de atins din cauza unor lucruri minore care în ochii unora iau proporții colosale.

Bibliografie:

1. Popovici Doru, „Elemente de Psihopedagogia Integrării”, Editura Pro Humanitate, 2000
2. Vărășmaș, T., Școala și educația pentru toți, Ed. Miniped, București, 2004
3. Introducere în educația incluzivă-ghid pentru cadrele didactice, 2005

ȘCOALA ON LINE – ANALIZA SOWT

**Brănișteanu Georgeta,
L. T. Bâlteni, Gorj**

PUNCTE TARI	PUNCTE SLABE
<ul style="list-style-type: none"> -program flexibil -acces rapid la informații -desfășurarea activităților într-un spațiu comod -preferată de elevii utilizatori ai device-urilor -diversificarea metodelor de predare/învățare/evaluare -utilizarea device-urilor de către copii în scopuri educaționale -inițierea elevilor, părinților și a cadrelor didactice în domeniul TIC -scăderea riscului expunerii copiilor la îmbolnăviri cauzate de virusul SARS-COV 2 -scăderea violenței fizice și a bullying-ului în școli -protejarea mediului prin utilizarea exclusivă a manualelor digitale -verificarea rapidă a informațiilor -acces rapid la numeroase mijloace adiacente necesare unei bune desfășurări a lecțiilor, mai ales de literatură: fond muzical, imagini, videoclipuri tematice etc. -comunicarea online este una dintre formele preferate în rândul elevilor -școala online ne-a demonstrat că teoretizarea și utilizarea excesivă a conceptelor operaționale au pierdut teren în situații de criză -deschiderea către o varietate de formule de predare / evaluare online 	<ul style="list-style-type: none"> -pericol pentru sănătate prin expunerea îndelungată a elevilor la ecranul device-urilor -timp îndelungat în pregătirea lecțiilor/materialelor -corectarea materialelor este foarte solicitantă -lipsa testării eficiente, obiective(acasă se pot utiliza resurse pentru copiat) -profesori cu abilități limitate în utilizarea platformelor on-line -lipsa de certitudine... învățăm din mers, ne adaptăm din mers... când, de fapt, nu mergem -comunicarea poate fi doar aparentă... elevii nu au deschis camera / nu au deschis microfonul... motivând că nu funcționează -între timp, făcând altceva, dar nimeni nu poate contesta că nu a fost prezent -elevii pot să nu trimită materialele la timp, motivând că „nu au avut net!” -dependența de semnalul de internet care este din ce în ce mai solicitat și mai slab, de curentul electric ce se poate opri, de calitatea device-urilor etc.

OPORTUNITĂȚI	AMENINȚĂRI
<p>-realizarea de programe și alte resurse digitale interactive, avizate de sistemul educațional</p> <p>-controlul și accesul părinților asupra activității elevilor</p> <p>-realizarea de cursuri de perfecționare pentru cadrele didactice privind utilizarea mijloacelor și instrumentelor de predare on-line</p> <p>- căutând formula optimă, învățăm permanent, măcar din curiozitate... accesăm cât mai multe platforme</p> <p>-șansa de a înțelege că, în situații de criză, în învățământ prioritară este empatia</p> <p>-șansa de a fi mai „aproape” de universul tinerilor</p> <p>-posibilitatea de a experimenta activități cu mai mulți elevi (cu două / trei clase în același timp)</p> <p>-șansa de a reevalua competențele specifice</p> <p>-Receptarea și analiza textelor ar trebui regândite, în sensul în care elevii să nu mai utilizeze excesiv metalimbajul critic (elemente de compoziție, structură, limbaj...), în favoarea analizei și exprimării reflexive</p>	<p>-lipsa device-urilor sau a internetului în familiile cu situații precare</p> <p>-semnal slab sau absent ceea ce determină întreruperea conexiunilor</p> <p>-lipsa concentrării copiilor</p> <p>-presiune pe elevi care se văd obligați să studieze mai mult singuri</p> <p>-interacțiune socială precară-aptitudini ulterioare de socializare puternic inhibitate ,pericol pentru sănătate</p> <p>- o persoană care stă 6 ore (presupunând că aceasta ar fi media!, deși se stă mult mai mult!) în fața unui device deja e un candidat serios la alienare</p> <p>-pericol social în ceea ce privește comunicarea pe viitor a elevilor / profesorilor</p> <p>-pot fi diluate / eliminate momente importante din proces didactic</p> <p>-vulnerabilitate fizică mult mai mare decât la ora obișnuită (am văzut părinți în spatele elevilor... am văzut elevi care se uitau când la profesor, când la părinte)</p> <p>-înlocuirea „scrisului de mână” cu cel tehnoredactat... (s-a demonstrat științific - scrierea tehnoredactată este păgubitoare din punct de vedere intelectual!)</p> <p>-înregistrările pot fi valorificate / postate și pe alte site-uri</p> <p>-pot fi periclitate foarte ușor materialele cu titlu de autor</p>

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE ÎNVĂȚĂRII ONLINE

**PROF. ÎNV. PREȘC. BRĂȚIANU ANDREIA
GRĂD. P. N. MONARIU/BUDACU DE JOS/BN**

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate,
- predarea online
- proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față - în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte. Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă :

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Trebuie adaptată particularităților de vârstă și individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic;

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp;

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. Ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. .

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantaje

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. Sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme.

2.. Lipsa comunicării reale/fizice:

Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

2. Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

ȘCOALA ONLINE

Prof. Bratu Adriana
Școala Gimnazială „Ion Basgan” Focșani

Pandemia de coronavirus a adus cu ea o criză care afectează mai multe sectoare din societate, unele dintre ele nepregătite să facă față unor situații critice. Este și cazul educației, pusă în fața unei noi provocări, cea digitală. Astfel, profesorii s-au trezit de la o zi la alta într-o situație fără precedent în țara noastră, cât și în lume. De la învățământul tradițional urmat cu sfințenie zi de zi, au fost puși în fața unei provocări care i-a luat pe mulți prin surprindere: școala online. De această grandioasă provocare, nu au avut parte doare cadrele didactice, ci și elevii și părinții acestora, aflați într-o cursă contra timp pentru aș putea însuși cât mai repede aceste cunoștințe digitale necesare pentru a putea continua o învățarea eficientă chiar și de acasă .

Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor.

În primul rând, practicile de predare eficientă, valabile în interacțiunile față în față, trebuie păstrate și în online. Un profesor bun este un profesor bun indiferent de modalitățile prin care își transmite ideile. Transferul de creativitate de la activitatea din clasa reală la cea mediată tehnologic este vizibil în cazul educatorilor responsabili, cărora le pasă. Acest lucru nu înseamnă că cei care se manifestă sonor în mediul digital sunt singurii care își asumă continuarea procesului de învățare. Există multe alte forme de asigurare a calității în predare și în promovarea interacțiunilor didactice, mai ales în contextele în care accesul la tehnologie e dificil, dacă nu chiar imposibil. Tocmai de aceea, e important de precizat că școala de acasă nu înseamnă doar platforme digitale, fascinante prin performanțele lor tehnice; la fel de importante sunt și activitățile de învățare gestionate telefonic sau cele care ajung tipărite la elevii/ studenții fără acces la Internet.

Ne-am dat seama cu toții, că interacțiunea umană rămâne o condiția esențială a educației, că elevii noștri sunt ființe umane cu sentimente și trăiri puternice ce necesită acel contact direct, acea conexiune creată între elev și cadru didactic, acel mediu pe care școala îl oferă actorilor implicați în întreg parcursul educațional și totuși trăim într-o lume ce se află într-o continuă schimbare în care individul trebuie să se adapteze cerințelor pe care societatea actuală le impune.

Apoi, e bine de înțeles că simpla prezență online nu înseamnă automat eficiență; oricât de sofisticate ar fi soluțiile digitale, ele nu pot să salveze opțiunile didactice neconvingătoare, inabilitățile de comunicare, conținuturile șchioape sau structurate greșit! Tehnologia nu e un profesor în locul profesorului, ea e utilă atunci când e integrată într-un demers didactic bine organizat, planificat cu atenție, condus cu măiestrie, cu improvizații controlate, cu obiective intenționat stabilite și comunicare adecvată.

De asemenea, e important ca școala de acasă să fie percepută ca o stare excepțională, așezată pe un fundal de tensiune și incertitudine. Nu e o educație la distanță așa cum scrie la manual, nu poate pretinde reacții de răspuns care să ignore emoțiile celor angrenați în derularea proceselor respective de învățare. În această situație provocatoare, mașinile care mediază comunicarea didactică sunt

mașini, iar oamenii sunt oameni! Aceștia din urmă au nelămuriri, frici, ce nu pot să fie negate sau ignorate.

Școala de acasă trebuie să fie realistă în raport cu acest context în care se desfășoară și chiar să accepte că, în aceste momente, mai puțin înseamnă mai mult! Așteptările exagerat de ridicate, perfecționiste, centrarea excesivă pe conținuturi și rezultate, în dauna proceselor, împovărarea celor care învață cu teme doar pentru a bifa formal parcurgerea de ore nu sunt elemente care să conducă la eficiența procesului.

Școala de acasă trebuie să țină cont de dispoziția de învățare a tuturor, să-și infuzeze mesajele cu formule, clasificări, rezolvări de probleme, dar și cu înțelegere și răbdare. Școala de acasă nu e doar o enciclopedie, ci și o aventură comună de cunoaștere, de învățare și de traversare în condiții bune, împreună, pe cealaltă parte a crizei.

„Se așteaptă ca profesorii să împlinescă țeluri de neatins cu instrumente neadecvate. Miracolul este că, uneori, ei reușesc să ducă până la capăt această misiune imposibilă”. Haim G. Ginott

Invatarea online și traditionala

Prof. înv. primar, Bratu Emilia
Scoala Gimnaziala Nr. 309, Bucuresti

In didactica traditionala, actul predarii este unidirectional si avea ca obiectiv transmiterea de cunostinte gata structurate, pe care copii urmau sa le asimileze in mod pasiv. Apoi s-a simtit necesitatea elaborarii de modele in care predarea sa nu mai fie atribuita doar profesorului, ci sa implice si copilul. Viziunea s-a schimbat radical in didactica moderna , predarea nu mai este conceputa ca o activitate de comunicare, ci ca o problema de organizare si conducere a proceselor de invatare.

A preda inseamna a organiza experiente de invatare care sa provoace schimbari dezirabile in comportamentele copiilor.

Situatia actuala, a provocat un adevarat experiment in domeniul educatiei. La nivel mondial sistemele educationale sunt nevoite sa se adapteze situatiei, sa se reinventeze. Profesorii au fost obligati sa –si mute activitatea online, sa invete sa utilizeze tehnologii si platform digitate pentru a continua predarea si a pastra legatura cu copiii.astfel s-a demonstrate ca atat profesorii cat si copiii au fost capabili sa se adapteze la noul mod de abordare al educatiei si la un nou mod de comunicare.

Cu toate ca a existat deschidere din partea catoror didactice precum si a copiilor pentru desfasurarea activitatii online, au fost cateva dificultati pe care unii le-au intampinat. Este vorba despre lipsa unui mijloc de conectare, lipsa conexiunii la internet.

Caracteristicile predarii online:

- Copiii au stat mai mult in familie, au fost sprijiniti de acestia in rezolvarea sarcinilor;
- Activitatile online au fost mai scurte fata de cele de la scoala ;
- Mediul in care si-au desfasurat activitatea a fost familiar, placut;
- Parintii au dobandit aptitudini in folosirea platformelor si instrumentelor digitale;
- Relatiile intre scoala si familie s-au imbunatatit, parintii au remarcat efortul cadrului didactic in reusita procesului de predare;
- Parintele a putut raporta progresul propriului copil la ceilalti copii;
- Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor.

Caracteristicile predarii traditionale:

- A lipsit nevoia de socializare, de interactiune cu profesorul si ceilalti elevi;
- Cadrul didactic poate avea un rol de control mult mai accentuat asupra copiilor, fata in fata , fata de invatarea online;
- In interactiunea fata in fata creste creativitatea elevilor, se pot crea situatii de invatare creativa;

Educatia ramane o arta de a te adapta la o situatie precisa. M. Ionescu afirma faptul ca “ nu utilizarea tehnologiilor computerizate si multimedia, in sine, are efecte educative, ci integrarea lor intr-o strategie de instruire si autoinstruire bine gandita.”

Pedagogul Gaston Berger propunea integrarea in invataman a mijloacelor tehnice similar cu cele utilizate in afara scolii, inclusive a mass – mediei, care joaca un rol important in comunicarea interumana si educatioala.

Învățământul online, învățământul tradițional

**Profesor învățământ primar, Breabăn Mihaela- Caterina,
Școala Gimnazială Larga -
structură la Școala Gimnazială Cucuieți, Dofteana, Bacău**

Învățământul, unul dintre factorii cei mai importanți ai dezvoltării social- economice, determină societatea să își structureze cu o foarte mare atenție așteptările cu privire la sistemul școlar. Sunt căutate în permanență modalități și soluții pentru utilizarea eficientă a resurselor alocate și pentru corelarea cerințelor dezvoltării economice cu învățământul.

Învățământul de astăzi pune accent pe aspectul formal al dezvoltării personalității umane, în timp ce învățământul tradițional s-a axat mai mult pe dezvoltarea laturii informale.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital.

Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii și elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite.

În același timp, trebuie să fim realiști și să recunoaștem că nu toți elevii din România de azi pot beneficia de învățământul online, din motive materiale sau din lipsa accesului la internet.. Să nu uităm problemele cu care ne-am confruntat din cauza pandemiei COVID-19!

Învățarea prin Internet

Învățarea prin Internet poate fi definită ca o formă de învățământ în care se prezintă cursanților un conținut de instruire prin Internet. De aceea, condiția de bază impusă participanților în procesul de învățare este posesia unui calculator și o conexiune la Internet.

Când vine vorba de a sprijini programa care se folosește în educația prin internet, de cele mai multe ori se folosesc așa-numitele instrumente de curs, care permit stocarea de conținut educațional pe un server Web, crearea de rețele de comunicare între participanții la procesul de educație, de învățare și de gestionare, permițând testarea independentă a cunoștințelor lor prin intermediul diferitelor teste.

Training-ul bazat pe Web și WBT-Web based training-ul se face pe baza publicării conținutului pentru învățarea pe site-ul instituției de învățământ. Avantajele acestei metode de distribuire de materiale didactice sunt următoarele: distribuția mai rapidă, prin accesarea www cursanții pot intra în posesia materialelor didactice, este posibilă inserarea materialelor hiper mediatizate, serviciul poate fi folosit de către una sau mai multe persoane sau grupuri în același timp, posibilitatea de legare,

multimedierea conținutului, ușurința de reînnoire și publicare a conținutului, posibilitatea administrării de acces, conținuturi interactive ș.a.m.d.

E-mailul este cea mai simplă formă de interacțiune asincronă și de cele mai multe ori este folosit doar ca un supliment pentru/pe lângă alte forme de comunicare. Avantajele prin e-mail: simplitate în utilizare, comunicarea este privată, permite suficient timp pentru reflecție și reacție la răspuns.

Listele de mail sunt un serviciu cu o formă similară de interacțiune. Avantajele și dezavantajele sunt aceleași ca și la e-mail, asigurând astfel utilizarea lor cu ușurință, adaptarea la lucru cu grupul, permite împărțirea studenților și a secțiilor în mai multe grupuri mici, fiecare grup fiind format din participanți cu caracteristici/specializări comune.

Limite și dificultăți / Dezavantaje

1. dificultati in utilizarea tehnologiei

Tehnologia avanseaza zi de zi si nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt intampinate probleme de utilizare si de accesare a informatiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie si dezorientare, de unde apare si lipsa de motivatie. Dar aceasta problema poate fi rezolvata prin tutoriale video.

2. lipsa comunicarii reale/ fizice

Cand invatarea si comunicarea raman axate in mediul virtual, atunci cand oamenii se întâlnesc nu mai stiu sa comunice si incep sa comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual in exces ne robotizeaza!

Concluzii

Am expus câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util in invatare, atât a celor mici, cat si a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie sa existe o motivatie puternică pentru a o utiliza in mod eficient.

Pot fi numite situatii limită cazurile in care o persoana este intr-un anumit context in care nu poate avea acces la internet sau nu isi permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla sa piardă o anumită informație care ii era utilă in acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situatii de criza chiar nu pot fi controlate.

Cert e un lucru: e recomandat să ținem pasul cu tehnologia, dar nu trebuie să neglijăm nicicând învățământul tradițional! Un bun cadru didactic trebuie să știe sa le îmbine!

Învățământul on - line și tradițional

**Prof. Brebu-Jarcu Lorena-Maria,
Colegiul Național „Traian Lalescu” Reșița (Grădinița P. N. 14 Mociur)**

Grădinița trebuie să țină cont de îndrumările specialiștilor care limitează durata expunerii preșcolarilor la mijloacele de comunicare virtuală (computer, telefon, tabletă), predominante în această perioadă a predării on-line fiind activitățile asincron pentru grădiniță. Acest aspect are în vedere și faptul că părinții trebuie să realizeze cu copiii activitățile când timpul le permite, fiind la muncă.

Ca educatoare, am stabilit cu părinții care nu au acces la internet diferite modalități de a intra în posesia materialelor necesare și a primi informațiile și sugestiile pentru activitățile cu copiii. Astfel, am realizat întâlniri săptămânale cu părinții pentru a le înmâna fișe de lucru și alte materiale necesare. Comunicarea cu părinții s-a realizat și telefonic și am pus accent pe activități cu materiale avute la dispoziție acasă sau mai ușor de procurat (materiale din natură, capace, nasturi, materiale textile și altele reciclabile).

Am realizat filmulețe didactice pentru unele activități pentru a fi accesibile copiilor și ușor de accesat de ei și părinți, sprijinindu-i astfel să poată obține în timp util informațiile necesare. De asemenea, am selectat, conform temei săptămânale, filmulețe de pe youtube, jocuri însoțite de prezentări video, explicații la predarea cifrelor etc.

Activitățile on-line s-au dovedit a fi atractive prin diversitatea jocurilor, a platformelor educaționale și aplicațiilor sugerate de Curriculum pentru educație timpurie și specialiști în domeniu, putând realiza puzzle atractive, jocuri matematice etc. Pe de altă parte, în perioada on-line se pierde enorm în rândul copiilor abilitatea de cooperare și colaborare. Un aspect pozitiv este că părinții au comunicat mai mult cu copiii, și-au făcut timp mai mult pentru ei, s-au implicat în cunoașterea amănunțită a specificului activității din grădiniță și s-a pus accent mai mult pe latura practică, nu pe cea teoretică. Un aspect negativ ar fi presiunea simțită uneori în rândul părinților, din cauza timpului liber avut la dispoziție.

Concluziile privind avantajele învățării online la care am ajuns la finalul evenimentului sunt următoarele:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre grădiniță, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la grădiniță, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate);

- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, preșcolarii erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);

- se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;

- există o varietate de programe prin care se pot realiza activitățile cu cei mici, mult mai atractive, îndrăgite de ei, prin care se realizează evaluarea mult mai ușor;

- părinții pot supraveghea activitatea preșcolarilor, îi pot monitoriza mai ușor.

Dezavantajele învățării on-line sunt:

- utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă;

- calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate;

-există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online; elevii nu au acces egal la resursele tehnologice;

-evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Învățarea tradițională cred că are beneficiile ei deoarece are la bază un program mai bine stabilit, timpul poate fi mai bine gestionat, copiii cooperează între ei, dar și cu cadrele didactice. Reînceperea cursurilor față în față a presupus multă răbdare pentru a se adapta unii copii din nou la programul grădiniței.

Aș putea spune că învățarea on-line ar trebui să o completeze pe cea clasică. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine, încrederea și maturitatea emoțională.

Bibliografie:

<http://gradinita12amicii.ro/2021/01/08/invatamant-online-avantaje-si-dezavantaje/>

ȘCOALA DE ACASĂ

Profesor, Briciu Andreia - Elena
Școala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu”, Bârlad

Anul școlar 2020 - 2021 a fost un an al confruntărilor, un an care ne-a aruncat în vârtejul unor situații atât de diferite și solicitante. Profesorii din România și din întreaga lume și-au stabilit obiectivul de a îmbunătăți experiența de învățare, de a crește motivația elevilor și de a le oferi o experiență inedită. Astfel, ei au putut organiza lecțiile căutând cele mai eficiente instrumente de predare online și au colaborat cu elevii, mutând școala acasă.

Din propria experiență de dascăl, pot spune că elevii sunt încântați atunci când le dăm spre realizare un proiect care implică tehnologia. În procesul de predare și aprofundare a materiei, putem integra tehnologia prin: power point-uri drăguțe cu date despre un scriitor sau altul, imagini din filme, clipuri simpatice cu sau despre scriitori (poate chiar realizate în echipe, de către elevi), video-uri și documentare pe teme creative.

Elevii sunt mult mai implicați când le predai folosind metode interactive. Filmul de exemplu, este un instrument prin care elevilor li se oferă experiența unei trăiri emoționale, făcând schimb de opinii cu ceilalți și cultivând un grad mai înalt de înțelegere reciprocă.

Pentru a rămâne relevant, mediul educațional trebuie să se adapteze la lumea digitală, altfel riscă o scădere considerabilă a impactului. Abordarea deschisă a problemei este cea care pune accentul pe peer learning. Folosirea resurselor deschise permite profesorilor să maximizeze utilizarea mediului on-line pentru învățare reciprocă. Legea educației chiar impune crearea Bibliotecii școlare virtuale, considerată un real sprijin atât pentru elevi, cât și pentru profesori.

Utilizarea resurselor educaționale digitale în instituțiile de învățământ devine o condiție obligatorie a procesului instructiv-educativ. Aplicarea acestora în procesul educațional permite trecerea la un nivel avansat a tehnologiilor informaționale, care au loc în instituții, de aceea realizarea eficientă a resurselor educaționale digitale ne va permite să utilizăm la un alt nivel instruirea diferențiată, formarea și dezvoltarea la elevi a competențelor. De asemenea, va spori motivarea elevilor, demonstrându-le fenomenele studiate în mod accesibil, eficiența și stimularea spre autoeducație, deci vom obține o calitate sporită a procesului educațional.

Atunci când folosim instrumentele potrivite, lecțiile online pot fi la fel de eficiente precum cele clasice. Instrumentele digitale utilizate în cadrul lecțiilor nu sunt un scop, ci un mijloc. Educația trebuie să se schimbe în ritmul modernizării societății, deoarece generațiile de elevi trebuie să dezvolte abilități și competențe care să îi conducă dincolo de zidurile clasei, într-o lume cu oportunități nelimitate.

Noile generații de elevi sunt nativi digital, adică tineri care s-au născut și trăiesc într-o lume a tehnologiei, interacționează zilnic cu ea și pentru ei reprezintă o parte consistentă a vieții.

La finalul acestui an școlar, în care am îmbinat învățământul tradițional cu cel modern, pot spune că unii elevi preferă confortul casei și activitățile didactice în format online, considerându-le mai lejere, iar alții optează pentru varianta față în față, deoarece susțin că nu pot învăța în alt mediu.

Elevul Ghinea Jordi - Iustin din clasa a VI-a, de la Școala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu”, din orașul Bârlad, județul Vaslui mi-a împărtășit câte ceva din experiența lui în mediul online.

”Niciodată nu aș fi crezut că voi avea posibilitatea să lucrez atât de mult timp cu un dispozitiv digital! De când cu școala online, totul mi s-a părut mai ușor. Am fost fascinat deoarece zilnic trebuia să acesez diferite aplicații pentru a comunica cu domnii profesori și colegii mei. Multe dintre activitățile zilnice se rezumau la aplicații precum: Zoom, Google Classroom sau Microsoft Teams. Așadar, ținerea cursurilor în mediul online a fost o experiență nouă din care m-am ales cu importante lecții de viață. În primul rând, m-am adaptat unor noi situații, am învățat să comunic într-un mediu nou și apreciez lucrurile mărunte pe care nu le apreciam înainte și de care mi-a fost atât de dor.

Totuși, dacă ar fi să aleg între școala în format online și școala în format față în față, aș alege școala tradițională, față în față. O consider mai bună deoarece pot să rezolv exerciții la tablă, cu creta în mână și să interpretez un rol într-o piesă de teatru în fața unui public spectator. Prefer să merg la școală, să-mi întâlnesc colegii și profesorii căci îmi lipsește interacțiunea cu ei, dar și energia zilnică din colectivul clasei mele. Oricum va arăta școala viitorului și oricât de tehnologizată va deveni, prefer să trăiesc zilnic fericirea alături de colegii mei de clasă și de domnii profesori.”

Trecerea de la învățământul tradițional spre învățământul modern este un proces de inovare sistematică. Aceasta nu înseamnă desprindere și separare de trecut, ci presupune o atitudine pozitivă față de schimbare, o preluare a ceea ce este valoros în tradiția învățământului românesc și stăpânirea unei metodologii de inovare continuă. Școala online este o fereastră spre viitorul copiilor din întreaga lume, iar menirea profesorului este aceea de a descoperi și dezvolta măreția din fiecare copil.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

**Prof. în inv. preșcolar Brîndușan Alina - Adriana
Grădinița cu P. P. nr. 27 Baia Mare**

MOTTO: „Educația este cheia care deschide poarta de aur a libertății.”
(George Washington Carver)

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dezavantaje ale învățării online:

- este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între educatoare și preșcolar. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine, încrederea și maturitatea emoțională.
- utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.
- calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.
- există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.
- elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.
- autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.
- evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Limite:

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Concluziile privind avantajele învățării online la care am ajuns la finalul evenimentului sunt următoarele:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre grădiniță, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la grădiniță, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate, cum este Constanța);
- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, preșcolarii erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele „și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);
- se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;
- există o varietate de programe prin care se pot realiza activitățile cu cei mici, mult mai atractive, îndrăgite de ei, prin care se realizează evaluarea mult mai ușor;
- părinții pot supraveghea activitatea preșcolarilor, îi pot monitoriza mai ușor.

Școala de „acasă”...

prof. înv. primar Alina Brînză
Școala Gimnazială Fitionești

Trecerea întregului proces instructiv-educativ în mediul online a reprezentat o mare provocare a sistemului de învățământ. Acest proces a întâmpinat multe greutăți, întrucât presupune o bază materială complexă, iar derularea activităților virtuale implică eforturi sporite din partea elevilor, dar și din partea cadrelor didactice, având în vedere faptul că experiența anterioară în ceea ce privește învățământul online era una destul de săracă, lipsa dotărilor cu echipamente specifice din școli, de aici și atitudinea rezervată a unor dascăli, deoarece integrarea în activitățile unei lecții a mijloacelor multimedia și folosirea internetului erau până acum abordări specifice lecțiilor demonstrative, decât orelor desfășurate zilnic.

Școala online presupune însă o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate. Monitorizarea învățării se realizează într-un alt mod acum, câteodată chiar foarte greu. Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi modului în care elevii își iau notițe, dificila administrare a probelor de evaluare reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite.

Activitățile online pot fi însă accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus în ritm propriu, are posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională adecvată. Pot fi avantajați elevii introvertiți care pot deveni mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, fără a fi influențați de reacțiile celor din jur. Personalizarea cursurilor se poate realiza prin introducerea de scheme de lecții, fișe de lucru, prezentări PowerPoint, teste, demonstrații, liste bibliografice, link-uri către resurse educaționale deschise, materiale scanate, documente de tip audio / video în clasa virtuală și sarcini individuale. În schimb, sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp. Elevii cu rezultate școlare slabe sunt cei mai dezavantajați, deoarece conținuturile expuse în mediul on-line sunt mai greu de asimilat, necesitând un grad ridicat de autodisciplină și o motivație intrinsecă.

Pentru o predare-învățare eficientă, profesorul trebuie să aibă o anumită pregătire în proiectarea curriculum-ului livrat online și, desigur, competențe digitale. De aceea, pentru unii profesori, instruirea on-line poate fi dificilă atât din punct de vedere tehnic, deoarece pătrunderea în acest mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale, dar și în ceea ce privește managementul timpului, având în vedere că elevii pot accesa conținuturi în diferite momente ale zilei.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă de transmitere a cunoștințelor. Faptul că nu există măsuri coercitive, sancțiuni pentru nerespectarea regulilor stabilite de colectiv pe platformele pe care se desfășoară orele de curs, și nici pentru cei care din motive neobiective nu participă sau participă parțial la lecții, școala online a fost, din păcate, facultativă pentru unii elevi. A fi cadru didactic necesită însă o mare flexibilitate, putere de adaptare la nou și multă spontaneitate. Toate acestea, combinate cu experiența didactică, formează un profesor care se adaptează rapid la aproape orice situație. Fiecare act didactic, indiferent cât de minuțios este planificat, va avea momente în care situația la oră solicită o schimbare. De aceea este foarte important ca profesorul să fie pregătit oricând pentru o schimbare, să fie flexibil din punct de vedere cognitiv și comportamental.

Școala are așadar nevoie de schimbare și de adaptare continuă începând cu schimbarea mentalității tuturor actorilor implicați în procesul instructiv-educativ, având în prim plan dezvoltarea competențelor copilului aflat în creștere. Învățarea online este benefică dacă asigură interacțiune, mișcare, schimb de activități, joacă.

**PARTENERIAT EDUCAȚIONAL INTERNAȚIONAL
EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE! EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ:
ÎNVĂȚAREA FAȚĂ ÎN FAȚĂ ȘI ÎNVĂȚAREA ON-LINE**

**EDUCATOARE: BRÎNZICĂ MIHAELA
GRĂDINIȚA „MICUL PRINT” ORAȘUL PUCIOASA,
JUDEȚUL DÎMBOVIȚA**

Învățarea reprezintă un ansamblu de acțiuni cu caracter planificat, sistematic, metodic, intensiv, organizate și conduse de cadrul didactic, în scopul atingerii finalităților prevăzute în curriculum.

Dacă în primăvară a fost doar o perioadă de testare și acomodare, în prezent predarea online pentru preșcolari și școlari a devenit o realitate zilnică. Educatorii, învățătorii și profesorii au nevoie de instrumente adaptate și practici de lucru pentru a susține predarea online pentru preșcolari și școlari, dar și pentru a o face atractivă și folositoare.

Educatorii ar trebui să țină cont de nevoia copiilor de continuitate. Părinții trebuie să înțeleagă că este important pentru copii să își vadă educatorii, colegii și să se conecteze cu ei. Este nevoie, așadar, de o altă perspectivă asupra copilului.

În centrul învățării se află copilul. Când planificăm o activitate, trebuie să ne gândim la ce tip de experiență va avea copilul, nu la ce trebuie el să învețe. Când vedem această oportunitate ca pe o experiență pentru copii și pentru noi, abordarea sesiunilor online va fi diferită.

Un lucru de care trebuie să ținem seama este cum diferențiem predarea online pentru preșcolari.

În momentul în care gândim sesiunile online, trebuie să ne gândim la nevoile copilului la această vârstă. Tranziția este similară cu intrarea copilului la grădiniță, pentru că este un alt tip de experiență, nouă, diferită. Copiii au o altă disponibilitate dacă înțeleg că grădinița este acum online. Este tot o adaptare, ca și începutul de grădiniță, așa că totul trebuie abordat treptat, în funcție de vârstă. Durata trebuie să fie legată de cât timp se poate focusa un copil la diferite vârste. Până să intre în online, copilul trebuie pregătit exact așa cum este pregătit atunci când merge la grădiniță. Să se trezească la timp, să își facă rutina de dimineață, să mănânce micul dejun. Atât părinții cât și educatorii trebuie să înțeleagă că experiența este centrată pe copil și trebuie urmărit interesul acestuia.

Pentru a construi o experiență benefică în predarea online, trebuie respectate câteva principii: nevoia de mișcare, folosirea muzicii, implicarea copiilor în activități, structura și pauzele, așa numitele brain breaks.

Mișcarea este foarte importantă, deoarece copiii învață prin folosirea întregului corp. Nu ne putem aștepta ca un copil să stea "cuminte", mișcarea este esențială la această vârstă și este un criteriu important în planificarea activității.

De asemenea, dacă este nevoie de obiecte ajutătoare, cum ar fi mingii sau jucării pentru realizarea mișcării, este bine să îi anunțăm din timp pe părinți.

La vârste mici, nu e suficient să dăm indicații copiilor, ci și noi, ca educatori, trebuie să facem respectivele mișcări în fața ecranului. Întâi arătăm, apoi îi lăsăm pe cei mici să repete.

Dacă părintele va înțelege importanța experienței de predare, fie ea și online, atunci va putea să ofere copilului sprijin și să îl susțină în procesul de învățare. Trebuie înțelese și temerile părintelui, pentru că odată securizat părintele, el va transmite sentimentul de securitate și copilului.

Brain breaks sunt momentele de pauză pentru corp și pentru minte și sunt folositoare atât copiilor, cât și educatorilor. În paralel, se folosesc attention grabers, acele strategii de captare a atenției copiilor.

Este importantă starea pe care o au copiii când încep orele. De aceasta va depinde disponibilitatea lor.

Copiii au aceleași nevoi pe care le au și în grădiniță. Să își arate jucăriile, să folosească mâinile, să miroasă, să audă, etc. De aceea, este bine să alegem în online activități cu care copiii sunt deja familiari de la clasă.

Ca și în format fizic, educatorul este acolo pentru a-l ghida pe copil să descopere lumea.

El este prezent pentru copii, nu pentru părinți. Mai puțin este mai mult, așa că nu vă străduiți să faceți prea multe. Important este să le oferiți copiilor o experiență de învățare în care să se simtă ascultați și valorizați.

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce și putem fi alături de copil, chiar dacă nu suntem prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce griji au, ce s-a întâmplat cu ei. Este foarte important să fim alături de copii și ei să simtă asta.

Experiența online poate crea o poveste și este despre a învăța să fim împreună altfel.

Bibliografie:

1. Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 Ani, (2019);
2. Curriculum pentru educație timpurie a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani, (2019).
3. <https://blog.kinderpedia.co>

Provocările școlii online pentru elevii cu CES

Profesor - educator Brumă Anamaria

Pandemia de COVID-19 a afectat toate domeniile de activitate ale societății, însă cel mai mult a destabilizat sistemul educațional, obligându-l la o trecere rapidă la învățarea de la distanță. Criza sanitară a scos la iveală lacunele din educație, afectând în mod semnificativ cele mai vulnerabile grupuri din societate.

Inegalitățile socioeconomice existente au fost agravate de măsurile luate, având în vedere utilizarea tehnologiei în vederea susținerii învățării de la distanță. Accesul la educație a elevilor a fost restricționat, iar cadrele didactice au fost puse în situația de a dezvolta strategii și modalități noi de organizare a activităților, astfel încât să se asigure că nimeni nu este lăsat în urmă.

Învățământul online în cazul copiilor cu CES (cerințe educaționale speciale) a reprezentat cea mai mare provocare, deoarece, așa cum sugerează și sintagma, aceștia necesită o abordare educațională diferențiată, complementară obiectivelor generale ale educației școlare, conținuturile fiind adaptate în funcție de particularitățile individuale și/sau caracteristice unei deficiențe.

Procesul instructiv-educativ din mediul online a fost îngreunat de manifestările tulburărilor cu care elevii se confruntă, de lipsa instrumentelor informatice adecvate, cât și de lipsa competențelor digitale ale tuturor participanților implicați în actul educațional (elevi, părinți, cadre didactice).

În general elevii cu CES se descurcă și progresează mai bine dacă le sunt menținute rutinele zilnice de învățare, iar faptul că o mare perioadă de timp au întrerupt contactul cu școala, trecând de la interacțiunea ”față în față” cu profesorii la modalitatea de învățare de la distanță le-a perturbat dezvoltarea. Am putut observa stagnarea și chiar regresul pe anumite domenii de cunoaștere.

Copiii cu CES necesită mai mult sprijin în rezolvarea sarcinilor de lucru, precum și activități adaptate nivelului de înțelegere. Aceste activități, deși proiectate și ghidate de cadrele didactice pe diferite platforme educaționale, nu au putut fi susținute de părinți, care nu au pregătirea necesară pentru a-și ajuta copiii, astfel că întreg procesul instructiv-educativ a avut de suferit.

Ținând cont de accesul limitat la tehnologie a copiilor din zonele rurale și a celor din familii defavorizate, dependența de instrumentele informatice în vederea susținerii învățării de la distanță au dezavantajat și mai mult școlile speciale, deoarece o mare parte dintre copii provin din aceste medii. Școlile au fost lipsite de capacitatea de a satisface nevoile specifice ale elevilor cu deficiențe, astfel realizându-se un decalaj și mai mare între aceștia și elevii școlilor de masă.

Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, dar mai ales reprezintă o provocare în cazul elevilor cu CES. Școala online a presupus o reorganizare completă a modului de abordare a procesului educațional, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate.

Consider ca în toată această perioadă nefavorabilă, actul educațional și-a pierdut din calitate și consistență, iar închiderea școlilor, ca modalitate de atenuare a răspândirii virusului a avut efecte dăunătoare asupra rezultatelor educaționale ale copiilor cu CES și a accentuat inegalitățile socioeconomice existente deja înainte de pandemie.

Exemple de activități care dezvoltă inteligențele multiple

BUCȘA MARIA CRISTINA ȘCOALA GIMNAZIALĂ TUDOR VLADIMIRESCU TÂRGU MUREȘ

Activitățile menite să stimuleze inteligențele multiple sunt extrem de utile în descoperirea tipului de inteligență deținută de fiecare copil în parte, dezvoltarea acestora și activarea proceselor cognitive pentru rezultate excepționale.

Aplicațiile practice la orice tip de activitate dau posibilitatea dezvoltării inteligențelor multiple la copii, dar mai ales a inteligenței dominante, prin multe exerciții și prin multe jocuri pe care noi le desfășurăm în școală. A proiecta și realiza activități având în vedere inteligențele dominante ale copiilor sunt subiecte de mare interes științific de specialitate, psihopedagogic și metodic pentru toți partenerii educaționali, pentru școala românească de azi și de viitor.

INTELIGENȚA LINGVISTICĂ

Elevii vor scrie pe bilețele cum se simt la începutul orei și vor desena fața specifică pentru acea stare.

INTELIGENȚA INTRAPERSONALĂ

JOC: „Floarea emoțiilor”

Elevii merg la tablă, aleg o petală în funcție de starea pe care ei o au astăzi și motivează cauza pentru care ei au această stare

INTELIGENȚA MUZICALĂ ȘI KINESTEZICĂ

Am cântat cântecelul „Dacă vesel se trăiește”, ne-am ridicat la marginea băncuței și am imitat mișcările.

INTELIGENȚA LOGICO-MATEMATICĂ

Pentru a înțelege mai bine emoțiile vă propun următorul joc „Ce simți dacă...?”

Copiii trebuie să precizeze ce emoție ar trăi în diferite ipostaze, asociind eticheta corespunzătoare cu borcănașul potrivit iar apoi, să numere etichetele din fiecare borcănaș și să precizeze câți copii și-au exprimat fiecare emoție.

INTELIGENȚA SPAȚIALĂ ȘI LINGVISTICĂ

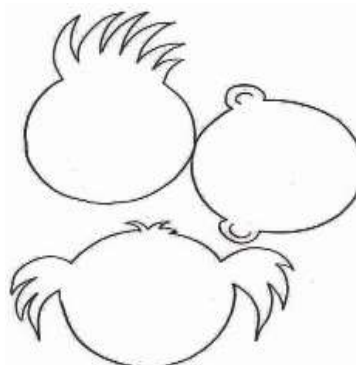
Joc: CUBUL

Avem un cub cu 6 fețe, pe fiecare față se află o stare: fericit, trist, dezamăgit, furios, uimit, somnoros. Un elev vine în față și rostogolește cubul, acesta va trebui să spună o întâmplare despre starea care i-a ieșit prin rostogolire.

INTELIGENȚA SPAȚIALĂ, INTRAPERSONALĂ, INTERPERSONALĂ

Elevii vor realiza o figurină haioasă din corpuri geometrice care reprezintă diferite emoții. Vom denumi emoțiile prezente pe această figurină și vom explica ce rol au în viața noastră. Se grupează apoi cei care au reprezentat aceeași emoție și împărtășesc cu grupul motivul alegerii.

TEHNOLOGIA MULTIMEDIA ÎN PROCESUL INSTRUCTIV EDUCATIV

**Profesor educator – Bucsa Soceanu Simona,
Centrul Scolar Pentru Educatie Incluziva Brasov**

Domeniul „multimedia” a devenit, în ultimii ani, o dimensiune importantă a comunicării cotidiene de care uzează multe milioane de oameni din țările avansate ale lumii.

Evoluția multimedia nu este altceva decât consecința logică și previzibilă a revoluției numerice atât de insistent anunțată de marii producători ai industriei informatice. Evoluția spectaculoasă a tehnologiei informației nu poate să treacă neobservată; ea ne marchează din ce în ce mai mult.

Cum aproape tot, în ziua de azi, este trecut prin filiera informației electronice, neînțelegerea și neutilizarea unor astfel de informații în activitățile ce le desfășurăm constituie un handicap foarte mare și greu de recuperat. Astfel, în mai toate activitățile sociale și nu numai, utilizarea calculatorului și accesul la informație și multimedia are o pondere din ce în ce mai mare.

Școala nu poate, evident, rămâne înafara unor astfel de inovații care se circumscriu noilor tehnologii ale comunicării. Adaptarea educației la o lume în continuă și rapidă schimbare, achiziționarea rapidă a noilor competențe necesare vieții de mâine reprezintă ele însele o inovație tehnologică. Așa se explică faptul că pentru o bună și eficientă educație, pe lângă binecunoscutele cărți și manuale școlare, încep să funcționeze noile „instrumente” sau „ecrane ale cunoașterii”, cum sunt adeseori supranumite tehnologiile multimedia: videodiscuri interactive, didactice, hiperdocumente, telecursuri ș.a.m.d, tot atâtea concepte și obiecte tehnice care așteaptă a fi „imblânzite” în universul școlii.

Având acces la o multitudine de informație expusă prin intermediul tehnologiei multimedia formatorul (profesorul) poate astfel îndruma elevul spre o cât mai bună înțelegere a fenomenului explicat.

Profesorul modern este astfel interpus între tehnologia multimedia ce reprezintă un domeniu foarte vast de informație și elevii săi pe care trebuie să-i formeze cât mai bine pentru a pute alege ei înșiși informația utilă dintr-un domeniu foarte vast de informație.

Rolul profesorului modern este acela de mediator între elev și informația multimedia pe care acesta o accesează. Astfel el trebuie să îndrume elevul cum să învețe arătându-i pașii pe care acesta trebuie să-i urmeze pentru a accesa informația utilă și nu o altă informație care poate fi eronată și care poate induce elevului altă viziune cu privire la informația respectivă.

Pentru ca elevii să beneficieze de informația multimedia, care este din ce în ce mai utilizată în procesul de învățare, este necesar ca școlile să fie dotate cu tehnică de calcul, cu aparatură multimedia și să aibă și un bun acces la mediul internet. Unii, de exemplu, prevăd săli amenajate în vederea înregistrării/difuzării de materiale audio-video (în situații de învățare prin simulare); alții au în vedere săli dotate cu sisteme multimedia (laboratoare informatice multimedia) constituite în scopul documentării și învățării în regim autonom. În procesul educativ și nu numai, se impune totuși ca selecția suporturilor multimedia să fie făcută cu atenție, pentru că numeroase aplicații multimedia de tip off line (CD, DVD) sau/și on line (Web), deși par să dea expresie atributelor mai sus amintite, recurg într-o mică măsură la multicanalitate, astfel încât multe dintre ele propun mai degrabă manipulări de enunțuri decât sarcini de comunicare.

O sală (laborator) multimedia, spre deosebire de rețelele informatice locale (tip clasă) este, în general conceput după schema clasică în jurul unui post central (al profesorului) și un număr de posturi de lucru (ale elevilor), cu deosebirea că, de data aceasta sunt mult sporite funcționalitățile de difuzare, de comunicare și control.

În acest sens, profesorului i se conferă pe deplin rolul de tutor, putând supraveghea de la distanță activitatea fiecăruia dintre elevii săi prin: vizualizarea activității, intercomunicarea, difuzarea resurselor audio-video, trecerea pe posturile-elev, controlul elevilor înșiși.

El are astfel posibilitatea de a dialoga de la postul său, prin intermediul rețelei, cu elevii, le poate „vizualiza” activitatea, oferindu-le cu mult mai multă ușurință ajutorul și asistența de care au nevoie. Astfel, interactivitatea devine unul dintre atributele definatorii ale laboratoarelor multimedia moderne.

Principalele funcții ale noilor tipuri de laboratoare multimedia moderne dorite și în general acceptate de către formatori se referă la: ascultarea și vizualizarea muncii elevilor, profesorul urmărește sarcinile pe care elevii săi sunt în curs de a le efectua, el poate vizualiza parțial sau integral ecranul lor de lucru și-i poate asculta discutând;

Vorbirea, corectarea și oferta de asistență pedagogică. Formatorul dă o indicație unui elev, răspunde la un apel sau transmite un mesaj sau un document care să susțină procesul de învățare; Posibilitatea intervenției în acțiunea elevului. Asistându-le activitatea, profesorul se poate substitui, în anumite situații, acțiunii elevului, efectuând de la distanță manipulări de tastatură; la rândul său, elevul poate el însuși solicita intervenția formatorului în clarificarea unor probleme la rezolvarea sarcinilor de lucru.

În concluzie profesorul (formatorul) care utilizează un astfel de laborator multimedia poate desfășura o lecție pe baza unui dialog continuu profesor-elev și invers, atribuind sarcini de lucru elevilor în funcție de performanțele fiecăruia, lecția este mai mult o lecție interactivă la care elevii se implică mult mai mult decât la o lecție obisnuită.

Bibliografie:

1. Mihai Nebunu, Multimedia și educația contemporană, Ed. Dacia, Cluj-Napoca 2005;
2. Piaget, J., Psihologia inteligenței, Ed. Științifică, București 1965.

SISTEMUL DE INVATAMANT DE STAT DIN ITALIA

Prof. înv. preșcolar: BUCUR ALINA MARIA
Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 5 Reghin

În Italia toți elevii învață dimineața și se pot înscrie la secții cu program normal sau prelungit până la ora 16.00, după care școala rămâne deschisă pentru activități opționale.

„Independența școlilor e importantă, directorii au capacitatea juridică să angajeze profesori pentru diferite proiecte". Aici au metode de studiu diferite, toți copiii pot face activități de tip after school, indiferent de situația materială a părinților. Nu se admit multe absențe, controalele sunt stricte la intrarea în școală, ședințele sunt mai rare, la fel și ocaziile de a vorbi cu profesorii personal".

Educația în Italia este în subordinea Ministerului Educației, Universității și Cercetării, are diverse forme în funcție de forma juridică (școli publice, de stat, școli paritale și școli private). Formarea profesională depinde însă de la o regiune la alta. Per ansamblu, reforma și legislația educativă în vigoare, prevede ca obligativitatea frecventării școlii se încheie la 16 ani. Este un drept și o obligație în același timp, de formare și educație a elevului până la împlinirea vârstei de 16 ani.

CICLURI DE INSTRUIRE

Sistemul de educație italian este structurat în trei cicluri de instruire:

a) primul ciclu, care cuprinde școala primară, cu durata de 5 ani (elevi 6-11 ani), și școala secundară de gradul I, cu durata de 3 ani, (11-14 ani):

b) al doilea ciclu, care cuprinde școala secundară de gradul II cu durata de 5 ani. (14-18 ani) și școala de instruire și formare profesională regională

c) ciclul superior care cuprinde Universitatea, Școli Artistice, Muzicale și Coreografice, precum și formarea profesională în Universități Tehnice.

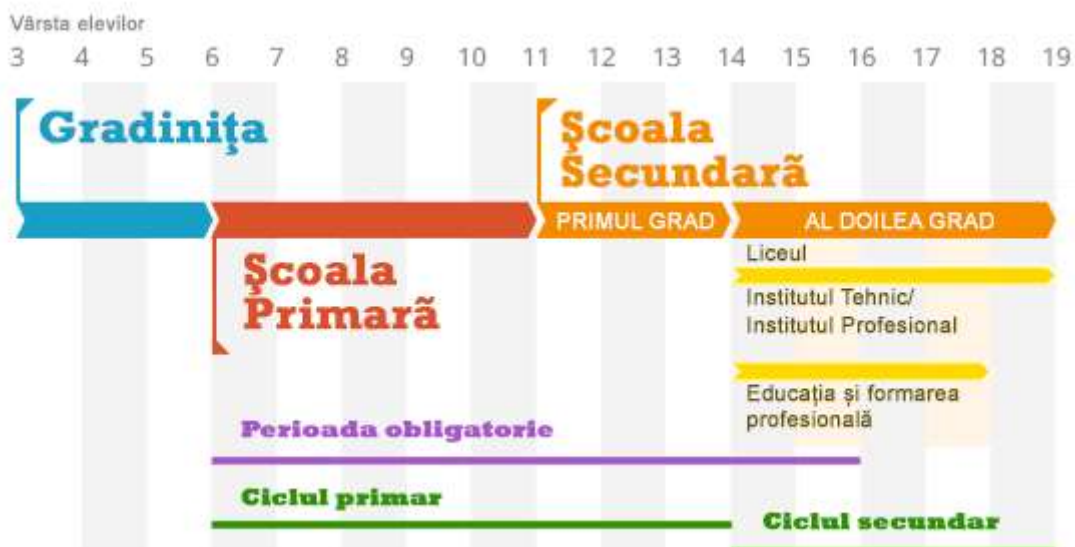
Școala infantilă-grădiniță, este o instituție educativă prescolară, care nu e obligatorie, fiind caracterizată de joc, socializare cu copii de vârste apropiate și pregătirea acestora pentru intrarea în primul ciclu de educație obligatorie, școala primară. Durata medie e de 3 ani: nivel „mic” (primul an), nivel „mijlociu” (al doilea an în grădiniță) și la final nivel „mare” (al treilea an în grădiniță). Datorită reformei Gelmini este posibilă înscrierea copiilor de 2 ani și jumătate în grădiniță, nu doar de la 3 ani cum era anterior acesteia.

PRIMUL CICLU SCOLAR, cu o durată de opt ani, structurat astfel:

- Școala primară (5 ani), pentru copiii cu vârste între 6 și 11 ani;
- Școala gimnazială (3 ani), pentru elevii cu vârste între 11 și 14 ani;

CICLUL SECUNDAR, cuprinzând două tipologii de instituții:

- Școlile secundare de primul grad, de competență națională (5 ani), pentru elevii cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani. Aparțin acestei categorii liceele, institutele tehnice și profesionale;
- Unități de formare profesională (3 / 4 ani), de competență regională, destinate tinerilor care au terminat primul ciclu școlar.

Programa scolara pentru primul ciclu scolar ii familiarizeaza pe copii cu notiuni dinurmatoarele discipline: italiana, engleza, matematica, stiintele naturii, istorie, geografie, stiinte sociale, educatie fizica si arta. In nivelul superior de educatie mai mult, se pune accent pe logica și pe aptitudini individuale. La gimnaziu și liceu, profesorii sunt exigenti, astfel că notele de 8,9 și 10 sunt rare. La finalul ciclului, elevii sustin un examen (esamene di maturita), pe baza caruia au acces la facultate.

In scoala primra, clasele au maximum 28 de elevi, iar daca exista copii cu nevoi speciale, numarul este mai mic si este profesor de sprijin. Notarea se face cu calificative de la A la E, iar la gimnaziu cu note 1-10. Elevii nu sunt ascultati zilnic, ci dupa o perioada de predare, iar fiecare elev stie cand ii vine randul sa fie ascultat.

Fiecare școală poate demara proiecte specifice de dezvoltare a capacităților alternative ale elevilor pentru a elimina formele de discriminare. În multe școli și institute din Italia au fost demarate proiecte de integrare și susținere a elevilor străini. Institutul Superior Rosselli din Aprilia se află printre ele, fiindcă aici trăiesc peste 5000 de români.

Institutul a semnat deja acorduri cu alte organizații, printre care și asociația românească „Spirit Românesc” pentru a promova integrarea elevilor străini.

CICLUL SUPERIOR

Italia este unul dintre primele state care a aderat la Conventia de la Bologna. Astfel sistemul universitar in Italia este impartit in 3 nivele:

- 1) Invatamant superior de scurta durata ,” laurea trienala” (3 ani)
- 2) Invatamant superior magistral „ laurea magistrala” (2 ani)
- 3) Doctorat si cercetare (3 ani) sau specializarile

Activități extrașcolare- excursia

Profesor învățământ primar și preșcolar- Bucur Felicia-Sanda Școala Gimnazială „Miron Neagu”- structura Nicolae Iorga Sighișoara, Mureș

Oricât ar fi de importantă educația curriculară, realizată prin procesul de învățământ, ea nu epuizează sfera influențelor formative asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viața capătă alte aspecte decât cele din procesul de învățare școlară. În acest cadru, numeroși alți factori acționează pozitiv.

Se știe că, începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe, în momentul în care îi ajung în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură. Activitățile de acest gen au o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere.

În cele ce urmează, voi prezenta o excursie pe care am organizat-o cu elevii mei de clasa I, la Dino Park, Râșnov, în iunie 2019.

Scopul excursiei a fost să răspundă dorinței exprimate de elevi de a călători și de a petrece împreună timpul liber, desfășurând activități recreative.

Obiectivele excursiei au fost:

- vizitarea parcului cu statui de dinozauri în mărime naturală;
- vizionarea filmului 9D- “În lumea dinozaurilor”;
- atelierul de creație artistică;
- stimularea interesului elevilor pentru cunoașterea unor locuri noi și pentru studiul naturii;
- inițierea și desfășurarea unor activități cu caracter recreativ, relaxant, pentru elevi;
- imprimarea unor reguli de comportament responsabil și împărțirea echitabilă a sarcinilor între membrii grupului;
- consolidarea spiritului de echipă, a relațiilor de prietenie, stabilirea unui climat de încredere, favorabil comunicării;

Evaluarea a presupus:

- întocmirea unui album de fotografii;
- realizarea de către copii a unor lucrări, desene, cu locurile vizitate;
- evaluare orală: impresii, inițierea de discuții și propuneri pentru alte excursii.

Excursia este cea care îl reconfortează pe copil, îi prilejuiște însușirea unei experiențe sociale importante, dar și îmbogățirea orizontului cultural științific. Prin excursii elevii își suplimentează și consolidează instrucția școlară, dobândindirea de noi cunoștințe.

Excursia reprezintă finalitatea unei activități îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înțeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de cotidiană, ci și ca un act de ridicare a nivelului cultural.

La pédagogie à distance

BUCUR MADALINA

Décidément, on ne peut plus se passer des technologies. Ça nous connecte.

C'est ce que la crise pandémique nous a montré et que ceux qui pratiquent la formation à distance soutiennent depuis longtemps.

Au début, les écoles et les universités ont abordé la question avec grande méfiance, avec des approches panachées, avec des espaces numériques de travail ou de plateformes diverses. La logistique de la formation à distance et les pédagogies spécifiques sont très différentes de celles de l'enseignement face à face.

Les écoles, en particulier, les maternelles étaient peu préparées et la transition forcée se faisait au détriment des élèves les plus désavantagés.

Même les enseignants peuvent être surmenés et surchargés par les modifications des routines et des tâches simplifiées par l'aspect en ligne.

Reconnaitre que la formation à distance est la solution pour assurer la continuité pédagogique peut paraître une victoire après une longue période d'opposition à son égard.

Il y a pourtant des souteneurs des valeurs positives du e-learning.

Il faut prendre en compte la valeur éducative. Cela cherche la cohérence dans le processus éducatif assure un lien entre les projets et les programmes, le travail en équipe, du point de vue pluridisciplinaire et de la communication avec les parents.

Il faut faire la différence entre la continuité pédagogique et celle éducative.

La continuité pédagogique consiste à faire une sorte de télévision scolaire, par le placement devant un caméra, mais surtout à reconnaître à quel point les enseignants sont formés aux compétences digitales.

Une fois la pandémie arrivée, les enseignants ont été envoyés au front de la continuité pédagogique sans être préparés à surmonter les barrières numériques.

La continuité pédagogique s'est transformée en télétravail subi.

Certains enseignants s'y sont mis avec plus de succès que d'autres. La majorité du personnel a été requis, en très peu de temps, de passer par des plateformes en ligne qui sont parfois difficiles à gérer, peu agiles, peu sociales, peu participatives, en fort contraste avec les pratiques non – professionnelles des jeunes et des adultes.

Les enseignants ont dû transformer ces plateformes rigides, de leur « donner vie » afin d'obtenir des outils interactifs, sociaux, accessibles et éducatifs pour les apprenants.

Contrairement aux idées préconçues, il semble que l'intégration de la technologie n'est pas le souci primordial des enseignants, mais le maintien des liens avec leurs élèves et la façon de les soutenir dans leur apprentissage.

Les dernières recherches montrent que peu d'enseignants considèrent l'enseignement à distance comme une obligation.

La plupart le voit comme une opportunité d'adopter de nouvelles pratiques et d'approfondir des compétences dans le domaine.

Malgré les craintes et la fatigue, les enseignants sont plutôt enthousiastes devant ce défi et considèrent l'accompagnement des élèves à travers la technologie comme un défi stimulant.

D'autre part, il est intéressant d'analyser la manière dont le passage pour l'enseignement à distance influence la pratique pédagogique lors du retour à l'école. Le processus didactique à distance n'est pas adapté à tous les élèves, en particulier, aux petits, vu l'autonomie qu'il demande. Pourtant, le fait que les enseignants veulent développer leurs compétences en ce domaine, devrait être favorable à une sorte de développement de l'autonomie des apprenants qui pourrait être utile en classe, aussi.

Les compétences développées dans ce contexte si spécial peuvent, d'ailleurs, permettre aux élèves malades ou en situations difficiles de poursuivre leurs cours.

En conclusion, il est temps de changer le cap vers l'e-learning et ne pas voir en ça un mode de gestion du personnel.

La digitalisation permet de varier les pratiques pédagogiques, d'écouter autrement, d'entendre d'une manière différente.

THE BENEFITS OF ONLINE TOOLS IN FACE-TO-FACE TESTING

Profesor: Magdalena Iuliana Bucur
Colegiul Național Ienăchiță Văcărescu
Târgoviște, Dâmbovița

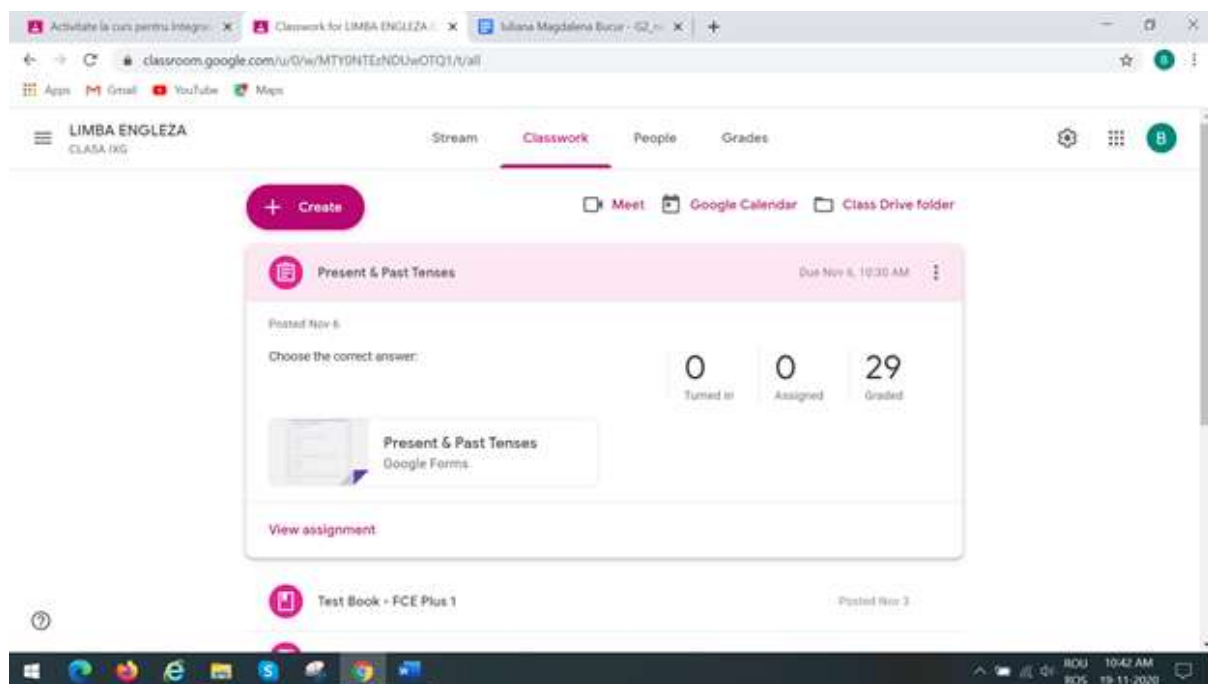
In this day and age, when everything seems to be snatching our time, and Covid-19 has stolen time from everyone, and the world trend is towards global digitization, making use of online tools has become a must in all educational systems. The main goal behind the movement towards digitization is to deliver assessments that better reflect and support the work occurring in the classroom. Online testing tools have proved their efficiency in dire straits, when the web made it possible for teachers to reach out to students, lead them, teach them and, in the long run, assess them. Although online testing has its own share of criticism regarding confidentiality and security, it was welcomed as a means of evaluating students' work and progress.

Among the benefits of such tools, one can include the fact that immediate receipt of results puts students at ease and gives them peace of mind, immediate feedback supports formative assessment and makes it effective, the tests can be taken anytime, anywhere, they can even be fun, incorporating simulation and multimedia – videos and recordings.

Thus, skills such as reading, use of English and listening can be tested in the physical classroom, using the digital tools that the technology has put at teachers' disposal. Google forms is one of the best tools, since it is user-friendly and it can be accessed in the classroom on the video projector for mass assessment, or it can be accessed on individual platforms, such as smart phones, tablets or laptops for individual assessment. The allotted timeframe is objectively the same for all students, since they are not allowed to delay their answers. Furthermore, teachers can devise different items for neighbouring students, thus preventing cheating in the test. Last but not least, the significant amount of wasted paper is no longer an issue. Students' work (written tasks, projects, portfolios) and test results can be stored and accessed at any time, mapping students' progress along the way.

In the examples below, one can see that various skills and subskills are assessed, depending on what type of evaluation is required – progress tests, achievement tests etc.

The screenshot shows a Google Forms interface for a quiz titled "Present & Past Tenses". The form is displayed in a web browser window. The title "Present & Past Tenses" is at the top. Below the title, it says "Choose the correct answer:". There is a note: "Your email address (bucur.magdaleniuliana@ienachita.ro) will be recorded when you submit this form. Not you? [Switch account](#)". A red asterisk indicates a required field. The first question is: "Lauren ... her house before 9 o'clock in the mornings. *". It has three radio button options: "isn't leaving", "have left", and "doesn't leave". The second question is: "These days technology ... faster than ever before. *That's so true.*". It has one radio button option: "develops". The browser's address bar shows the Google Forms URL. The Windows taskbar is visible at the bottom of the screen.

Învățământul online și tradițional

Profesor Bucureșteanu Luminița
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Călărași

Societatea este într-o continuă evoluție pe toate planurile. Zi de zi trebuie să ne adaptăm numeroaselor provocări, să facem față condițiilor sociale, politice, morale precum și economice. În temelia societății stă, indiferent de domeniul la care ne raportăm, educația. Educația a însoțit istoria lumii de-a lungul vremurilor, asigurând transmiterea bagajului de cunoștințe, a desprinderilor și descoperirilor din generație în generație. Educația are la bază o acțiune socială, desfășurându-se în scopul cultivării naturii umane, iar prin cultivarea omului ajută la dezvoltarea societății. Știința și tehnica, domenii ce stau la temelia societății noastre, sunt conținuturi ale educației.

Școala tradițională este modelul pedagogic care pune accent pe formarea inteligenței copilului, capacitatea sa de a rezolva probleme, posibilitățile sale de atenție și efort. Predarea se bazează pe ideea că elevul trebuie să se integreze în societate cât mai repede posibil, oferind astfel cunoștințe abstracte, schematice și verbale, profesorul fiind considerat ghidul și mediatorul dintre modele și copil, care trebuie să imite și să se adapteze la aceste îndrumări. În concepția tradițională funcția elevului este de a asimila și reproduce influențele primite de la profesor, familie, mediul social sau un grup, printre altele.

Progresele remarcabile în domeniul calculatoarelor și microcalculatoarelor și, în paralel dezvoltarea psihologiei cognitive, au deschis perspectiva unor noi tehnologii de instruire: tehnicile informaționale computerizate, instruirea asistată la calculator și învățarea multimedia, bazată pe utilizarea noilor tehnologii de informare și comunicare.

Învățământul online presupune o formă de organizare a activităților și resurselor asociate unei discipline în care instruirea și comunicarea sunt realizate în principal prin intermediul internetului. Procesul de instruire (predare, învățare și evaluare) este realizat utilizând diferite echipamente (laptop, telefon mobil, tabletă) cu acces la internet.

În perioada pandemiei a crescut interesul părinților pentru homeschooling la nivel global. Homeschoolingul este un sistem de învățământ în care părinții aleg să își educe ei copiii, în locul sistemului tradițional de educație. Sistemul a luat amploare în țări din toată lumea, iar în contextul pandemiei de COVID-19, când copiii învață în mediul online sau în cel hibrid, tot mai mulți părinți din România au început să îl ia în considerare.

Având în vedere situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de pe o zi pe alta, a provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea on-line, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare.

Din punctul meu de vedere, procesul de învățare, oricât de evaluate și perfecționate ar fi platformele educaționale, nu poate să se desfășoare exclusiv online. Învățământul tradițional bazat pe relația directă, față în față, elev-profesor, va trebui să fie în armonie împletit cu aportul învățării online. Un monitor, o tabletă sau un telefon oricâte informații ar transmite, nu pot transmite și sentimente, trăiri sufletești, nu pot crea convingeri și caracter.

Anul trecut școlar în activitatea online am întâmpinat dificultăți în construcția unui unghi cu măsură dată și în desenarea cercului. Ulterior am descoperit facilitățile oferite de OpenBoard:

folosirea cu ușurință a instrumentelor geometrice, realizarea figurilor conform datelor (de o mare importanță la clasele a V-a și a VI-a), stocarea și folosirea unor noțiuni.

În încheiere aș putea să precizez că în ultimul an am folosit mai mult manualele digitale, am descoperit aplicații digitale care ușurează activitatea didactică și cresc atractivitatea pe care elevii o au față de procesul de învățare și de școală la nivel general. Am întâmpinat însă și dificultăți: monitorizarea învățării în mediul online dificil de realizat, lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, lipsa unui computer suficient de performant.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- Ionescu, M., (2011), Instrucție și educație, Editura Eikon, Cluj-Napoca.
<https://www.academia.edu>
<https://www.didactform.snsr.ro>

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE - ȘCOALA ȘI FAMILIA

BUCUȚĂ FLORINELA-RAMONA Școala Gimnazială „Grigore Tabacaru” Hemeiuș, Bacău

Relația școală – familie este un subiect des abordat în literatura de specialitate și supus atenției întregii societăți, mai ales pe fondul schimbărilor sociale din ultimul timp. Toți vorbim astăzi despre integrarea în Uniunea Europeană. Acest proces atrage după sine o serie de schimbări și la nivel școlar. Una dintre aceste schimbări se referă la relația școală-familie.

Motto: „Iubirea este necesară, deoarece pentru fiecare dintre noi nu este suficient faptul de a exista. Un copil poate să trăiască fericit numai atunci când știe că este iubit. Numai atunci devine complet el însuși.” Luigi Verdi

Dacă până în prezent acest parteneriat școală-familie a fost dezvoltat unilateral, fiind de multe ori considerat “responsabilitatea școlii”, acest lucru trebuie să se schimbe pe viitor. O educație de calitate se realizează atunci când, la procesul de formare a micilor școlari participă în mod armonios toți factorii educaționali. Relația de colaborare permanentă cu familia este una dintre condițiile esențiale care asigură succesul școlar.

Copilul trăiește un sentiment de mândrie atunci când părinții săi se implică în activitățile școlii sau îi sprijină în realizarea sarcinilor de învățare. În mod sigur aceste fapte au ecouri pozitive în formarea personalității copilului, în conștiința lui. Ca urmare își va respecta mai mult părinții, va învăța să aprecieze munca celorlalți, îi va fi asigurat succesul școlar.

Dăruirea, tinerețea, experiența, profesionalismul, puterea, curajul, interesul, dedicarea, perseverența, implicarea, sensibilitatea sunt câteva din calitățile și în același timp valorile unui mare pedagog care, prin implicarea eficientă a părinților în dezvoltarea intelectuală a copiilor, asigură o educație de calitate.

Colaborarea eficientă școală – familie reprezintă o reușită a procesului educațional. Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, întreaga societate, iar colaborarea este absolut necesară. Școala trebuie să colaboreze cu familia:

- în domeniul învățării elevului;
- în domeniul comportamentului;
- în domeniul dezvoltării fizice;
- în domeniul dezvoltării intelectuale, morale și estetice;
- în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, deprinderilor igienico – sanitare;
- în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afara clasei și a școlii.

Rolul familiei este foarte important în dezvoltarea copilului, din următoarele puncte de vedere: fizic, intelectual, moral, estetic. Pe parcursul mai multor ani de muncă la catedră mi-am pus mai multe întrebări legate de relația dintre școală și familie. O întrebare a fost aceasta: „Cum am îmbunătățit eu relația școală – familie?” Această relație s-a îmbunătățit printr-un parteneriat adevărat între școală și familie.

Acest parteneriat a urmărit să atingă următoarele obiective:

- realizarea unei comunicări optime între părinți și învățător;
- înlăturarea factorilor perturbatori în cadrul comunicării școală – familie ;
- creșterea gradului de implicare a părinților în toate activitățile școlare și extrașcolare ;
- schimbarea mentalității neadecvate a unor părinți față de școală ;
- cunoașterea de către părinți a posibilităților și nevoilor psiho-fizice ale copiilor ;
- învățarea unor deprinderi și tehnici de muncă intelectuală sub formă de activități comune : elevi-părinți-învățători.

Numai implicând toți factorii educaționali în formarea personalității umane vom reuși să atingem toate aceste obiective. Un parteneriat eficient școală – familie este dorința oricărui învățător. În fiecare an, am încheiat astfel de parteneriate eficiente cu părinții elevilor, bazate pe principii de comunicare și colaborare. Obiectivele propuse le-am urmărit pe tot parcursul anului, iar rezultatele pozitive nu au întârziat să apară. Dacă vom reuși să-i atragem pe părinți de partea noastră într-o colaborare eficientă, într-un parteneriat, sub deviza „Împună vom reuși”, se vor îmbunătăți astfel relațiile ce se stabilesc între școală și familiile elevilor, iar realizarea acestui obiectiv va avea un impact pozitiv asupra formării de caractere, personalități și valori viitoare.

Activitățile desfășurate în parteneriat facilitează înlăturarea barierelor de comunicare dintre participanți, clarifică unele probleme ivite la nivelul grupului de elevi, îndeamnă la autocunoaștere, la autodepășire, la găsirea acelei soluții care să conducă la realizarea obiectivelor propuse. Am aplicat părinților elevilor pe care îi îndrum o serie de chestionare, pentru a-mi da seama de interesul pe care-l manifestă fiecare părinte pentru școală, pentru copilul său și ce așteptări au aceștia.

Analizând răspunsurile date de părinți și din discuțiile cu aceștia, am ajuns la concluzia că e nevoie de implicare și colaborare pentru o educație valorică din perspectiva afectivității, a cunoașterii, a trebuințelor, atitudinilor, valorilor și motivației. Pentru ca parteneriatul să devină eficient, am propus o serie de acțiuni comune la care să participe atât elevii, cât și părinții lor sau alți parteneri educativi din comunitate. În acest fel, activitățile au devenit benefice, finalizându-se printr-o evaluare ce a vizat atingerea obiectivelor propuse.

Forme concrete de colaborare cu părinții în cadrul parteneriatului încheiat:

- a) lectorate și consultații pe teme educative;
- b) activități extrașcolare;
- c) lecții demonstrative pe teme educative;
- d) colaborarea cu alți parteneri educativi;

Implicându-i pe părinți și stabilindu-le responsabilități în acțiunea comună de educare a propriilor copii, de supraveghere și control al acestora, de participare la activitățile educative comune, am reușit să-i conving, să-i motivez, iar rezultatul a fost “aproape” de cel așteptat.

La finalul anului școlar, am putut spune că am avut împliniri dar și eșecuri. Am înțeles că atât părinții, cât și noi, învățătorii, avem de învățat unii de la alții. Am înțeles că au fost și cazuri când nu am făcut suficient, împiedicându-ne în propriile noastre prejudecăți. Sunt familii care trec prin situații dramatice. Sunt copii care trăiesc adevărate drame. Să îi descoperim, să îi ajutăm. Să apelăm mai des la instituțiile statului abilitate în acest sens, să nu uităm că nepăsarea sau ignoranța noastră și a părinților pot distruge destine. Sigur, nu este ușor. Uneori familia, din diverse motive, își face în jurul ei un zid care nu este ușor de trecut. Alteori, lipsa de educație a părinților înșiși este atât de profundă, încât ai impresia că nu mai poți face nimic. Familia actuală nu mai este cea de acum 20 de ani, nici măcar cea de acum 10 ani. Să ținem seama de acest fapt, mai ales, să încercăm să ținem pasul, să nu

ne lăsăm păcăliți sau intimidați, pentru că noi suntem cei care putem aduce speranța și cei care vom forma caracterele, personalitățile și valorile viitoare.

Bibliografie:

1. Allport, G. W., Structura și dezvoltarea personalității, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.
2. Alb, G., Achim, V., Elevul – participant la propria formare, în *Învățământul primar*, nr. 2-4, Editura Miniped, București, 2004.
3. Athanasiu, A., Elemente de psihologie medicală, Editura Medicală, București, 1999.
4. Beznea, N., Familia și școala în relație de parteneriat educațional, în *Învățământul primar*, nr. 1-2, Editura Miniped, București, 2005.

Sistemul de învățământ din Franța

Bud Iuliana

Sistemul de învățământ din Franța este unul care seamănă în multe privințe cu cel din România, însă există și deosebiri clare. Putem spune că e de calitate superioară celui de la noi, că statul are grija să aloce mai mulți bani pentru acest departament, însă și ei se confruntă cu o rată scăzută la bacalaureat la fel ca la noi.

La fel ca în multe alte domenii, România a încercat să copieze și să se inspire din sistemele de funcționare ale statului Francez încă de acum multe zeci de ani. Această asemănare se vede și în sistemul de învățământ.

Există și în Franța atât școli de stat cât și private la care se pot înscrie copiii și va vom prezenta fiecare treaptă de educație în parte. La fel ca la noi, școlarizarea în Franța este gratuită dar obligatorie pentru vârstele de 6-16 ani. Și în România e obligatorie școlarizarea de la 6 ani în clasa 0 și până în clasa a 10-a, deși se dorește schimbarea acestei obligativități. După absolvirea celor 12 clase, în Franța urmează examenul de Bacalaureat după care elevul poate opta pentru cursurile unei facultăți.

Există și școli private în Franța, iar ele se împart în două categorii: cu contract Sous și contract Hors. Cele cu contract Hors au un nivel de învățământ mai ridicat și nu se subordonează Ministerului Educației. În general, cheltuielile unui an școlar variază la învățământul privat între 1500 și 4000 de euro.

Există 158 de zile școlare pe an și 26 de ore de studiu la școală pe săptămână. În ultimii 2 ani de studiu se ajunge la 40 de ore pe săptămână din cauza orelor suplimentare introduse special pentru pregătirea elevilor de examenul de bacalaureat. Elevii merg la școală de luni până vineri însă multe școli au program și sâmbătă pentru jumatate de zi. La fel ca și în Anglia și Franța începe școală pe 2 septembrie, chiar la începutul lunii, spre deosebire de România care mai acordă 2 săptămâni de vacanță.

Orele de studiu par ceva mai stufoase ca în România, sunt împartite în 3 ore de curs dimineața, 3 ore după-amiaza și elevii au 2 ore de pauză la prânz când pot merge la cantina școlii sau pot să plece acasă.

Vacanțele sunt în lunile octombrie-noiembrie, decembrie, februarie-martie și aprilie-mai. În aceste 4 perioade sunt câte 2 săptămâni de vacanță și vacanța de vară. Învățământul primar include doi ani facultativi de grădiniță (écoles maternelles) și cinci ani de școală generală. Echivalenta la școală este următoarea:

clasa I: CP, cours préparatoire

clasa a II -a: CE1, cours élémentaire 1

clasa a III -a: CE2, cours élémentaire 2

clasa a IV -a: CM1, cours moyen 1

clasa a V -a: CM2, cours moyen 2

Invatamantul secundar include patru ani de gimnaziu (collège) si trei ani de liceu (lycée). Echivalenta este urmatoarea:

Collège

clasa a VIa: sixième, 6eâ

clasa a VIIa: cinquième, 5e

clasa a VIIIa: quatrième, 4e

clasa a IXa: troisième, 3e.

Lycée

clasa a Xa: seconde, 2nde

clasa a XIa: première, 1ère

clasa a XIIa: terminale.

Un alt lucru interesant si notabil este ca in Franta se acorda note de la 0 la 20. Incepand cu nota 16 profesorii spun mentiunea maxima tres bien, adica foarte bine, asemeni calificativelor din Rmania. Nota minima de trecere este 10.

Sisteme de învățământ europene - Sistemul educațional din Elveția

Bud Luminita Denisa

Sistemul elvetian de învățământ este descentralizat și autonom și are reputația de a fi unul dintre cele mai bune din lume. Constituția Elveției delegă cantonelor autoritatea asupra sistemului de învățământ. Limba de predare în cantonul respectiv stabilește limba de predare în școli.

Etapile învățământului elvetian sunt:

- 1-2 ani de grădiniță (învățământ prescolar), până la 6 ani;
- 6 ani de școală primară, de la 6 ani până la 12, clasele a I-IV-a;
- 3 ani de școală secundară de gradul I, de la 13 ani, clasele a V-VIII-a;
- Școala secundară de gradul II (liceu sau școală profesională);
- Școala profesională superioară, de la 18-19 ani (se obține diploma de bacalaureat);
- Universitate / școală profesională specializată;

Anul de studii variază în Elveția. Anul începe de la mijlocul lunii august până la mijlocul lui septembrie. Copiii din învățământul obligatoriu au aproximativ 12 săptămâni de vacanță pe an. Datele vacanțelor școlare sunt diferite de la canton la canton și de la o localitate la alta.

Doar 5% din populația școlară elvețiană are un bacalaureat. Programul școlar este foarte exigent, limbile străine, latina, matematicile superioare sunt materii obligatorii pentru absolvire. Există diferite tipuri de bacalaureat, toate având însă 5 materii obligatorii. A intra într-un liceu elvețian este un parcurs foarte dificil, de aceea economia și serviciile sunt tributare mâinii de lucru de elită străină.

Celălalt tip de școală, arbitrar numită elvețiană, este o instituție particulară, cu program anglo-american, un fel de baby-sitting internațional de lux al aleșilor. Aici costurile sunt în jur de 3.000 de euro pe lună, în regim de internat, infrastructura școlii variind de la o instituție la alta. Sunt și câteva internate cu tradiție, școli catolice, unde programul de învățământ se apropie de cel al școlilor de stat, dar aici nu intră cine vrea și limbile naționale sunt limbi de predare (germană, franceză), engleza fiind limbă străină. Acestea din urmă sunt frecventate de un public germanofon, cu mult mai exigent decât cel al școlilor internaționale.

Cei care într-adevăr vor să învețe pot beneficia de un regim de preceptorat, unde se lucrează în grupuri de 2-3 elevi, un fel de sistem de meditații în interiorul școlii. Și într-adevăr acești copii au o șansă extraordinară, pentru că profesorii din sistemul preceptorat provin din mari universități ale lumii cu un excepțional bagaj de cunoștințe științifice și educaționale.

Școlile din Alpi, cu precădere cele pentru fete, pregătesc elevul pentru a ști să se comporte în viață, mai mult decât să aibă o bază de cunoștințe (pentru anecdotă, școala unde a studiat prințesa Diana, este o simplă școală de... menajere, unde se învață cum să se plieze șervețelul și să se întindă masa...).

În timpul liber elevii pot merge la tabara de vară Brillantmont Lausanne:

- Program pentru elevi între 10 și 16 ani, desfășurat în campusul școlii internaționale Ecole Brillantmont, într-un parc din centrul orașului Lausanne.
- Brillantmont School Summer Program oferă elevilor posibilitatea de a se înscrie la unul din următoarele programe de studiu: English, French

Profesorii cu o pregatire excelenta ii vor conduce pe tot parcursul programului prin metode cat mai diversificate de invatare si aplicare a notiunilor insusite la cursuri. Cursurile se desfasoara dimineata, cate 4 ore pe zi (de la 09.00 la 12.15, cu o pauza de 15 minute), de luni pana vineri. In prima parte a zilei de curs, lectiile se axeaza pe gramatica si pe structura lingvistica iar in a doua parte a cursului, lectiile se axeaza pe conversatie si folosirea in practica a elementelor teoretice invatate in prima parte.

GRĂDINIȚA DE ACASĂ

Profesor pentru învățământul preșcolar, Budăi Nicoleta Grădinița cu Program Prolungit Broșteni

Criza actuală de sănătate a făcut ca predarea și învățarea să treacă complet în mediul online. Pentru preșcolari este foarte greu să se adapteze acestei noi modalități de învățare, pentru ei și educatori fiind o adevărată provocare.

Pentru a sprijini preșcolarul în această nouă situație de învățare educatorii au încercat să adapteze întreaga activitate regândind resursele de predare și învățare.

Odată cu această schimbare, au apărut și multe îndoieli:

- Cum îi putem menține pe preșcolari implicați în învățare atunci când aceasta se poate desfășura doar la distanță?
- Ce putem face dacă preșcolarul nu are instrumentele necesare?

Moduri de a face învățământul la distanță să funcționeze:

1. Respectarea unui program zilnic. Copiii au nevoie de rutine acasă la fel cum au nevoie de rutine și la grădiniță. Respectarea rutinelor îi ajută pe copii deoarece le oferă predictibilitate, structură și stabilitate.

2. Să lăsăm copiii să ne ghideze. Deși nu suntem împreună, copiii încă se joacă, explorează și învață la casele lor. În timpul întâlnirilor virtuale putem să îi întrebăm pe copii ce activități doresc să desfășurăm împreună pentru ai atrage să participe la activități.

3. Îmbinarea activităților sincron cu cele asincron. Pentru copiii cu vârsta între 3 și 6 ani este inadecvat din punct de vedere al dezvoltării lor să petreacă foarte mult timp în fața calculatorului. Oferiți sugestii de activități asincron pe care le pot desfășura pe parcursul zilei.

4. Amintiți-vă că părinții sunt partenerii dumneavoastră. Părinții sunt aliați excelenți și vă pot sprijini prin extinderea învățării copiilor de acasă. Cu toate acestea, trebuie să ne amintim că părinții au și alte responsabilități în afară de a ne sprijini la lecțiile noastre. Faceți participarea voluntară la întâlnirile virtuale și dacă un copil nu a putut intra la întâlnire le putem transmite ce activități am desfășurat.

5. Construirea de relații la distanță este esențială. Relațiile dintre noi, copii și părinți sunt fundamentul învățării noastre la distanță. Deși nu putem fi împreună, putem rămâne în contact și arăta că ne pasă. O dată la câteva zile îi putem suna pentru a vedea ce fac, pentru a vedea de ce nu au putut participa la activități și să vedem dacă îi putem ajuta cu ceva.

6. Folosirea platformelor online. Pentru a fi mai atractive lecțiile putem crea jocuri pe diferite platforme, puzzle-uri, cărți de povești, animații, benzi desenate, filmulețe ce cuprind povești și poezii.

Planul unei lecții virtuale

- Începerea activității cu 5 minute mai devreme. Copii sunt încurajați să discute între ei.
- Salutul. Educatoarea îi salută pe copii, iar apoi aceștia se salută între ei.
- Prezența. Cu ajutorul unui grafic de prezență putem arăta cine este prezent și cine lipsește.

- **Diagrama emoțiilor.** În orice lecție virtuală este important să recunoștem sentimentele și emoțiile elevilor noștri și să le oferim sprijin și îndrumare pentru a-i ajuta să recunoască aceste emoții. Pe rând fiecare copil va spune cum se simte.

- **Gimnastica de înviorare.** Este foarte importantă mișcarea pentru dezvoltarea copiilor de aceea le putem propune copiilor să dansăm sau să efectuăm exerciții fizice în funcție de preferințele lor.

- **Activitate.** Putem citi o poveste care poate fi însoțită de o activitate interactivă și distractivă cum ar fi un joc matematic, un experiment sau o activitate practică.

- **Provocare zilnică.** Invităm copiii să vorbească despre fotografiile pe care le-au trimis cu o zi înainte și care cuprind activitățile realizate de ei.

- **Încheiere.** Evidențiem din nou fiecare copil, permițând tuturor să își ia rămas bun.

Predarea virtuală poate avea unele provocări, dar modul în care învață copiii nu s-a schimbat. Cel mai bun lucru pe care îl putem face este să continuăm să facem ceea ce am făcut întodeauna: să cântăm, să dansăm, să realizăm activități matematice, activități de limbă și comunicare, activități practice și activități artistico-plastice.

Bibliografie:

- Manea, R. (2020, 13 aprilie). Ce este important în educația preșcolară în vremea izolării? Disponibil la: <https://www.edupedu.ro/ce-este-important-in-educatia-prescolarilor-in-vremea-izolarii/> . Accesat la data de: 10.05.2021

- Muskin, M. (2020, 29 aprilie). 7 Tips for Managing Distance Learning in Preschool. Disponibil la: <https://www.edutopia.org/article/7-tips-managing-distance-learning-preschool>. Accesat la data de: 10.05.2021

MODALITĂȚI TRADIȚIONALE DE PREZENTARE A PROPRIEI ACTIVITĂȚI ÎNLOCUITE CU APARIȚIA GALERIEI VIRTUALE

Redactat: prof. Budală Mirela

Motto: „Arta video de mâine este instalația, arta timpului și a spațiului absolut, și va trebui să cunoaștem codul de lectură al acestei noi arte.” Nam June Paik

Anul 2020 cu maxime provocări ne trece pe noi profesorii în lumea „artei” cu o viteză amețitoare și fără pregătirea prealabilă de care au parte marea majoritate a persoanelor specializate și crescute în mediul virtual.

Trecerea profesorului de la clasic la modern acceptată de marea majoritate este anevoioasă și necesită ajutor de specialitate. Arta predării în online substituie spectacolul față în față ceea, ce, transformă clasa într-o sală pustie, iar, o cameră de acasă într-un studio de înregistrări și transmisii în direct. Spațiul virtual, posibilitatea de a acționa și reacționa în timp real se dilată și devine reprezentativă, îngăduind perceperea obiectelor și a ființelor virtuale, absente sau inventate, și manipularea lor prin acțiunile pregătite și programate pe diferite secvențe de timp.

În timpul orelor de curs face to face, profesorul făcea acest lucru în proiectul didactic pentru acea lecție. Diferența este doar în scurtarea și schimbarea metodelor de transmitere a mesajului. Elevii aveau nevoie de această schimbare deoarece ei sunt captați de viteza undelor de transmitere a mesajelor din jurul lor, de rapiditatea succesiunii imaginilor ceea ce duce la stare de agitație/agonie în sala de clasă, indiferent de diversitatea metodelor didactice de a implica activ elevul.

Creierul lor avid de noutăți și bombardat cu atâtea informații din exterior pe toate canalele de socializare, la școală, unde, tonul unui profesor și ritmul vorbirii sunt sub nivelul de viteză și redare a mesajului de pe ecranul unui calculator, face mesajul mai greu de perceput și cu o concentrare maximă din parte elevului. În spatele ecranului, emoțiile sunt diminuate, mesajul din parte profesorului trebuie să fie mai scurt și cu o viteză mai mare de redare ceea ce încântă elevul. Pentru secvențele de lecție propuse mesajul profesorului trebuie să fie scurtat și punctual punând în prim plan elevul care, în lumea lui (a internetului) este specialistul și devine prim actor al scenei ceea ce îi dă o anumită încredere, putere pe care o folosesc perfect în a pune în scenă propriul spectacol.

Activitățile de grup sunt agreate și cu un real succes în prezentarea finală. În clasă în timpul activităților de grup erau elevi care se fofilau lăsând sarcinile în spatele celor mai buni pentru a fi dat răspunsul la timp ducând la pasarea responsabilităților. În orele online solicitarea unui răspuns în grup este mai rapid cu participarea activă a întregului grup prin segmentarea sarcinilor și împărțirea lor strict pe persoană ca apoi să fie adunate și puse în forma finală. Nu mai există refuz la răspuns sau fofilare, deoarece au în mână informațiile puse la dispoziție de deviceuri și siguranța răspunsului corect care, le dă o relaxare și o deschidere pe care, la școală nu o puteau obține datorită colectivului de elevi și a fricii de a greși.

Siguranța de acasă ajută la depășirea unor bariere personale și la clădirea încrederii în sine o dată cu dezvoltarea părții autodidactice. Aceste lucruri se pot forma sub îndrumarea profesorului care trebuie să îi învețe ce să caute, unde și care este mesajul real pe care trebuie să îl ia în considerare. Fișele de lucru ar trebui să conțină link-ul pe care elevul le poată urmări fără a fi stresat de timp iar discuțiile pe marginea informației respective să aibă loc în cadrul orei de curs, dezvoltând partea de dezbateri, promovare a noilor idei, găsirea soluțiilor este noutatea care ar trebui să intervină.

Implicarea elevilor mult mai activ prin rolul de prim artist în realizarea propriului film, a propriilor imagini care să vorbească în locul lor, a ideilor de promovare a viziunii artistice despre orice domeniu (Speaker Motivațional) pentru că lumea asta este a lor și aici în acest mediu ei dețin controlul.

Viteza de redactare a unui text (Asistent manager), abilitatea de a crea power-point și dorința lor de a fi organizatori (Manager de proiect), filmulețe de scurt metraj (regizor), pozele modificate (Editor de imagine) care transmit starea și momentul perfect pot înlocui cu succes activitățile din clasă care se derulau cu încetinitorul aparent și care nu ajutau la dezvoltarea personală cea mai importantă parte din forma de globalizare a unei societăți moderne și ale cerințelor acesteia. Temele de acasă pot fi înlocuite cu succes de link-urile care pregătesc următoarea oră, de pregătire a unui proiect pe o temă dată cu un timp mai lung de predare, găsirea unor surse ajutătoare pentru transmiterea mesajului din lecția precedentă, formularea, transpunerea în orice formă a lecției predate într-o viziune proprie.

Învățarea, dezvoltarea continuă și utilizarea propriei creativități duce la responsabilizare și asumarea răspunderii ca individ asupra actului personal creat cu ajutorul propriei imaginații, a personalizării lucrărilor și depășirea liniilor trasate strict de anumite cadre didactice. Limitarea actului de creație duce la o inhibare și retragere a elevului într-un spațiu mic fără uși și ferestre. De aici apare și lipsa de cursivitate într-un discurs sau a unui răspuns scurt la lecție. De fapt este constrângerea sufocantă a prezentării succinte, clare și perfecte cerute de educatorul din fața lui. Grija de a nu greși, de a nu lua o notă mică duc la închiderea constantă și limitarea actului de comunicare care este mult mai relaxat și cursiv în spatele unui ecran. Lumea virtuală ajută la dezvoltarea abilităților de scriitor și a exprimării fără limite pe site-urile utilizate de tineri (ex. wattpad), acolo unde noi profesorii începem timid să le descoperim și să le înțelegem utilitatea. Lucrul pe hârtie să fie înlocuit cu lucrul pe calculator.

Portofoliile să fie electronice fără a mai fi scoase în format letric. Aici discutăm de lucruri care momentan nu se pot realiza în domeniul online principala cauză, lipsa de deviceuri, pe care unii părinți nu le pot pune la dispoziția copiilor ceea ce împiedică foarte mult actul de predare. Un alt impediment lipsa de relaționare care duce la dezvoltarea unui egocentrism și egoism greu de depășit în lumea reală cu activități față în față. La clasele primare și gimnaziale pericolul este și mai mare pentru că, cei implicați în actul de învățare (elevii) se bazează foarte mult pe implicarea celor din jur în rezolvarea sarcinilor și a problemelor ceea ce va crea o societate cu un handicap în luarea propriilor decizii și asumarea riscului în deciziile luate.

Supravegherea continuă și urmărirea sub toate formele poate duce la o generație de oameni controlați și manipulați foarte ușor. Așteptarea direcțiilor de urmat fără a-și asuma vina sau răspunderea este o mare piedică într-un democrație în continuu upgrade. Se tot cere și se promovează ideea de participant activ a elevului în actul de predare, dar este foarte greu de aplicat într-o clasă cu 30 elevi în care ai dori o abordare a activității diferențiate, care ar putea fi asemănată cu o autoservire, unde produsele de strictă necesitate sunt la îndemâna oricui iar, produsele noi sunt o varietate greu de atins.

Fiecare elev învață în ritm propriu ceea ce este permis în orele online dar nu este permis în activitatea față în față. Datorită programei foarte încărcate nu există timp pentru ritm propriu, pentru gândirea critică, pentru creativitate. Toate se derulează pe repede înainte și blochează esențialul procesului de dezvoltare a unor abilități de care are nevoie orice tânăr pentru a se putea integra pe piața muncii.

Deoarece intenționăm să facem parte dintr-o lume fără granițe și agreăm ideea de a ne găsi un job bun, bine plătit oriunde, uităm de abilitățile principale pe care trebuie să le aibă un candidat pretendent la un loc de muncă. Abilitățile cerute în țară și afară sunt abilități de comunicare, de adaptare, de socializare, de integrare, de comunicare într-o limbă străină (sau mai multe), de empatie, colaborare... etc. Pentru toate acestea este nevoie de o muncă în echipă (profesor+ elev+ părinți+ instituții+ societate) și de includerea lumii virtuale în procesul pedagogic.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ ÎN GRĂDINIȚĂ „ÎMPREUNĂ NE JUCĂM, ÎNVĂȚĂM ȘI CÂȘTIGĂM!”

**Prof. înv. preșcolar: BUFNEA ANA-CAMELIA
GRĂDINIȚA P. P. STEP BY STEP NR. 12, ALBA IULIA**

MOTTO: „NU TREBUIE SĂ FIM SINGURI, CI TREBUIE SĂ FIM ÎMPREUNĂ!”

ARGUMENT:

Educația incluzivă are ca principiu fundamental un învățământ pentru toți, împreună cu toți, care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare și incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educației pentru toți. Acestea au o influență determinantă asupra formării inteligenței, a personalității și a comportamentelor sociale.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Pentru a nu pierde calitățile și competențele acelor care sunt amenințați cu excluderea este foarte bine să fim incluzivi. În acest sens, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă trebuie formată și dezvoltată învățându-i că toți copiii trebuie să participe la acțiuni comune care îi ajută să crească, să se dezvolte, pentru ca atunci când vor fi mari să participe și ei la dezvoltarea comunității în care trăiesc.

Problema care se pune este deci, cât de bine sunt pregătiți copiii, părinții acestora dar și educatoarele pentru diversitatea existentă și identificată în fiecare grup preșcolar și cât de bine sunt pregătiți să o accepte. Mă refer aici la incluziunea copiilor care provin din medii sociale diferite, copii cu diferite dizabilități, sau de alte etnii și pregătirea celorlalți în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală.

Copilul cu cerințe speciale trebuie acceptat de colegi și acest lucru trebuie pregătit de educatoare prin informarea acestora cu scopul de a se comporta normal cu el. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un asemenea coleg. Sensibilizarea se face prin stimulări: - crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficiențe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înțeleagă situația celor care au dizabilități: vizitarea unor persoane cu deficiențe: exersarea, dezvoltarea psiho – motricității, motivației și afectivității.

În aceste situații părinții sunt cei mai reali parteneri deoarece ei dețin cele mai multe informații despre copiii lor. Această relație a grădiniței cu părinții copiilor cu cerințe educative speciale este necesară și benefică, ea furnizând informațional specificul dizabilității preșcolarului, precum și date despre contextul de dezvoltare a acestuia.

Părinții informează și despre factorii de influență negativă care ar trebui evitați (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini, care determină inhibarea, izolarea copiilor). Trebuie să recunoaștem însă că de-a lungul anilor am întâlnit cazuri în care aceștia nu erau destul de deschiși și astfel munca noastră, a educatoarelor, a logopedului a fost îngreunată.

OBIECTIV FUNDAMENTAL: Formarea unor comportamente pozitive, de înțelegere și toleranță a copiilor față de cei din jurul lor și față de ei înșiși prin organizarea unor activități în care copiii să se joace, să învețe și să evolueze împreună.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească între români și alte etnii;
- transmiterea de cunoștințe despre propria cultură și despre alte culturi aparținând altor etnii; formarea unor deprinderi legate de viața într-o societate multiculturală;
- formarea atitudinii de respect față de propria cultură și a celorlalte etnii și combaterea discriminării și a intoleranței;
- promovarea unor relații de prietenie și de bună înțelegere între români și celelalte naționalități;
 învățarea unor cuvinte, expresii, cântece și dansuri în limba română, greacă, turcă, japoneză, mexicană, indiană;
- dezvoltarea abilităților copiilor cu diferite deficiențe sau probleme de învățare pentru a face față cerințelor instructiv-educative în vederea integrării cu șanse egale alături de ceilalți copii;

GRUPUL ȚINTĂ: copiii preșcolari, copiii cu diverse deficiențe, preșcolarii români și de etnii diverse, copii proveniți din familii sărace, educatoare, părinți

DURATA PROIECTULUI: 4 ani

MODALITĂȚI DE REALIZARE A OBIECTIVELOR: observări; lecturi după imagini; jocuri de mișcare, jocuri distractive; plimbări, excursii, drumeții; convorbiri; memorizări; activități artistico-plastice; confecționarea de podoabe specifice diferitelor sărbători; vizionări de diapozitive; vizionări de emisiuni TV pe tema incluziunii; expoziții; audierea unor lecturi pe tema incluziunii; audierea unor casete audio (cântece); desene, concursuri;

RESURSE:

Umane: copii, educatoare, învățătoare, profesor consilier, profesor logoped, părinți, bunici;

Materiale: cărți, reviste, panouri informative, aparate de fotografiat, xerox, hârtii xerox, casete, CD-uri, pliante, articole din ziare, albume, panouri pentru expoziție, jucării, dulciuri, rechizite, îmbrăcăminte;

MODALITĂȚI DE EVALUARE: convorbiri, desene, pliante, programe artistice, expoziții, albume foto.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cozma Teodor, O noua provocare pentru educație: Interculturalitatea, Editura Polirom, Iași, 2001
2. Lespezeanu Monica, Tradițional și modern în învățământul preșcolar - O metodică a activităților instructiv-educative, Editura Omfal Esențial, București, 2007
3. Ungureanu D. ,Educația integrată și educația incluzivă, Editura de Vest, Timișoara, 2000
4. MECT, Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani), 2008

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

NR. CRT.	DATA	TEMA ACTIVITĂȚII	LOCUL DESFĂȘURĂRII
1.	OCTOMBRIE	„Să ne ajutăm colegii!” – simularea unor situații concrete de ajutorare; joc de rol	Grădiniță
2.	NOVEMBRIE	„Așa da, așa nu!” – joc didactic	Grădiniță
3.	DECEMBRIE	„Am plecat să colindăm!” concert de colinde și poezii de Crăciun Moș Crăciun vine pentru toți copiii lumii.	Grădiniță Școală
4.	IANUARIE	„Lumea poveștilor” – realizarea unor povești de către preșcolari pe tema incluziunii (acceptare, prietenie, înțelegerea tuturor copiilor din jurul lor, indiferent de etnie, naționalitate, mediu social sau diverse deficiențe).	Grădiniță Școală
5.	FEBRUARIE	„Hora prieteniei” – joc de mișcare	Grădiniță
6.	MARTIE	„Un mărtișor pentru toți copiii lumii!” - confecționare de mărtișoare	Grădiniță
7.	APRILIE	„Copil ca tine sunt și eu!” – oferirea de daruri copiilor din medii sociale precare	Grădiniță Casă de copii
8.	MAI	Cu Europa la joacă – Prietenie fără frontiere	Grădiniță
9.	IUNIE	Evaluarea proiectului „Copacul prieteniei” – joc didactic	Grădiniță

EDUCAȚIA DIGITALĂ – O NECESITATE

Bughianu Mihaela Loredana
Școala Gimnazială nr. 169, București

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean. Fără o populație educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învățământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate.

În întreaga lume se observă convertirea conținutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând. Lecțiile digitale îi țin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenți la informații. Educația virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani.

În continuă dezvoltare, tehnologiile informației și comunicării au schimbat fundamental natura relațiilor globale, sursele de avantaj în competiție și oportunitățile pentru dezvoltare economică și socială. Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonii mobile au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, școli și guverne, ce comunică și interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele Integrării Digitale.

Trăim vremuri în care sistemul de învățământ românesc a suferit o schimbare de paradigmă, activitatea didactică fiind strămutată din spațiul școlar în spațiul virtual, din cauza pandemiei generată de SARS CoV2. Drept urmare, contează foarte mult felul în care reușim să facem față unei situații atipice pentru care nimeni nu a fost pregătit. Dar ce să facem? Ne adaptăm. Profesorul întotdeauna a fost deschis la orice. A trebuit să învețe într-un timp scurt toate aplicațiile și platformele pentru a face față învățământului online.

În perioada stării de urgență, de suspendare a cursurilor „educația digitală” a devenit realmente principala formă de menținere a legăturii cu elevul. Reconfigurarea procesului de predare-învățare-evaluare a depins foarte mult măiestria profesorului, de competențele sale digitale. S-a trecut de la clasa tradițională la clasa virtuală.

Cadrul didactic s-a străduit să depășească bariera distanțării sociale prin sensibilizarea media, folosind diverse platforme și aplicații: Zoom, Meet Classroom, Edus, Adservio, WhatsApp, Messenger etc. Astfel, s-a realizat legătura profesor-elev, pentru a consolida și aprofunda noțiunile teoretice, pentru a parcurge materia, pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenelor și pentru a-i conștientiza pe învățăcei că indiferent sub ce formă se desfășoară actul educațional, școala este esențială ca ei să-și urmeze visul de a deveni cineva. Proiectarea didactică a fost regândită și reorganizată, astfel încât fiecare elev să aibă acces la resursele educaționale deschise.

Activitățile de învățare au fost organizate sub formă de: lecții online, fișe de lucru, teme pentru acasă, chestionare, jocuri didactice, resurse audio sau video etc. puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic.

Utilizând o anumită platformă elevii au avut acces rapid la resursele puse la dispoziție de profesori, iar aceștia din urmă au avut la dispoziție mecanisme online de feedback individual sau de grup cu privire la activitatea, performanțele și lucrările elevilor. În plus, utilizatorii au putut crea diverse opțiuni personalizate, pentru a derula proiecte școlare sau extrașcolare, în interiorul platformei, fără niciun cost suplimentar. Testele și bibliotecile online, o colecție în continuă creștere de materiale educaționale pentru profesori și elevi, sunt, de asemenea, extrem de utilizate.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

Bibliografie:

- 1) Magdas I., Didactica informaticii, de la teorie la practică, Editura Clusium, 2007;
- 2) Cerghit, Ioan, 2002, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, Editura Aramis, București.

„Gradinita online”

Prof. înv. prescolar Buhusi Lucica
Gradinita cu P. N. Telejna, jud. Vaslui

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolarilor din grupa pe care o coordonez la GPN Telejna, în măsură în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămâna la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma watschapp.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.

2. Dacă se desfășoară cu preșcolarul activități efectuate într-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia It de tipul telefonie mobile îl are asupra sănătății preșcolarilor, am repartizat timpul activităților în funcție de orarul stabilit pe parcursul întregului an școlar. Aici mă refer la activitățile din cadrul domeniilor experiențiale:

- luni- DS (Cunoașterea mediului) și DEC (Educație plastică)
- marți – DȘ (Activitate matematică) și DEC (Educație muzicală)
- miercuri- DLC (Educația limbajului) și DPM (Educație fizică)
- joi- DȘ (Activitate matematică) și DOS (Educație pentru societate)
- vineri- DLC (Educația limbajului) și DOS (Activitate practică)

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv- educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarilor, acestora le-au fost înmanate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma watschapp ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

În cadrul activității ecologice, activitate care face parte din domeniul Om și Societate, activitate practică, am urmărit confecționarea de jucării din diverse materiale pe care copiii le-au avut la dispoziție. Le-am pus la dispoziție copiilor și părinților mai multe filmulețe cu idei interesante și materiale necesare pentru realizarea lor. Preșcolarii au fost foarte bucuroși că au lucrat împreună cu părinții/bunicii și au aflat și văzut câte lucruri interesante putem obține dacă reciclăm diverse materiale/obiecte. Au realizat floricele din bețe de ureche, bărcuțe din hârtie, suporturi pentru creioane.

În continuare voi prezenta fotografiile din timpul activităților on-line

Ultima luna de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că și resursele digitale sunt utile în desfășurarea demersului didactic, beneficii având fiecare participant: copil, părinte, educatoare.

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părintii, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feedback în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Din perspectiva cadrului didactic, noua structură de desfășurare a activităților a oferit următoarele oportunități: am învățat utilizarea unor noi platforme de învățare online (modul de lucru pe WhatsApp- pe care au lucrat cu preșcolarii, dar și pe Zoom, în cadrul consiliilor profesoriale sau a cercului pedagogic), am învățat să creez jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari.

Rolul parintelui în educatia timpurie a copilului

**Prof. înv. preșc., Buică Florina-Cristina,
Grădinița Steaua, București**

Cei mai multi parinti, la reinceperea activitatii, dupa concediul de crestere a copilului, cauta solutia cea mai buna pentru ingrijirea acestuia. Unii opteaza pentru bone sau bunici, altii pentru a ramane cu unul dintre parinti acasa si o alta parte alege integrarea copiilor in crese, forma de ingrijire si invatamant care aduce mari castiguri dezvoltarii armonioase a acestora.

Cresa ajuta copilul sa devina sociabil, sa vorbeasca, sa dobandeasca deprinderi specifice cum ar fi mancatul singur, dusul linguritei la gura, jocul cu alti copii. Invata ca treptat sa se detaseze de atasamentul parental excesiv cu care sunt obisnuiti cei mai multi dintre ei, din primii ani de viata.

Beneficiile cresei asupra dezvoltarii armonioase a unui copil sunt:

- Ajuta la imbunatatirea capacitatilor sociale si relationale prin activitatile ludice si educationale in care este angrenat;
- Contribuie la dezvoltarea capacitatii de auto-cunoastere;
- Influenta in mod pozitiv dezvoltarea inteligentei cognitive si emotionale prin interactiunea cu ceilalti copii si cadrele specializate in furnizarea de servicii educationale din cadrul cresei;
- Copilului ii sunt stimulate creativitatea, imaginatia, capacitatea de adaptare etc.

Pe langa procesul de socializare deosebit de important in cresterea armonioasa a unui copil care se realizeaza in cadrul unei crese, atentia si grija cu care copiii sunt intampinati de catre personalul specializat ii ajuta in modelarea unei educatii structurate si adaptate ritmului individual.

Criterii de selectie a unei crese:

- In urma unei recomandari – cea mai mare parte din parinti aleg cresa copilului in functie de sugestiile, remarcile, opiniile venite din partea rudelor, prietenilor, cunoscutilor;
- In functie de locatie – locul unde este plasata cresa reprezinta unul dintre cei mai importanti factori in alegerea facuta de parinti. In general, acestia opteaza pentru cea mai proxima institutie de educatie timpurie, cu scopul economisirii de timp, energie si alte resurse;

In functie de personalul cresei – exista parinti care acorda o nota de maxima atentie formarii profesionale a personalului care se va ocupa de copilul lor. Acest aspect este explicabil, fiecare parinte dorind cea mai buna educatie pentru propriul copil, de la cei mai indicati specialisti;

Pe criterii financiare si organizatorice, unii parinti selecteaza cresa in functie de veniturile familiale, de posibilitatile financiare pe care le au la momentul respective si/sau in functie de disponibilitatea de timp.

Dosarul de inscriere a unui copil in cresa trebuie sa cuprinda urmatoarele documente:

Cerere tip – se elibereaza de la cresa sau de la DGASPC (dupa caz);

Fisa medicala a copilului;

Copie certificat nastere copil;

Copie actiune de divort / hotarare judecatoreasca incredintare minor pentru plata pensiei alimentare (daca este cazul);

Adeverinta medicala din partea ambilor parinti (dupa caz);

Copie BI/CI ambii parinti (dupa caz);

Adeverinta salariu din partea ambilor parinti;

Dosar cu sina.

Chiar daca in cadrul cresei, copilul beneficiaza de un program bine stabilit si structurat, asta nu inseamna ca aportul parintilor in procesul educational devine neglijabil. Este foarte important ca notiunile, deprinderile pe care personalul cresei il gandesc pentru copii, sa fie continuat si dublat de un sprijin real, practic de catre parinti. Doar in conditiile in care exista colaborare si un raport copil-personal-parinti de tip "win-win", se poate vorbi despre o dezvoltare a copilului cu adevarat armonioasa.

Din pacate, parintii nu prea mai au timp sa se ocupe de proprii copii, nu mai au timp sa se joace cu ei, sa-i invete lucruri specifice varstei, sa le spuna ce au voie sa faca si ce nu si, si ce este cel mai important, sa le si explice de ce. Se simte acut lipsa parintilor din procesul de educatie al copiilor. Pentru ca acestia sa se dezvolte armonios, trebuie sa ne inclinam atentia si spre relatia parinte-copil. Fara o complementaritate intre ceea ce se invata la cresa si ceea ce se face acasa, rezultatele in evolutia copilului se vor vedea mai greu.

Campania de diagnostic precoce a intarzierilor in dezvoltare implementeaza in crese, program prin intermediul caruia se sustine diagnosticarea precoce si interventia timpurie, cele mai bune solutii pentru sansa la recuperare a copiilor cu autism. Intregul demers isi propune cresterea gradului de constientizare si accesului la furnizarea de servicii sociale pentru depistarea precoce a copiilor cu intarziere in dezvoltare (intarziere de limbaj, tulburari de spectru autist si tulburari asociate).

Evaluarea se realizeaza in urmatoorii pasi:

-Copilul este observat la joaca de catre specialisti acreditati;

Este aplicat de catre specialisti un interviu dedicat parintelui, structurat in 12 intrebari simple;

-Parintii ai caror copii obtin un scor crescut de risc in intarzierile in dezvoltare sunt consiliati in acceptarea rezultatelor evaluarii psihologice a copiilor si a diagnosticului (dupa caz);

-Se ofera suport specializat, teoretic si practic pentru parinti. Diagnosticarea precoce si interventia terapeutica timpurie are beneficii asupra intregii dezvoltari a copilului. Pe termen lung, datorita interventiei timpurii, parintii ar putea reduce timp, costuri si personal specializat in ceea ce priveste evolutia armonioasa a propriului copil.

De asemenea, prin intermediul diagnosticarii precoce si a interventiei terapeutice timpurii, dublate de o activitate ludica si educativa adecvata in cresa de apartenenta a copilului, se pot reduce comportamentele problema, imbunatati rezultatele scolare, integrarea copilului in societate si dobandirea de catre acesta a unui stil de viata independent.

Familia are rolul de interfață între copil și "restul lumii", ea susține și influențează trebuința copilului de a deveni autonom, de a se constitui ca o persoană individualizată și socială.

Funcționează ca model și instanță de evaluare a binelui și a răului și este, în același, timp suportul afectiv necesar.

Familia trebuie înțeleasă ca mediu afectiv, social și cultural, ca sistem de interrelații afective, apt să reacționeze la trebuințele copilului și la dezvoltarea personalității lui.

Bibliografie:

Șchiopu U.; Verza E., (1997), Psihologia vârștelor, ciclurile vieții, Editura Didactică și Pedagogică, București

Brich, A., (2000), Psihologia dezvoltării, Editura Tehnică, București

Avantajele și dezavantajele învățării online.

**Prof. Buica Oana,
Scoala Gimnaziala Batasani, jud. Valcea**

Tehnologia a devenit în ultimii ani parte a vieții de zi cu zi. Încă de la vârste fragede, copiii sunt atrași de tehnologie și pe măsura ce se dezvoltă și cresc, experimentează expunerea la diverse device-uri smart.

Din experiența de părinte și dascăl am observat că, copiii și elevii noștri descoperă jocurile online încă de la grădiniță, ba chiar ajung să fie utilizatori experimentați ai internetului, dezvoltând deprinderi de utilizare a softurilor și echipamentelor, depășind deseori nivelul adulților de cunoaștere. Odată cu dezvoltarea fizică și mentală tehnologia, inevitabil devine un instrument extrem de folosit în a comunica, a te exprima, a relaționa și chiar a-ți desfășura activitatea într-un anumit domeniu.

Traditionalismul sistemului românesc de învățământ trebuie depășit prin abordarea de noi practici ce includ folosirea noilor tehnologii și a facilităților de predare, acumulare de cunoștințe și testare, oferite de aplicații disponibile în mediul virtual.

Datorită situației actuale în care ne aflăm, mediul în care ne întâlnim și socializăm, schimbăm opinii, experiențe, emoții s-a transpus în mediul virtual. Tot nouă că și dascăli sau părinți la rândul nostru, mentori, formatori, ne revine sarcina de a încuraja, a privi cu optimism și seriozitate „Școala virtuală”. Vorbim despre o școală care trebuie să rămână un model de siguranță, despre dascăli creativi, optimiști și spontani ce se pot adapta ușor, nevoilor impuse de situația actuală, despre întâlniri virtuale pline de entuziasm ce creează confortul și oferă încrederea elevilor noștri.

Nevoim să ia o decizie în vederea continuării procesului instructiv-educativ, persoanele avizate au decis în abordarea unui sistem virtual și abordarea diferitelor forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta free - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

În mod firesc, noul demers educațional va avea efecte în ceea ce privește influența mediului educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor.

În cazul învățării tradiționale, participarea frecventă la cursuri îi ajută pe elevi să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală. Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să-i ghideze în posibilitățile lor de carieră. Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împartăsească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

În cazul cursurilor online, elevul nu interacționează direct cu instituția. Deci, unele nelămuriri pot fi mai dificil de exprimat, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonală. Cu toate acestea,

aceste cursuri ofera de multe ori alternative cum ar fi forumuri on-line, e-mailuri si camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utila.

Avantaje:

- distribuirea rapida a materialelor didactice

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricand, oriunde si oricui informatiile pe care le doreste. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se intalni fizic si nimeni nu va pierde nimic pentru ca informatiile raman online.

- elevii/ studentii intra in posesia materialelor print-o simpla accesare

Orice persoana din grupul tinta are acces la toate informatiile, oriunde si oricand.

- existenta continuturilor multimedia

Prin internet pot fi transmise si imagini, videoclipuri, fisiere si orice fel de materiale virtuale care intotdeauna au eficientizat invatarea.

- continuturile pot si sterse, corectate sau actualizate cu usurinta

Daca distribuitorul isi da seama ca a transmis o informatie gresit sau poate doreste sa o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde si oricand. De asemenea, orice document poate fi editat si reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultati.

- serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor

Informatiile pot fi indreptate spre o persoana sau catre mai multe in acelasi timp in mod individual sau se pot crea grupuri in care utilizatorii pot sa si comunice.

- folosirea continuturilor interactive, existenta feed-back-ului

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiente, pareri sau informatii. De asemenea, ei pot primi feed-back in timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel exista si interactiune virtuala si nu numai invatare individuala.

Dezavantaje:

- dificultati in utilizarea tehnologiei

Tehnologia avanseaza zi de zi si nu toate persoanele sunt la zi cu noutatile. De aceea de multe ori sunt intampinate probleme de utilizare si de accesare a informatiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt intalnite situatii de confuzie si dezorientare, de unde apare si lipsa de motivatie. Dar aceasta problema poate fi rezolvata prin tutoriale video.

- lipsa comunicarii reale/ fizice.

Cand invatarea si comunicarea raman axate in mediul virtual, atunci cand oamenii se intalnesc nu mai stiu sa comunice si incep sa comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual in exces ne robotizeaza!

- situatii limită

Numesc situatii limita cazurile in care o persoana este intr-un anumit context in care nu poate avea acces la internet sau nu isi permite acest lucru. Din acest motiv, se poate intampla sa piarda o anumita informatie care ii era utila in acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situatii de criza chiar nu pot fi controlate.

Resurse bibliografice:

<https://www.libertatea.ro/lifestyle/publicitate-avantaje-si-dezavantaje-ale-invatamantului-online-in-romania-2997336>

http://isjvl.ro/images/stories/food/site/LRO/MAI_2020/%C3%8Env%C4%83%C8%9Barea%20online.pdf

<https://www.scoalaintuitext.ro/blog/invatarea-online-completarea-educatiei-traditionale/>

Școala online, o nouă provocare pentru cadrele didactice

prof. înv. primar: Bujdei Adina-Maria
Școala Gimnazială Călinești - Enache, com. Dărmănești

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă care se poate extinde mai multe săptămâni, cadrele didactice din România sunt acum provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Pentru a crea niște obiceiuri de succes, conducerea fiecărei școli trebuie să coordoneze organizarea școlii online și profesorii să comunice cu fiecare clasă în parte, în grupuri de mesagerie instantă organizate în prealabil. Tot acest context înseamnă mai mult timp de pregătire și un efort mai mare de coordonare pentru profesori. Chiar dacă nu va putea fi recuperată întru totul interacțiunea din clasa fizică și nu toate orele vor putea fi organizate online, exemplele reușite ale celor care au început deja să aplice aceste măsuri arată că oricât de anevoios, procesul este fezabil, cu motivație și multă răbdare. Succesul unui astfel de demers ține întâi de toate de o planificare cât mai bună.

În acest sens, începând cu data de 11 martie 2020, cadrele didactice din învățământul primar, alături de colegii lor de la celelalte niveluri de învățământ, au căutat cele mai potrivite soluții și și-au reconfigurat modalitățile de interacțiune cu elevii, părinții și cu colegii de la același nivel de învățământ și nu numai, apelând la mijloace alternative de comunicare: telefon, Messenger, WhatsApp, Skype, Facebook etc., dovedind că învățarea este un proces continuu, care se poate produce și în afara spațiului clasei și că școala și familia se pot completa reciproc pentru a face împreună lucruri minunate pentru copii, într-o perioadă dificilă ca aceasta, asigurând, în primul rând, confort emoțional al copiilor.

Cum ne organizăm clasele?

Mai multe școli au organizat deja „cancelarii online” – ședințe de coordonare cu profesorii pe platforme precum Skype, Google Meet, Whatsapp sau Facebook Messenger. Acesta e primul pas pentru a stabili calendarul online și modul cum veți comunica cu elevii.

Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google. Puteți folosi contul personal de Google pentru a împărtăși documente cu alții, folosind serviciul Drive unde puteți centraliza în sub-foldere materiale, pe clase sau teme, cu colegii și elevii. Pentru ca elevii să urce teme sau alte fișiere, e nevoie să aibă un cont de Google, la rândul lor. Contul de email e destinat celor peste 13 ani, altminteri părintele ar trebui să fie cel care creează și administrează contul.

Pentru a fi cât mai eficienți:

- Învățătorul comunică pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii orarul și modul de derulare a orelor.
- Puteți pregăti și împărtăși un program săptămânal cu intervalele orare în care veți organiza întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 9 la 9.50: Sesiune de organizare

cu toată clasa pe Zoom, de la 10 la 10.50 ora de română pe Zoom, de la 11.00 la 12.00 Tur virtual la muzeu etc.

➤ Este important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Elevul trebuie să aibă acces la Internet de pe laptop/calculator sau telefon, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online.

➤ În cazurile unde elevii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, ar trebui să concepeți fișe și activități speciale și să discutați cu persoana care are elevul în grijă săptămânal, pentru a vă asigura că acești copii continuă să lucreze. Puteți comunica și telefonic cu elevii și chiar dacă nu toți vor putea ține pasul, e foarte important să le arătați că vă preocupă starea fiecăruia și că aveți în continuare așteptări și sarcini clare. Chiar și așa, vor fi mulți copii care rămân izolați, iar profesorii iau în calcul deja organizarea unei școli de vară de recuperare pentru aceștia.

Cum putem ține lecții online?

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, aveți nevoie de trei tipuri de resurse:

1. O platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii. Mai jos, explicăm pas cu pas cele mai eficiente platforme pe care le folosesc deja profesorii – Zoom și Google Meet (cu sugestii de alternative unde procesul de a crea o întâlnire online e similar și accesul e gratuit).

2. Aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului. Aici recomandăm Google Classroom și alternative folosite de profesori, precum Edmodo, EasyClass și ClassDojo.

3. Resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual.

Dacă nu sunteți atât de familiarizați cu instrumentele online, școala nu are cont G Suite for Education și vreți să țineți orele cu ei, minimul necesar este să vă planificați lecția, să aveți pregătit materialul de prezentare digital și să folosiți o platformă de interacțiune în timp real, urmând ca pentru teme și lucru individual să găsiți o alternativă în afara instrumentelor de colaborare online (activitate bazată pe proiect, lucru individual verificat în următoarea lecție online etc.).

Aplicații sau platforme de colaborare online

Dincolo de întâlnirea live, veți dori să oferiți elevilor materiale extra, teme pentru acasă și să le urmăriți progresul. Printre recomandările de platforme care permit colaborarea între profesori și elevi, dincolo de ore, se numără Google Classroom, Edmodo, ClassDojo sau EasyClass.

Google Classroom

Puteți stabili o nouă clasă unde să postați anunțuri, să împărtășiți teme sau materiale, să publicați teste sau chestionare, urmând pas cu pas instrucțiunile pe care le găsiți în animațiile video de pe platforma creată de Google special pentru profesori: Teacher Center. Dacă alegeți opțiunea de a folosi Classroom de pe contul personal, și elevii vor avea nevoie de conturi Google pentru a putea accesa clasa online.

Temele sunt ușor de postat și se particularizează prin titlu, o descriere și un termen limită. În plus, se pot atașa fișiere precum: imagini, ghiduri sau filmulețe de pe YouTube. Profesorul poate evalua ulterior temele, poate pune note și adăuga comentarii pentru fiecare elev

Pentru elevi și părinți, sigur este o conștientizare a cât de multe se pot face acasă cu resursele și tehnologia pe care majoritatea le au la îndemână și le folosesc atât de puțin în scopuri de învățare, poate și crearea unui obicei de a înțelege și susține mai mult copilul și de a face parte cât mai mult timp din viața lui de școlar.

ȘCOALA ONLINE avantaje/dezavantaje

PROFESOR INV. PRIMAR BUJOR ANIȘOARA ȘCOALA GIMNAZIALĂ FRUMOASA

În zilele noastre cursurile / formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institute și companii oferă cursuri online. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte datorită concepției greșite.

În același timp, în ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul cursanților. Există întotdeauna două fețe ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea on-line este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată.

Cursurile online

Oamenii iau cursuri profesionale, de obicei, pentru a-și crește nivelul de calificare și pentru a-și spori oportunitățile de carieră. De exemplu, pentru a obține promovarea la un nivel superior și locuri de muncă mai bine plătite. Cu toate acestea, mulți angajați pot fi epuizați după muncă și nu doresc să participe la orele obișnuite. Deci, firește, o clasă on-line este mai convenabilă pentru ei, deoarece economisește timp, bani și energie.

Cel mai bun lucru despre cursurile on-line este că indivizii pot lua un curs din confortul biroului sau acasă. Chiar și cu un program aglomerat, se poate găsi un pic de timp liber pentru un curs.

În cursurile online, elevul nu interacționează direct cu instituția. Deci, în cazul în care aveți întrebări, poate fi dificil să întrebați instructorii online, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonală. Cu toate acestea, aceste cursuri oferă de multe ori alternative cum ar fi forumuri on-line, e-mailuri și camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utilă.

Oamenii adesea cred că interacțiunea cu un antrenor live este cel mai bun mod de a învăța, deoarece este interactivă și permite comunicarea bidirecțională. Pentru astfel de persoane, cursurile sincronizate online vor fi mai potrivite.

Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de căutare, cum ar fi Google, Bing etc. Deși acest lucru ajută la reducerea cantității de cărți pe care trebuie să le citiți, ar putea exista prea multe surse de informații pe care trebuie să le citiți, și să le alegeți pe cele relevante, ceea ce poate duce la supraincercarea cu informații.

Astfel, cursurile pot fi mai potrivite pentru adulții care își continuă educația în timp ce lucrează.

Cursurile tradiționale

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescenții și tinerii adolescenți care încă nu s-au alăturat forței de muncă. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală.

Învatarea în clasa îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împartăsească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Întelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între studenți și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea online.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mai mari.

Ce am învățat din ea? Ce ne-a plăcut la școala online și ce nu? O parte dintre noi s-au simțit ca în vacanță. Ei și-au lăsat probabil teancul de teme adunat pe ultima sută de metri. Alții au profitat de perioadă ca să recupereze seriile și cărțile de care nu au avut timp. Și, probabil cei mai puțini, și-au format un program de lucru zilnic pentru a ține pasul cu materia.

Indiferent de cum ne-am organizat viața în aceste săptămâni, cu toții am rămas cu anumite impresii legate de școala online. Mai jos le puteți citi pe ale mele.

Școala online m-a... eliberat

Cum? De cine m-a eliberat? De monotonia aceluiași program zilnic decis de oameni care nu au habar de ritmul de lucru diferit al fiecăruia dintre noi! Unii elevi nu se pot concentra bine dimineața, dar învață foarte bine după-amiaza. Alții nu se pot pune în funcțiune de la 8:00, dar lucrează spectaculos de pe la 10 ș.a.m.d. Nu intenționez să contest necesitatea unui program fix de lucru. În lipsa acestuia, societatea nu ar mai putea funcționa normal. Însă, nu pot nici să neg că libertatea de a-mi organiza singur programul de studiu m-a determinat să-mi rezolv sarcinile mai eficient și cu mai mult drag.

O altfel de atmosferă de lucru, un avantaj pentru introvertiți

În unele săli de clasă din România sunt peste 30 de elevi. Prin urmare, este foarte dificil ca toți să aibă șansa să participe activ la fiecare oră. Mai mult, se creează o atmosferă destul de agitată, mai ales în pauze. Pentru introvertiți e un adevărat consum de energie să petreci 6 ore într-o încăpere cu alte 30 de persoane cu care ești nevoit să socializezi.

Școala online aduce cu sine un avantaj din acest punct de vedere. Astfel, îți poți scrie și învăța lecțiile urcate de profesori pe diverse platforme în liniștea și confortul casei tale. Fără certuri pentru nimicuri între colegi. Fără tot felul de presiuni sociale care inevitabil apar atunci când îți împarți spațiul cu câteva zeci de persoane. Pentru elevii introvertiți (Vezi aici mai multe despre aceste persoane), este o modalitate de lucru ideală.

Te-ai săturat să stai 10 minute în fața dulapului ca să te hotărăști cu ce te îmbraci pentru școală? Să mănânci ceva pe fugă, eventual pe drumul spre liceu, ca să nu întârzi? Școala online te scapă de toate aceste mici iritări cotidiene!

Descoperirea unor noi moduri de învățare

Școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu lecții predate diferit față de cum eram obișnuit. M-au ajutat să privesc subiectele predate la școală dintr-o altă perspectivă. Mai mult, mi-am dat seama că ceea ce la școală se predă în 50 de minute pot să învăț individual conspectând lecția mult mai rapid.

Filmele și romanele istorice, cărțile scrise într-o limbă străină studiată, documentarele... Toate acestea sunt doar câteva exemple de studiu altfel! Da, vă asigur că veți rămâne cu ceva din ele, chiar dacă poate părea că nu. Pe mine unul m-au ajutat!

Avantaje și dezavantaje

Până acum v-am prezentat câteva avantaje ale școlii online, dar haideți să vedem și fața cealaltă a monedei. Dacă nu v-ați regăsit în rândurile de mai sus, poate că sunteți dintre cei care preferă școala clasică. Să vedem câteva argumente în favoarea ei!

Dezorganizarea și procrastinarea, două surse de stres

Primul avantaj menționat în acest articol a fost că îți poți face singur programul de lucru. Pentru unii însă asta se poate transforma într-un mare dezavantaj. Lipsa de motivație și senzația de vacanță te pot conduce la o procrastinare continuă. Fiind mereu obișnuit ca sarcinile și programul să-ți fie dictate de profesori, te trezești că acum trebuie să te organizezi singur. În consecință, ești confuz și nu știi de unde să începi.

Notificările de pe Classroom nu se mai opresc. Te-ai trezit la 11 și nu ai niciun chef să te apuci acum de teme, soarele îți face cu ochiul și serialele te așteaptă. O duminică înainte să înceapă școala, te apuci să-ți faci temele, stresat de cantitatea gigantică a acestora. Probabil că am exagerat, dar cine nu se regăsește măcar puțin în acest scenariu?

Îmi lipsește socializarea

Te auzi spunându-ți des asta? Ei bine, dacă pentru unii atmosfera liniștită de lucru de acasă și lipsa colegilor gălăgioși sunt fantastice, pentru alții e exact invers. Ne lipsesc colegii, prietenii de la școală, chiar și... profesorii! Ni se pare inuman să stăm închiși în casă, fără niciun amic cu care să ne vedem. Of, of! Școala asta online!

Nu uita de școală, fie ea și online!

Bună sau rea, școala online ne ține până la urmă conectați la materie. Ca urmare, nu ne vom întoarce la școală cu șocul că nu ne mai aducem aminte nimic, deși urmează să dăm tezele.

Voi încheia printr-un îndemn. Mai amintiți-vă din când în când și de temele postate de profesori online, de lecții, de caiete... Nu mult, o oră pe zi. Așa veți evita să vă apucați de plâns în fața miilor de teme adunate cu două zile înainte de reînceperea școlii. Și nu uitați să vă bucurați de această deconectare de la ritmul galopant din cursul anului, rămânând totodată sănătoși!

Rolul educației digitale

Prof. BULACU KHRISTA-ȘTEFANIA
Liceul Tehnologic Nr. 1 Balș

Progresele în tehnologia digitală au permis elevilor să aleagă ce, cum și când să învețe. Ei se străduiesc pentru o învățare personalizată care să se potrivească preferințelor și nevoilor individuale. O cultură a învățării independente se dezvoltă puternic atunci când oamenii continuă să învețe.

Educarea are loc continuu, într-o varietate de contexte și moduri susținute de tehnologii care permit oricărui elev să acceseze cu ușurință informații interne și externe și să interacționeze în rețele cu experți și colegi. Mixarea metodelor face ca învățarea să fie mai eficientă.

E cert faptul că predarea în mediul online este diferită, dar nu cu un grad înalt de dificultate, informațiile predate rămân la fel, doar că vor trebui selectate metode interactive de predare, deoarece la distanță este mai greu să fie focusați copiii pe o perioadă mai lungă, astfel și interactivitatea va fi la același nivel.

E necesară prezența mai multor activități de predare-învățare cu elevii, să nu fie doar teorie. Teoria ar trebui să ocupe doar 20 de minute din cadrul unei ore de curs.

Chestionare și quiz-uri. Mereu este nevoie de o verificare a informațiilor predate. Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive la fiecare sfârșit de oră. Pe internet există o mulțime de platforme care permit evaluarea gradului de cunoștințe rămase în urma informațiilor predate.

Aceste metode oferă un plus foarte mare pentru cadrele didactice, deoarece față de evaluarea tradițională de la fiecare sfârșit de curs, în care se întrebau elevii despre ce au discutat la oră, respectivele metode oferă posibilitate de a intra mai în detaliu în cunoștințele asimilate pe parcursul orei, precum și posibilitatea de a-și autoevalua tehnica de predare, deoarece dacă majoritatea elevilor și-au însușit corect informațiile predate, atunci e clar că profesorul acționează cum trebuie.

Proiectul. Aceasta este o metodă complexă de evaluare, de regulă are loc la sfârșitul unui modul/unei unități sau semestru. Cu această metodă se evaluează progresele pe care le-au făcut în timp elevii. Această metodă pune elevii în situația de a analiza și cerceta informații pe care le-au descoperit singuri.

Jocurile didactice. Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală.

Avantajele respectivelor metode interactive de predare:

- pregătirea devine individuală, ținând seama de caracteristicile personalității, interesele și nevoile fiecărui elev;
- devine posibilă prezentarea concisă și succintă a oricărei cantități de informații educaționale;
- percepția vizuală se îmbunătățește de mai multe ori, procesul de însușire a materialului educațional este mult simplificat;
- activitatea cognitivă a elevilor este intensificată, aceștia primesc cunoștințe teoretice și abilități practice.

Indiferent de unde se desfășoară procesul de predare-învățare-evaluare, acesta trebuie să fie centrate pe nevoile elevilor, să răspundă diferitelor nevoi de învățare a elevilor, deoarece nu toți elevii învață în același ritm.

Principala problema cu care s-a confruntat sistemul de învățământ românesc a fost lipsa de structură și lipsa infrastructurii minimale (laptop, tabletă, telefon, conexiune la internet), dar și absența cunoștințelor tehnice ale cadrelor didactice, dar și ale părinților.

Astfel, furnizorii de servicii educaționale s-au adaptat rapid la contextul actual, cercetând și analizând modele de predare-învățare-evaluare online au reușit să dezvolte cursuri pentru cadrele didactice și părinți, în care îi instruiesc pe aceștia pe partea de folosire a tehnologiei în domeniul educației.

Tot astfel, se poate observa faptul că elevii, dar și majoritatea cadrelor didactice au acceptat această nouă realitate și se află într-un continuu proces de învățare și dobândire a competențelor digitale.

Bibliografie/Sitografie:

<https://asociatiapro.ro/cum-difera-invatarea-online-de-invatarea-fata-in-fata/>

<https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/>

<https://epale.ec.europa.eu/ro/blog/invatarea-digitala-provocare-si-oportunitate>

Școala online – o provocare pentru toți

Prof. Bulăreanu Rodica
Școala Gimnazială Nr. 4, Moreni, Dâmbovița

Viața este complexă și imprevizibilă, ea continuă să ne surprindă la tot pasul. Exempul cel mai la îndemână, în acest context, este perioada pe care o traversăm și căreia trebuie să îi facem față, ca profesori, părinți sau copii.

A fi cadru didactic necesită o mare flexibilitate, putere de adaptare la nou și multă spontaneitate. Toate acestea, combinate cu experiența didactică, formează un profesor care se adaptează rapid la aproape orice situație. Fiecare act didactic, indiferent cât de minuțios este planificat, va avea momente în care situația la oră solicită o schimbare. De aceea este foarte important ca profesorul să fie pregătit oricând pentru o schimbare, să fie flexibil din punct de vedere cognitiv și comportamental.

După data de 11 martie 2020, fiecare dintre noi, cadrele didactice, ne-am confruntat cu numeroase provocări.

Situația nou creată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

Așadar, și noi am căutat soluții potrivite pentru a face trecerea la predarea online. Platformele educaționale recomandate instituțional pentru a desfășura învățarea online au fost: G Suite for Education. (Google Classroom), Microsoft Office 365 for Education, EasyClass, ClassDojo. Varianta aleasă a fost G Suite for Education.

Cu aplicațiile din pachetul G Suite for Education se pot îmbunătăți predarea, învățarea și colaborarea în întreaga școală. Pachetul G Suite for Education conține instrumente digitale moderne care îmbunătățesc procesele de predare, învățare și colaborare în școală prin integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică și administrativă. Instrumentele Google for Education sunt recomandate de profesori printre cele mai bune aplicații pentru colaborare și feedback și pot fi folosite la clasă împreună cu alte instrumente digitale de predare și învățare care transformă actul educațional într-o experiență interactivă și interesantă.

Beneficiile utilizării acestei platforme pentru școală au fost:

- un pachet de instrumente digitale pentru colaborare la clasă și o educație în pas cu tehnologia;
- folosirea tehnologiei la clasă pentru teme și proiecte;
 - dezvoltarea de abilități digitale necesare în secolul 21;
 - stimularea gândirii critice și a creativității;
 - siguranța datelor;
 - disponibilă oricând de pe orice dispozitiv indiferent de sistemul de operare;
 - instrumente intuitive ușor de folosit la clasă care nu necesită o instruire intensivă și oferă economie de timp și energie;
 - o mai bună colaborare profesor – elev și comunicare în timp real;

- elevii lucrează împreună și folosesc simultan documentele care se salvează în mod automat (pregătiți pentru lucrul în echipă în viitor);

- feedback documentat pentru elevi prin comentarii inserate în Google Docs, Slides sau Sheets.

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare-învățare-evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea.

Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea. În perioada desfășurării școlii online, a trebuit să ținem cont de anumite reguli. Acestea se pot aplica și în momentele de normalitate, dar care presupun și utilizarea instrumentelor digitale:

- orarul școlar tradițional NU poate fi transferat la programul de lucru online;

- timpul de lucru la calculator al elevilor trebuie să fie bine stabilit (ciclul primar - 90 min., ciclul gimnazial - 120/150 min.);

- pentru activitățile sincrone și asincrone trebuie alese teme, instrumente digitale, soft-uri, aplicații, ce se potrivesc cel mai bine cu planul de predare, aprofundare, exersare;

- toate activitățile sincron trebuie planificate din timp și organizate foarte bine;

- este necesar să prezentăm părinților și elevilor platforma, dispozitivele digitale, modul de lucru cu aplicațiile;

- avem nevoie de: răbdare, empatie și flexibilitate, abordare treptată, conștientizare, regularitate, sprijin și comunicare continuă între elevi, părinți, colegi;

- avantajul învățării de la distanță, asincronă, este că permite o diferențiere reală și o personalizare a sarcinilor;

- feedback-ul este necesar și trebuie să fie din ambele părți: cadru-didactic/elevi, cadru didactic/părinți. Scopul instrumentelor digitale este de a spori procesul de învățare prin faptul că vin în sprijinul sau în completarea celor învățate la clasă, pun la dispoziția profesorilor modalități moderne de predare și evaluare. Trebuie să ne gândim la o reinterpretare a rolului cadrelor didactice și al elevilor.

Bibliografie:

- Constantin Cucoș, Olimpius Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed.Universității, București, 2020

- [http:// www.didactic.ro](http://www.didactic.ro)

- [http:// www.e-școala.ro](http://www.e-școala.ro)

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. înv. primar BULHAC ELENA
Școala Gimnazială “Carmen Sylva” HORIA, Jud. NEAMȚ

Educația online a devenit o necesitate odată cu pandemia generată de boala COVID19. Drept urmare, educația s-a schimbat dramatic, odată cu creșterea distinctivă a e-learning-ului, prin care predarea se desfășoară de la distanță și pe platformele digitale.

Popularitatea cursurilor online a creat multe discuții pe piața educației în ultimii ani. Profesorii, instituțiile și editorii educaționali care nu îmbrățișează schimbarea tehnologică riscă să fie lăsați în urmă. Indiferent dacă oamenii privesc pozitiv sau negativ cu privire la preluarea tehnologiei în clasă, este o dezvoltare a învățării care nu poate fi oprită.

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea online de calitate, predarea online, proiectarea instruirii online. Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă timp de planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție, situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

- Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

- Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

- Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

- Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

- Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

- Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat. Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

Învățarea online – între necesitate și progres

Monica Teodora Bumb
Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Cluj-Napoca

Educația online reprezintă o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușire a cunoștințelor se modifică.

Utilizarea sistemului informatic pentru educație înseamnă însă aducerea unor noi elemente, legate de libertatea de a învăța în locul și la momentul dorit.

Rădăcinile acestui sistem educațional se găsesc în învățământul la distanță, practicat în anumite regiuni ale globului (distanțele mari sau alte obstacole despărțeau instructorii de cursanți).

Deși multe persoane consideră școala tradițională ca fiind cea mai eficientă modalitate de a acumula cunoștințe și de a obține o diplomă, învățarea online se dovedește a fi o alternativă excelentă prin:

- programul flexibil: unul dintre cele mai mari avantaje ale învățării online este flexibilitatea; elevii sunt capabili să se concentreze la materialele lor de curs într-un timp foarte scurt;
- disponibilitatea programului: elevul poate căuta un program de studii care să corespundă nevoilor proprii;
- accesul la cursuri 24/7: cursurile sunt disponibile în orice moment al zilei pentru elevii care au computer și conexiune la internet;
- nu este nevoie să se deplaseze: studiul se poate realiza de acasă, ajutând la economisirea timpului sau la evitarea unor dificultăți în ceea ce privește programul de lucru al părinților;
- o gamă variată de cursuri: în prezent, cu ajutorul internetului, se poate studia aproape orice curs online;
- motivația de sine: elevii au posibilitatea să se conecteze la diverse platforme și să învețe în ritmul propriu.

Învățarea online prezintă și o serie de dezavantaje cum ar fi:

- necesitatea unei riguroase discipline de sine: învățarea la distanță prevede o mare libertate oferită cursantului (elevului), lucru care poate conduce la distragerea atenției acestuia;
- interacțiunea socială: situațiile de interacțiune sunt puține sau lipsesc în cazul elevilor care urmează acest tip de cursuri; această interacțiune este, de obicei, foarte importantă în scopuri sociale și de studiu;
- interacțiunea cu profesorul/învățătorul: mulți elevi au o interacțiune limitată cu profesorii lor, existând situații în care aceștia așteaptă ore în șir pentru a primi răspunsuri la întrebări sau un feedback;
- un mai mare volum de muncă: unii profesori oferă o cantitate mult prea mare de teme pe care nu o pot monitoriza zilnic, acest lucru conducând la diminuarea calității educației oferite; astfel, elevul ajunge să petreacă mai mult timp citind și scriind lucrări;

Învățarea online ar trebui privită ca o completare și extensie a învățării clasice.

ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII ACTIVITĂȚII DIDACTICE DESFĂȘURATE ÎN MEDIUL ON-LINE ȘI A REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI.

**Bunăiașu Cristiana, Școala Gimnazială Aninoasa,
Grădinița P. N. Aninoasa, com. Aninoasa, jud. Gorj**

„Tehnologia este o unealtă, nu rezultatul învățării” – Bill Ferriter

Mediul de predare poate că nu este același cu cel cu care eram obișnuiți, dar este important să ne amintim că buna predare este totuși bună predare. ”Toate aceste lucruri pe care le cunoaștem sunt realmente practici bune, care pot fi făcute și virtual,” spune Melanie Kitchen “Poate doar arată un pic diferit.”

Educația este cel mai puternic motor al schimbărilor sociale și al dezvoltării, dar pentru activarea acestui motor sunt necesare schimbări fundamentale, care să facă posibilă dezvoltarea unei societăți echitabile, bazată pe cunoaștere. Ar trebui ca școala să țină cont de marile schimbări ale lumii moderne și să reacționeze prima, schimbând sistemul educațional vechi cu unul modern. Este ciudat, dar sistemul educațional este deosebit de inert și este cel care, de multe ori, se schimbă ultimul.

Necesitatea de adaptare a instituțiilor de învățământ la schimbările mediului, la nevoile individuale ale clienților presupune implimentarea marketingului în obiectul de activitate al acestora, cu scopul îmbunătățirii serviciilor, menținerii și promovării acestor servicii în condiții de maximă eficiență. Vârsta preșcolară este un moment important pentru dezvoltarea copilului. Micuții devin conștienți de lumea înconjurătoare, manifestă curiozitate față de ceea ce observă sau nu cunosc și ajung să imite comportamentele celor din jur. Aceasta perioadă reprezintă temelia întregii vieți de mai târziu.

Criza provocata de virusul COVID-19 a impus continuarea demersului educativ în mediul online. Situația nouă, neprevăzută, a condus la transpunerea activității didactice din mediul deschis, prietenos și generos al grădiniței, în mediul virtual, în care interacțiunea este limitată, atât din punct de vedere fizic, cât mai ales afectiv.

În zilele noastre, unitatea de învățământ trebuie să fie pregătită să facă față unor cerințe tot mai complexe din partea societății contemporane și să își revendice locul său în viața copiilor pe care îi educă dar și în centrul comunității. Cerințele beneficiarilor fac din unitatea de învățământ un cadru viu, un mediu în continua schimbare. Internetul, privit cu reticență inițial, a devenit acum un mediu de promovare nelimitat, prin care o școala își poate construi o imagine.

Deschiderea spre nou se realizează datorită cadrelor didactice pregătite, care intervin în favoarea acestei dezvoltări continue a școlii. Analizând ceea ce se cere de la unitatea de învățământ, putem stabili și cum anume o putem promova.

În perioada în care grădinițele sunt închise din cauza pandemiei de COVID-19, părinții sunt cei care stau acasă cu copiii permanent și se preocupă nu numai de supravegherea lor, dar și de impactul pe care această perioadă îl are sub raportul dezvoltării lor emoționale, sociale și cognitive.

Milioane de copii se întreabă, probabil, cine sau ce este acest COVID-19 despre care vorbesc tot timpul cei mari și care este o atât de mare amenințare mai ales pentru bunici. Poate că primul imbold al părinților este de a-i trimite pe cei mici la joacă sau să le reamintească faptul că doamna educatoare i-a rugat online să deseneze o căsuță. Desigur, parcursul educațional este important, dar cel mai important în această perioadă de provocări nemițălnite pentru generațiile active este ca fiecare copil să înțeleagă ce se întâmplă. Deci cine sau ce este COVID-19, cel de care se teme toată lumea și din cauza căruia nu mai putem merge la locul de joacă?

Copiii mici reacționează în funcție de atitudinea și comportamentul adulților din jurul lor. De aceea este recomandat ca părinții sau cei care îi îngrijesc să abordeze echilibrat și cu responsabilitate bazată pe informare corectă măsurile pentru a se proteja pe ei și pe copii, asigurând astfel starea de bine a acestora.

Este important ca părinții: să găsească un sprijin real în comunicarea cu cadrele didactice; să se simtă responsabili și responsabilizați pentru a colabora cu educatoarea; să asigure condițiile necesare pentru a traversa, cu cât mai puține riscuri, această perioadă.

Tehnologia poate fi folosită în această perioadă și pentru a împărtăși lucrurile pe care copilul le face cu pietenii, familia sau cu educatoarele online, încurajând în felul acesta și pe alții să facă același lucru. Copilul se va bucura să vadă produsele activității lui (desene, construcții sau modelaje) pe ecran, așa cum se va bucura să vadă și ceea ce au realizat alți colegi.

Marea provocare a organizării și desfășurării învățământului on-line la vârsta preșcolară este identificarea unor mijloace de învățare adecvate situației, dar, cel mai important, adecvate vârstei.

Cele două întrebări legitime care au rezultat au fost:

1. Ce face educatoarea?
2. Cum face educatoarea?

Menține legătura cu copiii preșcolari din grupa pe care o conduce, precum și cu părinții acestora, telefonic sau prin alte mijloace, respectiv e-mail sau diferite platforme și aplicații (Messenger, WhatsApp, Facebook, Zoom, Skype, etc).

Colaborează cu părinții și îi informează asupra modalităților de organizare a activităților suport pentru învățarea online, identificând mijloacele comune de comunicare;

Selectează resurse educaționale online disponibile pe diferite platforme, site-uri, pe care le poate folosi în activitatea cu copiii, cum ar fi: filme didactice, jocuri însoțite de prezentare video sau prezentare scrisă, descrierea unor activități (ex.: o tehnică de pictură sau modelaj, confecționarea unor obiecte simple etc.);

Elaborează resurse educaționale care vor fi folosite în activitatea cu copiii, cum ar fi: prezentări PPT ale unor experimente, descrierea în scris a unor jocuri, înregistrări audio sau audio-video cu descrierea unor activități practice sau experimente, povești citite copiilor, etc.

Elaborează o planificare săptămânală - instrumentul va asigura continuitatea activității suport pentru învățarea on-line;

Oferă și colectează feed-back de la părinți și copii privind activitatea desfășurată, cu scopul ameliorării mijloacelor și a modalităților de comunicare;

Colectează unele produse finale realizate în activitatea cu copiii cum ar fi: fotografiile ale desenelelor, picturilor, colajelor, etc. realizate de copii, scurte înregistrări audio sau audio-video ale copiilor, fotografiile cu copiii desfășurând activitățile propuse (în cazul în care le primesc de la părinți) în scopul urmăririi progresului individual;

BIBLIOGRAFIE:

Voiculescu, F., Analiza resurse – nevoi si managementul strategic in invatamant, Editura Aramis, 2004;

Ionescu, M., Instrucție și educație, Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2011.

Învățământul on-line Școala de acasă

Prof. înv. primar Bunea Aura Lăcrămioara
Școala Gimnazială „G-ral Dumitru Dămăceanu” Cosmești, jud. Galați

Educația înseamnă iluminarea ființei, dumeririi, scoatere la suprafață a adevărului, înțelegere și revelare. Prin educație, omul se eliberează de întunericul din ele și din jurul său, intrând în sfera luminii adevărului, a binelui, a dreptății, într-un cuvânt, a valorii.

Să educi cu adevărat înseamnă să trezești în cel de lângă tine acele resurse care-l pot împlini și ridica, înseamnă să-l conduci pe celălalt spre descoperirea de sine, dându-i un imbold felului său de a fi, nu direcționat de către tine, ci de ceea ce descoperă el că i de potrivește, nu oferindu-i adevărul de-a gata, ci indicându-i direcția posibilă pentru a-l găsi.

Învățătura presupune și mister și un paradox, ea înseamnă și dezvăț, împotrivire, încălcare a regulilor venite din afară. Pe lângă regula ascultării și supunerii, educatorului trebuie să i se recunoască și dreptul de a încălca, de a construi un set de norme personale, în acord cu ceea ce el speră să întreprindă.

De mai bine de un an de zile școlile trec print-o perioada dificilă din cauza pandemiei de coronavirus iar cursurile s-au mutat și în online. Problema e că acest lucru vine în contextul în care România este codașă în Europa în ceea ce privește folosirea tehnologiei.

Școala, cu toți factorii implicați; elevi, profesori, autorități și părinți, a încercat să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional a trebuit să continue și în mediul online. Profesorii s-au adaptat situației iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri, sau pe cele ale părinților, pentru a putea intra pe Google Classroom și a urma lecțiile online.

Platforma educațională comună oferă posibilitatea creării de grupuri (clase) de elevi și de comisii ale cadrelor didactice facilitând organizarea de întâlniri online în cadrul acestora. Instrumentele puse la dispoziție sunt variate și ușor de folosit/aplicat. Ea facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi.

Digitalizarea este o metodă bună de recuperare însă nu asigură incluziunea educațională, pentru că nu toți elevii au acces la astfel de mijloace.

În primul rând, ar trebui ca focusul să fie pe elevii defavorizați, din medii subdezvoltate, care nu pot beneficia de cursuri online. Sunt sigură că majoritatea profesorilor au resursele necesare pentru a putea plia modul lor de predare pentru fiecare clasă.

Predarea online se bazează mai mult pe comunicare. Aplicarea cunoștințelor este greu de verificat de profesorul care nu are elevul în față și nu îi vede caietul.

Copilul mic are nevoie de supravegherea părintelui, mai ales dacă vorbim de preșcolar sau de școlar de ciclu primar (cel puțin până la clasa a II-a).

Unii părinți din mediul rural sunt plecați la muncă în străinătate. Bunicii în grija cărora sunt lăsați, nu cunosc tainele internetului.

Din punctul meu de vedere școala nu înseamnă doar ore, înseamnă prietenie, alergare, recreere, gândire, joc, program bine stabilit, teme, învățatul în grup, păreri personale. Elevii nu își dezvoltă toate aceste ramuri. Școala nu trebuie să fie o povară, din contra, trebuie să găsești activități care te fac fericit zilnic să mergi cu plăcere. Plus că prin intermediul calculatorului, elevul nu înțelege informația la capacitatea maximă.

Indiferent de performanțele cadrului tehnic, abilitățile profesorilor, de gradul de adaptare a conținuturilor la noul context, procesul de predare, învățare, evaluare este diminuat, pierde din consistență, calitate, maturitate.

Succesul învățământului la distanță este o rezultată a unui efort colaborativ dintre cadru didactic, informatician, inginer de sistem, manager școlar, performativitatea rețelei de comunicare etc. și nu un atribut al profesorului.

Un telefon, o tabletă, un monitor, oricâte informații ar transmite, nu pot transmite și sentimente, trăiri sufletești, nu pot crea convingeri și caractere.

Online-ul poate să creeze anumite facilități în modelarea unor fenomene sau corpuri greu accesibile direct, dar nu poate să înlocuiască exercițiile directe pentru formarea unor deprinderi practice.

Bibliografie:

- Cucuș Constantin - „Educația. Iubire, edificare, desăvârșire”, Ed. Polirom, Iași 2008
- Joița Elena (coordinator), E. Frăsineanu, M. Vlad, V. Ilie -, „Pedagogie și elemente de psihologie școlară”, Ed. Arves, Craiova, 2003

SISTEMELE DE ÎNVĂȚĂMÂNT PERFORMANTE

Prof. Bunea Lubiana
Grădinița cu P. P. PRICHINDELUL ISTET Turda

Sistemele de învățământ performante sunt o condiție și o garanție, în același timp, că o societate progresa, că este preocupată de prezentul și de viitorul ei, de sănătatea ei morală și intelectuală. În urmă cu peste două secole, unul dintre străluciții gânditori ai Iluminismului european, care a influențat major conștiința socială a epocii, Jean Jacques Rousseau, în cartea sa, “Emile sau Despre educație”, sublinia un adevăr fundamental, valabil și astăzi: “Ne naștem slabi, avem nevoie de putere; ne naștem fără nimic, avem nevoie de ajutor; ne naștem naivi, avem nevoie de cunoaștere. Tot ce nu avem la naștere și fără de care nu putem trăi dobândim prin educație”.

Sistemele de învățământ performante, la ora actuală, care se situează, conform clasamentului PISA, pe primele locuri în lume (date actualizate la interval de trei ani și în care România s-a situat pe locul 32, din 40) sunt:

Finlanda – această țară cu numai 5,4 milioane de locuitori, în care, în jurul anului 1600, s-a dat o lege prin care “cine nu știe să scrie și să citească nu are voie să procreeze”, beneficiază, la momentul actual, de unul dintre cele mai performante sisteme de învățământ din lume, bazat pe egalitate de șanse pentru toți, pe gratuitate (inclusiv transport, cantină), astfel încât nivelul social și material al părinților să nu influențeze performanța școlară.

Elevii finlandezi sunt printre cei mai buni, la nivel mondial, la matematică, literatură, științe, 93% sunt absolvenți de liceu, iar aproximativ 50% urmează și cursuri universitare. Pentru educația fiecărui copil, de la grădiniță, până la terminarea facultății, statul alocă 200 de mii de euro, banii cel mai bine folosiți, consideră finlandezii și, implicit, statul finlandez. Studenții beneficiază, de asemenea, de o sumă de bani pentru cărți și mâncare, iar la absolvire primesc subvenții pentru închirierea unei locuințe și până la primul salariu.

Sistemele de învățământ performante, Coreea de Sud

Coreea de Sud, “Tara dimineților liniștite”, cum i se spune, situată în Asia de Est, se află de doi ani de zile în fruntea topului celor mai performante sisteme de învățământ din lume, după ce coreenii au reușit să pună în aplicare un model educativ foarte riguros și foarte diferit de cel european sau american.

Elevii petrec cea mai mare parte a timpului lor la școală (aproximativ 14 ore), cursurile încep la ora 7, iar după pauza de prânz urmează studiul individual sau în grup, în spații special amenajate sau la bibliotecă. Examenul de final de liceu este eveniment național (în zonele respective se asigură transport gratuit, se formează ad-hoc grupuri de susținere a candidaților etc.), examenul durează nouă ore și este unul dintre cele mai dificile din lume. Promovabilitatea este de aproape 100%, iar mare parte dintre absolvenți merg la universități de top, în care condițiile sunt excelente. Importantă este, la toate nivelurile, și integrarea tehnologiei de vârf în demersul didactic.

Spre deosebire de modelul finlandez și de cel european, în general, modelul educațional corean mizează pe o disciplină extrem de riguroasă, până la limita suportabilității, generând și multe situații de stres și depresie, dar care sunt considerate pierderi colaterale la nivelul sistemului.

Japonia, “Tara Soarelui răsare”, are o veche tradiție în educație, pe care o consideră una dintre cele mai importante valori. Sistemul de învățământ japonez actual se caracterizează printr-o riguroasă selecție a elevilor și prin coabitarea sistemului public cu cel privat, primul bucurându-se însă de o mai mare încredere. În prezent, foarte apreciate sunt și cursurile after-school, în cadrul cărora se pot aprofunda cunoștințe sau cultiva talente.

Anul școlar, în Japonia, începe în aprilie, la “înfloritul cireșilor”, cu scurte vacante primăvara și iarna și o vacanță de vară de șase săptămâni. Cursurile sunt de luni până vineri, uneori și sâmbăta, la decizia școlii. Liceul nu se termină printr-un examen de final, ci printr-un Test al Centrului Național de admitere în universități (Senta), concurs național girat de o instituție administrativă independentă, în colaborare cu Ministerul Educației, și care stă la baza admiterii în facultăți.

Meseria de dascăl, în Japonia, este una dintre cele mai respectate și bine plătite, după cosmonauți, arhitecți și avocați. Pe an, câștigul mediu al unui profesor poate să ajungă la 62 de mii de dolari. Se recunoaște, în felul acesta, nu numai responsabilitatea pe care o are un profesor, dar și importanța care i se acordă într-o societate pentru care inteligența, caracterul puternic, echilibrul emoțional, cunoașterea sunt valori de necontestat.

PARTENERIAT EDUCAȚIONAL ÎNTRE GRĂDINIȚĂ ȘI FAMILIE

Prof. înv. preșcolar: Burada-Iancu Delia-Cristina
Grădinița cu Program Prelungit "Elena Farago" Craiova

La orice vârstă educația reprezintă un chimism insolit și deosebit de complex, care reclamă o mulțime de catalizatori. Până la sfârșitul adolescenței educatorul, indiferent de ipostazele sub care se manifestă (părinte sau dascăl), constituie un catalizator funciar. Plasarea copilului în grădiniță inaugurează dilatarea universului său existențial, care se desfășoară în proximitatea unui nou regizor-cel al educatoarei, ce consolidează, retușează sau corectează profilul dobândit în familie.

După familie, grădinița constituie prima experiență de viață a copilului în societate. Această instituție îl așază într-un cadru nou prin dimensiunile și conținutul său. Aici copilul ia cunoștință cu activități și obiecte care-i stimulează gustul pentru investigație și acțiune, îl provoacă să se exprime și îi propune, incipient, angajarea în relațiile sociale de grup. Copilul preșcolar începe să-și definească treptat începutul personalității sale, învățământul preșcolar reprezentând din acest punct de vedere piatra de temelie, premisa dezvoltării ulterioare, baza de la care se pornește în construirea personalității fiecărui viitor cetățean.

În munca oricărei educatoare se întâlnesc două realități de care trebuie să țină seama tot timpul și anume: trăsăturile comune copilăriei, universalitatea vârstei copilăriei și diversitatea, unicitatea fiecărui copil cu care va lucra. Principala preocupare a educatoarei, în tot timpul activității sale, este aceea de a realiza un echilibru stabil între ceea ce este comun și ceea ce este individual în grupă, între dezvoltarea psihică și cea fizică a fiecărui copil, între activitatea desfășurată și progresele realizate etc. Dificultatea constă în a găsi exerciții și tipuri de activități potrivite, atât pentru întreaga grupă, cât și pentru fiecare membru în parte, răspunzând fiecărei nevoi individuale. Teza educabilității și a maleabilității fiecărui copil în practică devine mai dificilă, datorită experienței și specificului conduitei fiecărui copil. Educația devine artă, în cazul descoperirii porțiței deschise spre cunoaștere și acomodare a fiecărui preșcolar. Trăsăturile individuale (temperamentul, predispozițiile ereditare, experiența dobândită etc.) devin premise ale succesului sau insuccesului în primele săptămâni de activitate.

Știm cu toții: copiii sunt diferiți. Și totuși câteva lucruri esențiale îi fac să fie asemenea: toți au nevoie de dragoste, de securitate, de hrană bună și de stimulare, toți simt nevoia de siguranță, de acceptare, de recunoaștere, toți caută sprijin în adult și au nevoie de acesta pe măsură ce își dezvoltă încrederea în sine și își dobândesc propria independență. Independența spre ce anume? Independența de a fi membri participativi ai comunității, membri care știu să își asume responsabilități și să urmărească să le fie respectate drepturile.

Grădinița este unul dintre partenerii comunitari implicați și consecvenți a cărei existență în societate marchează începutul traseului educațional al copilului și primii pași către viitoarea sa devenire de cetățean responsabil. Întregul personal al grădiniței se străduiește să acopere aceste nevoi sprijinind copilul în mod nemijlocit, prin intervenție directă și continuă. Relația dintre comunitate și grădiniță este de determinare și susținere reciprocă. De nenumărate ori, grădinița este pusă în situația de a rezolva o serie de probleme pe care, prin dimensiunea și locul pe care îl ocupă, nu pot fi soluționate fără un sprijin adecvat și o susținere directă din partea comunității. Pe de altă parte, comunitatea încearcă să preia tot ceea ce îi oferă societatea și în egală măsură intervențiile sistemului de educație.

Conceptul de parteneriat (provenit din engl. partnership), în sens etimologic desemnează relațiile stabilite între asociați din instituții diferite. Termenul parteneriat se bazează pe premisa că partenerii au un fundament comun de acțiune și un principiu al reciprocității, ceea ce le permite să-și unească eforturile spre atingerea unui țel comun. Colaborarea partenerilor implicați în educație presupune construirea unei relații clădite pe unificarea unui sistem de valori și cerințe adresate copilului. Conceptul de parteneriat educațional constituie o atitudine în câmpul educațional, și presupune colaborare, cooperare, comunicare eficientă, acces egal, acceptarea diferențelor și interacțiuni îndreptate în scopul optimizării rezultatelor educației.

Datorită abordării curriculare flexibile și deschise pe care o presupune în rezolvarea problemelor cu care se confruntă astăzi educația, parteneriatul educațional tinde să devină un concept central. Din abordarea curriculară a educației rezultă nevoi precum aceea de cunoaștere, respect și valorizare a diversității, ce presupune unicitatea ființei umane și multiculturalitatea. Fiecare copil este unic, are particularități diferite, determinate de caracteristici individuale și de apartenența lor la un spațiu și o identitate socio-culturală.

Copilul intră, de la începutul existenței sale, în interacțiuni umane, care se manifestă în diverse forme: ca interdependență a factorilor sociali, ca influențare, ca schimb de idei, sentimente și stiluri de conduită. Particularitățile individuale reprezintă răspunsurile personale la solicitările mediului, unicitatea venind din ecuația subiectivă a fiecăruia, din stilurile de învățare, din ritmurile dezvoltării, din trăsăturile, capacitățile, competențele și comportamentele fiecăruia, amprenta culturală fiind importantă pentru că determină bogăția diversității la nivelul grupului social.

Parteneriatul educațional se instituie între următoarele instituții: familie (partener tradițional al școlii), școală (ca instituție socială transmițătoare de valori), comunitate (ca beneficiar al serviciilor educaționale), agenții educaționali (elevi, părinți, cadre didactice, psihologi, alți specialiști), instituții de cultură (universități, biblioteci, muzee, centre de cultură), și alți factori interesați în dezvoltarea instituțională a sistemului de educație.

Obiectivele parteneriatelor educaționale sunt:

- să asigure coerența politicilor și strategiilor de menținere a educației ca sector prioritar ;
- să consolideze cadrul instituțional și legislativ al dezvoltării umane ;
- să asigure instrumente instituțiilor școlare necesare în dezvoltarea programelor specifice;
- să implice comunitatea în asigurarea calității educației;
- să asigure colaborarea școlii cu beneficiarii în sensul realizării echității, a egalității de șanse;
- să elaboreze programe comune, menite să faciliteze integrarea socio-profesionale a absolvenților;
- să confirme și să întărească rolul unităților de învățământ în viața comunității;
- să asigure articularea programelor europene și internaționale care determină măsuri de inovare și de dezvoltare la nivel local, județean sau regional;
- să asigure, în cooperare cu mass-media, informarea corectă și completă a beneficiarilor și publicului în ceea ce privește impactul social al programelor și măsurilor din domeniul educațional.

Grădinița reprezintă un sprijin pentru comunitate și nu doar un loc în care copiii își însușesc cunoștințe. Atunci când părinții, copiii și ceilalți membri ai comunității se consideră parteneri în educație, se creează o comunitate de suport care începe să funcționeze. Din acest motiv, parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială și necesară în organizarea grădiniței și a grupei de preșcolari. Pentru realizarea unui parteneriat trebuie stabilite câteva forme de relaționare necesare. Astfel, trebuie respectate cele patru condiții de realizare ale acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare și în final, parteneriat.

În ceea ce privește relația dintre grădiniță și părinți cele mai frecvente forme de organizare a acestei relații sunt:

- Ședințele cu părinții;

- Discuții individuale între cadrele didactice și părinți;
- Organizarea unor întâlniri cu părinții;
- Implicarea părinților în manifestări culturale ale școlii și activități recreative;
- Voluntariatul;
- Asociațiile de părinți.

Bibliografie:

Băran- Pescaru, A., „Parteneriat în educație”, București, Editura Aramis Print, 2004;

P.R.E.T., Modul nr.2 : „Împreună pentru copii: grădinița și comunitatea”, București, 2008;

Vrășmaș, E., A., „Consilierea și educația părinților”, București, Editura Aramis 2002.

ȘCOALA ONLINE - O NECESITATE

Profesor înv. primar Angela Burcea
Școala Gimnazială George Bacovia

Învățarea școlară are la bază formele de experiență spontană ale vârstei preșcolare, care se combină când cu manipularea obiectelor, când cu jocul, când cu unele forme elementare de muncă. Structural învățarea se compune dintr-o serie de situații și de sarcini care, pentru școlarii mici, reclamă efectuarea unor acțiuni ce vor răspunde unor sarcini practice concrete. Aceste acțiuni pornesc de la contactul școlarului cu obiectul.

Învățarea la vârsta școlară mică se distinge, prin aceea că îl pune pe copil în fața necesității unor acțiuni de control, de confruntare și comparare a rezultatelor obținute cu modelele corecte. Aceasta face posibilă o anumită apreciere, sancționare pozitivă sau negativă a conduitei de învățare. Se produce o generalizare crescândă a activității de gândire, căpătând un puternic impuls înclinația elevului către abordarea reflexivă a propriei activități mintale.

Situația medicală actuală impune o serie de schimbări pe toate planurile. Învățământul trece prin schimbări majore adaptându-se treptat cerințelor societății. În prezent, procesul educațional nu se poate desfășura în mod tradițional și ca o alternativă se apelează la învățământul online, ce permite continuarea învățării în condiții de autoizolare, având ca suport diverse instrumente informatice de comunicare la distanță.

Prin învățarea în sistem online se înțelege acea activitate educațională care are loc prin intermediul internetului. Este fie parte a programelor de învățământ la distanță, fie poate fi utilizată pentru a completa predarea care se desfășoară în clasă.

Elevii pot studia online acasă ori în sălile de clasă și alături de colegii lor. Învățarea online folosește o serie de formate, combinând adesea tehnologii bazate pe accesul la internet și aplicații de tehnologie educațională care pot fi utilizate offline.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne, impuse de școala online, presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Și astfel, datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

Bibliografie:

Ion- Ovidiu Pânișoară (2006) – “ Comunicarea eficientă”, ediția a III-a, Editura Polirom, Iași.

În familie ne dezvoltăm, stăm acasă și ne protejăm

Profesor învățământ preșcolar: Burgheaua Rodica Mihaela Grădinița cu Program Prelungit "Sf. Sava" Iași

Activitățile de învățare - predare on line au ca scop implicarea tuturor părinților, preșcolarilor și a cadrelor didactice în activități formale și nonformale care să răspundă intereselor și preocupărilor diverse ale copiilor, să pună în valoare talentele și capacitatea acestora de a se dezvolta în diferite domenii și să asigure menținerea sănătății lor fizice și mintale, în contextul distanțării sociale impuse de pandemia virală cu Covid19.

În acest sens, colaborarea dintre grădiniță și familie se realizează prin intermediul mijloacelor online, deci indirect, cadrele didactice având rolul de a inspira părinții în vederea diversificării activităților desfășurate cu proprii copii.

Obiectivele urmărite:

- ✓ creșterea gradului de implicare a părinților în colaborare cu copiii lor în activități care să genereze stare de sănătate și bună dispoziție;
- ✓ responsabilizarea copiilor și a adulților în vederea respectării deciziilor autorităților;
- ✓ menținerea comunicării online prin intermediul grupului de pe WhatsApp;
- ✓ dezvoltarea creativității; cultivarea simțului estetic și a sensibilității;
- ✓ creșterea gradului de implicare în activități de igienizare a locuinței proprii;
- ✓ stimularea stimei de sine, a comunicării interpersonale și a relaționării eficiente;
- ✓ valorizarea abilităților artistice și plastice;
- ✓ educația pentru sănătate.

Anul școlar 2019 - 2020 a adus noi provocări învățământului românesc, printre care și mutarea procesului de predare-învățare-evaluare în mediul on- line. Utilizarea tehnologiilor moderne în educația preșcolară permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv pentru copii. Procesul de învățare online devine mai plăcut și mai interesant prin folosirea resurselor informatice: Youtube, Pinterest, Facebook (Grupul „Activități grădinițe”), Google, Didactic.ro, WhatsApp, Soft-uri educaționale, platforme de învățare precum ClassDojo sau Zoom etc. Lecțiile însoțite de texte sugestive și de imagini viu colorate și expresive, care permit dezvoltarea limbajului și a vocabularului, pot fi cu ușurință asimilate de cei mici.

Prin intermediul unor instrumente ușor de folosit, atractive, preșcolarii își pot forma abilități de lucru folosind calculatorul de la vârste mici, acestea fiindu-le necesare în viața de școlar și, mai apoi, de adult. Folosirea platformelor educaționale on-line oferă o serie de beneficii și avantaje celor mici, spre mulțumirea părinților: cursurile online sunt disponibile oriunde există conexiune la internet, copilul învață în ritmul său, costuri scăzute, posibilitatea revederii lecțiilor de mai multe ori, pentru fixarea informației, dezvoltarea autodisciplinii.

ȘCOALA DE ACASĂ – ISTORIA, ALTFEL

**PROF. CLAUDIA BURGHELEA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRU CEL BUN” BACĂU,
JUDEȚUL BACĂU**

Tehnologizarea societății oferă posibilitatea dezvoltării profesionale și abordarea activităților astfel încât temele propuse spre dezbateri să poată fi personalizate, în funcție de nevoile specifice de învățare ale elevilor. Tehnologia poate să ne ofere metode de interogare și de verificare a informațiilor asimilate de către copii. De asemenea, pot fi date ca exemple modelele de bună practică a unora dintre elevi. Pe lângă acestea, trebuie pus în evidență și faptul că, datorită tehnologiei, se pot realiza diferite activități care au în centru profesorii. Aceștia pot schimba între ei exemple de bune practici aplicate în cadrul orelor de istorie, pot învăța unii de la alții, în cadrul unor întâlniri periodice idei noi, pot vedea efectele acestora după aplicarea lor în mediul on-line de către ceilalți profesori, și, de asemenea, pot găsi răspunsuri la unele întrebări care poate îi preocupă.

Tehnologia a influențat, printre altele, cunoștințele despre conținutul de care avem nevoie pentru a putea preda diverse subiecte. În trecut, profesorii erau nevoiți, de multe ori, să caute răspunsuri diverse, actualizate, în diferite surse, care nu le erau tot timpul la îndemână. Sursele de informare erau destul de puține și ele se aflau, de cele mai multe ori, în biblioteci sau în colecții personale. Accentul era pus pe o predare cu ajutorul manualului („cartea de căpătâi a școlarului și a profesorului”). Tehnologia aduce, în schimb, în cadrul procesului educațional, o diversificare a oportunităților de învățare, în moduri interactive, interesante și personalizate. Nu trebuie eliminată din vedere seria de probleme ce este cauzată de folosirea inadecvată a tuturor resurselor care sunt puse la dispoziție. Tehnologia ar trebui să fie utilizată pentru crearea unor activități creative, nu doar o foaie de lucru digitală, dar să aibă un scop prestabilit care să urmărească formarea și dezvoltarea la elevi a competențelor cheie cerute de societatea actuală.

Acum ceva timp, cu siguranță, nimeni nu s-ar fi gândit că mediul on-line va deveni noua sală de clasă. Va deveni mediul de interacțiune și că, într-un timp relativ scurt, vor trebui să se adapteze toți membrii implicați în procesul educațional: elevi, părinți, profesori acestui nou mod de „transmitere a noțiunilor și informațiilor”. Transformările care au avut loc în ultima perioadă, progresele din toate domeniile de activitate, au făcut ca acestea să influențeze și să modifice modul de abordare al actului de predare-învățare.

Tehnologia oferă posibilitatea de a personaliza lecțiile după nevoile individuale ale fiecărui elev și pentru tipul de învățare adecvat acestuia. Profilul de formare al absolventului diferitelor niveluri de studiu reprezintă o componentă reglatoare a Curriculumului Național. Acesta descrie așteptările exprimate față de elevi la sfârșitul învățământului primar, al învățământului obligatoriu și al învățământului preuniversitar, prin raportare la: cerințele exprimate în Legea Educației Naționale, nr.1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în alte documente de politică educațională și în studii de specialitate; finalitățile învățământului; caracteristicile de dezvoltare ale elevilor.

Competențele cheie reprezintă un ansamblu de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toate persoanele pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare ca parte a educației, pe tot parcursul vieții.

Principalele competențe cheie care sunt urmărite în predarea disciplinei Istorie sunt cele reprezentate de comunicarea în limba maternă (elevul având cunoștințe de vocabular, gramatică, interacțiune verbală, variabilitatea limbii și a comunicării în diverse contexte), comunicarea în limbi străine (învățarea limbilor în context și aprecierea diversității culturale) și competenței digitale

(abilitățile de a căuta, a colecta și a procesa informația). În perioada desfășurării școlii în mediul online, consider că cele trei competențe cheie precizate mai sus au un aport foarte important. În acest sens, dau ca exemplu lecțiile recapitulative de la clasa a VI-a (Perioada Renașterii și a Umanismului, Perioada Iluminată). Elevilor li s-au trasat anumite sarcini de lucru iar cei care cunoșteau limbi străine au putut recita, în cadrul orelor desfășurate pe Google Meet, diferite secvențe din operele celor mai importanți scriitori ai perioadelor mai sus amintite. De asemenea, elevii au putut realiza prezentări Power Point pentru colegi, cu cele mai semnificative informații. Metoda testului interactiv a fost una extrem de interesantă, fiind primită cu entuziasm de cei mici. De asemenea, amintesc activitatea desfășurată pe platformele www.quizziz.com sau www.kahoot.com. Pentru elevii claselor a VIII-a am propus spre vizionare o serie de documentare (între 15 și 20 de minute) referitoare, de exemplu, la perioada comunistă - <https://www.youtube.com/watch?v=mcxRrPfj7No&t=71s>.

În concluzie, în condițiile actuale consider că este important ca să încercăm să ne adaptăm noilor cerințe și trebuințe, pentru că istoria nu este o disciplină care să nu se poată folosi cu succes de tehnologie și de avantajele oferite de aceasta. Putem transforma fiecare lecție într-una interactivă, într-o poveste, în care fiecare elev poate fi personaj principal iar noi regizori a unui film „Istoria în epoca tehnologiei” sau „Istoria predată astăzi”.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

Profesor limba engleză, BURIU ROXANA
Școala Gimnazială “Vasile Voiculescu” Comuna Pârscov, județul Buzău

Motto: “Poate că tinerii de astăzi nu simt bine promisiunea de noutate a lumii în care trăiesc. Lumea lor li se pare atât de firească, încât nu le mai îngăduie să vadă că ei stau sub grația izotopiei posibile. Neînțelegând bine cât de aproape sunt de o altă versiune a omului, s-ar putea să nu aibă nici percepția noutăților viitoare.

Este atunci datoria celor mai în vârstă, și tocmai a celor pe care istoria i-a răsucit, la început împotriva voinței lor, să povestească, dacă au sfârșit prin a înțelege ce s-a întâmplat cu ei, ceva din frumusețea lumii viitoare. Este datoria lor să încerce o cronică a ideilor de mâine.

Și ce adânc este acest mâine!” (Constantin Noica)

Formarea și dezvoltarea personalității umane se realizează sub acțiunea a numeroși factori, interni și externi, naturali și sociali, ca și sub acțiunea unui ansamblu de influențe organizate și întreprinse deliberat sau ocazional și lipsite de intenționalitate.

În lucrarea „Pedagogie. Fundamente teoretice”, Liliana Ezechil face diferența între două concepte fundamentale, cu o deosebită semnificație teoretică și practică: „factori educaționali” și „mediul educațional”.

Familia constituie unul din factorii educativi care prezintă o importanță covârșitoare în formarea și dezvoltarea personalității. Familia are un rol important în creșterea și educarea copiilor, reprezintă principala verigă în dezvoltarea fizică și psihică a acestora.

Între mediile educaționale, școala reprezintă o instituție socială specifică, având destinația de a realiza, preponderent, pregătirea tinerelor generații pentru integrarea socială.

În mod constant copiii învață cum să relaționeze cu sine și cu ceilalți, cum să exploreze și să rezolve probleme, învață comportamente. Această învățare se realizează prin interacțiunea cu ceilalți: părinți, profesori sau copii. Comportamentul acestora reprezintă modele de comportament pentru copil.

Familia este prima colectivitate care își pune amprenta pe caracterul omului și, în același timp, școala este cea care pune temelia viitoarei personalități.

Între cei doi factori trebuie să existe o permanentă colaborare bazată pe încredere, respect, stimă, cointeresare în obținerea eficienței maxime în educația copilului. Elevii noștri vor fi mai bine pregătiți cu cât vom ști să colaborăm mai mult cu părinții și cu alți factori educativi.

Unul dintre cele mai importante obiective educative ale școlii și familiei este formarea la elevi a unei atitudini pozitive, conștiente față de învățatură. Acest lucru nu se poate realiza decât dacă există încrederea în sine. Aceasta se dezvoltă încă din primele zile de viață și se construiește progresiv în timpul copilăriei și al adolescenței. Făurirea ei se realizează prin achiziții succesive și influențe diverse, dar totul începe în familie.

Atitudinea elevului față de muncă și față de învățatura este rezultatul influențelor educative exercitate de familie și școala asupra lui. Dacă părinții și educatorii se preocupă nu numai de suma

cunoștințelor educative pe care și le însușește elevul, ci și de atitudinea lui față de munca școlară, dacă elevul își pregătește lecțiile din proprie inițiativă, în baza unor deprinderi de muncă bine consolidate și a obișnuinței de a munci sistematic, se poate afirma cu certitudine că munca educativă a școlii și familiei a fost încununată cu succes.

După unii analiști, școala are de îndeplinit trei obiective majore: de a pregăti individul pentru o activitate benefică, de a-l forma ca viitor cetățean și de a-l împlini ca ființă umană. Școala nu trebuie să ofere doar informații de ordin științific, ci să formeze elevul ca pe un individ capabil să se integreze socio-profesional, să-și canalizeze energia și aptitudinile într-o direcție corectă, să se manifeste plenar, să fie receptiv la valorile culturale, religioase și morale ale societății în care trăiește.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof. inv. preșcolar: Burlea Simona Corina
Grădinița Nr. 2 Sterpoaia, com. Aninoasa, Jud. Gorj

Școala on-line a reprezentat și reprezintă în continuare, mai mult decât o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum s-a întâmplat în perioada de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular a fost închis. Acest mod de învățare fiind impus de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate.

Rolul părintelui ca partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze activitatea de acasă și să se asigure de funcționarea fizică a sistemului informatic, de participarea zilnică la activități, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare. De asemenea, părintele deține rolul de suport emoțional pentru stările specifice acestei perioade restrictive. Trebuie să empatizeze cu copilul, să discute cu el, oferind multe explicații despre situația actuală și să susțină cauza educației și a învățării, chiar și în aceste condiții dificile.

Consumul de resurse personale- energia, concentrarea atenției- depinde foarte mult de modul în care este organizat învățământul la distanță, de calitatea actului educațional și de implicarea cadrelor didactice, a copiilor și a părinților în gestionarea aspectelor didactice și afective. De asemenea sunt foarte importante acceptarea acestui sistem de învățare și acordarea unei atenții sporite, așa cum i se acordă școlii „față în față”.

Menționez faptul că, am primit din partea copiilor și a părinților un feed-back pozitiv.

Școala on-line mi-a dat prilejul să explorez noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) fiind înlocuită cu mijloace mai atractive, găsim o serie de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită și m-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă. Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line:

- Avantaje:

- Distribuția rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

• Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi modului în care aceștia lucrează, dificila administrare a probelor de evaluare reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite.

Există, conform studiilor efectuate de specialiști, probleme legate de nivelul scăzut al rezultatelor școlare, dar sunt convinsă că noile experiențe prin care trecem cu toții vor reprezenta puncte de plecare pentru găsirea unor soluții eficiente de reglare a procesului de învățământ.

BIBLIOGRAFIE:

Botnariuc P., Cucos C., Glava C., ȘCOALA ONLINE - Elemente pentru inovarea Educației, Editura Universității din București, București, 2020.

Educație fără frontiere!

Autor: Burlo Monica Claudia
Profesor învăț. preșcolar: GPP. NR. 53 Oradea

Școala de acasă este un curent care s-a făcut cunoscut în lume cu mulți ani în urmă. În prezent este consacrat și la noi în țară fiind foarte cunoscut atât de cadrele didactice cât și de părinți. Școala de acasă reprezintă o alternativă de învățare și dezvoltare a abilităților și cunoștințelor într-un mediu familial, timpul fiind organizat astfel încât să corespundă intereselor copiilor. Mulți dintre părinți doresc să își asume responsabilitatea pentru educația și formarea copiilor, dezvoltând anumite talente și aptitudini ale copiilor spre domenii de interes de care copiii sunt interesați. Programul școala de acasă pune un accent puternic pe pregătirea copilului pentru viață, carieră, pentru timpul liber și participarea la viața comunității.

Copiii care studiază acasă au parte de atenția nemijocită a educatorului, dezvoltă relații mai apropiate cu părinții care implică și mai mult respect, au o calitate a vieții crescută, pot investi mai mult timp în domeniile în care sunt talentați, înțeleg mai bine explicațiile, socializează în mod pozitiv, au parte de experiențe mai variate, pot avea rezultate mai bune la învățătură. De exemplu, în SUA, copiii educați acasă au avut rezultate cu 15-30% mai ridicate la testele naționale standardizate decât copiii care au învățat în școală

În perioada în care ne aflăm este foarte benefică o nouă variantă care să vină în sprijinul învățământului tradițional. Odată cu debutul unor situații mai puțin plăcute în lume, cum a fost pandemia, foarte multe școli au fost nevoite să treacă de la învățământul tradițional la cel onli-ne. Odată cu cadrele didactice și părinții au fost nevoiți să participe cu copiii la activitățile desfășurate onli-ne. În cadrul învățământului onli-ne părinții au observat care sunt preferințele, talentele, interesele, lacunele și punctele tari sau slabe ale copiilor. În funcție lucrurile descoperite de către părinți aceștia pot alege pentru copii soluții de sprijin pentru problemele cu care aceștia se confruntă. În cadrul școlii tradiționale, curriculum-ul național cuprinde toate materiile de studiu pentru fiecare an școlar, cu întreg conținutul materiei de predat de către profesori și de achiziționat de către copii. Aceștia vor fi evaluați și clasați în funcție de cunoștințele dobândite în urma parcurgerii programei. Acest sistem nu este general valabil și aplicat corect pentru toți elevii, acesta se potrivește doar unei minorități. Copiii au interese și aptitudini diferite chiar dacă au aceeași vârstă, dezvoltarea lor nu este aceeași și nu toate metodele funcționează pentru toți copii. Sunt copiii care se plictisesc în clasă pentru că nu sunt stimulați suficient sau care, din contră, sunt copleșiți de cantitatea de informație pe care nu o înțeleg, sau de așteptările la care nu fac față, au tendința să dezvolte probleme de comportament.

În opinia mea învățământul online prezintă un avantaj doar atunci când este practicat în paralel cu învățământul tradițional, cu activitățile desfășurate față în față. Tehnologia nu este în măsură să acopere tot ce se face la școală, contactul vizual, la școală, între profesor și elev, acesta fiind cel mai important, copiii au nevoie de socializare și schimb de experiențe palpabile care nu se pot realiza prin intermediul tehnologiei. În lipsa unei infrastructuri tehnologice decente, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale ale profesorilor, fără acces gratuit la platforme online, cu resurse didactice digitale și fără o întâlnire fizică cu profesorii pentru schimb de păreri sau răspunsuri, învățământul online nu va duce la un succes școlar pentru copii și nici la pregătirea lor pentru viață, pentru a putea participa ca membrii activi cu soluții benefice într-o comunitate.

Rolul părintelui este acela de partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze

activitatea de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului informatic, de frecventarea cursurilor de către elev, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare, însă empușările și sentimentele pe care profesorul sau colegii le transmit copiilor nu pot trece de ecran. Mentea copilului joacă un rol vital în societate, acesta are nevoie de provocări pentru a crește, pentru a se dezvolta sub toate aspectele vârstei lui.

Câteva dintre avantajele desfășurării activităților în sistem online sunt: distribuția rapidă a tuturor materialelor, accesarea materialelor în funcție de timp sau disponibilitatea copiilor și a părinților, găsirea unor asemănări și deosebiri între informațiile transmise cu ajutorul conținuturilor multimedia.

Consider că învățământul online este benefic dacă vine în sprijinul învățământului tradițional dar nu poate fi înlocuit complet cu socializarea fizică, empatia sau transmiterea emoțiilor și a provocărilor de care copiii au nevoie pentru o dezvoltare globală armonioasă.

GRĂDINIȚĂ DE ACASĂ

Prof.înv preșcolar Burnete Corina
Grădinița P. P. nr. 12 “Step by step” Alba Iulia

În anul școlar 2020-2021, am desfășurat o bună parte a activității cu copiii pe platforma ZOOM, în cadrul a două întâlniri, zilnic, deoarece numărul de copii participanți a fost mare, între 20-24. Experiența celor câteva luni de întâlniri online, a fost emoționantă, fiindcă a arătat dorința copiilor și a părinților de socializare, de joacă împreună, de continuitate în activități desfășurate la grădiniță.

Proiectele pe care le desfășuram la grădiniță, i-au captivat și pe părinți, prin ineditul temelor și al subtemelor. Amintesc proiectele desfășurate online cu copiii, în primul semestru al anului școlar: Identități în dialog (Eu sunt unic; Tu simți, el simte, tu simți; Ieșirea mea în societate), Din tainele naturii (Puncte de vedere, Miresme ale toamnei, Lumini și umbre, Festivalul toamnei), Tradiții la români (Orașul meu în sărbătoare, Și eu sunt darnic ca Moș Nicolae, Sărbătoarea Crăciunului, În așteptarea moșului).

În al doilea semestru, proiectele au fost: Lumea artelor (Poezia copilăriei, Sunet-culoare, mișcare, Iarna prin ochi de artist), Urme ale animalelor pe glob (Mamifere, Animale de la Poli, Pești, Lumea insectelor).

Activitățile desfășurate au fost diverse pentru a le capta atenția copiilor, pentru a-i stimula să fie curioși și perseverenți. Au fost activități din Domeniul Științelor, Limbajului, Estetic și Creativ, Om și Societate, Psiho-Motric. Am trimis materiale părinților, pentru munca de după-masa, povești, informări din partea consilierilor de la cabinetul de consiliere al grădiniței.

De asemenea, am continuat seria poveștilor de dezvoltare a abilităților socio-emoționale: Ioana cea înțelegătoare, Ina cea încrezătoare, Ovi cel organizat, Petre cel perseverant, Radu cel rezistent .

Cele 50 minute petrecute de fiecare grupă cu colegii, cu educatoarele, părinții și bunicii au reușit să substituie cât de cât lipsa grădiniței fizice.

În fiecare zi am desfășurat cu copiii jocuri distractive, care puteau să fie desfășurate și acasă cu frații sau cu adulții.

Nu am început nicio zi fără întâlnirea de dimineață, când se realiza coeziunea grupului, se salutau sub diverse forme, completau calendarul naturii.

După câteva luni de activitate online, ne-am reîntors la grădiniță și faptul că am reușit să formăm deprinderi chiar și de la distanță, a contat pentru reluarea activităților , pentru micii prichindei.

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- Curriculumul pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani), 2019;
- Metoda activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Craiova 2009;
- ***, Metodica proiectelor la vârstele timpurii, Ed. Miniped, București, 2002;

Educație fără frontiere! Învățământ online vs. Tradițional

Prof. înv. primar Burzo Marius

Societatea românească contemporană trăiește momente în antiteză, de la progresul remarcabil al tehnologiei până la comunități care nu reușesc să asigure un minim necesar pentru desfășurarea unui proces didactic corespunzător, de la un număr crescut de universități la analfabetism funcțional, de la absolvenți de învățământ superior, care nu reușesc să se încadreze în câmpul muncii la un deficit pe piața forței de muncă în foarte multe alte domenii.

Pandemia a reliefat alt tip de problemă: suntem țara cu o viteză a internetului de invidiat însă nu toți elevii sau cadrele didactice s-au putut conecta la orele online. În acest context, trebuie definită ideea de performanță școlară ca posibilitate continuă de adaptare (inovare) a elevului (viitorului adult) la situații noi, inopinate, prin utilizarea cunoștințelor, capacităților și comportamentelor dobândite. Pentru ca elevii să devină inovatori, au nevoie de o educație diferită, nu doar de mai multă educație.

În țara noastră se încearcă implementarea unei școli online cu profesori nepregătiți pentru acest tip de învățare, confuzi și nemotivați. Profesorii, obligați să iasă din rutina școlii tradiționale și să intre în necunoscutul erei digitale, trăiesc acum momentul adevărului. Acela că e greu să te schimbi, dacă schimbarea nu e pregătită minuțios și, mai ales, dacă ea nu vine din interior. Nu poți deveni peste noapte profesor digital, după o carieră la clasa reală, cu bănci în care elevii socializează nemijlocit, interacționează multiplu, învață, ies în pauze, se joacă, râd, se ceartă și se împacă, iau note mai bune sau mai slabe, participă la evaluări. Au, altfel spus, universul lor real, în care se simt bine nu numai datorită obișnuinței și avantajelor rutinei, ci și datorită lui, profesorului, care le dă siguranță, îi asistă, îi îndrumă, îi veghează și-i ocrotește. La dă încredere. Ceea ce nu se întâmplă acum, chiar dacă cu ajutorul aplicațiilor, profesorul și elevii se văd și se încurajează. Pentru că e vorba de o relație virtuală. Profesorul din școala tradițională care s-a familiarizat cu internetul, cu laptopul sau videoproiectorul, nu este un profesor digital, după cum nici o lecție tradițională înregistrată și transmisă pe internet nu asigură prin ea însăși învățarea online.

Cadrele didactice sunt îndemnate să-și adapteze activitatea didactică tradițională la cea online astfel: să proiecteze activitățile-suport pentru învățarea online din perspectiva principiilor didactice și a celor privind învățarea online; să desfășoare activități didactice în sistem online cu asigurarea calității actului educațional; să elaboreze, să adapteze, să selecteze resurse educaționale deschise, sesiuni de învățare pe platforme educaționale, aplicații, precum și alte categorii de resurse și mijloace care pot fi utilizate în procesul de învățare online; să elaboreze instrumente de evaluare aplicabile online, pentru înregistrarea progresului elevilor; să ofere feedback constructiv permanent fiecărui elev, în urma participării la activitățile desfășurate și a rezolvării sarcinilor de lucru.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor. Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față – în - față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat. Amintim aici lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon), lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori. Nu știm cum va arăta viitorul însă învățământul trebuie mereu adaptat la noile cerințe ale societății astfel școala online tinde să devină o obișnuință a noilor realități.

PLANIFICAREA SĂPTĂMÂNALĂ A ACTIVITĂȚILOR INSTRUCTIV-EDUCATIVE ONLINE

prof. Buș Cristina
Grădinița Nr. 271 București, Sector 5

GRUPA MARE

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: Evaluare sumativă

OBIECTIVE:

- Să cunoască unele elemente componente ale lumii înconjurătoare (corpul uman, plante, animale, obiecte);
- Să demonstreze înțelegerea unui text (povești, poezii), să rețină ideile acestuia apelând la diferite modalități de redare sau memorare ale acestuia;
- Să-și îmbogățească vocabularul activ și pasiv pe baza experienței, activității personale și/sau a relațiilor cu ceilalți, să utilizeze un limbaj oral corect din punct de vedere gramatical;
- Să improvizeze spontan, liber, scurte combinații ritmice, onomatopice (text + mișcare + onomatopie);
- Să compună original și personal spațiul plastic;
- Să numere de la 1-5 recunoscând grupele de 1-5 elemente și să plaseze în mod adecvat un număr sau o cifră între 1-5;
- Să efectueze operații simple de adunare și scădere cu 1-2 unități în limitele 1-5;
- Să utilizeze deprinderi motrice însușite în diferite contexte;
- Să cunoască existența unor comportamente nesănătoase în ceea ce privește stilul de viață, alimentația care pot afecta sănătatea ;
- Să efectueze operații simple de lucru prin șnuruire pe contur rotund, oval.

Luni:

ALA 1: B-Ghicatori despre iarnă; S: Ce este al iernii?; A-Peisaj de iarnă: desen

MM: Joc distractiv: „Caută obiectul deosebit”

ADE: DȘ-Cunoașterea mediului: „Ce știi despre...”- joc exercițiu; DEC- Educație muzicală: „Micul interpret”-joc exercițiu

ALA 2: Joc de mișcare: „Veverițele”

Marți:

ALA 1:C-Palatul iernii; JR-De-a Zâna Iarna; JM- Găsește drumul copilului până la patine

MM: Joc distractiv: „Uscat, aer, apă”

ADE: DLC - Educarea limbajului:„Cuvinte, silabe, sunete”-joc exercițiu; DEC - Activitate artistico-plastică: „Personajul preferat”-desen

ALA 2: Joc de mișcare: „De unde vine pisica?”

Miercuri:

ALA 1: B-Ghicatori despre iarnă; S-Alege și potrivește; A-Iarna în pădure- pictură

MM: Joc distractiv:„ Pachetul cu surprize”

ADE: DȘ- Activitate matematică: „Mai multe, mai puține, tot atâtea animale” -joc didactic; DPM – Educație psiho-motrică: „Micii sportivi”-parcurs aplicativ

ALA 2: Joc de mișcare: „Cursa de-a bușilea”

Joi:

ALA 1: JR-Pescuim la copcă; C- Construim din figuri geometrice; JM- Puzzle cu animale

MM: Joc distractiv: „Ghicește ce ai gustat/pipăit/mirosit?”

ADE: DȘ- Activitate matematică: „Ne jucăm și probleme rezolvăm!”-Joc exercițiu; DOS – Educație pentru societate: „ Ce mănânc sănătos, să cresc mare și frumos?”-convorbire

ALA 2: Joc de mișcare: „Să mergem cum ne simțim!”

Vineri:

ALA 1: B- Fulgi de zăpadă-exerciții grafice; S- Numără și potrivește; JS-Săculețul fermecat

MM: Joc distractiv: „Ce s-a auzit?”

ADE: DLC - Educarea limbajului: „Cel mai bun recitator”-Joc exercițiu; DOS – Activitate practică: „Mănușa”-șnuruire, decupare, lipire

ALA 2: Joc de mișcare: „Bate palmele”

Școala în Danemarca

Prof. Bușoi Camelia - Felicia
CJRAE/ Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

“Școala va fi școală când omul va fi om și statul va fi stat”- spunea Mihai Eminescu.

Asistăm, neputincioși, de mai bine de treizeci de ani la schimbări peste schimbări în școala și învățământul românesc. Avem dascăli pregătiți, copiii foarte inteligenți dar, totuși, parcă lipsește ceva.

În ceea ce urmează aș vrea să fac o scurtă incursiune în ceea ce înseamnă școala daneză.

Sistemul educațional din Danemarca este considerat unul dintre cele mai moderne din lume. Educația este formată din nouă ani de școlarizare obligatorie, existând atât școli publice, cât și de stat.

O diferență majoră între sistemul de învățământ danez și cel românesc este faptul că în Danemarca nu se pune accent atât de mult pe cunoștințele acumulate (mai ales în școala primară și gimnazială), ci mai degrabă pe abilitățile sociale explorate. Pentru explorarea abilităților sociale, copiii danezi merg în școală cu aceeași colegi și profesori până în clasa a nouă.

Cei mai mulți dintre copiii merg la școli publice. Există, de asemenea, o mare varietate de școli private disponibile.

Învățământul este obligatoriu de la 6 la 16 ani. Cursurile sunt extrem de relaxante și libere. Se pune un accent deosebit pe motivarea elevilor și pe susținerea pasiunilor și preferințelor acestora.

Copiii pot alege gradul de dificultate la care vor să învețe o materie. În plus, ei se pot răzgândi dacă consideră că nu au luat cea mai bună măsură, existând un grad ridicat de permisivitate.

Danezii au descoperit repede că independența, creativitatea, percepțiile, învățarea prin experimentare și încrederea în sine sunt mai importante decât foarte multe cunoștințe care să fie impuse a fi învățate.

Elevii susțin, obligatoriu, de-a lungul școlii, 10 teste naționale. Acestea sunt individuale, se susțin pe calculator și sunt adaptate la nivelul elevului, gradul lor de dificultate fiind diferit de la elev la elev. Dacă se oferă un răspuns corect la o întrebare, următoarea este în mod automat mai dificilă, iar dacă răspunsul nu este corect, următoarea întrebare va fi mai ușoară.

Școala daneză ține 9 ani și se finalizează cu un examen important, după care elevii vor alege între mai multe oportunități, în funcție de ceea ce își doresc să facă în viață. Se întâmplă des ca elevii să aleagă ca clasa a nouă și a zecea să o urmeze la o școală independentă rezidențială numită “efterskole”, la care au acces elevii cu vârste cuprinse între 14-18 ani.

Este bine de știut că această școală primește și studenți din afara țării, însă și aceștia trebuie să plătească taxe, la fel ca studenții danezi. Printre materiile de bază, aceasta include și dezvoltarea abilităților sociale, artistice, sportive și muzicale.

Pentru că elevii nu sunt obligați să facă și cel de-al zecelea an de școală, aceștia pot să-și continue studiile la o Școală Superioară Secundară, fie după ce termină clasa a nouă, fie pe a zecea.

Școala Superioară Secundară (în daneză “Studentereksamen/STX”, Școala de gramatică comercială/”HHX” sau Școala de gramatica tehnică/”HTX”) se întinde pe o perioadă de trei ani.

Majoritatea persoanelor străine aleg să își înscrie copiii la școli internaționale, dar locurile sunt limitate, așa că de cele mai multe ori vor exista liste de așteptare. Cu toate acestea, guvernul danez prioritizează această problemă și spune că se vor crea mai multe locuri pentru elevii în aceste școli atât de râvnite, mai ales că aici pot să urmeze cursurile în limba lor nativă.

Programul IB este un program internațional care ține de Școala Superioară Secundară, care se desfășoară pe o perioadă de doi ani. Este potrivit persoanelor cu vârsta cuprinsă între 16-19 ani și este un curs foarte solicitant. Acest program și-a creat un renume despre cât de solicitant este și cât de

grele sunt examenele, însă se adresează tinerilor foarte motivați, care vor să facă parte dintr-o comunitate internațională.

Diploma obținută în urma finalizării cu succes a programului asigură accesul la cele mai cunoscute și apreciate universități din întreaga lume.

Danezii au descoperit repede că notele nu îi ajută pe copii să se simtă în largul lor și să se exprime liber, de aceea sistemul de notare începe abia din clasa a șaptea.

Despre Danemarca se spune că este țara cu cei mai fericiți elevi și, consider că, acesta este secretul unui învățământ de calitate. Starea de bine a elevilor este foarte importantă. Elevii trebuie să vină de plăcere la școală iar, în felul acesta, succesul ar fi asigurat.

Scoala în Norvegia

Material propus de prof. Anca Buta

Înscrierea la școală se face automat de către primărie. Primești acasă un formular pe care scrie școala la care se va duce copilul tău. Îl completezi și îl trimiți la școală prin poștă sau îl duci personal. Formularul îl primești în octombrie-noiembrie. Școala începe pe 22 august. Poți schimba școala, dacă sunt locuri libere la școala pe care o vrei tu. Nu îți poți alege învățătorul și nu îl știi decât atunci când începe școala. Copiii din grupa mare de la grădinița merg în luna iunie în vizită la școala unde se vor duce din toamnă.

Școala este structurată astfel – casele 1-7, apoi clasele 7-10 și 10-12. Într-o clasă sunt între 25 și 30 de copii.

Programul zilei

Școala începe la 8.45 și se termină la 13 sau 14.00. În acest interval sunt 3 pauze, una mare de 45 de minute și 2 de circa 30 minute. Copiii mănâncă în clasă, ce își aduc în pachet de acasă. Se poate cumpăra lapte, adus special de către școală.

Dacă întârzierile sunt de 5 minute este ok. Dacă întârzierea este mai mare, trebuie anunțată înainte și specificat motivul. Dacă copilul nu va merge la școală din alte motive decât cele medicale, trebuie să scrii la rectorul școlii, dar în majoritatea cazurilor, răspunsul este negativ. Dacă lipsește nemotivat mai mult de o zi, se sună acasă și chiar se poate anunța protecția copilului, dar în general nu se prea întâmplă astfel de cazuri.

Comunicarea cu profesorul se face prin e mail sau sms. În caz de nevoie, poți solicita o ședință cu profesorul.

Siguranța în școală este un teritoriu care poate îmbunătățit. Cei care au grija de copii după orele de școală sunt foarte tineri și fără pregătire, după părerea mea.

Cum se învață, ce prevede programa

Se pune accent pe socializare și pe învățare prin joc. De exemplu, o zi pe săptămână merg în excursie – într-un parc, în pădure, aici sunt multe păduri și spații verzi, la muzeu, etc. La clasa întâi programa cuprinde limba norvegiană – scris, citit, cântece și poezii, matematica, engleză, religie, lucru manual, jocuri sociale. Profesorii își pot alege cum și ce predau la ora, dar trebuie să urmeze anumite standarde și un anumit plan.

Sistemul de evaluare

Nu se pun note. Se dau fețe zâmbitoare, iar la sfârșit de an se dau anumite teste. La clasa 1 s-au dat la matematică și norvegiană. Punctajul maxim este de 50 de puncte. Citit, scris, citit și înțeles, recunoaștere, gândire, auz fonetic, exerciții în care li se cerea copiilor să explice de ce au rezolvat într-un anumit mod exercițiile.

Temele pentru acasă

Se dau teme, eu personal cred că sunt destule pentru clasa 1. Sunt de pe cărți, pe calculator și pe foi de școală de la profesori (fișe). Unele sunt obligatorii, altele sunt opționale. Temele se fac în decurs de 6 zile, incluzând și week-endul și sunt destul de variate. Pe calculator sunt programe speciale pentru școli.

Există consiliere psihologică în școală și se aplică la nevoie, dar profesorii vorbesc mult cu copiii în clasă.

Există copii cu nevoie speciale în școală și ei sunt ajutați, după caz. Unora li se dau calculatoare, alții pot avea pedagogi speciali care să îi ajute.

Școala de activități, un fel de afterschool

După programul școlar este școala de activități. Aici copiii pot alege activitățile la care vor să se ducă, dacă vor să se ducă. Activități cum ar fi șah, salsa, hip-hop, desen, cor, excursii, activități

fizice . Dacă nu vor să se ducă, se pot juca afară în curtea școlii, unde este un mini parc. Școala de activități se plătește lunar și costă în jur de 300€. Mai sunt activități private, de exemplu școala de balet sau de muzică. Profesorii de la aceste școli vin în școală și susțin activități specifice. Aceste activități se plătesc separat. Taxa se achită pe 3-5-6 luni și prețul este în jur de 280-300 €. La cursul de vioara, în preț intră și vioara, împrumutată de școala de muzică.

Accentul se pune pe copiii mai slabi, stimularea celor mai inteligenți sau cu aptitudini nu prea există.

Copiii care nu învață sunt ajutați în diferite forme, de aceea nu prea există repetenți.

Structura vacanțelor

Vacanța de vară este de pe 26 Iunie până pe 22 August dar, în acest timp, există o săptămână extra după ce s-a închis școala la școala de activități. De asemenea, aceasta începe înainte de școală, pe data de 22 August. În luna Octombrie este vacanța de toamnă, întotdeauna în săptămâna 40. Apoi este vacanța de Crăciun, care se termină pe 1 Ianuarie. În luna februarie este vacanța de iarnă timp de o săptămână. Mai este vacanța de paști o săptămână, iar de sărbătorile naționale școala este închisă.

Școala în Norvegia. Costuri

Școala este gratuită, costă doar activitățile de după școală.

WEBGRAFIE:

<https://ro.scribd.com/document/426385013/Educatia-in-Norvegia>

https://europa.eu/youreurope/citizens/education/school/enrol/index_ro.htm

Grădinița de acasă - o nouă provocare pentru învățământul preșcolar

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR BUTAȘ RALUCA GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 15 ARAD

A doua jumătate a semestrului al doilea al anului școlar 2019-2020 a adus cu sine elemente de noutate și o adevărată provocare pentru întregul sistem de învățământ. În acest context, cadrele didactice din învățământul preșcolar au fost nevoite să identifice soluții pentru continuarea comunicării cu copiii și părinții acestora, în vederea continuării învățării la distanță, cu elemente online, date fiind efectele pandemiei de Covid-19. Criza provocată de acest virus a impus continuarea demersului educativ în mediul online și în primul semestru al anului școlar 2020-2021.

Astfel că, învățământul preșcolar românesc, a fost supus unei provocări în perioada actuală a pandemiei. Activitatea didactică a fost transferată în mediul virtual unde comunicarea primește cu totul alte conotații. Preșcolarul are nevoie de contact direct, iar în contextul actual relațiile interpersonale au primit noi atribuții, au devenit indirecte.

Comunicarea educatoare –copil s-a realizat în mediul on-line, nemaifiind limitată de spațiul fizic al sălii de grupă și nici de programul grădiniței. Chiar dacă oferă mai multă libertate de accesare în funcție de disponibilitatea părinților, presupune eforturi considerabile din partea tuturor celor implicați. Cu toate acestea, am descoperit avantajele acestei noi căi de a păstra contactul cu toți preșcolarii grupei. Educatoarei i s-a atribuit un nou rol, acela de a crea conținut didactic digitalizat și adaptat nivelului preșcolarilor, de a se conforma noilor cerințe educaționale și de a-și folosi competențele digitale.

A realiza activități didactice on-line impune respectarea unor cerințe referitoare la modul de structurare a informațiilor, la selectarea conținuturilor adecvate formării și consolidării comportamentelor preșcolarilor, la planificarea activităților, la selectarea surselor informaționale (adrese url, soft educațional), la realizarea proiectării activităților on-line, la selectarea unor teme atractive pentru copii, care să îndemne la implicare, conectare și interes crescut din partea lor, la păstrarea legăturii cu preșcolarii și familiile lor, consilierea acestora, stabilirea unor modalități de a se asigura feed- back de către toți cei implicați – educatoare- preșcolari- familia, analiza activităților on-line.

Așa cum am exemplificat, beneficiile sunt nenumărate, dar absența contactului direct a fost resimțită profund în acele zile. Emoțiile s-au transmis prin imagini foto sau video înregistrate de educatoare, respectiv de către părinți, în spațiul virtual al grupului închis pe rețeaua de socializare. În activitățile mele on-line, am pus accent pe materialele concepute, repectând câteva cerințe: să fie atractive din punct de vedere estetic, cât și al dinamicii imaginilor și sunetelor, să conțină fotografii, imagini, filme adaptate nivelului de înțelegere al preșcolarului, să aibă o durată acceptabilă 5- 10 minute, să cuprindă elemente de joc care să-l stimuleze pe copil, perosnaje surpriză, care să-i capteze atenția și să-l motiveze în realizarea sarcinilor.

În următoarele rânduri, vă prezint câteva dintre aplicațiile și instrumentele digitale care le-am utilizat în facilitarea învățării on-line și în susținerea grădiniței de acasă sau pentru folosirea lor la grupa de copii, pe care le-am creat și le folosesc. Jocurile , testele, puzzle-urile, fișele interactive sunt aplicații plăcute de către copii și de cadrele didactice, pentru că își păstrează simțul ludic și sunt cele mai utilizate la vârstele timpurii.

Platforma Jigsawplanet este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese de puzzle în funcție de complexitatea dorită - de la 3 la câteva sute de bucăți.

Liveworksheets vă permite să transformați foile de lucru tradiționale tipărite – doc, pdf, jpg- în exerciții interactive online cu autocorecție, pe care le numim „ foi de lucru interactive”. Aceste foi profită din plin de noile tehnologii aplicate educației: acestea pot include sunete, videoclipuri, alăturare cu săgeți, alegere multiplă și chiar exerciții de vorbire pe care preșcolarul trebuie să le facă cu ajutorul microfonului.

Un instrument de editare a fotografiilor este Blabberize, care creează animații vorbitoare dintr-o fotografie sau altă imagine. Răsfoiți blaburile gata făcute sau creați altele noi. Încărcați o imagine de pe computer, selectați o zonă pentru a deveni „ gura” vorbitoare și înregistrați sunetul utilizând microfonul sau încărcați un fișier scurt mp4. de pe computer, asigurându-vă că „permiteți” accesul la microfonul computerului. Îți poți povesti fotografia în cele 30 de secunde alocate, apoi se salvează când este completă. Opțiunile includ marcarea blab-ului dvs. „ matur” sau „ privat”.

Consider că interacțiunea prin platforme electronice a fost maniera în care noi cadrele didactice am reușit mai mult decât să predăm conținuturi: am reușit să păstrăm aproape copiii și familiile acestora în contextul inedit al situației provocate de pandemia Covid-19.

Bibliografie:

1. Educație timpurie nivel preșcolar, Editura Didactică și Pedagogică S.A. , București, 2020
2. Ghid de bune practice pentru educația timpurie a copiilor între 3-6/7 ani, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, 2008

ȘCOALA DE ACASĂ- O NOUĂ PROVOCARE

Prof. înv. prim. Bute Alina

Școala Gimnazială Nr. 1 Brăhășești, Județul Galați

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, altelei confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Astfel, analizând demersul de organizare în învățarea de la distanță și instrumentele digitale de organizare a învățării online, s-a demonstrat că sistemul educațional tradițional ar trebui resetat radical, fiind în mare parte prea rigid (când elevii învață în mod forțat de sistemul educațional bazat pe autoritatea cadrelor didactice), este axat preponderent pe domeniul cognitiv și mai puțin pe cel afectiv și psihomotor. Practic nu este valorificată concepția de formare a atitudinilor și a valorilor – bază a noii paradigme educaționale promovată la nivel european. În viitorul apropiat obiectivul major al educației va include preponderent elementele învățării personalizate / individualizate, organizată atât în cadrul instituțiilor de învățământ – care ar trebui să devină centre educaționale comunitare, cât și în mediul familiei sau al comunității.

Pentru eficientizarea învățării personalizate este necesar să fie valorificate posibilitățile copilului, utilizate mai eficient resursele mediului în care trăiește și învață copilul, posibilităților instituțiilor din comunitate și mijloacelor mass-media, dar și utilizarea tehnologiilor de învățare de la distanță/ online, fiind o oportunitate pentru situații speciale sau imprevizibile. În cadrul învățării personalizate, elevii nu vor pune accent doar pe conținuturi (rolul acesta nu va avea o pondere însemnată), ci mai importantă va fi analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și relațiile stabilite între participanții la actul învățării. În acest context, rolul și locul analizei procesului de învățare va fi cel mai important pentru asigurarea calității sistemului educațional.

Majoritatea discuțiilor și reflecțiilor actorilor educaționali vor fi organizate în jurul întrebărilor de tipul: Ce am învățat? Ce produse am creat? Cum ne-am simțit? Ce a mers bine? Ce nu a fost clar? Cum am putea să depășim anumite situații dificile? Ce metode am folosit în procesul de predare-învățare? Ce am face diferit în caz că va apărea posibilitate să rezolvăm încă o dată sarcinile? Cu cine s-a interacționat mai mult în rezolvarea sarcinilor? Ce surse au fost utilizate? Ce gânduri avem la moment? Cum apreciezi activitatea proprie? În ce măsură suntem deschiși să ajutăm persoanele cu necesități speciale? Cum contribuim la dezvoltarea comunității? etc.

Este îmbucurător faptul că părinții s-au implicat activ în exprimarea opiniei lor cu referire la organizarea procesului de învățare de la distanță. Majoritatea din ei au demonstrat responsabilitate și deschidere pentru comunicare eficientă, precum și oferirea de suport copiilor în caz de necesitate. Părinții au accentuat că s-au implicat activ în procesul de învățare de la distanță, mulți din ei lucrând de acasă au avut posibilitatea să observe, să monitorizeze și chiar să ofere ajutor copiilor în caz de necesitate. Important este faptul că părinții au nevoie și ei să fie formați și să cunoască aspectele generale ale psihopedagogiei, de asemenea tehnologiile și strategiile educaționale pe care le utilizează copiii.

Părinții au avut atitudini diferite față de organizarea procesului de învățare de la distanță, începând pe de o parte, cu acei care s-au implicat activ în crearea condițiilor pentru copii și oferirea unui suport de monitorizare și încurajare a învățării în condiții de acasă, pe de altă parte, au fost și părinți care au considerat că elevii sunt în vacanță și nu trebuie deranjați de școală

Cadrele didactice care au fost implicate în școala de la distanță au simțit o nouă provocare – cea de a avea în vedere faptul că părintele se află în spatele copiilor și au avut posibilitatea să cunoască direct modalitatea de organizare a învățării. De aceea sunt necesare sesiuni de formare și cu părinții pentru a înțelege și a se implica mai activ în acordarea unui suport educațional copilului și în a interveni în anumite situații. În perioada de organizare a învățării de la distanță, rolul părinților a devenit unul mai complex, de la cel de protecție a copilului și griji materiale, la cele spirituale: de ghidare, monitorizare, uneori de provocator intelectual și de diversificator de experiențe.

Un rol important al părintelui în această perioadă a devenit asigurarea cu spațiu de lucru bine delimitat pentru copil/copii, care, psihologic, ajută elevul să ia în serios lucrul și să fie mai responsabil. Ca procesul de învățare de la distanță să funcționeze mai bine, părinții au fost implicați de către cadrele didactice în anumite secvențe din timpul lecțiilor online, astfel îmbunătățind relația cu familia. Deseori părinții și-au dat seama că rolul lor de bază este de a acorda un suport emoțional și financiar sau chiar educațional, dacă au pregătirea necesară.

Învățământul on-line și cel traditional

Profesor învățământ preșcolar, Buth Ileana Cristina
Școala Gimnazială „Sf. Dumitru”,
structura: Grădinița cu P. N. „Albă ca zăpada”,
Măceșu de Sus - Dolj

Societatea în care trăim se afla într-o continuă dezvoltare în toate domeniile, astfel fiind necesară și evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Permanent facem față unor numeroase provocări, fiind nevoiți să ne adaptăm condițiilor sociale, politice, morale și economice.

La baza societății este situată educația. Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație. Aceasta reprezintă o condiție a evoluției.

În cadrul educației tradiționale, accentul se pune pe conținutul instruirii, profesorul fiind singurul care ia deciziile cu privire la organizarea și desfășurarea activității elevilor. Acesta predă materia și așteaptă ca elevii săi să reproducă integral conținutul dictat. Forma principală de învățare este memorarea mecanică. În acest sistem, se acordă o foarte mare încredere elementelor teoretice.

Școala pregătește elevii pentru viață. Procesul de învățare este o progresie liniară prin acumularea de informații și deprinderi. Accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază. Evaluarea se concentrează asupra tipurilor de răspuns corect sau greșit și pe întrebări închise.

Educația digital completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, etc. Lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă elevilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută.

Educația on-line oferă oportunitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului; folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real studentul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect. Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod confortabil lor.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ.

Este bine ca alături de elevul care explorează informația din internet să fie un cadru didactic care să îl îndrume, de care surse să se folosească și să îl ghideze în procesul de verificare a veridicității informației. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

Metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite ci perfecționate. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment al activităților.

Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi.

Educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon, tabletă niciodată nu ar putea înlocui sfatul sau îndrumarea unui profesor.

Bibliografie:

- OPREA, CRENGUȚA- LĂCRIMIOARA, Strategii didactice interactive, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2006
- DUMITRU I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Ed. de Vest, Timișoara, 2001

Pro și contra învățării on-line

Prof. BUȚIU EMILIA
LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ARAD

„Scopul educației este să transforme oglinzile în ferestre.” Sidney J. Harris

Predarea sau învățarea la distanță se referă la o trecere forțată de la învățarea în cadrul unei clase la educație la distanță sau clase virtuale și mai ales la utilizarea tehnologiei pentru a efectua sarcini concepute pentru predarea în clasă. În acest caz, cursurile sunt oferite prin învățare la distanță, ca răspuns la o criză, mai degrabă decât să fi fost planificate sau organizate în scopul realizării educației la distanță. Ea este definită ca fiind educația oferită elevilor de la distanță, fără contactul obișnuit față în față cu un profesor în clasă și include învățarea cu sprijinul unor materiale tipărite care pot fi luate acasă, prin intermediul unor programe radio sau de televiziune și on-line.

Învățarea on-line se consideră a fi educația care are loc pe internet și poate fi utilizată ca o parte a programelor de învățământ la distanță, dar, de asemenea, poate fi utilizată și pentru a completa predarea care se desfășoară în clasă, ca metodă complementară.

Pentru mine, predarea matematicii la distanță și on-line a fost o provocare și în același timp o oportunitate de a mă dezvolta profesional. Din dorința de a le oferi elevilor activități interesante și de bună calitate, am căutat tot felul de resurse educaționale și mi-am creat propriile materiale, utilizând cu încredere și în mod critic întreaga gamă de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor. Toate aceste acțiuni au avut drept rezultat creșterea actului didactic, dezvoltarea competențelor digitale (atât ale cadrelor didactice cât și ale elevilor) și sporirea creativității în desfășurarea acestuia; diversificarea și flexibilizarea acestuia în funcție de nevoile și interesele elevilor. Aplicațiile de tehnologie educațională și învățarea online sunt câteva dintre strategiile de predare care sprijină elevii să își atingă obiectivele de învățare și să dobândească competențele cheie. Elevii au apreciat pozitiv activitățile desfășurate dar, după cum se poate observa din părerile exprimate de acestia, acest mod de predare a fost mai dificil și le-a lipsit cel mai mult interacțiunea umană.

„Matematica online mi se pare că are avantaje cât și dezavantaje. Să stai acasă sună tentant, dar materiile mai importante ca matematica le înțelegi destul de greu. Eu prefer școala „clasică” deoarece ne este mai ușor să înțelegem materia și să fim mai atenți la ore.

Școala online mi s-a părut grea deoarece nu am putut tot timpul să țin pasul cu colegii și cu doamna. De multe ori se întrerupea și nu vedeam ce era scris pe tablă. În schimb mi-a plăcut mult să văd videoclipurile puse de doamna și cum ne explica exercițiile a reușit să facă ora distractivă chiar dacă materia este destul de grea. Pentru aceasta vă mulțumesc că ați înțeles situația orelor și că la ora dumneavoastră am putut să mă simt bine chiar dacă matematica nu este punctul meu forte.” K. R. – cls a VII-a

„Din punctul meu de vedere învățarea și înțelegerea matematicii pe timp de pandemie/online este mult mai dificilă în comparație cu învățarea matematicii mergând fizic la școala deoarece în timpul orelor online este mult mai probabilă distragerea atenției de la lecție, comunicarea și contactul vizual nu este același, nu e posibil mersul la tablă, lucru care cel puțin pe mine mă ajută enorm.” I. C. -clasa a VII-a

Așa cum reiese și din spusele elevilor există avantaje și dezavantaje ale acestui mod de desfășurare a activității didactice. Ca argumente pro ar fi următoarele:- permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplina; - există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă; - elevii au acces rapid

la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare; - favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea online, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic.

Dintre argumentele contra enumerăm: - este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională; - calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc pot să nu fie de calitate; - gradului de securitate a programelor de învățare online; - elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

Ca urmare, actul de predare trebuie să devină o strategie bine conturată îmbinând predarea tradițională cu metode de învățare alternative, care fac mai ușoară munca profesorului la clasă și crează o atitudine pozitivă față de învățare la elevi.

„Adeseori, numai întunericul ne învață să prețuim lumina la justa ei valoare.” Valeriu Butulescu

DREPTURILE OMULUI ȘI ALE COPILULUI ÎN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ, DIN PERSPECTIVĂ TEOLOGICĂ

**prof. Butnărașu Constanța Camelia,
Liceul Teoretic „Emil Racoviță,, Galați**

Conștiința creștină vede în viață un dar divin fundamental și o consideră drept datorie morală. Viața umană, ca cel mai mare dar făcut omului de Dumnezeu, este atât de prețioasă pentru că tot ce face și creează omul se datorează, în primul rând, faptului că este ființă vie, că este purtător de viață.

Dumnezeu nu este numai dătătorul vieții, ci și Cel care poartă grijă de viața noastră.

Nici după ce omul a păcătuit, Dumnezeu nu a încetat să asigure omului viața, căci Dumnezeu este „apărătorul vieții” (Ps. 26, 2). Cel dintâi drept fundamental al omului este dreptul la existență și, deci, la viață.

Dreptul la viață constă în îndreptățirea pe care o are fiecare persoană umană de a trăi și de a i se respecta viața de către semenii săi. Omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu, darul vieții sale fiind împodobit cu atributele superioare ale cugetării și sensibilității, cu puterea de a înțelege, de a cunoaște, de a vibra în fața suferinței, bunătății sau frumuseții și tinde spre asemănarea cu Dumnezeu.

Numai legătura cu Dumnezeu îl menține și-l promovează pe om în viață. Omul este creat pentru veșnicie, iar viața lui trebuie să o trăiască în perspectiva mântuirii.

În contextual actual, societatea contemporană oferă cele mai izbitoare contraste: oamenii care posedă averi fabuloase și se scaldă într-un lux revoltător stau indiferenți alături de semenii lor care nu au nici cel mai simplu adăpost, locuind realmente, sub cerul liber și, care nu au altă vină decât aceea de a fi săraci; copiii care au devenit o povară pentru familia lor.

În locul însănătoșirii morale a membrilor societății se cultivă degradarea morală prin formarea unor practice specific păgânismului ca de exemplu, desfrâul sub toate formele lui cele mai hidoase: prostituția, homosexualitatea, dar și un prozelitism exacerbat, care-l îndepărtează pe om de adevărata credință și învățătura morală.

Crima, acest păcat strigător la cer, este comisă la cote alarmante, până și de mamele care-șiucid copiii în pânțele, sau de fiii care ridică viața celor care le-au dat viață.

Astfel, pe lângă îngrămădirea în suflet a tuturor celorlalte stricăcioase patimi, să dobândim și indolență, indiferență față de suferința aproapelui, silă față de liniște, de cercetarea sinelui și de rugăciune. Moartea a provenit din păcat, dar trebuie adăugat faptul că păcatul rezidă de asemenea în moarte. Sfântul Apostol Pavel scrie: “Pentru că precum a împărțit păcatul prin moarte, așa și harul sa împăratească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru”. (Rom. 5, 21)

Dacă constituțiile moderne, care au proclamat egalitatea tuturor oamenilor în fața legii admiteau ca, nu toate ființele umane au aceleași drepturi, diferențele de rasă, de sex, de religie, de avere, au fost adesea propuse drept criteriu care să justifice asemenea inegalități.

Prin urmare, persoana umană este purtătoare de drepturi prin însăși ființa sa, nu în funcție de ceea ce o instituție sau o persoană hotărăște în decursul timpului.

Criza societății contemporane, transformările spiritual, culturale și morale, cele politice, participarea reală și activă a omului la soluționarea problemelor politice, economice, social-culturale, în întreaga lume, impune revenirea la problema drepturilor omului în societate, a căror promovare presupune transformarea omului dintr-un observator pasiv în unul activ la toate evenimentele care au loc în lumea contemporană.

Pentru Biserica Ortodoxă, împlinirea responsabilităților față de drepturile omului, stă sub semnul iubirii, iubire care îndeamnă pe toți oamenii să pună înaintea drepturilor sale, drepturile celorlalți.

Bibliografie:

1. *** Biblia sau Sfânta Scriptură, Editura Institutului Biblic și de Misiune al B.O.R., București 1991
2. ALEXY, Robert „Drepturi fundamentale și drepturi ale omului. În Drepturile omului la întâlnirea dintre culturi” coord. Jörn Rüsen, Hans-Klaus Keul, Adrian-Paul Iliescu, Pitești: Paralela 45, 2004.
3. Andrei Andreicuț, Mai putem trăi frumos? Pledoarie pentru o viață morală curate , Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2004.
4. Balahur Doina, Protecția drepturilor copilului ca principiu al asistentei sociale, Ed. Al Beck, 2001.
5. Biserică. Misiune. Slujire. Liturghie și filantropie în Arhiepiscopia Dunării de Jos, Tipărită cu binecuvântarea ÎPS dr. CASIAN CRÂCIUN, Arhiepiscopia Dunării de Jos , Ed. Arhiepiscopiei Dunării de Jos, Galați , 2016.
6. Irina Moroianu Zlătescu, Radu C. Demetrescu, Din istoria drepturilor omului, ed. a doua, IRDO, București, 2003.

E-learning-ul, un concept nou

Prof. Butnariu Rodica
Școala Gimnazială nr. 1 Roma

11.05.2021

Conceptul de e-learning se referă la procesul de formare, învățare sau instruire prin mijloace electronice. E-learning implică utilizarea unui computer sau a unui alt echipament digital, pentru a oferi formare sau materiale de studiu educaționale. Procesul de învățare prin mijloace electronice constă în dobândirea de cunoștințe și aptitudini folosind tehnologii electronice, cum ar fi cursurile asistate de calculator sau bazate pe Internet.

Tehnologiile informaționale moderne oferă o gamă largă de aplicații, resurse educaționale deschise, medii virtuale de învățare, precum și diferite instrumente oferite de Web 2.0, acestea reprezentând un potențial enorm în prestarea educației și construirea cunoașterii. Astfel, învățarea independentă, asistată se desfășoară într-un spațiu virtual, care pune la dispoziția elevului informații și resurse și îi permite acestuia colaborarea, interacțiunea, socializarea, împărtășirea propriilor idei. Aceste tehnologii ne stimulează să regândim modul în care elevii învață și contribuie la transformarea practicilor educaționale astfel încât să putem sprijini învățarea activă și semnificativă centrată pe elev.

Instrumentele web 2.0 aduc o serie de optimizări tehnologice și au drept scop dezvoltarea creativității, partajarea informațiilor și colaborarea între. (Într-o primă fază a dezvoltării sale, web-ul era bazat pe site-uri statice, era mai degrabă un depozitar de informații, cu grad scăzut de interactivitate.)

Există foarte multe instrumente și resurse Web 2.0 care pot fi utilizate în sistemul educațional, cu scopul de a realiza managementul conținutului învățării în diverse contexte și de a oferi metode inovatoare în procesul de predare-învățare. Cel mai des folosite instrumente web 2.0 sunt:

- blogurile și microblogurile (pagini web care permit utilizatorilor să posteze informații și actualizări pe diferite tematici);
- wiki-urile (site-uri de tipul Wikipedia, în care utilizatorii din întreaga lume pot adăuga și actualiza conținut on-line);
- rețelele sociale (site-uri în care utilizatorii pot să își construiască și să își personalizeze propriul profil pentru a comunica cu alți utilizatori);
- aplicațiile web (o gamă largă de aplicații care permit utilizatorilor să ruleze programe direct într-un browser Web - portaluri de schimb de imagini, muzică, filme și software din Internet);
- servicii pentru crearea conținutului textual, audio și video;
- servicii pentru partajarea prezentărilor, conținutului grafic, audio/video.

Învățarea on-line este realizată prin experiențe de învățare individuale sau ghidate de profesor, în medii sincrone sau asincrone, folosind diferite dispozitive cum sunt telefoanele mobile, laptopurile sau calculatoarele cu acces la Internet. În învățarea on-line, elevii pot utiliza conținutul de învățare on-line pe care îl primesc în diverse formate (text, video, audio, grafice etc.), într-un timp și ritm de

învățare propriu. Mediile on-line, atât cele sincrone cât și cele asincrone, pot promova dezvoltarea socială și abilitățile de colaborare, precum și relațiile personale între participanți.

Învățarea mixtă ("blended learning") poate fi definită drept o combinație a educației tradiționale, față-în-față, cu tehnologia informației și comunicării, prin experiențe de învățare online.

În sens general, o resursă educațională digitală poate cuprinde mijloace, instrumente, strategii și proceduri, tehnologii și materiale didactice utilizate pentru învățare. Mediul virtual de învățare reprezintă mediul digital de învățare în care este posibilă interacțiunea între profesori/tutori și elevi/cursanți, incluzând comunicare și schimb de informații și distribuirea de conținut.

Exemple:

Google Workspace for Education oferă Google Classroom, sistem software care permite organizarea învățământului on-line prin înregistrarea procesului instruirii, a rezultatelor testelor, parcurgerea întregului material educațional de transmis. Profesorii pot să creeze clase, să distribuie sarcini, să ofere feed-back și să promoveze colaborarea.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON - LINE ȘI TRADIȚIONAL

Profesor: BUTOI MIHAELA
Liceul de Arte „Bălașa Doamna,, Târgoviște

Ne aflăm în mijlocul unei situații de sănătate care a avut un impact puternic în toate aspectele. Închiderea școlilor din întreaga lume a afectat milioane de copii și tineri în 185 de țări, afectând un 89,4% din populația studentescă a planetei, potrivit informațiilor furnizate de UNESCO în data de 31 martie 2020.

Se știe că această epidemie a coronavirusului a început în China, de unde a apărut focarul, dar viteza de răspândire a fost atât de rapidă încât în primele săptămâni din luna martie 2020, atât școlile cât și universitățile și-au închis porțile, fiind un eveniment neobișnuit și istoric.

Jacob Kierkegaard de la Institutul Peterson pentru Economia Internațională din Washington, a declarat: „Nu am date de oferit, dar nu mă pot gândi la nici un alt exemplu din alte timpuri moderne în care în care țările dezvoltate au închis școlile la nivel național pentru perioade destul de lungi”.

Mii de școli au apelat la utilizarea tehnologiei pentru a face față acestei crize și au implementat diverse opțiuni digitale pentru a putea continua de acasă procesul învățării, ajungând în acest fel să unifice funcțiile școlii într-un singur loc: „acasă”.

Familia a fost afectată în multe domenii, impactul social al mamelor care muncesc, dezavantajele accesului tehnologic la case, ca să menționăm câteva, un subiect extins care va fi discutat în altă perioadă.

Faptul este că și astăzi majoritatea persoanelor continuă studiile de acasă, motiv pentru care voi preciza câteva dintre avantajele și dezavantajele acestei realități.

Avantajele educației online:

- Responsabilitatea elevului este crescută, deoarece nu mai depinde de „soneria” școlii sau de apelul profesorului de a participa la cursurile lor.

- Accesul la rechizite școlare și îmbunătățirea spațiului sunt de obicei mai bune acasă. Acasă, pe lângă ocuparea unei mese, elevii pot avea un spațiu mai mare decât cel alocat în clasă. La fel, acasă pot avea acces la carton, rigle, foi pentru a nota temele, etc., rechizite care adesea elevii le uită când merg la școală. Utilizarea spațiilor alăturate, chiar și la același etaj, este, de asemenea, ceva care favorizează predarea.

- Avansarea obiectivelor care au loc la nivel individual, evitând presiunea de a concura cu restul clasei lor.

- Bullying-ul este redus, deoarece nu este supus criticilor din partea colegilor cu privire la modul în care se îmbracă, vorbesc și ceilalți.

- Reducerea alianțelor sau a grupurilor de excludere în rândul studenților.

- Sprijinul dintre frați în anumite aspecte, de exemplu, cei mai mari îi poate ajuta pe cei mici.

- Reducerea tulburării de grup, cu controale adecvate.

- Părinții se pot implica mai mult în activitățile școlare pentru elevii care necesită sprijin. De exemplu, mama care nu și-a dat seama că fiul ei are dificultăți în a ține creionul în mână, și în consecință, scrie mai încet, îl poate ajuta să găsească soluții alternative.

- Părinții pot vedea nivelul de stăpânire a conținutului și gestionarea grupului de către profesor, precum și posibilitatea de monitorizare a informațiilor pe care le primesc de la profesori în anumite domenii și pot vorbi cu copiii lor adaptându-le la valorile familiei.

- Părinții pot observa:

- stilul de învățare
- nivelul de atenție
- nivelul de angajament, printre alte aspecte.

Toate acestea au un scop de îmbunătățire, deoarece păriții pot să-și ajute copilul, sau profesorul va căuta ajutor specializat.

Dezavantaje ale școlii la domiciliu.

- Creșterea ratei absenteismului, în cazul în care elevul este lăsat singur acasă fără supravegherea unui adult.

- Alegerea unui loc inadecvat de către elev pentru a urma cursurile virtuale, deoarece aceștia pot lua cursul din locuri precum dormitorul și chiar din pat.

- Distragerea atenției elevilor de la mișcare acasă, zgomot și așa mai departe, le poate afecta nivelul atenției.

- Limitările în dezvoltarea și corectarea exercițiului fizic la subiecți care îl necesită în mod necesar, cum ar fi dansul, educația fizică, etc. O astfel de problemă apare și la liceele de arte (în cazul subsemnatei), unde orele de teorie muzicală sau de instrument se desfășoară foarte greu, corectarea făcându-se destul de anevoios.

- Izolare socială.

- Supravegherea simultană de către părinți, în cazul mai multor copii care lucrează.

- Lipsa supravegherii directe a profesorului pentru a detecta elevii distrași.

- Graba în selectarea platformelor digitale (în cazul în care nu aveau anterior această resursă) și, în consecință, lipsa stăpânirii în acces și navigare.

Deși acestea sunt doar câteva dintre avantajele și dezavantajele care pot fi găsite în luarea cursurilor de acasă, merită menționat faptul că totul depinde foarte mult de condițiile economice, geografice, sociale sau culturale ale familiilor.

Deocamdată știm că după aceasta, ne vom lărgi viziunea, în funcție de rolul trăit, părinte, profesor sau elev.

Școala online

Profesor înv. primar Butu Georgeta-Raluca Școala Gimnazială Comuna Pănătău

Educația este un domeniu important al statului, care nu poate fi întrerupt sau oprit, ci permanent adaptat pentru a răspunde nevoilor societății.

Învățarea a trecut brusc de la formatul clasic, tradițional, la formatul online. Trecerea a fost neașteptată, dificilă și a reprezentat o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional

Trecerea de la școala „față în față” la școala online a presupus o mobilizare atât la nivel de microsistem, cât și de macrosistem.

Procesul educațional a continuat într-un context cu totul nou, cadrele didactice fiind puse în situația de a identifica soluții pentru a asigura copiilor un act educațional de calitate. Explozia de cerințe venită odată cu școala online a pus dascălii în situația de a încerca predarea pe diverse platforme, de a se perfecționa în domeniul utilizării aplicațiilor informatice.

Școala online a reprezentat o reorganizare a modului de desfășurare a actului didactic: metodele, procedeele și tehnicile de predare, materialele și mijloacele didactice utilizate au fost regândite, astfel încât să răspundă nevoilor elevilor.

Părintele, partener în educația copiilor, a avut rolul de a gestiona activitatea de acasă, de a se asigura ca elevii participă la orele online, de a îi motiva să se implice în actul de învățare. Învățarea la distanță a necesitat atenție sporită, ajutor, implicarea părinților în desfășurarea actului educațional mai mult ca niciodată.

Noile experiențe oferite de această perioadă reprezintă puncte de plecare pentru găsirea unor soluții eficiente de reglare a procesului de învățământ.

PERFORMANȚE ÎN EDUCAȚIE

Prof. înv. Primar BUTUZA LUISIANA
Scoala Gimnazială „I. G. Duca” Petroșani

De-a lungul timpului sistemul de educație a suferit nenumărate schimbări. Responsabilii cu acest lucru au „tras cu ochiul” la alte țări europene pentru a se inspira. Uneori s-au văzut rezultate, alteori, nu. Citind despre sistemele educaționale din lume, m-am oprit asupra celui asiatic.

Acest popor „face și tace” iar rezultatele nu încetează să ne surprindă. Țările din Asia au cea mai performantă educație din lume, potrivit celui mai recent studiu PISA privind starea educației la nivel mondial. Elevii de pe continentul asiatic au dominat clasamentul mondial al educației, cei din Shanghai-China obținând cel mai mare scor la matematică, fiind echivalentul a aproape trei ani de studiu. Justificarea pentru acest progres uimitor, conform studiilor, sunt cele 3 ore de muncă în plus zilnic în cazul asiaticilor față de americani.

Sistemul asiatic este de așa natură construit, încât, spre exemplu, în școlile din Shanghai copiii nu sunt lăsați niciodată să lenevească la clasă, fiind tot timpul ocupați cu activitate și nu doar din spectrul excelenței intelectuale. Lipsa atenției la ore este sancționată, iar temele sunt esențiale în procesul de educație. În familie se acordă deosebit de multă atenție educației celor mici, părinții se așteaptă ca micuții lor să își facă temele în fiecare după-amiază, iar membrii familiei dedică timp pentru educarea copiilor, se arată într-o analiză Pearson Foundation.

De asemenea, preocuparea sistemului de educație din Shanghai este să dezvolte capacitățile elevilor în loc să-i oblige să acumuleze foarte multă informație teoretică. Începând cu anii '90 programa școlară a fost reformată pentru a nu se mai axa pe examenele naționale, ci pe învățământul de calitate. S-au făcut clase mixte, formate din elevi cu abilități variate, au fost eliminate examenele de la sfârșitul ciclului primar, reforma aceasta fiind similară cu cea din Finlanda.

O explicație a acestui fapt ar putea fi înalta valorizare a educației în rândul populației asiatice. Țările asiatice se remarcă printr-un stil de predare-învățare în profunzime, prin care se pune accentul pe o bună înțelegere a conceptelor matematice și pe utilizarea creativă a conceptelor dobândite printr-o gândire matematică. La aceste aspecte se adaugă și perspectivele diferite ale educației din familie, care sunt fundamental diferite de educația occidentală. Astfel, părinții chinezi le cer copiilor să ia întotdeauna cele mai bune note, pentru că ei sunt convinși că aceștia le pot obține. Astfel, o notă de minus 10 este considerată o notă proastă, semnalează The Wall Street Journal.

În timp ce Finlanda și Estonia, cu modelele lor alternative de învățământ, rămân în continuare pe locuri fruntașe în clasamentul performanțelor obținute de elevi, țările asiatice par să își adjudece medalia de aur în ierarhia celor mai bine pregătiți elevi ai lumii. Liceenii din Singapore au demonstrat, în cadrul testelor Pisa, că dețin cele mai bune aptitudini în domenii de studiu variate, mai exact în matematică, științe și literatură.

Rata analfabetismului este aproape 0. Deși liceul nu este obligatoriu, 98% dintre tineri sunt absolvenți. În timpul examenelor, zborurile avioanelor sunt deviate către zona marilor universități. Sunt deschise non-stop nu cafenelele, barurile sau fast-food-urile, ci... bibliotecile. Și nimănui nu i se pare ciudat că și după ora 12 noaptea sunt pline ochi de tineri care citesc... Asta după ce elevii stau la școală aproximativ 14 ore în fiecare zi. Toate acestea se întâmplă în COREEA DE SUD, țară care de doi ani are cel mai eficient sistem de educație din lume.

Cele mai mari investiții pe care le fac părinții când vine vorba de copiii lor sunt legate de educație. Statul încurajează acest domeniu, astfel încât, de exemplu, prețul caselor este influențat de reputația școlilor din zona respectivă.

Cultura niponă pune educația pe cel mai înalt podium al societății. JAPONIA este pe locul doi în clasamentul celor mai eficiente sisteme de învățământ. Școala îi pregătește pe japonezi să fie cetățeni model și îi învață de la cele mai mici vârste ce înseamnă responsabilitatea. Există o zi dedicată pe lună în care elevii fac curățenie în școală, spală geamurile și, la sfârșit de an școlar, tot ei sunt cei care curăță întreaga unitate de învățământ. De asemenea, prin rotație, elevii pun și strâng masa sau spală vasele.

Nu aș putea spune că țările asiatice au cel mai potrivit sistem din lume, dar este cert faptul că rezultatele bune vin doar după multă muncă. Cred ca ideal ar fi ca sistemele de învățământ să fie cât mai apropiate și astfel tinerilor le-ar fi mai ușor să învețe în orice țară a lumii.

Indiferente de sistemul de învățământ dintr-o țară, cel mai important este ca elevii să frecventeze școala. Prezența în sala de clasă le asigură o mare parte din succesul lor în viață.

BIBLIOGRAFIE:

Pearson Foundation.

The Wall Street Journal.

Sisteme și forme de Învățământ din alte țări

Inst. Buzatu ANDREEA

Sistemul de învățământ este organizat diferit în fiecare țară în parte. În unele țări, sistemul educațional este axat pe stimularea creativității elevilor și pe formarea acestora în specialiști, în alte colțuri de pe glob, cadrele didactice se străduiesc să stimuleze și să încurajeze copiii să-și descopere propriile pasiuni și să găsească resurse proprii pentru a se autoeduca și a se descurca mai bine la școală.

Pas cu pas vom vorbi despre sistemul de învățământ din câteva țări.

Pentru început ne vom opri în Finlanda. Sistemul de învățământ din Finlanda este considerat cel mai bun și cel mai evoluat din întreaga lume. În Finlanda, școala e un teren de joacă pentru copii: elevii nu au uniforme, stau desculți, învață în curte și nu sună niciun clopoțel. Râd, vorbesc tare, neîntrebați și nimeni nu îi ceartă. Profesorii sunt parteneri de joacă, nu îi evaluează și nu le pun note. În Finlanda, elevii pleacă toți cu aceeași șansă la educație indiferent din ce familie provin. Primesc o masă caldă în fiecare zi, sunt încurajați și responsabilizați. La finalul anilor de studii, știu și ce le rezervă viitorul. Așa se face că abandonul școlar nu prea există, iar finlandezii și-au adus copiii să studieze acasă.

În Finlanda meseria de dascăl e una din cele mai respectate, alături de cea de doctor sau de avocat. Toți profesorii au cel puțin un masterat, subvenționat 100% de stat. Competiția e dură. Doar 10 la sută dintre absolvenți ajung la catedră. Și continuă să învețe. Profesorii merg la cursuri de dezvoltare personală două ore pe săptămână. Copiii finlandezi au un respect crecut față de profesori și față de tot ce presupune școala.

Învățământul japonez este un alt sistem educațional evoluat și performant. Cheia succesului învățământului din Țara Soarelui Răsare este, înainte de orice, respectul copiilor față de școală și al profesorilor față de catedră. Se pune accent pe formarea caracterului

Până la împlinirea vârstei de 10 ani, copiii japonezi nu susțin examene, pentru că primii ani de școală sunt dedicați formării caracterului și a bunelor maniere. În acești ani, japonezii învață să-i aprecieze și să-i ajute pe cei din jur, să ocrotească natura și să dea dovadă de empatie. Pentru japonezi, cultivarea sentimentului de responsabilitate este foarte importantă. De aceea, cei mici sunt educați încă din primii ani de școală să aibă grijă de curățenia din jur. Elevii primesc produse de curățat și instrucțiuni care-i ajută să-și curețe singuri sălile de clasă, cantina și toaletele. În clasă, fiecare elev are o sarcină precisă de care se ocupă cu seriozitate și devotament. Pe lângă faptul că îi încurajează pe copii să lucreze în echipă, acest sistem permite și economisirea resurselor materiale ale școlii.

De asemenea, putem spune astfel că unul din secretele succesului japonezilor constă în respectul pentru muncă și pentru propriile valori spirituale, pe care le plasează în centrul preocupărilor copiilor, încă din clasele mici.

Prin urmare fiecare țară are o etichetă legată inclusiv de educație. Germania este faimoasă pentru școlile profesionale, grecii au materia stufoasă, spaniolii au o rată înaltă de promovare la Bac, iar bulgarii au manuale alese de profesori.

Școala este locul unde primim o educație și învățăm multe informații despre viață, societate și lumea înconjurătoare. Pe lângă toate acestea, școala poate fi locul unde copii învață noi abilități și unde își fac prieteni noi. Pe lângă clădirea în sine, școala reprezintă profesori, învățători, educatori și colegi cu care ei vor relaționa ani buni.

Există multe școli diferite, sisteme de învățământ diferite fiecare fiind diferită în felul ei. Indiferent la ce fel de școală vor merge copii, principalul scop este cel al învățatului. Avem nevoie să învățăm pentru a duce cea mai bună viață posibilă. Unele din cele mai importante lucruri pe care le învățăm la școală este cum să comunicăm. Comunicarea înseamnă abilitatea de a vorbi cu ceilalți, să le spunem ce am învățat, să le explicăm ideile noastre, să rezolvăm probleme, să gândim clar și logic și să ascultăm.

Școala e locul unde învățăm să lucrăm în echipă. Munca în echipă nu mai poate fi privită ca muncă în sine, pentru că avem pe cineva alături. La școală vom învăța să lucrăm după un set de reguli și să urmăm îndrumările profesorului/ învățătorului/educatorului.

Școala nu trebuie să se rezume numai la învățat, deși acesta este principalul motiv pentru care copilul merge acolo. La școală el va cunoaște prieteni noi cu care se va juca și cu care, în timp, va ține legătura și cu care își va aminti cele mai frumoase momente.

GRĂDINIȚA ONLINE – SUCCES SAU INSUCCES EDUCAȚIONAL

Autor: prof. înv. preșcolar BUZATU CRISTINA
Grădinița „101 Dalmațieni”; Loc. București; sect. 4;

Perioada copilăriei mici este perioada în care copiii învață să meargă, să vorbească, să-și pună întrebări despre propria persoană. Este perioada decisivă de adaptare a copilului în care trebuie să-și dovedească independența și încrederea în el.

Vârsta preșcolară este o perioadă a descoperirii, copilul învață că există o lume interesantă dincolo de spațiul clasei și dorește să se implice în ea. Această perioadă este una de achiziții intelectuale, psiho-comportamentale, de dezvoltare a copilului, achiziții ce vor influența în mare măsură nivelul de adaptare și integrare a copilului în fazele următoare ale evaluării și dezvoltării lui.

La această vârstă, jocurile și distracțiile sunt mai intense.

Este cunoscut faptul că la vârsta preșcolară jocurile și jucăriile le oferă conduitelor lor multă flexibilitate, le dezvoltă imaginația și creativitatea. Prin joc este exprimat și gradul de dezvoltare psihică și fizică a acestora.

În ultimul an de zile, pandemia Sars Cov-2 a pus stăpânire pe întreaga planetă oprind practic întregul curs al vieții, aducând pe buzele tuturor frică, spaimă, necunoaștere. Acest lucru ne-a obligat să ne reinventăm, să găsim alte căi de abordare, pentru buna funcționare și desfășurare a activităților instructiv-educative, deoarece toți copiii cuprinși în sistemul de educație și-au petrecut toată această perioadă în casele lor.

S-au pus întrebări, s-au căutat metode, mijloace și materiale didactice pentru ca actul educational să se desfășoare în continuare fără derapaje mari.

Trecerea bruscă de la predarea față în față la predarea online, a făcut ca o parte dintre cadrele didactice care până la acest moment nu abordaseră acest mod de lucru cu copiii, nu utilizaseră din abundență noua tehnologie (fie din lipsa aparaturii, a rețelei de internet sau a materialelor necesare pentru un tip de activitate), a dus la o oarecare reticență atât din partea cadrelor didactice cât și din partea părinților. Este bine știut faptul că succesul școlar se datorează în bună măsură, stilului de predare a cadrului didactic, de materialele folosite, creativitatea sa în organizarea și conceperea activităților, de modul de implicare al educabililor.

O mare deschidere în predarea online la vârsta preșcolară au avut-o părinții copiilor deoarece nivelul de vârstă nu le permitea acestora să utilizeze singuri noua tehnologie dar și diferitele organizații și structuri care au putut ajuta fie cu aparatură, internet, pregătirea și consilierea cadrelor didactice, sprijinirea părinților, dotarea cu o bază materială virtuală diversificată de care fiecare cadru didactic a putut să beneficieze. Cu toate acestea, o bună parte dintre copii, nu a reușit să răspundă zilnic prezent la activitățile derulate în mediul online astfel că, sistemul de învățare online scoate în evidență atât avantaje cât și dezavantaje.

Avantaje:

- toți copiii pot participa în timp real la activitățile instructiv-educative, în special cei din zone dezavantajate unde deplasarea către și de la grădiniță este dificilă,
- copiii se obișnuiesc de la vârste fragede cu noua tehnologie, descoperă programe utile;
- activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde și își pot rezolva sarcinile în ritm individual fără a avea timpul determinat ca în sala de grupă;
- interacționează cu copii de la diferite unități școlare sau localități fără a fi nevoie de deplasare;

Dezavantaje:

- ținând cont că la vârsta preșcolară este importantă socializarea, mediul virtual diminuează foarte mult comunicarea, formarea unor deprinderi de colaborare, întrajutorare, dăruire, empatie, ;
- activitatea de bază fiind jocul , diminuează dezvoltarea armonioasă din punct de vedere fizic și psihic;
- cadrul didactic nu reușește să cunoască bine copilul și să îi evalueze la justa valoare punctele forte sau slabe ale acestuia;
- interacțiunea cu cadrul didactic și colegii în mediul online, nu îl ajută pe copil să scape de temeri, să vorbească liber să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice întrebările proprii cu colegii și cadrul didactic, aflând răspunsuri imediat;
- probleme ale cadrelor didactice în utilizarea și accesarea de informații sau realizare de proiecte întrucât tehnologia avansează mereu;
- învățarea se bazează practică, pe lucrul cu materialul, și nu pe teorie unde copilul are posibilitatea de a rezolva sarcinile doar prin imagini online ;
- probleme cu alocarea timpului (pentru desfășurarea activităților online) din partea părinților, deoarece copiii trebuie însoțiți de către acestia în accesarea platformelor , fișierelor , videoclipuri, PPT-uri, etc.;
- progresul și evaluarea copiilor se bazează doar pe cunoștințe și nu pe deprinderi;

Introdusă ca primă treaptă a educației formale, educația timpurie pregătește și asigură intrarea copilului în învățământul obligatoriu, prin dezvoltarea capacităților socio-afective, senzoriale, motrice și cognitive și a capacităților de a învăța, cu implicarea celor cu care copilul interacționează la această vârstă.

Hai-deți să nu-i robotizăm pe copii de la vârsta fragedă, să le dăm libertatea de exprimare verbală, de creativitate, de interacțiune cu oamenii, cu obiectele și fenomenele din natură, pentru a ne asigura un viitor sănătos.

Școala on-line o provocare nouă pentru elevi

INFORMATICIAN BUZATU CRISTINA
LICEUL TEHNOLOGIC DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ FETEȘTI

ONLINE –un cuvânt pe buzele tuturor din luna martie. Nu am crezut că ne va afecta așa mult și pe o perioadă atât de îndelungată, dar iată că suntem gata să începem și anul școlar următor cam tot în aceleași condiții cum l-am terminat pe cel anterior. Incertitudinile legate de: condițiile din școală, împrejurimile, numărul de elevi din școală/ clasă,, siguranță, servicii, platforme folosite, rapiditatea deplasării pentru a susține eventual și elevii care nu au „avut șansa” să se afle în sala de clasă.

Cel mai mare câștig a fost că profesorii s-au unit, iar copiii au venit la această întâlnire online și au împărtășit profesorilor cunoștințele din domeniul IT, și astfel s-a creat o apropiere și o empatie între profesor și elev. Profesorii au realizat, că modul în care se îmbinau metodele tradiționale cu predatul online aducea plus valoare. Cel mai mare câștig a fost că profesorii, au fost foarte uniți, spre uimirea lor, copiii i-au învățat și ei niște lucruri cu folosirea tehnologiei, a fost un proces de învățare reciproc.

Trecerea de la învățământul tradițional la învățământul la distanță (online) s-a făcut destul de brusc și au fost identificate anumite particularități, în comparație cu învățământul organizat în școală. S-a constatat o implicare mai activă a cadrelor didactice, a managerului școlii, a specialiștilor în educație, a membrilor comunității educaționale (elevi, părinți) dar au fost și reprezentanți ai societății civile.

Și în România, începând cu data de 11 martie 2020, s-a adoptat măsura trecerii de la activitățile de învățare din clasa tradițională la învățarea mediată de tehnologie și internet. Procesul de tranziție de la învățarea clasică la cea în mediul online a fost condiționat de accesul la resurse proprii (tehnologie educațională, infrastructură digitală, etc) atât al cadrelor didactice, cât și al elevilor și familiilor acestora, precum și de nivelul de competențe digitale deținut de aceștia. Pentru mulți, această schimbare trebuie să fi fost o dislocare considerabilă atât pentru educatori, cât și pentru elevi în furnizarea de educație.

Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte. În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică.

Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi.

Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare la distanță sunt diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații, pe care cadrul didactic le trimite elevilor. Mai important decât metodele selectate este obiectivul interacțiunii în această perioadă. Cadrele didactice și părinții au înțeles că cel mai mult contează starea emoțională a copiilor și a părinților.

Evoluția tehnologiei în educație

Prof. înv. primar Buzatu Viorica
Școala Gimnazială Filiași, Dolj

Simplul fapt că tehnologia ne însoțește peste tot este un motiv suficient de bun pentru a schimba modul în care tinerii asimilează informația. Pentru a facilita accesul la informații și cursuri, orele interactive bazate pe programe software create special pentru educație au îmbunătățit mult nu numai procesul de predare / învățare, ci și relația dintre elevi și profesori și relațiile dintre părinți și elevi. Copiii reprezintă viitorul unei societăți, motiv pentru care este important pentru ei să dobândească abilitățile necesare pentru a trăi decent în societate.

Deoarece tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției, programele puse în aplicare în școli ar trebui să urmărească să ofere elevului o experiență de învățare interactivă, bogată și variată, care îi ajută să devină mai disciplinați și mai informați.

Există o relație strânsă de determinare și împluternicire reciprocă între tehnologiile de astăzi și educație: avansarea tehnologică este o consecință a dezvoltării educației și educația, la rândul ei, beneficiază de aceste progrese. Educația a subsumat toate progresele tehnice, ceea ce poate fi una dintre cheile succesului.

Lumea exterioară se tehnicizează și se artificializează într-un ritm foarte rapid, iar școala, într-o anumită măsură, trebuie să țină pasul cu această dinamică. Până la un punct, ea este nevoită să le absoarbă și să le folosească în profitul propriu. În același timp, ea trebuie să conserve și zone de naturalitate, să ocazioneze elevilor cunoașterea directă prin observarea lumii reale.

Un rol important pe care îl are implicarea tehnologiei în sfera educațională, este acela că ajută elevii să își crească nivelul de încredere în sine. Lucrul în echipă, dar și individual, în unele cazuri, îi ajută pe copii să se conecteze unii cu alții, să colaboreze și chiar să intre în competiție. În plus, evaluarea elevilor nu mai este făcută în funcție de vârstă și de anul de studiu în care sunt. Prin intermediul tehnologiei, vocea elevilor este auzită în mod egal și aprecierea se face în funcție de realizările acestora, eliminându-se astfel, din procesul de evaluare, componenta subiectivă.

Prin intermediul tehnologiei se poate face chiar și o diferențiere a elevilor. Fiecare are o latură pe care o poate dezvolta mai mult. Fie că este vorba despre latura artistică, vizuală, muzicală, practică sau matematică, nu mai există o uniformizare. Fiecare copil are posibilitatea să aleagă cum să se exprime mai bine, care să fie ritmul lui de învățare, precum și metoda.

Folosirea tehnologiei în școli, în domeniul educației, le oferă elevilor posibilități nelimitate de învățare și evoluție. Limitările date de resurse și acces redus la informație dispar o dată cu pătrunderea tehnologiei în domeniul educației. În plus, profesorii pot veni cu diverse metode noi de a atrage elevii și de a-i ține captivați. Unele școli nu beneficiază de resursele materiale și educaționale necesare pentru a reuși să le ofere elevilor experiențe valoroase de învățare. Dar tehnologia suplinește aceste lipsuri prin accesul nelimitat la informație, acces care se poate face cu costuri reduse.

Elevii nu învață din ceea ce le spun profesorii sau din ce le arată tehnologia, ci din felul în care ce le spun profesorii și ce le arată tehnologia îi incită să gândească. Interacțiunea lor cu informațiile este ce îi ajută să se dezvolte.

Am sumarizat câteva moduri în care tehnologia susține procesul de învățare:

- o mai bună înțelegere a informațiilor, prin oferirea de exemple, video, demonstrații,

- lecțiile sunt mai interesante dacă vin împreună cu obiecte și acțiuni care le plac elevilor (tablete, laptopuri, smartphones),
- elevii sunt mai atenți la un video sau o prezentare dinamică decât la discursul unui profesor, tehnologia permite elevilor să învețe în ritmul lor,
- tehnologia îl ajută pe profesor să își pregătească mai rapid lecția și să aibă mai mult timp pentru a se conecta cu elevii,
- tehnologia salvează timp, te pune în contact cu mii de surse de informare, experiențe și contexte diferite,
- elevii nu se plictisesc, au mereu ceva de făcut, trebuie să dea click, să caute, să filtreze informații.

Printre dificultățile în a realiza activități didactice la distanță, cadrele didactice semnaleză, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/sau atractive pentru toți elevii, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare- evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Pe de altă parte, dificultățile elevilor constituie impedimente serioase pentru învățare: dificultăți tehnice – conectare complicată pe anumite platforme, restricții de acces, limitări de browser, instalări de programe suplimentare, lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii, nivelul insuficient al competențelor digitale, lipsa unui computer / tabletă / telefon smart, lipsa unui program bine structurat, determinând sincope în învățare, lipsa controlului și monitorizării constante a activității lor, acces limitat la Internet, lipsa suportului / lipsa de interes / interdicții din partea adulților.

Transformarea unei comunități simple într-o comunitate de valori are loc atunci când simpla utilizare este înlocuită de participare activă, membrii identificându-se cu scopurile comunității din care fac parte. Comunitățile virtuale au apărut și se dezvoltă ca urmare a creșterii gradului de încredere în rolul major pe care Internetul îl joacă în societatea informațională. În domeniul educațional, nevoia de informare și comunicare este frecvent conștientizată, învățarea prin colaborare începe să-și facă simțită prezența, iar comunitățile de interes pot juca roluri strategice în evoluția sistemelor de învățământ.

Armonizând inovațiile din educație cu cele din tehnologie, dezvoltarea unui produs software educațional trebuie să urmărească în primul rând asigurarea calității procesului educațional, satisfacerea principiilor didactice și înlăturarea rigidităților aferente sistemelor clasice de învățământ, tehnologia fiind folosită ca un mijloc și nu drept scop.

Astfel, în domeniul educației și învățământului, calculatorul își găsește din plin aplicabilitatea, deschizând calea transformării fundamentale a sistemului de învățare. Introducerea sistemelor de instruire asistată de calculator permite desfășurarea unei forme personalizate de pregătire adecvată aptitudinilor și posibilităților fiecărui individ, care înlocuiește sistemul tradițional, uniform, de educație colectivă.

Programele educaționale sunt orientate pe nivele de pregătire, adecvate sistemului de instruire bazat pe capacitățile umane care dau posibilitatea fiecărui individ să progreseze de la un nivel la altul, indiferent de vârstă, într-un ritm care- i este specific.

Într-un astfel de sistem de autoînvățare, ca formă principală de educație, profesorii vor desfășura o activitate de consultanță, care va permite orientarea cât mai adecvata a educației elevilor,

acordând cea mai mare atenție nivelelor de pregătire axate pe formarea capacităților creative ale individului.

Pe fondul schimbărilor majore în domeniul tehnologic din ultimii ani și a progresului extraordinar în domeniul comunicațiilor, utilizarea accentuată a tehnologiilor moderne și implicit a e-learning-ului în activitatea didactică ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru. Utilizarea tehnologiilor informaționale moderne atribuie noi dimensiuni procesului de predare-învățare-evaluare.

Tabletele, laptopurile, smartphone-urile și alte numeroase programe sau platforme online facilitează învățarea, o fac mai atractivă și mai dinamică, dar nu pot înlocui profesorul. Generația Google trebuie să învețe cum să folosească internetul, cum să filtreze informațiile corecte stocate pe numeroase site-uri, cum să le proceseze și să le interiorizeze, apoi să le transforme în cunoștințe și să le aplice acolo unde este nevoie. Au nevoie de un profesor pentru a face toate acestea posibile.

O concluzie intermediară la care am ajuns este că da, tehnologia susține procesul de învățare, dacă este folosită nu pentru a livra răspunsuri, ci pentru a stimula gândirea logică, pentru a permite accesul facil la resurse și opinii diferite, nu la soluții gata ambalate.

În concluzie, utilizarea noilor tehnologii poate deschide oportunități în procesul de predare învățare-evaluare, dar creează, de asemenea, provocări pentru dezvoltarea profesională și formarea profesorilor. Cu toate acestea, în această revoluție tehnologică, nu trebuie ignorat un aspect: educația trebuie să fie centrată pe învățarea elevilor nu pe tehnologie.

Implicarea, motivația, învățarea centrată pe elev, interactivitatea și colaborarea sunt îmbunătățite prin tehnologie, dar toate, cu mici excepții (de exemplu, situații specifice de învățare) sunt posibile fără tehnologie.

Bibliografie:

1. www.vr-school.eu;
2. Evoluția tehnologiei în educație - VR@School;
3. GHIDUL PROFESORULUI ÎN UTILIZAREA REALITĂȚII VIRTUALE ÎN EDUCAȚIE;
4. Sparknews.ro, „Școala de acasă”.

Provocări ridicate de școala virtuală dincolo de activitățile de predare-evaluare

**Simona Buzea, profesor de limba engleză
Școala Gimnazială nr. 27 Anatol Ghermanschi Brașov**

Sunt unul dintre profesorii care, din fericire, aveam un nivel bun de competențe digitale la izbucnirea pandemiei. Ca urmare, școala online nu mi-a pus mari probleme la început. Credeam că ceea ce fac este suficient. Am învățat ușor să folosesc platforma aleasă de școala la care predau, am comunicat bine cu elevii mei, începând cu cei foarte mici, până la cei mari, împreună am căpătat deprinderi utile și lor și mie, am împărtășit experiențe de învățare prețioase. Mai puțin fericită a fost colaborarea cu părinții, aceștia fiind de multe ori reticenți la prea mult nou, sau chiar au refuzat soluții tehnice care să îmbunătățească educația copiilor lor, preferând să îi descurajeze vizavi de școala online.

După un timp am ajuns la performanța de a desfășura, online, ore similare celor față în față. După ce elevii mei, și părinții lor, s-au deprins cu ceea ce aveau de făcut spre a ține școala online ongoing, am constatat că puteam desfășura activități frontale completate de multă muncă individuală. O vreme m-am simțit mulțumită de activitatea mea și a elevilor mei. Curând însă am realizat că școala virtuală ridică provocări mult mai mari și de altă natură comparativ cu cele cu care ne confruntăm la școala față-în-față.

Dincolo de partea instructiv-educativă și de evaluare, specifică disciplinei pe care o predau (limba engleză), m-am izbit, curând după începutul școlii virtuale, de foarte șubredele cunoștințe și abilități ale copiilor referitoare la accesarea, selectarea, interpretarea critică a informațiilor pe internet, la importanța protejării datelor cu caracter personal. Spre exemplu, elevii din clasa la care sunt dirigintă au descoperit foarte repede că postările lor ajungeau să fie citite de persoane cărora nu le erau adresate, deși ei le șterseseră, au primit observații de la profesori legate de conținutul postat, calitatea acestuia, ce drepturi/ norme/ legislație încălcau. Le-am demonstrat că, deși sunt diriginta lor doar din septembrie (ei sunt în clasa 5) am aflat multe lucruri despre ei urmărindu-le activitatea online (amprenta lor digitală). Au fost surprinși cât de vulnerabili sunt fără să își dea seama.

Atunci am simțit nevoia imperioasă de a veni în sprijinul elevilor mei cu informații legate de activitatea online, de a le propune activități de învățare în urma cărora să dobândească deprinderi care să le permită să navigheze pe Internet în deplină siguranță. O sursă de informare utilă, bogată, relevantă sunt materialele pe care le-am descoperit la organizația Salvați Copiii. Proiectul Ora de Net și cursul "Profesor real într-o școală virtuală" mi-au fost de un real ajutor. Mi-au completat propriile informații, nu prea solide, și m-au ajutat să le ofer copiilor surse de documentare de calitate. Împreună am reflectat asupra beneficiilor și riscurilor activității online, am simulat situații de pericol pe internet, am făcut activități cu joc de rol.

Acesta este doar începutul. Din fericire, resursele pe acest subiect pot fi exploatate pe o perioadă de timp destul de mare. Ceea ce încă nu am făcut se referă la educația părinților vizavi de comportamentul online. Este evident că ceea ce au văzut copiii în familie au aplicat și ei. Deci este de maximă importanță să nu îi uităm pe părinți. În lectoratele cu aceștia îmi propun să îi provoc să reflecteze asupra nivelului lor de cunoștințe în domeniu și asupra atitudinii lor față de mediul online. Împreună cu copiii, intenționez să îi implic pe părinți în proiecte care să evidențieze importanța

protejării datelor cu caracter personal, riscurile la care se supun zilnic în momentul în care accesează conținut media sau postează (creează) conținut digital.

Din fericire, școala din care provin este, prin conducerea ei, prin disponibilitatea cadrelor didactice și a Asociației Părinților, un spațiu deschis și ofertant în ceea ce privește școala virtuală. Pe perioada de învățământ online, am beneficiat de dotarea tehnică necesară pentru buna desfășurare a cursurilor, cadrele didactice au fost sprijinite financiar să urmeze cursuri de formare. Ca urmare, nu întrezăresc piedici în punerea în aplicare a intențiilor mele, la nivel de instituție. Un conținut adaptat la competențele digitale ale celor implicați (eu, elevi, părinți, alți colegi profesori) poate fi implementat cu așteptări mari de reușită.

În concluzie, la final de pandemie, mă simt mai pregătită să fac față provocărilor care mă așteaptă în noua abordare a învățământului, să fiu sprijin, îndrumător pentru elevii mei, să le ofer instrumentele necesare să se adapteze din mers noilor cerințe, cu convingerea că școala nu va mai fi ceea ce a fost, ci vom recunoaște beneficiile combinării învățământului bazat pe metode tradiționale (nu învechite, neapărat) cu cel, mai ofertant pentru elevi, care folosește ca resursă internetul.

**„EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE,,
-EXEMPLU DE BUNE PRACTICI-**

**Prof. BUZLEA LIVIA
GRĂDINIȚA NR. 56 ORADEA**

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

„ALBINUȚA MAYA „

SCENARIUL ZILEI

Ziua debutează cu Întâlnirea de dimineață unde copiii vor avea ocazia să o cunoască pe albinuța Maya. Salutul: Așezați în cerc copiii se vor saluta folosind poezia „Salutul de dimineață,,. Prezența: pentru că toți copiii sunt harnici și iscușiți precum albinele în stup se va face prezența albinuțelor din grupa mijlocie. Calendarul naturii: se știe că albinele pot zbura când este vreme plăcută așadar vom stabili vremea , ziua și data zilei. Activitatea de grup: Din stup albinele zboară zilnic printre flori. Dar oare ce fac ele pe câmpuri printre flori și apoi în stupul lor? Să cunoaștem produsele muncii albinelor! Copiii vor vedea polenul pe care albinele se străduiesc să-l strângă de la flori, faguri de miere, miere de diverse soiuri, propolis, iar pentru a se energiza pentru întreaga zi vor putea gusta din dulcea miere! Noutatea zilei: Dar oare cine a trimis aceste produse apicole? Albinuța Maya! Ea a auzit că suntem harnici și muncitori și are nevoie de ajutorul nostru. Într-o zi când tocmai se pregătea să zboare să culeagă polen a rătăcit drumul, s-a pierdut de celelalte albine și de stupul său. Fiecare activitate desfășurată este un indiciu ce o poate duce pe Maya mai aproape de drumul spre stup , unde își poate întâlni familia.

MM: Momentul de mișcare- Ne antrenăm cu Maya-exerciții fizice de înviorare.

Tranziție. Zum, zum, zum, albinița mea , ai zburat din floare-n floare și la centre ai ajuns.

ALA1: Prima provocare pe care o vom avea ne aduce și primul indiciu: unde se află stupul și ce traseu ar putea urma Maya pentru a ajunge la el? Pentru această provocare vor fi deschise următoarele centre: Bibliotecă: „Drumul Mayei spre stup,, -Elemente de limbaj scris –linia ondulată,

frântă, dreaptă;Joc de masă: „Harta spre stup „- întregire de imagini din piese puzzle; Construcții : „Stupul,,.

Tranziție:

ADE: DȘ: Maya primește de la copii indicii din cele trei centre despre drumul spre stup. Pentru a intra în stup ea are nevoie să parcurgă fiecare etaj al stupului.Copiii vor ajuta albina să înainteze spre intrarea stupului prin realizarea mai multor sarcini de muncă în cadrul activității matematice prin metoda piramidei- reprezentată prin stup, pornind de la sarcini mai simple, apoi gradul lor de complexitate crește treptat spre vârful stupului(piramidei).În etapa de ob’inere a performanței Maya ajunge la ultimul etaj al stupului dacă este rezolvată și ultima sarcină a jocului didactic (complicarea jocului). În etapa de asigurare a retenției este integrată activitatea DOS: copiii confecționând albinuțe ajutoare prin lipirea a cinci dungii negre pe corp, doi ochi, un cap, două aripi.

ALA 2: Maya este foarte fericită așa că îi vine să zboare din floare în floare. O ajutăm să-și manifeste fericirea jucându-ne jocul cu text și cânt „Albinița mea,, folosind albinele confecționate, iar în final un joc de liniștire și relaxare: „Maya transportă polen în stup,, folosind stupul construit de copii. În încheierea activității Maya îi răsplătește pe copii cu polen și recompense albinuțe, pentru a-și aduce aminte cât de harnici și iscusii au fost, asemenea albinelor.

Data: 13.05.2021

Unitatea de învățământ: Grădinița cu Program Prelungit nr. 56 Oradea

Nivel/Grupa: I Grupa mijlocie A Clubul lui Mickey Mouse

Educatoare:

Tema anuală: Când, cum și de ce se întâmplă?

Tema săptămânii: “ Insecte: gândăcei și găze mici”

Tema zilei: „Albinuța Maya”

Tipul activității: fixare și consolidare

Forma de realizare: Activitate integrată

Elemente componente ale activității integrate:

I. Activități de dezvoltare personală (ADP)

Întâlnirea de dimineață: "Salutul de dimineața", Salutul, Prezența, Calendarul naturii, Activitatea de grup, Noutatea zilei

Rutine: Exersarea deprinderilor de salut, autoservire la masă;

Tranziții: Zum, zum, zum, albinița mea , ai zburat din floare-n floare și la centre ai ajuns

Jocuri și activități liber alese (ALA 1)

Construcții: " Stupul" –piese lego

Joc de masă: „Harta spre stup „- întregire de imagini din piese puzzle

Biblioteca: „Drumul Mayei spre stup,, -Elemente de limbaj scris –linia ondulată, frântă, dreaptă

II. Activități pe domenii experiențiale (ADE)

DȘ – AM - Joc didactic matematic - "Să o ajutăm pe Maya să ajungă în stup,,

DOS – Abilități practice – „Albina” – lipire și asamblare

III. Jocuri și activități liber alese (ALA 2)

jocul cu text și cânt „Albinița mea,,

joc de liniștire și relaxare: „Maya transportă polen în stup,,

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiară
- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor
- Premise ale citirii și scrierii în contexte de comunicare cunoscute
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat

Comportamente vizate:

- Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei
- Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii
- Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată
- Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.
- Manifestă creativitate în activități diverse
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență
- Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj
- Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația
- Efectuează operații de seriere, grupare, clasificare, măsurare a obiectelor

Scopul:

Fixarea și consolidarea deprinderilor elementare matematice, a deprinderilor practice și valorificarea potențialului creativ în activități diverse

Obiective operaționale:

- Să-și coordoneze mușchii în activități diverse:asamblează stupul din piese lego, întregește imaginea din piese puzzle, trasează drumul spre stup, asamblează prin lipire albina
- Să formeze mulțimi de elemente, după diferite criterii, numărând în limitele 1-5, raportând cantitatea la număr și numărul la cantitate
- Să identifice numeralul ordinal, compună și descompună în limitele 1-5
- Să folosească corect tehnica lipirii
- Să respecte regulile jocurilor, manifestând spirit de echipă

Sarcina didactică: consolidarea deprinderii de a constitui mulțimi cu 1-5 obiecte după criterii diferite, să raporteze cantitatea la număr și numărul la cantitate, identificarea numeralului ordinal în limitele 1-5, compunerea și descompunerea în limite 1-5

Regulile jocului: folosind metoda piramidei întruchipată prin stup, copiii vor îndeplini sarcini de o complexitate graduală , rezolvarea ajutând-o pe Maya să înainteze treaptă cu treaptă spre stup. Copiii vor forma mulțimi după mărime, culoare și vor raporta cantitatea la număr și invers, vor identifica numeralul ordinal și vor compune/descompune în limitele 1-5

Elemente de joc: personajul Maya, surpriza, mișcarea, aplauzele

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația; explicația; observația; demonstrația; metoda piramidei; expunerea; exercițiul; jocul

Mijloace didactice:

Albinața Maya, panou Plan Dalton, produse apicole: polen, fagure cu miere, propolis, miere, lego, fișa pentru centrul bibliotecă, puzzle, planșă stup pentru metoda piramidei, planșe pentru sarcini joc didactic, jetoane albinuțe de diferite mărimi, jetoane flori de diferite culori și mărimi, jetoane stup, jetoane cifre 1-5, carton galben pliat con, hârtie quilting de culoare neagră, față albină, aripi albină, lipici, stup din lego, cofraj ou, lingură

Metode de evaluare: observarea comportamentului copiilor; analiza produselor activității, aprecieri verbale

Material bibliografic:

- Curriculum pentru educația timpurie (a copiilor de la naștere până la vârsta de 6 ani), 2019
- “Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani”
- Culea, L.; Sesovici, A.; Grama, F.; Pletea, M.; Ionescu, D.; Anghel, N., Activitatea integrată din grădiniță, Ed. Didactica Publishing House, 2008, București
- Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul Pentru Educație Timpurie 2019;
- Metode interactive de grup. Ghid metodic pentru învățământul preșcolar- Silvia Breben, Ed. Arves, 2008.
- Metodica activităților instructiv educative în învățământul preșcolar, Ed. Didactica Nova, Craiova, 2008
- Antonovici, T., Jalbă, C., Nicu, G., Jocuri didactice pentru activitățile matematice din grădiniță. culegere., Ed. Aramis, 2005

Forma de organizare: Frontal, pe grupuri mici, individual

Resurse umane: preșcolarii din grupa mijlocie

Locul desfășurării: Sala de grupă

Durata: o zi

AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ON-LINE

Prof. înv. primar CABA CODRUȚA RAMONA
Liceul Teroretic „Mihai Eminescu”, Cluj Napoca

Trăim într-o societate dinamică, fiind astfel determinați să ne adaptăm, din mers, la numeroase schimbări, fie ele pozitive sau negative. Din păcate, o astfel de schimbare negativă a fost și pandemia cauzată de virusul Sars-CoV-2.

Situația pandemică ne-a obligat pe noi, cadrele didactice, dar și pe elevi deopotrivă, să ne adaptăm foarte repede și să ne desfășurăm activitatea multă vreme în cadrul on-line. Această activitate on-line are atât avantaje, cât și dezavantaje, pe care le-am putut observa, lucrând zi de zi cu elevii pe care i-am îndrumat anul acesta, elevi de clasa I.

Din punctul meu de vedere, avantajele acestui tip de învățământ la distanță, au fost :

- Partajarea imediată a informațiilor și materialelor care ajung la toți copiii și pe care le mai pot accesa oricând doresc ;
- Accesul rapid la cunoștințe al tuturor participanților, în orice moment și indiferent de locația în care se aflau ; (ex: O fetiță a frecventat cursurile on-line, zilnic , aflându-se în străinătate)
- Prezentarea unor materiale interdisciplinare, variate folosind site-uri educaționale de profil: imagini, jocuri, videoclipuri, ppt-uri etc, cu rol în eficientizarea învățării;
- Accesul la noi competențe, cum ar fi: utilizarea calculatorului, a platformelor educaționale, aplicațiilor educative;
- Învatarea în ritm propriu fiecărui copil;
- Evitarea stresului, copiii nemaigrăbindu-se să ajungă la școala și stând relaxați în ambianță familială ;
- Interacționarea sincron / asincron cu elevii, în funcție de importanța, gradul de dificultate și materialele necesare activității.

În ceea ce privește dezavantajele acestui tip de învățământ, cel mai important a fost, fără îndoială, lipsa de socializare. Socializarea prin contactul față-în-față este foarte importantă la această vârstă, ajutând la dezvoltarea socio-emoțională, dar și psihomotorie a copilului. Cu atât mai mult cu cât a fost un colectiv de copii format abia cu un an în urmă, lipsa contactului fizic direct, atât între copii, cât și între profesori și elevi, a făcut dificilă desfășurarea orelor la întoarcerea la școală. Alte dezavantaje pe care le-am observat în timpul școlii online au fost:

- Pregătirea activităților on-line durează mai mult timp decât în mod normal;
- Conexiunea la internet nu era optimă tot timpul, astfel că unii copii nu reușeau să participe până la final la unele activități sau erau situații când și eu trebuia să reiau lecțiile;
- Unii elevi nu se descurcau cu calculatorul/laptopul/tableta/platforma, având nevoie de cineva care să-i îndrume; (este vorba de copii de clasa I)
- Imposibilitatea de a le “purta” mânușa elevilor pentru a scrie literele; (elevii au scris singuri literele, respectând indicațiile mele și urmărind filmulețe demonstrative, iar cei care nu reușeau nici așa, erau ajutați de părinți, ulterior)
- Unii elevi erau distrași de jucăriile din jur sau de acțiunile celor care mai erau cu ei acasă, pierzându-și astfel interesul pentru activitate;
- Utilizarea unora dintre metodele activ-participative cu care ne-am obișnuit în clasă a fost limitată sau , în unele cazuri, imposibilă;

- Se „sacrifică” timp care ar putea fi folosit pentru exersarea/consolidarea noțiunilor, din cauza timpului alocat organizării, pornirii/opririi microfoanelor, ridicării palmelor virtuale etc.
- Contorizarea progresului/regresului școlar este inexactă, neputând aplica testele clasice de evaluare (stând față-în-față profesor-elev); unii elevi fiind ajutați de către adulți mereu;
- Elevii pot primi feedback instant doar în cazul răspunsurilor orale, cel în cazul temelor fiind limitat din cauza mai multor factori ;
- Câțiva dintre copii au ajuns să poarte ochelari sau să schimbe dioptriile la ochelari datorită utilizării prelungite a device-urilor necesare în învățământul on-line.
- Emotivitatea crescută a unor elevi, care se simțeau timorați să participe la discuții sau să răspundă la întrebări în timpul activităților on-line, știind că pot fi auziți și de altcineva decât de colegii lor și de mine.

Așadar, în urma celor expuse mai sus, pot afirma faptul că avantajele din învățământul on-line sunt mai puține decât dezavantajele. După părerea mea, școala la distanță este o alternativă bună de adoptat în situații ca cea de față, a unei pandemii. Totuși, în situații normale, învățământul fizic este de preferat în locul școlii online, mai ales la copiii de vârstă școlară mică, având mai multe beneficii.

Învățarea online - exemple de bune practici

Prof. înv. primar Călin Corina
Școala Gimnazială B.V. Anania, localitatea Glăvile, jud Vâlcea

Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice.

Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante, resurse digitale sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Avantaje învățării online întâlnite în orele desfășurate:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice
2. elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare
3. existența conținuturilor multimedia
4. conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință
5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor
6. folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului

Limite și dificultăți/ Dezavantaje ale învățării online:

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei
2. lipsa comunicării reale/ fizice

Elevii sunt atrași de noua predare online. Există un variat material suport de desfășurare a orelor în această formă. Voi exemplifica cu câteva instrumente și aplicații.

Resurse utile în format digital pe care le folosim la activități:

- wordwall.net (exerciții interactive sau printabile pentru aprofundarea cunoștințelor despre vocabular, matematică, științe, istorie etc.)
- miro.com (este o aplicație online colaborativă care partajează un editor mai multor utilizatori și poate fi folosită ca tablă interactivă)
 - www.manuale.edu.ro (manuale digitale)
 - clasamea.eu/(materiale didactice, activități, experiențe)
 - gombis.ro/jigsaw-puzzle (jocuri puzzle)
 - www.jigsawplanet.com (jocuri online)
 - learningapps.org/ (module de învățare multimedia într-o formă atrăgătoare pentru a crea și gestiona online)
 - voxvalachorum.ro/jocuri/ciclul-primar/(jocuri, fișe online)
 - www.esero.ro (resurse online)
 - www.scientix.eu/ (resurse educaționale pentru științe).

Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient. Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Bibliografie:

Mihaela Brut – Instrumente pentru e-learning, Ghidul informatic al profesorului modern, Ed. Polirom, Iași, 2006

didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje

digitaledu.ro/activitati-de-invatare-digitala

digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/

ÎNVĂȚAREA ONLINE

Prof. înv. preșc. Felicia Caloian
Școala Gimnazială „Ștefan Luchian”

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate;
- predarea online;
- proiectarea instruirii online. Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă care s-a extins mai multe săptămâni, profesorii din România, au fost provocați să se adapteze rapid. Învățarea a continuat dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, s-au făcut progrese împreună și mai mult decât oricând, s-au încurajat elevii să învețe și să lucreze independent. Școala online este o metodă de învățământ la care nu ne-am fi gândit niciodată în anii trecuți. Azi, din păcate, reprezintă singura modalitate, pentru foarte mulți elevi, de a-și continua studiile în contextul pandemiei de coronavirus. Pentru că multe școli s-au aflat în scenariul roșu, iar elevii au fost nevoiți să studieze de acasă, Ministerul Educației a elaborat un set de reguli după care s-au ghidat copiii, profesorii dar și părinții. Cadrele didactice au proiectat activitățile-suport pentru învățarea prin intermediul tehnologiei și al internetului, au elaborat instrumente de evaluare aplicabile prin intermediul tehnologiei și al internetului, pentru înregistrarea progresului preșcolarilor/elevilor. Profesorii au stabilit împreună cu celelalte cadre didactice un program optim pentru predare-învățare-evaluare astfel încât să se respecte curba de efort a elevilor și să se evite supraîncărcarea acestora cu sarcini de lucru.

În activitățile suport pentru învățarea online propuse, am dorit să aduc atmosfera din sala de clasă, reconstruind în mediul online, experiențe de învățare cu care preșcolarul, era familiarizat. Am căutat să evit vreun transfer al responsabilităților educatorului sau ale organizării studiului, în sarcina părintelui. În acest sens, am apelat în principal la resursele utilizate în mod frecvent în activitatea desfășurată în sala de grupă și preferate de preșcolari, cărora le-am dat caracter interactiv sau le-am transformat în „jocuri pe calculator”, folosind aplicații digitale (wordwal, digital crafts sau learningapps). Am stimulat interesul pentru învățare prin utilizarea unor aplicații digitale în activarea cunoștințelor anterioare și înregistrarea, asimilarea cunoștințelor noi.

Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google. Pentru a accesa gratuit Suita Google for Education, e nevoie ca școala să aibă un domeniu și să se înregistreze cu un cont G Suite for Education. Pentru a fi cât mai eficienți, educatoarea comunică pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții orarul și modul de derulare a orelor. Am pregătit și împărtășit un program săptămânal cu intervalele orare în care am organizat întâlnirile online, pe teme. Este important ca părintele sau tutorele să pregătească preșcolarul pentru acest program și să sprijine educatoarea în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor

mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

- Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră;

- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat;

- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate;

- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene;

- În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>.

Adaptarea școlarului mic la schimbările determinate de scenariile impuse de pandemia provocată de SARS COV 2

**CALU DIANA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6**

Pandemia provocată de acest virus ne-a schimbat radical modul de viață. Această situație este nouă pentru noi toți. Am fost supuși unor provocări cărora nu credeam că le vom face față, dar cu răbdare și dorința de a ne continua misiunea de dascăli și de părinți am reușit împreună să ne atingem scopul, acela de a-l ajuta pe copil să descopere tainele cunoașterii.

Dezvoltarea psihică a școlarului se realizează în etape, fiecare având o configurație proprie de procese și însușiri psihice. La școlarul mic gândirea începe să devină noțională, dar este predominant concretă. După cum susține și Jean Piaget este o „perioadă a operațiilor concrete”. Noțiunile școlarului mic au un caracter concret și empiric, trăsăturile esențiale și neesențiale nu sunt diferențiate, sfera lor nu este precis conturată și nu se poate organiza în sisteme ierarhice.

La intrarea în școală copilul ajunge într-un mediu aproape în întregime diferit de cel familial și în locul unui grup restrâns copilul întâlnește o colectivitate. Odată cu încadrarea în această colectivitate începe familiarizarea cu cerințele vieții sociale.

Trecerea de la percepția neorganizată la cea organizată, diferențiată, selectivă, orientată spre un anumit scop se realizează în procesul unei educații și instrucții adecvate, prin organizarea unor activități cu obiectele care să necesite analiza lor fină. Astfel, copilul reușește să desprindă treptat diferitele părți componente ale obiectelor și legătura între aceste părți.

În primul rând elevul trebuie pus în în situația de a acționa, de a face ceva practic. Apoi, el trebuie să învețe să prindă sensul, structura de ansamblu a faptelor despre care învață.

La clasa pregătitoare, prima parte a semestrului I am desfășurat-o față în față, perioadă în care am apucat să ne cunoaștem atât din punct de vedere emoțional cât și al așteptărilor din ambele părți.

Apoi a început învățarea on line, ocupând cea mai mare parte a semestrului, care ne-a testat abilitățile digitale și ne-a obligat să învățăm, din mers, tot ce este necesar pentru a ne putea desfășura activitatea în condiții optime.

Pentru a înțelege legătura dintre sunet, literă și cuvânt elevii au avut nevoie de povestea fiecărei litere, pentru a înțelege elementele componente, de imagini, situații reale din viața lor, jucării din camera lor a căror denumire începea cu sunetul nou, cântece și poezioare care conțineau cuvinte cu noul sunet și pe care ei trebuiau să le descopere. Pentru exersarea cititului foloseam enunțuri care conțineau atât cuvinte cu literele învățate, cât și imagini pentru cele necunoscute.

Pentru a învăța noțiunea de număr, cifră și operație matematică elevii au avut nevoie de obiecte din camera lor, imagini, jocuri-concurs interactive pe care le-am creat sau le-am descărcat, cântece de pe platforma youtube sau din manualul digital, pe care le-am folosit pentru înțelegerea cât mai corectă a acestora .

Elevii au fost foarte atrași de tot ce se întâmpla on line, pentru că dispozitivele digitale deja făceau parte din viața lor și cel mai important lucru este faptul că au învățat să le folosească pentru dezvoltarea lor intelectuală, comportamentală și emoțională.

Părinții au avut deasemenea un rol esențial, pentru că și ei participau alături de copiii lor, uneori la jocurile interactive sau fotografiind și postând ceea ce realizau elevii la abilități practice sau pictură. Revenirea la școala față în față, în semestrul al doilea a fost emoționantă deoarece copiii au mare nevoie de interacțiunea dintre ei, pentru a se dezvolta frumos și liber, dar respectând și libertățile celorlalți.

În acest context, dublat de cel al pandemiei toți cei trei factori ai educației, am reușit să ne atingem scopul, acela de a continua învățarea, indiferent de mediul în care se desfășura procesul instructiv educativ.

BIBLIOGRAFIE:

*Nicola, Ioan, Pedagogia școlară, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980, p. 86

*http://www.tipardeva.ro/sites/tipardeva.ro/files/fisiere-carti-karina/rasfoiti_9.pdf

ȘCOALA DE ACASĂ

Educatoare: Căluș Augustina
Școala Gimnazială Budacu de Jos/ Grădinița P. N. Jelna

În zilele noastre cursurile/formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe instituții și companii oferă cursuri online. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte datorită concepției greșite. În același timp, în ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul cursanților. Există întotdeauna două fețe ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea on-line este mai potrivită, în timp ce pentru alții, forma tradițională este metoda preferată.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnaleză disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Prin mediul online profesorii pot transmite elevilor, colegilor, părinților, foarte repede, oricând, oriunde informațiile pe care le dorește (teme, programări, materiale, link-uri, explicații, sarcini de lucru, etc.). Acestea pot fi lecturate, studiate după un program propriu, după interes și capacitatea individuală de înțelegere, oriunde și oricât. Informațiile rămân online și pot fi accesate oricând. Informația ajunge repede de la “emițător la receptor” (profesor – elev – elev – profesor), individual sau pe grupuri de comunicare.

Lipsește obligativitatea respectării orarului școlar, programul zilnic – robotizat (oră de trezire, autobuz, teama de a nu întârzia la ore, pauză, program aglomerat, obositor – nu mereu orarul școlar respectă curba de efort a copilului, plecat acasă, hrană, teme, somn ...).

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întregă și fiecare elev îi solicită atenția.

Profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopel în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

Prof. înv. Primar Câmpanu Daniela
Școala Gimnazială nr. 22, Galați

Sistemul și formele de învățământ din alte țări pentru copii sunt organizate diferit de la o țară la alta. În unele țări, sistemul de învățământ se axează pe stimularea creativității și pe și pe formarea de specialiști, în alte colțuri ale lumii, profesorii se străduiesc să stimuleze, să descopere propriile hobby-uri ale copiilor, să caute resurse proprii pentru a se autoinstrui în etapa de predare. Să descoperim principalele caracteristici din educația școlară a elevilor din diferite colțuri ale glogului.

FINLANDA

Statisticile realizate de specialiști spun că sistemul de învățământ din Finlanda este considerat cel mai bun și mai evoluat din lume, deoarece idealul educațional este format din absolvenți și profesioniști de clasă, cu cariere extraordinare la nivel mondial. Scopul pe care-l urmărește educația constă în creșterea nivelului general mediu de învățare al elevilor se rezumă la principii tradiționale de bază, tratând fiecare copil ca atare, nu ca pe niște produse școlare sau ca performeri în devenire.

Copii din Finlanda sunt educați de mici, prin accentul care se pune pe principalele materii de limba maternă, matematica și limba engleză, să fie independenți și să se descurce prin propriile puteri. Formarea cognitivă viitoare a elevilor este stimulată de aceste materiile sus amintite, în rest celelalte sunt identice cu cele din alte țări ale lumii. Învățarea nu constă în teorie, ci în înțelegerea eficientă a celor predate de către profesor fiecărui elev. Respectul crescut față de profesori impune un sistem de învățământ calitativ, deși temele și orele sunt cantitative. Bugetul pentru educație este colosal.

JAPONIA

Spre deosebire de de Finlanda, bugetul Japoniei, este redus, însă deține unul dintre cele mai de succes modele de învățământ din lume, fiind un sistem educațional evoluat și performant. Înainte de orice , în Țara Soarelui Răsare, cheia succesului educației constă în respectul elevilor față de școală și respectul profesorilor față de catedră. Rolul profsoriilor este de a transforma elevii în cetățeni model ai țării, fiind direct responsabili de modul în care activează elevii în societate. Școala japoneză începe de la vârsta de 6 ani, iar primele nouă clase sunt obligatorii. Elevii învață conform sistemului educațional structurat, sunt responsabili, sunt implicați în activități extracurriculare cu rol în deprinderea bunelor maniere și în formarea celor mai esențiale aptitudini la maturitate.

ANGLIA (MAREA BRITANIE)

Sistemul de învățământ unic începe de la vârsta de 3 luni și ține până la 5 ani. Abia după această vârstă învățământul primar este gratuit , până la 11 ani, când elevii intră în școala secundară, care se termină la 18 ani. Elevul englez nu este forțat să învețe materii, ci este stimulat să le iubească, punându-se accent pe stimularea creativității și pe dezvoltarea pasiunilor individuale ale sale. Programa școlară le impune elevilor englezi să se concentreze și să aprofundeze materiile preferate pe care ei le bifează. Profesorii britanici au timp suficient să se ocupe de fiecare elev în parte, în jur de 15 în clasă, încurajează lucrul în echipă, pentru a le dezvolta o serie de aptitudini. Sistemul de învățământ englezesc are la bază principiul de a forma viitori specialiști în diferite domenii de activitate.

FRANȚA

Bazele sistemului de învățământ în Franța se pun încă de la grădiniță prin citit, scris și alte aptitudini esențiale ale copiilor. Chiar dacă specialiștii nu sunt de acord ca în primele clase de școală elevii să aibă doar doi profesori al fiecare clasă, se pare că francezilor le merge bine datorită rezultatelor. Sistemul este bine organizat și stucturat, perioada între 6 și 16 ani fiind gratuită, ultimii doi ani sunt opționali, dar obligatorii pentru elevii care vor să se înscrie la Bac și să urmeze o facultate.

În România sistemul de învățământ este încă învechit, elevii nu sunt atrași de școală datorită unei programe școlare obligatorie și stufoasă fără bază practică, fără ca profesorii să descopere aptitudinile elevilor români, făcând din aceștia „vânători de diplome”.

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI TRADIȚIONALE ȘI A EDUCAȚIEI DIGITALE

**Antoneta Candrea, profesor pentru învățământul primar,
Școala Gimnazială Nr. 1 - Perieni, Jud. Vaslui**

Dezvoltarea societății contemporane determină evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Umanitatea este nevoită să facă față diverselor provocări, să se adapteze condițiilor sociale, politice, economice și morale. Fundamentul societății îl reprezintă educația.

Deprinderile de studiu pe care și le însușesc elevii ajută la dezvoltarea gândirii și imaginației acestora, a analizei și sintezei. O problemă prioritară este în perioada contemporană educația și toți cei care văd limpede evoluția ființei umane, a ființei raționale și a umanității, așază în centru triada școală-familie-societate. Educația propune o desfășurare concretă, presupune participare, trăire, comunicare între subiecți, presupune cunoașterea evoluțiilor ce au avut loc în ultima perioadă.

Valoarea educației crește automat într-o lume în care sunt schimbări majore pe toate planurile, într-o societate a opțiunilor individuale și sociale, marcată de tranziții, de naturi diferite. Școala este chemată să contribuie la redefinirea unor noi sisteme de valori, la restabilirea spirituală a omului în viața cotidiană.

Obiectivul principal al acțiunii educative este formarea personalității subiectului, care este urmărit atât în familie, cât și în școală. Rolurile acestora în materie de educație și instrucție se împletesc și se sprijină reciproc, iar al cadrului didactic nu se mai reduce doar la educația la catedră sau în clasă.

Comunicarea este esențială de la o vârstă fragedă deoarece școlarul de astăzi va deveni adultul de mâine care trebuie obișnuit să-și exprime gândurile clar și corect atât în enunțuri orale, cât și scrise, să asculte cu atenție un mesaj, să stabilească conexiuni cu alți copii și cu adulți, fără să le fie frică sau să aibă îndoieli, să comunice civilizată cu semenii.

Atenția acordată comunicării cu copii nu este întâmplătoare, subiecții sunt instruiți pentru viață și în viață. În primul rând ei au nevoi de competențe de comunicare, adică de îndemânarea de a formula și înțelege gânduri, simțăminte și fapte, în scris și oral, în cadrul viziunii totale de situații comunicative: muncă, familie și timp liber.

În ultimul timp s-a pus accent tot mai mult pe școala on-line, pe modul în care aceasta afectează studiul tradițional.

Educația digitală vine să o completeze pe cea tradițională, contribuind la dezvoltarea logicii, având exerciții, lecții virtuale și educaționale. Ele au avantajul că oferă o viziune realistă asupra activităților întreprinse, utilizându-se mijloacele audio-vizuale, simulări etc., având drept obiectiv să facă învățarea cât mai plăcută și eficientă.

Elevii și cadrele didactice au posibilitatea de a accesa informații vaste, conținuturi ludice, formative, oriunde și oricând, prin intermediul deviceului personal. De asemenea, se poate utiliza sistemul de feedback imediat, astfel încât școlarul să observe ce sarcini de lucru a realizat corect ori unde a greșit. În acest mod, învățarea se efectuează într-un mod activ care permite evaluări formative și sumative, atât din punct de vedere cantitativ, cât și din punct de vedere calitativ, realizându-se într-un stil confortabil acestora.

Multe cadre didactice optează pentru îmbinarea educației tradiționale cu cea digitală, calificându-o ca fiind cea mai eficientă. În ajutorul educației tradiționale vine educația digitală care deține vaste cunoștințe care stau gata să fie absorbite și cercetate.

Introducerea sistemului educațional digital în programele de învățământ este indispensabilă, dar fără a elimina pe cel tradițional care reprezintă fundamentul unei educații complete. Metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite, ci perfecționate. Totuși, educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională deoarece deviceurile nu ar putea înlocui îndrumarea unui cadru didactic.

Educatorul creează și menține firescul relației, îi impune o anumită mentalitate afectivă, respectă și iubește copilul fără să-i declare, tocmai pentru a menaja relația și împiedică degenerarea sa.

Bibliografie:

- ✓ Bogdan, T. & Stănculesu, I. (1968), Psihologia copilului și psihologia pedagogică, București, Editura Didactică și Pedagogică;
- ✓ Cojocaru, V. M. (2003), Educația pentru schimbare și creativitate, București, Editura Didactică și Pedagogică;
- ✓ Dinu, M. (1997), Comunicarea, București, Editura Științifică;
- ✓ Sălăvăstru, D. & Săucan D. Șt. (1999), Specificitatea comunicării didactice în contextul comunicării interumane în competența didactică, București, Editura All Educațional.

E-learning versus învățământul tradițional

Prof. Cănuță Loredana-Elena
Colegiul Național „Alexandru Odobescu” – Pitești

În zilele noastre numeroși factori au un anumit impact asupra învățării eficiente, fie că este vorba despre metodele aplicate, materialul folosit sau pur și simplu alți factori cum ar fi instrumentele și tehnicile folosite pentru ameliorarea experienței pedagogice. Deși studiile au arătat că învățământul on line este la fel de eficient ca și cel practicat în sala de clasă, calitatea prezentării materialului didactic este cea care contează cel mai mult. Învățarea la distanță nu poate fi eficientă dacă materialul este prezentat de asemenea manieră încât înțelegerea conceptelor și a informațiilor să fie ameliorate pe parcurs.

Învățarea la distanță și cea tradițională în sala de clasă presupun tehnici și metode diferite pentru a transmite noțiunile de învățare. În ciuda similitudinilor, fiecare dintre ele are caracteristici unice și avantaje și dezavantaje care să fie luate în calcul în raport cu situația de învățare. De exemplu, sala de clasă este mai practică pentru un grup de elevi în același loc, în timp ce predarea on line este utilă atunci când mai mulți elevi se află în locuri diferite. Astfel, vom arăta cum e-learning-ul este diferit de școala tradițională.

1. Interacțiunea în grup și comunicarea

Într-o sală de clasă au loc numeroase interacțiuni între un elev și ceilalți membrii ai clasei. Cum învățarea nu se face singură, dinamica sociale într-o sală de clasă contribuie la procesul de învățare.

Învățarea la distanță, din contră, ar putea cere mai mult efort pentru a putea menține atât interacțiunea dintre profesor și elev, cât și comunicarea dintre elevi.

2. Media și instrumentele tehnologice

În timp ce într-un mediu tradițional manualele școlare și metodele de învățare în scris sunt privilegiate, animațiile și mijloacele media pot fi adăugate pentru a stimula curiozitatea elevilor. Or, există numeroase restricții în utilizarea mijloacelor media în predarea tradițională. Astfel, lipsa resurselor sau a timpului constrâng profesorul să aibă încredere în metodele ușor de folosit, cum ar fi conferințele sau cărțile. De aceea e-learning-ul prezintă o dispoziție ideală unde o varietate de resurse media pot fi utilizate pentru a îmbunătăți învățarea. Animații, ilustrații, documentare, simulări, documente audio, și multe alte metode sunt ușor de încorporat în învățarea bazată pe tehnologie. Folosirea diferitelor mijloace media îi poate ajuta pe elevi la mai buna înțelegere a conceptelor și la dezvoltarea unor competențe variate.

3. Ritmul și personalizarea

Satisfacerea nevoilor fiecărui elev este, fără îndoială, una dintre cele mai mari provocări ale învățământului tradițional. Într-o sală de clasă obișnuită, un profesor nu poate acorda atenție în mod egal fiecărui elev. Mai mult, mediul unei săli de clasă convenționale nu poate satisface toate tipurile de elevi, ceea ce duce la incapacitatea de a face ca fiecare elev să asimileze în mod eficient cunoștințele transmise. Elevii sunt diferiți în ritmul și capacitatea de învățare, iar o sală de clasă, pur și simplu, nu poate să fixeze un ritm și un stil specific fiecăruia. Prin urmare, unul dintre avantajele e-learning-ului este că se poate adapta la ritmul și stilul de învățare specific fiecărui elev.

4. Limbajul și conținutul

Mediul tradițional de învățare în sala de clasă folosește mai ales comunicarea orală și textele scrise pentru a transmite informații. Cuvintele și limbajul pot fi modificate ușor pentru a fi adaptate la contextul de învățare, în timp ce textele scrise nu pot conține decât aspecte importante ale unui subiect, deoarece vor fi completate cu discuții cu profesorul. Din contră, textele scrise într-un modul e-learning sunt concepute diferit, căci ele trebuie să capteze atenția elevilor.

Drept urmare, putem spune că atât învățământul la distanță, cât și cel tradițional au același scop: să asigure o învățare eficientă. Nicio metodă nu ar fi eficientă decât dacă este folosită într-un mod optim pentru procesul de învățare.

Școala online - de la imposibil la posibil

Autor: Căpraru Monica-Nadia
Prof. învățământ primar, Școala Gimnazială „Emil Montșia” Șicula-Arad

”Nu-ți limita copilul de la propria cunoaștere. El s-a născut în alte vremuri.” Rabindranath Tagore

Pe zi ce trece tehnologia evoluează din ce în ce mai mult, iar noi suntem obligați să ținem pasul cu ea. Toate lucrurile pe care ieri le utilizam în stare fizică și palpabilă, astăzi au fost transpuse într-o lume digitalizată făcându-le mult mai ușor de utilizat.

Contextul pandemic pe care am fost nevoiți să-l traversăm într-un mod cât mai benefic ne-a determinat să folosim tehnologia, astfel încât educația să nu fie afectată.

Dacă în trecut prea puține persoane vizualizau o altă modalitate de desfășurare a procesului de învățare altfel decât cea tradițională, în aceste vremuri neobișnuite a trebuit să ne adaptăm la ceea ce numim școală online.

Copiii erau familiarizați cu tehnologia în raport cu activitatea de relaxare, însă nu pentru a o utiliza în scopuri educaționale așa cum a sugerat și una dintre elevele mele în propria creație:

”C-am intrat în pandemie
 Atunci nu ne-a fost ușor,
 Să-nvățăm tehnologie
 E mai greu ca pe hârtie.”

La început totul ni se părea imposibil, însă cu trecerea timpului am conștientizat că acest tip de școală are și multe beneficii care să favorizeze procesul de învățare: învățarea este mai distractivă, interesantă, interactivă, îi ajută pe elevi să învețe în ritmul lor, le oferă un acces mai larg la informații, materialele didactice sunt diverse și îi pregătește pe elevi pentru un viitor mereu în schimbare, precum spunea și Marin Preda: ”Inteligența înseamnă adaptare.”

În concluzie, consider că școala online poate oferi atât avantaje cât și dezavantaje, însă depinde doar de noi din ce perspectivă o privim și cum alegem să o folosim.

Între școală online sau școală tradițională

**Prof. Caragață Gherghina,
Liceul cu Program Sportiv Brăila**

Învatarea online se poate desfășura prin lecții online, dar și pe platforme digitale făcute în acest sens, care oferă profesorului posibilitatea de a crea propria clasă, a invita elevii, a aloca exerciții, teme de lucru pentru elevi, a urmări progresul realizat de fiecare școlar.

În ceea ce privește avantajele orelor predate online, putem spune că:

Învățământul online este mai ieftin. Fiecare elev învață de acasă, folosindu-se de computerul personal. În acest fel, școala este scutită să mai cheltuiască bani investind în aparatură tehnologică de ultimă generație. Elevul ajunge să învețe pe cont propriu tot ceea ce este necesar pentru o comunicare virtuală.

În acest caz, părintele sau un frate mai mare, sau o rudă este cel care îl sprijina pe școlar.. La fel, economisire se numește și atunci când folosești propria cameră pe post de sală de clasă. Laboratoarele sau sălile de clasă rămân între timp goale, aparatele de aer condiționat se odihnesc, curățenia este conservată și câte alte avantaje...

Este economisit mult timp. Elevul este invitat să ia parte la oră și nu mai poate motiva că s-a obosit pe drumul către școală. Starea lui sufletească și fizică depinde doar de condițiile de acasă. Regulamentele stabilite de școală sunt diminuate, fiind rezumate doar la orarul de întâlnire cu profesorul prin intermediul unei ferestre fără viață, un fel de filtru al emoțiilor. Nu știi dacă să te bucuri sau nu.

Poți învăța de oriunde. Uneori elevii cred în visuri. Și unul dintre ele a fost să nu mai vină la școală sau să facă o oră de curs în parc, în grădina școlii sau într-un loc care să-i scoată din plictiseală. Acum se pot afla la bunici, la mare sau munte și pot învăța. Dorul de colegi este compensat de atmosfera plăcută pe care o oferă ambientul pe care și-l creează. Devine mult mai creativ și nu mai este stresat de colegii care nu împărtășesc aceleași valori cu el sau de profesorii care pot fi și ei depășiți de anumite pretenții ce se răsfrâng asupra lor din partea sistemului pe care îl reprezintă.

Elevii intra în posesia materialelor printr-o simpla accesare. Dacă profesorul își încarcă lecția pe o platformă, elevul o accesează când poate sau când consideră că poate asimila la maximum informația. În acest caz, există avantajul să folosească timpul cum dorește, prelungindu-l sau scurtându-l în funcție de capacitatea de înțelegere.

Existenta continuturilor multimedia. Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

Continuturile pot și șterse, corectate sau actualizate cu ușurință. Dacă distribuitorul își da seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor. Informatiile pot fi indreptate spre o persoana sau catre mai multe in acelasi timp in mod individual sau se pot crea grupuri in care utilizatorii pot sa si comunice.

Folosirea continuturilor interactive, existenta feed-back-ului. Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiente, pareri sau informatii. De asemenea, ei pot primi feed-back in timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel exista si interactiune virtuala si nu numai invatare individuala.

Referitor la dezavantajele orelor predate virtual, putem vorbi despre:

Autodisciplinarea elevului. Pentru elevii care au fost obișnuiți să-și dedice timpul sarcinilor școlare sau să fie ordonați în viață prin fixarea unui țel, predarea on-line nu le afectează procesul de învățare. Mai greu va fi pentru aceia care nu sunt încă familiarizați cu autodisciplinarea. Haosul și lipsa unui program fix nu vor face decât să adâncească neputința de a te organiza singur. Capacitatea de concentrare scade, și randamentul la fel. Deci, rezultatele învățării pot fi mai proaste sau nesemnificative. Apare selecția naturală printre elevi.

Tendința de a copia și de a nu mai fi creativ. Elevul are sentimentul că timpul este gestionat exact așa cum vrea el. Orele virtuale se desfășoară repede, fără multe intervenții din partea lui. Temele, la fel. Imediat se accesează cele mai ușoare informații aflate la îndemână. Acest tip de învățare va sabota treptat accesul la carte, la enciclopedii, la consultarea unor materiale care necesită mai multă investiție de timp până la desprinderea concluziilor solicitate de profesor.

Absența diversității. Aceleași haine, același mediu, doar elevul cu sine însuși. Unii elevi „se hrăneau” prin concurența pe care o aveau față de colegii lor. Cei ambițioși, obișnuiți să arate mereu că sunt cei mai buni, nu mai au „victimele” în imediata apropiere. Nu mai pot râde înfundat atunci când un coleg oferă un răspuns la care nu este tocmai pregătit. Dispare concurența în direct.

Izolarea. Elevii nu mai socializează, nu mai serbează nimic împreună.

Comunicarea virtuală nu formează caractere vii, ci doar persoane care se învață că nu este nevoie să primească și să ofere afecțiune prin limbajul trupului. De aceea, este necesar să fie combinate destul de des metodele de abordare ale învățării, pentru ca elevii să fie provocați să comunice între ei și să colaboreze în mod constant.

Lipsa clarității. Până acum, școala avea un parcurs clasic cu care ne obișnuisem din generație în generație. Timpurile însă s-au schimbat. Apar îndoieli, incertitudini. Accent pe cunostinte, mai puțin pe partea practică. Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescenții și tinerii adolescenți care încă nu s-au alăturat forței de muncă. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze elevii în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împartasească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Întelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la pregătire, examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea online.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mai mari.

Putem conuziona că fiecare formă de organizare a cursurilor are avantaje și dezavantaje. Acestea se reflectă în actul educațional și în pregătirea elevilor.

• **Bibliografie:**

Constantin, Cucos, Școala online – elemente pentru inovarea educației, Ed. Universității din București, București, 2020;

www.e-scoala

Învățarea tradițională vs. învățarea online: avantaje si dezavantaje

Profesor Cărăgui Ramona
Liceul Tehnologic Bârsești, Târgu-Jiu, Gorj

In zilele noastre cursurile / formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institutii si companii ofera cursuri online. Cu toate acestea, in ciuda popularitatii educatiei online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, in mare parte datorita conceptiei gresite.

In acelasi timp, in ciuda popularitatii in crestere a cursurilor online, formarea traditionala (in clasa) se lupta si incearca sa adopte mijloace mai noi de a mentine interesul cursantilor. Exista intotdeauna doua fete ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea on-line este mai potrivita, in timp ce pentru altii formarea in clasa este metoda preferata.

Sa comparam cele doua metode.

Cursurile online

Oamenii iau cursuri profesionale, de obicei, pentru a-si creste nivelul de calificare si pentru a-si spori oportunitatile de cariera. De exemplu, pentru a obtine promovarea la un nivel superior si locuri de munca mai bine platite. Cu toate acestea, multi angajati pot fi epuizati dupa munca si nu doresc sa participe la orele obisnuite. Deci, fireste, o clasa on-line este mai convenabila pentru ei, deoarece economiseste timp, bani si energie.

Cel mai bun lucru despre cursurile on-line este ca indivizii pot lua un curs din confortul biroului sau acasa. Chiar si cu un program aglomerat, se poate gasi un pic de timp liber pentru un curs.

In cursurile online, elevul nu interactioneaza direct cu institutia. Deci, In cazul în care aveti intrebari, poate fi dificil sa intrebati instructorii online, deoarece comunicarea este adesea foarte impersonala. Cu toate acestea, aceste cursuri ofera de multe ori alternative cum ar fi forumuri on-line, e-mailuri si camere de chat. Utilizarea acestor alternative poate fi utila.

Oamenii adesea cred ca interactiunea cu un antrenor live este cel mai bun mod de a invata, deoarece este interactiva si permite comunicarea bidirectionala. Pentru astfel de persoane, cursurile sincronizate online vor fi mai potrivite.

Un alt mod de a dobândi cunostinte prin intermediul unui mediu online este cautarea pe diferite motoare de cautare, cum ar fi Google, Bing etc. Desi acest lucru ajuta la reducerea cantitatii de carti pe care trebuie sa le cititi, ar putea exista prea multe surse de informatii pe care trebuie sa le cititi, si sa le alegeti pe cele relevante, ceea ce poate duce la supraincercarea cu informatii.

Astfel, cursurile poate fi mai potrivite pentru adultii care isi continua educatia in timp ce lucreaza.

Cursurile traditionale

Cursurile traditionale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescentii si tinerii adolescenti care inca nu s-au alaturat fortei de munca. Participarea frecventa la cursuri ii ajuta sa interactioneze cu alte persoane de vârsta lor, sa fie mai bine disciplinati, sa urmeze un program regulat si sa-si imbunatateasca aptitudinea fizica si vigilentia mentala.

Invatarea in clasa ii ajuta pe elevi si pe profesori sa se cunoasca mai bine. Acest lucru permite profesorilor sa cunoasca elevii si sa evalueze mai bine punctele forte si punctele slabe, sa actioneze ca mentori si sa ghideze studentii in posibilitatile lor de cariera.

Intr-o clasa traditionala, elevii pot sa-si impartaseasca in mod direct opiniile si sa-si clarifice propriile intrebari cu profesorul, obtinându-si astfel raspunsurile imediat.

Intelegând modelul de Intrebari si raspunsuri si sugestiile oferite de profesori cu experienta, elevii pot gasi mai multe informatii utile decât atunci când utilizeaza note si sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, invatarea in clasa este mai utila datorita unei interactiuni continue intre studenti si profesori, deoarece ii ajuta pe elevi sa scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu indrumarea online.

In cele din urma, interactiunile cu profesorii buni contribuie la motivatia elevilor de a obtine note mai mari.

ÎNVĂȚAREA ONLINE/ ÎNVĂȚAREA TRADIȚIONALĂ

**PROF. ÎNV. PRIMAR CARATĂ FLORENTINA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ GRUMĂZEȘTI,
LOC. GRUMĂZEȘTI, JUD. NEAMȚ**

Învățarea online îi ajută pe elevi să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate.

Educația online este unul dintre numeroasele progrese pe care tehnologia și lumea digitală le-a pus la dispoziție. Nu mai trebuie să fim prezenți fizic la clasă pentru a învăța și, în timp ce mediul învățării online este diferit de configurația tradițională a clasei, nu înseamnă neapărat că este mai puțin eficient.

Există avantaje și dezavantaje clare ale utilizării noilor media în clasă. Acum dezbaterea este mai presantă ca niciodată, deoarece programele de învățământ încorporează tot mai mult tehnologia și profesorii experimentează noi metode de predare. Pe de o parte, tehnologia îți permite să experimentezi în pedagogie, să reorganizezi sala de clasă și să implicii mai bine elevii. Pe de altă parte, unii susțin că tehnologia din clasă poate distra atenția și poate încuraja înșelăciunea.

Elevii sunt nativi digitali. Au crescut cu tehnologia. De fapt, este una dintre abilitățile de bază ale secolului XXI de care vor avea nevoie în școală și la locul de muncă.

A avut loc o trecere, relativ rapidă, de la paginile cărților la paginile web online. De exemplu, volumele de enciclopedii, mult apreciate de generațiile trecute, au devenit acum mai învechite, deoarece aceste cunoștințe sunt ușor accesibile prin internet și CD-ROM-uri. Copiii din învățământul primar învață cum să folosească noile media mai rapid și mai bine decât părinții lor.

Astfel pentru a încuraja participarea elevilor la ore, tehnologia poate fi utilizată pentru a completa planurile de lecție cu materiale digitale, videoclipuri, știri, discuții online. Unul dintre principalele avantaje ale accesării paginilor de pe web este că majoritatea au hiperlinkuri ce ne conduc către o altă pagină și ne deschid o cantitate vastă de informații.

Avantaje ale învățării online:

- Oferă o alternativă la clasele tradiționale.
- Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplina.

- Se obține un feedback instantaneu. Învățare este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje online sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor. Aceste sondaje ajută la implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă.

- Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă. De la aplicații și manuale electronice până la platformele educaționale, nu lipsesc instrumente care pot transforma sala de clasă. Unii profesori se orientează spre „gamificarea” clasei, utilizarea scenariilor competitive și distribuirea de puncte și recompense pentru a face sala de clasă mai distractivă și mai antrenantă.

- Se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare cum ar fi urmărirea prezenței și performanței elevilor.

- Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare.

- Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea online, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic.

Dezavantaje ale învățării online:

- ♣ Este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă

vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională.

♣ Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

- ♣ Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.
- ♣ Există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.
- ♣ Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.
- ♣ Autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.
- ♣ Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Elevii au astăzi la dispoziție resurse la care mulți dintre noi nu am visat niciodată. Cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate și pot ajuta elevii să învețe și să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate. Este clar că avantajele sunt mai mari decât dezavantajele, dar cheia tehnologiei în clasă va fi întotdeauna relația profesor-elev, pentru că acolo are loc educația.

În cadrul studierii tradiționale, accentul se pune pe conținutul instruirii, profesorul fiind singurul care ia deciziile cu privire la organizarea și desfășurarea activității elevilor. Acesta predă materia și așteaptă ca elevii săi să reproducă integral conținutul dictat. Forma principală de învățare este memorarea mecanică. În acest sistem, se acordă o foarte mare încredere elementelor teoretice. Școala pregătește elevii pentru viață. Procesul de învățare este o progresie liniară prin acumularea de informații și deprinderi. Accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază. Evaluarea se concentrează asupra tipurilor de răspuns corect sau greșit și pe întrebări închise.

Metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite ci perfecționate. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment al activităților. Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi.

Vorbind despre implementarea educației digitale în mediul învățământului avem impresia că aceasta ar însemna excluderea celei tradiționale, însă cu toate avantajele ei, educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon, tabletă niciodată nu ar putea înlocui sfatul sau îndrumarea unui profesor; nimic nu se poate compara cu mirosul unei cărți noi de pe raftul librăriei sau filele vechi și îngălbenite ale unei cărți vechi din care au învățat mai multe generații.

Bibliografie:

<https://blog.scoala365.com/2018/11/22/beneficiile-educatiei-digitale-vs-metodele-educatiei-traditionale/>

<https://edict.ro/studiu-comparativ-intre-metodele-traditionale-si-moderne-utilizate-in-procesul-de-predare-invatate/>.

Invatamantul on-line și traditional

Carasu Sabina Diana

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne.

În ultima perioada se discută tot mai mult despre studierea online și cum o afectează pe cea tradițională (clasică). Datorita acestui fapt, în timp, s-au format mai mult sau mai puțin două grupuri: pro și contra. Totuși aceste stiluri educaționale au ambele limitări, dar și puncte forte. În urma unui studiu mai aprofundat am extras câteva trăsături ale fiecărui tip de educație:

Educația tradițională:

- ✓ În cadrul studierii tradiționale, accentul se pune pe conținutul instruirii, profesorul fiind singurul care i-a deciziile cu privire la organizarea și desfășurarea activității studenților;
- ✓ Acesta predă materia și așteaptă ca studenții săi să reproducă integral conținutul dictat;
- ✓ Forma principală de învățare este memorarea mecanică. În acest sistem, se acordă o foarte mare încredere elementelor teoretice;
- ✓ Școala pregătește studenții pentru viață;
- ✓ Procesul de învățare este o progresie liniară prin acumularea de informații și deprinderi;
- ✓ Accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază.

Educația digitală:

- ✓ Completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, etc.;
- ✓ Lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă studenților o vedere realist asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută;
- ✓ Oportunitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului;
- ✓ Folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real studentul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod confortabil lor.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ, dar să nu uităm și de faptul că o buna parte de informație din internet este falsă sau nevalabilă, lucru pe care o carte niciodată nu îl va oferi cititorilor săi. Din acest considerent este bine

ca alături de elevul/ studentul care explorează informația din internet să fie un profesor/cadru didactic/ carte care să îl îndrume de care surse să se folosească și să îl ghideze în procesul de verificare a veridicității informației.

În concluzie, metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite ci perfecționate. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment al activităților. Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între studenți.

ȘCOALA ÎNTRE ONLINE ȘI TRADIȚIONAL

Cărbunaru Săndica – profesor psihopedagog la C. S. E. I. Brăila

Conceptele aflate la baza formării personalității individului și a relațiilor interumane au fost supuse unei drastice deconstrucții. Gândiți-vă, doar, la felul în care, secole de-a rândul a fost definit și păstrat ca o valoare incontestabilă conceptul de „iubire” (sau acela de „familie”). Aceeași deconstrucție se aplică și altor noțiuni, din sfera eticului/esteticului: moralitate, patriotism, eroism, sublim. În acest context și comunicarea se golește tot mai mult de funcțiile și conținutul de până acum, ”chat”-ul tinde să ia locul conversației, discuției de idei, ori „taifasului”, ceea ce are implicații dezastruoase asupra ființei umane, implicații care, la rândul lor, se răsfrâng asupra lumii exterioare individului, fără ca acesta să conștientizeze măcar efectele atitudinii sale lipsite de implicare, dezinteresate. Problema devine și mai acută în ceea ce privește educația.

Educația este una dintre direcțiile principale ale noastre. Cheia educației este reprezentată de interacțiunea umană, de crearea unor jocuri de rol sociale, educaționale din care elevul (copil sau adolescent, adult în formare) trebuie să dobândească nu doar cunoștințe teoretice, ci și abilități sociale de bază. Din interacțiunea cu profesorii și colegii, cu personalul didactic-auxiliar și nedidactic învață cum funcționează lumea în care trebuie să se descurce după terminarea școlii, cum trebuie să reacționeze, cum trebuie să răspundă anumitor probleme, cum trebuie să gestioneze situații diverse. Apropierea de colegi și profesori este esențială pentru dezvoltarea anumitor sentimente și atitudini fără de care omul nu se poate numi om. Prietenia, glumele, conversațiile de tot felul, disensiunile, împăcărilor toate își au rolul lor în formarea tinerilor aflați pe băncile școlii. Anul acesta, în contextual pandemiei de COVID-19 coordonatele educaționale s-au schimbat esențial, școala derulându-se în mediul on-line, în ciuda faptului că până deunăzi majoritatea profesorilor și părinților priveau cu reticență telefoanele inteligente și laptopurile în fața cărora copiii „pierdeau timpul”. Dintr-o dată, timpul pierdut a devenit un câștig pentru învățare, pentru educație, pentru relaționarea cu profesorii și colegii de care au fost, brusc și brutal, separați.

În plină pandemie, este normal ca gândurile noastre să fie centrate pe copii. Izolarea la domiciliu și stresul, interzicerea socializării în parcuri, locuri de joacă etc, au fost doar câteva dintre situațiile greu de gestionat pentru copii, generate de epidemia de COVID-19. Aceștia au experimentat emoții puternice și destabilizatoare precum frustrare, furie, angoasă, descurajare, iar unii dintre ei ajungând să se simtă copleșiți.

Copilul învață să se joace, să lucreze, să-și desfășoare activitatea într-un cadru organizat, la început într-o colectivitate, în grup, iar apoi în grupuri diferite. Aceasta îi dă posibilitatea de a comunica mai bine, de a se integra în cadrul aceluși grup, de a deveni mai creativ, de a trage concluzii. Are posibilitatea de a învăța din experiența altora, de a deveni mai sociabil, de a lega prietenii.

Privind din această direcție, mă întreb cum ne-am putea adapta optim la această situație creată de apariția virusului COVID-19, în special din perspectiva învățământului special, care în esență sa presupune, înaintea transmiterii cunoștințelor și formării deprinderilor și abilităților cognitive, formarea și dezvoltarea abilităților și deprinderilor privind socializarea atât cu colegii, cât și cu alte persoane adulte, altele decât membrii familiei.

Ființa umană, atât adult cât și copil, în esență, pentru a evolua, pentru a se afla în echilibru, a fi stabilă psihic, necesită imperios a intra în contact cu alte persoane. Nu dispunem doar de simț vizual și auditiv sau mai bine spus, nu uzăm doar de aceste două simțuri pentru a evolua, pentru a conviețui. Copilul cu Cerințe Educaționale Speciale (CES), aflat la vârsta școlarității, se află la începutul descoperirii nu numai a persoanei sale sau a familiei, ci a cât mai mult din afara casei sale, plante, animale, cerul, norii, soarele, alți copii mai mari sau mai mici, care la rândul lor au sentimente și

reacții pe măsură, drepturi și dorințe diferite de ale sale pe care trebuie să le respecte, acceptate sau nu dacă lezează propria ființă și multe altele care nu pot fi descoperite și dezvoltate prin activitate educativă desfășurată on-line.

Este cunoscut destul de bine caracterul concret- situativ al gândirii școlarului cu dificultăți de învățare, care pentru a putea dobândi noi cunoștințe despre diferite părți, elemente ale mediului înconjurător este necesar a intra în contact direct cu acestea, acest proces necesitând intervenția și supraveghere unei persoane specializate, cadrul didactic, care să pună în primul rând școlarul în situația de a intra în contact cu aceste elemente, urmând apoi o serie de pași care să asigure obținerea, în încheierea actului educativ, a finalității propuse anterior.

Însă aceste aspecte nu pot fi atinse optim din punct de vedere educațional, nici măcar cu ajutorul unui membru al familiei, dacă acesta nu are pregătirea necesară.

Pe de altă parte se cunoaște foarte bine caracterul ludic al activității acestor copii, jocul fiind activitatea fundamentală a copilului, prin intermediul căruia dezvoltarea complexă și completă a unui școlar poate fi realizată mult mai ușor și natural. Aici voi vorbi în special de caracterul social al jocului, deoarece acest aspect vizează tema adusă în discuție, aspect despre care nu poate fi vorba în spațiul virtual. Prin jocul colectiv (jocul didactic în special), școlarii învață în primul rând să colaboreze și să coopereze, să respecte cu plăcere anumite reguli impuse de sarcina jocului, să respecte partenerii de joc, să accepte înfrângerea și, nu în ultimul rând, dobândește noi cunoștințe și deprinderi, mult mai plăcut și facil decât prin executarea unei alte forme de activitate didactică.

În încheiere, subliniez faptul că actul educațional la nivel învățământului special realizat online este destul de dificil pentru toți factorii educaționali și pot spune că, indiferent de ce efort s-ar depune, nu are și nu va avea eficiența celui clasic, realizat față în față. Copilul cu dificultăți de învățare trebuie să simtă, să observe direct reacțiile profesorului pentru a și le putea însuși, trebuie să exploreze, să cerceteze, totul pornind de la concret și ajungând la general.

BIBLIOGRAFIE:

1. Howard Gardner, Inteligențe multiple. Noi orizonturi pentru teorie și practică, Editura Sigma, 2007.
2. Iepure, C., Curcubătă, R., Vaida, B., Captivează-ți elevii în online mai ceva ca în clasă!, ed. Symposium, 2020
3. Osterrieth, P., Introducere în psihologia copilului, București: Editura Didactică și Pedagogică, 1976.A

EDUCATIA PENTRU VIITOR

Profesor Angela Cârlan
Liceul Tehnologic de Transporturi Municipiul Ploiești

Modul în care fiecare tânăr își "gestionează" existența depinde, între altele, și de concepția sa asupra viitorului, de felul în care el își proiectează, își organizează și își evaluează viitorul personal în context social. De aceea, cultura organizațională a școlii este chemată să includă elemente care pregătesc pentru proiectarea viitorului și care orientează tinerii, adolescenții sau copiii către viitor.

Perpetuarea unor scheme tradiționale cu privire la viitor și schimbare generează o serie de elemente culturale perimate, care pot fi regăsite în culturile organizaționale și care au un impact negativ asupra proiectării viitorului:

- postularea unui viitor unic, pornind de la "invarianti" ai trecutului;
- imaginarea viitorului ca pe o prelungire a prezentului;
- condamnarea la un eșec în viitor, pornind de la limitări și restricții materiale și spirituale pe care trecutul le-a impus de-a lungul diferitelor perioade;
- absolutizarea multiplelor probleme ale vieții cotidiene;
- proiectarea viitorului prin imaginarea unor structuri exclusiv stabile;
- adoptarea unei atitudini pasive și adaptative în raport cu viitorul;
- reducerea gradelor de libertate, fie prin angajarea unor acțiuni prezente cu consecințe asupra viitorului, fie prin fixarea ireversibilă a unor acțiuni viitoare.

Deși aceste erori pornesc din nevoia individuală de siguranță și confort psihic, din dificultatea de a admite și analiza o multitudine de alternative, din imposibilitatea de a pune în ecuații certe creativitatea și inițiativa, ele nu reprezintă o soluție pentru proiectarea viitorului, în cadrul societății actuale, tânărul are nevoie de o concepție radical schimbată în domeniul proiectării viitorului, vând în vedere că:

- există o pluralitate de variante viitoare, iar drumul care duce către o anumită variantă nu este neapărat unic;
- viitorul nu reprezintă o simplă prelungire a trecutului / prezentului, ci se constituie ca realitate distinctă în raport cu ele;
- deși trecutul lasă urme iar prezentul creează limitări, rămân la dispoziție suficiente "grade de libertate" pentru proiecția viitorului;
- punctul de plecare al demersului proiectiv trebuie să îl constituie imaginea viitorului însuși;
- viitorul începe întotdeauna în prezent, în virtutea inițiativelor și a acțiunilor asumate;
- în măsura în care nu au fost compromise definitiv orizontul și posibilitățile de acțiune, pot fi construite diferite variante pentru viitor;
- în cadrul condiționărilor impuse de datele de ordin personal / social, nici o variantă nu este aprioric exclusă.

Pentru a face față schimbării, tânărul trebuie să conștientizeze necesitatea de a-și dezvolta personalitatea și de a exersa statusuri și roluri, nu doar în funcție de situația prezentă, ci și prin raportare la ceea ce dorește să devină în viitor. Imaginarea viitorului și construirea lui efectivă de către orice tânăr

implică așezarea visului pe coordonatele acțiunii pragmatice, echilibrarea permanentă a balanței dintre realism și creativitate, asumarea simultană a condiționării și a libertății la nivel individual.

Proiectându-si viitorul, tânărul trebuie să adopte o perspectivă globală, luând în considerare întreaga sa personalitate și multitudinea de statusuri și roluri pentru parcursul existenței sale. Aflat în situația de a-și proiecta viitorul, absolventul școlii trebuie să construiască un evantai de "viitori" posibili, să evalueze șansele lor de realizare și să reflecteze asupra acțiunilor efective pe care trebuie să le întreprindă din perspectiva variantelor alese.

Pornind de la premisa că această concepție asupra viitorului are un impact semnificativ în raport cu modul în care un tânăr planifică, organizează, coordonează și evaluează propria sa existență, școala prin toate demersurile și componentele sale este chemată să se orienteze către viitor, în acest context, cultura organizațională a unităților școlare poate și trebuie să includă, ca elemente cheie, valori, principii și practici ale educației pentru viitor.

Bibliografie:

1. Rădulescu M. Cucu, Antonesa V., Calitate – cultură - etică, Tribuna calității, nr. 11-12/2001.
2. Juran M. Joseph, Godfrey A. Blanton, Manualul calității Juran, Editat de SRAC, București 2004,
3. Bruhn Manfred, Orientarea spre client – temelia afacerii de succes, Editura Economică, București, 2001,
4. Rampersad K. Hubert, Total performance scorecard – Fundamente, Editura Didactică și Pedagogică, București 2005.
5. Olaru Marieta, Managementul calității, Editura Economică, București 1999,
6. <http://blog.carieranoua.ro/influenta-culturii-organizationale-asupra-performantelor-angajatilor>

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

CASCATĂU NAUSICA

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate dintr-o altă perspectivă.

- Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

- Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

ADAPTAREA PREȘCOLARILOR LA ACTIVITĂȚILE DESFĂȘURATE ÎN PANDEMIE

**Prof. înv. preșc. Cașcaval Claudia –
Colegiul „ N. V. Karpen”, G. P. N. „Bambi”, Bacău**

Timp de aproape un an, învățământul românesc s-a confruntat cu numeroase probleme legate de prezența și capacitatea de a stăpâni tehnologia cu care am fost nevoiți să facem educație. Copiii sunt la fel de departe și de departe de noi datorită pandemiei dar ne lipsesc iar ei spun același lucru, despre noi ,dascălii .De aproape un an, copiii preșcolari nu mai au bucuria de a se juca împreună, de a se îmbrățișa și a se simți liberi să-și exprime sentimentele față de cei de vârsta lor. Dincolo de furia pe care o resimt pentru faptul că le lipsește contactul fizic și emoțional, în activitățile online se manifestă cu ușurință plictisul iar eficiența învățării lasă de dorit . E mare nevoie să ne întoarcem la școală și grădiniță pentru a face din actul învățării o bucurie.

Preșcolarii se maturizează în focul socializării, adică al interacțiunii cu ceilalți copii și cu educatoarea. Grădinița e tărâmul magic în care devenim parte integrantă a grupului din care facem parte imitând modele de comportament, cuvinte, emoții.

Am devenit dintr-o dată singuri deși vorbim pe zoom sau pe meet cu toți copiii dar ne lipsesc atingerile, privirile, cuvintele nepotrivite, alinările și îmbrățișările celorlalți din tărâmul magic al grupei. Copiii au pierdut așteptarea revederii cu șoapte la ureche, cu pupici pentru colegi, bunici, tătici, mămici. S-a pierdut prezența afectivă și au crescut sarcinile educative care „nu știu cui servesc câtă vreme suntem încluiți în casă,, s-a exprimat un copil mai mare.

Dacă până acum, părinții aruncau adesea copiii în brațele mass-media, acum sunt supărați, fiindcă au fost nevoiți să participe mai mult la susținerea copiilor lor la lecții. Furia, nerăbdarea, plictisul, dezinteresul pentru activitățile educative s-au revărsat dintr-o dată spre părinți, adică ceea ce înseamnă disciplina la activitățile didactice care asigură șansa de a înțelege și învăța. Părinții s-au declarat învinși iar noi , profesorii, căutăm soluții eficiente pentru a-i face pe copii să înțeleagă ce am vrut să spunem de la distanța ecranului calculatorului.

Această etapă din istoria învățământului ne-a învățat cât de important este să fim aproape de copil din punct de vedere fizic și psihic, să-i simțim tremurul vocii când râde și plânge, să-i ștergem lacrimile cu o încurajare, să-l facem atent la căile pe care trebuie să le urmeze pentru a deveni autonom, pentru a fi independent și de folos lui și celorlalți. Frica de îmbolnăvire a paralizat multe sentimente și mai ales a desfigurat imaginea de sine a copilului care devine om în focul interacțiunii cu colegii lui. Copilul nu mai știe cine este , cui aparține ca membru al grupului educațional, ce perspective are prin efortul de învățare, care sunt valorile care trebuie să-l călăuzească în acțiune. Ne dorim din toată inima să revenim la școală alături de copii!

Evaluarea copiilor cu dizabilități întâmpină dificultăți chiar atunci când se produce în clasă datorită lipsei de feedback a celor mai mulți dintre copiii cu dizabilități. Marea problemă materială a școlarizării online a fost oarecum depășită, fiecare solicitant primind o tabletă de la școală dar, utilizatorii aveau nevoie de instructaj pentru a folosi aceste dispozitive, ceea ce nu s-a realizat cu părinții și copii , copiii fiind ca și părinții în dificultate de a înțelege modul în care se lucrează pe tabletă pentru a se conecta la orele online. A fost o șansă să începem anul școlar în direct pentru a ne întâlni profesorii cu copiii și părinții , ca să putem explica familiilor acestor copii cum să folosească dispozitivele electronice.

Mulți dintre copii au nevoie de ajutor ca să înțeleagă sarcina școlară și să răspundă , lipsa ajutorului calificat făcând diferența între evaluarea în clasă și evaluarea online. Părinții au fost de mare ajutor și au înțeles importanța și valoarea educației.

Pandemia a fost un prilej pentru ca părinții să înțeleagă importanța capacității de autocontrol a copiilor lor în timpul actului educațional și „valoarea celor șapte ani de acasă „ pentru disciplina și eficiența actului educațional. Deși părinții au ajutat în procesul de evaluare și uneori au „preluat sarcinile școlare,, devenind autorii rezolvării fișelor și probelor de evaluare și control în învățământul special, mulți s-au declarat învinși, nefăcând față, fie și solicitărilor generate de curriculum specializat pentru nivelul copiilor cu CES.

Există segmente ale învățământului special care se întreprinde mult mai greu în format online, în special terapia logopedică și kinetoterapie. Tehnicile de respirație, emisie, pronunție, exercițiile de impostare, mișcare, recuperare sunt apanajul muncii om la om în direct(specialist cu afectat). Părinților le este dificil să preia chiar și sarcina exercițiilor generale, vizionarea modului în care execută specialistul mișcările la calculator nefiind ușor de realizat prin preluare și de urmat cu copiii lor.

Părinții și copiii se simt copleșiți de mulțimea sarcinilor și lipsa mijloacelor de punere în practică: imprimantă, consumabile, asistență tehnică, asistența didactică. A scăzut și eficiența învățării, elevii simțindu-se mult mai neangajați moral. Copiii au devenit aproape consumatori absoluți, fără angajamentul moral al unei evaluări riguroase.

Învățământul on-line și învățământul traditional

Prof. Înv. Preșc.: Cătălin Elena Daniela
G. P. N. nr. 10, Ploiești

„Ca personalitate eficientă sau optimă, profesorul este exponentul unor calități esențiale care contribuie la realizarea unui proces instructiv-educativ de calitate: flexibilitate, sociabilitate, stabilitate afectivă, capacitate empatică (de tip cognitiv, motivațional, afectiv), spirit de echipă și de prietenie, capacitate de înțelegere superioară a realităților pedagogice aflate în permanentă transformare.” (Gabriela Cristea, Psihologia educației, Editura C. N. I. Miezuși)

Școala online este o provocare a lumii moderne prin faptul că se încearcă o înlocuire, într-o perioadă foarte scurtă, a modului de realizare a actului educațional experimentat de sute de ani într-un anumit format, fără o pregătire prealabilă a niciunui partener educațional, nici a profesorilor, nici a elevilor, nici a părinților, care în noul context au devenit parte integrantă importantă a procesului de învățământ.

Indiferent dacă suntem educatori, învățători sau profesori știm că nu ne oprim niciodată din învățat. O școală modernă trebuie să țină pasul cu schimbarea, adaptându-se mereu, oferind noi alternative care să vină în sprijinul elevilor și profesorilor.

Societatea în care trăim se află într-o continuă dezvoltare în toate domeniile, astfel fiind necesară și evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Permanent facem față unor numeroase provocări, fiind nevoiți să ne adaptăm condițiilor sociale, politice, morale și economice.

La baza societății este situată, indiferent de aria la care ne raportăm, educația. Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație.

Educația tradițională:

- Forma principală de învățare este memorarea mecanică. În acest sistem, se acordă o foarte mare încredere elementelor teoretice;
- Accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază;
- Evaluarea se concentrează asupra tipurilor de răspuns corect sau greșit și pe întrebări închise

Educația digitală:

- Completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a inteligenței emoționale, etc.;
- Oportunitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului;
- Lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă studenților o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută;

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare-învățare-evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea. Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea.

O generație trece pentru ca alta să-și facă apariția. O generație este definită ca fiind media intervalului de timp dintre nașterea părinților și nașterea urmașilor lor (McCrinkle, 2009). Este cursul firesc al vieții și cu trecerea timpului și a progresului pe toate planurile, generațiile care vin sunt din ce în ce mai informate, digitalizate și cu dorința de a găsi în ceea ce învață o utilitate logică, aplicabilă în viața lor.

Bibliografie:

Constantin Cucos, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed. Universității, București, 2020

Gabriela Cristea, Psihologia educației, Editura C. N. I. Miezulsi)

Botnariuc, P., Cucos, C., Glava, C., Iancu, E. D., Ilie, D. M., Istrate, O., . . . Velea, S. (2020). Școala Online - Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București. Preluat de pe [https:// www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf](https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf)

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE SI DEZAVANTAJE

Prof. Catană Claudia
Șc. Gim. Nr. 1 Băilești

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
 - Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.
2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:
 - Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:
 - Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.
5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:
 - Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.
6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:
 - Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:
 - Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.
2. Lipsa comunicării reale/fizice:
 - Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!
3. Situații limită:
 - Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

- Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

- În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

DESTINUL CARIEREI DIDACTICE ÎN PREZENT

Prof. Catana Florentina

Motto: „A învăța să înveți într-o lume în schimbare.”

Într-o lume digitală bogată în informații, profesorii nu pot rămâne ancorați în metodele tradiționale de predare-învățare. Aceștia trebuie să fie capabili să detecteze, să stimuleze și să orientarea difuză (învățare care este omniprezentă, permanentă, de tip peer-to-peer, deconcentrată, dezinstituționalizată, dar, de asemenea, nestructurată și neregulată), care deschide calea noilor media, rețele și tehnologii, când educația informală și non-formală se extinde mai repede decât educația formală. Nu este necesar, nici nu este posibil pentru profesori să călătorească mai departe pe drumul tehnologic decât elevii lor, dar ei ar trebui să știe cum pot face elevii lor această călătorie și unde pot ajunge; în calitate de profesioniști, aceștia trebuie, de asemenea, persoane care învață activ, trebuie să fie capabili de a lucra în colaborare cu comunitatea din jurul lor, comunitățile de interes ale elevilor lor și propria lor comunitate de practică.

Într-o lume care se schimbă rapid și al cărei sens nu este foarte clar, să fii un educator competent nu este nici ușor, nici la îndemâna tuturor. Predecesorii noștri au avut sarcina de a iniția un tip de elevi – dintre care cei mai mulți au fost născuți în societatea tradițională – în epoca modernă, o epocă în care erau ei înșiși un produs fără viitor. Profesorii de astăzi și de mâine trebuie să introducă elevi într-o lume în care ei înșiși nu au fost educați și care este greu de imaginat. Acest lucru necesită o formare, care este mai vastă și mai solidă decât studiile pentru a deveni profesor, mai profesionistă decât pregătirea de astăzi pe care absolvenții o găsesc atât de distantă, și mai actualizată decât formarea funcționarilor publici care sunt protejați de controlul social și lipsiți din acest punct de vedere de o responsabilitate. Această formare trebuie să fie în legătură cu proceduri de selecție mult mai riguroase și o mai mare recunoaștere. În consecință, transformarea potențialului individual al profesorilor în potențial colectiv este o provocare pentru viitor.

Provocarea constă în schimbarea funcționării birocratice a școlilor și în convertirea lor în mecanisme ce antrenează inteligența comună. Profesorii trebuie să fie capabili să construiască propria identitate profesională în contexte bogate, care sunt favorabile pentru învățarea și dezvoltarea personală. Este nevoie de timp pentru a crea o nouă cultură și de a da valoare altor moduri de a face lucruri: promovarea capacității de a analiza și de a asculta, permițând îndoiala, consolidând căutarea colectivă de răspunsuri, tolerând erorile și ambiguitățile.

Am observat că cele mai multe școli în care se manifestă sentimentul de coeziune sunt cele care încurajează un nivel ridicat de angajament pentru profesorii lor. Proiectelor comune trebuie să le fie oferite stimulente și recunoaștere, iar cariera didactică trebuie încurajată în cadrul proiectelor colective. Crearea de școli inteligente este un obiectiv ambițios și complex, pentru care nu există scurtături ușoare. Nici rețetele, nici modelele de urmat pe termen scurt nu sunt soluția, ci mai degrabă o politică globală care favorizează o nouă cultură profesională a profesorilor.

Înainte de anul 1990, sa fii cadru didactic atât la țară, cât și la oraș era o mândrie. În prezent însă, situația s-a schimbat radical. Pentru că e muncă multă și bani puțini, elevii eminenți nu mai vor să îmbrățișeze această carieră.

Chiar dacă nu am realizat un sondaj profesionist în acest sens, cariera de profesor nu mai este nicidecum la fel de promițătoare ca în trecut. Aceasta este concluzia la care am ajuns după discuțiile pe care le-am avut cu elevii din liceul în care profuez. I-am întrebat pe elevii foarte buni dacă se gândesc să îmbrățișeze cariera didactică. Spre uimirea mea am constatat că niciun elev nu a răspuns

afirmativ. Dacă elevii eminenți nu doresc să fie cadre didactice, atunci cine o va face? Cine va avea grijă de educația generațiilor viitoare? A fost întrebarea pe care mi-am pus-o, majoritatea celor întrebați au răspuns că doresc să-și găsească de lucru în afara granițelor țării. Această linie nu se manifestă de ieri de azi, ci de mai mult timp. În acest fel situația va avea o influență negativă asupra învățământului românesc și, ulterior, asupra tuturor categoriilor muncii din țara noastră. Pentru a avea elevi și profesioniști foarte buni, este nevoie de îndrumători foarte buni.

Motivul pentru care elevii resping această carieră este unul simplu și realist: „Nu vrem să fim cadre didactice pentru că este muncă multă și prost plătită.” Singura cale ca elevii să fie atrași de această carieră este aceea a unei siguranțe financiare mai mare. Vicki A, de 18 ani mi-a spus: „E greu să lucrezi cu copiii. Dacă ar fi mai bine remunerată, poate aș lua în calcul această variantă.”

Trăim într-o lume agitată, preocupată de rezultate rapide și facile. Ritmul vieții este altul față de acum 100 de ani, este unul mult mai rapid. Omenirea se dezvoltă mai repede decât poate chiar ea suporta. Informațiile vin peste noi, apar într-un ritm fara precedent, iar paralel se desfășoară o explozie tehnologică în domeniul transmiterii informației.

Mulți estimează că în următorii ani ceea ce știm astăzi va constitui o mică parte din baza de cunoaștere existentă. Informațiile directe pe care le învață elevii noștri nu vor prezenta decât o fracțiune din ceea ce se știe într-un domeniu și o fracțiune foarte mică din ceea ce va trebui ca ei să știe în cursul vieții lor și nu avem decât două soluții – acceptare prin adaptare sau respingere, ceea ce ne face incapabili de a trăi viitorul. Pe lângă adaptați și inadaptați, există cei care creează viitorul așa cum spune Alvin Toffler „Cea mai bună cale de a prevedea viitorul este de a-l inventa.” Învățământul are acest rol de a prevedea viitorul, de a forma oamenii care să poată trăi în acord cu provocările timpului. Educația va trebui făcută în acord cu ceea ce cere societatea, nu după criterii artificiale. Se spune că „Un dascăl bun echivalează cu un noroc în viață.” Schimbările care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe copii pentru mileniul 3.

Profesorii vor trebui să lucreze ca membri eficienți în echipe de învățare, alcătuite din novici și educatori, studenți și experți în subiectul care va transforma școlile în hub-uri de rețea de învățare. În 2014 formarea cadrelor didactice este încă un aspect major al educației, acest fapt fiind recunoscut ca element-cheie în agenda de la Lisabona. Viitoarele cadre didactice au nevoie să experimenteze o gamă largă de medii de învățare: să observe modul în care elevii învață în mediile non-școlare, în contexte de învățare formală și informală. Evoluțiile recente din învățământ sugerează că educația poate avea loc oriunde. Într-un scenariu explorat de către Williams (2005), dezvoltarea rețelelor de învățare și soluții puternice de TIC sunt create ca alternative la sectorul public de învățământ, care nu mai este capabil să livreze experiențe de învățare adaptate la nevoile individuale. Este necesar un grup de instrumente care va permite profesorilor să monitorizeze angajamentul elevilor, performanța și progresul de învățare va fi, de asemenea, parte din viitorul de învățare. În acest context, realizarea de competente digitale, competențe care să permită cadrelor didactice să utilizeze cu încredere și critic tehnologii ale viitorului într-un mod eficient și orientat, devine o prioritate. Deși nu putem fi siguri cum va arăta viitorul, utilizarea unor scenarii fictive va oferi unele idei privind modul în care viitorul rețelelor de colaborare a cadrelor didactice ar putea arăta în anul 2020.

Profesorii trebuie să fie pregătiți pentru a proiecta experiențe de învățare care să reflecte importanța tot mai mare atribuită inovației și creativității în societatea noastră și să-și adapteze practicile de predare într-o societate globală în schimbare rapidă. Cadrele didactice ar trebui să devină capabile să permită studenților să-și maximizeze potențialul de învățare formală și informală. Trebuie să fie gata să faciliteze învățarea în mai multe modalități: îmbrățișând o mai mare varietate de spații ori resurse, mass-media și metodele de învățare, precum și mediile secolului 21, care sunt sincrone și asincrone, față în față și virtuală, local și global. Rolul de profesor va evolua și devine mai apropiat de cel de mentori.

Si toate acestea pentru că...

„Cea mai bună cale de a prevedea viitorul este de a-l inventa.” – Alvin Toffler

Învățământul online

Prof. Catană Paul - Cristian
Șc. Gim. Nr. 3 Băilești

Învățământul e o activitate complicată; nu știu dacă v-ați pus vreodată problema în felul ăsta, dar practic învățământul este o refacere pe scurt a aventurii cunoașterii umane, de la origini până în zilele noastre. E o poveste a acestei călătorii, și, la fel ca la toate poveștile, contează și frumusețea intrinsecă dar contează și talentul povestitorului. Shakespeare jucat de actorii de la Național nu e chiar la fel ca cel jucat de elevii din clasa a noua de la liceul de engleză din Craiova (dacă există așa ceva). De asta sunt de acord că învățământul online, comparat cu cel „offline” e o pierdere.

Din păcate, nu suntem puși între a alege online și offline, ci online sau nimic.

Nu e o surpriză că, în ciuda nenumăratelor proiecte pe fonduri europene și nu numai, ajunse în buzunare pe care le cam știm, legate de metode moderne de învățare online, momentul zero al închiderii școlilor ne-a prins complet nepregătiți. Nu putea fi altfel, pentru că de fapt corpul profesoral în ansamblul său este un organism social extrem de conservator. Comparați numai programa de învățământ actuală cu cea din 1970 și veți vedea că în ciuda nesfârșitelor „reforme” programa a rămas identică și include până și experimentele nefericite ale epocii elanului ceaușist (una din obsesiile mele este „teoria mulțimilor” introdusă la clasele mici în ciuda oricăror recomandări pedagogice)

Aici se impune o paranteză: în viziunea mea învățământul trebuie să fie un pic conservator, în ciuda opiniilor destul de răspândite. Tocmai pentru că elevul de azi e cetățeanul de peste 10-15 ani iar moda zilelor noastre e destul de probabil că va trece până atunci, cred că școala trebuie să se mențină la valorile universale și perene, în dauna celor moderne și trecătoare. Dar, ca de obicei, trebuie o măsură în toate.

Din cauza asta am văzut cumva acest moment ca pe o oportunitate. Cum am fost și eu acel tip de student care își scria lucrările în ultima zi, tipologia de „geantă latină” cea mai răspândită pe la noi, nu mă așteptam ca învățământul să se înhame la această sarcină decât de nevoie și în ceasul al doisprezecelea. Suntem în ceasul al doisprezecelea (și un sfert) deci dacă suntem în viață, trebuie să ne facem temele.

Peste tot am văzut că preocuparea există (chiar și la școala copiilor mei) chiar din primele zile ale carantinei. În mod neorganizat, profesorii s-au străduit să le trimită filmulețe, materiale, chiar fișe de lucru scanate. După un timp am început să sesizez și o formă de organizare, inclusiv solicitarea de liste cu posibilitățile elevilor (au/n-au Internet, au/n-au computer, tabletă). Lucrurile par că merg cumva spre bine, în stil românesc. Nu sunt românii cei mai organizați din lume, dar cumva reușesc până la urmă; cum organizarea propriu-zisă ne va mai lua o sută-două de ani, trebuie să ne mulțumim cu acest ritm și eventual să facem și noi ce putem să îl grăbim.

Simultan au început „cârtelile”. Evident că e greu să te muți online, iar când o faci în asemenea condiții e și mai greu. Mai simplu e să demonstrezi că e imposibil.

Cea mai des invocată problemă, cel puțin în cercul meu de prieteni, dar și prin presă, e cea a excluziunii sociale. Evident, o parte din elevi nu au acces la Internet (adevărat), nu au calculator (rar, dar adevărat) sau smartphone (aproape fals).

Problema excluziunii este reală, chiar dacă s-ar putea ca într-un stat fost socialist problemele să se pună altfel. Însă reversul medaliei este că cei care nu au calculator s-ar putea să fie în mare parte tot dintre cei care provin din familii defavorizate, care nu ajung nici la școala „offline”. Practic ei erau excluși de dinainte de pandemie; excluziunea nu îi afectează cu nimic în acest caz. Iar dacă cineva se hotărăște să facă totuși ceva pentru ei, cred că ar fi potrivit să înceapă cu niște anchete sociale.

Am crescut la țară, într-o familie „favorizată” (părinții mei erau profesori. Fac abstracție de aspectele „luptei de clasă”, care mi-au afectat familia dar în ‘70 când am fost eu școlar nu prea mai operau). Din punctul meu de vedere, excluziunea (pentru că da, există discriminare între sat și oraș, iar în comunism era probabil mai mare decât acum) s-a petrecut cu totul altfel decât în acest scenariu. Eram un copil normal cu pasiuni normale.

Una din pasiunile mele era electronica (în general mi-a plăcut să meșteresc tot felul de lucruri, am mai povestit asta, nu reiau). Și cea mai mare frustrare era că magazinul din sat nu vindea piese electronice. Aveam prin pod o colecție de reviste „Racheta Cutezătorilor” (revista își sistase deja apariția în anii când am început eu să meșteresc) cu tot felul de lucruri interesante, aeromodele (am construit unul, aproape toate celelalte necesitau „lemn de balsă” care nici el nu se găsea la magazinul sătesc), rachete, și multe montaje electronice.

O a doua frustrare era că nu prea aveam cu cine discuta toate astea. Abia prin clasa a cincea am reușit să îmi fac un prieten care avea cât de cât preocupări comune (venise de la o altă școală primară din sat). Cred că din generația noastră am fost singurii care au mers la studii superioare.

O a treia frustrare aveam să o înțeleg mai târziu, era lipsa profesorilor de limba engleză. Societatea românească din anii ‘70 începe să se deschidă (de fapt deja începuse refluxul, dar pentru că fenomenele sociale sunt mai lente, noi încă percepeam deschiderea) și limba engleză începuse să înlocuiască limba rusă mai peste tot. Însă tot nu erau destui profesori, așa că practic lumea școlară s-a împărțit în „orășeni” și „țărani”: predarea limbii engleze s-a făcut mai întâi în orașe. Peste deficitul firesc de profesori a apărut și ideea predării a două limbi străine, care l-a accentuat și mai mult.

De fapt la Mârșani aveam doar profesori de franceză, doar că era imposibil să găsești un vorbitor de engleză care să suplinească „a doua limbă străină”; cum în anii ‘50-60 se învățase rusă, singura soluție era să găsești un suplinitor pe rusă. Problema asta a durat atât de mult încât în anii ‘90, exasperați, părinții au plătit o profesoară din Craiova pentru a preda (suplimentar) elevilor din sat limba engleză. Poate să pară ceva mărunț, dar nu uitați că mai departe, și la liceu, și chiar la facultate grupele se alcătuiau pe criteriul limbii străine. Deci lipsa profesorilor de engleză la țară (și prin cartierele mărginașe ale orașelor) a generat „clase de țărani” și „clase de orășeni” și în liceu și în facultate. Ceea ce azi s-ar numi discriminare.

**Educație fără frontiere
PRO și CONTRA
Învățământ on-line**

**Prof. Cătănescu Ioana
Liceul Tehnologic „Mihai Novac” Oravița**

Pandemia de Covid-19 a schimbat radical lumea, relațiile dintre oameni, inclusiv felul în care am învățat și am mers la școală.

Când ni s-a spus că orele se mută în spațiul on-line, vestea nu a fost primită cu mare entuziasm nici din partea elevilor, nici din partea părinților. De ce? E simplu de înțeles.

În primul rând nu toți dispun de dispozitivele necesare pentru a putea participa la ore.

În al doilea rând nu știam foarte multe despre lucrul pe platformă, iar alții chiar deloc (profesori, elevi, părinți).

În al treilea rând există probleme de conexiune, zone fără semnal. Și aici sunt elevi care doresc să participe la ore, dar nu au conexiune la rețea.

Acestea sun doar câteva din problemele întâmpinate, lista poate continua.

Marele ajutor l-am primit când am participat la cursurile de utilizare a platformelor, explicațiile date de colega noastră de T.I.C. care a răspuns tuturor telefoanelor „disperate” date de colegi la orice oră din zi, inclusiv la sfârșit de săptămână.

La începutul perioadei nu a fost ușor, dar cu timpul ne-am obișnuit. De multe ori a fost de real ajutor să partajezi ecranul și să nu mai existe scuza „eu nu am manual/ eu nu am manualul la mine). Toți au avut materialul în față și le plăcea să lucreze astfel, să prezinte ei, să facă tema/ referatul în PPT. Până și cei care au fost reticenți au ajuns să aprecieze orele petrecute on-line.

De mare ajutor a fost pentru învățământul seral. Acești elevi sunt majoritatea angajați și le era mult mai la îndemână să participe la ore printr-o simplă apăsare de buton. Nu mai întârziiau la prima oră din cauză că au stat în trafic după terminarea programului de lucru, sau erau zile când nu puteau să vină din diverse motive. Participarea lor la ore a fost foarte bună, iar absenteismul a scăzut simțitor în rândul acestei categorii de elevi.

In concluzie avem:

Părerii PRO:

1. Flexibilitate
2. Dobândirea de noi cunoștințe digitale și îmbogățirea celor deja existente
3. Continuitate în procesul de învățare
4. Acces la informații
5. Pentru limbile moderne (Engleza, Franceza, Germana) a fost un avantaj, din punctul meu de vedere
6. Scăderea absenteismului în rândul elevilor de la seral

Părerii CONTRA:

1. Lipsa interacțiunii directe
2. Înțelegerea materiei poate fi mai dificilă
3. Este mai greu sa predai unele materii on-line – matematica, chimia, orele de laborator etc.
4. Actul de predare-învățare-evaluare pierde din calitate
5. Teme mai multe decât de obicei
6. Lipsa dispozitivelor și a conexiunii la rețea.

PREDAREA ONLINE LA PREȘCOLARI, O PROVOCARE PENTRU EDUCATORI

**Prof. învă. presc.: Cătănescu Simona Dana
Școala Gimnazială „Mihai Viteazu”,
loc. Strehaia, jud. Mehedinți**

Pentru că învățământul online să funcționeze, este esențială colaborarea dintre cei trei actori ai săi: copilul, educatorul și părintele.

În cazul preșcolarilor, este puțin mai dificil să desfășurăm activitățile online. În primul rând, ei trebuie să înțeleagă că nu vor mai putea merge la grădiniță, dar se vor putea „întâlni”, cu colegii și cu educatoarea în mediul online. La această vârstă, copiii au nevoia să fie conectați cu ceilalți colegi.

Educatoarea trebuie să țină cont de nevoia copilului de continuitate, părinții trebuie să conștientizeze nevoia copilului de a-și vedea educatoarea, colegii, de a se conecta cu ei. Este nevoie așadar, de o altă perspectivă asupra copilului.

Pentru educatori, principala provocare în învățământul online este să mențină interesul și curiozitatea copilului, păstrând în același timp obiectivele educaționale. Pentru acest lucru, este nevoie în primul rând de implicarea și cooperarea părinților. Părintele are rolul decisiv în realizarea activităților online cu preșcolarii. Dacă aceste va înțelege importanța activităților de predare, fie ea și online, atunci va putea să îi ofere acestuia sprijin și să îl susțină..

Este foarte importanta rutina zilnică a copilului. Până să între în online, acesta trebuie pregătit așa cum merge la grădiniță: să se trezească la timp, să ia micul dejun, să își facă rutina de dimineață.

În primul rând trebuie stabilită durata sesiunilor online, care trebuie să țină cont de grupele de vârstă, dar și de specificul copiilor. Este recomandat ca sesiunile să înceapă prin cântece, jocuri, exerciții fizice. Învățarea este prin joacă, la fel că la grădiniță, pentru că astfel copiii învață cel mai bine. Online, se vor folosi însă alte instrumente.

Nevoile de baza ale copiilor de trebuie avute mereu în vedere atunci când structurăm lecțiile online. Acestea vor fi interactive, folosindu-se resurse disponibile în mediul online. Pentru a realiza o experiență plăcută pentru copii, în predarea online trebuie respectate anumite principii: nevoia de mișcare a copiilor, implicarea acestora în activități, folosirea muzicii, etc.

Mișcarea este foarte importantă. Nu putem să ne așteptăm, la această vârstă, ca preșcolarul să stea „cuminte”, în fața calculatorului. Deci, în planificarea activităților, se va introduce întotdeauna un moment sau mai multe de mișcare. Acestea pot fi jocuri de mișcare, exerciții de înviorare, jocuri cu text și cant, etc.

Aceste momente de mișcare pot fi folosite și atunci când copiii își pierd concentrarea.

Este bine să alegem activități online cu care copiii sunt deja familiarizați din clasă. Între sesiunile online realizate sincron cu copiii, putem să le propunem diferite activități pe care ei să le desfășoare acasă, singuri sau cu ajutorul părinților, în funcție de complexitatea sarcinilor.

Sigur, este important să anunțăm părinții din timp dacă este necesară pregătirea unor materiale de care copiii au nevoie la activități.

Educatorul este acolo pentru a ghida copiii să descopere lumea înconjurătoare, să le ofere o experiență de învățare în care ei să se simtă ascultați și valorizați.

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce. Este important să comunicăm cu copiii, să le adresăm întrebări pentru a vedea cum se simt, ce griji au, ce au mai făcut, etc. Ei trebuie să simtă că suntem alături de ei.

Deși considerată o provocare, predarea online la preșcolari, este o realitate care trebuie acceptată. Noi, educatoarele, căutăm permanent să ne îmbunătățim tehnicile de predare, să căutăm instrumente de predare cât mai atractive pentru copii, încercând să facilităm tuturor copiilor accesul la educație, chiar și în această formă.

EDUCATIE FARA FRONTIERE!

**Catrina Mirela - prof. învă. preșcolar
Gradinita “Spiridusii”, Bucuresti**

ONLINE- cuvânt pe buzele tuturor din luna martie a anului 2020. Nu am crezut că ne va afecta profund și pe o perioadă atât de îndelungată, dar iată că suntem gata să încheiem și anul acesta școlar cam tot în aceleași condiții cum l-am terminat pe cel anterior.

Incertitudinile legate de: condițiile din școală, împrejurimile, numărul de elevi din școală/ clasă, siguranță, servicii, platforme folosite, rapiditatea deplasării pentru a susține eventual și elevii care nu au „avut șansa” să se afle în sala de clasă.

În această teribilă perioadă am constatat o utilizare în exces a verbelor: a fi, a avea, a iubi, a încuraja. Profesorul/ educatorul nu numai în perioada online trebuie să fie un model, să-și controleze nemulțumirile și frustrările, să încurajeze punctele forte ale elevului, să-l responsabilizeze pe elev, să nu-l compare cu alt coleg, să-l laude, să nu-l critice, să-l aprecieze.

Relația dintre părinți și profesori implică ieșirea din frontierele școlii și determină o altă abordare a profesiei didactice. În pedagogia tradițională această temă era tratată sub denumirea de „colaborarea dintre școală și familie”.

Actualmente, dimensiunile acestei relații sunt mult mai cuprinzătoare datorită lărgirii conceptului de colaborare spre cel de comunicare prin cooperare și, mai nou, prin conceptul de parteneriat care le cuprinde pe toate și, în plus, exprimă și o anumită abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative.

Comunicarea poate fi eficientă atât față în față, cât și online dacă îndeplinim câteva reguli de bază:

- Ne concentrăm pe ceea ce spune vorbitorul;
- Minimizăm barierele externe;
- Controlăm barierele interne;
- Înlăturăm blocajele profesor-elev-părinte;
- Credem în capacitățile: profesorului, elevului, părintelui;
- Acordăm atenție stării mentale a elevului și să discutăm despre orice modificare a stării sale emoționale;
- Găsim una sau mai multe soluții la orice problemă instant apărută;
- Ne concentrăm să dăm răspunsuri adecvate la solicitările primite.

Greutatea mare întâlnită a fost legată de numărul mic de dispozitive de conectare la internet de care dispun familiile în ansamblu, dacă avem un dispozitiv nu este suficient dacă familia are 4-5 membri, din care 3-4 au trebuit să se conecteze în același timp și să lucreze constructiv.

De un real folos au fost activitățile cu părinții prin folosirea metodelor interactive și a sarcinilor de lucru în colaborare prin care să-și valorifice abilitățile creative alături de proprii copii și să se simtă valorizați.

Cu bune și rele mergem înainte!

BIBLIOGRAFIE:

- ✚ Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „Prelegeri pedagogice”, Editura Polirom, Iași, 2001;
- ✚ Agabrian, Mircea, Scoala, familia, comunitatea, Institutul European, Iasi, 2006.

Studiu comparativ: Școala de acasă – avantaje și dezavantaje

Prof. înv. primar, Căuțișanu Daniela
Școala Gimnazială, com. Ion Creangă, Neamț

Peste tot în lume, sistemul de învățământ actual pare să fie învechit. Așa că, este normal să ne gândim și la alte opțiuni și să le punem în balanță cu școala tradițională. Odată ajuns în clasă, copilul este nevoit să se detașeze de individualitatea sa și să devină unul dintre elevi. La orice materie se cer aceleași răspunsuri, aceleași idei, uneori, chiar și aceleași haine.

Școala de acasă (homeschooling) este o altă metodă de predare și învățare. Homeschooling-ul reprezintă o alternativă la „banda rulantă” pe care sunt învățați copiii. Această metodă nu este una utopică, așa cum s-ar crede. Hai să privim avantajele și dezavantajele sale.

Avantaje

Educația de acasă implică anumite libertăți. Copiii pot alege ce vor să învețe, cât vor, când vor. Noțiunile de bază sunt necesare, dar nu vor fi impuse de la o vârstă anume, ci când se simte pregătit. Familia își poate educa copilul conform propriilor convingeri și valori, într-un mediu care nu intră în contradicție cu acestea.

O alta libertate este cea fizică. Atât copiii, cât și părinții, nu mai sunt constrânși de orarul școlii și pot petrece mai mult timp împreună. Astfel, familia poate planifica în orice moment ieșiri educative, poate schimba materia oricând etc. Nu numai că cei mici vor avea parte de o experiență nouă de învățare, dar aceste abateri de la program vor îmbunătăți și calitatea vieții de familie.

Și, dacă tot vorbim de libertatea fizică, putem aborda și trezitul de dimineață. Nimănui nu îi place să se trezească „cu noaptea-n cap”, cu atât mai puțin copiilor. Școala de acasă le permite să doarmă relaxat, fără frica zilei următoare, fără teama că, din minut în minut, alarma de la ceas le va zăngăni în cap.

Homeschooling-ul mai oferă și o libertate emoțională. Prejudecăți, copii agresivi, competitivitate, presiunea grupurilor, toate acestea pot fi întâlnite pe holurile școlii. Stima de sine a copiilor scade, iar învățatul ocupă locul doi, în favoarea unui „look” mai acceptabil din punct de vedere social.

Copiii care învață acasă nu mai au această nevoie de a fi incluși, nu le mai este teamă de ridicol și gândesc ce vor, nu ce li se impune.

Dezavantaje

În ceea ce privește școlarizarea de acasă, de obicei, dezavantajele sunt reprezentate prin costuri, fie ele de timp, de bani, de emoții.

Din punctul de vedere al timpului, este destul de complicat să înveți în afara școlii tradiționale.

În al doilea rând, părinții sunt plecați de dimineață până seara la serviciu, așa că faptul că poți să înveți „când vrei” este o chestiune limitată. Iar când un părinte singur decide să își învețe copilul de acasă, lucrurile devin cu mult mai complicate. O soluție ar fi apelarea la un meditator, dar acest lucru înseamnă că...

Sunt cheltuieli suplimentare. Bun, să zicem că nu se apelează la un meditator și nu ești singur în aventura de homeschooling. Tot va trebui ca unul dintre părinți să renunțe la serviciu. Astfel, veniturile familiei vor fi substanțial, mai mici. Chiar dacă manualele se găsesc în bibliotecile gratuite, cu un singur salariu tot va fi mai dificil.

Apoi, odată ce s-a decis să se rămână cu micuțul tău acasă, trebuie să se conștientizeze că se stă împreună cam toata ziua. Dacă ni se pare că va fi obositor sau credem că nu ne vom simți bine să stăm atâta timp cu cel mic, atunci școala de acasă nu e potrivită pentru noi.

O altă problemă ar fi cea a socializării. Există o mulțime de centre și cluburi de activități, unde copiii își pot face prieteni. Corect, însă, la școală, elevii stau mai mult de o ora/două împreună. Experiențele prin care trec îi formează ca indivizi și îi apropie.

De asemenea, dacă un copil este mai timid, nu este o decizie bună să fie reținut acasă deoarece, în viitor, îi va fi greu să se integreze în vreo colectivitate.

Bibliografie:

1. Dumitru, I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Editura de Vest, Timișoara, 2001.
2. Ionescu, M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

Instrumente Web utilizate în activitatea didactică

Prof. Cazacu Ionela Ramona
Școala Gimnazială Calistrat Hogaș
Loc. Roman, Jud. Neamț

Într-o lume în care utilizarea device-urilor mobile (telefoane, iPhone, tablete etc.) a devenit indispensabilă, lume în care elevii percep aceste tipuri de instrumente ca o necesitate a vieții de zi cu zi, de care nu se pot despărți nici atunci când sunt în clasă, lume în care părinții și profesorii reclamă utilizarea acestora în mod intensiv de către cei mici, tot nouă, adulților, ne revine misiunea de a-i deprinde pe elevi să folosească eficient aceste mijloace, să ne apropiem mai mult de lumea lor și să adaptăm aplicarea multiplă a noilor realități tehnologice ale zilelor noastre.

În acest sens, instrumentele Web 2.0 devin, deopotrivă, un adevărat aliat al cadrelor didactice și al părinților. Pornind de la aceste considerente, vom prezenta câteva instrumente Web 2.0, care se pot utiliza, cu succes, la clasă.

Într-un material postat pe site-ul Universității din Pittsburgh, Meiyi Song afirmă că instrumentele Web 2.0 sunt „tehnologii utilizate pentru design-ul web care au adus importante schimbări la nivelul internetului, în sensul în care paginile web statice au devenit dinamice prin interacțiunea cu utilizatorii, prin faptul că acestora li s-a permis să contribuie la aducerea la zi a conținuturilor postate, să colaboreze și să dezvolte, la rândul lor, conținuturi noi prin folosirea resurselor disponibile în mediul virtual”. (Song 2015).

În acest sens, instrumentele Web 2.0 sunt softuri disponibile online care permit utilizatorilor:

- a) să creeze o manieră interactivă de prezentare a conținuturilor științifice;
- b) să păstreze pe o perioadă limitată de timp și să arhiveze date;
- c) să editeze fotografiile și materiale video;
- d) să realizeze proiecte și să desfășoare activități de învățare prin cooperare.

Există numeroase aplicații a căror utilizare în mediul didactic permite adaptarea demersului nostru, apropierea elevilor de materiile pe care le predăm, asimilarea rapidă a conținuturilor predate într-o manieră plăcută și crearea de competențe reale, atât la nivelul disciplinei, cât și la nivel interdisciplinar.

Referitor la clasificarea acestor instrumente în acord cu nivelurile taxonomice definite de Benjamin Bloom și actualizate (Karthwohl 2002), trebuie să menționăm că există aplicații care se adresează fiecărui nivel în parte. Astfel, au fost realizate instrumente care pot fi utilizate în cadrul lecțiilor pentru atingerea unor obiective care vizează procese cognitive, precum recunoașterea sau înțelegerea, dar avem și aplicații care vizează procese cognitive complexe precum analiza, evaluarea, dar mai ales procesul de creație.

Vom prezenta două instrumente ce se pot utiliza la clasă și anume: Kahoot și Storybird, atât pentru atingerea unor obiective cognitive aferente nivelurilor de bază, precum înțelegerea, cât și

pentru nivelurile superioare, unde avem de-a face cu crearea unor produse de activitate originale, care să valorifice cunoștințele, competențele și potențialul creativ al elevilor.

Aplicația Kahoot (kahoot.com) este un instrument care poate fi utilizat la orice vârstă, la orice disciplină și care transformă învățarea într-o joacă. Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări.

A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Jocurile de învățare Kahoot pot fi create de oricine, pe orice subiect și pentru elevi de toate vârstele. A câștigat rapid popularitate datorită faptului că se poate accesa folosind orice dispozitiv, calculator sau laptop care dispune de un browser web.

Aplicația este disponibilă gratuit online și presupune existența unui calculator care afișează o serie de întrebări cu patru variante de răspuns; elevii se înregistrează utilizând un cod pin furnizat de aplicație prin intermediul profesorului. Ei pot participa la joc individual sau în echipe. Setul de întrebări poate fi realizat de profesori din contul acestora sau poate fi selectat dintr-o listă de „jocuri” disponibile.

Cadrul didactic deține controlul asupra desfășurării activității; el decide când începe jocul și când trece la următoarea întrebare. Răspunsurile elevilor trebuie să fie marcate într-un timp stabilit anterior de profesor, prin selectarea de pe terminalele lor mobile a variantei pe care o consideră corectă. După ce timpul expiră, este afișat răspunsul corect, iar elevii obțin astfel feedback asupra cunoștințelor lor.

Acest instrument Web 2.0 se poate utiliza atunci când se dorește verificarea asimilării unor conținuturi de către elevi (în etapa de actualizare a cunoștințelor sau în cadrul unor activități de evaluare formativă), exersarea unor conținuturi, identificarea unor informații necesare parcurgerii materiei. Aplicația poate fi utilizată și pentru stabilirea temelor pentru acasă pe care elevii să le rezolve în format digital.

Aplicația Kahoot este foarte bine primită de elevi, atât la clasele gimnaziale, cât și la liceu. Aceștia au ocazia de a-și etala cunoștințele fără a le fi teamă că greșesc, sunt antrenați în activitate și sunt motivați să obțină rezultate tot mai bune la fiecare sesiune de joc. Verificarea asimilării conținuturilor devine, astfel, o procedură facilă, atât pentru profesor, cât și pentru elevi. Avantajele rezidă în diminuarea stresului asociat evaluării unor conținuturi prin utilizarea unor instrumente cu care elevii sunt familiarizați și implicarea acestora într-o activitate al cărei caracter ludic îi stimulează în abordare și în obținerea unor rezultate mai bune.

Limitele de natură didactică sunt legate de lipsa posibilității de a evalua competențele reale ale elevilor, corespunzătoare unor niveluri taxonomice superioare de tipul analizei, evaluării și sintezei. Itemii proiectați cu ajutorul acestei aplicații sunt obiectivi, de tipul alegere multiplă, iar numărul limitat de caractere permise într-o întrebare, precum și timpul limitat pentru a răspunde unei cerințe (aproximativ 20 secunde) nu permit elaborarea unor chestionare complexe, care să implice rezolvarea de probleme.

Storybird (storybird.com) este o aplicație care permite crearea de povești ilustrate, utilizând resursele disponibile online (diverse reprezentări grafice). Ca majoritatea instrumentelor, aceasta are un nivel care poate fi folosit gratuit și unul care implică achiziția unor opțiuni suplimentare, precum posibilitatea de a imprima povestea creată pe site. În continuare ne vom referi la varianta gratuită.

Aceasta are zone dedicate profesorilor, elevilor și părinților. Aceștia pot interacționa și au posibilitatea de a oferi feedback prin postarea de comentarii la produsele de activitate. Odată finalizate, poveștile pot fi făcute publice sau pot fi vizualizate doar de grupul de prieteni. Profesorii pot stabili o temă din zona dedicată acestui scop (Assignments), pot vizualiza materialele realizate de elevi, pot să le ofere feedback și pot invita părinții să vadă poveștile realizate de propriii copii. Părinții

nu au acces decât la materialele realizate de copiii lor, nefiind permis accesul la materialele celorlalți elevi (decât dacă acestea sunt postate în zona publică).

Elevii creează mini-cărțile de povești pornind de la modele oferite de platformă și desene disponibile online; rezolvă teme trasate de profesor și pot să ia parte la teme periodice (challenges) propuse de administratori. De obicei, acestea sunt lunare și constau în scrierea unor povești având o tematică dată. Spre exemplu, tema lunii noiembrie 2017 se numea Who Cares? și îndemna utilizatorii să realizeze povești în care să prezinte relația cu o persoană importantă din viața lor. Cele mai bune povești au fost postate și au devenit publice.

Aplicația Storybird este un instrument ușor de utilizat pentru materii incluse în aria curriculară Limbă și comunicare (în mod special limba engleză), dar și pentru alte discipline, precum cultură civică, geografie, biologie, istorie, educație artistică sau dirigenție. De asemenea, aplicația se poate utiliza și în realizarea unor proiecte extracurriculare care să stimuleze creativitatea elevilor, să le dezvolte competențele digitale, lingvistice și artistice.

În ceea ce privește importanța introducerii instrumentelor de tip Web 2.0 în activitatea didactică, se cuvine să facem următoarele precizări: ele au rolul de a eficientiza procesul de predare-învățare, de a stimula comunicarea între partenerii educaționali (cadre didactice, elevi, părinți) și de a facilita asimilarea conținuturilor științifice, de a forma competențe digitale reale, dar și o serie de competențe definite la nivelul disciplinelor de studiu, dar și interdisciplinar.

Dimensiunea interactivă a acestor instrumente Web 2.0 este adaptată așteptărilor elevilor secolului XXI, care sunt alfabetizați pe cale digitală de la vârste foarte fragede. Astfel, aceste instrumente contribuie în mod semnificativ la eficientizarea procesului didactic.

Bibliografie:

1. Karthwohl 2002 – David Karthwohl, A Revision to Bloom’s Taxonomy. An Overview, în Theory into Practice, volum 41, nr. 4, The Ohio State University, p. 212-218. Song 2015 – Meiyi Song,
2. Web 2.0 Tools in Teaching and Learning, postat pe teaching.pitt.edu/blog/web-2-0-tools-in-teaching-and-learning/,
3. Web 2.0 tools that correlate with the revised Bloom’s Taxonomy, disponibil pe Web 2.0 for the Classroom, web2fortheclassroom.wikispaces.com/Revised+Bloom%27s+Taxonomy,
4. kahoot.com/
5. storybird.com/
6. <http://mate.info.ro/Stirea-902-prezentare-kahoot-un-joc-educativ-de-invatare.html>

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC - între tradițional și online

Prof. inv. preșcolar: Cazan Andreea Maria
Liceul Teoretic "Aurel Vlaicu" Breaza

Pedagogia tradițională ca atare a început în Franța în secolele XVII și XVIII. În acest moment instituția școlară a fost consolidată de iezuiți, sub conducerea lui San Ignacio de Loyola. Cu ele, au fost conturate două dintre fundamentele sale cheie: separarea de lume prin predarea orelor într-o cameră privată și monitorizarea constantă a elevului pentru a transfera cunoștințe.

În timpul fazei iluministe, alte caracteristici ale tendinței tradiționale au fost integrate, în special prin contribuțiile lui John Amos Comenius (1592-1670). Printre acestea, dedicarea unei cantități diferite de timp fiecărui subiect în funcție de importanța sa, acordarea unui rol cheie profesorului în timpul procesului de predare și efectuarea evaluărilor săptămânale.

CARACTERISTICI:

- Magistrocentrism, figura centrală fiind profesorul.
- Enciclopedismul, adică o importanță mai mare pentru conținut decât pentru procedurile de învățare.
- Separarea dintre teorie și practică.
- Verbalism și pasivitate.
- Principalul tip de raționament este deducția
- Predominanța metodelor logice și imitative.
- Amânarea dezvoltării afective.
- Teoria precede întotdeauna acțiunea sau experiența.
- Încurajează autodisCIPLINA.
- Accentul pus pe memorie și repetarea cunoștințelor.

AVANTAJE:

Este cel mai eficient pentru transmiterea datelor pure, cum ar fi datele istorice sau legile fizicii, matematicii sau chimiei;

- Necesită o pregătire academică deosebită și stăpânirea subiectului de la profesor;
- Pune la dispoziția elevilor cunoștințele și experiențele unui cunoscător al subiectului, care poate răspunde imediat la întrebări;
- Permite creativitatea și dinamismul profesorului în dezvoltarea subiectelor;

- Permite instruirea mai multor studenți în același timp, economisind în cantitatea de resurse educaționale;

- Unii consideră că prin stabilirea unei relații directe între profesor și elev, nevoile, abilitățile și abilitățile fiecăruia pot fi mai bine detectate.

DEZAVANTAJE:

- Unitatea relației pedagogice este profesor-elev, deci structura echipei de lucru nu este de obicei gestionată;

- Nu stimulează participarea, creativitatea, curiozitatea sau inițiativa;

- Poate însemna adoptarea necorespunzătoare a informațiilor sau o absorbție ridicată a datelor;

- Nu favorizează colaborarea sau cooperarea, ci mai degrabă încearcă să promoveze comparația și concurența în rândul studenților;

- Cantități mari de informații sunt asimilate fără a lua în considerare afectivitatea;

- De obicei, nu există coexistență între teorie și practică;

- Promovează pasivitatea elevului și lipsa de atitudine critică;

- S-a demonstrat că o mare parte din cunoștințele dobândite și memorate ajung să fie uitate în timp.

Învățarea online îi ajută pe elevi să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate.

AVANTAJE:

-nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre grădiniță, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant;

-copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile;

-se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;

-există o varietate de programe atractive;

-părinții pot supraveghea activitatea preșcolară, îi pot monitoriza mai ușor.

DEZAVANTAJE:

-este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între educatoare și preșcolar.

-utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă;

-calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate;

-problema gradului de securitate a programelor de învățare online.

-elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

-autenticitatea muncii - oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.

-evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof. înv. preșc. Ceambu Marioara
Grădinița cu P. P. Nr. 4 Alexandria, Teleorman

MOTTO:

„Educația este cheia care deschide poarta de aur a libertății.” (George Washington Carver)

Educația este foarte important deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular a fost închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Avantajele dar și limitele școlii on-line pot fi ușor de remarcat, privind retrospectiv către perioada parcursă.

• Avantaje:

- Distribuția rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel, nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual, care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel, există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

• Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme.

- Lipsa comunicării reale/fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor.

Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Bibliografie:

1. <https://manuale.edu.ro/>
2. <https://www.youtube.com/watch?v=0LFdM0M658o>
3. <https://www.youtube.com/watch?v=DiZ2Sqs2Idw>

ROLUL METODELOR ACTIV - PARTICIPATIVE ÎN DEZVOLTAREA GÂNDIRII CRITICE A ELEVILOR

Prof. Ceapă Svetlana
Școala Gimnazială „Miron Costin”, Galați

Metodele activ – participative constituie elementul esențial al strategiei didactice, ele reprezentând instrumentul de realizare într-o cât mai mare măsură a obiectivelor prestabilite ale activității didactice de învățare. Aceste metode au caracter educativ și presupun activism, curiozitate intrinsecă, dorința de a observa, a explica, a explora, a descoperi. Sunt considerate activ – participative acele metode care mobilizează energiile elevului, care îl ajută să își concentreze atenția, să-i stârnească curiozitatea. Sunt considerate activ – participative acele metode care mobilizează energiile elevului, care îl ajută să își concentreze atenția, să-i stârnească curiozitatea.

Opțiunea pentru o metodă sau alta este în strânsă relație cu stilurile de învățare ale grupului de elevi cu care lucrează cadrul didactic.

Între noile orientări din domeniul practicilor educaționale, se situează și cea privind dezvoltarea gândirii critice a elevilor, prin folosirea metodelor și tehnicilor activ – participative noi: brainstorming, tehnica ciorchinelui, metoda mozaic, jurnalul cu dublă intrare, cubul, cvintetul, pălăriile gânditoare, etc.

Mielu Zlate, doctor în psihologie, consideră gândirea critică un tip de gândire diferențiată după finalitate. Ea presupune verificarea, evaluarea și alegerea răspunsului potrivit pentru o sarcină dată și respingerea argumentată a celorlalte variante de soluții.

„A gândi critic” înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el.

Gândirea critică îi învață pe elevi să emită și să-și susțină propriile idei. Satisfacția noastră, a oamenilor de la catedră, nu constă în a vedea că elevul a reprodus lecția citită, compunerea sau comentariul dictat „cuvânt cu cuvânt”, ci în a-i pune în evidență „talentul” de a își realiza propriul rezumat, propria compunere.

Soluțiile problemelor supuse rezolvării presupun colaborare și cooperare. Este necesar să se înțeleagă că în cadrul dezbaterilor, al schimbului de opinii, nu se critică omul, ci ideea. Trebuie să se expună acordul sau dezacordul, indiferent de relațiile existente între participanții la situația de învățare.

Pentru aceasta este nevoie de un demers didactic adecvat, care constă în parcurgerea a trei etape, aflate în interdependență: evocarea, realizarea sensului, reflecția.

Evocarea face apel la cunoștințele însușite de către elevi despre o temă sau un anumit subiect. Astfel, se va putea face legătura între ceea ce se știe și ce se va preda. Corelarea informațiilor știute cu cele noi asigură trăinicia celor din urmă.

Realizarea sensului asigură înțelegerea sensului noilor informații și a semnificației acestora. Elevii pot citi un text, pot schimba păreri în grup, pentru a participa activ la învățare. Este etapa întrebărilor profesor-elev, elev-profesor, elev-elev.

Reflecția integrează noile cunoștințe în sistemul celor vechi, asigurând legătura între ele și dând posibilitatea expunerii libere a „noului” aflat. Această etapă îi ajută pe elevi să pătrundă în esența faptelor și ne dă o imagine clară asupra reușitei totale, parțiale sau a eșecului activității desfășurate la clasă.

Noua modalitate de desfășurare a activității didactice asigură o mai bună corelare gândire-învățare, iar pe noi ne pune în situația de a reflecta asupra răspunsului la întrebarea „Cum predăm?”. Lucrul pe grupe sau perechi ar putea presupune activizarea nu doar a unor elevi, ci a tuturor competențelor grupului.

Metodele de predare – învățare - evaluare oferă o ocazie benefică de organizare pedagogică a unei învățări temeinice, ușoare și plăcute, și în același timp și cu un pronunțat caracter activ – participativ din partea elevilor, cu posibilități de cooperare și de comunicare eficientă. Folosirea sistematică a metodelor moderne, presupune desfășurarea unor relații de comunicare eficientă și constructivă în cadrul cărora, toți cei care i-au parte la discuții, să obțină beneficii în planurile cognitiv, afectiv-motivațional, atitudinal, social și practic aplicativ. Folosirea metodelor moderne de predare - învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne.

Metoda brainstorming înseamnă formularea a cât mai multor idei – oricât de fantastice ar părea – ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitatea. Obiectivul fundamental constă în exprimarea liberă a opiniilor elevilor așa cum vin ele în mintea lor, indiferent dacă acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei.

Alegerea sarcinii de lucru. Solicitarea exprimării într-un mod cât mai rapid a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemei. Înregistrarea pe tablă și regruparea lor pe categorii, simboluri, cuvinte cheie, etc. Selectarea și ordonarea ideilor care conduc la rezolvarea problemei. Are o serie de avantaje:

- Participarea activă a tuturor participanților;
- Dezvoltarea capacității de a trăi anumite situații, de a le analiza, de a lua decizii privind alegerea soluției optime;
- Exprimarea personalității;
- Exersarea creativității și a unor atitudini deschise la nivelul grupului;
- Dezvoltarea relațiilor interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia;
- Realizarea unei ambiante pline de prospețime și emulație.

Cvintetul semnifică o poezie cu cinci versuri. Se pornește de la un subiect propus spre discutare, care să se reflecte într-un singur cuvânt-cheie scris pe primul rând. Pe al doilea rând se scriu două adjective care să determine cuvântul cheie. Pe al treilea rând se scriu verbe la gerunziu. Pe al patrulea rând se scriu cuvinte care exprimă sentimente față de subiect. Pe ultimul rând, un singur cuvânt-sinteză, care să conțină întreaga semnificație a mesajelor transmise prin celelalte versuri.

Metoda pălăriilor gânditoare este un joc în sine. Copiii se împart în șase grupe – pentru șase pălării. Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă. Împărțirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat, iar pălăriile să fie frumos colorate, să-i atragă pe elevi. Ca material vor fi folosite 6 pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru și un anumit rol. Bineînțeles, că rolurile se pot inversa, participanții fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Pălăria albastră este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă de controlul discuțiilor, supraveghează și dirijează bunul mers al activității. Albastrul este rece, culoarea cerului care e deasupra tuturor, atotvăzător și atotcunoscător.

Pălăria albă este povestitorul, cel care redă pe scurt conținutul textului, exact cum s-a întâmplat acțiunea, este neutru, informează.

Pălăria roșie își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, nu se justifică – spune ce simte. Lasă frâu liber imaginației și sentimentelor; este impulsivă; poate exprima și supărare sau furie; reprezintă o bogată paletă a stărilor afective.

Pălăria neagră este criticul, reprezintă aspectele negative ale întâmplărilor, emite doar judecăți negative, identifică greșeli, exprimă prudența, grija, avertismentul, judecata. Oferă o perspectivă întunecoasă, tristă, sumbră asupra situației în discuție. Reprezintă perspectiva gândirii negative, pesimiste.

Pălăria verde este gânditorul, care oferă soluții alternative, idei noi, stimulând gândirea critică; este simbolul fertilității, al producției de idei inovatoare.

Pălăria galbenă este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, pe un fundament logic, explorează optimist posibilitățile. Oferă o perspectivă pozitivă și constructivă asupra situației; culoarea galbenă simbolizează lumina soarelui, strălucirea, optimismul. Participanții trebuie să cunoască foarte bine semnificația fiecărei culori și să-și reprezinte fiecare pălărie, gândind din perspectiva ei. Cele 6 pălării gânditoare pot fi privite în perechi: pălăria albă – pălăria roșie; pălăria neagră – pălăria galbenă; pălăria verde – pălăria albastră.

Folosirea acestor metode de predare – învățare - evaluare pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor conduce la formarea unei motivații intrinseci și asigură un climat afectiv – pozitiv, care facilitează învățarea activă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Barna, Andrei, Curs de pedagogie, Editura Logos, Galați, 2001;
2. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993;
3. Nicola, Ioan, Tratat de pedagogie școlară, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE SI DEZAVANTAJE

Prof. înv. primar: Ceașescu Ana-Maria
Școala Gimnazială Drăgulești, Gorj

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic (sau virtual) este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic (cărțile din hârtie) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii și elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite.

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor eLearning pentru activitatea de învățare și evaluare

O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Principalele caracteristici ale platformelor de e-learning sunt: autentificare, generarea de conținut, vizualizarea conținutului, diferite medii cu un profesor / tutore, efectuarea de activități, cum ar fi sarcini, grupuri de lucru, raportul activităților întreprinse de către elev, instrumentele de evaluare.

Platformele de e-learning permit două moduri de învățare: sincronă, în care instructorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional și asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al cursanților, proiecte de colaborare și învățare la distanță.

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele eLearning au o serie de avantaje, precum:

- Accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație
- Centrare pe elev/participant
- Elevii pot colabora și învăța împreună
- Favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări

- Permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă
- Materialele pot fi personalizate
- Posibilitatea modificării informației difuzate
- Accesibilitate, confort, flexibilitate
- Interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri
- Elevul poate învăța în ritmul lui propriu
- Elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent
- Costuri reduse de distribuție a materialelor
- Învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă
- Învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional
- Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- Nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning
- Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online
- Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examinatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL TRADIȚIONAL versus STEP BY STEP

**Prof. înv. preșc. Câmpanu Cerasela –
Școala Gimnazială "Alexandru Piru" Mărgineni, Bacău**

Prin sistemul de învățământ se înțelege ansamblul instituțiilor specializate, care îndeplinesc funcții pedagogice.

În România funcționează 5 dintre cele 46 alternative educaționale recunoscute în lume: Step by Step, Waldorf, Montessori, Freinet și Planul Jena:

Sistemul Step by Step a fost introdus în România în anul 1994. Este un program educațional de reformă care promovează metodele de predare-învățare centrate pe copil, precum și implicarea familiei și a comunității în organizarea și dirijarea muncii copilului, aderă prin modelele pe care le dezvoltă la principiile și practicile unui învățământ democratic. Acest sistem educațional pornește de la o bună cunoaștere a copiilor pentru ca apoi să valorifice însușirile pozitive ale fiecăruia.

Ambele sisteme de învățământ -step by step și cel tradițional - respectă și își organizează procesul educativ plecând de la aceeași Programă a activităților instructiv-educative în grădinița de copii elaborată de Ministerul Educației și Cercetării, diferența constând în modul de abordare și prezentare a conținuturilor, dar și de tipul de metode utilizate în cadrul procesului instructiv.

Asemănări și deosebiri între cele două sisteme de învățământ

TRADIȚIONAL	STEP BY STEP
<ul style="list-style-type: none"> - utilizează programa activităților instructiv-educativă elaborată de MEC; - utilizarea proiectelor în planificarea conținuturilor; - în procesul educativ se folosesc metode tradiționale (explicația, demonstrația, execuțiul) și mai puțin metode active cum ar fi învățarea prin descoperire; - relațiile educatoare-copil, educatoare-părinți sunt mai rigide, se folosesc forme de adresare protocolare (dna, dl); - un singur cadru didactic se ocupă de 25-30 de preșcolari; - în prima parte a programului zilei se lucrează pe centre de interes; - activitățile comune se desfășoară cu toată grupa, toți copiii având aceeași sarcină de îndeplinit în același moment; - evaluarea are rolul de a măsura clar ceea ce copilul a dobândit până la un moment dat; - părinți au mai mult rolul de tutore, ia la cunoștință de rezultatele și evoluția copilului; - lucrările copiilor sunt adunate într-un portofoliu încă din perioada de evaluare inițială. 	<ul style="list-style-type: none"> - utilizează programa activităților instructiv-educativă elaborată de MEC; - planificarea conținuturilor cu ajutorul proiectelor; - folosirea metodelor activ-partipative în cadrul procesului educativ; - relațiile educatoare-copil, educatoare-părinți sunt mult mai relaxate (folosesc prenumele în adresare); - același număr de copii se bucură de prezența a trei cadre didactice (o educatoare și două ajutoare de educatoare), plus a unui părinte voluntar; - programul zilnic se desfășoară doar pe centre de interes; - copiii au posibilitatea de a-și alege ce sarcină vor să îndeplinească la un moment dat, își pot alege centru la care vor să lucreze; - evaluarea are rolul de a conștientiza evoluția în raport cu propria persoană și nu în raport cu ceilalți; - părinți sunt parte a procesului instructiv participând ca voluntari la diferite activități. - toate lucrările copiilor sunt strânse într-o mapă, se realizează astfel un potofoliu pentru fiecare copil.

Pentru a exemplifica cât mai bine asemănările și deosebirile ce sunt între cele două sisteme de învățământ voi alege să descriu o zi din programul fiecărui sistem educațional cu tema „Toamna – anotimpul bogăției” la grupa mare.

TRADIȚIONAL	STEP BY STEP
<p>- primirea copiilor în clasă de către educatoare</p> <p>PATREA I -se propun copiilor o serie de activități ce se desfășoară pe grupe în trei centre de interes: bibliotecă – citire de imagini despre anotimpul de toamnă construcții - lădițe pentru fructe artă – desen: „Coșul cu fructe”</p> <p>PARTEA a II-a - se trece la realizarea activităților comune cu întreaga grupă Cunoașterea mediului – observare: „Mărul” Activitate matematică – construire de mulțimi după culoare și mărime, considerate simultan.</p> <p>PARTEA a III-a Jocuri cu text și cânt „ Câte unul pe cărare” „ Ursul doarme” Concurs: „Cursa printre obstacole”</p> <p>- lucrările executate în timpul zilei sunt evaluate împreună cu copiii după fiecare activitate în parte și sunt expuse pentru a putea fi văzute de colegi și părinți.</p>	<p>- primirea copiilor se face de către una dintre educatoare</p> <p>- are loc „Întâlnirea de dimineață” unde se prezintă: Agenda zilei – activitățile ce urmează a fi parcurse pe parcursul întregii zile Mesajul zilei – conceput de educatoare pentru a introduce cunoștințele sau deprinderile noi de achiziționat Noutățile zilei – fiecare copil vorbește despre experiențele personale</p> <p>- activitatea ce urmează se desfășoară pe centre de interes. Fiecare centru are câte 4 copii și se lucrează în echipă. Toate centrele de interes tratează aceeași temă. Cele 6 centre sunt: citire – citire se imagini despre anotimpul de toamnă scriere – modelează litera T din sârmă matematică – construire de mulțimi după culoare și mărime, considerate simultan științe – observă mărul, gustă-l și poartă o discuție despre el construcții - lădițe pentru fructe artă – desen: „Coșul cu fructe” Scaunul autorului – câte un copil de la fiecare centru prezintă lucrarea efectuată după care urmează analiza și comentariile colegilor și ale educatoarei. Expunerea lucrărilor - lucrările sunt expuse în clasă și toți copiii pot să examineze. Turul galeriei - după expunerea lucrărilor la centre se face un tur la fiecare centru și se observă lucrările colegilor</p>

După cum se poate observa conținuturile nu diferă ci doar modul în care sunt organizate acestea pe parcursul zilei. O altă diferență mai contă în metodele de lucru utilizate în cadrul procesului instructiv-educativ.

Nu cred că unul din cele două sisteme de învățământ este mai bun decât celălalt, important e că fiecare dintre ele încearcă să-l ajute pe copil în formarea și dezvoltarea lui armonioasă.

BIBLIOGRAFIE:

Stanciu, I. GH. (1998), Istoria pedagogiei, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A.
Voiculescu, E. (2001), Pedagogie preșcolară, București, Ed. Aramis
www.ero.ro/alternativeeducationale

Alternativa educationala waldorf si beneficiile teatrului de papusi pentru creativitate

**Material propus de profesor educator Cernat Cristina Luciana-
de la Centrul scolar pentru educatie incluziva Brasov
Iunie 2021**

Creativitatea, a doua tuturor calităților, poate fi educată, dezvoltată și pusă în valoare. Azi, mai mult decât oricând, creativitatea reprezintă o sursă de putere și energie superioară tuturor celor existente până în prezent. Creativitatea reprezintă practic, o sursă inepuizabilă care se multiplică permanent; constituie un factor esențial de progres în revoluționarea lumii contemporane; are aplicabilitate în toate domeniile de activitate, poate aborda orice problemă căreia îi poate găsi soluții inimaginabile, forța creației fiind în mică măsură exploatată azi la adevărata sa valoare.

Una din activitățile specifice pedagogiei waldorf, care stimulează, dezvoltă și educă creativitatea elevilor este "Teatrul de păpuși", pentru că nelimitate sunt posibilitățile păpușilor de a stârni fantezia și spiritual creator al copiilor, de a-l face să participe activ la activitățile educative, să sufere împreună cu păpușile și să râdă din toată inima.

Teatrul de păpuși se poate folosi în cele mai diferite forme. Devine mijloc al educației numai prin conținutul său, prin scopul urmărit. Cu ajutorul păpușilor putem oferi copilului exemple clare, îl putem face să distingă binele de rău, îl ajutăm să înțeleagă ceea ce este greșit de ceea ce este corect.

Păpușile ne pot ajuta mult în rezolvarea diferitelor probleme ale educației. Gândirea și trăirile copilului din ciclul primar sunt strâns legate de concret, de forme, de culori, precum și de sunete - mijloace de care teatrul de păpuși se folosește în mare măsură. Efectul educativ se produce în general pe cale directă, păpușile redând în esență întâmplări și relații sociale. Scenele jucate de păpuși contribuie la educarea sentimentelor de prietenie, de înțelegere, de perseverență, de sinceritate de bucurie a vieții. Teatrul de păpuși prezentat de copiii înșiși, de nevoia lor de activitate proprie, ne ajută să înțelegem cu câtă seriozitate înțeleg aceștia să se joace și cât de bogate în conținut sunt jocurile lor!

În inițierea unui astfel de cerc cu acest profil primul pas concret este alegerea piesei. Sarcina revine, deosebit de conducătorului de cerc. Aceasta nu exclude însă necesitatea ca el să se consulte cu colectivul asupra genului piesei, antrenând în alegere toți copiii.

Textul ales contribuie în toate formele lui la dezvoltarea limbajului copiilor. Orice joc al teatrului de păpuși se bazează pe acțiune și limbaj. În contact cu păpușa elevul își uită timiditatea, devine mai sigur pe sine. Păpușa îi declanșează reacții firești, sincere, dialogul se desfășoară liber, într-o ambianță de încredere reciprocă. Copilul timid, cel nesigur în folosirea limbii sau inhibat psihic, își învinge teama în dialogul cu păpușa și se bucură de propriul succes.

O altă fază deosebit de importantă: construirea personajelor, și confecționarea păpușilor (realizate în mare parte, cu copiii). În confecționarea păpușilor se are în vedere trăsăturile specifice personalității. Acestea nu se realizează prin simpla copiere, prin redare formală, ci printr-o simplificare creatoare, concentrată în numai câteva trăsături. Multe din păpuși se pot realiza în cadrul orelor de educație tehnologică, incitând curiozitatea și celorlalți copii care nu sunt membri ai cercului. Se pot folosi deșuri textile, resturi de lână, nasturi aracet, ziar etc. În lecțiile de educație tehnologică

se poate confecționat păpușa din lingură de lemn, care facilitează elevilor folosirea disponibilităților creative. La o altă temă se poate realiza păpușa (capul) din pastă de hârtie (aracet, ziar, apă caldă). Tot în cadrul acestor ore se poate realiza și îmbrăcămintea păpușilor, fetele dovedindu-se mai îndemânatică decât băieții. Astfel se poate urmări dezvoltarea simțului estetic în îmbinarea culorilor, potrivirea diferitelor texturi de material, prinderea accesoriilor.

După construirea personajelor trebuie să li se dea viață acestora, deci mișcare ,precedată de ținerea corectă a păpușilor. Mișcările ei devin, implicit, și ale mânuitorului. Mișcările păpușii sunt legate de cuvânt. Ele subliniază ce spune păpușa. Mișcarea și vorbirea, emise independent una de alta, trebuie să apară spectatorului într-o îmbinare firească.

Decorurile sunt realizate tot cu ajutorul copiilor. Copiii pot desena căsuțe din carton ,le pot colora, pot decupa din hârtie –glace flori, pentru a simula o grădiniță cu flori, pot pune perdele la fereastra căsuței. Confecționarea de culise și accesorii îi bucură deosebit de mult pe copii. Lucrează cu hărnicie, munca îi satisface având și un scop util.

Muzica formează și ea o parte care completează reprezentația de teatru. Acest aspect duce la dezvoltarea simțului estetic și a talentelor muzicale. Îmbogățirea jocului păpușăresc adâncește efectul emoțional.

Jocul cu păpuși este o activitate menită să le dezvolte spiritul creativ și de joc colectiv. Spre deosebire de programul distractiv ocazional, aici se lucrează sistematic pe o lungă perioadă de timp. În colectivul de lucru, elevii au fost repartizați în funcție de interesele și priceperile lor, fiecare contribuind de la locul său , investit cu sarcini speciale, la succesul ansamblului.

În timpul spectacolului copilul caută să rezolve diferite situații neașteptate, învață să reacționeze prompt, este pus în situația să gândească logic. Din spatele scenei fără să fie văzut de spectatori și vorbind în locul păpușii copilul timid depășește mai ușor inhibițiile care s-ar putea ivi dacă ar apărea în public.

Teatrul de păpuși , ca formă specială a artei interpretative, oferă condiții favorabile pentru educația estetică. În teatrul de păpuși trecerea de la receptivitatea artistică pasivă la cea creativă se produce rapid, între valorile estetice existând, ca și între artă și realitate, strânse legături.

Activitatea de interpretare mărește copiilor capacitatea de observație memorie , creativitate. De la imitația mecanică trece la structura conștientă a unui rol. Micul actor învață să se concentreze și să țină seama de ceilalți colegi de echipă.

În sensul prezentat, aici, teatrul de păpuși se circumscrie ansamblului procesului educațional contribuind la conturarea personalității copilului.

FIȚI DUMNEAVOASTRĂ CREATIVI, ȘI ELEVII VĂ VOR URMA!

BIBLIOGRAFIE:

MIHAI MIRCESCU “Antrenamentul creativității”, Editura EUROBIT SRL, Timișoara, 1997, pag. 78

ANA STOICA “ Creativitatea elevilor”, Editura DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ, București, 1983,pag. 47 ROMIȚĂ B. IUCU “Instruirea școlară “, Editura POLIROM, Iași,2008,pag.135

SISTEME SI FORME DE ÎNVATAMANT DIN ALTE TARI

**Prof. înv. preșc. Ceusescu Claudia,
Scoala Gimnaziala Samarinesti Gorj**

Sistemul de invatamant din fiecare țară are particularitățile proprii, determinate de condițiile economice, sociale, politice, de gradul de cultura și civilizație al societății, de tradițiile specifice unei națiuni și de concepțiile pedagogice pe care le promovează.

Astfel, făcând o comparație între sistemul de invatamant din România și alte țări din Uniunea Europeană, se observă existența unor asemănări dar și deosebiri în ceea ce-l privește. În ceea ce privește invatamantul în Franța, există un număr de asemănări dar și deosebiri în comparație cu sistemul de invatamant din România.

La fel ca în România, școlarizarea începe la 6 ani, iar invatamantul obligatoriu durează 16 ani. Spre deosebire de invatamantul românesc, nu există semestre, iar școala elementară acoperă ciclul de inițiere fundamentală și ciclul de aprofundare.

În Finlanda, școala este un teren de joacă pentru copii: elevii nu au uniforme, stau desculți, învață în curte și nu sună niciun clopoțel. Râd, vorbesc tare, neîntrebați și nimeni nu îi ceartă. Profesorii sunt parteneri de joacă, nu îi evaluează și nu le pun note.

„În Finlanda, copiii merg la școală cu plăcere. În clasele primare ziua este scurtă, cu pauze la fiecare 45 de minute și o pauză mai lungă sau siesta în care copilul primește o masă caldă. Temele sunt puține și de multe ori sunt sub forma unor experimente pe care elevul le face acasă. La liceu se muncește. În broșura fiecărui liceu scrie că liceul nu este obligatoriu iar atunci când vii la liceu îți ieși responsabilitatea învățării. Elevii de liceu au câteva materii obligatorii iar restul le aleg în funcție de interese.

Coreea de sud

Este doar cu un pas în spatele Finlandei, în domeniul educației. Rezultatele elevilor sunt spectaculoase, dar presupune un foarte mare efort din partea copiilor. Elevii petrec foarte mult timp la cursuri. Un calcul arată că, până ajung la facultate, petrec pe băncile școlii cu un an mai mult decât alți copii din lume.

Marea Britanie

În această țară sunt identificate abilitățile fiecărui copil, în care elevii sunt îndrumați să-și găsească vocația, în care profesorii au cea mai bună reputație, în care școala te face mare și puternic. Prin lege, în Marea Britanie toți copiii cu vârsta între cinci și 16 ani trebuie să meargă la școală.

Programul este împărțit în patru stagii și este alcătuit pe grupe de vârstă. Niciun copil nu rămâne neșcolarizat și este depistat la timp, în cazul în care abandonează școala.

Dupa cinci ani de educație secundară, școlarii trec printr-un examen național și primesc un certificat. Este un examen cu un singur subiect, supravegheat de un consiliu școlar independent, format din profesori de elită.

Statele Unite ale Americii

Aici cei care învață ajung acolo unde își propun, o țară în care școala îți dă scopul în viață, „o țară a tuturor posibilităților”.

Educația în Statele Unite ale Americii este obligatorie, diferă doar vârsta școlarii, de la stat la stat. Astfel, în unele state copiii merg la școală când împlinesc cinci ani, iar la vârsta de 14 ani sunt absolvenți de liceu. În alte state însă, clopoțelul sună prima oară pentru cei care au opt ani împliniți.

Principiul „omul potrivit la locul potrivit” n-a dat greș și a construit cea mai puternică națiune din lume.

STRATEGII DIDACTICE ACTIV - PARTICIPATIVE UTILIZATE ÎN ORELE DE PREDARE

Prof. Chelaru Anișoara-Violeta
Colegiul Tehnic "Ion Holban" Iași

Ora de predare interactivă constituie un sprijin în maturizarea copiilor și a tinerilor, creând, de cele mai multe ori, un spațiu de relaționare, comunicare, găsire de soluții și rezolvare a unor probleme, decizii, autocunoaștere, colaborare, acceptări, succese, eșecuri, renunțări.

Prin realizarea într-un mod activ-participativ a unei ore de predare, elevii învață să lucreze productiv unii cu alții, să-și dezvolte abilități de comunicare, colaborare și ajutor reciproc atât prin învățarea prin cooperare cât și prin metode alternative de gândire critică și creativă.

Lecția bazată pe interactivitate cultivă relațiile bazate pe respect reciproc, colaborare constructivă, interdependența pozitivă ajutându-i pe elevi să învețe mai profund, să-și formeze deprinderi de lucru în echipă, de comunicare, dezvoltarea încrederii în sine, dar mai ales formarea capacității de a-i respecta și accepta pe cei din jur.

Pentru a obține o lecție interactivă este foarte importantă nu numai desfășurarea lecției, ci mai ales modul în care începe și se termină aceasta, pentru a le trezi interesul, atenția, motivația pentru învățare, dar și fixa și determina dorința spre studiu independent, pentru aprofundare.

În scopul trezirii interesului, pentru a le oferi posibilitatea de a se implica de la început, de a comunica, putem începe o oră activă prin:

Schimbul activ de experiențe - durează 5-7 minute;

- se pot pune întrebări despre evenimente, acțiuni care vor fi centrale în acea oră;
- identificarea/localizarea în timp și spațiu a unor personaje/ personalități care urmează să apară sau au legătură cu lecția;
- propoziții incomplete/rebus care se referă la idei importante care vor fi discutate pe parcursul orei;
- elevii din bancă în perechi pot fi solicitați să-și spună părerea.

Început amuzant - Avatajul este că atmosfera se destinde iar elevii sunt relaxați;

- Li se cere elevilor să realizeze o creație personală plină de umor.

Schimb în trei - Elevii schimbă opinii inițial în pereche, apoi cu al treilea coleg despre un concept/ fenomen/ proces care va fi reluat pe larg în oră.

În vederea înțelegerii profunde și de durată, într-o lecție interactivă, elevilor trebuie să li se dea posibilitatea să încheie ei înșiși secvența de instruire. Astfel, se pot reaminti conceptele-prin întrebări „Ce importanță are?” „La ce folosește?”, se pot da spre completare pe fișe propoziții legate de conținutul lecției, dar și prin autoevaluarea realizată de fiecare elev „Mi-a plăcut să.....”, „Cel mai ușor a fost să...”.

În desfășurarea unei lecții interactive putem folosi ca metode:

1. Cercul „complimentelor”

Metoda urmărește dezvoltarea stimei de sine, interacțiunea, participarea între elevi și este indicată să fie aplicată la începutul activității.

Scaunele sunt așezate într-un cerc, iar cel care primește complimentele se află în mijlocul acestui cerc. Fiecare dintre persoanele participante trebuie să identifice un compliment sincer și onest despre cel aflat în centrul cercului. Apoi, pe rând, fiecare va înainta și îi va spune acestuia complimentul. Elevul care primește complimentul trebuie zâmbească ori să adreseze un „mulțumesc”.

Metoda consolidează imaginea de sine pozitivă față de propria persoană a celui care primește complimentele, cât și dezvoltarea unei arii pozitive de gândire la celelalte persoane identificând o latură bună a colegului lor.

2. Tehnica „ Obiecte găsite”

Tehnica „ Obiecte găsite” conduce la dezvoltarea capacităților creative, de comunicare, de convingere, exersarea capacităților de autocontrol emoțional, de adaptare în situații noi, contradictorii și de conștientizare a elevului cu privire la starea pe care o trăiește profesorul în timpul orei atunci când observă că elevii nu sunt atenți.

Doi elevi trebuie să iasă din clasă și să revină apoi fiecare cu un obiect pe care l-a găsit în afara clasei (profesorul pune în afara clasei câteva obiecte), pentru a-i convinge pe cei rămași să cumpere obiectul. Elevii care rămân în clasă sunt împărțiți în trei grupuri. Un grup trebuie să-și manifeste atenția și interesul în momentul prezentării, al doilea grup trebuie să fie neatent, iar grupul al treilea are rolul de a contrazice elevul care prezintă produsul. Se va discuta apoi despre modul în care s-au simțit în momentul prezentării subliniindu-se în mod special modul în care s-au simțit atunci când vorbești fără să fii ascultat.

3. Unul stă, trei circulă

Elevii se împart în grupe de câte 3-5 elevi. În grupul „casă”, elevii lucrează la o sarcină care se finalizează cu un produs. Apoi elevii numără de la 1 la 3,4,5 în funcție de câți elevi sunt în grupă, reținându-și fiecare numărul atribuit. Grupele din clasă se numerează. Atunci când profesorul dă semnalul, elevii se rotesc și spre exemplu, elevul cu numărul 1 se deplasează la grupul 1 și așa mai departe. La fiecare grup va rămâne un elev „gazdă” care îi va primi pe elevii „oaspeți”. Elevul gazdă se stabilește prin tragere la sorți. După ce elevii care circulă au vizitat celelalte grupuri și au adunat informații se întorc în grupul „casă” pentru a le prezenta colegilor din grupul inițial. Elevul care a fost „gazdă” comunică și celorlalți comentariile făcute de vizitatori. În final, cu toată informația culeasă se finalizează sarcina/produsul.

4. Controversa creativă

Metoda face parte din sfera metodelor care utilizează conflictul în învățare. Ea dezvoltă capacitatea de argumentare, rezolvarea de probleme, luarea deciziilor, dezvoltarea creativității, interrelaționarea mai intensă și de calitate între elevi, produce și o stimă de sine crescută la participanți, competența socială și abilitatea de a controla stresul și confruntarea cu poziții adverse celei proprii.

Elevii sunt grupați câte doi, cu o oră anterioară desfășurării, pentru a cerceta problematica în literatura de specialitate, urmărind aspectele „pro” și „contra”. Echipele se întâlnesc de pe poziții contradictorii și dezbate aducând argumente pro și contra. Apoi echipele își inversează rolurile, susținând punctul opus de vedere într-un mod cât mai convingător. Echipele trebuie să întocmească un raport scris care să se bazeze pe compromis, iar fiecare persoană din colectivul de elevi primește

un test scris pe baza materialului discutat, primind și bonus dacă toți membrii din echipa cu care a realizat compromisul au scoruri apropiate de criteriile oferite. Timpul pentru realizarea raportului oral prin care trebuie să prezinte compromisul la care a ajuns întregul colectiv este de 10 minute.

Utilizarea exercițiilor și a jocurilor în cadrul orelor de dirigenție asigură cooperarea, înțelegerea, empatia, plăcerea și interrelaționarea pozitivă în cadrul grupului de elevi.

Din exercițiile și jocurile utilizate la ora de dirigenție amintim:

1. Ce cred eu

Rolul acestui exercițiu este ca elevul să se privească din mai multe puncte de vedere (este de preferat ca persoanele să fie semnificative pentru el).

Se distribuie elevilor fișe. Fiecare elev trebuie să completeze afirmațiile din fișe din mai multe perspective: cum ar răspunde el, cum ar răspunde mama despre el și cum ar răspunde tata despre el. Se poate completa și din perspectiva altor persoane precum: coleg de bancă, prieten.

După ce fișele au fost completate de toți elevii, pe grupuri, se va realiza o discuție în care elevii vor împărtăși colegilor de grup răspunsurile date. Fiecare grup își va sintetiza informațiile și le va prezenta în fața clasei, inițiind o discuție cu întreaga clasă.

Elevii trebuie încurajați să compare perspectivele, iar dacă apar diferențe, să se discute care a fost impactul pe care îl au acestea asupra relațiilor cu persoanele respective și să găsească soluții pentru remedierea efectelor negative.

Ce cred eu

Răspunde așa cum crezi că ar răspunde părinții tăi

1. Cea mai bună faptă pe care am făcut-o până acum a fost

2. Activitatea mea preferată este

3. Cel mai tare îmi este teamă

4. Cand aveam 10 ani îmi doream

5. Modul în care părinții mă pedepseau era

6. Situația mea la învățătura este

7. Sunt unul dintre cei mai _____ copii.

Data
Nume și prenume

2. Ghici cine sunt?

Exercițiul-joc are ca scop autocunoașterea, intercunoașterea și dezvoltarea abilității de autoprezentare.

Fiecare elev primește un bilețel dintr-un plic, găsit la intrarea în clasă, pe care își va face o scurtă autocaracterizare din punct de vedere al trăsăturilor morale. Bilețelele se semnează de către fiecare elev în parte, se adună și sunt puse într-o cutie. Profesorul va extrage și va citi pe rând fiecare bilet în parte fără a preciza numele de pe bilet. După citirea fiecărui bilet cu voce tare de către profesor, elevii trebuie să ghicească cine a scris biletul și să argumenteze. Pe tablă, se vor contabiliza, sub formă de acordare de puncte, nominalizările corecte găsite de elevi. Pentru fiecare punct acordat elevii sunt aplaudați. La sfârșit se vor aprecia și evidenția elevii care au obținut cele mai multe puncte.

3. Știați că.....

Exercițiul poate fi folosit în vederea creșterii stimei de sine, a identificării punctelor tari.

Elevii clasei se împart după preferințe pe grupe, astfel încât grupele să fie egale. Se poate prezenta un scurt film sau pe fișă le sunt prezentate afirmații în care sunt descrise diferite personaje. Fiecare grupă va găsi ceea ce au în comun personajele prezentate și care sunt calitățile care le-au ajutat pe respectivele personaje să depășească obstacolele apărute în cale și să ajungă la un final pozitiv.

Fiecare grupă va prezenta ceea ce a lucrat și va atribui grupului o culoare reprezentativă. Elevii sunt solicitați să identifice un obstacol întâlnit și pe care au reușit să-l depășească, precum și calitățile personale care l-au ajutat să depășească momentul.

Predarea interactivă dezvoltă personalitatea copiilor, capacitatea de a interrelaționa și comunica, de a rezista în situații de stres, conducând la o bună capacitate de adaptare și integrare socio-profesională.

Bibliografie:

- Pânișoară Ion-Ovidiu-Comunicarea eficientă, Iași, Edit. Polirom, 2006
 Cătălin Ulrich-Managementul clasei-Învățare prin cooperare, București, Corint, 2000
 Dumitru Ion Al.-Consiliere psihopedagogică, Iași, Edit. Polirom, 2008

Mijloace de realizare a educației incluzive pentru elevii cu CES integrați în școala publică

**profesor Cristian Chelaru,
Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași**

Integrarea școlară este procesul de includere în școlile de masă sau în clasele obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

În vederea unei reușite a integrării copiilor cu cerințe educative speciale în școala publică, este nevoie de parcurgerea și respectarea în timp a mai multe etape distincte prin care să se urmărească asigurarea condițiilor optime pentru buna adaptare a elevului în noul mediu. Pentru fiecare categorie de deficiențe, trebuie respectate anumite condiții în cadrul procesului instructiv-educativ, în vederea realizării unei bune integrări.

În Declarația de la Salamanca, a conferinței mondiale a educației speciale, adoptată de reprezentanții a 88 de guverne și 25 de organizații internaționale, sunt stipulate și o serie de precizări referitoare la drepturile copiilor.

Conform declarației, fiecare copil are dreptul fundamental la educație și trebuie să i se ofere o șansă de a ajunge și de a se putea menține la un nivel acceptabil de învățare. De asemenea, fiecare copil posedă caracteristici, interese, aptitudini și necesități de învățare proprii, iar copiii cu cerințe educative speciale trebuie să aibă acces la școlile publice. Școlile trebuie să-și adapteze procesul didactic conform unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă să vină în întâmpinarea nevoilor de cunoaștere a fiecărui elev în parte. Integrarea școlară este procesul de includere în școlile de masă sau în clasele obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale.

În vederea unei reușite depline a integrării copiilor cu cerințe educative speciale într-o școală de masă, este nevoie de parcurgerea în timp a mai multe etape distincte, prin care să se urmărească asigurarea condițiilor optime pentru buna adaptare a elevului în noul mediu: sensibilizarea, training-ul, luarea deciziei, tranziția, evaluarea procesului. Integrarea în școala de masă a copiilor cu dizabilități are un efect benefic asupra acestora și presupune transformări radicale la nivelul instituției, în înțelegerea schimbărilor care vor avea loc. Astfel, unele școli sunt mai receptive, altele nu.

Orice schimbare cere timp, trebuie pregătit mediul școlar, prin acțiuni de informare pe toate căile pentru identificarea și valorificarea potențialului uman existent în școală. Apoi este nevoie de parcurgerea mai multor etape distincte, prin care se urmărește asigurarea noilor condiții optime pentru o nouă formă de organizare a curriculumului și a școlii. Etapele acestui proces de includere a elevilor cu deficiențe în școlile de masă sunt: sensibilizarea, training-ul, luarea deciziei, tranziția și nu în ultimul rând evaluarea procesului.

Sensibilizarea, fiind astfel prima etapă, urmărește pregătirea mediului școlar de la conducerea școlii, continuând cu colectivul de cadre didactice, elevii, personalul administrativ al școlii, părinții copiilor. În această etapă se informează, se identifică, se valorifică potențialului uman existent în școală, cadrele didactice care să doresc să lucreze cu elevii incluși în programul de integrare.

Trainingul, al doilea pas, presupune implicarea persoanelor din școală în activități didactice care manifestă disponibilitate față de ideea integrării. Astfel, persoanele sunt incluse în programul de

training, se învață aici modalități prin care metodele și tehnicile pot fi adaptate în timpul orelor, în așa fel încât să fie accesibilizat materialul de învățat în funcție de particularitățile individuale de învățare.

Luarea deciziei este o etapă decisivă care va determina schimbări majore la nivelul vieții sociale, fiind și o etapă cu o conotație managerială puternică care implică și reorganizarea structurilor funcționale ale școlii, revizuirea atitudinii tuturor angajaților școlii față de actul educațional în noile condiții impuse de procesul integrării.

Tranziția, etapa cea mai dificilă, în care se solicită adoptarea noilor modalități de lucru în plan didactic, dar și renunțarea la unele stereotipuri care vin în contradicție cu noul mod de abordare a educației în condițiile integrării. Astfel, unii profesori, vor fi nevoiți să-și reorganizeze stilurile, rolurile în concordanță cu noile poziții oferite de relația profesor-elev privită din perspectiva incluziunii. Tranziția spre noul mod de lucru necesită schimbări și în organizarea școlii privind structura claselor, dotările necesare în clasă și în școală, dar și alcătuirea unui curriculum flexibil, accesibil fiecărui elev, stabilirea unor modalități noi de relaționare și colaborare cu părinții copiilor.

Evaluarea procesului este o etapă fundamentală ce asigură reușita integrării. Prin această etapă se obține un feed-back cu privire la adaptarea permanentă la nevoile reale ale elevilor, a tuturor proceselor care se desfășoară în școală și trebuie obținut periodic prin implicarea tuturor părților: profesori, elevi, părinți.

Integrarea școlară reprezintă o particularizare a procesului de integrare socială a copiilor cu dizabilități care facilitează integrarea ulterioară în viața comunitară prin formarea unor conduite și atitudini, a unor aptitudini și capacități favorabile acestui proces.

Ea pregătește integrarea socială a acestora. Astfel, după absolvirea școlii, toți copiii trebuie să beneficieze de șansa de a participa activ la viața socială. De aceea, trebuie acordată și copiilor cu dizabilități această șansă egală, de a participa activ la viața socială, încă din școală.

În cazul copiilor mai mari cu deficiență mintală, integrarea în școlile obișnuite de ucenici ar fi absolut necesară, ar învăța o meserie care se cere pe piața muncii, urmată de angajarea sau integrarea în unități productive aparținând unor asociații de tip familial sau în ateliere mici meșteșugărești.

Integrarea nu se realizează oricum, este nevoie pe lângă respectarea și îndeplinirea etapelor de pregătire a integrării și de disponibilitatea a celor implicați în vederea realizării adecvate a acestui proces.

Este nevoie de o percepere corectă a procesului de integrare și mai ales de o atitudine pozitivă a profesorilor.

Asigurarea unui climat educațional deschis, flexibil, activ și inovator constituie una din condițiile definitorii în ceea ce privește obținerea unei bune și eficiente integrări.

Manifestările din sfera motricității trebuie privite în relație strânsă cu dezvoltarea intelectuală, expresia verbală și grafică, maturizarea afectiv-motivațională și calitatea relațiilor interindividuale, ca expresie a interindividuală, ca expresie a maturizării sociale.

Integrarea elevilor cu deficiență fizică presupune asigurarea unor condiții spațiale speciale cum ar fi rampa, liftul în vederea asigurării condițiilor de realizare a mobilității elevilor.

Integrarea copiilor cu deficiență fizică presupune o serie de probleme specifice care se referă pe de o parte la sprijinul acordat în acțiunile lor de locomoție la domiciliu la școală, în interiorul școlii dar și la atitudinea personalului din școala obișnuită față de această categorie de copii și posibilitatea folosirii instrumentelor de scris la copiii care prezintă grave probleme de prehensiune. De asemenea, trebuie să se aibă în vedere și imaginea de sine, gradul de sociabilitate al copilului cu

dizabilitate, posibilitatea efectuării unor activități într-o postură care să favorizeze normalitatea tonusului muscular în cazul copiilor cu afecțiuni motorii cerebrale.

O particularitate a acestei categorii de copii este aceea că, în lipsa altor deficiențe, ei pot fi normali din punct de vedere intelectual, gradul de deficiență motorie nefiind în raport direct cu inteligența. Copilul cu deficiență fizică este mai vulnerabil decât copilul care nu prezintă deficiență în acest context, iar profesorul are rolul de a favoriza diferențierea trăirilor și structurarea unei personalități armonioase.

Integrarea școlară a copiilor cu deficiențe de vedere presupune acceptarea unor condiții care să ajute participarea și implicarea elevului cu deficiență de vedere la activitățile desfășurate la nivelul clasei.

Astfel, un elev cu deficiență de vedere trebuie privit ca oricare dintre elevii clasei, fără a se exagera cu gesturi de atenție și fără a fi favorizat mai mult decât ar cere gradul și specificul deficienței lui. Elevii cu deficiență de vedere trebuie încurajați, fie de colegi sau profesorul clasei, fie de profesorul de sprijin, să se deplaseze prin clasă, prin școală, pentru ca să învețe să evite obstacolele și să identifice cu mai multă ușurință locurile care presupun o atenție deosebită.

Integrarea copiilor cu deficiențe de auz reprezintă o problemă care a fost destul de discutată deoarece pierderea auzului la vârste mici determină imposibilitatea dezvoltării normale a limbajului, a gândirii marcând astfel dezvoltarea psihică.

Modul de organizare al clasei în care sunt integrați copii cu deficiență de auz, metodele de prezentare a conținuturilor, strategiile de comunicare pot avea o serie de particularități, cum ar fi organizarea clasei și modul de realizare a comunicării în timpul activității de predare. Astfel, organizarea clasei se face în așa fel încât fiecare copil să-l poată vedea pe profesor, dar și pe ceilalți copii din clasă.

Modul cel mai eficient de organizare spațială a clasei este așezarea băncilor elevilor în semicerc, scaunul profesorului trebuie situat la aceeași înălțime cu cele pe care stau elevii, astfel încât să permită citirea labială pe fața interlocutorului și crearea unui cadru adecvat comunicării. În timpul activităților de predare-învățare, profesorul trebuie să evite comunicarea când se află cu spatele la elevi, sau când elevii nu-l privesc pe profesor, și să utilizeze modalități de ilustrare vizuală a conținutului.

Integrarea copiilor cu tulburări de comportament presupune aplicarea unor strategii de intervenție psihopedagogică cu scopul prevenirii și corectării comportamentelor indezirabile mediului școlar și social, consolidarea unor atitudini favorabile față de școală, colaborarea permanentă cu psihologul sau consilierul din școală.

Ca modalități de realizare a educației incluzive putem spune că pot fi următoarele:

- Valorizarea egală a tuturor elevilor și a întregului personal didactic;
- Creșterea gradului de participare a elevilor la activitățile școlare, culturale și comunitare , precum și reducerea gradului de excludere a elevilor de la acestea;
- Restructurarea culturilor, politicilor și practicilor din școli, astfel încât să răspundă diversității elevilor din comunitatea respectivă;
- Reducerea barierelor din calea învățării și participarea tuturor elevilor , nu doar a celor cu dizabilități sau celor care intră în categoria, „ cu cerințe educative speciale”
- Acumularea de experiență din încercările de depășire a barierelor din calea accesului și participării anumitor elevi, cu scopul de a opera schimbări în beneficiul tuturor elevilor;
- Perceperea diferențelor dintre elevi mai degrabă ca o resursă de sprijin a învățării decât ca o problemă ce trebuie depășită;
- Recunoașterea dreptului, pe care îl are fiecare elev, la educație în propria sa localitate;
- Îmbunătățirea școlilor, atât pentru personalul didactic cât și pentru elevi;

- Întărirea rolului pe care îl are școala, atât în dezvoltarea comunității și a valorilor, cât și în creșterea performanțelor școlare;
- Promovarea unor relații de ajutor mutual între școli și comunități;
- Recunoașterea faptului că incluziunea în educație este doar un aspect al incluziunii în societate.

Educația incluzivă, educația integratoare, educația pentru toți reprezintă o nevoie a epocii noastre.

Depinde de fiecare dintre noi, de responsabilitățile pe care ni le asumăm, de modul de implicare personală, a tuturor dascălilor familiilor, persoanelor cu responsabilități sociale și nu numai ca aceasta să devină o realitate din care fiecare să învețe să se dezvolte.

Bibliografie:

- Ecaterina Vrăjmaș, Introducerea în educația cerințelor speciale, 2004 „Editura Cedis, Bucureșt;
- Traian Vrăjmaș, Învățământul integratși/sau incluziv, 2001, Editura Aramis, București;
- Alois Gherguț, Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale-strategii diferențiate și incluzive în educație, 2006, Editura Polirom, București.

Educație fără frontiere

Prof. Inv. Primar Chelcu Daniela
Scoala Primara Podisu

Copilăria reprezintă cea mai importantă perioadă din viața unui individ prin consecințele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia. Fiecare copil este unic iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate în privința lui, cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte deplin.

Grădinița este a doua familie, un loc unde se poate practica educația, spațiul unde se asigură nu numai un volum important de cunoștințe, dar se formează și mentalități moderne, deschise.

Învățământul primar este o treaptă importantă și responsabilă în cadrul sistemului de învățământ. El constituie temelia includerii copilului în activitatea asiduă și ordonată dintr-o colectivitate de semeni care este mereu în schimbare și presupune competitivitate.

Școala îl învață pe copil să se situeze printre semeni, să se obișnuiască cu anumite cerințe și relații sociale. Dar educația în familie constituie prima școală a copilului, partea cea mai importantă a pregătirii lui pentru viața socială și productivă. Familia trebuie să fie prima instituție socială care se preocupă de asigurarea condițiilor necesare dezvoltării normale a copilului. Școala și familia sunt cei doi poli de rezistență ai educației care contribuie prin mijloace specifice la formarea tinerilor.

Rolul primordial în acțiunea comună a celor doi factori îl are școala, este necesar însă ca familia să sprijine în permanență activitatea educativă a școlii. Ea oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită dar și climatul socio-afectiv necesar satisfacerii trebuințelor și dorințelor sale.

Cele două instituții școala și familia urmăresc aceleași scopuri care vizează formarea omului societății de mâine. În educație un rol important îl are empatia, capacitatea de a te transpune în gândurile și sentimentele celuilalt. Atunci când există empatie între învățator, elevii săi și părinții acestora ei se află pe aceeași lungime de undă, procesul de predare-învățare-evaluare se desfășoară firesc fără blocaje iar rezultatele sunt superioare.

Multă vreme s-a considerat că școala joacă rolul central și că forme diferite de acțiuni organizate ar putea înlocui familia, care de multe ori nu are aspirațiile sau resursele culturale pentru ceea ce propune societatea. În rezolvarea multiplelor probleme de dezvoltare și învățare, școala dezvoltă o serie de structuri de sprijin în favoarea copilului și a familiei. În același timp este nevoie de activități de susținere în afara clasei și de activități de sprijin atât a copilului aflat în situații dificile sau de risc, cât și a familiei și a cadrelor didactice.

Școala, singura instituție care își propune planificat și organizat să sprijine dezvoltarea individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ, simte tot mai mult nevoia să realizeze un parteneriat activ cu familia și comunitatea în care se dezvoltă copilul.

Relația dintre părinți și profesori implică ieșirea din frontierele școlii și determină o altă abordare a profesiei didactice. În pedagogia tradițională această temă era tratată sub denumirea de „colaborarea dintre școală și familie”. Actualmente, dimensiunile acestei relații sunt mult mai cuprinzătoare datorită lărgirii conceptului de colaborare spre cel de comunicare prin cooperare și, mai nou, prin conceptul de parteneriat care le cuprinde pe toate și, în plus, exprimă și o anumită abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative.

Numai așa vom reuși să dăm relației învățator-elev-părinte dimensiune meritată să ridicăm mereu stacheta acestei relații și să obținem cu ajutorul ei rezultate din ce în ce mai bune la învățatura și disciplină.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE ȘI CEL TRADIȚIONAL

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: CHEREGI GEORGETA GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 53 ORADEA

Școala este una dintre cele mai importante instituții sociale, având un rol deosebit în formarea viitoarelor generații. Mircea Malița spunea, că: „pe drumul viitorului, educația este mai bună decât hrana”. Dezvoltările științifico-tehnice, fără precedent, au impus o reorientare a tuturor structurilor sistemului educațional, pentru că: „școala este prima instituție ce intră în contact cu viitorul”.

Tehnologia informației și comunicării au schimbat natura relațiilor globale. Informația a devenit o necesitate a vieții cotidiene, iar circulația ei de la un capăt la altul nu mai este o problemă. Noile tehnologii, precum Internetul, telefonია mobilă, computerele au produs o lume în care oricine poate comunica, un mediu virtual de colaborare, schimb de experiențe, parteneriate între profesori cu alți profesori, între elevi și profesori sau elevi între ei.

Deoarece, tehnologia informatică s-a inserat mai mult în domeniul educației în predarea tuturor disciplinelor, iar dezvoltarea exponențială a internetului a determinat diversificarea ofertei educaționale, ceea ce a determinat apariția de noi tipuri de cursuri și de platforme online care vin în ajutorul elevului:

Zoom - este platforma online cea mai utilizată de către cadrele didactice din România. Elevilor și părinților li se pot trimite linkuri. Pe white board se poate desena, se pot face operații matematice și posibilitatea înregistrării unei conferințe. e

WhatsApp - care este ușor de utilizat, deoarece elevul nu este nevoit să stea prea mult timp în fața dispozitivului.

You tube, deoarece acesta permite crearea de noi canale și playlist-uri, iar distribuirea de video să se realizeze doar pentru cei din clasă. Pentru o învățare pe termen scurt, conținutul online și video, filmulețele pot fi îndeajuns.

O altă variantă este video offline. Profesorii își pot alege această variantă a înregistrării offline, a prezentării unei lecții sau a unei teme, mai ales pentru a fi transmise copiilor din învățământul preșcolar și primar. Bineînțeles, că sunt multe platforme, dar am menționat, modalitățile de comunicare accesibile tuturor copiilor și profesorilor, deoarece nu toți elevii, profesorii beneficiază de tehnologie modernă.

Educația digitală contribuie la îmbunătățirea predării, înlocuind metodele tradiționale cu cele moderne.

Instrumentele digitale nu sunt un scop, ci un mijloc, prin urmare, trebuie să distingem între învățarea de a folosi instrumentele digitale și de a învăța prin intermediul lor.

Învățarea digitală are avantaje, în sensul că, le permite elevilor săi acceseze tot mai multe informații, în conformitate cu dorințele lor, le oferă bucuri și numeroase beneficii, în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului.

Prin complexitatea și bogăția informației pe care o furnizează, atât desfășurarea procesului de învățare, cât și ca sinteză a activității, metodele alternative au rolul de a prelua o parte din sarcinile

evaluării continue, formative, putând să elimine tensiunile induse de metodele tradiționale de învățare și să constituie parte integrantă a unei evaluări sumative sau a unei examinări.

Pentru o soluție e-Learning, cadrul didactic - profesorul și elevul/părintele trebuie să aibă acces la internet, după care să se aleagă o formă de comunicare, astfel încât elevul să aibă sentimentul că este ascultat, iar profesorul auzit.

Metodele moderne/alternative de predare-învățare-evaluare, prin intermediul tehnologiei digitale, pot servi atât de bine elevului, cât și părinților. Ideea care stă la baza folosirii acestor metode este aceea de a da încredere, de a întări și fortifica, a ajuta elevul în procesul de învățare.

Johann Amos Comenius, în lucrarea sa, „Didactica Magna” consideră că, la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale mortalității și ale religiozității”, ele devin un bun al fiecărui om, numai prin educație. Rezultă, că, în concepția sa, educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe” și, implicit, a procesului de umanizare, omul, nu poate deveni om decât dacă este educat”

ȘCOALA DE ACASĂ

**Prof. înv. primar Cherescu Claudia
Liceul Teoretic „Eftimie Murgu” Bozovici**

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor, însă nu a putu înlocui trăirile elevilor, munca în echipă și zambetele ce le inundă fețele atunci când realizează diverse activități împreună. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

O altă grupare evidentă a răspunsurilor vizează aspectele de natură tehnică, reliefând astfel situația particulară a învățământului românesc.

Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente precizate de către profesori. Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală.

Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative.

La clasa mea am desfășurat cu succes multe dintre activitățile educaționale apelând la toate platformele cunoscute, elevii au fost receptivi, dar au dorit să înceapă cât mai curând școala față în față.

Ceea ce este important este că vechiul reține ceea ce a fost bun în trecut, iar noul aduce schimbări care determină modificarea a ceea ce nu a fost eficient în trecut. Așadar, să cântărim cu atenție noul și vechiul în educație, astfel încât pe baza unor argumente solide de ambele părți și cu luciditate să asigurăm un progres real, adică, în mediul universitar, învățare eficientă care să formeze profesioniști.

Și dacă tot suntem actori în acest experiment natural, e momentul perfect pentru a reflecta asupra acestei problematice pe măsură ce se desfășoară, astfel încât atunci când vom fi depășit pandemia, să putem acționa pentru optimizarea reală a educației.

BIBLIOGRAFIE:

Botnariuc P., Cucuș C., Glava C., Iancu D.E., Ilie M.D., Istrate O., Labăr A.V., Pânișoară I.O., Ștefănescu D., Velea S., ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI, (2020), Editura Universității din București, București

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON - LINE ÎN ȘCOALA DIN MEDIUL RURAL

PROF. CHIBEA CAMELIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE BULEU”
LOC. MĂRGINENI, JUD. NEAMȚ

Anul școlar 2020-2021 a adus o nouă provocare școlii românești, dar mai cu seamă pentru unitățile școlare aflate în mediul rural. Ne referim la necesitatea desfășurării orelor atât în formatul clasic (fizic) cât și la susținerea orelor în sistemul on-line. Acest fapt s-a datorat condițiilor speciale prin care țara noastră a trecut ca urmare a pandemiei de COVID 19.

Pentru școlile din mediul rural această situație a reprezentat o adevărată probă, atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi. Chiar și în condiții normale de desfășurare a orelor, au existat numeroase obstacole pentru aceste școli, dintre care enumerăm : lipsa condițiilor adecvate unei săli de curs dintr-o școală a unui stat care se dorește membru al U.E. (căldură, mobilier adecvat, număr de elevi optim, etc.), infrastructură deficitară (lipsa unei table interactive sau a unui videoproiector), lipsă fond de carte pentru bibliotecile școlare și o indiferență față de actul didactic din partea unei părți destul de însemnate a elevilor sau a părinților acestora. Din nefericire, școala on-line a accentuat aceste deficiențe, creând un abis între școlile din mediul rural și cele mai performante școli urbane.

Teoretic, perioada școlii on-line era acoperită în declarații și bune intenții de către reprezentanții Ministerului Educației Naționale. Cele mai frumoase planuri vorbeau despre platforme educaționale, tablete pentru copii din mediile defavorizate sau cursuri de perfecționare pentru cadrele didactice. Din păcate, doar o parte din aceste vorbe dulci au devenit realitate. Învățământul on-line s-a bazat, în special, pe platforma educațională numită Googleclassroom. Deși o platformă utilă și cu o serie de cerințe minime de accesare, ea a ridicat o serie de probleme, neluate în considerare și independente de platforma în sine.

Mediul rural nu prezintă acoperire la standarde de înalte calitate. Acest fapt reprezintă o culpă a furnizorilor de internet cu victime colaterale (elevii). O altă piedică a reprezentat-o inconstanța alimentării cu energie a satelor României. Pentru cei care cunosc mediul rural, se știe că anotimpul rece sau sezonul ploios provoacă întreruperi temporare ale energiei electrice. Ce poate fi mai „frumos” pentru un cadru didactic decât să citească mesaje de tipul „, S-a luat lumina! Mai am 15 % baterie.” Pe lângă acești factori perturbatori și independenți de mediul școlar, au mai existat și alte cauze care au îngreunat buna desfășurare a școlii on-line.

Primul dintre ele este și cel mai dureros: imposibilitatea unor elevi de a se conecta la orele on-line dintr-un motiv simplu: lipsa unui dispozitiv. Greu de crezut pentru cei care ne vorbesc despre diverse sisteme educaționale sau despre Românii educate, dar în secolul XXI există oameni care nu au un telefon android sau au un singur dispozitiv ce trebuie împărțit de mai mulți copii. În loc de România Educată avem o Românie a noroaiei. La propriu și la figurat.

Un al doilea motiv pentru care învățământul on-line a clacat l-a reprezentat starea de indiferență a unor elevi față de actul de predare-învățare. Prezența la cursurile on-line a reprezentat un mare minus. Din nefericire, au existat și cazuri în care unii lucrători în învățământ (nu pot fi numiți profesori) și-au bătut joc de actul didactic abuzând de predarea asincron, deși, în multe cazuri, acești „lucrători în învățământ” au rămas precum elevii lor cei mai leneși ... off-line. Trist, deoarece toți ceilalți profesori care s-au chinuit și au înfruntat neajunsurile învățământului on-line au ajuns, în final, să ia bobârnce pentru colegii lor mai comozi. Gândirea de tip clișeu face ravagii printre mințile

odihnite și e mai ușor să acuzi întreaga pădure pentru câteva uscături. Defrișarea, inclusiv cea intelectuală, face ravagii.

În ciuda acestor minusuri, învățământul on-line a adus și o serie de avantaje. În primul rând ne referim la posibilitatea de a introduce o sumedenie de materiale în cadrul lecțiilor. Cât de ușor pricepe un copil cum stă treaba cu piramidele egiptene dacă îi arăți o piramidă 3 D sau un filmuleț despre armele folosite în primul război mondial. Una este să îi vorbești elevului despre frumusețile lacului Como și alta este să îi poți arăta niște poze, pe ecranul monitorului, despre minunata zonă a lacului Como sau a altor atracții turistice.

Procesul de fotosinteză este mai ușor de asimilat cu ajutorul unor animații care să explice copilului de clasa a V-a cum stă treaba cu acest proces. Să ne gândim că în această perioadă accesul la laboratoarele de științe a fost interzis. Anumite procese chimice sau fizice au putut fi explicate mai facil elevilor cu ajutorul filmulețelor educative inserate în orele de fizică sau chimie. Concluzia e simplă: utilizarea resurselor educaționale deschise a putut fi integrată mai ușor în cadrul lecțiilor. Diferența e uriașă între clasică tablă neagră și convenționala cretă albă (probabil aceleași ca pe timpul adoptării legii învățământului din timpul lui A.I. Cuza) și posibilitatea susținerii unor lecții care să beneficieze de toată tehnologia disponibilă. Aș face o mică inserție precizând că școlile din România ar putea fi dotate într-un program național cu table smart, dar deja vorbim de lucruri care țin mai mult de serialul Star Trek.

Ce putem concluziona după un an experimental ? Albul a devenit un soi de gri dorian. Nu trebuie să devenim fataliști dar nici să ne complacem cu situația dată. S-a demonstrat clar că educația se face de profesor cu ajutorul elevului. E nevoie de oameni dedicați, dispuși să înfrunte toate greutățile unui sistem a cărui unic obiectiv NU este interesul elevului, ci doar demagogia și economia (a se citi zgârcenia) promovate pe post de reformă de către miniștri ai educației din ce în ce mai îndoielnici (e un mod diplomatic de a-i caracteriza pe cei n-sprezece miniștri ai învățământului).

Învățământul on-line-a demonstrat cât de utile sunt în timpul lecțiilor folosirea unor materiale de tip power-point, a filmelor educative sau a diverselor resurse educaționale deschise. Utilizarea acestor materiale ar face lecțiile mai atractive dar pentru folosirea lor e necesară o investiție majoră în infrastructura școlilor din mediul rural (tablă inteligentă sau videoproiector, cursuri de perfecționare a cadrelor didactice, evident, nu pe cheltuiala angajatului cum se întâmplă pe la noi). Din nefericire, factorul decizional, cel politic, nu este interesat de investițiile în educație. Prin urmare, va trebui să mai curgă ceva apă pe Dunăre până când lucrurile se vor îndrepta în direcția corectă.

EDUCATIA FARA FRONTIERE ACTIVITATEA ONLINE, O PROVOCARE ȘI LA GRĂDINIȚĂ

**PROF. INV. PRESCOLAR CHIDOVAT ANGELA
G. P. N. DARMANESTI**

Învățământul online reprezintă o provocare nu doar pentru părinți și preșcolari ci și pentru educatori. Situația actuală impune folosirea unor noi modalități de comunicare și colaborare chiar și în mediul preșcolar, unde, pentru a putea comunica cu cei mici, avem nevoie de implicarea părinților. Se încurajează consolidarea relației părinților cu educatoarea de la grupa copilului, care, în această perioadă va pune la dispoziție în funcție de resurse și posibilități, un plan de lucru pentru grupe, dar mai ales pentru fiecare copil, pentru a continua învățarea în spațiul de acasă!

Educatoarea este cea care cunoaște copilul, particularitățile lui de vârstă dar și individuale și adaptează activitățile de învățare la noul context. În continuarea învățării acasă rolul adultului din familie este esențial. Copilul are nevoie de acompaniere și de aceea este important ca părinții, familia, să se implice activ în susținerea lui. Se recomandă o atitudine echilibrată în ceea ce privește accesul copiilor la ecrane, precum diferite dispozitive sau televizor. E de reținut faptul că privitul la ecrane creează o atitudine mentală pasivă a copilului, inhibă imaginația și nu contribuie la dezvoltarea gândirii logice, la exersarea construirii frazelor, deci la dezvoltarea limbajului.

Promovând echilibrul și o informare corectă, părinții trebuie să știe că privitul la televizor și accesul la telefon, tabletă, laptop nu sunt nocive, atâta timp cât nu sunt folosite în exces și nu suplinesc prezența părintelui lângă copil. Academia Americană de Pediatrie recomandă pentru copiii între 2 și 5 ani maxim 1 oră de expunere la ecrane, împreună cu părintele, pentru a discuta despre ceea ce au văzut, dar și pentru a folosi personajele preferate în alte jocuri, desene sau activități.

De asemenea, sunt recomandate pauze de 15-20 de minute între reprizele de privit la televizor, mai ales dacă se depășește timpul recomandat. Despre folosirea dispozitivelor electronice/digitale Chiar și copiii preșcolari, în condiții precum cele pe care le trăim, li se pot propune activități adecvate folosind diferite dispozitive precum laptop, desktop, tabletă sau telefon. Implicarea adultului care acompaniază copilul alături de acesta este foarte importantă în menținerea atenției copilului, asistarea lui pentru a folosi tehnologia, dar și pentru a continua activitățile propuse de educatoarea.

Atunci când copilul preșcolar se conectează cu colegii de grupă și educatoarea pe o platformă sincron care permite efectuarea de apeluri video de grup, eventual și vizualizarea ecranului educatoarei, acesta este un moment al împărtășirii și al bucuriei reîntâlnirii cu colegii. Ca și în sala de grupă, copiii au nevoie de sprijinul adulților pentru a respecta regulile pentru o bună desfășurare a activității:

- Copiii și părinți sunt încurajați să fie punctuali și nu întârzie la conectarea anunțată pe platformă.
- Microfonul se pornește atunci când copilul are ceva de spus și se închide după intervenție.
- Intervențiile copilului ar trebui să fie scurte și concise, dar acest lucru se obține în timp!
- Atunci când copilul a încheiat comunicarea, este învățat să spună: Gata!
- Dacă este cineva care are nevoie de timp pentru a se hotărî să pornească camera de luat vederi, acest lucru e bine să fie permis (și de părinți, nu numai de educatoare). Copiii au nevoie să se acomodeze cu aceste dispozitive, dar și să-și vadă colegii și educatoarele în acest mediu și să fie văzuți.
- Copiilor trebuie să li se comunice cât durează activitatea și care este scopul ei.

- Ca să-și mențină interesul, copiii trebuie să facă ceva concret în cadrul acestor întâlniri, de exemplu să prezinte pe rând jucăria favorită sau o lucrare/construcție pe care au realizat-o și să ofere un feedback/ o întrebare celui care prezintă. Întâlnirile în online sunt binevenite de 2-3 ori pe săptămână, astfel încât să nu îi obosească pe copii și să permită familiei să-și desfășoare activitățile zilnice. Dispozitivele digitale sunt unele dintre mijloacele de învățare la preșcolari. Întrucât expunerea la ecrane a copiilor preșcolari trebuie limitată, învățarea va fi completată de:59

- lucrul cu cartea și cu alte materiale tipărite pe care educatoarea grupei le-a trimis copiilor

- jocul cu materiale concrete din spațiul casei (inclusiv desenul sau scrierea cu degetul sau bețișoare în tăvițe cu nisip/făina/griș/orez, precum și realizarea de obiecte creative din material reciclate – role de la hârtie igienică, ambalaje din carton, sticle de plastic) participarea la activitățile casnice, de la ajutorul acordat la bucătărie la curățenia în camera sau în casă. Cum îi pot sprijini părinții sau aparținătorii pe copii să învețe acasă? Părinții care au un copil între 3-6 ani li se recomandă să-l sprijine astfel:

- Să stea cu el la masă (sau să fie disponibili) atunci când copilul lucrează.

- Să desfășoare lucruri active și practice împreună cu copilul în loc să-l forțeze să stea la masă și să asculte perioade lungi de timp! De pildă, pentru dezvoltarea muschilor mici ai mâinii, copiii nu trebuie neapărat să facă semne grafice! Ei pot șterge praful, frământa o cocă pentru plăcintă sau curăța cartofi!

- Să propună copilului secvențe scurte din activitățile sugerate de educatoare, pornind de la timpul de concentrare al copilului și interesul acestuia pentru activitate.

- Să facă pauze active, cu jocuri de mișcare, ca de exemplu imitarea unor mișcări din lumea animală (să sară ca o broască, să se târască ca un șarpe, să galopeze ca un cal, să se cațare ca o capră neagră sau să meargă ca un urs pe patru picioare), dansuri folosind eșarfe, baloane sau marionete.

- Să vorbească frecvent cu copilul și să-i explice cuvintele necunoscute! De exemplu, să verbalizeze tot ceea ce fac în casă/curte și să introducă în alte propoziții cuvintele noi.

- Să îi citească copilului și să exprime emoțiile din povestea citită, să interpreteze pe rând personajele poveștii folosind un ton adecvat al vocii; să discute despre ce învățăm din poveste și întâmplări similare din viața reală.

- Acasă este un mediu perfect pentru a exersa numerația și raportarea numărului la cantitate. Jocurile cu numere pot fi realizate cu succes folosind contextele reale, ca de exemplu numărăm rufele puse la uscat, tacâmurile spălate, cărțile din bibliotecă, tablourile sau jucăriile.60

- Să vorbească cu copiii despre emoțiile lor (să-și recunoască, să accepte emoțiile copiilor și să îi ajute în gestionarea lor).

- Să aprecieze verbal permanent copilul!

ÎNVĂȚĂMÂNTUL LA RĂSCRUCE, ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI ONLINE

prof. China Maria

Învățarea online este o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii, prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate a fost aplicată în perioada în care, umanitatea s-a confruntat cu pandemia generată de virusul SARS CoV-2, fiind studiată anterior, (de zeci de ani) deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă

- timp de planificare
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție
- desfășurarea lecției utilizând resursele disponibile într-un mod eficient

Situația actuală pe care am traversat-o cu toții, dar pentru care nu am fost pregătiți, ne-a determinat să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus. Am reușit să punem în practică această metodă ținând cont de faptul că planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, ne-am adaptat particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, predarea online pretându-se mai bine vârstelor mari, respectiv elevilor din ciclul gimnazial, liceal și profesional, precum și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă am identificat și o serie de dezavantaje. Personal, pot să spun cum văd acum învățarea prin internet, enumerând avantaje și dezavantaje.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic, nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân online.

2. Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare:

Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care eficientizează învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Dacă distribuitorul își dă seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

4. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

5. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera sau încetini procesul de învățare.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

Tehnologia avansează continuu și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea, sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, dispare socializarea, interacțiunea între elevi și profesori, iar folosirea în exces a tehnologiei ne robotizează!

3. Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

În concluzie, avantajele învățării online sunt că informațiile pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual, programul este mai flexibil, fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera sau încetini procesul de învățare.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

În același timp dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp, dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acestui tip de instruire s-au adaptat foarte bine elevii cu rezultate școlare bune, aceștia reușind să acceseze și să înțeleagă toate conținuturile, însă a fost un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe, deoarece conținuturile expuse în mediul online au fost mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu a fost facilitată de profesor.

Deși știm cu toții că internetul este foarte util în învățare și că tehnologia este atractivă atât pentru copii, cât și pentru adulți, analizând predarea online sub toate aspectele ei, începând de la proiectare, desfășurarea propriu zisă și feedback-ul obținut, consider că învățarea în clasă în sistemul tradițional prezintă mult mai multe avantaje, însă este imperios necesar alternarea predării tradiționale cu cea modernă care presupune utilizarea tehnologiei informatice la fiecare disciplină.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze elevii în parcursul lor școlar și profesional.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesorii cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

Școala online presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate. Monitorizarea învățării se realizează într-un alt mod acum, câteodată chiar foarte greu. Lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi modului în care elevii își iau notițe, dificila administrare a probelor de evaluare, reprezintă aspecte care trebuie regândite și îmbunătățite.

Rolul părintelui ca partener al cadrului didactic, în situația mutării școlii în noul sistem, este unul extrem de important. Părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze activitatea de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului informatic, de frecventarea cursurilor de către elev, cât și de motivarea și implicarea acestuia în actul de învățare.

Cu toate că interesul tuturor actorilor educaționali este foarte vizibil, procesul de instruire în mediul online își pierde, din punctul meu de vedere, din calitate și din consistență. Au fost identificate probleme legate de nivelul scăzut al rezultatelor școlare, dar sunt convinsă că noile experiențe prin care trecem cu toții vor reprezenta puncte de plecare pentru găsirea unor soluții eficiente de reglare a procesului de învățământ și adaptabilitate la situații noi.

Învățământul online și tradițional

Prof. Chindea Larisa Anca
Colegiul Tehnic Anghel Saligny, Baia Mare

Societatea în care trăim se afla într-o continuă dezvoltare în toate domeniile, astfel fiind necesară și evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Permanent facem față unor numeroase provocări, fiind nevoiți să ne adaptăm condițiilor sociale, politice, morale și economice.

La baza societății este situată, indiferent de aria la care ne raportăm, educația. Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație. Aceasta reprezintă o condiție a evoluției.

În prezent, elevii trebuie să treacă peste o mulțime de provocări, să fie pregătiți să rezolve problemele cu care se confruntă și să se adapteze noilor tehnologii.

În ultima perioada se discută tot mai mult despre studierea online și cum o afectează pe cea tradițională (clasică). Datorita acestui fapt, în timp, s-au format mai mult sau mai puțin două grupuri: pro și contra. Totuși aceste stiluri educaționale au ambele limitări, dar și puncte forte. În urma unui studiu mai aprofundat am extras câteva trăsături ale fiecărui tip de educație:

Educația tradițională:

În cadrul studierii tradiționale, accentul se pune pe conținutul instruirii, profesorul fiind singurul care ia deciziile cu privire la organizarea și desfășurarea activității studenților; Acesta predă materia și așteaptă ca elevii săi să reproducă integral conținutul dictat;

Forma principală de învățare este memorarea mecanică. În acest sistem, se acordă o foarte mare încredere elementelor teoretice;

Școala pregătește elevii pentru viață;

Procesul de învățare este o progresie liniară prin acumularea de informații și deprinderi;

Accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază;

Evaluarea se concentrează asupra tipurilor de răspuns corect sau greșit și pe întrebări închise.

Educația digitală:

Completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, etc.

Lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă elevilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută;

Oportunitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului;

Folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real elevul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod confortabil lor.

Scoala on-line – văzută prin ochi de dascăl și de părinte

Chiper Florentina

Pentru mine anul 2020 a fost un an diferit, deoarece a fost anul în care am început sa lucrez în învățământ ca educatoare.

Consider că pandemia si-a pus amprenta asupra tuturor, atât asupra cadrelor didactice, a părinților, cât și a elevilor deoarece ne-a forțat să ieșim din zona de confort. Am urmat foarte multe cursuri de perfecționare ca să pot folosi tehnologia informației și a comunicării, să lucrez în diferite programe pentru a crea diverse activități care să poată fi accesate online de copii și părinți.

Din păcate, unde lucrez eu, într-o zonă rurală defavorizată, nu prea există acces la internet, doar 2-3 copii puteau intra pe platforma unde le postam materialele. Atunci când nu puteam merge la grădiniță din cauza restricțiilor, de obicei mergeam personal prin sat pentru a le da materiale părinților, dar era foarte greu să lucreze fișele, să-i ajute pe copii, deoarece majoritatea nu știu carte deloc.

A fost o perioadă de neputință, deoarece nu știam cum să îi ajut mai mult în acele condiții. Cel mai mult, în perioada respectivă, le sugeram să facă activități practice cu părinții prin diverse jocuri pe care le expuneam părinților, prin care urmăream dezvoltarea anumitor competențe la copii, iar relația părinte - copil să se întărească.

Relația cu părinții a fost dificilă, i-am convins cu greu să fie activi, să se conecteze mai mult cu ai lor copii, să îi implice în diverse activități pe care le făceau, dar am observat cât de cât o mișcare în direcția bună.

A trebuit să le promit diverse recompense materiale pentru copii (diverse alimente sau rugam prietenii și alte cunoștințe care au copii, să îmi dea mie hăinuțele care le rămâneau mici și le dădeam drept recompensă că au fost activi și au îndeplinit sarcinile date de mine).

La rândul meu sunt părinte de copil de grădiniță și copil de clasa pregătitoare, și aici am observat că dacă tu ca părinte ai timp (sau îți faci, chiar dacă nu ai ☺), lucrurile merg bine, chiar și online. După ce terminau cursurile online, le consolidam cunoștințele prin diferite jocuri (este adevărat că îmi lua mult mai mult timp, iar casa nu mai era așa curată, făceam mâncăruri rapide ☺).

Copiii au fost fericiți că nu se mai trezeau așa de dimineață, începeau la ora 9:00 cursurile, se îmbrăcau mai lejer.

În schimb le-a lipsit socializarea directă cu colegii, cu doamna educatoare și doamna învățătoare. De când merge la școală, am observat la copilul meu de clasă pregătitoare că citește mult mai repede, față de cum citea cât a stat acasă, cu toate că citea zilnic și atunci.

Așadar, interacțiunea directă cu doamna învățătoare și colegii, imitarea, ascultarea le sporesc copiilor atenția și receptivitatea.

Cred că această pandemie ne-a arătat că ne putem reinventa, că ne putem adapta în orice context, iar conectarea cu noi și cu cei din jurul nostru joacă un rol important pentru a putea fi un om integral.

Aplicație - metode complementare de evaluare. Jurnalul reflexive

Prof. înv. primar CHIRA EMÖKE

Unitatea de învățare: Bun venit, primăvară!

Comunicare în limba română, clasa a II-a

Recuperare-ameliorare/dezvoltare, "Puișorul și vulpea", de Ion Pas

CE AM INTENȚIONAT LA NIVELUL CONȚINUTULUI DE ÎNVĂȚARE?

Competențe specifice:

1.3 Identificarea sunetelor și silabelor în cuvinte și a cuvintelor în enunțuri rostite cu claritate;

2.2 Transmiterea unor informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic;

2.3 Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare;

3.1 Citirea unor mesaje scrise, întâlnite în mediul cunoscut;

4.1 Scrierea unor mesaje, în diverse contexte de comunicare;

4.2 Redactarea unor mesaje simple, cu respectarea convențiilor de bază;

Activități propuse:

- cu ajutorul unei ghicitori despre vulpe se asigură captarea atenției elevilor;

- lectură predictivă: "Puișorul și vulpea", de Ion Pas;

- după ce se ascultă tot textul despre întâlnirea dintre un puișor și o vulpe răspund la următoarele întrebări:

1. Ce pățește puișorul cel neascultător?
2. Cine iese dintr-un tufiș?
3. De ce vrea vulpea să afle unde sunt frații puișorului?
4. Cum îl privește vulpea pe puișor?
5. Unde se întâlnește puișorul cu vulpea?

-ordonează ideile în funcție de etapele întâlnirii dintre puișor și vulpe:

Vulpea l-a convins s-o ducă în curte.	
A fost prăpăd și jale.	
Era odată un puișor neascultător.	
El a plecat de acasă și s-a întâlnit cu vulpea.	

- elevii vor povesti textul audiat, prin metoda Pânza de păianjen: un elev spune o propoziție apoi aruncă ghemul de sfoară către un coleg care, la rândul său, va continua povestirea cu o altă propoziție. Astfel, se va țese o pânză de păianjen din propozițiile elevilor;

- elevii, împărțiți pe echipe, primesc sarcinile de lucru obținute prin extragerea bilețelilor corespunzătoare tipurilor de inteligență (metoda Teoria inteligențelor multiple):

INTELIGENȚA VERBALĂ / LINGVISTICĂ: Găsiți un alt final întâmplării citite.

INTELIGENȚA LOGICĂ / MATEMATICĂ: Compuneți o problemă în care personajele textului să fie prezente în enunțul problemei. Ordonati cronologic evenimentele.

INTELIGENȚA INTERPERSONALĂ: Realizează un interviu despre personajele din text. Dați sfaturi pușorului pentru a se descurca în viață.

INTELIGENȚA INTRAPERSONALĂ: Imaginează-ți că ai fi fost în locul pușorului, cum ai fi procedat? Ești o vulpe. Povestește pe scurt viața ta.

INTELIGENȚA MUZICALĂ / RITMICĂ: Cântați un cântecel despre personajele din lumea necuvântătoarelor. Vor primi o strofă, căreia trebuie să-i aloce o melodie adecvată, creată de ei. Realizați un cvintet despre „Puișor”.

INTELIGENȚA VIZUALĂ / SPAȚIALĂ: Realizați pușorul din hârtie, pe baza conturului de pe bănci. Veți decupa, apoi veți lipi părțile componente.

INTELIGENȚA NATURALISTĂ: Să compare modul de viață și de hrănire a celor două animale: pușor, vulpe. Descrie vulpea după fișa de observație.

INTELIGENȚA CORPORAL-KINESTEZICĂ: Imitați mișcările pușorului, puneți în scenă un joc de rol. Modelați din plastilina un pușor și o vulpe.

- turul galeriei: expunerea posterelor obținute, elevii aduc completări;

- se cere elevilor să formuleze întrebări și răspunsuri cu referire la conținutul textului audiat, potrivit metodei R.A.I.;

-jocul ortogramelor: se pregătesc jetoane cu toate ortogramele învățate. Învățătoarea citește enunțuri care conțin aceste ortograme. Elevii vor indica, prin ridicarea jetonului, scrierea corectă;

-elevii scriu cuvinte care conțin doar vocale sau cât mai multe consoane (sub formă de întrecere); scriu cuvinte după o schemă dată;

- colorează vocalele și consoanele din alfabet cu două culori diferite; colorăm doar acele imagini a căror denumire conține două vocale identice; colorăm imagini după codul dat (fiecare vocală cu o altă culoare) etc.

-jocul Fazan: un elev alege un cuvânt, iar colegul identifică sunetul final și-l va folosi ca sunet inițial al altui cuvânt;

Resurse educaționale deschise:

<https://eduonline.roedu.net/repository/pl-prim-4-rom-13-1%20lectie/>

<https://wordwall.net/resource/1794498/vocale-%C8%99i-consoane>

<https://www.youtube.com/watch?v=-bpzrWG9JLA>

<https://www.twinkl.co.in/resource/ro-a-84-completeaza-cu-oa-ea-ia-cuvintele-fia-de-lucru>

CE AM OBȚINUT?

-recuperarea-ameliorarea-dezvoltarea unor aspecte insuficient fixate, pe baza rezultatelor obținute de către elevi la testul de evaluare sumativă de la finalul unității de învățare;

-mobilizarea întregii clase prin propunerea unor activități bazate pe jocuri didactice sau pe activități pe grupe constituite prin reunirea celor cu interese comune;

- activitățile s-au desfășurat într-un mediu prietenos pentru elevi, ceea ce a condus la creșterea randamentului învățării prin:
 - menținere trează a impulsul cognitiv și motivația activităților de învățare;
 - organizarea cunoștințelor sub formă de scheme care să permită evidențierea legăturilor dintre concepte;
 - completarea cunoștințele minime ale elevilor;
 - corelații intra-și interdisciplinare, caracter practic-aplicativ al activității;

CE REACȚII AU AVUT ELEVII?

- au desfășurat activitățile cu entuziasm, fiind vorba de activitate pe grupe, unde toți membrii aveau aceleași sarcini, pe baza tipului de inteligență;
- au îndrăgit testele online și clipurile de pe youtube;
- au colorat cu plăcere imaginile din fișele de lucru;

CE FEEDBACK AM OFERIT ELEVILOR?

- elevii au fost lăudați și încurajați pentru depășirea greutăților în învățare;
- stimularea interesului elevilor pentru disciplina de studiu, cultivarea încrederii în sine și a capacităților de progres, încurajarea dezvoltării personale a elevilor;

CE AȘ FI PUTUT FACE MAI BINE?

- consider că am atins ce mi-am propus în aceste două ore, probabil aș schimba aspecte în predarea inițială a noțiunilor;
- o mai bună gestionare a timpului și a colectivului;

CE ÎMI PROPUN PENTRU DATA VIITOARE?

- dezvoltarea capacității de autoevaluare la elevi;
- încurajarea lecturării unor opere ale scriitorilor români prin vizite de studiu la case memoriale sau biblioteca școlii.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

CHIRA ILDIKO-ANA

În scopul unei reușite depline a integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale într-o școală de masă am abordat subiectul de ECOLOGIZARE. Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a școlarității, având ca scop exploatarea resurselor existente pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități.

Frazeologismul „a avea cei șapte ani de acasă” nu necesită nici o explicație detaliată. Oamenii continuă să arunce gunoiul unde se nimerește, să defrișeze păduri, să utilizeze chimicale despre proveniența cărora habar nu au și urmările pe care le au asupra mediului folosirea acestora. Mult mai eficient ar fi să găsim soluții de optimizare a activităților întreprinse în domeniul educației ecologice.

În proiectul meu am propus să antrenez elevii din grupul de țintă (elevii cu dificultăți) în diverse acțiuni: drumeții în pădurile din împrejurimile localității, parcuri, ecologizarea și întreținerea spațiilor verzi din jurul școlii, plantarea copacilor, îngrijirea acestora prin activități interdisciplinare. Acest proiect valorifică și potențialul de creativitate al copiilor prin organizarea unor activități artistice și plastice ce vizează exprimarea liberă a elevilor.

Din păcate apariția restricțiilor și distanțării sociale datorate Covid19 nu am putut realiza toate activitățile propuse. Cu sosirea primăverii s-au întors nu numai păsările călătoare, ci și un virus foarte periculos, aducând la închiderea școlilor și sistarea activităților de teren (ex. drumeții în pădurile din împrejurimile localității, parcuri, ecologizarea și întreținerea spațiilor verzi din jurul școlii). Din această perspectivă am transformat proiectul meu inițial în activități online. Am încercat, pe cât posibil, ca acestea să fie cât mai atractive, distractive și interactive (elevi-părinți-cadru didactic).

Proiectul meu, Pământul-Planeta albastră a luat naștere în luna februarie 2020. Prima activitate era Prezentarea proiectului. Elevii vizați au participat cu foarte mai interes la vizionarea filmului (despre Pământ -care cere ajutorul copiilor pentru că este bolnav). Le-am explicat că putem să-l ajutăm în diferite moduri (adunând și selectând gunoiul menajer, economisind „isteț” energia electrică, apa potabilă, plantarea necesară a copacilor...). Am observat o atitudine pozitivă în rândul grupului de elevi primind această sarcină, de a „ajuta” Pământul bolnav.

Activitatea a doua am abordat-o pe variantă online. Cu ajutorul aplicației Learningapps, am transformat activitatea face-to-face într-o activitate pe platformă online.

Copiii trebuind să realizeze obiecte de decor, podoabe, felicitări, jucării, eco-creații folosind materiale reciclabile (hârtie, carton, doze aluminiu, plastic, etc...) informându-i totodată (pe grupul de WhatsApp-format special pentru clas a 2-a) despre tema următoarei activități în cadrul proiectului ”Planeta albastră”.

Captarea atenției s-a realizat printr-un joc educativ pe platforma learningapps -distribuirea adresei www.learningapps.org/2142825; www.learningapps.org/5195643. Jocurile conțineau informații despre materiale reciclabile.

După anunțarea sarcinii propriu zise, adică realizarea unui obiect din materiale reciclabile, pe care să le prezinte la următoarea întâlnire.

La finalul întâlnirilor-am prezentat elevilor un test de ECOLOGIE:

www.learningapps.org/2680476

Această activitate a avut un mare succes în rândul școlărilor, care le-a stimulat și a încurajat imaginația și a creativitatea.

Activitatea planificată din luna aprilie era plantarea unui copac , cu ocazia sărbătoririi celor 50 de ani de când se sărbătorește ”Ziua Pământului”(22. Apr. 1970 – 22. Apr. 2020)

S-a prezentat date și informații despre planeta Terra , cum am putea să păstrăm Pământul generațiilor următoare .Răspunsul este: DE A PLANTA COPACI!

Motive pentru care trebuie să conștientizăm generația tânără despre criza ecologică:

- distrugerea biosferei
- poluarea industrială
- tăierea pădurilor tropicale
- deșertificarea
- efecutul de seră
- distrugerea stratului de ozon
- deșeurile periculoase
- poluarea oceanelor

Am sugerat elevii, să planteze fiecare câte un copac în grădina sau curte casei. Au primit instrucțiuni clare despre modul de plantare.(anexă). Am distribuit șabloane cu imaginea Pământului, care trebuiau decupate și lipite(anexă)și un experiment, o idee foarte creativă , care este disponibil pe adresa <https://anyajatsszunk.com/2020/03/18/csodalatos-viragzas/> În încheiere le-am sugerat elevilor să planteze pe lângă rădăcina copacului o ”capsula timpului” în care să formuleze, deseneze idei despre cum imaginează Pământul peste 50 de ani.

Ultima activitate în cadrul acestui proiect era un concurs de CREAȚIE PLASTICĂ, dedicată „Zilei Mondiale a Mediului” (5 iunie) Tema concursului avea în vedere aspectele legate de poluarea mediului, a planetei, dar și tot ceea ce ne înconjoară în mediul natural în care trăim. Lucrările puteau cuprinde mesaje negative, dar și mesaje pozitive.

Cu ajutorul prezentării ppt despre Ziua Mondială a Mediului s-a prezentat mai multe probleme de mediu, cum ar fi poluarea aerului, poluarea apei, poluarea solului, încălzirea globală, schimbările climatice, dispariția speciilor, deșeurile electronice, epuizarea stratului de ozon și multe altele. După vizionare am discutat că avem nevoie de un mediu curat și este esențial pentru sănătatea umană și bunăstarea acestora. Următoarea sarcină a fost realizarea unei desene cu tema „Un mediu curat pentru o viață sănătoasă”. Am primit fotografii cu desenele realizate.

În urma activităților derulate am constatat sporirea interesului elevilor față de problemele de mediu. Am încrederea că am stârnit curiozitatea , dorința și cunoașterea copiilor, construind în timp un comportament ecologic. Totodată am observat creșterea abilității de exprimare a gândurilor și emoțiilor prin activitățile practice din proiect. Implicarea părintilor a avut un efect pozitiv în procesul educativ prin participarea la desfășurarea sau susținerea unor activități în program.

Strategiile s-au dovedit a fi valoroase datorită faptului că au facilitat nu numai învățarea ci și comunicarea, socializarea școlărilor.

Anexe:

„PARALELĂ ÎNTRE PREDAREA ONLINE ȘI PREDAREA TRADIȚIONALĂ”

Prof. Înv. Preșcolar: Chira Mihaela Ioana
Grădinița P. P. „Piticot”/ G. P. N. Nr. 1 Cîmpeni/ Alba

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” Gaston Mialaret

Data fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze.

Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea online, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare. Cu toate că a existat deschidere din partea cadrelor didactice precum și a copiilor pentru desfășurarea activității educaționale online, au fost câteva dificultăți pe care unii le-au întâmpinat.

Amintim aici lipsa unui mijloc de conectare (laptop, tabletă, telefon), lipsa conexiunii la internet, lipsa cunoștințelor în domeniul tehnologiei pentru unii părinți sau profesori.

Învățarea online știm că prezintă unele avantaje dar și multe dezavantaje, cum ar fi:

Avantaje:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice
2. copiii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare
3. existența conținuturilor multimedia
4. conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință
5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor
6. folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului

Limite și dificultăți / Dezavantaje

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei
2. lipsa comunicării reale/ fizice

Astfel, prin realizarea unei analize, după trei luni de când predarea și învățarea sau mutat în școala de acasă putem trage câteva concluzii cu privire la avantajele predării online și cele ale predării tradiționale, adică ce au avut copiii în plus în aceasta perioadă și ce le-a lipsit:

Predarea online:

- Copiii au petrecut mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;
- Și-au desfășurat activitatea într-un mediu familiar, plăcut și fără zgomotul și agitația din clasă;
- Activitățile online nu începeau atât de devreme precum cele de la școală și ei sau putut bucura de o oră de somn în plus dimineața;
- Relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare;
- Putem spune că aceasta perioadă a favorizat învățarea și dezvoltarea unor noi aptitudini părinților prin folosirea instrumentelor și platformelor pe care lucrează copiii;
- Predarea online a favorizat colaborarea profesorilor, prin împărtășirea de noi experiențe, schimbul de materiale și idei.

Predarea tradițională (față în față):

- Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școală de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii.

Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii;

- În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru.
- Prin crearea unui mediu educațional stimulativ, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului.
- Școala/grădinița favorizează dezvoltarea autonomiei și independenței copilului, favorizând dezvoltarea globală a acestuia.

Ceea ce am trăit în timpul pandemiei, reprezintă o situație aparte, iar măsurile luate au fost extraordinare, fiind nevoie de soluții de urgență și de o adaptare din mers, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și părinților, deoarece era absolut necesară continuarea învățării și a comunicării educaționale. Pe viitor, se dorește ca un model de predare de tip hibrid să rămână în educație, iar lecțiile învățate de profesori și elevi în această perioadă, datorită nevoii de adaptare, să fie un plus de valoare adus sistemului educațional din țara noastră.

Bibliografie:

- Bocoș M., Jucan D., (2007) Teoria și metodologia instruirii, Teoria și metodologia evaluării, Paralela 45, Pitești.
- Ionescu, M., (2011), Instrucție și educație, Editura Eikon, Cluj-Napoca

SCOALA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Profesor învățământ preșcolar Chirciu Laura
Grădinița cu P. P. nr. 4, Bârlad

Școala online a reprezentat și reprezintă, în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem, cât și de microsistem. Trecerea de la formula „față în față” la modalitatea „online” de livrare a educației, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură” didactică și de paradigmă.

Școala online presupune o reorganizare completă a modului în care se abordează actul didactic, pornind de la metode și tehnici de predare, procedee de lucru, dozajul diferit al timpului și terminând cu materialele și mijloacele didactice utilizate. Astfel, în acest context, cei mai buni prieteni au devenit platformele educaționale online și platformele de streaming, modalitățile cele mai potrivite pentru continuarea procesului educațional.

Pe parcursul acestei perioade sensibile, am constatat că școala online a constituit o provocare atât pentru copii și părinți, cât și pentru profesori. Au apărut numeroase întrebări legate de avantajele și dezavantajele acestei modalități de lucru cu preșcolarii și elevii, iar în cele ce urmează voi încerca să le sintetiz aici.

Principalul avantaj al învățământului în mediul online îl reprezintă distribuția rapidă a materialelor didactice. Profesorii sau administratorii platformelor pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic, iar informațiile vor putea fi accesate în mod nelimitat.

Un alt avantaj îl reprezintă existența conținuturilor multimedia. Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

Totodată, școala online facilitează dezvoltarea (accelerată) competențelor digitale. Din punctul de vedere al specialistului în educație, aceasta este una dintre cele opt competențe-cheie pentru învățarea pe tot parcursul întregii vieți. Este o competență esențială pentru secolul XXI în activitatea educativă și profesională, oferind acces la informație și autonomie în educație.

Deoarece învățământul online prezintă un grad ridicat de flexibilitate, acest aspect îl determină pe elev să fie mai responsabil, să își dezvolte automotivația și autodisciplina.

Printre avantajele școlii online se regăsește și folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului. Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feedback în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dezavantajele școlii online, așa cum au fost ele identificate de elevi, părinți și profesori, dar și specialiști în domeniu se manifestă în special în planul psiho-social. Relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi sunt sărăcite, având reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Psihologii, precum și specialiștii în educație recunosc faptul că școala online nu o poate înlocui pe cea tradițională. Latura afectivă a învățării se disipează și elevul nu devine decât un „robot”, dolda sau nu de informații, dar lipsit de modele atitudinale și comportamentale, de prietenie, de înțelegere și empatie față de semenii, de spirit de echipă, competițional sau de altă natură.

Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

Un alt dezavantaj se regăsește în plan tehnic: pregătirea precară a utilizatorilor – profesori și elevilor / părinți pentru activitatea de predare-învățare-evaluare online. Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație.

Dezavantaje regăsim și la nivel material: familiile cu un nivel de trai relativ scăzut vor avea dificultăți în a asigura copiilor accesul la materialele didactice necesare școlii online (laptop, tableta, smartphone etc.). Totodată, există și riscul ca elevii să se afle într-un anumit context în care nu au acces la internet sau nu își pot permite acest lucru.

De asemenea, controlul dificil din partea profesorului asupra activității de învățare a copilului în timpul orei constituie un alt dezavantaj. Spațiul de acasă a devenit foarte aglomerat în condițiile telemuncii și școlii online. În familiile cu mai mulți copii sau cu un spațiu de locuit restrâns acest lucru se resimte puternic.

Nu în ultimul rând, acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Învățământul online este un învățământ, în general, individual ce se desfășoară în fața calculatorului/tabletei etc. Elevul primește lecții, materiale de studiu pe care le accesează când dorește. Are un timp limită de postat cerințele profesorilor și primesc un feed-back individualizat. Însă viitorul nu aparține exclusiv învățământului online. Viitorul va fi o simbioză între clasic și modern, între tehnologie și tabla de la clasă, între conservatorismul profesorilor și maximizarea folosirii tehnologiei în a ușura accesul elevului la informație.

BIBLIOGRAFIE:

<https://revistacariere.ro/inspiratie/educatie/scoala-online-intre-provocare-si-schimbare/>
<https://lifeup.ro/blog/psihologie-pentru-viata/scoala-online/>
<https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/>

Provocările școlii online și exemple de bune practici

**Prof. Înv. Primar Chiriac Alina-Maria,
Școala Gimnazială Nr. 117, București**

Ultima perioadă a însemnat pentru întreaga umanitate un șir de schimbări care au generat multiple procese adaptative. În mod firesc s-a impus înlocuirea/ completarea învățământului tradițional, derulat fizic, în sala de curs, cu un nou mod de realizare a acestuia: școala online.

Provocările școlii online au fost resimțite atât de către elevi și familiile acestora, cât și de către cadrele didactice.

- Provocări pentru elevi/ familiile elevilor

- accesul dificil la educație din cauza lipsei aparaturii necesare sau a unei conexiuni stabile la internet

- utilizarea tehnologiei în mod curent pentru accesul la întâlnirile cu profesorul, rezolvarea sarcinilor școlare, postarea temelor, documentarea pe internet pentru rezolvarea temelor

- utilizarea diverselor resurse educaționale propuse de către profesor pentru învățare și evaluare

- petrecerea unui timp îndelungat în fața ecranelor, ceea ce a generat oboseală oculară și epuizare psihică

- lipsa interacțiunii directe, a socializării cu colegii de clasă și cu profesorii

- Provocări pentru cadrele didactice

- alinierea la cerințele actului de predare-învățare-evaluare online prin formarea/dezvoltarea competențelor IT

- timp mai îndelungat pentru proiectarea activităților didactice desfășurate în mediul online

- un mod inovator de interacțiune, predare- învățare- evaluare

Din punctul meu de vedere, pot spune că perioada școlii online a constituit o oportunitate pentru cadrele didactice prin prisma faptului că am explorat o lume nouă și cu acest prilej ne-am demonstrat încă o dată flexibilitatea, adaptabilitatea, reziliența, potențialul creator. Drept exemplu de bună practică aș vrea să împărtășesc rezultatele unei lecții de AVAP la clasa a II-a (Aria curriculară-Arte și tehnologii/ Subiectul lecției- Bucuriile iernii, Desen în tava cu făină/Tipul lecției- Formare de priceperi și deprinderi).

Competența generală avută în vedere a fost “Realizarea de creații funcționale și/sau estetice folosind materiale și tehnici elementare diverse”, iar competența specifică vizată a fost „2.4 Transformarea unui material prin tehnici variate” conform Programei școlare pentru AVAP clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a aprobată prin Ordin al Ministrului nr 3418/ 19.03.2013.

Obiectivele operaționale au fost următoarele:

- O1-să deseneze cu degetul arătător în făina din recipiente pentru a realiza creații proprii având ca subiect anotimpul iarna

• O2- să își exprime liber trăirile emoționale, transpunându-le liber în creații estetice în făină având ca subiect anotimpul iarna

Am utilizat ca metode și procedee conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul senzorial, iar ca mijloace de învățământ o prezentare Power point cu etapele de realizare a lucrării, tava cu faina albă. Activitatea a fost organizată frontal și individual.

Dincolo de scopul didactic, în proiectarea acestei activități am vizat și incluziunea a celor 2 elevi cu CES din clasa noastră prin intermediul jocului senzorial, activitate ce stimulează simțurile copilului, oferind multiple contexte de învățare și de explorare. Stimularea senzorială prin artă generează o stare de relaxare, promovează libertatea de expresie, concentrarea atenției, interacțiunea de grup, dezvoltă învățarea tactilă, joaca independentă, abilitățile pentru viața de zi cu zi. Pentru copiii cu CES (TSA) beneficiul jocului senzorial constă în faptul că stimulează încrederea și imaginația. Terapia senzorială s-a dovedit excelentă și pentru copiii tipici. Pentru a crea un climat deschis și interactiv am implicat și familiile în jocul nostru. Am consolidat astfel parteneriatul școală-familie într-o perioadă dificilă pentru toți și am securizat relațiile construite în clasele anterioare.

Acestea sunt câteva dintre lucrările copiilor realizate în cadrul orei online . Fotografiiile transmise au demonstrat plăcerea cu care au lucrat elevii, deoarece fiecare copil a realizat mai multe lucrări folosindu-și imaginația și simțul estetic.

Bibliografie/Webografie:

1. ***Programa școlară pentru AVAP clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a aprobată prin Ordin al Ministrului nr 3418/ 19.03.2013
2. <https://educatiacaojoaca.ro/tot-ce-trebuie-sa-stii-despre-jocul-senzorial/>
3. <https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>
4. <https://logokids.ro/educarea-senzoriala/>
5. <https://ciratherapy.com/2020/09/16/beneficiile-jocului-senzorial-pentru-copiii-cu-autism/>

Bune practici în învățarea online

Prof. înv. primar, Chiriac Violeta Magdalena
Școala Gimnazială Nr. 22, Galați

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol important în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea cadrelor didactice. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul online deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate; reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dificilă pe care o traversăm în întreaga lume.

Școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare, astfel că metodologia clasică (predare – învățare – evaluare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit și se pot găsi diverse videoclipuri cu activități predate diferit, față de cum eram obișnuită. Acestea ne-au ajutat să privim lucrurile dintr-o altă perspectivă, o altfel de abordare a învățării.

Este evident că școala – chiar și repositionată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate. Mai multe școli au organizat deja „cancelarii online” – ședințe de coordonare cu profesorii pe platforme precum Skype, Google Meet, Whatsapp sau Facebook Messenger. Acesta e primul pas pentru a stabili calendarul online și modul cum veți comunica cu elevii. Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google. Pentru a accesa gratuit Suita Google for Education, e nevoie ca școala să aibă un domeniu și să se înregistreze cu un cont G Suite for Education. Un singur administrator poate crea acest cont de unde poate crea adrese de email tuturor utilizatorilor pentru acel domeniu.

Pentru a fi cât mai eficientă la nivelul clasei mele, la ciclul primar, am procedat astfel:

- * comunicarea pe grupul de Whatsapp, Messenger sau canalul prestabilit cu părinții sau cu elevii orarul și modul de derulare a orelor.

- * pregătirea și împărtășirea unui program săptămânal cu intervalele orare în care se vor organiza întâlnirile online, pe teme. Spre exemplu, luni, de la 8,00 la 9.50: Sesiune de organizare cu toată clasa pe Zoom, de la 10 la 10.50 ora de română pe Zoom, de la 11.00 la 12.00 Tur virtual la muzeu, instituții, etc. (de regulă am respectat orarul clasei, cu pauzele de 10 minute)

- * este important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine învățătorul în organizarea activităților și temelor pentru acasă. Elevul trebuie să aibă acces la Internet de pe laptop/calculator sau telefon, căști și webcam (opțional) pentru a putea participa online.

- * nu am avut copii care nu au avut acces la internet, însă în cazurile unde elevii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, ar trebui concepute fișe și activități speciale și discutat cu persoana care are elevul în grijă săptămânal, pentru a ne asigura că acești copii continuă să lucreze. Se poate comunica și telefonic cu elevii și chiar dacă nu toți vor putea ține pasul, e foarte important să le arătăm că ne preocupăm starea fiecăruia și că avem în continuare așteptări și sarcini clare. Chiar și așa, vor fi mulți copii care rămân izolați, iar unii profesori/ colegi iau în calcul deja organizarea unei școli de vară de recuperare pentru aceștia.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Consider că pe viitor, se pot face activități combinate, respectiv metoda tradițională cu cea digitală, de unde cu siguranță elevii noștri au de câștigat.

Bibliografie:

- <https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>
- Petre Botnaciuc, Constantin Cocoș, Cătălin Glava,-Școala online, elemente pentru inovarea educației, Editura Universității din București,2020
- www.didactic.ro

PARTICULARITĂȚILE ÎNVĂȚĂRII ÎN MEDIUL ON-LINE/HIBRID

Prof. Înv. Primar Chirica Crina
Prof. Înv. Preșcolar Andon Dorina-Mariana
Învățător Popa Geta
Școala Gimnazială „Anastasia Fătu” Berezeni

Sistemul clasic de predare este cel care se organizează în cadrul unei instituții de învățământ, parte a sistemului global al societății și care are ca finalitate formarea de opinii și caractere, educarea indivizilor încadrați ca parte a procesului de învățare. În cele ce urmează vom detalia aceste trei tipuri de învățare, cu toate particularitățile lor.

În primul rând, sistemul clasic de învățare presupune existența unui spațiu fizic în care o clasă sau o grupă își desfășoară activitatea, având ca responsabil al acesteia un formator - educator, învățător, profesor, etc. - ce are un orar bine stabilit iar pe parcursul zilei se desfășoară anumite activități instructiv-educative cu scopul de a antrena vigilența mentală și fizică a educabilului. Bineînțeles că pe lângă metodele tradiționale de predare și-au găsit locul și unele noi, moderne, plecând de la simple imagini sau fișe de lucru, clasicele prezentări power-point, până la lecții și exerciții cu totul interactive realizate cu suport IT&C, digitalizate. Însă, nu trebuie omis faptul că toate acestea aveau loc în clasa propriu-zisă, cu participarea fizică a elevilor și formatorilor.

Doamna Daniela Vasile, în articolul ei „Modelul de învățare hibrid cu grupuri alternând și cel cu tehnologie minimă”, demonstrează care sunt cele 4 tipuri de învățare hibrid ce pot avea loc, după cum urmează:

- ❖ învățarea de tip hibrid cu clasa inversată, unde „elevul învață materialul nou acasă, iar în clasă are loc fixarea și aplicarea lui. În acest fel, profesorul și elevii au mai mult timp pentru consolidarea cunoștințelor și aplicarea lor în contexte complexe”(Vasile, 2020)

- ❖ învățarea hibrid cu grupuri alternând, unde „predarea are loc cu toți elevii online în mod sincron, iar fixarea și aprofundarea cunoștințelor are loc cu o parte din elevi față în față, iar ceilalți online asincron, cele doua grupe alternând.” (Vasile, 2020)

- ❖ activitate educațională cu tehnologie minimă, așa cum spuneam mai sus, profesorii au găsit modalități care mai decare mai diverse în a asigura accesul la educație elevilor din medii defavorizate.

Toate aceste caracterizări ale școlii, ale mediului educațional se pot aplica atât mediului fizic, obișnuit de învățare, în cadrul scenariului mixt de predare - hibrid- dar și în cadrul școlarizării online.

În aceeași ordine de idei putem spune că învățarea în sistemul hibrid este mai ofertantă decât cea în sistemul online deoarece se asigură o anumită dinamică a activităților de către elevii prezenți fizic, ora se desfășoară într-o manieră cât mai apropiată de cea uzuală însă profesorul este supus unui efort intens de a acorda atenția cuvenită fiecărui elev, fie că acesta se află acasă ori în clasă. Aici, este necesar ca materialele didactice să fie prezentate sub două forme: întâi în format letric pentru cei aflați în clasă și totodată aceste materiale trebuiesc adaptate/convertite în format digital pentru cei care lucrează pe platformă.

Fără îndoială, pe lângă avantajele prezentate de educația online există și nenumărate dezavantaje. În primul rând, dat fiind specificul socio-economico-cultural al României, există multe zone ale țării încă izolate unde trecerea la noile forme de învățământ nu a putut fi asigurată din pricina lipsei conexiunii la internet ori din cauza lipsei dispozitivelor. Dacă ne referim la avantajele pe care

le prezintă sistemele de predare hibrid/online, cadrele didactice au evidențiat faptul că atât ei însăși cât și elevii au dobândit competențe digitale, predarea se realizează într-un mod mai atractiv prin includerea jocurilor didactice online, se pot crea și utiliza resurse educaționale deschise, procesul de educație nu a fost complet blocat de pandemie, părinții au fost mai implicați în activitatea școlară a elevilor iar activitățile s-au realizat mai comod, din confortul propriei case fără a mai exista risc ridicat de contagiune.

Pe de altă parte, dacă ne referim la dezavantaje, atunci putem enumera lipsa interacțiunii elev-profesor, intervenția directă a învățătorului asupra muncii individuale a elevului este limitată, lipsa posibilității de verificare în totalitate a ascultării active a elevilor, conexiune la internet cu întreruperi, elevii absentează fără motive justificate, feedback redus din partea copiilor, lipsa dotărilor cu dispozitive - atât pentru profesori cât și pentru elevi, probleme tehnice care pot apărea în timpul lecțiilor online, distragere cauzată de diverși factori, lipsa concentrării, imposibilitatea de interacțiune directă, izolarea și lipsa socializării.

Reluând cunoștințele dobândite de mai sus referitoare la învățarea în mediul online și hibrid versus învățarea în mediul obișnuit, fizic, putem spune că aceste noi forme de realizare a educației prezintă atât avantaje cât și dezavantaje fără a fi posibil a eticheta unul dintre sisteme drept exclusiv pozitiv sau exclusiv nociv.

BIBLIOGRAFIE:

1. <https://www.edupedu.ro/daniela-vasile-modelul-hibrid-cel-mai-difical-de-implementat-la-nivel-de-clasa-dar-cu-cea-mai-mare-flexibilitate-si-oportunitati-cum-se-face-invatare-de-tip-hibrid-cu-o-clasa-inversata/>
2. Cruelaru, V., Conceptul de sine și performanța școlară, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași, 2014.

ÎNTRE ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE ȘI TRADIȚIONAL

**Prof. înv. preșcolar. Chirilă Florentina
Grădinița cu P. P. „Florilor” Cumpăna**

„Lucrurile mărunte se obțin încet, dar nu obții nimic dacă stai pe loc” Zig Ziglăr

În învățământul tradițional, fundamentul activității didactice a fost asigurat de psihologia asociaționistă, pentru care actul cunoașterii se reducea la simpla înregistrare prin simțuri, la percepție.

Învățământul online este preponderent unul individual pentru elevi. Învățământul online, reprezintă o etapă nouă și specifică în organizarea activității didactice.

Conform „Dicționarului explicativ”, cuvântul „ONLINE” înseamnă conectat la o rețea de calculatoare (internet) sau controlat direct de un procesor central. De asemenea, „ONLINE” reprezintă un echipament, dispozitiv sau mod de prelucrare a datelor conectat direct la calculator.

Această perioadă dificilă a pus la încercare modalitățile cadrului didactic de adaptare la situația curentă. O mare schimbare a fost trecerea de la învățământul tradițional, la cel în mediul online.

Trecerea de la învățământul tradițional la învățământul la distanță (online) s-a făcut destul de brusc și au fost identificate anumite particularități, în comparație cu învățământul organizat în școală.

Cu certitudine atât cadrele didactice cât și elevii trebuie să-și îmbunătățească substanțial abilitățile digitale, ceea ce va schimba calitativ relația profesor-elev dar și școală-familie. În același timp și societatea civilă va trebui să fie conectată mai activ la problemele educației, venind cu sugestii constructive de îmbunătățire, în special a modalităților de învățare de la distanță și a instrumentelor digitale. Învățarea de la distanță este și va fi un șir de invenții și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, și va contribui la consolidarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine.

Totodată, cadrele didactice, precum și elevii, părinții, managerii școlari trebuie să fie autodidacți, să învețe din propria experiență dar și a celorlalți. În viitor trebuie pus accentul pe elementele învățării personalizate/ individualizate, dar și pe posibilitățile copilului. Elevii nu vor pune accent doar pe conținuturi, ci și pe analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și pe relațiile stabilite între participanții la actul învățării.

A fi cadru didactic necesită o mare flexibilitate, putere de adaptare la nou și multă spontaneitate. Toate acestea, combinate cu experiența didactică, formează un profesor care se adaptează rapid la aproape orice situație. Fiecare act didactic, indiferent cât de minuțios este planificat, va avea momente în care situația la oră solicită o schimbare. De aceea este foarte important ca profesorul să fie pregătit oricând pentru o schimbare, să fie flexibil din punct de vedere cognitiv și comportamental.

Învățământul preșcolar, a fost într-o situație dificilă în această perioadă. Ca și profesor pentru învățământul preșcolar am încercat multe aplicații și platforme cu ajutorul cărora am desfășurat activitățile instructiv-educative și cele de evaluare.

Activitățile instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că și resursele digitale sunt utile în desfășurarea demersului didactic, beneficii având fiecare participant: copil, părinte, educatoare.

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părintii, au acumulat noi informații în domeniu IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de

la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Din perspectiva cadrului didactic, noua structură de desfășurare a activităților a oferit următoarele oportunități: am învățat utilizarea unor noi platforme de învățare online (modul de lucru pe Whatsapp- pe care au lucrat cu preșcolarii, dar și pe Zoom, în cadrul consiliilor profesoriale sau a cercului pedagogic), am învățat să creez jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari.

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE **Sistemul de învățământ finlandez**

PROF. PT. ÎNV. PRIMAR CHIRILOV MIHAELA SIMINA
Liceul Tehnologic Nr. 1 Popești

Rezultatele deosebite înregistrate în mod consecvent de către elevii finlandezi se datorează filosofului finlandez John Vilhelm Snellman care, la mijlocul secolului al XIX-lea, a pus bazele acestui sistem, deoarece a transmis ideea că educația este cea care asigură bunăstarea. Cetățenii au fost receptivi și au început să investească în educație, cercetare și tehnologie, astfel că, astăzi, din bugetul de stat, pentru educație se alocă 14%.

Sistemul de valori al finlandezilor are la bază educația nu acumularea de bunuri. Acest lucru este valabil pe tot parcursul vieții, când, arată statisticile, adulții preferă să dea bani pe un program de educație continuă decât pe ultimul telefon scos pe piață. Este un sistem de valori format în familie, consolidat în școală, pus apoi în slujba țării.

Copiii încep școala la 7 ani și nu se confruntă cu examene până la vârsta de 16 ani, când susțin singurul examen important în sistemul lor educațional. Orele sunt scurte (45 min), intense și, mai ales, foarte participative. Au foarte puține teme pentru acasă, se stimulează raționamentul critic înaintea memorizării mecanice. Învățământul finlandez pune mare preț pe științe și pe practică, de aceea cele mai multe cursuri de științe au loc în laboratoare, în grupuri de maximum 16 elevi și se concentrează pe experimente științifice.

În urma evaluărilor internaționale, elevii finlandezi s-au dovedit a fi cei mai inteligenți. Ei au obținut cele mai bune rezultate la cunoaștere științifică și s-au clasat printre primii la matematică și apetitul pentru lectură.

Statul finlandez e preocupat de asigurarea unui învățământ viabil, capabil să motiveze elevii. Sistemul educativ este foarte bine gândit și făcut în sprijinul elevilor. Finlanda are cel mai mare procent, din Europa, al elevilor care ajung la facultate, 66%, iar 93% dintre finlandezi promovează liceul. În același timp, diferența dintre cei mai slabi și cei mai buni elevi este cea mai mică din lume. Sistemul este unul egalitarist, oferind șanse egale pentru oricine, indiferent de mediul socio-economic din care provine, sau de zona în care locuiește, au același potențial de a învăța și trebuie să aibă aceleași șanse la o educație de calitate. În Finlanda nu există școli mai bune și școli mai proaste. Nu există învățământ privat. Întregul sistem universitar este de stat. Sunt permise liceele private, dar perceperea de taxe de studiu este interzisă.

Această țară consideră pur și simplu că absolut toți copiii trebuie să beneficieze de același tratament. Copiii cu dizabilități învață în școlile normale. Copiii cu cerințe educaționale speciale nu studiază la domiciliu, nu sunt excluși sau izolați în școli speciale, ci participă la ore în clase normale, indiferent dacă au handicapuri grave. Durata unui curs este de 45 de minute.

Metodele utilizare de cadrele didactice sunt de tipul celor activ-participative, orele fiind intense. Temele pentru acasă există, dar sunt foarte puține și antrenează raționamentul critic, în detrimentul memorizării mecanice. De precizat este faptul că aceste teme le sunt oferite doar adolescenților și durează maxim o jumătate de oră. Cursurile încep dimineața la ora 9 și durează până la ora 15. În timpul pauzelor sunt încurajați spre desfășurarea și participarea la activități fizice. Politicile educaționale în majoritatea țărilor lumii merg pe ideea de a identifica elevii cei mai buni, de a alege

vârfurile, în timp ce ceilalți elevi sunt lăsați deoparte”, spune Pasi Sahlberg, un educator celebru în Finlanda. „Noi nu suntem așa, noi mergem pe cooperare, nu pe competiție. Dacă e să ne întrecem cu cineva, atunci tot ce putem spune e că vrem să fim mai buni decât suedezii. Pentru noi asta e suficient.”

În Finlanda, școala pune preț pe calitatea profesorilor, investind doar în cei care realizează performanțe. Calitatea profesorilor finlandezi este, pur și simplu, exemplară. În Finlanda trebuie să ai facultate ca să predai la grădiniță și masterat ca să predai la școală. Astfel, legea impune fiecărui cadru didactic să aibă la bază cinci ani de facultate și un masterat în pedagogie. Poziția de profesor este una cu o mare responsabilitate și, în consecință, nu oricine poate intra în sistem.

În Finlanda este mai ușor să devii medic sau avocat decât profesor.

Salariile pe care le primesc sunt printre cele mai mari din Europa, alături de Germania, Marea Britanie și Franța. Profesorilor care nu își dovedesc competența nu li se prelungește contractul de angajare.

Bibliografie:

<https://edict.ro>

<https://www.timpul.md/>

COMUNICAREA CADRE DIDACTICE-PĂRINȚI ÎN PERIOADA PANDEMIEI

**Prof. înv. preșc. Chiripuci Niculina
Grădinița Nr. 1, Măgurele, Ilfov**

În timpul unei crize precum cea generată de pandemia de COVID-19, consolidarea comunicării dintre părinți și cadre didactice, a transparenței și încrederii a fost esențială pentru a putea pune în practică măsurile de limitare a răspândirii virusului. O comunicare armonioasă între școală/grădiniță și părinți nu poate decât să asigure un cadru propice pentru împărtășirea îngrijorărilor, feedback-ului, miturilor și zvonurilor privind COVID-19. Comunicarea între școală/grădiniță, părinți, elevi/copii și cadre didactice este esențială pentru a asigura o înțelegere clară a ceea ce trebuie făcut, de către cine și cum. În vremuri de incertitudine, este important ca părinții să se implice în relația cu școala.

Educația în timpul pandemiei ne-a adus pe toți împreună, demers, care premergător acestei situații excepționale, rămânea în unele cazuri teoretic: cadre didactice alături de părinți, în beneficiul copiilor. Noutatea situației, dificultatea și rapiditatea adaptării la susținerea cursurilor în online au făcut ca atât profesorii, cât și părinții să treacă prin emoții grele.

Menținând o atitudine calmă și pozitivă legată de viitorul școlar al copiilor a fost esențial. Chiar dacă nu știam ce se va întâmpla, copiii au beneficiat de educația de care au avut nevoie, deși nu în mod clasic. Indirect, cadrele didactice au sprijinit emoțional părinții atunci când au organizat activități online pentru copii, contribuind astfel la menținerea unui program zilnic previzibil al acestora. Implicându-l pe copil în activități plăcute și interesante, cadrele didactice au putut reduce nivelul de stres resimțit de toți membrii familiei.

Profesorii au ajutat părinții păstrând legătura cu aceștia în mod regulat, vorbind despre îngrijorările și temerile părinților legate de școală și învățare. Cadrele didactice au putut fi de un real ajutor părinților atunci când și-au exprimat deschis disponibilitatea de a coopera, când le-au transmis părinților un gând bun sau o încurajare, când au comunicat în mod clar așteptările legate de învățarea online și când au dat dovadă de flexibilitate și umor în comunicare.

Mai jos, am prezentat câțiva pași ce s-au dovedit a fi utili în consolidarea comunicării dintre școli/grădinițe și părinți:

1. Desoperirea nevoilor de comunicare: discutarea tuturor informațiilor de care a fost nevoie, legate de COVID-19, de ce fel de sprijin au avut nevoie părinții și copiii pentru a se simți în siguranță la școală.

2. Folosirea celor mai potrivite canale de comunicare: pentru ca mesajele să fi ajuns la toate familiile, se recomanda folosirea a cât mai multor canale de comunicare posibil. Nu toți părinții puteau fi abordați în același fel și nu toți interacționau în aceeași măsură. O atenție deosebită trebuia acordată comunicării mesajelor către familiile cele mai vulnerabile. Printre canalele ce-au putut fi folosite în comunicarea cu părinții s-au numărat: ședințele sau discuțiile cu părinții în mediul online (Zoom, Skype, etc), apelurile telefonice, grupurile de mesaje (Whatsapp), platforma online a unității,

platformele online de socializare (Facebook). De asemenea, important este să se transmită aceste mesaje ambilor părinți, chiar dacă de obicei comunicarea are loc doar cu mama sau tatăl copilului.

3. Comunicarea clară și coerentă: este importantă comunicarea sistematică cu părinții, nu numai la nevoie. În felul acesta se va crea un mecanism clar, comunicarea va fi așteptată, iar părinții se vor simți încurajați să participe și să se implice mai mult în viața școlară a copiilor lor. Comunicarea poate merge dincolo de COVID-19, dar subiectul coronavirusului va fi punctul esențial al consolidării comunicării. De asemenea, este important ca școlile să se asigure că toți părinții și elevii/copiii, inclusiv cei mai vulnerabili, pot avea acces la informațiile esențiale prin transmiterea unor informații adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor și accesibile tuturor elevilor, inclusiv celor cu dizabilități.

4. Folosirea unui ton adecvat: ascultându-i pe părinți și adresându-le întrebări, le veți înțelege mai bine comportamentul, îngrijorările și percepțiile. Fie că mesajele transmise sunt prin email, SMS sau în persoană, cadrele didactice ar trebui să folosească un ton calm și pozitiv, să fie deschise și optimiste și să ofere încurajări. Este esențial să cultive sentimentul de încredere. În discuțiile cu părinții, aceștia trebuie să aibă încredere în confidențialitatea comunicării și că principalul scop este acela de a asigura interesul suprem al elevilor.

5. Încurajarea părinților să vorbească cu dascălii: este importantă crearea unui mecanism de feedback clar și accesibil pentru familii astfel încât acestea să își poată exprima opiniile, îngrijorările și așteptările. Părinții trebuie încurajați să comunice des și deschis cu școala, repetându-le că școlile vor să asculte părerea lor.

6. Afișați mesaje în locuri cu vizibilitate maximă pentru elevi: este importantă transmiterea informațiilor privind COVID-19 prin toate mijloacele și în toate formele posibile, și către elevi/copii. Mesajele pot fi afișate sub formă de postere, în toalete, la intrare, în sălile de clasă și în alte locuri vizibile, informațiile transmise fiind adaptate nivelului de dezvoltare al copiilor și accesibilizate tuturor, inclusiv celor cu dizabilități.

7. Menținerea legăturii și cu elevii/copiii și familiile vulnerabile: ce se poate face pentru a sprijini elevii/copiii vulnerabili, cu afecțiuni medicale preexistente și/sau cu risc sporit de a contracta virusul.

În altă ordine de idei, indiferent în ce „tabără” ne aflăm, trebuie să apelăm la răbdare și înțelegere, în această perioadă, majoritatea dintre noi având deopotrivă momente de frustrare și stres, aceste emoții afectându-ne uneori capacitatea de a comunica eficient.

ÎNVĂȚAREA ONLINE - AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. pentru învățământ preșcolar: CHIRIȚĂ DANIELA

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea online de calitate, predarea online, proiectarea instruirii online. Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Atribuții:

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă: timp de planificare, pregătire și dezvoltare pentru o lecție, situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet.

Avantaje:

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.

Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online:

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Implicarea familiei în învățarea online

**Prof. înv. preșc. Chiriță Oana,
Grădinița cu p. p. nr. 28, Ploiești**

Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Predarea online vine cu o serie de provocări pentru copii și cadrele didactice: dificultăți tehnologice inevitabile, lipsa unei relații personale dintre profesori și copii, un control mai limitat al cadrului didactic asupra „atmosferei” din clasa virtuală, dificultăți de verificare a nivelului de atenție al copiilor și o mulțime de alte detalii care apar pe parcurs, în funcție de preșcolari, materie și conținutul predat.

În contextul învățării on-line, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de e-pregătire, care se referă la atât la e-pregătirea organizației școlare pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la e-pregătirea elevilor/părinților care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la e-pregătirea profesorului, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres, ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Unul dintre cele mai dificile aspecte ale predării online se leagă de motivația copiilor pentru învățare. Atenția copiilor în fața ecranului poate fi ușor distrasă în timpul lecțiilor online, oboseala intervine mai repede, iar implicarea copiilor în lectie poate fi mai dificilă decât în clasă, când cadrul didactic se află la doi pași distanță de elevi.

Implicarea părinților în viața grădiniței online reprezintă o parte esențială pentru calitatea educației, pentru un mediu sigur de învățare și de achiziții ale preșcolarilor. Are beneficii majore în ceea ce privește comportarea copilului în timpul activităților și la rezultatele sale preșcolare. Implicarea părinților în educația preșcolară este cea de acasă: pornind de la disciplina, la oferirea unui mediu familial stabil, la transmiterea valorii educației.

Educația de acasă nu trebuie separată de cea școlară. Este benefic pentru copil ca părinții să cunoască ce se întâmplă la grădiniță și ca profesorii pentru învățământ preșcolar să cunoască situația familială. Implicarea părinților în educația preșcolară online a copilului înseamnă și sprijinul dat în

realizarea sarcinilor preșcolarălor; oferirea de materiale alternative pentru a-i face munca de înțelegere, memorare și învățare mai simplă. Trebuie purtate discuții despre grădiniță cu copilul, interesul pentru activitățile preșcolare, domenii de activitate, colegii de grupă.

Prin implicarea părinților în viața grădiniței se observă o îmbunătățire a abilităților sociale, adaptarea mai bună la mediul din grădiniță, implicare mai mare în activități, o importanță mai ridicată pentru educație.

Operaționalizarea mai clară a conceptelor de implicare și de participare a părinților (Feuerstein, 2000 și Desforges, 2003, apud Smith et al., 2007) permite diferențierea următoarelor aspecte:

- două tipuri de implicare a părinților și anume: spontană, care pornește de jos în sus, față de cea planificată, de sus în jos. Cea din urmă se referă la intervenții sau programe construite cu scopul de a rezolva problema insuficienței participării sau absenței părinților;

- implicarea acasă - spre exemplu, o discuție acasă despre activitățile de la grădiniță și implicarea la grădiniță, de exemplu, participarea părinților în activitățile grădiniței sau aspecte de organizare a activității preșcolare: comunicarea cu grădinița, relația grădiniță - părinți (Smith et al., 2007; Lambert 1985 apud Ho et al., 2011; Dor, 2013).

Parteneriatul grădiniță - familie - comunitate reprezintă o problemă de actualitate identificată în diferite documente educaționale, atât în plan național, cât și internațional și de numeroase cercetări în domeniul educației. În țara noastră, Legea educației naționale nr.1\2011 arată că părinții sunt parteneri principali și beneficiari ai procesului de învățământ. Articolul 80 prevede că toate deciziile majore din învățământul preuniversitar să fie luate prin consultarea structurilor asociative reprezentative ale părinților.

Legea Educației Naționale dă dreptul părinților să participe activ la conducerea unităților de învățământ, prin prezența în consiliul de administrație al grădiniței – a doi sau trei reprezentanți ai părinților, în funcție de mărimea unității (Articolul 96). Părinții sunt implicați în realizarea ofertei educaționale la nivelul unității de învățământ, dar și la stabilirea curriculumului la decizia școlii.

Avantajele pentru părinți, profesori și comunitate sunt relatate și în literatura de specialitate (Epstein, 2009) evidențiind importanța implicării părinților în viața grădiniței, având un rol deosebit în educația și dezvoltarea preșcolarălor. Implicarea părinților în viața propriilor copii are ca efect semnificativ o mai bună îndeplinire a cerințelor preșcolare, iar grădinița se dezvoltă.

Bibliografie:

Agabrian, M. (2006). Școala, familia, comunitatea. Iași: Institutul European

Basarab, A. (2015). Preluat pe 31 Martie 2019, de pe <https://anatolbasarab.ro/scoala-spatiu-cultural-al-socializarii/>

Băran Pescaru, A. (2004). Parteneriat în educație: familie – școală – comunitate. București: Aramis Print

Bochiș, E. (coord.) (2011). Familia și rolul ei în educarea familiei. Iași: Polirom

<https://www.profesorinromania.ro/2021/02/01/implicarea-parintilor-in-viata-scolii/>

<https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale>

FORMAREA PROFESIONALĂ DUALĂ ÎN REGIUNEA BORDEAUX, FRANȚA

Prof. Chiș Anca Maria
Liceul Tehnologic de Construcții și Protecția Mediului Arad

În urma participării la o vizită de studiu la Bordeaux, am avut ocazia să aflu despre formarea profesională duală, care a fost recent implementată și în România. În Franța, fiecare comunitate autonomă are propriul sistem de formare duală. Acest tip alternativ de formare a fost introdus în urmă cu 9 ani, ca o reacție la rata mare a șomajului în rândul tinerilor (57% între 16-25 ani).

Formarea profesională duală reprezintă totalitatea acțiunilor și inițiativelor de formare, care au ca și obiectiv calificarea profesională, într-un regim de alternanță partener economic - centru de formare. Aceasta vizează acțiuni și inițiative formative comune ale angajatorilor și formatorilor, care au drept scop calificarea profesională a muncitorilor într-un regim de alternanță cu activitatea într-o firmă parteneră.

Modalitățile de desfășurare a formării profesionale duale sunt formare în centrul de formare, formare în centru cu participarea partenerului economic, formare la partenerul economic. Am studiat învățământul dual mai cu seamă la Maison des Compagnons du Devoir de la Bordeaux.

Finalități acestei forme de calificare ar fi creșterea numărului de persoane care pot obține un certificat de educație secundară post-obligatorie, reducerea abandonului școlar, facilitarea inserției pe piața muncii, ca urmare a unui contact cu firmele și creșterea implicării partenerilor economici în formarea profesională, favorizarea transferului de cunoștințe.

Beneficiile formării într-o întreprindere sunt accesul la o formare profesională oficială, finanțarea studiilor de către angajator, încheierea unui contract individual de muncă, remunerație acordată pe baza unui contract colectiv.

Scopurile acestui tip de formare sunt multiple: creșterea numărului de persoane care pot să obțină o diplomă de formare profesională secundară post-obligatorie, sporirea motivației elevilor, reducându-se abandonul școlar. Totodată se facilitează accesul pe piața muncii, ca o consecință a unui contact mai puternic cu întreprinderile. În același timp se dezvoltă relațiile și colaborarea dintre mediul privat și formarea profesională.

Pregătirea se desfășoară pe module profesionale. Se stabilesc activitățile care se realizează în centrul de formare și cele care se derulează la firma parteneră, durata acestora și criteriile de evaluare.

Numărul de ore de formare în întreprindere trebuie să fie de cel puțin 33% din totalul orelor elevilor. Durata ciclului de formare este de doi ani școlari: 6 luni în centrul de formare, un an în firma parteneră, trei luni din nou în școală. Este de remarcat faptul că firmele se implică mult în pregătirea teoretică, dar și în cea practică, se discută despre modulele de formare între centrul de formare și firmă.

Activitatea de formare din întreprindere și din centrul de formare este coordonată prin reuniuni lunare de control, iar evaluarea elevilor este responsabilitatea profesorilor care se ocupă de predarea modulelor profesionale. Elevii lucrează 40 de ore pe săptămână și primesc o bursă de 300€/lună, care este oferită, în întregime de firma parteneră.

Exemplele de bună practică pe care am avut ocazia să le studiez în cadrul acestei vizite de studiu pot fi transferate și aplicate și în alte sisteme naționale de învățământ.

Considerăm că imaginea formării profesionale în societate trebuie să se îmbunătățească, să fie considerată la fel de importantă ca și cea teoretică. Pentru aceasta, însă, oferta educațională trebuie adaptată pieței muncii. Astfel, s-ar reduce abandonul școlar și s-ar favoriza accesul tinerilor pe piața muncii.

UN EXEMPLU DE BUNE PRACTICI: PROIECTUL TRANȘNATIIONAL DE VOLUNTARIAT PODURI DE CĂRȚI PESTE PRUT

**Profesor CHIȘ DANIELA LIGIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CAIUS IACOB ARAD**

În semestrul al doilea al acestui an școlar, instituția în cadrul căreia profitez coordonează, în parteneriat cu alte instituții din țară și din Republica Moldova, un PROIECT TRANȘNATIIONAL DE VOLUNTARIAT intitulat „PODURI DE CĂRȚI PESTE PRUT”.

Proiectul s-a născut dintr-o dorință unanimă a celor implicați de a oferi elevilor șansa de a-și perfecționa competențele de comunicare și lectură în limba română prin acțiuni de voluntariat, derulate de comun acord de către școlile din cadrul celor două țări partenere: România și Republica Moldova.

„Uniți în cuget și-n simțiri”, toți cei care gândim, simțim și vorbim românește, ne-am propus să ridicăm trainice PODURI DE CĂRȚI PESTE PRUT, prin activități extrașcolare a căror finalitate o reprezintă crearea unei biblioteci în limba română, prin donații de carte direcționate înspre diferite școli partenere din Republica Moldova.

Premisa acestui proiect a fost conștientizarea faptului că lectura joacă un rol esențial atât în educația, cât și în dezvoltarea copiilor, reprezentând un stimul pentru creativitate, dar, în același timp, consolidând relația cu părinții, respectiv cu școala.

Beneficiile lecturii sunt multiple și merită pe deplin efortul de creare a acestei deprinderi încă de la vârste fragede. Lectura dezvoltă vocabularul copiilor, mobilizează procesele cognitiv-intelectuale și sporește capacitatea de participare emoțională la propria acțiune de creație.

Lectura ajută la dezvoltarea morală și îi învață pe copii să capete încredere în propriile forțe, dar și să evadeze din lumea reală și să pătrundă într-un univers fantastic, misterios, în care orice vis se poate împlini!...

Prin lectură, copilul poate învăța să descopere lumea din jur, oamenii și modul în care aceștia acționează în diferite situații de viață, poate evita anumite comportamente negative, însușindu-ți tipare comportamentale moral-benefice, clădindu-și, filă cu filă, viitoarea personalitate.

Aflat în derulare, proiectul se desfășoară în trei etape:

1. ETAPA DE CERCETARE: 25.03.-14.04.2021

❖ Propunerea lansată de către cadrele didactice din Republica Moldova de dotare a unei biblioteci cu cărți în limba română.

❖ Selecția școlilor partenere România - Republica Moldova.

❖ Informări/ discuții/ decizii privind modalitatea de transport al coletelor.

2. ETAPA DE COLABORARE: 15.04 – 14.06.2021

❖ Donarea cărților și depozitarea acestora, timp de 21 zile (în vederea decontaminării), pentru a fi expediate în condițiile igienico-sanitare impuse de situația pandemică actuală.

❖ Expedierea coletelor spre destinație.

❖ Primirea și distribuirea coletelor din Chișinău către celelate școli beneficiare ale proiectului.

3. ETAPA FINALĂ/DE REFLECȚIE: 15.06-25.06.2021

❖ Desfășurarea unui meeting online cu profesorii coordonatori, în vederea asigurării unui feedback privind activitatea proiectului.

Grupul țintă al proiectului l-au constituit elevii din ciclurile primar, gimnazial, liceal ale școlilor implicate în proiect și carele didactice coordonatoare.

Proiectul a fost mediatizat pe platforma GSUITE a școlii, pe site-ul școlii noastre și a celorlate instituții școlare oganizatoare sau partener ori pe diferite rețele de socializare.

Avem speranța că proiectul va avea impactul așteptat: o bibliotecă de carte în limba română, accesibilă și viabilă pentru scopul cu care a fost creată.

Indiferent de format (olograf, tipărit sau digital), cărțile reprezintă o sursă inepuizabilă de informații, având potențialul de a lărgi orizonturile celui care are curiozitatea și dorința de a le cerceta, ele fiind - după cum spunea Andrei Pleșu - „, felul oamenilor de a avea aripi”.

Surprize plăcute - școala de acasă!

**Prof. înv. preșcolar, Chiș Mariana,
Grădinița cu P. P. Voinicelul, Satu Mare**

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o multitudine de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Desigur această învățare are multe avantaje dar și anumite limite, de aceea unii profesori au primit-o cu multă deschidere, părinții și copiii deasemenea ne- au surprins cu promptitudinea adaptării lor la această nouă formă de educație.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic.

- Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

• Limite:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte.

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, oamenii nu mai știu să comunice. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Activități pe care le-am realizat pe Grupul părinților, pe Facebook și pe Zoom.

TEMA: „Ziua României”- ziua I

activități sincron

DS-Cunoașterea mediului: „De ce suntem români?”-explorăm certificatul de naștere-

<https://wordwall.net/ro/resource/7209940/sunt-rom%c3%a2n-din-rom%c3%a2nia>

DOS-Educație pentru societate: „Frumoasă e țara mea!”-prezentare power point

activități asincron

DOS: Activitate practică „Felicitare pentru țara mea”-lipire material din natură,

DLC: „Cum se scrie „ROMÂNIA”?- aranjare litere după model;

Ziua României- ziua II

Activități sincron-

(DS+DLC) (Cunoașterea mediului+ limbaj): „Călători prin țară!”

- alegerea unui traseu SM-AB și retur pe baza hărții;

DPM: „HoraUnirii”-dans –<https://youtu.be/hcOGX7gKbol>

Activități asincron:

DOS: „Românași si româncuțe”-confectionarea de păpuși pe linguri de lemn

Materiale: lingură de lemn, șablon costum popular (fetiță/băiat), accesorii,

DS (activitate matematică): „Mărgele și brâu tricolor”-înșirare paste colorate respectând alternarea culorilor: albastru, galben, rosu (vezi poză)

Menționez faptul că, am primit din partea copiilor și a părinților un feed-back pozitiv.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației în educație, stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate, contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

GRĂDINIȚA DE ACASĂ - ÎNVĂȚĂMÂNT ON-LINE

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR CHIȚAN CRISTINA
GRĂDINIȚA P. P. „ȘTEFAN CEL MARE ȘI SFÂNT” DOROHOI

Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Resursele digitale devin un instrument de lucru din ce în ce mai utilizat pentru a oferi un învățământ calitativ, care să corespundă noilor tendințe pedagogice și intereselor copiilor. Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită – întregul nostru stil de viață este pus la îndoială pe o perioadă nedeterminată.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă), reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale.

Chiar dacă la început a fost mai greu în a folosi tehnologia pentru a preda online, în cele din urmă am constat importanța tehnologiei în condițiile actuale. Eu personal am folosit la nivel preșcolar platforma Google Classroom. Aici am putut posta temele, iar părinții copiilor atașează poze cu temele realizate. La început a fost greu și pentru mine, deoarece nu aveam exercițiu, apoi părinții au fost foarte reticenți și ei. Suportul părinților este necesar pentru asigurarea bazei materiale necesare, dar și pentru ajutorul dat.

În cazul celor mici, suportul este obligatoriu, pentru logare, setările inițiale și desigur pentru supraveghere. Fișele de lucru, explicațiile, jocurile, filmulețele sunt încărcate pe platformă, iar părinții copiilor le descarcă, aceștia le rezolvă și trimit feed-back cadrului didactic. Am utilizat resurse educaționale deschise, aplicații online, provenite de pe: Twinkl.com, didactic.ro, Pinterest, dar și cele create de noi, cadrele didactice de la grupa „Buburuze”. Din totalul de 25 de preșcolari 15 postează temele pe platformă, iar restul îmi trimit poze pe WhatsApp. Câteva zile a trebuit să le arăt părinților cum trebuie să intre fiecare în cont și să încarce temele, dar până la urmă am reușit în ceea ce privește existența dispozitivelor media în rândul copiilor, nu au fost probleme, majoritatea având fie telefon, tabletă ori calculator. Cred că putem folosi tehnologia pentru a preda on-line chiar și la cei mici, iar tehnologizarea învățământului reprezintă o necesitate pentru a ne putea alinia tendințelor europene.

Educația online, ca și experiență, a fost una inedită, dar după părerea mea au lipsit lucruri esențiale din actul educațional, cum ar fi: socializarea, conexiunea interpersonală, gălăgia, zâmbetul, râsul, chiar plânsul copiilor, îmbrățișările, certurile, lucruri neesențiale” la alte nivele educaționale (școală, gimnaziu), dar fără care grădinița ar fi un tărâm pustiu, fără viață.

Școala de azi, chiar și de acasă, nu mai seamănă cu cea de odinioară, ansamblul de proceduri de care dispunea nu-și găsește utilitatea astăzi în totalitate, așadar e nevoie de noi metode, tehnici, mijloace menite să asigure, să dezvolte și să susțină o educație de calitate.

Bibliografie:

1. Revista Învățământului primar și preșcolar 2019, editura Arleqion
2. www.predare online, exemple și bune practice în grădiniță

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

Prof. înv. preșc. Chițu Alice Mirela

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie.” - Gaston Mialaret

Societatea în care trăim se află într-o continuă dezvoltare în toate domeniile, astfel fiind necesară și evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Permanent facem față unor numeroase provocări, fiind nevoiți să ne adaptăm condițiilor sociale, politice, morale și economice. La baza societății este situată, indiferent de aria la care ne raportăm, educația. Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație. Aceasta reprezintă o condiție a evoluției. Deprinderile de studiu pe care și le formează elevii dezvoltă gândirea și imaginația lor, capacitatea de analiză și de sinteză. Ele pun bazele stilului muncii intelectuale. În prezent, elevii trebuie să treacă peste o mulțime de provocări, să fie pregătiți să rezolve problemele cu care se confruntă și să se adapteze noilor tehnologii.

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm.

Școala de acasă este o alta metodă de predare și învățare la care am fost nevoiți să ne adaptăm și să ne performăm.

Data fiind situația actuală, putem afirma că această pandemie, starea de urgență instituită de la o zi la alta, au provocat un adevărat experiment în domeniul educației. La nivel mondial sistemele educaționale sunt nevoite să se adapteze situației, să se reinventeze. Milioane de copii au fost obligați să stea în casă, iar profesorii au fost forțați de situație să își mute activitatea on-line, să învețe să utilizeze diferite tehnologii și platforme digitale pentru a continua predarea și pentru a păstra legătura cu copiii. Astfel s-a demonstrat că atât profesorii cât și copiii au fost capabili să se adapteze la noul mod de abordare al educației și la un nou mod de comunicare.

Ce a lipsit cel mai mult copiilor în aceste luni de școala de acasă a fost satisfacerea nevoii de socializare, de a petrece timp împreună cu colegii. Această lipsă de socializare a fost resimțită de către toți copiii.

În cadrul activităților organizate față în față cadrul didactic deține un mai bun, control în menținerea atenției copiilor, precum și în dirijarea modului de realizare a sarcinilor individuale de lucru. Prin crearea unui mediu educațional stimulat, prin utilizarea materialelor didactice atractive, prin crearea de situații de învățare și concretizarea acestora în experiențe de învățare, cadrul didactic permite dezvoltarea creativității copilului.

În ceea ce privește învățarea online, relațiile între școală și familie au avut de câștigat, deoarece părinții au putut observa în mod direct efortul făcut de cadrul didactic în reușita procesului de predare și învățare iar copiii au petrecut mai mult timp în familie, alături de părinți, s-au bucurat de prezența și sprijinul acestora în realizarea sarcinilor de lucru;

Prin urmare aceste două tipuri de învățare (on-line și tradițional) are avantajele și dezavantajele sale, important este să ne adaptăm, să facem față tuturor provocărilor și să obținem reușitele muncii noastre.

Accente ale demersului didactic la orele de științe, în condițiile predării cu prezență fizică versus online

prof. înv. primar CHIVU LILIANA
Școala Gimn. „Tudor Vladimirescu” Tg. Mureș

Studiul Științelor vizează observarea și perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele și fenomenele caracteristice, ca și învățarea prin înțelegere și aplicare. De aceea demersul didactic trebuie deplasat de la „Ce se învață?” la „De ce se învață?”. Pentru acesta, în orele de științe, preocuparea mea este să stimulez la elevi deprinderile necesare de: explorare, observare, identificare, comparare, clasificare, interpretare. Aceste deprinderi se pot forma în primul rând, prin folosirea experimentului, care: trezește interesul copilului pentru studiul naturii înconjurătoare (corpuri, procese, fenomene), îl stimulează, îl îndeamnă să descopere, să cerceteze, să caute informații și îl ajută să înțeleagă realitatea care îl înconjoară. Activitățile experimentale și de investigare experimentală realizate cu elevii, atât în cadrul activităților obligatorii, cât și în timpul liber, pot constitui soluția salvatoare. Ca profesor, dirijez activitatea pe întreg parcursul desfășurării ei și în același timp sunt pregătită să răspund la întrebările cele mai imprevizibile ale elevilor.

Astfel, la lecția „Schimbarea stării de agregare a apei” am organizat următoarea experiență:

Am pus o eprubetă cu apă deasupra unei flăcări; în scurt timp elevii au observat că încep să iasă aburi și că treptat cantitatea de apă se micșorează (evaporarea). În continuare, am pus două vase cu aceeași cantitate de apă pe o plită: un vas mai îngust, celălalt mai larg; le-am cerut elevilor să precizeze din care vas s-a evaporat apa mai repede și să explice de ce? Prin întrebări, i-am ajutat să descopere lucruri noi: „Ce se aude la un moment dat în vasul de pe flacăra? De ce? (fierberea) Ce se întâmplă dacă vom pune un capac pe o vasul care fierbe? Ce vom observa pe capac după aceea? Ce s-a întâmplat cu aburii?” (condensarea)

Astfel elevii și-au lămurit cunoștințele despre evaporare, fierbere, condensare.

Ca temă pentru acasă li s-a cerut elevilor să realizeze următorul experiment: să pună o sticlă plină cu apă în congelator și să noteze ce s-a întâmplat cu ea după un timp.

Învățarea prin descoperire poate fi și rezultatul unui experiment. De exemplu, la lecția „Plantele. Nevoi de bază” fiecare elev a avut în față câte un pahar cu apă în care s-a turnat puțină cerneală. În acest vas elevii au pus o narcisă. După câteva minute, ei au observat că s-a schimbat culoarea tulpinii, iar mai apoi petalele narcisei s-au colorat în albastru. Antrenați printr-o conversație euristică de genul: „Ce observați la tulpină? De ce credeți că s-a albăstrit? Ce s-a întâmplat cu petalele? De unde provine culoarea albastră?” și mânați de o curiozitate ardentă, elevii au descoperit că apa este condusă de tulpină la toate părțile componente ale plantei.

Pe lângă experiment, am apelat și la alte metode interactive care se pretează la transmiterea conținuturilor din programa de Științe ale naturii. Iată câteva: Știu/Vreau să știu/ Am învățat, Ciorchinele, Cubul ș.a., ele mai multe pretându-se la munca în grupuri mici sau în perechi. Am încurajat efectuarea de experimente simple acasă (eventual sub supravegherea unui adult) alături de foarte îndrăgita metodă a realizării de proiecte.

Dar cum procedăm dacă ne pomenim deodată scoși din zona noastră de confort și nevoiți să ne desfășurăm activitatea în condiții necunoscute, chiar ostile? Răspunsul la această întrebare l-am descoperit în timp, pas cu pas, prin nenumărate căutări, încercări, experimentând platforme educaționale, metode de învățare la distanță, mijloace eficiente de comunicare cu elevii, perfecționându-mi zi de zi abilitățile de utilizare a tehnologiei și a diferitelor platforme, realizând materiale de învățare utile în diferite aplicații. Personal am realizat mai multe lecții pe platforma Livresq (unele se regăsesc în Biblioteca publică), fișe de lucru interactive sau chestionare (realizate

pe Google, Didactic sau Wizer.me) pe care elevii le-au rezolvat sincron sau asincron, apoi le-au postat pe Google Classroom. Am folosit cu mare succes filmulețele și imaginile conținute de manualele digitale, multe resurse de pe Youtube și jocuri create de mine. Desigur, materialele prezentate au constituit un suport eficient în lecție, însă cel mai mare impact în procesul de învățare îl are experimentul realizat prin efort propriu.

De aceea, le-am recomandat elevilor realizarea acasă a unor experimente simple (sub supravegherea unui adult), pe care le-au filmat/fotografiat și le-au postat pe clasa de științe sau pe grupul de WhatsApp (Fig.1 și fig.2 – postări la tema „Amestecuri. Transformări ale corpurilor. Dizolvarea”).

Fig.1

Fig.2 Vulcanul

Copiii iubesc această disciplină grație caracterului ei practico – aplicativ, iar metodele interactive îi stimulează spre învățarea prin descoperire, conferindu-le un rol activ în propria formare.

Este adevărat că, nu de puține ori m-am confruntat cu dificultatea de a-mi procura materialele și instrumentele necesare efectuării de experimente, școala neavând suficiente resurse în acest sens, dar am apelat la ajutorul colegilor care predau fizică și chimie, alții am dus de acasă unele substanțe sau aparate necesare, iar în perioada predării online (și nu numai!) chiar elevii înșiși și-au asigurat propriile resurse din obiecte (materiale, substanțe) obișnuite, uzuale în orice gospodărie.

În rest, totul depinde de disponibilitatea, implicarea și creativitatea dascălului de a transforma un mod de predare rutinier într-unul interesant, stimulat și eficient, indiferent de condiții și posibilități.

PARTENERIATUL CU PARINTII PENTRU REALIZAREA ACTIVITATILOR EDUCATIVE

**Prof. Inv. Presc. Chivu Vasilica
Gradinita cu P. P. "Prichindeii", Giurgiu**

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolari.

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv-educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarilor, acestora le-au fost înmănat dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma WhatsApp ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

În cadrul activității ecologice, activitate care face parte din domeniul Om și Societate, activitate practică, am urmărit confecționarea de jucării din diverse materiale pe care copiii le-au avut la dispoziție. Le-am pus la dispoziție copiilor și părinților mai multe filmulețe cu idei interesante și materiale necesare pentru realizarea lor. Preșcolarii au fost foarte bucuroși că au lucrat împreună cu părinții/bunicii și au aflat și văzut câte lucruri interesante putem obține dacă reciclăm diverse materiale/obiecte. Au realizat floricele din bețe de ureche, bărcuțe din hârtie, suporturi pentru creioane.

În continuare voi prezenta fotografii din timpul activităților on-line

”OM DE ZAPADA” realizat de 2fratiori

“ZIUANATIONALA”-sarbatorita in familie

Acest parteneriat educațional se menține cel mai bine, în contextul învățatului acasă, prin:

- Comunicarea periodică, onestă și eficientă a informațiilor despre copii (stări și dificultăți acasă, pasiuni, nevoi particulare)
- Cunoașterea de către părinți a cadrelor didactice și a comunității (colegi, alți părinți)
- Evitarea învinovățirii unei tabere sau a alteia
- Discuțiile individuale părinte-profesor pentru învățare personalizată a copilului
- Colaborarea pentru rezolvarea problemelor copilului
- Implicarea în activități organizate de școală și comunitate
- Asistarea copiilor în realizarea temelor și proiectelor online
- Solicitarea ajutorului când este nevoie
- Participarea părinților la deciziile luate împreună cu școala
- Implicarea în cunoașterea nevoilor copilului ca elev (părinți) și cunoașterea elevului în mediul său familial (profesori)
- Colaborarea pentru activități extracurriculare atractive pentru copii, cât stau acasă (atelier digitale, cursuri online în care să-și formeze pasiuni).
 - Învățarea online sau hibrid poate fi chiar ceea ce au nevoie copiii, practic, pentru viitorul lor: de autonomie și responsabilitate, de simțul colaborării și de încredere, de reziliență.
 - Sunt multe lucruri care se schimbă, dar care pot fi transformate în experiențe pozitive pentru fiecare dintre noi.

Nu există proces educativ separat, el are loc acasă, la școală și în societate. De aceea, este atât de important să existe o comunitate unită, în care fiecare membru contribuie cu resurse, dar și cu compasiune, pentru același scop: binele copiilor.

Învățământul preșcolar pe timp de pandemie

**Autor: Ciarnota Carmen - Ștefana, profesor pentru învățământul preșcolar
Grădinița cu P. P. "Universul copiilor" Cluj-Napoca**

Cu toții am trecut, pe perioada pandemiei, printr-o perioadă dificilă în care am gestionat cu greu toate activitățile: fie cele de acasă fie cele de la locul de muncă. Nu putem spune cine a simțit-o mai acut: copiii, cadrele didactice sau părinții. Cred că toți, în felul nostru și din poziția în care ne aflăm (preșcolar/ școlar, dascăl, părinte), dar, cu siguranță, am încercat să facem totul cât mai bine, în circumstanțele date.

Ca educatoare, în primul rând, am simțit neputința. Cred că tuturor le-a fost grea schimbarea care a avut loc atât de brusc și de brutal. Trecând în online am simțit o "ruptură" în primul rând de copii, apoi de colege și tot ce însemna, pentru mine, grădinița. Noile modalități de abordare a activităților cu copiii au însemnat, în primul rând, mult studiu, informare (în special de pe internet) și, bineînțeles, multă muncă pentru crearea lor. Mulți dascăli s-au văzut nevoiți să învețe, într-un timp extrem de scurt, modalități de lucru cu aplicații noi care să-i ajute în realizarea și susținerea unor activități cât mai diverse, creative și interesante în mediul online. S-au creat multe grupuri, în special pe facebook, în care educatoarele își împărtășeau, și continuă să împărtășească, idei, conținuturi, modalități de realizare, linkuri și aplicații utile în activitățile online și nu numai. Cooperarea, în aceste grupuri, în aceste vremuri, mi se pare remarcabilă. Această modalitate de ajutor reciproc, este, din punctul meu de vedere, foarte bună și utilă, creând conexiuni între cadrele didactice, conexiuni mai greu de creat în mediul real.

Preșcolarii au simțit acut, lipsa interacțiunii fizice cu colegii și educatoarele. În primul rând deoarece specificul învățământului preșcolar o reprezintă jocul, în toate formele lui, iar apoi prin faptul că activitățile din mediul online sunt mult diferite de cele față în față, în cadrul cărora educatoarea poate observa și îndruma direct preșcolarul.

Părinților, de asemenea, le-a fost greu în perioada în care copiii au stat acasă. Mulți dintre cei care lucrau nu puteau satisface nevoia de joacă și interacțiune a preșcolarilor. Energia copiilor este mare, iar consumarea ei în casă nu este posibilă.

Diferența dintre învățământul tradițional și cel online, mie, personal, mi se pare foarte mare, mai ales la nivel preșcolar. La această vârstă, pentru a se dezvolta armonios din punct de vedere psihic, copiii au nevoie de interacțiune, socializare și cooperare cu alți copii. De asemenea ei reușesc să perceapă stresul și neliniștile adulților cu care sunt în contact direct, lucru care îi destabilizează, copiii nereușind să-și gestioneze singuri propriile emoții și sentimente. Preșcolarul învață, mai ales prin manipularea obiectelor și prin imitare.

Învățământul tradițional oferă copiilor, pe lângă cele de mai sus și "coordonarea" directă a cadrului didactic, special pregătit pentru acest lucru, respectiv materialele necesare pentru o învățare eficientă la nivel preșcolar. Învățământul online, din punctul meu de vedere, oferă posibilitatea folosirii multor materiale vizuale, auditive, dar privează copilul de interacțiunea directă, fizică, cu obiectele și cu colegii. Jocul manipulativ oferă copiilor, pe lângă "starea" ludică și posibilitatea de învățare, știut fiind faptul că, cea mai bună metodă prin care cei mici învață, este jocul, dar nu singular, ci prin cooperarea cu ceilalți parteneri de joacă.

Urmările acestei perioade se văd foarte clar la preșcolari: instabilitatea emoțională, dependența de părinți, interacțiunea dificilă cu colegii, diminuarea abilităților dobândite pe parcursul frecventării grădiniței, etc.

Mai jos sunt câteva linkuri de ajutor în această perioadă, zic eu, post-pandemică.

[https://www.academia.edu/3647577/47534159-Tipuri-de-Jocuri-Didactice-Alese-in-Vederea-Socializarii- Prescolarilor](https://www.academia.edu/3647577/47534159-Tipuri-de-Jocuri-Didactice-Alese-in-Vederea-Socializarii-Prescolarilor)

https://www.academia.edu/17464637/povesti_therapeutice

<http://www.piticlic.ro/ro/resurse-educationale-piticlic>

http://aleg-romania.eu/wp-content/uploads/2013/09/Jocuri-de-echipa_Cutia-Magica.pdf

<https://www.stepbystep.ro/programe/impreuna-online-puternici-offline/>

<https://www.stepbystep.ro/programe/pedagogie-prietenosaa-abordari-in-context-pandemic/>

www.stepbystep.ro/programe/impreuna-online-puternici-offline/cresc-responsabil-ghid-step-by-step/

Învățarea online - avantaje si dezavantaje

Prof. înv. primar, Paraschiva Ciaușu
Școala Gimnazială Nr.1, Sat Pildești

Sistemul educațional din România, deși se schimbă și evoluează, mai prezintă încă elemente de discriminare, în sensul că nu toți copiii ajung la școală sau, atunci când ajung, nu se bucură de toate oportunitățile posibile de dezvoltare maximală a potențialului lor. În mod deosebit vorbim aici de copiii cu CES (dizabilități, dificultăți și/sau tulburări), copiii romi sau din familii foarte sărace, din localități izolate și alții.

Școala Gimnazială Nr.1, Sat Pildești și-a propus cu claritate scopurile și formele de sprijin adecvate pentru a primi toți copiii, a le asigura acoperirea nevoilor educaționale și a oferi astfel posibilitatea germenilor unei societăți bazată pe accesibilitate, participare socială responsabilă și colaborare.

Întreaga perioadă a orelor on-line a favorizat mărirea lacunelor pe care elevii le aveau deja, fișele de lucru ori participarea ocazională la ore, reprezentând soluții temporare care nu au ajutat îndeajuns elevul pentru a recupera materia.

Învățământul prin intermediul resursele web prezintă numeroase avantaje față de învățământul tradițional:

Prezentare atractivă:

- materialele multi-senzoriale determină o bună captare a atenției elevilor pe conținut;
- animațiile și simulările stimulează registrul vizual și auditiv prin paleta de culori, mișcare, sunete;

Exersare individuală:

- parcurgerea unor materiale se poate face în ritm propriu fiecărui elev;
- interacțiunea cu un soft contribuie la formarea unor competențe, atingerea unor performanțe.

Pentru școlarii mici nu întotdeauna metodele de e-learning sunt cele mai eficiente.

Astfel, în urma unei analize a situației școlare, am identificat la elevi următoarele deficiențe:

- Elevul pronunță greu cuvintele, are un vocabular sărac, lacunar.
- Răspunde greu, incorect din punct de vedere gramatical, monosilabic sau în propoziții incomplete.
- Nu reușește să povestească texte auzite în clasă ori întâmplări din viața personală.
- Capacitate scăzută de organizare și coordonare a acțiunilor în conformitate cu comanda verbală.
- Scrie semne grafice cu trăsături tremurate, fără a respecta spațiul de scris, pierde rândul, mângălește foaia etc.
- Nu reușește să scrie o propoziție până la final.

Astfel, am implementat un plan remedial care a cuprins activități remediale pentru disciplinele Comunicare în limba română și Matematică și explorarea mediului, plecând de la competențele generale/ specifice:

- Formarea și dezvoltarea competențelor de receptare și înțelegere a mesajului oral și scris;
- Formarea și dezvoltarea capacității de exprimare orală și scrisă;
- Cunoașterea și utilizarea conceptelor specifice activităților matematice;
- Dezvoltarea capacităților de explorare, investigare și rezolvare de probleme;
- Formarea și dezvoltarea capacităților de înțelegere și rezolvare de exerciții;

- Formarea și dezvoltarea competenței de a comunica utilizând un minim de limbaj matematic uzual;
- Dezvoltarea interesului și a motivației pentru studiul și aplicarea matematicii în contexte variate.

Resursele Educaționale Deschise sunt materiale educaționale, de învățare și cercetare în orice media - digital sau nu - care sunt în domeniul public, care poartă o licență deschisă și care permite acces fără costuri, utilizarea, adaptarea și redistribuirea făcută de alții cu restricții limitate sau fără niciuna.

„RED sunt resursele de învățare care sunt utilizabile, adaptabile la nevoile specifice ale procesului de învățare, și pot fi distribuite gratuit.”

Ce permit RED-urile:

- Deținerea controlului asupra creației proprii;
- Reutilizarea creațiilor altora respectându-le drepturile;
- Revizuirea resurselor existente prin adaptare, ajustare, modificare, traducere;
- Remixarea resurselor pentru a crea ceva nou;
- Redistribuirea care permite reintroducerea în circuit a propriilor creații după ce ai adăugat un nou nivel valoric.

Educația pentru toți se sprijină pe un curriculum flexibil și deschis, care pornește de la cerințe educative ale copiilor reali, nu imaginari, de la particularitățile și caracteristicile personale ale copiilor pentru a sprijini dezvoltarea adecvată. Altfel spus, cerințele educative ale fiecărui copil, mai mult sau mai puțin speciale sunt la baza deciziilor educative și a proiectelor individualizate începând încă din grădiniță.

Învățătorii au demonstrat că se poate conta pe ei pentru că au fost provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă. Deși învățământul prin intermediul resursele web prezintă numeroase avantaje față de învățământul traditional, pentru școlarii mici nu întotdeauna metodele de e-learning sunt cele mai eficiente

Ca oricare alt auxiliar didactic, softurile, platformele e-learning nu pot înlocui eficiența dialogului științific, empatic și afectiv - emoțional realizat în orele de clasă între profesor și elevi, și nici efortul propriu, munca individuală, susținută și serioasă, necesară elevului pentru însușirea temeinică a cunoștințelor.

Profesionalismul, devotamentul și dăruirea profesorului în a împărtăși cu generozitate elevilor, cunoștințele și experiența acumulată vor rămâne întotdeauna cele mai importante condiții ce asigură calitatea rezultatelor educației, dar utilizând softurile și platformele e-learning, eforturile sale vor fi substanțial reduse, iar satisfacțiile mai imediate și mai mari.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucos, C., (2014) Pedagogie, Editura Polirom, Iași Harmer, J., (2007),
2. The Practice of English Language Teaching, ediția a patra, Editura Pearson Longman Roco, M., (2004),
3. Creativitate și inteligență emoțională, Colecția COLLEGIUM. Psihologie, Editura Polirom, Iași ***,
4. „Învățare sincronă”. Wikipedia, Fundația Wikimedia, 15 aprilie 2018. ***,
5. „Învățare asincronă.” Wikipedia, Fundația Wikimedia, 17 februarie 2018.
6. <https://digital.educated.ro/>
7. <http://cirugiaminimamenteinvasiva.es/SurgTTT-eLearning/index.php/ro/mod5-3/digital-literacy>
8. <https://www.didactic.ro/premium/resurse-digitale-pentru-matematica-de-laprimar-la-liceu>
9. Niculescu, R, M, (2006) „Dramă și metaforă în educație”, Brașov,

Învățământul online - o experiență uimitoare

Profesor, Cîmpan Lucica
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Rădăuți

Învățământul online reprezintă o formă de învățare la distanță, adecvată unor contexte speciale așa cum a fost perioada actuală de pandemie și oferă posibilitatea pregătirii etapizate, structurate și coordonate corect. A fost cu siguranță o perioadă dificilă și provocatoare pentru toată lumea, trebuind să găsim pe loc soluții la probleme pe care nu le aveam înaintea. Elevii au trecut și ei, prin stări diferite, de la entuziasmul primelor întâlniri, apoi la nostalgie și dor de școala pe care o cunoșteau, pentru ca mai apoi să înțeleagă că aceasta este singura soluție de a continua anul școlar. Știu de asemenea, că au fost mulți, foarte mulți profesori care au făcut eforturi fantastice să se adapteze din mers cu sistemele informaționale, să nu piardă legătura cu elevii, să nu rămână în urmă, să-i țină conectați la viața școlară.

La rândul lor, mulți părinți s-au trezit cu copiii acasă, fiind nevoiți să lucreze și ei de la domiciliu, să împartă camerele, laptopurile, timpul și energia mentală. Și vorbesc aici de situația fericită, a celor care nu și-au pierdut jobul, care dispuneau de mai multe camere pe care să le împartă, de cei care au avut curent și internet. Nu toți am fost eroi, am mai dat-o și în bară câteodată, dar important este că după ce ne-am dezmeticit și am acceptat că nu putem controla toate lucrurile, am încercat să vedem ce putem face, fiecare în situația lui, ca să meargă lucrurile mai bine, măcar în aria noastră de influență.

Astfel, dincolo de toate efectele negative ale pandemiei COVID-19, există și un aspect pozitiv relevant în această perioadă, descoperirea învățământului online și experiența pe care am acumulat-o pe platformele de învățare Edmodo și Google Classroom. Încă de la începutul perioadei suspendării școlii, am căutat să păstrez și să transmit elevilor materiale adaptate, diversificate prin messenger, whatsapp, ZOOM, dar simțeam că lipsește ceva, ordinea firească a predării, a fixării cunoștințelor, a evaluării. A urmat apoi munca pe cele două platforme, total diferite, ce a implicat postarea temelor, întâlnirile online pe aplicația Google Meet, acordarea feed backului online la temele propuse. Toate temele de lucru pe care le-am propus elevilor mei, au fost realizate cu aplicațiile Google Docs și Google Forms. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev.

Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu. Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, puteam să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. Cel mai încântați au fost de formularele propuse, deoarece obțineau punctajul, instant. În Google Docs au avut sarcini de completare, de asociere, de potrivire, de redactare a unor referate simple. Datorită aplicațiilor digitale și exercițiilor sub formă de joc, învățau cu plăcere, în fiecare zi, de aceea pot spune că elevii mei, pe partea de digitalizare au făcut pași deosebit de importanți.

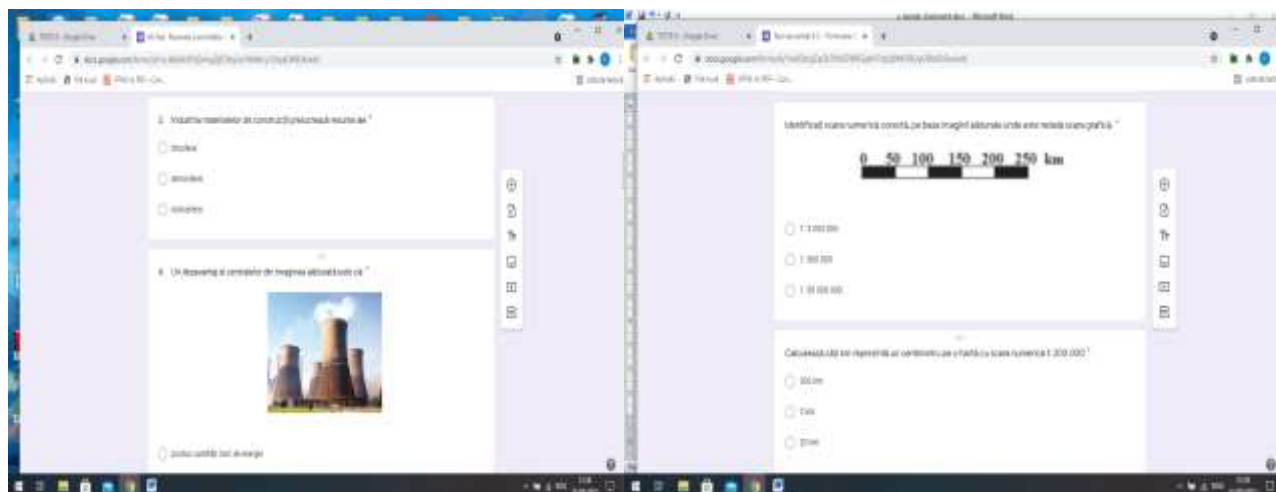
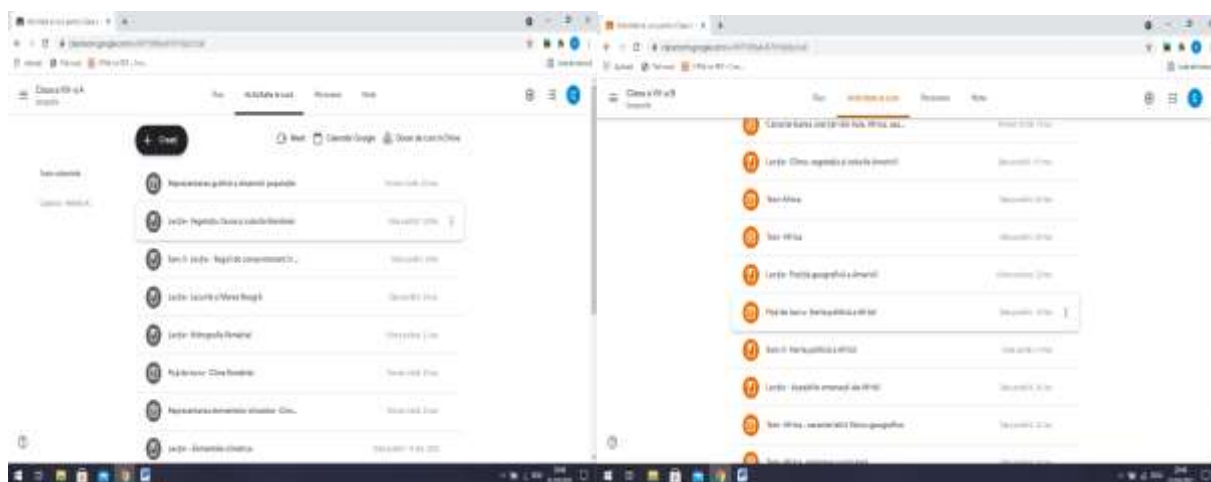
Corespondența, și aici mă refer la feed backul online am realizat-o prin intermediul poștei electronice. La început, au fost puțin supărați că trebuiau să intervină asupra temelor, apoi, împreună cu părinții, au înțeles că așa funcționează învățământul online. Au învățat așadar să lucreze doar pe telefon sau laptop, fără caiete, fără pix, să înțeleagă încetul cu încetul, învățământul digitalizat. Am învățat totul din mers, odată cu elevii mei, am citit, m-am informat, am petrecut ore întregi în acordarea suportului tehnic și informational, dar niciodată nu am simțit aceasta ca o greutate, ci mai

degrabă ca o sete nestăvilită de a reuși, de a înfrânge limitările generate de pandemie, dar și de aplicațiile digitale. În ceea ce privește părinții, am avut parte de o susținere foarte bună, în fiecare zi, chiar dacă au existat greutăți inerente la început.

Despre elevii mei, pot spune că în această perioadă, au descoperit că se pot adapta mai repede la nou, au învățat să fie mai pozitivi și au câștigat încredere în forțele proprii, când au văzut că pot face progrese, chiar și urmărind de pe telefon lecțiile. Au învățat deasemenea să-și aprecieze mai mult profesorii și au descoperit puterea resurselor interactive online și a clipurilor video pe care le-ar lua și în școala fizică. Iar dacă ar fi profesori, cei mai mulți ar aduce jocuri și exerciții practice, prin care să facă învățarea mai ușoară și mai relevantă. Cu toate acestea, cel mai mult le-a plăcut în școala online, utilizarea tehnologiei, confortul locuinței, noile metode de învățare, programul mai scurt și mai flexibil, oportunitatea pentru studiu aprofundat, termenele mai lungi pentru teme și proiecte.

Concluzionând, pot afirma cu certitudine, că experiența în online a fost uimitoare, atât pentru mine, cât și pentru elevii mei, oferindu-mi oportunitatea de a continua activitatea în condiții foarte bune. Îi vedeam când intră și cum fac temele sau completează un formular, discutam dificultățile pe care le întâmpină în rezolvarea cerințelor și a disponerii de mijloace informatice. Se spune că cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi. În contextele online, implicarea este absolut esențială și aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă. Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea pe care tehnologia îți permite să o exprimi este ceva despre care profesorii, vorbesc în mod constant într-un sens pozitiv.

Însă susțin cu tărie că oricât de bine s-au desfășurat lecțiile online, nimic nu se compară cu școala face to face, acolo unde interacțiunea se face direct cu ceilalți și unde elevul își formează competențe traince și durabile.

ÎNVĂȚAREA ON-LINE VS ÎNVĂȚAREA TRADIȚIONALĂ DIFERENȚE, AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE.

Prof. CÎMPEAN CARMEN

Școala Gimnazială „GEO BOGZA”, Bălan, jud. Harghita

Moto: „Copiii sunt tot ce avem mai scump. Bogăția noastră cea mai mare sunt copiii pe care i-am crescut și educat, căci asta este menirea educatorului pe pământ. Această menire de a crește și educa copii atrage după sine o mare responsabilitate.”

Educația on-line este unul dintre numeroasele progrese pe care tehnologia și lumea digitală le-a pus la dispoziție. Nu mai trebuie să fim prezenți fizic la clasă pentru a învăța și, în timp ce mediul învățării on-line este diferit de configurația tradițională a clasei, nu înseamnă neapărat că este mai puțin eficient.

Odată cu apariția telefoanelor mobile, internetului, playerelor, DVD-urilor și multe altele, ce ar trebui folosit în clasă și ce trebuie lăsat la ușa școlii? Aceasta este o întrebare la care mulți profesori și părinți se gândesc în aceste zile. Nu există un răspuns ușor. Există avantaje și dezavantaje clare ale utilizării noilor media în clasă. Acum dezbateră este mai presantă ca niciodată, deoarece programele de învățământ încorporează tot mai mult tehnologia și profesorii experimentează noi metode de predare. Pe de o parte, tehnologia îți permite să experimentezi în pedagogie, să reorganizezi sala de clasă și să implici mai bine elevii. Pe de altă parte, unii susțin că tehnologia din clasă poate distra atenția și poate încuraja înșelăciunea.

Elevii sunt nativi digitali. Au crescut cu tehnologia. De fapt, este una dintre abilitățile de bază ale secolului XXI de care vor avea nevoie în școală și la locul de muncă. A avut loc o trecere, relativ rapidă, de la paginile cărților la paginile web on-line. De exemplu, volumele de enciclopedii, mult apreciate de generațiile trecute, au devenit acum mai învechite, deoarece aceste cunoștințe sunt ușor accesibile prin internet și CD-ROM-uri.

Copiii din învățământul primar învață cum să folosească noile media mai rapid și mai bine decât părinții lor. Ca profesor pentru învățământul gimnazial, am început să încorporez platformele digitale în demersul didactic și am constatat că folosirea rețelelor de socializare poate să-i implice pe elevi foarte bine în cadrul orei. Astfel pentru a încuraja participarea elevilor la ore, tehnologia poate fi utilizată pentru a completa planurile de lecție cu materiale digitale, videoclipuri, știri, discuții online. Unul dintre principalele avantaje ale accesării paginilor de pe web este că majoritatea au hiperlinkuri ce ne conduc către o altă pagină și ne deschid o cantitate vastă de informații.

Avantaje ale învățării on-line:

- Oferă o alternativă la clasele tradiționale.
- Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplină.
- Se obține un feedback instantaneu. Învățare este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje on-line sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor. Aceste sondaje ajută la implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă.
- Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă. De la aplicații și manuale electronice până la platformele educaționale, nu lipsesc instrumente care pot transforma sala

de clasă. Unii profesori se orientează spre „gamificarea” clasei, utilizarea scenariilor competitive și distribuirea de puncte și recompense pentru a face sala de clasă mai distractivă și mai antrenantă.

- Se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare cum ar fi urmărirea prezenței și performanței elevilor.

- Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare.

- Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea on-line, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic.

Dezavantaje ale învățării on-line:

- ♣ Este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea on-line oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională.

- ♣ Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

- ♣ Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.

- ♣ Există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.

- ♣ Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

- ♣ Autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.

- ♣ Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Elevii au astăzi la dispoziție resurse la care mulți dintre noi nu am visat niciodată. Cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate și pot ajuta elevii să învețe și să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convenționalitate. Este clar că avantajele sunt mai mari decât dezavantajele, dar cheia tehnologiei în clasă va fi întotdeauna relația profesor-elev, pentru că acolo are loc educația.

Poate fi frustrant și consumă timp, dar, în final, tehnologia în educație poate deschide uși către noi experiențe, noi descoperiri și noi moduri de învățare și colaborare, însă nicio tehnologie din clasă nu poate înlocui profesorii talentați și inspirați.

Relația familie - grădiniță în online

**Prof. inv. preșcolar, Cimpoca Iuliana
G. P. N. Tutana/ Băiculești**

Parteneriatul real, transparent și autentic cu părinții și familia fiecărui copil preșcolar are un rol important în perioada desfășurării activităților online. Contextul actual și măsurile întreprinse de societate în vederea depășirii acestui moment critic, creat de virusul SarsCov2, impun găsirea și adoptarea a noi modalități de comunicare și colaborare cu familia.

Părinții au nevoie de un sprijin în serviciul de educație timpurie care să-i facă să se simtă responsabili și responsabilizați pentru buna colaborare cu educatorii. Buna colaborare dintre părinți și educatori este definitorie în oferirea sprijinului educațional prin intervenții concrete și consecvente ale acestor doi factori fundamentali de educație a copilului.

Comunicarea unor hotărâri, decizii, mesaje de informare, programul zilnic, modul de desfășurare al activităților, dar și conținutul lor, activitățile de consiliere și informările periodice privind progresul copiilor vor fi transmise prin intermediul platformelor Whatsapp, GoogleClassroom, Facebook, Skype ș.a.m.d. Părinții au dreptul și obligația de a participa la procesele de învățare ale copiilor, iar această mare provocare rezidă în realizarea angajamentului într-o manieră optimă și un parteneriat solid.

Cu răbdare, compasiune și susținere, timpul petrecut acasă, cât și conceptul de grădiniță online pot fi o oportunitate de a întări relația familie-grădiniță necesară pentru viitorul copiilor.

În urma studiilor efectuate de organizații acreditate în domeniul educației la nivel european s-a constatat că problemele familiilor sunt legate de lipsa accesului la tehnologie și lipsa resurselor necesare în educația copiilor acasă, dar și de faptul că părinții nu fac față responsabilității de a educa copiii acasă, iar aceștia devin anxioși, speriați sau nervoși, tensionați.

Copiii preșcolari resimt în mod diferit schimbarea în online. Astfel că, fără interacțiunea cu educatoarea și fără un program zilnic, o rutină specifică, lucrurile se pot întoarce împotriva lor. Educația cere un parteneriat familie-grădiniță rezilient. Așa cum părinții nu știu cum să se descurce cu grădinița online, tot așa se întâmplă și cu unii profesorii care nu pot și nu știu cum să folosească instrumentele digitale. De aceea este important ca rolurile familiei și ale grădiniței să se completeze în contextul actual fără a intra în contradicție.

Educatorii primesc de la părinți informații privind nevoile, pasiunile și interesele, stările și emoțiile copiilor în această perioadă, în schimb, părinții pot afla cum să se comporte față de propriul copil, cum să-l încurajeze sau când are nevoie de ajutor în situații de învățare.

Parteneriatul educațional dintre familie și grădiniță se menține în acest context pandemic, respectând câțiva pași esențiali:

- Comunicarea periodică, onestă și eficientă a informațiilor despre copii;
- Realizarea unor discuții individuale părinte-educator privind progresul sau regresul copilului (colaborarea pentru rezolvarea problemelor copilului)
- Implicarea părinților în realizarea activităților online
- Participarea părinților la deciziile luate de grădiniță și colaborarea pentru diferite activități extracurriculare atractive pentru copii.

Secretul nu este să facem mai mult, ci să facem ce putem, cu îngăduință și ajutor. Nici părinții, nici cadrele didactice nu sunt perfect adaptați la predarea online. Însă colaborând, procesul de adaptare devine mai ușor pentru toți. Trecerea de la învățarea față în față la online cu toate problemele de organizare, lipsa de resurse au provocat multă oboseală și a dus și la un regres privind performanța copiilor.

După o perioadă în care ne-am desfășurat activitatea începutului de an școlar la grădiniță am putut să surprindem la fiecare copil care este nivelul de anxietate socială față de nou și schimbare. Revenind în online, acest nivel de anxietate crește și copilul este adus în fața calculatorului unde nu toți pot să se adapteze mai repede. Trebuie urmărit și modul în care se face raportarea la autoritate, cum ascultă și cum respectă indicațiile primite. Părintele trebuie să obțină acea rutină pe care o are la grădiniță.

În opinia mea, nu cred că educația preșcolară se poate asigura ținând copiii preșcolari în fața calculatorului, mai ales că aceasta presupune activarea celor cinci simțuri: tactil, olfactiv, vizual, colaborarea, cooperarea etc. Se cere însă adaptarea la noile condiții, astfel că o colaborare solidă cu părinții este punctul de plecare în asigurarea climatului funcțional în acest context. Părinții vor fi sfătuiți de educatoare cum să asigure copilului mediul de lucru de acasă și cum ar putea regla cu el autoritatea formală, socială. Acest lucru se face pentru că preșcolarul nu înțelege de ce trebuie să se poarte acasă așa cum o face la grădiniță, iar aici este foarte importantă relația cu părintele ca să-i transmitem că el poate să pună limite ferme. Părinții trebuie instruiți să construiască în copil reacția față de limite, de ceea ce are voie și ceea ce nu este permis. Cu siguranță nu toți părinții au disponibilitatea și talentul, dar aceasta este o oportunitate pentru educatoare, care, prin mici scrisori de sprijin/telefonice, ajută la reglarea autorității în familia copilului.

Rolul părintelui este acela de a prelua ceea ce noi, educatorii nu putem face decât în grădiniță și anume formarea de microgrupuri de joacă în care să intermedieze relațiile între copii. În această perioadă de online se pierde abilitatea de cooperare și colaborare care ne arată pe termen lung abilitatea copilului de a-și construi un mediu securizat pentru el și familia lui. Educatoarea și grupul clasei este mediul optim în care copilul învață să-și autoregleze impulsurile, să-și dezvolte răbdarea, să nu participe activ la activitate până la final, fără să renunțe. În sistem online acest lucru pot doar părinții să-l controleze.

Părinții au tendința să dea înapoi, li se pare greu deoarece ei trebuie să muncească, să le asigure copiilor spații de lucru și să realizeze o rutină zilnică. Este importantă ieșirea în natură și executarea unor mișcări, jocuri sportive pentru dezvoltarea grosieră a corpului, unde părintele poate suplini indirect ceea ce nu se întâmplă în plan intelectual.

Părinții vor fi sfătuiți să urmărească atent pronunția corectă a cuvintelor și dacă sunt copii cu dificultăți de pronunție să participe la ședințe de logopedie. De asemenea părinții vor fi sfătuiți să-i învețe poezii scurte și ghicitori pentru exersarea memoriei. Acesta este un aspect care se poate face online, mai ales că există o serie de materiale audio-video pe internet. Din fericire, partea de logică matematică este foarte bine sprijinită de aplicațiile online și de jocuri diverse și atractive, la fel și pe partea de cunoaștere a lumii vii, unde materialele sunt extrem de intuitive și prin bine la copiii preșcolari.

Meseria de părinte se învață în timp și cu sprijinul educatoarei în perioada preșcolarității, iar de buna colaborare a familiei cu grădinița depinde dezvoltarea armonioasă și unitară a copilului preșcolar.

Bibliografie:

<https://www.stepbystep.ro/wp-content/uploads/2020/08/1Parteneriatul-cu-parinti-si-familia.pdf>

<https://www.stepbystep.ro/programe/pedagogie-prietenosaa-abordari-in-context-pandemic/>

<https://www.edupedu.ro/video-oana-moraru-despre-gradinita-online-se-pierde-enorm-in-perioada-asta-la-abilitatea-de-cooperare-si-colaborare-a-copiilor-care-este-un-indice-al-securitatii-financiare-si-emotionale-pe-termen/>

„PRIETENII DIN MĂNUȘĂ”
-activitate integrată-

Prof. învă. preșcolar: CIOANCĂ RAMONA
G. P. P. STEP BY STEP Nr. 12 Alba Iulia

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ

- Întâlnirea de dimineață: Salutul, Calendarul naturii
Activitatea de grup: Ghicitori despre animale
- Rutină: „Prietenii împart totul cu bucurie”
- Tranziție: Jocul degetelor, Degetele mititele.

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE

ARTĂ – Sarcini de lucru:

- Să aplice în interiorul conturului mânușii ștampile cu animalele din poveste care s-au adăpostit în mânușă;
- Să lipească sub mânușă animalul care le-a speriat și alungat pe celelalte;
- Să lipească lângă mânușă personajul căruia îi aparține aceasta.

ȘTIINȚĂ – Sarcini de lucru:

- Să studieze imaginile mâinii ridicând pe rând degetul indicat;
- Să arate și să denumească pe rând fiecare deget;
- Să aplice în conturul mâinii amprenta fiecărui deget folosind culorile indicate de educatoare.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

1. DOMENIUL ȘTIINȚĂ (Act. matematică) – Joc didactic: „Unde s-au ascuns animalele?”
– poziții spațiale
2. DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE - „Mănușa”- repovestire.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

DȘ:

- Să observe și să numească locul unde se află animalul indicat de educatoare;
- Să așeze obiecte sau mulțimi de obiecte la locul indicat sau preferat;

- Să verbalizeze locul sau poziția unui obiect/mulțime: pe-sub, jos-sus, lângă, în față-în spate.

DLC: - Să repovestească conținutul poveștii pe baza ilustrațiilor;

- Să-și exprime părerile și sentimentele despre mesajul transmis de textul povestirii;

- Să realizeze mici dramatizări pornind de la textul povestirii, utilizând vorbirea dialogată.

METODE ȘI PROCEDEE:

conversația, ghicitorile, observația, exercițiul, jocul didactic, jocul de rol, turul galeriei

MIJLOACE DIDACTICE:

ghicitori, cutia cu darul lui Moș Gheorghe, imagini din poveste, jetoane ilustrate reprezentând personajele poveștii, suporturi colorate având conturul mânușii sau al mâinii, ștampile cu animale, tuș, siluete hârtie colorată (cățelul, bătrânul), lipici, tempera, măști, mănușă uriașă realizată din carton, recompense.

SCENARIUL ZILEI

În cadrul întâlnirii de dimineață, la salutul zilei copiii se vor adresa unul altuia folosind apelativul prietene: ex. „- Bună dimineața, prietene Mihai!”). După prezența copiilor și prezentarea calendarului naturii, la activitatea de grup educatoarea va antrena gândirea copiilor printr-o serie de ghicitori despre animale, copiii urmând să descopere că ele fac parte din aceeași poveste - Mănușa.

Pentru captarea atenției copiilor, educatoarea povestește că s-a întâlnit ieri cu un bunicuț, Moș Gheorghe, care, auzind că și copiii din grupa mică au aflat ce s-a întâmplat când și-a pierdut mănușa în pădure, i-a oferit un dar pentru copii. Cutia va conține imagini, măști și jocuri legate de această poveste însoțite de un bilet în care bunicuțul le-a trimis indicații legate de jocuri. Educatoarea va adresa copiilor câteva întrebări referitoare la faptele personajelor și mesajul transmis de textul povestirii, ajutându-i pe copii să-și amintească conținutul poveștii pe baza ilustrațiilor. Pentru a vedea cât de multe au învățat copiii din această poveste, educatoarea le va propune copiilor începerea jocurilor permise de la Moș Gheorghe și va preciza sarcinile de lucru pentru fiecare sector.

La sectorul Artă copiii vor aplica în interiorul conturului mănușii ștampile cu animalele din poveste care s-au adăpostit în mănușă, iar apoi vor lipi cățelul și personajul căruia îi aparține mănușa în locurile indicate de educatoare.

La sectorul Știință copiii vor studia imaginile mâinii ridicând pe rând și denumind fiecare deget, iar apoi vor aplica în conturul mâinii amprenta fiecărui deget folosind culorile indicate de educatoare.

După finalizarea sarcinilor la sectoare și jocurile de tranziție, copiii se vor reuni în semicerc, unde educatoarea îi va anunța titlul și regulile jocului „Unde s-au ascuns animalele?”. Mai întâi jocul se va desfășura frontal, prin aplicarea jetoanelor cu animale pe tabla magnetică în locul indicat de educatoare. După executarea jocului de câteva ori și fixarea noțiunilor spațiale, educatoarea le va propune copiilor o mică dramatizare cu măști, utilizându-se pentru aceasta o mănușă uriașă realizată din carton. Treptat, jocul se va complica și sarcinile se vor diversifica: copiii se vor adresa pe rând personajelor numind locul unde acestea să se așeze, iar apoi copiii cu măști își vor alege locul preferat, întrebându-i pe ceilalți unde s-au ascuns.

La final, copiii vor efectua turul galeriei, unde vor fi evaluate lucrările realizate, răspunsurile acestora și comportamentul din timpul activităților, pentru care vor fi recompensați.

„Gradinita de acasa - Sa confecționam jucarii”

Prof. Inv. Prescolar: Cioara Geanina
Gradinita P. P. „Palatul Fermecat” Arad

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolarii din grupa pe care o coordonez la Gradinita PP “Palatul Fermecat” Arad, în măsură în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online.

Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămâna la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma watschapp.

La baza acestor decizii au stat următoarele ipoteze:

1. Dacă educatorul este în legătură directă cu preșcolarul când acesta își petrece timpul în activități educaționale dirijate, atunci calitatea informației consolidate sau dobândite crește.

2. Dacă se desfasoara cu prescolarul activitati efectuate intr-un anumit interval de timp, atunci acesta petrece mai puțin timp în fața micilor ecrane pe perioada COVID-19.

Plecând de la aceste ipoteze și de la ideea implicațiilor negative pe care timpul petrecut utilizând tehnologia de tipul telefonie mobile îl are asupra sănătății preșcolarii, am repartizat timpul activităților în funcție de orarul stabilit pe parcursul întregului an școlar.

Aici mă refer la activitățile din cadrul domeniilor experiențiale:

- luni- DS (Cunoașterea mediului) și DEC (Educatie plastică)
- marți – DȘ (Activitate matematică) și DEC (Educatie muzicală)
- miercuri- DLC (Educarea limbajului) și DPM (Educație fizică)
- joi- DȘ (Activitate matematica) și DOS (Educație pentru societate)
- vineri- DLC (Educarea limbajului) și DOS (Activitate practică)

Evidențiez faptul că, pe parcursul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv- educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânerea acasă a preșcolarii, acestora le-au fost înmanate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și in avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma watschapp ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarii a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare. Părinții au fost extrem de mulțumiți.

În cadrul activității ecologice, activitate care face parte din domeniul Om și Societate, activitate practică, am urmărit confecționarea de jucarii din diverse materiale pe care copiii le-au avut la dispoziție. Le-am pus la dispoziție copiilor și părinților mai multe filmulețe cu idei interesante și materiale necesare pentru realizarea lor.

Preșcolarii au fost foarte bucuroși că au lucrat împreună cu părinții/bunicii și au aflat și văzut câte lucruri interesante putem obține dacă reciclăm diverse materiale/obiecte.

Au realizat floricele din bețe de ureche, bărcuțe din hârtie, suporturi pentru creioane.

În continuare voi prezenta fotografii din timpul activităților on-line

Ultima luna de activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că și resursele digitale sunt utile în desfășurarea demersului didactic, beneficii având fiecare participant: copil, părinte, educatoare.

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feedback în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Din perspectiva cadrului didactic, noua structură de desfășurare a activităților a oferit următoarele oportunități: am învățat utilizarea unor noi platforme de învățare online (modul de lucru pe warshapp- pe care au lucrat cu preșcolarii, dar și pe Zoom, în cadrul consiliilor profesoriale sau a cercului pedagogic), am învățat să creez jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari.

ȘCOALA DE ACASĂ- ȘCOALA ALTFEL

**Prof. înv. preș., Cioban Lucia Maria,
Grădinița P. P. Nr. 1 Sânnicolau Mare, jud. Timiș**

Pandemia de coronavirus a adus cu ea o criză care a afectat mai multe sectoare din societate, unele dintre ele nepregătite să facă față unor situații critice. Este și cazul educației, pusă în fața unei noi provocări, cea digitală. De când s-a decis închiderea școlilor, elevii, profesorii, autoritățile și părinții au încercat să se adapteze la noua realitate, cea a distanțării sociale, în care procesul educațional a trebuit să continue în mediul on-line până la sfârșitul anului școlar.

Procesul a fost testat din mers, profesorii s-au adaptat situației într-un timp foarte scurt, iar elevii și-au folosit propriile telefoane, tablete sau laptopuri, sau pe cele ale părinților, pentru a putea urma lecțiile on-line.

Am creat intervale flexibile de timp pentru toți copiii, am realizat înregistrări ale unor activități, le-am dat foarte multe provocări practice și am învățat și eu, ca profesor, foarte multe lucruri noi. Am încercat să iau feedback și de la părinți și de la copii și să construiesc relația între cadru didactic și copil, care are un impact clar asupra învățării. În cazul meu, cele mai eficiente au fost activitățile practice în care i-am implicat pe copii și nu cele în care i-am ținut doar în fața calculatorului, pentru că sunt copii mici, preșcolari. Predarea on-line înseamnă interacțiune, mișcare, schimb de activități, joacă. Cred că provocarea este să regândim învățarea și să ne punem întrebarea ce este învățarea și cum se poate întâmpla atât în clasă, cât și în mediul de acasă

În aceeași manieră s-a desfășurat și programul ”Școala altfel -Să știi mai multe să fii mai bun!”.

Împreună cu preșcolarii și părinții, am desfășurat următoarele activități:

DENUMIREA ACTIVITĂȚII	OBIECTIVE	TIPUL ACTIVITĂȚII
LUNI „SĂNĂTATE ÎNAINTE DE TOATE”	*formarea și cultivarea interesului pentru problematica sănătății; *formarea și consolidarea deprinderilor de igienă, de odihnă și recreere;	☞ Pregătirea unor mâncăruri sănătoase de către părinți în colaborare cu copiii;
MARȚI „ARTA... ȘI TEATRUL”	*dezvoltarea simțului artistic și a imaginației; *diversificarea materialelor folosite precum și a stilurilor de lucru utilizate pentru redarea imaginii artistice(desen, pictură);	☞ Atelier de confecționare de măști sau costume reprezentând personaje din povești;
MIERCURI „ATELIERUL DE RECICLARE”	* cunoașterea obiectelor și materialelor reciclabile; * alegerea unor obiecte reciclabile și transformarea lor în jucării, obiecte ornamentale;	☞ Atelier de creație a unor obiecte sau jucării din obiecte reciclabile, sau costume din material reciclabil.

<p>JOI „CĂRTICICA CU POVEȘTI”</p>	<p>*formarea și cultivarea interesului pentru scris- citit; *utilizarea unor tehnici de lucru cunoscute pentru redarea ilustrațiilor din cărticică:</p>	<p>☞ Atelier de lucru în echipă mixtă , părinte-copil, care împreună vor „scrie” o poveste (o povestecreată de copil) pe care o vor scrie în cuvinte și o vor ilustra după propria imaginație și tehnică.</p>
<p>VINERI „TALENTUL FAMILIEI MELE”</p>	<p>*stimularea lucrului în echipă echipă; *conștientizarea propriilor aptitudini și priceperi și punerea lor în valoare cu ajutorul membrilor familiei;</p>	<p>☞ Activități desfășurate cu toți membrii familiei (dacă se poate) în care se prezintă specificul fiecărei familii (pot cânta la instrumente muzicale, pot practica diferite sporturi, pot găti,etc.</p>

Învățarea online – exemple de bune practice

Prof. Ciobanu Crenguța - Cristina
Liceul Tehnologic Tismana, județul Gorj

Această nouă abordare a educației, cea online trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Pe parcursul orelor am folosit diferite resurse în format digital care au fost de folos elevilor. Cu ajutorul lor am realizat fișe de lucru, jocuri educative și alte resurse educaționale.

Când vine vorba de studiu individual, de cele mai multe ori ne vine în minte aceeași imagine: un elev excedat de toate sarcinile pe care le are de îndeplinit, cu privirea pierdută către un teanc intimidant de cărți, culegeri, caiete, manuale sau gazete matematice. Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante, resurse digitale sau jocuri online spectaculoase, adolescenții rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Avantaje învățării online întâlnite în orele desfășurate:

1. distribuirea rapidă a materialelor didactice
2. elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare
3. existența conținuturilor multimedia
4. conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință
5. serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor
6. folosirea conținuturilor interactive, existența feedback-ului

Limite și dificultăți/ Dezavantaje ale învățării online:

1. dificultăți în utilizarea tehnologiei
2. lipsa comunicării reale/ fizice

Elevii sunt atrași de noua predare online. Există un variat material suport de desfășurare a orelor în această formă. Voi exemplifica cu câteva instrumente și aplicații.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Bibliografie:

Mihaela Brut – Instrumente pentru e-learning, Ghidul informatic al profesorului modern, Editura Polirom, Iași, 2006.
didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje
digitaledu.ro/activitati-de-invatare-digitala
digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/

Valoarea formativă a momentului de lectură prevăzut în Curriculum - ul pentru educația timpurie

**Prof. Ciobanu Daniela
Grădinița P. P. Nr. 7 Deva**

Lectura rămâne una dintre cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități. Cu cât apropierea copilului de carte se face mai devreme, cu atât mai importante și mai durabile sunt efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, precum și în cel al comportamentului și al socializării. În acest context, pentru a potența efectul demersurilor inițiate, încă din 2002, în cadrul proiectului național „Să citim pentru mileniul III”, se statuează, ca moment obligatoriu, de 10-15 minute/zi, Momentul poveștilor. În programul cu cei mici avem acest moment de lectură zilnic, lectura fiind una dintre cele mai intense, mai educative și mai răspândite activități. Efectele sunt considerabile în domeniul limbajului, al comunicării, precum și în cel al comportamentului și al socializării. Așa cum se precizează și în curriculum, lectura este într-adevăr importantă.

Educatoarea are libertatea de a plasa acest moment în programul zilnic al copiilor, în funcție de modul în care își gândește derularea activităților din zi, în funcție de temele abordate, de disponibilitatea copiilor etc., respectiv: fie la Întâlnirea de dimineață, fie ca moment de tranziție, fie la sfârșitul zilei sau a primei părți a zilei - înainte de masă, înainte de somn, înainte de plecarea acasă etc. Această activitate nu se va opri doar lectura unui text și la câteva întrebări și răspunsuri pe marginea acesuia, ci poate conține, chiar dacă în momente/etape/zile diferite, și redarea conținutului textului citit, ca un exercițiu eficient de exprimare și comunicare, în care face dovada înțelegerii textului și unde copilul ordonează și formulează propoziții, operații în care antrenează și gândirea .

Această vârstă este cea mai potrivită pentru a le forma obiceiuri bune. Cărțile cu povești ilustrate, cu imagini colorate sunt primele cu care copilul ia contact. Poveștile le sunt citite copiilor de către părinți, apoi de către cadrele didactice, stimulându-le treptat dragostea pentru lectură.

Cu cât lectura este prezentă în viața copilului de la o vârstă cât mai fragedă, cu atât copilul o va îndrăgi mai mult, va fi mai bine familiarizat cu anumite concepte, fenomene sau situații de viață.

Cărțile trebuie lăsate la îndemâna copiilor, trebuie să aibă acces la ele, să le poată studia, să le deschidă, să discute pe baza imaginilor observate. La grădiniță, la centrul „bibliotecă”, ei au posibilitatea să facă acest lucru, învață să manipuleze cărțile și să se exprime liber. Lectura oferă copilului o mulțime de cunoștințe care îl pregătesc pentru experiențele reale.

Poveștile joacă un rol extrem de important în educarea și dezvoltarea personalității, ajutându-i să crească frumos și armonios. În acest timp destinat lecturii, copiii încep să prindă drag de povești și de personajele acestora și mai mult, se creează o legătură între aceștia și persoana care le citește sau le povestește. Povestirea reprezintă un mijloc de educare eficient, având o tematică variată. Prin intermediul poveștilor, copilul se relaxează, descoperă lumea, i se dezvoltă abilitățile de ascultare, descoperă anumite lucruri pe care nu le poate trăi prin experiența proprie.

Copilul își îmbunătățește abilitățile de exprimare, atenția, imaginația, creativitatea, învață să facă deosebirea între bine și rău, descoperind care sunt consecințele anumitor fapte, se identifică cu anumite personaje, învață ce este prietenia, cum să acționeze în diferite situații reale de viață, cum să treacă peste anumite probleme, cum să își exprime emoțiile. Ele dau copiilor ocazia să simtă tot felul de trăiri și să își însușească anumite principii morale. Întâmplările prin care trec personajele, îi ajută să învețe anumite lecții de viață, care le vor fi de mare folos pe viitor. Copiii învață să admire calitățile personajelor pozitive și își doresc să le urmeze exemplul. Ei încep să înțeleagă tot felul de lucruri: că este bine să asculte de părinți, că nu este bine să fii rău sau leneș, că nu este bine să minți, că binele învinge întotdeauna etc.

Din povești, copiii învață nu numai cum este bine să se comporte, dar dobândesc și anumite cunoștințe, descoperă lucruri noi și interesante despre mediu, despre univers, despre animale etc. Lumea poveștilor li se va părea încântătoare și vor fi curioși să afle cât mai multe lucruri.

Poveștile pot avea și rol terapeutic. Spre deosebire de poveștile clasice, în cazul unor astfel de povești, acțiunea nu este construită în jurul luptei dintre bine și rău. Printr-o poveste terapeutică, copilul se identifică cu personajul poveștii și cu problemele pe care acesta le are, este o metodă prin care transmitem modele comportamentale. Pentru a fi terapeutică, povestea trebuie să ajute. Acestea sunt de mare folos atunci când copilul se confruntă cu o anumită problemă, când îl vedem că este trist dintr-un anumit motiv, când se confruntă cu anumite temeri sau probleme de comportament sau putem alege teme generale care să le fie de folos tuturor copiilor, probleme specifice vârstei: dificultăți în gestionarea furiei, timiditate, dificultatea de a lega prietenii, teama de a nu greși, nerespectarea anumitor reguli, lipsa solidarității etc. Prin intermediul acestor povești, copiii vor învăța cum este de dorit să se comporte în societate, sunt încurajați să ia singuri anumite decizii, reușesc să depășească anumite situații luând exemplul personajelor pozitive, învață cum să își controleze emoțiile negative și înțeleg că dacă vor, pot găsi soluții la orice problemă.

Poveștile sunt educative, dar trebuie totuși alese cu multă grijă. Atunci când alegem o poveste trebuie să ne gândim la nivelul de vârstă al copiilor, la ceea ce vrem să transmitem, la fricile sau problemele lor, la comportamentul pe care vrem să îl modelăm. Uneori, este bine ca anumite scene din poveste, să le spunem într-o altă manieră, pentru a nu le provoca anumite stări sau emoții negative. Pentru menținerea interesului copiilor, expunerea conținutului trebuie să fie clară, accesibilă și expresivă, tonul să fie unul prietenos, să imităm voci folosind diferite tonalități.

EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI PE CARE LE POT DESFĂȘURA PREȘCOLARII, ATUNCI CÂND SUNT NEVOIȚI SĂ STEA ACASĂ

**Prof. înv. preșc. Ciobanu Ileana
Grădinița Nr. 1, Măgurele, Ilfov**

Scrierea /desenul în făină/mălai/nisip

Materiale necesare: farfurie/tăviță și făină/mălai/nisip

Obiective: să exerseze motricitatea fină și să dobândească abilități de scriere

Desfășurare: Prin folosirea materialelor senzoriale, copiii se conectează cu sine, cu propriul lor corp, iar activitățile senzoriale sunt printre preferatele lor. Se poate crea un context care să-i motiveze pe copii să “scrie” litere cu ajutorul degetelor sau cu bețe. De exemplu, își pot scrie numele sau vârsta, ori pot desena orice își doresc. Contextul se poate crea cu ajutorul unor imagini cu litere, sau numere din diverse materiale pe care să le aibă la dispoziție. De asemenea, îi puteți încuraja să ascundă (sau le puteți ascunde voi) obiecte mici în mălai, pe care apoi să le descoperiți împreună - stimulându-le memoria și curiozitatea.

Grădinăritul/Udatul plantelor/Gătitul

Materiale necesare: răsaduri pentru plantat, pământ, unelte pentru grădinărit etc.

Obiective: să participe la activități practice și de rutină și să cultive responsabilitatea pentru mediul în care trăiesc

Desfășurare: Copiii pot fi implicați în toate activitățile de rutină care se întâmplă în casă zi de zi (gătitul, udatul plantelor, curățenia) sau chiar și în cele de sezon cum este grădinăritul. Astfel de activități le crește micuților stima de sine, se simt utili și exersează atât motricitatea fină dar și cea grosieră. Pentru că la această vârstă sunt curioși și dornici de explorare, vor fi încântați să își ajute părinții. Pentru că le place să ajute, invitația poate fi făcută în acest mod: „Ce zici să gătim/udăm plantele, facem curățenie? Vrei să mă ajuți? Vrei să amesteci/să uzi plantele, să ștergi dulapul etc?” Formularea trebuie să conțină o acțiune concretă pe care copilul să o recunoască și să știe ce are de făcut. De asemenea putem ajuta și la dezvoltarea gândirii critice și a rezolvării de probleme cu întrebări precum: „De ce materiale avem nevoie? Care flori sunt uscate? Cu ce gătim/ udăm plantele/ștergem dulapul?”

Cărticica preferată citită altfel

Materiale necesare: o carte cu o poveste pe care copilul o știe foarte bine, un animal de pluș.

Obiective: testarea memoriei și a atenției, identificarea elementelor citite greșit

Desfășurare: Se recomandă folosirea unui personaj intermediar care își dorește să citească copilului - cum ar fi o jucărie, un animal de plus - pentru a-i capta atenția, dar și pentru a nu crea confuzie în legătură cu faptul că adultul care îi spune povestea dintr-o dată citește cartea diferit și face greșeli pe care până atunci nu le-a făcut. Invitația poate suna în felul următor: „Tigrul tocmai mi-a spus că vrea să îți citească o poveste. Hai să vedem ce carte alege. Woow, e chiar povestea care ție îți place mult! Hai să îl ascultăm!” În timpul poveștii puteți înlocui numele personajelor sau schimba firul acțiunilor. După fiecare schimbare puteți întreba: „Oare tigrul a spus bine povestea? Cum îl cheamă pe personaj? Așa îți amintești că se întâmpla?”

Ordonare după tipar

Materiale necesare: obiecte open end din aceeași categorie (bucăți de lemn, bețe, bile, piese de lego, pietricele etc)

Obiective: să continue tiparul început și să își dezvolte gândirea logică

Desfășurare: Obiectele se aranjează în funcție de un tipar (o bilă, o piatră, o bilă o piatră sau o piesă de lego și 2 bețe, o piesă de lego și două bețe etc.) și se întrebă copiii care cred ei că ar trebui să fie obiectul următor. Dacă întrebarea rămâne fără răspuns, se pot oferi câteva indicii: „Crezi că urmează o bilă sau o piatră?” Se poate crește dificultatea în funcție de evoluție, adăugând mai multe obiecte.

Ce vezi în oglindă?

Materiale necesare: oglindă, hârtie, creioane colorate, lut/plastilină/aluat

Obiective: să își identifice caracteristicile individuale ale propriei înfățișări, să identifice caracteristicile individuale ale celorlalți, să compare caracteristicile lui cu ale celorlalți prezenți

Desfășurare: La fel ca și în cazul activităților precedente se poate folosi un animăluț de plus preferat: „Eu (tigrul/bebelușul) mă uit în oglindă și văd că ochii mei sunt căprui, ochii tăi ce culoare au? Eu am părul blond, al tău cum este? E lung sau scurt? Ce mai vezi în oglindă? Unde sunt urechile tale? Dar nasul? Activitatea poate continua în funcție de interesele copilului: Hai să ne desenăm (modelăm) fețele. Unde ai desenat (modelat) ochii? Dar gura?”

E-learning vs. învățarea tradițională

Prof. Ciobanu Ioana- Camelia
Scoala Gimnaziala Nr. 79

În cea mai mare parte, auzim cuvântul eLearning în zilele noastre. Cuvântul eLearning, cunoscut și sub numele de învățare electronică, înseamnă învățare cu o platformă digitală, fără a merge nicăieri.

Învățarea electronică este adesea denumită „învățare la distanță” sau „învățare online”, care implică termenul general pentru orice învățare care are loc la distanță și nu într-o clasă tradițională.

Învățarea online este o educație digitală. Știința a inventat multe gadgeturi pentru eLearning, cum ar fi telefoane inteligente, tablete, laptopuri etc., prin intermediul cărora se pot studia subiecte la alegere. Lumea se transformă din educația tradițională în educația digitală.

Mulți dintre noi sunt, de obicei, familiarizați cu predarea și învățarea tradițională, unde profesorul predă între 30 și 40 de elevi la un moment dat.

Învățarea în clasă este un mod tradițional de învățare în care elevii vin la clasă și profesorii îi învață la un moment dat. Toți elevii prezenți la clasă învață același lucru care le este predat de profesorii lor. Toată lumea are abilități diferite de învățare și capacități diferite de înțelegere.

Învățarea tradițională în clasă a fost adoptată încă din vremuri străvechi, în care elevii sunt învățați lucruri similare de către profesorii lor prin aceleași metode. Toți trebuie să fie prezenți dacă vor să primească educație. Dacă un student nu participă la nicio prelegere, el / ea poate pierde subiectul predat de profesor în cursul respectiv.

Profesorii pot preda un anumit număr de elevi într-o clasă. Toți elevii trebuie să învețe același lucru, indiferent dacă este fructuos sau nu. Unii nu sunt interesați de un anumit subiect, dar trebuie să studieze.

Învățarea online oferă libertate de timp. Se pot deschide videoclipuri de studiu la momentul său. Nu este nevoie să mergeți la o instituție pentru a participa la prelegeri. Elevii pot învăța și finaliza cursuri de educație online în cadrul propriului interval de timp, în comparație cu învățarea tradițională.

Cel mai important lucru este că toată lumea poate învăța prin intermediul platformelor eLearning.

Studentii nu trebuie să programeze mult timp pentru a dobândi noile cursuri. pot învăța prin propriile dispozitive oricând și oriunde.

Mai mult, învățarea tradițională a devenit scumpă în prezent, în timp ce învățarea electronică este mult mai ieftină decât cea anterioară.

Instituțiile de învățare tradiționale și online au ambele avantaje și dezavantaje. Un lucru sigur, cererea de educație online este în creștere. Clasele față în față tradiționale oferă profesorilor oportunități de a avea o interacțiune mai personală cu elevii.

Avantajele e-learning-ului

- Se poate învăța la timpul propriu.
- Studenții pot studia oriunde, fără restricții pe zone.
- Subiecte și subiecte ușor de ales.
- Elevii pot interacționa cu profesorii lor prin intermediul rețelelor sociale, e-mailuri, SMS-uri etc.
- Ei pot rămâne în contact cu profesorii lor și pot obține beneficii.

- Elevii pot studia chiar și în situații periculoase, cum ar fi ploi abundente, furtuni, deteriorări fizice ale corpului, pandemie sau situații epidemice.
 - Economisește mult timp pentru studenți.
 - Este mult mai ieftin decât învățarea în clasă înseamnă că este rentabil pentru învățare.
 - Profesorii obțin venituri suplimentare din predarea online la distanță.
- Avantajele tradiționale de învățare:
- Elevii pot rămâne în contact fizic cu profesorii și mentorii lor, astfel încât să le poată pune întrebări direct și să obțină răspunsuri satisfăcătoare.
 - Ei pot dezvolta o prietenie cu colegii de clasă și cu ceilalți.
 - Elevii își pot dezvolta rețeaua și pot concura cu ceilalți.
 - Ei au cunoștințe practice despre diverse subiecte în laboratoare și domenii. Prin urmare, pot avea cunoștințe mai bune.
 - Studenții își obțin diplomele fizic și au oportunități de carieră mai bune.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. Ciobanu Manuiela
Liceul Tehnologic „Petru Rareș“ - Bacău

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate,
- predarea online
- proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Atribuții

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet.

Avantaje

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
 - Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.
2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:
 - Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

- Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

- Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

- Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

- Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt săracite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

- Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze elevii în posibilitățile lor de carieră.
- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.
- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.
- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.
- În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

Educație și intersubiectivitate

Prof. Ciobanu Radu - Benone
Colegiul Național A. T. Laurian Botoșani

Se dă, în genere, educației semnificația de formare a personalității elevului. Este foarte adevărat că în procesul instructiv educativ se formează personalități cu plusurile sau cu minusurile lor. În abordarea clasică, dar și în cea contemporană, elevul este considerat obiect al educației, cu observația că didactica contemporană nuanțează și face trimitere și către ipostaza de subiect.

Având în vedere că educabilul intră în sistemul de învățământ la cel puțin 3-4 ani, că deja este o ființă dotată cu limbaj, percepție, inteligență, imaginație, emoții, se poate susține că el este subiect în educație și nu obiect.

De aceea relația care se creează între profesor (ca subiect) și educabil (ca subiect) este o relație de intersubiectivitate. Astfel personalitatea educabilului nu ar trebui să mai reprezinte un produs finit al unui proces „industrializat” de educație, ci o sferă umană care se dezvoltă în jocul intersubiectivității.

Profesorul nu angrenează o sumă de cauze ce au ca efect un produs de tip artizanal, așa cum sugera Aristotel, și nici sculptorul care lovește într-un bloc de marmură pentru a scoate din el o formă, așa cum sugera Leibniz.

Profesorul este o conștiință prezentă în fața unei alte conștiințe. Profesorul este o conștiință care deține anumite cunoștințe, anumite tehnici, mijloace, strategii, un anumit set de valori, anumite competențe pe care urmărește să le transfere către educabil.

Primul semn că în partea cealaltă a relației educaționale există un subiect este demonstrat de prezența principiului selecției. Astfel ceea ce profesorul încearcă să transfere este trecut printr-un filtru perceptiv, formându-se astfel o mulțime de imagini mintale ale actului educativ egală cu numărul celor care se află de partea cealaltă a relației didactice. Este asemenea situației unuitrandafir proiectat pe cer care ar putea fi văzut în același timp de toți locuitorii planetei. Psihologii ne spun, că dintr-o astfel de experiență ar rezulta tot atâtea imagini perceptive.

Momentul filtrării experienței educative coincide de fapt cu un act de alegere, care este mai slab conturat la începutul școlarității, dar care devine mai pregnant spre sfârșitul acesteia. Chiar dacă gradul de alegere diferă, asta nu arată că avem de-a face cu mai puțin de un subiect.

Elevul este subiect în procesul educației de la începutul și până la sfârșitul acesteia. Elevul dă feedback profesorului cu privire la ceea ce are de făcut.

Profesorul este nevoit să-și ajusteze informația, tehnicile și metodele, activitățile educative. Prin urmare, actul didactic este un act reversibil. Iar aceasta nu ar fi cu puțință, dacă la capătul relației educative nu ar exista un subiect. Constantin Noica amintea la un moment dat un citat dintr-un gânditor francez care spunea că în procesul de educație nu se știe cine dă și cine primește.

Intersubiectivitatea ar trebui să reprezinte punctul de plecare al unei noi paradigme în domeniul educației.

ROLUL ACTIVITĂȚILOR EXTRACURRICULARE ÎN ȘCOALA DE ACASĂ

prof. înv. primar: Ciobanu Rodica Nicoleta
Școala Gimnazială „Dumitru Popovici”, Șerbănești, Olt

Idealul educațional în învățământul preuniversitar românesc vizează dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, formarea personalității autonome și creative. Un rol deosebit de important în vederea atingerii acestui ideal îl are educația non-formală.

Educația non-formală completează educația formală într-un cadru instituționalizat situat în afara sistemului de învățământ, dar și în interiorul acestuia, constituind o punte între cunoștințele asimilate la lecții și informațiile acumulate informal.

Școala contemporană, centrată pe elev, are un rol bine precizat în dezvoltarea uriașului potențial intelectual, reprezentat de inteligență și creativitate, care, pus în valoare, va asigura neîntrerupt progresul social-uman. Demersurile educaționale, vizând dezvoltarea personalității elevilor, impun participarea activă, conștientă și responsabilă a acestora în propria formare. Diferențierea și individualizarea demersului educativ trebuie să devină un scop și un mijloc în același timp.

Dezvoltarea personalității elevilor este condiționată de folosirea unor metode adecvate, care să permită individualizarea învățământului, astfel încât fiecare elev să-și dezvolte la maximum capacitățile și aptitudinile creatoare prin procesul învățării. Cercetările relevă că învățarea activă este cea care duce la dezvoltarea psihică autentică a elevului, respectiv la o învățare eficientă, iar educația non-formală sprijină acest demers.

Componentă importantă a educației nonformale, activitățile extrașcolare (extradidactice sau extracurriculare) oferă cele mai eficiente metode de formare a caracterului copilului încă din clasele primare. Ele au un rol foarte important datorită caracterului lor activ participativ, facilitând integrarea eficientă și rapidă a elevilor în colectivitate. Această integrare facilitează la randul ei procesul de autocunoaștere. Implicându-se în acest tip de activități, elevii devin “subiecți” conștienți ai acțiunii, trăind intens succesele sau insuccesele propriei lor activități. Ei devin capabili să-și orienteze curiozitatea nu numai asupra lumii exterioare, ci și asupra propriei persoane. Se formează astfel „ imaginea de sine”, esențială în succesul școlar.

Programul activităților extracurriculare, stabilit ca o unitate în ethosul și cultura organizațională a școlii, vizează acțiuni care să îi ajute pe elevi să își însușească ideile de corectitudine și respect, să cunoască și să respecte valorile culturale și etnice ale comunității, să trăiască experiențe de viață competitive. Elevii pot să decidă în bună măsură asupra obiectivelor, conținuturilor și mijloacelor de realizare a acestor activități, contribuind astfel la dezvoltarea vieții comunității școlare din care fac parte.

Activitățile extrașcolare respectă principiul egalității șanselor, oferind fiecărui elev posibilitatea de a se implica, indiferent de rezultatele sale școlare. Se dezvoltă astfel sentimentul încrederii în sine, în forțele proprii, fapt care va avea ulterior o mare influență asupra succesului școlar. Unul din scopurile principale ale educației non-formale îl reprezintă creșterea gradului de adaptabilitate a copiilor la viața socială, respectiv dezvoltarea autonomiei personale și sociale, a comportamentului în grup.

În lucrarea intitulată Descoperirea copilului, Maria Montessori făcea următoarea afirmație: „Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” Activitățile extrașcolare vin în sprijinul acestui demers.

Finalitățile educaționale ale activităților extrașcolare presupun educație intelectuală, estetică, religioasă, moral-civică, patriotică, fizică.

Educația intelectuală ocupă un rol central în formarea integrală a personalității elevului. Prin caracterul lor ludic, activitățile extradidactice formează și modelează inteligența elevilor. Ele dezvoltă totodată curiozitatea științifică, interesele de cunoaștere, spiritul de observație, creativitatea și nu în ultimul rând gândirea critică a elevilor.

Cadrelor didactice le revine sarcina de a stârni interesul elevilor pentru participarea la concursuri de creație literară, informatică, fizică, chimie, matematică, tehnico-științifice, simpozioane și sesiuni de comunicări științifice, concursuri naționale de jocuri logice, concursuri de șah etc.

Prin participarea la concursuri de cultură și civilizație europeană, concursuri de limbi străine, festivaluri naționale de teatru în limbile de circulație internațională, proiecte interdisciplinare, serbări și carnavaluri de Ziua Îndrăgostiților, Halloween, Crăciun, Paște, concursuri și momente artistice dedicate Săptămânii Francofoniei, Zilei Limbilor Străine sau Zilei Europei elevii se familiarizează cu limba, cultura, tradițiile și obiceiurile altor popoare, creându-se astfel punți de legătură între civilizații. Ei învață să fie toleranți și deschiși spre alte culturi și să respecte valorile culturale ale acestora. Datorită caracterului lor interdisciplinar, activitățile extracurriculare constituie pentru elevi un prilej de lărgire a cunoștințelor de cultură generală, facilitând formarea culturii profesionale și duc la formarea competențelor transdisciplinare.

Activitățile extrașcolare contribuie în mod semnificativ la realizarea educației estetice a elevilor, componentă a educației integrale și armonioase. Ele sunt activități de cultivare a dorinței de frumos, inițiindu-i pe elevi în sesizarea frumosului sub toate aspectele sale, în înțelegerea mesajului unei opere de artă etc. Vizitele la galeriile de artă și la expozițiile de pictură sau sculptură, cercurile artistice organizate de Clubul Copiilor sau concursurile de artă și creativitate plastică sau fotografică, concursurile de sculptură sau de confecționare de jucării în cadrul atelierelor de creație, festivalurile naționale de muzică ușoară și folclor, activitățile cultural-artistice desfășurate în cadrul școlii, decorarea sălii de clasă în funcție de eveniment și anotimp, drumețiile și excursiile în natură sunt exemple de activități care asigură cadrul de exersare și cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini, capacități.

La mare înălțime în topul priorității elevilor se află educația fizică și educația rutieră realizată prin activități extracurriculare foarte atractive: competiții sportive între clase sau între școli, excursii, drumeții, concursul Educația rutieră – Educație pentru viață. Pe lângă formarea deprinderilor motrice, activitățile sportive contribuie și la formarea trasăturilor de voință și de caracter.

Conceperea școlii ca o instituție socială cu funcții multiple, aptă să răspundă eficient nevoilor psihologice și sociale ale elevului, să asigure cadrul optim pentru starea sa de bine, pentru diminuarea și prevenirea tulburărilor de adaptare specifice vârstei, pentru formarea unor cetățeni responsabili, este vitală. Educația non-formală contribuie la formarea și dezvoltarea complexă a personalității elevului în plan moral, intelectual, estetic, civic și fizic prin atingerea tuturor dimensiunilor educației al cărei scop ultim este pregătirea pentru viață a elevului.

Bibliografie:

1. Baban, Adriana, Consiliere educațională, Cluj - Napoca , 2001
2. Cristea, Gabriela, Pedagogie generală, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 2002

3. Kulcsar, Tiberiu, Factorii psihologici ai reușitei școlare, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1987

4. Stoica Marin, Pedagogie și psihologie, Ed. Gheorghe Alexandru, 2001

ACTIVITĂȚILE ONLINE - PROVOCARE PENTRU PROFESORI, ELEVI ȘI PĂRINȚI

**Profesor înv. primar CIOBANU SOFICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BĂUȚAR**

Marea provocare a organizării și desfășurării învățământului on-line la vârsta școlară mică este identificarea unor mijloace de învățare adecvate situației, dar, cel mai important, adecvate vârstei.

În contextul învățământului on-line, cadrele didactice mențin legătura cu elevii, selectează resurse educaționale online disponibile pe diferite platforme, site-uri, pe care le pot folosi în activitatea cu elevii, elaborează resurse educaționale care vor fi folosite în activitatea cu elevii, colectează unele produse finale realizate în activitatea cu elevii, realizează alte tipuri de activități de sprijin pentru procesul instructiv-educativ derulat în învățământul primar și colaborează cu părinții și îi informează asupra modalităților de organizare a activităților support pentru învățarea online, identificând mijloacele comune de comunicare.

Indiferent de cât de bine reușim să o facem la distanță, tot trebuie să ne străduim să ajungem la elevi, măcar pentru a ne conecta socio-emoțional cu ei. Ei au nevoie să știe că cineva îi veghează și să se simtă parte dintr-un colectiv. Chiar dacă nu vom putea face mari progrese la capitolul cunoștințe și abilități noi, deprinderea zilnică a învățării de acasă, chiar și 30 de minute pe zi, este crucială pentru sănătatea lor mentală și păstrarea motivației pentru școală.

În alegerea instrumentelor digitale, profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor secolului al XXI-lea etc.). Utilizarea acestora, creează pentru elevi un mediu de învățare confortabil, atractiv, dar care necesită imperios suportul adulților (al părinților, al fraților mai mari sau chiar uneori al bunicii).

Printre instrumentele digitale folosite la clasă în învățarea sincron și asincron se numără următoarele:

➤ ZOOM- Este platforma de ore on-line cea mai utilizată de către cadrele didactice din România. Se creează conturi gratuite pentru profesori (contul școlii nu are limită de timp) elevilor și părinților acestora le trimiteți link-ul. Pe white board se poate desena, colora, face operații matematice sau adnotări pe ecran; se poate împărtăși ecranul și documentele aflate în calculator/laptop. Se pot crea camere secundare pentru elevi pentru a încuraja munca în grupuri mici. (Breakout rooms) Există opțiunea să se înregistreze întreaga conferință audio-video. <https://zoom.us/>

➤ Google Meet- Este o aplicație din suita Google for Education pe care o puteți accesa doar dacă aveți un cont de gmail. Gmailul a primit recent, datorită pandemiei Covid-19, și opțiunea de meet care anterior a fost doar plătită. Meet este aplicația Google similară cu Skype de la Microsoft – o platformă de comunicare instant prin video și chat, unde puteți crea un link de întâlnire, iar participanții trebuie doar să-l acceseze, fără să aibă vreun cont, pentru a putea intra în sesiunea online. Meet acceptă până la 100 participanți gratuit și oferă aceleași opțiuni ca și întâlnirea de pe Zoom: comunicare cu participanții cu video, microfon și prin chat, partajarea ecranului, activarea modului silențios pentru anumiți participanți, împărtășirea de alte link-uri prin chat. <https://meet.google.com/>

➤ JINGSAWPLANET- este o aplicație care permite încărcarea unui fișier de tip text sau fotografie și decuparea sub forme de piese în funcție de complexitatea dorită (de la 3 la câteva sute de bucăți). Este o aplicație gratuită și nu necesită crearea de cont de utilizator. Se poate accesa de aici: www.jigsawplanet.com

➤ PIZAP- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afișe în format digital etc. Este foarte ușor de utilizat, este gratuit și nu necesită crearea unui cont. Se poate accesa de aici: <https://www.pizap.com/>

➤ WORLDWALL- este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Spânzurătoare, Deschide cutia etc.); Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate. <https://wordwall.net>

➤ KAHOOT- Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se creează teste interactive pentru copii; profesorul creează testul, apoi trimite codul de acces (PIN) elevilor care accesează testul într-un timp limitat. Puteți adăuga imagini, clipuri video și diagrame întrebărilor pentru a crește gradul de interacțiune al jocului. Se poate juca pe desktop, tabletă sau telefon mobil. Rezultatele testului sunt vizibile tuturor, la încheierea acestuia, sub forma unui clasament. <https://kahoot.com/>

➤ Quizizz- Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se pot realiza evaluări formative într-un mod distractiv pentru elevi. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentru învățarea sincron live, cât și pentru cea de acasă. Au o interfață prietenoasă, se văd întrebările și sunt ușor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă. Sunt importante pentru că oferă profesorului statistici, progresul elevilor, precum și rapoarte detaliate despre răspunsuri, timp etc. <https://quizizz.com/admin>

➤ Chatter Pix- Este un instrument on-line care permite animarea unor personaje, animale, imagini ce pot folosi în captarea atenției elevilor, în transmiterea de cunoștințe sau chiar la evaluări, ajutând la desfășurarea acestora într-un mod cât mai plăcut. <https://chatterpix.com>

➤ Kinderpedia- o aplicație care are opțiunea de a transmite live, oferă posibilitatea de a încărca documente cu temele copiilor. <https://kinderpedia.com>

Utilizarea tehnologiilor moderne, a calculatorului în educația școlărilor mici permite transmiterea și asimilarea noilor cunoștințe într-un mod atractiv. Procesul instructiv-educativ este mult mai eficient. Elevii învață jucându-se, sunt puși în situația de găsi repede soluții și de a lua decizii prin joc pentru rezolvarea problemelor.

În încheiere, țin să precizez faptul că în această perioadă nu trebuie să transferăm în mod fidel, identic, activitatea față în față în mediul online. Cadrele didactice trebuie să exerseze modalități variate de a transforma o strategie didactică specifică spațiului școlii într-una potrivită mediului online, într-o modalitate accesibilă, și cât mai atractivă pentru elevi.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adrian Adăscăliței, Proiectarea Instruirii utilizând Sisteme Informatice Multimedia – curs;
2. <https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/25/comunicarea-online-cu-elevii-webinar-cuoana-moraru>

E- LEARNING - AVANTAJE SI LIMITĂRI

Adriana Ciobotar

Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi”, municipiul Onești, județul Bacău

În ultima perioadă e-learningul a devenit, dintr-o alternativă viabilă la metodele tradiționale de educație, o necesitate.

Noțiunea de e-learning, a fost introdusă în 1998 de Jay Cross, fondatorul Internet Time Group. Termenul este utilizat ca termen unificator pentru o multitudine de tehnici de învățare, instruire realizate mijloace asistate de calculator.

Elevii sunt atrași de utilizarea device-urilor și, astfel, predarea online este o soluție care îi avantajează.

Instruirea online se desfășoară prin intermediul unui calculator conectat la Internet, iar conținutul educațional poate fi sub forma unei lecții tradiționale sau a unei sesiuni de lucru colaborative.

Astfel, spațiul virtual a devenit nu numai un loc de comunicare și informare, ci și un mediu în care materialele educaționale sunt accesibile cursanților din clasele virtuale online: manuale electronice, platforme diverse, legături spre alte surse educaționale etc. În prezent, nivelul de dezvoltare a comunicațiilor digitale este suficient, sau aproape suficient, pentru livrarea instruirii la distanță în țara noastră

În mediul online sunt posibile următoarele:

- procesul de învățare se realizează cu ajutorul unei clase virtuale (sau printr-o conferință virtuală), prin care se pot pune la dispoziția cursanților o varietate de instrumente, precum: fișiere audio, fișiere video, mesagerie instant, partajarea ecranului, partajarea tablei etc.;
- profesorul este cel care planifică activitatea grupului/clasei, invită cursanții în clasă, generează coduri de acces și gestionează timpii în predarea lecțiilor;
- profesorul furnizează cursanților Resursele Educaționale Deschise și cursuri cu ajutorul mediului virtual;
- prin intermediul diferitor platforme, cursanții pot lucra colaborativ, pot fi monitorizați și evaluați.

Gama de instrumente software utilizate în țara noastră este aproximativ aceeași cu a celor din celelalte țări din Uniunea Europeană:

Platforme de organizare a instruirii: Office 365 for Education, Google Suite for Education (cu Google classroom), Kahoot, Moodle (pentru învățământul universitar).

Platforme de comunicare: Facebook, Messenger, WhatsApp, Twitter, Google+.

Pe lângă aceste platforme, mai există și altele care pot veni în sprijinul profesorilor și care sunt atractive pentru elevi. Majoritatea sunt gratuite în varianta basic, cu anumite limitări.

Dintre avantajele instruirii online, cele mai importante sunt:

- cursanții contemporani doresc un conținut al lecțiilor relevant, mobil, adaptat la ritmul personal, și, din acest punct de vedere, instruirea online este bine primită în rândul tinerilor;
 - prezentare concisă a conținuturilor în forme atractive pentru cursanți;
 - independența geografică (cursanții pot intra în contact cu profesorul din orice colț al lumii);
 - presupune costuri mai mici (legate de deplasarea elevilor, facturi la electricitate, apă, curățenie etc. din unitățile de învățământ);
 - cadrele didactice aplică metode de predare-învățare-evaluare diverse, ce permit evaluări formative/sumative, calitative și cantitative în urma cărora cursanții primesc un feedback constructiv, în timp real;
 - la unele tipuri de teste cursanții primesc rezultatul imedit, la fel și profesorul care poate obține și o situație statistică ce se generează automat pe platformă;
 - impact mai scăzut asupra mediului (se consumă mai puține resurse);
 - competențele digitale dobândite pentru cursurile online prezintă achiziții utile, atât pentru profesori, cât și pentru cursanți, în dezvoltarea lor ulterioară.
- Totuși, învățarea online are și unele dezavantaje, ce nu pot fi ignorate:
- cursanții și profesorii trebuie să aibă cunoștințe avansate de TIC pentru a lucra pe platformele online, iar acest lucru presupune costuri suplimentare de instruire;
 - lipsa posibilității de sprijin personalizat pentru cursanții cu cerințe educative (acest aspect s-ar putea remedia eventual ulterior prin activități de predare și prin consiliere individuală);
 - cadrele didactice investesc timp mai mult în pregătirea lecțiilor, realizarea materialelor, exercițiilor și testelor online;
 - majoritatea testărilor online sunt limitate la cunoștințe teoretice, și nu permit profesorului evaluarea creativității și abilităților practice a cursanților
 - poate duce la izolarea socială a cursanților;
 - necesită abilități puternice de automotivație și management a timpului;
 - există diferențe semnificative între mediul rural și urban în ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice;

- este limitat pentru anumite discipline de învățământ;
- profesorii au tendința să se concentreze mai mult pe teorie decât pe partea practică;

- dificultățile de natură tehnică (în stabilirea conexiunii online, activarea sunetului, în încărcarea materialelor de către profesor sau a temelor de către elevi) pot duce la deturnarea atenției elevilor și profesorului de la activitățile didactice.

Bibliografie:

- Adăscăliței, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007.

- Cristea, V., Iosif, G., Marhan, A., Niculescu, C., Trăușan-Matu, Ș., Udrea, O., Sisteme inteligente de instruire pe Web, Editura Politehnica Press, București, 2005.

- <http://www.racai.ro/media/Referatul1-IulianaDobre.pdf>

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT DIN FINLANDA

***Prezentarea unor sisteme și forme de învățământ din alte țări Prof. inv. preșcolar Ciocan Ștefania-Ramona**

Finlanda este o țară nordică situată în regiunea finoscandică a Europei de Nord. Finlanda are cel mai ridicat nivel de trai din lume și cel mai evaluat sistem educativ. Sistemul finlandez de învățământ se consideră cel mai bun, ocupând primul loc în clasamentul general.

Finlanda atrage atenția lumii deoarece elevii săi obțin constant poziții de top la testele PISA – teste internaționale menite să verifice atât cunoștințele tinerilor, cât mai ales modul cum aceștia gândesc. Secretul stă în importante reforme educaționale, implementate în urmă cu 40 de ani. Rezultatele deosebite înregistrate în mod consecvent de către elevii finlandezi se datorează filosofului finlandez John Vilhelm Snellman care, a pus bazele acestui sistem deoarece a transmis ideea că educația este cea care asigură bunăstarea. Cetățenii au fost receptivi și au început să investească în educație, cercetare și tehnologie, astfel că, astăzi, din bugetul de stat, pentru educație se alocă 14%. Guvernul a hotărât să „reseteze” sistemul și să abordeze o altă direcție, dedicând astfel fonduri importante educației, cercetării și tehnologiei. Atunci a fost adoptat un nou sistem educațional. Iar acest sistem se referă de fapt la egalitate de șanse pentru toți copiii, indiferent de mediul socio-economic din care aceștia provin.

La început sistemul finlandez de învățământ era unul plictisitor, monoton, neatractiv, era un haos - mediocru, inechitabil, axat pe teste, cu profesori slab pregătiți, motiv pentru care elevii nu învățau de bunăvoie, ci doar pentru că așa trebuie, sau pur și simplu nu învățau. Dar, Finlanda a sesizat acest lucru și a venit cu idei noi, cu noi metode pentru a-i face pe elevi să învețe de plăcere, să-i motiveze, să-i stimuleze în activitatea școlară.

Primul lor pas a fost de a da teme mai puține, pentru ca elevii să aibă timp să se bucure de copilărie, să stea cu familia, să facă sport, să facă ceea ce le place. Ei consideră că școala este menită să-ți găsești fericirea, să înveți ceea ce te face fericit. Încearcă să-i învețe lucruri practice, pe care le pot folosi în viața de zi cu zi, acasă sau în societate. Un alt avantaj al sistemului finlandez de învățământ este egalitatea dintre școli, nu contează dacă ești la oraș sau dintr-un cartier la periferia orașului, educația se face la fel.

Nu există o școală mai bună și una mai puțin bună. Municipality-urile și chiar școala are posibilitatea de a modifica programa școlară națională deoarece au încredere în profesorii și îi consideră responsabili în adaptarea materiei la nevoile oricărui copil. În Finlanda, școala pune preț pe calitatea profesorilor, investind doar în cei care realizează performanțe. Calitatea profesorilor finlandezi este, pur și simplu, exemplară.

În Finlanda trebuie să ai facultate ca să predai la grădiniță și masterat ca să predai la școală. Astfel, legea impune fiecărui cadru didactic să aibă la bază cinci ani de facultate și un masterat în pedagogie. Poziția de profesor este drept una cu o mare responsabilitate și, în consecință, nu oricine poate intra în sistem. Se ține cont de dorințele elevilor și în legătură cu ce ar dori să învețe. Se pune accent pe educația morală, îi învață să fie buni, să fie fericiți, să fie respectuoși cu ceilalți și să aibă un comportament adecvat. Finlanda mimează pe calitate, nu pe cantitate, pe practică, experimentare, mai puțin pe teorie și memorare.

Finlanda este un sistem exemplar de învățământ, cu elevi dornici să învețe și profesori foarte bine pregătiți. Nu există clasamente, comparații, competiții, ci cooperare, colaborare, comunicare, atât între regiuni, școli, cât și între elevi. Rezultatele copiilor din satele din mediul rural sunt aceleași ca ale elevilor dintr-un oraș universitar.

Școala online - o provocare pentru elevi și profesori

Ed.: Ciocănel Ionica
Grădinița nr. 170, București

În ultima perioadă întreaga planetă s-a confruntat cu un val de schimbări ,cu noi reguli și adaptarea la acestea s-a realizat din mers. Aceste schimbări au avut loc și în ceea ce privește sistemul de educație, astfel că de mai bine de un an școala a cunoscut o altă formă respectiv „școala de acasă”.

Când cei implicați în procesul de educație, părinți, elevi și profesori s-au văzut în fața acestei noi forme de învățare, cu toții au fost îngrijorați. Întrebările care au fost pe buzele tuturor sunau cam așa: cum vom continua învățarea dacă școlile sunt închise? cum îi facem pe copiii să nu simtă că procesul de învățare suferă schimbări și multe alte îngrijorări. De asemenea, școala online a fost o reală provocare pentru părinți deoarece aceștia au trebuit să se „transforme” în asistenți ai profesorilor , să se implice mai mult decât de obicei în procesul de învățare mai ales dacă elevii erau de vârste mici sau chiar preșcolari care depindeau de ajutorul adulților pentru a continua păstrarea legăturii cu grădinița.

Casele fiecăruia dintre noi au devenit școli adaptate fiecărei situații în parte, am văzut familii care aveau maimuți copii și fiecare cameră era o altă sală de clasă, de asemenea dacă și părinții lucrau de acasă sau erau chiar ei profesori situația era și mai dificilă.

Este evident că școala nu mai face abstracție de existența noilor tehnologii de comunicare și multiplele avantaje pe care le pot oferi, dar ce este școala online? Am putea spune că este o învățare susținută electronic, care utilizează internetul pentru interacțiunea profesor-elev și distribuirea materialelor la clasă.

Școala online este considerată de cadrele didactice , dar și de către elevi ca fiind un mediu bogat de învățare și cu mai multă flexibilitate. Atunci când există mijloacele necesare și când acestea sunt utilizate în întregul potențial, școala online devine mai atractivă și antrenantă.

Avantajele școlii online pot fi următoarele :copiii învață în propriul mediu care este securizant, timpul parcurs până la școală de către unii dintre elevi este redus considerabil și poate fi utilizat în realizarea temelor, activităților recreative, petrecerea timpului de calitate cu familia. Potrivit studiilor rata de abandon școlar a scăzut în perioada școlii online, acesta fiind un alt avantaj. De asemenea știm că cei mici sunt atrași de tehnologie petrec timp jucându-se, vizionând filme, documentare, iar pentru prima dată în acest an tehnologia s-a împletit perfect cu învățarea clasică astfel că elevii au văzut învățarea cu „alți ochi”. Consider că într-o societate bazată tot mai mult pe tehnologie, aceasta trebuie să fie nelipsită din școală, locul unde se pregătesc viitoarele generații.

Tehnologia utilizată în scop util poate fi un real ajutor pentru copii, însă există și un „revers al medaliei”părinții se confruntă cu problema gestionării timpului petrecut în fața ecranelor, apar probleme de vedere, obezitate, izolare socială, lipsa mișcării și a timpului petrecut în aer liber, reale probleme pentru cei care devin „dependenți de ecrane”. O altă problemă a „lumii virtuale” o reprezintă „cyberbulling-ul”, copiii fiind în pericol să suporte agresivitatea care își face tot mai mult loc în spațiul online, de asemenea este foarte greu de controlat de către părinții cu cine pot conversa copiii pe internet, la ce tip de informații au acces și câtă violență pot să vadă.

Dezavantajele școlii online putem spune că dezavantajul major este lipsa interacțiunii față-n față, timpul de interacțiune este redus semnificativ, comunicarea scurtă sau abreviată își face deja

aparitia în gramatică și ortografie, un alt aspect foarte important este acela că nu toți copiii au acces la tehnologie din păcate ceea ce creează discriminări și dezavantaje majore, complexe de inferioritate, tendință de abandon școlar.

Provocarea pentru profesori? Cea mai mare provocare a fost aceea de a transfera tot ceea ce știam din metodică și pedagogie în mediul online. Cum respectăm toate etapele unei lecții într-un cadru informal care sunt instrumentele care ne pot ajuta în acest sens? Ne-am răspuns tuturor acestor întrebări într-un timp foarte scurt deoarece procesul educațional trebuia să continue, iar noi să ne adaptăm să ne perfecționăm din mers. Așa am descoperit aplicațiile: Zoom, Meet, Google Classroom, Wordwall, learningapps, liveworkshits, jigsaw ș.a.

Predarea în mediul online verificăabilitățile profesorului de a se adapta noilor condiții și de a-și pune în valoare creativitatea și inventivitatea.

Indiferent unde are loc învățarea sunt de necontestat motivația, atât a copiilor, cât și a profesorilor, dar și implicarea. Ar trebui să vedem accesul la tehnologie ca pe un avantaj pe care să-l utilizăm în folosul nostru, să ușurăm munca atât a copiilor cât și a cadrelor didactice și să introducem noțiunile învățate și în școala tradițională.

Un impediment în acest sens îl reprezintă rezistența la schimbare și lisa deschiderii către tot ceea ce este nou și necunoscut încă, atât din partea profesorilor, dar mai ales a păriților cei mai mulți blamând școala online și încercând să iducă o părere negativă și copiilor. De câte ori nu am auzit cadre didactice spunând „nu știu să folosesc, nu vreau să mai învăț, asta nu e învățare, pixul și foaia sunt cele mai sigure”? De prea multe ori din păcate, dar oare acești oameni s-au întrebat cum ar fi fost școala în atâtea luni de pandemie dacă nu se continua educația, chiar și așa online? oare ce ar fi însemnat ruperea bruscă a tuturor legăturilor pauza de la învățare atât de mare? ce impact asupra stării emoționale, a tuturor, ar fi avut? Din acest motiv consider că trebuie să ne „împrietenim” cu tehnologia și să scoatem de la ea ceea ce este mai bun și mai folositor în beneficiul copiilor.

Provocarea pentru copii, mai ales pentru cei mai mici dintre aceștia a fost aceea de a se adapta noii situații: părinți debusolați de situație care trebuie să se „împartă” între serviciul de acasă și atribuțiile familiale, lipsa interacțiunii cu prietenii, colegii, restricțiile privind circulația.

Stările de frustrare, teamă, veștile negative care veneau de peste tot au fost transmise și celor mici. Copiii empatizează foarte ușor cu adulții, imită ceea ce văd în comportamentul adulților și internalizează.

Toate aceste schimbări care ne-au surprins au avut efecte negative atât asupra copiilor cât și asupra adulților, însă rolul adulților este de a-i proteja pe copii și de a le oferi un model pozitiv de reacții și comportamente.

ÎNVĂȚAREA ON-LINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

**Prof. în înv. preșc. Ciocîrlan Nicoleta
Grădinița cu P. P. nr. 6, Brăila**

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță. Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate,
- predarea online
- proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Avantajele sunt:

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

- Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
- Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

- Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

- Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

- Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

- Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

- Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Dezavantajele sunt:

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

- Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

În concluzie, utilizarea noilor tehnologii poate deschide oportunități în procesul de predare-învățare-evaluare, dar creează, de asemenea, provocări pentru dezvoltarea profesională și formarea profesorilor.

Bibliografie:

1. Beetham, H., Sharpe, R. Rethinking Pedagogy for Digital Era. [<https://pdfs.semanticscholar.org/f3e0/13420030c08ceb9e79b1a0e041945971f71f.pdf>]. 25 iunie 2019.
2. Benea R. (2005). Strategii de integrare a noilor tehnologii în școală. Conferința Națională de învățământ virtual, ediția III-a. pp. 513-517.

AFIȘUL **(Exemplu de bună practică)**

Prof. Ciolac Mirela Zamilia
Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Timișoara

AFIȘUL este un text nonliterar (informativ) ce invită publicul să asiste la un eveniment, să participe la o activitate, să viziteze un anumit loc.

Acesta asociază textul cu imaginea, pentru a oferi informații de interes general despre produs sau eveniment.

AFIȘUL trebuie să atragă privirea. Anunțul trebuie să fie așezat central, să fie clar și complet, pentru a fi înțeles.

CE CONȚINE UN AFIȘ?

Un AFIȘ conține:

- numele evenimentului;
- numele organizatorilor evenimentului;
- locul desfășurării evenimentului;
- data și ora desfășurării evenimentului;
- numele participanților la eveniment;
- imagini sugestive;

CE ROL ARE UN AFIȘ?

Rolul unui afiș este de a face publicitate.

AFIȘUL poate fi de tip RECLAMĂ (promovare de produse, filme, spectacole, servicii) sau de INFORMARE.

Pentru a aplica teoria la clasa a V-a, am ales un exercițiu ce presupune lucrul în echipă. Elevii s-au organizat în grupe de câte șase elevi. Am propus o activitate de voluntariat potrivită vârstei lor, prin care să ajute comunitatea în care trăiesc.

De exemplu: să-i sprijine pe cei care au nevoie de ajutor, să facă localitatea lor mai frumoasă, să ajute la amenajarea unor spații necesare locuitorilor. Au prezentat, în scris, etapele acestei activități. Apoi au realizat un afiș reprezentativ. Au folosit cuvinte-cheie, care să ajute la transmiterea mesajului. A urmat prezentarea colegilor a rezultatului muncii acestora.

Toată activitatea a fost apoi concretizată într-o pagină pentru revista școlii, "Escape".

Escape 20

AFISUL la clasa a 5-a D

Coordonator, Prof. dr. Mirela Ciolac

„Fii creativ în liceul tău!”

Liceul Teoretic „Grigore Moisil” organizează:

„Concurs de afişe cu premii”

Realizat de: Ana-Maria Bejinariu

QR Code

Ana-Maria Bejinariu

Concurs de călărie!

Centrul de Echitație Dumbăvița, Proprietar Magda Popa organizează:

Magda Popa

- 01 Mai 2021
- Locul : Dumbăvița
- Concurs cu participare internațională
- Contravaloarea biletelor va fi donată centrului de copii Dumbăvița!

Mășina Femeii

Magda Popa

Eveniment Caritabil

Organizat de CLASA 5-a D

Prințul copiilor

Andrei Tamas

„Dar din dar se face rai”

În: 15 Aprilie, la ora 15:30, în **Parcul Florilor din Academia Alexandru Borcea din Timisoara**, clasa a 5-a D a Liceului Teoretic Grigore Moisil, organizează un eveniment caritabil, pentru persoanele cu nevoi speciale.

Acolo va fi și o donație, pe lângă un spectacol surpriză. Dacă dorești să donezi și tu ceva, vino până în data de 12 Aprilie, pe str. Giurgiului 4, Timisoara, la centrul de colectare din fața Liceului Teoretic Grigore Moisil.

Vă așteptăm cu mic, cu mare, la spectacol!
Clasa a 5-a D

Bogdana Alina Jara

PROIECT CARITABIL

CLASA 5-a D

PRINȚUL COPILOR

Magda Popa

Krista Păduraru

Grădinița de acasă -exemple de bune practici-

GRĂDINIȚĂ CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 30, ORADEA PROF. ÎNV. PREȘCOLAR LOREDANA CIONCA

Anul școlar 2019 -2020 a fost unul atipic, deoarece a început tradițional, dar pe parcurs ne-am mutat acasa. Am încercat să ne mulăm pe condițiile de acasă ale fiecărui copil, să improvizăm o grădiniță în incinta fiecărui cămin, apelând la materialele și jucăriile existente acasă și colaborând strâns cu părinții. Pe lângă banalele dar extrem de utilele link-uri postate pe grupul părinților, sugestii metodice și fișe printabile, am filmat activități în natură.

Nu de puține ori am desfășurat înviorarea în poieniță. Am filmat tufele de verdeață, concertul mirific al păsărilor imediat după răsăritul soarelui. După audiție am invitat preșcolarii la un exercițiu imaginativ intitulat “Ce își povestesc păsărelele?”. Au urmat apoi exercițiile de înviorare în natură sau în camera cu fereastra deschisă.

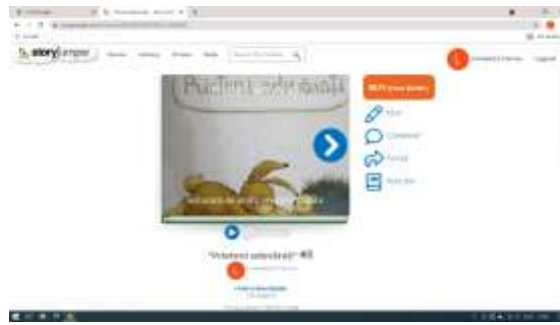
O altă activitate, “outdoor”, a fost una integrată, domeniul știință – cunoașterea mediului și activitățile matematice. Am făcut o vizită virtuală în gospodăria bunicilor unde, am numărat porcii, pisicile, rândunicile, lemne pentru foc și florile de pe prispă, am format mulțimi de obiecte și am asociat cifra la mulțimea potrivită. Insetate printre activitățile matematice, au fost fixarea cunoștințelor despre porc și pisică, dar și despre anotimpul primăvara și sosire păsărelelor din țările calde.

Pentru a rămâne vie legătura dintre educatoare și copii, am preferat să lecturez personal anumite povești, dar și poezii. Am cerut, la rândul lor, să recite și copiii și să posteze filmulețul în comentarii.

Acest tip de activități solicită implicarea părinților, accesul la tehnologie al copiilor, dar și descoperirea în natură.

Un alt tip de activitate a fost acela de tipul “Privește pe fereastră”, unde copilul trebuia să observe schimbările din natură. Le-am prezentat o filmare de la fereastra mea, iar pe urmă urmau întrebările al căror răspunsuri le găseau chiar dincolo de geam. Mai întâi, preșcolarul trebuia să descrie fenomenele, starea vremii și să numească anotimpul. Pe urmă aveau de făcut o selecție în propria garderobă, pentru a putea ieși la plimbare în acest anotimp. După alegerea hainelor i-am solicitat să despartă în silabe denumirea obiectelor vestimentare, să alcătuiască propoziții despre acestea, dar și despre anotimpul descris.

Deși în confortul de acasa, mi-am dori să mențin aprinsă flacăra dorinței pentru lectură și am creat pe platforma storyjumper o carte dedicate grupei mele, cu vocea mea. Povestea a fost preluată, însă modul de prezentare a fost inedit.

Nici mascota grupei n-a rămas uitată în grupă, ci ne-a însoțit în acest demers greu de împletire a cunoștințelor transmise copiilor cu starea de bine a acestora. Girafa Ola a transmis mesaje video frecvent copiilor, nelipsind nici de la momentul de poveste.

Toate aceste activități, speciale, au fost posibile datorită faptului că eu, educatoarea grupei, iubesc natura, mă încarc de la ea și mă relaxez în verdele crud al ierbii și în infinitul albastru al cerului.

Ciripitul păsărilor mă îndeamnă la meditație și îmi transmite un confort emotional maxim. Îmi place să stau la țară și să lucrez la oraș! Astfel, iau cu mine la grădi, în fiecare zi, o doză de energie de la natură.

Învățământul tradițional și noua paradigmă pentru predare și învățare: școala online

Prof. Ciorcilă Elena
Colegiul N. V. Karpen, Bacău

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie” (Gaston Mialaret).

Aflându-se într-o perioadă de transformări profunde, școala românească cunoaște o reorganizare și o reșezare a principiilor strategiilor educaționale. Modernizarea continuă a procesului instructiv-educativ impune ca strategiile aplicate să fie riguros selectate și într-o formă accesibilă, inovatoare, diversificarea metodelor urmărind înlăturarea monotoniei, plictisului, rutinei.

Noul curriculum pentru învățământul liceal promovează o metodologie centrată pe elev, lansând cadrelor didactice o provocare: implicarea activă a elevilor în activitățile desfășurate în mediul școlar și extrașcolar pentru că, reforma actuală, învățământul modern de astăzi, „mută accentul de pe asimilarea de cunoștințe pe formarea de competențe (competența culturală și de comunicare)”¹. Astfel, formarea de competențe înseamnă plasarea educatului în centrul procesului de învățământ, iar educatorului îi revine sarcina de a transforma formulele tradiționale, vechi, canonice în unele noi și inovative.

Limba și literatura română, ca disciplină de studiu în învățământul liceal, constituie o coordonată indispensabilă a învățământului românesc, iar noua perspectivă a studierii literaturii în liceu, impusă de programele școlare, de manualele alternative, necesită o revizuire în abordarea textului literar, prin utilizarea unor strategii didactice novative care să sporească interesul elevilor pentru lectură, care să dezvolte capacitatea acestora de a se exprima liber, de a-și exprima un punct de vedere, oferindu-le noi orizonturi de cunoaștere pentru că literatura descoperă viața, așa cum mărturisea Ion Agârbiceanu.

Procesul pedagogic online a devenit o necesitate ce oferă atât oportunități, cât și pericole. Într-o perioadă de timp scurtă s-a făcut tranziția de la o societate relativ stabilă la o societate definită de schimbări și discontinuități, astfel că cunoașterea noii paradigme educaționale este o exigență stringentă.

Învățarea online este educația care are loc pe internet. Este adesea denumită elearning. Acest concept umbrelă învățarea online este doar un tip de învățare la distanță. Învățarea la distanță are o istorie lungă și există mai multe tipuri disponibile: cursuri prin corespondență, telecursuri, cursuri cd-rom, învățare online sincron și/sau asincron, învățare mobilă cu ajutorul dispozitivelor, însă de departe cea mai populară abordare este învățarea online, realitate atestată de numărul crescând a utilizatorilor.

Anul trecut profesorii au fost nevoiți să-și creeze sălile de clasă virtuale de la zero, ceea ce a fost dificil și adesea ducea la rezultate slabe. Astăzi a apărut o întreagă industrie care face acest lucru. Softurile sistemului de management al cursurilor este utilizat de aproape toate colegiile de astăzi. Acesta permite profesorilor să-și proiecteze și să-și livreze cursurile într-un cadru flexibil care include o serie de instrumente care permit comunicarea, învățarea și evaluarea.

¹ Ghid metodologic – *aria curriculară limbă și comunicare – liceu*, Editura Aramis, București, 2004, p.8.

În calitate de profesor e necesară concentrarea pe crearea experiențelor utile elevilor care ar genera cel mai bine învățarea. Fiecare participant la un curs poate, și ar trebui să fie și profesor și elev. Profesia trece de la a fi unica sursă de cunoștințe, la a fi un ghid și un model de rol. Profesorul modelează discuțiile și activitățile elevilor pentru a facilita dobândirea obiectivelor de învățare ale clasei.

S-a demonstrat că profesorii/elevii de succes online tind să împărtășească următoarele caracteristici: auto-motivație, abilitate de organizare și gestionare a timpului, familiarizarea cu calculatoarele și internetul, nevoia de resurse, capacitatea de a genera întrebări și soluții.

Dintre punctele slabe pot fi amintite: compatibilitate insuficientă între proiectarea tehnologică a serviciului și componenta psihologică a procesului de învățare nu toate serviciile educaționale electronice implică automat efectele preconizate; flexibilitatea și autonomia în învățare sunt relative și fragile și pot genera capcane atât pentru cel care învață, cât și pentru cel care proiectează și operează activitatea atât pentru grupuri specifice de utilizatori de servicii în anumite contexte, cât și pentru profesori, caracterul limitat, inadecvat sau de neatins al personalizării învățării); superficialitate în învățare indusă de o mare varietate de metodologii, instrumente, procese datorată dezechilibrelor dintre activitatea de formare care dezvoltă competența digitală și cea care dezvoltă abilitățile academice, reducerea relațiilor dintre cursanți și profesor, posibilitatea de a utiliza e-învățarea creează dependența de tehnologie și izolarea elevului.

Învățământul on line reprezintă o temă pentru reflecție pentru noi toți, iar tehnologia trebuie adaptată în funcție de particularitățile de învățare cunoscute și să respecte trăsăturile beneficiarilor.

Bibliografie:

¹ Ghid metodologic – aria curriculară limbă și comunicare – liceu, Editura Aramis, București, 2004, p.8.

ÎN NOI STĂ PUTEREA EDUCAȚIEI

Institutor: Ciornei Monica Ileana

Școala Gimnazială „Avram Iancu” Abrud jud. Alba / G. P. P. Nr. 1 Abrud

„Toată viața este școală” spunea Jan Amos Komensky; noi educatorii avem privilegiul de-a practica viața la nivel profesional ... adaug eu.

Ultimele timpuri ne-au demonstrat faptul că totul este în schimbare la nivel mondial, atât în plan social cât și educațional, în ritm alert și fără alternativa opririi din evoluția cunoașterii. Noi profesorii suntem prinși în iureșul autoperfecționării constante și mai ales frenetice, impuse de circumstanțele actuale.

Personal, munca depusă la clasă în ultimii ani școlari, incluzând negreșit perioada pandemică, m-a adus în situația de a mă reinventa și de a-mi descoperi anumite laturi de personalitate și mai ales abilități pe care altfel nu aș fi putut să le conștientizez.

De multe ori, trecerea bruscă de la disperarea la gândul de a nu putea face față la cerințele impuse de către sistemul educațional în timp util până la rezolvarea optimă a respectivei provocări, m-a uimit și în același timp cum spuneam mai sus, capacitatea de a mă reinventa ca și cadru didactic dar și ca persoană și părinte, a fost copleșitoare.

Trecerea în sistem on line fără preaviz practic, fără o pregătire corespunzătoare, bazându-mă doar pe capacități minime și pe resurse limitate, cu formarea profesională clasică și uite surpriză... depășită, a fost cred cel mai mare test de la examenul de titularizare până în prezent, sau poate cel mai mare mare TEST.

Cu toate acestea, folosind treptat, gradual, tot ce am considerat folositor pe internet: cursuri, tutoriale, aplicații, etc., am reușit să-mi fac o auto-educare digitală, funcțională și fructuoasă în același timp, fapt ce mi-a dat parcă o energie în plus, iar nivelul stimei de sine mi-a crescut considerabil. Susținerea activităților în sistem on line DA că a fost o provocare, dar am dobândit un bagaj mare de informații valoroase și mai ales SMERENIE cu tot ceea ce implică această valoare fundamentală.

Susținerea unei activități on line pe domenii experiențiale este dificil de realizat, obiectivele greu de îndeplinit, dar se poate! În luna februarie, îmi amintesc cu mult drag că i-am invitat pe toți copiii în curțile lor cu telefoanele, împreună cu părinții, după o ninsoare abundentă pentru a desfășura o activitate integrată DȘ+ DEC, cu titlul „Omul de Zăpadă”.

Am realizat bulgări de zăpadă de diferite mărimi, i-am ordonat crescător/ descrescător, am numărat nasturii, am clădit părțile componente ale omului de zăpadă, i-am pus un nume, i-am cântat cântecul învățat anterior, am evaluat/ autoevaluat oamenii de zăpadă realizați iar în final am tras la țintă cu bulgări și ne-am dat cu sania (ne aflăm în zona montană și fiecare curte are derdeluș, ne-am întins și la o activitate DPM).

Ca o concluzie, aș putea spune că sistemul clasic și cel on line de învățământ s-a dovedit că pot fi îmbinate atât de armonios, modul în care alegem să ne desfășurăm activitatea depinde doar de noi, dascălii, resursele există.

Strategii pentru eficientizarea predării în online la clasele cu elevi cu deficiențe severe/asociate

**Profesor - educator Ciortan Andreea
Centru Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov**

Pentru profesorii de educație specială, predarea online poate fi deosebit de dificilă. De la satisfacerea nevoilor emoționale și sociale, până la stabilirea rutinei, la angajarea elevilor prin modalitățile lor preferate de învățare, există o serie de suporturi pe care educatorii speciali le oferă, care pot fi dificil de reprodus într-un mediu de învățare la distanță.

Deoarece au nevoi și particularități individuale specifice, de care trebuie să se țină cont în planificarea activităților, există riscul regresiei sau stagnării. Deci, care sunt unele modalități prin care profesorii de educație specială pot continua să-și susțină elevii, chiar și de departe?

Încurajarea părinților în formarea și respectarea unei rutine.

Elevii cu nevoi speciale se dezvoltă adesea din structură și rutine consistente și, ca rezultat, schimbările majore pot fi greu de gestionat pentru ei. În acest scop, profesorul îi încurajează pe părinții elevilor să stabilească un program zilnic pentru elevi. Structurarea și respectarea unui program asemănător cu cel de la școală îl poate ajuta pe copil să se adapteze mai ușor noilor condiții de învățare.

Crearea unor oportunități de învățare folosind materialele disponibile, din casă.

Profesorul se poate gândi la ce pot face familiile cu materialele pe care le au la dispoziție pentru a sprijini îmbogățirea limbajului.

Mersul la vânătoare prin casă și afară pentru a găsi anumite obiecte și a vorbi despre ele poate fi o modalitate bună de a lucra la construirea vocabularului de zi cu zi. Acest model poate arăta părintelui cum să îmbogățească abilitățile lingvistice ale elevilor, permițându-i totodată profesorului să evalueze performanța elevului.

În plus, se recomandă concentrarea instrucțiunilor pe predarea abilităților funcționale de viață care vor sprijini elevii dincolo de clasă.

Folosirea resursele digitale pentru a promova interactivitatea.

Elevii cu nevoi speciale răspund adesea bine la învățarea interactivă. Mulți profesori caută activități pentru elevi care să includă piese manipulabile (puzzle-uri pe calculator, jocuri interactive, etc.) pe care elevii să le poată realiza cu ajutorul dispozitivelor. A doua sugestie se referă la activitățile care pot fi desfășurate de copil în mod independent, care ar trebui să fie însoțite de instrucțiuni clare și ușor de înțeles. Pentru elevii cu autism se recomandă plasarea imaginilor una lângă alta pentru a face informațiile conținute în activități mai accesibile. Prezentarea video este de asemenea indicată ca o altă modalitate complementară utilă pentru a facilita învățarea lor, deoarece permite contextualizarea și consolidarea conținutului.

Adresarea nevoilor socio-emoționale ale elevilor.

Se recomandă educatorilor să acorde prioritate nevoilor social-emoționale ale studenților lor pe lângă nevoile lor academice. Recunoscând temerile lor reale și oferindu-le instrumentele necesare pentru a face față acestor temeri, putem "elibera" elevii de panică și le putem permite să abordeze abilitățile importante necesare pentru a-și continua educația și în mediul online.

În concluzie, învățarea online la copiii cu nevoi speciale prezintă multe provocări, dar există modalități prin care acestea pot fi depășite sau atenuate.

Cel mai important, pentru ca învățarea online să fie satisfăcătoare atât pentru elev, profesorii, părinții și asistenții personali trebuie să fie o echipă cu un obiectiv comun- progresul individual al copilului.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!
Școala de acasă, învățământul on-line și traditional
în învățământul preșcolar

Profesor pentru învățământul preșcolar Ciortan Marilena-Loredana
Grădinița nr. 97, București

“Educația este cea mai importantă armă pe care o vei putea folosi pentru a schimba lumea.” – Nelson Mandela

Educația reprezintă procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane a fiecărui individ, precum și procesul de transmitere a civilizației generațiilor ulterioare, realizat în contextual existenței sociale a omului, fiind o condiție necesară pentru progresul societății.

Primul pas în educația formală este reprezentat de grădiniță. Intrarea în colectivitate este unul dintre cei mai importanți factori și pregătește copilul pentru următoarele etape ale educației preșcolare care presupun achiziții psiho-comportamentale fundamentale pentru adaptarea și dezvoltarea copilului.

Încă din Martie 2020 procesul de învățământ a suferit o schimbare majoră, astfel că s-a decis suspendarea cursurilor față în față din cauza pandemiei de Covid-19. Sistemul de învățământ se reorientează către noi modalități de comunicare și cooperare pentru a asigura continuitatea procesului de învățământ și buna funcționare a acestuia. La nivel preșcolar, organizarea unui învățământ la distanță a constituit o mare provocare (numai 42% dintre state au solicitat profesorilor de la acest nivel să desfășoare activități la distanță, iar în unele state serviciile pentru copiii mici au fost menținute deschise sau au fost închise perioade scurte de timp).

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc cel mai frecvent aplicații simple pentru comunicare cu clasa și individuală (cu fiecare elev) precum Whatsapp sau Messenger sau chiar apeluri telefonice. Pe locurile următoare se situează: utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc. apoi platformele specializate de elearning și aplicațiile pentru apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams.

Desigur, schimbarea majoră prin care a trecut sistemul de învățământ vine, printre altele și cu dezavantaje sau dificultăți întâmpinate atât de profesori cât și de elevi, cum ar fi:

- Nivelul de stres psihic, social, tehnic.
- Lipsa unui cadru metodologic adecvat pentru pregătirea, îndrumarea și desfășurarea activităților online.
- Insuficient timp pentru planificarea/organizarea lecțiilor.
- Lipsa unui computer suficient de performant.
- Lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

- Lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare
- Lipsa unui spațiu adecvat pentru realizarea de activități didactice.

Totodată, reorganizarea modului de predare vine și cu beneficii care s-au văzut de-alungul perioadei:

- Desfășurarea activităților on-line cu lucrul pe anumite aplicații.
- Folosirea metodelor interactive.
- Diseminare de bune practici.
- Noi competențe digitale dobândite atât de profesori cât și de elevi.
- Utilizarea în continuare a instrumentelor digitale pentru activitățile față în față.

În concluzie, putem spune că, în urma acestor schimbări apar noi perspective pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ tradițional, cadrele didactice abordând noi metode interactive de predare-învățare-evaluare.

Bibliografie:

• Școala online – Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă – Petre Btariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olympus Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea

• Educație fără frontiere / Vol.1. Relația grădiniță-școală-familie-societate! – Editura Esential Media / Ziarul Esential in Educatie, Editura D'ART, Editura Esential Proiect Educational, Gradinita de Nationalitate Romana din Micherech Ungaria, Gimnaziul Iezareni Vechi, Republica Moldova.

• Școala de acasă – o provocare nouă pentru elevi și o oportunitate pentru profesori - erc.pr.I, dr. Petre Botnariuc (ISE), prof.univ.dr. Constantin Cucoș (UAIC), conf.univ.dr. Marian Ilie (UVT), drd. Daniel Iancu (UVT), conf.univ.dr. Olimpius Istrate (UniBuc), conf.univ.dr. Adrian Labăr (UAIC), prof.univ.dr. Ovidiu Pânișoară (UniBuc), Doru Ștefănescu (UniBuc/ proiectul CRED), cerc.pr.I, dr. Simona Velea (ISE).

• Un an de școală online. Premise pentru inovarea educației – Universitatea de Vest din Timișoara

ȘCOALA ONLINE

Ciotan Petruta
Școala Gimnazială Petrești- Grozăvești

Clasa la care s-a aplicat/ identificat buna practică: clasa a IV a

• Ce consider că poate fi o bună practică?	
Denumirea modelului de bună practică	Utilizarea unor platforme în activitățile online
Descrierea modelului de bună practică	<p>Disciplina: Matematică</p> <p>Subiectul: Măsurarea timpului..ziua, ora,săptămâna,anul,</p> <p>Aplicații utilizate: ZOOM, Youtube</p> <p>În predarea noțiunilor despre timp, am utilizat aplicațiile platformelor ZOOM și Yuotube. Elevii au avut posibilitatea să vizioneze filmul animat despre citirea ceasului-„Piti Clic te învață să citești ora exactă. Cum citim Ceasul" https://www.youtube.com/watch?v=uuXXtmMkK_4</p> <p>În următoarea etapă, elevii au rezolvat diverse sarcini de lucru: indicarea unor instrumente de măsurare a timpului, marcarea pe ceas a sfertului și a jumătății de oră, asocierea unor tipuri de ceasuri cu orele indicate de fiecare, poziționarea și indicarea tuturor modalităților de citire a orei, rezolvarea de probleme cu tema Timpul. În această etapă am utilizat platforma ZOOM- Share Screen.</p> <p>Evaluarea a fost făcută printr-o serie de jocuri realizate, prin confecționarea unui ceas cu programul zilnic al elevilor.</p>
• De ce cred că este o bună practică?	
Beneficii pentru elevi	<ul style="list-style-type: none"> • trezirea interesului, curiozității, stimularea învățării prin joc; • utilizarea unor jocuri care fac învățarea mai atractivă și mai ușoară: • crearea unei stări de bună dispoziție; • fiecărui copil i se acordă încredere în forțele proprii; • este respectat ritmul individual al copilului;
Reflecțiile mele/ Lecții învățate	<p>Este o platformă ofertantă, elevii au reușit cu ușurință să o acceseze, învățarea este stimulată prin aplicațiile interactive și jocuri. Nu este limitată de un număr de utilizări, fiecare elev poate exersa/fixa cunoștințele dobândite într-un mod atractiv. Timpul poate fi setat pentru elevi în funcție de nevoile personale.</p>

• Dovezi (fotografii, mărturisiri ale elevilor, produse obținute etc.)

Școala de acasă

Profesor Cipcă Ramona - Mihaela Școala Gimnazială Nr. 1 Pîncești

Auzim în fiecare zi la televizor și radio aceeași informație: școlile, profesorii din România nu sunt pregătiți pentru provocarea lansată de nevoia de a preda on-line. Totuși, în contextul pandemiei, profesorii au fost obligați să predea și să evalueze, învățământul on-line devenind singura posibilitate de continuare a educației.

Fără îndoială, școala de acasă a generat multe nemulțumiri, atât în rândul elevilor, a părinților dar și a profesorilor, mulți dintre cei din urmă găsindu-se în imposibilitatea de a naviga pe internet, cu atât mai puțin de a intra pe platformă și a posta un material pentru elevi. De asemenea, mulți elevi, mai ales cei din medii defavorizate, au fost nevoiți să întrerupă cursurile, fie din lipsa mijloacelor moderne de comunicare, a cablului, a semnalului sau chiar a energiei electrice. Evident, au fost și elevi care, în ciuda faptului că dețineau mijloace de comunicare, pur și simplu au refuzat să participe la cursuri.

Cu toate acestea, pentru cei care au beneficiat de mijloace moderne și au fost interesați să învețe, școala on-line a venit la pachet cu multe dezavantaje dar și cu avantaje.

Printre cele mai importante avantaje ale predării on-line se numără următoarele:

- imposibilitatea de a lipsi de la orele on-line dacă sunt supravegheați de părinți/bunici.
- perfecționarea lucrului cu mijloacele moderne de comunicare prin necesitatea utilizării diferitelor programe;
- nevoia de tehnologie care a condus la adaptarea elevilor la nou;
- lipsa utilizării scuzei „mi-am uitat caietul acasă“, deoarece caietul de teme este alături de ei;
- posibilitatea utilizării manualului digital, mai ales acolo unde manualele nu au ajuns la toți elevii;
- posibilitatea de a lucra din camera de acasă, unde poți sta pur și simplu în pat, în haine lejere, mai ales dacă refuzi să-ți deschizi camera web.

Există și multe dezavantaje care nu pot fi trecute cu vederea:

- lipsa mijloacelor de comunicare care le-a făcut unor elevi imposibilă continuarea studiului, acumulându-se astfel lacune;
- imposibilitatea profesorilor de a se adapta noilor cerințe din cauza cunoștințelor limitate de lucru cu calculatorul;
- lipsa spațiilor potrivite de continuare a învățământului on-line;
- lipsa controlului asupra clasei, mai ales în cazul în care elevii refuză să-și deschidă camerele web.

Cu toate acestea, cei care au avut disponibilitatea de a învăța, au obținut rezultate frumoase, atât la examenul de Evaluare Națională de anul trecut, cât și la testul de evaluare de la începutul semestrului al II-lea al acestui an școlar.

Elevii cu care am lucrat mi-au oferit surprize minunate datorită seriozității de care au dat dovadă, demonstrând faptul că dacă îți dai interesul, nimic nu este imposibil.

Învățarea online comparativ cu învățarea tradițională la un liceu tehnologic

Prof. ec. Cîrcotă Roxana

Conceptul de învățare online este reprezentată de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescenții și tinerii adolescenți. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze elevii în posibilitățile lor de evoluție în învățare. Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate, disponibile pe internet.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevii de liceu și profesori, aceasta ajutându-i pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea online. În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mai mari.

E-learning câștigă teren în fiecare zi prin punerea în aplicare a noilor tehnologii în formarea elevilor de liceu.

O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Principalele caracteristici ale platformelor de e-learning sunt: autentificare, generarea de conținut, vizualizarea conținutului, diferite medii cu un profesor / tutore, efectuarea de activități, cum ar fi sarcini, grupuri de lucru, raportul activităților întreprinse de către elev, instrumentele de evaluare

Platformele de e-learning permit două moduri de învățare:

- sincronă, în care profesorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional
- asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al elevilor, proiecte de colaborare și învățare la distanță.

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele eLearning au o serie de avantaje, precum: accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație, centrare pe elev/participant, elevii pot colabora și învăța împreună, favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări, profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional, accesibilitate, confort, flexibilitate, elevul poate învăța în ritmul lui propriu, elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent, permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi, etc.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim: Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice, Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe

ori pentru socializare, Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor, Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a elevului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare, etc.

Învățarea online oferă elevilor de liceu lecții video sau filme de predare pe care le pot urmări de câte ori vor, oricând, atunci când au timp. De asemenea oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni, cunoaște exact nivelul de cunoștințe.

În concluzie, învățare care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online este cea mai eficientă. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale elevilor și pentru a permite fiecărui elev să studieze în ritmul propriu.

Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Astăzi, elevii și profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii și elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

**“ÎN LUMEA NECUVÂNTĂTOARELOR”
-scenariul activității -**

**Autor: Cîrcu Ana
Grădinița cu P. P. Degețica
Structura I, Str. Venus, Nr. 20-22, Cluj-Napoca**

DATA: 26.01.2021

PROF ÎN ÎNV PREȘCOLAR: Cîrcu Ana

GRUPA: Grupa ”Mămăruțelor”-mare

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe pământ?”

TEMA PROIECTULUI: „În lumea necuvântătoarelor”

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Păsări de curte”

TEMA ACTIVITĂȚII: ” În lumea necuvântătoarelor” DLC+DOS+ALA

DLC: „Muzicanții din Bremen” – de Frații Grimm

DOS: “Cocoșul” – lipire

ALA: Știință: puzzle din poveste

CATEGORII DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE: ADE(povestire+lipire) + ALA(puzzle)

COMPORTAMENTE URMĂRITE:

D. 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă);

D 2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului;

A.1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee didactice: expunerea, explicația, conversația, povestirea, demonstrația

Mijloace didactice: tablă magnetică, planșe, hârtie colorată, lipici, creioane colorate.

FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII: frontal, individual;

Descrierea activității

În cadrul activității desfășurată sincron cu preșcolarii am realizat activitate integrate care constă în povestirea “Muzicanții din Bremen” și realizarea cocoșului prin lipire.

Pentru început le povestesc povestea “Muzicanții din Bremen”, folosind și planșe sugestive care reprezintă momentele importante din poveste. După încheierea povești adresez câteva întrebări legate de ceea ce s-a întâmplat în poveste, pentru a mă asigura că preșcolarii au reușit să exerceze cu sprijin ascultarea activă a unui mesaj.

În continuare, o să realizăm cocoșul prin lipire. Pentru început le prezint copiilor modelul pe care noi trebuie să îl realizăm, după care le demonstrez cum se face. Înainte de a începe copiii munca, o să realizăm câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor. Realizez cu preșcolarii fiecare etapă pentru a fi mai ușor de realizat de către ei.

Mai propun copiilor să realizeze pe un site, un puzzle creație proprie care reprezintă o imagine din povestea spusă.

Proiectul internațional ISA România-Nepal “Energie durabilă pentru viitor”

Prof. Cireș Adriana
Școala Gimnazială Nr. 117 București

Titlu care menționează dimensiunea internațională și o scurtă descriere a proiectului:

Acest proiect se concentrează pentru a obține informații despre energia regenerabilă, consumul și conservarea energiei și politicile guvernamentale privind energia durabilă. Acest proiect include, de asemenea, colaborarea cu școala parteneră internațională pentru a înțelege și analiza consumul de energie și pentru a evalua inițiativa guvernamentală a națiunii școlii parteneră cu privire la energia regenerabilă.

Tip: Proiect de colaborare cu un partener internațional

Focalizare SDG:

Energie accesibilă și curată (SDG - 7)

Rezultate - la sfârșitul anului: Activități pe care

JMES
Jhapa Model
Eng. School

elevii le vor putea realiza (cunoștințe și abilități):

La sfârșitul acestui proiect, elevii vor putea:

1. Descrie diferite tipuri de energie curată și regenerabilă și avantajele acesteia față de energia neregenerabilă;
2. Prezenta diferitele surse de energie utilizate acasă, școală, transport, industrii, birouri și comparați în Nepal și în școala parteneră;
3. Efectua un audit energetic acasă și compara, evalua și analiza raportul de audit al școlii parteneră;
4. Desfășura programe de conștientizare pentru maximizarea utilizării resurselor de energie regenerabilă;
5. Compara și analiza politicile guvernamentale din Nepal cu privire la utilizarea energiei regenerabile în transporturi, industrie, birouri, școală și consumul casnic cu politicile țării, școlii parteneră și găsi inițiativa luată de guvernul local pentru a încuraja oamenii să utilizeze energie regenerabilă.

Descrierea succintă și clară a activității care va ajuta la realizarea rezultatelor învățării proiectate (cel puțin o activitate pentru fiecare rezultat al învățării):

Activitatea 1

- Elevii vor cerceta pe internet pentru a obține câteva informații și date cu privire la energia curată și prezente în clasă;
- Vor fi oferite elevilor orientări cu privire la energia accesibilă și curată și impactul acesteia asupra mediului;
- Doamna Ganga Rimal, profesoară a JMES, va face un film cu instalația de biogaz acasă și va arăta în clasă. Ea va explica, de asemenea, știința din spatele fabricii de biogaz;

● D-nele Cireș Adriana și Năvrăpescu Irina vor împărții sarcini elevilor pentru a realiza ese, ppt-uri și desene pe tema proiectului.

Activitatea 2

● Elevii vor cerceta diferite surse de energie folosite acasă, la școală, transport, industrie, birouri din Nepal și școala parteneră folosind date secundare;

● Constatarea va fi prezentată folosind diagrame comparative și diapozitive PowerPoint.

Activitatea 3

● Vor fi direcționați elevii cu privire la auditul energetic, procedura acestuia și utilizarea eficientă a consumului de energie;

● Elevii vor crea un formular Google care va fi utilizat pentru a verifica consumul de energie la domiciliu;

● Elevii vor colecta datele pe o perioadă de două săptămâni de consum de energie la domiciliu;

● Școala parteneră va fi orientată cu privire la auditul energetic.

Activitatea 4

● Un reprezentant al municipalității locale va fi invitat practic pentru o discuție de grup cu elevii, pentru a discuta despre diferite inițiative pe care municipalitatea le ia pentru a promova energia regenerabilă. Elevii vor depune un memorandum municipalității prin care le vor cere să-și încurajeze cetățenii să folosească energie regenerabilă;

● Elevii vor primi cursul de redactare editorială. Elevii vor scrie apoi un editorial pe tema - „Utilizarea energiei regenerabile și curate și importanța acesteia” pentru ziarul local din Damak.

Luna și durata activității: decembrie 2020- aprilie 2021

Clase implicate: clasa a V-a/a VI-a

Țările implicate: Nepal, România

Partenerii educaționali: - Școala JhapaModel, Kathmandu, Nepal; Școala Gimnazială Nr. 117, București, România

Subiecte acoperite cu legătură curriculară: științe, geografie, matematică

Metode de evaluare pentru a măsura rezultatul învățării în rândul elevilor:

1. Desfășurarea examenului MCQ și a întrebărilor și răspunsurilor;
2. Evaluarea datelor statistice și a rezultatelor sondajului;
3. Evaluarea prezentării elevilor, a raportului de audit și a raportului de vizită pe teren;
4. Scrierea editorial;
5. Formulare de evaluare a Consiliului britanic;
6. Feedback-ul profesorilor, elevilor și comunității din cadrul școlii partenere din România.

ÎNVĂȚAREA ONLINE PRIN INTERMEDIUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE

**Prof. Cîrligeanu Margareta,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Suceava**

În ultimii ani se vorbește tot mai mult despre învățarea online și cum o afectează pe cea clasică. Aceste stiluri educaționale au ambele limitări, dar și puncte forte, iar abordarea lor este ideală pentru dezvoltarea optimă a elevilor.

Când vorbim despre educație, dar și despre volumul impresionant de informație, un sistem online/digital de predare al acestuia devine din ce în ce mai atractiv, mai ales pentru elevi.

O platformă educațională constă într-un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în procesul educațional, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a îmbunătăți transmiterea de informații necesare acestora. Aceste platforme educaționale prezintă câteva caracteristici, printre care amintim: autentificare, generarea de conținut, vizualizarea conținutului, diferite medii cu un profesor/tutore, efectuarea de activități (sarcini, grupuri de lucru), raportul activităților întreprinse de către elev, instrumentele de evaluare.

Platformele educaționale permit două moduri de învățare:

- sincronă (instructorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional),
- asincronă (implică studiu în ritmul personal al cursanților, proiecte de colaborare și învățare la distanță).

Pasionați de noile gadgeturi, aplicații interesante sau jocuri online spectaculoase, elevii rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Platformele educaționale (online) pot fi utilizate oricând, oferă probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni, filmulețe explicative foarte utile elevilor, lecții video sau filme de predare pe care le pot urmări de câte ori vor, pot lucra atunci când au timp și se pot testa fără probleme pentru a-și cunoaște exact nivelul de cunoștințe. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Printre cele mai importante avantaje ale învățării online prin intermediul platformelor educaționale, enumerăm câteva: accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație; centrare pe elev/participant; elevii pot colabora și învăța împreună; favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări; permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă; profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional; materialele pot fi personalizate; posibilitatea modificării informației difuzate; accesibilitate, confort, flexibilitate; interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri; elevul poate învăța în ritmul lui propriu și poate beneficia de feedback rapid și permanent; costuri reduse de distribuție a materialelor; învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă; învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional; posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi; capacitate mare de stocare (Internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individual); permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi.

Dintre dezavantajele create de instruirea online cu ajutorul platformelor amintim: pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional; lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice; apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare; nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor educaționale; necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor; elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online; posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examinatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare - argumentare - contraargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Utilizarea platformelor educaționale este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare, ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor online pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

În prezent, folosirea platformelor online constituie o metodă bună pentru toți elevii doritori de cât mai multe informații, elevi ce sunt puternic motivați, acestea venind în completarea activităților didactice din sistemul de învățământ. Ei se dezvoltă pe deplin și din punct de vedere social sau al inteligenței emoționale, lucruri realizate mai greu la școală.

Educația digitală în învățământul preșcolar

Prof. învă. preșcolar: Cîrstea Alexandrina Adelina
Școala Gimnazială “Șerban Vodă Cantacuzino”, Călimănești

Studiile constată că elevii cu vârste cuprinse între 13 și 18 ani folosesc ecranele de tipul telefon, tabletă, laptop, în medie, între 5 și 6 ore pe zi. Acest număr de ore se referă la folosirea televizorului, navigarea pe internet, vizionarea videoclipurilor sau alte activități de tip media și nu include timpul pe care copiii îl petrec în fața unui astfel de dispozitiv în scopul realizării temelor și a proiectelor pentru școală. Conform cercetărilor sociologice, copiii cu vârste cuprinse între 9 și 13 ani se expun, în medie, până la 4 ore și 30 de minute, iar cei cu vârste mai mici de 9 ani – 3 ore și 30 de minute, zilnic. Prin urmare, aproape automat, timpul de ecran va crește substanțial odată cu introducerea orelor de școală și a temelor/proiectelor de studiu în sistem digital.

Preșcolăritatea reprezintă etapa în care se manifestă curiozitatea și interesul pentru cunoaștere. Copiii socializează în afara mediului familiei, se joacă și comunică despre propriile nevoi. Sunt în dezvoltare comportamentele socio-afective, cognitive, de comunicare și de limbaj, psihomotorii, iar crearea experiențelor de învățare se poate realiza și cu ajutorul tehnologiei informatice.

Nu putem vorbi de educație digitală fără a aduce în discuție instrumente digitale, de aceea, este nevoie de o selecție clară, ținându-se cont de valențele pedagogice pe care acestea le oferă: interacțiune, colaborare, comunicare, evaluare, dar și de nevoile, caracteristicile sau nivelului de dezvoltare al grupei. În marea majoritate a timpului, utilizarea e-tehnologiilor salvează timp și energie, captându-se ușor atenția preșcolărilor și creând un mediu de învățare mult mai confortabil, dar care necesită suportul adulților (al părinților, în cazul învățării de acasă). Un aspect motivant pentru cadrele didactice îl reprezintă schimbul de bune practici și asistență din partea colegilor.

Pentru că principala noastră activitate în grădiniță este jocul, sub toate formele sale, în strategia didactică pentru grupa mea, am folosit instrumente digitale care să păstreze simțul ludic, dar care să-mi ofere și posibilitatea de a capta atenția și a menține interesul copiilor pe toată durata activității, îmbinând aspectul formativ cu cel informativ într-un context creativ, urmărind în același timp crearea de abilități și competențe specifice activității propuse. Din experiența personală, am constatat că aplicațiile de jocuri on-line sunt plăcute și iubite de către copii.

În munca cu preșcolarii, am îmbinat în mod cât mai riguros cerințele planificării cu nevoile și cu posibilitățile preșcolărilor din grupa pe care o coordonez la GPN Jiblea Nouă, în măsura în care activitățile s-au desfășurat de acasă, în sistem online. Din 11 martie 2020, datorită implementării stării de urgență, prin care atât cadrele didactice, cât și preșcolarii au fost nevoiți să rămână la domiciliu, activitățile au fost gândite a fi susținute online, utilizând platforma ZOOM pentru conferințe în combinație cu platformele educative Wordwall, Kinderpedia și Twinkl.com.

Frecvența optimă a activităților este de 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute).

Cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolărilor diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital. O modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice care prezintă modele educaționale – aria artelor vizuale, a abilităților practice, muzică și mișcare etc. menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul de ecran.

Orice soft sau aplicație poate fi folosită creativ în procesul didactic, însă fără folosirea în exces a acestora.

Sfatul specialiștilor pentru cadre didactice și părinți este organizarea timpului petrecut de elevi în mediul virtual, ținând cont de câteva elemente:

- ✓ Nevoile diferite de învățare;
- ✓ Timpul optim de expunere la ecran în funcție de vârsta copiilor;
- ✓ Programa școlară;
- ✓ Nevoia de socializare;
- ✓ Nivelul de digitalizare.

Bibliografie:

1. Breben Silvia, Goncea Elena, Ruiu Georgeta, Fulga Mihaela – Metode interactive de grup-ghid metodic, Editura Arves, 2002;
2. Breben Silvia, Ruiu Georgeta, Gongea Elena – Activități bazate pe inteligențe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2005;
3. Gluiga Lucia, Spiro Jodi – Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice, București, 2001.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE! ÎNVĂȚĂMÂTUL ON-LINE ȘI TRADIȚIONAL

**Prof. Înv. Preșcolar: CÎRSTEA IONELIA
GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 21
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI**

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice:

- învățarea online de calitate;
- predarea online;
- proiectarea instruirii online.

Ceea ce știm din aceste studii este că învățarea online eficientă rezultă dintr-o proiectare și planificare atentă a instruirii.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă:

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje. În cele ce urmează, voi vorbi despre cum văd eu învățarea prin internet.

Avantajele activităților online

1. Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

- Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.

- Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simpla accesare:

- Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

3. Existența conținuturilor multimedia:

- Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

▪ Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

▪ Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

▪ Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

▪ Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

▪ Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

▪ Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Pentru copiii între 2 și 5 ani, se recomandă maxim o oră de expunere la ecrane, împreună cu părintele, pentru a discuta despre ceea ce au văzut, dar și pentru a folosi personajele preferate în alte jocuri, desene, sau activități. Dacă preșcolarii utilizează tehnologia, e recomandat ca părinții să vizioneze cu ei, să interacționeze cu copilul pe baza subiectelor cuprinse în material, iar apoi să repete conținutul pentru a fundamenta informațiile în memorie.

VALOAREA INSTRUCTIV – EDUCATIVA A JOCULUI DIDACTIC IN INVATAREA ONLINE

Prof. înv. presc. Cirstina Andreea Gabriela

Tinand seama de faptul ca integrarea armonioasa a copilului in activitatea de tip scolar este conditionata de numerosi factori printre care si jocul, activitate specifica varstei, in munca mea cu prescolarii am pus baza pe joc, reusind sa valorific astfel, numeroasele resurse existente. Jocul ofera copilului posibilitatea sa intretina legatura cu realitatea cotidiana, sa actioneze in mod propriu si creator, dobandind incredere in fortele sale creative, J. Piaget, cercetand fenomenul ludic, arata ca: „obligat sa se adapteze neincetat lumii sociale a celor mari, ale carei interese si reguli ii raman exterioare si unei lumi fizice pe care deocamdata o intelege prost, copilul nu reuseste spre deosebire de adult, sa satisfaca trebuintele afective si chiar intelectuale ale eu-lui sau in cursul acestor adaptari” (J. Piaget).

Creandu-se si mentionandu-se permanent climatul de joc „oricum ar fi el privit, ca modalitate de actiune, ca principiu al actiunii eficiente, ca procedeu tehnic cu grade sporite de specificitate si reusita, in anumite situatii date ale actiunii, este posibila optimizarea reala a actiunilor educative intreprinse cu prescolarii, formarea si dezvoltarea armonioasa a personalitatii acestora.”Acum el indeplineste functii cognitive sau formativ – educative, mai tarziu el devenind mijloc de reconfortare fizica si psihica.

Odata cu intrarea prescolarului in scoala, locul dominant al jocului este ocupat de invatatura. Aceasta trecere de la o perioada de dominatie a unei anumite activitati la alta se realizeaza in mod treptat, intr-un interval destul de indelungat de timp „care nu presupune excluderea uneia si inlocuirea brusca cu alta, fara praguri si fara obstacole.”Din multiplele modalitati de activitate didactica utilizate in gradinita, jocul didactic are o valoare aparte. El antreneaza in activitatea de cunoastere cele mai importante procese psihice, cele mai intime operatii ale acestora, avand un deosebit rol formativ si educativ. Jocul didactic poate fi folosit ca un mijloc de cercetare a realitatii, de explorare a unor notiuni, pe o cale mai accesibila varstei prescolare.

In sprijinul acestei idei vine in joc, copilul se gaseste in situatia de actor, nu de spectator, ceea ce corespunde foarte mult dinamismului gandirii, imaginatiei si vietii lui afective, unei trebuinte interioare de actiune si afirmare. Jocul didactic, spre deosebire de celelalte modalitati de lucru folosite in activitatea de invatare, are o eficienta sporita, deoarece face parte din preocuparile preferate ale copiilor, solicitand in același timp si o angajare a capacitatilor intelectuale ale acestora. O serie de jocuri didactice organizeaza procesul perceperii analitico-sintetice a insusirilor caracteristice ale obiectelor dupa culoare, marime sau forma, precum si a asemanarilor si deosebirilor dintre ele, procesul insusirii reprezentarilor matematice ale operatiilor de calcul.

Perceptia spatiala se dezvolta atunci cand, in cadrul jocurilor didactice, aseaza laolalta figurile si construiesc ceva. Prin jocuri de genul „Unde am asezat jucaria?” se familiarizeaza cu raporturile spatiale dintre obiecte: sus-jos; in fata-in spate; aproape-departate; etc. Prin alte jocuri didactice copilul invata sa deosebeasca formele si dimensiunile obiectelor: „Gaseste obiecte de aceeasi forma” etc., deoarece ele activeaza operatiile gandirii: analiza, sinteza, comparatia si generalizarea. Operatia de comparare se dezvolta prin jocuri in care copilul este pus sa grupezze obiectele dupa trasaturile lor caracteristice generale. Exemplu: „Unde se potriveste?”, „Prin ce se aseamana?”, „Cine aseaza mai bine?” etc. Pe langa faptul ca dezvolta psihicul copilului, jocurile didactice ajuta si la dezvoltarea vorbirii acestora, lucru deosebit de important pentru integrarea prescolarilor in activitatea de tip scolar. Jocurile didactice pentru dezvoltarea vorbirii contribuie la stimularea acuitatii analitice a

auzului fonetic („Cine face asa?”, „Ce se aude?”, „Repeta ce am spus eu!”), la dezvoltarea gandirii („Gaseste cuvantul potrivit”, „Cine raspunde primul?” , „Spune mai departe”), precum si la imbogatirea si activizarea vocabularului („Raspunde repede si bine!”, „De-a biblioteca” etc.). Pentru dezvoltarea limbajului sub aspect lexical si pregatirea copilului pentru scoala, un rol important il detin jocurile didactice organizate cu grupuri mici de copii si individual, cu acei copii care dovedesc ramaneri in urma, precum si jocurile didactice desfasurate in etapa de jocuri si activitati alese. Prin regulile impuse, jocurile didactice sunt un mijloc deosebit pentru dezvoltarea stapanirii de sine, disciplinei, autocontrolului, spiritului de independenta si competitie, perseverentei necesare viitorului scolar. In jocul didactic colectiv, copii invata sa se respecte unii pe altii, sa se ajute reciproc, sa se bucure de succesele colegilor, sa aprecieze si sa recunoasca succesele in mod obiectiv.

Jocurile didactice exercita un ansamblu de influente pozitive nu numai asupra laturii intelectuale, ci asupra intregii personalitati a copilului, fiind un mijloc eficient de educare a prescolarilor.

In cadrul jocurilor didactice copiii se elibereaza de starile emotionale, care uneori franeaza posibilitatea lor de exprimare, dand dovada nivelului de cunostinte, priceperi si deprinderi pe care si le-au insusit.

In investigatiile mele am pornit de la ipoteza ca „zestrea” de cunostinte achizitionate de copii, in cadrul activitatilor din gradinita, constituie baza folosirii jocului didactic, in vederea consolidarii, precizarii si verificarii lor, a imbogatirii sferei de cunostinte.

Informatiile, cunostintele achizitionate, nu au constituit un scop in sine, ci procesul insusirii si consolidarii acestora a devenit un pretext in stimularea interesului pentru cunoastere, in exersarea operatiilor si calitatilor gandirii, ca si in formarea deprinderilor de activitate practica si intelectuala necesara integrarii cu succes a copiilor in scoala.

Școala on-line. Aspecte. Soluții. Exemple de bune practice

Prof. înv. preșc. Cirstoc Maria Gabriela
Grădinița cu P. P. Nr. 8, Tg. Jiu

MOTTO: „Școala trebuie adaptată la copii și nu copiii adaptați școlilor.” Alexander Sutherland

În ultima perioadă de timp, tehnologia a început să-și facă simțită prezența tot mai mult în sălile de clasă, fiind folosită tot mai des de profesori ca metodă în activitatea de predare învățare-evaluare. Fie că ascultăm un cântecel la grădiniță și vizionăm imagini, fie că audiem o poveste sau realizăm calcule matematice pe diferite platforme, tehnologia sub diferite forme ne ajută la îndeplinirea obiectivelor propuse.

Mai mult decât atât, copiii sunt mult mai atrași de această formă interactivă și manifestă un interes crescut față de activitățile propuse în acest mod. Ce facem însă când modalitatea de desfășurare a procesului educațional se restrânge doar ca activitate on-line? Ce facem când nu ne mai putem întâlni cu preșcolarii în sala de grupă, când nu-i mai putem îmbrățișa și toate informațiile noi trebuie transmise doar on-line? Ne adaptăm și găsim soluții. Dar ce facem cu acele familii care nu au acces la internet sau nu dețin calculatoare, laptopuri, tablete sau telefoane performante? Le privăm dreptul la educație? Cu aceste probleme ne-am confruntat în această perioadă care, bineînțeles ne-a găsit nepregătiți pe noi, ca și stat.. Mai mult ca niciodată, acum, părinții ne sunt adevărați parteneri, deoarece sunt direct implicați în procesul instructiv-educativ, mai ales dacă vorbim de preșcolari. Această categorie de vârstă este clar dependentă de părinți. În ceea ce privește soluțiile pe care le-am identificat eu după ce am evaluat posibilitatea preșcolarii și disponibilitatea părinților de a accesa mediul on-line pentru rezolvarea unor posibile situații, sarcini, jocuri, pot spune că au dat roade.

Modalitatea de comunicare și transmitere de materiale a fost platforma Kinderpedia. În desfășurarea activităților am observat faptul că nu existau foarte multe feedback-uri dacă făceam trimitere către resurse generale de pe internet sau fișe chiar dacă erau conform vârstei. În schimb, dacă activitățile erau personalizate, vocea mea se auzea pe fundal sau chiar mă puteau urmări în explicarea și demonstrarea sarcinilor, feedback-urile au fost mult mai ridicate, dovadă că relația educatoare-preșcolar este strânsă și nevoia de socializare și afectivitate unul față de celălalt este mare.

Am încercat să folosesc cât mai multe materiale didactice și să exemplific întodeauna prin realizarea unor filmulețe modul de lucru în așa fel încât atât părintele care supraveghea îndeplinirea sarcinii, cât și copilul să înțeleagă exact ce anume trebuie îndeplinit. Le-am dat ca sarcini orale alcătuirea de probleme cu jucăriile din casă și materiale din natură. De asemenea, am încercat să realizez anumite activități cum ar fi cele de observare sau lectură după imagini implicând întodeauna un pluș sau un personaj sub formă de poveste. Ca exemplu, la o activitate de Cunoașterea mediului, am integrat un personaj, fetița Miriam, care „ne-a prezentat” activitățile ei pe parcursul unei zile. În felul acesta am scos în evidență și prezentat câteva meserii.

Copiii au fost foarte încântați, iar feedback-urile nu au întârziat să apară. Într-o altă activitate de Educare a limbajului, am pus în scenă povestea „Banul muncit” de A. Mitru sub forma unui teatru de păpuși. Sigur că aceste tipuri de abordări ale activităților pot fi realizate și în clasă față în față cu copiii, dar având în vedere faptul că ne-am văzut în această situație produsă de o problemă mondială brusc, tendința a fost de a trimite fișe de lucru, de colorat sau pictat, activități liber alese în general, cât mai simple. Într-o oarecare măsură obiectivele au fost îndeplinite în această perioadă, din păcate

doar cu o parte dintre preșcolari. În opinia mea, școala on-line trebuie luată în calcul într-o mică măsură. Nu poate fi comparată cu școala tradițională cu activități desfășurate în sala de grupă.

Preșcolarii au nevoie de afecțiune, de socializare, de asimilare a unor deprinderi, de participare la jocuri și activități interactive dirijate de educatoare.

La rândul ei, aceasta are nevoie de feedback-ul spontan al copiilor, de interpretarea gesturilor și expresiilor faciale, are nevoie să le observe comportamentul în diferite situații.

În concluzie, școala on-line reprezintă o provocare atât pentru cadrele didactice cât și pentru copii și părinți care devin parteneri cu un rol crucial în educația copilului său.

ȘCOALA DIN CASA MEA...

PROFESOR: CISMARU MARINELA

Timpul închis în care am trăit ne determină să considerăm viața în online ca pe un spațiu cu puține oportunități, dar cu suficiente instrumente informaționale. Ele ne-au ajutat să ne conturăm o lume ireală de informatizată cu obiective schimbate, cu inimi strânse și idealuri cernite.

Însă, în acest răstimp, educația a răzbătut, considerând că orice proiect la distanță presupune redimensionarea obiectivelor, a conținuturilor și a strategiilor educaționale.

Adulții și copiii au descoperit noi moduri de conectare socială și de continuare a actului didactic dincolo de emoția de la clasă sau de conexiunea emoțională a locului din bancă cu statura profesorului îndrumător. În acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare, oferind o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă.

Sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Comunicarea în acest caz este artificială, din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Un element interesant este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Apare lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real.

Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor. Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă.

Program de creștere a performanței clasei de elevi în context școlar Model de bună practică

**Prof. înv. primar Cistian Mihaela-Roxana
Școala Gimnazială Liviu Rebreanu, Cluj-Napoca**

Performanța evidențiază rezultatele observabile în urma procesului de învățare. Rolul său în dinamica motivațională este unul major. Practic, performanța reprezintă o consecință a motivației. Cu cât un elev este mai motivat, cu atât performanța lui va fi mai bună. El va persevera, va utiliza metode și strategii de învățare potrivite, care vor contribui la creșterea performanței. Este important de menționat că nu doar motivația influențează performanța, ci și performanța poate influența motivația, în sensul în care, performanța privită ca rezultat concret al învățării, devine pentru elev o sursă furnizoare de informații care îi influențează percepțiile acestuia asupra propriilor competențe.

Situația actuală generată de pandemie imprimă schimbări semnificative în societate, sub forma reorganizării și restructurării sistemelor vieții familiale, cotidiene, profesionale, fapt care are implicații atât la nivelul relațiilor dintre oameni, cât și la nivel educațional. Pornind de la această realitate, sistemele educaționale și politicile actuale subliniază importanța actualizării demersului educațional conform evoluției actualelor și viitoarelor generații de elevi.

Sistemul educațional trebuie să fie un sistem viu, activ, capabil de schimbare și de actualizare, astfel încât să poată ține pasul cu expectanțele societății educaționale autentice. O astfel de actualizare și de aliniere va avea un efect vizibil în creșterea interesului elevilor față de școală, va crește motivația și implicit performanța școlară a acestora.

Elevii au petrecut o mare parte din timp învățând on-line. Distanțarea fizică și lipsa interacțiunii de zi cu zi din școală, activitățile on-line chiar atractive fiind, tot nu au reușit să fie la fel de eficiente precum activitățile din sala de clasă. Motiv pentru care observăm o nevoie majoră a elevilor de a fi ajutați, sprijiniți și îndrumați în a-și recăpăta ritmul de lucru, motivația, implicarea activă, abilitățile necesare muncii în echipă etc.

Tocmai de aceea dascălul trebuie să gândească programe de stimulare a motivației, de creștere a coeziunii grupului dar și a performanței școlare a elevilor. Un astfel de program este structurat după cum urmează:

1. Alegerea unui conținut școlar

Conținutul școlar face parte din unitatea tematică Explorăm mediile de viață. Am structurat activitatea pe patru ore, toate în aceeași zi, sub forma unei activități integrate.

Am integrat temele de la patru discipline, astfel:

- ❖ Comunicare în limba română:
 - Cartea junglei, după Rudyard Kipling;
 - Cuvinte cu sens asemănător și opus;
 - Semnele de punctuație;
 - Scrierea cu m înainte de p sau b;
 - Scrierea cuvintelor într-o, într-un, dintr-o, dintr-un.
- ❖ Matematică și explorarea mediului:
 - Pădurea – mediu de viață
- ❖ Arte vizuale și abilități practice
 - Confecționarea unor bufnițe din material naturale
- ❖ Dezvoltare personală
 - Să ocrotim pădurea!

2. Propunerea unui punctaj pentru fiecare sarcină individuală

Sarcinile de lucru sunt structurate pe discipline, sub forma unor probe. Pentru ca elevii să aibă o viziune de ansamblu asupra întregii zile, asupra tuturor probelor pe care le au de trecut, a beneficiilor pe care le pot obține, am grupat totul sub forma unei hărți. Această hartă va fi printată pe format A2 și va fi afișată pe tablă. Vom marca în permanență cu un magnet colorat, poziția pe hartă, în funcție de proba la care ne aflăm.

Elevii vor fi implicați în probe individuale sau colective.

La finalul fiecărei ore, elevii pot să își achiziționeze cu punctajele obținute lucruri dorite din Mall-ul clasei sau pot să îi economisească până la finalul zilei.

La finalul zilei, dacă au obținut 150 de puncte pot să-și achiziționeze Distracția în parc sau pot vireze banii în contul clasei, dublând valoarea acestora. Dacă și-au economisit punctele până la finalul zilei însă nu au obținut totalul de 150 de puncte, își pot achiziționa lucruri din mall sau pot să vireze punctele în contul clasei, dublând valoarea acestora.

Dacă la finalul zilei, dacă totalul de puncte din contul clasei depășește valoarea de 6 000 puncte, cu toții vor beneficia de oferta din mall excursie (din păcate situația actuală nu permite efectuarea de excursii sau ieșiri din unitate, motiv pentru care cele două recompense Distracția în parc și excursie pot fi înlocuite cu altele la fel de interesante.)

3. Stabilirea unor beneficii pentru elevi, în funcție de scorul acumulat

Cu punctele pe care le obțin, elevii își pot achiziționa individual lucrurile dorite sau pot să aleagă un beneficiu comun.

4. Stabilirea perioadei temporale pentru derularea jocului

Activitatea se va desfășura pe parcursul unei zile de școală.

5. Notarea elementelor alese de elevi

Fiecare elev va ține evidența propriului punctaj. Eu voi ține evidența alegerilor pe care elevii le-au făcut, pentru a identifica preferințele lor individuale sau de grup, nivelul coeziunii grupului, tendințele individuale sau de grup.

BIBLIOGRAFIE:

1. Albușescu, I., Albușescu M., Predarea și învățarea disciplinelor socio-umane. Elemente de didactică aplicată, Editura Polirom, Iași, 2000;
 2. Stan, E., Managementul clasei, Editura Aramis, București, 2006
- * Biblioteci virtuale

AMINTIRI DIN JURNALUL DE BORD AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ONLINE ROMÂNESC

CIUBOTARU FLORINA AURORA GRĂDINIȚA CU P. P. NR. 23, MUNICIPIUL PLOIEȘTI

Cu siguranță luna martie a anului școlar 2019-2020, va rămâne în istoria învățământului românesc ca un moment de profundă schimbare pentru toți actorii implicați în actul educațional. O zi obișnuită de mers la serviciu, s-a transformat într-o zi a deciziei majore: „Anunțați toți părinții că de mâine se închide grădinița.

Toți copiii vor învăța online! Asigurați părinții că le veți fi alături în tot acest timp! ”- ne transmite doamna director. De aici...a pornit haosul: părinți nemulțumiți că nu au cum să asigure supravegherea copiilor, nu au timpul și mijloacele tehnice necesare desfășurării lecțiilor online și profesori debusolați, abandonati și sperați să caute într-un timp foarte scurt informațiile și mijloacele didactice potrivite pentru a continua cumva predarea, de data aceasta online (lucru pentru care nu au fost instruiți vreodată și nu li s-au asigurat dispozitivele IT și materialele didactice necesare).

Practic, ni s-a cerut ca din nimic și cu nimic, să facem lucrurile să meargă strună! Îmi amintesc că au urmat multe nopți nedormite pentru mine, încercând să caut pe cont propriu tutoriale și programe web care să mă ajute în predarea online. Prima cale de comunicare cu copiii a fost whatsapp-ul. Apoi doamna director ne-a făcut cont pe platforma Kinderpedia. Însă lipsa interacțiunii față în față s-a simțit din plin: dacă înainte de pandemie prezența zilnică în clasă depășea 25 de copii, prezența online nu depășea cifra 10 (și asta în zilele cele mai bune). De departe, lucrul care ne-a făcut să suferim cel mai mult, atât pe copii, cât și pe mine, a fost faptul că terminând grupa mare și încheind un capitol important din viața lor, copiii nu s-au putut bucura de o festivitate, de o petrecere, nu și-au putut lua rămas bun de la colegi și de la cadrele didactice, nu s-au putut îmbrățișa.

Am început anul școlar 2020-2021 cu multe restricții, însă cu speranța că ușor-ușor lucrurile se vor îndrepta spre normal. Și ca în orice poveste, minunea nu a durat prea mult – luna noiembrie anunța că învățământul românesc se va muta din nou în mediul online. De data aceasta lovitura a fost resimțită și mai puternic deoarece, preluând grupă mică, timpul petrecut față în față nu a fost suficient pentru a cunoaște toți copiii, lucru care s-a văzut în cadrul întâlnirilor online. Platforma aleasă pentru a lucra a fost Google Classroom, iar întâlnirile online au fost facute zilnic. Pe lângă faptul că părinții erau la serviciu și nu aveau timp să intre la orele online, nici copiii care reușeau să se conecteze nu erau prea dornici să răspundă sau să participe la lecții (vârsta de 3 ani având un cuvânt greu de spus). Au fost multe zile când, după ce terminam cu chiu cu vai ora online, plângeam și mă învinovăteam că s-au conectat prea puțini copii sau că aceștia nu au fost atenți și nu au răspuns la cerințele mele sau că nu i-am putut controla atât cât mi-aș fi dorit.

Aceste momente au trecut, însă m-au făcut mai puternică și mai încrezătoare în forțele proprii. Mi-am dat seama că această pandemie m-a determinat să caut și să identific noi experiențe de învățare, care să aibă impactul scontat în rândul acestei generații digitale de copii. Cu toate acestea, nu se pot trage concluzii privind aplicabilitatea acestui model de învățare pe termen lung, însă va fi cu siguranță o componentă nelipsită a școlii viitorului. Pentru dezvoltarea normală și armonioasă a copiilor este necesară dozarea corectă a proporțiilor dintre școala tradițională și educația online. Nevoia umană elementară a comunicării și a interacțiunii față în față este de neînlocuit.

Consider că învățarea online are și unele avantaje, precum:

- copilul poate învăța și asimila în ritmul propriu, fără a fi presat de timp sau perturbat de colegi;
- resursele materiale atașate pot fi accesate oricând;

-evaluarea rezultatelor obținute de preșcolari se poate realiza relativ rapid, materialele digitate fiind mult mai interactive, mai ușor de reținut și de asimilat decât conținuturile încărcate din manualele voluminoase;

Când vine vorba despre dezavantajele, învățământul online:

-obligă copiii să stea conectați în mediul virtual mult prea mult timp, lucru nociv pentru sănătatea și integritatea lor fizică și psihică;

-le răpește copiilor bucura de a interacționa, de a se juca, de a face schimb de obiecte sau de a petrece timpul liber împreună;

-îi obligă de copii să crească egoiști, individualiști, răpindu-le bucuriile specifice vârstei;

În concluzie, acolo unde se vrea – se poate! Dincolo de sincope, greutate, lipsa colaborării autorităților și decizii impuse peste noapte, profesorii și unitățile de învățământ au descoperit metode și instrumente concrete care să îi ajute în noul stil de predare. Profesorul a dovedit încă o dată că menirea lui sfântă este aceea de a descoperi și dezvolta măreția și frumusețea din fiecare copil, prin toate mijloacele posibile. Și a reușit!

Activitățile extrașcolare - calea spre învățământul de mâine **Exemple de bune practici**

Ciubotaru Rodica, profesor de limba și literatura română **la Colegiul de Ind. Alimentară „Elena Doamna”, Galați**

Începuturile sunt dificile pentru fiecare dintre noi, indiferent de vârstă sau domeniul în care ne desfășurăm activitatea. Adaptarea la nou se cere imperios și poate fi un obstacol greu de depășit (din varii motive) sau, dimpotrivă, o provocare menită să ne scoată din rutină și să ne arate calea spre autodepășire, autoperfectare.

De dragul copiilor noștri, ne-am întrebat la începutul pandemiei ce soluții, metode să adoptăm pentru a-i determina să renunțe la jocul pe calculator și a-i antrena în activități care să le stimuleze imaginația creatoare, gândirea critică, să le redea încrederea în propriile forțe, să-i încurajeze să ne împărtășească gândurile, sentimentele, temerile.

Am învățat alături de ei cum să depășim momentele critice, cum să ne bucurăm unii de alții, să ne încurajăm, să ne susținem. Nu vă gândiți că am renunțat la obiceiul cel bun de a-i motiva, încuraja să citească și să-și noteze părerile despre tot ce-i înconjoară și primul pas a fost să- i apropii de sine prin intermediul scrierii unui „Jurnal de pandemie” din ale cărui pagini să spicuim și să publicăm în paginile revistei liceului, „Liane”. Pentru că au răspuns pozitiv, am trecut la nivelul următor și am creat pe clasele de pe platforma pe care școala ne-a pus-o la dispoziție pe (Google Classroom) și o clasă pe care am numit-o chiar „Activități extrașcolare”. Astfel, pe nesimțite, ca într-un joc, i-am antrenat în numeroase proiecte. Am vizionat filme, am jucat „ Leapșa cu cărți”, ne-am ipostaziat în pielea criticilor și cineaștilor și le-am recenzat, răspunzând prezent proiectului creat de subsemnata Biblioteca- paradisul minții, dar și proiectului bibliotecilor: „Căutăm, ne documentăm , recomandăm. Împreună mai informați”. Am reușit să atragem cât mai mulți elevi în mediul on-line pentru a învăța cum să descopere informația utilă și cum să o folosească la momentul oportun, cum să distingă o știre reală de un „fake news”. A fost realizat un „Ghid de documentare și informare de resurse educaționale pe domenii de interes”, oportunitate de care ne-am bucurat , având CDI în colegiul nostru.

Pentru că am simțit în ochii lor bucuria de a face ceva mareț, i-am cooptat în cel mai mare Proiect Transnațional „Educația Online fără hotare”(3132 de instituții implicate, 3621 de profesori și peste 60.000 de elevi, potrivit raportului organizatorilor. Cifre reale, care indică, dincolo de statistici, interesul elevilor de a „face ceva” care să-i scoată din scenariul școlii tradiționale). Proiectul ne-a provocat – pe elevi și cadre didactice deopotrivă – să comunicăm, să împărtășim experiențe cu elevi din Republica Moldova, să învățăm să folosim noi aplicații pe calculator, să creăm afișe , logouri ,să rupem bariere spațiale și pandemice și să fructificăm toată munca într-o carte digitală.

Produsul rezultat poate fi vizionat, accesând link-ul <https://www.storyjumper.com/book/read/96861066/600354d8c2e4e>.

Un alt proiect creat de mine pentru ei „Pe urmele lui Mihai Eminescu” Proiectul - Concurs „Pe urmele lui Mihai Eminescu” , care se adresează elevilor de liceu și a fost gândit cu scopul de a le oferi posibilitatea de a se exprima liber, creativ și critic plecând de la un model literar cultural: Mihai Eminescu. În acest sens, cele trei secțiuni ale concursului: Prezentare Power Point, Portrete/Desene/Colaje/, Eseuri/Poezie îi încurajează să creeze, să interpreteze critic un text literar în versuri sau în proză, să exploateze abilitățile digitale, îmbinând textul cu imaginea, coloana sonoră în

alcătuirea unor soft-uri educative . Numărul mare de participanți în on-line și lucrările de calitate mi-au confirmat ce elevi creativi avem, în afara programei școlare.

Elevii mei învață la un liceu tehnologic și pentru mine toate aceste realizări sunt un motiv de mândrie pentru că nu excelează doar în a prepara produse alimentare, ci învață să dea frâu liber imaginației și să caute răspunsuri la întrebări pe care lectura unui text sau viziunea unui film le stârnesc în mintea și sufletul lor.

De asemenea, am învățat împreună că nimic nu poate fi prea greu sau imposibil de realizat atunci când avem mentalitatea deschisă și facem ca elevii noștri să fie parte din poveste.

Atașez câteva fotografii, mărturii ale creativității și dăruirii elevilor noștri. La Secțiunea Portrete a Concursului „Pe urmele lui Mihai Eminescu” am avut surpriza de a primi un tricou pe care era cusut chipul Poetului.

Desfasurarea educatiei fizice in sistem online

Prof. educatie fizica si sport CIUCA GIGI
Scoala Gimnaziala Giuvarasti

Societatea, așa cum o știam acum câteva luni, a suferit schimbări profunde, cu efecte evidente asupra populației, asupra comportamentului oamenilor atât din perspectiva activităților desfășurate de aceștia în mod particular, cât și din cea a manifestărilor colective. Schimbările survenite au influențat omul psihic, fizic, moral și economic, determinând modificări ample în manifestările acestuia.

Influențele generate se pot regăsi în toate domeniile de activitate desfășurate de noi, concentrarea atenției și focusarea realizându-se, în principal, pe noțiunea de „adaptare. Modificările la care a fost supusă societatea în ultima perioadă au determinat utilizarea unei forme de transmitere a informațiilor în cadrul actului educativ, care, din multe privințe, a fost neglijată, nu a fost dezvoltată: cea pe cale virtuală, cea din mediul online.

Dacă în unele activități didactice, preponderent teoretice, transmiterea informațiilor și posibilitatea de asimilare a lor prin intermediul mediului online, aparent, se poate desfășura fără prea mari obstacole, atunci când trebuie abordate materii cu conținut majoritar practic, transmiterea, însușirea cunoștințelor și aplicarea acestora, categoric, vor avea de suferit.

Una dintre activitățile didactice care contribuie la educarea elevilor este cea care se realizează prin mișcare în cadrul unei discipline fundamentale cu contribuții esențiale pentru sănătatea individului: educația fizică. Această formă de educație este o componentă vitală a educației generale, datorită efectelor desfășurării reale a ei, care se va materializa, în cele din urmă, într-o stare de sănătate bună la nivelul întregii societăți. Finalitatea educației fizice trebuie să se regăsească în necesitățile sanogenetice ale oamenilor, în interesele lor sociale (integrare și relaționare), în nevoia satisfacerii unor experiențe motrice și în atingerea unor obiective de valoare, în cultivarea ideii de spiritualitate și cultură.

Încurajarea adoptării unui mod de viață sănătos, completat de activități motrice esențiale, atât în rândul copiilor preșcolari, a elevilor, cât și în rândul adulților trebuie să reprezinte o prioritate națională, cu atât mai mult cu cât „activitățile specifice educației fizice, desfășurate în vederea obținerii unui nivel crescut de pregătire fizică, implică parcurgerea unui proces complex, dinamic și îndelungat, în cadrul căruia factorii psihici și fizici se întrepătrund și sunt interconționați”

Rolul fundamental revine atât celor care creează și aplică strategiile naționale de dezvoltare, cât și celor care conduc activitatea în sine: educatori, învățători, profesori, instructori, specialiști, în care accentuarea relației dintre teorie și practică va favoriza viața sănătoasă, va dezvolta interesul elevilor pentru cunoașterea și înțelegerea profundă a acestei legături și a aplicativității mișcării asupra stării de sănătate și va contribui la dezvoltarea unei atitudini pozitive și de bunăstare a persoanelor, în cele din urmă a întregii societăți.”

Transmiterea informațiilor de către cei specializați se face pe baza unui curriculum educațional, program care trebuie să întrunească și elemente din ramuri conexe educației fizice: psihologie, igienă, anatomie etc., dar și informații care pot dezvolta abilitățile de comunicare ale elevilor, creativitatea, gândirea rațională, dar și critică, imaginația etc., în condiții de siguranță și plăcere. Diversitatea și

flexibilitatea unui curriculum educațional în educație fizică vor permite o cunoaștere normală, putând fi o cale pentru avansarea, în viitor, spre cariere în medicină, psihologie, asistență medicală, terapie ocupațională, sport etc dezvolte simțul estetic și încrederea în posibilitățile proprii, să dobândească obiceiuri concrete față de îmbunătățirea stării de sănătate personale, să se transforme în cetățeni responsabili, respectabili, cu manifestări raționale și comportamente dezirabile, să dezvolte un angajament normal, legat de îmbunătățirea calității vieții personale și a comunității din care face parte.

Actul de predare a disciplinei educație fizică în mediul online este dependent de utilizarea tipului de comunicare care folosește atât resursele audio, cât și cele video, simultan sau alternativ, de dispozitivele de transmitere și de primire a datelor. De altfel, realizarea actului educațional în condiții optime presupune accesul la resurse materiale eficiente, o calitate a Internetului⁴ foarte bună, mai ales că informațiile și/sau conținutul de însușit sau realizat sunt furnizate prin intermediul acestuia. Dacă în stilul clasic de predare conducerea lecției de educație fizică și dinamica efortului fizic sunt atributul în totalitate al conducătorului activității, în cazul celei desfășurate online, în funcție de tipul de lecție adoptat, se constată o distribuție a răspunderii asupra sarcinii de rezolvat și spre elevi. Privarea de interacțiunea reală și desfășurarea educației fizice în mediul online pot constitui un plus pentru autocunoaștere, autocontrol și autoconducere a celor implicați în activitate.

Din punctul meu de vedere, ora de educație fizică poate fi teoretică, practică sau mixtă. În situația unei lecții de educație fizică teoretică, predată în mediul online, informațiile transmise trebuie să fie preponderent din acest domeniu, dar și din alte domenii conexe acestuia, în care cunoștințele acumulate pot fi valorificate în viața reală. Conținutul de transmis trebuie să fie foarte diversificat, cu informații multidisciplinare, interesante astfel încât tendința de apariție a monotoniei să fie minimizată cât mai mult cu putință, mai ales în instituțiile de învățământ care nu au ca finalitate specializarea în domeniul educației fizice și sportului.

În sprijinul predării conținutului teoretic, conducătorul activității poate utiliza o suită de mijloace tehnice care facilitează transmiterea informațiilor: mijloace video și audio. Un element tehnic care poate contribui la diversificarea modalității de predare îl constituie tableta grafică, foarte utilă în situația în care trebuie explicate cunoștințe specifice, dar și în situația în care trebuie indicate anumite mișcări sau exerciții. Acest accesoriu hardware aduce un plus pentru atractivitatea orei.

A doua modalitate prin care lecția se poate desfășura este cea practică, chiar dacă, aparent, este anormală desfășurarea educației fizice în mediul online prin realizarea unor seturi de exerciții fizice, simultan cu conducătorul activității sau utilizând materiale video, înregistrate de acesta sau de alți specialiști.

Adoptarea acestui tip de lecție cu conținut practic este condiționată de prezența simultană a mijloacelor audio și video, și în cazul profesorului, și în cazul elevilor, precum și de o calitate ridicată a transmisiei de date. În aceste situații, cel care conduce activitatea trebuie să realizeze o scurtă prelucrare a elevilor cu privire la protecția datelor, la înregistrările care pot fi făcute și la distribuirea lor fără acordul posesorului calității de drept de autor. Pentru prima situație, trebuie avută în vedere, ca element definitoriu, pregătirea locației individuale în care se va desfășura întreaga activitate motrică atât din partea conducătorului activității, cât și din cea a elevilor.

Tot pentru această modalitate, este extrem de utilă folosirea de către profesor a unor căști audio wireless cu microfon încorporat prin care să-i îndrume, pe timpul realizării exercițiilor fizice, mai ales că profesorul și elevii vor lucra simultan. Din punctul de vedere al conținutului lecției practice, se pot utiliza exerciții fizice simple, cu grad redus de dificultate, care se realizează fără a depune efort fizic mare, în condiții de siguranță, fără să fie nevoie de solicitarea unui ajutor extern. Aceste exerciții fizice pot fi specifice unor discipline sportive, precum gimnastică, arte marțiale, atletism etc.

Exercițiile fizice mai pot fi din deprinderile motrice de bază și din cele aplicativ-utilitare, precum și din priceperile motrice, din calitățile motrice („reprezintă însușiri ale organismului, concretizate în capacitatea de efectuare a acțiunilor de mișcare cu anumiți indici de forță, viteză,

îndemânare și rezistență”). Deprinderile motrice sunt „manifestări motrice ale activității omului, efectuate în mod voluntar, care prin exersare dobândesc un nivel superior de automatizare sau sunt parțial automatizate și se reflectă în obținerea de rezultate optime cu consum minim de energie”, pe când priceperile motrice „urmăresc valorificarea capacității intelectuale și motrice a subiectului prin adaptarea acestora la sarcini motrice noi”.

În varianta a doua, cea a transmisiei unui program de pregătire fizică în format video, este esențial să menționez câteva aspecte care pot duce la îndeplinirea cu succes a obiectivelor lecției. Un prim aspect vizează programul de pregătire. Din punctul meu de vedere, acest program, dacă urmărește educarea unei calități motrice, trebuie să acopere dezvoltarea tuturor grupelor musculare, trebuie să urmărească o pregătire integrală, a întregului organism, nivelul de dificultate ales fiind unul potrivit grupei de studiu. De asemenea, durata efectivă a programului trebuie să fie adecvată nivelului de pregătire și să permită realizarea unor activități pregătitoare și de final pentru cei care participă la secvența de pregătire.

Sucesiunea etapelor, în cazul unei astfel de ore, ar putea fi următoarea: organizarea grupului (claselor) de elevii, în care trebuie să se realizeze următoarele acțiuni: salutul, anunțarea temelor, prelucrarea normelor și măsurilor de siguranță care trebuie respectate pe timpul ședinței și aflarea (prin întrebări) a eventualelor modificări ale stării de sănătate ale participanților la lecție care ar putea împiedica realizarea; vizionarea programului de pregătire fizică de către elevii programelor de pregătire fizică; transmiterea programului de pregătire fizică de către profesor elevilor; pregătirea locației în care fiecare elev își va desfășura activitatea motrică; realizarea pregătirii organismului pentru efort de către fiecare participant în parte, pentru că „trecerea de la starea de repaus la efectuarea unui efort fizic intens solicită organismului un anumit timp de acomodare (...), iar o încălzire corespunzătoare oferă posibilitatea executanților să folosească avantajos rezervele energetice de care dispun, stimularea și accelerarea funcțiilor respiratorii și circulatorii (...), încălzirea masei musculare, înlăturându-se posibilitatea de rupere a fibrelor musculare (...), creșterea excitabilității optime a scoarței cerebrale (n.n. – cu rol în procesul de analiză, sinteză și emiteră a unor răspunsuri motrice corecte, în raport cu cerința practică a lecției)”; executarea individuală și înregistrarea modalității de lucru, bazat pe programul de pregătire fizică, primit de la profesor; transmiterea către profesor, cu cel mult 15 minute înainte de terminarea lecției, de către fiecare elev în parte a înregistrării video, din care să reiasă faptul că acesta a parcurs integral programul de pregătire; înregistrarea video va fi denumită astfel: Tema nr. ... efs/numele/prenumele/grupa și va fi încărcată pe platforma în care se desfășoară tot procesul didactic, în termenul stabilit anterior de profesor; încheierea organizată a ședinței, în care trebuie să se realizeze următoarele acțiuni: discutarea unor aspecte privind comportamentul elevilor la lecția respectivă, recomandări pentru activitatea viitoare independentă, comunicarea unei teme pentru acasă, dacă este cazul, și salutul de final de lecție. Pentru a lucra în siguranță, este indicat ca elevii să respecte câteva reguli de bază: programele de pregătire, primite în format video, mai întâi se vizionează, apoi se lucrează practic în limita posibilităților fizice individuale; în situația unei condiții fizice care nu permite efectuarea programului neîntrerupt, este admisă oprirea lui, luarea unor pauze mai lungi, de câteva minute în plus pentru revenire și continuarea programului din momentul în care a fost oprit; se va lucra în ritm propriu, fără a grăbi execuția acțiunii motrice; schimbarea pozițiilor fundamentale de lucru nu trebuie realizată brusc – de exemplu, când se face trecerea din poziția culcat facial în poziția stând, este indicată trecerea printr-o poziție intermediară; echipamentul sportiv este obligatoriu, trebuind să fie lejer și adaptat exercițiilor care urmează să fie executate; nu trebuie realizate sărituri direct pe podea, fără a avea încălțăminte sport, iar dacă exersezi desculț, obligatoriu să existe un covor moale pe jos sau unul special dedicat activităților de fitness, util și în cazul exercițiilor fizice la sol; suprafețele de lucru trebuie să fie plate, nealunecoase, fără obstacole sau obiecte (mese, scaune, paturi, alte obiecte de mobilă și/sau decor etc.) care să împiedice realizarea acțiunilor motrice; este recomandată exersarea într-un spațiu cât mai mare – minim un pătrat cu latura de 2 m; nu este indicat să se execute exerciții fizice sub grinzi de susținere, lustre sau obiecte suspendate; încăperea trebuie să fie bine aerisită înainte, iar, când se exersează, nu trebuie lăsate ușa și geamul deschise simultan; dacă este cazul, se

pot folosi diferite recipiente cu apă plată și un prosop; nu se recomandă efectuarea exercițiilor fizice imediat după masă, trebuind să existe un minim de 90 de minute înainte de începerea programului de pregătire fizică; după finalizarea programului, este indicat să se respecte igiena individuală atât cea corporală, cât și cea a echipamentului sportiv.

Evaluarea activității motrice a fiecărui elev se poate desfășura fie în timp real, prin vizionarea directă a modalității de lucru a participanților, fie prin accesarea și vizionarea filmelor primite de la aceștia la finalul orei. În situația a doua, cea a primirii filmelor, aprecierea se realizează atât în lecția curentă, dacă timpul alocat permite acest lucru, cât și la începutul lecției următoare. Evaluarea finală poate respecta același tipar, ca cel prezentat anterior, fie în timp real, fie prin transmiterea unui material video, dacă se urmărește doar componenta practică, în care să se poată distinge cerințele de final de disciplină, să poată fi observate clar standardele de îndeplinit, potrivit documentelor de organizare și planificare a disciplinei educație fizică... Utilizarea software-ului educațional poate reprezenta, de asemenea, un stimul, un element de atracție și divertisment în rândul participanților la lecțiile de educație fizică din mediul online.

Educația fizică presupune o întreagă paletă de acțiuni și activități, a căror finalitate trebuie să se regăsească în dezvoltarea individului sau a unui grup, selecția mijloacelor utilizate fiind o prioritate, indiferent că lecțiile se desfășoară în mod tradițional sau în mediul online. În etapa de predare în mediul online, proiectarea și desfășurarea lecțiilor, în condițiile distanțării sociale, trebuie să încurajeze și să promoveze participarea la această activitate.

Educație fără frontiere

Profesor învățământ preșcolar: Ciucă Irina
G. P. P. Nr. 1 Slatina

Motto: "Educația este pur și simplu sufletul societății trecând de la o generație la alta"
 (G. K. Chesterton)

Grădinița este o instituție de educație care are rolul de a oferi sprijin educativ atât pentru copii cât și pentru părinți. Plecând de la ideea că cea mai importantă perioadă din viață este copilăria unui individ și implicit consecințele durabile asupra dezvoltării individului ca și personalitate este educația asupra acestuia am ajuns la concluzia că aceasta se poate dezvolta pe toate mediile de comunicare. Succesul educației se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale ale fiecărui copil.

Construirea unui parteneriat educativ în comunitatea în care crește, se dezvoltă și este educat copilul constituie o cerință a educației de azi. Activitatea desfășurată online a adus cu sine elemente de noutate și o adevărată provocare pentru întregul sistem de învățământ. În acest context, cadrele didactice din învățământul preșcolar au fost nevoite să identifice soluții pentru continuarea comunicării cu copiii și părinții acestora, în vederea continuării învățării la distanță, cu elemente online, date fiind efectele pandemiei de Covid19. Având în vedere că perioada de pandemie a presupus trecerea învățământului și implicit a educației în sistem online, sistemele de educație din întreaga lume a trebuit să se adapteze situației prin diverse platforme de învățământ. În țara noastră, aplicarea sistemelor digitale în educația permanentă s-a realizat acolo unde au existat conexiuni la internet. În unitatea noastră de învățământ s-a lucrat pe următoarele platforme educaționale whatsapp, facebook, kinderpedia.

Nivelul de învățământ căruia noi ne-am adresat a fost cel al preșcolarității, pentru aceasta a fost nevoie de implicarea părinților în mod real stabilindu-se o legătură permanentă cu aceștia (la început ne-am lovit de reticență, apoi au devenit colaboratori noștri creându-și conturi pe platforma noastră, noi i-am ajutat fiindu-le ghid în folosirea acestei aplicații).

În sistemul de învățământ românesc, pe lângă învățământul formal mai sunt prezente și alte forme educaționale, cum ar fi: Waldorf, Montessori, Step by step, Freinet și Jena-Petersen, "home schooling". „Avantajele educaționale au o serie de dimensiuni comune:

Dezvoltă grija față de copil;

Promovează principiile pedagogice care pleacă de la nevoile copilului;

Nu i se impune nimic din afară, el acționând, din propria sa experiență;

Vizează respectarea copilului, valorificarea ritmului său de dezvoltare;

Pun accent pe meditație, reflecție, pe o pedagogie centrată pe personalitatea celor educați și mai puțin pe considerente teoretice, pe aspecte informative.

Relația dintre părinți și profesori implică ieșirea din frontierele școlii și determină o altă abordare a profesiei didactice. Ușurința profesorilor în adaptarea la învățământul online depinde atât de factori obiectivi (volumul, natura, semnificația, gradul de structurare logică a materialului), cât și

subiectivi (starea funcțională a creierului, capacitatea funcțională, motivația, vârsta, autosugestia). A reflecta asupra propriului mod de predare având la bază o cunoaștere temeinică a cunoștințelor teoretice, dar și cu ajutorul evaluărilor colegilor și a autoevaluărilor.

În concluzie colaborarea dintre grădiniță -școală–familie-societate presupune o comunicare efectivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului, predarea în sistemul online se face fiind centrată pe copil astfel nevoia de mișcare poate fi un criteriu foarte important iar rolul educatorului este acela de ghid. Făcând o paralelă între sistemul de educație tradițional adică în mediul instituționalizat și cel online în care învățarea are loc în mediul de acasă am găsit unele avantaje și dezavantaje ale învățării astfel încât am ajuns la concluzia că sistemele de învățământ trebuie să se adapteze tuturor formelor de educație.

Educația tradițională este cea care ajută copilul în stabilirea de relații, de socializare practic aceea de a transmite sentimente, emoții, trăiri, pe când în sistem online preșcolarul nu poate simți aceste sentimente chiar dacă educatorul folosește vocea, gestică, mimica. Educația copiilor a devenit, în societățile moderne, o problemă de interes național.

BIBLIOGRAFIE:

1. Agarean, Mircea, Școala, familia, comunitatea, Institutul European, Iași, 2006..
2. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreți Dobridor Ioan, „Prelegeri pedagogice”, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004

Învățarea online – un pas spre progres?!

Prof. Ciucu Corina Cristina
Colegiul Național „Unirea” Focșani

Calculatorul a devenit indispensabil în ultima perioadă, fiind utilizat cu succes de către cadrele didactice în procesul de predare-învățare. Acest mijloc modern de educație a jucat un rol important în perioada învățării online, când utilizarea sistemelor informatice a câștigat teren. Pentru elevii de liceu mediul digital devine mai atractiv prin dinamică, interactivitate, diversitatea materialelor, a resurselor educaționale.

Utilizarea calculatorului în educație prezintă avantajul de a de a transfera accentul de pe acumularea pasivă de informații de către elevi la învățarea prin descoperire, aceștia învățând să învețe, dezvoltându-și în acest mod abilitățile și strategiile cognitive pe care le vor folosi și adapta în diverse alte situații. Acest fapt aduce o mare flexibilitate în învățare și la stimularea elevilor de a se implica în procesul educațional și de a deveni parteneri ai profesorului în cadrul clasei.

Platformele digitale utilizate în perioada educației la distanță permit cadrelor didactice și elevilor să salveze informația cu ușurință și să o poată accesa și folosi ori de câte ori se conectează.

Valoarea tehnologiei depinde în mare măsură de persoana care o utilizează, învățarea online prezentând atât avantaje, cât și dezavantaje. Dintre beneficiile învățării online pot fi amintite:

- crearea deprinderilor de a lucra mai mult individual;
- revenirea la subiect ori de câte ori apare necesitatea;
- învățarea adaptată la ritmul propriu al elevului;
- orar flexibil;
- activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde;
- elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate;
- mijloacele video îi ajută mai mult pe elevi în asimilarea cunoștințelor într-un mod mai eficient;
- oferă un pachet de instrumente digitale pentru colaborare la clasă și o educație în pas cu tehnologia;
- folosirea tehnologiei pentru teme și proiecte;
- dezvoltarea de abilități digitale necesare vremurilor în care trăim;
- stimularea gândirii critice și a creativității;
- informația este disponibilă oricând de pe orice dispozitiv indiferent de sistemul de operare;
- instrumente intuitive ușor de folosit în cadrul lecțiilor care nu necesită o instruire intensivă și oferă economie de timp și energie;
- elevii lucrează împreună și folosesc simultan documentele care se salvează în mod automat, devin astfel pregătiți pentru lucrul în echipă în viitor;

Utilizarea tehnologiei în procesul de învățare contribuie, așadar la o mai bună înțelegere a informațiilor, prin oferirea de exemple, video, demonstrații, lecțiile devin mai interesante dacă vin împreună cu obiecte și acțiuni care sunt pe placul elevilor (tablete, laptopuri, smartphones), elevii sunt mai atenți la un video sau o prezentare dinamică decât la discursul unui profesor. Mai mult, tehnologia permite elevilor să învețe în ritmul lor și îl ajută pe profesor să își pregătească mai rapid lecția și să aibă mai mult timp pentru a se conecta cu elevii, oferă posibilitatea de a intra în contact cu mai multe surse de informare, experiențe și contexte diferite.

Desfășurarea activității didactice la distanță prezintă și limite: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-

învățare-evaluare, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Și elevii întâmpină dificultăți de ordin tehnic – conectare complicată pe anumite platforme, restricții de acces, limitări de browser, instalări de programe suplimentare, lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii, nivelul insuficient al competențelor digitale, lipsa unui computer/tabletă/ telefon smart, lipsa unui program bine structurat, acces limitat la Internet.

Cu toate acestea învățarea online le oferă elevilor pregătirea necesară pentru viitor, fiind bineștiut faptul că toate profesiile vor include tehnologiile.

Calculatorul își găsește astfel pe deplin aplicabilitatea, deschizând calea transformării fundamentale a sistemului de învățare, permițând desfășurarea unei forme personalizate de pregătire adecvată aptitudinilor și posibilităților fiecărei persoane, care înlocuiește sistemul tradițional, uniform, de educație colectivă.

ROLUL FAMILIEI ÎN CEI 6 ANI DE ACASĂ

Prof. Ciucu Lucia
Școala Gimnazială "Gheorghe Bibescu", Craiova

„Copilăria e o lume aparte; pentru noi, o lume fantastică, ireală, pentru cei care fac parte din ea, dimpotrivă, una reală și plină de armonie.” (Eugen Heroveanu)

De foarte multe ori, în special în situațiile în care ne supără atitudinea sau comportamentul unei persoane ori a unui copil ne gândim că nu este educat corect, nu este politicos, “nu are cei șapte ani de-acasă”. Replicăm astfel considerând că nu a primit o educație potrivită ori nu și-a însușit diverse norme ori reguli de politețe, în special. Această expresie definește însă tot bagajul de cunoștințe, deprinderi, comportamente și atitudini acumulate în primii șapte ani de viață. Aceasta perioada de timp este considerată culmea achizițiilor, este considerată una din perioadele de intensă dezvoltare psihică, deoarece copilul are o capacitate foarte mare de acumulare de informații, de memorare și de însușire a diverselor comportamente, atitudini, limbaj, etc.

Copilul este pregătit să primească informații. De aceea, este important cum sunt transmise aceste informații, de către cine și în ce mod. Se numesc “cei șapte ani de-acasa” deoarece copilul își petrece cel mai mult timp cu familia, în special până la vârsta de 3 ani, iar membrii ei au cea mai mare influență asupra lui.

Baza formării unui comportament corespunzător al copilului este relația afectivă cu părinții. "Dragostea cu care părinții își înconjoară copilul îi permite acestuia să se dezvolte, să aibă încredere în propriile forțe. Copilul iubit de părinți se simte protejat, îngrijit, iar această idee de siguranță îi creează deschiderea spre învățarea și asumarea regulilor de comportament", subliniază psihologul Oana-Maria Udrea.

Copilul care se simte apreciat de părinți percepe în mod pozitiv regulile transmise de aceștia. Ba chiar el realizează că părinții îi acordă atenție, că sunt preocupați de ceea ce face. Totodată, educarea copilului într-o atmosferă deschisă, bazată pe iubire și încredere, face ca regulile să nu se transforme în disciplină de fier. Educația trebuie adaptată etapelor de dezvoltare a copilului. Pentru că el înțelege lumea în mod diferit la 3 ani, la 5 sau la 7 ani. La 2 ani, de exemplu, copilul nu realizează ce e bine și ce e rău.. Până la 2-3 ani, copilul nu poate vedea dincolo de propriile nevoi, așa încât nu este tocmai rezonabil să îi pretindem unui copil de 2 ani să împartă voluntar jucăria cu alt copil. La această vârstă este nepotrivit să obligăm copilul să fie altruist, pentru că el nu este încă pregătit pentru asta. Așa cum copilul de 2 ani nu poate înțelege că mama a avut o zi grea. El știe că atunci când mama vine acasă trebuie să îi acorde atenție, să se joace împreună. Dar chiar dacă la 2-3 ani copilul nu este suficient de matur pentru a ști ce e bine și ce e rău, asta nu înseamnă că îi facem toate poftele sau că îl lășăm să facă orice. Este necesar să fixăm limite, întrucât copilul trebuie să învețe ce înseamnă așteptarea, amânarea dorințelor. La această vârstă îl putem învăța formulele de politețe. Îi arătăm cum și când se spune bună ziua, te rog, mulțumesc, la revedere, iar copilul învață prin imitație.

Realitatea de zi cu zi a familiilor de astăzi este diferită de cea a generațiilor anterioare. Părinții își petrec din ce în ce mai puțin timp alături de copiii lor, majoritatea confruntându-se cu problema echilibrării atribuțiilor din cadrul familiei cu cele de la serviciu. În momentul în care un copil depășește sfera familiei și intră într-o colectivitate, începe o nouă etapă a vieții lui, dar și a părinților. La începerea grădiniței are loc o restructurare a programului zilnic, care cuprinde programe bine

delimitate, nu numai din punct de vedere al conținutului activităților și reperelor orare, ci și privind mediul în care își desfășoară aceste activități (o parte din zi copilul stă la grădiniță, iar o altă parte, acasă). Este important ca părinții să cunoască programul copiilor de la grădiniță, pentru a putea adapta activitățile de acasă astfel încât, să se asigure că există coerență și unitate între demersul educativ al grădiniței și cel al familiei.

Lipsa de informație, de comunicare între educatoare și părinți poate conduce la situații în care copilul este supus în familie unui regim de suprasolicitare, într-o cursă epuizantă de obținere de performanțe, sau, dimpotrivă, poate genera cazuri în care copilul nu mai este stimulat în dezvoltarea sa de către părinți, considerându-se că această sarcină este exclusiv a grădiniței. Pentru ca părinții să se asigure că există echilibrul necesar, trebuie să se informeze, la începutul fiecărei săptămâni, ce activități se vor desfășura la grădiniță, ce materiale vor fi utilizate, ce priceperi deprinderi și cunoștințe vor fi vizate.

Acasă, părinții pot organiza activități similare, prin care copilul va exersa ceea ce a învățat la grădiniță, dar în contexte diferite ale vieții cotidiene. Părinții ar trebui să comenteze împreună cu cel mic lucrările pe care el le-a realizat la grădiniță și pe care educatoarea le afișează pe un panou la intrarea în grupă. Cu acest prilej vor cunoaște ce activități a desfășurat copilul și vor ști cum să-l susțină în ceea ce are de învățat. Pe de altă parte, aceste discuții îl vor ajuta pe copil să-și autoevalueze munca și să știe care sunt direcțiile în care pe viitor ar trebui să depună mai mult efort sau exercițiu. Comunicare dintre părinți și copii este foarte importantă pentru că ajută la formarea imaginii de sine.

Copilul trebuie să fie întrebat ce a făcut la grădiniță, ce i-a plăcut, ce nu i-a plăcut, ce ar fi vrut să facă etc. Pentru a-i putea înțelege, este nevoie ca părinții să-i ajute pe copii să-și exprime emoțiile fără teamă. În situația în care nu i se oferă atenție, începe să bombardeze cu păreri puternice și afirmații emfatiche, dând impresia că este alintat, sau se închide în sine, refuză să mai comunice, considerând că ceea ce spune nu este important, că nu interesează.

Activitățile propuse copiilor țin de imaginația, inspirația și priceperea fiecărui părinte, precum și de interesele și particularitățile copiilor. Părinții trebuie să le pună la dispoziție materialele de care au nevoie, să-i organizeze corespunzător spațiul, să-i dea posibilitatea să exploreze, să descopere, să se joace în diferite spații, să interacționeze cu adulți și copii și, nu în ultimul rând, să ofere prin propriul lor comportament modele de urmat.

Timpul petrecut în sala de așteptare a cabinetului doctorului, munca în grădină, călătoria cu mașina, cu trenul, cu tramvaiul, plimbarea în parc sau joaca de zi cu zi, sunt tot atâtea ocazii de a-i implica pe cei mici în activitățile de învățare. Trebuie doar ca atenția să fie îndreptată asupra „semnalelor” pe care le trimit copiii, pentru a putea profita de „vârsta de aur” a copilăriei, când cei mici sunt curioși, dornici să învețe, să descopere lumea.

Bibliografie:

1. Vrăsmaș Ecaterina Adina, Consilierea și educați părinților, Editura Aramis, București, 2002
2. P., Emil, R., Iucu, Educația preșcolară în România, Polirom, 2002
3. Ciofu Carmen, Interacțiunea părinți-copii, Editura Medicală Amaltea, 1998
4. www.copii.ro.
5. www.didactic.ro

Separati dar totusi impreuna

Ciucur Voichița – profesor învățământ preșcolar Grădinița cu Program Prolungit Nr. 28 Baia Mare

Pandemia va rămâne pentru toată lumea timpul încercărilor de ordin fizic, psihic și moral.

Copiii rămân marea bucurie și marea provocare. Cum ar trebui să ne organizăm, cum putem să-i implicăm pe copii, astfel încât timpul petrecut acasă să fie reținut de ei ca o perioadă de conectare cu părinții, mai mult decât despre Coronavirus și panică ?

Aveam imaginea părinților din întreaga lume pentru prima dată aflați în totalitate în slujba copiilor iar celelalte slujbe rămase închise într-un sertar. Ce frumos ! Din păcate gândul acesta a fost trimis și el într-un sertar și în locul lui a apărut umbra Coronavirusului. Ce trist ! Și copiii au trăit stări asemănătoare și asta nu le putea face decât rău.

Copiii le plac mult poveștile. Dar voiam să le dăruiesc o poveste a mea, doar a mea și odată cu ea să le trimit o părticică de suflet. Micuții au primit și ei cu sufletul poveștile scrise de doamna doar pentru ei și așa am reușit împreună să mai păcălim acest timp al încercărilor, al lecțiilor neînvățate care se cereau răsfoite sau măcar desprăfuite.

Împreună

Frunza, mărul, varza și crizantema avea fiecare casa ei. Frunza locuia în Casa frunzelor, mărul locuia în Casa merelor, varza locuia în Casa verzilor, crizantema locuia în Casa crizantemelor. Și toate casele erau apropiate unele de celelalte, tocmai pentru că frunza, mărul, varza și crizantema se înțelegeau foarte bine..

Într-o zi ele s-au certat atât de tare încât și-au mutat până și casele. Norul Cenușiu, tocmai se pregătea să-și pună pelerina și văzând această ceartă, s-a supărat rău și a început să verse lacrimi de ploaie.

Hai deți să batem la ușă să vedem cine este acasă.

- Cioc, cioc, cioc ! E cineva acasă ?

- Sunt eu, frunza. Dar sunt tristă pentru că mi-am pierdut hăinuțele frumos colorate și am rămas doar cu cea albă!

- Cioc, cioc, cioc! E cineva acasă?

- Sunt eu, mărul. Dar sunt trist pentru că mi-am pierdut hăinuțele colorate și am rămas doar cu cea albă!

- Cioc, cioc, cioc! E cineva acasă?

- Sunt eu, varza. Dar sunt tristă pentru că mi-am pierdut hăinuțele colorate și am rămas doar cu cea albă!

- Cioc, cioc, cioc! E cineva acasă?

- Sunt eu, crizantema. Dar sunt tristă pentru că mi-am pierdut hăinuțele colorate și am rămas doar cu cea albă!

De fapt ele nu și-au pierdut hăinuțele ! Norul Cenușiu le-a luat hainele colorate și a hotărât să nu le dea înapoi decât atunci când ele se vor împăca și își vor muta casele înapoi, așa cum au fost odată.

Frunza, mărul, varza și crizantema s-au tot gândit, și s-au tot gândit ce să facă pentru că nu puteau rămâne doar cu hăinuțele albe, alb nici măcar nu este culoare !

- Eiii, zise frunza ! Mie îmi pare rău că ne-am certat !

- Și mie, și mie, și mie !

- Eu îmi cer iertare, zise mărul !

- Și eu,și eu, și eu !

- Mie mi-a fost dor de voi, zise varza !

- Și mie, și mie, și mie !

- Eu propun să ne împăcăm și să ne mutăm casele aproape unele de altele, așa cum au fost odată, zise crizantema !

- De acord, de acord, de acord !

Norul cenușiu dacă a văzut că s-au împăcat s-a mai îmbunat, adică a devenit din nou bun și s-a hotărât să-i dea frunzei hăinuța galbenă, mărului hăinuța verde, verzei hăinuța verde iar crizantemei hăinuța roșie.

Se spune că de atunci frunza, mărul, varza și crizantema nu s-au mai certat niciodată și nu pentru că le-ar fi fost frică de pedeapsa Norului Cenușiu ci pentru că le plăcea să râdă, să se joace, să se bucure, le plăcea să fie împreună.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof. înv. primar CIULAVU ANA
Școala Gimnazială „Gheorghe Tătărescu” Tg - Jiu

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea profesorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la școală dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

- Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individual.

- Limite:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

FOLOSIREA RESURSELOR EDUCATIONALE PREMISĂ A EDUCAȚIEI DE CALITATE

**Prof. înv. preșc. CIULEI FLORENTINA
Grădinița cu P. P. „Căsuța cu Povești,, Ploiești**

Dinamica schimbărilor ce au loc în lume, constituie o provocare pentru toți actorii sistemului educațional. Calitatea în educație desemnează un complex de principii și practici ce traversează întreg mediul educațional.

Pentru a defini o instituție de învățământ de calitate trebuie să parcurgem totul: climatul școlar, mediul fizic, curriculum-ul, relațiile dintre profesori, elevi/preșcolari și comunitate. Indicatori ai școlii de calitate apar în fiecare lecție, material auxiliar, activitate metodică, întâlnire cu părinții, pot fi observați și în procesul de organizare a unui consiliu profesoral.

Resursele educaționale reprezintă un subiect de interes major pentru comunitatea pedagogică, deoarece presupun o reducere a costurilor pentru învățământ și o îmbunătățire a performanțelor elevilor. Aceste resurse oferă conținuturi în baza cărora pot fi elaborate noi generații de modele educaționale, care vor contribui la asigurarea calității învățământului, la o dezvoltare socială și economică sporită.

Conținuturile on-line și spațiile educaționale virtuale oferă cele mai noi, cele mai diverse informații și oportunități de educație continuă. În ultimii ani, aspectele ce se referă nemijlocit la datele deschise/ resursele educaționale deschise sunt abordate pe larg de comunitatea educațională internațională. David Wiley, unul dintre promotorii inițiativei ce poartă denumirea de Parteneriat pentru o guvernare deschisă (www.opengovpartnership.org) lansată în anul 2011 de SUA, accentuează necesitatea educației deschise, care include și o pedagogie deschisă cu anumite componente-cheie, inclusiv resurse educaționale deschise (RED)/Open Educational Resources. Multe state și-au asumat angajamente ce țin de deschiderea datelor publice și renunțarea la dreptul de proprietate intelectuală, pentru a încuraja crearea de servicii și produse noi în baza datelor existente.

Resursele educaționale deschise, se referă la accesul nestingherit la materiale cu caracter instructiv, facilitat de tehnologiile informației și comunicațiilor, pentru consultare, utilizare și adaptare de către utilizatori în scopuri necomerciale.

RED includ:

- a) materiale pentru predare-învățare: proiecte deschise (open courseware și open content), cursuri free, directoare de obiecte de învățare (learning objects), jurnale educaționale;
- b) software open source – pentru dezvoltare, utilizare, reutilizare, căutare, organizare și acces la resurse; medii virtuale de învățare (LMS – Learning Management Systems), comunități de învățare;
- c) licențe de proprietate intelectuală care promovează publicarea deschisă a materialelor, principii de design și bune practici, localizarea conținutului.

Deci, pe lângă materialele propriu-zise, conceptul de resurse educaționale deschise poate cuprinde și instrumente specializate precum software-ul necesar dezvoltării, folosirii și livrării materialelor educaționale, inclusiv cel destinat căutării și organizării conținutului, precum și

comunitățile virtuale de învățare și instruire. RED constituie primul „bun comun”, la care profesorii, elevii, studenții și sfera academică ar trebui să aibă acces.

Beneficiile sunt importante pentru toți:

Elevi-sursa primară a conținutului digital

- calitate sporită și flexibilitate a resurselor educaționale;
- aplicarea cunoștințelor într-un context mai larg;
- libertatea de acces (de exemplu, la locul de muncă/acasă) și oportunități sporite pentru

învățare;

- suport pentru abordări centrate pe elev, individualizate, nonformale;
- dezvoltarea abilităților (de exemplu, aritmetica), prin elaborarea de RED generice care pot fi reutilizate și recontextualizate în diferite domenii;

• posibilitatea de a testa materialele înainte de predare și a le compara cu altele de la cursuri similare;

• oportunitatea de a se implica în inițiative RED, prin contribuție la dezvoltarea, testarea sau evaluarea acestora, prin activități de marketing, acționând împreună cu alți colegi sau individual;

• experiențe autentice de “viață reală” prin intermediul RED ce asigură legătura cu eventuali angajatori sau cu sectoare profesionale.

Cadre didactice

- acces la materiale calitative pentru a îmbunătăți curricula;
- abordare colaborativă în procesul de predare-învățare-evaluare;
- intensificarea dialogului în cadrul organizației, dar și în afara ei (cu colegi din sector);
- posibilitatea accesării materialelor pentru discipline pe cale de dispariție;
- acces liber la materiale vechi etc.

Instituții de învățământ

• recunoaștere și reputație consolidată;

• disponibilitate mai mare a conținuturilor academice și concentrare pe experiența de învățare (inclusiv extinderea ariei de participare);

• capacitate crescută de a sprijini elevii de la distanță;

• eficiență în producerea de conținuturi (în special care pot fi utilizate pe domenii);

• stabilirea de noi parteneriate/legături cu instituții și organizații din interiorul, dar și din afara învățământului;

• schimbul de idei și de practici în cadrul instituției, sporirea rolului activităților de sprijin profesional (mentorat, consiliere);

• asigurarea durabilității materialelor vechi;

• o mai bună înțelegere a drepturilor de proprietate intelectuală;

• noi relații cu elevii, pe măsură ce aceștia devin colaboratori în producerea, oferirea și utilizarea RED etc.

Condițiile de utilizare a creațiilor funcționează în baza Legii celor 5 R: Reține (retain) – descarcă și păstrează documentul; Reutilizează (reuse) – folosește-l în diverse moduri; Revizuieste (revise) – adaptează-l, modifică-l și îmbunătățește-l; Remixează (remix) – combină două sau mai multe materiale; Redistribue (redistribute) – diseminează materialul.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE ONLINE

PROF. ÎNV. PREȘC.: CIUNTEREI GINA - LĂCRIMIOARA

Trăim în era informației, cunoscută și ca era digitală, care este o perioadă din istoria omenirii caracterizată prin trecerea de la predarea fizică la predarea online. Cadrele didactice, au trebuit ca în decurs de câteva luni să se adapteze noului sistem de predare, care în mod normal, ar trebui să ia cel puțin un an.

Predarea online este mai dificilă și cu un grad înalt de dificultate, deoarece trebuie selectate în permanență metode interactive de predare, fiind mai greu să focusezi pe copii pe o perioadă mai lungă de timp și interacțiunea să rămână aceeași. Pentru a menține această interacțiune amintim câteva metode interactive de predare online.

METODE INTERACTIVE DE PREDARE ONLINE:

- Chestionare și quiz-uri

Evaluarea sub formă de chestionare sau quiz-uri sunt metode bune și interactive de evaluare la fiecare sfârșit de oră. Aceste metode permit cadrelor didactice să își dea seama care copii nu au înțeles subiectul și au nevoie de o atenție sporită.

- Jocurile didactice

Jocul este o metodă interactivă eficientă în procesul de predare-învățare-evaluare, iar în învățământul la distanță este mai accesibil, ușor de organizat și eficient, există jocuri deja special concepute pentru multe subiecte care sunt predate la școală de exemplu Wordwall.

- Prezentările PowerPoint

Prezentările PowerPoint trebuie să fie atractive pentru elevi, teoria să ocupe maxim 20 de minute din cadrul unei ore de predare, deasemenea, slide-urile să cuprindă doar cele mai importante informații, astfel, urmând să se dezvolte împreună subiectul temei.

Instrumente pentru a realiza prezentări personalizate în funcție de tema aleasă:

1. Edupuzzle această platformă îți permite să afli dacă elevii vizionează videoclipurile pe care le-ai trimis, de câte ori urmăresc fiecare secțiune ale acestora și, de asemenea, poți înțelege dacă elevii tăi au înțeles conținutul prezentat în videoclip.

2. Prezi te ajută să realizezi prezentări atractive care vor capta atenția elevilor tăi în mod cert, acesta fiind foarte ușor de folosit.

3. Flipsnack este un program online cu ajutorul căruia poți crea cataloage interactive cu efecte realiste de răsfoire a paginilor. Acestea pot fi create prin încărcarea de fișiere PDF sau pot fi realizate integral în Flipsnack.

4. TeachEm te ajută să faci ca videoclipurile de pe YouTube să se transforme în niște lecții interactive și interesante prin intermediul chestionarelor și a notițelor care se pot adăuga fiecărui videoclip.

5. Canva este o platformă de design grafic care îți permite să creezi prezentări unice, documente și alt conținut vizual de excepție.

În concluzie se poate observa faptul că copiii, dar și majoritatea cadrelor didactice au acceptat această nouă realitate și se află într-un continuu proces de învățare și dobândire a competențelor digitale.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON - LINE VS TRADIȚIONAL

Prof. Marius Ciupa

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare iar la baza societății este situată educația. Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

În ultima perioada se discută tot mai mult despre studierea online și cum o afectează pe cea tradițională (clasică). Datorita acestui fapt, în timp, s-au format ca în orice dezbateri două grupuri: pro și contra. Totuși aceste stiluri educaționale au ambele limitări, dar și puncte forte.

Educația tradițională:

-pune accentul pe conținutul instruirii, profesorul fiind singurul care i-a deciziile cu privire la organizarea și desfășurarea activității elevilor, acesta predă materia și așteaptă ca elevii săi să reproducă integral conținutul dictat;

-forma principală de învățare este memorarea mecanică. În acest sistem, se acordă o foarte mare încredere elementelor teoretice;

- procesul de învățare este o progresie liniară prin acumularea de informații și deprinderi;

-accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază;

-evaluarea se concentrează asupra tipurilor de răspuns corect sau greșit și pe întrebări închise .

Educația digitală:

-completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, etc.;

-lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă elevilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută;

-oportunitatea de a accesa conținutul vast de oriunde și oricând;

-folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real elevul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod confortabil.

Educația clasică este cea care a pus bazele educației și învățării din cele mai străvechi timpuri, însă s-a dovedit ca la momentul de față ea nu este suficientă pentru o dezvoltare amplă a elevilor.

Astfel, în ajutorul ei vine educația digitală care dispune de un teren amplu de cunoștințe gata să fie absorbite și cercetate. Introducerea sistemului educațional digital în programele de învățământ este indispensabilă, însă fără a fi exclus cel tradițional care este baza și temelia unei educații complete. Metodele interactive sunt acele modalități prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra mediului înconjurător, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Deși vine în completarea învățării clasice, de la școală, învățarea online are câteva beneficii indubitabile. În cazul platformei electronice, informațiile sunt accesibile oricând, elevii putând accesa acest produs educațional online atunci când au timp. În plus, filmele de predare pot fi vizualizate de câte ori este nevoie, fie că elevii vor să se pregătească pentru temele zilnice, fie pentru teze, Evaluarea Națională sau Bacalaureat.

Totuși din anumite considerente este bine ca alături de elevii care explorează informația din internet să fie un profesor care să îi îndrume de care surse să se folosească și să îi ghideze în procesul de verificare a veridicității informației. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu. Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare.

În concluzie metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite ci perfecționate. Va exista în continuare învățământul tradițional împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment al activităților. Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. Educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon etc., nu ar putea înlocui niciodată sfatul sau îndrumarea unui profesor.

SISTEME ȘI FORME DE ÎNVĂȚĂMÂNT DIN ALTE ȚĂRI

**Prof. inv. preșcolar: CIUPERCĂ FLAVIANA
GRĂDINIȚA CU P. P., NR. 8, ALEXANDRIA**

Educația este unul dintre domeniile cele mai importante ale societății. Majoritatea statelor își doresc un sistem educațional performant. Iar motivele sunt lesne de înțeles. Unele țări investesc sume uriașe în dezvoltarea acestui domeniu și reușesc să obțină și rezultate pe termen lung.

Educația în Malta este obligatorie până la vârsta de 16 ani și este organizată de trei furnizori: statul, biserica sau mediul privat. Statul maltez este responsabil pentru asigurarea accesului egal la educație pentru toți copiii. Obiectivele educației în Malta sunt dezvoltarea intelectuală și morală, cât și asigurarea pregătirii și calificării fiecărui cetățean, astfel încât să contribuie productiv la economia națională, iar rata de participare la învățământul post obligatoriu pentru tinerii de peste 17 ani este în creștere în ultimii 10 ani ca și în sistemul educațional din Bulgaria și România. Tendința generală este de creștere a duratei pentru învățământul obligatoriu la zi până la 11 ani. După parcurgerea ciclului secundar, tinerii din Malta pot opta pentru învățământul post liceal, învățământul vocațional, sistemul de educație pentru adulți sau ciclul terțiar cu studii universitare.

În Spania, sistemul de învățământ preuniversitar este de asemenea obligatoriu pentru copiii cu vârsta cuprinsă între 6 și 16 ani. Învățământul preșcolar (educación infantil) constituie primul nivel al sistemului spaniol de educație, începând de la primele luni de viață până la vârsta de șase ani, când școlarizarea devine obligatorie. Învățământul primar (clasele 1-6) și învățământul secundar (clasele 7-10) sunt de asemenea obligatorii. Al doilea ciclu din învățământul secundar, clasa a 10-a, conține două opțiuni: orientarea către bacalaureatul spaniol și orientarea spre formarea profesională. La finalizarea învățământului secundar, elevii care au promovat clasele 7-10, primesc titlul de Absolvent al Educației Secundare Obligatorii. Elevii își pot continua studiile liceale încă 2 ani, clasele a 11-a și a 12-a, și pot obține titlul de „Bachiller”. Nivelul terțiar de educație cuprinde studiile universitare. Marea majoritate a elevilor frecventează școli publice, dar este răspândită și frecventarea instituțiilor particulare subvenționate (dependente de stat).

Finlanda se caracterizează printr-un sistem de învățământ cu o durată previzibilă a educației de aproximativ 20 ani și care este subordonat direct Consiliului Educației din regiunea respectivă, organism care leagă Ministerul Educației și unitățile de învățământ. Educația este gratuită de la preșcolari până la universitate, structurată pe două cicluri și devine obligatorie în anul în care copilul împlinește șapte ani, dar există posibilitatea ca acesta să înceapă școala cu un an mai devreme sau cu un an mai târziu, în funcție de dezvoltarea sa intelectuală, stabilită printr-o serie de examinări. Un elev poate studia și în afara școlii, acasă de exemplu, dar periodic se verifică în sistemul educațional de stat progresele copilului care nu frecventează școala. Există un an pregătitor pentru copiii de 6 ani, urmat de școala primară (clasele I-IV), gimnaziu (clasele VII-IX). După cei nouă ani obligatorii, tânărul poate continua studiile sau nu. Cei care decid să continue studiile au două opțiuni, fie școala secundară (care durează patru ani maximum –cu posibilitatea de completare în doi ani –și se încheie cu un examen național pe baza căruia se fac apoi admiterile în universități), fie educația vocațională (care durează doi sau trei ani în funcție de domeniul de studiu) și al cărei scop este de a pregăti viitori muncitori calificați în diferite domenii. Absolvenții școlilor vocaționale pot continua apoi cu studiile superioare care are două sectoare, universitățile și politehnicile. Constituția din 1999 asigură dreptul

la educație privată, dar majoritatea școlilor private respectă curriculumul național și au nevoie pentru a funcționa de licența de funcționare acordată de Ministerul Educației.

Sistemul educațional din Lituania este structurat pe mai multe paliere și anume: educație preșcolară, învățământ general pentru copii și tineri, educație profesională și de colegiu, învățământ superior și educația adulților. Școlarizarea obligatorie începe la vârsta de 7 ani cu învățământul primar, dar se constată o creștere a participării copiilor în anul pregătitor la fel ca în România. Există de asemenea 4 niveluri de educație și formare profesională. Pe lângă formele menționate, sistemul de învățământ cuprinde educația adulților, e-Learning și educația pentru persoanele cu nevoi speciale, elevi imigranți, copii supradotați, elevi cu cerințe educative speciale. Un aspect important al sistemului educațional lituanian îl constituie atenția pentru elevii supradotați pregătiți în centre de excelență pentru domenii de interes economic.

În Bulgaria învățământul obligatoriu cuprinde și nivelul preșcolar, iar copiii (cu vârsta de patru/cinci sau șase ani) sunt obligați să participe la programe de învățământ preșcolar concepute, în primul rând, pentru a-i familiariza cu un mediu similar celui școlar. Tranziția de la învățământul secundar inferior la învățământul secundar superior are loc cu unul sau doi ani înainte de terminarea învățământului obligatoriu. Limita de vârstă superioară pentru învățământul obligatoriu este de 16 ani. Sistemul de învățământ format din preșcolar, educația școlară (învățământ primar și secundar) și învățământul superior are o varietate de tipuri de școli, publice și private în timp ce formarea profesională este strâns legată de învățământul general și poate avea loc în școli profesionale sau colegii integrate în sistemul de învățământ superior.

Concluzia acestei analize comparative este că între sistemele de învățământ analizate există o serie de asemănări cu sistemul de învățământ din România cum ar fi: obligativitatea învățământului până la vârsta de 16 ani, creșterea duratei de școlarizare, existența unui an pregătitor pentru copiii cu vârsta școlară mică (6 ani), posibilitatea de a continua pregătirea profesională în învățământ de tip vocațional după finalizarea educației obligatorii și preocuparea pentru creșterea calității actului educațional. Mai mult decât atât, dinamica educației într-o societate bazată pe cunoaștere, determină o permanentă nevoie de „up-gradare” a cunoștințelor și competențelor profesorului. Alături de formarea inițială a personalului didactic, formarea continuă constituie elementul cheie al profesionalismului, eficienței și performanței educaționale, deoarece studiile europene demonstrează faptul că reușita elevului este direct corelată cu expertiza resursei umane care a livrat educația.

Astfel potrivit Documentului Comisiei Europene din iulie 2013, cu titlul „Supporting teacher competence development for better outcomes”, elaborat de experți în educație din 26 de țări europene.

„Dezvoltarea profesională continuă a profesorilor este extrem de relevantă, atât pentru îmbunătățirea eficienței educaționale și a performanțelor obținute, cât și pentru sporirea implicării profesorilor și oferirea unei identități și satisfacții profesionale. Cu toate că sunt într-o strânsă legătură cu caracteristicile și limitările contextelor oferite de mediul școlar, competențele profesorului au un impact puternic asupra performanțelor obținute de către elevi: aproape o treime din efectele școlii asupra rezultatelor elevilor pot fi explicate prin prisma influenței pe care profesorul o exercită. (Rivkin, Hanushek & Kain, 2005).

Bibliografie:

- * http://ec.europa.eu/education/policy/school/doc/support_teacher_educators_en.pdf
- * <http://www.ccdbrasov.ro>, Prezentarea comparativă a sistemelor de învățământ

Necesitatea integrării disciplinelor la clasele primare

**Prof. Ciurel Cristina,
Lic. Sanitar „Antim Ivireanu”**

Problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă față solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoștințele dobândite.

Copilul este autorul propriei lui învățări, iar sursa învățării lui o constituie diversitatea experiențelor cognitive, sociale, emoționale, fizice pe care le trăiește.

Abordarea integrată a curriculum-ului pune accentul pe formarea unor competențe, atitudini și valori transversale și transferabile, utile pentru dezvoltarea personală și socială a elevilor.

Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii ce produce o inter-relaționare a disciplinelor, astfel încât să răspundă nevoilor de dezvoltare a elevilor. Predarea integrată a cunoștințelor este considerată o strategie modernă de organizare și desfășurare a conținuturilor, iar conceptul de activitate integrată se referă la o acțiune în care se îmbrățișează metoda de predare-învățare a cunoștințelor, îmbinând diverse domenii și constituirea deprinderilor și abilităților elevilor.

Diferitele paradigme de integrare a curriculum-ului cu ample deschideri în planul predării integrate aduc transformări demersurilor de elaborare a strategiilor didactice. Atât succesul școlar cât și succesul în viața personală și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline, pentru rezolvarea problemelor concrete din viața de zi cu zi.

Acest demers integrator implică o serie de probleme complexe, referitoare la abilitatea metodologică a cadrelor didactice pentru integrarea curriculară, stabilirea modalităților de evaluare a performanțelor individuale, mai ales în situația învățării prin cooperare, acomodarea corectă a proiectelor și abordării pe teme într-o schemă orară coerentă. O asemenea organizare a conținuturilor școlare, prin integrarea conținuturilor, cu toate avantajele sale, și-a dovedit însă și propriile dificultăți și limite. Acestea ar fi imposibilitatea aprofundării de către elevi a cunoașterii științifice specializate, dificultatea pregătirii cadrelor didactice care să predea discipline integrate de învățământ, lipsa de tradiție pedagogică a integrării, dar și opoziția latentă sau activă a educatorilor față de tendințele integratoare.

Prin metoda predării integrate, copiii pot să participe, să se implice mai mult, efectiv și afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținuturilor cu ajutorul experiențelor diverse, al învățării prin descoperire.

Învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii.

Elevii trebuie să devină capabili să-și organizeze și să-și ordoneze propria lor învățare, să învețe singuri sau în grup și să surmonteze dificultățile pe care le întâlnesc în cursul proceselor de învățare. Desfășurând activități integrate, copilul are posibilitatea de a-și exprima păreri personale, de a

coopera cu ceilalți în elaborarea de idei noi, în rezolvarea sarcinilor, în argumentare, devenind mai activ și câștigând mai multă încredere în sine. În ce privește rolul cadrului didactic, acesta devine un „facilitator”, mai mult decât o sursă de informații.

Prin metoda predării integrate, copiii pot să participe, să se implice, cât mai mult, atât efectiv cât și afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținutului cu ajutorul experiențelor diverse, exersării tuturor analizatorilor, al învățării prin descoperire.

Cultivarea unor trăsături cum ar fi: curiozitatea, admirația, imaginația, gândirea critică, spontaneitatea și plăcerea în experiențele estetice se realizează pe calea predării grupate, pe subiecte sau unități tematice, așa numită predarea tematică.

Se crede că învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin această predare tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii, în loc să se concentreze pe un aspect izolat, lucru nefiresc pentru dezvoltarea copilului.

Procesul educațional trebuie să fie creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe copii în vederea asimilării informațiilor. Pentru a fi posibilă abordarea în maniera integrată, educatoarea stabilește clar, precis obiectivele și conținuturile activităților zilnice, iar pe baza acestora concepe un scenariu cât mai interesant al zilei.

Constatările și experimentele în domeniu recomandă integrarea predării științelor ca un fel de principiu natural al învățării. Apare însă, în mod firesc, următoarea întrebare: până la ce nivel el evoluției copilului este posibil și de dorit să folosim acest demers integrativ în predare și învățare?

Probabil că pe măsură ce elevul evoluează în studierea științelor și în raport cu intenția să se specializeze, studierea distinctă a anumitor domenii științifice va fi nu numai de dorit dar și necesară. De aceea ne putem imagina o astfel de structură a demersului de predare și învățare a științelor care la o extremă (învățământul preșcolar și primar) să se caracterizeze printr-o integrare completă, iar în cealaltă extremă (învățământul superior) o separare pronunțată. Între extreme s-ar afla o gamă diversă de modalități de integrare sau separare a diferitelor discipline științifice.

Bibliografie:

Cucoș, C., (2006), Pedagogie, Editura Polirom, Iași;

Bocoș, M., Chiș, V., (2012), Abordarea integrată a conținuturilor curriculare, particularizări pentru Învățământul primar; Editura Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca;

Manolescu, M., (2004), Curriculum pentru învățământul primar și preșcolar. Teorie și practică, Universitatea din București, Editura Credis;

ON-LINE VERSUS TRADIȚIONAL ÎN 2021

**Prof. Ciurte Ramona Claudia,
Grădinița P. P. Nr. 1 Sânnicolau Mare, Timiș**

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare iar pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Societatea în care trăim se afla într-o continua dezvoltare în toate domeniile, astfel fiind necesară și evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Permanent facem față unor numeroase provocări adaptându-ne, rapid, condițiilor sociale, politice, morale și economice. La baza societății este situată, indiferent de aria la care ne raportăm, educația. Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație. Aceasta reprezintă o condiție a evoluției.

În ultima perioada se discută tot mai mult despre studierea online și cum o afectează pe cea tradițională (clasică). Datorita acestui fapt, în timp, s-au format mai mult sau mai puțin două grupuri: pro și contra.

Învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație prin faptul că îi face pe copii să devină mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile.

Instrumentele digitale și tehnologia contribuie la dezvoltarea abilităților eficiente de învățare a studenților. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele on-line, și aplică informațiile util. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Actualmente, găsim tot ce ne dorim on-line, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la ce mai buni profesori. Posibilitățile sunt infinite.

Educația digitală îi motivează pe studenți, devenind mai responsabili. Cei care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat. De asemenea, ei au posibilitatea de a-și perfecționa și aprofunda studiul chiar înainte de a veni ca să îl prezinte, dacă folosesc un instrument digital de învățare. De la impactul pe care îl are asupra mediului necesitatea de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra studenților și cadrelor didactice concomitent.

Rezultatele obținute. Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ, dar să nu uităm și de faptul că o buna parte de informație din internet este falsă sau nevalabilă, lucru pe care o carte niciodată nu îl va oferi cititorilor săi. Din acest considerent este bine ca alături de copilul care explorează informația din internet să fie un profesor/cadru didactic/carte care să îl îndrume de care surse să se folosească și să îl ghideze în procesul de verificare a veridicității informației. Acest lucru îi ajută pe elevi/ studenți să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă necesităților fiecărui student în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele

tradiționale sau cele digitale, pe lângă calculator/ tabletă/telefon fiind indispensabilă prezența unui ghid/ îndrumător.

Metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite ci perfecționate. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment al activităților. Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între studenți.

Vorbind despre implementarea educației digitale în mediul învățământului avem impresia că aceasta ar însemna excluderea celei tradiționale, însă cu toate avantajele ei, educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon, tabletă niciodată nu ar putea înlocui sfatul sau îndrumarea unui profesor; nimic nu se poate compara cu mirosul unei cărți noi de pe raftul librăriei sau filele vechi și îngălbenite ale unei cărți vechi din care au învățat mai multe generații. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel on-line. Mediul on-line sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

Cu toții știm că internetul este foarte util în învățare pentru toți copiii, de la mic la mare. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Educație fără frontiere!

Auroaică Claudia-Mărioara, Grădinița cu Program Prelungit nr. 1, Sânnicolau Mare, Jud. Timiș

Schimbarea. Putem spune că acest cuvânt este cel care descrie perioada în care trăim. Timp de un an de zile, lucrurile s-au schimbat în mod constant, din toate punctele de vedere, de la nivelul economic, social până la ceea ce înseamnă educația. Învățământul a fost cel care a suferit o schimbare drastică, bruscă, trecând de la școala tradițională, școala „față în față fizic”, la școala „online”.

Îmbunătățirea. Reprezintă o parte din procesul de schimbare, reprezintă procesul de a modifica valoarea, calitatea unui obiect, trecând de la cea inferioară la cea superioară. În opinia noastră, de-a lungul anului, acesta ar fi trebuit să fie principalul termen utilizat în vocabularul nostru, nu doar „schimbarea”, ci „schimbarea în bine, ameliorarea”.

Odată cu aceasta schimbare a sistemului de învățământ, atât rolul de părinte, cât și cel de profesor a devenit unul mult mai complex, cu mult mai multe responsabilități. Părintele are obligația de a gestiona activitățile de zi cu zi la un alt nivel, atât ale sale cât și ale copilului, în timp ce profesorul are obligația de a căuta modalități cât mai atrăgătoare pentru a stârni interesul copilului care stă în fața calculatorului.

O singura zi din viața dascalului poate fi descrisă în doar câteva cuvinte prin “agitație”, “pregătire”, și mai puțin timp pentru sine. O singura zi poate fi descrisă ca fiind un slalom printre atribuțiile sale de profesor și cele de părinte.

În același timp, cadrul didactic la rândul său întâmpină probleme care încă trebuie gestionate, fiindu-i mult mai dificilă predarea, dar și comunicarea cu elevii: în primul rând este vorba despre lipsa de experiență cu metodele de lucru online și cu ceea ce înseamnă pedagogia digitală; schimbarea mediului de predare și adaptarea la predarea existențială; lipsa metodologiilor în situații de urgență precum pandemia, și nu în ultimul rând, schimbarea programului de ore.

Învățământul la distanță, fiind o etapă nouă și specifică în organizarea procesului educațional, deși a provocat uneori tensiune și frustrare, dar în mare parte a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că școala ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și aptitudini, să clădească caractere, într-un context valoric. Elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului de la distanță, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală.

Exercițiul de învățare de la distanță a fost urmat de un șir de invenții noi și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, a contribuit la consolidarea autonomiei învățării, dezvoltarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine.

Învățarea la distanță a demonstrat că este necesară remodelarea interacțiunii umane și a autorității la distanță. De exemplu, cadrele didactice au înțeles că pentru a fi ascultați mai bine și urmăriți de elevi au trebuit să utilizeze strategii cunoscute de elevi, să pună accent pe motivația intrinsecă, să formuleze sarcini preponderent cu caracter creativ, să conducă elevii spre un micro-management constructiv etc.

Învățarea de la distanță a demonstrat că este necesară organizarea unor activități speciale și cu părinții, atât în ceea ce privește pedagogizarea lor, cât și în utilizarea instrumentelor digitale. Primul pas ar trebui să fie comunicarea mai insistentă a cadrelor didactice cu părinții, care trebuie să fie informați la timp în legătură cu modalitățile de predare online și obiectivele de învățare de la distanță în perioada de criză.

Pe lângă schimbările radicale suferite de oameni, de fiecare domeniu provocate de pandemie, foarte mult de suferit a avut procesul de învățare, iar împreună cu el, bineînțeles cadrele didactice. Toate acestea au apărut în viața dascălului din cauza absenței unei finanțări responsabile; pregătirii preponderent precare în sfera digitală și bineînțeles, lipsei comunicării dintre toți participanții din această scenă a educației.

Abordarea transdisciplinară a textului literar la clasa a III-a

prof. înv. primar Clement Alina
Școala Gimnazială Nr. 1 Eforie Nord

În cadrul orelor de Limba și literatura română, în vederea formării și dezvoltării capacității de receptare a operei artistice, propun activități participative indispensabile actului lecturii și, în special, receptării textului literar, care trebuie înțeles în profunzime, prin decodificarea semnelor, conotației figurilor de stil, imaginilor plastice, valorificându-se resursele intelectuale, creative ale celui educat.

Ca profesor format monodisciplinar învăț să fac progresiv deschideri transdisciplinare inspirate de setul competențelor cheie.

Competențele cheie sunt prezentate ca rezultate ale învățării, fiind ansambluri de cunoștințe, abilități și atitudini care urmează să fie formate tuturor tinerilor, ca instrumente culturale pentru învățarea pe parcursul întregii vieți.

Observăm că domeniile decupate indică atât perspective academice – recunoaștem câteva discipline din curriculumul tradițional (limbă maternă, limbi străine, matematică, științe și tehnologii), o „noutate” devenită aproape un loc comun – TIC, regrupări ale disciplinelor „clasice” (studii sociale, civică, cultură) precum și dimensiuni inovative în structurarea curriculară: metacogniția și antreprenoriatul.

Structurarea celor opt competențe cheie se realizează la intersecția mai multor paradigme educative, altfel spus, setul combină decupaje academice, domenii noi, perspective inter și transdisciplinare.

În continuare vă propun un model, pe care l-am susținut la clasă, de abordare a textului literar Povestea omului de zăpadă (poveste populară) din perspectiva dezvoltării celor 8 competențe cheie:

1. Comunicarea în limba română

- ✓ Citirea textului din manual
- ✓ Prezentarea ppt https://www.didactic.ro/materiale-didactice/180409_legendă-omului-de-zăpadă

zăpadă

- ✓ explicarea cuvintelor necunoscute și integrarea în enunțuri proprii.

2. Competența de comunicare în limbi străine

- ✓ Precizarea în limba engleză a cuvintelor : om de zăpadă, iarnă, copii, grădină, etc
- ✓ Realizarea de propoziții în engleză: I made a snowman....

3. Competențe matematice

- ✓ Rezolvarea problemei date folosind metoda figurativă

Om de zăpadă a împărțit cadouri la 35 de animale din pădure. Știind că numărul căprioarelor este de 2 ori mai mare decât al iepurașilor, iar păsările sunt cu 10 mai multe decât căprioarele, aflați câte animale de fiecare fel au primit cadouri.

4. Competența digitală

- ✓ Rezolvarea online a unor exerciții pentru înțelegerea textului sub formă de joc <https://wordwall.net/ro/resource/7592018/povestea-omului-de-zăpadă>

5. A învăța să înveți

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE!

Prof. înv. primar Coardă Adelina
Școala Gimnazială Frumoasa
Com. Balcani, Jud. Bacău

Pandemia a impus școala online care este o provocare atât pentru copii și părinți, cât și pentru profesori.

Care sunt dezavantajele școlii online?

Dezavantajele școlii online, așa cum au fost ele identificate de elevi, părinți și profesori, dar și specialiști în domeniu se manifestă la mai multe niveluri:

- psiho-social: Posibilitatea scăzută de socializare a copiilor, fără interacțiune directă, față în față cu profesorii și colegii.
- material: Lipsa mijloacelor tehnice adecvate (laptop, tableta, conexiune la internet și chiar curent electric) și fluctuațiile imprevizibile ale rețelelor de internet.
- tehnic: Pregătirea precară a utilizatorilor – profesori și elevilor / părinți pentru activitatea de predare-învățare-evaluare online.
- profesional: Controlul dificil din partea profesorului asupra activității de învățare a copilului în timpul orei. Spațiul de acasă a devenit aglomerat în condițiile școlii online.

Care sunt avantajele școlii online?

Școala online reduce riscul infectării populației cu virusul Covid-19, un virus extrem de contagios, mai ales în școlile aglomerate din România. Vorbim de mediul urban, desigur, adică acolo unde învață cea mai mare parte dintre copii.

În țările civilizate școala a îmbrățișat de multă vreme digitalizarea, încercând să rămână în ritm cu noile generații care se "digitalizează" de la o vârstă fragedă.

Pandemia Covid-19 a creat oportunitatea de a cunoaște avantajele digitalizării școlii:

- facilitarea continuității procesului educativ în condiții de siguranță;
- facilitarea dezvoltării competențelor digitale;
- facilitarea comunicării nonverbale. Școala online permite desfășurarea orelor de curs fără mască, astfel încât să putem citi expresiile faciale;
- mobilizarea actorilor implicați în educație pentru achiziția și utilizarea de tehnologie modernă;
- creșterea interacțiunii în domeniul activităților școlare între părinte și copil pentru o implicare responsabilă în obținerea performanțelor academice;
- creșterea gradului de colaborare și întraajutorare între cadre didactice.

Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Instrumentele vizuale folosite ca elemente complementare în învățarea online

**Coarnă Iuliana
Școala Gimnazială Nr. 150, București**

Este unanim acceptat faptul că învățarea în mediul online a însemnat provocări inedite, cărora fiecare profesor s-a străduit să le facă față cât mai eficient cu putință, astfel încât și pentru copiii cu anumite dificultăți de învățare informația să capete sens. Aceasta a presupus introducerea în cadrul lecțiilor a unor elemente complementare accesibile și inovatoare, astfel încât să-i atragem și pe cei lipsiți de motivație pentru învățare, să-i încurajăm pe toți elevii să-și exprime opiniile proprii, să participe activ și constructiv la derularea procesului de învățare.

Primul pas în acest sens presupune cunoașterea celor patru modalități senzoriale de învățare (modelul VARK al lui Neil Fleming):

- vizuală -> învățarea eficientă se produce cu ajutorul materialelor vizuale
- auditivă -> asimilarea se bazează pe ascultare sau prin verbalizarea proprie a informațiilor
- prin citire-scriere (reading-writing) -> învățare proprie celor care asimilează prin documentare și pentru care metodele tradiționale de învățare sunt foarte eficiente
- kinestezică -> specifică celor care învață tactil, prin experiența atingerii, a mișcării, a acțiunii

Fiecărui stil de învățare îi sunt specifice instrumente specifice, așa încât mă voi referi mai pe larg la cele potrivite stilului vizual. Acestea sunt: imagini, picturi, forme, culoare, grafice, diagrame, simboluri, postere, fotografii, materiale video. Beneficiile unor astfel de instrumente sunt de necontestat:

- asigurarea unei comunicări mai simple și mai eficiente, deoarece comunicarea cu ajutorul imaginilor ajută la stocarea informațiilor pentru mai mult timp
- înțelegerea devine mai profundă, deoarece structurează, esențializează informația, stimulează imaginația, îmbunătățește capacitățile cognitive
- stimulează emoțiile, deoarece stimulii vizuali împreună cu răspunsul emoțional generează memoria afectivă; impactul pe care îl are o imagine sau o metaforă vizuală asupra privitorului este de a crea o amintire de lungă durată

Elevilor noștri de astăzi trebuie să le dezvoltăm abilități și cunoștințe din domenii complementare, perfecționare continuă și deschidere spre inovație, adică cele opt competențe cheie necesare pentru învățarea pe tot parcursul vieții: comunicarea, atât în limba maternă, cât și într-o limbă străină; competența matematică, științifică și tehnologică; competența digitală; a învăța să înveți; competențe sociale și civice; spirit de inițiativă și antreprenoriat; sensibilizare și exprimare culturală.

Introducerea instrumentelor video în activitatea didactică aduce elevilor numeroase beneficii:

- stimulează gândirea critică oferind privitorilor prilejul de a judeca singuri, fără intermediari, informațiile prezentate, acestea devenind mult mai convingătoare decât atunci când sunt transmise prin viu grai
- aduce în prim plan întrebările principale de care sunt interesați, trecând prin filtrul personal informațiile primite, dezvoltându-li-se astfel spiritul critic
- dezvoltă spiritul civic și încrederea în forța individuală de schimbare

Am inclus filmulețe, mai ales documentare, în cadrul lecțiilor și pot confirma că acestea contribuie la o mai bună înțelegere a materiei predate, fiind un instrument eficient și atractiv la îndemâna profesorului.

Mai mult decât filmele documentare, cele artistice alese corespunzător particularităților de vârstă ale copiilor, pot constitui un instrument prin care li se oferă experiența unei trăiri emoționale

și a comunicării cu ceilalți. Făcând schimb de opinii despre conținut, mesaj, valori, filmul cultivă un grad mai înalt de înțelegere reciprocă, dă elevilor posibilitatea să colaboreze, să-și exprime ideile, să afle și opiniile celorlalți și să accepte diversitatea.

Filmul este considerat de către specialiștii în domeniu drept un element care poate provoca o schimbare pozitivă, deoarece scoate spectatorul din zona lui de confort, pentru a fi confruntat cu realitatea, având astfel loc un proces de dezvoltare personală. Oferă spectatorului atât stimuli vizuali, cât și sonori, care-i ajută să recepteze mai ușor mesajul și să se transpună în pielea personajului. Este, însă, necesar să le formăm celor elevilor competența de a discerne între dezirabil și indezirabil, ceea ce presupune o bună cunoaștere și acceptare a valorilor adevărate.

YouTube constituie o resursă gratuită care oferă multe tutoriale pentru aplicații ce pot fi folosite în predare: Popplet, Video Ant, Edd Puzzle, Padlet etc. Toate aceste soft-uri/aplicații pot fi folosite creativ în proiectarea didactică.

Oferta de instrumente video pentru învățare s-a extins tot mai mult, deoarece digitalizarea este sinonimă cu flexibilitatea, ușurința în accesare, fluxul potențial de resurse multimedia. Acestea au devenit modalități de motivare a elevilor pentru a se angaja în învățare.

Se impune, de asemenea, precizarea că nu este de încurajat folosirea excesivă a instrumentelor video în timpul orelor de la clasă, deoarece riscăm să transformăm elevii din actori ai educației în spectatori dornici doar să vizualizeze filme.

Este necesară formarea competențelor media în rândul profesorilor, indiferent de disciplină, pentru ca, mai apoi, ei să adapteze curriculumul la clasă. Prelucrarea video presupune utilizarea cu încredere și în mod critic a tehnologiei informației și comunicațiilor, având impact în domeniul educațional, cultural, social sau economic.

Bibliografie virtuală:

https://www.youtube.com/watch?v=_IopcOwfsoU

<https://app.popplet.com/#/p/6462699>

<https://www.youtube.com/watch?v=1SOE2aQky2I&t=106s>

<https://www.youtube.com/watch?v=emS5JGciwuI>

<https://www.youtube.com/watch?v=-DQNYhpSn5w>

<https://www.youtube.com/watch?v=HdGbELqaIYk>

Predarea online pentru preșcolari

Prof. înv. primar COCIA ALINA ADRIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DIMITRIE ANGHEL CORNEȘTI - IAȘI

De ce predarea online pentru preșcolari?

La această vârstă, copiii au nevoie să fie conectați cu ceilalți. Educatorii ar trebui să țină cont de nevoia copiilor de continuitate. Părinții trebuie să înțeleagă că este important pentru copii să își vadă educatorii, colegii și să se conecteze cu ei. Este nevoie, așadar, de o altă perspectivă asupra copilului.

Scopul principal în predarea online pentru preșcolari este conectarea

Nu vorbim practic de o predare, ci de o experiență. În centrul învățării se află copilul. Când planificăm o activitate, trebuie să ne gândim la ce tip de experiență va avea copilul, nu la ce trebuie el să învețe. Când vedem această oportunitate ca pe o experiență pentru copii și pentru noi, abordarea sesiunilor online va fi diferită.

Un lucru de care trebuie să ținem seama este cum diferențiem predarea online pentru preșcolari.

Ce durată ar trebui să aibă sesiunile în predarea online pentru preșcolari?

În momentul în care gândim sesiunile online, trebuie să ne gândim la nevoile copilului la această vârstă. Tranziția este similară cu intrarea copilului la grădiniță, pentru că este un alt tip de experiență, nouă, diferită. Copiii au o altă disponibilitate dacă înțeleg că grădinița este acum online. Este tot o adaptare, ca și începutul de grădiniță, așa că totul trebuie abordat treptat, în funcție de vârstă. Durata trebuie să fie legată de cât timp se poate concentra un copil la diferite vârste.

Până să intre în online, copilul trebuie pregătit exact așa cum este pregătit atunci când merge la grădiniță. Să se trezească la timp, să își facă rutina de dimineață, să mănânce micul dejun.

Atât părinții cât și educatorii trebuie să înțeleagă că experiența este centrată pe copil și trebuie urmărit interesul acestuia.

Predarea online pentru preșcolari. Lecție sau joacă?

Acest lucru este în strânsă legătură cu așteptările părinților. Sunt anumite lecții predate diferit. Focusul trebuie să fie pe ce putem face, nu pe ce nu putem face. Sesiunile online sunt un fel de joacă, ca și la grădiniță, pentru că astfel învață copiii cel mai bine. Online se vor folosi alte instrumente.

Nevoile de bază ale copiilor de la fiecare vârstă trebuie avute mereu în vedere atunci când structurăm lecțiile online. Acestea vor fi foarte interactive, folosind toate resursele disponibile în mediul online.

Principii de bază în predarea online pentru preșcolari

Pentru a construi o experiență benefică în predarea online, trebuie respectate câteva principii: nevoia de mișcare, folosirea muzicii, implicarea copiilor în activități, structura și pauzele, așa numitele brain breaks.

Mișcarea este foarte importantă, deoarece copiii învață prin folosirea întregului corp. Nu ne putem aștepta ca un copil să stea "cuminte", mișcarea este esențială la această vârstă și este un criteriu important în planificarea activității.

De asemenea, dacă este nevoie de obiecte ajutătoare, cum ar fi mingii sau jucării pentru realizarea mișcării, este bine să îi anunțăm din timp pe părinți.

La vârste mici, nu e suficient să dăm indicații copiilor, ci și noi, ca educatori, trebuie să facem respectivele mișcări în fața ecranului. Întâi arătăm, apoi îi lăsăm pe cei mici să repete.

Cum putem sprijini implicarea și participarea copiilor la predarea online pentru preșcolari?

Dacă părintele va înțelege importanța experienței de predare, fie ea și online, atunci va putea să ofere copilului sprijin și să îl susțină în procesul de învățare. Trebuie înțelese și temerile părintelui, pentru că odată securizat părintele, el va transmite sentimentul de securitate și copilului.

Brain breaks sunt momentele de pauză pentru corp și pentru minte și sunt folosite atât copiilor, cât și educatorilor. În paralel, se folosesc attention grabbers, acele strategii de captare a atenției copiilor.

Este importantă starea pe care o au copiii când încep orele. De aceasta va depinde disponibilitatea lor.

Planificare în predarea online pentru preșcolari

Ce tip de activități se pot face în predarea online pentru preșcolari?

Copiii au aceleași nevoi pe care le au și în grădiniță. Să își arate jucăriile, să folosească mâinile, să miroasă, să audă, etc. De aceea, este bine să alegem în online activități cu care copiii sunt deja familiari de la clasă.

Planificarea ar trebui realizată în avans și transmisă părinților la începutul fiecărei săptămâni, pentru a putea fi pregătiți cu materialele și tot ce este necesar. Copiii pot fi și împărțiți în mai multe grupe sau educatorii pot lucra câte doi, dacă există această posibilitate. Între sesiunile online, mai putem da activități acasă copiilor, conform cu abilitățile lor.

Și în online se pot crea tematici speciale

Folosiți orice prilej, orice dată din calendar pentru a crea momente speciale, pentru a celebra și pentru ca astfel de momente să "rupă rutina".

Care este rolul educatorului în predarea online pentru preșcolari?

Ca și în format fizic, educatorul este acolo pentru a-l ghida pe copil să descopere lumea. El este prezent pentru copii, nu pentru părinți. Mai puțin este mai mult, așa că nu vă străduiți să faceți prea multe. Important este să le oferiți copiilor o experiență de învățare în care să se simtă ascultați și valorizați.

În mediul online, putem transmite emoție prin gesturi, prin voce și putem fi alături de copil, chiar dacă nu suntem prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce griji au, ce s-a întâmplat cu ei. Este foarte important să fim alături de copii și ei să simtă asta.

Experiența online poate crea o poveste și este despre a învăța să fim împreună altfel.

ÎNVĂȚAREA ONLINE – PRO ȘI CONTRA

**Prof. inv. preșcolar Cocioc Veronica
G. P. P. ”Rază de Soare”- Urziceni**

Învățământul preșcolar reprezintă un fundament în educație și învățare. Grădinița reprezintă primul contact al copilului cu învățarea și educația formală. Aceasta este locul în care copilul învață să socializeze și să interacționeze cu alte persoanele de vârsta lui sub îndrumarea unui cadru didactic.

La grădiniță, preșcolarii învață să scrie, să coloreze, învață numerele, își îmbogățesc limbajul și cunoștințele, își dezvoltă comportamentul verbal și non verbal, și își dezvoltă aptitudini și abilități, ș.a.m.d., fiind astfel extrem de importantă în buna dezvoltare a preșcolarilor.

Pandemia de COVID-19 a venit ca o imixtiune în învățământ, obligând astfel sistemul de educație să se reorganizeze și să se transforme din fizic în digital. Învățarea online a trecut de la nivelul de concept teoretic la nivelul de concept practic într-un timp foarte scurt, aducând un mixt de avantaje și dezavantaje în rândul tuturor formelor de învățământ.

Avantajele învățământului online în cadrul învățământului preșcolar

Atunci când vorbim despre cadrele didactice din învățământul preșcolar, marele avantaj al învățării online îl constituie creșterea gradului de creativitate. Cadrele didactice au fost nevoite să își regândească modul de predare și de interacțiune cu preșcolarii, iar acest lucru este de bun augur pentru că în acest fel învață lucruri noi.

Pentru preșcolari, marele avantaj în cadrul învățării online este dat de oportunitatea de a lucra pe cont propriu și de a rezolva sarcinile în propriul ritm. De asemenea, preșcolarii care sunt introvertiți au șansa de a se exprima și de a își dovedi potențialul.

Prin învățământ online, toți preșcolarii au acces la dispozitive inteligente cu internet. Astfel, chiar și preșcolarii ce provin din familii defavorizate au șansa de a învăța cum să folosească astfel de dispozitive, ceea ce duce la dezvoltarea unor deprinderi tehnologice ce sunt esențiale în ziua de astăzi.

Dezavantajele învățământului online în cadrul învățământului preșcolar

Nu putem să nu observăm faptul că a crescut nivelul de stres pentru cadrele didactice, indiferent de vârsta acestora. Acestea s-au văzut puse în situația de crea rapid noi forme de a atrage copiii spre mediul educațional și de a îi învăța lucruri esențiale într-un mod plăcut și specific vârstei lor.

În cadrul învățării online, cadrele didactice nu pot să observe în totalitate preșcolarul și să îl ajute în anumite situații – prin interacțiunea fizică, în cadrul grădiniței, cadrul didactic poate observa dacă un copil este abuzat și poate lua măsuri, de asemenea, poate oferi îndrumări părinților în privința educației celor mici, poate observa adevăratul potențial al copilului, poate vedea dacă un copil are nevoie de psiholog, etc..

Preșcolarii au nevoie în permanență de îndrumare și de atenție din partea unui persoane pregătite în acest sens, care să le explice direct cum să rezolve anumite sarcini corect. De asemenea, preșcolarii au nevoie de interacțiune cu cei de vârsta lor – la grădiniță ei învață să interacționeze, învață normele sociale și cum trebuie să se comporte într-o societate.

Preșcolarii au nevoie de disciplină educațională pentru a putea exista într-o societate cu reguli și de multe ori părinții nu au cunoștințele necesare în acest sens, iar acest lucru se observă în comportamentul copilului la grădiniță versus comportamentul copilului în propria locuință. Mulți părinți sunt uimiți de comportamentul pe care un copil îl are la grădiniță și de comportamentul pe care îl adoptă în propria casă – în propria locuință, în multe cazuri, comportamentul copilului este mult mai rebel.

O altă problemă ce ar trebui subliniată, mai ales într-o țară în curs de dezvoltare, precum România, este accesibilitatea online. Atunci când toți copiii au acces la internet de la o vârstă atât de

fragedă, pot accesa site-uri care nu corespund vârstei lor. Sunt foarte multe familii care în această perioadă de pandemie au primit tablete și acces la internet pentru ca cei mici să poată învăța online. Mulți părinți iau pentru prima dată contact cu tehnologia și internetul și, din necunoștință de cauză, pot să nu aibă control asupra acestui mediu atât de vast și plin de capcane pentru cei mici.

Un alt aspect de luat în calcul îl reprezintă faptul că sunt familii care nu au în grija cui să îi lase pe cei mici pentru că trebuie să muncească, iar lăsarea copilului la grădiniță într-un mediu sigur reprezintă cea mai bună alegere – întâlnim familii în care părinții muncesc cu ziua, întâlnim familii monoparentale, întâlnim familii care sunt la limita existenței și nu își permit să lipsească o zi de la muncă, etc.

Fiind persoane sociale, preșcolarii au nevoie de alte persoane pentru a se putea dezvolta armonios. Învățământul online sărăcește interacțiunile interumane, iar efectele acestuia se vor vedea în timp, la viitorii școlari, liceeni, adulți și doar atunci vom putea ajunge efectiv la o concluzie: învățământul online este sau nu este favorabil pentru un preșcolar.

Școala de acasă - realitatea transparentă

Prof. Cocoană Rosemarie Delia
Școala Gimnazială Eșelnița - Mehedinți

Acest concept nou apărut "școala de acasă" a constituit o provocare pentru noi toți, indiferent de rolul pe care l-am avut: elev, profesor, părinte. Pentru fiecare rol în parte, "școala de acasă" a însemnat alte provocări, a determinat anumite împliniri sau neajunsuri și a necesitat parcurgerea unui traseu greu pentru a putea atinge acea linie de plutire numită "adaptare".

Aș încerca o exemplificare a fiecărui rol pe care l-am avut în ultimii 2 ani, în ceea ce privește activitățile desfășurate on line.

Primul rol, cel de profesor, a fost o adevărată provocare, deoarece tot ceea ce învățasem anterior în cadrul unor cursuri de formare - metode, mijloace, lecții moderne, evaluări interactive, jocuri, a rămas mai mult o chestiune teoretică decât practică. Faptul, că a trebuit să trecem brusc la utilizarea unor platforme, la crearea unor lecții model, la adaptarea materialelor, identificarea acestora în mediul on line, transmiterea către elevi și părinți, a constituit un moment de "spargere a gheții" și de transformare, în sensul, că tot ceea ce făcusem anterior trebuia într-un fel abandonat pentru a da curs noutății, schimbării, adaptării.

A fost dificil din toate punctele de vedere. Predau în mediul rural, într-o localitate cu elevi preponderent de etnie romă, fără posibilități materiale, cu acces limitat la internet, elevi care nu aveau echipamente (tabletă, laptop, telefon), care abia pășiseră în clasa pregătitoare și acest lucru a constituit o adevărată piedică în desfășurarea unui învățământ de calitate.

Părinții trebuiau să stea lângă copii, deoarece aceștia nu se descurcau, comunicarea se făcea foarte mult telefonic pentru a putea să clarificăm situațiile ivite, neînțelese. Comunicarea orală și colaborarea părinților care au învățat "să fie profesori" acasă a condus către succes. Consider că părinții au fost un real sprijin pentru cadrele din mediul rural și pentru copiii lor.

Calitatea de coleg-profesor a fost la fel de provocatoare în școala noastră. Avusesem platformă la nivelul școlii, în cadrul unui proiect Digitaliada, dar nu lucraseră decât vreo 4 colegi pe ea. De aceea, a trebuit să învățăm împreună. Acel tip de "învățare prin cooperare" a funcționat la noi în școală. Fiecare profesor, când descoperea ceva nou, scria pe grupul "Cancelarie" și le explica și celorlăți cum funcționa un anumit aspect. Cred că fiecare profesor a înțeles, în această perioadă, că "teoria e mult mai simplă ca practica". Teoretic eram pregătiți, dar practic am dus o luptă grea cu toate aceste provocări.

Al doilea rol, cel de părinte, a fost și este și în prezent la fel de interesant în ceea ce privește școala de acasă. Deși i-am asigurat copilului meu toate condițiile pentru a participa la orele on line, ca părinte, nu am fost și nu sunt mulțumită de desfășurarea activităților lui școlare. Sunt profesori care doar plasează anumite teme, nu realizează o predare sincron și acele ore, pe care copilul le petrece în fața calculatorului singur, încercând să încarce materiale pe platformă, reprezintă o mare pierdere. Faptul că petrece timpul singur, în fața laptop-ului, noi fiind plecați la serviciu, îl schimbă, aș spune într-un mod negativ.

Copilului meu îi lipsește comunicarea, socializarea, transferul de experiențe de la profesori și de la colegi. Deși este un copil de profesor și are acces la informații prin prisma meseriei mele, transmiterea și transferul de date și informații îl așteaptă de la ceilalți. Rolul meu în acest caz este de mamă și nu pot fi percepută de el ca fiind profesorul de la care primește informații.

Al treilea rol, de elev, cursant la diferite cursuri de formare on-line, seminarii, activități interactive a implicat și avantaje și dezavantaje. Din punct de vedere al operativității, petrecerea timpului în fața calculatorului a însemnat o oportunitate prin intermediul căreia am scutit mult timp

și bani. Faptul că am participat la cursuri de formare ”de acasă” și nu a trebuit să mă deplasez în altă localitate, să plătesc transport, să petrec câteva ore pe drum, poate să plătesc o cazare într-un alt oraș a însemnat un beneficiu. Poate singurul impas al acestor activități ar fi faptul că prin calculator nu poți transmite acele trăiri, experiențe, emoții pe care le ai într-o activitate față în față desfășurată împreună cu alți colegi sau specialiști în educație.

”Școala de acasă” nu poate înlocui sistemul tradițional, nu poate aduce acel suflu al învățării, al trăirii emoțiilor, al simțirii sentimentului de apartenență la grupul ”clasă”. În fața calculatorului fiecare este singur, emoțional, pentru că nu se pot transmite trăirile. De acasă, lipsește socializarea, lipsesc interacțiunea propriu-zisă, zâmbetul și emoția.

ȘCOALA DE ACASĂ ON-LINE

Prof. Cocoru - Luican Marisa - Denisa
Școala Gimnazială Sutești
Loc. Sutești, Jud. Vâlcea - România

MOTTO: "Educatia nu este o pregatire pentru viata, ci insasi viata." (John Dewey)

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea cadrelor didactice.

Știm cu toții că școala este instituția care îi pregătește pe copii pentru viitor. În același timp, este destul de vizibil că sistemul educațional trece printr-o schimbare fundamentală, datorată progresului tehnologiei, iar elevii, studenții și profesorii sunt principalul motor al schimbării. Competențe de bază precum cititul, scrisul și calculul matematic vor fi mereu importante, dar într-o lume cu acces nelimitat la informații scrise sau audio-vizuale, elevii vor trebui să deprindă competențe și cunoștințe noi. Profesorii sunt și vor fi un element crucial al procesului de educare, dar rolul lor se schimbă. Noile metode de lucru vor presupune ca profesorii să renunțe la rolul lor central și să-și asume poziția de îndrumători. Chiar dacă există multiple diferențe între predarea la clasă și învățarea de la distanță, vorbim astfel despre interacțiunile sociale și medierea dintre profesori și elevi, există anumite provocări, motiv pentru care elevii profită de oportunitățile oferite de digitalizarea orelor

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, "față în față" sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Învățământul în era digitală reprezintă un proces online care se află la apogeul momentului, mereu în continuă perfecționare și ajungându-se la un nivel destul de ridicat de seriozitate. Reprezintă pentru toți o provocare placută deoarece bazele învățământului în România au fost puse în sălile de clasă, pe banca fiecăruia iar acum în "era digitală" aceste baze sunt plăcut vizibile ajutând la un nou concept al învățării în mediul online. Învățământul în era digitală la momentul actual și având în vedere situația psiho-educațională din România reprezintă o provocare pentru imaginația elevilor și a studenților deoarece lecțiile sunt mult mai interactive și pot vizualiza din mai multe puncte de vedere subiectul respectiv, atât teoretic cât și practice, prin intermediul unor aplicații 3D, videoclipuri, jocuri online sau platforme de specialitate care permite vizualizarea și înțelegerea unor concepte asimilate teoretic.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

- De ce elevii învață cu plăcere folosind platformele online

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi de gimnaziu descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Menționez faptul că, am primit din partea copiilor și a părinților un feed-back pozitiv.

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Așadar, școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Bibliografie:

1. Negovan, V. (2013). Psihologia învățării. Ed. a 3-a, revizuită. București: Editura Universitară,
2. Cosmovici, A., Iacob, L. (1998). Psihologie școlară. Iași: Editura Polirom.

Învățământul on - line vs. învățământul tradițional

Prof. înv. primar CODEA MIHAELA MARIA
Școala Gimnazială Singidava Cugir

Mult timp s-a mers pe ideea contrastului dintre studiile care necesită prezență fizică și dezvoltarea în mediul online, ceea ce era firesc să se întâmple din două motive:

-internetul nu era o sursă sigură și a fost nevoie de un lung proces de adaptare până ca informațiile false să fie bine delimitate de serviciile oneste și serioase de învățare

-învățământul era centralizat pe ideea de unui tip de profesor care trebuia să fie deținătorul absolut al informației și autoritatea supremă în domeniul său

Profesorul (la fel de important ca întotdeauna) și-a schimbat treptat rolul. Dacă înainte era singura sursă de informație, acum mai degrabă facilitează procesul de învățare și ghidează elevul / studentul prin materie. Deci, cele două tipuri de învățare au început să adapteze unul la celălalt, să acopere tot mai mult aceleași nevoie, rămânând să vedem în continuare diferențele.

În învățământul tradițional, totul pare că face parte dintr-un plan mult mai elaborat. Cursurile online sunt structurate de așa natură încât au un scop mult mai specific pe care îl expun cât se poate de repede ca beneficiu pentru a atrage cursanți

- Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

- Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibilă. Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

- În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

- Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

- Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

- Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

- De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

- În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

<https://www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje/>

Adaptarea educației globale la cerințele secolului XXI

Codrea Ioana Lucica
Școala gimnazială "Lucian Blaga" Baia Mare

Creșterea și stabilitatea economiei globale depinde de capacitatea sistemelor de educație din lume, de a-i pregăti pe elevi și studenți, de a-i ajuta să ajungă la niveluri foarte ridicate de realizare, astfel încât toți să aibă oportunități pentru locuri de muncă. Cu toate acestea, în ciuda numeroaselor eforturi de îmbunătățire a standardelor educaționale, sistemele școlare din lume se luptă pentru a face față cerințelor elevilor, studenților și angajatorilor secolului XXI.

Atât în țări dezvoltate cât și în țări în curs de dezvoltare, tinerii sunt tot mai dependenți de tehnologii. Angajatorii încep să caute noi competențe pentru a spori competitivitatea într-o piață globală. În timp ce toate s-au modificat într-un ritm alert, educația a suferit o modificare minoră. Cu puține excepții, sistemele școlare nu au fost încă schimbate să se adapteze tendințelor și tehnologiilor actuale. Complexitatea acestei provocări necesită un răspuns puternic și în timp util. Este nevoie de o soluție globală care permite celor mai sărace țări să depășească etapele costisitoare în dezvoltarea și extinderea sistemelor lor de educație. În același timp, toate școlile ar trebui să includă în exigențele curriculare formarea de aptitudini necesare secolului XXI.

Evoluțiile în educație nu au funcționat pentru toți elevii sau pentru toate țările. Este nevoie de un plan de acțiune, de integrare și de colaborare. Acesta va fi facilitat de către profesori de excepție și susținut de metode care să transmită cunoștințe, să permită elevilor să creeze și să se adapteze. Aceștia vor efectua sarcini pe baza unor proiecte interdisciplinare, care promovează inovarea și colaborarea interculturală. Ei vor aplica cunoștințele și creativitatea pentru a rezolva problemele din lumea reală.

Cu toate că viziunea este globală, drumul spre educația secolului XXI trebuie făcut de fiecare țară aparte. În timp ce unii ar trebui să schimbe sistemul de evaluare, alții sistemul de predare. La noi în țară se susține ideea că reforma în educație trebuie să pornească de la numărul de elevi. Cu toții trebuie să facem pași mărunți pentru a putea răspunde provocărilor și toți trebuie să ajungem în același loc. Scopul este îmbunătățirea sistematică a calității și a accesului la educație în întreaga lume.

Calitatea educației este un considerent important. Numai educația de înaltă calitate oferă o cale de ieșire din cercul vicios al sărăciei specifice anumitor regiuni. Sărăcia limitează standarde educaționale, inhibă dezvoltarea economică și alungă talentul. Deci, nu este surprinzător faptul că lumea în curs de dezvoltare să se concentreze asupra calității educației și asupra rezultatelor elevilor. Un exemplu este China, unde între anii 1999 și 2004 numărul de studenți a crescut la peste 12 milioane, iar în prezent are în vedere modalități de îmbunătățire a calității educației. Potrivit Secretarului de stat al Ministerului Educație din China, "Ministerul se va concentra pe îmbunătățirea calității și a condițiilor învățământului superior, mai degrabă decât pe creșterea numărului de studenți".

În fiecare țară, venitul pe familie afectează șansele de reușită ale copiilor. În Statele Unite, de exemplu, o performanță slabă este în state sărace ca Mississippi și Louisiana. În același timp, minoritățile etnice și elevii care vin din familii cu venituri mici au o performanță care este sub media națională în aproape toate statele. O reformă educațională eficientă trebuie să abordeze aceste inegalități și să se asigure ca toți copiii "în loc de doar câțiva" să aibă acces la un învățământ de calitate.

Deși sistemele de învățământ au progresat, experiențele și atitudinile elevilor s-au schimbat radical. Guverne, angajatori și ONG-urile încep să caute un set diferit de aptitudini.

Elevii se schimbă!

Cum se poate inspira elevul din metodele tradiționale de predare din clasă, în cazul în care viața din afara clasei s-a schimbat atât de drastic? În ultimul timp, foarte mulți adolescenți dedică timpul lor utilizării telefoanelor mobile, internetului și jocurilor. Pentru mulți elevi, doar timpul petrecut la orele de curs este dedicat studiului.

Angajatorii sunt, de asemenea, în schimbare și se confruntă cu realitatea globalizării. Importanța acordată creativității se corelează cu necesitatea ca angajații să fie mai aplecați spre colaborare. În ultima perioadă, cele mai multe locuri de muncă create la nivel mondial s-au bazat pe domenii care implică interacțiunile dintre oameni, rațiunea, înțelegerea și colaborarea. Persoanele pregătite pentru o economie orientată spre interacțiune au un avantaj competitiv. Faptul că aceste interacțiuni au loc din ce în ce mai mult, la o scală globală, aduce un avantaj în cunoaștere și înțelegere interculturală, dezvoltă abilitatea de a vorbi mai multe limbi, sunt îmbunătățite valorile de toleranță, înțelegere și respect.

Totodată, competențe fundamentale, cum ar fi matematica, citirea și scrierea nu mai sunt la fel de relevante pentru angajatori. În schimb, sondajele indică în mod constant că, pentru angajare, aceste abilitățile fundamentale sunt esențiale. Cercetarea arată că există o corelație puternică între accentul timpuriu pus pe matematică, citire și scriere și locuri de muncă mai bine plătite. Odată cu dezvoltarea economiilor, piața forței de muncă se schimbă, producția pe bază de sectoare globalizate ia locul activităților individuale. De exemplu, agricultura este în prezent mai mult conectată prin intermediul piețelor mondiale, crescând astfel cererea de competențe ale secolului XXI.

Se poate adapta educația?

Datorită acestor tendințe, care apar în mod similar, în diferite societăți, studenții, angajatorii și cetățeni ai lumii vor cere mai mult sistemelor lor de învățământ. Pentru a satisface aceste cereri, va fi necesar ca liderii de sistem să întreprindă o schimbare.

Educația 1.0 se referă la educația care a fost în cea mai mare parte a secolului XX. Aceasta pune accent pe cantitatea de informație memorată, nu pe calitatea informației dobândite și a avut ca rezultat practici variabile și o gestiune limitată a standardelor de performanță. În timpul educației 2.0, s-au conceput reforme ale sistemului pentru profesionalizarea proceselor și standardelor stabilite. Educație 3.0 are la bază teoria evoluției emergente, care are ca scop dezvoltarea calităților spontane și imprevizibile, calități specifice secolului XXI. Ea se dezvoltă din reforma educației 2.0 și din oportunitățile oferite de tehnologii avansate.

Noua schimbare necesită un program de reformă mai largă, una care răspunde realității, oportunităților socio-economice, de îmbunătățire a învățării prin tehnologii moderne.

În țările în curs de dezvoltare, care au o un acces limitat la educație formală, educație 3.0 ar putea oferi un nou sistem de acces la educație și învățare de calitate. Este nevoie de experți și sprijin la nivel mondial într-o serie de domenii de specialitate.

Colaborarea și creativitatea sunt aspecte emblematice ale acestei schimbări și vor direcționa cursul programului de reformă al Educației 3.0. Acestea sunt instrumente pentru studenții și angajatorii de astăzi și, în mod logic, ar trebui să devină instrumente pentru profesori în școli și în sistemele educaționale actuale. Cei mai buni educatori din întreaga lume predau deja în acest fel. Încurajează elevii să muncească în echipe pentru a rezolva probleme, pentru a aprofunda înțelegerea diferitelor concepte și pentru creșterea cunoștințelor. Acest lucru, la rândul său, generează abilități, cum ar fi experiență, creativitate, gândire interdisciplinară și de rezolvare a problemelor, abilități căutate de angajatori. Aceasta are ca rezultat o forță de muncă mai inovatoare și astfel stimulează dezvoltarea economică. Anumite școli sprijină învățarea secolului XXI. Prin urmare, principala provocare este de a reproduce aceste modele de excelență, astfel încât toată lumea să poată avea acces la ele.

Găsirea unui drum spre învățarea caracteristică secolului XXI se bazează pe un set de obiective pentru toți elevii:

- să dobândească o gamă de abilități necesare pentru a reuși într-o lume modernă și globalizată;
- să primească o educație personalizată, care le permite să își atingă potențialul maxim;
- să relaționeze cu comunitățile lor, personal și digital și să interacționeze cu oameni din culturi diferite;

- să învețe pe tot parcursul vieții.

Realizarea acestei viziuni necesită o transformare fundamentală în patru domenii:

- Primul este reprezentat de abilitățile secolului XXI care se află în programele școlare;
- Al doilea este pedagogia secolului XXI și anume predarea acestor abilități în mod eficient ;
- Al treilea, un element cheie al noii pedagogii, este tehnologia, valorificată într-o serie de aplicații mai eficiente decât în educația tradițională;
- Al patrulea este reforma secolului XXI, care integrează și adaptează pilonii de sisteme de înaltă performanță descrise mai sus: profesori excelenți, planuri excelente de studiu și responsabilitate pentru rezultate.

Va fi un progres atunci când se vor pune în aplicare cele patru domenii împreună. De exemplu, tehnologiile de vârf nu pot înlocui profesorii, dar îi pot sprijini, pentru ca elevii să ajungă la un nivel mai ridicat de performanță și realizări. În mod similar, cadrele didactice excelente nu se pot apropia de elevi fără a adopta metode de predare noi. Foarte puține sisteme de educație pot pregăti elevi și studenții pentru o economie prosperă fără susținerea dezvoltării abilităților secolului XXI.

Multe dintre programe abordează deja problema secolului XXI și au ca scop ca fiecare elev să obțină următoarele abilități:

- Rezolvarea problemelor și luarea deciziilor;
- Gândirea creativă și critică;
- Abilități de colaborare, comunicare și negociere;
- Curiozitate intelectuală și abilitatea de a căuta, selecta, structura și evalua informațiile.

Motivația va fi:

- Un antreprenor independent care are următoarele calități: viziune, inteligență și creativitate, responsabilitate, perseverență și determinare, gândire pozitivă;
- Un ucenic permanent, flexibil și capabil să se adapteze la schimbare.

De asemenea, succesul la locul de muncă la nivel mondial necesită o creștere de performanță la discipline cum ar fi: știință, tehnologie, inginerie și matematică. Abilitățile formate de aceste discipline sunt din ce în ce mai căutate de către angajatori și reprezintă o sursă de inovare și creștere la nivel mondial.

Mulți lideri naționali au realizat o schimbare semnificativă în sistemele lor educaționale, dar până în prezent nu s-au atins obiectivele secolului XXI așa cum se propune în Educație 3.0.

Bibliografie:

- Cerghit, Ioan, Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii, București: Editura Aramis, 2002;
- Marta Lopez-Jurado Educacion para el siglo XXI (Educația secolului XXI): Editura Descede de brower 2011;
- Oprea, Crenguța-L., Strategii didactice interactive, București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., ed. a IV-a, 2009.

CEI SAPTE ANI DE ACASA

CODREA SIMONA – VIORICA
SCOALA GIMNAZIALA NR. 133, BUCURESTI

În zilele noastre se acordă o importanță crescândă studiilor privind creșterea și dezvoltarea copilului. S-a conștientizat probabil că acesta reprezintă moștenirea cea mai de preț pentru umanitate. Până la începutul anilor 1900, copilul era considerat un adult în miniatură. În Roma antică locul copilului în familie și în societate era desemnat de tată prin acceptare sau abandon în afara casei. Statutul copilului oscila indecis, în trecut, între sclav, subaltern, forță de muncă, locul său fiind hotărât de determinări economice.

Educația, bunele maniere, regulile morale sunt cheia către adaptarea copilului în societate. Un copil manierat se va descurca mult mai bine în relațiile cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc cei 7 ani de acasă.

Copilăria reprezintă cea mai bună perioadă a vieții pentru educație, pentru formarea și instruirea caracterului psiho-social. Familia este cea care răspunde de trebuințele elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia.

În acest sens, codul bunelor maniere vine în ajutor, atenționând că nu există două feluri de bune maniere și, dacă părinții ar cunoaște aceste reguli, cu siguranță am avea o societate mult mai cultă. Important este ca părinții să respecte cât mai mult formulele de politețe, regulile de bune maniere în familie, iar copiii îi vor imita cu precizie de 90%.

Pentru ca un copil să deprindă aceste reguli mult mai ușor, trebuie să fie explicate pe etape. Dacă micuțul vă cere o jucărie, obișnuiți-l să spună, printre primele cuvinte, formulele de politețe: „te rog”, „poftim”, „mulțumesc”. De asemenea, aduceți-i cât mai multe exemple concrete, de preferat în momentele în care încalcă vreo normă de bună purtare și așa insistați până acestea vor deveni o obișnuință.

Influențele educative pe care familia le exercită asupra copiilor se pot manifesta atât direct, prin acțiuni mai mult sau mai puțin dirijate cât și indirect, prin modele de conduită oferite de membrii familiei. Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, și climatul socio-afectiv, în care se exercită influențele educaționale, reprezintă primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

Bibliografie:

- Negovan, V., (2003) - Introducere în psihologia educației, Editura Curtea Veche, București.
 Sion, G. (2003) - Psihologia vârstelor”, Editura Fundației România de Mâine, București
 Osterrieth, P.,(1973) - ”Copilul și familia”, EDP, București.

VALORIFICAREA JOCULUI ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. preșc. Cojocar Alexandra
Grădinița P. P. Gurahonț, jud. Arad

În activitatea din grădiniță, jocul ocupă un loc central, fiind forma de activitate conducătoare în dezvoltarea psihică a copilului, în satisfacerea cerințelor vitale ale acestuia. Ca activitate instructiv-educativă, jocul trebuie înțeles în primul rând ca un cadru organizatoric inedit de desfășurare a activității didactice.

Jocul influențează dezvoltarea cognitivă, s-a constatat că există o relație pozitivă între joc și dezvoltarea inteligenței. Prin joc, copilul asimilează cunoștințe despre natură, obiecte, acțiuni, diverse situații. Aceste devin scheme mintale, care sunt echivalentele funcționale ale conceptelor și ale relației logice din dezvoltarea ulterioară.

Jocul este o activitate specific umană care are o mare importanță la vârsta copilăriei pentru rolul pe care îl are în formarea personalității copilului. Jocul are un caracter universal, el este o manifestare a unei caracteristici comportamentale a copiilor de pretutindeni. Pentru copil, jocul este munca sa și de aceea adulții trebuie să privească cu seriozitate felul în care se joacă copilul și modul în care acesta învață prin joc. Jocul nu este o simplă distracție, prin joc copilul cunoaște și descoperă lumea și viața.

Sub forma jocurilor se realizează fără eforturi relaxarea nervoasă și dezvoltarea fizică armonioasă. Copiii le așteaptă cu multă plăcere. Numai sugerarea câtorva reguli și explicarea modului de desfășurare sunt suficiente ca să antreneze fie câțiva copii, fie o întreagă grupă. Se are în vedere că jocurile trebuie să stimuleze formarea unor trăsături pozitive de caracter și de voință ca: inițiativa, curajul, rapiditatea în gândire și acțiune, spiritul de echipă. De obicei, copilul se antrenează cu atâta pasiune în joc, încât activitatea ludică devine în timpul desfășurării ei universul său exclusiv. Ed. Claparede spune că la grădinița de copii „ar fi cu totul imposibil să facem altfel.” Jocul este „forma de activitate specifică pentru copil și hotărâtoare pentru dezvoltarea lui psihică” afirmă Paul Popescu Nevreanu. Sub influența jocului se formează, se dezvoltă și se structurează întreaga activitate psihică a copilului.

În grădinița noastră, sunt mult așteptate și dorite jocurile cu text și cânt, ele au un rol deosebit în dezvoltarea personalității copilului, atât din punct de vedere intelectual cât și motric. Muzica în general, generează liniște, afectivitate, pace interioară, dar în același timp disciplinează conduita copilului prin regulile ce le impune: ascultarea cu atenție, respectul de colegii grupei, poziția corectă a corpului, etc. Jocurile cu text și cânt activează gândirea copiilor, dar și atenția. Copiii trebuie să execute mișcările sugerate de textul cântecului cu atenție și precizie, astfel gândirea și atenția vor fi în strânsă legătură.

Mișcările pe care copiii le execută în timpul jocului îi ajută la dezvoltarea lor armonioasă, la integrarea într-o activitate organizată, să formeze perechi, formația de cerc, șir câte unul, etc, astfel ei devin mai atenți, își însușesc diferite noțiuni, își formează abilități, își găsesc cu ușurință prietenul de joc, imită, sar, execută mișcări repetate care le imprimă: săritura broaștei, bătăi din palme, mișcări ale brațelor, săritura iepurașului, mers organizat în formație, etc.

Folosite cu mult tact pedagogic, jocurile cu text și cânt pot ajuta preșcolarii la corectarea vorbirii, la orientarea în spațiu, însușirea pozițiilor spațiale, să îndrăgească natura și viețuitoarele ei (mica veverită, iepurașul, broscuțele, insectele) care au o conotație deosebită în foarte multe jocuri cu

text și cânt. Jocurile cu text și cânt sunt atractive și plăcute atât în sala de grupă cât și în aer liber, în curte sau parc, dar mai ales în cadrul serbărilor când într-o ținută de sărbătoare prezintă cu grație și precizie diferite jocuri : „Fluturașul”, „Zi de sărbătoare”, „Răzuștele”, „La pădure”, „Grădina cu flori”, etc. Putem menționa că fiecare anotimp are câteva jocuri cu text și cânt semnificative: „Bate vântul frunzele”, „Trece toamna”, „Iarna ne-a sosit în zori”, „Săniuța”, „Primăvara a sosit”, „Hai veniți frați și surori”, etc. Copiii le interpretează cu deosebită plăcere, cântă și execută mișcări sugerate de textul cântecului, trăiesc momente de deosebită emoție și bucurie, toate aceste aspecte formează o conduită morală deosebită și dezvoltă o personalitate deosebită.

Am ales să descriu acest aspect din activitatea din grădiniță, deoarece are o valoare aparte în cadrul jocurilor desfășurate, dă posibilitatea copiilor să interpreteze roluri îndrăgite, să-i apropie treptat de tot ce-i frumos, sensibil, armonios-NATURA-, în executarea lor copiii trebuie să-și impună o ținută corectă a corpului, să respecte reguli de grup, mișcările sugerate de text, pauzele și ritmul impus.

Consider că activitatea online este benefică în situația în care prezența fizică nu este posibilă, dar rolul jocului în grădiniță rămâne esențial și pune în valoare dezvoltarea armonioasă a copilului.

Jocurile cu text și cânt prin mesajul transmis aduc veselie și zâmbete pe chipurile copiilor, crează starea de bine în cadrul grupei și mulțumirea educatoarei că prin intermediul lor organizează și desfășoară o activitate plăcută, atractivă, unde „disciplina este la ea acasă”, și copiii vor valorifica toate cunoștințele și abilitățile dobândite în actitatea lor de mai târziu, la grupa pregătitoare, în societate, în viață.

Bibliografie:

Kelemen Gabriela,- „Psihopedagogia jocului”, Editura Universității „Aurel Vlaicu” Arad, 2008.

RELAȚIA PĂRINTE – COPIL, FACTOR ESENȚIAL ÎN DEZVOLTAREA MULTILATERALĂ A ACESTUIA

Profesor învățământ preșcolar: COJOCARU ANDREEA-IONELA

Influența părinților asupra formării copilului ca viitor om cu respect față de cei ce-l educă se simte încă din perioada grădiniței. Nu de puține ori se întâlnesc copii care nu respectă cerințele educatoarei sau care fac aprecieri necuviincioase la adresa ei. De cele mai multe ori, acești copii vin din familii care au obiceiul de a ponegri autoritățile locale, șefii de la locul de muncă sau chiar educatoarea sau învățătoarea copiilor mai mari. Copilul este obișnuit deci, cu lipsa de respect. Acești copii, de multe ori, refuză să vină la grădiniță. Discutarea cadrului didactic în directe făcute de către părinți sădesc în sufletele copiilor neîncrederea, frica.

Atunci, când unii copii povestesc acasă, de exemplu, că educatoarea nu-i apreciază lucrarea ca fiind cea mai bună, părinții fac afirmația celor protejați. Dacă copilul nu spune primul poezia la serbare, părintele nu caută cauza, ci acuză educatoarea că ar fi lipsită de tact pedagogic. Desigur că, în felul acesta, copilul își pierde încrederea în educatoarea și devine nepolitic, nemaisupunându-se cerințelor acesteia și reacționând greșit.

Copilul nu se educă numai prin îndemnul părinților, ci și prin exemplele personale pe care părinții le oferă acestuia. Există multe cazuri când părinții intră în grădiniță fără să salute personalul care lucrează în incinta acesteia. Prin firea lucrurilor, copilul trebuie să găsească în imediata sa apropiere, realitatea corectă a persoanei de care sunt atașați, realitate care să-i inspire conduita. Desigur că, aceste exemple de conduită se corectează pe parcurs, se îmbogățesc, ajungând chiar să se modifice. În acest proces, intervin grădinița, școala, societatea care contribuie la modelarea personalității copiilor. Prima etapă în acest proces de organizare și formare a membrului societății este reprezentată, însă, de identificarea cu personalitatea tatălui sau a mamei.

Lipsit de un model, de un exemplu cu care să se identifice în propriul său cămin, copilul va găsi astfel de modele în afara acestuia, într-o persoană valoroasă pentru el, cum ar fi, de exemplu: educatoarea, învățătoarea.

Din nefericire însă, adeseori, copilul care este lipsit de autoritatea părintească pozitivă și eficientă își va afla prieteni printre indivizii străzii. În acest caz, efectele negative pot fi prezise cu corectitudine.

Copiii provin din familii care se deosebesc între ele prin condițiile de trai, prin gradul de cultură al părinților, fapt care își imprimă pecetea asupra caracterului și conduitei copilului.

Se mai produc încă abateri de la regulile morale și civice în unele familii. Cel mai frecvent se înregistrează astfel de cazuri acolo unde părinții consumă alcool. Unii copii observă aceste fapte și le sesizează părinților, în felul lor, dar, sincer.

Tensiunile și conflictele dintre părinți și copii, pot avea o intensitate diferită și o durată variabilă, distingându-se forme simple, cum ar fi: cearta, neînțelegerea, contrazicerea, refuzul asumării unei obligații conjugale sau forme complexe, precum: agresivitatea fizică, violența, alungarea unui partener de la domiciliu. În condițiile în care părinții vor avantaja un copil în favoarea altuia, nerepectând raportul dintre merit și recompense, pot apărea situații de rivalitate, gelozie fraternă. Copilul dezavantajat va utiliza mecanisme de apărare, cum ar fi: încordarea, izolarea sau prefăcătoria, minciuna.

Implicarea familiei în cadrul programului desfășurat în grădiniță este esențială pentru îmbogățirea mediului stimulativ, fixarea și lărgirea cunoștințelor asimilate în sala de grupă. Implicarea familiei în program va întări sprijinirea țăelurilor educaționale. Implicarea părinților în activitatea preșcolară este în beneficiul copiilor, al familiei și al calității actului educațional.

Din cele observate în timpul activității mele în incinta acestei grădinițe am dedus că de educarea și îngrijirea copiilor prea puțin se ocupă ambii părinți, rezultatele fiind pe măsura participării lor la educație.

Este important pentru copii să vadă că părinții vin la serbările lui sau cu ocazia altor activități desfășurate. În cadrul grădiniței noastre am desfășurat serbări în jurul bradului de Crăciun împodobit în curtea grădiniței, am organizat un foc de tabără și un spectacol de circ cu ocazia sărbătoririi Zilei Copilului, etc. Copiii ai căror părinți au fost alături de ei cu ocazia acestor evenimente au fost foarte fericiți, dar au existat și copii ai căror părinți nu au putut fi alături de ei din diferite motive. Acești copii au fost foarte supărați, suferind chiar din cauza absenței părinților lor.

Ședințele cu părinții sunt prilejuri pentru a-i informa pe aceștia referitor la modul cum se comportă copilul lor cu ceilalți copii, cum se descurcă acesta în cadrul activităților educative, etc. Tot la aceste ședințe educatoarea este informată de părinți despre problemele pe care aceștia le parcurg și de cele mai multe ori le oferă soluții.

Așadar, dialogul dintre educatoare și părinți este foarte necesar, de exemplu: educatoarea constată că sunt copii care vin la grădiniță obosiți. În acest caz, li se adresează părinților, fie atrăgându-le atenția să solicite mai puțin copilul în activități gospodărești, fie să petreacă mai puțin timp privind programul TV.

Grădinița, prin metodele și procedeele pedagogice, are datoria de a interveni direct în cazurile de îndrumare greșită a copilului în familie. Toate îndrumările și intervențiile trebuie să aibă în vedere viitorul om ce ar putea altera atmosfera în propriul său cămin și, chiar, la locul de muncă în care va ajunge.

Familia, ca prim grup cu care ia contact copilul, rămâne reperul permanent și fundamental în condiția indivizilor, în manifestarea unor atitudini civice, moral-comportamentale.

SOFTUL EDUCAȚIONAL ȘI RESURSELE MULTIMEDIA

**Prof. Cojocaru Carmen,
Colegiul Economic “Virgil Madgearu”, Galați**

Noile paradigme educaționale includ mijloacele multimedia și de comunicare, ca factori ce completează procesul didactic în direcția eficientizării acestuia.

Este foarte probabil ca școala viitorului să fie organizată diferit, cu un program de studiu mai flexibil, un curriculum restructurat, cu conținuturi infinit mai variate, cu sarcini colaborative la distanță, evaluare prin portofoliu de proiecte etc. Astfel, profesorul va deveni treptat un mediator al cunoașterii, un facilitator al învățării.

Aplicațiile educaționale în format electronic pot fi clasificate din mai multe puncte de vedere, relevante fiind o serie de criterii care le diferențiază după finalitate, tipurile de strategii abordate, procesele învățării pe care le favorizează etc.

În primul rând, se poate face o distincție între softul folosit ca resursă (sau suport) pentru activitățile didactice și softul prin care sunt vizate direct procese de învățare. Astfel, în primul caz, aplicațiile în format electronic sunt realizate pentru a fi utilizate pe scară largă, având o destinație mai curând “culturală” decât “educațională”: enciclopedii, cărți în format electronic, diverse baze de date, etc.

Pe de altă parte, avem softul prin care se vizează procese de învățare. Aceste aplicații sunt proiectate în mod special pentru a produce învățare, pe o anumită secvență bine delimitată a dezvoltării individului și urmărind obiective clar stabilite.

Aplicațiile online câștigă teren pe zi ce trece, potențialul acestora se înscrie în direcția livrării la distanță a oricărui conținut, adus la zi din punct de vedere științific, prelucrat corespunzător din punct de vedere pedagogic pentru a produce învățare, către un număr (teoretic) nelimitat de utilizatori.

În plus, activitatea celor care învață individual utilizând un soft educațional poate fi monitorizată și evaluată de la distanță și poate fi susținută de către un cadru didactic aflat într-o altă locație.

Însă cel mai mare câștig îl constituie posibilitatea de a învăța împreună cu alții, comunicând în mediul educațional virtual sau interacționând de la distanță în cadrul simulărilor construite ca situații de învățare.

După tipul de rezultate așteptate ale instruirii (pentru domeniul cognitiv – B. Bloom), putem distinge între:

- ✚ softuri care vizează comportamente de cunoaștere;
- ✚ softuri care vizează capacități de înțelegere;
- ✚ softuri de aplicare;
- ✚ softuri care vizează capacități de analiză;
- ✚ softuri care vizează capacități de sinteză;
- ✚ softuri care dezvoltă competențele de evaluare.

Se identifică astfel tipurile de comportamente observabile și măsurabile care se formează, se dezvoltă sau se modifică la elevi prin utilizarea unei secvențe a aplicației. În mod ideal, pentru un conținut dat, un soft educațional trebuie să fie proiectat pentru a dezvolta competențe pe cât mai multe dintre cele șase paliere.

Identificarea exactă a tipurilor de obiective operaționale urmărite în cadrul unui soft educațional pe fiecare secvență a acestuia ajută profesorul să-și proiecteze strategia didactică adecvată atunci când

utilizează respectivul soft, precum și să elaboreze corect instrumentele de evaluare a atingerii obiectivelor.

După tipul de strategie abordată, se pot face diverse distincții între softurile educaționale – cu mențiunea valorii strict didactice a taxonomiei – aplicațiile folosite în mod curent în educație combinând două sau mai multe strategii sau aspecte ale acestora:

- softuri ce favorizează strategii/ abordări de tip inductiv;
- softuri în care predomină strategii/ abordări de tip deductiv;
- softuri ce favorizează activități colaborative;
- softuri care permit învățarea independent;
- softuri în care învățarea este condusă/ mediată de profesor etc.

După procesele învățării pe care le favorizează:

- ✓ softuri ce favorizează o învățare bazată pe proiect;
- ✓ softuri ce favorizează o învățare bazată pe resurse;
- ✓ softuri ce favorizează dezvoltarea structurilor cognitive;
- ✓ softuri ce favorizează aspectele afectiv-emoționale;
- ✓ softuri orientate spre dimensiunea acțională etc.

Astfel, în cadrul softului educațional, se pot favoriza: rezolvarea de probleme, cercetarea experimentală/ de documentare, demonstrația, simularea, brainstorming-ul, dezbaterile, jocurile didactice, aplicații/ sarcini practice etc.

Învățarea asistată de calculator este în momentul de față o realitate incontestabilă născută din necesitatea creșterii eficienței actului educațional.

Educația trebuie să pregătească individul pentru ritmul accelerat al schimbării în societatea în care trăim, să-i creeze deprinderi și abilități de adaptare și, mai mult decât atât, însăși procesul de instruire trebuie să se adapteze noilor condiții.

Sarcina educației și formării bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării nu este de a demonstra că are rezultate imediate într-o întrecere cu alte tipuri de sisteme educaționale, ci de a substitui o parte din structurile actuale cu un nou spectru de performanțe, în întâmpinarea schimbărilor inerente ce au loc în cultură și civilizație.

Nu trebuie să renunțăm nici la metodele didactice tradiționale, la rezolvarea de probleme și la efectuarea experimentelor reale, deoarece acestea au un rol bine definit în realizarea unei legături directe între experiența practică și ideile teoretice, creându-se astfel cunoștințe temeinice despre lume și societate.

În concluzie putem spune că, pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate, trebuie să folosim atât metodele clasice de predare - învățare – evaluare, cât și metodele moderne.

Bibliografie:

1. SIVECO Romania SA, “Proiectarea didactică”, Metodologia SIVECO de elaborarea a software-ului educațional, 2008;
2. Dragoș Noveanu, “Problematica softului educațional”, Institutul de Științe ale Educației;
3. Adrian Adăscăliței, “Proiectarea Instruirii utilizând Sisteme Informatice Multimedia”.

POTENȚIALUL CREATIV AL APLICAȚIILOR ȘI ACTIVITĂȚILOR ONLINE

**prof. Cojocaru Dorina,
Liceul Teoretic „Sfânta Maria”**

Datorită crizei sanitare datorate epidemiei de SARS-COV-2, școlile din întreaga lume au fost forțate să treacă în mediul online, fapt ce a determinat guvernele, instituțiile de învățământ și profesorii să caute soluții pentru a continua activitatea didactică în cel mai bun mod posibil, adoptând o strategie de predare online de urgență ERT (din engl. Emergency Remote Teaching). Soluțiile găsite nu corespund canoanelor proiectării online clasice, dar o mare parte dintre resursele și strategiile adoptate sunt utile și pentru activitățile didactice tradiționale f-2-f, mediate de tehnologie.

În contrast cu dezvoltarea cursurilor online clasice, emergency remote teaching (ERT) presupune mutarea temporară a instruirii în mediul online, un mod de livrare alternativ datorat unei situații de criză. Obiectivul principal în această situație nu este cel de a crea un sistem de instruire online robust, ci de a oferi acces temporar la instruire și suport într-o manieră rapidă și fiabilă, în timpul unei situații de criză. Cu toate acestea, experții consideră că școala nu va mai fi la fel ca și înainte de criză, multe dintre resursele de învățare online realizate pentru ERT și metodele didactice utilizate în această perioadă își vor găsi locul în viitoarele activități didactice față în față, dar mai ales în cele mixte/hibride (în engl. blended learning).

Pentru a organiza într-un mod pragmatic predarea în ERT, ar trebui să înțelegem că nu putem compara învățarea în această perioadă cu nici una dintre posibilitățile clasice de e-learning, cunoscute anterior.

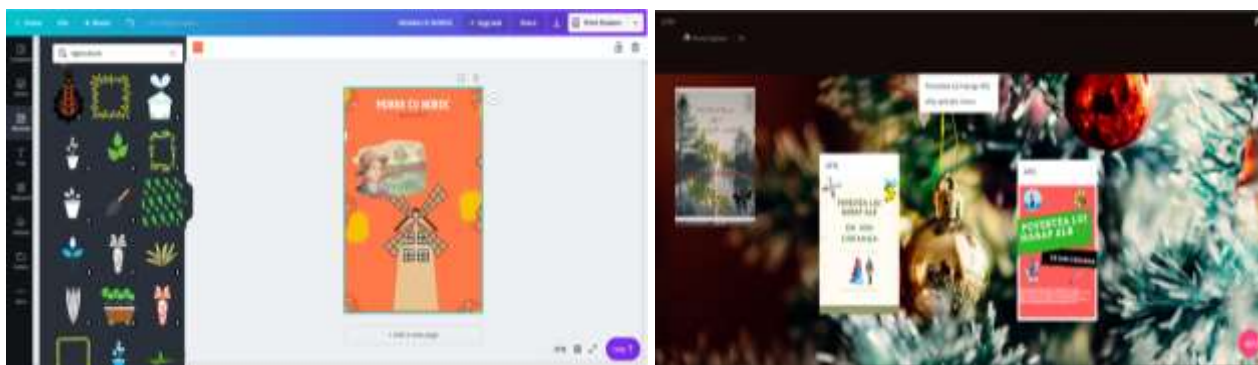
Dacă ne referim la învățarea online, ea este realizată prin experiențe de învățare individuale sau ghidate de profesor, în medii sincrone sau asincrone folosind diferite dispozitive (de exemplu, telefoane mobile, laptopuri, calculatoare etc.) cu acces la internet. Elevii pot participa/învăța din orice locație, fiind independenți spațial (oriunde) pentru a învăța și interacționa cu profesorii și colegii lor. (Moisa, 2008, Singh & Thurman, 2019). În învățarea online, elevii pot utiliza conținutul de învățare online pe care îl găsesc în diverse formate (text, video, audio, grafice etc.) pentru a învăța în diverse moduri (sincron și asincron, tradițional sau blended), prin utilizarea de metode didactice și tehnologii diferite, elevul putând să își stabilească de multe ori obiective și un timp și ritm de învățare propriu (oricând). De reținut că mediile online, atât cele sincrone cât și cele asincrone, pot promova dezvoltarea socială și abilități de colaborare, precum și relații personale între participanți.

Aplicații online sunt instrumente în cloud, independente de conținutul curricular, ce pot fi utilizate punctual într-o activitate didactică, proiectată de către profesor. Sunt adecvate în cazul activităților de învățare mixte, fiind o resursă deosebită în cazul ERT, modul de integrare a acestora în activitățile didactice depinzând de competențele digitale și pedagogice ale profesorilor și de creativitatea acestora. O colecție de aplicații online (aplicate deja de profesorii din învățământul preuniversitar românesc) poate fi accesată și pe site-ul proiectului EduCred <https://digital.educred.ro/>

Referindu-ne la ERT, aplicații online pot fi utilizate pentru a crea diverse tipuri de resurse în format digital și totodată stau la baza a diverse activități de învățare online. Enumerăm câteva astfel de resurse utile în activitatea didactică:

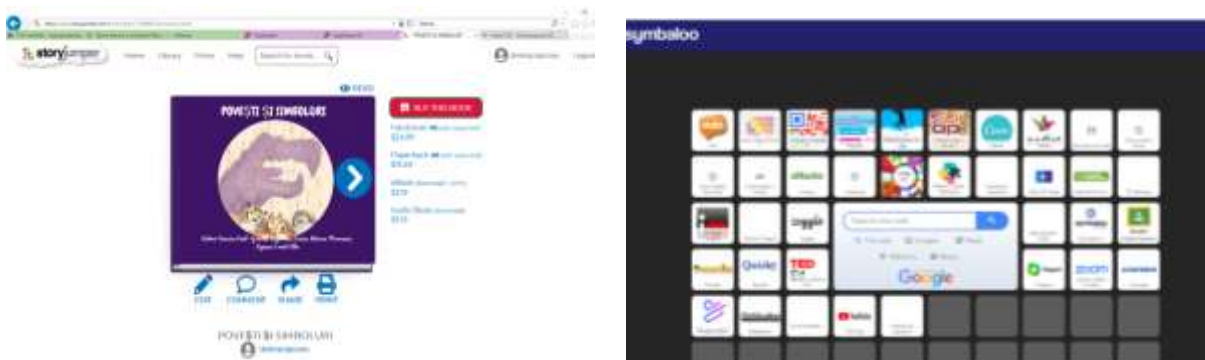
a) realizarea de prezentări electronice (PowerPoint, Google Prezentări, Prezi <https://prezi.com/>, Canva <https://www.canva.com/>, Sway <https://sway.office.com/>);

b) crearea de aviziere virtuale (Padlet <https://padlet.com/>, Symbaloo <https://www.symbaloo.com/>);

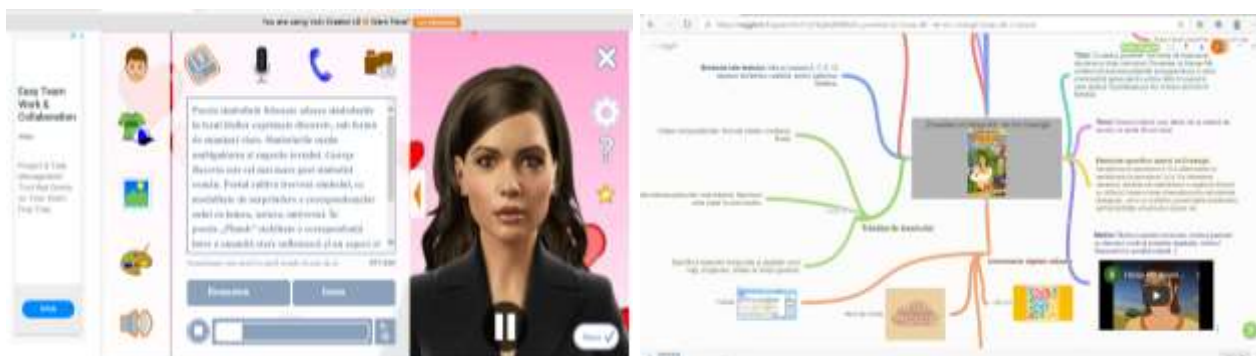
c) realizarea planurilor de lecție sau parcursurilor de învățare (Symbaloo Lesson Plans <https://symbalooedu.es/lessonplans/>);

d) crearea unor povești (Little Bird Tales <https://littlebirdtales.com/>, Storyjumper <https://www.storyjumper.com/>, Storybird <https://storybird.com/>, mystorybook <https://www.mystorybook.com/>);

e) crearea de materiale video, desene animate, benzi desenate (Voki <https://1-www.voki.com/>, WeVideo <https://www.wevideo.com/>, MakeBeliefsComix <https://www.makebeliefscomix.com/>, Toondoo <http://www.toondoo.com/>, Toontastic, Pixton <https://www.pixton.com/>, Edpuzzle <https://edpuzzle.com/>);

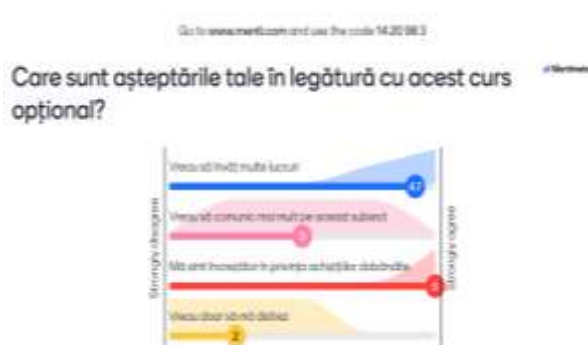
g) crearea unor hărți conceptuale (Coggle <https://coggle.it/>, MindMeister <https://www.mindmeister.com/>);

h) crearea unor nori de cuvinte (Wordle <http://www.wordle.net/>, WordArt <https://wordart.com/>);

i) crearea de jocuri educaționale și exerciții interactive (ClassTools <https://classtools.net/>, Kubbu <http://www.kubbu.com/>);

j) realizarea instrumentelor de evaluare (exemple: Google forms, Socrative <https://socrative.com/>, Kahoot <https://kahoot.com/>, Mentimeter <https://www.mentimeter.com/>, SurveyMonkey <https://www.surveymonkey.com/>).

Așadar, există o gamă foarte largă de tehnologii și media disponibile pentru activitățile didactice, cu caracteristici unice, care le fac utile pentru predare și învățare, alegerea sau combinația diverselor aplicații și media este determinată măiestria fiecărui cadru didactic.

Bibliografie:

1. Foca E. (2017) Contexte psihopedagogice ale utilizării filmelor în procesul educațional http://dspace.usarb.md:8080/jspui/bitstream/123456789/3754/1/Foca_film_educatie.pdf
2. Istrate, O. (2013). Manuale digitale sau Cum migrăm către un mediu educațional avansat tehnologic. Ce așteptări avem astăzi de la un program de implementare a manualelor electronice? În: Elearning.Romania. Online: <https://www.elearning.ro/manuale-digitale-catre-un-medi-educational-avansat-tehnologic>
3. Moise, G. (2008) Contribuții la modelarea și conducerea proceselor de instruire online, utilizând tehnici de inteligență artificială, Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești.

Art - terapia

Prof. Cojoleancă Bogdan
C. S. E. I. „Sf Andrei” Gura Humorului

Art-terapia, după Preda V. (2003) se dorește a fi “psihoterapie prin mediere artistică”. Dintre termenii utilizați ca fiind echivalenți, amintim: psihoterapie artistică; terapie de expresie; psihoterapie de creativitate.

Art-terapia este o modalitate de psihoterapie mediată prin producții vizual-plastice (picturale, grafici, de modelaj, sculptură, măști colaje, etc.) și prin alte moduri de exprimare artistică (muzică, poezie, teatru, dans, expresii corporale).

Wuart (1993) consideră practica art-terapiei ca o formă de psihoterapie cu expresii plastice, încercând, printre altele, să o diferențieze de ergoterapie și de terapia ocupațională.

În art-terapie se utilizează un produs singular, conceput liber și personalizat, indicându-se adesea și o verbalizare secundară... Subiectul se simte mult mai relaxat după o asemenea activitate, mai ales când ea este întregită de discuțiile ce se poartă pe marginea conținutului.

Art – terapia presupune:

a) Exercițiile de expresie grafică -realizarea unor desene bazate pe poziții diferite a liniilor, a figurilor geometrice cât și transformarea de forme.

În acest sens putem identifica: 1. Jocul liniilor. 2. Pornește de la ele 3. Picasso 4. Joacă-te cu creionul 5. Conturul palmei

b) Activitățile de expresie plastică – Conținând desenul liber, desenul tematic, pictura digitală, pictura după model, desenul ornamental și desenul după natură, activitatea solicită copilul la o decompensare afectiv-emoțională. Faptul că poate să dea viață prin culoare imaginației sale face ca structura sa sufletească să simtă „rezonanțe”.

Pornind de la desenul liber când nu primește nicio indicație și până la cel tematic ce cuprinde și direcția de compensare, se parcurge o etapă care reprezintă cumulusul de trăiri afective, reușind a diagnostica o simptomatologie sau a clarifica un nou demers terapeutic. Astfel, din punct de vedere terapeutic, desenul poate fi parte a unei funcții de simbolizare, cât și de comunicare. Pictura își are valențele sale mai ales în cadrul legăturii funcționale ce se stabilește între culoare și starea psihoafectivă a persoanei.

După Lucher, semnificația culorilor s-ar baza pe cele trei ipostaze pe care le observă el legat de culoare, și anume: aceea de a reprezenta și de a fi ipoteza afectivă, având culorile albastru, verde, roșu și galben.

1.– albastru: reprezintă profunzimea sentimentelor; subiectul este egocentric, pasiv, heteronom, sensibil, perceptiv, receptiv la relații; caracteristici afective: liniștea, satisfacția, tandrețea, afecțiunea.

2.-verde: reprezintă suplețea voinței; subiectul este egocentric, pasiv, defensiv, autonom, tenace, posesiv, nealterabil; caracteristici afective: persistență, afirmarea de sine, obstinație, stima de sine.

3.-roșu: a) reprezintă forța voinței; b) subiectul este extravertit, activ, ofensiv, autonom, mobil, competitiv, eficace; c) caracteristici afective: dorința, excitabilitatea, dominarea, sexualitatea.

4.-galben: a) reprezintă spontaneitatea; b) subiectul este extravertit, activ, inventiv, heteronom, expresiv, ambițios, investigator; c) caracteristici afective: inconsistența, expectativitatea, originalitatea, bucuria de a trăi.

c) Modelajul din plastilină sau lut reprezintă „nivelul bazal” al posibilităților de exprimare artistică. Contactul cu materialul (plastilina sau lutul) induce o stare de satisfacție, de confort. Modelajul este pasionant spre deosebire de alte activități artistice pentru că are în general drept obiectiv ființa umană. Dacă la început modelajul se poate utiliza drept metodă de investigație, copilul fiind lăsat să facă ce vrea cu materialul indicându-se unele aspecte perturbante, cu timpul activitatea se poate canaliza spre terapie. Se urmărește de către psihoterapeut și apoi se analizează și se comentează expresiile verbale din timpul modelajului și discuțiile dintre parteneri, dacă activitatea se desfășoară în grup.

Prin Art- terapie se poate ajunge mereu la un consens. Individul își poate exprima propriile trăiri și emoții fără a vi nevoie să vorbească despre ele, iar un bun psiholog are rolul de a strânge cât mai multe informații ce îi pot fi utile pentru o eventuală terapie. Terapeuții prin arta (art terapeutii) lucrează cu copii, adolescenți, adulți și vârstnici, cupluri, familii, grupuri și comunități. Ei oferă servicii, în mod individual și ca parte a echipelor clinice, în institutii de sănătate mintală, institutii de reabilitare, instituții medicale sau de medicină legală (alături de psihiatri, psihologi, asistenți sociali, dieteticieni și alții).

Copilul va găsi mijloace de comunicare și exprimare adaptative astfel încât relațiile lui sociale vor deveni satisfăcătoare sporind sentimentul de încredere

Bibliografie:

Maria Dorina Pașca Erzsebet Banga „Terapii ocupaționale și arte combinate” -Târgu-Mureș: University Press, 2016

Terapia prin joc

Prof. Cojoleancă Raluca-Elena
C. S. E. I. „Sf. Andrei” Gura Humorului

Jocul ca modalitate de relație dintre eu (subiect) și lumea obiectelor și a relațiilor, constituie formula primară a acțiunii umane și constituie o formă de organizare a cogniției și implicit o cale de organizare a cunoașterii.

Jocul reprezintă “materia prima” pentru cunoaștere și învățare, ducându-ne din aproape în aproape în triada ludică piagentiană unde:

- a) - jocul-exercițiu
- b) - jocul-simbol
- c) - jocul- cu reguli

Jocul este o forma de psihoterapie care se realizează prin metode și procedee educaționale, valorificând valențele terapeutice oferite de conținutul programelor în scopul recuperării copilului în limitele sale” (C-tin Păunescu. I Musu-1990)

Complexitatea jocului constă în faptul că acesta poate fi conceput ca metode de învățare ,terapie și investigație psihosocială.

Fiind un complex, jocul poate fi reprezentat și sub aspectul obiectivelor operaționale luând forma celor 5 tipuri și anume:

- 1.-jocuri funcționale: - perceptive - senzo motorii - verbale - imitație
2. - jocuri simbolice: - afective - identificarea cu un model - de socializare
3. - jocuri cu reguli: - cognitive (pe date manipulabile) - cognitive(pe date verbale) – sociale
- 4.-jocuri de constructive: - fără model - cu model
- 5.-jocuri de expresie: - plastice - verbale - muzicale

Cele cinci tipuri de jocuri, se pot baza pe exercițiile - joc cum ar fi : Plasa iubirii. 2. Jocul cuvintelor 3. Cum te simți azi? 4. – Acesta sunt eu! 5.- Îți place numele tău?. 6.- Termină 7. – Dorințe, urări de bine 8. – Continuă povestea 9. Evantaiul 10. Fluture sau gândac. 11.Ruperea hârtiei 12.Cum ar arăta emoțiile mele dacă le-aș vedea 13.Afișul meu publicitar 14. Poteca mea 15. Alege16.Copacul necazurilor tale 17. Daruri de negăsit în 18. Jocul așteptărilor 19. Vin și eu! etc.

Un exercițiu joc interesant ales pentru a fi descris este Plasa iubirii

Plasa iubirii = Participanții stau așezați în cerc (pe scaune sau în picioare). Conducătorul de joc ține în mână un ghem de sfoară (de preferat mai groasă) de un capăt. Celălalt capăt îl aruncă unuia dintre participanți rugându-l să se prezinte (să spună ce crede el că este cel mai important lucru pe care ceilalți trebuie să-l știe despre el). Pânza sau plasa iubirii se " țese " astfel ghemul fiind dat de la unul la altul formând o rețea ce-i leagă pe toți participanții (ghemul se dă pe deasupra iar firul se prinde pe degetul arătător de la mâna dreaptă). Ghemul derulat trebuie să ajungă din nou la conducătorul jocului după ce astfel fiecare s-a prezentat în mod personal și special. Acum, sfoara

trebuie reaşezată pe ghem şi va face "cale întoarsă" (conducătorul de joc va adresa de data aceasta o întrebare celui de la care a primit ghemul, rulând sfoara în timp ce i se adresează). Când ghemul ajunge "la cel cu pricina", acesta este obligat să răspundă la întrebarea pusă şi să deruleze apoi ghemul mai departe până ce-i deşirată plasa, fiecare se eliberează de ea răspunzând la întrebarea pusă. E foarte interesant ca terapeutul să urmărească comunicarea nonverbală a participanţilor cât şi reacţiile lor care pot declanşa întrebarea sau răspunsul dat. Jocul poate fi considerat ca un real punct într-o consiliere individuală când abordarea copilului se face mai greu, comunicarea fiind mai dificilă

Un loc aparte în cadrul terapiei prin joc, îl poate reprezenta şi cea prin jocul cu nisip (Sandplay therapy) care se adresează deopotrivă:

a) copiilor= cărora le permite a se elibera de emoţiile ce se regăsesc în viaţa lor de zi cu zi, să reuşească totodată să facă faţă unor stări anxioase sau traume din trecut, fiind o terapie expresivă; b) adulţilor= ce reuşesc cu dificultate să gestioneze unele traume din trecut, ținând cont de faptul că nisipul potenţează conştiinţa de sine, oferindu-le oportunitatea şi abilitatea de a lucra în profunzime acele zone rezistente la transformările ce sunt inerente în viaţa lor.

Ca şi identitate, (Ammann R.) terapia prin jocul cu nisip este o metodă terapeutică care face parte din grupa abordărilor psihologice de profunzime.

În cadrul procesului de recuperare, jocul reprezintă forma permanentă deoarece această modalitate constituie o structură unitară al jocului stimul-învăţare-răspuns-modificare, facilitând noi manifestări a unor teorii terapeutice-recuperatorii.

Concluzionând, putem remarca faptul, că dacă terapia prin jocul cu nisip, lucrează la un nivel simbolic, aceasta permite, atât copiilor cât şi adulţilor să acceseze în mod delicat, aspectele subconştiente-inconştiente.

Imaginea din cutie şi jocul, capturează elementele esenţiale ale peisajului interior, aducând la suprafaţă, ceea ce necesită atenţie şi vindecare în prezent.

Bibliografie:

Maria Dorina Paşca Erzsebet Banga „Terapii ocupaţionale şi arte combinate” -Târgu-Mureş: University Press, 2016

Grădinița online

Prof. învă. preșc. Colcer Ioana Daciana Grădinița cu Program Prelungit nr. 1 Arad

Vârsta preșcolară este cea mai frumoasă, este vârsta imaginației, a fanteziei, a jocului și a acumulării rapide de noi cunoștințe. Noțiunea de joc poate avea mai multe înțelesuri, iar unul dintre acestea, se referă la simularea unor situații, unor personaje sau chiar unor meserii pe care preșcolarii le pot practica în viitor.

Cel mai important rol al jocului este că poate fi utilizat ca instrument al educației.

Jocul pregătește preșcolarul pentru viață, îl inițiază pentru ce va urma dincolo de tărâmul imaginației.

În perioada online am gândit activități, pentru copii, astfel încât să formeze și să dezvolte autonomia, capacitatea de a organiza o activitate, obișnuința de a solicita și accepta ajutorul, perseverența de a duce sarcina la final și celebrarea sau valorizarea produsului muncii.

Chiar dacă grădinița online propune activități de echipă alcătuită din copil-părinte, asta nu înseamnă că preșcolarul nu se poate descurca și singur să participe la activități. La începutva părea dificil până ce copilul se obișnuiește cu educatorul, până ce vă organizați să pregătiți toate materialele și până ce va avea răbdare să participe la activități.

Iata cateva jocuri pe care le putem realiza acasă cu copilașii în funcție de nivelul de vârstă (3 ani, 4 ani, 5 ani).

- Pentru copiii de 3 ani un joc matematic în care trebuie să traseze imaginar conturul cifrelor în limitele 1-3. Aveți nevoie de discuri demachiate pe care le așezați în formă de cifre și de o minge colorată pe care copilul o va ghida prin labirintul cifrei alese. Acest joc dezvoltă inteligența logico-matematică, gândirea abstractă și motricitatea fină a mâinilor. Copiii vor învăța să scrie cifrele mult mai ușor după acest joc și le vor recunoaște fără să intampine dificultati.

- Un alt joc are în vedere un experiment plastic în care copiii trebuie să observe cum se colorează apa, învățând astfel culorile. Aveți nevoie de pensule și acuarele. Este un joc distractiv, plin de culoare și foarte educativ.

- Pentru copiii de 4 ani un joc de memorie și atenție care se numește „Repetă după mine”. Pentru realizarea lui aveți nevoie de bucăți de hârtie colorată, foi albe. Trebuie să lipiți foile colorate pe cele albe la fiecare colț. Cum se joacă? Dumneavoastră faceți o mișcare pe care copilul trebuie să o repete în oglindă: începeți de la mișcări simple (de exemplu, atingerea unei foi colorate cu mâna dreaptă) și continuați cu mișcări din ce în ce mai complicate (de exemplu, atingerea unei foi colorate cu mâna stângă o dată, unei alte foi cu degetul arătător și palmele puse pe alte hârtii colorate). Acest joc antrenează concentrarea copilului și-i dezvoltă memoria.

- Pentru copiii de 5 ani un joc în care se pot consolida literele alfabetului, antrenând astfel memoria, intuiția și imaginația. Tot ce trebuie să faceți este să reprezentați grafic câte o literă, folosindu-vă de degetul arătător, pe spatele copilului. Acesta trebuie să o ghicească, să o intuiască și să o reprezinte grafic la rândul lui pe tablă sau pe o foaie lipită pe perete/fereastră, care se află în fața lui. Este un joc distractiv ce fixează cunoștințele lingvistice și dezvoltă motricitatea fină a preșcolarului.

- Rămânând tot în această sferă, un joc de masă în care copilul trebuie să așeze piuneze colorate după forma literei desenate pe o tăbliță de plastic. Acest lucru se poate realiza chiar și cu cifrele.

Acestea sunt câteva idei de jocuri educative care pot contribui la dezvoltarea cognitivă a preșcolarilor. Nu trebuie să uităm niciodată că jocul, văzut ca instrument al educației, stă la baza formării personalității copiilor, așa cum spune, cu alte cuvinte, Jean Chateau „jocul este un impuls irezistibil, prin care copilul își modelează propria-i statuie”. Jucați-vă cât mai des cu copiii și veți vedea cât de ușor este să trăiești!

Activitățile grădiniței online sunt pregătite conform programei școlare și realizate în așa fel încât să stârnească curiozitatea celor mici, dar asta nu înseamnă că se poate înlocui cu o grădiniță clasică.

EDUCAȚIE FĂRĂ FRONTIERE - ȘCOALA DE ACASĂ

Prof. învățământ primar Colda Adina Hannelore
Școala Gimnazială "Romul Ladea" Oravița, Caraș-Severin

Din cauza pandemiei actuale, care a determinat mai multe state să-și închidă porțile pe anumite perioade de timp, profesorii și învățătorii din țara noastră au fost provocați să se adapteze rapid și să continue învățarea în afara școlii și anume cu instrumente conectate la mediul online, accesibile elevilor.

Cu multă determinare s-a putut face un progress împreună și a le insufla elevilor să muncească independent.

Aplicația folosită, în cazul meu, a fost platforma școlii. Cu ajutorul școlii, am reușit să avem mediul online accesibil, atât de necesar în munca cu elevii (oferirea unor tablete pentru copiii ce provin din familii cu un venit mediu scăzut, anumite proiecte- Euro 200).

În primul an de pandemie, am avut clasa pregătitoare. Elevii fiind destul de mici, la început, am cochetat cu alte aplicații. Părinții/ bunicii au avut un rol foarte important în procesul instructiv-educativ al copiilor. Aceștia trebuiau să-l sprijine pe copil, să ne dea o mână de ajutor, nouă, dascălilor, să ne sprijine în organizarea activităților și sarcinilor propuse pentru acasă.

După o perioadă de acomodare cu mediul online, am putut să lucrăm pe platforma școlii. În primul semestru, al acestui an școlar, mai exact în luna noiembrie, am fost nevoiți să abandonăm cursurile față-în-față, pentru a reveni la învățarea online. Chiar dacă unele lucruri le-am făcut mai greu în mediul online, în cele din urmă am răzbit. În anumite situații, unele lucruri au avut un impact negativ asupra învățării (lipsa comunicării-un feedback activ din partea elevilor pentru corectarea greșelilor, explicațiile oferite elevilor pentru înțelegerea anumitor sarcini și discuțiile cu fiecare elev în parte).

Pentru a putea face față acestei provocări, și anume de a preda online, am urmat mai multe cursuri pentru perfecționare, cursuri oferite prin C.C.D. (Casa Corpului Didactic). Dintre acestea amintesc: Utilizarea platformelor și instrumentelor online în activitatea didactică”, „Folosește manualele 3D și instrumentele interactive pentru a susține lecții la distanță” și altele.

Câteva aplicații folosite în activitatea online au fost un adevărat ajutor pentru noi, dascălii, dar și pentru elevi, care lucrau cu plăcere sarcinile trasate. Elevii au învățat să deprindă informațiile prin descoperire, să se informeze și să învețe mai ușor prin descoperire.

Copiii au fost încântați mai ales de filmulețe și jocuri online, când au putut rezolva exercițiile direct pe laptop/telefon, dar au lucrat conștient și fișele trimise pe platformă.

Chiar dacă am evoluat, fără să vrem, inițial, totuși nimic nu se compară cu învățământul față în față.

EDUCAȚIA ÎN ALTE ȚĂRI

Prof. înv. preșcolar Coliban Ionela
Școala Gimnazială "Ady Endre"/ Grădinița cu P. P. „Napsugar”
Sf. Gheorghe/ Covasna

Sistemul de învățământ din fiecare țară are particularitățile proprii, determinate de condițiile economice, sociale, politice, de gradul de cultura și civilizație al societății, de tradițiile specifice unei națiuni și de concepțiile pedagogice pe care le promovează. Sunt țări în această lume care au înțeles că prosperitatea unei națiuni depinde de noua generație. Investiția în educația copiilor este sigură și durabilă.

Finlanda

Toate clasamentele plasează această țară nordică în fruntea sistemelor de învățământ din lume. Paradoxul este că programul elevilor finlandezi și cerințele școlii sunt foarte relaxate. Regulile sunt foarte clare. Dacă nu are 7 ani împliniți, copilul nu are ce căuta la cursuri. Clasele primare durează șase ani, iar elevii au la toate materiile același profesor - îndrumător. Rolul acestuia este să vegheze ca niciun elev să nu rămână în urmă. Rezultatul absolvirii claselor primare trebuie să fie stabilitatea emoțională a elevilor și încrederea în forțele proprii. De aceea, până în clasa a șasea nu există sistem de notare. Succesul sistemului finlandez se bazează pe cooperarea dintre familie și școală.

Coreea de Sud

Potrivit statisticilor, Coreea de Sud e doar cu un pas în spatele Finlandei, în domeniul educației. Rezultatele elevilor sunt spectaculoase, dar presupune un foarte mare efort din partea copiilor. Elevii petrec foarte mult timp la cursuri. Un calcul arată că, până ajung la facultate, petrec pe băncile școlii cu un an mai mult decât alți copii din lume. Obsesia pentru educație a părinților coreeni a devenit o problemă națională. Sociologii au atras atenția că, un astfel de sistem ce poate fi considerat draconic, dunează, pe termen lung, sănătății copiilor. În Coreea de Sud, anumite cursuri, în special cele de limbi străine, sunt susținute de roboți.

Marea Britanie

Este o țară în care sunt identificate abilitățile fiecărui copil, în care elevii sunt îndrumați să-și găsească vocația, în care profesorii au cea mai bună reputație, în care școala te face mare și puternic. Cele mai importante materii sunt limba engleză, matematica și științele. Urmează design, tehnologie, informatică, comunicații, istorie și geografie. Și tot ca obiecte obligatorii de studiu sunt limbile străine, muzica, arta, educația fizică și cea religioasă.

Statele Unite ale Americii

Țara care are cel mai mare buget pentru educație, o țară în care școala îți dă scopul în viață, „o țară a tuturor posibilităților”. Educația în Statele Unite ale Americii este obligatorie, diferă doar vârsta școlarilor, de la stat la stat. Astfel, în unele state copiii merg la școală când împlinesc cinci ani, iar la vârsta de 14 ani sunt absolvenți de liceu. În alte state însă, clopoțelul sună prima oară pentru cei care au opt ani împliniți.

Accentul se pune pe utilitatea individului în societate. Cine are aptitudini să devină medic este ajutat să dobândească toate cunoștințele necesare. Cei care au abilități practice vor deveni foarte buni instalatori sau electricieni. Cei care nu-și găsesc locul în societatea civilă sunt încurajați să se înroleze în armată. Principiul „omul potrivit la locul potrivit” n-a dat greș și a construit cea mai puternică națiune din lume.

Școala și virusul „izolării”

Profesor: Colțea Angela Dorinela

Odată cu închiderea școlilor în vederea opririi propagării virusului COVID19, profesorilor le-a revenit o sarcină destul de complexă și inedită: continuarea cursurilor în sistem online.

Ca și părinte cu toții ne-am întrebat ”Ce o să facem? Cum va fi? Oare izolarea nu va duce la un regres?” Unii doreau cu toată ființa ca în această perioadă copilașul lor să nu sufere și chiar să aibă un progres mai bun la învățare; pentru aceasta erau capabili să facă orice. Pe de altă parte știm că părinții și profesorii nu au aceeași opinie în ceea ce privește „Învățarea/ Predarea conținuturilor”.

Astfel s-au născut numeroase divergențe între aceste două categorii, fiindcă fiecare elev, plasat într-un context familial specific, răspundea într-un mod diferit față de colegii lui. La aceasta s-a adăugat și sentimentul unei supra responsabilități ce li s-a acordat părinților care se suprapunea cu cel al vinovației pentru că nu știau cum să își ajute copiii. Unii și-au dorit să facă tot ce le-a fost trimis și astfel au ajuns să se îndrepte spre „competiție” și nu aveau în vedere învățarea de competențe și valori.

Cred că este foarte important să avansăm cu pași mărunți pe drumul învățării și să consolidăm aceste competențe având în vedere sănătatea mentală și fizică a copiilor. Această situație de izolare acasă ne-a pus în fața unei experimentări co-educative inedită, care ar trebui transformată într-o oportunitate de a regândi relația familie –școală.

Copiilor, este necesar să le transmitem o primă lecție educativă: „nesiguranța și riscul” fac parte din viața noastră. Trebuie să încercăm să găsim subiecte comune și să le explicăm de ce suntem acasă și să profităm de această perioadă în procesul învățării.

Cu siguranță, cu toții ne amintim cum în experiența noastră școlară și familială, am avut ocazia să învățăm într-o modalitate autonomă. Este necesar în aceste momente să îi învățăm pe copii „să învețe singuri”, să fie capabili să își caute informațiile, să selecteze ceea ce îi este important, să negocieze sau să experimenteze noi atitudini.

Pentru a ajunge să realizeze toate acestea, ar trebui să le organizăm momente în care să „construim împreună” urmărind luarea inițiativelor de către aceștia. Astfel pentru a le dezvolta autonomia putem să inițiem ateliere de gătit sau de bricolaj.

Atunci când copilul este pus într-o situație ce vizează dezvoltarea autonomiei, el va încerca să își imagineze consecințele alegerii sale și va fi foarte responsabil în ceea ce ne va propune.

În această perioadă atât de particulară, timpul pe care îl petrecem în familie este cel mai important și ar trebui să realizăm „Cluburi de lectură sau de scriere, de jocuri” atât în autonomie cât și împreună cu familia pentru a le da siguranța că vom trece cu bine peste orice provocare ne-o aduce viața.

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

**Prof. înv. primar Coman Călina,
Școala Gimnazială Nr. 9 Borșa**

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea învățătorilor.. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclul curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la școală dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

Limite:

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

APLICAȚII ȘI INSTRUMENTE DIGITALE UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA ONLINE LA GRĂDINIȚĂ

Prof. învă. preșcolar: Bîzu Elena - Georgiana
Prof. învă. preșcolar: Coman Maria Floare
Grădinița cu P. P. "Scufița Roșie", Alba Iulia

Educația digitală nu este despre tehnologie, ci despre pedagogia din spatele tehnologiei. Știm că există numeroase aplicații și platforme gratuite care ne pot ajuta în activitatea online sau blended cu preșcolarii. În ceea ce urmează, voi prezenta aplicațiile și instrumentele digitale create potrivit nivelului de vârstă al copiilor și care servesc la dezvoltarea competențelor și atingerea obiectivelor de învățare pentru grupa la care predau.

Primul instrument pe care doresc să îl prezint este LOOM. Acest instrument ne permite realizarea de tutoriale video pentru copii, care pot fi ușor integrate în proiectarea activităților online.

Am utilizat Loom în cadrul proiectului tematic: "Familia mă ajută să cresc și să mă îngrijesc", în cadrul activităților asincron. Pentru a crea această resursă, am utilizat cartea online "Pe scări în sus" scrisă de Georgiana Chițac și Oana Ispir. Aplicația ne permite transformarea înregistrării într-un link, care poate fi partajat oriunde, astfel nu mai trebuie să ne îngrijorăm de dimensiunea unui video.

Link resursă creată: <https://www.loom.com/share/9c0c80618a434bfa8a7dcf52ab4a2aab>

O altă aplicație care poate fi folosită în cadrul activităților asincron este BOOK CREATOR. Aceasta este o platformă prin care se poate crea cărți în format electronic pe un calculator sau pe o tabletă. La realizarea acestora pot contribui un autor sau mai mulți. Cărțile create se pot reedita, trimite, stoca în bibliotecă sau descărca după creare.

Am utilizat Book Creator în cadrul temei săptămânale: "Sunt român, aici trăiesc, țara o sărbătoresc." Prin resursa creată am transmis copiilor informații utile despre 1 Decembrie – Ziua națională a României. Această carte a fost primită de către preșcolari cu foarte mult entuziasm, deoarece acționând butonul de sunet copiii aud vocea educatoarelor care le citesc textul cărții.

Resursa este publică și poate fi vizualizată accesând link-ul de mai jos sau codul SBJRTYR.

Link resursă:

<https://read.bookcreator.com/6DB1x9NAnifY6rAsjDwF04AvNKv2/9kJBCp85T0q8GOSF-woNig>

Una dintre aplicațiile preferate de preșcolari este WORDWALL. Aceasta poate fi utilizată pentru a crea activități atât interactive, cât și imprimabile. Resursele sunt create folosind un sistem de șabloane. Acestea includ șabloane clasice familiare, ar fi Chestionarul și Cuvintele încrucișate dar și jocuri în stil arcade, precum Maze Chase și Airplane.

Am utilizat această resursă atât în învățarea asincron cât și în învățarea sincron în cadrul întâlnirilor online pe platforma Google Meet. În ceea ce urmează voi atașa câteva link-uri de la resursele create de noi, utilizate în cadrul activităților.

Pentru întâlnirea de dimineață folosim "Rota salutului" creată special cu formulele de salut pe care copii le cunosc deja din sala de grupă.

Link Rota salutului: <https://wordwall.net/ro/resource/7395783>

Pentru a realiza o activitate interactivă la finalul proiectului tematic "Familia o ocrotesc, dacă eu mă îngrijesc" am creat o resursă care propune o serie de ghicitori despre obiecte de igienă.

Link "Ghicitori despre obiecte de igienă": <https://wordwall.net/ro/resource/7393183>

O altă aplicație care poate fi utilizată atât în învățarea sincron cât și în cea asincron este LEARNINGAPPS.

Am utilizat această aplicație în cadrul temei săptămânale: "Sunt român, aici trăiesc, țara o sărbătoresc." Tema resursei create a fost: Unește cifra cu imaginea corespunzătoare! Și a fost creată pentru Domeniul Științe – Activitate matematică.

Resursa poate fi vizionată accesând link-ul: <https://learningapps.org/view13691740>

Bibliografie:

1. <https://chrome.google.com/webstore/detail/loom-forchrome/liecbddmkiiihnedobmlmillhodjkdmb?hl=ro>
2. <https://wordwall.net/ro/features>
3. <https://www.scribd.com/document/437210168/Tutorial-Book-Creator>
4. <https://learningapps.org/about.php>
5. <https://alem.aice.md/resources/conferinta-platforme-educationale-online/>

PROIECT DIDACTIC Activitate monodisciplinară

Prof. înv. preșc. Coman Maria

DATA: 26.11.2020

GRUPA: mică, „Ursuleților”

GRĂDINIȚA CU P.P. „Scufița Roșie” Alba Iulia

Tema anuală de studiu: CUM ESTE/A FOST ȘI VA FI PE PĂMÂNT?

Tema proiectului: TRADIȚII ȘI OBICEIURI

Tema săptămânii: „SUNT ROMÂN, ROMÂN VOINIC!”

Categoria de activitate: Domeniul Știință: Activitate matematică

Tema activității: „Alege biscuiții (discurile) și pune-le în bol(castronel)”

Mijloc de realizare: exerciții cu material individual

Tipul activității: predare- învățare

Durata: 15 min

Forma de organizare: frontal

Mod de realizare: online- whatsapp

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală;
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Curiozitate, interes și inițiative în învățare;
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute;
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.

Comportamente vizate:

- Realizează, în mod dirijat, activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice:

- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate;
- Face diferența între lucruri care se mănâncă și cele care nu se mănâncă;
- Manifestă încredere în adulții cunoscuți, prin exersarea interacțiunii cu aceștia;
- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- Verbalizează experiențe senzoriale gustative, olfactive sau vizuale;
- Întreține (ordonează) mediul apropiat, asistat de un adult.

Obiective operaționale:

- Să-și însușească denumirea logico-matematică: formă de disc/ cerc;
- Să ordoneze biscuiții după forma lor;
- Să identifice biscuiții rotunzi;
- Să identifice alte obiecte sub formă de disc în casă;
- Să se exprime în propoziții scurte, dar corecte din punct de vedere grammatical.

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația, povestirea, demonstrația, exercițiul

Mijloace de învățământ: pentru copii:

Laptop, telefon/ tabletă, biscuiți Salatini, 4 boluri, planșetă, măsuță, scaunel/ scaun.

pentru educatoare: Laptop, biscuiți Salatini, boluri pentru sortare, păpușa Ovi cel Organizat, Trusa Dienes- discurile- 6: discuri: mare/ mic, roșu gros; discuri: mare/mic, galben gros; discuri: mare/mic, albastru, gros.

Material bibliografic: Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019;

Iftimie. Gh. „, Jocuri logice pentru preșcolari și școlari mici”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980;

Tătaru.L, Glava.A, Chiș. O, Piramida cunoașterii, Editura Diamant, Pitești, 2014.

Etaplele activității	Conținutul științific	Strategii didactice		Evaluarea/ Metode și indicatori
		Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
Momentul organizatoric	Pentru că activitatea se realizează online prin aplicația Google Meet, i-am anunțat pe părinți că la întâlnirea de la ora 18, copiii să aibă pregătiți biscuiți Salatini, tot atâtea boluri/ castronele câte forme au biscuiții (în pungă de regulă sunt 4 forme). Părinții au fost rugați să urmărească, să fie biscuiți rotunzi în pungă, precum și cele necesare realizării activității: măsuță, scaunel, planșetă.	Mesaje WhatsApp	laptop	
Captarea atenției	Întâlnirea debutează cu salutul obișnuit: „ Bună seara...” , dar de data această în locul d-nei educatoare i-a întâmpinat o păpușă. – Ovi- cel Organizat. Ovi, le povestește că nu a fost tot timpul organizat, dar a învățat și tare bine se simte acum când i se spune: „ Ovi-cel organizat”. Adică, de fiecare după ce s-a jucat sau a făcut alte activități și-a făcut ordine pe măsuță sau în cameră. De aceea i se spune: „ Ovi- cel organizat” Ovi, îi întreabă ce au pregătit pe masă: (biscuiți de mai multe forme)	Conversația povestirea	Păpușa Ovi cel Organizat	Copiii sunt pregătiți pentru începerea activității.
Anunțarea temei	Ovi- îi anunță că astăzi se va juca cu ei și o să-i învețe să devină și ei organizați. Se anunță tema: „ Alege biscuiții, de același fel și pune-i în bol(castronel)”	Explicația demonstrația	biscuiți boluri	Copiii urmăresc explicațiile lui Ovi.

<p>Dirijarea învățării</p>	<p>Copiii sunt sfătuiți să se așeze confortabil la măsuță și să asculte indicațiile lui Ovi. Ovi: - Alegem biscuiții de aceeași formă și-i punem în bol. Semnul că au terminat este prin ridicarea ambelor mâini. Ovi: - Vă rog să-mi arătați câte un biscuite din bolul cu biscuiți rotunzi. Ovi: - Pentru că acești biscuiți nu au colțuri, îi numim biscuiți sub formă de disc. Ovi, solicită copiilor să denumescă forma biscuiților rotunzi (2-3 copii)</p>	<p>exercițiul</p>	<p>biscuiți boluri laptop tabletă telefon</p>	<p>Observarea modului de lucru al copiilor și explicațiile oferite.</p>
<p>Obținerea performanței</p>	<p>Copiii sunt rugați să rostogolească biscuiții pe planșetă pentru a verifica dacă se rostogolească. Ovi- le prezintă copiilor alte discuri de alte culori, mărimi, grosimi (Trusa Dienes- 6 piese) Individual, Ovi, le cere copiilor să denumescă câte o piesă arătată: Disc: mare, roșu, gros; Disc: mic, roșu, gros; Disc: mare, galben, gros; Disc: mic, galben, gros.</p>	<p>conversația</p>		<p>Obsevarea capacității de comunicare și de relaționare între copil-adult.</p>
<p>Încheierea activității</p>	<p>Cu ajutorul versurilor: „ Unul pe tăviță/ Unul în guriță!”, copiii sunt îndemnați să guste și din celelalte forme, asociindu-le în măsura posibilităților cu obiecte sau construcții din mediul înconjurător: triunghiul- seamănă cu un acoperiș de casă, pătratul cu un șervețel, dreptunghiul cu o ușă. Ovi- îi declară pe toți ca fiind ORGANIZAȚI, și-i invită să facă ordine alături de mama și să găsească alte obiecte care au formă de disc: farfurii, perne, dischetele demacheante ale mamei.</p>	<p>exercițiul</p>		<p>Aprecieri asupra modului de desfășurare a activității</p>

Lecția de predare - învățare, măsură a măiestriei cadrului didactic

Pip. Coman Mihaela
Școala Gimnazială „Iorgu Radu” Bârlad

Proiectarea didactică reprezintă totalitatea proceselor și a operațiilor deliberative de anticipare a acesteia, de fixare mentală a pașilor ce vor fi parcurși în realizarea instrucției și educației și a relațiilor dintre acestea, la nivel macro (respectiv la nivelul general al procesului de învățământ) și micro (la nivelul specific/ intermediar – al unităților de învățare/ capitolelor/ temelor și operațional – al activităților didactice concrete).

Pe măsura acumulării experienței didactice comune, viziunea asupra esenței, importanței și modului de realizare a proiectării didactice, s-a modificat profund. În viziune tradițională, activitatea de proiectare didactică consta în simpla planificare și eșalonare rigidă a timpului pe unități de instruire și, în paralel, în eșalonarea univocă a materiei de studiat sub forma planului calendaristic, a sistemului de lecții, a planului tematic, a proiectului de lecție, etc., în funcție de așa-numitele ”programe analitice”. În viziunea modernă, accentul se pune pe prefigurarea și construirea cât mai atentă a experiențelor de învățare și a situațiilor educaționale în care să realizeze activități cognitive eficiente.

Acțiunea de proiectare didactică nu mai reprezintă azi un demers administrativ formal în care să se gestioneze timpul și nu se suprapune peste întocmirea planurilor de activitate. Dimpotrivă, ea reprezintă un demers personalizat, care presupune elaborarea de instrumente didactice de interpretare personală a programei școlare, funcție de contextul educațional.

Condițiile proiectării didactice eficiente

1. Adaptarea obiectivelor la specificul disciplinei
2. Finalizarea activității de proiectare cu instrumente de lucru: planul tematic, proiectul de lecție etc.:

Orientare globală, structură flexibilă

Adaptarea la situații noi, neprevăzute prin alternative de acțiune

3. Sunt necesare evaluări diagnostice:

Nivelul cunoștințelor cursanților

Resursele psihologice ale cursanților

Resursele materiale și de instruire

Exigențele programei școlare

Etapele proiectării didactice:

1. Încadrarea activității în sistemul de activități didactice:

Se stabilește obiectivul fundamental al activității

Determină modul de valorificare a conținutului activității

2. Identificarea și formularea obiectivelor operaționale (Ce facem?):

Obiectivele depind de: conținutul și logica specifică a disciplinei, nivelul de pregătire al cursanților, mijloacele didactice disponibile, timpul disponibil

Se stabilesc pentru o perioadă mai mare de timp sau corespunzător unei lecții

Toate componentele sistemului de activitate didactică sunt stabilite în relație cu obiectivele propuse

Oferă siguranță și permite evaluarea obiectivă a rezultatelor

3. Analiza resurselor (Cu ce facem?): resurse

Umane

De conținut: ansamblul valorilor educaționale

Materiale

Locul desfășurării activității și timpul disponibil

4. Elaborarea strategiilor didactice optime (Cum facem?):

Modalitățile de organizare, desfășurare și conducere eficientă a activității de predare – învățare

Procesele de predare – învățare să fie adecvate obiectivelor și conținuturilor

Conturarea unui sistem coerent de forme, metode, materiale și mijloace educaționale, care să se potenteze reciproc în vederea unei strategii didactice eficiente

5. Elaborarea instrumentelor de evaluare (Am făcut ce trebuia?)

Raportul dintre rezultatele obținute și cele scontate

Momentul necesar și posibil de realizat (periodic, la final, combinat)

Instrumentul de evaluare cel mai adecvat (oral, scris, proba practică, test de cunoștințe)

Finalizarea și exprimarea rezultatului evaluării

6. Stabilirea structurii procesuale a activității didactice:

În funcție de obiectivul didactic fundamental și de tipul activității didactice

Nu există modele unice, absolute

Succesul este asigurat de buna anticipare a secvențelor procesului didactic

Probează pregătirea de specialitate, metodică, pedagogică, experiența, evitând erorile, improvizările și consumul nejustificat de resurse

Lecția – activitate comună a învățătorului cu elevii unei clase, în vederea realizării unor obiective instructiv-educative determinate, în cadrul căreia învățătorul asigură predarea unui conținut, organizează și dirijează activitatea de învățare a elevilor.

CLASIFICAREA LECȚIILOR

În funcție de sarcina didactică îndeplinită distingem următoarele tipuri de lecție:

- comunicare / dobândire de cunoștințe;
- formare de priceperi și deprinderi;
- recapitulare și sistematizare de cunoștințe;
- (re)sistematizare, fixare, consolidare de cunoștințe;
- verificare și apreciere de cunoștințe.

ALTE FORME DE DESFĂȘURARE A ACTIVITĂȚII INSTRUCTIV-EDUCATIVE

După cum s-a arătat, lecția reprezintă forma principală de organizare a procesului didactic, însă se mai folosesc și alte forme ca:

- consultațiile și activitățile suplimentare;
- cercurile științifice, tehnice, literare, artistice;
- excursiile și vizitele.

“În făurirea omului este important mai întâi nu a-l instrui, ceea ce este ceva zadarnic dacă ajunge doar ca o carte care merge; este nevoie să fie crescut, educat, pentru a-l aduce la înălțimea unde nu mai sunt lucruri, ci chipurile născute din nodul divin care leagă lucrurile. Căci nu este nimic de așteptat de la lucruri dacă ele nu răsună unele în altele, această fiind singură muzică pentru inimă.

În constelația acestor factori de educare a tinerei generații, școlii îi revine locul central, ea fiind „principala instituție socială specializată în pregătirea omului pentru muncă și viață.”

«Antoine de Saint - Exupéry. Factorii educației »

O personalitate este modelată în mod direct sau indirect de acești factori: familia în primul rând, grădiniță, școală, societate, imprimând ca și trăsături cultura cu obiceiurile și tradițiile ei, precum și aspectele sociale ale realității în care trăiește copilul.

Măiestria dascălilor reprezintă un reper important în formarea personalității copiilor. Cadrele didactice sunt un factor marcant în formarea componentelor zestrei de valori ce reprezintă personalitatea copiilor. De multe ori găsim generații de elevi care și-au urmat profesorii privind talentele lor și chiar de ce nu stilul lor didactic. Dacă un profesor este pasionat de matematică va preda acea disciplină cu mult suflet, va cauta resursele procedurale, materiale cât mai adecvate, va cauta ca lecțiile să fie antrenante, atractive, în așa fel încât copiii vor îndrăgi acea disciplină și vor da rezultate performante. Chiar și caligrafia scrisului este copiată de elevi, dacă învățătorul / profesorul scrie caligrafic, îngrijit la tablă și copiii au tendința de a urma caligrafia modelului dat.

Copiii, fiind la începutul vieții, caută și își doresc modele de urmat, fie din familie, fie din școală. Își aleg modele dintre vedetele filmelor pentru copii sau adulți. Unora le plac mult să audieze / vizioneze povești, basme și își doresc să se autentice cu personajele acestor texte literare. Dacă le urmărim cu atenție jocurile lor îi vezi costumați și deghizați în aceste personaje îndrăgite, interpretându-le rolurile cu mare drag și cu multă pasiune. Nu e de mirare că mai târziu își aleg, ca și carieră de viață, să devină ceea ce și-au dorit să fie de mici copii.

“Competențele unui profesor diferă în funcție de nivelul său de experiență, debutant sau expert și de disciplina pe care o predă.

O detaliere a lor ne permite să le organizăm în:

- * competențe privitoare la subiectul și conținutul învățării;

- * competențe referitoare la clasă;
- * competențe cu privire la școală și la sistemul educativ;
- *valorile, atributele și abilitățile implicate de profesia didactică;

*competențele de comunicare se bazează pe abilitatea de a înțelege , de a exprima și de a interpreta gânduri, sentimente și fapte atât pe cale orală cât și în scris (ascultare, vorbire, citire și scriere) într-o gamă potrivită de contexte sociale – la serviciu, acasă, în educație și instruire – conform cu dorințele sau nevoile individului ”.

Aceste competențe nu se obțin decât printr- o formare continuă, studiu intens, cu interes, multă pasiune pentru ceea ce faci.

Pentru dezvoltarea creativității la elevi, trebuie să preluăm și să dezvoltăm, în mod organizat, potențialul creativ al fiecărui copil. În diverse situații, la clasă, am fost nevoită să intervin conștient și activ pentru îndepărtarea anumitor blocaje care apar în procesul educării creativității. Am fost întotdeauna de părere că metodele de depistare, de antrenare și de stimulare a creativității pot fi aplicate cu succes în procesul de predare-învățare.

“În educație, educatorul să înceapă cu el. Nu înveți pe alții ceea ce vrei, nu-i înveți ceea ce știi, îi înveți ceea ce ești.” (Marin Voiculescu)

Bibliografie:

- Sălăvăstru, Dorina, “Psihologia educației ”, 2004
Stan, Emil, “Educație în postmodernitate”, 2007

ȘCOALA DE ACASĂ ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON-LINE

Prof. înv. primar: COMAN NICOLETA MIRELA
Școala Gimnazială “Nicolae Titulescu”- Ploiești

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii etc., prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

În primul rând, pentru a fi la fel de eficientă ca instruirea față-în-față, trebuie să se regăsească sub forma învățării mixte (blended learning – on line și față-în-față). Prezența fiecăruia dintre aceste tipuri de interacțiune, atunci când este integrată în mod semnificativ, crește rezultatele învățării.

În al doilea rând învățarea online de calitate înseamnă:

- timp de planificare,
- pregătire și dezvoltare pentru o lecție,
- situația actuală determinându-ne mai degrabă să acționăm cu resurse minime disponibile și într-un timp redus.

Planificarea atentă a învățării online presupune nu doar identificarea conținutului de parcurs, ci și proiectarea atentă a tipurilor de interacțiune, cu scopul de a susține procesul de învățare. Apoi, trebuie adaptată particularităților de vârstă și chiar individuale ale elevilor, pretându-se mai bine vârstelor mari, ciclului liceal, studenților și adulților în contexte de formare.

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje.

Avantaje

Distribuirea rapidă a materialelor didactice:

Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.

Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru ca informațiile rămân online.

Elevii/ studenții intră în posesia materialelor prin-o simpla accesare:

Orice persoana din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

Existența conținuturilor multimedia:

Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.

Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:

Dacă distribuitorul își dă seama ca a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:

Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:

Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul

nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

Lipsa comunicării reale/fizice:

Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Situații limită:

Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

Interpretarea eronată a explicațiilor scrise reprezintă, de asemenea, o problemă. Pentru elevi, învățarea online activă solicită mai multă responsabilitate, inițiativă și efort decât instruirea față-în-față. Deciziile legate de mărimea grupului de elevi vor limita foarte mult strategiile utilizate; un număr mare de elevi face imposibilă interacțiunea de calitate. Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește; se ajunge, în cele din urmă, la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt.

Dezavantajele învățării online sunt legate de faptul că sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori; dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării. Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe; conținuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condițiile în care înțelegerea acestora nu este facilitată de profesor.

Concluzii

Am putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze studenții în posibilitățile lor de carieră.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

Înțelegând modelul de întrebări și răspunsuri și sugestiile oferite de profesori cu experiență, elevii pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate.

De asemenea, învățarea în clasă este mai utilă datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe elevi să scape de temerile lor cu privire la examene.

În cele din urmă, interacțiunile cu profesorii buni contribuie la motivația elevilor de a obține note mari.

ȘCOALA DE ACASĂ, ÎNVĂȚĂMÂTUL ONLINE ȘI CEL TRADIȚIONAL

COMĂNESCU CRISTIANA
PROFESOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
LICEUL TEORETIC OLTENI

Școala nu poate avea decât două scopuri. Primul e să dăm copilului cunoștințele generale de care, bineînțeles, va avea nevoie să se servească: aceasta este instrucția. Cealaltă e să pregătim copilul de azi pentru omul de mâine, și aceasta este educația. Gaston Berger

Tehnologia digitală a făcut posibilă continuarea educației într-o perioadă dificilă pentru întreaga omenire.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii au folosit mai multe mijloace specifice, dintre care cele mai frecvent :

- aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook Messenger etc.;

- apeluri telefonice/ SMS;

Pe locurile următoare se situează:

- utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps;

- platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.;

- aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype.

La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.), precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe.

Suspendarea activităților didactice față-în-față a afectat în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii au considerat că au reușit mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor, descoperind limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online. Cu toate acestea învățământul online a oferit alternativa învățământului tradițional, atunci când acesta nu a mai putut fi practicat, dar a și prezentat multiple beneficii pe care școala tradițională nu le-a dezvoltat, observând și lacunele învățământului tradițional.

Utilizarea tehnologiei, de exemplu, în școala tradițională se realiza într-un procent destul de redus, în special în prezentări power-point, vizionări de secvențe de film, piese de teatru, lecții AEL. Platformele utilizate în școala online, resursele educaționale, quizurile, aplicațiile pentru activitățile de învățare au fost un plus al sistemului educațional, o activizare a învățării, o adaptare mai eficientă la nevoile copilului, o legătură mai strânsă între școală și familie.

Eforturile au fost comune elevi-profesori-părinți, provocarea a arătat că adaptarea s-a făcut destul de repede și toți cei implicați s-au susținut.

Studiile făcute referitoare la școala online au arătat că părinții au o atitudine pozitivă cu privire la educația online și doresc implementarea instrumentelor digitale și după ce copiii vor reveni la școală. Majoritatea părinților consideră că sistemul educațional trebuie să fie pregătit din punct de vedere digital pentru situațiile excepționale (ninsori masive, epidemii) și susțin predarea online combinată cu predarea în clasă.

Pe de altă parte, cadrele didactice susțin ca instrumentele online să fie folosite de-acum înainte în coordonarea lucrului în echipă pentru realizarea proiectelor, utilizarea instrumentelor digitale în coordonarea temelor – alocarea și încărcarea temelor, proiectelor, chiar și în procesul de predare, unde nu există profesori calificați pentru anumite specialități, dar și în comunicarea între profesori, elevi și părinți.

Cu toate beneficiile pe care școala online le-a demonstrat: de facilitare a transmiterii cunoștințelor, de utilizare a diverselor materiale publicate online, de realizarea unei evaluări rapide și eficiente care se poate face prin platformele utilizate, de asigurarea unei comunicări eficiente, rapide și ușor de atins, școala online a prezentat și multe aspecte negative: de distanțare și de lipsă de socializare, de efort mai mare din partea părinților, în special al celor mici, pentru a ajuta la conectare și utilizarea aplicațiilor, de petrecere a unui timp de lucru destul de mare în fața ecranului. Unele studii au arătat că școala online a fost și o sursă de stres mai mare, atât pentru elevi, cât și pentru părinți, iar problemele de conectare și lipsa tehnologiei au fost și ele un impediment.

Cu toate acestea, școala online va deveni, cu siguranță, o alternativă la învățământul tradițional, o adaptare la schimbările rapide din societatea actuală, o formă a educației în viitor.

Grădinița online - o provocare

Prof. învățământ preșcolar: Comșa Mariana
Grădinița cu P. P., Nr. 29 Brașov

”Cred cu putere că toate situațiile criză sunt doar oportunități de a crea miracole”. (Sivaprakash G.)

Încă din anul școlar trecut din momentul în care au fost suspendate cursurile față- în -față, sistemul de învățământ a trebuit să se reorienteze către practici noi de comunicare și cooperare prin care să se asigure continuitatea învățării și să se asigure funcționarea organizațională. Adulți și copii deopotrivă au fost puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. Activitatea preșcolară este cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ de perioada carantinei, nevoia preșcolărilor de conectare și contact direct cu adulții și cu alți copii, capacitatea mică de concentrare și nivelul lor de dezvoltare cognitiv și emoțional, au făcut învățarea online o adevărată provocare pentru grădiniță. Provocările pot aduce, însă, și un plus valoare dacă sunt privite cu deschidere, creativitate, transformându-se în unelte cu care vom putea modela mintea și sufletul micului preșcolar.

Învățarea la distanță pentru preșcolari implică un element cheie, spre deosebire de învățarea pentru copiii mari: prezența și implicarea părintelui. Dacă înainte de pandemie, activitățile copilului de la grădiniță se regăseau în mod opțional pe agenda zilnică a părinților, acum, părintele este principalul suport al copilului în susținerea activităților de zi cu zi.

În momentul în care am gândit sesiunile online, m-am gândim la nevoile copilului la această vârstă. Acest lucru este în strânsă legătură cu așteptările părinților. Sunt anumite lecții predate diferit. Focusul a trebuit să fie pe ce putem face, nu pe ce nu putem face.

Sesiunile online au fost ca un fel de joacă, ca și la grădiniță, pentru că astfel învață copiii cel mai bine. Acestea au fost interactive, folosind toate resursele disponibile în mediul online.

Comunicarea temelor de studiu a săptămânii în curs, sugestiile de activități, de experimente și materialele informaționale pe tema de studiu, au constituit principala mea preocupare. Activitățile pe care le-am propus au fost însoțite de explicații detaliate, am folosit imagini sugestive, filmulețe preluate de pe site-uri educaționale și adaptate tematicilor abordate.

În ceea ce privește alegerea conținutului activităților pentru copii am abordat teme săptămânale legate de viața de zi cu zi, de anotimp, de locul în care trăiesc, au propus din când în când teme care să fie legate de preocupările și activitățile părinților, oferindu-le posibilitatea de a împărtăși copiilor din viața lor profesională. Printre activitățile propuse au fost și activități gospodărești care să creeze în familie momente plăcute și relaxante (prepararea unor feluri de mâncare, sau a unor deserturi, udatul florilor, aranjarea jucăriilor, confecționarea de jucării), dar și activități prin care copiii să își extindă deprinderile de autoservire: să învețe să-și lege șireturile, să aranjeze masa, să spele cana sau farfuria.

Am sugerat părinților și utilizarea în activitatea cu copiii a unor jocuri interactive, create pe platformele on- line, accesibile atât copiilor cât și părinților, jocuri distractive, familiale, etc. În cadrul activităților artistico-plastice am sugerat părinților să pregătească împreună cu copiii pastă pentru modelaj oferindu-le rețeta și sugestii de lucru; le-am oferit sugestii de tehnici interesante pentru desen și pictură: amprentarea (folosind cartof, măr, sau bețișoare de bumbac), copierea, redactarea unor obiecte/plante/animale din mediul apropiat.

Am considerat și mișcarea foarte importantă, deoarece copiii învață prin folosirea întregului corp. Nu ne putem aștepta ca un copil să stea "cuminte", mișcarea este esențială la această vârstă și este un criteriu important în planificarea activității.

Feedback-ul și produsele finale, sub formă de poze și filmulețe făcute și trimise de părinți, au fost postate pe grupul de discuție al părinților.

Părinții preșcolarilor noștri au avut întotdeauna un rol important și bine definit atât în crearea unui climat prietenos de învățare cât și în dezvoltarea relațiilor parteneriale, aceștia fiind permanent implicați în viața grădiniței. Acest parteneriat s-a materializat și de această dată prin deschiderea și receptivitatea părinților care au făcut ca în această perioadă comunicarea și colaborarea să fie în beneficiul copilului, fiecare implicându-se în măsura posibilităților, în realizarea a măcar o parte din activitățile sugerate, alături de copii.

Unii dintre părinți au preluat inițiativa și au desfășurat activități în plus față de cele propuse de colegele educatoare, fapt ce dovedește o colaborare eficientă cu educatoarele și încredere reciprocă. Părinții și-au luat în serios rolul de parteneri educaționali și au venit, în această perioadă, în sprijinul cadrelor didactice prin tot ceea ce au întreprins, la sugestiile și îndrumările educatoarelor.

Dacă părintele înțelege importanța experienței de predare, fie ea și online, atunci va putea să ofere copilului sprijin și să îl susțină în procesul de învățare. În mediul online, am putut transmite emoție prin gesturi, prin voce și am fost alături de copil, chiar dacă nu am fost prezenți fizic lângă el. Este important să adresăm întrebări copiilor, pentru a vedea cum se simt, ce griji au, ce s-a întâmplat cu ei. Este foarte important să fim alături de copii și ei să simtă asta.

Experiența online poate crea o poveste și este despre a învăța să fim împreună altfel.

Activități instructiv-educative susținute online mi-a relevat faptul că și resursele digitale sunt utile în desfășurarea demersului didactic, beneficii având fiecare participant: copil, părinte, educatoare.

Preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniul IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul) în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feedback în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Din perspectiva cadrului didactic, noua structură de desfășurare a activităților a oferit următoarele oportunități: am învățat utilizarea unor noi platforme de învățare online, am învățat să creez jocuri didactice educative și filmulețe cu povești pentru preșcolari.

Educația online oferă posibilități nelimitate de a înfrumuseța actul educațional...dar prezența copiilor și a cadrului didactic față în față în vederea realizării feedback-ului permanent, în timp real, într-un ambient potrivit/ instituționalizat, rămân factori esențiali în formarea viitorului adult.

Bibliografie:

- Constantin Cucoș, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed. Universității, București, 2020
- <http://www.didactic.ro>

Educație fără frontiere

Prof. CONDREȚ PETRONELA
ȘC. GIM. "AL. I. CUZA" BACĂU

Educația este unul dintre fenomenele care a apărut o dată cu societatea umană, suferind pe parcursul evoluției sale, modificări esențiale, împlinind funcția socială de informare și de formare a omului. Rolul educației asupra dezvoltării personalității umane, nu numai că nu s-a diminuat, ci a devenit tot mai complex.

Filozoful și pedagogul J. Locke susține în lucrarea sa „Eseu asupra intelectului omenesc” că la naștere sufletul omului este asemănător unei table nescrise, că în intelect nu există nimic care să nu fi trecut prin simțuri. Pentru a accentua și mai mult rolul educației afirmă că: „noua zecimi din oamenii pe care îi cunoaștem sunt ceea ce sunt, buni sau răi, folositori sau dăunatori, prin efectul educației. Educația este aceea care determină diferența dintre oameni”.

Copilăria reprezintă cea mai importantă perioadă din viața unui individ prin consecințele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia. Fiecare copil este unic iar unicitatea lui reprezintă punctul de plecare în toate deciziile luate în privința lui, cu scopul primordial de a-l ajuta să se dezvolte deplin. Cu cât ne vom apropia mai mult de el și îl vom înțelege mai bine, cu atât vom învăța mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească și să se dezvolte la nivelul întregului potențial de care dispune. Succesul educației se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale ale fiecărui copil.

Construirea unui parteneriat educativ în comunitatea în care crește, se dezvoltă și este educat copilul constituie o cerință a educației de azi. Se recunoaște faptul că deciziile, acțiunile și rezultatele educației nu mai pot fi realizate decât în comunitatea de opțiune dintre mediile responsabile: familie-grădiniță-școală-societate. Din experiență se trage concluzia următoare: colaborarea familie-școală-societate este benefică și cu rezultate deosebite atât pentru implicarea părinților dar și pentru membrii comunității care își dau silința să se integreze în atmosfera grădiniței și să se împrietenească cu copiii.

Școala este a doua familie, un loc unde se poate practica educația, spațiul unde se asigură nu numai un volum important de cunoștințe, dar se formează și mentalități moderne, deschise.

Educația însumează acțiunile – deliberate sau nedeliberate, explicite sau implicite, sistematice sau nesistematice – de modelare și formare a omului din perspectiva unor finalități racordate la reperele socio-economico-istorico-culturale ale arealului în care se desfășoară. Se poate afirma că educația este activitatea complexă realizată în cooperare de educator și educabil (a căror rol este șanjabil) în vederea formării și autoformării asistate, cu scopul dezvoltării personalității și sădirii unei mentalități pozitiv-constructiviste. Tradițional, educația oferită de școală a fost considerată educație formală, activitățile educative organizate de alte instituții, cum ar fi muzeele, bibliotecile, cluburile elevilor etc., drept educație nonformală, iar influențele spontane sau neorganizate din mediu, familie, grup de prieteni, mass media etc., educație informală.

Și școala - ca instituție - a răspuns provocărilor sociale prin lărgirea sferei de activitate și inițierea unor parteneriate cu societatea civilă, comunitatea locală sau cu diferite instituții culturale. Aceasta deoarece învățarea „nu este legată” numai de școală sau de alte contexte organizate.

Educația formală și cea nonformală au drept notă comună faptul că ambele sunt special organizate de societate, cu scopul de a ușura, de a grăbi, de a eficientiza procesul formării unor comportamente propice învățării continue, inclusiv prin mijloace proprii, precum și de a asigura achiziționarea unor informații cu largi resurse de integrare în sisteme, de transferare a lor în diverse domenii ale cunoașterii. De asemenea, ambele sunt instituționalizate, deosebindu-se doar prin cadrul și modalitățile lor specifice de acțiune. În zilele noastre se constată atât o extindere, cât și o

intercorelare strânsă a tuturor acestor forme, ceea ce face să le crească potențialul educativ. Astfel, educația formală trebuie să cunoască valorile și influențele exercitate prin intermediul educației ocazionale, nonformale și informale, să exercite o funcție de sinteză, de integrare a acestora în procesul unitar de formare și cultivare a personalității copiilor, a tinerilor. Pe de altă parte, trebuie spus că experiența acumulată în cadrul educației școlare contribuie la creșterea randamentului celorlalte forme ale educației, în condițiile în care tinerii sunt înarmați cu capacitatea de a discerne, de a selecta, de a sintetiza, din multitudinea de experiențe acumulate, pe cele care au în mod cert, valoare educațională și pot influența comportamentele lor pozitive. Cei trei termeni fundamentali pe care se bazează semnificația conceptului sunt „viață—”, „permanent—”, „educație—”. Educația nu se termină la sfârșitul instrucției școlare, ci constituie un proces permanent. Educația permanentă îmbracă un caracter universal, democratic și trebuie să răspundă schimbărilor care se produc în societate, în știință, tehnică, cultură.

Multă vreme s-a considerat că școala joacă rolul central și că forme diferite de acțiuni organizate ar putea înlocui familia, care de multe ori nu are aspirațiile sau resursele culturale pentru ceea ce propune societatea. În rezolvarea multiplelor probleme de dezvoltare și învățare, școala dezvoltă o serie de structuri de sprijin în favoarea copilului și a familiei. În același timp este nevoie de activități de susținere în afara clasei și de activități de sprijin atât a copilului aflat în situații dificile sau de risc, cât și a familiei și a cadrelor didactice.

Școala, singura instituție care își propune planificat și organizat să sprijine dezvoltarea individului prin procesele de instrucție și educație, concentrate în procesul de învățământ, simte tot mai mult nevoia să realizeze un parteneriat activ cu familia și comunitatea în care se dezvoltă copilul.

Relația dintre părinți și profesori implică ieșirea din frontierele școlii și determină o altă abordare a profesiei didactice. În pedagogia tradițională această temă era tratată sub denumirea de „colaborarea dintre școală și familie”. Actualmente, dimensiunile acestei relații sunt mult mai cuprinzătoare datorită lărgirii conceptului de colaborare spre cel de comunicare prin cooperare și, mai nou, prin conceptul de parteneriat care le cuprinde pe toate și, în plus, exprimă și o anumită abordare pozitivă și democratică a relațiilor educative.

O categorie aparte și relativ recent apărută de specialiști o reprezintă specialiștii în intervenția socio-educativă. Aceasta cuprinde un ansamblu de acțiuni finanțate, organizate și desfășurate de societate în direcția susținerii, orientării, corectării sau suplinirii activității educative a părinților. Toate tipurile de specialiști cu care familia intră în contact prin copil (cadre didactice, pediatrii, medici, psihologi, juriști etc.) exercită un rol explicit sau implicit pe lângă părinți. Educația copiilor a devenit, în societățile moderne, o problemă de interes național.

Colaborarea dintre grădiniță -școală-familie-societate presupune o comunicare efectivă și eficientă, o unitate de cerințe și o unitate de acțiune când este vorba de interesul copilului..

Bibliografie:

1. Agabrian, Mircea, Școala, familia, comunitatea, Institutul European, Iasi, 2006..
2. Cerghit, Ioan, Neacșu, Ioan, Negreț Dobridor Ioan, „Prelegeri pedagogice”, Editura Polirom, Iași, 2001
3. Nicola, Ioan, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000.
4. Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educație”, Editura Aramis Print, București, 2004

AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE TEHNOLOGIEI ȘI INTERNETULUI A ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE ÎN CONTEXTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PROFESIONAL ȘI TEHNIC

**Profesor Economist Carmen Constantin
Instituția de învățământ Liceul Carol I
Localitatea Bicz, județul Neamț**

Trăim într-o perioadă marcată de schimbări profunde în actul educațional generate în primul rând de restricțiile impuse în ceea ce privește limitarea răspândirii Covid 19. Asistăm în acest caz la o altă abordare a învățării, a asimilării de cunoștințe de către elevi prin intermediul calculatorului conectat la internet. Așadar, învățarea pe tot parcursul vieții implică un angajament constant și disponibilitatea de a se confrunța mereu cu noi provocări atât la locul de muncă cât și în viața privată.

Regândirea strategiei educației în era digitală ar trebui să devină o problemă centrală pentru factorii de decizie de azi din două motive: în primul rând, educația este cea care formează forța de muncă calificată, în al doilea rând, numai educația poate asigura condițiile prealabile pentru integrarea socială și participarea egală a cetățenilor la o democrație digitalizată. Dacă ar trebui să comparăm modul în care arăta educația acum 30 ani, cu felul în care arată acum, aș spune că experiența unui elev pare la ani lumină distanță. Nu aș merge neapărat pe ideea ca fiind una mai bună, dar aș spune că este diferit. Îmbrățișând puterea internetului și schimbul de cunoștințe, platformele de E-Learning oferă o experiență de învățare personalizabilă. Învățarea interactivă cu ajutorul internetului îi inspiră pe tineri să participe, să fie creativi, să extragă dintr-o bază de date esențialul.

Este foarte evident că Internetul oferă nu numai conexiune socială și divertisment, ci și informații academice și științifice (accesul la diferite baze de date - Emerald Publishing Limited , Elsevier, unde există posibilitatea de a se studia lucrări și studii de caz științifice ale marilor cercetători din universități de renume). Din aceste surse se pot realiza materiale didactice de specialitate.

Astfel, este de o importanță vitală să îi încurajăm pe elevi să utilizeze aceste surse neprețuite pentru a obține orice fel de informații de care au nevoie în studiile lor, deoarece dezvoltarea internetului ar fi lipsită de sens dacă nu este utilizată în mod adecvat în educație. Prin urmare, noile tehnologii digitale au fost implicate pe scară largă în instituțiile de învățământ preuniversitar, precum și în alte secțiuni ale sistemului de învățământ din întreaga lume.

Internetul este sursa răspândirii rapide a informațiilor către un public larg și a depășirii limitelor de timp și spațiu. În Suedia, 90% dintre copiii între 10 și 20 de ani au o conexiune la internet acasă. Suedia este una dintre cele mai conectate țări din lume. Majoritatea tinerilor utilizatori de internet din Suedia sunt membri ai cel puțin unei comunități on line și utilizează mesageria instantanee zilnic.

Informații de acest gen facilitează ideea că toți tinerii din societatea occidentală sunt utilizatori cu experiență de Internet care comunică cu ușurință online. Accesul larg la aceste tehnologii îmbunătățește viața oamenilor și oferă oportunități excelente.

Avantajele tehnologiei și internetului a activităților didactice în contextul învățământului profesional și tehnic: abilitatea de a accesa și utiliza platformele educaționale, independența geografică, mobilitate- posibilitatea de a accesa materialul educațional de oriunde și oricând, nu există dependență de timp, informațiile noi sunt direcționate direct către elevi, cu ajutorul platformelor de e-learning, individualizarea procesului de învățare- fiecare elev are un ritm propriu de asimilare și învățare, costuri reduse de distribuție, posibilitate de comunicare on line sincronă și asincronă- interacțiuni, materialul online permite elevilor să își fixeze și reevalueze cunoștințele, posibilitatea de a analiza și selecta informații în mod critic, utilizarea în siguranță a tehnologiei și în special a

internetului, capacitatea de a accesa, citi și înțelege informațiile raportate, experiențele noi sunt la doar câteva clicuri distanță.

Dezavantajele tehnologiei și internetului a activităților didactice în contextul învățământului profesional și tehnic: mai mult timp petrecut pe computer- ar trebui monitorizată activitatea elevilor de către părinți pentru a se evita abuzurile, posibilitatea de abandon a elevilor- acest tip de educație la distanță necesită timp și efort consistent din partea tuturor participanților la procesul instrucțional, deficit de dispozitive și a conexiunii internet la unii elevi este dificilă realizarea procesului educațional (aproximativ 38% dintre elevi au ținut legătura cu profesorii sau învățătorii doar pentru unele materii, iar 8% dintre școlari nu au avut deloc contact cu cadrele didactice, conform spuselor părinților lor, arată un studiu IRES recent prezentat în mass-media, realizat în perioada 27 – 30 aprilie 2020, pe un eșantion de 1.319 respondenți. Multe date publicate în ultima perioadă indică faptul că sistemul educațional din România nu este tocmai pregătit pentru o abordare online.)

Învățarea s-a schimbat pentru toată lumea, deoarece iPad-urile se alătură clasei pentru a ajuta elevii, computerele sunt echipamente vitale în clasă. Tabletele, laptopurile, smartphone-urile și alte numeroase programe sau platforme online facilitează învățarea, o fac mai atractivă și mai dinamică, dar nu pot înlocui profesorul.

Generația Google trebuie să învețe cum să folosească internetul, cum să filtreze informațiile corecte stocate pe numeroase site-uri, cum să le proceseze și să le interiorizeze, apoi să le transforme în cunoștințe și să le aplice acolo unde este nevoie.

Au nevoie de un profesor pentru a face toate acestea posibile. În concluzie, utilizarea noilor tehnologii poate deschide oportunități în procesul de predare-învățare-evaluare, dar creează, de asemenea, provocări pentru dezvoltarea profesională și formarea elevilor pentru piața muncii.

BIBLIOGRAFIE:

1. A. B. Enochsson, (2011), Who benefits from synchronous online communication?: A comparison of face-to-face and synchronous online interviews with children, *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 28 pp.15 – 22
2. Charp, S. (2000), The millennium classroom *T.H.E. Journal*, 27(10), 10-12.
3. Dogruera, C. Eyyamb, R., Ipek M., (2011)- Baza de date Elsevier „The use of the internet for educational purposes, *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 28, pp.606-611,
4. *** (2018), Ghidul profesorului în utilizarea realității virtuale în educație, Modul 1- Evoluția tehnologiei în educație, *Future Schools Using the power of virtual and augmented reality for education and training in the clasroom*

EDUCAȚIA FĂRĂ FRONTIERE „ÎNVĂȚĂMÂNTUL ON – LINE ȘI TRADIȚIONAL”

PROF. CONSTANTIN COSTEL

Tot ce nu avem din naștere și avem nevoie când suntem adulți, obținem doar prin educație din instituții, de la lucrurile care ne înconjoară, din societate, de la profesori și educatori, părinți și nu în ultimul rând de la acele modele pe care fiecare dintre noi le alegem la o vârstă fragedă și care ne călăuzește drumul în viață și în carieră.

Jean J Amabile și Kramer au concluzionat că, dacă liderii ”facilitează într-un mod vizibil progresul dascălilor și le arată respectul cuvenit, aceștia vor trăi emoțiile, motivațiile și percepțiile necesare pentru o mare performanță. Activitatea lor îmbunătățită va contribui la succesul organizațional. Și, n-o să vă vină să credeți: își vor și iubi munca.” (John Hattie, pagina 319)

(Jacques Rousseau)

Pentru a exista eficiență în sistemul românesc, și nu doar în cel românesc, este nevoie urgent de tehnologie, de aceea digitalizare, de tablete, de laptopuri, de platforme educaționale, de resurse educaționale deschise, de cursuri online, de lecții online, de predare hibridă și nu în ultimul rând de lideri transformaționali.

Învățământul tradițional și învățământul on – line:

Caracteristici ale învățământului tradițional	Caracteristici ale învățământului on-line
<p>Din punct de vedere a atitudinii cadrelor didactice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - școala pregătește elevi pentru viață; - cadrul didactic pune cunoștințele la dispoziția elevilor; - școlarizarea este o sarcină de suportat, - educația este privită ca rezultat; - procesul de învățare este o progresie liniară; - elevii sunt consumatori pasivi de informații; 	<p>Din punct de vedere a atitudinii cadrelor didactice:</p> <ul style="list-style-type: none"> - școala face parte din viața lor de zi cu zi acasă, cunoștințele sunt descoperite și de elevi folosind internetul, - școlarizarea este mult mai relaxantă și atrăgătoare fiind în mediul lor de acasă, - educația trebuie privită ca un proces pas cu pas, procesul de învățare este privită ca o spirală datorită surselor de informare, - elevii sunt implicații activ în rezolvarea activităților
<p>Din punct de vedere al conținuturilor predate:</p> <ul style="list-style-type: none"> - conținutul programei este prezentat global, - programa este elaborată de experți, - deciziile sunt luate ierarhic și centralizat, - activitățile conținute sunt bazate pe manuale și culegeri de exerciții, 	<p>Din punct de vedere al conținuturilor predate:</p> <ul style="list-style-type: none"> - conținutul programei este prezentat global, - programa este elaborată de experți, - deciziile sunt luate ierarhic și centralizat, - activitățile conținute sunt bazate pe manuale, culegeri de exerciții dar și pe softuri educaționale folosind diverse platforme;
<p>Din punct de vedere al strategiilor de învățare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - cadrul didactic este singura sursă de informare, - educatorii sunt considerați ca fiind pe deplin instruiți, - evaluarea se concentrează pe tipurile de răspuns corect și greșit, 	<p>Din punct de vedere al strategiilor de învățare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pe lângă cadru didactic elevul are la dispoziție surse de informații externe: biblioteci virtuale, soft educațional, - profesorii trebuie să fie mediatori, - trebuie stabilite reguli de comportare în fața calculatoarelor,

<ul style="list-style-type: none"> - deprinderile sunt predate ca obiective de atins, - cadrele didactice sunt responsabile de comportamentul elevilor din clasă, - elevii lucrează singuri; 	<ul style="list-style-type: none"> - deprinderile sunt predate ca obiective de atins doar teoretic și vizual, - părinții sunt cei care sunt responsabili de comportamentul elevilor de acasă, - elevii pot fi ajutați de părinți sau alte entități dacă învățarea are loc asincron;
<p>Din punct de vedere al evaluării:</p> <ul style="list-style-type: none"> - evaluarea este făcută în momente fixate printr-o programare anuală și semestrială, - evaluarea este concepută într-un format prestabilit, - evaluarea se bazează de regulă pe situații unice, - evaluarea este total controlată de cadrele didactice, - evaluarea este bazată pe competitivitate, - evaluarea ia în considerație informația memorată caracteristică unui moment și unui loc, - inteligența este măsurată în capacități lingvistice și logico-matematice, - răspunsul corect este căutat de cadrele didactice ca o validare a cunoștințelor acumulate de elev, - evaluarea este concepută ca fiind separată de predare; 	<p>Din punct de vedere al evaluării:</p> <ul style="list-style-type: none"> - evaluarea este făcută în momente fixate printr-o programare anuală și semestrială, - dar și formativă, evaluarea este de tip deschis folosind observația, refrate, portofolii, investigația, proiectul dar și teste folosind instrumente google, - evaluare clasică este greu de controlat, se va pune un accent pe dezvoltarea individuală și activitatea elevului și nu pe memorare, - evaluarea trebuie să se îmbine cu predarea folosind resurse cum ar fi: Zoom, WhatsApp, Google Classroom și Facebook
<p>Din punct de vedere al participării familiei:</p> <ul style="list-style-type: none"> - părinții sunt văzuți ca outsiders și nu sunt implicați, - comunicarea cu familia apare de obicei când este o problemă, - implicarea părinților în activitatea școlară este legată doar de supravegherea efectuării temelor, - comunitatea este văzută ca fiind separată de școală; 	<p>Din punct de vedere al participării familiei:</p> <ul style="list-style-type: none"> - părinții participă activ la activitatea didactică, - comunicare cu părinții se realizează foarte frecvent, - comunitatea locală are un rol foarte important în asigurarea resurselor și implicarea în activitatea didactică prin motivarea elevilor, - părinților și profesorilor;

Potrivit unui studiu, în România, Zoom, WhatsApp, Google Classroom și Facebook au fost cele mai folosite resurse în predarea la distanță pe perioada suspendării cursurilor: 36% dintre profesorii și directorii participanți au spus că au urmat cursuri de utilizare a instrumentelor digitale.

Doar unul din cinci profesori declară că folosea laptopul înainte de suspendarea cursurilor, iar 19% - proiectoarele video. Doar unul din zece utiliza site-uri și platforme digitale și 7% apelau la manuale digitale în activitatea de clasă.

Bibliografie:

1. Albu, Gabriel -- "În căutarea educației autentice", Polirom, 2002
2. Cojocaru, Venera Mihaela -- "Teoria și metodologia instruirii", E.P.P., 2002
3. Erich Geissler, 1977, Mijloace de educație, București, Editura Didactică și Pedagogică.
4. Damrosch, L. (2007). Jean-Jacques Rousseau: Restless Genius. Houghton Mifflin Harcourt. Taleb, N. N. (2008). Lebăda neagră: impactul foarte puțin probabilului. Curtea
5. Hattie, John, "Învățarea vizibilă: ghid pentru profesori", București, editura Trei, 2014, p. 80 -192

***<https://www.casamontessori.ro/o-prezentare-comparata-intre-invatamantul-traditional-si-cel-alternativ/>

***<https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>

***<https://www.desprecopii.com/info-id-3381-nm-Invatamantul-Montessori-versus-invatamantul-traditional.htm>

***https://www.rri.nro.ro/ro_ro/invatamantul_online_invatamantul_viitorului-2616544

Învățământul tradițional și on line

**Inst. Constantin Mariana,
Școala Gimnazială "Arhimandrit Teofil" Balaciu, Jud. Ialomița**

Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori și, din acest punct de vedere, educația rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situație precisă, indicațiile generale date de cărțile de metodologie" Gaston Mialaret.

Învățarea on line poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii, prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

În zilele noastre cursurile / formările online au devenit extrem de populare, deoarece tot mai multe institute și companii oferă cursuri online. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte datorită concepției greșite. În același timp, în ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă să încerce să adopte mijloace mai noi de a menține interesul cursanților.

Există întotdeauna două fețe ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea on-line este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată.

Avantaje

1. Distribuția rapidă a materialelor didactice:
 - Profesorii sau administratorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le dorește.
 - Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic; nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân online.
2. Elevii/ studenții intră în posesia materialelor print-o simplă accesare:
 - Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.
3. Existența conținuturilor multimedia:
 - Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care întotdeauna au eficientizat învățarea.
4. Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință:
 - Dacă distribuitorul își dă seama că a transmis o informație greșită sau poate dorește să o actualizeze, el poate face acest lucru oriunde și oricând. De asemenea, orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.
5. Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor:
 - Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp; în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.
6. Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului:
 - Fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

Avantajele învățării online derivă indiscutabil din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini.

Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp. Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă.

Dezavantajele învățării online

1. Dificultăți în utilizarea tehnologiei:

- Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea sunt întâlnite situații de confuzie și dezorientare, de unde apare și lipsa de motivație. Dar această problemă poate fi rezolvată prin tutoriale video.

2. Lipsa comunicării reale/fizice:

- Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

3. Situații limită:

- Numesc situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment, dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

ÎNVĂȚAREA TRADIȚIONALĂ ȘI ÎNVĂȚAREA ONLINE

Prof. înv. primar Constantin Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 1 Schitu Golești, jud. Argeș

Societatea în care trăim se află într-o continuă dezvoltare în toate domeniile, astfel fiind necesară și evoluția oamenilor care trăiesc în ea. Permanent facem față unor numeroase provocări, fiind nevoiți să ne adaptăm condițiilor sociale, politice, morale și economice. Un domeniu important al statului este și trebuie să rămână educația, care la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Educația a însoțit istoria omenirii de-a lungul timpului, asigurând transmiterea cunoștințelor, a deprinderilor și descoperirilor din generație în generație. Aceasta reprezintă o condiție a evoluției. Deprinderile de studiu pe care și le formează elevii dezvoltă gândirea și imaginația lor, capacitatea de analiză și de sinteză. În prezent, elevii trebuie să treacă peste o mulțime de provocări, să fie pregătiți să rezolve problemele cu care se confruntă și să se adapteze noilor tehnologii.

În zilele noastre cursurile online au devenit extrem de populare. Cu toate acestea, în ciuda popularității educației online, grupuri vaste de oameni resping astfel de metode, în mare parte din cauza concepției greșite. În același timp, în ciuda popularității în creștere a cursurilor online, formarea tradițională (în clasă) se luptă și încearcă să adopte mijloace mai noi de a menține interesul elevilor. Există întotdeauna două fețe ale unei monede. Pentru unii indivizi, formarea on-line este mai potrivită, în timp ce pentru alții formarea în clasă este metoda preferată.

Educația digitală:

- Completează educația clasică prin dezvoltarea logicii, exerciții de antrenare a inteligenței emoționale;
- Lecțiile virtuale și educaționale reprezintă un avantaj: oferă elevilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse prin intermediul mijloacelor audio și vizuale, simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută;
- Oportunitatea de a accesa conținutul vast, ludic și formator de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului;
- Folosirea sistemului de feedback imediat: în timp real elevul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ.

În cursurile online, elevul nu interacționează direct cu instituția. Cu toate acestea, aceste cursuri oferă de multe ori alternative cum ar fi forumuri on-line, e-mailuri și camere de chat. Utilizarea acestor alternative este utilă. Un alt mod de a dobândi cunoștințe prin intermediul unui mediu online este căutarea pe diferite motoare de căutare, cum ar fi Google, Bing etc. Deși acest lucru ajută la reducerea cantității de cărți pe care trebuie să le citească, ar putea exista prea multe surse de informații ce trebuie citite ca apoi să fie alese doar cele relevante, ceea ce poate duce la supraîncărcarea cu informații.

Educația tradițională:

- În cadrul studierii tradiționale, accentul se pune pe conținutul instruirii, profesorul fiind singurul care ia deciziile cu privire la organizarea și desfășurarea activității elevilor.
- Procesul de învățare este o progresie liniară prin acumularea de informații și deprinderi.

- Accentul se pune pe însușirea deprinderilor de bază.
- Evaluarea se concentrează asupra tipurilor de răspuns corect sau greșit și pe întrebări închise.

Cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru copiii mici, adolescenții și tinerii adolescenți. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-i îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală.

Învățarea în clasă îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze îi în elevii spre o carieră. Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținând răspunsurile imediat. Ei pot găsi mai multe informații utile decât atunci când utilizează note și sugestii online generalizate, disponibile pe internet. Învățarea în clasă este utilă și datorită unei interacțiuni continue între elevi și profesori, deoarece îi ajută pe aceștia să scape de temerile lor cu privire la examene, ceea ce rareori se poate întâmpla cu îndrumarea online.

Metodele educaționale tradiționale nu trebuie înlocuite ci perfecționate. Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment al activităților. Astfel, orele sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între studenți.

Vorbind despre implementarea educației digitale în mediul învățământului avem impresia că aceasta ar însemna excluderea celei tradiționale, însă cu toate avantajele ei, educația digitală nu ar supraviețui fără cea tradițională, deoarece un calculator, telefon, tabletă niciodată nu ar putea înlocui sfatul sau îndrumarea unui profesor, cu mirosul unei cărți noi de pe raftul librăriei sau filele vechi și îngălbenite ale unei cărți vechi din care au învățat mai multe generații.

Bibliografie:

Botnariuc, P., Cucuș, C., Glava, C., Iancu, E.D., Ilie, D.M., Istrate, O., . . . Velea, S. (2020). Școala Online -Elemente pentru inovarea educației. București: Editura Universității din București.

<https://www.10plus.ro/ro/blog/article/23>

https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/389-392_7.pdf

ACTIVITĂȚI ON-LINE PENTRU ELEVUL CU CES

Autor: prof. CONSTANTIN TAMARA
CSEI ORIZONT Oradea, structura CSEI nr. 1 Tileagd

Fiecare copil este diferit, special și are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilități. Deseori, necesitățile copiilor cu CES nu sunt recunoscute și se consideră că aceștia nu pot contribui activ în societate.

Învățarea on-line este o adevărată provocare pentru toți elevii. Se știe faptul că procesul de învățare pentru elevul cu CES se desfășoară mai lent. Prin urmare, învățarea on-line îngreunează și mai mult procesul de învățare și asimilare a cunoștințelor. Atitudinea părinților față de învățarea on-line influențează atitudinea copiilor față de această activitate.

Învățarea on-line aduce o serie de piedici pentru elevul cu cerințe educative speciale:

- Pentru cei din medii defavorizate lipsa de telefon, tabletă, internet, laptop sau PC;
- Părinți care nu știu să citească, deci nu își pot ajuta copiii;
- Absența abilităților de a lucra pe o platformă educațională;
- Lipsa de motivație din partea părinților pentru a-și ajuta copiii;
- Lipsa contactului direct dintre profesor și elev pentru a-i oferi ajutor atunci când are nevoie (ex. formarea deprinderilor de scriere);
- Dificultate în a lucra diferențiat cu elevii pentru a nu încărca cu prea multe materiale platforma pe care se lucrează, astfel încât părintele și elevul să nu fie derutați și să ajungă la suprasolicitare;
- Lipsa manualelor școlare.

Procesul școlar de predare - învățare - evaluare este ciclic și nu poate fi realizat altfel decât prin comunicare. Modalitatea pe care am găsit-o cea mai eficientă în munca cu elevii de la clasa mea, a constat în pregătirea de materiale diferențiate pentru fiecare elev, printarea acestora și realizarea unui caiet de lucru.

Materialele au fost trimise pe poștă și postate pe grupul de Whatsapp al clasei și în Google Classroom (pentru o parte din elevi).

În predarea literelor am recurs la ajutorul animațiilor privind formarea literelor. De exemplu, predarea sunetului și literei t:

- Sunetul si litera t - YouTube
- Litera t mic de mână - YouTube

Pentru scriere, fiecare elev a primit prin poștă fișe de lucru cu literele punctate, astfel fiecare animație a fost însoțită de fișa care trebuia realizată.

Scoala de acasă - între necesitate și progress

Prof. pt. învă. primar: Alina Alexandra Constantinescu

Un domeniu important și extrem de necesar al statului este și trebuie să rămână educația, care la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. În ultimul timp, situația de criză a scos la iveală anumite probleme care vor impune o schimbare radicală a mentalității oamenilor.

Aceste schimbări trebuie să-i facă mai conștienți pe educabili, să-i facă mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Această schimbare trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații.

Elevii ar trebui să fie învățați să învețe, devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligențe, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Trecerea de la învățământul tradițional la învățământul la distanță (online) s-a făcut destul de brusc și au fost identificate anumite particularități, în comparație cu învățământul organizat în școală. S-a constatat o implicare mai activă a actorilor educaționali, alături de cadrele didactice, managerii școlii, specialiști în educație, membrii comunității educaționale (elevi, părinți) dar au fost și reprezentanți ai societății civile.

O sursă deosebit de importantă au constituit-o platformele educaționale existente, dar și instrumentele digitale pentru asigurarea învățământului online. Majoritatea celor implicați sunt de acord că nu prea mai au valoare teoriile însușite ani în șir, ci, mai importante sunt relațiile care se stabilesc între oameni, comunicarea eficientă și grija față de persoanele apropiate, adică atitudinile și valorile care constituie fundamentul noii paradigme ale educației. S-a ajuns și la concluzia, că sistemul educațional tradițional trebuie resetat, fiind în mare parte rigid, fiind axat preponderent pe domeniul cognitiv și mai puțin pe cel afectiv și psihomotor.

Cu certitudine, atât cadrele didactice cât și elevii trebuie să-și îmbunătățească substanțial abilitățile digitale, ceea ce va schimba calitativ relația profesor-elev dar și școală-familie. În același timp și societatea civilă va trebui să fie conectată mai activ la problemele educației, venind cu sugestii constructive de îmbunătățire, în special a modalităților de învățare de la distanță și a instrumentelor digitale.

Învățarea de la distanță este și va fi un șir de invenții și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, și va contribui la consolidarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine. Totodată, cadrele didactice, precum și elevii, părinții, managerii școlari trebuie să fie autodidacți, să învețe din propria experiență dar și a celorlalți.

În viitor trebuie pus accentul pe elementele învățării personalizate/ individualizate, dar și pe posibilitățile copilului. Elevii nu vor pune accent doar pe conținuturi, ci și pe analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și pe relațiile stabilite între participanții la actul învățării.

Atihiofobia învățării de acasă

Prof. Înv. Preșcolar Constantinescu Andreea
Grădinița cu P. N. nr. 1, Boldești Scaeni

Educația este percepută ca o funcție vitală a societății, iar școala drept principala instituție prin care societatea își perpetuează existența. Astfel, școala este un factor cheie al dezvoltării. De la școală se așteaptă astăzi totul: să îi ajute pe tineri să cunoască trecutul și să înțeleagă prezentul, să îi ajute să conștientizeze și să își asume responsabilitatea pentru a se implica în orientarea destinului colectivităților către un viitor dorit.

Teama de eșec nu este o problemă nouă, de-a lungul timpului au fost realizate multiple cercetări pentru identificarea și prevenirea acesteia, însă, școala de acasă, neaccessibilă tuturor copiilor, a amplificat atihiofobia în rândul copiilor, părinților și profesorilor. Odată cu trecerea timpului și apariția unor noi factori ce contribuie la acest fenomen negativ în rândul elevilor, schimbarea viziunii educativ-informative și formative, egalitatea de șanse privind educația, suportul psihopedagogic oferit în școli, este necesară o implicare a tuturor factorilor ce contribuie la educația școlară pentru stoparea și eventual eradicarea acestui fenomen.

Atihiofobia este un fenomen periculos, deoarece el determină efecte negative atât în plan psihologic individual, respectiv o alterare a imaginii de sine a elevului în cauză, care-și va pierde tot mai mult încrederea în propriile posibilități și capacități ajungând să dezvolte o teamă de eșec, cât și pe plan social, pentru că eșecul școlar permanentizat „stigmatizează”, „etichetează” și conduce la o marginalizare socială cu un nivel crescut de comportamente deviante și infracționale.

Copiii, ca și adulții, trăiesc experiența atihiofobiei. Acesta poate avea cauze diverse, în contextul actual, în care învățarea s-a efectuat de acasă, printre care putem menționa: cât de bine se descurcă în mediul online, lipsa socializării autentice, precum și păstrarea vechilor prietenii, cum gestionează adaptarea la presiunea așteptărilor venite din partea părinților, educatorilor, profesorilor.

Uneori adulții nu sunt conștienți când copiii și adolescenții sunt copleșiți de emoții și frică de eșec. Atenția acordată indiciilor comportamentale și emoționale este extrem de importantă în identificarea timpurie a unor posibile probleme, respectiv în oferirea de sfaturi și suport pentru a-i ajuta pe copii și adolescenți să depășească cu succes momentele dificile. (Dimensiuni ale personalității elevului, Mărgineanu, 1941, după Bonchiș, 2002).

Din cauză că adesea copiii nu sunt foarte familiarizați cu termenul ”teamă de eșec” și cu semnificația lui, ei pot exprima trăirile negative cauzate de această frică prin alte cuvinte, cum ar fi: ”sunt îngrijorat”, ”sunt nervos”, ”nu înțeleg”, ”sunt furios”. Copiii și adolescenții mai pot exprima reacțiile la atihiofobie prin remarci negative despre propria persoană, despre ceilalți, sau despre lumea din jurul lor (ex: ”Nimeni nu mă place”, ”Sunt un prost”, ”Nimic nu are sens”). Este important pentru părinți și pentru cadrele didactice să asculte aceste cuvinte și declarații și să înțeleagă ce se ascunde în spatele acestora. Poate că adolescenții și copiii încearcă să tragă un semnal de alarmă asupra unor surse de stres apărute în viața lor.

În ceea ce privește cadrele didactice, acestea ar trebui, mai ales, să conștientizeze influența negativă pe care o poate avea asupra evoluției copilului o stare prelungită de stres, creată de școala online, uneori paralelă celei existente în familie, sau chiar numai expuneri de scurtă durată la situații

stresante, dar care, dacă depășesc un anumit prag, îl pregătesc pe plan psihic pentru trăiri emoționale excesive și pentru suprareacție, iar pe plan formativ îi afectează plăcerea de a munci și randamentul muncii, inventivitatea și creativitatea, capacitatea de a învinge dificultățile și optimismul.

Prin urmare, eșecul școlar poate fi cauzat de un șoc sau o stare depresivă, de obligația de a îndeplini mai multe sarcini care nu sunt deloc pe placul copilului și care creează supratensionare, neliniște și nesiguranță.

În concluzie, atihiofobia este responsabilitatea tuturor celor implicați în procesul educativ, de la profesori până la părinți ca parteneri egali în procesul educativ. Așadar, predarea online trebuie să fie cât mai atractivă, mai puțin obositoare, interactivă și fără presiune, împăturite cu blândețe și empatie.

Bibliografie:

Bonchiș, E & Bonchiș, R. (2002), Dimensiuni ale personalității elevului. Bonchiș, E (coord), Învățarea școlară (pp 176-186), Editura Universității Emanuel, Oradea;

Goleman, D. (2004), Inteligența emoțională, cheia succesului în viață, Editura Allfa, București;

Sisteme europene de învățământ

**Prof. Constantinescu Ion,
Liceul Tehnologic Voinești, Dâmbovița**

După anul 2000, am avut ocazia de a participa la cursuri generale de formare continuă și de a coordona proiecte prin programele Socrates, Lifelong Learning Programme și Erasmus+.

În afară de tematica cursurilor de formare și activitățile specifice proiectelor care au fost captivante și pline de noutăți, cunoașterea modului de funcționare a sistemelor educaționale din țările gazdă și performanțele acestora, au prezentat interes pentru mine.

Am avut curiozitatea și interesul să particip la cursuri de formare de actualitate, în țări cu sisteme educaționale evolute, țări unde am fost implicat în mobilități de formare. Anglia, Finlanda, Austria și Malta au fost țările gazdă, de aceea prezint sumar sistemele de învățământ din aceste țări.

Anglia

Copiii cu vârsta cuprinsă între 3 și 4 ani sunt înscriși la creșă (Nursery). Învățământul primar se compune din grădinița (Infant school) de la 4-6 ani și ciclul tânăr (Junior School) pentru elevii cu vârsta de la 7 la 10 ani. Învățământul liceal (Secondary school) este de la 11 la 15 ani iar colegiul (Sixth form college) de la 15 la 17 ani. Stagiile curriculare sunt repartizate pe vârste ale elevilor astfel: stagiul de bază (Foundation Stage), 3-4 ani, stagiul 1 (Key Stage 1), 4-7 ani, stagiul 2 (Key Stage 2), 7-10 ani, stagiul 3 (Key Stage 3), 11-13 ani, stagiul 4 (Key Stage 3 / GCSE), 14-16 ani, și nivelul A (Sixth Form / A-level), 16-17 ani. În funcție de anii de studiu învățământul englez preuniversitar se clasifică în: First school (anul pregător-anul 4), Middle school (anul 5-anul 8) și școala superioară, Upper school (anul 9-anul 13).

Învățământul este obligatoriu pentru toți copiii cu vârsta de la 4 la 16 ani. Ministerul va implementa obligativitatea până la 17 ani cu termenul 2013, urmând ca până în 2015 învățământul să fie obligatoriu până la 18 ani.

Statul finanțează învățământul obligatoriu, dar școlile pot percepe taxe pentru activități cum ar fi inot, teatru, vizite și excursii, cu condiția că taxele sunt voluntare. Elevilor care nu-și pot permite să plătească aceste taxe li se permite să participe la astfel de activități. Aproape 90% din școlile de stat, sunt școli de specialitate care beneficiază de finanțare suplimentară pentru a dezvolta una sau mai multe domenii în care școala este specializată.

Nivelul primar se finalizează cu un examen national, după care elevul intra în nivelul secundar. Nivelul secundar are un ciclu inferior, reprezentat de anii de studiu 7,8 și 9 și unul superior reprezentat de anii 10 și 11. După anul 9 se dau examene naționale pentru intrarea în anul 10. În anii 10 și 11 se dau examenele de finalizare a nivelului secundar, numite GCSE (General Certificate of Secondary Education). Aceste examene se dau la 8 materii, dintre care 5 obligatorii și 3 la alegere. Notarea se face de la 1 la 8, dar în ciclul primar se consideră ca nota maximă pe care o poate avea un elev este 4, în nivelul inferior al ciclului secundar, nota maximă este de 6, iar în ciclul superior nota maximă este 8. În plus fiecare notă are 3 grade: A, B, C, gradul A fiind cel mai mare, C fiind cel mai mic. La examenul de GCSE însa, rezultatele se exprima numai în A, B, C și E.

Finlanda

Sistemul de învățământ finlandez a cunoscut progrese deosebite, politica educațională a guvernului fost una consecventă și bine implementată la nivel regional și local. La mijlocul secolului IX, filosoful finlandez Johan Vilhelm Snellman a mobilizat masele în jurul ideii că “numai educația poate duce la bunăstare” și punea bazele a ceea ce avea să devină cel mai performant sistem educațional din Europa. Finlandezii au început să investească efort și bani în educație.

În Finlanda cea mai mică școală are 20 de elevi, iar clasele pot funcționa cu minim 8 elevi.

De la grădinița până la liceu, toate unitățile școlare au obligatoriu cantină, prânzul zilnic este servit în școli, elevii continuându-și activitate de învățare sau educativă până la ora 16.00. Transportul elevilor, prânzul, rechizitele și manuale pentru primii 9 ani de școală sunt gartuite, învățământului îi revine un procent de 14% din bugetul de stat. Finlanda nu are învățământ particular la nici un nivel. Unul dintre punctele forte ale reformei finlandeze este că Finlanda nu are învățământ particular la nici un nivel.

Învățământul preuniversitar finlandez presupune parcurgerea a 9 ani de învățământ obligatoriu (de la vârsta de 7 ani până la cea de 16 ani) – precedați sau nu de un an pregător în învățământul preșcolar (vârsta 6-7 ani), precum și parcurgerea învățământului secundar superior sau a celui vocațional. Învățământul obligatoriu (basic education / comprehensive school) este educația generală gratuită, primită de populația școlară (60 000 elevi) pe grupe de vârstă, în școlile de masă. Certificatul de absolvire este eliberat la terminarea programei școlare/planului de învățământ, dar nu oferă absolventului nicio calificare profesională. Certificatul oferă accesul către toate formele de învățământ secundar superior și formare profesională.

Elevii finlandezi au avut și au în prezent cele mai bune rezultate în toate domeniile evaluate de testele PISA la: matematică, științe și citire/lectură. Această realizare spectaculoasă se bazează, în particular, pe performanțele bune ale elevilor medii sau „slabi”, întrucât elevii finlandezi din prima cuartilă au avut rezultate mult mai bune decât cuartila corespunzătoare a elevilor din orice altă țară.

Nivelul bun al elevilor finlandezi „slabi” este reflectat și de numărul mic al elevilor având competențe slabe: doar 7% dintre elevii finlandezi au competențe slabe la matematică (media fiind de 21%) și doar 6% dintre elevii finlandezi au competențe slabe de citire (media fiind de 19%).

Succesul finlandez în testele PISA poate fi explicat de principiile educației comprehensive:

- oportunități egale indiferent de domiciliu, sex, situația economică sau limba maternă;
- accesibilitatea educației în toate regiunile;
- lipsa separării claselor în funcție de sex;
- gratuitatea educației;
- educație de bază comprehensivă și neselectivă;
- administrare flexibilă, îmbinând centralizarea cu implementarea locală;
- modalitate de lucru interactivă și cooperativă la toate nivelurile; încurajarea parteneriatelor;
- sprijin individual pentru elevi;
- evaluare orientată către dezvoltarea personală, fără testări sau clasamente;
- profesori înalt calificați și dispunând de un grad înalt de autonomie.

În final se poate concluziona că fiecare țară a adoptat propriul sistem educațional, dacă rezultatele sunt bune și sistemul este atractiv pentru elevi și profesori, atunci se poate numi un sistem performant.

În România a sosit momentul de stabiliza sistemul educațional, de a adopta un model performant și de a menține o direcție de implementare pentru o perioadă mai lungă de timp. Formarea inițială și continuă a cadrelor didactice trebuie să se adapteze nevoilor și cerințelor sistemului, iar acest lucru nu este posibil decât în instituții cu prestigiu și dinamice.

Managementul de calitate va deveni din ce în ce mai important la toate nivelurile de învățământ și este esențial ca toți beneficiarii să fie implicați și consultați în luarea deciziilor pentru sporirea calității.

Bibliografie:

- Notițe și însemnări mobilități europene, Prof. Constantinescu Ion
- A history of education in England by Derek Gillard-Department for Education and Skills, 2003
- "School and college achievement and attainment tables". DCSF website. Department for Children, Schools and Families. 2008 - <http://www.dcsf.gov.uk/performance/tables/>. Retrieved on 2008.
- The Education System of Finland –www.edu.fi

Școala de acasă și învățământul on - line

Profesor LAURA CONȚ
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri,, Baia Mare

Educația este foarte importantă deoarece deschide mintea și joacă un rol vital în societate. De cele mai multe ori, educația are loc frecvent sub îndrumarea educatorilor. Cu toate acestea, perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp am găsit o groază de videoclipuri cu activități predate diferit față de cum eram obișnuită. M-au ajutat să privesc subiectele predate la grădiniță dintr-o altă perspectivă.

Este evident că școala – chiar și re poziționată în zona digitală – trebuie să continue să reprezinte pentru copii o resursă de siguranță și de continuitate.

Voi prezenta câteva avantaje și limite ale școlii on-line.

• Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtual și nu numai învățare individual.

• Limite:

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate problem de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie.

Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

Cercetările realizate în ultimii ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Școala on-line ar putea deveni un sistem funcțional, care să rezolve problemele din sistemul românesc de educație.

Jocul - elementul cheie în predarea on - line

Prof. înv. primar Contraș Daniela Simona
Școala Gimnazială „Aron Cotruș” Arad, România

„O persoană cu adevărat educată este un a care a învățat cum să învețe și să se schimbe.”
 (Carl Rogers)

Educația are ca sarcină pregătirea omului pentru societate și diferă de la o etapă istorică la alta, de la o țară la alta, în funcție de condițiile materiale și spirituale ale societății. Aceasta presupune transmiterea și însușirea de cunoștințe, abilități și atitudini. Jocul este metoda prin care elevii vor învăța întotdeauna cu plăcere.

Elevii au fost familiarizați cu calculatorul prin intermediul jocului ceea ce a făcut destul de ușoară trecerea de la predarea față în față la predarea on-line. Se știe că dezvoltarea competențelor digitale și a competențelor antreprenoriale sprijină dezvoltarea celorlalte competențe.

Cercetările psihologice efectuate ne arată că pe calea jocului copilul desfășoară o variată activitate de cunoaștere. Elevii introvertiți vor comunica mult mai ușor prin intermediul jocului. Cunoscând locul pe care îl ocupă jocul în viața copilului, este ușor de înțeles eficiența folosirii lui în procesul de învățare. Pentru reușită, dascălul trebuie să dea dovadă de spontaneitate, creativitate și nu în ultimul rând de ingeniozitate. Toate acestea necesită implicarea în anticipări didactice pe o durată mai lungă de timp, crearea un mediu de învățare prietenos, astfel încât copiii să poată face conexiuni între lucruri și fenomene, cunoștințe și deprinderi achiziționate ținând cont de respectarea pașilor în proiectarea unității tematice și caracteristicile stilurilor de învățare.

S-a dovedit a fi extrem de necesar să intervenim cu noi tehnici de predare, pe baza utilizării noilor tehnologii și a calculatorului, pentru a crește eficiența procesului instructiv-educativ și a câștiga interesul elevilor pentru școală, mai ales acum, când activitățile se desfășoară mai mult on-line. Prin utilizarea calculatorului și a mijloacelor moderne de învățământ, a manualelor digitale, a softurilor educaționale, elevii sunt tot mai mult atrași de studiu. Este evident că interesul acestora pentru școală este pe o linie ascendentă, datorită pasiunii copiilor pentru gadget-uri.

Am constatat că, în activitățile on-line elevii rezolvă cerințele singuri și cu mai mare ușurință, dacă atât în predare, cât și în evaluare folosesc jocurile de tip Quiz. Wordwall-ul poate fi utilizat pentru a crea atât activități interactive cât și printabile.

LearningApps este interactiv, iar Liveworks ne permite să transformăm foile de lucru tradiționale tipăribile (*.doc, *.pdf, *.jpg) în exerciții interactive on-line cu autocorecție, pe care le numim „foi de lucru interactive”. Elevii pot face fișele de lucru online și pot trimite răspunsurile profesorului. Acest lucru este bun pentru elevi (este motivant), pentru profesor (economisește timp) și pentru mediu (economisește hârtie).

Instrumentele on-line și site-urile cu resurse, ele însele, nu reprezintă o unitate de învățare închisă, ci trebuie să fie incorporate într-un scenariu de predare corespunzător.

Toate activitățile trebuie să răspundă unui proces de învățământ modern, în care cadrul didactic să nu rămână un simplu agent de informare. Astăzi, cu ajutorul instrumentelor on-line și multă determinare, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze într-un mod plăcut lor.

Școala de acasă a avut un rol important în viața elevilor și a părinților. Consider că activitățile on-line au fost de bun augur, deoarece părinții au putut participa zilnic la ore și au putut să-și evalueze singuri copiii.

Elevii clasei mele, copii de clasa a III-a, au îndrăgit enorm școala on-line și s-au descurcat foarte bine. Este adevărat că la fiecare sfârșit de săptămână am făcut cu ei cursuri on-line de inițiere în tainele calculatorului.

Școala on-line a pus accent pe două dintre cele șapte competențe cheie: Competența digitală/ Competență de dezvoltare personală, socială și de a învăța să înveți, prin intermediul cărora s-au dezvoltat și celelalte competențe.

Acceptă schimbarea, învață să înveți, și vei deveni o persoană educată!

Bibliografie:

1. Consiliul Național pentru Curriculum – M.E.N., (1998), Curriculumul Național pentru învățământul obligatoriu. Cadru de referință, București.
2. MEN-CNC (2001-2002), Ghiduri metodologice pentru aplicarea programelor școlare/ Ghiduri pe discipline, București, Editura Aramis.
3. https://www.edu.ro/sites/default/files/DPC_31.10.19_consultare.pdf
4. <http://oldsite.edu.ro/index.php/articles/10765>

Învățământ tradițional versus învățământ modern

Prof. CORBU Georgiana
Școala Gimnazială „Nicolae Iorga”, Pitești

Lăsând la o parte învățământul derulat în mediul online, am încercat să mă gândesc cum este mai bine: să continuăm învățământul în forma lui tradițională, să adoptăm un învățământ modern sau să îmbinăm cele două linii încercând o cale prin care elevul să nu fie pus în centrul atenției doar în documente.

Învățământul tradițional

Învățământul tradițional, în cea mai mare parte, este centrat pe cadrul didactic și pe materia de învățat și se desfășoară după un scenariu oarecum clasic: cadrul didactic predă, elevul ascultă. Acest tip de învățământ pleacă de la ipoteza că nevoile și interesele sunt aceleași pentru toți elevii, iar aceștia, fiind de aceeași vârstă, pleacă de la același nivel iar noile cunoștințe sunt procesate la fel. În consecință, profesorul, în raport cu programa școlară, selectează informațiile care par importante și esențiale, expune materialul nou, respectă legea conținutului, oferă exemple, adresează întrebări prin care se verifică dacă noile cunoștințe au fost înțelese.

Elevii sunt atenți, lucrează mai mult sau mai puțin individual, memorează și redau informațiile transmise de către profesor. Evaluările sunt tot de tip clasic, prin probe orale și scrise.

În câteva cuvinte – profesorul este actorul principal, cu cele mai multe sarcini, cu cele mai mari responsabilități, elevului nerevenindu-i decât sarcina de a memora și de a reproduce materialul de învățat.

Învățământului modern

Învățământul modern, centrat pe cel ce învață, are o serie de particularități care-l face să fie diferit față de învățământul tradițional. Iată câteva dintre acestea:

- Curriculum și învățarea pot fi individualizate la maximum. Selecția conținuturilor poate fi realizată în funcție de posibilitățile, interesele și nevoile elevilor;
- Elevii progresează în ritm propriu și este încurajată învățarea independentă;
- Se încurajează inițiativa, elevii sunt activi pe domeniul lor de interes; este promovată învățarea semidirijată;
- Elevului i se oferă maximum de ocazii pentru a-și construi cunoașterea, atât în cadrul instituției școlare cât și în afara acesteia prin acțiuni extrașcolare;
- Orice experiență nouă de învățare este corelată cu precedentele;
- Cadrul didactic este partener în învățare, elevul fiind implicat activ în procesul de predare și evaluare. Munca se realizează în grupuri mici sau individual; profesorul diagnostichează dificultățile elevului și îl orientează fără a-l contrazice; astfel contribuindu-se și la conturarea personalității elevului;
- Profesorul este întâi educator și apoi sursă de informații;
- Actualitatea și problemele vieții intră în instituția de învățământ, școala fiind în posibilitatea de a alege anumite specializări în care se preconizează dezvoltarea economică;

- Se promovează învățarea permanentă, elevul fiind învățat cum să învețe, să se adapteze la noile cerințe impuse de piața forței de muncă;
- Relația elevilor cu cadrele didactice este una democratică. În funcție de nivelul de vârstă, de nivelul de experiență și de pregătire, elevii participă la formularea cerințelor, la respectarea și la aplicarea lor;
- Spațiul, mobilierul, echipamentele sunt utilizate în mod flexibil;
- Evaluarea este formativă pe baza probelor de evaluare criterială, obiectul evaluării fiind procesele cognitive, în defavoarea produselor învățării;
- Se stimulează autorefecția, autoevaluarea, autoreglarea comportamentului de învățare.

Dacă analizăm comparativ cele două sisteme de învățământ (modern și tradițional) și le suprapunem peste actualul sistem de învățământ; vom observa că acesta din urmă este de fapt o îmbinare a celor două sisteme: profesorul rămâne în continuare un transmitător de cunoștințe, însă încercă să imprime elevilor învățarea semidirijată, elevii sunt conștienți că învățarea permanentă nu este doar un concept, însă așteaptă să fie constrânși să învețe, elevii doresc o comportare democratică din partea profesorului însă atunci când sunt lăsați să-și aleagă o variantă de învățare sau sunt orientați spre autorefecție nu cooperează, am putea spune că și profesorului și elevului îi sunt convenabile aceste situații: unul vorbește, iar celălalt doar ascultă.

Întrebarea care se pune este: ne convine?, cu atât mai mult că în societate și în comunitățile din care facem parte, elevi, părinți, profesori ne regăsim membri egali, contribuitori la bunăstare, eficiență, coeziune, siguranță, confort, stare de bine (sau dimpotrivă).

Ar fi multe exemple de asemenea atitudini și din partea profesorilor și din partea elevilor care contribuie la stagnarea începerii unui învățământ cu totul modern, bazat pe cunoaștere și nu doar pe cunoștințe, bazat pe învățarea practică și nu pe învățarea teoretică, pe formarea unor abilități de lucru și nu pe o teorie abstractă. Suntem de părere că tot profesorii ar trebui să imprime în mentalul colectiv al societății civile această noțiune de învățare permanentă, bazată pe căutări și descoperiri de informații utile și care asigură, cu timpul, formarea competențelor în diferite domenii de activitate.

Metodele de învățare centrată pe elev fac lecțiile interesante, ajută elevii să realizeze judecăți de substanță și fundamente, sprijină elevii în înțelegerea conținuturilor pe care să fie capabili să le aplice în viața reală.

Teoretic, nu ar trebui să existe nicio luptă și niciun dubiu în echilibrarea acestei balanțe. În vederea dezvoltării gândirii critice și autonome pentru elevi, trebuie să utilizăm, cu precădere unele strategii activ-participative, creative. Acestea nu trebuie rupte de cele tradiționale deoarece marchează un nivel superior în spirala modernizării strategiilor didactice însă nici metodele tradiționale nu trebuie îndepărtate atât timp cât încă nu pot fi înlocuite cu altceva.

Despre școala de acasă în vreme de pandemie

Profesor pentru învățământul primar Corceovei Elena, gradul didactic I, Școala Gimnazială "Lascăr Catargiu", Schela, Galați

Activitatea de învățare trebuie să continue indiferent de situația în care ne aflăm.

Așa după cum spunea J. Jack Rousseau " Creierul copilului este o tabula rasa și cu cât îi oferim informații, în regim sistematizat, cu atât vom avea mai multe șanse ca el, copilul, să rețină mai mult, să-și dezvolte capacitățile intelectuale ".

Așadar, școala trebuie să facă parte din viața și activitățile copiilor de vârstă educabilă.

Privind în urmă pot spune că pentru mine această perioadă în care ne-am desfașurat cursurile online a fost, pe de o parte, privind partea plină a paharului – una bună. "Bună" – Mă refer aici la multitudinea de mijloace de învățământ pe care am putut să le expun, la multitudinea de aplicații și jocuri, cu care am putut fixa sau evalua cunoștințele școlarelor.

Pe de altă parte, activitatea online, nu a putut să ne ofere acea apropiere fizică, contactul cu copiii, de care aveam nevoie pentru a ne conecta cu cei mici, de a le capta atât atenția, dar și pentru a le crea emoțiile necesare diferitelor tipuri de activități.

Iată scenariul unei zile de școală " în pijama ":

După preambulul începutului de zi, în mare grabă ne pregătim cu inima la gât de întâlnirea următoare. Îmi trec prin minte temerile zilei anterioare: dacă nu am semnal la internet, dacă nu gasesc fișierele pregătite, dacă nu reușesc copiii să se conecteze pe site-ul cu jocurile pregătite de mine.

Trec peste toate acestea și intrăm în întâlnire. Toți suntem online. Copiii sunt bucuroși se manifestă dezinvolt în relație cu toți cei din întâlnire. Încep să socializeze, îmi pun întrebări libere despre ce mai fac și când ne vom întâlni.

Reușim să revenim la subiectul orei.

O altă problemă a orelor online: copiii încep să răspundă fără a fi numiți. Revin la a le reaminti regulile participării civilizate la orele online.

Începem ora.

- " Doamna, nu se aude!" aud la un moment dat. Acesta a fost semnalul dat de un pici neputincios în fața puterii ... internetului.

Reiau explicațiile... și așa de alte câteva ori ... se repetă.

Aceasta a fost prezentarea unor momente din amintirile mai puțin plăcute din zilele în care am învățat online.

După o perioadă, după ce toți copiii au primit tablete din partea instituției școlare, după ce au fost realizate lucrări de îmbunătățire a rețelei care ne asigură semnal la internet, după ce copiii s-au acomodat cu genul acesta de activitate, lucrurile s-au schimbat.

Scenariul unei zile online a devenit unul atractiv, unul competitiv. Am reușit să lucrez cu copiii în aplicația Asq teste și exerciții la CLR și MEM.

Am organizat competiții în cadrul orelor de MEM în rezolvarea de exerciții, exerciții și probleme cu ajutorul jocurilor realizate în aplicația Quizizz.

Copiii le plac jocurile și îi antrenează. Au reușit să rămână conectați și atenți la activitatea desfășurată în cadrul lecției.

Uneori am realizat obținerea performanței cu jocuri realizate în aplicația Wordwall. Jocurile au fost accesate doar printr-un link, pe care l-am partajat copiilor.

Am desfășurat activități matematice cu elevii pe tabla interactivă Whiteboard.fi, unde fiecare și-a putut expune modul de rezolvare a exercițiilor sau problemelor.

A început să le placă activitatea din online datorită jocurilor interactive.

În captarea atenției am putut viziona mereu câte un film de desene animate, sau expune imagini legate de tema lecției.

Am putut călători prin lume la lecțiile de științe cu ajutorul aplicației explore.org, prin intermediul căreia am putut vedea animale din diferite părți ale lumii și ce fac ele în timp real, cum își duc viața de zi cu zi.

Am putut realiza filmulețe cu subiecte diferite în cadrul unor lecții de AVAP, cu ajutorul aplicației Chatter Pix Kid.

Toate acestea au făcut ca elevii clasei mele să fie atrași de activitatea în cadrul școlii online.

Putem concretiza că orice situație mai puțin plăcută poate deveni atractivă pentru copiii, dacă le venim în întâmpinare cu ceea ce le place lor mai mult: zâmbetul pe buze, voia bună, momentele destinate și jocurile specifice vârstei lor.

Sistemul educațional japonez

prof. Corcodel Ionela - Luiza
Școala Gimnazială “Pompiliu Marcea”, Târgu Jiu

Sistemul de educație din Japonia este cunoscut ca fiind printre cele mai performante de pe glob. Incidența persoanelor care finalizează cu succes ciclul de studii (incluzându-le pe cele universitare) este ridicată, peste media mondială (peste 90% din populație finalizează ciclul obligatoriu de studiu).

Educația obligatorie a fost introdusă în anul 1872 ca rezultat al restaurării Meiji. Din 1947, educația obligatorie durează 9 ani (de la vârsta de 6 la 15 ani) și cuprinde școala primară și gimnaziul. Aproape toți copiii își continuă educația la un liceu (durata liceului este de 3 ani), iar 96% din absolvenții de liceu urmează: o universitate sau alte instituții de învățământ superior; studii postliceale; școli de meserii.

Învățământul preșcolar este împărțit în grădinițe publice: cu taxă (taxa variază de la un oraș la altul, calculându-se în funcție de veniturile părinților, numărul copiilor în respectiva familie, orele din program; o parte a taxelor, este subvenționată de stat; grădinițele private patronate de stat: au rolul de a suplimenta numărul grădinițelor publice; cuantumul taxelor este același ca pentru grădinițele publice; primesc subvenții de la stat, însă nu oferă condițiile oferite de grădinițele publice; grădinițe private: mult mai slabe, cu taxe mai mari; programul poate fi non-stop, dar statul nu-și asumă responsabilitățile în privința activităților desfășurate.

În grădinițe și școală, copiii japonezi nu sunt implicați în competiție unii cu alții; singura competiție (undōkai – zi sportivă), se organizează o dată pe an.

Înscrierea în învățământul primar se face printr-o selecție, fiecare copil care trece de la hoikuen la școala publică fiind examinat (un examen cu grad ridicat de dificultate): cei ce promovează examenul sunt admiși la o clasă normală, cei ce nu promovează, la o clasă specială. Sunt examinați, concomitent, părinții copilului. Învățământul primar (shotōkyōiku) este de 6 ani, obligatoriu, gratuit și începe la 6 ani cu clasa I.

În școala primară japoneză: se aplică regulat teste, punctate de la 1 – 100, însă punctajul nu se consemnează în catalog; nu se face o medie care să fie consemnată în catalog (timp de 6 ani, elevii se pregătesc pentru învățământul gimnazial); se predau patru discipline de bază: limba japoneză, matematică, științe ale naturii și științe umaniste; din clasa a III-a, se introduc: limba engleză, muzica și desenul; din clasa a III-a, fluierul și caligrafia sunt obligatorii.

Nu există personal pentru curățenie, zilnic elevii fac curățenie în sala de clasă, în celelalte spații ale școlii, în curtea școlii (este o modalitate de înțelegere a vieții, bazată pe o regulă simplă: dacă folosești un spațiu, ai datoria de a-l lăsa curat). Copiii de clasa I sunt scutiți, obligația lor fiind preluată de cei din clasa a VI-a.

Pentru clasele I-III, programul este de la 7:00 la 15:00; (vacanța mare este de o lună, iar în timpul anului școlar mai sunt prevăzute două vacanțe, fiecare cu durata de două săptămâni). În fiecare an se schimbă atât învățătorul, cât și majoritatea colegilor. Învățătorul întreprinde cel puțin o vizită pe an la domiciliul copilului, părinții fiind programați la școală pentru interviu, discuții, consultări iar trimestrial se organizează lecții deschise și ședințe cu toți părinții

Servirea mesei este o activitate importantă în fiecare zi de școală: elevii se servesc unii pe alții, mănâncă ordonat și fac curățenie după servirea mesei. Fiecare elev are asupra sa un carnetel tipizat în care învățătorul consemnează ce a lucrat elevul la școală, iar părinții consemnează ce a lucrat elevul acasă. La școală se pune accent și pe activități/jocuri pe care elevii le realizează împreună.

Școala primară japoneză scoate în evidență importanța bunului simț și a echipei.

Învățământul gimnazial (secundar inferior) - reprezintă ultima etapă a învățământului obligatoriu, fiind compus din clasele a VII-a, a VIII-a și a IX-a și are drept scop pregătirea elevilor pentru admiterea la liceu. Acesta este foarte riguros, aplicat și serios evaluat întrucât începând cu clasa a VII-a notele sunt consemnate în catalog, schimbând fundamental viziunea elevilor cu privire la școală.

Fiecare disciplină este predată de un profesor specializat și fiecare clasă are și un profesor al ei, responsabil cu „homeroom” (un fel de diriginte) care ocupă cea mai mare parte din viața elevilor japonezi, acesta suplinind, din multe puncte de vedere, părinții.

În gimnaziu, elevii au diverse sarcini precum: organizarea clasei, consemnarea de notițe, efectuarea curățeniei, coordonarea de evenimente cu alte clase. După orele de curs (care se încheie înainte de ora 16), mulți participă la activități extrașcolare (cluburi sportive, cluburi de muzică, cluburile culturale – cele mai frecvente fiind cele de șah). Elevii cu rezultate deosebite sunt răsplățiți cu excursii în orașele importante.

O disciplină de învățământ parcursă de elevii japonezi începând cu clasa a VII-a este dotoku – educația morală, care are drept scop formarea caracterului elevilor (dotoku cultivă valorile morale, dezvoltând deprinderile morale, judecata, angajamentul, atitudinea). Activitățile educaționale din orele de dotoku cultivă ordinea, contemplarea, munca sârguincioasă, armonia, regulile de comportare etc., elevii învățând diverse lecții de viață, modalități de rezolvare a conflictelor, reguli specifice raționamentului moral etc.

Pe lângă performanțele în domeniul disciplinelor de bază, în care intră și dotoku - elevii, la absolvirea gimnaziului, trebuie să dovedească însușirea a 2136 caractere kanji (Japonia acordă o importanță de excepție, prin politică de stat, limbii japoneze).

Uniforma este obligatorie. Fetele poartă ținute în stil marinăresc, pe când uniforme pentru băieți sunt croite în stil militar. Statul japonez consideră că purtarea uniforme elimină barierele sociale printre elevi și îi ajută să dezvolte un sentiment de apartenență la comunitate.

Scopul educației obligatorii în Japonia este de a cultiva fundamentele unei vieți independente în cadrul societății, dezvoltând abilitățile fiecărui individ și de a încuraja calitățile de bază necesare oamenilor care alcătuiesc națiunea și societatea japoneză.

Învățământul liceal (secundar superior) reprezintă un nivel opțional, organizându-se pe trei ani (clasele a X-a, a XI-a și a XII-a). Este frecventat de 98% dintre absolvenții de gimnaziu, deși nu este gratuit. Accesul se face pe bază de examen la limba japoneză, matematică, științe, științe sociale și limba engleză sau pe bază de recomandare din partea unui grup de profesori, recomandare dată elevilor cu rezultate excepționale în gimnaziu. Liceele se împart în licee de stat și licee private.

În paralel funcționează o școală privată - juku -, frecventată de unii copii din învățământul primar, din gimnaziu și aproape de toți elevii de liceu – care oferă programe de studiu după prânz (până la ore târzii), inclusiv la sfârșit de săptămână, contra unei taxe. Deși contestată de sindicatul personalului didactic, juku este apreciată în societatea japoneză, fiind considerată cheia succesului în educație.

În sistemul educațional japonez, elevul este implicat în activități sociale, lucru care îi facilitează înțelegerea obiectelor de studiu din curricula școlară. Îmbinarea dintre orele propriu-zise și cluburi,

evaluarea cunoștințelor prin examinarea riguroasă de la finalul fiecărui ciclu de studiu, alături de un program coerent de alimentație în școli fac din Japonia una dintre cele mai literate țări din lume.

Bibliografie:

Gorun Adrian, Sistemul de învățământ din România vs. sistemul japonez de învățământ, note de curs

Rolul disciplinei „Dezvoltare personală” în formarea viitorului adult

**Profesor învățământ primar Cordoș Ildiko
Liceul Teoretic Pavel Dan Câmpia Turzii**

Disciplina Dezvoltare personală are un rol important în dezvoltarea viitorului adult, pune în centrul atenției elevul și dezvoltarea personalității acestuia.

În cadrul activităților de Dezvoltare personală elevii explorează, apoi aplică și ulterior reflectează asupra propriului progres. Din această perspectivă, predarea se distanțează considerabil de înțelesul ei tradițional de „transmitere de cunoștințe”. Este foarte important ca activitățile să-i ajute pe copii să se simtă bine, să le placă și, astfel, să fie motivați intrinsec să învețe.

În orele dedicate acestei discipline, rolul cadrului didactic este de a organiza și oferi oportunități de joc și învățare, care să-i permită elevului să descopere și să experimenteze propriile abilități și atitudini, de a particulariza și facilita transferul acestora în viața reală. Elevii vor putea, prin conținuturile propuse de programă și alese de învățător să învețe să comunice cu ceilalți, să se respecte unii pe alții, să conștientizeze cine sunt ei, să relaționeze cu cei din jur în diferite situații și în grupurile din care fac parte la un moment dat.

Programa școlară recomandă utilizarea, în cadrul orelor a acelor strategii care dezvoltă abilitatea de a gândi critic, deschis, creativ, de a fi cooperant în realizarea de activități, de a accepta puncte de vedere diferite, de a lua decizii corecte.

Metodele /tehnicile eficiente în abordarea disciplinei Dezvoltare personală ar putea fi:

- conversația euristică, dezbateră și discuțiile de grup permit elevilor să se raporteze, să învețe și să valorizeze atât experiența personală, cât și experiența colegilor
 - problematizarea oferă oportunitatea de a căuta soluții pentru diferite situații de tip investigativ și de a stimula curiozitatea naturală elevilor
 - jocul de rol și simularea (dramatizare, marionete, teatru) pregătesc copilul pentru situații reale de viață și facilitează dezvoltarea comunicării verbale și nonverbale, a empatiei, a toleranței
- Ex - La școală, În parc, În vizită, La aniversarea unui prieten
- brainstormingul – La ce vă gândiți când auziți cuvântul
 - explozia stelară – Să scrie întrebări despre și să le adreseze colegilor din clasă pentru a afla răspunsuri
 - harta conceptuală – să realizeze relații între concepte
 - gândiți – lucrați – comunicați – fiind împărțiți în echipe, câte doi, elevii își vorbesc fiecare despre, împărțind apoi și colegilor din clasă
 - cubul emoțiilor– Să rezolve cerințele de pe fețele cubului, adaptate temei date
 - utilizarea unor secvențe din filme sau a imaginilor din planșe/cărți de povești reprezintă, printre altele, suporturi intuitiv-concrete indispensabile învățării la această vârstă

Toate exercițiile și jocurile folosite în cadrul orelor vor combina mișcarea, verbalizarea, manipularea unor obiecte.

Exemple de activități organizate în cadrul orelor de Dezvoltare personală:

Disciplina are un accentuat caracter explorator și practic-aplicativ, care presupune implicarea directă a elevilor. Elevii conștientizează, exersează abilități și atitudini într-un mediu prietenos de învățare, devin responsabili pentru modul în care se implică în jocurile și activitățile propuse.

Lucrul în echipă antrenează strategiile de rezolvare a conflictelor și modalitățile de comunicare eficientă.

1. Joc didactic- Personaje de la care învățăm

În echipe de lucru, elevii vor identifica personajele din film și trăsăturile lor pozitive relevate, ce pot fi extrase din acțiunile lor. Modelele de viață pozitive facilitează formarea unor abilități de viață utile la copii.

Învățăm de la..... Ce învățăm?

2. Joc didactic: "Ghicește cine este?"

Într-o pălărie sunt puse bilețele cu numele tuturor copiilor din clasă. Un elev va merge în fața clasei, va extrage un bilețel și fără să spună numele de pe bilețel, va trebui să îl descrie pe acel coleg. Descriind comportamentul acestuia, ceilalți trebuie să ghicească despre cine este vorba.

3. Joc didactic: "Activitatea preferată"

Fiecare elev desenează o activitate preferată. Apoi, explică de ce îi place această activitate. La sfârșitul jocului se va discuta despre diversitatea lucrurilor pe care le putem face, diferențele dintre activități, ce au aflat elevii despre sine și despre ceilalți.

4. Utilizarea metodei „Cubul emoțiilor”

Prin utilizarea jocului „Cubul magic” se oferă elevilor posibilitatea de a prezenta din mai multe perspective tema.

Împărțiți în șase grupe, elevii tratează tema pe baza celor șase instrucțiuni scrise pe fețele cubului:

- descrie emoțiile.....
- compară ce asemănări și deosebiri există între.....
- asociază fiecare personaj..... cu persoanele din jurul nostru
- analizează activitățile desfășurate de fiecare personaj
- aplică ceea ce ai învățat din.....
- argumentează ideea (pro sau contra)

5. Explozia stelară

Urmărind întrebările steluței am creat alături de colegul de bancă povestea unei plante. Am mimat apoi stările prin care a trecut personajul din povestea noastră.

În cadrul orelor din orarul unei zile realizăm dezvoltare personală prin studierea și discutarea conținuturilor propuse, a textelor studiate, a lecturilor citite, a unor imagini și vizionări de filmulețe sau reportaje, a cântecelor audiate și învățate, chiar și a produselor realizate în orele de arte vizuale și abilități practice. În fiecare oră dezvoltăm competențele specifice acestei discipline, deci toate celelalte discipline implică dezvoltarea personală a elevilor.

ȘCOALA DE ACASĂ EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Corha Alexandrina - Sorina
Școala Gimnazială Anton Pann,, Voluntari

Pandemia a dus la mari schimbări în viața tuturor. Cu toții am trecut prin diferite stări, de la teamă, neliniște, îngrijorare, acceptare, speranță. Toate aceste lucruri au fost provocări pentru cadrele didactice, elevi, dar și părinți. Cea mai mare provocare a fost școala online, care a fost ceva nou pentru toată lumea.

Din perspectiva activităților școlii online, timpul trebuie privit prin prisma frecvenței, duratei și a intervalelor orare ale lecțiilor digitale. Spațiul virtual dedicat învățării este divers și oferă multe resurse educaționale adecvate temelor din programa școlară. Gestionarea acestuia revine acum atât profesorilor, cât și părinților și copiilor și implică participare activă și inițiativă în ceea ce privește selectarea surselor de informare și de documentare pentru consolidarea cunoștințelor. Rețelele sociale media, frecvent accesate de elevi, reprezintă un spațiu care poate fi valorificat și din perspectiva învățării. Aceeași valoare educativă o pot avea softurile educaționale, jocurile, materialele didactice digitale, videoclipurile și prezentările, care, fiind atractive, sunt ușor de utilizat ca mijloace de învățământ

Mica școlaritate reprezintă etapa învățării și a transferului de cunoștințe, a formării deprinderilor de autocunoaștere, comunicare asertivă a bazelor gândirii critice, dar și a interesului pentru noile tehnologii. Acum, copiii sunt utilizatori iscusiți ai aplicațiilor digitale, învață accesând diferite aplicații, socializează online, sunt interesați de lumea digitală și autonomi în spațiul acesteia. De aceea, la începutul lecțiilor online am dedicat scurte secvențe de timp pentru socializare colegială, la începutul fiecărei sesiuni sau pentru captarea atenției, prin metode specifice spațiului virtual.

În acest sens, am utilizat resursele aplicațiilor folosite pentru desfășurarea activităților, prin opțiuni de tipul share screen. Pentru 3-5 minute, copiii au ocazia să joace un joc de energizare fizică, mentală, emoțională sau să urmărească un clip video. Activitățile de energizare și cele de spargere a gheții au un rol important în pregătirea stării emoționale a elevilor prin instalarea bunei dispoziții, declanșarea curiozității, exersarea mobilității și a autonomiei în gândire și acțiune. Exemple de activități: "Ghicește ce vezi"- se prezintă elevilor o imagine acoperită de o formă geometrică și puțin câte puțin se descoperă până se ghicește ce reprezintă. "Învârte roata" este un joc ce poate fi realizat cu ajutorul aplicației Wordwall. Se pun activități amuzante și copii doar trebuie să le execute. "Atenție la comenzi!" – conducătorul jocului, care poate fi la început cadrul didactic, apoi un elev, dă o comandă, cum ar fi: "Mâinile pe cap!" și în același timp pune și mâinile pe cap. Apoi următoarea comandă poate fi: "Mâinile pe umeri!", dar conducătorul jocului ridică brațele pentru a induce în eroare. Cei care greșesc pot primi o provocare.

Pe parcursul lecțiilor online am creat diferite resurse educaționale digitale utilizând diverse platforme cum ar fi: Kahoot, Wordwall, Padlet, Twinkl, Edpuzzle, Flipgrid, Gynzy.

LearningApps.org poate fi utilizat pe orice dispozitiv. Deschideți orice browser, cum ar fi Internet Explorer, Firefox sau altul, și tastați următoarea adresă: www.learningapps.org. Exerciții interactive și resurse multimedia pot fi acum create de dumneavoastră. Pentru o utilizare simplificată, aplicația oferă diferite șabloane (de exemplu, sarcini de alocare și comandă sau videoclipuri) care pot fi completate cu conținut.

Padlet (<https://ro.padlet.com/>) este o aplicație online care permite utilizatorilor să-și exprime cu ușurință opiniile pe un subiect comun pe un „avizier” virtual (wall). Padlet este utilizat pentru socializarea clasei, învățarea prin colaborare, învățarea de la egal la egal, colectarea cercetării și a

resurselor pe un anumit subiect, măsurarea înțelegerii unui subiect sau a unui concept studiat. Este o aplicație ușor de folosit de către elevi și de către profesori.

Kahoot este o aplicație ușor de utilizat, îndrăgită de către elevi. Este accesată de către aceștia de pe dispozitivul mobil sau intrând pe site-ul kahoot.it, în acest caz putând fi folosit și calculatorul sau laptopul. Este foarte important faptul că elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație. Jocurile/testele create în Kahoot se pot folosi în orice moment al activității: în reactualizarea, în fixarea cunoștințelor, în etapa de predare, ca evaluare formativă sau chiar ca evaluare sumativă. Se pot juca individual sau în grup. Avantajele utilizării aplicației Kahoot! În lecții: pentru profesori sunt: îmbunătățirea calității actului de predare-învățare-evaluare, ridicarea standardelor la nivelul competențelor digitale și îmbunătățirea abilităților digitale. Importanța utilizării aplicației kahoot în evaluare: obiectivitatea evaluării rezultatelor, feed-back imediat pentru elev și profesor, folosirea acestor aplicații asigură corectarea imediată a răspunsurilor, elevul dându-și astfel seama ce parte a materiei stăpânește mai puțin, iar profesorul își poate proiecta mult mai rapid activitățile de reglare, centralizarea și stocarea rezultatelor.

Flipgrid este un website și aplicație de creare resurse media, evaluare, prezentări de proiecte. L-am utilizat cu succes la clasa pregătitoare, mai ales că elevii nu știu să scrie. De exemplu, și-au prezentat animalul de companie și l-au descris avându-l lângă ei.

EdPuzzle este o platformă care promovează interacțiunea elevilor cu conținutul de învățare sub forma unui videoclip presărat cu întrebări create special pe conținutul video)

Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient, trebuie să selecteze acele resurse care pot fi valorificate în cadrul lecțiilor, fără a încărca prea mult elevii.

Bibliografie:

1. <https://digitaledu.ro/activitati-de-invatare-digitala/>
2. <https://digitaledu.ro/resurse-educationale-deschise/>
3. Ioana Maria Cosma, Adina Tatu – ”Strategii digitale – Provocări și soluții în educația digitală”-curs modulul 3

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

Prof. Corina Racz
Grădinița P. P. Nr. 14, Timișoara

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor eLearning pentru activitatea de învățare și evaluare

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele eLearning au o serie de avantaje, precum:

- Accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație
- Centrare pe elev/participant
- Elevii pot colabora și învăța împreună
- Favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări
- Permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă
- Profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional
- Materialele pot fi personalizate
- Posibilitatea modificării informației difuzate
- Accesibilitate, confort, flexibilitate
- Interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri
- Elevul poate învăța în ritmul lui propriu
- Elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent
- Costuri reduse de distribuție a materialelor
- Învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă
- Învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional
- Posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi
- Capacitate mare de stocare, internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individuale
- Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice

- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- Nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning
- Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online.

Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examenatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contrargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Concluzii: S-au putut expune câteva idei, însă cu toții știm că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

BIBLIOGRAFIE:

<https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning>

ȘCOALA DE ACASĂ. IMPRESII DIN PERIOADA ÎNVĂȚĂRII ONLINE

**Prof. înv. primar Anamaria Corla
Școala Gimnazială Nr. 16 „Take Ionescu” Timișoara**

Școala românească, la fel ca întreaga societate, a trecut prin schimbări majore începând cu martie 2020. A fost nevoie de o adaptare rapidă la noile condiții de învățare, atât pentru profesori, cât și pentru elevi și părinți. Pandemia în sine ne-a bulversat pe toți, iar punctul culminant l-a reprezentat trecerea la învățământul online, învățământ pentru care nimeni nu era pregătit. Acum, la peste un an de școală online, se pot trage câteva concluzii care ne pot ajuta să ne organizăm mai bine în viitor.

Este cert faptul că la început am avut cu toții o experiență limitată în ceea ce privește organizarea activității didactice în online. A trebuit să ne regândim, din mers, modul de predare și să creăm situații de învățare adecvate. Rapid ne-am dat seama că e nevoie de calitate oferită într-un timp limitat (orele în online sunt mai scurte), de un alt mod de interacțiune cu elevii, de o abordare total diferită în ceea ce privește evaluarea.

La început am folosit aplicațiile Whatsapp sau Messenger pentru a susține activitățile de învățare la distanță. Apoi ne-am dat seama că avem nevoie de altceva pentru a ne putea desfășura activitatea didactică. În perioada imediat următoare aproape toate școlile au putut beneficia de programul G Suite care ne-a ajutat să trecem la un alt nivel de predare-învățare.

Problema majoră a reprezentat-o instruirea profesorilor în utilizarea platformelor specializate de e-learning, a aplicațiilor necesare unei videoconferințe, a resurselor educaționale deschise și a conținutului digital, a site-urilor cu informații, a soft-urilor educaționale.

Majoritatea am fost autodidacți și nu am așteptat să vină nimeni să ne instruiască. Fiecare am învățat singuri sau ne-am ajutat între colegi. Apoi, începând cu vara anului 2020, s-au organizat multe cursuri care au venit în sprijinul profesorilor. Încet, încet am devenit mult mai pregătiți să facem față acestei noi provocări și să compensăm inconvenientul și deficiențele utilizării instrumentelor digitale prin creativitate didactică, printr-o proiectare minuțioasă și prin încercarea de a ne adapta acestui context de educație atipic și incomod, mai ales pentru elevii învățământului primar.

Învățământul online ne-a dat prilejul să explorăm noi moduri de învățare. Metodologia clasică de predare-învățare-evaluare a putut fi înlocuită cu mijloace uneori mai atractive pentru copii. Căutând resurse educaționale, am avut bucuria să găsim multe modele de lecții predate diferit față de cum eram obișnuiți. Acestea m-au ajutat să abordez subiectele predate dintr-o altă perspectivă.

Experiența acestui ultim an de școală m-a ajutat să îmi pot contura câteva avantaje și dezavantaje ale învățării online.

Un prim avantaj îl reprezintă faptul că profesorii pot distribui materiale didactice și informații foarte repede, oriunde, oricând și oricui (elevi, părinți, profesori, directori, inspectori etc.), nemaifiind nevoie de întâlniri fizice. De asemenea, informațiile pot fi accesate de cei interesați în orice moment, pentru că ele rămân stocate în mediul online. Toți cei aflați în grupul țintă pot intra în posesia materialelor foarte ușor, printr-o simplă accesare a platformei utilizate.

Un alt avantaj îl reprezintă faptul că documentele transmise pot fi tot timpul reeditate, corectate, actualizate cu multă ușurință de toți cei care au acces la ele. La aceste documente se poate lucra colaborativ, în timp real.

Nu este de neglijat nici faptul că există o multitudine de aplicații digitale pe care le putem folosi în timpul orelor la predare, consolidare, evaluare. Acestea sunt foarte atractive pentru elevi, ei considerând, de cele mai multe ori, că se joacă. Astfel, învățarea/ evaluarea percepută ca joacă este mult mai atractivă.

Folosirea unor conținuturi interactive face ca membrii unui grup să poată face schimb de păreri, informații, să-și împărtășească din propria experiență. Ei pot primi în cadrul grupului feedback rapid de la profesor sau colegi și-l pot transmite, la rândul lor, la fel de rapid.

Un alt lucru pe care trebuie să-l avem în vedere este acela că avem acces la un vast material virtual pe care îl putem accesa și transmite copiilor în timpul orelor online.

Ca un prim dezavantaj al învățării online ar putea fi amintit cel legat de lipsa unui computer/tabletă/ telefon smart. Au fost mulți elevi, dar și profesori, care nu au deținut echipament digital pentru desfășurarea orelor online. Mulți nu au avut acces la internet, chiar dacă aveau un computer.

Un alt dezavantaj a fost cel legat de dificultățile în utilizarea tehnologiei. Nu toți actorii implicați în actul educațional au abilități digitale și mulți au întâmpinat probleme de utilizare a computerului sau a diferitelor aplicații.

Pentru profesori au apărut multe dificultăți de ordin tehnic. Ei au trebuit să-și instaleze diverse platforme, care uneori nu funcționau, au dus lipsa unui suport pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente sau atractive pentru elevi, le-au lipsit, cel puțin la început, instrumentele potrivite pentru predare-învățare-evaluare, resursele digitale, timpul necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Pe de altă parte, dificultățile întâmpinate de elevi au fost și ele la fel de serioase. Pentru ei cel mai complicat lucru (mai ales la elevii mici) l-a reprezentat conectarea pe diferite platforme. Mulți au fost nevoiți să-și instaleze programe suplimentare pe computer, să învețe să utilizeze diverse aplicații, să-și realizeze un program bine structurat. Au fost și elevi care nu au avut nici un fel de suport din partea părinților.

Foarte important de reținut este că mulți copii s-au plâns, în primul rând, de lipsa comunicării reale, fizice. Dacă învățarea și comunicarea rămân axate doar în mediul virtual, atunci când oamenii se reîntâlnesc fizic, le vine foarte greu să interacționeze. Trebuie să avem grijă la faptul că folosirea mediului virtual în exces ne poate transforma în mici roboți.

Personal, mie mi-au lipsit cel mai mult relaționarea umană, comunicarea autentică cu copiii, monitorizarea ritmului învățării și sprijinul personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Important este să nu uităm că elevii noștri au nevoie de sprijin în această perioadă, iar noi, profesorii, avem nevoie de ajutorul specialiștilor pentru a fi îndrumați să gestionăm cât mai eficient îmbinarea învățământului tradițional cu cel online.

Dragi colegi, vă doresc multă putere de muncă în continuare și să aveți parte de înțelegere și suport din partea tuturor actorilor implicați în actul educațional! Cu toții trebuie să fim conștienți că procesul educativ trebuie să aibă loc acasă, la școală și în comunitate, iar educația trebuie să beneficieze de efortul unit al tuturor pentru a aduce plus valoare societății în care trăim.

ȘCOALA ONLINE - PROVOCARE PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

Prof. înv. primar Cornea Anișoara

Anul 2020 a adus o schimbare remarcabilă în cadrul învățământului românesc prin trecerea modului de interacțiune elev – cadru didactic, dar și elev -elev. Toată activitatea didactică s-a mutat în mediul online, ceea ce a provocat o adevărată provocare atât pentru cadrele didactice, cât și pentru părinți.

Utilizarea gadgeturilor, dar și a platformelor educaționale, a rețelelor de socializare și a CD-urilor, erau cunoscute tuturor participanților la actul educațional din clasa pe care o conduc. De-a lungul anilor m-am perfecționat continuu, însușindu-mi cunoștințele de operare a unui PC, a softurilor educaționale pe care le foloseam în diferite momente ale unei activități didactice.

În anul 2020 eram la conducerea unei clase pregătitoare, adică un efectiv de copii de 6 ani. Provocarea creată a fost să căutăm un mijloc de comunicare directă cu copiii, aceștia având o învățare intuitivă.

Primul mijloc de comunicare a fost realizat pe platforma ZOOM platformă care a fost descoperită de nevoile noastre imediate, ale cadrelor didactice. Ne-am consiliat împreună și am învățat atât noi, cât și părinții elevilor cum putem lucra și transmite informații către copii.

Evaluarea se făcea prin transmiterea temelor de către părinți pe grupul clasei de WattsAp. Ajutorul ministerului nu a venit deloc, ba mai mult a trebuit să îi ajutăm pe elevii fără posibilități, oferindu-le tablete și calculatoare de la școală.

Anul școlar 2021 a venit cu o susținere importantă din partea școlii, creându-se o pagină a școlii pe platforma Google Classroom, unde elevii și cadrele didactice au avut conturi personale. Am utilizat platforma Meet mult mai performantă, dar și alte platforme educaționale, care ofereau suporturi diverse pentru a susține o activitate didactică performantă (WorldWall, White Bord).

Din punct de vedere personal, activitatea online a dus atât aspecte pozitive cât și negative. Pozitive le consider abilitățile nou învățate, apropierea părinților de actul didactic și implicarea lor activă în actul educațional.

Nu am mai întâlnit întrebări de genul: „Cât de bine învață copilul meu?; Răspunde la ore?; Este atent?; Unde trebuie să mai lucrez cu el?”

Aspectele negative sunt mai multe:

- Lipsa interacțiunii dintre copii și cadru didactic;
- Lipsa evaluării imediate a unei greșeli sau a unei neînțelegeri;
- Indrumarea directă a elevului de către învățător;
- Nu se realizează coeziunea grupului.

Închei aceste rânduri cu un mare regret personal: deși copiii știu să scrie și să citească foarte bine, reușind să atingă competențele cheie la sfârșit de clasa I, eu nu i-am îmbrățișat suficient în aceștia în doi ani, formându-se parcă o barieră nevăzută între noi, iar eu nu mă simt „mama” de la școală!

ȘCOALA ONLINE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

**Prof. Cornea Florentina Mariana,
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă “Sf. Vasile” Craiova**

În contextul pandemiei generate de Covid-19, lecțiile online au început în luna martie a anului școlar 2019-2020 destul de nesigur, cu o mulțime de întrebări și probleme de rezolvat.

Cadrelor didactice au încercat să afle ce platformă educațională să aplice, ce platformă educațională să aleagă, cum să creeze o clasă virtuală, ce program de lucru să aleagă, cum vor transmite elevilor cunoștințele, cum își vor crea toți elevii cont pe acea platformă, dacă au toți elevii noștri conexiune la internet și computer, tableta sau smartphone pentru a participa la lecțiile online. Am găsit soluții pentru toate problemele, de multe ori prin efort individual, fiindcă în foarte scurt timp a trebuit să se adapteze cu toții noii situații. Au postat lecții, teme, teste pe diferite platforme educaționale, au dialogat pe Zoom sau Google Meet.

Au avut astfel prilejul să experimenteze, pe parcursul unui an școlar, pe lângă învățământul tradițional și varianta e-learning.

Deși ambele stiluri educaționale prezintă limitări, dar și avantaje, sunt totuși situații în care e-learning poate fi alegerea optimă pentru o instruire eficientă și de succes. Lecțiile online sunt un instrument de învățare nou pentru majoritatea elevilor, profesorilor părinților. Deocamdată nu se pot trage concluzii privind aplicarea acestui model de învățare pe termen lung. Cu toate acestea educația în mediul online va fi, cu siguranță, o componentă nelipsită a școlii viitorului.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis.

Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Școala on-line îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică (predare – învățare – verificare) poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive

Se știe, că în clasele primare, elevii au nevoie sistematic de sprijinul învățătorilor și a părinților în realizarea sarcinilor. Învățătorii au transmis sarcini pentru una-două săptămâni pe e-mailul părinților sau pe grupurile clasei de pe Facebook. Conținutul sarcinilor au fost de a lectura texte scurte, de transcris sau de copiat câte un text.

La matematică au avut de rezolvat exerciții și probleme în cantitate moderată. Din cele menționate de învățători, în clasele primare, de regulă ei încarcă zilnic materiale pe una din platformele selectate și cunoscute de elevi și părinți (înregistrări video sau audio, plus fișele de lucru aferente), iar obiectivul principal este realizarea sarcinilor, cu ajutorul indicațiilor video. La începutul zilei se propunea elevilor și părinților un orar de lucru, cu link-urile potrivite pentru fiecare disciplină sau cerință de lucru.

Fiecare copil primește timp de lucru, și fiind ajutat de părinți, este invitat să trimită sarcina realizată învățătorilor în mod individual.

De regulă, învățătorii verificau și corectau lucrările și expediau un feedback individual elevilor sau părinților. Unii învățători zilnic sau peste o zi se conectau video cu toți elevii, cu frecvențe diferite în funcție de vârsta clasei. Învățătorii au menționat că dintre abilitățile de învățare, dezvoltarea scrierii corecte durează în timp cel mai mult. Astfel, exercițiile suplimentare de scriere desfășurate acasă (de obicei în context informal) au devenit cele mai utile dintre toate activitățile organizate în învățământul primar.

În învățământul gimnazial și liceal, conectarea online a avut ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării. O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice a fost Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele.

În învățământul tradițional, metoda utilizată a căpătat denumirea de clasa inversată. De regulă, profesorii expediau din timp elevilor rezumatul scris al lecției plus link-uri de pe YouTube, filmate de profesori sau de alte persoane, de asemenea trimiterea unui tutorial audio sau video. Apoi erau organizate conectări online - după ce elevii au primit materialul și tutorialele - pentru verificare prin chestionar oral a înțelegerii și fixarea exercițiilor de lucru. Profesorii verificau sarcinile propuse elevilor, oferindu-le un feedback constructiv. În procesul de organizare a învățării de la distanță au apărut și unele dificultăți de organizare, în special la unele discipline școlare, unde nu era posibilă organizarea lucrărilor de laborator și a activităților practice.

Interacțiunea reală cu copiii, cum era în condițiile clasei, nu era posibilă. În cazul în care nu exista un smartphone performant sau un laptop în familie, relația cu elevii s-a menținut prin intermediul unui apel telefonic sau chat. Profesori au trebuit să identifice orice cale de comunicare cu elevii, să îi asigure cu materialele și sarcinile de realizat acasă, uneori prin intermediul colegilor și a rudelor copilului.

Pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, este însă foarte importantă dozarea corectă a proporțiilor dintre școala tradițională și educația online. Nevoia umană, elementară a dialogului față în față, a interacțiunii directe, în persoană, este de neînlocuit.

Printre avantajele susținerii lecțiilor online s-ar putea enumera:

- elevul poate învăța în ritmul lui, fără a fi presat de timp sau perturbat de colegi;
- cursurile și resursele atașate acestora pot fi accesate oricând;
- evaluarea (manuală sau automată) a rezultatelor obținute de elevi se poate realiza relativ rapid
- învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase și putem spune că, din acest punct de vedere, digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ iar acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.
- instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare.

Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă elevilor, făcând educația mai productivă prin comunicare dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale. - învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice.

Posibilitatea ca fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale. - instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații și resurse educaționale cu alți profesori, în timp real.

În contextul dinamicii locurilor de muncă, a meseriilor care dispar fiind înlocuite de altele noi, este necesar ca elevii să fie familiarizați cu metode noi de învățare și educație, începând chiar de la școala primară.

De la impactul pe care îl are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă. Printre limitările impuse de învățarea online, menționăm dificultatea profesorului de a oferi: explicații suplimentare pentru înțelegerea conceptelor, fenomenelor, consiliere individuală, feedback pentru corectarea promptă sau pentru corectarea achizițiilor, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare. Este dificilă monitorizarea progresului fiecărui elev, comunicarea autentică (relaționarea umană). Lipsa unui dialog autentic cu clasa, administrarea dificilă a probelor de evaluare, imposibilitatea urmării notițelor elevilor, toate acestea sunt obstacole importante în învățarea online.

Perioada în care s-a desfășurat exclusiv școala online (martie-iulie 2020) a relevat discrepanțe mari între școlile din mediul rural și cele din mediul urban generate, în principal, de lipsa echipamentelor și a conexiunii la internet într-un procent mai mare pentru elevii și profesorii din mediul rural față de cei din mediul urban. De asemenea, un procent important de elevi și profesori (atât din mediul rural cât și din mediul urban) nu au avut cunoștințele necesare pentru a lucra pe platformele educaționale. Lipsa competențelor de utilizare în context didactic a noilor tehnologii a avut un impact negativ asupra actului didactic, în perioada menționată. Profesorii au constatat că au dedicat mai mult timp educației online decât în maniera tradițională și au reușit mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor.

• Avantaje:

- Distribuirea rapidă a materialelor didactice – Profesorii pot transmite foarte repede, oricând, oriunde și oricui informațiile pe care le doresc. Astfel nu mai este nevoie de sincronizarea persoanelor pentru a se întâlni fizic și nimeni nu va pierde nimic pentru că informațiile rămân on-line.

- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare – Orice persoană din grupul țintă are acces la toate informațiile, oriunde și oricând.

- Existența conținuturilor multimedia – Prin internet pot fi transmise și imagini, videoclipuri, fișiere și orice fel de material virtual care întotdeauna au eficientizat învățarea.

- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință – orice document poate fi editat și reeditat, astfel corectarea nu mai produce dificultăți.

- Serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor – Informațiile pot fi îndreptate spre o persoană sau către mai multe în același timp în mod individual sau se pot crea grupuri în care utilizatorii pot să și comunice.

- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului – fiind existente grupurile, membrii pot face schimb de experiențe, păreri sau informații. De asemenea, ei pot primi feed-back în timp real, chiar rapid de la administratorul grupului sau de la colegi. Astfel există și interacțiune virtuală și nu numai învățare individuală.

• Limite:

-Dificultăți în utilizarea tehnologiei – Tehnologia avansează zi de zi și nu toate persoanele sunt la zi cu noutățile. De aceea de multe ori sunt întâmpinate probleme de utilizare a informațiilor sau de realizare a unor proiecte sau teme

- Lipsa comunicării reale / fizice – Când învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să comunice tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează!

În concluzie, se pare că ideea îmbinării învățământului tradițional cu instruirea online este soluția optimă. Interacțiunea dintre elevi și profesori în sala de clasă, în timpul orei de curs, este de neînlocuit. Nu toți copiii sunt dispuși să participe la lecții online chiar dacă au posibilitatea să o facă. Le lipsește motivația, le e greu să progreseze fără să comunice direct cu profesorii, cu colegii. Nu renunțarea la educația tradițională ci învățarea digitală privită ca o completare a educației tradiționale, în sensul eficientizării acesteia din urmă, este viitorul.

Bibliografie:

1. Constantin, Cucuș, Olimpiu Istrate, Ion - Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online-elemente pentru inovarea educației”, Ed.Universității, București, 2020
2. Pavel, Cerbușca, Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență, Analiza a politicilor educaționale în condițiile stării de urgență
3. <https://academiaabc.ro/wp-content/uploads/2020/09/Scoala-online-%-între-necesitate-și-progres.pdf>
4. <http://www.didactic.ro>
5. <http://www.e-școala.ro>

Metode de predare online. Cum să predai online eficient?

Prof. înv. primar Cornei Elena
Scoala Gimnaziala nr. 2 Draxini

În literatura de specialitate, de-a lungul anilor se vorbea adesea despre revoluționarea sistemului de învățământ. Însă, adevărata revoluție în sistemul de învățământ, în stadiu incipient, s-a produs ca urmare a unei crize pandemice sanitare, afectând populația la nivel mondial. Practic, am fost forțați să oferim o educație de calitate la distanță, folosind mijloacele digital multimedia.

Așadar, profesorul a trebuit să analizeze și să pună în practică modalitățile, metodele și instrumentele necesare de predare-învățare-evaluare la distanță, în sistem eLearning. Această analiză face parte dintr-un proces cognitiv de filtrare, conexare și interpretare a datelor și informațiilor psihopedagogice acumulate de-a lungul anilor, atât prin prisma studiilor academice, cât și prin prisma experienței profesionale. Deciziile operative ale profesorului au trebuit să se adapteze în funcție de conjunctură, optând pentru acei factori de configurare didactică, care i-au permis atingerea obiectivelor didactice stabilite.

Calitatea educației și eficiența acesteia este determinată de o serie de factori esențiali, precum:

- Resurse financiare;
- Resurse temporale;
- Resurse umane bine pregătite didactic;
- Resurse materiale;
- Resurse tehnologice;
- Resurse digitale.

Dacă până acum, metodele de predare erau clasificate în două categorii (clasice, respectiv moderne), pandemia a condus și la o infodemie, generând o nouă categorie și anume, metode de predare online (eCourses). Metodele de predare-învățare-evaluare online presupun dezvoltarea raționamentului profesional didactic, atât din punct de vedere al noțiunilor teoretice psihopedagogice însușite de către profesor, cât și din punct de vedere al experienței profesionale didactice.

Metodele de predare-învățare-evaluare online constituie apanajul stilului vocațional-personal de predare-învățare-evaluare al profesorului, competențele și abilitățile de transmitere a informațiilor dezvoltate în ani, precum și tactul didactic. De asemenea, profesorul a dezvoltat și o serie de caracteristici și modalități de persuasiune în transmiterea de informații față de elevi.

Cercetările în domeniul eLearning, precum și experiența învățământului online a demonstrat că pentru a obține rezultatele dorite, cheia unei lecții online de succes este interactivitatea. Valoarea cursului este dată de nivelul de interactivitate pe care îl conține, calitatea conținutului, forma de prezentare, ușurința în utilizare și funcționalitatea softului prin intermediul căruia este elaborat cursul online. Sistemul eLearning sau Blended-learning în activitatea didactică eficientizează procesul de instruire, pregătire și formare, prin crearea de noi oportunități de învățare și acces facil la instruire. Gradul de interactivitate al lecției în sistem eLearning depinde de o serie de factori precum:

- Capacitatea profesorului de a stimula elevii;
- Comunicarea eficientă profesor-elev, respectiv elev-profesor;
- Conținutul lecției trebuie să fie bine structurat și simplificat;
- Atitudinea pozitivă și energică a profesorului;
- Implicarea elevilor prin conversații euristice;
- Stimularea vizual-auditivă prin folosirea programelor digital multimedia;
- Crearea unei atmosfere proprii pentru studiu.

Așa cum experiența a demonstrat, eficiența unei lecții online este dată de următoarele elemente implementate:

1. Stabilirea unor obiective clare încă de la începutul lecției;
2. Formatul lecțiilor trebuie schimbat și adaptat într-un mod bine structurat și simplificat;
3. Introducerea unor quizz-uri neprogramate și neanunțate în prealabil, pe parcursul desfășurării lecției online, astfel încât să se mențină atenția și interesul educatului;
4. Utilizarea în cadrul lecției a diverselor aplicații informatice online precum: nohandapp (random name), google classroom, edpuzzle, kahoot, wooclap, quizizz, online stopwatch, plickers, mentimeter, padlet, parlay, nearpod: time toc limb etc.;
5. Vizionarea unor videoclipuri în timpul lecției, apoi analizarea acestora de către elevi prin prisma cunoștințelor formative și sumative;
6. Citirea unor texte în timpul lecției online de către elevi;
7. Încurajarea elevilor să folosească chat-ul în timpul lecției online pentru a răspunde la diverse întrebări adresate de către profesor (chat-ul este extrem de util mai ales pentru elevii introvertiți);

Pentru a menține interesul, implicarea și succesul elevilor la un nivel înalt de educație în cadrul lecțiilor desfășurate online, am propus și aplicat o metodă pedagogică cu rezultate foarte bune din partea elevilor, și anume PROIECTUL ONLINE. Această metodă a pornit de la proiectul clasic, fiind adaptat și gândit astfel încât să poată fi utilizat și în cadrul lecțiilor online.

Astfel, la fiecare lecție online un grup de 3-4 elevi au prezentat un miniproiect online, pe o anumită temă. În funcție de planificarea calendaristică a lecțiilor, am realizat un tabel în prealabil cu temele de proiecte și elevii care vor realiza un proiect specific lecției care urmează a se preda de către profesor. Elevii se vor ajuta de diverse aplicații informatice pentru a realiza proiectul cu tema propusă prealabil de către profesor, pe care îl vor prezenta timp de 10 minute celorlalți elevi online. Fiecare proiect va avea următorul format:

- Un videoclip de prezentare de 2-3 minute;
- Prezentarea unei scheme logice specifică lecției respective;
- Exemplificarea modului în care noțiunile teoretice se întâlnesc în practică sau formularea unui studiu de caz/exercițiu specific temei lecției, astfel încât ceilalți elevi din afara echipei să răspundă.

După ce echipa și-a prezentat proiectul online, elevii sunt încurajați să adreseze întrebări atât pentru echipă, cât și pentru profesor. Pentru asigurarea unui feedback pe parcursul lecției, prin intermediul unei aplicații informatice, la final fiecare elev trebuie să acorde o notă pentru proiectul

prezentat, sub anonim. De asemenea, profesorul va nota fiecare proiect prezentat, implicarea elevilor în cadrul lecțiilor, atât pentru formularea de răspunsuri, cât și pentru adresarea de întrebări.

Metodele pedagogice moderne trebuie adaptate și reinventate astfel încât să poată fi implementate și în cadrul lecțiilor online. Pentru ca lecțiile la distanță să fie interactive, se recomandă a se utiliza cât mai multe aplicații informatice, astfel încât elevii să fie atrași, motivați și implicați.

Exemple de bune practici pentru școala online

Profesor înv. preșcolar: Cornelia BELCOTĂ CERNESCU
G. P. N. Cornereva

Odată cu trecerea activității și desfășurarea cursurilor în mediul online, s-a pus mult accentul pe următoarele aspecte:

1. Comunicarea

Comunicarea îi poate ajuta pe copii să integreze mai bine schimbările care au avut loc în viața lor în ultima vreme. Comunicarea trebuie să fie simplă, clară, prin repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții: ce simțim în această perioadă, ce simt copiii, ce simt părinții și cum se pot organiza ca să depășească această perioadă. Validarea și acceptarea emoțiilor atât a copiilor, cât și a părinților, chiar și cele de frică și panică, incertitudine și instabilitate, ne poate ajuta să recăpătăm controlul și să acționăm în direcțiile în care putem avea un impact.

2. Conectarea părintelui cu grădinița și cu educatorul

Acest lucru îl va ajuta pe părinte să capete sprijin în organizarea rutinei și a activităților preșcolarului. În condițiile în care mulți dintre părinți muncesc, înțelegerea nevoilor copilului, organizarea unei rutine similare cu cea din timpul grădiniței și a unor activități zilnice poate fi un ajutor esențial și poate menține copilul conectat la un program familiar lui. Deopotrivă, comunicarea constantă dintre părinte și educator, îl poate ajuta pe cel din urmă să înțeleagă mai bine contextul familiei în această perioadă, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale.

3. Conectarea educatorului cu copilul

În perioada preșcolară, discuția învățării în perioada izolării se mută de la activități conform unui curriculum sau al unui plan de învățare elaborat către CONECTARE. Educatorii au fost o prezență constantă în viața copiilor înainte de izolare, iar șansele ca ei să resimtă lipsa lor, a grădiniței și a copiilor, sunt mari.

4. Implicarea copiilor în treburile casnice

Este utilă deopotrivă pentru ei și pentru părinți. Având în vedere că cei mai mulți părinți nu mai beneficiază de ajutor din exterior pentru treburile casnice și unii dintre ei și muncesc de acasă, navigarea printre toate sarcinile poate fi o provocare. Se știe, însă, că preșcolarii le place să se implice în treburile casnice, să îi imite pe părinți și în felul acesta să îi și ajute. Astfel, activități precum aranjatul mesei, sortatul hainelor și al vaselor pentru mașina de spălat, strânsul jucăriilor și datul cu aspiratorul pot fi activități îndrăgite de copii și foarte utile pentru dezvoltarea încrederii în sine, a autonomiei și a multor alte abilități practice.

Perioada izolării este foarte provocatoare atât pentru părinți, cât și pentru copii: pe lângă schimbările de rutină care apar, părinții trebuie să gestioneze emoțiile lor, oboseala, sarcinile casnice și cele de la muncă în același timp cu nevoile de conectare și joacă ale preșcolarului. [1]

Bibliografie:

[1] Ruxandra, Manea, 2020 ” Ce este important în educația preșcolarii în vremea izolării?”, <https://www.edupedu.ro/ce-este-important-in-educatia-prescolarii-in-vremea-izolarii/>, accesat la 23.01.2020

Învățământul on - line sau tradițional

COROI MARIEA ȘC. GIM. NR. 7 BUZĂU

Sunt profesor în învățământul primar dar nu-mi place să mă recomand astfel. Mi-e drag să spun că sunt învățătoare. Da, când mi-am ales aceasta meserie eram fericită (și sunt și acum) să spun „sunt învățătoare”.

Legat de tema de mai de sus nu pot spune decât că, atunci când am făcut studiile pentru a ajunge învățătoare, nu știam de calculator decât dacă te refereai la acel aparat mic care te ajuta în rezolvarea calculelor. Acum calculatorul ... este altceva. E bine să ne modernizăm, să progresăm, dar cu ce costuri? De mai bine de un an, vrând, nevrând, calculatorul a devenit un obiect de nelipsit în viața noastră.

Trăim vremuri interesante în care nimic nu mai e așa cum am cunoscut până acum. Așa este, iar acest lucru poate naște frică în noi. Am putea crede că nu suntem pregătiți pentru ceea ce se întâmplă în multe aspecte ale vieții noastre. Noi spunem că e doar un alt moment în care am realizat cât de importantă este tehnologia în viața noastră și cât de repede ar trebui adoptată.

Educația online este unul dintre numeroasele progrese pe care tehnologia și lumea digitală le-a pus la dispoziție. Nu mai trebuie să fim prezenți fizic la clasă pentru a învăța și, în timp ce mediul învățării online este diferit de configurația tradițională a clasei, nu înseamnă neapărat că este mai puțin eficient.

Avantaje ale învățării online:

- Oferă o alternativă la clasele tradiționale.
- Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplină.
- Se obține un feedback instantaneu. Învățarea este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje online sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor. Aceste sondaje ajută la implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă.
- Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă. De la aplicații și manuale electronice până la platformele educaționale, nu lipsesc instrumente care pot transforma sala de clasă. Unii profesori se orientează spre „gamificarea” clasei, utilizarea scenariilor competitive și distribuirea de puncte și recompense pentru a face sala de clasă mai distractivă și mai antrenantă.
- Se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare cum ar fi urmărirea prezenței și performanței elevilor.
- Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare.
- Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea online, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic.

Dezavantaje ale învățării online:

* Este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională.

* Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

* Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.

* Există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.

* Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

* Autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.

* Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Pentru mine, ca învățător la clasa a III-a, este important în general să pot integra modalități de lucru online pentru elevii mei. Vorbim de o generație foarte conectată, care reacționează foarte bine la învățare online. Nu trebuie să ducem în derizoriu acest tip de învățare care implică tehnologia, pentru că elevii așteptau de mult asta .

Și totuși, cursurile tradiționale sunt mai potrivite pentru școlarii mici. Participarea frecventă la cursuri îi ajută să interacționeze cu alte persoane de vârsta lor, să fie mai bine disciplinați, să urmeze un program regulat și să-și îmbunătățească aptitudinea fizică și vigilența mentală, își formează o mulțime de deprinderi, deprinderi de comunicare, ascultare, deprinderi de viață independentă, deprinderi de muncă, deprinderi de stil de viață sănătoasă, etc.

Învățarea în clasa îi ajută pe elevi și pe profesori să se cunoască mai bine. Acest lucru permite profesorilor să cunoască elevii și să evalueze mai bine punctele forte și punctele slabe, să acționeze ca mentori și să ghideze copilul în atingerea obiectivelor propuse.

Într-o clasă tradițională, elevii pot să-și împărtășească în mod direct opiniile și să-și clarifice propriile întrebări cu profesorul, obținându-și astfel răspunsurile imediat.

În mintea mea a încolțit o întrebare: educația combinată – tradițional și digital – cea mai potrivită abordare?

Învățarea tradițională combinată cu cea digitală devine din ce în ce mai populară.

Astfel, nu se face trecerea bruscă de la tradițional, la digital, ambele aduc plus valoare dacă sunt combinate, iar schimbarea și trecerea numai la educația digitală este mai ușor de asimilat, în special de către profesori, care au fost educați și “antrenați” foarte mulți ani în maniera clasică, tradițională. Iar trecerea bruscă la mediul digital poate da naștere la frustrare, dar mai ales la rezistență la schimbare.

Acestea fiind spuse, atât școala on line cât și școala tradițională prezintă o serie de avantaje și dezavantaje.

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU INTEGRAREA COPIILOR CU DIZABILITĂȚI

Prof. Corpodean Irina - Rodica
Școala Gimnazială „Ștefan Pascu” Apahida

1. DATE DESPRE SUBIECT:

Inițialele numelui și prenumelui: P.D.C.

Vârsta: 14 ani

Sexul: M

Ciclul de învățământ: gimnazial

Date familiale de bază:

Elevul provine dintr-o familie obișnuită. Nu are frați. Familia locuiește într-un apartament propriu. P.D.C. are condiții bune, o camera a lui unde poate să se conecteze la orele online și să-și facă temele. Familia are venituri care le asigură un trai decent și este preocupată constant de activitățile copilului.

2. PROBLEMA IDENTIFICATĂ:

P.D.C. este un copil liniștit, curios, atent la ore. Are o relație bună cu colegii și cu profesorii. Pune întrebări logice și ascultă cu răbdare răspunsurile. Cere explicații suplimentare, dacă realizează că ceva nu este pe înțelesul lui și se angajează cu încredere în discuții cu profesorii și colegii. Cu toate acestea, rezultatele școlare ale lui P.D.C. sunt foarte slabe.

3. CAUZE:

P.D.C. a fost evaluat de o echipă de medici și a primit certificat pentru C.E.S. Este evaluat anual de o echipă medicală, iar la simularea evaluării naționale din martie 2021 medicii, C.J.R.A.E. și I.S.J. au recomandat adaptarea condițiilor de susținere a probelor scrise conform prevederilor art. 15, alin. 1 (a, b, c), 2, 3 și 4, cuprinse în secțiunea 3.2 - Adaptarea procedurilor de examene în funcție de particularitățile și de cele specifice tulburărilor de învățare, precum și ale art. 17, alin. 1 și 2, cuprinse în secțiunea Dispoziții finale din cadrul Procedurii cu privire la asigurarea condițiilor de egalizare șanselor pentru elevii cu deficiențe de vedere, deficiențe de auz și tulburări de neurodezvoltare. S-a recomandat asigurarea unei săli separate cu supraveghere audio-video, a doi asistenți ca profesori supraveghetori, citirea subiectelor cu voce tare de către unul dintre profesorii asistenți, posibilitatea de a utiliza în timpul examenului calculatorul de buzunar, tabla pitagoreică, tabele cu formule matematice, pauze la cerere și prelungirea duratei examenului cu o oră.

4. OBIECTIVE:

- pe termen lung:

Integrarea lui P.D.C. în învățământul artistic, ca modalitate de dezvoltare personală

- pe termen scurt:

Identificarea nevoilor elevului

5. SELECTAREA METODELOR DE SPRIJIN:

Programe școlare adaptate nevoilor lui P.D.C. Asigurarea condițiilor speciale de învățare. Sprijinirea familiei și a copilului prin consiliere psihologică elev-părinte.

6. ADAPTAREA LA SPECIFICUL CAZULUI:

P.D.C. iubește dansul. Participă cu entuziasm la orele de balet, alături de colegii lui, și performează pe scenă, fiind mândru de realizările sale.

Pentru integrarea lui P.D.C. în activități și evitarea marginalizării, se lucrează pe grupe, copilul este încurajat să se implice, să exprime opinii și să prezinte rezultatul muncii în echipă (realizarea unui proiect pe o temă, realizarea unui afiș, întocmirea unor fișe bibliografice).

7. MODALITAȚI DE EVALUARE A REUȘITEI INTERVENȚIEI RAPORTAT LA OBIECTIVE:

Ce a învățat copilul?

- a) că suntem egali și ne respectăm reciproc
- b) că munca unui școlar se concretizează în bunuri intelectuale și bunuri artistice valoroase
- c) munca în echipă, prin colaborare, duce la reușite

Cum a reacționat copilul?

- a) a fost deschis pentru colaborare cu colegii
- b) s-a implicat în toate activitățile și a contribuit la realizarea sarcinilor
- c) a fost acceptat de colegi și încurajat să lucreze și să se exprime

Concluzii

În cazul lui P.D.C. integrarea a fost realizată cu ușurință, cu sprijinul colegilor și al profesorilor. Comportamentul copilului în relație cu ceilalți elevi s-a îmbunătățit. P.D.C. este mai încrezător în forțele sale și abordează cu mai mult curaj sarcinile și învățarea prin cooperare.

Familia a reacționat pozitiv la atenția pe care școala o acordă copilului și și-a multiplicat strădaniile de a-i asigura cadrul adecvat pentru pregătirea Evaluării Naționale.

Profesorii cunosc situația elevului și, în urma unor discuții în comisiile metodice, fiecare dascăl încearcă să îl ajute la disciplina pe care o predă, pentru a sprijini îmbunătățirea performanțelor școlare.

UNIFORMA ȘCOLARĂ

Profesor Coșa Elena Daniela
Liceul cu Program Sportiv "Szasz Adalbert" –Tg. - Mureș

Anglia e țara care a pus bazele regulii de purtare a uniformelor școlare obligatorii în școli. Uniforma școlară a fost purtată prima dată de către copii orfani care au reprezentat clasa de jos, a societății. Cu trecerea timpului aceasta și-a făcut încet loc în clasele sociale înalte. Ideea din spatele acestei îmbrăcămînți standardizate a început în Cambridge în jurul secolului al 16-lea și chiar dacă s-a confrutat cu opoziția înverșunată a elevilor, uniforma școlară și-a câștigat treptat un statut legal. Au apărut diferite modele de uniforme de vară și de iarnă.

Uniforma pentru băieți era compusă din pantaloni și sacouri sport (multicolore) iar a fetelor din tunici și bluze. În anul 1920 o uniformă tipică pentru băieți era alcătuită din sacou, cămașă, pantaloni scurți, șosete până la genunchi, pantofi cu toc plat și berete. Băieții purtau berete pe care erau inscripționate emblemele școlare.

Mulți elevi purtau sacouri închise la culoare, însă se opta și pentru varianta cu dungi deschise la culoare. Băieții purtau, de asemenea, cămăși colorate cu cravată, curele și pantaloni scurți. Fetele, pe de altă parte, purtau tunici fără mâneci, cu o fustă plisată, peste cămașă. Culorile folosite pentru rochiile erau, în general, în nuanțe mai închise. Și fetele trebuiau să poarte șosete până la genunchi și pantofi cu toc plat.

În SUA uniforma școlară a fost introdusă în jurul anului 1979 pentru a combate problemele legate de violența în rândul studenților care au ales haine de designeri. Politica uniformelor școlare a fost efectiv pusă în aplicare de către președintele Clinton. Părinții sunt astfel instruiți să urmeze anumite reguli cum ar fi pantaloni, cămăși cu guler, jachete, sacouri pentru băieții iar în unele școli pantalonii scurți sunt strict interziși. În mod similar s-a stabilit pentru fete fuste cu o lungime permisă de către școala, cămăși, pantaloni, jambiere cu fuste dar fără pantofi cu tocuri.

Deși unii susțin că uniformele împiedică elevii să își exprime personalitatea prin ținuta vestimentară, majoritatea elevilor găsesc mijloace de a-și comunica atitudinea și obiceiurile prin anumite elemente de detaliu (ex: utilizarea anumitor accesorii colorate – curele, agrafe, șireturi etc). Unul din cazurile cele mai cunoscute este cel al elevilor din Japonia. Aceștia poartă cu mândrie uniforma școlară care a devenit un element important al culturii pop. Popularitatea uniformelor din Japonia se datorează și diferitelor obiceiuri legate de acestea.

Popularitatea uniformelor din Japonia se datorează și diferitelor obiceiuri legate de acestea (ex: dăruirea celui de-al doilea nasture al uniformeii băiatului - cel mai aproape de inimă, la festivitatea de premiere din ultimul an de studiu, fetei pe care o place), dar și influenței mass-media. Uniformele școlare sunt prezente și mediatizate în filme, reviste, videoclipuri etc. Pentru adulți, în timp, acestea au devenit un simbol al tinereții lipsite de griji. Unii elevi poartă uniforma chiar și în timpul liber sau la evenimente formale în afara școlii.

Un articol din "New York Times" afirma că tinerii din Japonia sunt conștienți de faptul că, datorită tinereții lor, ei sunt un "brand" foarte căutat în societate, sugerând că aceștia poartă uniforme adeseori pentru a-și pune în evidență tinerețea. Pentru a atrage părinții, companiile au creat uniforme cu noi idei: uniforma pentru fete cu un elastic pentru fustă care să prevină ca aceasta să fie coborâtă în cazul în care este trasă mai sus de un anumit nivel; pantaloni cu un clips metalic care să prevină purtarea acestora foarte jos, etc

<p>Liceului "Regina Maria" din București (1943- 1947)</p>	<p>Liceul "Carmen Silva".</p>	<p>elev premiat</p>	<p>1947 Organizația Pionierilor</p>
<p>Cls a-I-a = o rochiță deschisă la culoare, iar la gât un fel de fundiță formată dintr-o panglică)</p> <p>Liceu = o rochie de culoare bleumarin, cu guler alb, brodat frumos pe margine. Toate elevele erau încălțate cu pantofi negri și ciorapi albi</p>	<p>- o fustă albastră plisată și camașa albă, iar pe cap o bască bleumarin</p> <p>- matricola școlară pe care erau inscripționate inițialele "LCS" prinsă atât la camașă, cât și la haină</p> <p>- băieții purtau ca uniforme costume</p>		

<p>1919 - Liceul „Mihai Viteazul” - Alba Iulia</p>	<p>1921 - elevi din sat la liceul Ștefan cel Mare din Suceava</p>	<p>1976 - Șoimii Patriei</p>
		

PRO - Uniformă

<p>Profesionalism</p> <p>Unii spun că un copil care poartă uniforma are mai mari șanse să ia școala în serios. A purta uniforma</p>	<p>Promovează disciplina</p> <p>Mulți cred că uniformele școlare ajută la menținerea unui nivel mai bun de disciplină, reducând problemele</p>	<p>Reduce violența</p> <p>Școlile în care există uniforme susțin că acestea ajută în reducerea violenței și bătăilor generate de disensiunile în legatură</p>	<p>Distrage atenția</p> <p>Mulți părinți consideră că elevii care poartă uniforme școlare arată mai bine și ca politică a școlii în acest sens asigură</p>
---	--	---	--

<p>semnalează faptul că elevul se duce la școală, la fel cum parinții adoptă o anume ținută pentru a se duce la muncă. Școlile raportează că elevii care poartă “hainele de muncă”, spre deosebire de cei care se îmbracă în “haine de joacă”, abordează studiul într-un mod mai serios.</p>	<p>disciplinare. Argumentul este că, în zilele noastre, copiii sunt tot mai puțin disciplinați din cauza că parinții refuză să-i disciplineze. Acest aspect dăunează activității profesorului care are de-a face cu o clasă de 25-30 de elevi.</p>	<p>cu hainele care sunt la modă. Copiii și adolescenții au tendința să-i tachineze pe colegii care nu poartă haine trendy, în pas cu moda. Cei care nu-și permit achiziționarea unor haine “de firmă” sunt foarte sensibili în legătură cu hainele lor. Școlile care se confruntă cu violența crescută printre elevi raportează că uniformele ajută la detensionarea conflictelor.</p>	<p>faptul că ai lor copii vin la școală îmbrăcați într-o ținută decentă. Astfel, se evită distragerea atenției de la studiu prin haine provocatoare. Unii elevi transformă mersul la școală în adevărate spectacole de modă. Acest aspect distrage atenția elevilor de studiu, pentru ca unii copii și adolescenți își petrec mai mult timp gândindu-se la ce vor purta a doua zi decât la teme pentru acasă.</p>
--	--	--	---

Valori	Prețul scăzut	Identitatea școlii
<p>Uniformele școlare accentuează faptul că individualitatea și exprimarea personalității nu sunt determinate de hainele de firmă sau de cele mai noi tendințe în modă.</p>	<p>Uniformele școlare au prețuri mici. Ele sunt cu mult mai ieftine decât multe alte haine. Școlile susțin ca uniformele școlare sunt mai puțin costisitoare, în special comparate cu hainele de firmă. Uniformele sunt mai rezistente pentru că sunt create pentru a fi spălate și purtate des.</p>	<p>Unii cred că uniformele ajută la construirea unei identități a instituției de învățământ la care elevii învață. Ceea ce face ca elevii să aibă sentimentul de apartenență la școală/liceul/colegiul la care învață și să-i facă să se mândrească cu școala respectivă.</p>

CONTRA - Uniformă

Individualitatea	Cauzează probleme de disciplină	O mică legătură cu școala sau niciuna
<p>Suprimă individualitatea. Profesorii susțin că un program curricular care îi încurajează pe elevi să gândească liber și individual este mult mai important decât ceea ce poartă. Uniforma inhibă creativitatea și libera exprimare, forțându-i pe elevi să se conformeze.</p>	<p>Unii elevi sunt mai non-conformiști. Forțându-i să poarte uniforma, nu va face decât să agraveze spiritul rebel al acestora. Aceștia își vor modifica uniforma școlară, o vor face mai strâmtă, mai largă, mai scurtă, mai lungă. Profesorii le vor atrage atenția acestor elevi în legătură cu hainele, ceea ce îi va face să fie și mai rebeli.</p>	<p>Nu există nici o dovadă credibilă cum că uniformele îmbunătățesc disciplina în școli și promovează performanțe academice ridicate. Argumentul principal este acela că unii elevi cu performanțe școlare foarte bune nu se îmbracă bine. Ținuta nu îmbunătățește neaparat capacitatea de învățare și concentrare.</p>

UNIFORMA – pe glob

România

Australia

Marea Britanie

Franța

Cuba

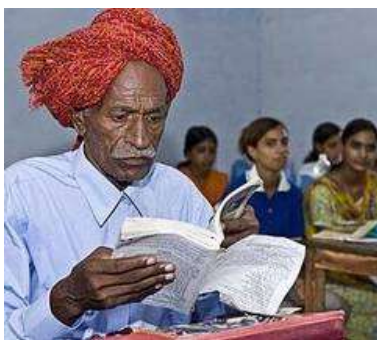
Japonia

Malaezia

Ghana

La 74 de ani, cel mai slab elev din lume încearcă a 39-a oară să termine școala

După ce a picat pentru a 38-a oară examenele de absolvire a zece clase, bărbatul fiind hotărât să încerce să treacă testele până la sfârșitul vieții sale Shiv Charan a aflat recent că nu a reușit nici în acest an să își ia diploma, rezultatele sale fiind de-a dreptul dezastruoase: 14% la engleză, 17% la științe, 5% la matematică și 25% la sanscrită. Singura probă pe care a trecut-o a fost cea de hindi, la care a obținut un scor de 34%.

Charan a încercat pentru prima oară să absolve în 1969 și tot atunci a decis că nu se va căsători până nu va obține diploma mult dorită. Fiind o persoană extrem de orgolioasă și de hotărâtă, Shiv a rămas neînsurat până în ziua de azi, ceea ce îl motivează și mai tare în încercarea sa de a trece examenele. "Nu mă las, până mor", spune Shiv Charan, convins că deși a picat aproape toate probele, matematica este cea care îi dă bătăi de cap și stă în calea fericirii sale. Poreclit Pappu, încăpățânatul elev spune că nu regretă timpul pierdut și se plange doar de faptul că de prea multe ori i se întâmplă să fie dat afară de profesori din sală de examen, confundat fiind cu un bodyguard sau cu un părinte.

După eșecul înregistrat și în acest an, Shiv s-a apucat deja din nou de învățat și, mai ales, s-a gândit și cum va fi viitoarea sa nevastă, în cazul în care va avea mai mult succes la anul. "Cu siguranță va avea sub 30 de ani", spune Pappu extrem de încrezător în forțele lui.

Bibliografie:

1. Dinu C. GIURESCU - Invatamantul in Romania intre anii 1948 si 1989
2. Dan C-tin Radulescu – Invatamantul romanesc 1948-1989
3. Andrei Josan – Economia Romaniei interbelice in context european

<http://www.uniformescolare.ro/>

<http://www.tincutaapateanu.ro/2011/01/15/uniformele-scolare/>

<http://www.tpu.ro/educatie>

<http://www.reportal.ro>

STUDIU DE ÎNVĂȚĂMÂNT COMPARAT ROMÂNIA - OLANDA

Prof. înv. primar: Cosacu Dorinel
Școala Gimnazială Ruget, Roșia de Amaradia, Gorj

Făcând o comparație între sistemul de învățământ din România și alte țări din Uniunea Europeană, se observă existența unor asemănări dar și deosebiri în ceea ce-l privește.

A. Sistemul educațional în România

În România, sistemul de învățământ este organizat pe niveluri, asigurând coerența și continuitatea instruirii și educației, în concordanță cu particularitățile de vârstă și individuale. Sistemul național de învățământ cuprinde: învățământul preșcolar, învățământul primar (clasa CP-IV), învățământul secundar care cuprinde : învățământul gimnazial, secundar inferior (clasa V-VIII); învățământul liceal, secundar superior (clasa IX-XII / XIII); profesional anii I-II / III; învățământul postliceal, învățământul superior (universitar de scurtă durată (colegii de 3 ani) și de lungă durată (4-6 ani); învățământul post-universitar (master, studii academice, doctorat) și se mai pot adăuga educația permanentă, învățământul deschis la distanță, învățământul particular, pentru minorități și învățământul special.

Planul de învățământ cuprinde ariile curriculare: limbă și comunicare, matematică și științe, om și societate, arte, educație fizică și sport, tehnologii, consiliere și orientare.

Acest nivel se încheie cu susținerea unui examen și obținerea certificatului de capacitate, care permite înscrierea la concursul de admitere în învățământul secundar superior.

Învățământul secundar superior cuprinde: licee, școli profesionale și școli de ucenici. Admiterea în fiecare dintre acestea se realizează prin concurs. Liceele organizează cursuri de zi, cu durata de 4 ani (clasa IX-XII) și cursuri serale sau fără frecvență cu durata de 5 ani (IX-XIII). Învățământul liceal funcționează cu următoarele filiere și profiluri: teoretic (real și uman), tehnologic (tehnic, servicii, protecția mediului) și vocațional (militar, teologic, sportiv, artistic).

Studiile liceale se încheie cu un examen de bacalaureat (diversificat în funcție de profilul liceului și de opțiunea elevului) care permite obținerea unei diplome. Pe baza acesteia, elevii se pot înscrie la concursul de admitere în învățământul superior. Pe lângă diploma de bacalaureat liceele eliberează și un atestat profesional, care facilitează integrarea în muncă a absolvenților.

Învățământul superior se organizează în două forme: învățământ superior de scurtă durată (3 ani) și învățământ superior de lungă durată (4-6 ani), ambele desfășurându-se atât prin cursuri de zi cât și seral sau fără frecvență. Ambele forme de învățământ superior presupun un concurs de admitere, la care pot participa absolvenții de liceu cu diploma de bacalaureat. Pot continua cu masterul sau doctoratul.

B. Sistemul educațional din Olanda

Ministerul Educației, Culturii și Cercetării în Olanda este condus de un ministru și doi secretari de stat. Are trei directorate generale care au următoarele atribuții:

1. Învățământul primar și secundar ce cuprinde: Direcția copilului; Cadrele didactice; Învățământul primar; Managementul abandonului școlar timpuriu; Tineret, învățământ și asistență socială; Învățământul secundar.

2. Învățământul superior, profesional și de știință, emancipare care cuprinde: Învățământul profesional și de educație a adulților; Emancipare; Învățământul superior și politica finanțării studiilor; Cercetare și știință; Managementul pentru siguranță și radicalizare.

3. Cultura și mass-media are: Patrimoniu cultural; Media, litere și bibliotecă; Arte.

Învățământul olandez este descentralizat în două direcții strategice: funcțional și teritorial. Între timp, primăriile decid asupra lacunelor din educație, îndrumarea școlilor, educația adulților și urmărirea aplicării legislației școlare.

Copiii (începând de la 0 luni) ai căror părinți merg la serviciu, sunt cuprinși temporar în instituții de îngrijire a copiilor, așa numitele creșe. Înscrierea la grădiniță este facultativă și are ca scop pregătirea și familiarizarea copiilor pentru școală. Învățământul este obligatoriu de la 5 la 16 ani, dar copii merg la școală începând cu ziua de după a patra aniversare. Până la vârsta de 23 de ani, învățământul este parțial obligatoriu. Există mai multe tipuri de învățământ primar:

- Învățământul public, pornind de la o bază universală (finanțat de guvern);
- Învățământul privat, pornind de la o religie, filozofie/pedagogie (finanțat de o fundație);
- Învățământul privat religios, pornind de la o bază religioasă sau o ideologie: creștin-protestant, romano-catolic, evreiesc, islamist, hindus, reformat, evanghelic și inter-confesional (ecumenic);
- Învățământul privat general (numit și învățământ special neutru);
- Învățământul cooperativ, rezultat din asocierea învățământului public cu cel privat.

Învățământul secundar, pregătește elevii pentru învățământul superior, secundar profesional sau pentru o calificare.

Sistemul de educație superioară din Olanda este bazat pe un sistem în trei cicluri, constând din Bachelor, Master și doctorat. O descriere a cerințelor de admitere, a sistemului de notare olandez și a acreditării gradelor este de asemenea inclusă.

Educația secundară, care începe la vârsta de 12 ani și este obligatorie până la vârsta de 16 ani este oferită pe diverse niveluri. Cele două programe de educație generală care duc către învățământul superior sunt HAVO (cinci ani) și VWO (șase ani).

Educația superioară, în Olanda, este oferită în două feluri de instituții: universitățile de cercetare (universiteiten; WO) și universitățile de educație profesională (hogescholen; HBO).

Din septembrie 2002, sistemul de educație superioară din Olanda a fost organizat într-un sistem în trei cicluri constând din gradele Bachelor, Master și din doctorat.

În concluzie, sistemul educațional olandez este reflecția dezvoltării societății pe care o reprezintă.

Bibliografie:

[1] VERLOOP, N., LOWYK, J., 2003, Onderwijskunde. Wolters Noordhoff, Groningen.

[2]* (1997), Formarea continuă a cadrelor didactice în Uniunea Europeană și în statele AELS/SEE. Eurydice, Rețeaua de Informare despre Educație în Comunitatea Europeană (traducere de Eugen Noveanu). Editura Alternative, București.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Tema zilei: „1 iunie”

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 30, Baia Mare
Prof. învă. preș. Coșar Oana

Activitatea zilei debutează cu „Salutul” din cadrul „Întâlnirii de dimineață” unde copiii, așezați în cerc, se vor saluta spunând: „Bună dimineată! Azi sărbătoresc cu prietenul/prietena ... ”.

Se va face „prezența”, fiecare copil prezent așezându-și poza în panoul prezenței și se identifică copiii absenți.

La „calendarul naturii” sunt invitați câțiva copii să precizeze cum este vremea de afară, „Când cerul îl privim vom ști vremea cum va fi”, se va alege jetonul corespunzător și se va pune în căsuța zilei de azi.

Împărtășirea cu ceilalți se va face prin numirea a 2-3 copii care vor răspunde întrebării: „Cum ai sărbătorit un eveniment?”

Activitatea de grup se va desfășura prin jocul „Telefonul fără fir”. Copiii, așezați pe scăunele, vor trebui să șoptească colegului din stânga cuvântul care i l-a șoptit colegul din dreapta.

La „noutatea zilei” li se va spune copiilor că azi va fi o zi specială, o zi în care toți copiii vor fi sărbătoriți prin momente și activități speciale: „Azi vom pregăti masa festivă și invitații pentru ziua copilului” și vor primi ecusoane cu baloane colorate. Educatoarea îi va întreba pe copii de ce materiale ar avea nevoie pentru a sărbători și va puncta materialele care urmează a fi folosite în cadrul activităților: coronițe, brățări, farfurii, pahare, baloane, șervețele, șorțuri, bonete, decupaje, creioane grafice și colorate, lipici, cretă colorată.

Rutina zilei este: „De vrei să fii prietenos, rândul ți-l aștepti frumos” - deprinderea de a-și aștepta rândul, se vor reaminti și respecta regulile de igienă și distanțare necesare pentru siguranța tuturor.

Cu ajutorul tranziției: „1,2,3, 1,2,3, / Hai la joacă, știu că vrei / La sectoare-acum pornim, / Hărniciuți să fim” se va face intuirea materialelor de la fiecare sector și explicarea sarcinilor de lucru. Copiii vor ocupa locurile de la sectoare în funcție de ecusonul cu balon colorat, baloanele de aceeași culoare se vor așeza la același sector.

ALA 1: Știință: „Așează-mă la locul meu”- joc exercițiu cu material individual unde copiii vor face scara numerică, se vor juca cu jetoane și cifre, Joc de rol: „De-a musafirii” – copiii vor avea la îndemână vesela necesară, șorțuri și bonete pentru a pregăti o masă festivă

Biblioteca: „Ne decorăm coronița și brățara”- cu ajutorul creioanelor colorate și grafice copiii își vor decora cu semne grafice coronița și brățara. Fiecare copil va pleca de la acest sector cu brățara decorată pe mâna dreaptă.

Copiii vor fi felicitați pentru respectarea regulilor de la fiecare sector și frumoasele brățări și coronite decorate de ei. Cu ajutorul tranziției: „Unul după altul în rând ne așezăm / Sala-i pregătită, hai să ne jucăm”, copiii sunt rugați să ocupe loc pe scăunele.

ADE: DȘ + DOS Captarea atenției se va face prin punerea coronițelor decorate pe capul fiecărui copil și numindu-l „Prințul...../Prințesa.....”.

Fiind înconjurată de atâția prinți și prințese, educatoarea le va spune că trebuie să pregătească masa festivă pentru ei dar are nevoie de ajutorul lor și le va propune un joc cu cifre, pentru a le fi mai ușor la aranjarea meselor goale din fața lor.

Dirijarea învățării va începe cu explicarea jocului: pe masă trebuie așezate farfurii, pahare și șervețele într-o anumită ordine.

La jocul de probă vor număra crescător și descrescător în limitele 1-5 apoi va începe jocul propriu-zis, copiii trebuind să:

- așeze în ordine crescătoare, descrescătoare farfuriile numerotate,
- numească vecinii cifrei indicate,
- așeze atâtea pahare cât arată cifra din farfurie.

La complicarea jocului vor număra farfuriile folosind numeralul ordinal. Cadrul didactic le va cere copiilor să închidă ochii, va ascunde câte o farfurie iar ei trebuie să ghicească a câta farfurie a dispărut.

Fiecare răspuns corect va fi răsplătit cu aprecieri verbale și aplauze.

Asigurarea retenției și a transferului se va face printr-o activitate practică numită „Invitație pentru prietenii mei”, în care copilul va trebui să lipească un număr de elemente corespunzător cifrei de pe invitația decupată în formă de balon. În urma finalizării lucrărilor personalizate individual, copiii le vor atașa pe o foaie cartonată în formă de cutie de cadou creând posterul; acesta urmând a fi expus pe ușa grupei.

La finalul activității se vor face aprecieri globale și individuale asupra implicării copiilor pe tot parcursul zilei și se vor adresa mulțumiri pentru ajutorul acordat.

Tranziție: „1,2,1,2, mergem toți în pas vioi / Pe hol să ne încălțăm, afară să desenăm”

ALA 2: „Desene pe asfalt în curtea grădiniței”; „Dansul baloanelor colorate” – joc de mișcare

ACTIVITĂȚILE ONLINE - O ZI ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Coșeran Dorina
Grădinița cu P. P. "Elena Farago"
Grupa Mijlocie "Buburuzelor"

Ziua pe care am ales să o prezint se încadrează în tema anuală de studiu: " Când, cum și de ce se întâmplă?", proiectul tematic: " Timp – Anotimp ", tema săptămânii: "Darurile iernii".

Proiectarea și planificarea activităților se realizează în săptămâna precedentă și se postează pe platforma Kinderpedia și pe grupul de WhatsApp al grupei în dimineața tura I/după-amiaza tura a-II-a a fiecărei zile.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ – (ADP)

Întâlnirea de dimineață (salutul, calendarul naturii, momentul mișcării, tranziții): „Iarna ne aduce ...” (salutul, calendarul naturii, momentul mișcării):

https://www.youtube.com/watch?v=85apF7Xf_h8

Înainte de activitățile de la centre este prezentat "Momentul de mișcare" (MM)
<https://youtu.be/jUNBugrF1iU>.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE (ALA 1)

Construcții: „Brazi împodobiiți”- construcții din cuburi de lemn, plastic, lego,etc.

Artă: ”Globuri pentru brad” (tehnici mixte)

Joc de rol: „Spiridușii Moșului”

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DLC: Educarea limbajului: - „Scrisoare pentru Moș Crăciun” - memorizare;

DEC: Educație muzicală: - „Hai la joacă afară” – cântec
https://www.youtube.com/watch?v=pcYe0jggR7s&ab_channel=TraLaLa, repetarea cântecului

- "Știi la noapte cine vine?"- https://youtu.be/I6GHhj_K5BA

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE - (ALA 2)

Joc muzical: „Bate cum îți spun”;

Joc distractiv: ”Dansul globulețelor”.

Activitățile de după-amiază presupun:

Momentul poveștilor (MP), “ Ne culcăm o poveste ascultăm!”, pregătirea pentru somn:“Somn ușor!”.

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE – (ADE)

DLC: Educarea limbajului: „Scrisoare pentru Moș Crăciun” repetare;

DEC:Educație muzicală: „Hai la joacă afară” – audierea cântecului
https://www.youtube.com/watch?v=pcYe0jggR7s&ab_channel=TraLaLa, repetarea cântecului "Știi la noapte cine vine?"- https://youtu.be/I6GHhj_K5BA, activități de definitivare a lucrărilor și de recuperare.

JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE – (ALA)

Știință: ”Găsește umbra” - joc de masă

Jocuri de mișcare în aer liber.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ – (ADP)

Iată, ziua s-a sfârșit!

În stabilirea activităților didactice și a materialelor didactice necesare, am avut în vedere ca materialele utilizate de copii să le fie la îndemână, am folosit resurse sau mijloace de realizare variate, precum și alternative de comunicare cu copiii și cu părinții acestora.

Preșcolarii nu trebuie suprasolicitați, au nevoie de asistența adultului în citirea mesajelor scrise, în descrierea activităților, de supraveghere a utilizării dispozitivelor tehnice, de oferirea materialelor necesare activităților, etc. Cu ajutorul părinților, copiii studiază materialele trimise și împărtășesc impresii, poze cu activitățile legate de temă. Activitățile sunt propuneri și nu activități obligatorii.

Feedback-ul și produsele finale, sub formă de poze și filmulețe sunt trimise de părinți în scopul urmăririi progresului individual și sunt postate pe platforma Kinderpedia, în fiecare zi.

Zilnic realizăm și alte tipuri de activități privind procesul instructiv-educativ derulat în învățământul preșcolar:

- activitatea de pregătire metodico-științifică: (studiu individual, colectare de resurse educaționale, realizare de materiale suport sau mijloace de învățământ etc.)
- consilierea individuală telefonică cu părinții și copiii.

Școala în online și reînceperea ei în prezența fizică

Prof. Cosma Cornelia
Liceul cu Program Sportiv „Florin Fleșeriu” Sebeș

Chiar dacă pentru unii, școala online a fost mai propice decât pentru alții, este sigur că toți elevii au avut lucruri noi de învățat din acest context.

În această realitate în care revenirea la cursurile fizice se face în funcție de scenariul în care se află localitatea școlii, sunt cadre didactice care sunt neliniștite la ideea că, odată cu revenirea elevilor în bănci, acestea ar putea să fie supuse presiunii pentru a recupera conținuturile neparcurse în acest interval. „Cum se poate construi pe cunoștințele dobândite în afara sălii de clasă?” - este întrebarea multor cadre didactice care urmează să reînceapă orele în prezență fizică, la școală.

Este o certitudine dovedită atât de către părerile specialiștilor în domeniul educației cât și de către cele ale elevilor și ale părinților acestora că, în școala online, elevii au învățat altfel decât în sala de clasă. Această experiență demonstrează necesitatea relativizării importanței programei școlare, acordând loc, în acest sens, și vieții de familie și societății în general, fiindcă școala nu este singurul loc unde se poate învăța.

În școala online, cadrele didactice au trebuit să fie creative și să conceapă activități didactice, lecții care să fie diferite de cele făcute în sala de clasă, situație care a creat canale de comunicare autentice și noi. Ca exemplu, la orele mele de limba franceză, elevii au lucrat cu fișe interactive și stimulative, pe jocuri didactice educative și au creat vlogg-uri pe diferite teme din universul lor cotidian.

Acest tip de învățare la distanță a favorizat atât modul de abordare și prezentare a unei lecții cât și posibilitățile de diferențiere ale învățării și evaluării la nivel de elev.

Un aspect pe care îl uităm adesea sau îl ignorăm, este acela de a provoca elevul să muncească pornind de la resursele sau forțele sale. Scopul nu este să îl liniștim ci să îl ajutăm să treacă peste emoții, teamă, neliniște, indiferent dacă școala se face în format online sau fizic.

La reîntoarcerea în școală, eu cred că, elevii, indiferent de vârsta la care sunt, au nevoie să își ofere un timp de acomodare cu colegii, cu sala de clasă, cu programul școlar, chiar dacă acestea, multora dintre ei le-au fost foarte familiare înainte.

Ei au nevoie ca viața școlară să reintre în drepturile sale, ceea ce nu-i va împiedica, ca pe parcurs să povestească trăirile lor din perioada anterioară, exploatănd această resursă la diferite lecții și teme.

În concluzie, important este ca noi, cadrele didactice, să fim conștiente de această tranziție pentru fiecare elev, pentru ca, odată cu reîntoarcerea copiilor în bancă, aceasta să aducă bucuria revederii tuturor, continuarea studiului, precum și revenirea la noile relații de prietenie și colegialitate.

Cum ar trebui gestionate cazurile copiilor care au nevoie de asistență

LAIEȘ Gheorghina Elena, C.S.E.I „PRIMĂVARA” Reșița

Cuvinte cheie: părinți, imigrant, probleme, protecția copilului

Key words: parents, immigrant, problems, child welfare services

„Când băiețelul familiei norvegiene striga mama boxer meg prin casă, râdeau cu toții. A spus chiar și la grădiniță, și a râs și educatoarea. Dar tatăl este respectat și cunoscut în comunitate, face parte din consiliul de conducere al grădiniței, este dirijor, director la mai multe societăți. Care ar fi fost situația dacă eu eram tatăl copilului? Nu cred că una care să o facă pe educatoare să râdă. La grădiniță stau mereu de vorbă cu ei, îi întrebă cum e acasă, așa că dacă crezi că în casă ești ferit și nu te vede nimeni că-i urlă copilului, nu ai scăpat de belea.” (Pocotilă)¹

Scandalurile diplomatice din ultimii ani cauzate de cazuri de copii de imigranți preluați de statul norvegian pe motiv că erau loviți de părinți au accentuat astfel de îngrijorări ale celor care trăiesc aici. Au fost cazuri din Polonia, Turcia, India de părinți care au acuzat că le-au fost luați copiii din custodie pe nedrept. Cel mai recent este cel al lui Marius și Ruth Bodnariu (el e român, ea norvegiancă), ai căror cinci copii au fost luați de statul norvegian. Legislația norvegiană și europeană și nu diferă cu mult de legea pentru protecția copilului din România, pentru că, până la urmă, au la bază același act normativ european, modul în care se intervine în anumite situații este destul de brutal. Nu se face o informare a părintelui și nici consilierea lui. Tradițiile și mentalitatea din România sunt mult diferite de cele din Norvegia. Românii plecați acolo au comunicat că au fost cazuri în care copiii au fost luați din familie pentru că părinții au fumat în aceeași cameră în care minorul își petrece ziua.

Marius și Ruth Bodnariu, o familie mixtă româno-norvegiană, au rămas fără cei cinci copii după ce micuții au fost luați de Protecția Copilului din Norvegia. Fratele lui Marius Bodnariu, care locuiește în România, a relatat că din primele date acțiunea ar avea la bază chestiuni de ordin religios.

„Luni 16 noiembrie cele două fete, Eliana și Naomi, sunt luate de la școala de Protecția Copilului și duse într-un loc secret. Apoi, Protecția Copilului împreună cu Poliția vin acasă și iau și pe cei doi băieți Matei și Ioan, iar Ruth cu bebelușul Ezekiel (trei luni) este arestată și dusă la Poliție. După mai multe ore de interogatoriu, Marius și Ruth au fost lăsați să plece acasă împreună cu bebelușul. De atunci și până la această oră, nici Marius și nici Ruth nu i-au mai văzut pe cei patru copii mai mari”, scrie fratele românului din Norvegia, pe Facebook. Potrivit aceleiași surse, ziua următoare, în 17 noiembrie Protecția Copilului, însoțită de patru polițiști, a venit acasă și a luat bebelușul de trei luni de la mamă, pentru că au considerat mama ca fiind periculoasă. Tot atunci i-au spus lui Ruth despre copii, că sunt dați la două familii, că s-au integrat foarte bine și că nu le este dor de părinți.

Drama familiei Marius și Ruth Bodnariu este drama națiunii noastre. Cei cinci copii frumoși ai familiei Bodnariu, cetățeni ai României, răpiți de o organizație cu ideologie nazistă, numită Barnevernet, au fost privați de iubirea părinților lor în noaptea de Crăciun.

¹ Tot ce trebuie să știi ca să-nțelegi de ce statul norvegian i-a luat copiii unui român, [vice.com](https://www.vice.com)

Motivul oficial este legat de "disciplinarea fizica" a copiilor, admisa de familie sub forma unor "palme la fund". Cu toate ca bataia este contestata de majoritatea specialistilor, aceasta practica inca este vazuta ca un instrument util in cresterea copiilor. Sa fie asa? O palma la fund este oare inofensiva?

Violenta in familie a tot fost adusa in discutie in ultima vreme, mai ales dupa faptele din Norvegia. Cazul Bodnariu a impartit parerile in doua tabere: cei care sustin ca bataia nu este o forma adecvata de educatie (intrucat promoveaza violenta si nu contribuie la dezvoltarea copilului) si cei care sunt de parere ca Unde da mama, creste sau ca Bataia e rupta din Rai sau ca O palma nu a omorat pe nimeni.

“Raiul, pentru copii, ar trebui sa fie un mediu plin de iubire si siguranta si incredere.” De ce sunt oameni care inca agreeaza bataia copiilor? Ce poate inlocui aceasta practica?

Viața de părinți este foarte complexă. Avem lucruri de făcut care țin de împlinirea nevoilor existențiale, dar și lucruri care țin de împlinirea nevoilor personale și sufletești. Majoritatea adulților care au crescut cu bătaie tind să justifice actul violenței. Probabil că este modul lor de a se proteja emoțional de ceea ce au trăit copii fiind. Ca sa fii agresat de proprii părinți sau bunici, persoanele cele mai apropiate, trebuie să găsești o explicație. Copilul percepe acest act drept o retragere a afecțiunii materne, iar copilul se judecă pe el, se culpabilizează și simte că nu mai merită iubirea părintelui.

Copilul are nevoie de iubire, de siguranță, de încredere. Pe de altă parte, acei părinți care adoptă metoda creșterii fără violență, cad în extrema cealaltă: fără limite. Iar un copil care crește fără limite este un copil care nu se simte în siguranță. În primul rând, copiii testează, iar acest lucru îl putem observa foarte des. Copiii ne testează limitele și regulile și de multe ori noi cedăm. Dacă noi cedăm, copilul ne percepe ca fiind mai slabi decât ei, iar dacă suntem mai slabi decât ei, înseamnă că nici nu putem să îi protejăm. Cineva trebuie să îl protejeze fizic și emoțional, iar dacă nu există nimeni în familie care să fie perceput ca puternic acești copii ajung să își asume rolul de puternici, de eroi. Adesea devin violenți, pentru că nu au altă tehnică prin care să se protejeze.

Este ceva ce părinți trebuie să învețe: fermitatea, și nu repetând pe pilot automat modul de reacție pe care părinții noștri, neavând la dispoziție alte știința pe care noi o avem, tindem să repetăm aceleași greșeli. Sunt foarte mulți părinți care nu fac diferența între un ton ferm și un ton agresiv. Copiii reacționează diferit la fermitate și agresivitate. Ori devin violenți, ori se resemnează în fața violenței. Tonul ferm este tonul hotărât al persoanei care știe ce face, iar acest lucru îi oferă confort emoțional. O persoană care își pierde controlul este o persoană slabă care își pierde respectul în fața copilului. Există reguli care se negociază, și altele care nu se negociază. Este foarte important să fim un model pentru regulile pe care le aplicăm. Regulile ar trebui formulate pozitiv, prin explicații, prin oferirea de variante.

Se pare că în Norvegia este plan de stat, cota pentru luarea copiilor de la părinții lor. Autoritățile de protecție, chiar se întrec în realizarea acestei cote. Oamenii de știință, criminologii, juriștii, avocații – oameni cu valori tradiționale – nu înțeleg. Ei spun că are loc ceva ciudat. Are loc dezvoltarea statului pe familii.

Agentul organizației „Barnevarn”, primește de la bugetul de stat, sume imense pentru răsturnarea cuibului de familie, pentru copilul furat. Acest lucru se întâmplă în toate țările scandinave. În școală sunt anunțuri precum: „Când părinții tăi te roagă să-ți faci tema, sună-ne! Noi te vom elibera de la astfel de părinți.” În conformitate cu legislația locală, copiii sunt luați fără nici un fel de acte. Plânsul este „interzis” în Norvegia, este considerat o „boală” și „Autoritățile pentru apărarea copiilor” pot să trimită părinții forțat la psihiatrie.

În acest sens, părinții adoptivi pot alege copilul, ca la piață. Dacă ți-a plăcut o fetiță blondă cu ochii albaștri și o vrei, ajunge să telefonezi la Barnevarn și să spui: „Sunt pregătit/ă, am cameră pentru copil” și să spui numele copilului. Titlul în ziarul norvegian: „1/5 din copiii norvegieni sunt deja salvați de la părinți”, înseamnă că dintr-un milion de copii, în acest stat, cam 200.000 sunt „salvați” și nu mai locuiesc cu mama și tata acasă, ci într-o instituție pentru copii. Copiii sunt bunuri, pe care

nu le restituie. Ministerul care se ocupă cu probleme legate de copii, se numește literalmente Ministerul Afacerilor Copiilor și Egalității la toate formele de diversitate sexuală.

Minoritățile sexuale în Norvegia, cu siguranță nu mai sunt minorități. Minoritățile, sunt acum orientării heterosexuali. În materialele sociologilor, disponibile în mod liber, se afirmă că, în anul 2050, Norvegia va fi țara cu 90% homo. Ce se înțelege prin termenul de „homo” este greu de imaginat. Se spune că ideile noastre despre lesbiene și gay sunt deja trecutul. În privința egalității de gen, sunt omiși termenii de „bărbat” și „femeie”. S-a inițiat Programul de Stat experimental, în care au fost eliminate de la grădinițe povești ca Cenușăreasa și poveștile fraților Grimm. În locul lor a fost scrisă altă literatură de tip „Rege și Rege”, sau „Copii gay”. În ele, de exemplu, prințul se îndrăgostește de rege, sau de alt prinț, prințesa visează la căsătoria cu regina. În conformitate cu legea, copiilor de grădiniță educatoarele sunt obligate să le citească aceste povestiri și să le arate imagini.

S-a întâmplat un caz. Turiști ruși s-au dus în Noua Zeelandă cu o viză de ședere de scurtă durată, de exemplu pe șapte zile, părinte cu copil. Părinții, ori au țipat la copil, ori copilul plângea mai tare și de la hotel au sunat la serviciul pentru protecția oficială a copiilor. A apărut grupul „salvator” și le-a luat copilul, l-au „salvat” de la părinții „sadici”. Diplomații ruși au luptat mai bine de un an pentru o întâlnire între părinții biologici și copil.

Rămași fără cei cinci copii, luați de lângă părinți de Serviciul de Protecție a Copilului din Norvegia, Barnevernet, soții Bodnariu și-au recuperat în 3 iunie 2016 toți cei cinci copii. La scurt timp după întoarcerea micuților în familie, Marius și Ruth Bodnariu au venit în România și nu au mai plecat. În plus, familiei Bodnariu i s-a născut în România cel de-al șaselea copil.

Bibliografie:

<http://www.itsybitsy.ro/tag/bataia-rupta-din-rai/>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Cazul_Bodnariu

vice.com

Children's Folklore

**LAIEȘ Lorena Ionela,
Colegiul Național "Traian Lalescu" Reșița**

Children have their own folklore that is deployed mainly in the great diversity of games that they use to play. They are often accompanied by nursery rhymes.

The aim of this paper is to analyze the five of the most popular nursery rhymes known in British culture, because we think that they are a great source of inspiration and deserve academic attention.

"Sing a Song of Sixpence"

Walter Crane's illustration of the maid hanging out the clothes.

Written by	Traditional
Published	c. 1744
Written	England
Language	English
Form	Nursery Rhyme

Sing a Song of Sixpence is a well-known English nursery rhyme, at least as old as the eighteenth century. A common modern version is:

‘Sing a song of sixpence,

A pocket full of rye.
 Four and twenty blackbirds,
 Baked in a pie.
 When the pie was opened,
 The birds began to sing;
 Wasn't that a dainty dish,
 To set before the king?
 The king was in his counting house,
 Counting out his money;
 The queen was in the parlour,
 Eating bread and honey.
 The maid was in the garden,
 Hanging out the clothes;
 When down came a blackbird
 And pecked off her nose.

One of the following additional verses is often added to moderate the ending:

They send for the king's doctor,
 who sewed it on again;
 He sewed it on so neatly,
 the seam was never seen.'

or:

'There was such a commotion,
 that little Jenny wren;
 Flew down into the garden,
 and put it back again.'

It is thought that the birds in the song represent the Roman Catholic choirs dissolved by Henry VIII and that Katherine of Aragon is the queen and Anne Boleyn is the maid. The rhyme's ultimate origins are uncertain.

My Bonnie Lies over the Ocean

It almost certainly has its origins in the history of Scotland. And it is linked with 'Bonnie Prince Charlie', the nickname of Charles Edward Stuart also sometimes called the Young Pretender. His father was the son of James II, the king of England, Scotland and Ireland, and Charles therefore believed that his father (James III, the Old Pretender) should be king. Many people in Scotland

supported the Stuarts, and in 1745 Charles led a Scottish army against King George II. He was 25 at the time. Charles's army was defeated at the final battle of Culloden, Ireland. He then spent five months hiding from government soldiers in Scotland before escaping to France. He never returned to Britain.

The ladies loved him and the men admired his courage and daring. Many songs were sung in his honour.

However, eventually, disguised as Betty Burke an Irish spinning maid of his friend and Jacobite supporter Flora Macdonald, he was borne away in a ship to Skye. From there he left Flora and her supporters and escaped to Europe.

Oranges and Lemons is used in children's singing games, in which the players file, in pairs, through an arch made by two of the players (made by having the players face each other, raise their arms over their head, and clasp their partners' hands).

Say	'Oranges	the	bells	and	of	St.	lemons,
							Clement's
You		owe		me		five	farthings,
Say		the	bells		of	St.	Martin's
When		will		you		pay	me?
Say		the	bells		of	Old	Bailey.
When			I			grow	rich,
Say		the		bells		of	Shoreditch.
When			will			that	be?
Say		the		bells		of	Stepney
I			do			not	know,
Says the great bell of Bow'							

The challenge comes during the final lines:

'Here comes a candle to light you to bed.

Here comes a chopper to chop off your head.

(Chip chop, chip chop, the last man's dead.)'

On the last word, the children forming the arch drop their arms to catch the pair of children currently passing through, who are then "out" and must form another arch next to the existing one. In this way, the series of arches becomes a steadily lengthening tunnel through which each set of two players have to run faster and faster to escape in time.

Alternative versions of the game include: children caught "out" by the last rhyme may stand behind one of the children forming the original arch, instead of forming additional arches; and, children forming "arches" may bring their hands down for each word of the last line, while the children passing through the arches run as fast as they can to avoid being caught on the last word.

Humpty-Dumpty is a character in an English language nursery rhyme, probably originally a riddle and one of the best known in the English-speaking world. He is typically portrayed as an egg and has appeared or been referred to in a large number of works of literature and popular culture.

In *Through the Looking Glass* by Lewis Carroll Humpty-Dumpty has a strange and clever conversation with Alice, ‘When I use a word, it means just what I choose it to mean, neither more nor less.

London Bridge Is Falling Down is the title and first line of an old children’s song. It is an epic poem addressed to “my Fair Lady”, the absent muse. It consists of a series of imperatives: “Build it up!”

In the song, various materials are suggested for rebuilding the bridge, beginning with ‘wood and clay’ and ending with ‘silver and gold’ symbolizing the primitive civilization and the modern civilization, the failure of the materials and the betrayal of human nature.

The poem is about the collapse of various communicative structures, such as social order and natural language (the bridge = social structure, construction)

the blockage in the human relationship and the isolation of the self alone away from the crowd

Or

The myth of creation, the vulnerability of any human-built world in the face of the passing of Time: the Bridge is built up again and again, collapsing again and again. The Bridge is never mended. It bears an association with the popular ballad *Monastirea Argeşului*, where Manole chooses to have a human sacrifice in order to prevent the walls of the monastery from collapsing.

The GAME may be a reference to the burying, perhaps alive, of children in the foundations of the bridge. This is how it is played, according to a nine-year old girl.

“You make a bridge with two people, and all the other people line up and you sing *London Bridge is Falling down* and they all go round under the bridge”, a nine-year old explained. “And when you get to *My Fair Lady* you catch somebody. And then when you’re singing *Sticks and stones* will wash away you swing them about backwards and forwards and round and round-any way you like-as if you’ve got them in a sieve and then you take them away and they whisper what they’ll have, sticks or stones, and they go to whichever part of the bridge they’ve chosen.. Then you sing *London Bridge* again ; but first you have to whisper what the next verse is going to be , and which person is going to be which thing. The bridge is never mended, but it doesn’t matter. You have a tug of war at the end.” (Opie, Iona and Peter, *Encyclopedia of Children and Childhood in History and Society*)

When all the children are all “dead” socially dead, they have the tug of war.

The nursery rhymes are remnants of old stories and beliefs, which can cast a light on the dark ages if no other expert opinion is available, or they offer alternatives to the official accounts of history. If History is made by historians, children have an interesting word to say, being even more charming since they do it unconsciously.

BIBLIOGRAPHY:

1. Grossman, Allan, *Poetry. A basic course*, The Teaching Company.
2. Opie, Iona and Peter, *Encyclopedia of Children and Childhood in History and Society*

Școala de acasă versus Școala de afară

prof. inv. primar Mihaela-Roxana ANGHEL
Școala Gimnazială Traian - Pitești

În contextul pandemiei de SARS-CoV-2, suspendarea cursurilor din toate unitățile de învățământ preuniversitar din România începând cu data de 11 martie 2020 a determinat o adaptare masivă în sistemul educațional din România, cu trecerea de la activitățile de învățare din clasa tradițională la o dependență bruscă de educație mediată de internet. Pe fondul absenței în spațiul public a unor dezbateri privind derularea activităților educaționale și, implicit, privind viitorul sistemului educațional într-un moment de mari provocări, procesul de tranziție de la învățarea clasică la cea în mediul online a fost condiționat de accesul la resurse proprii (tehnologie educațională, infrastructură digitală, etc) atât al cadrelor didactice, cât și al elevilor și familiilor acestora, precum și de nivelul de competențe digitale deținut de aceștia. Pentru mulți, această schimbare trebuie să fi fost o dislocare considerabilă atât pentru educatori, cât și pentru studenți în furnizarea de educație.

În ceea ce mă privește am trăit acest proces de tranziție ca o provocare pe care mi-am asumat-o imediat. O spun cu mândrie, acum, privind în urmă, și da, poate fi privit și ca o laudă personală, de ce nu. Dar dat fiind contextual global pandemic, am conștientizat că activitățile didactice nu vor mai putea continua în clasă, în ceea ce aveam să numesc mai târziu ”Școala de afară”, dar că ele puteau să continue într-o altfel de clasă, de acasă, în mediul elevului, pe care, cu ajutorul său și al părinților, l-am transformat în ”Școala de acasă”.

În primă etapă, în perioada 16 martie-21 aprilie 2020, în afara unei decizii unitare la nivel de școală/inspectorat, principala resursă pe care am accesat-o a fost propria experiență anterioară în utilizarea instrumentelor de învățare on-line și a unei curiozități specifice firii mele care m-au condus în a selecta, după o analiză rapidă, de instinct, o serie de instrumente alternative, aplicații și platforme care să permită continuarea învățării. Întâi de toate, am ales din suita Google Apps for Education un instrument nou, și anume, Google Classroom, un serviciu web gratuit, dezvoltat de Google pentru școli, care ne-a fost util mie și elevilor mei de clasa a II-a în crearea, distribuirea și clasificarea de teme și sarcini ce nu implicau hârtia în mod direct. G-Classroom ne-a permis o eficientizare a procesului de partajare a fișierelor (foto, audio și video), între mine și elevii mei, uneori prin intermediul părinților. Servind mai mult pe parte de off-line, la G-Classroom am adăugat video-conferințele pe platforma Zoom, o soluție de comunicare online, o platformă prietenoasă, intuitivă, generoasă ca și complexitate: tablă interactivă, posibilitate de grupare a elevilor pentru ca aceștia să desfășoare activități în echipă, posibilitate de partajare de fișiere de la cele audio, video, șamd.

Perioada următoare ultimei decade a lunii aprilie 2020 a venit cu decizia unitară la nivel de școală de a desfășura activitățile didactice pe platforma Kinderpedia, o soluție prietenoasă, ce permite organizarea conținutului educațional într-un format dedicat acestui mod de interacțiuni în procesul educațional, comunicarea cu elevii, gestionarea timpului, partajarea sarcinilor și a temelor. Am creat un orar personalizat învățării online, adaptat nevoilor copiilor și resurselor lor interioare; am partajat fișiere video, audio, de tip text (PDF și Word) care să permită elevilor ca, în offline, fie să reia conținuturile primite online, fie să le consolideze. Experiența oferită de G-Classroom am valorificat-o în continuare, dezvoltându-ne competențele digitale și cu alte aplicații utile în activitățile noastre online, cum ar fi: Mentimeter, Quizziz, Wordwall, Kidibot.

Iată, deci, o serie de instrumente și aplicații digitale ce au răspuns nevoilor noastre de a continua învățarea în afara clasei tradiționale. Am și fost norocoșii deținători de resurse și tehnologie digitală

(laptop/tabletă/telefon mobil, o conexiune la internet și de nivelul competențelor digitale deținute și îmbunătățite de elevi) pentru a putea demara și continua tot acest proces!

Consider că toată această experiență digitală de la început de martie până în prezent nu s-ar fi concretizat atât de condensat în contextul școlii tradiționale. Însă, oricum va arăta învățământul românesc preuniversitar din toamna lui 2020, Școala de acasă rămâne o experiență de valorificat și în Școala de afară, dar mai ales rămâne o experiență de viață.

Învățare online la cercul de Electronică

Prof. ing. Mihai Agape
Filiala Orșova a Palatului Copiilor Drobeta Turnu Severin

În acest articol prezint specificul activităților cercului de Electronică (<http://nonformal.ro>) de la Filiala Orșova—cerc pe care îl coordonez—în perioada în care acestea s-au desfășurat online, ca urmare a pandemiei de COVID-19. În prima parte sunt enumerate resurse educaționale folosite, iar în a doua parte sunt exemplificate activități desfășurate cu elevii din ciclul primar.

Resurse educaționale – exemple

În cadrul activităților am folosit atât resurse educaționale proprii cât și platforme de programare online, în continuare fiind enumerate câteva dintre acestea:

- Sisteme de management al învățării
 - Moodle - <https://eduplus.ro/lms/>
- Resurse educaționale deschise proprii - <http://nonformal.ro/ro/content/resurse> (Figura 1)
- Tutoriale video pe Youtube - <https://www.youtube.com/c/MihaiAgape/videos> (Figura 2)
- Platforme pentru programare online
 - <https://studio.code.org/>
 - <https://scratch.mit.edu/>
 - <https://www.tinkercad.com/>
 - <https://grasshopper.app/>

Figura 1 – Resurse educaționale proprii

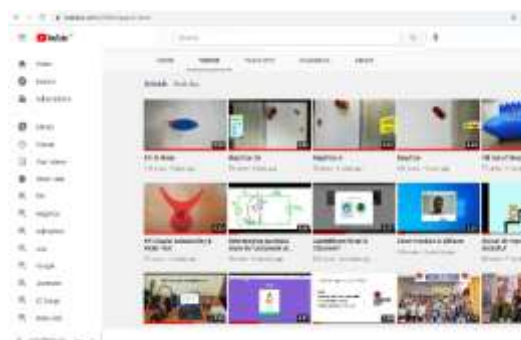

Figura 2 – Canal de Youtube

Exemple de activități online

În această secțiune voi descrie o parte din activitățile online desfășurate în timpul pandemiei de COVID-19. După cum veți observa, cele mai multe activități sunt de programare în diferite limbaje, adecvate vârstei elevilor. Am încercat utilizarea unor aplicații care să ruleze în browser și care să fie disponibile pentru cât mai multe dispozitive (laptop, tabletă, telefon).

ScratchJr și Scratch

Figura 3 – Activități de programare în ScratchJr (stânga) și Scratch (dreapta)

Pentru elevii de 6 – 8 ani am organizat activități de inițiere în programare cu ScratchJr (<https://www.scratchjr.org/>). Programul este destinat utilizării pe tabletă și telefon, dar poate fi instalat (cu anumite artificii) și pe laptopuri. Părinții au fost bineveniți în cadrul activităților, ei ajutându-i pe cei mici să utilizeze dispozitivele și programele.

Pentru elevii de 9 – 12 ani am organizat activități de programare în Scratch (Figura 3). Am folosit site-ul oficial Scratch (<https://scratch.mit.edu/>) pentru a nu fi necesară instalarea programului pe dispozitive. Cei mai mulți elevi au utilizat laptopul, dar au fost și câțiva elevi care au folosit tablete.

Blockly Games

Elevii au fost încântați să-și dezvolte abilitățile de programare prin rezolvarea provocărilor din Blockly Games (<https://blockly.games/>). Platforma (Figura 4) oferă pe lângă programarea cu blocuri și versiunea programului în JavaScript, ceea ce-i ajută pe elevi să se acomodeze cu trecerea de la programarea cu blocuri la programarea bazată pe text.

Figura 4 – Provocări Blockly Games

Figura 5 – Inițiere în JavaScript (Grasshopper)

JavaScript (Grasshopper)

Ca urmare a faptului că elevii au dorit să învețe JavaScript, am folosit aplicația Grasshopper (<https://grasshopper.app/>) pentru inițierea în acest limbaj. Aplicația (Figura 5) rulează pe orice tip de dispozitiv. Am renunțat la folosirea acesteia după ce toți elevii au terminat primul curs, din cauza modului în care se face progresia cursantului în cadrul cursului.

Platforma Tinkercad

Am folosit platforma Tinkercad (<https://www.tinkercad.com/>) pentru crearea modelelor 3D, cu aplicația Codeblocks. Câteva modele au fost imprimate cu ajutorul unei imprimante 3D. Modele și poze ale obiectelor imprimate (Figura 6) au fost postate pe pagina proiectului eTwinning asociat proiectului Erasmus+ „Școli de nouă generație în lumina Educației 4.0” (<https://eduplus.ro/>).

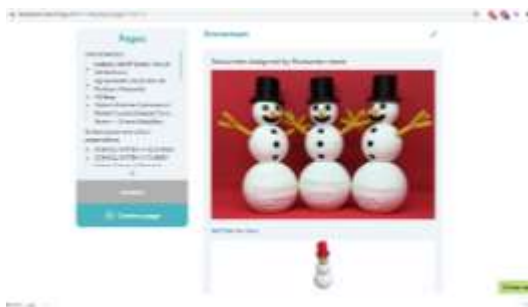

Figura 6 – Obiecte imprimate 3D (proiect eTwinning)

Figura 7 – Utilizarea aplicației Tinkercad Circuits

Pentru electronică, am folosit aplicația Tinkercad Circuits (Figura 7), cu ajutorul căreia elevii pot construi circuite, le pot programa și le pot testa cu ajutorul simulatorului disponibil în aplicație.

Calitatea activității cercului nu a avut de suferit în perioada desfășurării exclusiv în mediul online.

1 IUNIE-Ziua copiilor din viața noastră

Profesor Miu Simona Monica Colegiul Economic "Gheorghe Chitu" - Craiova

Ziua internațională a Copilului este sărbătorită în România și în alte aproximativ 50 de țări, la data de 1 iunie, începând din 1956. Pornind de la convingerea că trebuie acordată o atenție deosebită copiilor, care reprezintă generația de mâine, Ziua mondială a copilului, trebuie marcată „ca o zi a fraternității și înțelegerii între copiii de pretutindeni, a activităților dedicate promovării idealurilor și obiectivelor Cartei și bunăstării copiilor din toată lumea, pentru întărirea și lărgirea eforturilor pe care Națiunile Unite le fac în favoarea copiilor din întreaga lume”, potrivit www.un.org.

1 Iunie - Ziua Copilului este ziua în care se celebrează atât copiii, cât și miracolul nașterii, miracolul purității, dar și întoarcerea la inocență. Iată cele mai frumoase citate despre copii:

- ”Copiii nu sunt cărți de colorat. Nu trebuie să-i umpli cu culorile tale preferate.”- Khaled Hosseini
- „Ne facem griji în legătură cu ce va ajunge copilul mâine, însă uităm că el este cineva astăzi.”-Stacia Tauscher
- „Copiii sunt că cimentul proaspăt. Orice cade pe ei îi marchează.”- Dr. Hiam Ginnot
- ”Copiii trebuie învățați cum să gândească, nu ce să gândească.” -Margaret Mead
- „Copilăria este inima tuturor vârstelor.”- Lucian Blaga
- „Dacă ești părinte, deschide-i copilului ușile către direcții necunoscute pe care să le poată explora. Nu fă să-i fie frică de necunoscut, acordă-i susținere.”- Osho
- „Atunci când părinții fac prea multe pentru copiii lor, copiii nu vor face multe pentru ei înșiși.”-Elbert Hubbard
- ”În fiecare zi a vieții noastre, facem depozite în băncile de memorie ale copiilor noștri.”
Charles R. Swindoll
- „Pe măsură ce cresc, copiii pot uita ceea ce le-ai spus, dar nu vor uita felul în care i-ai făcut să se simtă.”- Kevin Heath
- „Nu există o revelație mai profundă a sufletului unei societăți decât felul în care își tratează copiii.” - Nelson Mandela
- „Nu există niciun alt efort mai radical și cu potențial mai mare de a salvă lumea decât transformarea modului în care ne creștem copiii.” Marianne Willia

Manifestari de 1 iunie in Craiova

Programul din acest an al Zilelor Municipiului Craiovei a fost dedicat, în primul rând, artiștilor locali. Astfel, Filarmonica Oltenia, Opera Română Craiova, Ansamblul Folcloric “Maria Tănase”, Teatrul pentru Copii și Tineret „Colibri”, dar și trupe locale de muzică precum PrazZ’n’Blues, Caroline Ioniță și Overbeat au prezentat spectacole în fiecare seară pe scena Teatrului de vară din Parcul Romanescu.

Elevii de la Liceul de Artă „Marin Sorescu”, pasionați de artă au expus creațiile din ultimele luni în zona Casei Bibescu și a Foișorului fanfarei din Parcul Nicolae Romanescu.

De 1 iunie, cea mai importantă zi pentru cei mici, dar și ziua când s-au împlinit 546 de ani de la prima atestare documentară a Craiovei, strada A.I. Cuza a fost redată copiilor de toate vârstele, care

s-au bucurat de numeroase jocuri sportive demonstrative, organizate de Direcția de Sport și Tineret Dolj, SCM Craiova și structurile sportive din Craiova.

În seara zilei de 1 iunie, începând cu ora 18.00, copiii au fost invitați la Teatrul de vară din Parcul Romanescu pentru a participa la Regatul Copilăriei – un spectacol de gală al Teatrului pentru copii și tineret Colibri.

În toate școlile din Craiova fiecare diriginte a organizat activități care să-i bucure pe copii, să-i apropie de îndrumătorii lor care la rândul lor se simt în suflet copii, chiar dacă în timp au devenit dascăli sau părinți. Elevii noștri sunt și copiii noștri pe o perioadă de timp, alteleori pe viață.

Eu personal mă consult cu ei în fiecare an cum vor să sărbătorească această zi. Anul acesta au dorit să mergem împreună să vedem expoziția florală din Piața Frații Buzești - Centrul vechi. Deoarece programul din acest an al Zilelor Municipiului Craiovei a fost dedicat, în primul rând, artiștilor locali. pictorilor talentați ai Craiovei, care și-au propus să-și transpună sentimentele pe pânza albă, în direct, în fața trecătorilor, unii elevi au preferat să li se facă portretul. S-au distrat la maxim, mai ales că după această plimbare am mers în Parcul Nicolae Romanescu și ne-am jucat volei, au jucat cărți și-au împartășit momente amuzante din generală (ai mei sunt acum în clasa a IX-a), unii și-au adus și biciclete, role și s-au întrecut .

Nu există limite de vârstă când vine vorba de a sărbători Ziua Copilului. Oricare dintre noi are voie să se simtă copil și chiar este necesar ca măcar o dată pe an să se întâmple lucrul ăsta.

Obiceiurile legate de Ziua Copilului sunt multe și variate. Sunt oferite cu acest prilej de către adulți flori, bomboane, baloane colorate și sunt organizate petreceri-surpriză, dansuri tradiționale, manifestări sportive, excursii. Eu le-am oferit câte o înghețată. Am făcut poze pentru că la sfârșitul liceului le fac câte o surpriză în care le amintesc de clipele minunate petrecute în liceu.

Consider ca cel mai important lucru pentru copii-elevi este atenția pe care le-o acordăm, de aceea trebuie să încercăm ca fiecare clipă petrecută împreună să fie o amintire frumoasă!

La mulți ani, Copiilor noștri!

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor e-learning pentru activitatea de învățare și evaluare

Dinu Manuela
Liceul Tehnologic „Petrahe Poenaru,, Balcesti - Valcea

O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Principalele caracteristici ale platformelor de e-learning sunt:

- Autentificare
- Generarea de conținut
- Vizualizarea conținutului
- Diferite medii cu un profesor / tutore
- Efectuarea de activități, cum ar fi sarcini, grupuri de lucru
- Raportul activităților întreprinse de către elev
- Instrumentele de evaluare

Platformele de e-learning permit două moduri de învățare:

- sincronă, în care instructorul controlează lecția în întregime, creând, coordonând, adaptând și monitorizând mediul educațional
- asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al cursanților, proiecte de colaborare și învățare la distanță.

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), **platformele eLearning au o serie de avantaje**, precum:

- Accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație
- Centrare pe elev/participant
- Elevii pot colabora și învăța împreună
- Favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări
- Permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă
- Profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional
- Materialele pot fi personalizate
- Posibilitatea modificării informației difuzate
- Accesibilitate, confort, flexibilitate

- Interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri
- Elevul poate învăța în ritmul lui propriu
- Elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent
- Costuri reduse de distribuție a materialelor
- Învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă
- Învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional
- Posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi
 - Capacitate mare de stocare, Internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individuale
 - Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare

BIBLIOGRAFIE:

<https://www.didactform.snsr.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje>

TIPEI MARIANA	7
ABAIANET MĂDĂLINA	9
ABDULA LEILA	10
ABRUDAN LARISA-ANA-MARIA	12
ACHIM ADINA	15
ACHIM RALUCA CRISTINA	18
ACIU CRINA MARIA	20
ACS MELINDA	22
ACSINTE ALINA MARIANA	24
ADAM PETRONELA	26
ADRIANA MACARIE	28
AFRENȚOAIE RAMONA- ANDREEA	29
AGAFIȚEI CARMEN RAFILA	31
ALA STAN	33
ALBERT MĂRIUȚA	35
ALBU ELENA	38
ALBU IRINA MARIA	40
ALBU SONIA	42
ALDEA LAURA	44
ALEMAN IOANA ȘTEFANIA	46
ALEXANDRESCU ELENA-CĂTĂLINA	48
ALEXANDRESCU VALENTINA	50
ALEXANDRU STELUȚA	52
ALEXANDRU TEODORA	54
ALINA GUREANU	58
AL-KHEMESY CAMELIA	60
AMBRUS-TORZSA MÓNKA SI SZENTGYORGYI KATALIN	62
AMORĂRIȚI ELENA	64
AMZA SABINA MIHAELA	66
ANASTASIU RAMONA-VIORICA	68
ANDREESCU LILIANA	71
ANDREI ELENA NICOLETA	73
ANDREI FLORENTINA DORINA	74
ANDREI MIHAELA- IULIANA	76
ANDREI VIOLETA	78
ANDREI VIORICA	80
ANDRIEȘ ALINA	82
ANDRONACHE CLAUDIA	84
ANDRONESCU RAMONA NICOLETA	86
ANDRONIC GHEORGHE NELU	88
ANGEARU MIOARA	90
ANGELA FERENTI	92
ANGELICA MOROȘANU	94
ANGHEL DANIELA	97
ANGHEL IULIANA	99
ANGHEL MONICA IONELA	102
ANGHEL OANA-CRISTINA	104
ANGHELESCU IULIANA-AURELIA	106
ANGHELOIU ADRIAN	109
ANGHELUTA ANA MARIA	112

ANGHELUȚĂ IRINA-LARISA	113
ANTAL ADRIAN-GRIGORE	116
ANTILĂ SIMONA	118
ANTOCHI MĂDĂLINA	120
ANTOCI ANDREEA-DENISA	122
ANTON ANILENA	124
ANTON CRISTINA	126
ANTON DANIELA	128
ANTON ELENA	130
ANTON FLORINA	132
ANTON GIORGIANA OANA	134
ANTON IOANA CODRUTA	136
ANTON LAKATOS	138
ANTON-BADEA MĂDĂLINA	140
ANTONI MARIA	146
ANUTA MIRELA	149
APAZ ANA-MARIA	150
APETREI IRINA	151
APETREI SIMONA	153
APETROAIEA DANIELA	155
APETROAIEI IULIA - LARISA	157
APOSTOL ELENA MĂDĂLINA	159
APOSTOL NICOLETA PETRONELA	161
APOSTOL VALENTINA	164
APOSTU ADINA	167
ARCHIP HORIA-MĂRGĂRINT	170
ARDELEAN COSMIN-VASILE	172
ARDELEAN CRISTINA - DANIELA	175
ARDELEANU NICOLETA VIORICA	176
ARGĂSEALĂ CRISTINA EMILIA	178
ARINTON AURICA MITRITA	180
ARION IONELA SILVIA	182
ARITON GABRIELA	184
ARMENCEA FLORENTINA	187
ARONET LAURA ANGELA	189
ARSENE CULETA	191
ARSENESCU CORINA	193
ASANDEI SIMONA-BIATRIS	194
ATES NADEA	195
AUGUSTIN CARMEN	197
AUGUSTIN MELANIA- CARMEN	199
AVARVAREI ELENA	201
AVRAM ELENA ANDREEA	204
AVRAM ELENA	206
AVRAM LAURA-MADALINA	208
AVRAM MONICA	210
AVRAMESCU LAVINIA	213
AVRAMESCU TUDORITA ELENA	215
AXENTIOI ANCA- CECILIA	217
BABESCU LĂCRĂMIOARA	219

BABIUC IOANA	221
BĂCĂIAN LILIANA ANA	224
BACALU-RUS SNEJANA DENISA	226
BACIȘ COSMINA	228
BACIU SANDA PAULA SI BUCUR ALINA	230
BACIU SIMONA NICOLETA	232
BACIU VALERIA LUCREȚIA	234
BĂDĂI ANDREEA	236
BADEA LIVICA	238
BADEANU LAURA	240
BĂDESCU PETRIA LUIZA	243
BADULESCU GABRIELA	245
BĂEȚICA ALEXANDRA GEANINA	247
BAICAN OANA ADRIANA	249
BAICU ION	251
BĂILĂ RODICA ȘI BUNA IOLANDA	254
BĂJAN MARGARETA	256
BAKÓ IRÉN GIZELLA	257
BĂLĂBĂNEANU DENISA-MARINA	259
BALACI CLAUDIA GABRIELA	261
BALACI FLORINA - TINCUȚA	263
BĂLAJ ALINA ANDREEA	266
BĂLAN ANDREEA	268
BALAN CORINA	270
BALAN GABRIELA NARCISA	272
BĂLAN LĂCRIMIOARA DANA	274
BALANESCU CAMELIA	276
BĂLAȘA ELENA FLORENTINA	277
BALÁZS ERIKA	279
BĂLDĂU MIHAELA-GABRIELA	281
BALEA DELIA ELENA	283
BALINT VALERIA	285
BALLAI TÜNDE MELINDA	287
BALOGH FLORICA MARIOARA	289
BĂLOIU AMALIA CĂTĂLINA	291
BALTA MIRELA BOGDANA	293
BALTAC SORINA	296
BALTĂLUNGĂ MONICA-CARMEN	298
BĂLTĂREȚU CONSTANȚA CARMEN	301
BALU VASILICA	303
BANCIU MELANIA	305
BĂNICĂ GEORGETA	308
BANYAI TIMEA	310
BĂRĂSCU ADRIANA-DANIELA	312
BARB FAUR CLAUDIA SORINA	314
BARB GIANINA SI PARASCHIVESCU ALINA	316
BARBU ALEXANDRA	318
BARBU DIANA- ANDREEA	320
BARBU GICA	322
BARBU LUMINIȚA	324

BARBU MARCELA	326
BARBU MIHAI ADRIAN	328
BĂRBUCEANU ALINA-GEORGIANA	330
BĂRBULESCU ILEANA MONICA	332
BĂRBULESCU LOREDANA MIHAELA	334
BARBUR ADELA CRISTINA	335
BARCAN VALENTINA SINZIEANA	337
BARDAN DIANA - DESDEMONA	341
BARIȚ COSTINELA	343
BÂRJAC SANDA-MARIANA	344
BARNA CARMEN	346
BARNA CLAUDIA- MANUELA	348
BARNA CONSTANTIN-SILVIU	350
BARNA CRISTINA	356
BARZAIANU ADRIANA ELENA	357
BATRANEANU MIHAELA MIRELA	359
BAZAVAN VALENTINA	360
BECIU RODICA	361
BEJAN CORNELIA MIHAELA	363
BEJAN PAULA-ANDREEA	364
BEJEREA MARIA	366
BEKE MARIANA-FLORINA	368
BELDESCU ALEXANDRU OLIVIAN	369
BELEA FLORICA ILEANA	371
BELEAN MARIA	373
BENCHEA GABRIEL	374
BENCHEA NELI GABRIELA	376
BENCHEA-JOCA OANA-MARIA	378
BENEDEK GYÖNGYVÉR	380
BENGHEA PATRICIA	382
BENTE MARIA - MIRABELA	384
BERBEC-MICA IONELA-GEORGETA	386
BERCEA ADELA	389
BERCU JANA	391
BERECHET LILIANA	393
BERECZKI MIRELA IOANA	395
BERFELA ANCUTA	397
BERINDE CRISTINA-MARIA	399
BERINDEIE DIANA ȘI TOMOIAGĂ MIRELA	401
BERNÁD ILDIKÓ	402
BESLEAGA RAMONA	406
BÎICU ALINA	408
BÎLDIGĂU ANA	411
BILȚAN LIVIA	413
BINDEAN LAURA CRISTINA	414
BIOLAN GEORGETA	415
BÎRGOVAN GENOVEVA MIOARA	417
BÎRSAN MIHAELA	419
BIRTEA EMILIA	421
BIVOLARU MARIA - MARCELA	422

BLAJ ADRIANA-MIHAELA	424
BLEJAN MARIA MIHAELA	426
BLINDU SORINA-MIHAELA	428
BOABĂ ELENA GABRIELA	429
BOACĂ GEORGETA	431
BOBE GABRIELA NICOLETA	433
BOBIȚAN ILICIA MARCELA	435
BOCAI LUCICA	437
BOCAN ANCA TEODORA	439
BOCAN JEAN CONSTANTIN	441
BOCIAT PETRONELA	443
BOCIOAGĂ-POPA ADINA NICOLETA	446
BODEA ANA-IOANA	448
BODEA DORU-CĂTĂLIN	450
BODEA FLORINA	452
BODOG ADRIANA	454
BOER TIMEA	457
BOERIU MARINELA	460
BOESCU NICOLETA	462
BOGDAN ILDIKO	464
BOGDAN MIHAELA ILEANA	465
BOGHEAN ANA - ALIS	467
BOIER LUCIA FLORENTINA	469
BOIER LUCREȚIA-MARIOARA	471
BOJAN RAMONA-MARIA	473
BOJAN RODICA	475
BOJOR IOANA	477
BOKOR ILDIKO	479
BOLBOACĂ VIOLETA-VALERIA	481
BOLBOS IULIA-MARIA	483
BOLD ILDIKO	485
BOLDOR LOREDANA	487
BOLDOR MARILENA	489
BOLDUT GABRIELA SIMONA	491
BOLOGH FLOAREA SILVIA	493
BÖLÖNI LÁSZLÓ	495
BÖLÖNI ZSUZSA	497
BONDAR ADRIANA ELENA	499
BONDICI NOEMI JUDIT	501
BONȚU AURICA	503
BORA ANA-MARIA	506
BORCOȘI DANIELA	508
BORDAȘ NADIA-RAMONA	510
BORDEIANU MIHAELA	512
BORDIANU STEFANIA	516
BORGOVAN MARIA	518
BORIUC VETURIA	521
BOROȘ IOANA BIANCA	523
BORȘ ADI-LUMINIȚA	525
BORTOSU IONELA	527

BORZ DOINA GABRIELA	529
BORZAN OANA CLAUDIA	531
BOT FELICIA MARIETA	533
BOTA DELIA MARIANA	535
BOTEZ ANTOANETA	537
BOTEZATU PAULA LARISA	539
BOTIS RAMONA LOREDANA	542
BOTIȘ SORINA-MIHAELA	544
BOTKA ILDIKÓ	547
BOULEANU ANA-MARIA	549
BOZIANU RAMONA	551
BRĂHĂȘESCU ANDREEA	553
BRAIC CARMEN-ELENA	555
BRAICĂU CARMEN CAMELIA	557
BRĂNICI CRINA- IOANA	559
BRĂNIȘTEANU GEORGETA	561
BRĂTIANU ANDREIA	563
BRATU ADRIANA	565
BRATU EMILIA	567
BREABĂN MIHAELA- CATERINA	568
BREBU-JARCU LORENA-MARIA	570
BRICIU ANDREIA - ELENA	572
BRÎNDUȘAN ALINA-ADRIANA	574
BRÎNZĂ ALINA	576
BRINZICA MIHAELA	578
BRUMĂ ANAMARIA	580
BUÇSA MARIA CRISTINA	581
BUCSA SOCEANU SIMONA	583
BUCUR ALINA MARIA	585
BUCUR FELICIA- SANDA	587
BUCUR MĂDĂLINA	589
BUCUR MAGDALENA IULIANA	591
BUCUREȘTEANU LUMINIȚA	593
BUCUȚĂ FLORINELA-RAMONA	595
BUD IULIANA	598
BUD LUMINITA DENISA	600
BUDĂI NICOLETA	602
BUDALĂ MIRELA	604
BUFNEA ANA-CAMELIA	606
BUGHIANU MIHAELA LOREDANA	609
BUHUSI LUCICA	611
BUICĂ FLORINA CRISTINA	613
BUICA OANA	616
BUJDEI ADINA-MARIA	618
BUJOR ANIȘOARA	621
BULACU KHRISTA - ȘTEFANIA	624
BULĂREANU RODICA	626
BULHAC ELENA	628
BUMB MONICA TEODORA	631
BUNAIASU CRISTIANA	632

BUNEA AURA-LĂCRĂMIOARA	634
BUNEA LUBIANA	636
BURADA-IANCU DELIA-CRISTINA	638
BURCEA ANGELA	641
BURGHEAUA RODICA MIHAELA	642
BURGHELEA CLAUDIA	644
BURIU ROXANA	646
BURLEA SIMONA CORINA	648
BURLO MONICA	650
BURNETE CORINA	652
BURZO MARIUS ION	653
BUS CRISTINA	655
BUȘOI CAMELIA FELICIA	657
BUTA ANCA	659
BUTAȘ RALUCA	661
BUTE ALINA	663
BUTH ILEANA CRISTINA	665
BUȚIU EMILIA	667
BUTNĂRAȘU CONSTANȚA CAMELIA	669
BUTNARIU RODICA	671
BUTOI MIHAELA	673
BUTU GEORGETA-RALUCA	675
BUTUZA LUISIANA	676
BUZATU ANDREEA	678
BUZATU CRISTINA	680
BUZATU CRISTINA	682
BUZATU VIORICA	683
BUZEA SIMONA	686
BUZLEA LIVIA	688
CABA CODRUTA RAMONA	692
CĂLIN CORINA	694
CALOIAN FELICIA	696
CALU DIANA MARIA	698
CALUS AUGUSTINA	700
CÂMPANU DANIELA	702
CANDREA ANTONETA	704
CĂNUȚĂ LOREDANA-ELENA	706
CĂPRARU MONICA-NADIA	708
CARAGATA GHERGHINA	709
CĂRĂGUI RAMONA	712
CARATĂ FLORENTINA	714
CĂRĂUȘU SABINA DIANA	716
CĂRBUNARU SĂNDICA	718
CARLAN ANGELA	720
CASCATAU NAUSICA	722
CAȘCAVAL CLAUDIA DANIELA	724
CATALIN ELENA DANIELA	726
CATANA CLAUDIA	728
CATANA FLORENTINA	730
CATANA PAUL-CRISTIAN	732

CATANESCU IOANA SIMINA	734
CATANESCU SIMONA DANA	736
CATRINA MIRELA	738
CĂUȚIȘANU DANIELA	740
CAZACU IONELA RAMONA	742
CAZAN ANDREEA MARIA	745
CEAMBRU MARIOARA	747
CEAPĂ SVETLANA	749
CEAUSESCU ANA-MARIA	752
CERASELA CÂMPANU	754
CERNAT CRISTINA LUCIANA	756
CEUSESCU CLAUDIA	758
CHELARU ANIȘOARA-VIOLETA	760
CHELARU CRISTIAN	764
CHELUCU DANIELA	768
CHEREGI GEORGETA	769
CHERESCU CLAUDIA	771
CHIBEA CAMELIA	773
CHIDOVĂȚ ANGELA	775
CHINA MARIA	777
CHINDEA LARISA ANCA	780
CHIPER FLORENTINA	781
CHIRA EMÖKE	782
CHIRA ILDIKO-ANA	785
CHIRA MIHAELA IOANA	788
CHIRCIU LAURA	790
CHIRIAC ALINA-MARIA	792
CHIRIAC VIOLETA MAGDALENA	794
CHIRICA CRINA, ANDON DORINA MARIANA SI POPA GETA	796
CHIRILĂ FLORENTINA	798
CHIRILOV MIHAELA-SIMINA	800
CHIRIPUCI NICULINA	802
CHIRITA DANIELA	804
CHIRIȚĂ OANA	806
CHIȘ ANCA MARIA	808
CHIȘ DANIELA LIGIA	809
CHIȘ MARIANA	811
CHIȚAN CRISTINA	813
CHIȚU ALICE MIRELA	814
CHIVU LILIANA	816
CHIVU VASILICA	818
CIARNOTA CARMEN-ȘTEFANA	820
CIAUȘU PARASCHIVA	822
CÎMPAN LUCICA	824
CÎMPEAN CARMEN	826
CIMPOCA IULIANA	828
CIOANCA RAMONA	830
CIOARA GEANINA	832
CIOBAN LUCIA MARIA	834
CIOBANU CRENGUȚA-CRISTINA	836

CIOBANU DANIELA	838
CIOBANU ILEANA	840
CIOBANU IOANA CAMELIA	842
CIOBANU MANUIELA	844
CIOBANU RADU-BENONE	847
CIOBANU RODICA NICOLETA	848
CIOBANU SOFICA	851
CIOBOTAR ADRIANA	853
CIOCAN ȘTEFANIA-RAMONA	856
CIOCĂNEL IONICA-MARIANA	857
CIOCÎRLAN NICOLETA	859
CIOLAC MIRELA ZAMILIA	861
CIONCA LOREDANA	863
CIORCILA ELENA CAMELIA	865
CIORNEI MONICA ILEANA	867
CIORTAN ANDREEA	868
CIORTAN MARILENA LOREDANA	869
CIOTAN PETRUTA	871
CIPCA RAMONA-MIHAELA	873
CÎRCOTĂ ROXANA	875
CÎRCU ANA	877
CIRES ADRIANA	879
CÎRLIGEANU MARGARETA	881
CÎRSTEA ALEXANDRINA ADELINA	883
CIRSTEA IONELIA	885
CIRSTINA ANDREEA GABRIELA	887
CIRSTOC MARIA GABRIELA	889
CISMARU MARINELA	891
CISTIAN MIHAELA-ROXANA	892
CIUBOTARU FLORINA AURORA	894
CIUBOTARU RODICA	896
CIUCĂ GIGI	898
CIUCĂ IRINA(1)	902
CIUCU CORINA CRISTINA	904
CIUCU LUCIA	906
CIUCUR VOICHIȚA	908
CIULAVU ANA	910
CIULEI FLORENTINA NICOLETA	912
CIUNTEREI GINA-LĂCRIMIOARA	914
CIUPA MARIUS	916
CIUPERCĂ FLAVIANA	918
CIUREL CRISTINA MARIA	920
CIURTE RAMONA-CLAUDIA	922
CLAUDIA AUROAICA	924
CLEMENT ALINA	926
COARDA ADELINA	928
COARNĂ IULIANA	929
COCIA ALINA ADRIANA	931
COCIOC VERONICA	933
COCOANĂ ROSEMARIE DELIA	935

COCORU LUICAN MARIA DENISA	937
CODEA MIHAELA MARIA	939
CODREA IOANA LUCICA	941
CODREA SIMONA - VIORICA	944
COJOCARU ALEXANDRA	945
COJOCARU ANDREEA-IONELA	947
COJOCARU CARMEN	949
COJOCARU DORINA	951
COJOLEANCĂ BOGDAN	954
COJOLEANCĂ RALUCA-ELENA	956
COLCER IOANA DACIANA	958
COLDA ADINA HANNELORE	960
COLIBAN IONELA	961
COLTEA ANGELA DORINELA	962
COMAN CĂLINA	963
COMAN MARIA FLOARE SI BIZU ELENA GEORGIANA	965
COMAN MARIA	968
COMAN MIHAELA	971
COMAN NICOLETA MIRELA	975
COMANESCU CRISTIANA	977
COMȘA MARIANA	979
CONDREȚ PETRONELA	981
CONSTANTIN CARMEN	983
CONSTANTIN COSTEL	985
CONSTANTIN MARIANA	988
CONSTANTIN MIHAELA	990
CONSTANTIN TAMARA	992
CONSTANTINESCU ALINA ALEXANDRA	993
CONSTANTINESCU ANDREEA	994
CONSTANTINESCU ION	996
CONȚ LAURA	999
CONTRAȘ DANIELA SIMONA	1001
CORBU GEORGIANA	1003
CORCEOVEI ELENA	1005
CORCODEL IONELA-LUIZA	1007
CORDOS ILDIKO	1010
CORHA ALEXANDRINA - SORINA	1012
CORINA RACZ	1014
CORLA ANAMARIA	1016
CORNEA ANIȘOARA	1018
CORNEA FLORENTINA MARIANA	1019
CORNEI ELENA	1023
CORNELIA ANIȘCA BELCOTĂ CERNESCU	1026
COROI MARIEA	1027
CORPODEAN IRINA-RODICA	1029
COȘA ELENA DANIELA	1031
COSACU DORINEL	1036
COSAR OANA	1038
COSERAN DORINA	1040
COSMA CORNELIA	1042

LAIES GHEORGHINA	1043
LAIES LORENA IONELA	1046
MIHAELA-ROXANA ANGHEL	1050
MIHAI AGAPE	1052
MIU SIMONA-MONICA	1055
DINU MANUELA	1057